

Holy Bible

Aionian Edition®

Novi Srpski Prevod, Slobodna
New Serbian Open Bible (latin)

Holy Bible Aionian Edition ®
Novi Srpski Prevod, Slobodna
New Serbian Open Bible (latin)

Language: Serbian

Serbia, Bosnia, Herzegovina, Montenegro, Kosovo, Croatia

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Biblica, Inc., 2005 2017

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Srpski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Srpski at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Pregled Sadržaja

STARI ZAVET

1 Mojsijeva	1
2 Mojsijeva	37
3 Mojsijeva	66
4 Mojsijeva	87
5 Mojsijeva	117
Knjiga Isusa Navina	142
Knjiga o sudijama	159
Knjiga o Ruti	176
1 Knjiga Samuilova	179
2 Knjiga Samuilova	202
1 Knjiga o carevima	221
2 Knjiga o carevima	244
1 Knjiga dnevnika	265
2 Knjiga dnevnika	285
Jezdrina	309
Knjiga Nemijina	316
Knjiga o Jestiri	326
Knjiga o Jovu	332
Psalmi	349
Priče Solomonove	390
Knjiga propovednikova	404
Pesma nad pesmama	409
Knjiga proroka Isajje	412
Knjiga proroka Jeremije	445
Plać Jeremijin	483
Knjiga proroka Jezekilja	487
Knjiga proroka Danila	521
Knjiga proroka Osije	532
Knjiga proroka Joila	537
Knjiga proroka Amosa	539
Knjiga proroka Avdije	543
Knjiga proroka Jone	544
Knjiga proroka Miheja	546
Knjiga proroka Nauma	549
Knjiga proroka Avakuma	551
Knjiga proroka Sofonije	553
Knjiga proroka Ageja	555
Knjiga proroka Zaharije	557
Knjiga proroka Malahije	563

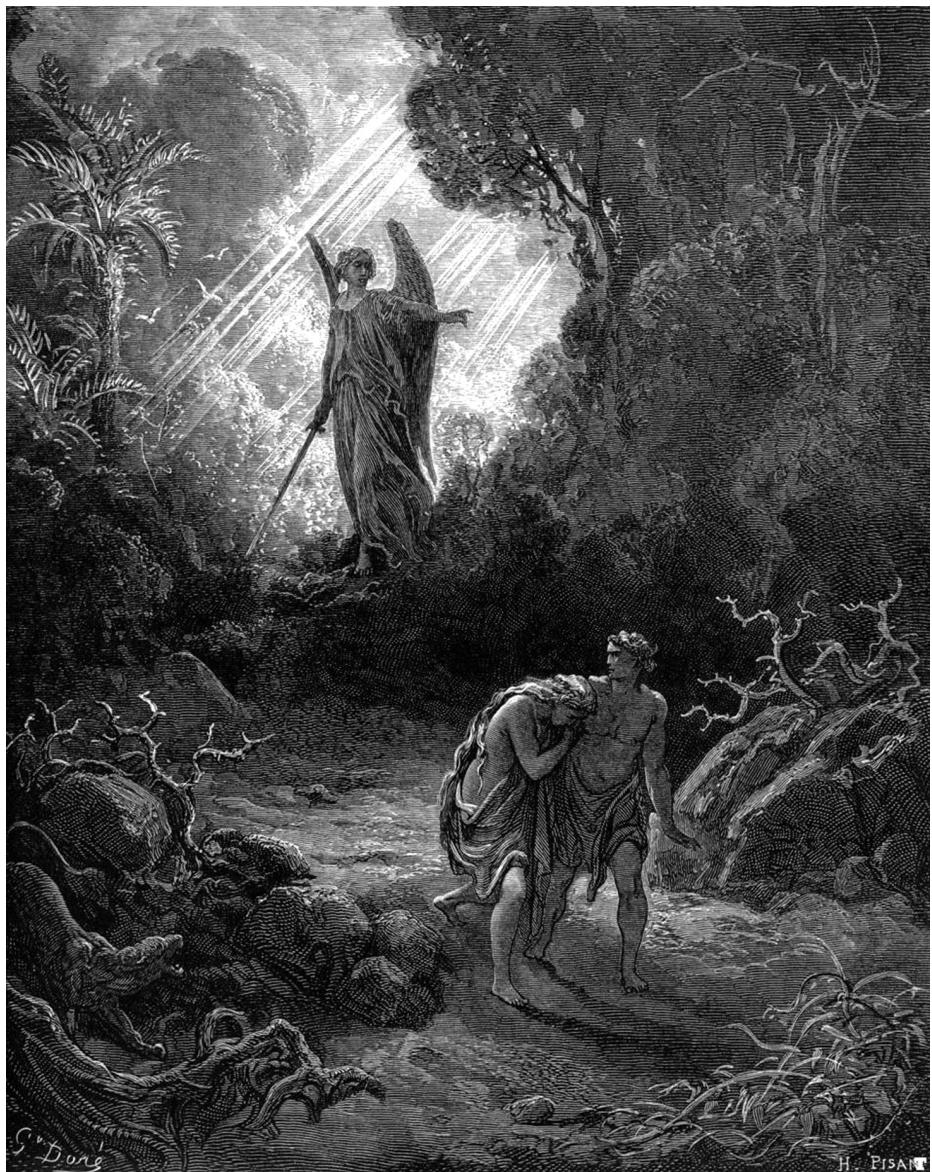
NOVI ZAVET

Matej	567
Marko	589
Luka	604
Jovan	628
Dela apostolska	646
Rimljanima	670
1 Korinćanima	680
2 Korinćanima	690
Galatima	697
Efescima	701
Filipljanima	705
Kološanima	708
1 Solunjanima	711
2 Solunjanima	713
1 Timoteju	715
2 Timoteju	718
Titu	720
Filimonu	722
Jevrejima	723
Jakovljeva	731
1 Petrova	734
2 Petrova	737
1 Jovanova	739
2 Jovanova	742
3 Jovanova	743
Judina	744
Otkrivenje	745

DODATAK

Vodič za Čitaoce
Rečnik
Karte
Sudbina
Ilustracije, Doré

STARI ZAVET

Pošto je isterao čoveka, Gospod Bog je istočno od edenskog vrta postavio heruvime i plameni
mač koji je vitlao tamo i amo, da stražare na putu koji vodi k drvetu života.

1 Mojsijeva 3:24

1 Mojsijeva

1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. **2** Međutim, zemlja je bila pusta i bezoblična, i tama se prostirala nad bezdanom, a Duh Božiji je lebdeo nad vodama. **3** Tada reče Bog: „Neka bude svetlost!“ I postade svetlost. **4** Bog je video da je svetlost dobra, pa je razdelio svetlost od tame. **5** Svetlost je Bog nazvao „dan“, a tamu je nazvao „noć“. Prođe veče, svanu jutro – dan prvi. **6** Zatim reče Bog: „Neka se prostre svod posred voda da deli [donje] vode od [gornjih] voda!“ **7** Bog načini svod, te odvoji vode pod svodom od voda nad svodom. Tako se i zbilo. **8** Svod nazva Bog „nebo“. Prođe veče, svanu jutro – dan drugi. **9** Zatim reče Bog: „Vode pod svodom neka se saberu na jedno mesto i neka se pokaže kopno!“ Tako se i zbilo. **10** Kopno je Bog nazvao „zemlja“, a vodenu zborišta „more“. Vide Bog da je to dobro. **11** Zatim reče Bog: „Neka iz zemlje nikne bilje: ono koje u sebi nosi zrnevљe i drveta koja rađaju plod; sve bilje koje, svako prema svojoj vrsti, rađa na zemlji, i u sebi nosi svoje semelj!“ Tako se i zbilo. **12** Iz zemlje iznikne bilje koje u sebi nosi zrnevљe, svako prema svojoj vrsti i drveta koja rađaju plodove sa semenom, svako prema svojoj vrsti. Vide Bog da je to dobro. **13** Prođe veče, svanu jutro – dan treći. **14** Zatim reče Bog: „Neka budu svetila na nebeskom svodu da dele dan od noći, i da označavaju utvrđena doba, dane i godine, **15** te da svetle na nebeskom svodu osvetljavajući zemlju!“ Tako se i zbilo. **16** Bog je stvorio dva velika svetila: veće svetilo da upravlja danom i manje svetilo da upravlja noću – i zvezde. **17** Bog ih je postavio na nebeski svod da osvetljavaju zemlju, **18** da upravljuju danom i noći i da dele svetlo od tame. Vide Bog da je to dobro. **19** Prođe veče, svanu jutro – dan četvrti. **20** Zatim reče Bog: „Neka provrve vodom živa bića, i ptice nek polete nad zemljom po nebeskom svodu!“ **21** Bog je stvorio i morske nemani i svakojaka živa bića što se kreću i vrve u vodi, te sve ptice krilate po svojim vrstama. Vide Bog da je to dobro. **22** Bog ih blagoslovio govoreći: „Plodite se i množite i napunite morske vode! Tako i ptice neka se namnože na zemlji!“ **23** Prođe veče, svanu jutro – dan peti. **24** Zatim reče Bog: „Neka zemlja proizvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i divlje životinje svake vrste!“ Tako se i zbilo. **25** Bog stvori svakovrsne

divlje životinje, svakovrsnu stoku i svakovrsne gmizavce što puze po zemlji. Vide Bog da je to dobro. **26** Zatim reče Bog: „Načinimo čoveka po svom liku, da liči na nas, da bude vladar ribama morskim, pticama u vazduhu i stoci po celoj zemlji, i svim gmizavcima što puze po zemlji!“ **27** Tako stvori Bog čoveka po svom liku, po Božijem liku ga stvori, stvori ih – muško i žensko. **28** I blagoslovi ih Bog govoreći: „Plodite se i množite se i napunite zemlju! Podložite je sebi i vladajte ribama morskim, pticama na nebu i svim živim bićima što puze po zemlji!“ **29** Zatim reče Bog: „Evo, dajem vam za hranu sve bilje na zemlji što u sebi nosi zrnevљe, i sva drveta što u svome plodu nose seme! Neka vam to bude za hranu. **30** A divljim životinjama na zemlji, pticama u vazduhu i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života – dajem za hranu sve zeleno bilje.“ Tako se i zbilo. **31** Bog pogleda sve što je stvorio i sve je bilo veoma dobro. Prođe veče, svanu jutro – dan šesti.

2 Tako je dovršeno nebo i zemlja sa svim svojim mnoštvom. **2** [Do] sedmoga dana je Bog dovršio svoje delo koje je stvorio; sedmoga dana je počinuo od svih svojih dela. **3** Tada je Bog blagoslovio sedmi dan i posvetio ga, jer je do tog dana dovršio stvaranje svih svojih dela koja je stvorio. **4** To je izveštaj o poreklu neba i zemlje kad su bili stvorenici. Kada je Gospod Bog stvorio zemlju i nebo, **5** još nije bilo nikakvog poljskog rastinja, niti je bilo izniklo ikakvo bilje po poljima. Gospod Bog, naime, još nije pustio kišu na zemlju, a nije bilo ni čoveka da obrađuje zemlju. **6** Ipak, voda je izvirala iz zemlje i natapala vatre. **7** Tada Gospod Bog načini čoveka od zemnog praha i udahnu mu u nosnice dah života, te posta čovek živo biće. **8** Onda je Gospod Bog zasadio vrt na istoku, u Edenu, i u njega smestio čoveka koga je načinio. **9** Gospod Bog je učinio da iz zemlje izrastu svakovrsna drveta primamljivog izgleda i dobra za hranu, te drvo života i drvo poznanja dobra i zla. **10** U Edenu je izvirala reka koja je napajala vrt. Odande se granala u četiri reke. **11** Prvoj je ime Fison; ona protiče svom zemljom evilskom, u kojoj ima zlata. **12** Zlato te zemlje je dobro, a ima tamo i smole i oniksa. **13** Drugoj reci je ime Gion; ona protiče celom kuškom zemljom. **14** Trećoj reci je ime Tigar; ona teče istočnim delom Asirije. Četvrtu je Eufrat. **15** Gospod Bog uzme čoveka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i da se stara

o njemu. **16** Gospod Bog zapovedi čoveku: „Sa – upita Gospod Bog ženu. „Zmija me je prevarila, svakog drveta u vrtu slobodno jedi, **17** ali sa pa sam jela“ – odgovori žena. **14** Tada Gospod drveta poznanja dobra i zla ne smeš jesti! Jer, Bog reče zmiji: „Kad si to učinila, prokleta budi toga dana kada budeš okusio s njega, sigurno ćeš među svim životinjama i svim divljim zverima. umreti.“ **18** Zatim Gospod Bog reče: „Nije dobro Na svom trbuhu ćeš puzati i jesti prah celog svog da je čovek sam. Načiniću mu pomoćnika koji će vekal“ **15** Evo, zamećem neprijateljstvo između mu priličiti.“ **19** Gospod Bog je načinio iz zemlje tebe i žene; između tvog potomstva i njenog sve divlje životinje, i sve ptice na nebu, pa ih je potomstvo: Ono će ti glavu satirati, a ti ćeš mu doveo čoveku da vidi kako će koju nazvati. Svako petu ujedati. **16** A ženi reče: „Umnožiću tvoje živo biće trebalo je da se zove onako kako ga je trudničke muke, te ćeš s mukom decu rađati. čovek nazvao. **20** Čovek je dao imena svoj stoci, Žudećeš za svojim mužem, ali on će vladati svim pticama na nebu i divljim životinjama. nad tobom!“ **17** Adamu, pak, reče: „Zato što si Ipak, za čoveka se nije našao pomoćnik koji bi poslušao svoju ženu, te jeo plod sa drveta za mu priličio. **21** Gospod Bog učini da čovek utone koji sam ti zapovedio: 'Ne jedi s njega!', evo: u dubok san. Kada je čovek zaspao, Bog uzme Zemlja neka bude prokleta zbog tebe, s mukom od njega jedno rebro, a mesto popuni mesom. ćeš se od nje hraniti celog svog veka! **18** Radaće **22** Od rebra što je uzeo od čoveka, Gospod Bog ti trnje i korov, a hranićeš se poljskim biljem. načini ženu i dovede je čoveku. **23** A čovek reče: **19** Svoj hleb ćeš jesti u znoju svoga lica dok se „Evo, ovo je kost od moje kosti i telo od moga ne vratiš u zemlju, pošto si iz nje uzet. Jer prah tela! Neka se zato zove 'žena', jer je od čoveka si, i u prah ćeš se vratiti.“ **20** Čovek dade svojoj uzeta.“ **24** Stoga će čovek ostaviti svoga oca i ženi ime „Eva“, jer je postala majka svim živima. svoju majku, te se priljubiti uz svoju ženu, pa **21** A Gospod Bog načini Adamu i njegovoj ženi će biti jedno telo. **25** Oboje su bili goli, i čovek i očeću od kože, pa ih odenu. **22** Onda Gospod Bog reče: „Evo, čovek je sada postao kao jedan od nas znajući dobro i zlo. Stoga mu se ne sme dozvoliti da pruži ruku i uzme plod sa drveta, pa da ga pojede i živi večno.“ **23** Zato ga Gospod Bog istera iz edenskog vrta da obrađuje zemlju iz koje je i uzet. **24** Pošto je isterao čoveka, Gospod Bog jeistočno od edenskog vrta postavio heruvime i plameni mač koji je vitlao tamo i amo, da stražare na putu koji vodi k drvetu života.

3 Zmija je bila lukavija od svih divljih životinja koje je stvorio Gospod Bog. Ona reče ženi: „Zar vam je Bog stvarno rekao da ne smete jesti ni s jednog drveta u vrtu?“ **2** Žena odgovori zmiji: „Plodove sa drveta u vrtu smemo da jedemo, **3** osim ploda sa drveta što je nasred vrta. [Za njega] je Bog rekao: 'Ne jedite s njega niti ga dotičite, inače ćete umreti!'“ **4** Zmija reče ženi:

„Sigurno nećete umreti! **5** Naime, zna Bog da će vam se, kada okusite njegov plod, otvoriti oči, pa ćete biti kao bogovi koji poznaju dobro i зло.“ **6** Vide žena da je drvo dobro za jelo, za oči milo i primamljivo za mudrost. Uzme ona od njegovog ploda i pojede. Dala je i svom mužu koji je bio s njom, pa je i on jeo. **7** Uto im se oboma otvore oči i oni shvate da su goli. Zato su spleli smokvino lišće i napravili sebi pregače. **8** Tada su začuli korak Gospoda Boga, koji je šetao vrtom drvećem u vrtu. **9** Gospod Bog pozva čoveka: „Gde si!“ **10** „Čuo sam tvoj korak u vrtu, ali sam se uplašio zato što sam go, pa sam se sakrio“ –

4 Adam leže sa svojom ženom Evom, te ona začne i rodi sina. [Nazvala ga je] Kajin, rekvši: „Stekla sam čoveka pomoću Gospoda.“ **2** Potom je rodila njegovog brata Avelja. Avelj je postao pastir sitne stoke, a Kajin zemljoradnik. **3** Jednog dana Kajin prinese Gospodu prinos od zemaljskih plodova. **4** A Avelj prinese kao prinos najbolje delove mesa od prvine svoga stada. I Gospod blagonaklono pogleda na Aveljev prinos, **5** a na Kajina i njegov prinos se nije ni obazreo. Zato pri dnevnom povetarcu, pa su se sakrili među se Kajin veoma naljutti i lice mu se namrgodi. **6** drvećem u vrtu. **9** Gospod Bog pozva čoveka: Gospod reče Kajinu: „Zašto se ljutiš i zašto ti se lice namrgodilo? **7** Ako činiš dobro, nećeš li biti vedar? A ako ne činiš dobro, greh vreba pred odazava se [čovek]. **11** „Ko ti je rekao da si go? – vratima; on žudi da te svlada, ali ti moraš da ga upita ga Bog. Zar si jeo plod sa drveta s kojeg nadvladaš.“ **8** Kajin reče svome bratu Avelju: sam ti zabranio da jedes?“ **12** „Žena koju si ti dao „Hajdemo u polje!“ Ali kada su se našli u polju, da bude sa mnom mi je dala plod sa drveta, pa Kajin napadne svoga brata Avelja i ubije ga. **9** sam jeo“ – odgovori čovek. **13** „Šta si to učinila?“ Zatim Gospod upita Kajina: „Gde je tvoj brat,

Avelj?“ Kajin odgovori: „Ne znam. Zar sam ja se Enos. **7** Posle njegovog rođenja, Sit je živeo još čuvar svoga brata?“ **10** [Gospod] reče: „Šta si osam stotina sedam godina, te mu se rodilo još to učinio?! Glas krvi tvoga brata vapi k meni sinova i čerki. **8** Sit je ukupno živeo devet stotina sa zemlje. **11** Stoga budi proklet: [izgonim] te dvanaest godina, te umro. **9** Kada je Enosu bilo sa zemlje koja je otvorila svoja usta da primi devedeset godina, rodio mu se Kajinan. **10** Nakon krv tvoga brata koju si prolio svojom rukom. **12** što mu se rodio Kajinan, Enos je živeo još osam Kada budeš obrađivao zemlju, ona ti neće davati stotina petnaest godina, te mu se rodilo još svoj rod. Bićeš latalica i begunac na zemlji!“ **13** sinova i čerki. **11** Enos je ukupno živeo devet Kajin reče Gospodu: „Preteško je snositi moju stotina pet godina, te umro. **12** Kada je Kajinanu kaznu. **14** Evo, danas me izgoniš s lica zemlje. bilo sedamdeset godina, rodio mu se Maleleilo. Sakrivaću se pred tvojim licem, i biću latalica i **13** Nakon što mu se rodio Maleleilo, Kajinan begunac na zemlji, a svako ko me nađe moći će je živeo još osam stotina četrdeset godina, te da me ubije.“ **15** Gospod mu reče: „Ne! Ukoliko mu se rodilo još sinova i čerki. **14** Kajinan je neko i ubije Kajina, na njemu će se izvršiti sedam ukupno živeo devet stotina deset godina, te puta veća osveta.“ Gospod tada stavi znak na umro. **15** Kada je Maleleilu bilo šezdeset pet Kajina, da ga ne ubije ko ga nađe. **16** Kajin ode godina, rodio mu se Jared. **16** Nakon što mu se pred licem Gospodnjim i nastani se u zemlji Nod, rodio Jared, Maleleilo je živeo još osam stotina istočno od Edena. **17** Kajin leže sa svojom ženom, trideset godina, te mu se rodilo još sinova i te ona zače i rodi Enoha. Kajin je sagradio grad čerki. **17** Maleleilo je ukupno živeo osam stotina i dao mu ime po imenu svoga sina – Enoh. **18** devedeset pet godina, te umro. **18** Kada je Jaredu Enohu se rodio Irad, Iradu Mehujael, Mehujaelu bilo stotinu šezdeset dve godine, rodio mu se Metusael, Metusaelu Lameh. **19** Lameh je uzeo Enoh. **19** Nakon što mu se rodio Enoh, Jared je sebi dve žene: jedna se zvala Ada, a druga Sela. živeo još osam stotina godina, te mu se rodilo **20** Ada je rodila Javala koji je bio praočac onih još sinova i čerki. **20** Jared je ukupno živeo devet što žive pod šatorom i uzgajaju sitnu stoku. **21** stotina šezdeset dve godine, te umro. **21** Kada Njegovom bratu je bilo ime Juval. On je praočac je Enohu bilo šezdeset pet godina, rodio mu se onih koji sviraju liru i sviralu. **22** Sela je rodila Matusal. **22** Nakon Matusalovog rođenja Enoh Tuval Kajina koji je kovao svaku vrstu oruđa je živeo sa Bogom još tri stotine godina, te mu od bronze i gvožđa. Njegova sestra se zvala se rodilo još sinova i čerki. **23** Enoh je ukupno Nama. **23** Lameh reče svojim ženama: „Ada i Sela, živeo tri stotine šezdeset pet godina. **24** Enoh čujte moj glas! Žene Lamehove, besedu moju je živeo sa Bogom, a onda nestao, jer ga je Bog saslušajte. Čoveka sam ubio, jer me je ranio, uzeo. **25** Kada je Matusalu bilo stotinu osamdeset mladića, jer me je udario. **24** Ako će Kajinov život sedam godina, rodio mu se Lameh. **26** Nakon biti osvećen sedam puta više, Lamehov [će biti] Lamehovog rođenja, Matusal je živeo još sedam sedamdeset sedam puta više.“ **25** Adam ponovo stotina osamdeset dve godine, te mu se rodilo leže sa svojom ženom i ona rodi sina kome dade još sinova i čerki. **27** Matusal je ukupno živeo ime „Sit“, rekavši: „Bog mi je poklonio potomka devet stotina šezdeset devet godina, te umro. umesto Avelja, koga je ubio Kajin.“ **26** I Situ **28** Kada je Lamehu bilo stotinu osamdeset dve se rodio sin, kojemu je dao ime Enos. Otada se godine, rodio mu se sin. **29** Dao mu je ime „Noje“, počelo prizivati ime Gospodnje.

5 Ovo je zapis Adamovog rodoslova. Kada je Bog onog dana stvorio čoveka, načinio ga je po svom liku. **2** Stvorio ih je muško i žensko. Onog dana kada ih je stvorio, blagoslovio ih je i nazvao „čovek“. **3** Kada je Adamu bilo stotinu trideset godina rodio mu se sin, njemu sličnom. Dao mu je ime Sit. **4** Nakon što mu se rodio Sit, Adam je živeo još osam stotina godina, te mu se rodilo još sinova i čerki. **5** Adam je ukupno živeo devet stotina trideset godina, te umro. **6** Kada je Situ bilo stotinu i pet godina, rodio mu

6 Kada su ljudi počeli da se šire na zemlji i čerke im se rodile, **2** opaze sinovi Božiji da su čerke ljudske lepe, pa su ih uzimali sebi za žene po svom izboru. **3** Gospod reče: „Neće moj Duh

zauvek ostati u čoveku, jer je telesan. Stoga, neka mu životni vek bude stotinu dvadeset godina.“ **4** parova: mužjaka sa ženkom, da bi im se sačuvalo U one dane, a i posle, kada su sinovi Božiji odlazili potomstvo na celoj zemlji. **4** Naime, za sedam čerkama ljudskim i one im rađale decu, na zemlji dana će pustiti kišu da pada na zemlju četrdeset su se pojavili Nefilimi. Oni su bili od davnina dana i četrdeset noći, te će istrebiti s lica zemlje čuverni ljudi. **5** Gospod je video da je čovekova svako živo biće koje sam načinio.“ **5** Noje učini pokvarenost na zemlji velika i da je svaka namera sve kako mu je Gospod zapovedio. **6** Noju je koju čovek kuje u sebi uvek samo зло. **6** Gospod bilo šest stotina godina kada je potop došao na je požalio što je stvorio ljude na zemlji i to заболi zemlju. **7** Zbog voda potopa Noje uđe u plovilo sa njegovo srce. **7** Tada Gospod reče: „Istrebiću sa svojim sinovima, svojom ženom i ženama svojih lica zemlje ljude koje sam stvorio, zajedno sa sinova. **8** Od svih čistih životinja i od životinja životinjama, gmizavcima i pticama nebeskim, jer koje nisu čiste, od ptica i od svega što puza po sam požalio što sam ih stvorio.“ **8** Ipak, Noje je zemlji, **9** uđe k Noju u plovilo po dvoje, mužjak i našao naklonost u Gospodnjim očima. **9** Ovo je ženka, kao što je Bog zapovedio Noju. **10** Kada zapis o Noju. Noje je bio pravedan i besprekoran se navršilo sedam dana, navale vode potopa čovek među svojim savremenicima. Noje je živeo na zemlji. **11** Šeststote godine Nojevog života, sa Bogom. **10** Noju su se rodila tri sina: Sim, drugog meseca, sedamnaestoga dana tog meseca, Ham i Jafet. **11** No, zemlja se bila iskvarila pred provale svi izvori velikog bezdana i otvore se Bogom; ispunila se nasiljem. **12** Bog pogleda na sva okna na nebesima. **12** Kiša je pljuštala po zemlji, a ono, cela zemlja se iskvarila i svaki zemlji četrdeset dana i četrdeset noći. **13** Tog čovek na zemlji se izopao. **13** Bog reče Noju: istog dana uđu u plovilo Noje i njegovi sinovi: „Odlučio sam da okončam život svim ludima, Sim, Ham i Jafet, Nojeva žena i tri žene njegovih jer se zemlja ispunila nasiljem zbog njih. Evo, sinova. **14** Sa njima su ušle sve životinje po istrebiću ih zajedno sa zemljom! **14** Zato napravi svojim vrstama: stoka, gmizavci što puze po sebi plovilo od čempresovog drveta. U plovilu će zemlji i svakojake ptice, sve što ima krila. **15** Ušli napraviti pregrade, a spolja i iznutra premazaće su k Noju u plovilo dvoje po dvoje od svakog ga smolom. **15** A evo kako će ga napraviti: dužina biće što u sebi ima dah života. **16** Životinje koje će mu biti tri stotine lakata, širina pedeset lakata su ušle unutra bile su par: muško i žensko od i visina trideset lakata. **16** Na plovilu načini otvor svakog bića, baš kao što je Bog zapovedio Noju. za svetlost i pokrij ga nadstrešnicom lakat od Zatim je Gospod zatvorio [vrata] za njim. **17** vrha. Vrata na plovilu postavi sa strane; neka Potop je trajao na zemlji četrdeset dana. Voda ima donji, srednji i gornji sprat. **17** Evo, ja će u neprestano rasla, tako da je ponela plovilo pustiti potopne vode na zemlju da istrebim svako koje se odiglo od zemlje. **18** Voda je navaljivala živo biće pod nehom, sve što u sebi ima dah i podigla se visoko nad zemljom, pa je plovilo života. Sve na zemlji će izginuti! **18** Ali sa tobom počelo da plovi po površini vode. **19** Voda je će sklopiti savez. Ući ćeš u plovilo ti, tvoji sinovi, navaljivala sve jače i jače nad zemljom, te je tvoja žena i žene tvojih sinova. **19** A od svakog prekrila sve najviše gore pod celim nebom. **20** živog bića uvedi u plovilo po dvoje, da s tobom Nabujala voda se uzdigla petnaest lakata povrh prežive; i neka budu muško i žensko. **20** Po dvoje gora. **21** Tako su izginula sva bića koja se kreću od ptica prema njihovim vrstama, od životinja po zemlji: ptice, stoka, zveri, svi gmizavci i svi prema njihovim vrstama i od gmizavaca što puze ljudi. **22** Sve što je u svojim nozdrvama imalo po zemlji neka uđu k tebi da prežive. **21** Sa sobom dah života, sve što je bilo na kopnu, izginulo je. ponesi svaku vrstu hrane pa čuvaj, da bude i tebi **23** Gospod je istrebio sva živa bića s lica zemlje: i njima za jelo.“ **22** Noje učini tako. Sve što mu je ljudi, životinje, gmizavci i ptice na nebu – sve Bog zapovedio, on je to izvršio.

7 Tada Gospod reče Noju: „Uđi u plovilo ti i cela tvoja porodica, jer vidim da si ti jedini pravedan pred mnom u ovom naraštaju. **2** Od svih čistih životinja uzmi sa sobom po sedam parova: mužjaka sa ženkom, a od životinja koje nisu čiste uzmi po par: mužjaka sa ženkom. **3** Zatvorili su se izvori bezdana i okna na nebesima,

te je pljusak sa neba prestao. **3** Voda se postepeno vam za hranu, kao i zeleno bilje; sve vam to povlačila sa zemlje. Nakon stotinu pedeset dana dajem. **4** Ali meso s njegovim životom, to jest, s voda je opala. **4** A sedamnaestoga dana sedmog njegovom krvlju ne smete jesti. **5** A ko prolije meseca plovilo se zaustavilo na bregovima vašu krv u kojoj je vaš život, tražiću da odgovara Ararata. **5** Voda je neprestano opadala do desetog za to. Tražiću da odgovara svaka životinja i svaki meseca, a prvog dana tog meseca su se pokazali čovek za svoga brata. **6** Ko prolije krv čovekovu, planinski vrhovi. **6** Nakon četrdeset dana Noje njegovu će krv čovek prolići, jer po svome liku otvori prozor koji je načinio, **7** pa pošalje gavrana stvor Bog čoveka. **7** A vi, plodite se i množite koji je odletao i doletao dok se voda na zemlji nije i raširite po zemlji množeći se na njoj.“ **8** Još isušila. **8** Onda je poslao golubicu da vidi da li se reče Bog Noju i njegovim sinovima što su bili voda povukla sa zemlje. **9** Ali golubica nije našla s njim: **9** „Evo, ja sklapam svoj savez s vama čvrsto tlo da spusti svoje noge, pa se vratila k i s vašim potomstvom posle vas, **10** i sa svim Noju u plovilo zato što je voda još uvek pokrivala živim bićima s vama: s pticama, sa stokom i svim celu zemlju. On pruži ruku, uzme golubicu i divljim životnjama na zemlji – s onima što su s unese je k sebi u plovilo. **10** Sačekao je još sedam vama izašle iz plovila – sa svim životnjama na dana pa je ponovo poslao golubicu iz plovila. **11** zemlji. **11** Ja ču se držati svog saveza s vama, te Golubica se vratila uveče, i gle, u kljunu joj svež potopne vode nikad više neće uništiti sva živa maslinov list. Po tome je Noje znao da je opala bića, niti će ikad više potop pustošiti zemlju.“ **12** voda sa zemlje. **12** Onda je pričekao još sedam Još reče Bog: „Ovo je znak saveza koji sklapam dana pa je poslao golubicu. No, ona mu se nije između sebe i vas i svih živih bića što su s vama, više vratila. **13** Šest stotina prve godine [Nojevog saveza za sva buduća pokolenja. **13** Svoju dugu životu], prvog meseca, prvog dana u mesecu, postavljam u oblake da bude znak saveza između voda se povukla sa zemlje. Noje skine poklopac mene i zemlje. **14** A kad navučem oblake nad sa plovila, pogleda, a ono, površina zemlje suva. zemljom i pojavi se duga u oblacima, **15** tada **14** Drugog meseca, dvadeset sedmoga dana u ču se setiti svoga saveza između sebe i vas, i mesecu, zemlja je bila suva. **15** Bog reče Noju: **16** svakog živog bića, svakog stvorenja: neće više „Izađi iz plovila ti, tvoja žena, tvoji sinovi i žene biti potopnih voda da zatru svako stvorenje. tvojih sinova s tobom. **17** Sa sobom povedi sva **16** Kad se duga pojavi u oblacima, ja ču na nju živa bića, sve životinje koje su s tobom: ptice, pogledati i setiti se večnog saveza između Boga i stoku i sve gmizavce što puze po zemlji. Neka svakog živog bića, svakog stvorenja na zemlji.“ vrve zemljom, plode se i množe se po zemlji!“ **18** **17** [Na kraju] reče Bog Noju: „Ovo je znak saveza I Noje izade sa svojim sinovima, sa svojom ženom koji sam sklopio između sebe i svakog stvorenja i sa ženama svojih sinova. **19** I sve životinje, na zemlji.“ **18** Nojevi sinovi, koji su izašli iz svi gmizavci, sve ptice, sva stvorenja što puze plovila, bili su: Sim, Ham i Jafet. Ham je otac po zemlji izadu iz plovila, vrsta za vrstom. **20** Hananov. **19** Ova trojica su Nojevi sinovi; od njih Tada Noje sagradi žrtvenik Gospodu, te uzme je poteklo čovečanstvo koje se raširilo po celoj od sve čiste stoke i svih čistih ptica i prinese na zemlji. **20** Noje počne da obrađuje zemlju i zasadi žrtveniku žrtve svespalnice. **21** Gospod omirisa vinograd. **21** Jednom se on napije vina i opije, ugodni miris, pa reče u svom srcu: „Nikad više pa se svuče go nasred svog šatora. **22** Ham, otac neću zemlju izručiti prokletstvu zbog čoveka, Hananov, opazi golotinju svoga oca, pa javi to jer su čovekove namere zle od detinjstva, niti ču dvojici svoje braće napolju. **23** Tada Sim i Jafet ikad više uništiti sva živa bića koja sam stvorio. uzmu ogrtić, prebac ga sebi preko ramena, **22** Sve dok bude zemlje, setve i žetve, studeni i pa hodajući natraške pokriju očevu golotinju. vrućine, leta i zime, dana i noći, nikada neće prestatи.“ Licem su bili okrenuti na drugu stranu, tako da nisu videli očevu golotinju. **24** Kad se Noje otreznio od vina, doznao je šta mu je učinio najmlađi sin. **25** Tada [Noje] reče: „Proklet [da] je Hanan, svojoj braći najniži sluga neka bude!“ **26** Potom je rekao: „[Neka je] blagosloven Gospod, Bog Simov, Hanan neka mu sluga bude! **27** Neka Bog umnoži potomstvo Jafetovo, neka živi među šatorima Simovim, Hanan neka mu je sluga!“

9 Zatim Bog blagoslovi Noja i njegove sinove

i reče im: „Plodite se i množite i napunite zemlju. **2** Bojaće vas se i strahovati od vas sve životinje na zemlji, sve ptice nebeske, sve što se kreće po zemlji, i sve ribe u moru; u vaše ruke su predate. **3** Sve što se kreće i živi biće

28 Noje je živeo još tri stotine pedeset godina nakon potopa. **29** Noje je ukupno živeo devet stotina pedeset godina i umro.

10 Ovo je rodoslov Nojevih sinova: Sima, Hama i Jafeta. Njima su se rodili sinovi posle potopa. **2** Jafetovi sinovi su: Gomer, Magog, Midij, Javan, Tuval, Meseh i Tiras. **3** Gomerovi sinovi su: Ashenas, Rifat i Togarma. **4** Javanovi sinovi su: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim. **5** (Od njih su se razgranali ostrvski narodi po svojim zemljama; svaki sa svojim jezikom, svojim rodovima i svojim narodima.) **6** Hamovi sinovi su: Kuš i Misraim, Fut i Hanan. **7** A Kušovi sinovi su: Seva, Evila, Savata, Regma i Savataka. Regmini sinovi su: Sava i Dedan. **8** Kušu se rodio Nevrod. Ovaj je postao prvi moćnik na zemlji. **9** On je bio i moćni lovac pred Gospodom. Zato se kaže: „Kao Nevrod, moćni lovac pred Gospodom.“ **10** Njegovo carstvo su u početku sačinjavali: Vavilon, Oreh, Arhad i Halani u zemlji Senar. **11** Iz te zemlje je otiašao u Asiriju i podigao Ninivu, Rehovot Ir i Halah, **12** te Resen između Ninive i velikog grada Halaha. **13** Od Misraima su, pak, potekli Ludejci, Enemejci, Lavejci i Naftuhijci, **14** pa Patrošani, Haslonjani (od kojih su potekli Filistejci) i Kaftoreji. **15** Hananu se rodio Sidon, njegov prvenac, i Het. **16** [Od Hanana vode poreklo] Jevusejci, Amorejci, Gergešani, **17** Evejci, Arukejci, Sinijci, **18** Aravadani, Samarjani, i Amaćani. Posle su se hananska plemena rasejala, **19** tako da se granica Hananaca protezala od Sidona prema Geraru, sve do Gaze, pa prema Sodomu i Gomori, Admi i Sevojimu, sve do Lasa. **20** To su Hamovi potomci, prema svojim plemenima i jezicima, po svojim zemljama i narodima. **21** A i Simu, praoču svih sinova Everovih, starijem bratu Jafetovom, rodili su se sinovi. **22** Simovi sinovi: Elam, Asur, Arfaksad, Lud i Aram. **23** A Aramovi sinovi su: Uz, Ul, Geter i Mas. **24** Arfaksadu se, pak, rodio Sala, a Sali Ever. **25** Everu su se rodila dva sina: jedan se zvao Falek, jer su se za vreme njegovog života ljudi na zemlji podelili; a njegov brat se zvao Jektan. **26** Jektanu su se rodili Elmodad, Salef, Acarmavet i Jarah, **27** Adoram, Uzal, Dikla, **28** Oval, Avimail, Sava, **29** Ofir, Evila i Jovav; svi ovi su bili Jektanovi sinovi. **30** Njihova su se naselja protezala od Mase do Safira, istočnog gorja. **31** To su Simovi sinovi prema svojim plemenima i jezicima, zemljama i narodima. **32** To su plemena Nojevih sinova prema svojim rodoslovima i narodima. Od njih su se razgranali narodi posle potopa.

11 U ono vreme je sva zemlja imala isti jezik i iste reči. **2** No, seleći se na istok, ljudi nađu na dolinu u zemlji Senar, i tu se nastane. **3** Tada rekoše jedan drugome: „Hajde da pravimo opeke i da ih valjano ispečemo!“ Opeke su im bile umesto kamenja, a smola im je služila umesto maltera. **4** Zatim rekoše: „Hajde da sagradimo sebi grad i kulu s vrhom do nebesa. Stecimo time sebi ugled, da se ne bismo rasejali po zemlji.“ **5** Tada je Gospod sišao da vidi grad i kulu što su ljudi gradili. **6** Gospod reče: „Pošto su oni jedan narod i svi imaju isti jezik, onda je ovo tek početak njihovog delovanja. Zato im sad ništa neće biti neostvarivo što god da naume. **7** Hajde da siđemo i pobrakamo im jezik, da ne razumeju šta govore jedan drugome!“ **8** Tako ih je Gospod odatle rasuo po celoj zemlji, te su prestali da grade grad. **9** Zato mu je ime Vavilon, jer je tamo Gospod pobrkao jezik celoj zemlji, i odatle rasuo ljudе po celoj zemlji. **10** Ovo je Simov rodoslov: Dve godine posle potopa, kad je Simu bilo stotinu godina, rodio mu se Arfaksad. **11** Nakon što mu se rodio Arfaksad, Sim je živeo još pet stotina godina, te mu se rodilo još sinova i čerki. **12** Kad je Arfaksadu bilo trideset pet godina, rodio mu se Sala. **13** Nakon Salinog rođenja, Arfaksad je živeo još četiri stotine tri godine, te mu se rodilo još sinova i čerki. **14** Sali je bilo trideset godina kad mu se rodio Ever. **15** Posle Everovog rođenja, Sala je živeo još četiri stotine tri godine, te mu se rodilo još sinova i čerki. **16** Kad su Everu bile trideset četiri godine, rodio mu se Falek. **17** Nakon Falekovog rođenja, Ever je živeo još četiri stotine trideset godina, te mu se rodilo još sinova i čerki. **18** Kad je Faleku bilo trideset godina, rodio mu se Ragav. **19** Posle Ragavovog rođenja, Falek je živeo još dve stotine devet godina, te mu se rodilo još sinova i čerki. **20** Kad su Ragavu bile trideset dve godine, rodio mu se Seruh. **21** Posle Seruhovog rođenja, Ragav je živeo još dve stotine sedam godina, te mu se rodilo još sinova i čerki. **22** Kad je Seruhu bilo trideset godina, rodio mu se Nahor. **23** Nakon Nahorovog rođenja, Seruh je živeo još dve stotine godina, te mu se rodilo još sinova i čerki. **24** Kad je Nahoru bilo dvadeset devet godina, rodio mu se Tara. **25** Nakon Tarinog rođenja, Nahor je živeo još stotinu i devetnaest godina, te mu se rodilo još sinova i čerki. **26** Kad je Tari bilo sedamdeset godina, rodili su mu se Avram, Nahor i Aran. **27** Ovo je Tarin rodoslov: Tari su se rodili Avram, Nahor i Aran. Aranu se rodio Lot. **28** Aran je umro pre svoga oca Tare

u svom rodnom kraju u Uru Haldejskom. **29** stoku, magarce, sluge i sluškinje, magarice i Avram i Nahor su se oženili. Avramovož ženi je kamile. **17** Ali Gospod udari faraona i sav njegov bilo ime Saraja, a Nahorovož Melha; ova je bila čerka Arana, koji je takođe bio otac Jeske. **30** Saraje. **18** Faraon pozva Avrama i reče mu: „Šta si Međutim, Saraja je bila nerotkinja, nije imala mi to učinio? Zašto mi nisi rekao da je ona tvoja dece. **31** Tara povede svoga sina Avrama, svoga žena? **19** Zašto si rekao: 'Ona je moja sestra', a unuka Lota, Aranovog sina, svoju snahu Saraju, ja je uzeo sebi za ženu? Evo ti sad tvoje žene. ženu svoga sina Avrama, pa se s njima zaputi iz Uzmi je i odlazi!“ **20** Faraon ga onda preda svojim Ura Haldejskoga u Hanan. Tako dođu do Harana ljudima, a ovi ga isprate s njegovom ženom i i tamo se nastane. **32** Tara je živeo dve stotine svom njegovom imovinom.

pet godina. Umro je u Haranu.

12 Gospod reče Avramu: „Idi iz svoje zemlje,

od svoje rodbine i doma svoga oca u zemlju koju će ti pokazati. **2** Učiniču od tebe veliki narod, blagoslovici te i ime ti učiniti slavnim; ti sam ćeš biti blagoslov. **3** Blagoslovici one koji tebe blagoslove, a prokleću onog koji tebe proklinje. Po tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.“ **4** Avram je krenuo onako kako mu je rekao Gospod. Sa njim je pošao i Lot. Avramu je bilo sedamdeset pet godina kada je otišao iz Harana. **5** Avram je poveo sa sobom svoju ženu Saraju i Lota, sina svoga brata, i svu imovinu koju su stekli, zajedno sa svim slugama koje su pribavili u Haranu, te svi pođu za Hanan. Došavši u Hanan, **6** Avram je putovao do mesta Sihema – do velikog hrasta More. U to vreme su Hananci živeli u zemlji. **7** Gospod se ukazao Avramu i rekao mu: „Tvome potomstvu će dati ovu zemlju.“ Na tom mestu je Avram sagradio žrtvenik Gospodu koji mu se ukazao. **8** Od atle je produžio prema brdima istočno od Vetiša, te je postavio svoj šator između Vetiša na zapadu i Gaja na istoku. Tu je Avram sagradio žrtvenik Gospodu i prizvao ime Gospodnje. **9** Avram je potom nastavio da putuje od mesta do mesta prema Negevu. **10** Ali kad je u zemlji nastala glad, Avram se spustio u Egipat da tamо proveđe neko vreme; u zemlji je, naime, zavladala velika glad. **11** Kad je bio nadomak Egipta, Avram reče svojož ženi Saraji: „Brine me što si lepa žena. **12** Kada te Egipćani vide, reći će: 'To je njegova žena.' Onda će me ubiti, a tebe ostaviti na životu. **13** Zato reci da si moja sestra, da bi se dobro ophodili prema meni, te da bi mi, zbog tebe, pošteli život.“ **14** Kad je Avram ušao u Egipat, opaze Egipćani da je žena veoma lepa. **15** A kad su je opazile i faraonove sluge, pohvalile su je pred faraonom, pa su je odvele na faraonov dvor. **16** Zbog nje se [faraon] pokazao dobrim prema Avramu, tako da je ovaj stekao sitnu i krupnu

13 I tako ode Avram iz Egipta u Negev sa

svojom ženom i svom svojom imovinom. S njim je bio i Lot. **2** Avram je bio veoma bogat stokom, srebrom i zlatom. **3** Putujući od mesta do mesta, iz Negeva je stigao do Vetiša, do mesta između Vetiša i Gaja, gde mu je isprva bio šator, **4** do mesta na kome je ranije podigao žrtvenik. Tu je prizvao ime Gospodnje. **5** A i Lot, koji je išao s Avramom, je imao ovaca, goveda i šatora. **6** Međutim, zemlja nije mogla da ih izdržava dok su bili zajedno; naime, njihova imovina je bila velika, tako da nisu mogli da žive zajedno. **7** Nastajale su svađe između pastira Avramove stoke i pastira Lotove stoke. U to vreme su u zemlji živeli Hananci i Ferežani. **8** Stoga Avram reče Lotu: „Neka ne bude svađe između tebe i mene, između mojih i tvojih pastira. Pa braća smol! **9** Nije li cela zemlja pred tobom? Odvoj se od mene. Kreneš li ti na levo, ja će na desno, kreneš li na desno, ja će na levo.“ **10** Lot je pogledao oko sebe i video da je sva Jordanska dolina dobro navodnjena, kao vrt Gospodnj, kao zemlja egipatska prema Soaru. To je bilo pre nego što je Gospod uništio Sodomu i Gomoru. **11** Lot izabere za sebe Jordansku dolinu i ode na istok. Tako su se odvojili jedan od drugog. **12** Avram je živeo u Hananu, a Lot je živeo u gradovima doline i razapeo svoje šatore sve do Sodome. **13** A stanovnici Sodome su bili opaki: silno su grešili protiv Gospoda. **14** Nakon što se Lot odelio, Gospod reče Avramu: „Podigni svoj pogled s mesta na kome si i pogledaj prema severu i jugu, istoku i zapadu, **15** jer svu zemlju koju vidiš daču tebi i tvome potomstvu zauvek. **16** A tvoje će potomstvo učiniti brojnim kao prah na zemlji. Pa ako ko bude mogao da prebroji zrnca prašine, i tvoje će potomstvo moći da izbroji. **17** Ustani i prodi zemljom uzduž i popreko, jer ču je tebi dati.“ **18** Avram pokupi svoje šatore i dođe i nastani se kod velikih hrastova Mamrije,

što su kod Hevrone. Onde je podigao žrtvenik Gospodu.

14 U te dane, Amrafel car Senara, Arioh car Elasara, Kedor-Laomer car Elama i Tidal car Gojima, **2** povedu rat protiv Bere, cara sodomskog, Varse, cara gomorskog, Šinaba, cara Adme, Simovora, cara Sevojima i cara Vale, to jest Soara. **3** Svi se oni skupe u dolinu Sidim, [gde je] Mrtvo more. **4** Dvanaest godina su bili potčinjeni Kedor-Laomeru, ali trinaeste godine se pobune. **5** Četraeste godine dode Kedor-Laomer s carevima što su mu bili saveznici i potuku Refaimce u Astarot-Karnajimu, Zuzejce u Amu i Emijce na ravnici kirijatajimskoj, **6** te Horijce na njihovoj gori Sir, blizu El-Farana, što je pokraj pustinje. **7** Onda se vrate nazad i dođu u En-Mispat, to jest Kadis, i osvoje celu oblast Amaličana i Amorejacu, koji su živeli u Hasason-Tamaru. **8** Tada se digne car Sodome, car Gomore, car Adme, car Sevojima i car Vale, to jest Soara, pa zametnu bitku protiv onih u dolini Sidim: **9** Kedor-Laomera, cara Elama, Tidala, cara Gojima, Amrafela, cara Senara, Arioha, cara Elasara – četiri cara protiv petorice. **10** Dolina Sidim je bila puna jama sa smolom. Carevi Sodome i Gomore, bežeći, upadnu u njih, a ostali pobegnu u gore. **11** A [pobednici] odnesu sva dobra Sodome i Gomore i svu hranu, pa odu. **12** Odveli su i Lota, Avramovog sinovca, koji je živeo u Sodomi, sa [svim] njegovim dobrima. **13** Ali neki begunac dođe i sve ispriča Avramu Jevrejinu, dok je boravio kod hrastova Amorejca Mamrije, brata Eshola i Anera, koji su bili njegovi saveznici. **14** Kad je Avram čuo da mu je sinovac zarobljen, sabere svoje ljude vične boju – rođene u njegovom domu – njih tri stotine osamnaest, pa krene u poteru do Dana. **15** Onda ih je podelio u dve grupe, pa je noću napao onu vojsku i potukao je. Gonio ih je sve do Hove, severno od Damaska **16** i povratio sav plen. Vratio je i svoga sinovca, Lota, sa njegovim dobrima, žene i ostali svet. **17** Kad se nakon pobeđe nad Kedor-Laomerom i carevima koji su bili s njim, [Avram] vratio u dolinu Save, to jest u Carsku dolinu, izade mu u susret car Sodome. **18** Tada Melhisedek, car Salima, donese hleb i vino. On je bio sveštenik Boga Svevišnjega. **19** On blagoslovii Avrama rekavši: „Neka Bog Svevišnji, stvoritelj neba i zemlje, blagoslovii Avrama! **20** Neka je blagosloven Bog Svevišnji, što tebi u ruke izruci neprijatelje tvoje!“ Avram mu tada dade desetak

od svega. **21** A car sodomski reče Avramu: „Meni daj ljude, a ti uzmi dobra.“ **22** Ali Avram mu reče: „Podižem ruku pred Gospodom, Bogom Svevišnjim, stvoriteljem neba i zemlje, **23** da neću uzeti ni končića s remena od obuće, niti išta što ti pripada, da ne bi rekao: ‘Ja sam učinio Avrama bogatim!’ **24** Za sebe neću ništa, osim što su moji momci pojeli. Deo plena neka uzmu ljudi koji su pošli sa mnom – Aner, Eshol i Mamrije.“

15 Posle ovih događaja Gospod objavi svoju reč Avramu u viđenju, govoreći: „Ne boj se, Avrame, ja sam tvoj štit; nagrada tvoga je veoma velika.“ **2** A Avram upita: „Gospode Bože, šta ćeš da mi daš? Ja nemam poroda, pa će naslednik mog doma biti Eliezer Damaštanin. **3** Pošto mi nisi dao potomstvo – produži Avram – evo, jedan od slugu u mome domu će biti moj naslednik.“ **4** Ali Gospod mu ponovo uputi reč: „Neće ti taj biti naslednik, nego će ti naslednik biti tvoj potomak, od tebe samog.“ **5** Zatim ga [Gospod] izvede napolje i reče mu: „Pogledaj na nebo i prebroj zvezde ako ih možeš prebrojati. Toliko će biti tvoje potomstvo.“ **6** Avram poverova Gospodu, i [Gospod] mu to uraćuna u pravednost. **7** Zatim mu [Bog] reče: „Ja sam Gospod koji te je izveo iz Ura Haldejskog da ti dam ovu zemlju u posed.“ **8** Ali Avram upita: „Gospode Bože, kako će znati da će je dobiti u posed?“ **9** [Bog] mu reče: „Prinesi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovnu od tri godine, jednu grlicu i golubića.“ **10** Avram mu je doneo sve te životinje, rasekao ih na pola i sve polovine postavio jednu naspram druge; ptice nije rasecao. **11** U taj čas se ptice grabljivice okome na mrtve životinje, ali ih je Avram terao. **12** A kad je sunce bilo na zalasku, Avrama obuzme dubok san, a onda se na njega spusti gusta tama puna užasa. **13** Tada mu [Bog] reče: „Zacelo znaj da će tvoji potomci biti došljaci u zemlji koja neće biti njihova. Tamo će robovati i biti tlačeni četiri stotine godina. **14** Ali narodu kome budu robovali ja će suditi, a na kraju će izaći iz te zemlje sa velikim blagom. **15** A ti ćeš se pridružiti svojim precima u miru; u dubokoj starosti bićeš sahranjen. **16** [Tvoji potomci] će se vratiti za četvrtog naraštaja, jer se još nije navršila mera amorejskih zlodela.“ **17** Kad je sunce zašlo i spustila se tama, odjednom se pojavi zadimljena peć i goruća baklja, koja je prošla između [životinjskih] polovina. **18** Toga dana je Gospod sklopio savez s Avramom, rekavši: „Tvome potomstvu dajem ovu zemlju, od reke u

Egiptu do velike reke, reke Eufrata: **19** [zemlju] besprekoran. **2** Savez svoj sklapam između sebe i Kenejaca, Kenezejaca, Kadmonejaca, **20** Hetita, tebe, i silno ču te umnožiti.“ **3** Avram pade ničice, Ferežana, Refaimaca, **21** Amorejaca, Hananejaca, Gergešana i Jevusejaca.“

16 No, Avramova žena Saraja nije Avramu rađala dece. Ona je imala sluškinju Egipćanku koja se zvala Agara. **2** Saraja reče Avramu: „Evo, Gospod me je učinio nerotkinjom. Idi i lezi s mojom sluškinjom, možda ču preko nje steći potomstvo.“ Avram je poslušao što mu je Saraja rekla. **3** Tada je Avramova žena Saraja dovela Avramu svoju sluškinju Agaru Egipćanku i dala mu je za ženu (bilo je to deset godina nakon što se Avram naselio u Hananskoj zemlji). **4** Avram legne sa Agarom i ona zatrudni. Kad je videla da je zatrudnela, s prezicom je gledala na svoju gospodaricu. **5** Saraja tada reče Avramu: „Tvoja je krivica što mi se nanosi ova nepravda. Predala sam svoju sluškinju u tvoj zagrljav, ali otkako je opazila da je zatrudnela, počela je s prezicom da gleda na mene. Neka Gospod presudi ko je od nas dvoje kriv!“ **6** Avram odgovori Saraji: „Evo, tvoja sluškinja je u tvojoj vlasti. Kako ti se čini da je dobro, tako postupi prema njoj.“ Saraja poče tako zlostavljati Agaru, da je ova pobegla od nje. **7** No, Andeo Gospodnji je nađe kod izvora što je na putu za Sur, **8** pa je zapita: „Agaro, sluškinjo Sarajina, odakle dolaziš i kuda ideš?“ [Agara] odgovori: „Bežim od svoje gospodarice Saraje.“ **9** Tada joj Andeo Gospodnji reče: „Vrati se svojoj gospodarici i pokori joj se!“ **10** Andeo Gospodnji joj uz to reče: „Veoma ču umnožiti tvoje potomstvo, tako da se neće moći prebrojiti!“ **11** Još joj reče Andeo Gospodnji: „Evo, začela si i rodićeš sina. Daćeš mu ime 'Ismailo', jer je Gospod čuo za tvoju nevolju. **12** On će biti [kao] divlji magarac: ruka će se njegova na svakoga dizati, i svačija ruka na njega će se dizati, sa svom svojom braćom u neprijateljstvu će živeti.“ **13** [Agara] je nazvala Gospoda koji joj je govorio: „Ti si Bog koji me vidi!“ [Agara] je, naime, rekla: „Uistinu, videla sam onoga koji me vidi!“ **14** Zato se taj izvor zove „Vir Lahaj Roj“ i nalazi se između Kadisa i Varada. **15** Agara je Avramu rodila sina. Avram je sinu koga mu je Agara rodila, dao ime Ismailo. **16** Avramu je bilo osamdeset šest godina kada mu je Agara rodila Ismaila.

17 Kad je Avramu bilo devedeset devet godina, ukazao mu se Gospod i rekao mu: „Ja njega. **23** Avram je zatim uzeo svog sina Ismaila sam Bog Svemoćni, po mojoj volji živi i budi i sve robeve rođene u njegovom domu, kao i one

kupljene za novac – sve muške u Avrahamovom domu – pa ih je istog dana obrezao, kako mu je Bog rekao. **24** Avrahamu je bilo devedeset devet godina kada je bio obrezan. **25** Ismailu je bilo trinaest godina kada je bio obrezan. **26** Avrahamu.“ **20** Gospod nastavi: „Glasna je tužba Avraham i njegov sin Ismailu su bili obrezani protiv Sodome i Gomore, jer je njihov greh istoga dana. **27** Sa Avrahama su bili obrezani i njegovi ukućani [rođeni] u njegovom domu, kao zaista ono za šta ih tereti tužba što je k meni i sví oni kupljeni za novac od stranaca.

18 Gospod se ukazao Avrahamu kod hrastova Mamrije

dok je ovaj sedeо na ulazu u šator tokom dnevne žege. **2** [Avraham] podigne pogled i ugleda tri čoveka kako stoje nedaleko od njega. Čim ih je ugledao, potrčao je s ulaza u šator njima u susret. Onda se poklonio do zemlje **3** i rekao: „Gospode, ako sam stekao naklonost pred tobom, nemoj mimoći mene, svoga slugu. **4** Neka se donese malo vode: operite noge i odmorite se pod ovim drvetom. **5** Doneću hleba da se okrepite, pre nego što produžite svojim putem. Jer navratili ste k svome služi.“ Oni odgovorile: „Učini kako si rekao.“ **6** Avraham je požurio Sari u šator i rekao: „Brzo uzmi tri mere brašna, umesi pogače i ispeci ih!“ **7** Avraham onda požuri govedima, uhvati mlado i ugojeno tele, pa ga preda momku da ga brže zgotovi. **8** Onda je uzeo maslo, mleko i ono tele koje je zgodovio, pa je sve to izneo pred one posetiocima. A on sam je stajao pred njima, pod drvetom, dok su oni jeli. **9** Onda su ga upitali: „Gde je tvoja žena Sara?“ [Avraham] odgovorio: „Eno je u šatoru.“ **10** [Gospod] reče: „Zaista ču se vratiti k tebi dogodine u ovo vreme, i evo, tvoja žena Sara će imati sina.“ Sara je to slušala na ulazu u šator koji je bio iza njega. **11** Avraham i Sara su već bili ostareli i u odmaklim godinama. U Sare je, naime, bilo prestalo što biva u mlađih žena. **12** Sara se na to nasmejala u sebi rekavši: „Zar ču sada iskusiti radost, kad sam već uvenula, a moj gospodar ostareo?“ **13** Gospod reče Avrahamu: „Zašto se smejala tvoja žena Sara i govorila: 'Zar ču sada roditi kad sam već ostarela?'“ **14** Zar je za Gospoda išta nemoguće? Da, vratiću se k tebi dogodine u ovo vreme i Sara će imati sina.“ **15** Uplasivši se, Sara je poricala: „Ne, nisam se smejala!“ Ali [Gospod] joj reče: „Jesi, smejala si se.“ **16** Zatim su ljudi ustali i pogledali prema Sodomi. Avraham je pošao s njima da ih isprati. **17** Gospod reče: „Zar ču od Avrahama skrivati šta ču učiniti, **18** kad ču od njega učiniti veliki i moćni narod, preko koga će biti blagosloveni svi

narodi na zemlji? **19** Jer njega sam izabrao da pouči svoje sinove i svoj dom posle sebe da se drže Gospodnjeg puta čineći što je pravedno i devet godina kada je bio obrezan. **20** Gospod ostvario ono što je obećao je bilo trinaest godina kada je bio obrezan. **21** Sići ču, stoga, da vidim čine li veoma težak. **22** Sići ču, stoga, da vidim čine li zaista ono za šta ih tereti tužba što je k meni došla. Ako nije, znaću.“ **22** Ljudi su se odande zaputili ka Sodomu, ali je Avraham ostao da стоји pred Gospodom. **23** Avraham mu pristupi i reče: „Zar ćeš pogubiti i pravednoga s grešnikom? **24** Možda u gradu ima pedeset pravednika. Zar ćeš i njih da uništis i ne oprostiš tom mestu radi onih pedeset koji budu u njemu? **25** Daleko bilo od tebe da učiniš takvu stvar! Zar da pogubiš pravednoga s grešnikom, pa da pravednika snađe isto što i grešnika? Daleko bilo od tebe! Zar ni sudija celog sveta da ne čini što je pravo?“ **26** Gospod odgovori: „Ako u gradu Sodomu nađem pedeset pravednika, zbog njih ču oprostiti celom mestu.“ **27** Avraham nastavi: „Usuđujem se, evo, da opet kažem nešto svome Gospodu, iako sam prah i pepeo. **28** Možda u gradu nedostaje pet od pedeset pravednika. Zar ćeš uništiti celo mesto zbog petorice?“ [Gospod] odgovori: „Ako nađem tamo četrdeset pet pravednika, neću ga uništiti.“ **29** [Avraham] mu se ponovo obratio: „A ako se u njemu nađe četrdeset pravednika?“ [Gospod] odgovori: „Neću ga uništiti zbog tih četrdeset.“ **30** [Avraham] opet reče: „Neka se Gospod ne gnevi ako nastavim. Šta ako se tamo nađe trideset pravednika?“ [Gospod] odgovori: „Neću ga uništiti ako ih tamo nađem trideset.“ **31** [Avraham] će opet: „Usuđujem se, evo, da opet kažem nešto svome Gospodu. Ako ih se u gradu nađe dvadeset?“ „Neću uništiti [grad] zbog onih dvadeset.“ **32** [Avraham] opet reče: „Neka se moj Gospod ne ljuti ako mu se samo još jednom obratim. A ako se u gradu nađe samo deset pravednih?“ [Gospod] odgovori: „Neću [ga] uništiti zbog tih deset.“ **33** Kad je završio razgovor s Avrahama, Gospod je otiašao, a Avraham se vratio kući.

19 Stignu ona dva anđela uveče u Sodomu baš kada je Lot sedeо kod gradskih vrata. Kad ih je video, Lot im je pošao u susret, poklonio se licem do zemlje **2** i rekao: „Molim vas, gospodo, svratite u dom svoga sluge da provedete noć i operete noge; onda uranite, pa nastavite svojim moćni narod, preko koga će biti blagosloveni svi putem.“ Oni odgovorile: „Ne, prespavaćemo na

ulici.“ **3** No, [Lot] ih je toliko saletao da su oni stigneš tamo.“ Zato se taj grad zove „Soar“. **23** konačno svratili k njemu i ušli u njegovu kuću. Sunce je izlazilo nad zemljom kad je Lot ušao u Onda ih je ugostio, ispekao beskvatski hleb, pa Soar. **24** Tada je Gospod na Sodomu i Gomoru su jeli. **4** Ali pre nego što su legli na počinak, sručio kišu od užarenog sumpora – s neba, od žitelji grada – muškarci Sodome, stari i mladi – Gospoda – **25** pa je uništio ove gradove i svu tu sav narod do poslednjeg čoveka, opkole kuću. **5** ravnici, sve žitelje gradova i sve što je raslo na Onda su pozvali Lota i rekli mu: „Gde su oni ljudi zemlji. **26** Ali Lotova žena se okreće za sobom i što su noćas došli k tebi? Izvedi ih k nama da pretvori se u stub soli. **27** Rano sledećeg jutra, spavamo s njima!“ **6** Lot izade k njima na ulaz, a Avraham ustane i vrati se na mesto gde je stajao vrata zatvori za sobom. **7** Onda im reče: „Braćo pred Gospodom. **28** Pogledao je prema Sodomu i moja, molim vas, ne činite tog zla! **8** Evo, imam Gomori i prema celoj ravnici, i ugledao kako se ovde dve crkve koje još nisu bile u dodiru ni s diže dim nad zemljom kao dim iz peći. **29** Kad jednim čovekom. Njih ču vam izvesti, pa činite s je Bog uništavao gradove u ravnici gde je Lot njima što vam je volja; ali ovim ljudima ne činite živeo, držao je na umu Avrahama, pa je izveo ništa, jer su došli pod senku moga krova.“ **9** Oni Lota odatile, i izbavio ga od istrebljenja. **30** Lot mu rekoše: „Skloni se odatile! Došao si ovde kao je napustio Soar, jer se plašio da ostane tamo, i došljak, a već se postavljaš za sudiju. Sad ćemo nastanio se u brdima sa svoje dve crkve. Živeo s tobom da uradimo gore nego s njima.“ Onda je sa njima u jednoj pećini. **31** Tada je starija silovito nasrnu na Lota i primaknu se vratima crkva rekla mlađoj: „Naš je otac ostareo, a u da ih razvale. **10** Ali ona dvojica ispruže ruke, zemlji nema muža da bude sa nama, kao što je uvuku Lota k sebi i zatvore vrata. **11** A one ljudi red po svemu svetu. **32** Hajde da napijemo našeg što su bili pred vratima, stare i mlade, udare oca vinom i legnemo s njim. Tako ćemo preko slepilom tako da nisu mogli da pronađu vrata. **12** našeg oca sačuvati potomstvo.“ **33** Iste noći opiju Onda ona dvojica upitaše Lotu: „Imaš li ovde još one svoga oca vinom, pa starija ode i legne sa koga: zetove, sinove i crkve, ili bilo koga u gradu? svojim ocem. On nije znao ni kad je legla ni kad Izvedi ih iz mesta, **13** jer ćemo ga uništiti. Teška je ustala. **34** Ujutro je starija rekla mlađoj: „Evo, je optužba što ga tereti pred Gospodom; on nas ja sam prošle noći legla sa našim ocem. Hajde da je poslao da ga uništimo.“ **14** Lot je zatim izšao ga napijemo vinom i ove noći, pa idi i lezi s njim, i rekao svojim budućim zetovima koji su bili kako bi preko našeg oca sačuvali potomstvo.“ vereni s njegovim crkama: „Ustajte! Odlazite **35** Tako one ponovo napiju svoga oca vinom, pa iz ovog mesta jer će Gospod uništiti grad!“ Ali mlađa crkva legne s njim. A on opet nije znao ni njima se činilo da to Lot zbijaju šalu. **15** U sam osvit kad je ova legla ni kad je ustala. **36** Tako su obe zore, anđeli navale na Lota govoreći: „Ustanite i crkve Lotove ostale u drugom stanju sa svojim povedi svoju ženu i svoje dve crkve koje su ovde, ocem. **37** Starija crkva je rodila sina i dala mu da ne budeš zatrt kad grad bude kažnjen!“ **16** ime „Moav“. On je praočač današnjih Moavaca. Međutim, Lot je oklevao. Ali pošto mu se Gospod **38** I mlađa je rodila sina. Dala mu je ime „Vensmilovao, oni ga uzmu za ruku, kao i njegovu ženu i njegove dve crkve i bezbedno ih izvedu iz grada. **17** Čim su ih izveli, jedan od njih reče: „Beži da spaseš život! Ne osvrći se niti se igde u ravnici zaustavljaš. Beži u brda da ne budeš zatrt!“ **18** Ali Lot im reče: „Nemoj, Gospode, molim te! **19** Tvoj je sluga našao naklonost pred tobom; šta više, iskazao si mi obilje svoje milosti spasivši mi život. Ali ja ne mogu da bežim u brda, jer će me snaći nesreća, te ču poginuti. **20** Evo, tu u blizini ima jedno malo mesto gde bih mogao da pobegnem. Nije li zaista malo? Dopusti mi da pobegnem tamo da spasem život.“ **21** Gospod mu odgovori: „Dobro, uslišišu ti i ovu molbu i neću zatrati grad o kome govorиш. **22** Brzo beži tamo, jer ne mogu ništa da učinim dok ti ne

20 Odande Avraham ode u krajeve Negeva i nastani se između Kadisa i Sura. Dok je u Geraru živeo kao stranac, **2** Avraham je za svoju ženu Saru rekao da mu je sestra. Stoga je Avimeleh, car Gerara, poslao po Saru i uzeo je k sebi. **3** Ali Bog se ukazao Avimelehu noću u snu i rekao mu: „Zbog žene koju si uzeo k sebi, moraš umreti, jer je ona uodata žena.“ **4** Međutim, Avimeleh joj se nije približavao. Na to Avimeleh reče: „Gospode, zar ćeš i nedužan narod pobiti? **5** Nije li mi taj čovek rekao da mu je ona sestra? A i ona je rekla da joj je on brat. Učinio sam to čiste savesti, i nisam okaljao ruke.“ **6** Bog mu u snu odgovori: „Znam ja da si to učinio čiste savesti;

u stvari, ja sam te sprečio da ne zgrešiš protiv sina, jer sin sluškinje neće deliti nasledstvo s mene; zato ti nisam dozvolio da je takneš. **7** mojim sinom Isakom!“ **11** Avrahamu je ovo teško Stoga sad vrati ženu njenom mužu; on je, naime, palo, jer je i Ismailo bio njegov sin. **12** Ali Bog prorok, pa će se moliti za tebe da ne umreš. Ako reče Avrahamu: „Ne uzbuduj se zbog dečaka i li je ne vratиш, sigurno ćeš umreti i ti i svi tvoji.“ sluškinje. Poslušaj sve što ti je Sara rekla, jer **8** Avimelech ustane u rano jutro i pozva sve svoje če se tvoje potomstvo nastaviti preko Isaka. **13** sluge i ispriča im sve što se desilo. Ljude obuze Ipak, i od sina tvoje sluškinje podići će narod, veliki strah. **9** Avimelech zatim pozva Avrahama i zato što je tvoj potomak.“ **14** Rano ujutro je reče mu: „Šta si nam to učinio? I čime sam se Avraham uzeo hleba i mešinu s vodom, te ih to ogrešio o tebe, da na mene i moje carstvo dao Agari. Onda je to stavio na njena ramena, svališ toliki greh? Poneo si se prema meni toliko pa ju je zajedno s dečakom otpremio. Ona je loše, kako se niko ne bi poneo prema bilo kome.“ **15** **10** Avimelech upita Avrahama: „Šta te je navelo Kada je nestalo vode iz mešine, odnela je dečaka da učiniš takvu stvar?“ **11** Avraham odgovori: pod jedan žbun, **16** a sama otišla i sela malo „Zaista sam mislio da nema Božijeg straha u dalje, toliko koliko se lukom i streлом može ovom mestu, i da će me ubiti zbog moje žene. dobaciti. Govorila je u себи: „Neću da gledam **12** A ona je zaista moja sestra, čerka moga oca, kako mi dete umire.“ Sela je tamo, i glasno ali ne i moje majke, pa sam je oženio. **13** Kad zajecala. **17** Ali Bog je čuo dečakov glas; Andeo je me je Bog poslao iz doma moga oca u tuđinu, Božiji pozvao Agaru s neba, govoreći joj: „Šta ja sam joj rekao: 'Učini mi ovu uslugu: gde god te muči, Agaro? Ne boj se, jer je Bog čuo vapaj podemo, reci – on mi je brat.'“ **14** Avimelech dečakov tamo gde leži. **18** Ustani, uzmi dečaka uze ovaca, krupne stoke, sluge i sluškinje, pa ih za ruku i podigni ga, jer će od njega podići dade Avrahamu. Vratio mu je i njegovu ženu veliki narod.“ **19** Tada joj Bog otvorio oči, te ona Saru. **15** Avimelech reče: „Evo, moja ti je zemљa opazi izvor. Otišla je, napunila mešinu vodom, otvorena. Nastani se gde god ti se svida.“ **16** A i napojila dečaka. **20** Bog je bio s dečakom. Sari je rekao: „Evo, dajem tvom bratu hiljadu Odrastao je i živeo u pustinji i postao vešt u srebrnjaka, kao dokaz tvoje nevinosti pred svima lov u lukom i streлом. **21** Dok je živeo u pustinji što su s tobom; time si potpuno opravdana.“ **17** Faran, majka mu je dovela ženu iz Egipta. **22** U to Zatim se Avraham pomolio, te je Gospod iscelio vreme Avimelech u pratnji Fihola, zapovednika Avimeleha, njegovu ženu, i njegove sluškinje, te njegove vojske, reče Avrahamu: „Bog je s tobom su ponovo mogle da rađaju. **18** Gospod je, naime, u svemu što radiš. **23** Zato mi se ovde zakuni zbog Sare, Avrahamove žene, učinio nerodnom pred Bogom da nećeš varati mene, moju decu, svaku ženu u Avimelehovom domu.

21 Gospod je blagoslovio Saru, i učinio joj kao što je obećao. **2** Sara je zatrudnila i rodila Avrahamu sina u njegovoj starosti, u vreme kad je Bog rekao. **3** Svome sinu koga mu je rodila Sara, Avraham je dao ime Isak. **4** Avraham je obrezao svoga sina Isaka kad mu je bilo osam dana, kao što mu je Bog zapovedio. **5** Avrahamu je bilo stotinu godina kad mu se rodio sin Isak. **6** Tada Sara reče: „Bog me je zaista zasmajao, a i svako ko čuje o ovome smejaće se.“ **7** Dodala je još: „Ko bi ikada rekao Avrahamu da će mu Sara dojiti decu? Jer rodila sam mu sina u njegovoj starosti.“ **8** Dete je raslo i bilo odbijeno od dojenja. Tog istog dana kad je Isak bio odbijen od dojenja, Avraham je napravio veliku gozbu. **9** Tek, Sara opazi da se sin Agare Egipćanke, koga je ova rodila Avrahamu, podsmeva Isaku. **10** Ona reče Avrahamu: „Oteraj tu sluškinju i njenog

niti mog naslednika. Kao što sam ja bio dobar prema tebi, tako i ti budi dobar prema meni i prema ovoj zemlji u kojoj boraviš kao stranac.“ **24** Avraham odgovori: „Zaklinjem se!“ **25** Onda je Avraham prekorio Avimeleha zbog bunara što su mu ga Avimelehove sluge otele. **26** Avimelech odgovori: „Ne znam ko je to uradio, a ni ti mi nisi rekao. Tek sam danas čuo o tome.“ **27** Avraham uze ovaca i goveda, pa ih dade Avimelehu, te njih dvojica sklopili savez. **28** Onda je izdvojio sedam jaganjacu iz stada. **29** Avimelech upita Avrahama: „Šta znaće ovih sedam jaganjaca što si ih izdvojio?“ **30** [Avraham] odgovori: „Primi ovih sedam jaganjaca iz moje ruke da mi budu svedok da sam ja iskopao ovaj bunar.“ **31** To mesto se zove „Vir-Saveja“, jer su se tamo obojica zaklela. **32** Nakon što su sklopili savez kod Vir-Saveje, Avimelech i zapovednik njegove vojske Fihol su se vratili u zemlju filistejsku. **33** A [Avraham] je kod Vir-Saveje zasadio tamarisk, te privzao

ime Gospoda – večnog Boga. **34** Avraham je dugo živeo kao stranac u zemlji filistejskoj.

22 Posle ovih događaja Bog je iskušao Avrahama. [Bog] ga zovnu: „Avrahame! „Evo me!“ – odazva se [Avraham]. **2** [Bog] mu onda reče: „Uzmi svoga sina Isaka, tvoga jedinca koga voliš, i podi s njim u zemlju Moriju, pa ga prinesi kao žrtvu svespalnicu na brdu koje će ti pokazati.“ **3** Ustane Avraham u rano jutro i osamari magarca. Sa sobom je poveo dva momka i svoga sina Isaka, i pošto je nasekao drva za svespalnicu, digao se i krenuo na mesto koje mu je Bog rekao. **4** Trećega dana Avraham podigne pogled i izdaleka ugleda ono mesto. **5** Avraham reče momcima: „Vi ostanite ovde s magarcem, a ja i dečak idemo gore. Kad se pomolimo, vratićemo se k vama.“ **6** Avraham uzme drva za žrtvu svespalnicu, natovari ih na svoga sina Isaka, a sam je poneo vatru i nož. Onda su obojica krenula. **7** Isak reče svome ocu Avrahamu: „Oče!“ Avraham se odazva: „Evo me, sine!“ [Isak] mu reče: „Evo, tu su vatra i drva, ali gde je jagnje za žrtvu svespalnicu?“ **8** Avraham odgovori: „Bog će se postarati za jagnje za žrtvu svespalnicu, sine moj.“ Tako njih dvojica nastave put. **9** Kad su stigli na mesto za koje im je Bog rekao, Avraham podigne žrtvenik, naslaže drva, pa sveže svoga sina Isaka i položi ga na žrtvenik povrh drva. **10** Tad Avraham uze nož da zakolje svoga sina. **11** Ali Andeo Gospodnji ga pozva s neba i reče mu: „Avrahame! Avrahame!“ On odgovori: „Evo me!“ **12** [Andeo Gospodnji] reče: „Ne diži ruku na dečaka, niti mu šta čini! Sad znam da se bojiš Boga, jer mi nisi uskratio ni svoga sina jedinca.“ **13** Avraham se obazre, i gle, iza njega ovan; zapleli mu se rogovi u grmlje. Avraham priđe i uzme ovna, pa ga prinese na žrtvu svespalnicu umesto svoga sina. **14** Avraham nazva to mesto „Gospod će se postarati.“ Zato se i danas kaže: „Na brdu Gospodnjeg staranja.“ **15** Andeo Gospodnji po drugi put pozva Avrahama s neba **16** i reče mu: „Zaklinjem se samim sobom – govori Gospod – pošto si to učinio i nisi uskratio svoga sina jedinca, **17** obilno će te blagosloviti, i tvoje će potomstvo umnožiti, te će biti brojno kao zvezde na nebu i kao pesak na morskoj obali. Tvoje će potomstvo osvajati vrata svojih neprijatelja. **18** Zato što si poslušao moj glas, svi će narodi na zemlji biti blagosloveni preko tvog potomstva.“ **19** Avraham se potom vratio k svojim momcima, te su se zajedno uputili u Vir-Saveju,

gde je Avraham živeo. **20** Posle ovih događaja javili su Avrahamu: „Evo, i Melha je rodila decu tvome bratu Nahoru: **21** Njegovog prvaca Uza i njegovog brata Vuza, Kemuela, oca Aramovog, **22** Keseda, Azava, Fildesa, Jedlafa i Vatuila.“ **23** Vatuilo je bio Revekini otac. Ovu osmoricu je Melha rodila Avrahamovom bratu Nahoru. **24** A Nahorova inoča, koja se zvala Reuma, je rodila Tevaha, Gahama, Tahasa i Mahu.

23 Sara je živela stotinu dvadeset sedam godina. **2** Umrla je u Kirijat-Arvi, to jest u Hevronu u hananskoj zemlji. Avraham je žalio za Sarom i naricao za njom. **3** Zatim je Avraham ustao s mesta gde je ležala njegova pokojnica, i obratio se Hetitima: **4** „Stranac sam i pridošlica među vama. Prodajte mi zemljiste za grob kod vas, da bih mogao da otpremim i sahranim svoju pokojnicu.“ **5** Hetiti odgovorile Avrahamu: **6** „Čuj nas, gospodaru. Ti si knez Božiji među nama. Stoga sahrani svoju pokojnicu u našem najboljem grobu; niko od nas ti neće uskratiti svoj grob da u njega sahraniš svoju pokojnicu.“ **7** Avraham je na to ustao i duboko se poklonio stanovnicima zemlje, Hetitima. **8** Zatim im je rekao: „Ako se, dakle, slažete da otpremim svoju pokojnicu i sahranim je kod vas, zauzmite se za mene kod Efrona, sina Coharova, **9** da mi proda pećinu u Makpeli što je u njegovom vlasništvu. Ona se nalazi na kraju njegovog imanja. Neka mi je pred vama proda za punu cenu, da bih imao grob u svom vlasništvu.“ **10** Efron je sedeо među Hetitima. Tada Efron, Hetit, odgovori Avrahamu, da ga čuju Hetiti svojim ušima – sve starešine što su došle kod gradskih vrata: **11**, „Nikako, gospodaru! Poslušaj me: dajem ti i njivu i pećinu na njoj. Dajem ti je pred svojim narodom; sahrani svoju pokojnicu.“ **12** Avraham se duboko poklonio narodu te zemlje. **13** Avraham tada reče Efronu, da narod te zemlje čuje na svoje uši: „Saslušaj ti sada mene. Platiću ti novcem za tu poljanu. Primi to od mene, da mogu tamo da sahranim svoju pokojnicu.“ **14** Efron odgovori Avrahamu: **15**, „Čuj me, moj gospodaru. Zemljiste vredi četiri stotine srebrnih šekela. Šta je to za tebe i mene? Samo ti sahrani svoju pokojnicu.“ **16** Avraham se složio s Efronom, pa mu je izbrojao novac koji je Efron tražio u prisutnosti svih Hetita: četiri stotine šekela srebra trgovачke mere. **17** Tako je Efronova poljana u Makpeli, što je nasuprot Mamriji, sa pećinom, stablima, i svim što je bilo na njivi, **18** prešla u Avrahamovo vlasništvo u

prisutnosti Hetita – svih starešina što su došle pred gradska vrata. **19** Nakon toga je Avraham sahranio svoju ženu Saru u pećini na poljani Makpela što je nasuprot Mamrije (kod Hevrone) u zemlji Hananskoj. **20** Tako je poljana i pećina na njoj prešla od Hetita u Avrahamsovo vlasništvo za sahranjivanje.

24 Avraham je bio već star i dobro odmakao u godinama. Gospod ga je bio blagoslovio u svemu. **2** Avraham reče najstarijem sluzi u svom domu, pod čijom upravom je bila sva njegova imovina: „Stavi ruku pod moje bedro, **3** da te zakunem Gospodom, Bogom neba i zemlje, da mome sinu nećeš dovesti za ženu jednu od čerki Hananaca među kojima živim, **4** nego da ćeš otići u moju zemlju, u moj rodni kraj, te dovesti ženu za mog sina Isaka.“ **5** Sluga reče Avrahamu: „A šta ako žena neće da pođe u ovu zemlju? Treba li da se vratim i povedem tvoga sina u zemlju iz koje si ti došao?“ **6** Avraham mu odgovori: „Pazi da ne odvedeš tamo moga sina! **7** Gospod, Bog nebeski, koji me je izveo iz doma moga oca i iz moje rodne zemlje, mi je govorio i zakleo se samim sobom, rekavši: 'Tvome potomstvuću dati ovu zemlju.' On će poslati anđela pred tobom, pa ćeš dovesti odande ženu za mog sina. **8** A ako žena neće da pođe s tobom, onda te moja zakletva više ne obavezuje. Samo pazi da tamo ne vodiš moga sina.“ **9** Tada je sluga stavio ruku pod Avrahamsovo bedro, pa mu se zakleo da će učiniti što mu je [Avraham] rekao. **10** Sluga je uzeo deset kamila svoga gospodara, i poneo svakovrsna dobra svoga gospodara. Onda je ustao i krenuo u Aram-Naharajim, u Nahorov grad. **11** Kod bunara, izvan grada, je pustio kamile da poležu. Bilo je veče, vreme kad žene dolaze da zahvataju vodu. **12** Onda se pomolio: „O, Gospode, Bože moga gospodara Avrahama, izadi mi danas u susret i iskaži milost mome gospodaru Avrahamu. **13** Evo, stojim ovde kod izvora, a čerke meštana dolaze da zahvataju vodu. **14** Reći ţu jednoj devojci: 'Spusti svoj krčag da se napijem.' Ako ona odgovori: 'Piji! Napojišu i tvoje kamile', neka ona bude ta koju si odredio za tvoga slugu Isaka. Po tome ţu znati da si iskazao milost mome gospodaru.“ **15** On još nije bio dorekao molitvu, kad dođe Reveka, koja se rodila Vatuilu, sinu Melhe, žene Avrahamsog brata Nahora, noseći krčag na ramenu. **16** Devojka je bila predivnog izgleda, devica koju muškarac nije dotakao. Sišla je k izvoru, napunila krčag, pa se vratila gore. **17**

Sluga joj tada potrča u susret i reče joj: „Daj mi, malo vode iz tvog krčaga!“ **18** Ona mu odgovori: „Pij, gospodarul“, pa je hitro spustila krčag na ruku i dala mu da pije. **19** Kad ga je napojila, rekla je: „Naliču i tvojim kamilama da se napoje.“ **20** Brzo je izlila krčag u pojilo, pa se požurila k bunaru da ponovo zahvati vode. Zatim je napojila sve njegove kamile. **21** Čovek ju je čutke posmatrao, ne bi li saznao da li je Gospod učinio njegov put uspešnim ili nije. **22** Kad su se kamile napojile, čovek je uzeo zlatnu grivnu za njen nos tešku pola šekela, a za njene ruke dve zlatne narukvice teške deset šekela. **23** Sluga joj tada reče: „Reci mi, molim te, čija si čerka? Ima li u kući tvoga oca mesta za nas da prenoćimo?“ **24** Ona odgovori: „Ja sam čerka Vatuila, sina koga je Melha rodila Nahoru.“ **25** Još mu je rekla: „Kod nas ima puno slame i stočne hrane, a ima i mesta da se prenoći.“ **26** Čovek se tada poklonio i pao ničice pred Gospodom, **27** govoreći: „Nekaj je blagosloven Gospod, Bog moga gospodara Avrahama, što nije uskratio svoju milost i vernost mome gospodaru. Gospod me je doveo pravo u kuću rođaka moga gospodara!“ **28** Devojka je onda otrčala i ispričala sve ovo u kući svoje majke. **29** Reveka je imala brata koji se zvao Lavan. Lavan je otrčao napolje, ka čoveku kod studenca. **30** Čim je video grivnu i narukvice na rukama svoje sestre, i kad je čuo reči njegove sestre Reveke: „Ovako mi je govorio taj čovek“, otišao je k čoveku koji je stajao kod kamila na studencu. **31** Rekao mu je: „Dodji, blagosloveni od Gospoda! Zašto stojiš napolju? Ja sam već spremio kuću i mesto za kamile.“ **32** Čovek je došao u kuću i rastovario kamile. Lavan je onda dao stočne hrane i slame kamilama, a sluzi i ljudima koji su bili s njim je doneo vode da operu noge. **33** Kad je postavio pred njega da jede, sluga reče: „Neću jesti dok ne kažem što imam da kažem.“ Lavan mu reče: „Govori [onda]!“ **34** Sluga je počeo da priča: „Ja sam Avrahamski sluga. **35** Gospod je obilato blagoslovio moga gospodara, te je postao bogat. Dao mu je ovaca i goveda, srebra i zlata, slugu i sluškinja, kamila i magaraca. **36** Sara, žena moga gospodara, mu je rodila sina u njegovoj starosti, kome je dao svu svoju imovinu. **37** Moj me je gospodar zakleo, rekavši: 'Ne uzimaj za ženu mome sinu neku devojku od Hananejaca, u čijoj zemlji živim. **38** Nego idi k porodici moga oca, k mojoj rodbini, da nadeš ženu za moga sina.' **39** Ja sam onda upitao svoga gospodara: 'A šta ako žena neće

da podje sa mnom?“ **40** On mi odgovori: 'Gospod, odgovori: „Hoću.“ **59** Tako oni otpreme svoju čiji put sledim, poslaće svog anđela s tobom, i sestru i njenu dojilju sa Avrahamovim slugom učiniti tvoj put uspešnim, pa ćeš dovesti ženu za i njegovim ljudima. **60** Onda su blagoslovili moga sina od moje rodbine, iz porodice moga Reveku ovim rečima: „Sestro naša! Budi majka oca. **41** Zakletve ćeš biti razrešen kad odeš k nebrojenim hiljadama, a tvoje potomstvo nek mojoj rodbini. Ako ti oni ne daju devojku, onda zauzme vrata svojih neprijatelja.“ **61** Onda su te moja zakletva više ne obavezuje. **42** Danas, Reveka i njene sluškinje ustale, uzjahale kamile, kad sam došao kod izvora, rekao sam Gospodu: te pošle za slugom. Sluga je preuzeo Reveku i 'O, Gospode, Bože moga gospodara Avrahama, otišao. **62** A Isak se upravo vratio iz Vir Lahaj ako ti je po volji, molim te učini uspešnim put Roja; on je, naime, živeo u oblasti Negeva. **63** na koji sam krenuo. **43** Evo, stojim kod izvora i Predveče je izašao u polje da se prošeta. Podigne devojci koja dove da crpi vodu, reći će: 'Daj mi on pogled, kad ono, dolaze kamile. **64** I Reveka da popijem malo vode iz tvoga krčaga.' **44** Ako je podigla pogled. Kad je videla Isaka sišla je s ona kaže: 'Pij! Izvući ču vode i za tvoje kamile', kamile **65** i upitala slugu: 'Ko je taj čovek što to će biti ona koju je Gospod odredio za sina nam poljem dolazi u susret?' Sluga odgovori: moga gospodara. **45** Ja još nisam bio dorekao „To je moj gospodar.“ Ona je tada uzela veo i molitvu u sebi, kad eto Reveke sa krčagom na pokrila lice. **66** Zatim je sluga ispričao Isaku sve ramenu. Sišla je k izvoru da zahvati vode. Ja što je učinio. **67** Isak je tada uveo Reveku u šator joj rekoh: 'Daj mi, molim te, da pijem!' **46** Ona svoje majke, Sare, i oženio se njome. Ona mu je je brzo spustila krčag s ramena i rekla: 'Pij! postala žena i on ju je voleo. Tako se Isak utešio Napojiću i tvoje kamile.' Ja sam pio, a ona je za svojom majkom.

napojila kamile. **47** Onda sam je upitao: 'Čija si ti čerka?' Ona odgovori: 'Čerka sam Vatuila, koga je Nahoru rodila Melha.' Tada sam joj stavio grivnu na nos, a narukvice na njene ruke. **48** Zatim sam pao ničice pred Gospodom i blagoslovio Gospoda, Boga moga gospodara Avrahama, koji me je vodio pravim putem da uzmem čerku brata moga gospodara za njegovog sina. **49** A sad, recite mi ako nameravate da iskažete milost i vernost mome gospodaru; ako ne nameravate, i to mi recite, tako da znam hoću li poći na desno ili na levo.“ **50** Tada Lavan i Vatuilo odgovore: „Od Gospoda je ovo došlo; mi ti ne možemo reći ni da ni ne. **51** Evo, Reveka je tu: uzmi je i idi, pa neka bude žena tvome gospodaru, kako je Gospod rekao.“ **52** Kad je Avrahamov sluga čuo ove reči, poklonio se Gospodu licem do zemlje. **53** Sluga je onda izvadio zlatnog i srebrnog nakita, i haljina, pa ih dao Reveki. Njenoj braći i majci je takođe dao dragocene darove. **54** Zatim su on i njegovi saputnici jeli i pili, pa su prenoćili tamo. Kad su ujutro ustali, sluga reče: „Dopustite mi da se vratim svome gospodaru.“ **55** Ali njen brat i njena majka mu rekoše: „Neka devojka ostane s nama još desetak dana; onda možeš da ideš.“ **56** Ali on im reče: „Ne zadržavajte me, kad je Gospod već učinio moj put uspešnim. Pustite me da idem k svome gospodaru!“ **57** A oni rekoše: „Pozovimo devojku i upitajmo je šta ona misli.“ **58** Pozvali su devojku i upitali je: „Da li hoćeš da podješ sa ovim čovekom?“ Ona

25 Avraham je uzeo sebi još jednu ženu; zvala se Hetura. **2** Ona mu je rodila Zomrana, Joksanu, Madanu, Madijanu, Jesvoku i Soijenu. **3** Joksan je bio otac Save i Dedana. Dedanovi potomci su: Asurci, Letušani i Leumljani. **4** Madijanovi sinovi su: Gefa, Afir, Enoch, Avida i Eldaga. Sve su ovo Heturini potomci. **5** Avraham je svu svoju imovinu ostavio Isaku. **6** A sinovima svojih inoča Avraham je dao darove, i još za života ih razaslao u istočne zemlje, daleko od svoga sina Isaka. **7** Ovo su godine koje je Avraham doživeo: stotinu sedamdeset pet godina. **8** Onda je izdahnuo i umro u dubokoj starosti, star i sit života, te se pridružio svojim precima. **9** Sahranili su ga njegovi sinovi, Isak i Ismail, u pećini Makpeli, na poljani Efrona Hetita, sina Cohara, što je nasuprot Mamrije; **10** na poljani koju je Avraham kupio od Hetita. Tamo je sahranjen Avraham i njegova žena Sara. **11** Posle Avrahame smrti, Bog je blagoslovio njegovog sina Isaka, koji je živeo kod Vir Lahaj Roja. **12** Ovo je rodoslov Ismaila, sina Avrahamovog, koga mu je rodila Agara Egipćanka, Sarina sluškinja. **13** Ovo su imena Ismailovih sinova po redosledu njihovog rođenja: njegov prvenac Navajot, pa Kedar, Avdeilo, Mivsam, **14** Mišma, Duma, Masa, **15** Hadad, Tema, Jetur, Nafis i Kedma. **16** To su sinovi Ismailovi; dvanaest knezova nad dvanaest plemena. Po njima su njihova naselja i taborišta dobila ime. **17** Ovo su godine koje je Ismailo

doživeo: stotinu trideset sedam godina. Izdahnuo potomstvo ču umnožiti kao zvezde na nebu i je i umro i bio pridružen svojim precima. **18** dati mu sve ove krajeve. Preko tvog potomstva Njegovo potomstvo se naselilo od Evile do Sura, biće blagosloveni svi narodi na zemlji, **5** zato što koji je nasuprot Egiptu, na putu što vodi u je Avraham poslušao moj glas, i pokoravao se Asiriju. Živeli su u neprijateljstvu sa svom svojom mojim zapovestima, odredbama i zakonima.“ braćom. **19** Ovo je rođoslov Avrahamsog sina **6** Isak se tada naselio u Geraru. **7** Kada su ga Isaka. Avraham je, dakle, bio Isakov otac. **20** meštani pitali za njegovu ženu, on im rekao: Isaku je bilo četrdeset godina kad se oženio „Ona mi je sestra.“ Plašio se, naime, da kaže da Revekom, čerkom Aramejca Vatuila, iz Padan- mu je ona žena, jer je mislio: „Ako kažem da mi Arama, a sestrom Aramejca Lavana. **21** Isak je žena, meštani bi me mogli ubiti zbog Reveke, se pomolio Gospodu za svoju ženu, jer je bila jer je veoma lepa.“ **8** Isak je već tamo bio duže nerotkinja. Gospod mu je uslišio molitvu, te je vreme, kad ga je, jednom prilikom, filistejski car njegova žena Reveka zatrudnela. **22** Međutim, Avimelech ugledao s prozora kako miliuje svoju blizanci u njenoj utrobi se tako sudare, da je ona ženu Reveku. **9** Avimelech je tada pozvao Isaka i uzviknula: „Zašto mi se ovo dešava?“ Zato je rekao mu: „Ona je očigledno tvoja žena. Kako otišla da upita Gospoda. **23** Gospod joj odgovori: si mogao da kažeš: 'Ona mi je sestra?'“ Isak mu „Dva su plemena u tvojoj utrobi; dva će se odgovoriti: „Pomislio sam: 'Da ne umrem zbog naroda razdeliti tek što iz tvog krila izađu. Jedan nje.“ **10** Avimelech mu tada reče: „Zašto si nam će narod drugi nadjačati; stariji će mlađemu to učinio? Neko od ljudi je mogao da legne s služiti.“ **24** Kad joj je došlo vreme da rodi, tvojom ženom i tako bi na nas svalio krivicu.“ ispostavi se da su dva blizanca u njenoj utrobi. **11** Tada je Avimelech naredio celom narodu: „Ko **25** Prvi koji je izašao bio je sav crven i kosmat god takne ovog čoveka ili njegovu ženu, izgubiće kao kožuh. Zato su ga nazvali „Isav“. **26** Posle život sigurno.“ **12** Isak je sejao u toj zemlji, i te toga je izašao njegov brat držeći rukom Isava za mu je godine urodilo stostruko. Gospod ga je petu. Zato su ga nazvali „Jakov“. Isaku je bilo blagoslovio, **13** pa se čovek obogatio. Bogatstvo šezdeset godina kada su mu se oni rodili. **27** mu se sve više uvećavalo, dok nije postao veoma Kad su dečaci odrasli, Isav postane vrstan lovac, bogat. **14** Stekao je i stada ovaca i goveda, te čovek pustare. Jakov je bio miran čovek koji mnogo slugu, tako da su mu Filistejci zavideli. je provodio vreme u šatorima. **28** Isaku je Isav **15** Zato su Filistejci zatrpani sve bunare što su bio miliji, jer je voleo divljač, a Reveka je više ih sluge njegovog oca Avrahama iskopale – u volela Jakova. **29** [Jednom] je Jakov kuvalo varivo. vreme njegovog oca Avrahama, napunivši ih Isav je došao iz pustare, iznemogao. **30** Isav reče zemljom. **16** Tada Avimelech reče Isaku: „Idi od Jakovu: „Daj da se najedem tog crvenog variva, nas, jer si postao mnogo moćniji od nas!“ **17** Isak jer sam iznemogao!“ Zato mu je ime „Edom“. **31** je otisao odande i postavio šator u Gerarskoj Jakov mu reče: „Prvo mi ustupi tvoja prvenačka dolini, gde se i naselio. **18** Isak je ponovo iskopao prava.“ **32** A Isav mu odgovori: „Evo, samo što ne bunare koji su bili iskopani u vreme njegovog oca umrem; šta će mi prvenačka prava!“ **33** Jakov Avrahama, a što su ih po njegovoj smrti zatrpani mu odvrati: „Najpre mi se zakuni.“ [Isav] se tada Filistejci. Bunarima je dao ista imena koja im je zakleo i ustupio Jakovu svoja prvenačka prava. **34** dao njegov otac. **19** Kopajući u dolini, Isavove Onde je Jakov dao Isavu hleba i variva od sočiva. sluge nađu izvor pitke vode. **20** Zbog toga su se Isav se najeo i napio, pa je ustao i otisao. Tako je gerarski pastiri posvadali sa Isakovim pastirima prezreo svoja prvenačka prava.

26 U zemlji je zavladaла glad, drugačija od one što je bila u Avrahamsog vreme. Zato je Isak otisao u Gerar, k filistejskom caru, Avimelehu. **2** Gospod mu se ukazao i rekao mu: „Ne idi u Egipat, nego prebivaj u zemlji u koju te ja uputim. **3** Boravi u ovoj zemlji i ja ču biti s tobom, te ču te blagosloviti. A tebi i tvome potomstvu daću svu ovu zemlju, da izvršim zakletvu kojom sam se zakleo tvome ocu Avrahamu. **4** Tvoje

Esek, zato što su se svadali s njim. **21** Onda su iskopali drugi bunar, ali su se posvadali i zbog ovog. Zato su nazvali bunar Sitna. **22** Odande se preselio i iskopaо još jedan bunar. Oko ovoga se nisu svadali. Zato ga je nazvao Rovot, rekavši: „Gospod nam je dao prostor da se umnožimo na zemlji.“ **23** Odande je otisao u Vir-Saveju. **24** Iste noći mu se Gospod ukazao u snu i rekao mu: „Ja sam Bog tvoga oca Avrahama. Ne boj se, jer ja sam s tobom. Blagoslovicu te i umnožiti

tvoje potomstvo zbog moga sluge Avrahama.“ padne na mene, sine moj. Samo ti mene slušaj 25 Isak je tamo podigao žrtvenik i prizvao ime i donesi mi jariće.“ 14 Jakov ode pa ih donese Gospodnje. Tamo postavi svoj šator, a njegove svojoj majci, a ona od njih pripravi ukusno jelo, sluge iskopaju bunar. 26 Tada mu iz Gerara baš kako je njegov otac voleo. 15 Onda Reveka dođe Avimelech sa svojim savetnikom Ohozatom i uzme najbolju odeću svoga starijega sina Isava Fiholom, zapovednikom vojske. 27 Isak im reče: što je imala u kući i u nju obuće svoga mlađeg „Zašto ste došli k meni kad me mrzite i kad ste sina Jakova. 16 A jarećom kožom obloži njegove me oterali od sebe?“ 28 Oni odgovoriše: „Uvideli ruke i goli deo vrata. 17 Onda je u ruke svoga smo da je Gospod s tobom. Zato smo rekli: 'Hajde sina Jakova stavila ukusno jelo i hleb što je da se zakunemo jedni drugima, i sklopimo savez pripravila. 18 Jakov ode k svome ocu i reče: između sebe.' 29 Ti nama nećeš činiti zla, kao „Oče!“ Ovaj se odazva: „Evo me. Koji si ti, moj što ni mi tebe nismo dirali. Naprotiv, činili smo sin?“ 19 „To sam ja, Isav, tvoj prvenac“ – odgovori ti samo dobro i u miru te ispratili. Na kraju, Jakov svome ocu. „Učinio sam kako si mi rekao. ti si od Gospoda blagosloveni.“ 30 [Isak] im je A sad ustani, sedi i jedi od mog ulova, da bi onda priredio gozbu, pa su jeli i pili. 31 Kad su mogao da me blagoslovio.“ 20 Ali Isak upita svoga ujutro ustali, zakleli su se jedni drugima. Isak sina: „Kako to da si tako brzo uspeo, sine moj?“ ih onda isprati i oni odu u miru. 32 Tog dana Jakov odgovoril: „Gospod, Bog tvoj, mi je u tome dođu Isakove sluge i izveste ga o bunaru koji pomogao.“ 21 Isak reče: „Primakni se, sine moj, su iskopal. Rekli su mu: „Našli smo vodu!“ 33 da te dotaknem, da bih znao jesli ti moj sin Isav Taj bunar su nazvali Saveja. Zato se taj grad sve ili nisi.“ 22 Jakov se primakao svome ocu Isaku, do danas zove „Vir-Saveja“. 34 Kad je Isavu bilo koji ga je, dotaknuli, rekao: „Glas je Jakovljev, ali četrdeset godina, uzeo je za ženu Judit, čerku su ruke Isavove.“ 23 Nije ga prepoznao, jer su Veira Hetita, i Vasematu, čerku Elona Hetita. 35 mu ruke bile kosmate kao ruke njegovog brata One su zagorčavale život Isaku i Reveki.

27 Kad je Isak ostareo, vid mu se ugasio, tako da nije mogao da vidi. Pozove on svoga starijeg sina Isava i reče mu: „Sine!“ Ovaj mu odgovori: „Evo me!“ 2 [Isak] mu reče: „Evo, ostareo sam a ne znam kad će umrijeti. 3 Zato uzmi sad svoj tobolac i luk, pa podi u pustaru i ulovi neku divljač za mene. 4 Onda mi skuvaj ukusno jelo, onako kako volim, pa mi donesi da jedem, da te blagoslovim pre nego što umrem.“ 5 Ali Reveka je čula šta je Isak rekao svome sinu Isavu. Kad je Isav otisao u pustaru da ulovi divljač svome ocu, 6 Reveka reče svome sinu Jakovu: „Evo, upravo sam čula kako tvoj otac govori tvome bratu Isavu: 7 'Donesi mi divljač i skuvaj mi ukusno jelo da jedem, pa da te blagoslovim u prisustvu Gospodnjem pre nego što umrem. 8 Zato, sine moj, poslušaj me i učini ono što ti naredim. 9 Idi do stada pa mi donesi odande dva lepa jareta, a ja će od njih pripremiti ukusno jelo za tvoga oca, baš kako on voli. 10 Onda to odnesi tvome ocu da jede, da te blagoslovim pre nego što umre.“ 11 Jakov reče svojoj majci Reveki: „Ali moj brat Isav je kosmat, a ja sam bez dlaka. 12 Šta ako me otac dotakne? Onda će me smatrati varalicom, pa će na sebe navući prokletstvo, a ne blagoslov.“ 13 Njegova majka mu odgovori na to: „Tvoje prokletstvo neka

Isava. Zato ga je blagoslovio. 24 Ipak, upitao ga je: „Jesi li ti zaista moj sin Isav?“ Jakov odgovori: „Jesam.“ 25 Onda Isak reče: „Prinesi mi da jedem od [tvog] ulova, sine moj, da bih te blagoslovio.“ [Jakov] mu je prineo [da jede], pa je Isak jeo. Uz to mu je doneo i vina da pije. 26 Zatim mu je njegov otac Isak rekao: „Pridi, sine moj, da te poljubim.“ 27 Jakov je prišao i Isak ga je poljubio. Isak je pri tom osetio miris očeve svoga sina pa ga je blagoslovio i rekao: „Gle, miris moga sina je kao miris polja što ih je Gospod blagoslovio. 28 Neka ti da Bog rosu s neba i rodnu zemlju, obilje žita i mladoga vina. 29 Neka ti služe narodi, i neka ti se klanjaju plemena. Budi vladar svojoj braći; sinovi majke tvoje ničice nek padaju pred tobom. Ko tebe proklinje, sam će proklet biti, a ko te blagosilja, blagosloven će biti.“ 30 Kad je Isak blagoslovio Jakova, i čim je Jakov otisao od svoga oca Isaka, vrati se njegov brat Isav iz lova. 31 I on je pripremio ukusno jelo i došao k svome ocu. Rekao mu je: „Oče moj, ustani i jedi od ulova svoga sina, da bi me blagoslovio.“ 32 „Ko si ti?“ – upita ga njegov otac. Isav odgovori: „To sam ja, Isav, tvoj prvenac.“ 33 Čuvši to, Isak se sav prepao. Onda je rekao: „Ko je onda onaj što je ulovio divljač i doneo mi je? Ja sam to jeo pre nego što si ti došao. Njega sam blagoslovio, te će blagosloven i ostati.“ 34 Čuvši reči svoga oca, Isav glasno i gorko zarida.

Onda reče svome ocu: „Blagoslovi i mene, oče tamo nađe sebi ženu, te da mu je zapovedio dok moj!“ **35** [Isak] odgovori: „Došao je tvoj brat i na ga je blagosiljao: „Ne uzimaj sebi za ženu neku prevaru dobio tvoj blagoslov.“ **36** [Isav] reče [na od hananskih devojaka], 7 i da je Jakov poslušao to: „Ne zove li se s pravom Jakov? Dvaput me je svoga oca i svoju majku te otisao u Padan-Aram. već prevario: oduzeo mi je prvorodstvo, a sada **8** Tada je Isav uvideo da su hananske devojke mi je oduzeo i blagoslov.“ Onda je rekao: „Zar mrske njegovom ocu Isaku, **9** pa je otisao k za mene nisi sačuvao bar jedan blagoslov?“ **37** Ismailu, te se, pored žena koje je već imao, Isak odgovoril Isavu: „Eto, njega sam već postavio oženio Mahalatom, čerkom Avrahamovog sina za gospodara nad tobom, a svu njegovu braću Ismaila, a Navajotovom sestrom. **10** A Jakov ode odredio za njegove sluge. Obezbedio sam ga iz Vir-Saveje i zaputi se u Haran. **11** Kad je došao žitom i mladim vinom. Šta sad mogu da učinim do nekog mesta, zaustavio se da prenoći, jer je za tebe, sine moj?“ **38** Isav mu reče: „Zar ti sunce bilo zašlo. Uzeo je jedan kamen s onog imaš samo jedan blagoslov, oče moj? Blagoslovi mesta, stavio ga pod glavu, pa legao. **12** Usnio je i mene, oče moj!“ Isav je jecao na sav glas. **39** san: lestve stoe na zemlji, a vrh im dopire do Tada mu reče njegov otac Isak: „Daleko od rodne neba, i anđeli Božiji penju se i silaze po njima. zemlje tvoj dom će biti, i rosa je nebeska neće **13** Na njima je, gore, stajao Gospod. On reče: natapati. **40** Od svoga mača ćeš živeti, i svome „Ja sam Gospod, Bog tvoga pretka Avrahama ćeš bratu služiti. Ali jednom kad se usprotiviš, i Bog Isakov. Zemlju na kojoj ležiš daću tebi i jaram ćeš njegov sa svog vrata zbaciti.“ **41** Isav tvome potomstvu. **14** Tvojih će potomaka biti kao je omrznuo Jakova zbog blagoslova kojim ga je praha zemaljskog; raširićeš se na zapad, istok, njegov otac blagoslovio. Govorio je u себi: „Bliže sever i jug. Preko tebe i tvoga potomstva će biti se dani žalosti za mojim ocem; onda ću ubiti blagoslovena sva plemena na zemlji. **15** Evo, ja svoga brata Jakova.“ **42** Kad su Reveki javili šta sam s tobom: čuvaću te gde god podeš i dovešću je rekao njen stariji sin Isav, pozvala je svog te natrag u ovu zemlju. Neću te ostaviti, nego ću mlađeg sina Jakova i rekla mu: „Pazi! Tvoj brat izvršiti što sam ti rekao.“ **16** Jakov se tu probudi Isav pomišlja na osvetu. Hoće da te ubije! **43** od sna i reče: „Zaista je Gospod na ovom mestu, A sad, sine moj, poslušaj moje reči. Ustani i ja to nisam znao!“ **17** Sav prestrašen rekao je: beži k mome bratu, Lavanu, u Haran. **44** Ostani „Kako je strašno ovo mesto! Nije to ništa drugo kod njega nekoliko dana dok se ne stiša gnev nego li Dom Božiji, a ovo su vrata nebeska.“ **18** tvoga brata. **45** A čim se stiša gnev tvoga brata i Jakov ustane ujutro, uzme onaj kamen što ga je on zaboravi šta si mu učinio, poslaću po tebe i stavio pod glavu, uspravi ga kao stub i na njega dovešću te odande. Zašto da vas obojicu izgubim izlje ulje. **19** To mesto je nazvao „Vetilj“. Taj u jedan dan?“ **46** Reveka se zatim obrati Isaku: grad se ranije zvao Luz. **20** Jakov se tu zavetovao, „Život mi se smučio zbog ovih Hetitkinja! Ako rekavši: „Ako Bog bude sa mnom i sačuva me se i Jakov oženi jednom od žena ove zemlje, na ovom putu kojim idem, da mi hleba za jelo Hetitkinjom, šta će mi onda život!“

28 Isak pozva svoga sina Jakova i blagoslovi ga. Onda mu zapovedi: „Ne uzimaj sebi za ženu neku od hananskih devojaka. **2** Spremi se i podi u Padan-Aram, u dom Vatuila, oca tvoje majke, i tamo uzmi sebi za ženu jednu od čerki Lavana, brata tvoje majke. **3** A Bog Svemoćni neka te blagoslovi i učini te rodnim i brojnim, tako da postaneš skup naroda. **4** Neka ti podari Avrahamov blagoslov, pa neka tvoje potomstvo zauzme zemlju u kojoj boraviš kao došljak, zemlju koju je Bog dao Avrahamu!“ **5** ovce. Potom bi vratili kamen na svoje mesto, na Isak otpremi Jakova, te ovaj ode u Padan-Aram, k otvor bunara. **4** Jakov ih upita: „Odakle ste, braćo Lavanu, sinu Aramejca Vatuila, bratu Reveke, moja?“ „Iz Harana smo“ – odgovoriše oni. **5** majke Jakova i Isava. **6** Isav je video kad je Isak „Poznajete li Nahorovog sina Lavana?“ – ponovo blagoslovio Jakova i poslao ga u Padan-Aram da ih upita [Jakov]. Oni odgovore: „Poznajemo.“

29 Jakov nastavi putovanje i dođe u zemlju naroda istoka. **2** Odjednom spazi bunar u polju. Oko njega su plandovala tri stada ovaca, jer su ih pojili s tog bunara. Na bunaru je bio navaljen veliki kamen. **3** Kada bi se stada okupila, pastir bi odvaljali kamen s otvora i napojili

6 „Je li dobro?“ – nastavi Jakov. „Dobro je – s Rahiljom i voleo ju je više nego Liju. I tako odgovore pastiri. Evo, njegova čerka, Rahilja, je radio za Lavana narednih sedam godina. **31** upravo dolazi sa stodom.“ **7** [Jakov] reče: „Dan Gospod je video da je Lija nevoljena, pa ju je je još u punom jeku. Nije vreme da se okupe učinio plodnom; Rahilja je, pak, bila nerotkinja. stada. Napojite ovce i izvedite ih na pašu.“ **8** **32** Lija je zatrudnela i rodila sina. Dala mu je ime Oni odgovoriše: „Ne možemo dok se ne okupe „Ruvim“, jer je rekla: „Gospod je video moju ostala stada i dok pastiri ne odvaljavaju kamen nevolju; sada će me moj muž voleti.“ **33** Ponovo s otvora bunara. Onda ćemo napojiti stada.“ **9** je zatrudnela i rodila sina. Tada je rekla: „Gospod Dok je on još razgovarao sa njima, dođe Rahilja je čuo da sam nevoljena, pa mi je dao i ovog sa ovcama svoga oca; bila je, naime, pastirica. **10** Kad je Lavan čuo vest o Jakovu, sinu svoje sestre, potračao mu je u susret, pa ga je zagrljio i poljubio. Zatim ga je doveo u svoju kuću. Jakov je potom ispričao Lavanu o svemu što mu se dogodilo. **14** Na to je Lavan rekao: „Ti si stvarno moja kost i moje telo!“ Pošto je [Jakov] proveo s njim celi mesec, **15** Lavan reče Jakovu: „Zar da besplatno radiš za mene, samo zato što si mi rod? Kaži mi kakvu platu tražiš.“ **16** A Lavan je imao dve čerke. Starija se zvala Lija a mlađa Rahilja. **17** Lija nije imala lepe oči, ali je Rahilja bila stasita i naočita. **18** Pošto je voleo Rahilju, Jakov reče: „Radiću za tebe sedam godina za tvoju mlađu čerku Rahilju.“ **19** Lavan odgovori Jakovu: „Bolje da je dam tebi nego nekom drugom čoveku. Ostani sa mnom.“ **20** Jakov je radio za Rahilju sedam godina. Pošto ju je voleo, činilo mu se da su godine prošle kao nekoliko dana. **21** Nakon toga Jakov reče Lavanu: „Moje se vreme navršilo. Zato mi daj moju ženu, jer hoću da budem s njom.“ **22** Tada Lavan okupi sve stanovnike tog mesta i priredi gozbu. **23** Ali uveče uzme on svoju čerku Liju i uvede je k Jakovu, te ovaj legne s njom. **24** Lavan je svoju sluškinju Zelfu dao svojoj čerki za sluškinju. **25** Kad je svanulo, kad ono Lija! Jakov reče Lavanu: „Šta si mi to učinio? Zar nisam kod tebe radio za Rahilju? Zašto si me prevario?“ **26** Lavan odgovori: „Kod nas nije običaj da se mlađa čerka uda pre starije. **27** Završi sa starijom ovu svadbenu sedmicu, pa ćemo ti dati i mlađu za narednih sedam godina u mojoj službi.“ **28** Jakov je pristao. Kad je završio svadbenu sedmicu s Lijom, [Lavan] mu dade svoju čerku Rahilju za ženu. **29** Svoju sluškinju, Valu, je dao svojoj čerki Rahilji za sluškinju. **30** [Jakov] je onda legao i

30 Kada je Rahilja videla da ne može da rađa Jakovu decu, postala je zavidna na svoju sestru. Rekla je Jakovu: „Daj mi decu! Ako nećeš, ja ću umreti!“ **2** Jakov se naljutio na Rahilju i rekao joj: „Zar ja mogu zameniti Boga koji ti nije dao dece?“ **3** Ona mu reče: „Evo, tu je moja sluškinja Vala. Lezi s njom, pa neka rodi na mojim kolenima, da tako i ja steknem potomstvo preko nje.“ **4** [Rahilja] mu je dala svoju sluškinju Valu, pa je Jakov legao s njom. **5** Vala zatrudnili i rodi Jakovu sina. **6** Tada je Rahilja rekla: „Bog je presudio u moju korist. Uslio je moj glas i dao mi sina.“ Zato mu je dala ime „Dan“. **7** Rahiljina sluškinja, Vala, je ponovo zatrudnela i rodila Jakovu drugog sina. **8** Tada je rekla: „Silno sam se borila te sam nadvladala u borbi sa sestrom.“ Zato ga je nazvala „Neftalim“. **9** Kad je Lija videla da je prestala da rađa, uzela je svoju sluškinju Zelfu i dala je Jakovu za ženu. **10** Tako je i Zelfa, Lijina sluškinja, rodila Jakovu sina. **11** Tada je Lija rekla: „Došla nam je sreća!“ Zato mu je dala ime „Gad“. **12** Lijina sluškinja Zelfa je ponovo zatrudnela i rodila Jakovu drugog sina. **13** Lija je tada rekla: „Blago meni! Žene će me zvati blaženom.“ Zato mu je dala ime „Asir“. **14** Jednom, u vreme pšenične žetve, Ruvim je išao poljem i našao mandragore. Doneo ih je svojoj majci, Liji. Rahilja reče Liji: „Daj mi, molim te, malo od mandragora tvoga sina!“ **15** A Lija joj odgovori: „Zar ti nije dosta što si mi uzela muža, nego hoćeš da uzmeš i mandragore moga sina?“ Rahilja odgovori: „U redu. Neka Jakov legne s tobom ove noći u zamenu za mandragore tvoga sina.“ **16** Kad se Jakov vratio uveče iz polja, izade mu Lija u susret i reče: „Spavaćeš sa mnom ove

noći, jer sam te dobila u zamenu za mandragore vodu iz pojila. Stoka je dolazila da pije i tu bi se moga sina.“ Tako je te noći Jakov spavao sa parila. **39** A pošto su se jarci i koze parili pred Lijom. **17** Bog je uslišio Liju, te je zatrudnela prućem, koze bi ojarile prugaste, riđaste i šarene i rodila Jakovu petog sina. **18** Tada Lija reče: jariće. **40** Jakov je još izdvojio jagnjad na stranu, „Bog me je nagradio zato što sam ustupila svoju dok je ostatak ovaca okrenuo prema prugastim i sluškinju svome mužu.“ Zato mu je dala ime sasvim crnim ovcama u Lavanovom stadu. Tako „Isahar“. **19** Lija je ponovo zatrudnela i rodila je sticao sebi stada koja nije mešao s Lavanovim Jakovu šestog sina. **20** Tada je rekla: „Bog me je stadima. **41** Kad god bi se parila naprednija stoka, darovao dragocenim darom; sada će me moj muž Jakov bi stavljao ono pruće u pojila, baš pred oči ceniti jer rodila sam mu šest sinova.“ Tome je stoke kako bi se parila pred prućem. **42** Međutim, dala ime „Zavulon“. **21** Potom je rodila i čerku i pred kržljavu stoku nije stavljao pruće. Tako je dala joj ime „Dina“. **22** Tada se Bog setio Rahilje: kržljavu dobijao Lavan a dobro razvijenu Jakov. Bog ju je uslišio i učinio da može da rađa. **23** **43** Čovek se tako veoma obogatio, stekao je mnogo Zatrudnela je i rodila sina. Tom prilikom je rekla:

„Bog je uklonio moju sramotu.“ **24** Dala mu je ime „Josif“, dodavši: „Neka mi Gospod doda još jednog sina.“ **25** Nakon što je Rahilja rodila Josifa, Jakov reče Lavanu: „Pusti me da odem u svoje mesto u svojoj zemlji. **26** Daj mi moje žene za koje sam radio kod tebe i moju decu, da mogu da odem. Ti dobro znaš kako sam radio za tebe.“ **27** A Lavan mu reče: „Ako imaš i malo naklonosti za mene, ne idi! Po znamenjima sam shvatio da me je Gospod blagosiljao zbog tebe. **28** Daću ti platu koju sam odrediš.“ **29** [Jakov] mu odgovori: „Ti dobro znaš kako sam ti služio i koliko je stoka uznapredovala pod mojom brigom. **30** Ono malo stoke što si imao pre mene se veoma uvećalo, i Gospod te je blagoslovio kud god sam pošao. Nije li sad vreme da se postaram i za svoju kuću?“ **31** [Lavan] mu reče: „Koliko da ti platim?“ Jakov mu odgovori: „Nemoj da mi platiš ništa. Tvoja stada će goniti na pašu i čuvati ih samo ako mi učiniš ovo: **32** Danas će proći kroz sva tvoja stada i izdvijiti svaku ovcu crne boje i svaku šarenu i prugastu kozu. To će biti moja plata. **33** Kad ubuduće budeš svojim očima proveravao moju platu, moje poštjenje će svedočiti za mene: ako se u mome stadu nađe ijedna koza koja nije šarena i prugasta, ili jagnje koje nije crno, neka se smatra kao ukradeno.“ **34** „Neka bude kako si rekao“ – odgovori Lavan. **35** Ali tog istog dana Lavan izdvoji sve prugaste i šarene jarce, i sve prugaste i šarene koze – svaku koja je na sebi imala belo, kao i svu jagnjad crne boje, pa ih preda svojim sinovima. **36** Zatim se sa stadom udaljio na tri dana hoda od Jakova. Jakov je, pak, ostao da čuva ostatak njegovog stada. **37** Jakov je tada uzeo mlade prutove od topole, badema i platana; na njima je izrezao pruge tako što je ogulio koru i otkrio belinu. **38** Prutove koje je ogulio postavio je u korita ispred stoke koja je dolazila da pije

31 Čuo je [Jakov] da Lavanovi sinovi govore: „Jakov je prisvojio sve što pripada našem ocu. Sve ovo bogatstvo je stekao od imovine našeg oca.“ **2** Jakov je primetio i po Lavanovom licu da se ovaj prema njemu ne drži kao ranije. **3** Tada Gospod reče Jakovu: „Vrati se u zemlju svojih otaca, u svoj rodni kraj, i ja će biti s tobom.“ **4** Jakov je tada pozvao Rahilju i Liju u polje gde je bilo njegovo stado, **5** i rekao im: „Vidim po licu vašeg oca da se ne drži prema meni kao ranije. Ali sa mnom je bio Bog moga oca. **6** Vi i same znate da sam za vašeg oca radio svom svojom snagom. **7** Međutim, vaš otac me je varao i deset puta mi menjao platu. Ipak, Bog mu nije dopustio da mi nanese štetu. **8** Ako bi on rekao: ‘Svako šareno grlo će ti biti plata’, onda bi celo stado mladilo šarenu mladunčad. A ako bi rekao: ‘Svako prugasto grlo će ti biti plata’, onda bi stado mladilo prugastu mladunčad. **9** Tako je Bog uzimao stoku od vašeg oca i davao je meni. **10** Jednom, kad se stado parilo, u snu sam video da su jarci koji su se parili s kozama bili prugasti, mestimično beli i šareni. **11** Tada me je Andeo Božiji pozvao u snu: ‘Jakovel’ Ja se odazvah: ‘Evo mel!‘ **12** Andeo mi reče: ‘Podigni svoj pogled i uoči da su svi jarci koji se pare s kozama, prugasti, mestimično beli i šareni. Video sam, naime, sve što ti je Lavan učinio. **13** Ja sam Bog koji ti se objavio u Vetištu, gde si pomazao stub i gde si učinio zavet sa mnom. Zato se sad spremi i napusti ovu zemlju, pa se vrati u svoju rodnu zemlju.“ **14** Rahilja i Lija mu odgovore na to: „Zar mi još imamo ikakav deo nasledstva u domu našeg oca? **15** Nije li na nas gledao kao na tuđinke? Nas je prodao, a novac koji je za nas dobio je potrošio! **16** Sve to bogatstvo što ga je Bog uzeo od našeg oca

pripada nama i našoj deci. Zato učini sve što ti je te me tako proganjaš? **37** Evo, ispremetao si Bog rekao.“ **17** Tada se Jakov spremi, te posadi celo moje pokućstvo, pa kakav si predmet iz svoju decu i svoje žene na kamile. **18** Zatim svoga doma pronašao? Stavi ga ovde, pred moju potera svu svoju stoku pred sobom, svu svoju i twoju rodbinu, pa nek oni presude između nas imovinu koju je stekao, stoku koju je sabrao u dvojice. **38** Za ovih dvadeset godina koliko sam Padan-Aramu, pa se zaputi k svome ocu, Isaku, bio s tobom, twoje ovce i koze se nisu jalovile, u hanansku zemlju. **19** Kad je Lavan otišao da niti sam jeo od ovnava iz tvoga stada. **39** Ono što striže svoje ovce, Rahilja je ukrala kućne idole bi divlja zver rastrgla, tebi nisam donosio, nego koji su pripadali njenom ocu. **20** Jakov je, pak, bih gubitak sam nadoknadio. To si zahtevao od zavarao Lavana Aramejca time što nije dao da mene bez obzira da li je grlo bilo ukradeno danju ovaj naslutiti da će on pobeći. **21** Tako je Jakov ili noću. **40** Danju me je satirala žega, a noću pobegao sa svim što je bilo njegovo. Prešao hladnoća. San se nije spuštao na moje oči. **41** Od je reku [Eufrat] i zaputio se prema galadskom ovih dvadeset godina koje sam proveo u twojoj gorju. **22** Trećeg dana su javili Lavantu da je Jakov kući, četrnaest godina sam ti služio za twoje dve pobegao. **23** Ovaj je tada poveo svoje rođake i čerke, a šest godina za twoje stado, iako si mi krenuo u poteru za Jakovom sedam dana hoda. menjao platu deset puta. **42** Da sa mnom nije bio Stigao ga je kod brda Galad. **24** Ali Bog je došao k Bog moga oca, Bog Avrahama i Strah Isakova, ti bi Aramejcu Lavantu noću, u snu i rekao mu: „Pazi me otpustio praznih ruku. Ali Bog je video moju da ne preduzima ništa protiv Jakova, ni dobro muku i trud mojih ruku, te je sinoć presudio.“ **43** ni zlo.“ **25** Lavan je, dakle, stigao Jakova. Jakov je Lavan odgovori Jakovu: „Čerke su moje čerke, postavio svoj šator na jednom brdu, a Lavan je deca su moja deca, stado je moje stado i sve što sa svojim rođacima postavio svoj šator na brdu vidiš je moje. A ipak, šta danas mogu da učinim Galad. **26** Lavan reče Jakovu: „Šta si to uradio? ovim svojim čerkama ili deci koju su rodile? **44** Obmanuo si me i pobegao sa mojim čerkama Stoga, hajde da ja i ti sklopimo savez, pa da to kao da su ratne zarobljenice. **27** Zašto si tajno bude svedok između mene i tebe.“ **45** Jakov je pobegao i obmanuo me? Da si mi rekao da ideš ja tada uzeo jedan kamen i uspravio ga kao stub. bih te ispratio s veseljem i pesmom, uz bubnjeve **46** Onda je rekao svojim rođacima: „Sakupite i lire. **28** A nisi mi dao ni da izljubim svoju unučad kamenje.“ Oni su uzeli kamenje i načinili od i svoje čerke. Zaista si ludo postupio. **29** U mojoj njega gomilu. Zatim su zajedno jeli kod te gomile. je moći da vam naudim. Ali Bog tvoga oca mi je **47** Lavan ju je nazvao Jegar-Sahaduta, a Jakov je prošle noći rekao: ‘Pazi da ne preduzima ništa nazvao Galed. **48** Onda Lavan reče: „Neka ova protiv Jakova, ni dobro, ni zlo.“ **30** U redu, sad, gomila danas bude svedok između tebe i mene.“ otišao si jer si čeznuo za očinskim domom, ali Zato je nazvana Galed, **49** ali i Mispa, jer je Lavan zašto si ukrao moje bogove?“ **31** Jakov odgovori rekao: „Neka Gospod motri na mene i na tebe Lavantu: „Bio sam se uplašio, jer sam mislio da kad ne budemo videli jedan drugoga. **50** Ako ćeš oteti svoje čerke od mene. **32** A ako kod koga budeš zlostavljao moje čerke, ili ako pored mojih nađeš svoje bogove, taj neće ostati na životu. čerki uzmeš sebi druge žene, pa da i niko ne Pokaži ovde pred našim rođacima šta ja to imam bude bio s nama, pazi: Gospod je svedok između kod sebe što je twoje, pa nosi!“ Jakov, naime, mene i tebe.“ **51** Lavan još reče Jakovu: „Evo, nije znao da je Rahilja ukrala idole. **33** Lavan je ovde je gomila a ovde je stub koji sam uspravio ušao u Jakovljev šator, pa u šator Lije, te u šator da bude međa između mene i tebe. **52** Svedok je dveju sluškinja, ali tamo ništa nije našao. Onda ova gomila, a svedok je i ovaj stub, da ja neću je izashaću iz Lijinog šatora i ušao u Rahiljin. **34** prelaziti ovu gomilu da ti naudim, niti da ćeš ti Rahilja je, pak, uzela idole i stavila ih u sedlo prelaziti ovaj stub i ovu gomilu da meni naudiš svoje kamile i sela na njih. Lavan je pretražio celi **53** Neka Bog Avrahamov i bog Nahorov, i bog šator, ali idole nije našao. **35** A Rahilja je rekla njihovog oca, sude među nama.“ Jakov se tada svome ocu: „Neka se ne ljuti moj gospodar što zakleo Strahom svoga oca Isaka. **54** Zatim je Jakov ne mogu da ustane pred njim; snašlo me je, prineo žrtvu na brdu i pozvao svoju rodbinu na naime, ono što običava u žena.“ Tako je Lavan obed. Nakon obeda su prenoćili na brdu. **55** U tražio, ali nije mogao da nađe idole. **36** Tada je rano jutro Lavan ustane, izljubi svoje unuke i Jakov planuo i stao da se prepire s Lavantom: čerke i blagoslovih ih. Zatim krene i vrati se u „Koje je to moje zlodelo i koja je moja krivica, svoje mesto.

32 Jakov je išao svojim putem, kad mu u susret mnom, a onda će se suočiti s njim. Možda će izađu Božiji andeli. **2** Ugleđavši ih, Jakov mi tada oprostiti.“ **21** Tako je dar otiašo pred reče: „Ovo je Božiji tabor!“ Zato je to mesto njim, dok je on sam prenocio u taboru. **22** Te nazvao Mahanajim. **3** Jakov je pred sobom poslao noći Jakov ustane, uzme svoje dve žene i svoje glasnike svome bratu Isavu u zemlju Sir, u dve sluškinje i svoje jedanaestoro dece, pa pređe edomsku pustaru. **4** Zapovedio im je: „Ovako Javok preko gaza. **23** Nakon što ih je prebacio recite mome gospodaru Isavu: ’Ovako kaže tvój preko gaza, prebacio je i svu svoju imovinu. **24** sluga Jakov: Živeo sam u tudiñi kod Lavana i Jakov je ostao sam, i tada se neki čovek rva s tamo sam se zadržao sve do sad. **5** Stekao sam njim sve do u osvit zore. **25** Kad je video da ne volove, magarce, ovce, sluge i sluškinje. Šaljem može da savlada Jakova, uganuo mu je zglob pri ovu poruku mome gospodaru, ne bih li stekao kuku, tako da se Jakovu iščašio kuk dok se rva s tvoju naklonost.“ **6** Glasnici su se vratili k Jakovu njim. **26** Tada čovek reče: „Pusti me, jer sviće i rekli mu: „Bili smo kod tvoga brata Isava, i zora!“ „Neću te pustiti dok me ne blagoslovi!“ – evo, on ti dolazi u susret sa četiri stotine svojih odvrati [Jakov]. **27** Čovek ga upita: „Kako ti je ljudi.“ **7** Jakov se na to prepadne i uznemiri. Zato ime?“ „Jakov“ – odgovori. **28** Onda čovek reče: je podelio na dva tabora ljude sa njim, a takode i „Više se nećeš zvatí Jakov, nego ’Izrailj’, jer si se ovce, stoku i kamile, **8** misleći: „Ako Isav nađe borio i sa Bogom i sa ljudima, ali si nadvladao.“ na jedan tabor i napadne ga, preostali tabor bi **29** Zatim je Jakov zapitao: „Reci mi, molim te, još mogao uteći.“ **9** Jakov se tada pomolio: „O, svoje ime.“ „Zašto me pitaš za moje ime?“ – Bože moga oca, Avrahama! O, Bože moga oca, odgovorio je. Tu ga je zatim blagoslovio. **30** Jakov Isakal O, Gospode, koji si mi rekao: ’Vrati se u je to mesto nazvao „Fanuil“, jer je rekao: „Video svoju zemlju, u svoje rodno mesto, i ja će se sam Boga licem u lice, ali sam ostao živ.“ **31** pokazati dobrostivim prema tebi.’ **10** Nedostojan Sunce je granulo dok je Jakov prolazio Fanuil. sam sve tvoje milosti i sve tvoje vernosti što Hramao je zbog svoga kuka. **32** Zato Izrailjci si iskazao svome služi. Jer, nekada sam samo sve do danas ne jedu tetivu nad kukom iznad sa štapom prešao preko ovog Jordana, a sad bedrenog zgloba, zato što je Jakovljev bedreni imam dva tabora. **11** Izbavi me, molim te, iz zglob bio iščašen u tetivi.

ruku moga brata, iz ruku Isavovi, jer se bojim da bi mogao da dođe i ubije i mene i majke s decom. **12** A ti si rekao: ’Svakako će se pokazati dobrim prema tebi i učiniti da tvoga potomstva bude kao peska u moru, koji se od mnoštva ne da prebrojiti.“ **13** Tu noć je proveo tamo. Onda je od stoke što je imao sa sobom pripremio dar za svoga brata Isava: **14** dve stotine koza i dvadeset jaraca, dve stotine ovaca i dvadeset ovnova, **15** trideset kamila dojlica sa njihovim mladuncima, četrdeset krava i deset bikova, dvadeset magarica i deset magaraca. **16** Njih je predao svojim slugama, svako stado posebno, i rekao im: „Vi krenite preda mnom, ali držite rastojanje među stadima.“ **17** Zatim je naredio prvome: „Kad sretnes moga brata Isava, i on te upita: ’Čiji si ti? Kuda ideš? Čija su ova stada pred tobom?’, **18** ti reci: ’Ona pripadaju tvome služi Jakovu; ovo je dar koji šalje svome gospodaru Isavu. On, evo, dolazi za nama.“ **19** Takav je nalog izdao i drugom i trećem, kao i svim ostalima koji su išli za stadima, rekavši: „To ćeće reći Isavu kad ga sretnete. **20** Takođe recite: ’Evo, tvój sluga Jakov takođe ide za nama.“ Mislio je, naime: „Umilostiviču prvo Isava darom koji ide preda

33 Jakov je podigao pogled i ugledao Isava kako dolazi i četiri stotine ljudi sa njim. Tada je podelio decu između Lije, Rahilje i dve sluškinje. **2** Sluškinje i njihovu decu je postavio na čelo, Liju i njenu decu iza njih, a Rahilju i Josifa na začelje. **3** A on sam je pošao napred i poklonio se sedam puta do zemlje dok se nije približio svome bratu. **4** Ali Isav mu potrači u susret, zagrlji ga, padne mu oko vrata i zaplače. **5** [Isav] je onda podigao pogled i ugledao žene i decu. „Ko su ti ovi?“ – upitao je. „Deca koju je Bog milostivo podario tvome služi“ – odgovori Jakov. **6** Tada su pristupile sluškinje sa svojom decom i duboko se poklonile. **7** Zatim je pristupila i Lija sa svojom decom, te su se duboko poklonili. Na kraju su pristupili Josif i Rahilja, pa su se i oni duboko poklonili. **8** [Isav] je upitao: „Šta si naumio sa ovom povorkom koju sam sreo?“ [Jakov] odgovori: „Da steknem naklonost svoga gospodara.“ **9** Isav reče: „Ja imam dovoljno, brate moj. Zadrži svoje za sebe.“ **10** „Nemoj, molim te – reče mu na to Jakov. Ako sam stekao tvoju naklonost, primi ovaj dar od mene. Jer, kad sam video tvoje lice, to je kao da sam video lice Božije,

tako si me blagonaklono primio. **11** Stoga primi, **13** Pošto je njihova sestra Dina bila obeščaćena, molim te, dar koji sam ti doneo, jer Bog mi je bio Jakovljevi sinovi odgovore Sihemu i njegovom naklonjen, pa imam svega.“ [Jakov] ga je toliko saletao da je [Isav] prihvatio. **12** „Krenimo na put ne možemo učiniti. Za nas bi, naime, bila sramota – reče Isav – i ja će putovati s tobom.“ **13** [Jakov] dati našu sestruru neobrezanome. **15** Pristaćemo odgovori: „Moj gospodar zna da su deca nejaka, na to samo ako postanete kao mi, to jest, ako a i da moram da se brinem o ovacam i kravama se svaki muškarac među vama obreže. **16** Onda koje doje. Budem li ih prebrzo terao samo jedan čemo vam davati naše čerke, i uzimati vaše čerke dan, sve stado će uginuti. **14** Zato neka moj sebi, te se nastaniti među vama i postati jedan gospodar krene ispred svoga sluge, a ja će ići narod. **17** A ako nas ne poslušate i ne obrežete polako, uz korak sa stokom i uz korak sa decom, se, mi čemo uzeti našu sestruru i otići.“ **18** Emor dok ne dođem k svome gospodaru u Sir.“ **15** Isav i njegovom sinu Sihemu se ovaj zahtev učinio reče: „Daj makar da ti ostavim nekoliko svojih povoljnijim. **19** Mladić, koji je bio najuvaženiji ljudi.“ [Jakov] odgovori: „Čemu? Neka steknem ja čovek u domu svoga oca, nije oklevao da ispunii samo twoju naklonost.“ **16** Tako je Isav tog dana ovaj zahtev, jer je voleo Jakovljevu čerku. **20** otišao svojim putem u Sir. **17** Jakov, međutim, Emor i Sihem odu pred kapiju svoga grada i ode u Sokot, gde je sagradio sebi kuću, i štale za obrate se svojim sugrađanima: **21** „Ovi ljudi su stada. Zato je to mesto nazvano Sokot. **18** Došavši prijateljski raspoloženi prema nama. Zato neka iz Padan-Arama, Jakov je mirno prispeo u grad se nasele u zemlji, i neka trguju u njoj. Zemlja Sihem koji se nalazi u Hananu. Utaborio se pred je dovoljno velika i za njih. Mi čemo moći da gradom. **19** Od sinova Emora, oca Sihemova, je uzimamo njihove čerke za žene, a mi čemo im za stotinu kesita kupio komad zemlje, gde je davati svoje. **22** Međutim, ljudi će pristati da postavio svoj šator. **20** Tu je podigao žrtvenik i se nasele među nama i postanu s nama jedan nazvao ga „Bog je Bog Izrailjev“.

34 Jednom je Dina, koju je Lija rodila Jakovu, izšla da poseti žene te zemlje. **2** Ali kad ju je video Evejac Sihem, sin Emora, kneza te oblasti, on je zgrabi, legne s njom i obeščasti je. **3** No, bio je toliko privučen Dinom, Jakovljevom čerkom, da se zaljubio u nju. Zato je nastojao da pridobije devojčino srce. **4** Sihem je svom ocu Emoru rekao: „Uzmi mi ovu devojku za ženu.“ **5** Jakov je čuo da je njegova čerka Dina bila obeščaćena dok su njegovi sinovi bili u polju sa stodom. Ipak, ništa nije preduzimao dok se oni ne vrate. **6** U međuvremenu, Emor, Sihemov otac, dođe k Jakovu da porazgovara s njim. **7** Uto se vrate Jakovljevi sinovi iz polja. Kad su čuli šta se dogodilo ljudi su bili žalosni i veoma ljuti, jer je Sihem počinio sramotu protiv Izraelja legavši s Jakovljevom čerkom. Tako se šta nije činilo. **8** Emor im tada reče: „Moj se sin svom dušom zaljubio u vašu čerku. Dajte mu je, molim vas, za ženu. **9** Hajde da se orodimo: vi nama dajte svoje čerke, a uzimajte sebi naše čerke. **10** Nastanite se među nama; zemlja je otvorena za vas. Živite, trgujte i stičite dobra u njoj.“ **11** Potom se Sihem obrati njenom ocu i njenoj braći: „Daću sve što zatražite, samo da zadobijem vašu naklonost. **12** Odredite miraz za nju i svadbeni dar. Daću koliko god zatražite, samo mi dajte devojku za ženu.“

23 Pošto je njihova sestra Dina bila obeščaćena, ocu, Emoru, s prevarom na umu: **14** „Takvu stvar ne možemo učiniti. Za nas bi, naime, bila sramota – reče Isav – i ja će putovati s tobom.“ **15** [Jakov] dati našu sestruru neobrezanome. **16** Onda se svaki muškarac među vama obreže. **17** A ako nas ne poslušate i ne obrežete polako, uz korak sa stokom i uz korak sa decom, se, mi čemo uzeti našu sestruru i otići.“ **18** Emor dok ne dođem k svome gospodaru u Sir.“ **15** Isav i njegovom sinu Sihemu se ovaj zahtev učinio reče: „Daj makar da ti ostavim nekoliko svojih povoljnijim. **19** Mladić, koji je bio najuvaženiji ljudi.“ [Jakov] odgovori: „Čemu? Neka steknem ja čovek u domu svoga oca, nije oklevao da ispunii samo twoju naklonost.“ **16** Tako je Isav tog dana ovaj zahtev, jer je voleo Jakovljevu čerku. **20** otišao svojim putem u Sir. **17** Jakov, međutim, Emor i Sihem odu pred kapiju svoga grada i ode u Sokot, gde je sagradio sebi kuću, i štale za obrate se svojim sugrađanima: **21** „Ovi ljudi su stada. Zato je to mesto nazvano Sokot. **18** Došavši prijateljski raspoloženi prema nama. Zato neka iz Padan-Arama, Jakov je mirno prispeo u grad se nasele u zemlji, i neka trguju u njoj. Zemlja Sihem koji se nalazi u Hananu. Utaborio se pred je dovoljno velika i za njih. Mi čemo moći da gradom. **19** Od sinova Emora, oca Sihemova, je uzimamo njihove čerke za žene, a mi čemo im za stotinu kesita kupio komad zemlje, gde je davati svoje. **22** Međutim, ljudi će pristati da postavio svoj šator. **20** Tu je podigao žrtvenik i se nasele među nama i postanu s nama jedan nazvao ga „Bog je Bog Izrailjev“.

21 „Ovi ljudi su stada. Zato je to mesto nazvano Sokot. **18** Došavši prijateljski raspoloženi prema nama. Zato neka iz Padan-Arama, Jakov je mirno prispeo u grad se nasele u zemlji, i neka trguju u njoj. Zemlja Sihem koji se nalazi u Hananu. Utaborio se pred je dovoljno velika i za njih. Mi čemo moći da gradom. **19** Od sinova Emora, oca Sihemova, je uzimamo njihove čerke za žene, a mi čemo im za stotinu kesita kupio komad zemlje, gde je davati svoje. **22** Međutim, ljudi će pristati da postavio svoj šator. **20** Tu je podigao žrtvenik i se nasele među nama i postanu s nama jedan nazvao ga „Bog je Bog Izrailjev“.

23 „Ovi ljudi su stada. Zato je to mesto nazvano Sokot. **18** Došavši prijateljski raspoloženi prema nama. Zato neka iz Padan-Arama, Jakov je mirno prispeo u grad se nasele u zemlji, i neka trguju u njoj. Zemlja Sihem koji se nalazi u Hananu. Utaborio se pred je dovoljno velika i za njih. Mi čemo moći da gradom. **19** Od sinova Emora, oca Sihemova, je uzimamo njihove čerke za žene, a mi čemo im za stotinu kesita kupio komad zemlje, gde je davati svoje. **22** Međutim, ljudi će pristati da postavio svoj šator. **20** Tu je podigao žrtvenik i se nasele među nama i postanu s nama jedan nazvao ga „Bog je Bog Izrailjev“.

24 Svi koji su izasli pred gradsku kapiju su poslušali Emora i njegovog sina Sihema, te su svi muškarci koji su došli pred gradsku kapiju bili obrezani. **25** Ali trećeg dana, dok su oni bili u bolovima, dva Jakovljeva sina, Simeun i Levi, Dinina braća, uzmu svoje mačeve i nesmetano dođu u grad, te pobiju sve muškarce. **26** Poseku mačem i Emora i njegovog sina Sihema, odvedu Dinu iz Sihemove kuće, pa odu. **27** Ostali sinovi Jakovljevi dođu, pa opljačkaju grad gde je njihova sestra bila obeščaćena. **28** Uzeli su i njihovu sitnu i krupnu stoku, magarice i sve što je bilo u gradu i na poljima, **29** kao i sve što je bilo od vrednosti. Decu i žene su odveli u ropstvo, a sve što je bilo u kućama su opljačkali. **30** Tada Jakov reče Simeunu i Leviju: „Uvalili ste me u neprilike učinivši me mrškim stanovnicima zemlje, Hanancima i Ferežanima. Ja imam tek šaku ljudi; ako se oni udruže protiv mene i napadnu me, istrebiće i mene i moj dom.“ **31** Oni odgovorile: „Zar da s našom sestrom postupaju kao sa bludnicom?“

35 Bog reče Jakovu: „Ustani i idi gore u Vetilj i nastani se tamo. Onde podigni žrtvenik

Bogu koji ti se ukazao kad si bežao od svoga brata Isava.“ **2** Jakov reče svojoj porodici i svima koji su mu se rodili u Padan-Aramu. **27** Jakov ode k svome ocu Isaku u Mamriju, u Kirijat-Arvu, to vaše sredine, očistite se i presvucite odeću. **3** Isak živelji kao stranci. **28** Isak je živeo stotinu Ustanimo i podišmo gore u Vetiľj. Tamo će podići osamdeset godina. **29** Onda je izdahnuo i umro, žrtvenik Bogu koji me je uslišio kad sam bio u nevolji i koji je bio sa mnom kad sam pošao na put.“ **4** Tada su oni predali Jakovu sve strane bogove koje su imali i naušnice što su im bile na ušima, pa ih Jakov zakopa pod hrast kod Sihema. **5** Kad su krenuli na put, Božiji strah je obuzeo okolne gradove, te niko nije krenuo u poteru za Jakovljevim sinovima. **6** Tada je Jakov došao u Luz, to jest Vetiľj, u hananskoj zemlji, i sav narod što je bio s njim. **7** Onde je podigao žrtvenik i nazvao to mesto „El-Vetiľj“, jer mu se tamo objavio Bog kad je bežao od svog brata. **8** Tu je umrla Devora, Revekina dojilja. Sahranili su je niže Vetiľja, pod hrastom, koji se otada zove „Tužni Hrast“. **9** Bog se ponovo objavio Jakovu kad se vratio iz Padan-Arama, i blagoslovio ga. **10** Bog mu reče: „Tvoje ime je Jakov, ali se nećeš više zvati Jakov, nego će ti ime biti 'Izrailj'.“ Tako ga je nazvao Izrailj. **11** Još mu reče Bog: „Ja sam Bog Svemoćni. Budi rođan i množi se. Od tebe će nastati narod i zbor naroda, i od tebe će carevi proisteći. **12** Zemlju koju sam dao Avrahamu i Isaku, predaću tebi i tvome potomstvu posle tebe.“ **13** Bog se onda uzneo od Jakova, s mesta gde mu je govorio. **14** Na mestu gde mu je Bog govorio, Jakov je uspravio stub od kamena, pa je na njega izlio žrtvnu izlivnicu i prelio ga uljem. **15** Mesto na kome mu je Bog govorio je nazvao Vetiľj. **16** Zatim su napustili Vetiľj. Još je bio ostao deo puta do Efrate, kad Rahilja poče da se porađa. Snašli su je jaki trudovi. **17** Kako je porođaj bio težak, babica joj reče: „Ne boj se, jer i ovo ti je sin.“ **18** Na samrti, dok je izdisala, dala mu je ime Venoni, ali ga je otac nazvao „Venijamin“. **19** Kad je Rahilja umrla, sahranili su je na putu za Efratu, to jest, Vitlejem. **20** Jakov je na Rahiljinom grobu postavio stub, koji sve do danas stoji na njenom grobu. **21** Izrailj je nastavio putovanje. Svoj šator je postavio s druge strane Migdal-Edera. **22** Dok je Izrailj boravio u toj zemlji, Ruvim ode i legne s Valom, inočom svoga oca. Izrailj doznao da to. Jakovljevi sinovi je bilo dvanaest: **23** Lijini sinovi su: Jakovljev prvenac Ruvim, Simeun, Levi, Juda, Isahar i Zavulon. **24** Rahiljni sinovi su: Josif i Venijamin. **25** Sinovi Vale, Rahiljine sluškinje su: Dan i Neftalim. **26** Sinovi Zelfe, Lijine sluškinje su: Gad i Asir. To su Jakovljevi sinovi koji su mu se rodili u Padan-Aramu. **27** Jakov ode k svome ocu Isaku u Mamriju, u Kirijat-Arvu, to vaše sredine, očistite se i presvucite odeću. **3** Isak živelji kao stranci. **28** Isak je živeo stotinu Ustanimo i podišmo gore u Vetiľj. Tamo će podići osamdeset godina. **29** Onda je izdahnuo i umro, te se pridružio svojim precima, star i sit života. Sahranili su ga Isav i Jakov, njegovi sinovi.

36 Ovo je rodoslov Isava, to jest Edoma. **2** Isav je uzeo sebi za žene dve hananske devojke: Adu, čerku Elona Hetita, i Olivemu, čerku Ane, unuku Sevegona Evejca, **3** i Vasematu, čerku Ismailovu, Navajotovu sestruru. **4** Ada je Isavu rodila Elifasa, a Vasemata mu je rodila Raguila. **5** Olivema je rodila Jeusa, Jegloma i Koreja. To su Isavovi sinovi koji su mu se rodili u Hananu. **6** Isav je uzeo svoje žene, svoje sinove, svoje čerke, i sve svoje ljude iz svoga doma, svoju stoku – sitnu i krupnu, i svu svoju imovinu koju je stekao u Hananu, te se odvojio od svoga brata Jakova. **7** Naime, njihova imovina je bila isuviše velika da bi mogli da žive zajedno; zemlja u kojoj su živeli nije ih više mogla izdržavati zbog njihove stoke. **8** Zato se Isav, to jest Edom, nastanio u brdskoj oblasti Sira. **9** A ovo je rodoslov Isava, praoca Edomaca, u brdskoj oblasti Sira. **10** Ovo su imena Isavovih sinova: Elifas, sin Isavove žene Ade, Raguilo, sin Isavove žene Vasemate. **11** Elifasovi sinovi su bili: Teman, Omar, Sofar, Gotom i Kenez. **12** Tamna, inoča Isavovog sina Elifasa, je rodila Elifasu Amaliku. To su potomci Isavove žene Ade. **13** Ovo su sinovi Raguilovi: Nahat, Zara, Šama i Moze. To su potomci Isavove žene Vasemate. **14** Ovo su sinovi Isavove žene Oliveme, čerke Anine, unuke Sevegonove. Ona je rodila Isavu Jeusa, Jegloma i Koreja. **15** Ovo su knezovi nad Isavovim potomcima. Sinovi Isavovog prvenca Elifasa su knezovi: Teman, Omar, Sofar, Kenez, **16** Korej, Gotom i Amalik. Ovi knezovi su Elifasovi sinovi u Edomu, i potomci Isavove žene Ade. **17** Ovo su potomci Isavovog sina Raguila. Knezovi: Nahat, Zara, Šama i Moze. Ovi knezovi su sinovi Raguilovi u edomskoj zemlji, a unuci Isavove žene Vasemate. **18** Ovo su sinovi Isavove žene Oliveme. Knezovi: Jeus, Jeglom i Korej. To su potomci Isavove žene Oliveme, Anine čerke. **19** To su sinovi Isavovi, i to su knezovi u Edomu. **20** Ovo su sinovi Sira Horijca, stanovnika one zemlje: Lotan, Soval, Sevegon, Ana, **21** Dison, Asar i Disan. Ovi Sirovi sinovi su knezovi Horijaca u edomskoj zemlji. **22** Ovo su Lotanovi sinovi: sinovi Horije i Eman.

Lotanova sestra je bila Tamna. **23** Ovo su Sovalovi Josif – san koji sam usnio. **7** Vezujemo mi žito u sinovi: Golam, Manahat, Eval, Šefo i Onam. **24** snoplje nasred polja, kad se najednom moj snop Ovo su Sevegonovi sinovi: Aja i Ana. Ana je onaj digne i uspravi. Uto se vaši snopovi okupe oko što je našao izvore vruće vode u pustari, dok je moga snopa i duboko mu se poklone.“ **8** Njegova napasao magarce svoga oca Sevegona. **25** Anina braća mu rekoše: „Da ne misliš da se zacariš nad deca su: Dison i Anina čerka Olivema. **26** Disanovi nama? Da nećeš, možda, da vladaš nad nama?“ sinovi su: Amada, Asvan, Itran i Haran. **27** Ovo Zbog njegovih snova i zbog njegovih reči su ga su Asarovи sinovi: Valan, Zavan i Akan. **28** Ovo još više zamrzeli. **9** Josif je usnio još jedan san i su Disanovi sinovi: Uz i Aran. **29** Ovo su knezovi ispričao ga svojoj braći: „Evo, usnio sam još jedan Horijski: Lotan, Soval, Sevegon, Ana, **30** Dison, san. Sunce, mesec i jedanaest zvezda duboko Asar i Rison. To su knezovi horijski po njihovim su mi se poklonili.“ **10** Ali, kad je ispričao san klanovima u zemlji Sir. **31** A ovo su carevi koji su svome ocu i svojoj braći, njegov ga otac ukori: vladali u zemlji Edom, pre nego što je i jedan „Šta znači taj san koji si usnio? Zar ćemo doći car zavladao nad izrailjskim narodom. **32** Nad ja, twoja majka i twoja braća i do zemlje ti se Edomom je vladao Valak, Vedorov sin, čiji grad se klanjati?“ **11** Njegova braća su mu zavidela, ali je zvao Denava. **33** Kad je Valak umro, na njegovo njegov otac držao celu stvar na umu. **12** Jednom mesto se zacario Jovav, sin Zarin iz Vosore. **34** Josifova braća odu da čuvaju ovce svoga oca kod Kad je Jovav umro, na njegovo mesto se zacario Sihema. **13** Izrailj reče Josifu: „Ne čuvaju li twoja Asom iz zemlje Temanaca. **35** Kad je Asom umro, braća ovce kod Sihema? Hajde da te pošaljem k na njegovo mesto se zacario Adad, Varadov sin, njima!“ „Dobro“ – odgovori Josif. **14** [Otac] mu koji je potukao Madijance na moavskom polju. onda reče: „Idi i vidi je li sve u redu s tvójom Njegov grad se zvao Avit. **36** Kad je Adad umro, braćom i ovcama, pa mi javi.“ Tako ga je poslao iz na njegovo mesto se zacario Samala iz Masreke. hevronske doline. Josif je stigao u Sihem. **15** Neki **37** Kad je Samala umro, na njegovo mesto se čovek ga nađe kako luta po poljima, pa ga upita: zacario Saul iz Rovota na Reci. **38** Kad je Saul „Šta tražiš?“ **16** Josif odgovori: „Tražim svoju umro, na njegovo mesto se zacario Valenon, sin braću. Reci mi, molim te, gde čuvaju stado.“ **17** Ahvorov. **39** Kad je Valenon, sin Ahvorov umro, Čovek mu odgovori: „Otišli su odavde. Čuo sam, na njegovo mesto se zacario Adar. Njegov grad naime, da su rekli: 'Hajdemo u Dotan!'“ Josif se zvao Pau. Njegovoj ženi je bilo ime Metaveila, krene za svojom braćom i nađe ih kod Dotana. **18** koja je bila čerka Matraide, čerke Mezahavove. **40** Ugledali su ga iz daljine. No, pre nego što im se Ovo su imena Isavovih knezova prema njihovim približio, oni se dogovore da ga ubiju. **19** Rekli su porodicama i naseobinama: Tamna, Gola, Jetet, jedan drugome: „Evo, stiže onaj sanjar. **20** Hajde **41** Olivema, Ila, Finon, **42** Kenez, Teman, Mivsar, sad da ga ubijemo i da ga bacimo u neku jamu! **43** Magedilo i Iram. To su bili edomski knezovi Reći ćemo da ga je proždrila divlja zver. Onda prema svojim naseobinama u zemlji koju su čemo videti šta će biti od njegovih snova.“ **21** Kad zaposeli. To je Isav, praoatac Edomaca.

37 Jakov je živeo u zemlji gde je njegov otac živeo kao stranac – u zemlji hananskoj. **2** Ovo je izveštaj o Jakovljevoj porodici. Josif, mladić od sedamnaest godina, je čuvaо stada svoga oca sa sinovima Vale i Zelfe, koje su bile žene njegovog oca. Josif je njihovom ocu podnosiо loše izveštaje o njima. **3** Izrailj je Josifa voleo više od svih svojih sinova, jer mu se ovaj rodio pod starost. Zato mu je napravio dugačku odoru s rukavima. **4** Njegova braća su primetila da ga njihov otac više voli nego li ijednog od njih, pa su ga toliko zamrzeli da nisu mogli ni da ga pozdrave. **5** Jednom je Josif usnio san i ispričao ga svojoj braći, zbog čega su ga oni još više zamrzeli. **6** „Poslušajte, molim vas – rekao je je to čuo Ruvim, gledao je da ga izbavi iz njihovih ruku, rekavši: „Nemojmo mu oduzimati život! **22** Ne prolivajmo njegovu krv – nastavio je – bacite ga u ovu jamu tu u pustinji, ali ne dižite ruku na njega!“ Hteo je da ga tako izbavi iz njihovih ruku i da ga vrati njegovom ocu. **23** Kad je Josif stigao k njima, oni svuku njegovu odoru, onu ukrášenu odoru koja je bila na njemu, **24** pa ga zgrabe i bace u jamu. Jama je bila prazna; nije bilo vode u njoj. **25** Zatim su seli da jedu. Uto podignu pogled i ugledaju karavan Ismailjaca kako dolaze iz Galada. Njihove kamile su nosile mirišljavu smolu, melem, i smirnu. Išli su u Egipat. **26** Tada Juda reče: „Kakvu ćemo korist imati ako ubijemo našeg brata i prikrijemo njegovo ubistvo? **27** Hajde da ga prodamo Ismailjcima! Tako nećemo podići ruke na njega, jer on je, ipak, naš brat,

naša krv.“ Njegova braća ga poslušaše. **28** I kad su Hirom. **13** Tamari javi: „Eno ti svekar ode u tu prolazili neki Madijanski trgovci, oni izvuku i Timnu da striže ovce.“ **14** Tada Tamara skine podignu Josifa iz jame i prodaju ga Ismailjcima udovičko ruho, pokrije lice koprenom i umota za dvadeset srebrnjaka, koji ga potom odvedu se, te sedne na ulazu u Enajim što je na putu za u Egipat. **29** Kad se Ruvim vratio, video je da Timnu. Videla je, naime, da je Silom odrastao, nema Josifa u jami. Tada je razdro svoju odeću. ali da mu je nisu dali za ženu. **15** Kad ju je Juda **30** Zatim se vratio svojoj braći i rekao: „Dečaka ugledao, pomiclio je da je bludnica, jer je bila nema! Šta će sad i kuda će?“ **31** No, oni uzmu pokrila lice. **16** Svrati on k njoj s puta i reče: „Daj Josifovu odoru, zakolju jedno jare i umoč odoru da legnem s tobom.“ Nije znao, naime, da mu u krv. **32** Zatim uzmu ukrašenu odoru i donesu je je to snaha. Ona mu reče: „Šta ćeš mi dati ako svome ocu. Rekli su mu: „Našli smo ovo. Pogledaj legneš sa mnom?“ **17** „Poslaću ti jedno jare iz da li je ovo odora tvoga sina ili nije.“ **33** Jakov je stada“ – odgovori Juda. Ona mu reče: „Može, prepoznao odoru, pa je rekao: „To je odora moga ako ostaviš zalog dok ga ne pošalješ.“ **18** „Kakav sina! Proždrla ga je divlja zver! Nema sumnje, zalog da ti ostavim?“ – upita on. Ona reče: „Tvoj Josif je rastrgnut na komade!“ **34** Jakov je tada pečat, vrpcu i štap što ti je u ruci.“ Dao joj razdro svoju odeću, stavio kostret oko struka, je i jedno i drugo. Potom legne s njom i ona te je dugo vremena oplakivao svoga sina. **35** Svi zatrudnici. **19** Onda je ustala i vratila se; skinula je njegovi sinovi i sve njegove čerke su se trudili da ga uteše, ali je on odbijao da ga uteše. Govorio je: „Ne! U žalosti će sići k svome sinu u Svet **(Sheol h7585)** **36** A Madijanci prodaju Josifa u Egipat Petefriju, dvoraninu faraonovom, zapovedniku njegove telesne straže.

38 U to vreme se Juda odselio od svoje braće i nastanio kod Odolamejca po imenu Hira. **2** Tu je Juda zapazio čerku nekog Hananca koji se zvao Šua, pa ju je uzeo za ženu i legao s njom. **3** Ona je zatrudnela i rodila sina, kome je [Juda] dao ime Ir. **4** Ponovo je zatrudnela i rodila sina, kome je dala ime Avnan. **5** Još jednom je rodila sina i dala mu ime Silom. Juda je bio u Hezivu kada ga je rodila. **6** Juda je oženio svoga prvenca Ira devojkom po imenu Tamara. **7** Ali Ir je učinio zlo pred Gospodom, te ga je Gospod pogubio. **8** Tada Juda reče Avnanu: „Lezi s ženom svoga brata i izvrši prema njoj deversku dužnost i podigni potomstvo svome bratu.“ **9** Znajući da se potomstvo neće računati kao njegovo, Avnan je ispuštao seme na zemlju kad god bi legao sa ženom svoga brata, da ne bi dao potomstvo svome bratu. **10** To što je učinio bilo je zlo pred Gospodom i zato je Gospod i njega pogubio. **11** Juda reče svojoj snahi Tamari: „Ostani kao udovica u domu svoga oca dok ne odraste moj sin Silom.“ Mislio je, naime: „Samo da ne umre i on kao njegova braća.“ Zato je Tamara otisla da živi u domu svoga oca. **12** Nakon mnogo vremena umre Judina žena, čerka Šuina. Kad su prošli dani žalosti, Juda ode gore u Timnu da striže ovce sa svojim prijateljem Odolamejcem

Hirom. **13** Tamari javi: „Eno ti svekar ode u Timnu da striže ovce.“ **14** Tada Tamara skine udovičko ruho, pokrije lice koprenom i umota za dvadeset srebrnjaka, koji ga potom odvedu se, te sedne na ulazu u Enajim što je na putu za u Egipat. **15** Kad ju je Juda **16** Svrati on k njoj s puta i reče: „Daj Josifovu odoru, zakolju jedno jare i umoč odoru da legnem s tobom.“ Nije znao, naime, da mu u krv. **17** „Poslaću ti jedno jare iz da li je ovo odora tvoga sina ili nije.“ **18** „Kakav sina! Proždrla ga je divlja zver! Nema sumnje, zalog da ti ostavim?“ – upita on. Ona reče: „Tvoj Josif je rastrgnut na komade!“ **19** Onda je ustala i vratila se; skinula je koprenom s lica i ponovo obukla svoje udovičko ruho. **20** Juda pošalje jare preko svog prijatelja Odolamejca da otkupi zalog od one žene. No, ovaj je nije našao. **21** Pitao je ljude iz tog mesta: „Gde je hramska bludnica što je bila tu kod puta za Enajim?“ „Ovde nije bilo hramske bludnice“ – rekoše mu. **22** Odolamejac se vrati k Judi i reče: „Nisam je našao. Šta više, ljudi tog mesta su mi rekli da tamo nije bilo hramske bludnice.“ **23** Juda reče: „Da se ne obrukamo, nek ona zadrži to što ima. Eto, ja sam joj poslao jare, ali je ti nisi našao.“ **24** Oko tri meseca kasnije, javi Judi: „Tvoja snaha Tamara se odala bludničenju, pa je čak i zatrudnela u bludničenju.“ „Izvedite je – naredi Juda – pa neka se spali!“ **25** Dok su je izvodili, ona poruči svome svekrvu: „Ovo pripada čoveku s kojim sam zatrudnela. Pogledaj, molim te, da li prepoznaće čiji je ovaj pečatnjak na vrpci i ovaj štap.“ **26** Juda ih prepozna, pa reče: „Ona je pravednija nego ja, koji je nisam dao svome sinu Silomu.“ I više joj nije pristupao. **27** Kad je došlo vreme da rodi, ispostavi se da nosi blizance. **28** Dok se porađala, jedan od njih isturi ruku. Babica uzme njegovu ruku i priveže mu crveni konac oko ruke, rekavši: „Ovaj je izašao prvi.“ **29** Ali baš tada on uvuče ruku, pa izađe njegov brat. Babica reče: „Kako li se samo probi?!“ Zato su mu dali ime „Fares“. **30** Potom je izašao njegov brat koji je na ruci imao crveni konac. Njega su nazvali „Zara“.

39 Josifa su doveli u Egipat, gde ga je od Ismailjaca, koji su ga tamo odveli, kupio Egipćanin Petefrije, faraonov dvoranin i zapovednik njegove telesne straže. **2** Ali Gospod je

bio s Josifom, te mu je sve polazilo za rukom. Zato je živeo u domu svoga gospodara Egipćanina. **3** Njegov gospodar je video da je Gospod s Josifom i da mu Gospod daje uspeh u svemu što radi. **4** Tako je Josif zadobio njegovu naklonost, pa ga je postavio za upravitelja svoga doma i poverio mu svu svoju imovinu. **5** Od kako ga je postavio za nadglednika svoga doma i sve svoje imovine, Gospod je zbog Josifa blagoslovio Egipćaninov dom. Gospodnji blagoslov je bio nad svim što je [Peteđi] imao u kući i na polju. **6** Tako je sve što je imao prepustio Josifovoj brizi, tako da nije brinuo ni za šta, osim za hranu koju je jeo. A Josif je bio stasit i naočit mladić. **7** Posle nekog vremena, žena njegovog gospodara baci oko na Josifa, pa mu reče: „Lezi sa mnom!“ **8** Ali on to odbi i reče ženi svoga gospodara: „Vidi, od kako sam ja ovde, moj se gospodar ne brine ni o čemu u kući, nego je sve prepustio meni. **9** On u ovoj kući nema više vlasti od mene; ništa mi nije uskratio osim tebe, jer si njegova žena. Pa kako bih mogao da učinim tako veliko zlo i zgrešim protiv Boga?“ **10** Tako je nagovarala Josifa iz dana u dan, ali on nije pristajao ni da legne s njom ni da bude blizu nje. **11** Jednog dana [Josif] uđe u kuću da radi svoj posao. U kući nije bilo nikoga od slugu. **12** Ona tada zgrabi njegov ogrtić i reče mu: „Lezi sa mnom!“ No, Josif ostavi ogrtić u njenoj ruci, te pobegne izjuriši napolje. **13** Kad je videla da je ostavio ogrtić u njenoj ruci i da je izjurio iz kuće, **14** ona pozva sluge i reče im: „Gledajte! Jevrejina nam je doveo da nas ismeva. Došao je tu da legne sa mnom, ali sam ja počela da vičem iz svec glasa. **15** Kad je čuo da sam povisila glas i počela da vičem, ostavio je svoj ogrtić kod mene i pobegao napolje.“ **16** Njegov ogrtić je držala uz sebe dok se njegov gospodar nije vratio kući. **17** Onda je i njemu ispričala istu priču: „Onaj rob Jevrejin koga si nam doveo, došao je k meni da me ismeva. **18** Ali kad sam povisila glas i počela da vičem, on je ostavio svoj ogrtić kod mene i pobegao napolje.“ **19** Kad je njegov gospodar čuo priču svoje žene, koja mu je rekla: „Eto, tako je sa mnom postupio tvoj rob“, razgnjevio se. **20** Tada gospodar zgrabi Josifa i baci ga u tamnicu, tamo gde su bili zatvoreni carski zatvorenici. Josif je ostao u tamnici. **21** Ipak, Gospod je bio s njim i smilovao mu se, učinivši da Josif stekne naklonost upravitelja tamnice. **22** Upravitelj tamnice je poverio Josifu upravu nad svim zatvorenicima koji su bili u tamnici. **23** Upravitelj tamnice nije nadgledao ništa što je

poverio Josifu, jer je s ovim bio Gospod koji mu je davao uspeh u svemu što bi preduzeo.

40 Posle izvesnog vremena, desilo se da su peharnik i pekar egipatskog cara zgrešili nešto protiv svoga gospodara, egipatskog cara. **2** Faraon se razljuti na svoja dva dvoranina, na glavnog peharnika i na glavnog pekaru, **3** pa ih stavi u pritvor, u zgradu zapovednika telesne straže, u istu tamnicu gde je Josif bio zatvoren. **4** Zapovednik telesne straže je odredio Josifa da ih poslužuje. U pritvoru su proveli neko vreme. **5** Jedne noći obojica – peharnik i pekar egipatskog cara, koji su bili zatvoreni u tamnici – usnu san. Svaki čovek je usnio svoj san i svaki san je imao svoje značenje. **6** Kad je Josif ujutro došao k njima, primetio je da su loše volje. **7** Upitao je tu dvojicu dvoranina koji su bili s njim u pritvoru, u zgradi njegovog gospodara: „Zašto su vam lica smrknuta?“ **8** Oni mu odgovore: „Usnuli smo snove, ali nema nikoga da nam ih protumači.“ Josif im na to reče: „Nije li Bog taj koji daje tumačenje snova? Hajde, ispričajte mi ih.“ **9** Glavni peharnik ispriča svoj san Josifu: „U svome sam snu video čokot loze pred sobom. **10** Na čokotu su bile tri mladice. Tek što je na njima poteralo lišće, mladice se rascvetaju i na njihovim grozdovima dozru zrna. **11** Ja sam, pak, u ruci držao faraonov pehar. Onda sam uzeo ono grožđe, iscedio ga u faraonov pehar, i stavio pehar u faraonovu ruku.“ **12** Josif mu reče: „Ovo je značenje sna: tri mladice su tri dana. **13** Za tri dana će ti faraon podići glavu i vratiće te u twoju službu, pa ćeš opet stavljati pehar u faraonovu ruku kao kad si bio njegov peharnik. **14** Seti me se kad ti krene na dobro; budi, molim te, tako ljubazan da me spomenes faraonu i izvučeš me iz ove tamnice. **15** Ja sam, u stvari, silom bio odveden iz zemlje Jevreja, a ni ovde nisam učinio ništa za što bi me strpali u ovu tamnicu.“ **16** Kad je glavni pekar video da je Josif dobro protumačio san, rekao je Josifu: „I ja sam usnio san: na glavi mi je bilo tri košare belog peciva. **17** U gornjoj košari je bilo svakojakog peciva za faraona, ali su ga ptice jele iz košare na mojoj glavi.“ **18** Josif mu odgovori: „Ovo je tumačenje sna: tri košare su tri dana. **19** Nakon tri dana faraon će ti odrubiti glavu; obesiće te na drvo, pa će ptice jesti meso s tebe.“ **20** Tako se i desi; trećega dana je bio faraonov rođendan, i on priredi gozbu za sve njegove dvorane. Glavnog peharnika i glavnog pekara je doveo iz tamnice

pred svoje dvorane. **21** Glavnog peharnika je da su im u trbuhi; izgledale su jadno kao i vratio u njegovu peharničku službu, te je ponovo pre. U taj čas se probudim. **22** Zatim sam u snu stavljao pehar u faraonovu ruku, **22** a glavnog pekara je obesio – po tumačenju koje im je dao Josif. **23** Međutim, glavni peharnik se nije setio sedam suvih, šturih i istočnim vетром opaljenih klasova. **24** Ti šturi klasovi proždrnu onih sedam dobrih klasova. Ispričao sam ovo i gatarima, ali niko nije znao da mi odgovori.“ **25** Josif reče faraonu: „Faraonovi snovi su, u stvari, jedan san: Bog ti je objavio šta će učiniti. **26** Sedam lepih krava sedam su godina, kao što su i sedam punih klasova sedam godina; to je, dakle, samo jedan san. **27** Sedam mršavih i jadnih krava koje su izašle posle njih, kao i onih sedam suvih, šturih i istočnim vетром opaljenih klasova, su takođe sedam godina. To su sedam godina gladi. **28** To je ono što sam već rekao faraonu: Bog mu je objavio šta će učiniti. **29** Dolazi, evo, sedam godina velikog obilja za ceo Egipat. **30** Posle njih će doći sedam godina gladi kada će se zaboraviti sve izobilje u Egiptu, jer će glad opustošiti zemlju. **31** Zbog gladi koja će uslediti, niko se neće sećati obilja u zemlji; glad će, naime, biti veoma teška. **32** A to što se faraonov san ponovio, znači da se Bog čvrsto odlučio na to i da će to ubrzo i učiniti. **33** Zato neka sad faraon potraži razboritog i mudrog čoveka, pa neka ga postavi nad egipatskom zemljom. **34** Neka faraon još postavi nadglednike nad Egiptom da prikupljaju petinu od letine u Egiptu tokom sedam godina obilja. **35** Neka prikupljaju svu hranu tokom onih sedam godina koje dolaze, te neka po faraonovom ovlašćenju skladište žito po gradovima i čuvaju ga za hranu. **36** Ta hrana neka služi kao zaliha za zemlju tokom sedam godina gladi koja će zadesiti Egipat, tako da zemlja ne bi propala zbog gladi.“ **37** Josifov odgovor se svideo faraonu i svim njegovim dvoranima. **38** Tada faraon reče svojim dvoranima: „Zar možemo naći čoveka kao što je on, čoveka u kome je Duh Božiji?“ **39** Zatim faraon reče Josifu: „Budući da ti je Bog obznanio sve ovo, nema nikog ko je tako razborit i mudar kao što si ti. **40** Ti ćeš biti nadglednik moga doma, te će se sav moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino ću ja, koji sam na prestolu, imati veću vlast od tebe. **41** Evo, postavljam te nad celom egipatskom zemljom“ – reče faraon. **42** Tada je faraon skinuo pečatni prsten sa svoje ruke i stavio ga na Josifov prst. Zatim ga je obukao u ruho od najboljeg lana, a oko vrata mu je stavio zlatan lanac. **43** Još je naredio da ga provezu kočijama kao njegovog

41 Posle dve pune godine faraon je sanjao: i gle, stoji on kraj Nila. **2** Uto izađe iz Nila sedam lepih i debelih krava. Pasle su među trskom. **3** Međutim, iz Nila za njima izađe sedam drugih krava, ružnih i mršavih, te stanu uz one krave na obali Nila. **4** Tada one ružne i mršave krave proždrnu onih sedam lepih i debelih krava. Tog časa se faraon probudio. **5** Kad je zaspao, usnio je drugi san: i gle, sedam punih i jedrih klasova izrastu na jednoj stabljici. **6** No, odjednom iznikne za njima sedam drugih klasova, šturih i opaljenih istočnim vетром. **7** Tada onih sedam šturih klasova proždrnu onih sedam jedrih i punih klasova. Faraon se probudio, ali je shvatio da je i to bio san. **8** Ujutro je faraon bio uznemiren, pa je pozvao sve egipatske gatare i mudrace. Faraon im je ispričao svoje snove, ali niko mu ih nije mogao protumačiti. **9** Tada glavni peharnik reče faraonu: „Setih se danas mojih pogrešaka **10** kad se ono faraon razljutio na svoje sluge, pa je bacio mene i glavnog pekara u pritvor, u kući zapovednika telesne straže. **11** Jedne noći smo obojica usnuli po san, i svaki san je imao svoje značenje. **12** Tamo je sa nama bio jedan mladić, Jevrejin, rob zapovednika glavne straže. Mi smo mu ispričali naše snove, a on je protumačio i moj i njegov san. **13** Desilo se baš onako kako nam ih je protumačio; ja sam bio vraćen u službu, a onoga su obesili.“ **14** Faraon odmah pošalje po Josifa, te su ga žurno izveli iz tamnice. Nakon što se obrijao i obukao novu odeću, izašao je pred faraona. **15** Faraon reče Josifu: „Usnio sam san, ali ga niko ne može protumačiti. Čuo sam da se priča o tebi da možeš da protumačiš san čim ga čuješ.“ **16** Josif odgovori: „Ja ne mogu, ali će Bog dati odgovor faraonu koji će ga umiriti.“ **17** Faraon reče Josifu: „Sanjao sam da stojim na obali reke Nil, **18** kad iz Nila izađe sedam debelih i lepih krava. Pasle su među trskom. **19** Ali tada za njima izađe sedam drugih krava, jadnih, mršavih i veoma ružnih. U celoj egipatskoj zemlji nisam video tako ružnih krava. **20** Tada te mršave i jadne krave proždrnu onih prvih sedam debelih krava. **21** No, iako su ih progutale, nije se primećivalo

zamenika, a pred njim su uzvikivali: „Na kolena!“ zemlje. **7** Josif je prepoznao svoju braću čim ih Tako ga je postavio nad celim Egiptom. **44** Uz to je video, ali se prema njima držao kao stranac, mu faraon reče: „Ja sam faraon, niko u celom te im se oštro obratio: „Odakle ste došli?“ Oni Egiptu ne sme da makne ruku ili nogu bez tvog odgovore: „Iz hananske zemlje, došli smo da odobrenja.“ **45** Faraon je Josifa nazvao Safnat- kupimo hranu.“ **8** Josif je, naime, prepoznao Paneah i dao mu za ženu Asenetu, čerku Poti- Fere, sveštenika iz Ona. Tako je Josif dobio vlast svoju braću, ali oni njega nisu prepoznali. **9** Tada nad Egiptom. **46** Josifu je bilo trideset godina pa im je rekao: „Vi ste uhode! Došli ste da izvidite kad je stupio u službu faraona, egipatskog cara. gde je zemlja najslabija.“ **10** Oni odgovorile: „Ne, Otišavši od faraona, Josif je obišao celu egipatsku gospodaru! Tvoje sluge su došle da kupe hrane. zemlju. **47** Tokom sedam rodnih godina zemlja **11** Svi mi smo sinovi jednog čoveka. Tvoje sluge je obilno rađala. **48** U tih sedam godina obilja su pošteni ljudi, a ne uhode.“ **12** „Ne, nego ste koje su nastale u Egiptu, Josif je prikupljao svaku uhode – tvrdio je Josif. Došli ste da izvidite gde vrstu hrane i skladišto je po gradovima. Letinu je zemlja najslabija.“ **13** Ali oni mu rekoše: „Nas, sa okolnih polja je smeštao u svaki grad. **49** tvojih slugu, bilo je dvanaestoro braće. Sinovi Žita koje je Josif prikupio bilo je mnogo kao smo jednog čoveka u hananskoj zemlji. Eno, peska u moru, tako da ga je prestao meriti; najmlađi je sad s našim ocem, a jednoga više nije mu, naime, bilo mera. **50** Pre nego što su nema.“ **14** No, Josif im je [ponovo] rekao: „Onako nastupile godine gladi, Josifu su se rodila dva je kako sam rekao: vi ste uhode!“ **15** Ovako će sina koje mu je rodila Aseneta, čerka Poti-Fere, vas proveriti: „Tako mi faraona, nećete otići sveštenika u Onu. **51** Josif je svome prvcu dao odavde ako ovamo ne dođe vaš najmlađi brat. **16** ime „Manasija“, jer je rekao: „Bog mi je dao Pošaljite jednog od vas da dovede vašeg brata. da zaboravim svu svoju muku i svu rodbinu u Vi ostali čete ostati u pritvoru i biti ispitani domu svoga oca.“ **52** Drugoga je nazvao „Jefrem“, da se proveri da li govorite istinu ili ne. Inače, rekvajši: „Bog me je učinio rodnim u zemlji moje tako mi faraona, vi ste uhode.“ **17** Potom ih je patnje.“ **53** Kad se navršilo onih sedam godina bacio u zatvor na tri dana. **18** Trećeg dana im obilja koje su nastale u Egiptu, **54** počele su je rekao: „Ja sam čovek koji se boji Boga. Zato da nastupaju godine gladi, baš kako je Josif učinite ovo što kažem i ostaćete u životu. **19** rekoše. U svim zemljama je bilo gladi, ali je u Ako ste pošteni, neka jedan od vas braće ostane celom Egiptu bilo hleba. **55** A kad je glad zadesila u zatvoru. Vi ostali idite i odnesite žito svojim i Egipat, narod zavapi faraonu za hleb. Tada izglađelim porodicama. **20** Potom dovedite svog faraon reče svim Egipćanima: „Idite k Josifu i najmlađeg brata, da se potvrđi istinitost vaših učinite kako vam on kaže!“ **56** Nastala je glad po reči, te da ne umrete.“ Tako su i učinili. **21** Oni, celoj zemlji. I pošto je zavladala žestoka glad u zatim, rekoše jedan drugome: „Zaista smo krivi celom Egiptu, Josif je otvorio sva skladišta, pa je zbog našeg brata. Gledali smo njegovu patnju prodavao žito Egipćanima. **57** Celi svet je dolazio dok nas je molio za milost, ali ga nismo slušali. Josifu u Egipat da kupuje žito, jer je glad bila Zato nas je i snašla ova nevolja.“ **22** Ruvim im žestoka po celom svetu.

42 Kad je Jakov video da ima žita u Egiptu, rekao je svojim sinovima: „Šta se tu zgledate? **2** Čuo sam, evo, da ima žita u Egiptu. Siđite tam i kupite nam ga odande, da ostanemo na životu i ne pomremo.“ **3** Tako desetorica Josifove braće siđu da kupe žito u Egiptu. **4** Jakov nije slao Josifovog brata Venijamina s njegovom braćom, misleći da bi mu se mogla desiti kakva nesreća. **5** Sinovi Izrailjevi su bili među onima koji su došli da kupe žito, jer je glad vladala i u hananskoj zemlji. **6** Josif, koji je bio namesnik nad zemljom, prodavao je žito celom narodu u zemlji. Dođu tako i Josifova braća i poklone mu se licem do traži odgovornost za njegovu krv!“ **23** Oni nisu znali da ih Josif razume, jer je govorio s njima preko prevodioca. **24** Tada se Josif udaljio od njih i zaplakao. Kad se vratio, ponovo je razgovarao s njima. Onda je izdvojio Simeuna između njih i naredio da ga svežu na njihove oči. **25** Josif je, potom, naredio da im napune žito u vreće, da im se vrati njihov novac u vreće, svakome posebno, te da im se da hrana za put. Tako im je i bilo učinjeno. **26** Natovare oni tako žito na svoje magarce i odu. **27** No, u prenoćištu, jedan od njih otvorio svoju vreću da nahrani svog magarca i ugleda svoj novac kako odozgo stoji u

vreći. **28** Tada ovaj reče svojoj braći: „Moj novac i ne pomremo – ni mi, ni ti, ni naša deca. **9** Ja je vraćen! Evo, tu je u mojoj vreći!“ Njima se jamčim za njega; mene smatraj odgovornim za oduzme srce. Tresući se, pitali su jedan drugoga: njega. Ako ga ne vratim tebi i ne postavim ga „Šta nam je to Bog uradio?“ **29** Kad su došli k pred tebe, neka sam ti kriv do veka. **10** Da nismo svome ocu Jakovu u Hanan, ispričali su mu sve toliko oklevali, do sad bismo se već dva puta što im se desilo. Rekli su mu: **30** „Čovek koji vratili.“ **11** Njihov otac, Izrailj, im reče: „Kad je je gospodar zemlje je grubo govorio s nama i tako, neka bude. Ali, učinite ovo: ponesite u svoje optužio nas da smo uhode. **31** Ali mi smo mu torbe najbolje proizvode zemlje pa odnesite na rekl: ‘Pošteni smo, nismo uhode. **32** Bilo nas dar onom čoveku: malo melema, malo meda i je dvanaestoro braće; sinovi smo jednog oca. začina, te nešto smirne, pistacije i badema. **12** Jednoga više nema, a najmlađi je sad sa ocem Sa sobom ponesite i dvostruko više novca, jer u Hananu.’ **33** Tada nam je taj čovek, gospodar morate vratiti novac koji je stavljen odozgo u zemlje, rekao: ‘Ovako će znati da ste pošteni: vaše vreće. Možda je bila greška. **13** Povedite i ostavite jednog brata tu sa mnom, a vi ostali svoga brata, pa se spremite i vratite se onom uzmitte žito za vaše izglađene porodice, pa idite. čoveku. **14** Neka Bog Svemoćni učini da vam **34** Zatim dovedite svog najmlađeg brata, pa će se onaj čovek smiluje, te vam pusti i drugog znati da niste uhode, nego pošteni ljudi. Tada će brata i Venijamina. A ako treba da ostanem bez vam vratiti vašeg brata, pa će moći da trgujete dece, neka ostanem.“ **15** Tako oni uzmu dar i po zemlji.“ **35** Ali dok su praznili svoje vreće, dvostruko više novca, te povedu Venijamina. svaki od njih u svojoj vreći nađe svoju kesu sa Onda se spreme i odu u Egipat, pa stupe pred novcem. Kad su oni i njihov otac ugledali kese Josifa. **16** Kad ih je Josif video sa Venijaminom, sa novcem, uplašili su se. **36** „Ostavljate me bez rekao je upravitelju svoga doma: „Odvedi ove dece! – reče im njihov otac Jakov. Josifa nema, ljude u kuću, a potom zakolji jedno živinče i Simeuna nema, a sad i Venijamina hoćete da prigotovi ga, jer će oni obedovati sa mnom u odvedete. Sve se urotilo protiv mene!“ **37** Tada Ruvim reče svome ocu: „Možeš da usmrtiš moja dva sina ako ti ga ne dovedem natrag. Poveri ga meni i ja će ti ga vratiti.“ **38** Ali Jakov reče: „Neće moj sin sići s vama! Njegov brat je mrtav, i on je ostanao sam. Ako bi mu se desila nesreća na putu na koji polazite, onda biste moju sedu glavu u tuzi svalili u Svet mrtvih.“ (*Sheol h7585*)

43 Vladala je žestoka glad u zemljiji. **2** Kad su pojeli žito koje su doneli iz Egipta, reče im njihov otac: „Idite i kupite nam malo žita.“ **3** Juda mu na to reče: „Onaj čovek nas je izričito upozorio: ‘Ne izlazite mi na oči ako vaš brat ne bude s vama.’ **4** Ako si spreman da pošalješ našeg brata s nama, mi ćemo sići i kupićemo ti hrane. **5** A ako nećeš da ga pošalješ, ni mi nećemo ići, jer nam je onaj čovek rekao: ‘Ne izlazite mi na oči ako vaš brat ne bude sa vama.’“ **6** Izrailj im reče: „Zašto ste mi naneli bol rekvaviš tom čoveku da imate još jednog brata?“ **7** Oni mu odgovoriše: „Taj čovek nas je pomno ispitivao o nama i o našoj porodici. Pitao je: ‘Da li vam je otac još uvek živ? Imate li još kojeg brata?’ Mi smo mu odgovorili na pitanja. Kako smo mogli znati da će reći: ‘Dovedite svoga brata?’“ **8** Tada Juda reče svome ocu, Izrailju: „Pošalji dečaka sa mnom, pa da se spremimo i idemo, da ostanemo na životu i ne pomremo – ni mi, ni ti, ni naša deca. **9** Ja je vraćen! Evo, tu je u mojoj vreći!“ Njima se jamčim za njega; mene smatraj odgovornim za oduzme srce. Tresući se, pitali su jedan drugoga: njega. Ako ga ne vratim tebi i ne postavim ga „Šta nam je to Bog uradio?“ **10** Da nismo svome ocu Jakovu u Hanan, ispričali su mu sve toliko oklevali, do sad bismo se već dva puta što im se desilo. Rekli su mu: „Čovek koji vratili.“ **11** Njihov otac, Izrailj, im reče: „Kad je je gospodar zemlje je grubo govorio s nama i tako, neka bude. Ali, učinite ovo: ponesite u svoje optužio nas da smo uhode. **12** Ali mi smo mu torbe najbolje proizvode zemlje pa odnesite na rekl: ‘Pošteni smo, nismo uhode. **13** Bilo nas dar onom čoveku: malo melema, malo meda i je dvanaestoro braće; sinovi smo jednog oca. začina, te nešto smirne, pistacije i badema. **14** Neka Bog Svemoćni učini da vam **15** Tako oni uzmu dar i po zemlji.“ **16** Kad ih je Josif video sa Venijaminom, sa novcem, uplašili su se. **17** Sluga učini kako mu je Josif rekao, te ih je odveo u Josifovu kuću. **18** Ljudi su se uplašili kad su bili dovedeni u Josifovu kuću. Mislili su: „Dovedeni smo ovde zbog novca koji nam se našao u vrećama prvi put. Sada će nas napasti i svladati, pa će nas uzeti za robe zajedno s našim magarcima.“ **19** Kad su bili na ulazu u kuću, oni pristupe upravitelju Josifovog doma i **20** obrate mu se: „O, gospodaru! Mi smo tu već jednom dolazili da kupimo hrane. **21** Ali kad smo došli u prenoći, otvorili smo naše vreće i tamo je bio naš novac. Svaki od nas je, u svojoj vreći, odozgo, zatekao svoj novac, istu svotu. Evo, doneli smo ga sa sobom. **22** Sa sobom smo poneli još novca da kupimo hrane. Ne znamo ko nam je stavio novac u naše vreće.“ **23** „Budite spokojni! – reče im upravitelj. Ne plašite se! Vaš Bog i Bog vašeg oca je stavio blago u vaše vreće. Vaš novac je stigao k meni.“ Potom im je izveo Simeuna. **24** Kad ih je doveo u Josifovu kuću, upravitelj im je dao vode da operu noge, a njihovim magarcima je dao hranu. **25** Zatim su pripremili dar da dočekaju Josifa kad stigne u podne, jer su čuli da će tamo ručati. **26** Kad je Josif došao u kuću, oni mu donesu darove koji su poneli sa sobom i poklone mu se do zemlje. **27** Josif ih je upitao za zdravlje, i nastavio: „A je li zdrav vaš stari otac o kome ste mi govorili? Da

li je još živ?“ **28** „Tvoj sluga, naš otac, još uvek oče. Onda svaki natovari svog magarca, pa je živ i u dobrom je zdravlju“ – odgovore oni i se vrate u grad. **14** Josif je još bio tamo kad su duboko [mu] se poklone. **29** Podigavši pogled, Juda i njegova braća stigla. Oni se bace pred Josif opazi svoga brata Venijamina, sina svoje njim na zemlju. **15** Josif im reče: „Šta ste to majke, pa upita: „Da li je ovo vaš najmlađi brat o učinili? Zar niste znali da čovek kao ja otkriva kome ste mi pričali?“ Onda doda: „Neka ti Bog budućnost?“ **16** Juda odgovori: „Šta možemo reći podari milost, sine moj!“ **30** Josif se od samilosti potresao videvši svoga brata, pa je žurno izašao napolje tražeći gde da se isplače. Ušao je u jednu sobu i tamo se isplakao. **31** Onda se umio i izašao. kod koga je pehar nađen.“ **17** „Daleko bilo od Sabravši se, naredio je: „Neka se posluži ručak!“ mene da učinim tako nešto! – reče Josif. Samo **32** Josifu su služili ručak odvojeno, njima su služili onaj kod koga je pehar nađen će biti moj rob. Vi odvojeno, i Egipćanima koji su jeli s njima su ostali se mirno vratite svome ocu.“ **18** Juda mu je takođe služili odvojeno. Egipćani, naime, ne jedu sa Jevrejima, jer je to za njih odvratno. **33** Pred njim su sedeli po svojoj starosti, od prvorodenca do najmlađeg, na šta su se oni gledali u čudu. **34** Obroci su im se donosili s njegovog stola. Tako su pili i gostili se s njim.

44 Josif naredi upravitelju svoga doma:

„Napuni vreće ovih ljudi hranom onoliko koliko mogu poneti, a novac svakoga od njih stavi odozgo u njegovu vreću. **2** A moj pehar, onaj srebrni pehar, stavi odozgo u vreću najmlađega zajedno s njegovim novcem za žito.“ Upravitelj učini onako kako mu je Josif rekao. **3** Kad je svanulo jutro, otpremili su ljude i njihove magarce. **4** Oni još nisu bili otišli daleko od grada, kad Josif reče upravitelju svoga doma: „Ustan i podi za onim ljudima. Kad ih stigneš, reci im: ‘Zašto uzvraćate zlo za dobro? **5** Zar da ukradete pehar iz kog moj gospodar piće i iz kog čita budućnost? Učinili ste zlo!‘“ **6** Kad ih je stigao, rekao im je te reči. **7** Oni mu rekoše: „Zašto moj gospodar govori takve reči? Daleko bilo od twojih slugu da učine takvu stvar! **8** Čak i novac koji smo našli odozgo u našim vrećama smo ti vratili iz hananske zemlje. Kako bismo, onda, mogli da ukradem srebro ili zlato iz kuće tvoga gospodara? **9** A ako kod nekog od twojih slugu nađeš ono što pripada tvome gospodaru, taj će umreti, a mi ostali ćemo postati robovi tvome gospodaru.“ **10** „U redu, neka bude kako ste rekli – složio se upravitelj. Ipak, samo onaj kod koga se pronađe pehar će mi biti rob. Vi ostali ćete biti bez krivice.“ **11** Brže-bolje su spustili svoje vreće na zemlju, te je svaki od njih otvorio svoju. **12** Upravitelj je pretraživao od najstarijeg pa do najmlađeg. Pehar je pronađen u Venijaminovoј vreći. **13** Na to oni razderu svoju

mome gospodaru? Šta da kažemo? Čime da se opravdamo? Bog je otkrio krivicu twojih slugu. Evo nas, robovi smo moga gospodara, i mi i onaj tada pristupio i rekao: „Moj gospodaru, dozvoli svome sluzi da ti se obrati. Ne gnevi se na tvoga slugu, jer ti si kao faraon. **19** Moj gospodar je pitao svoje sluge: ‘Imate li oca ili brata?’ **20** A mi smo odgovorili mome gospodaru: ‘Imamo Međutim, Venijaminov obed je bio pet puta veći. starog oca i brata koji se rodio ocu pod starost.

Taj je najmlađi. Njegov pravi brat je umro, tako da je on jedini ostao od svoje majke. Otac ga mnogo voli.’ **21** Ti si zatim rekao: ‘Dovedite ga k meni da ga vidim svojim očima!’ **22** A mi smo ti odgovorili: ‘Dečak ne može da napusti oca; ako ga ostavi, otac će umreti.’ **23** Ali ti si rekao svojim slugama: ‘Ako vaš najmlađi brat ne dođe s vama, ne izlazite mi na oči.’ **24** Kad smo se vratili tvome sluzi, našem ocu, preneli smo mu reči moga gospodara. **25** Na to je naš otac rekao: ‘Vratite se i kupite nam nešto hrane.’ **26** Mi smo mu rekli: ‘Ne možemo da idemo tamo. Ići ćemo samo ako naš najmlađi brat podje s nama. Ako on ne bude bio s nama, tom čoveku nećemo moći da izađemo na oči.’ **27** Tvoj sluga, naš otac, nam je tada rekao: ‘Vi znate da mi je moja žena rodila dva sina. **28** Jedan me je već napustio. Tada sam mislio: sigurno je rastrgnut! Od tada ga više nisam video. **29** Ako i ovoga odvedete od mene, te i njega zadesi nesreća, s tugom ćete svaliti moju sedu glavu u Svet mrtvih.’ (**Sheol h7585**) **30** Stoga, ako dečak ne bude s nama kad se vratim tvome sluzi, mome ocu – kome je dečak toliko prirastao srcu – **31** presvisnuće kad vidi da dečaka nema sa nama. Tako će twoje sluge s tugom svaliti u Svet mrtvih sedu glavu tvoga sluge, našeg oca. (**Sheol h7585**) **32** A ja, tvoj sluga, jemčio sam svom ocu za mladića, rekavši: ‘Ako ti ga ne dovedem, nek budem kriv svome ocu do veka!’ **33** Zato te molim da tvoj sluga ostane kao rob kod moga gospodara umesto dečaka, a dečak neka se vrati sa svojom braćom. **34** Jer, kako da pođem gore svome ocu ako dečak ne

bude sa mnom? Ne bih mogao da gledam jad
koji bi shrvaog moga oca.“

45 Josif nije mogao više da se uzdržava pred svojim slugama, pa je povikao: „Neka svi izađu!“ Pošto niko od njegovih ljudi nije ostao s njim, Josif se otkrio svojoj braći. **2** Tada je glasno zaplakao, tako da su ga i Egipćani čuli. Čak je i faraonov dom dočuo za to. **3** „Ja sam Josif! – rekao je svojoj braći. Je li moj otac zaista još živ?“ Njegova braća nisu mogla da odgovore svome bratu; bili su potpuno uplašeni pred njim. **4** Josif je zatim rekao svojoj braći: „Pridite k meni.“ Kad su prišli, rekao im je: „Ja sam vaš brat, Josif, koga ste prodali u Egipat. **5** No, sada se nemojte žalostiti i gneviti na sebe što ste me prodali ovde. Bog me je, naime, poslao pred vama da vas održi u životu. **6** Već su dve godine od kako je glad u zemlji, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve. **7** Bog me je poslao pred vama da vam sačuvam potomstvo na zemlji i da vas održim u životu velikim izbavljenjem. **8**

Stoga, niste me vi ovde poslali, nego Bog. On me je postavio faraonu za glavnog savetnika, za upravitelja celog njegovog doma, te za gospodara nad celim Egiptom. **9** Zato se brzo vratite mome ocu, pa mu recite: 'Tvoj sin Josif ti poručuje: Bog me je postavio za gospodara nad celim Egiptom. Zato dodik meni, ne oklevaj! **10** Nastaniceš se u kraju Gosenu, pa ćeš mi biti blizu: ti, tvoji sinovi, tvoji unuci, tvoje ovce i goveda, i sva tvoja imovina. **11** Ja ću se tamo brinuti za tebe, jer glad će trajati još pet godina. Tako nećeš gladovati ni ti, ni tvoja porodica niti stoka što ti pripada.' **12** Evo, vidite i svojim očima, kao što vidi i moj brat Venijamin, da sam to ja koji vam gorovim. **13** Ispričajte ocu o svoj mojoj slavi u Egiptu i o svemu što ste videli. Požurite i dovedite ovamo moga oca!“ **14** Onda je pao svome bratu Venijaminu oko vrata i zaplakao. Venijamin je takođe plakao zagrlivši Josifa. **15** Potom je plačući izljubio i svu ostalu braću. Posle toga su braća razgovarala. **16** Vest se pročula i na faraonovom dvoru: „Došla su Josifova braća!“ To je bilo drago faraonu i njegovim dvoranima. **17** Faraon reče Josifu: „Reci svojoj braći ovako: 'Natovarite vašu stoku i idite u hanansku zemlju, **18** pa povedite svoga oca i vratite se k meni. Ja ću vam dati najbolju zemlju u Egiptu, pa ćete se hraniti od obilja zemlje.' **19** Ti nadalje naredi: 'Učinite ovo: uzmete kola iz egipatske zemlje za vašu decu i za vaše žene, povedite svoga oca i

dodite ovamo. **20** Ne žalite za svojom imovinom, jer vama pripada najbolja zemlja u Egiptu.“

21 Sinovi Izrailjevi tako i učine. Po faraonovo naredbi im je dao kola i hranu za put. **22** Svakome od njih je dao novu odeću, a Venijaminu je dao tri stotine srebrnjaka i pet pari nove odeće. **23** A svome ocu je poslao deset magaraca natovarenih najboljim proizvodima Egipta, te deset magarica natovarenih žitom, hlebom i namirnicama ocu za put. **24** Zatim je poslao svoju braću. Dok su odlazili, rekao im je: „Ne svadajte se putem!“ **25** Podu oni tako gore iz Egipta i dođu svome ocu Jakovu u Hanan. **26** Zatim ga izveste: „Josif je još uvek živ! Šta više, on je vladar nad celom egipatskom zemljom.“ Jakovu se sledilo srce; nije mogao da im poveruje. **27** Ali kad su mu preneli sve što im je Josif rekao i kad je video kola koja je Josif poslao da ga dovezu, živnuo je duh njihovog oca Jakova. **28** Tada Izrailj reče: „To je dovoljno! Moj sin, Josif, je još uvek živ! Otići ću da ga vidim pre nego što umrem.“

46 Tako se Izrailj dao na put sa svom svojom imovinom. Kad je došao u Vir-Saveju, prineo je žrtve Bogu svoga oca, Isaka. **2** U noćnom viđenju, Bog zovnu Izrailja: „Jakove! Jakove!“ On se odazva: „Evo me!“ **3** „Ja sam – reče – Bog tvoga oca. Ne boj se da siđeš u Egipat, jer ću tamo od tebe učiniti veliki narod. **4** Ja ću sići s tobom u Egipat i ja sam ću te vratiti ovamo; a Josif će ti svojom rukom sklopiti oči.“ **5** Jakov ode iz Vir-Saveje. Izrailjevi sinovi smestiše svoga oca, Jakova, svoju decu i svoje žene u kola koja je faraon poslao da ga povezu. **6** Sa sobom povedu svoju stoku i svoja dobra što su ih stekli u hananskoj zemlji, pa dođu u Egipat, Jakov i sve njegovo potomstvo. **7** U Egipat je poveo svoje sinove, svoje unuke, svoje čerke i čerke svojih sinova, sve svoje potomstvo. **8** Ovo su imena Izrailjevih sinova koji su otišli za Egipat – Jakov i njegovi potomci: Jakovljev prvenac Ruvim. **9** Ruvimovi sinovi: Enoch, Faluj, Esron i Harmija. **10** Simeunovi sinovi su: Jemuilo, Jamin, Aod, Jakin, Cohar i Saul, sin Hananke. **11** Levijevi sinovi su: Girson, Kat i Merarije. **12** Judini sinovi su: Ir, Avnan, Silom, Fares i Zara. Ir i Avnan su umrli u Hananu. Faresovi sinovi su bili: Esron i Jemuilo. **13** Isaharovi sinovi su: Tola, Fuva, Jov i Simron. **14** Sinovi Zavulonovi su: Sared, Alon i Alilo. **15** To su sinovi koje je Lija rodila Jakovu u Padan-Aramu i čerku Dinu. Ukupno trideset tri potomaka. **16** Gadovi sinovi su: Sifjon, Agije, Sunije, Esvon,

Irije, Arodije i Arilje. **17** Asirovi sinovi su: Jemna, reče Josifu: „Tvoj otac i tvoja braća su došli k Jesva, Jesvija, Verija i njihova sestra Sera. Verijini tebi. **6** Egipatska zemlja ti je otvorena; nastani sinovi su: Hever i Melhil. **18** To su potomci Zelfe svoga oca i svoju braću u najboljem delu zemlje, koju je Lavan dao svojoj čerki Liji. Ona je rodila Nastanite se u gosenskom kraju. Ako znađa da Jakovu njih šesnaest. **19** Ovo su sinovi Jakovljeve među njima ima sposobnih ljudi, postavi ih za žene Rahilje: Josif i Venijamin. **20** Josifu su se nadglednike moje vlastite stoke.“ **7** Zatim Josif u Egiptu rodili Manasija i Jefrem. Njih mu je dođe sa svojim ocem, Jakovom, i predstavi ga rodila Aseneta, čerka Poti-Fere, sveštenika iz faraonu, a Jakov blagoslovio faraona. **8** Faraon Ona. **21** Venijaminovi sinovi su: Vela, Veher, upita Jakova: „Koliko ti je godina?“ **9** Jakov Asvil, Gira, Naman, Ihije, Ros, Mupim, Upim i odgovori faraonu: „Godina mog lutalačkog života Arad. **22** To su Rahiljini potomci koje je rodila ima stotinu trideset. Neznatan je broj godina Jakovu. Ukupno četrnaest duša. **23** Danov je sin moga života, a bile su mukotrpne; brojem nisu Asom. **24** Neftalimovi sinovi su: Jasil, Gunije, dostigle godine lutalačkog života mojih otaca.“ Jeser i Selim. **25** To su sinovi Vale koju je Lavan **10** Jakov je blagoslovio faraona, pa je otiašao od dao svojoj čerki Rahilji. Ona je rodila Jakovu njih njega. **11** Josif je naselio svoga oca i svoju braću i sedam. **26** Svih onih koji su sa Jakovom otišli u Ramesinoj Krajini, kao što je faraon naredio. Egipat, onih koji od njega potiču, ne uključujući žene Jakovljevih sinova, bilo je šezdeset šest. **27** **12** Josif je snabdevao hranom svoga oca, svoju Josifu su se rodila dva sina u Egiptu. Dakle, svih braću i sav dom svoga oca, prema broju njihove duša u Jakovljevom domu bilo je sedamdeset. dece. **13** Hrane nije bilo u celoj zemlji, jer je glad **28** [Jakov] je pred sobom poslao Josifu Judu da bila žestoka: iscrpila je i egipatsku i hanansku pokaže put do Gosenha. Kad su stigli u gosenski zemlju. **14** Josif je pokupio sav novac što se kraj, **29** Josif upregne svoja kola, pa pode u nalazio u Egiptu i Hananu u zamenu za žito susret svome ocu, Izrailju, u Gosen. Kada se koje se kupovalo i odneo ga u faraonov dvor. **15** pojavio pred njim, obisnuo mu se oko vrata i Kad je novca ponestalo u egipatskoj i hananskoj dugo plakao. **30** Izrail reče Josifu: „Sad mogu da zemlji, svi Egipćani dođu k Josifu, i obrate mu umrem, jer sam video twoje lice, te znam da si još se: „Daj nam hleba! Zašto da pomremo pred živ!“ **31** Tada Josif reče svojoj braći i domu svoga tvojim očima? Novca više nema!“ **16** Josif im oca: „Ja ču sada otići i obavestiti faraona: 'Moja odgovori: „Pošto novca više nema, doterajte braća i dom moga oca, koji su bili u hananskoj svoju stoku i ja ču vam dati hrane u zamenu za zemlji, došli su k meni. **32** Oni su pastiri, bave se stoku.“ **17** Tako su doterali svoju stoku Josifu, stočarstvom. Doterali su sa sobom sitnu i krupnu a ovaj im je dao hrane u zamenu za konje, za stoku, zajedno sa svim svojim imanjem.‘ **33** Kad krupnu i sitnu stoku, za goveda i magarce. Te vas faraon pozove i upita: 'Čime se bavite?', **34** vi godine ih je snabdevao hranom u zamenu za svu recite: 'Twoje sluge se bave stočarstvom od svoje njihovu stoku. **18** Ta godina je prošla. Naredne mladosti pa sve do sad, isto kao i naši preci', da biste mogli da se naselite u gosenskom kraju. Naime, Egipćanima su svi pastiri mrski.“

47 Josif ode i obavesti faraona: „Došli su moj otac i moja braća sa svojom krupnom i sitnom stokom i sa svom svojom imovinom iz Hanana. Eno ih u gosenskom kraju.“ **2** Zatim je izdvojio petoricu između svoje braće i predstavio ih faraonu. **3** „Čime se bavite?“ – upitao je faraon njegovu braću. „Twoje sluge su pastiri, isto kao i naši preci“ – odgovore oni **4** i nastave: „Došli smo da se zadržimo u zemlji kao stranci, jer nema više paše za stada tvojih slugu. Teška glad je zavladala u hananskoj zemlji. Stoga, dopusti svojim slugama da se nastane u gosenskom kraju.“ **5** Faraon

Zašto da pomremo pred tvojim očima i da se naša polja pretvore u pustoš? Kupi nas i naša polja u zamenu za hranu. Tako ćemo mi i naša polja postati faraonovo vlasništvo. Daj nam seme da ne pomremo nego da preživimo i da se naša polja ne pretvore u pustoš!“ **20** Tako je Josif otkupio za faraona celu egipatsku zemlju. Svi Egipćani su prodali svoje njive, jer ih je glad žestoko pritisla. Tako je zemlja postala faraonovo vlasništvo. **21** A narod je, od jednog kraja Egipta do drugog, stavio pod upravu gradova. **22** Jedino nije otkupio njive sveštenika, jer su sveštenici dobijali prihod od

faraona i živeli od tog prihoda koji im je faraon mi ih da ih blagoslovim.“ **10** Izrailju su, naime, davao. Iz tog razloga nisu prodali svoje njive. oči bile oslabile od starosti, pa nije video. Kad **23** Josif reče narodu: „Pošto sam danas kupio ih je priveo, [Izrailj] ih je poljubio i zagrlio. **11** i vas i vašu zemlju za faraona, evo vam seme, Izrailj zatim reče Josifu: „Nisam se nadao da pa zasejte zemlju. **24** Faraonu čete davati jednu ču ikada više videti twoje lice, a evo, Bog mi je petinu od uroda, a četiri petine će ostati vama za dao da vidim i twoje potomke.“ **12** Josif ih je sejanje njiva, za hranu vama, vašim ukućanima tada skinuo sa njegovih kolena i poklonio mu se i vašoj deci.“ **25** Oni na to rekoše: „Spasio si licem do zemlje. **13** Zatim Josif uzme svoja dva nam život! Samo neka nam bude blagonaklon sina, Jefrema svojom desnicom, Izrailju s leva, a naš gospodar i bićemo robovi faraonu.“ **26** Josif Manasiju svojom levicom, Izrailju s desnica, pa je doneo zakon po kome jedna petina zemlje mu ih primakne. **14** Međutim, Izrailj pruži svoju pripada faraonu. Taj zakon o zemlji u Egiptu desnicu i položi je na Jefremovu glavu, a svoju važi sve do danas. Jedino svešteničke njive ne levicu na Manasijinu, držeći ruke unakrst, iako pripadaju faraonu. **27** Izrailj se nastanio u Egiptu, je Manasija bio prvenac. **15** Potom je blagoslovio u gosenskom kraju. Tu su stekli vlasništvo nad Josifa, rekavši: „Bog, čije su puteve sledili preci zemljom; bili su plodni i veoma se umnožili. **28** moji, Avraham i Isak, Bog koji je bio moj Pastir Jakov je živeo sedamnaest godina u egipatskoj od mladosti moje, pa sve do danas, **16** Andeo koji zemljji. Uкупna dužina Jakovljevog života je me je od svakog zla izbavljao, mladiće ove neka iznosila stotinu četrdeset sedam godina. **29** Kad blagoslovi. Neka se po njima spominje ime moje se približilo vreme da Izrailj umre, pozvao je i ime predaka mojih, Avrahama i Isaka. Po zemlji svoga sina Josifa i rekao mu: „Ako hoćeš da mi neka im se potomstvo razmnoži.“ **17** Kad je Josif iskažeš svoju naklonost, stavi ruku pod moje video da je njegov otac položio svoju desnú ruku bedro i obećaj da ćeš mi iskazati blagonaklonost na Jefremovu glavu, nije mu bilo pravo. Zato je i odanost. Nemoj me sahraniti u Egiptu! **30** Kad posegnuo za očevom rukom da je prenesti sa budem počinuo sa svojim precima, odnesi me iz Jefremove glave na Manasijinu glavu. **18** Rekao Egipta i sahrani me u njihovom grobu.“ A on mu je svome ocu: „Ne tako, oče moj! Položi svoju odgovori: „Uradiću kako si rekao.“ **31** Rekao mu ruku na glavu ovog drugog, jer je on prvenac.“ je: „Zakuni mi se.“ Josif mu se zakleo a Izrailj mu **19** Njegov otac je to odbio, rekavši: „Znam, sine se duboko poklonio na uzglavlju svoje postelje. moj, znam. Od njega će, takođe, nastati narod, i to veliki narod. Ipak, njegov mlađi brat će biti veći od njega, i njegovo potomstvo će postati mnoštvo naroda.“ **20** Tog dana ih je blagoslovio, rekavši: „Tvojim će imenom blagosiljati Izrailj. Govoriće se: ‘Neka ti Bog učini onako kako [je učinio] Jefremu i Manasiju!’“ Tako je Jefremu dodelio prvenaštvo nad Manasijom. **21** Izrailj zatim reče: „Evo, uskoro ču umreti, ali Bog će biti s vama i on će vas vratiti u zemlju vaših otaca. **22** Tebi dajem i Sihem, deo više nego twojoj braći, koji sam lukom i mačem osvojio od Amorejaca.“

48 Nakon ovih događanja, jave Josifu: „Otac ti se razboleo.“ Nato je [Josif] poveo svoja dva sina, Manasiju i Jefrema. **2** Kad su Jakovu rekli: „Evo, došao ti je tvoj sin Josif“, Izrailj je prikupio snagu i seo na postelju. **3** Jakov reče Josifu: „Bog Svemoćni objavio mi se u Luzu, u hananskoj zemlji, i blagoslovio me. **4** Rekao mi je: ‘Evo, učiniču te rodnim i brojnim, te učiniti da od tebe nastane skup naroda. A ovu zemlju daću tvome potomstvu posle tebe u večni posed.’ **5** Sada će tvoja dva sina, Jefrem i Manasija, koja su ti se rodila u Egiptu pre nego što sam došao k tebi, biti moji kao što su moji Ruvim i Simeun. **6** Potomci koji su ti se rodili posle njih biće tvoji. Oni će primiti svoje nasledstvo na ime svoje braće. **7** Dok sam se vraćao iz Padana, na putu mi umre Rahilja, u hananskoj zemlji, na domak Efrate. Saхранio sam je tamo, uz put za Efratu, sadašnji Vitlejem.“ **8** Kad je Izrailj video Josifove sinove, upitao je: „Ko su ovi?“ **9** Jer na ležaj svoga oca si se popeo, na postelju si se „To su moji sinovi koje mi je Bog dao ovde“ – moju popeo i tako je oskrnavio. **5** Simeun i Levije odgovorili Josif svome ocu. [Izrailj] reče: „Privedi braća su rođena, mačevi njihovi oruđe su nasilja.

49 Jakov zatim pozva svoje ostale sinove i reče: „Okupite se da vam kažem šta će se zbiti sa vama u poslednjim danima. **2** Okupite se i čujte, sinovi Jakovljevi, čujte oca svoga Izraelja. **3** Ruvime, prvenče moj, ti si moja snaga, prvi plod si moje muževnosti. Dostojanstvom druge nadmašuješ, a po snazi ravna ti nema. **4** [Ipak], neobuzdan kao bujica, ti prvenac nećeš više biti. **5** Simeun i Levije braća su rođena, mačevi njihovi oruđe su nasilja.

6 Na većanja njihova ja ne silazio, niti u savez sa koju je Avraham, zajedno s poljem, kupio od njima ulazio. Jer u srdžbi ljudi su pobili, iz obesti Efrona Hetita za mesto sahranjivanja. **31** Tamo su volove sakatili. **7** Proklet bio gnev njihov jer je sahranjeni Avraham i njegova žena Sara, tamo prežestok, i jarost njihova, jer je preokrutna! su sahranjeni Isak i njegova žena Reveka, a tamo [Zato] ču ih razdeliti po Jakovu i rasejati po sam sahranio i Liju. **32** Polje i pećina na njemu Izraelju. **8** Judo! Braća će te tvoja slaviti; ruka su kupljeni od potomaka Hetita.“ **33** Kad je Jakov će tvoja biti na vratu neprijatelja tvojih, braća dao ova uputstva svojim sinovima, privukao je tvoja tebi će se klanjati. **9** Judo, laviću! Od svoje noge na postelju i izdahnuo, pridruživši se plena si, sine, sit otiašo; kao lav je polegao, kao tako svome narodu.

lavica se ispružio. Ko sme njega da izaziva? **10** Žezlo se carsko od Jude odvojiti neće, ni palica vladarska od njegovih nogu, dok ne dođe onaj kome pripada, kome će se narodi pokoriti. **11** Svoje magare za lozu privezuje, ždrebe magarice za čokot loze. Svoju odeću u vinu pere, svoju haljinu u krvi od vina. **12** Oči su mu mutne od vina, zubi su mu beli od mleka. **13** Zavulon će živeti na obali mora, utočište biće brodovima, do Sidona biće mu granica. **14** Isahar je magarac koščati što pod svojim samarom leži. **15** Videće on da je odmorište zgodno a zemlja prelepa, pa će svoja leđa pod teret staviti, i na službu ropsku će pristati. **16** Dan će svome narodu suditi; on je kao svako pleme Izrailjevo. **17** Nek Dan bude zmija na putu, ljuta guja pokraj staze što će konja za petu ujesti, a konjanik njegov nauznak će pasti. **18** Tvome se spasenju nadam, Gospode! **19** Gada će napadati pljačkaši, no on će im za petama biti. **20** U Asira obilje je hrane, za careve davaće poslastice. **21** Neftalim je košuta slobodna, koja divnju lanad mladi. **22** Josif je loza rodna, loza rodna kraj izvora, koja grane preko zida pruža. **23** Ljuto su ga strelci napali, strelama se na njega okomili, **24** ali luk on čvrsto zapet drži, mišice mu krepke, ojačale, rukom Boga, Jakog Jakovljevog, zaslugom Pastira, Stene Izraelja, **25** Bogom tvoga oca, koji ti pomaže, Svemoćnim koji te blagosilja blagoslovima odozgo s nebesa, blagoslovima odozdo iz bezdana, blagoslovima dojenja i rađanja. **26** Blagoslovi tvoga oca od blagoslova drevnih planina su obilniji, od obilja večnih brda izdašniji. Nek se oni spuste na glavu Josifovu, na teme posvećenog među braćom. **27** Venijamin je vuk grabljivi, jutrom jede lovinu, a naveče deli plen.“ **28** To su sva Izraeljeva plemena, njih dvanaest. Ovo im je njihov otac rekao kad ih je blagosiljao. Svakoga od njih je blagoslovio posebnim blagoslovom. **29** Zatim im je zapovedio: „Uskoro ču se pridružiti svome narodu. Sahranite me sa mojim precima u pećinu koja se nalazi na polju Efrona Hetita. **30** To je pećina na polju Makpeli, prema Mamriji u hananskoj zemlji,

50 Josif se baci preko očevog lica, pa se isplače nad njim i izljubi ga. **2** Zatim je zapovedio lekarima koji su bili u njegovoj službi da mu balzamuju oca. Lekari su balzamovali Izraelja. **3** Za to im je trebalo četrdeset dana, jer toliko traje balzamovanje. Egipćani su ga oplakivali sedamdeset dana. **4** Kad su dani žalosti prošli, Josif se obrati faraonovim dvoranima: „Ako sam stekao vašu naklonost, prenesite faraonu ovo: **5** 'Moj me je otac zakleo, rekavši: 'Evo, bliži mi se kraj. Sahrani me u grobu koji sam načinio za sebe u zemlji hananskoj.' Sada mi dopusti da odem i sahranim svoga oca, a onda ču se vratiti.'“ **6** Faraon mu reče: „Idi i sahrani svoga oca kako te je zakleo.“ **7** Tako Josif ode da sahrani svoga oca. Sa njim su pošli i svi faraonovi dvorani – uglednici na njegovom dvoru i svi uglednici egipatske zemlje, **8** kao i sva njegova porodica, njegova braća i porodica njegovog oca. U gosenskom kraju su ostala jedino njihova deca, ovce i goveda. **9** Sa njim su išla i bojna kola i konjanici. Povorka je bila veoma duga. **10** Kad su stigli do Atadovog gumna, koji je s one strane Jordana, održali su veliko i svečano naricanje. [Josif] je održao sedmodnevni obred žalosti za svojim ocem. **11** Kad su stanovnici Hanana videli obred žalosti kod Atadovog gumna, rekli su: „To je egipatski svečani obred žalosti.“ Zato je to mesto nazvano Avel-Misraim. Ono se nalazi s one strane Jordana. **12** Jakovljevi sinovi su mu učinili kako im je zapovedio. **13** Njegovi sinovi su ga odneli u hanansku zemlju i sahranili u pećini na polju Makpela kod Mamrije. To polje je Avraham kupio od Efrona Hetita za sahranjivanje. **14** Nakon što je sahranio svoga oca, Josif se vratio u Egipat, on i njegova braća, i svi koji su pošli sa njim da sahrani svoga oca. **15** Videvši da im je otac mrtav, Josifova braća rekao: „Šta ako je Josif još uvek kivan na nas, pa nam uzvratiti za sve zlo što smo mu naneli?“ **16** Zato poruče oni Josifu: „Pred svoju smrt, tvoj otac je zapovedio: **17** 'Ovako recite Josifu: 'Oprosti svojoj braći nepravdu i

greh koji su učinili postupajući onako zlo prema tebi.' Oprosti, stoga, nepravdu slugama Boga tvoga oca." Josif se zaplakao kad su mu to rekli. **18** Njegova braća lično dođu k njemu, bace se pred njega i kažu mu: „Evo nas, tvoji smo robovi!" **19** Ali Josif im reče: „Ne bojte se! Pa, zar sam ja umesto Boga? **20** Vi ste smišljali da mi naudite, ali Bog je to okrenuo na dobro. To je učinio da bi sačuvao na životu mnoge narode, kako to i jeste danas. **21** Zato se ne bojte! Ja ću se brinuti za vas i vašu decu.“ Tako ih je umirio ljubaznim rečima. **22** Josif je ostao u Egiptu sa porodicom svoga oca. Živeo je stotinu deset godina. **23** Josif je dočekao da vidi Jefremovu decu do trećeg kolena. Mahirovi sinovi, Manasijini unuci su se takođe rodili na Josifovim kolenima. **24** Josif se obrati svojoj braći: „Evo, uskoro ću umreti. Bog će vas svakako posetiti i odvesti vas iz ove zemlje u zemlju koju je pod zakletvom obećao Avrahamu, Isaku i Jakovu.“ **25** Tada je Josif zakleo sinove Izrajljeve: „Bog će vam svakako priteći u pomoć. Tada ćete poneti moje kosti odavde.“ **26** Josifu je bilo stotinu deset godina kad je umro. Zatim su ga balzamovali i u Egiptu ga položili u kovčeg.

2 Mojsijeva

1 Ovo su imena sinova Izrailjevih koji su otisli sa Jakovom u Egipat, svaki sa svojom porodicom: **2** Ruvim, Simeun, Levije i Juda, **3** Isahar, Zavulon, Venijamin, **4** Dan, Neftalim, Gad i Asir. **5** Jakovljevih potomaka bilo je ukupno sedamdeset. Josif je već bio u Egiptu. **6** Potom Josif umre, a umru i njegova braća i sav onaj naraštaj. **7** Sinovi Izrailjevi su bili rodni, pa su se razmnožili. Postali su brojni i veoma silni, tako da su napunili zemlju. **8** Tada je nad Egiptom zavladao novi car koji nije poznavao Josifa. **9** On je rekao svome narodu: „Evo, izrailjski narod je postao brojniji i moćniji od nas. **10** Hajde da postupimo mudro s njima, da ne bi postali još brojniji. Inače, ako izbjige rat, oni će se udružiti s našim neprijateljima i zaratiti protiv nas, te napustiti zemlju.“ **11** Stoga postave nad njima nadglednike da ih tlače prinudnim radom. Oni su faraonu izgradili gradove-skladišta, Pitom i Ramesu. **12** Ali, što su ih više tlačili, Izrailci su bivali još brojniji i napredniji, tako da su se Egipćani užasnuli od njih. **13** Zato su ih Egipćani terali na ropski rad. **14** Zagorčavali su im život teškim radovima: pravljenjem maltera i opeke i raznim poljskim radovima. Sve ropske poslove su im nemilosrdno nametali. **15** Egipatski car je rekao i jvrejskim babicama, od kojih je jednoj bilo ime Šifra, a drugoj Fuja: **16** „Kad pomažete Jevrejkama pri porođaju, obratite pažnju na pol deteta: ako je muško, ubijte ga, a ako je žensko, neka živi.“ **17** Ali babice su se bojale Boga i nisu učinile kako im je egipatski car naredio, nego su ostavljale u životu mušku decu. **18** Zato je egipatski car pozvao babice i upitao ih: „Zašto ste to činile? Zašto ste ostavljale u životu mušku decu?“ **19** Babice odgovore faraonu: „Jevreijke nisu kao egipatske žene. One su jače, pa rode pre nego što babica dode k njima.“ **20** Bog je bio dobar prema babicama, a narod izrailjski se još više umnožio i postao veoma silan. **21** A pošto su se babice bojale Boga, on im je osnovao porodice. **22** Tada je faraon naredio celom narodu: „Svako muško dete koje se rodi Jevrejima neka se baci u Nil, a ženska deca neka se ostave u životu.“

2 [U to vreme] neki čovek iz Levijevog plemena
ode i oženi jednu devojku iz istog plemena. **2** Žena začne i rodi sina. Videvši da je lep, krila ga
je tri meseca. **3** Kad više nije mogla da ga krije,
uzela je košaru od papirusove trske, oblepila

je smolom i katranom, stavila dečaka u nju i položila je u trsku kraj Nila. **4** Njegova sestra je stala podalje, da vidi šta će se desiti s njim. **5** No, u Nil side faraonova čerka da se okupa, dok su njene pratilje šetale uz obalu Nila. Uto spazi košaru u trsci, pa pošalje sluškinju da je doneše. **6** Otvorivši je, ugleda dete! Dečak je plakao. Sažalivši se nad njim, reče: „Ovo je jedno od jvrejske dece.“ **7** Onda njegova sestra upita faraonovu čerku: „Hoćeš li da odem i potražim ti dojilju među Jevrejkama da ti doji dete?“ **8** „Idi“ – reče joj faraonova čerka. Devojka ode i pozove detetovu majku. **9** Faraonova čerka joj reče: „Uzmi ovo dete i odgoji mi ga, a ja će ti plačati.“ Tako je žena uzela dete i odgojila ga. **10** Kad je dečak porastao, odvela ga je faraonovoj čerki, koja ga je posinila. Dala mu je ime „Mojsije“, rekavši: „Zato što sam ga izvadila iz vode.“ **11** Jednog dana, kad je Mojsije odrastao, ode on među svoje sunarodnike i vide njihov mukotrplni rad. Tada je video da jedan Egipćanin tuče jednog Jevrejina – jednog od njegovih sunarodnika. **12** [Mojsije] se obazre oko sebe, i kad je video da nema nikoga, smrtno udari Egipćanina i sakrije ga u pesak. **13** Kada je došao sledećeg dana, video je dva Jevrejina kako se tuku. „Zašto tučeš svoga druga?“ – reče on krivcu. **14** Ovaj odgovori: „Ko je tebe postavio za glavara i sudiju nad nama? Hoćeš li i mene da ubiješ kao što si ubio onog Egipćanina?“ Mojsije se uplaši, pa reče: „Nema sumnje, već se zna o ovome!“ **15** Kad je faraon ovo čuo, hteo je da pogubi Mojsija. Ali Mojsije pobegne od faraona i skloni se u madijansku zemlju. Tamo je seo kod jednog bunara. **16** A madijanski sveštenik je imao sedam čerki. Dođu one da zahvate vodu i napune pojila, da napoje stado ovaca svoga oca. **17** Međutim, dođu neki pastiri, pa ih oteraju. Tada Mojsije ustane i odbrani ih, te napoji njihovo stado. **18** Vrate se one svome ocu Raguiulu, a on ih upita: „Zašto ste se danas tako brzo vratile?“ **19** One odgovore: „Neki Egipćanin nas je odbranio od pastira. Čak nam je zahvatio vode i napojio stado.“ **20** „Pa, gde je on? – upita on svoje čerke. Zašto ste ostavile tog čoveka? Pozovite ga na obed.“ **21** Mojsije je pristao da ostane kod tog čoveka, a ovaj je dao Mojsiju svoju čerku Seforu za ženu. **22** Ona začne i rodi sina. Mojsije mu je dao ime „Girsam“, mnogo vremena umre egipatski car. Izrailci su stenjali pod ropsstvom. Ipak, iz ropsstva se njihov vapaj uzdigao do Boga. **24** Gospod je čuo njihove

uzdisaje, i setio se svoga saveza sa Avrahomom, zemlju kojom teku med i mleko.“ **18** Oni će te Isakom i Jakovom. **25** Bog je pogledao na Izrailjce poslušati, a ti ćeš otici sa izrailjskim starešinama k egiptskom caru, pa čete mu reći: 'Gospod, Bog Jevreja, nas je sreo. Dozvoli nam sad da odemo tri dana hoda u pustinju, da prinesemo žrtvu Gospodu, Bogu svojemu.' **19** Ipak, ja znam da vam egipatski car neće dati da odete ako ga ne natera moćna ruka. **20** Zato će ispružiti svoju ruku i udariti Egipat svakojakim čudesima koja će učiniti u njemu. Posle toga će vas pustiti. **21** Još će učiniti da se Egipćani odobrovolje prema ovom narodu, pa kad podete, nećete otici praznih ruku. **22** Svaka žena će zatražiti od svoje susetke ili od stanarke u svojoj kući predmete od srebra i zlata, i odeću. Sve to stavite na svoje sinove i čerke. Tako ćete opleniti Egipat.“

3 Jednom je Mojsije čuvao ovce Jotora, svoga tasta, madijanskog sveštenika. Goneći stado po pustari, dođe do Božije gore, do Horiva. **2** Tu mu se ukaže Anđeo Gospodnji u plamećem ognju iz jednog grma. Pogleda on, kad ono, grm gori, ali ne sagoreva. **3** Mojsije reče u себi: „Hajde da pridem i osmotrim ovu čudnu pojавu, zašto grm ne sagoreva.“ **4** Kad je Gospod video da prilazi da osmotri, Bog ga zovne iz grma: „Mojsije, Mojsije!“ „Evo me“ – odazvava se Mojsije. **5** [Bog] mu reče: „Ne prilazi ovamo! Izuj obuću sa svojih nogu, jer je mesto na kome stojiš sveto tlo.“ **6** On nastavi: „Ja sam Bog tvoga oca; Bog Avrahamov, Bog Isakov i Bog Jakovljev.“ Mojsije na to zakloni svoje lice, jer se bojao da gleda u Boga. **7** Gospod mu [opet] reče: „Uistinu sam video nevolje moga naroda u Egiptu i čuo njegov vapaj zbog njegovih tlačitelja. Poznate su mi njegove muke. **8** Zato sam sišao da ga izbavim iz ruku egiptskih, te da ih odvedem iz egiptiske zemlje u dobru i prostranu zemlju, u zemlju kojom teku med i mleko, u zemlju Hananaca, Hetita, Amorejaca, Ferežana, Evejaca i Jevusejaca. **9** I evo, sad je vapaj Izrailjaca došao k meni, a i lično sam video kako ih Egipćani tlače. **10** A sad hajde da te pošaljem k faraonu da izvedeš moj narod, Izrailjce, iz Egipta.“ **11** Mojsije reče Bogu: „Ko sam ja da idem pred faraona i da izvedem Izrailjce iz Egipta?“ **12** [Bog] mu reče: „Ja će biti s tobom, a ovo će biti znak da te ja šaljem: Kad izvedeš narod iz Egipta, služiće Bogu na ovoj gori.“ **13** Mojsije upita Boga: „Ako odem k Izrailjcima i kažem im: 'Bog vaših otaca me je poslao k vama', šta da im kažem ako me upitaju: 'Kako mu je ime?'“ **14** „Ja sam onaj koji jesam“ – odgovori Bog Mojsiju i nastavi: „Ovakо kaži Izrailjcu: 'Ja Jesam' me je poslao k vama.“ **15** Idi i okupi izrailjske starešine, pa im reci: 'Gospod, Bog vaših otaca, Bog Avrahamov, Bog Isakov i Jakovljev mi se ukazao i rekao mi: 'Posetio sam vas i video šta vam se izjavljujem: ja ču vas izvesti iz egiptске bede u zemlju Hananaca, Hetita, Amorejaca, Ferežana, Evejaca i Jevusejaca, u

4 Ali Mojsije odgovori: „A šta ako mi ne poveruju i ne poslušaju me? Šta ako kažu: 'Gospod ti se nije ukazao'?“ **2** Gospod ga upita: „Šta je to u tvojoj ruci?“ „Štap“ – odgovori ovaj. **3** [Bog] mu reče: „Baci ga na zemlju!“ [Mojsije] baci štap na zemlju i ovaj se pretvorи u zmiju. Mojsije ustukne od nje. **4** Gospod reče Mojsiju: „Pruži ruku i uhvati je za rep!“ Mojsije pruži ruku i uhvati je za rep, a ona se opet pretvorи u štap u njegovoј ruci. **5** „Eto, tako će poverovati da ti se ukazao Gospod, Bog njihovih otaca, Bog Avrahamov, Bog Isakov i Bog Jakovljev.“ **6** Gospod mu ponovo reče: „Uvuci svoju ruku u nedra!“ On uvuče svoju ruku u nedra. On izvuče ruku, a ono, ruka mu sva u gubi, [bela] kao sneg. **7** **9** A ako ne poveruju ni ovim dvoma znacima i ne poslušaju te, ti uzmi vode iz Nila i prolij na tlo, pa će se voda koju si uezao iz Nila na tlu pretvoriti u krv.“ **10** Ali Mojsije reče Gospodu: „,Oprosti, Bog još reče Mojsiju: „Ovakо reci Izrailjcu: Gospode, ali ja nisam rečit čovek. Nisam bio ni 'Gospod, Bog vaših otaca, Bog Avrahamov, Bog Isakov i Bog Jakovljev, me je poslao k vama. To Sporo govorim, a jezik mi se zapetlja.“ **11** Gospod je moje ime doveka; po njemu neka me pamte ja ču biti s tobom kad budeš govorio i poučiti te od kolena do kolena.“ **16** Idi i okupi izrailjske starešine, pa im reci: 'Gospod, Bog vaših otaca, Bog Avrahamov, Isakov i Jakovljev mi se ukazao i rekao mi: 'Posetio sam vas i video šta vam se čini u Egiptu. **17** Zato izjavljujem: ja ču vas izvesti Gospode, pošalji nekog drugog.“ **14** Gospod se na iz egiptске bede u zemlju Hananaca, Hetita, Amorejaca, Ferežana, Evejaca i Jevusejaca, u

on ti upravo izlazi u susret. Kad te bude video, prinesemo žrtvu Gospodu, Bogu svojemu, da nas od srca će ti se obradovati. **15** Ti ćeš govoriti s ne udari pomorom ili mačem.“ **4** Nato egipatski njim i preneti mu ove reči. Ja ću biti s tobom i car reče: „Mojsije i Arone, zašto odvraćate narod s njim kad budete govorili, i poučiti vas šta da od njegovog posla? Vratite se svome poslu!“ radite. **16** On će govoriti narodu umesto tebe; on **5** Faraon još reče: „Eto, sad kad se narod uće ti biti umesto usta, a ti ćeš njemu biti umesto zemlji toliko umnožio, vi ih sprečavate u poslu.“ Boga. **17** Uzmi ovaj štap u svoju ruku. Njime ćeš **6** Tog istog dana faraon naredi upravnicima činiti znakove.“ **18** Mojsije se vrati svome tastu ropske tlake i njihovim nadzornicima: **7** „Ne Jotoru, pa mu reče: „Dopusti mi da se vratim opskrblijuje više narod slamom za pravljenje svojoj braći koja su u Egiptu, da vidim jesu li još opeke kao do sada. Neka idu sami i skupljaju u životu.“ „Podi u miru“ – reče Jotor Mojsiju. **19** slamu. **8** Ipak, zahtevajte od njih istu količinu Zatim Gospod reče Mojsiju u Madijanu: „Idi, vrati opeke koju su pravili do sad. Ne smanjujte je. To se u Egipat, jer su pomrli svi koji su hteli da te su lenštine! Zato i viču: 'Idemo da prinesemo ubiju.“ **20** Mojsije uzme svoju ženu i svoje sinove, žrtvu svome Bogu!“ **9** Naterajte taj svet da još posadi ih na magarca, pa se vrati u egipatsku teže radi; kad budu radili, neće obraćati pažnju zemlju. U ruku je uzeo štap Božiji. **21** Gospod na izmišljotine.“ **10** Upravnici ropske tlake i reče Mojsiju: „Kad se vratiš u Egipat, gledaj da nadzornici dođu i objave narodu: „Ovako kaže pred faraonom učiniš sva čudesna za koja sam ti faraon: 'Neću vas više opskrbljivati slamom. dao moć. [Ipak], ja ću otvrđnuti njegovo srce, **11** Idite sami i skupljajte je gde god je nađete. tako da neće pustiti narod da ode. **22** A faraonu Ipak, posao vam neću olakšati.“ **12** Zato se ćeš reći ovo: 'Govori Gospod: Izrailj je moj sin narod razide po celoj egipatskoj zemlji da skuplja prvenac. **23** Rekao sam ti: „Pusti mog sina da strnjiku umesto slame. **13** Upravnici ropske mi služi. Odbiješ li da ga pustiš, čuvaj se: ja ću tlake su ih terali govoreći: „Dovršite svoj dnevni ubiti tvog prvenca.““ **24** Ali kad su na putu stali posao, kao kad ste dobijali slamu.“ **14** A izrailjske da prenoće, Gospod navali [na Mojsija] da ga nadzornike, koje su faraonovi upravnici ropske ubije. **25** Tada Sefora uzme kameni nož i obreže tlake postavili, tukli su i ispitivali: „Zašto ni svoga sina, te se kožicom dotakne [Mojsijevih] juče ni danas niste napravili propisanu količinu nogu i reče: „Ti si mi krvav muž.“ **26** Tada ga je opeke kao ranije!“ **15** Izrailjski nadzornici dođu [Gospod] ostavio. Tom prilikom je rekla: „Krvav i zavape k faraonu: „Zašto ovako postupaš sa muž“, [misleći] na obrezanje. **27** Gospod reče svojim slugama? **16** Slama se više ne daje tvojim Aronu: „Podi u pustinju da sretneš Mojsija.“ On slugama, a ipak se od nas traži: 'Napravite opeku! pođe. Kad se sastao sa Mojsijem na Božijoj gori, Evo, sad i tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj narod.“ poljubio ga je. **28** Tada je Mojsije ispričao Aronu **17** Ali faraon reče: „Lenštine ste vi, lenštine! Zato sve što je Gospod rekao kad ga je poslao, i o i kažete: 'Idemo da prinesemo žrtvu Gospodu.“ **18** svim znacima koje mu je naredio [da učini]. **29** Vraćajte se na posao! Slama vam se neće davati, Zatim Mojsije i Aron odu i okupe sve izrailjske ali morate napraviti istu količinu opeke.“ **19** starešine. **30** Aron je ispričao sve što je Gospod Izrailjski nadzornici su videli da im se loše piše rekao Mojsiju, a Mojsije je učinio znakove na zbog naredbe: „Ne smanjujte dnevnu količinu oči naroda. **31** Narod je tome poverovao. A kad opeke.“ **20** Kad su otisli od faraona, nabasali su na su čuli da je Gospod posetio Izrailjce i da je Mojsija i Arona, koji su ih čekali. **21** Nadzornici video njihov jad, pali su na kolena i poklonili se im rekoše: „Neka vas Gospod ima na oku i sudi vam, jer ste nas omrazili kod faraona i njegovih dvorana; dali ste im mač u ruke da nas pobiju.“ **22** Mojsije se obrati Gospodu i reče: „O, Gospode, zašto si uvalio u nevolju ovaj narod? Zašto si me poslao? **23** Od kako sam stupio pred faraona da govorim u tvoje ime, on sve gore postupa s ovim narodom, a ti ništa ne činiš da izbaviš svoj narod.“

5 Nakon toga Mojsije i Aron odu k faraonu i reknu mu: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Pusti moj narod da ode i u mojoj čast proslavi praznik u pustinji.“ **2** Ali faraon odgovori: „Ko je taj Gospod, pa da poslušam šta on kaže, i da pustim Izrailjce da odu? Ja tog Gospoda ne znam, a niti ću pustiti Izrailjce da odu.“ **3** „Bog Jevreja se sreo sa nama – odgovore oni. Zato nas pusti da odemo tri dana hoda u pustinju i

6 Tada Gospod reče Mojsiju: „Sada ćeš videti šta ću učiniti faraonu. Moja moćna ruka će ga

naterati da pusti Izrailjce; moja moćna ruka će se oženio jednom od Futilovih čerki, koja mu ga naterati da ih istera iz svoje zemlje.“ **2** Još je rodila Finesa. To su glavari levitskih rodova reče Bog Mojsiju: „Ja sam Gospod. **3** Avrahamu, po svojim porodicama. **26** To je onaj Aron i Isaku i Jakovu sam se objavio pod imenom onaj Mojsije kojima je Gospod rekao: „Izvedite Bog Svemoćni. Ipak, njima se nisam otkrio pod Izrailjce iz Egipta po njihovim četama.“ **27** To imenom Gospod. **4** Šta više, sklopio sam svoj su isti Mojsije i Aron koji su rekli faraonu, savez s njima da će im dati hanansku zemlju, egipatskom caru, da pusti Izrailjce iz Egipta. zemlju gde su živeli kao stranci. **5** A još sam **28** Onog dana kad je Gospod govorio Mojsiju u čuo i uzdisanje Izrailjaca koje Egipćani drže u Egiptu, **29** rekao mu je: „Ja sam Gospod. Reci ropsstu, pa sam se setio svoga saveza. **6** Zato faraonu, egipatskom caru, sve što ti ja kažem.“ reci Izrailjcima: 'Ja sam Gospod; ja će vas izbaviti **30** Ali Mojsije odgovori Gospodu: „Nevešt sam ja od egipatskog jarma i oslobođiti vas od ropsstva. u govoru. Kako će me faraon poslušati?“

Ja će ispružiti svoju mišicu da ih strogo kazniti, i tako vas otkupim. **7** Uzeću vas sebi za narod, i ja će biti vaš Bog. Tada ćete znati da sam vas ja, Gospod, vaš Bog, oslobođio od egipatskog jarma. **8** Ja će vas odvesti u zemlju za koju sam se zakleo da će je dati Avrahamu, Isaku i Jakovu; ja će vam je dati u posed. Ja sam Gospod.“ **9** Mojsije je to preneo Izrailjcima, ali oni nisu hteli da ga slušaju, jer im je duh klonuo od teškog ropsstva. **10** Tada Gospod reče Mojsiju: **11** „Iди i reci faraonu, egipatskom caru, da pusti Izrailjce da odu iz njegove zemlje.“ **12** Ali Mojsije reče Gospodu: „Evo, kad me Izrailjci nisu poslušali, kako će faraon poslušati mene koji sam nevešt u govoru?“ **13** No, Gospod je ponovio što je već rekao Mojsiju i Aronu: zapovedio im je da idu k Izrailjcima, i da kažu faraonu, egipatskom caru, da pusti Izrailjce iz Egipta. **14** Ovo su glavari rodova. Sinovi Izrailjevog prvenca Ruvima: Enoh, Faluj, Esron i Harmija. To su rodovi Ruvimovi. **15** Sinovi Simeunovi: Jemuilo, Jamin, Aod, Jakin, Cohar i Saul, sin jedne Hananke. To su rodovi Simeunovi. **16** Ovo su imena Levijevih sinova s njihovim rodoslovom: Girson, Kat i Merarije. Levije je živeo stotinu trideset sedam godina. **17** Girsonovi sinovi su: Lovenije i Semaj sa svojim porodicama. **18** Katovi sinovi su: Amram, Isar, Hevron i Ozilo. Kat je ukupno živeo stotinu trideset tri godine. **19** Merarijevi sinovi su: Molija i Musija. To su Levijevi rodovi po svojim porodicama. **20** Amram se oženio svojom tetkom Johavedom, koja mu je rodila Arona i Mojsiju. Amram je ukupno živeo stotinu trideset sedam godina. **21** Isarovi sinovi su: Korej, Nefeg i Zihrije. **22** Ozilovi sinovi su: Misailo, Elisafan i Sitrija. **23** Aron se oženio Jelisavetom, čerkom Aminadavovom, sestrom Nasonovom, koja mu je rodila Nadava, Avijuda, Eleazara i Itamara. **24** Korejevi sinovi su: Asir, Elkana i Avijasaf. To su Korejeve porodice. **25** Aronov sin, Eleazar,

7 Gospod je odgovorio Mojsiju: „Vidi! Postavio sam te da budeš kao Bog faraonu, a tvoj brat Aron biće tvoj prorok. **2** Ti ćeš govoriti sve što sam ti zapovedio, a Aron će reći faraonu da pusti Izrailjce iz svoje zemlje. **3** Ja će, pak, otvrđnuti faraonovo srce, i izvesti mnogo svojih znakova i čuda u Egiptu. **4** Pošto vas faraon neće poslušati, ja će zamahnuti svojom rukom na Egipat i udariti ga velikim kaznama, pa će izvesti svoje čete, svoj narod, Izrailjce, iz Egipta. **5** Kad pružim svoju ruku na Egipat i izvedem Izrailjce iz njihove sredine, Egipćani će znati da sam ja Gospod.“ **6** Mojsije i Aron su učinili onako kako im je Gospod zapovedio. **7** Mojsiju je bilo osamdeset, a Aronu osamdeset tri godine kad su govorili s faraonom. **8** Gospod reče Mojsiju i Aronu: **9** „Kad faraon zatraži od vas: 'Učinite kakvo čudo', ti onda reci Aronu: 'Uzmi štap i baci ga pred faraona', a štap će se pretvoriti u zmiju.“ **10** Mojsije i Aron stupe pred faraona i učine onako kako im je Gospod zapovedio. Aron baci štap pred faraona i pred njegove dvorane, koji se pretvoriti u zmiju. **11** Ali faraon pozove mudrace i gatare, te ovi враčari učine isto svojim čaranjem. **12** Svaki od njih baci svoj štap, i svaki se pretvori u zmiju. Međutim, Aronov štap proguta njihove štапове. **13** Ali faraonovo srce je otvrđnulo, te ih nije poslušao, baš kako je Gospod i rekao. **14** Gospod reče Mojsiju: „Faraonovo srce je tvrdo, te odbija da pusti narod. **15** Idi k faraonu ujutro, kad on dolazi k vodi, i čekaj na obali Nil da ga sretneš. U ruku uzmi štap koji se bio pretvorio u zmiju. **16** Reci mu ovo: 'Gospod, Bog Jevreja, poslao me je k tebi da ti kažem: „Pusti moj narod da mi služi u pustinji.“ Ali ti, evo, sve do sad nisi poslušao. **17** Govori Gospod: „Po ovome ćeš znati da sam ja Gospod. Evo, štapom koji mi je u ruci udariću po vodi u Nilu, pa će se pretvoriti u krv. **18** Ribe u Nilu će uginuti, a Nil će se tako usmrđeti, da će

se Egipćanima gaditi da piju vodu iz njega.”“ **19** uginule po kućama, dvorištima i poljima. **14** Na Gospod još reče Mojsiju: „Reci Aronu: 'Uzmi svoj gomile su ih skupljali, pa se zemlja usmrđela od štap i pruži svoju ruku nad egipatske vode: nad njih. **15** No, kada je faraon video da je nastalo njihove reke, prokope, jezera, i na sva sabirališta olakšanje, otvrdnuo je srce, te ih nije poslušao, vode, pa će se pretvoriti u krv.' Krví će biti baš kako je Gospod rekao. **16** Gospod reče Mojsiju: po celom Egiptu, čak i u drvenim i kamenim „Reci Aronu: 'Zamahni svojim štapom i udari po posudama.' **20** Mojsije i Aron učine onako kako prašini na tlu, i ona će se pretvoriti u komarce im je Gospod zapovedio. Aron podigne svoj štap po celom Egiptu.”“ **17** Tako su i učinili. Aron i na oči faraona i njegovih dvorana udari po ispruži svoju ruku i udari njime po prašini na vodi u Nilu, na šta se sva voda u Nilu pretvoriti u tlu. Komarci se stuže na ljude i na stoku. Sva krv. **21** Sva riba u Nilu je uginula, a Nil se tako prašina na tlu se pretvorila u komarce po celom usmrdeo da Egipćani nisu mogli da piju vodu Egiptu. **18** Gatari su takođe pokušali da stvore iz njega. Krví je bilo po celom Egiptu. **22** Ali i komarce svojim čaranjem, ali nisu mogli. Tako gatari egipatski učine isto svojim čaranjem. No, su se komarci stušili na ljude i na stoku. **19** faraonovo srce je i dalje bilo tvrdo, te ih nije poslušao, baš kako je Gospod rekao. **23** Faraon se Tada gatari rekoše faraonu: „To je prst Božiji!” okrenuo i otišao u svoj dvor, ne uzimajući ni ovo Ali faraonovo srce je i dalje bilo tvrdo, i nije ih poslušao, baš kako je Gospod rekao. **20** Gospod k srcu. **24** Sav je Egipat počeo da kopa oko Nila, reče Mojsiju: „Ustani u rano jutro i stupi pred jer nisu mogli da piju vodu iz Nila. **25** Tako je faraona kad dolazi k vodi, pa mu reci: 'Ovo govoril prošlo sedam dana od kako je Gospod udario Nil. Gospod: pusti moj narod da mi služi. **21** Jer ako ne pustiš moj narod, čuvaj se: pustiću obade na tebe, na twoje dvorane, na tvoj narod, i na twoje kuće. Egipatske kuće će se napuniti obadima. Čak će i tlo na kome stoje vrveti od njih. **22** Ipak, u taj dan će izuzeti gosenski kraj, gde moj narod živi; tamo neće biti obada. Tako ćeš znati da sam ja, Gospod, u ovoj zemlji. **23** Tako će napraviti razliku između tvog i mog naroda. Ovaj znak će se pokazati sutra.”“ **24** Gospod tako i učini. Rojevi obada navale u faraonov dvor i u kuće njegovih dvorana. Sva je egipatska zemlja nastradala od obada. **25** Faraon pozva Mojsija i Arona i reče im: „Idite i prinesite žrtvu svome Bogu, ali tu, u zemlji.“ **26** Mojsije mu odgovori: „Bilo bi neprimereno učiniti tako nešto. Žrtve koje prinosimo Gospodu, našem Bogu, Egipćanima su odvratne. Ako, dakle, na njihove oči prinesemo žrtve koje su Egipćanima odvratne, neće li nas kamenovati? **27** Zato moramo da odemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtve Gospodu, našem Bogu, kako nam je zapovedio.“ **28** „Pustiću vas da odete u pustinju i prinesete žrtve Gospodu, svome Bogu – reče faraon – pod uslovom da ne idete predaleko. Pomolite se i za mene.“ **29** Mojsije reče: „Evo, čim odem od tebe, ja će se pomoliti Gospodu, i sutra će se obadi udaljiti od faraona, od njegovih dvorana, i od njegovog naroda. Samo da nas faraon opet ne prevare, te ne pusti narod da prinese žrtve Gospodu.“ **30** Kad je Mojsije otišao od faraona, pomolio se Gospodu. **31** Gospod je učinio što je Mojsije tražio; obadi su se udaljili od faraona, od njegovih dvorana i od

8 Gospod reče Mojsiju: „Idi k faraonu i reci mu: 'Govori Gospod: „Pusti moj narod da mi služi. **2** Ali ako odbiješ da ih pustiš, čuvaj se: ja će svu zemlju kazniti žabama. **3** Nil će vrveti žabama. One će se uvući u tvoj dvor, u twoju spavaču sobu, u twoju postelju, u domove tvojih dvorana i tvog naroda, u twoje pećnice i načve. **4** Žabe će skakati po tebi, tvome narodu i po svim tvojim dvoranima.”“ **5** Gospod nastavi da govoriti Mojsiju: „Reci Aronu: 'Ispruži svoju ruku sa svojim štapom nad reke, prokope i jezera, i učini da žabe izadu i navale na egipatsku zemlju.'“ **6** Aron ispruži svoju ruku nad egipatske vode i žabe izadoše i prekriše egipatsku zemlju. **7** Ali i gatari su to isto učinili svojim čaranjem; i oni su učinili da žabe izadu i navale na egipatsku zemlju. **8** Tada faraon pozove Mojsija i Arona i reče im: „Molite se Gospodu da odstrani žabe od mene i moga naroda, pa će pustiti narod da prinese žrtvu Gospodu.“ **9** Mojsije odgovori faraonu: „Ti imaš čast da mi kažeš kad hoćeš da se molim za tebe, za twoje dvorane i za tvoj narod, da se žabe povuku od tebe, i tvojih kuća, i da ostanu u Nilu.“ **10** „Sutra“ – odgovori faraon. Mojsije reče: „Neka bude kako si rekao, da znaš da niko nije kao Gospod, naš Bog. **11** Žabe će se povući od tebe, tvojih domova, od tvojih dvorana i od tvoga naroda; ostaće samo u Nilu.“ **12** Kad su Mojsije i Aron otišli od faraona, Mojsije zavapi k Gospodu zbog žaba, koje je doveo na faraona. **13** Gospod je učinio kako je Mojsije rekao: žabe su

njegovog naroda. Ni jedan jedini nije ostao. **32** Ali faraon je i ovaj put otvrdnuo srce, pa nije pustio narod.

9 Tada Gospod reče Mojsiju: „Idi k faraonu i reci mu: 'Ovako kaže Gospod, Bog Jevreja: pusti moj narod da mi služi. **2** Jer ako odbiješ da ih pustiš, te ih i dalje budeš zadržavao, **3** čuvaj se: ruka će Gospodnja udariti velikim pomorom tvoju stoku u poljima: tvoje konje, magarce, kamile, krupnu i sitnu stoku. **4** Ali Gospod će napraviti razliku između stoke Izrailjaca i stoke Egipćana, tako da ništa što pripada Izrailjcima neće uginuti.'” **5** Gospod je odredio i vreme za to, rekavši: „Sutra će Gospod učiniti ovo u zemlji.” **6** Gospod je to i učinio sutradan: sva egipatska stoka je uginula, dok od izrailjske stoke nijedno grlo nije uginulo. **7** Faraon pošalje [ljude] da se raspitaju, i zaista, ni jedno grlo koje pripada Izrailjcima nije uginulo. Ipak, faraonovo srce je ostalo tvrdo, pa nije pustio narod da ide. **8** Tada Gospod reče Mojsiju i Aronu: „Uzmite iz peći nekoliko punih šaka pepela, pa neka ga Mojsije, na faraonove oči, baci prema nebu. **9** Od toga će nastati sitna prašina koja će se razleteti po celoj egipatskoj zemlji, i od koje će po ljudima i životinjama izbijati veliki čirevi puni gnoja širom Egipta.” **10** Oni uzmu pepela iz peći i stanu pred faraona. Onda Mojsije baci pepeo prema nebu, i čirevi puni gnoja izbiju po ljudima i životinjama. **11** Gatarci nisu mogli da se pojave pred Mojsijem zbog čireva, jer su i po gatarima izbili čirevi, kao i po ostalim Egipćanima. **12** No, Gospod je otvrdnuo faraonovo srce, pa ih nije poslušao, baš kako je Gospod rekao Mojsiju. **13** Tada Gospod reče Mojsiju: „Porani ujutro i stani pred faraona, pa mu reci: 'Ovako kaže Gospod, Bog Jevreja: pusti moj narod da mi služi. **14** Naiime, ovaj put će poslati sve svoje poštasti na tebe, na tvoje dvorane i na tvoj narod, tako da znaš da na celoj zemlji nema nikoga kao što sam ja. **15** Jer, da sam već ispružio svoju ruku i udario pomorom tebe i tvoj narod, nestalo bi te s lica zemlje. **16** Baš zato sam te i postavio da na tebi pokažem svoju silu, i da se moje ime razglasli po celom svetu. **17** Ti, dakle, još uvek ugnjetavaš moj narod i ne puštaš ga da ide. **18** Evo, sutra će pustiti tako strašan grad kakvog nije bilo u Egiptu od kako je postao, pa sve do sad. **19** Zato pošalji [ljude] da uteraju unutra tvoju stoku i sve što je tvoje na polju. Svaki čovek ili životinja koji se nađu na polju, a ne sklone se pod krov, poginuće kad grad počne

da pljušti po njima.”” **20** Oni faraonovi dvorani, koji su se pobojali Gospodnje reči, uteraju svoje sluge i stoku pod krov. **21** A oni koji nisu marili za Gospodnju reč, ostavili su svoje sluge i stoku u polju. **22** Tada Gospod reče Mojsiju: „Pruži svoju ruku prema nebu, pa neka zaplušti grad po celom Egiptu, po ljudima, životinjama i po svem bilju u Egiptu.”” **23** Mojsije pruži svoj štap prema nebu. Gospod pošalje gromove i grad, a munje se obore na zemlju. Gospod je zasuo gradom zemlju Egipćana. **24** Grad je pljuštao, a kroz njega su parale munje. Tako teškog grada nikada nije bilo u Egiptu otkako je naroda u njemu. **25** Grad je pobio u celom Egiptu sve što se našlo napolju, ljudi i životinje; uništilo je i sve bilje na poljima i polomio sve poljsko drveće. **26** Samo u gosenskom kraju, gde su živeli Izrailjci, nije bilo grada. **27** Tada je faraon pozvao Mojsija i Arona i rekao im: „Ovaj put sam sagrešio. Gospod je u pravu, a ja i moj narod smo krivi. **28** Pomolite se Gospodu da prestanu ovi gromovi i grad, a ja će vas pustiti da idete. Ne morate se duže zadržavati.”” **29** Mojsije mu odgovori: „Čim izadem iz grada, podići će svoje ruke k Gospodu i gromovi će prestati, a ni grada više neće biti, tako da znaš da zemlja pripada Gospodu. **30** Ipak, ja znam da se ni ti ni tvoji dvorani još uvek ne bojite Gospoda Boga.”” **31** Tako su propali lan i ječam, jer je ječam bio u klasu, a lan je tek propucao. **32** Pšenica i raž nisu stradali, jer su pozna žita. **33** Mojsije je otišao od faraona, [izašao iz] grada, te podigao ruke k Gospodu. Gromovi i grad su prestali, a ni kiša više nije padala na zemlju. **34** Kad je faraon video da su prestali gromovi, grad i kiša, ponovo je grešio; otvrdnuli su srce i on i njegovi dvorani. **35** Pošto je faraonovo srce otvrdnulo, on nije pustio Izrailjce da idu, baš kako je Gospod rekao preko Mojsija.

10 Tada Gospod reče Mojsiju: „Idi k faraonu, jer sam otvrdnuo srce njemu i njegovim dvoranima, da bih učinio znakove među njima, **2** te da bi ti priopovedao svojim sinovima i unucima kako sam strogo postupio s Egipćanima, i kakve sam znakove izveo među njima, da biste znali da sam ja Gospod.”” **3** Mojsije i Aron dođu k faraonu i kažu mu: „Ovako kaže Gospod, Bog Jevreja: 'Dokle ćeš odbijati da mi se pokoriš? Pusti moj narod da mi služi. **4** Odbiješ li da ih pustiš, čuvaj se, jer će sutra dovesti skakavce na tvoju zemlju. **5** Oni će prekriti površinu, tako da se zemlja neće videti,

pa će pojesti sve što je ostalo posle grada. Poješće u svim izrailjskim domovima bilo je svetla. **24** ti čak i drveće što je tek počelo da raste na polju. Tada faraon pozva Mojsija i reče: „Idite i služite **6** Ispuniće tvoj dvor, kuće tvojih dvorana, i kuće Gospodu! Samo vaša sitna i krupna stoka neka svih Egipćana. Tako nešto nisu videli ni tvoji oci, ostane ovde. Vaše žene i deca mogu da idu s a ni oci tvojih otaca, otkako su se pojavili na vama.“ **25** Mojsije odgovori: „Moraš nam dati da zemlji pa do dana današnjeg.“ Mojsije se okrene, Gospodu, svome Bogu, prinesemo prinose i žrtve pa ode od faraona. **7** Tada faraonu rekoše njegovi svespalnice. **26** Prema tome, s nama idu i naša dvorani: „Dokle će nas ovaj odvlačiti u propast? stada, neće ostati ni papak, jer od njih treba da Pusti te ljudе da idu, pa neka služe Gospodu, izaberemo ono što ćemo prijeti Gospodu, našem svome Bogu. Zar ne vidiš da je Egipat propao?“ Bogu. Naime, mi ne znamo šta da prinesemo **8** Vrate oni Mojsija i Arona k faraonu, a on im Gospodu, dok ne dođemo tamo.“ **27** Ali Gospod reče: „Idite i služite Gospodu, svome Bogu! Ko je otvrduuo faraonovo srce, te nije pristao da ih sve ide?“ **9** Mojsije odgovori: „Svi mi idemo, pusti. **28** „Odlazi! – reče faraon Mojsiju. Dobro stari i mlađi, naši sinovi i čerke, naša sitna i pazi da se više ne pojavljuješ preda mnom. Onog krupna stoka, jer idemo da proslavimo praznik dana kad mi lice vidiš, umrećeš.“ **29** Mojsije mu Gospodu.“ **10** [Faraon] mu na to reče: „Tako bio reče: „Tako će i biti; više ti neću videti lice.“
11 Gospod reče Mojsiju: „Dovešću još jednu poštast na faraona i na Egipat. Posle toga će vas pustiti da idete odavde. I ne samo da će vas pustiti, izgnaće vas odavde. **2** A izrailjskom narodu reci da svaki čovek zatraži od svog suseda i svaka žena od svoje susetke dragocenosti od srebra i zlata.“ **3** Gospod je učinio da Egipćani budu naklonjeni narodu. Šta više, sam Mojsije je uživao veliki ugled u Egiptu, među faraonovim dvoranima i narodom. **4** Mojsije reče: „Ovakako kaže Gospod: 'Oko ponoći proći ću Egiptom, **5** te će svaki prvenac u Egiptu umreti: od faraonovog prvenca koji sedi na prestolu, do prvenca sluškinje što стоји за žrvnjem, te sva prvina od stoke. **6** Tada će u celom Egiptu nastati veliko naricanje, kakvog nije bilo niti će ikad više biti. **7** A kod Izraeljaca ni pas neće zarežati na čoveka ili na životinju. Po tome ćete znati da je Gospod napravio razliku između Egipćana i Izraeljaca.“ **8** Onda će tvoji službenici doći k meni, pasti ničice preda mnom i reći mi: 'Odlazite i ti i sav narod koji ide za tobom!' Posle toga ću otići.“ Mojsije ode od faraona kipteći od gneva. **9** Gospod reče Mojsiju: „Faraon vas neće poslušati, zato da bih umnožio svoja čudesa u Egiptu.“ **10** Mojsije i Aron su učinili sva ova čuda pred faraonom, ali je Gospod otvrduuo srce faraonu, te nije pustio Izraeljce iz Egipta.
12 Gospod reče Mojsiju i Aronu u Egiptu: **2** „Ovaj mesec neka bude za vas početak meseci. Neka vam bude prvi mesec u godini. **3** Recite ovo svoj zajednici izrailjskoj: 'Desetog dana ovog meseca neka svako nabavi po jagnje za i niko se nije micao sa svoga mesta. Međutim, domaćinstvo suviše malo da ga pojede, neka ga

podeli sa najbližim susedom, prema broju osoba bude prolazio da potuče Egipćane, videće krv i prema količini koju svako može da pojede. 5 na nadvratniku i na oba dovratka, pa će proći Jagnje neka bude bez mane, muško, staro godinu pokraj vrata, te neće dozvoliti Pogubitelju da dana. Možete da izaberete bilo jagnje bilo jare. 6 uđe kroz vrata vaših kuća i potuče vas. 24 Ova Čuvajte ga do četrnaestog dana ovog meseca, a uputstva držite kao trajnu uredbu za sebe i za onda neka ga sva sabrana izrailjska zajednica svoju decu. 25 I kada uđete u zemlju koju će vam zakolje uveče. 7 Zatim neka uzmu nešto krvi Gospod dati, vršite ovaj obred. 26 Kad vas zapitaju i poškrope njome oba dovratka i nadvratnik vaša deca: 'Kakav je to obred?', 27 vi im recite: kuće u kojoj će se jagnje jesti. 8 Te iste noći 'Ovo je pashalna žrtva Gospodu, koji je prošao neka jedu meso pečeno na vatri, sa beskvasnim pokraj kuća Izrailjaca u Egiptu kad je ubijao hlebom i gorkim zeljem. 9 Ne jedite sirovo ili Egipćane, dok je naše domove pošteđivao.' A kuvano meso, nego ispečeno na vatri: sa glavom, narod je kleknuo i poklonio se. 28 Izrailjci odu i nogama i iznutricama. 10 Ne ostavljajte ništa učine onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju i do jutra. Ako nešto preostane do jutra, spalite Aronu. 29 A u ponoć Gospod pobije sve prvence na vatri. 11 A ovako ćete ga jesti: opasanog u egipatskoj zemlji: od faraonovog prvenca struka, sa obućom na nogama i štapom u ruci, koji sedi na prestolu do prvenca zatvorenika Ješćete ga u žurbi: to je pasha Gospodnja. 12 Jer u tannicni, a tako i prvinu stoke. 30 Faraon se te će noći proći egipatskom zemljom i pobiti probudio te noći, kao i svi njegovi dvorani i svi sve prvence u Egiptu, kako ljudi tako životinje. Egipćani, jer se glasan lelek otegnuo Egipatom. Ja sam Gospod, i ja ću kazniti sve egipatske Naime, nije bilo kuće u kojoj nije bilo mrtvaca, bogove. 13 A krv neka vam služi kao znak na 31 Iste noći je faraon pozvao Mojsija i Arona i kućama u kojima živate. Kad budem opazio krv, rekao im: „Ustajte i odlazite od mog naroda i proći ću mimo vas, tako da vas neće zadesiti vi i Izrailjci! Idite i služite Gospodu kako ste zatirući pomor kad budem udario egipatsku zahevali. 32 Povedite svoju sitnu i krupnu stoku zemlju. 14 Taj dan neka vam bude spomen-dan. kako ste tražili, i idite pa i mene blagoslovite.“ 33 Slavite ga kao praznik Gospodu. Praznujte ga od Egipćani su terali narod da što pre ode iz zemlje, pokolenja do pokolenja; to je trajna uredba. 15 jer su govorili: „Svi ćemo izginuti!“ 34 Tako je Sedam dana jedite beskvasni hleb. Prvoga dana narod poneo svoje još neuskislo testo, noseći ga uklonite sav kvasac iz vaših kuća. Jer, ko god na ramenima u načvama uvijenim u ogrtače, bi jeo nešto s kvascem između prvog i sedmog 35 Izrailjci su, takođe, učinili onako kako im je dana, taj neka se istrebi iz Izraelja. 16 Prvoga dana Mojsije rekao: tražili su od Egipćana dragocenosti održavajte sveti sabor, a tako i sedmoga dana. od srebra i zlata, i odeću. 36 Gospod je učinio da Tih dana ne radite nikakva posla. Pripremaćete Egipćani budu blagonakloni prema narodu, pa samo ono što svako mora da jede. 17 Slavite su davali. Tako su oplenili Egipćane. 37 Izrailjci [praznik] Beskvasnih hlebova, jer sam baš tog se zapute iz Ramea prema Sokotu. Bilo je oko dana izveo vaše ćete iz Egipta. Slavite, stoga, šest stotina hiljada ratnika-pešaka, ne računajući ovaj dan od pokolenja do pokolenja; to je trajna žene i decu. 38 Sa njima je otislo i mnoštvo uredba. 18 Od večeri četrnaestoga dana prvoga različitih naroda i veoma mnogo stoke, krupne i meseca do večeri dvadeset prvoga dana istoga sitne. 39 Zatim su od testa koje su poneli iz Egipta meseca jedite beskvasni hleb. 19 Sedam dana ispekli beskvasne lepinje. Testo nije bilo uskislo, ne sme da se nađe kvasca u vašim kućama. jer su bili isterani iz Egipta, te nisu mogli da se Ko god bi jeo nešto s kvascem, taj neka se duže zadržavaju. Zato nisu pripremili ni zalihe istrebi iz izrailjske zajednice, bilo da je stranac hrane za put. 40 Izrailjci su u Egiptu proveli ili domaći. 20 Ne jedite ništa što je s kvascem. ukupno četiri stotine trideset godina. 41 A kada U svim svojim naseobinama jedite beskvasni se navršilo četiri stotine trideset godina, na sam hleb.“ 21 Mojsije je zatim sazvao sve izrailjske taj dan, sve ćete Gospodnje su izašle iz egipatske starešine i rekao im: „Idite i nabavite jagnjad zemlje. 42 Pošto je te noći Gospod probdeo da za vaše porodice, pa zakoljite pashalno jagnje. ih izvede iz Egipta, ova noć će za sve Izrailjce 22 Zatim uzmite kitu izopa i zamočite je u krv biti noć bdenja Gospodu za sva pokolenja. 43 koja je u zdeli, pa tom krvlju iz zdele poškropite Gospod reče Mojsiju i Aronu: „Ovo je uredba za nadvratnik i oba dovratka. Niko od vas neka ne Pashu: Nijedan stranac ne sme jesti pashalnu izlazi preko kućnih vrata do jutra. 23 Kad Gospod večeru. 44 Svaki rob, kupljen novcem i obrezan,

može je jesti. **45** Ipak, došljak ili najamnik ne mogu je jesti. **46** Jedite je u jednoj kući. Meso ne iznosite iz kuće. Ne lomite ni jednu kost [žrtve]. **47** Sva izrailjska zajednica mora da se pridržava ovoga. **48** Ako stranac koji boravi kod tebe želi da proslavi Pashu Gospodu, svi muški u njegovom domu moraju da se obrežu. Tek onda može da je boravi kod tebe.“ **50** Svi Izraeljci su takođe zapovedio Mojsiju i Aronu. **51** Tog istog dana je Gospod izveo Izraeljce iz Egipta, neobrezani ne može da pristupi večeri. **49** Isto ratovanje, mogao bi da se predomisli i vrati u Egitap.“ **18** Zato ih je poveo zaobilaznim putem kroz pustinju prema Crvenom moru. Izraeljci su se na sobom poneo Josifove kosti, jer je ovaj tražio od Izraeljaca da mu se svečano zakunu: „Bog će vam svakako priteći u pomoć. Tada ćete odavde poneti sa sobom i moje kosti.“ **20** [Izraeljci] su krenuli iz Sokota, a utaborili se u Etamu, na rubu pustinje. **21** Gospod je išao pred njima danju u stubu od oblaka da im pokazuje put, a noću u stubu od ognja, da im osvetljava put, da bi mogli da putuju i danju i noću. **22** Stub od oblaka pred narodom nije odstupao danju, niti stub od ognja noću.

13 Gospod reče Mojsiju: **2**, „Posvetite mi svakog prvenca. Svako muško dete među Izraeljcima – prvenac majčine utrobe, kao i sva prvina stoke, meni pripadaju.“ **3** Mojsije reče narodu: „Pamtite ovaj dan u koji ste izašli iz Egipta, iz kuće ropsstva, jer vas je Gospod snažnom rukom izveo odande. Hleb s kvascem neka se ne jede! **4** Danas izlazite, u mesecu avivu. **5** A kad te Gospod uvede u zemlju Hananaca, Hetita, Amorejaca, Evejaca i Jevusejaca, za koju se zakleo vašim ocima da će vam je dati, zemlju kojom teku med i mleko, vršićeš ovaj obred u ovom mesecu: **6** Sedam dana jedite beskvasni hleb, a sedmoga dana neka bude praznik Gospodu. **7** Beskvasni hleb će se jesti sedam dana. Hleb s kvascem ne sme ni da se vidi. Kvascu nigde ni traga da ne bude na svom tvom području. **8** Tog dana ćeš reći svome sinu: ‘To je zbog onog što je Gospod učinio za mene kad sam izašao iz Egipta.’ **9** To će ti biti kao znak na tvojoj ruci i podsetnik pred očima, da bi Gospodnji Zakon bio na tvojim ustima. Jer, Gospod te je snažnom rukom izveo iz Egipta. **10** Vršićeš ovu uredbu svake godine u naznačeno vreme. **11** A kad te Gospod doveđe u zemlju Hananaca, kako se zakleo tebi i tvojim ocima, i predas ti je, **12** odvojićeš svakog prvenca majčine utrobe Gospodu. Isto tako će i sva muška prvina stoke pripadati Gospodu. **13** Svako prvorodenno magare ćeš otkupiti jagnjetom ili jaretom. Ako ga ne otkupiš, slomi mu vrat. Otkupićeš i svakog prvenca od svojih sinova. **14** Kad te tvoj sin danas-sutra upita: ‘Šta to znači?’, ti mu reci: ‘Gospod nas je snagom svoje ruke izveo iz Egipta, iz kuće ropsstva. **15** Kad je faraon tvrdoglav odbio da nas pusti, Gospod je pobio sve prvence u egipatskoj zemlji: od prvenaca ljudi do prvine stoke. Zato ja Gospodu prinosim na žrtvu svaku

mušku prvinu majčine utrobe, a svakog prvenca među svojim sinovima otkupljujem. **16** To će biti kao znak na ruci i kao podsetnik pred tvojim očima da nas je Gospod snagom svoje ruke izveo iz Egipta.“ **17** A kad je faraon pustio kroz pustinju prema Crvenom moru. Izraeljci su se otisli iz Egipta u punoj ratnoj spremi. **18** Mojsije je sa sobom poneo Josifove kosti, jer je ovaj tražio neka se vrate i utabore pred Pi-Hahirotom između Migdola i mora, nasuprot Vel-Sefona. Utaborite se nasuprot ovom mestu, uz more. **19** Faraon će reći: ‘Izraeljci besciljno tumaraju zemljom; opkolila ih je pustinja.’ **4** No, ja ću otvrdnuti srce faraonu, i on će krenuti u poteru za njima. Međutim, ja ću se proslaviti nad faraonom i svom njegovom vojskom. Tada će Egipćani znati da sam ja Gospod.“ Izraeljci tako i učine. **5** Kad su egipatskog cara izvestili da je narod pobegao, faraon i njegovi dvorani se predomisle o narodu. Rekoše: „Šta to učinismo! Pustili smo Izraeljce i oni nam neće više robovati!“ **6** Zato je upregnuo svoja bojna kola i poveo svoju vojsku sa sobom. **7** Poveo je šest stotina najboljih bojnih kola zajedno sa ostalim bojnim kolima po Egiptu. Sva kola su imala zapovednike. **8** Gospod je otvrdnuo srce faraonu, egipatskom caru, te je ovaj krenuo u poteru za Izraeljcima, koji su izašli s uzdignutom pesnicom. **9** Egipćani su se dali u poteru za njima sa svim faraonovim konjima, bojnim kolima, konjanicima i vojskom, i konačno ih stigli kod Pi-Hahirota, nasuprot Vel-Sefona. **10** Kad se faraon približio, Izraeljci su se osvrnuli i opazili da su im Egipćani za petama. U velikom strahu, Izraeljci zavape Gospodu. **11** Onda rekoše Mojsiju: „Zar u Egiptu nije bilo

grobova, nego si nas doveo tu u pustinju da Izrailjce iz ruku Egipćana, a Izrailjci su videli pomremo? Šta je trebalo da nas izvodiš iz Egipta? mrtve Egipćane na morskoj obali. **31** Kad su **12** Nismo li ti ovo govorili i u Egiptu: 'Idi od Izrailjci videli veliku silu koju je Gospod pokazao nas, neka služimo Egipćanima! Jer bolje nam je nad Egipćanima, narod se pobojao Gospoda, pa da robujemo Egipćanima, nego da pomremo u su poverovali Gospodu i njegovom sluzi Mojsiju. pustinji!' **13** Ali Mojsije odgovori narodu: „Ne bojte se! Ostanite na svom mestu, pa ćeete videti šta će Gospod učiniti da vas spase danas. Naime, Egipćane koje danas vidite nikada više nećete videti. **14** Gospod će se boriti za vas. Budite spokojni!“ **15** Gospod upita Mojsiju: „Zašto vapiš k meni? Reci Izrailjcima da krenu na put. **16** A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdeli ga na dvoje, da Izrailjci mogu da prođu sred mora po suvom. **17** Ja ču, evo, otvrđnuti srce Egipćanima, te će oni krenuti za njima, ali ja ču se proslaviti nad faraonom i svom njegovom vojskom, njegovim bojnim kolima i konjanicima. **18** Kad se proslavim nad faraonom, njegovim bojnim kolima i konjanicima, Egipćani će znati da sam ja Gospod.“ **19** Tada se Andeo Gospodnj, koji je išao pred izrailjskim taborom, prenestio iza njih. Stub od oblaka pred njima se takode pomerio, došao im iza leđa i stao, **20** našavši se između egipatskog tabora i izrailjskog tabora. Oblak je noću zamračivao jedne, dok je drugima svetleo, tako da cele noći nisu mogli da priđu jedni drugima. **21** Mojsije ispruži svoju ruku nad morem, a Gospod posalje jak istočni vetar koji je uzbijao vodu cele noći, učinivši da se more isuši. Voda se podelila, **22** pa su Izrailjci hodali posred mora po suvom dnu. Voda im je stajala kao zid s desne i leve strane. **23** Tada se Egipćani sa svim faraonovim konjima, bojnim kolima i konjanicima spuste u more i počnu da ih gone. **24** Pred samu zoru, Gospod pogleda dole iz stuba od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u nju unese pometnju. **25** Zaglavio je točkove na bojnim kolima, tako da su se teškom mukom pokretali. „Bežimo od Izrailjaca – povikaše Egipćani – jer se Gospod bori za njih protiv Egipćana!“ **26** Gospod reče Mojsiju: „Ispruži ruku nad morem, da se voda vrati na Egipćane, na njihova bojna kola i konjanike.“ **27** Mojsije ispruži ruku nad morem, i u osvit zore se voda vrati na svoje mesto. Egipćani su bežali od vode, ali ih je Gospod srušio usred mora. **28** Voda se vratila i potopila bojna kola i konjanike, svu faraonovu vojsku koja je bila krenula za Izrailjcima u more. Ni jedan od njih nije preživeo. **29** A Izrailjci su hodali posred mora po suvom dnu, dok su im zidovi vode stajali s desna i s leva. **30** Tog dana je Gospod izbavio

15 Tada su Mojsije i Izrailjci zapevali ovu pesmu u slavi Gospoda: „Gospodu ču zapevati, jer se silno proslavio, konja i konjanika u more je svalio. **2** Gospod je moja sila i pesma, on mi je spasenje. On je moj Bog, slaviču Boga oca svoga, njega ču ja uzvisivati. **3** Gospod je ratnik, Gospod mu je ime. **4** Kola je faraonova i vojsku njegovu u more srušio, čelnici se vojni u moru Crvenom podavili. Tama ih je prekrila, **5** u dubine su morske kao kamen potonuli. **6** Desnica se tvoja, Gospode, proslavila silom, desnica je tvoja, Gospode, zatrla dušmana. **7** Veličanstvom svoje slave oborio si one što se protiv tebe bune, svoj gnev si kao oganj poslao, proždro ih je kao slamu. **8** Na dah tvojih nozdrva sabraše se vode, stihije se morske kao zid uspraviše, u srcu mora bezdan se morski u tlo čvrsto pretvorи. **9** Dušmanin reče: 'Goniču ih, uhvatiti, plen svoj podeliti, zasitiću njima svoju dušu; svoj ču mač isukati i silom ih porobiti.' **10** Na dah tvojih usta more ih je prekrilo, potonuše kao olovlo u moćnim vodama. **11** Ko je kao ti, Gospode, među bogovima? Ko je kao ti, veličanstven u svetosti, strašan u slavi, tvorac čudesa? **12** Ispružio si svoju desnicu i zemlja ih je progutala. **13** Svojom milošću ti si izveo narod, njega si ti otkupio, snagom si ga svojom poveo k stanu svoje svetosti. **14** Čuće to narodi, od straha zadrhtaće, strava obuzeće žitelje filistejske. **15** Smeli su se vladari edomski, zastrepeli knezovi moavski, klonuli su svi žitelji Hanana. **16** Užas i strah njih je obuzeo, mišicom si ih svojom moćnom zanemeo, skamenio, dok tvoj narod, Gospode, ne prođe, dok narod, koji si ti stekao, ne prođe. **17** Dovesčeš ih i zasaditi na gori koja tebi pripada, na mestu koje ti, o, Gospode, boravištem svojim učini, Svetilištem, Gospode, [što] ga tvoje ruke utemeljiše. **18** Gospod će carevati u veke vekova.“ **19** Kad su, dakle, faraonovi konji, bojna kola i konjanici pošli za njima u more, Gospod je vratio morske vode na njih, dok su Izrailjci hodali po suvom usred mora. **20** Potom je Aronova sestra Marija, proročica, uzela bubanj u ruku, a sve ostale žene su je pratile s bubnjevima i plešući. **21** Marija im je zapevala: „Zapevajte Gospodu jer se silno proslavio, konja i konjanika u more je

svalio.“ **22** Mojsije je poveo Izrailjce od Crvenog tabora, a ujutro je rosa bila svuda oko tabora. **14** mora. Krenuli su prema pustinji Sur. Tri dana su Kad se sloj rose digao, površina pustinje je bila putovali pustinjom, ali nisu našli vodu. **23** Kad pokrivena nečim sitnim, pahuljastim, sličnim su došli u Maru, nisu mogli da piju vodu kod mrazu po zemlji. **15** Videvši to, Izrailjci su pitali Mare, jer je bila gorka. Zato su to mesto nazvali jedni druge: „Šta je ovo?“, jer nisu znali šta je to. Mara. **24** Narod je gundao Mojsiju: „Šta ćemo da Mojsije im reče: „To je hleb koji vam je Gospod pijemo?“ **25** [Mojsije] zavapi Gospodu. Gospod dao za hranu.“ **16** Ovo vam je Gospod zapovedio: mu pokaže neko drvo. [Mojsije] baci to drvo u „Skupite onoliko koliko je svakome dovoljno za vodu i voda postane slatka. Tamo im je [Gospod] hranu. Uzmite po gomer za svakog člana u svome dao uredbe i pravo, i tamo ih je stavio na kušnju. **17** Izrailjci tako i učine. Neki su skupili **26** Rekao je: „Ako pažljivo slušaš glas Gospoda, više neki manje. **18** Kad su izmerili po gomer, Boga svoga, činiš što je pravo pred njim, i slušaš onome koji je skupio više nije preostalo, a niti je njegove zapovesti, te držiš sve njegove uredbe, nedostajalo onome koji je skupio manje; svako je nijedna od poštasti koje sam doveo na Egipat neće skupio onoliko koliko mu je bilo potrebno. **19** doći na tebe. Jer sam ja, Gospod, tvoj lekar.“ **27** Zatim su došli u Elim, gde je bilo dvanaest izvora Mojsije im reče: „Niko da ne ostavlja od toga do sledećeg jutra.“ **20** Ali oni nisu slušali Mojsija, i sedamdeset palmi. Utaborili su se tu, uz vodu. nego su ostavili nešto od toga do sutra. Međutim, to se ucrvlja i usmrđi. Mojsije se razgnevi na njih.

16 Petnaestoga dana drugog meseca nakon izlaska iz Egipta, cela izrailjska zajednica ode iz Elima i dode u pustinju Sin, koja se nalazi između Elima i Sinaja. **2** U pustinji je cela izrailjska zajednica počela da gunda protiv Mojsija i Arona. **3** Izrailjci su im govorili: „E, da smo samo pomrli od Gospodnje ruke u Egiptu! Tamo smo sedeli oko lonaca s mesom i jeli hleba do mile volje. A vi ste nas doveli u ovu pustinju da pomorite glađu sav ovaj zbor.“ **4** Tada Gospod reče Mojsiju: „Evo, poslaću vam kišu hleba s neba. Neka narod izlazi i skuplja koliko mu je potrebno za taj dan. Tako će ih iskušati da vidim hoće li slediti moj Zakon ili ne. **5** Šestog dana neka donesu i pripreme duplu meru onoga što skupljaju svakog dana.“ **6** Mojsije i Aron rekoše svim Izrailjcima: „Uveče ćete uvideti da vas je Gospod izveo iz Egipta, **7** a ujutro ćete videti Gospodnju slavu, jer je Gospod čuo kako ste gundali protiv njega. Ko smo mi da gundate protiv nas?“ **8** Mojsije produži: „Uveče će vam Gospod dati da jedete mesa, a ujutro hleba do mile volje, jer je Gospod čuo kako mu prigovarate. Vi, naime, ne gundate protiv nas, nego protiv Gospoda.“ **9** Mojsije reče Aronu: „Reci svoj izrailjskoj zajednici: 'Pristupite Gospodu jer je čuo vaše gundanje!'“ **10** Dok je Aron govorio svoj izrailjskoj zajednici, oni se okrenu prema pustinji, i tada se pojavi u oblaku slava Gospodnja. **11** Tada Gospod reče Mojsiju: **12** „Čuo sam gundanje Izrailjaca. Reci im ovako: 'Uveče ćete jesti meso, a ujutro hleba do mile volje. Tada ćete znati da sam ja Gospod, vaš Bog.'“ **13** Uveče dolete prepelice i prekriju

Kad se sloj rose digao, površina pustinje je bila mrazu po zemlji. **15** Videvši to, Izrailjci su pitali jedni druge: „Šta je ovo?“, jer nisu znali šta je to. Mara. **16** Ovo vam je Gospod zapovedio: mu pokaže neko drvo. [Mojsije] baci to drvo u „Skupite onoliko koliko je svakome dovoljno za vodu i voda postane slatka. Tamo im je [Gospod] hranu. Uzmite po gomer za svakog člana u svome dao uredbe i pravo, i tamo ih je stavio na kušnju. **17** Izrailjci tako i učine. Neki su skupili **18** Kad su izmerili po gomer, onome koji je skupio više nije preostalo, a niti je njegove zapovesti, te držiš sve njegove uredbe, nedostajalo onome koji je skupio manje; svako je skupio onoliko koliko mu je bilo potrebno. **19** Mojsije im reče: „Niko da ne ostavlja od toga do sledećeg jutra.“ **20** Ali oni nisu slušali Mojsija, nego su ostavili nešto od toga do sutra. Međutim, to se ucrvlja i usmrđi. Mojsije se razgnevi na njih. **21** To su skupljali svakoga jutra, svako koliko mu je trebalo. Ali čim bi granulo sunce, [mana] bi se istopila. **22** Šestog dana su skupili dva gomera po osobi. Svi knezovi zajednice dođu i izveste Mojsija o ovome. **23** Mojsije im reče: „Gospod je zapovedio ovo: 'Sutra je dan odmora, sveta subota Gospodu. Pecite i kuvajte što god hoćete. Sve što ostane, sklonite i čuvajte za sutra.'“ **24** Izrailjci ostave to za sutra, kako im je Mojsije zapovedio. To im se nije usmrđelo, a nije bilo ni crva u tome. **25** Mojsije im reče: „Jedite danas, jer je danas subota Gospodu. Danas nećete naći manu na zemlji. **26** Skupljajte je šest dana, a sedmoga dana, u subotu, neće je biti.“ **27** Ipak, desilo se da su neki iz naroda i sedmoga dana izašli da je skupljaju, ali je nisu našli. **28** Gospod reče Mojsiju: „Dokle ćete odbijati da slušate moje zapovesti i zakone?“ **29** Držite na umu da vam je Gospod dao subotu; zato vam i daje hranu šestog dana za dva dana. Svako neka ostane gde je; neka niko ne izlazi iz svoga doma na sedmi dan.“ **30** Tako se narod odmarao sedmoga dana. **31** Izrailjski narod je tu [hranu] nazvao manom. Bila je kao zrno korijandra; bila je bela i imala je ukus medenog kolačića. **32** Mojsije reče: „Ovo je naredba koju je Gospod izdao: 'Napunite jedan gomer da se čuva za vaša buduća pokolenja, da vide hranu kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas izveo iz Egipta.'“ **33** Mojsije reče Aronu: „Uzmi jednu posudu i stavi u nju pun gomer mane, pa je položi pred Gospodom, da se čuva za buduća pokolenja.“ **34** Aron je položio manu pred Svedočanstvo na čuvanje, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **35** Izrailjci su se

hranili manom četrdeset godina, dok nisu ušli u zemlju gde su se naselili. Manom su se hranili dok nisu došli na granicu hananske zemlje. 36 (Gomer je deseti deo efe.)

17 Cela izrailjska zajednica je krenula dalje iz pustinje Sin, putujući od postaje do postaje, kako je Gospod zapovedio. Utaborili su se kod Rafidina, ali tamo nije bilo vode da narod piće. 2 Tada je narod počeo da se svađa s Mojsijem, govoreći: „Daj nam da pijemo vode!“ Mojsije im odgovori: „Zašto se sa mnom svađate? Zašto iskušavate Gospoda?“ 3 Narod je bio žedan, pa je gundao protiv Mojsija. Rekli su mu: „Zašto si nas izveo iz Egipta? Zar hoćeš da žeđu pomoriš nas, našu decu i našu stoku?“ 4 Mojsije zavapi Gospodu: „Šta da radim s ovim narodom? Još malo pa će da me kamenuju!“ 5 Gospod odgovori Mojsiju: „Izađi pred narod i povedi sa sobom nekoliko izrailjskih starešina. Zatim uzmi u ruku svoj štap kojim si udario po Nilu, pa podi. 6 Evo, ja ću stati pred tobom na stenu kod Horiva, a ti ćeš udariti po steni i iz nje će poteći voda da narod piće.“ Mojsije učini tako na oči izrailjskih starešina. 7 To mesto je nazvao Masa i Meriva, jer su se tu Izraeljci svađali i iskušavali Gospoda govoreći: „Da li je Gospod među nama ili nije?“ 8 Tada naiđu Amaličani i zavojše protiv Izraeljaca kod Rafidina. 9 Mojsije reče Isusu [Navinu]: „Izaberi ljude, pa idi i zameni bitku protiv Amaličana. A ja ću sutra stati na vrh brda s Božijim štapom u svojoj ruci.“ 10 Isus [Navin] učini onako kako mu je rekao Mojsije, te ode u boj protiv Amaličana. A Mojsije, Aron i Or se popnu na vrh brda. 11 Dok su Mojsijevе ruke bile uzdignute, Izraeljci bi pobedivali, a kad bi ih spustio, Amaličani bi pobedivali. 12 No, Mojsijevе ruke se umore. Zato su uzeli kamen i stavili ga pod njega, te je seo, a Aron i Or su mu držali ruke, jedan s jedne strane, a drugi s druge. Tako mu ruke nisu klonule do zalaska sunca. 13 Isus [Navin] porazi Amalika i njegov narod oštricom mača. 14 Tada Gospod reče Mojsiju: „Zapiši ovo u knjigu da se pamti i prenesi ovo Isusu [Navinu]: potpuno ću izbrisati sećanje na Amalika pod nebom!“ 15 Mojsije podigne žrtvenik i nazva ga – „Gospod je moja zastava“ – 16 jer je rekao: „Pošto se ruka podigla na Gospodnji presto, Gospod će voditi rat protiv Amalika od naraštaja do naraštaja.“

18 Mojsijev tast Jotor, madijanski sveštenik, je čuo sve što je Gospod učinio za Mojsija i

za celi izrailjski narod, i kako je izveo Izraeljce iz Egipta. 2 Njegov tast, Jotor, je poveo sa sobom Mojsijevu ženu Seforu, koju je Mojsije bio otpustio 3 i njena dva sina. Jednom je bilo ime Girsam, jer je rekao: „Ja sam došljak u tuđoj zemlji.“ 4 Drugome je bilo ime Eliezer, jer [je rekao]: „Bog moga oca mi je bio u pomoći, i izbavio me od faraonovog mača.“ 5 Mojsijev tast, Jotor, i Mojsijeva žena i sinovi dođu u pustinju, gde se [Mojsije] bio utaborio [kod] Božije gore. 6 On poruči Mojsiju: „Ja, tvoj tast Jotor, dolazim k tebi s tvjom ženom i njena dva sina.“ 7 Mojsije je krenuo u susret svome tastu; poklonio mu se i poljubio ga. Upitali su se za zdravlje, pa su ušli u šator. 8 Tada je Mojsije ispričao svome tastu o svemu što je Gospod učinio s faraonom i Egipćanima zbog Izraelja, i o svim nevoljama koje su ih snašle na putu, te kako ih je Gospod izbavio. 9 Jotor se radovao svemu dobru što je Gospod učinio Izraeljcima i kako ih je izbavio iz ruku Egipćana. 10 Jotor reče: „Neka je blagosloven Gospod, koji vas je izbavio iz ruku Egipćana i ruku faraonovih, koji je izbavio narod iz egipatskih ruku. 11 Sad znam da je Gospod veći od svih bogova; tako im je učinio jer su oholo postupali s Izraeljem!“ 12 Tada je Jotor, Mojsijev tast, prineo žrtvu svespalnicu i druge žrtve Bogu. Zatim su došli Aron i sve izrailjske starešine da s Mojsijevim tastom pristupe obedu u Božijem prisustvu. 13 Sutradan je Mojsije seo da rešava sporove među narodom. Narod je stajao oko njega od jutra do večeri. 14 Kad je Mojsijev tast video šta sve Mojsije čini za narod, zapitao ga je: „Što se ti toliko baviš narodom? Zašto ti sediš sam, a sav narod стоји oko tebe od jutra do večeri?“ 15 Mojsije odgovori svome tastu: „Zato što narod dolazi k meni da traži [pravdu od] Boga. 16 Kad imaju neki spor, oni dolaze k meni. Onda ja presudim između jednog i drugog, i uputim ih u Božije odredbe i zakone.“ 17 „Nije dobro to što radiš – reče mu njegov tast. 18 I ti i ovaj narod s tobom ćete se potpuno iscrpstvi. Pretežak je to posao za tebe; sam ga ne možeš obavljati. 19 Poslušaj sad moj savet koji ću ti dati i Bog će biti s tobom: ti zastupaj narod pred Bogom i iznosi njihove sporove pred Boga. 20 Objavljavaj im uredbe i zakone i upućuj ih na put kojim treba da idu i na dela koja treba da čine. 21 Ali izdvoj od svega naroda sposobne ljude, bogobojazne i pouzdane, koji mrze mito, i postavi ih za glavare nad skupinama od hiljadu, stotinu, pedeset i deset. 22 Neka oni sude narodu u svako

doba, a pred tebe neka iznose veće sporove. Manje sporove neka rešavaju sami. Olakšaj sebi teret: neka ga oni s tobom nose. **23** Ako ovako sposobne ljude od svih Izrailjaca, i postavio ih za glavare narodu: načelnike nad skupinama narodu u svako doba. Teže slučajevi su iznosili pred Mojsijom, a sve manje sporove su rešavali Mojsije sami. **27** Zatim Mojsije otpremi svoga tasta, te se ovaj vrati u svoju zemlju.

18 Cela gora Sinaj je bila obavijena dimom, jer Glas trube snažno odjeknu, a sav narod u taboru učiniš, i Bog ti tako zapovedi, moći ćeš da izdržiš, zadrhta od straha. **17** Mojsije povede narod iz tabora u susret Bogu. Stali su u podnožju gore. **19** Mojsije je poslušao savet svoga tasta, pa je bivao je sve jači i jači. Mojsije je govorio, a Bog od hiljadu, stotinu, pedeset i deset, **26** da sude mu je glasno odgovarao. **20** I tako je Gospod narodu u svaku dobu. Teže slučajevi su iznosili sišao na goru Sinaj, na njen vrh. Tada je Gospod pred Mojsijom, a sve manje sporove su rešavali pozvao Mojsija da se uspne na vrh gore. Mojsije sami. **27** Zatim Mojsije otpremi svoga tasta, te se se uspne. **21** Gospod reče Mojsiju: „Siđi i upozori narod da se ne probija prema Gospodu da ga vidi, inače će mnogi izginuti. **22** A sveštenici koji prilaze Gospodu neka se posvete, da ih Gospod ne bi pobio.“ **23** „Narod ne može da uziđe na goru Sinaj – reče Mojsije – jer si nas ti sam opomenuo: 'Označi granice oko gore i proglaši je svetom.'“ **24** „Siđi, pa se uspni s Aronom – reče Gospod Mojsiju. Ali sveštenici i narod neka se ne probiju gore, ka Gospodu, da ih ne bi pobio.“ **25** Mojsije siđe k narodu i saopšti mu [sve to].

19 Prvog dana trećeg meseca izlaska iz Egipta, na sam taj dan, Izraeljci dođu u Sinajsku pustinju. **2** Oni su bili krenuli iz Rafidina, pa su došli u Sinajsku pustinju. Izraeljci su se utaborili tu, u pustinji, pred gorom. **3** Mojsije se uspne k Bogu, a Gospod ga pozove s gore i reče mu: „Ovako reci domu Jakovlevom, obznani Izraeljcima: **4** 'Vi ste videli što sam učinio Egipćanima i kako sam vas nosio na orlovske krilima i doveo vas k себи. **5** A sad, ako budete pažljivo slušali moj glas i držali moj savez, bićete mi najdragocenija svojina među svim narodima, jer moja je sva zemlja. **6** Vi ćete mi biti carstvo sveštenika i sveti narod.' Ovo su reči koje ćeš preneti izraelskom narodu.“ **7** Mojsije se vrati, okupi narodne starešine i prenese im sve što mu je Gospod zapovedio. **8** A sav narod odgovori u jedan glas: „Učinićemo sve što je Gospod rekao.“ Mojsije je preneo Gospodu što je narod rekao. **9** Gospod reče Mojsiju: „Evo, ja ću doći k tebi u gustom oblaku da narod čuje kad budem govorio s tobom, da ti zauvek veruju.“ Kad je Mojsije preneo Gospodu reči naroda, **10** Gospod mu reče: „Idi k narodu i posveti ih danas i sutra. Neka operu svoju odeću. **11** Trećeg dana neka budu spremni, jer će trećeg dana Gospod sići na goru Sinaj na oči svega naroda. **12** Označi granicu oko gore za narod, i reci im: 'Pazite da se ne penjete na goru niti da se dotičete njenog podnožja! Ko se dotakne brda, sigurno će umrijeti. **13** Ničija ruka neka ga se ne dotiče, jer će takav biti zasut kamenjem ili ustreljen streлом; bilo životinja ili čovek, neka ne ostane na životu. Kad se začuje otegnuti glas ovnjuškog roga, tada neka se popnu na goru.“ **14** Mojsije siđe s gore k narodu i posveti narod. Oni operu svoju odeću. **15** [Mojsije] im naredi: „Budite spremni za treći dan. Ne dotičite se žena!“ **16** A trećega dana, u

20 I Bog izgovori sve ove reči: **2** „Ja sam Gospod, Bog tvój, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. **3** Nemoj imati druge bogove osim mene. **4** Ne pravi sebi idola, ni obličja od bilo čega što je gore na nebesima, ili dole na zemlji, ili u vodi pod zemljom. **5** Ne klanjam im se, niti im služi. Jer sam ja, Gospod, tvój Bog, ljubomorni Bog, koji kažnjava decu zbog krivice njihovih otaca, do trećeg i četvrtog kolena – onih koji me mrze, **6** ali iskazuju milost hiljadama koji me ljube i vrše moje zapovesti. **7** Ne uzimaj uzalud ime Gospoda, Boga svoga, jer neće pred Gospodom biti bez krivice onaj koji uzalud izgovara njegovo ime. **8** Sećaj se dana subotnjeg i posvećuj ga. **9** Šest dana radi i obavlja sve svoje poslove. **10** A sedmi dan je subota Gospodu, tvome Bogu. Ne radi nikakva posla, ni ti, ni twoji sinovi i čerke, ni twoje sluge i sluškinje, ni twoja stoka, ni stranac [koji živi] u tvojim gradovima. **11** Pa i Gospod je za šest dana stvorio nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a u sedmi dan je počinuo. Zato je Gospod blagoslovio i posvetio dan subotnji. **12** Poštuj svoga oca i svoju majku, da bi ti se produžili dani na zemlji koju ti daje Gospod, Bog tvój. **13** Ne ubij! **14** Ne čini preljube! **15** Ne kradi! **16** Ne svedoči lažno protiv bližnjega svoga! **17** Ne poželi kuću bližnjega svoga, ni ženu njegovu,

ni slugu njegovog, ni sluškinju njegovu, ni vola ruka to učini, odrediću ti mesto gde može pobeći. njegovog, ni magarca njegovog, niti išta što 14 Ako ko namerno napadne svoga bližnjeg i na pripada tvome bližnjemu.“ 18 Sav narod je bio prevaru ga ubije, odvuci ga i od moga žrtvenika, svedok grmljavine i sevanja, svi su čuli glas da se pogubi. 15 Ko udari svoga oca ili svoju trube i videli kako se gora dimi. Drhtali su i majku, neka se svakako kazni smrću. 16 Ko otme stajali podalje. 19 Onda su rekli Mojsiju: „Ti nam čoveka i proda ga, ili ga drži u svojoj vlasti, neka govori, a mi ćemo slušati. Neka nam Bog ne se svakako kazni smrću. 17 Ko prokune svoga oca govori više, inače ćemo umreti!“ 20 „Ne bojte se ili svoju majku, neka se svakako kazni smrću. 18 – odgovori Mojsije narodu – Bog je došao da vas Ako se ljudi posvađaju, pa jedan udari drugog ispita, te da pobudi svoj strah u vama, kako ne kamenom ili pesnicom, ali ovaj ne umre, nego biste grešili.“ 21 Tako je narod ostao podalje, a padne u postelju, 19 ali se kasnije oporavi i počne Mojsije je pristupio gustoj tamni gde je bio Bog. 22 Gospod reče Mojsiju: „Ovako reci Izrailjcima: gaje udario. Ipak, taj mora da mu plati za gubitak 'Videli ste da sam govorio s vama s neba. 23 vremena i da se pobrine za njegovo potpuno [Zato] ne pravite uz mene bogove od srebra, ozdravljenje. 20 Ko udari svoga slugu ili sluškinju niti pravite sebi bogove od zlata. 24 Načini mi štapom, i oni umru od njegovog udarca, taj nek žrtvenik od zemlje i na njemu mi prinosi žrtve se kazni. 21 Ali ako se sluga oporavi nakon dana-svespalnice i žrtve mira, svoju sitnu i krupnu dva, onda vlasnik neće biti kažnen, jer je sluga stoku. Na svakom mestu gde odredim da se moje njegova svojina. 22 Ako se ljudi potuku i udare ime spominje, doći će k tebi i blagosloviti te. 25 trudnu ženu, te ona pobaci, ali ne bude druge A ako mi budeš gradio žrtvenik od kamena, ne štete, krivac mora da plati odštetu koju njen muž gradi ga od tesanog kamena, jer ako spustiš svoje zatraži, uz odobrenje sudija. 23 Bude li kakve dleto na njega, oskrnavićeš ga. 26 Ne uzlazi do druge štete, kazna neka bude: život za život, 24 mog žrtvenika po stepenicama, da se ne pokaže oko za oko, Zub za Zub, ruka za ruku, noga za nogu, 25 opekolina za opekolinu, rana za ranu, modrica za modricu. 26 Ako ko udari svoga roba ili robinju u oko i izbjige ga, neka ga osloboди zbog oka. 27 Ako ko svome robu ili robinji izbjige Zub, neka ga osloboodi zbog zuba. 28 Ako vo ubode čoveka ili ženu i usmrti ih, zaspri vola kamenjem. Njegovo meso ne sme da se jede. Njegov vlasnik oslobođa se krvice. 29 Ali ako je vo ubađao i ranije, a njegov vlasnik, i pored toga što je bio opomenut nije pazio na vola, pa vo usmrti čoveka ili ženu, vo neka se zaspri kamenjem. Njegov vlasnik neka se takođe pogubi. 30 Međutim, ako se od njega traži novčana nadoknada, on može da otkupi svoj život, ako plati sve što se od njega traži. 31 Ako vo ubode dečaka ili devojčicu, na njemu će se primeniti isti zakonski postupak. 32 Ako vo ubode roba ili robinju, njegov vlasnik neka isplati trideset srebrnih šekela njihovom gospodaru, a vo neka se kamenuje. 33 Ako neko otvori bunar ili iskopa bunar, ali ga ne pokrije, pa u njega upadne vo ili magarac, 34 vlasnik bunara mora da plati njegovom vlasniku odštetu u novcu. Uginula životinja neka pripadne njemu. 35 Ako nečiji vo ubode vola koji pripada nekom drugom i usmrti ga, neka prodaju živog vola, pa neka podele novac. Mrtvog vola neka takođe podele. 36 Međutim, ako se zna da je vo ubađao i ranije, a njegov ga gospodar nije čuvao, on mora

21 Ovo su propisi koje ćeš im izložiti: 2 Ako kupiš Jevrejina za roba, neka ti služi šest godina. Sedme godine neka ode kao slobodan čovek, bez ikakvog duga. 3 Ako dođe sam, neka sam i ode. A ako ima ženu, neka njegova žena ode s njim. 4 Ako mu njegov gospodar da ženu, i ona mu rodi sinove ili čerke, žena i njena deca neka pripadnu gospodaru, a on neka ide sam. 5 Ali ako rob kaže: 'Volim svoga gospodara, svoju ženu i svoju decu, neću da budem slobodan', 6 neka ga njegov gospodar dovede k Bogu. Zatim neka ga njegov gospodar privede k vratima ili dovratniku, i probuši mu šilom uho, pa neka mu služi zauvek. 7 Proda li ko svoju čerku za sluškinju, ona neće biti oslobođena kao muški robovi. 8 Ako nije po volji svome gospodaru, koji ju je odredio za sebe, neka joj dopusti da se otkupi. Stranom narodu je ne sme prodavati, jer nije postupao s njom po dogовору. 9 A ako je odredi za svoga sina, mora postupati s njom kao s čerkom. 10 Ukoliko se oženi drugom ženom, ne sme prvoj uskraćivati hranu, odeću i bračne odnose. 11 A ako joj uskrati ovo troje, slobodna je da ode bez otkupnine. 12 Ako ko udari čoveka i ubije ga, neka se svakako kazni smrću. 13 Ali ako to ne uradi namerno, nego Bog dopusti da mu

da nadoknadi vola za vola. Mrtva životinja neka pripadne njemu.

22 Ako neko ukrade vola ili grlo sitne stoke, pa ih zakolje ili ih proda, mora da ih nadoknadi: pet goveda za jednog vola i četiri ovce za jednu ovcu. **2** Ako se lopov zatekne dok provaljuje, pa mu se zada udarac od koga umre, onaj koji ga ubije neće odgovarati za prolivenu krv. **3** Ali ako se to desi po izlasku sunca, odgovaraće za prolivenu krv. [Lopov] mora da nadoknadi štetu. Ako nema ništa, treba ga prodati da otplatiti što je ukrao. **4** Ako se ukradeno živinče nađe živo u njegovom vlasništvu, bilo vo, magarac ili grlo sitne stoke, mora da ga plati dvostruko. **5** Ako neko napasa svoju stoku u nečijem polju ili vinogradu i dopusti joj da ga obrsti, neka nadoknadi štetu najboljim urodom iz svoga polja ili iz svoga vinograda. **6** Ako izbije požar i zahvati žbunje, pa spali žito u snopu, klasu ili na celom polju, onaj koji je izazvao požar mora da nadoknadi štetu. **7** Ako neko poveri svome bližnjemu novac ili stvari na čuvanje, a neko to ukrade iz kuće tog čoveka, lopov, ako se nađe, mora da plati dvostruko. **8** Ako se lopov ne pronađe, vlasnik kuće neka stupi pred Boga, da se utvrdi da nije položio ruku na dobra svoga bližnjega. **9** U svim slučajevima kršenja zakona o imovini – radilo se o volu, magarcu, sitnom grlu stoke, odeći, ili bilo kojoj izgubljenoj stvari za koju se tvrdi: 'To je moje!', spor dve strane mora da se iznese pred Boga. Onaj koga Bog proglaši za krivca mora da plati dvostruko svome bližnjemu. **10** Ako neko poveri svome bližnjemu magarcu, vola, grlo sitne stoke ili bilo kakvo živinče na čuvanje, pa ono ugine, povredi se, ili ga neko odvede, a nema svedoka, **11** neka se čuvar zakune pred Gospodom da nije položio ruku na dobra svoga bližnjega. Vlasnik neka pristane na to, a čuvar ne mora da nadoknadi ništa. **12** Ali ako mu je ukrao živinče, mora da nadoknadu štetu vlasniku. **13** Ako divlja zver rastrgne živinče, neka ga donese kao dokaz, pa neće morati da nadoknadi štetu za rastrgnuto živinče. **14** Ako neko pozajmi od svog bližnjeg živinče, ali se ono osakati ili ugine dok je vlasnik bio odsutan, neka nadoknadi štetu. **15** Ukoliko je vlasnik bio prisutan, ne mora da plati odštetu. Ako je vlasnik unajmio živinče, cena najma pokriva gubitak. **16** Ako neko zavede devojku koja nije zaručena i legne s njom, neka plati miraz za nju, pa neka je uzme za ženu. **17** Ako njen otac odbije da mu je

da, zavodnik neka plati novčani iznos u vrednosti miraza za devojku. **18** Ne ostavljaj vračaru u životu. **19** Ko obleži živinče, neka se svakako pogubi. **20** Ko prinese žrtvu drugim bogovima, osim samom Gospodu, neka se istrebi. **21** Ne postupaj loše sa došljakom niti ga ugnjetavaj, jer ste i vi bili došljaci u Egiptu. **22** Ne tlači udovicu ili siroče. **23** Jer, ako ih budeš tlačio, i oni zavape k meni, sigurno ćeš uslišiti njihove vapaje. **24** Moj gnev će planuti, pa će vas pobiti mačem. Tada će vaše žene postati udovice, a vaša deca siročad. **25** Ako pozajmiš novac nekome iz moga naroda, siromahu u tvojoj sredini, ne postupaj s njim kao zajmodavac: ne zahtevaj kamatu od njega. **26** Ako uzmeš u zalog ogrtča svoga bližnjega, vrati mu ga pre nego što sunce zade, **27** jer mu je njegov ogrtč jedini pokrivač za telo. U čemu će, inače, spavati? Međutim, kad zavapi k meni, ja ćeš uslišiti, jer ja sam milosrdan. **28** Ne proklinji Boga, niti govorи ružno o knezu svoga naroda. **29** Ne oklevaj da mi prineseš od obilja svoga žita i od svoga mladog vina i ulja. Meni ćeš dati prvenca od svojih sinova. **30** Isto ćeš činiti i sa krupnom i sitnom stokom: sedam dana neka ostane sa svojom majkom, a osmog dana ga donesi k meni. **31** Budite narod posvećen meni: ne jedite meso životinje koju je rastrgla divlja zver, nego ga bacite psima.

23 Ne širi lažne glasine. Ne pristaj uz zlikovca da svedočiš lažno. **2** Ne sledi većinu da činiš zlo, niti se priklanjam većini u izvrтанju pravde kad svedočiš u parnici. **3** Ne budi pristrasan prema siromahu u njegovoj parnici. **4** Ako naideš na zalutalog vola ili magarca svog neprijatelja, svakako mu ga moraš dovesti natrag. **5** Kad vidiš magarca onoga koji te mrzi da je pao pod svojim teretom, ne ostavljaj ga tako; moraš da mu pomogneš da se podigne sa svojim teretom. **6** Ne izvrći pravdu na štetu svog siromaha u njegovoj parnici. **7** Kloni se lažnih optužbi, ne ubijaj nevinog i pravednog, jer ja neću oprostiti zlikovcu. **8** Ne primaj mito, jer mito zaslepljuje one koji jasno vide i izvrće reči pravednika. **9** Ne ugnjetavajte došljaka, jer znate kako je došljaku. Pa i sami ste bili došljaci u Egiptu. **10** Šest godina zasejavaj zemlju i ubiri njen rod. **11** Sedme godine je ostavi da počiva neobrađena, da se od nje hrane siromasi tvoga naroda. Što ostane, neka divlje životinje pojedu. Isto tako ćeš činiti sa tvojim vinogradom i tvojim maslinjakom. **12** Šest dana radi svoj posao, a sedmoga dana prestani

sa radom, da se odmori tvoj vo i tvoj magarac, i Jer ako budeš služio njihovim bogovima, oni će da odahne sin twoje sluškinje i došljak. **13** Dobro ti biti zamka.”“

pazite na sve što sam vam rekao. Ne prizivajte imena drugih bogova. Neka ih twoja usta ne izuste. **14** Tripit godišnje održavaj praznike u moju čast. **15** Slavi praznik Beskvasnih hlebova; sedam dana jedi beskvasni hleb, kako sam ti i zapovedio. Čini to u određeno vreme u mesecu avivu, jer si tog meseca izašao iz Egipta. Neka se niko ne pojavljuje pred mnom praznih ruku! **16** [Slavi] i praznik žetve prvim plodovima od uroda što ga seješ na polju. [Takođe slavi] i praznik berbe na kraju godine, kad s polja kupiš plodove svoga rada. **17** Tripit godišnje neka se svi twoji muški pojave pred Gospodom Bogom. **18** Ne prinosi mi krv žrtve s nečim što sadrži kvasac. Salo od žrtve prinesene za moj praznik, neka ne ostane do jutra. **19** Najbolje prvine svoje zemlje donesi u Dom Gospoda, svoga Boga. Ne kuvaj jare u mleku njegove majke. **20** Evo, ja šaljem Andela pred tobom da te čuva na putu, dok te ne dovede do mesta koje sam pripremio. **21** Čuvaj ga se i slušaj ga. Ne protivi mu se; on neće praštati vaše prestupe, jer je moje ime u njemu. **22** Ali ako ga zaista budete slušali i radili sve što vam kažem, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima. **23** Jer, moj Andeo ćeći pred tobom i dovesti te do Amorejaca, Hetita, Ferežana, Hananaca, Evejaca i Jevusejaca, i ja ću ih istrebiti. **24** Ne klanjaj se njihovim bogovima, niti im služi. Ne povodi se za onim što oni čine, nego poruši njihove idole i porazbijaj njihove [svete] stubove. **25** Služite Gospodu, svome Bogu, pa će blagosloviti tvoj hleb i vodu. Ja ću uklanjati pošast od tebe. **26** U tvojoj zemlji neće biti pometkinje niti nerotkinje. Ja ću ti dati pun životni vek. **27** Ja ću poslati svoj užas pred tobom; baciću u pometnju svaki narod koji susretneš, i učiniti da twoji neprijatelji okrenu leđa i pobegnu od tebe. **28** Stršljene ću poslati pred tobom da nagnaju u beg Evejce, Hanance i Hetite ispred tebe. **29** Neću ih isterati pred tobom za godinu dana, da zemlja ne opusti i da se divlje životinje ne razmnože na twoju štetu. **30** Teraću ih malo po malo pred tobom, dok se ne umnožiš i zaposedneš zemlju. **31** Postaviću ti granice: od Crvenog mora do Filistejskog mora, i od pustinje do Eufrata. Naime, ja ću u vaše ruke predati stanovnike zemlje, koje ćeš isterati pred sobom. **32** Ne sklapaj savez sa njima i sa njihovim bogovima. **33** Ne daj im da se nasele u tvojoj zemlji, da te ne navedu da grešiš protiv mene.

24 [Bog] reče Mojsiju: „Popni se k Gospodu, ti, Aron, Nadav i Avijud, te sedamdeset izrailjskih starešina. Poklonite se izdaleka. **2** Neka samo Mojsije pristupi Gospodu. Ostali neka ne prilaze. Narod neka se ne penje s njim.“ **3** Mojsije ode i ispriča narodu sve Gospodnje reči i sve uredbe. Narod odgovori u jedan glas: „Vršićemo sve reči što ih je Gospod izrekao.“ **4** Mojsije je napisao sve reči Gospodnje. Sledećeg jutra je poranio i podigao žrtvenik u podnožju gore i dvanaest stubova za dvanaest izrailjskih plemena. **5** Zatim je poslao izrailjske mladiće da prinesu žrtve svespalnice i da žrtviju Gospodu junce kao žrtve mira. **6** A Mojsije uzme polovinu krv i ulije je u posude, a drugu polovinu izlije na žrtvenik. **7** Onda je uzeo Knjigu saveza i glasno je pročitao narodu. Oni odgovoriše: „Vršićemo sve što je Gospod rekao, i pokoravati se [tome].“ **8** Mojsije je, zatim, uzeo krv i njome poškropio narod, i rekao: „Evo krv saveza koji je Gospod sklopio sa vama na temelju svih ovih reči.“ **9** Posle toga se Mojsije popeo sa Aronom, Nadavom, Avijudom i sedamdesetoricom izrailjskih starešina. **10** Oni su videli Boga Izrailjevog. Pod njegovim nogama je bilo nešto kao postolje od čistog safira, jasno kao sâmo nebo. **11** [Bog] nije dizao svoju ruku na glavare Izrailjaca. Gledali su Boga, jeli i pili. **12** Gospod reče Mojsiju: „Popni se k meni na goru. Ostani tamo, a ja ću ti dati kamene ploče sa Zakonom i zapovestima koje sam napisao za njihovu pouku.“ **13** Mojsije ustane sa svojim pomoćnikom Isusom Navinom, i Mojsije se popne na goru Božiju. **14** Starešinama je rekao: „Vi nas čekajte ovde, dok se ne vratimo. Evo, Aron i Or su sa vama. Ko bude imao neki spor, neka se obrati njima.“ **15** Mojsije se popne na goru, a oblak prekrije goru. **16** Slava Gospodnja se spustila na goru Sinaj, i oblak ju je obavijao šest dana. Sedmog dana [Gospod] pozove Mojsija iz oblaka. **17** Očima Izrailjaca je slava Gospodnja na vrhu gore izgledala kao sažižućioganj. **18** Mojsije je ušao usred oblaka i popeo se na goru. Na gori je Mojsije proveo četrdeset dana i četrdeset noći.

25 Gospod reče Mojsiju: **2** „Reci Izrailjcima da mi prikupe prilog. Primajte prilog od svakog čoveka koji od srca daje prilog za mene. **3** Ovo je prilog koji će primati od njih: zlato, srebro, bronzu; **4** ljubičastu, skerletnu i tamno crvenu tkaninu, fini lan i kostret; **5** ovnuske

kože obojene u crveno, fine kože; bagremovo drvo; 6 ulje za svetlo, začine za ulje pomazanja i miomirisni kad; 7 oniks i drugo dragi kamenje za ukivanje u oplećak i naprsnik. 8 Zatim mi sagradite Svetilište, pa ču se nastaniti među njima. 9 Napravi ovo Prebivalište i sve posude za njega tačno prema nacrtu koji ču ti pokazati. 10 Oni neka naprave Kovčeg od bagremovog drveta; dva i po lakta dug, lakat i po širok i lakan i po visok. 11 Obloži ga čistim zlatom, iznutra i spolja, i načini oko njega zlatan venac. 12 Zatim izlij četiri zlatna koluta i prikuj ih na njegove četiri strane; dva koluta na jednu stranu i dva koluta na drugu. 13 Onda načini drške od bagremovog drveta i obloži ih zlatom. 14 Provuci ih kroz kolutove s obe strane Kovčega da se Kovčeg nosi o njima. 15 Drške neka ostanu u kolutima na Kovčegu; neka se iz njih ne izvlače. 16 U Kovčeg stavi Svedočanstvo koje ču ti dati. 17 Poklopac [za Kovčeg] napravi od čistog zlata. Neka bude dug dva i po lakta i širok lakan i po. 18 Zatim napravi dva heruvima od kovanog zlata. Prikuj ih na obe kraja poklopca; 19 jednog heruvima na jedan kraj, a drugog heruvima na drugi kraj poklopca. Pričvrsti ih na obe strane poklopca, tako da s njim čine jednu celinu. 20 Heruvimi neka imaju podignuta krila prema gore, tako da zaklanaju poklopac. Neka stoje licem okrenuti jedan prema drugome, tako da im lica budu okrenuta prema poklopcu. 21 Poklopac stavi na Kovčeg, a u Kovčeg stavi Svedočanstvo koje ču ti dati. 22 Sastajaću se s tobom kod poklopca, između dva heruvima što su na Kovčegu svedočanstva, i tamo ti saopštavati sve zapovesti za Izrailjce. 23 Napravi sto od bagremovog drveta. Neka bude dva lakta dug, jedan lakan širok i jedan i po lakan visok. 24 Obloži ga čistim zlatom, i obrubi ga zlatnim pojasmom. 25 Napravi mu i dlan široki okvir oko njega, i obrubi ga zlatnim pojasmom. 26 Zatim mu napravi četiri zlatna koluta i postavi ih na njegova četiri nožna ugla. 27 Kolutovi neka budu pod okvirom da drže drške za nošenje stola. 28 Drške napravi od bagremovog drveta i obloži ih zlatom. O njima će se nositi sto. 29 Napravi za njega: tanjire, čaše, vrčeve i pehare za izlivanje prinosa. Napravi ih od čistog zlata. 30 Na sto postavljam hleb da stalno bude pred mnom. 31 Svećnjak napravi od čistog zlata. Njegovo postolje, stalak, čašice, pupoljke i latice – iskuji iz jednog komada. 32 Neka se grana u šest krakova: tri kraka s jedne strane stalka i tri kraka s druge strane stalka. 33

Na jednom kraku neka budu tri čašice u obliku bademovog cveta, svaka s populjcima i laticama. Na drugom kraku neka takođe budu tri čašice u obliku bademovog cveta, svaka s populjcima i laticama. Tako neka bude sa svih šest krakova koji izbijaju iz svećnjaka. **34** Sâm svećnjak neka ima četiri čašice u obliku bademovog cveta, svaka s populjcima i laticama. **35** Jedan populjak neka bude ispod prva dva kraka, drugi populjak ispod druga dva kraka, i treći populjak ispod poslednja dva kraka. Tako neka bude za svih šest krakova koji izbijaju iz svećnjaka. **36** Popoljci i krakovi neka čine jednu celinu sa svećnjakom. Sve to neka bude iskovano od jednog komada čistog zlata. **37** Napravi i sedam svetiljki i postavi ih da osvetljavaju prostor ispred njega. **38** Mašice i pepeljare napravi od čistog zlata. **39** Za sve posude neka se upotrebi jedan talant čistog zlata. **40** Gledaj da napraviš to prema nacrtu koji ti je pokazan na gori.

26 Prebivalište napravi od deset zavesa: od finog lana, te od ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine. Na njima neka budu veštinom umetnika izvezeni heruvimi. **2** Dužina svake zavese neka bude dvadeset osam lakata, a širina četiri lakta. Sve zavese neka budu iste mere. **3** Pet zavesa neka budu spojene jedna za drugu, a tako i drugih pet zavesa neka budu spojene jedna za drugu. **4** Zatim načini petlje od ljubičaste tkanine pri rubu poslednje zavese spojenoga dela, a to isto načini pri rubu poslednje zavese u drugoj polovini spojenog dela. **5** Napravi pedeset petlji na prvoj zavesi i pedeset petlji pri rubu poslednje zavese drugog spojenog dela. Petlje neka budu jedna naspram druge. **6** Zatim napravi pedeset zlatnih kopči. Zavesu ćeš kopčama sastaviti jednu s drugom, tako da Prebivalište bude jedna celina. **7** Potom od kozje dlake napravi zavesu za Šator povrh Prebivališta; napravi jedanaest zavesa. **8** Svaka zavesa neka bude trideset lakata duga i četiri lakta široka; svih jedanaest zavesa neka budu iste mere. **9** Prvih pet zavesa sastavi posebno, a tako i ostalih šest zavesa sastavi posebno. Šestu zavesu udvostruči na prednjoj strani Šatora. **10** Zatim napravi pedeset petlji na rubu prvog spojenog dela, i pedeset petlji na rubu drugog spojenog dela. **11** Onda napravi pedeset bronzanih kopči, pa ih prikopčaj za petlje da spajaju Šator u jednu celinu. **12** Od preostalih zavesa, jednom polovinom pokrij zadnju stranu Prebivališta. **13**

Ostatak zavesa neka visi po jedan lakat duž obe strane Šatora, da ga pokriva. **14** Zatim napravi pokrivač za Šator od ovnujskih koža obojenih u crveno, a povrh njega pokrivač od finih koža. **15** Napravi i daske od bagremovog drveta za Prebivalište, koje će stajati uspravno. **16** Dužina svake daske biće deset lakata, a širina jedan i po lakat. **17** Svaka daska neka ima dva kлина, tako da daske stoje uspravno jedna uz drugu. Tako učini sa svakom daskom za Prebivalište. **18** Napravi daske za Prebivalište: dvadeset dasaka za južnu stranu, **19** i četrdeset srebrnih podnožja ispod dvadeset dasaka – dva podnožja ispod jedne daske, za njena dva kлина, i dva podnožja ispod druge daske, za njena dva kлина. **20** Tako i na severnoj strani Prebivališta neka bude dvadeset dasaka **21** sa četrdeset srebrnih podnožja – dva podnožja ispod jedne daske, i po dva podnožja ispod svake naredne daske. **22** Za zapadnu stranu Prebivališta napravi šest dasaka. **23** Za uglove na zadnjoj strani Prebivališta napravi dve daske. **24** Neka stoje jedna uz drugu spojene na dnu, a na vrhu neka budu spojene jednim obručem. Neka tako obadve čine dva ugla. **25** Dakle, neka bude ukupno osam dasaka i šesnaest srebrnih podnožja; po dva podnožja za svaku dasku. **26** Napravi prečage od bagremovog drveta; pet prečaga za daske na jednoj strani Prebivališta, **27** pet prečaga za daske na drugoj strani Prebivališta, i pet prečaga za daske na zadnjoj strani Prebivališta, prema zapadu. **28** Srednja prečaga neka se pruža sredinom dasaka s jednog kraja na drugi. **29** Daske obloži zlatom, a obruče za prečage napravi od zlata. Prečage obloži zlatom. **30** Podigni Prebivalište prema nacrtu koji ti je pokazan na gori. **31** Napravi zavesu od ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, i finog lana, a na njoj izvezi heruvime umetničkom veštinom. **32** Okači je na četiri zlatom obložena stuba od bagremovog drveta, sa kukama od zlata. Neka stoje na četiri srebrna podnožja. **33** Zavesu okači za kopče, pa donesi tamo, iza zavesu, Kovčeg svedočanstva. Zavesa će vam deliti Svetinju od Svetinje nad svetinjama. **34** Stavi poklopac na Kovčeg svedočanstva u Svetinji nad svetinjama. **35** Sto postavi izvan zavesa, a svećnjak na južnu stranu Prebivališta, nasuprot stola. Sto postavi na severnu stranu. **36** Napravi zastor za ulaz u Šator od ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, te od finog lana – vezom izvezen. **37** Za zastor napravi pet stubića od bagremovog drveta i obloži ih zlatom. Kuke za njih neka budu od zlata. Izlij za njih pet bronzanih podnožja.

27 Napravi žrtvenik od bagremovog drveta. Neka bude četvrtastog oblika: pet lakata dug, pet lakata širok, i tri lakata visok. **2** Na njegova četiri ugla napravi rogove, tako da žrtvenik i rogovi čine jednu celinu. Žrtvenik obloži bronzom. **3** Zatim napravi lonce za uklanjanje pepela, lopatice, kotliće i mašice. Sve posude načini od bronce. **4** Napravi za žrtvenik rešetku od bronce, u obliku mreže. Na mreži načini četiri bronzana obruča za njena četiri ugla. **5** Mrežu pričvrsti za okvir ispod žrtvenika, tako da doseže do polovine žrtvenika. **6** Onda napravi drške za žrtvenik od bagremovog drveta i obloži ih bronzom. **7** Drške neka se provuku kroz kolutove s obe strane žrtvenika, radi nošenja. **8** Napravi ga od dasaka, i neka bude šupaj. Kako ti je pokazano na gori, tako neka bude napravljen. **9** Napravi dvorište za Prebivalište. Na južnoj strani, zavesa za dvorište neka budu od finog lana, dužine stotinu lakata za tu stranu. **10** Neka budu okačene o dvadeset stubova sa dvadeset bronzanih podnožja. Kuke i šipke za stubove neka budu od srebra. **11** Dužina zavesa na severnoj strani takođe neka bude stotinu lakata. Neka bude dvadeset stubova sa dvadeset bronzanih podnožja. Kuke i šipke za stubove neka budu od srebra. **12** Širinu dvorišta, njegovu zapadnu stranu, neka pokriva pedeset lakata zavesa. I tamo neka bude deset stubova sa deset podnožja. **13** Širina dvorišta na istoku neka bude pedeset lakata. **14** Zavesa s jedne strane ulaza neka su petnaest lakata duge, sa svoja tri stuba i njihova tri podnožja. **15** Zavesa za drugu stranu ulaza neka su takođe petnaest lakata duge, sa svoja tri stuba i njihova tri podnožja. **16** Za dvorišni ulaz daj da se vezom izveze dvadeset lakata dug zastor od ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, i finog lana. Neka bude na četiri stuba i njihova četiri podnožja. **17** Svi stubovi oko dvorišta neka budu spojeni srebrnim kukama. Njihova podnožja neka budu od bronce. **18** Dužina dvorišta neka bude stotinu lakata, širina pedeset lakata, a visina pet lakata, sa zavesama od finog lana i bronzanim podnožjima. **19** Sve potrepštine za Prebivalište, čemu god da služe, njegovi kočići, kao i svi kočići za dvorište, neka budu od bronce. **20** Zapovedi Izrailjcima da ti donesu čistog, sveže isčeđenog, maslinovog ulja za svećnjak, da svetlo stalno gori. **21** Aron i njegovi sinovi

će ga postavljati u Šatoru od sastanka, izvan zavese koja je ispred Svedočanstva, da gori pred Gospodom, od večeri do jutra. To je trajna uredba za Izrailjce, od naraštaja do naraštaja.

28 Izdvoj od Izrailjaca svog brata Arona i

njegove sinove: Nadava, Avijuda, Eleazara i Itamara, pa ih dovedi k sebi, da mi služe kao sveštenici. 2 Napravi svetu odoru za svog brata Arona na čast i ukras. 3 Reci svim veštim ljudima koje sam obdario mudrošću da naprave odoru za njegovo posvećenje, da bi mi služio kao sveštenik. 4 Ovakvu će odoru napraviti: naprsnik, oplećak, plašt, vezenu košulju, turban i pojас. Takvu će odoru napraviti za tvog brata Arona i za njegove sinove, da mi služe kao sveštenici. 5 Neka upotrebe za nju zlato, ljubičastu, skerletnu i tamno crvenu tkaninu i fini lan. 6 Oplećak neka naprave od zlata, ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, i od finog lana – vešto izvezrenog. 7 Neka na njemu budu dve naramenice da pričvršćuju oba njegova kraja. 8 Pojas kojim će se oplećak opasivati neka takođe bude od zlata, ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine i finog lana, tako da s njim sačinjava jedan komad. 9 Zatim uzmi dva draga kamena oniks i u njih ureži imena Izrailjevih sinova: 10 šest imena na jednom kamenu i šest ostalih imena na drugom kamenu, prema redu njihovog rođenja. 11 Ureži imena sinova Izrailjevih u dva kamena kao što zlatar urezuje pečate na prstenje, i optoči ih zlatnim okvirom. 12 Umetni ta dva draga kamena u naramenice oplećka u sećanje na sinove Izrailjeve. Aron će ih nositi na ramenima pred Gospodom kao potsetnik. 13 Onda napravi dva koluta od zlata, 14 i dva lančića od čistog zlata u obliku upletene uzice, pa ih pričvrsti za kolutove. 15 Naprsnik za presuđivanje napravi umetničkom veštinom. Napravićeš ga na isti način kao oplećak: od zlata, ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, i finog lana. 16 Neka bude u obliku četvorouglja, udvojen; pedalj dug i pedalj širok. 17 Poredaj na njemu četiri reda dragog kamenja. U prvom redu: rubin, topaz i smaragd; 18 u drugom redu: malahit, safir i dijamant; 19 u trećem redu: hijacint, ahat i ametist; 20 a u četvrtom redu: hrisolit, oniks i jaspis. Neka budu optočeni zlatnim okvirom. 21 To drago kamenje predstavljaće imena dvanaest sinova Izrailjevih; na svakom će biti urezano, kao na pečatu na prstenju, po jedno ime za svako od dvanaest plemena. 22 Napravi za naprsnik lančiće od čistog

zlata u obliku upletene uzice. 23 Zatim napravi za naprsnik dva zlatna kolutića i pričvrsti ih na dva gornja ugla naprsnika. 24 Zlatne lančiće priveži za dva kolutića na uglovima naprsnika.

25 Oba kraja lančića priveži za dva okvira, pa ih pričvrsti za dve naramenice s prednje strane oplećka. 26 Onda napravi dva kolutića od zlata i pričvrsti ih za dva donja ugla naprsnika, pri rubu unutrašnje strane do oplećka. 27 Nadalje, napravi dva kolutića od zlata i pričvrsti ih da donji kraj naramenice oplećka, na njegovoj prednjoj strani, kod šava iznad pojasa oplećka.

28 Neka se kolutići naprsnika privežu za kolutiće oplećka uzicom od purpura, tako da naprsnik stoji iznad pojasa, kako ne bi spadao s oplećka.

29 Aron će nositi imena sinova Izrailjevih na naprsniku za presuđivanje, na svom srcu, kad god bude ulazio u Svetinju, kao stalni potsetnik pred Gospodom. 30 U naprsnik za presuđivanje stavi Urim i Tumim, da budu na Aronovom srcu, kad god bude stupao pred Gospoda. Aron će ih nositi na srcu, te uvek donositi presude među Izrailjcima pred Gospodom. 31 Plašt za oplećak napravi od ljubičaste tkanine. 32 U njegovoj sredini neka bude prorez za glavu. Rub oko proresa neka se opšije vezenim okovratnikom, da se plašt ne bi cepao. 33 Zatim svuda oko ruba plašta napravi narove od ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, a između njih zvončice od zlata: 34 zvonce od zlata pa nar, zvonce od zlata pa nar, i tako svuda okolo uz rub plašta.

35 Neka ga Aron ima na sebi kad vrši službu, da se čuje kad ulazi u Svetinju pred Gospoda i kad izlazi – da ne bi umro. 36 Napravi pločicu od čistog zlata i na njoj ureži, kao na pečatu: 'Posvećen Gospodu'. 37 Priveži je ljubičastom vrpcom i postavi je na vrh turbana, s prednje strane. 38 Neka bude na Aronovom čelu. Aron će, pak, preuzeti na sebe krivice koje Izrailjci počine pri prinošenju svih svojih posvećenih prinosa. Pločica će uvek stajati na Aronovom čelu, kako bi našli smilovanje pred Gospodom. 39 Zatim istkaj košulju od lana, i napravi turban od lana, i vezom izvezeni opasač. 40 Aronovim sinovima napravi košulje sa opasačima i turbane, njima na čast i ukras, 41 pa u njih obuci svog brata Arona i njegove sinove s njim. Zatim ih pomaži, uvedi u službu i posveti ih, da mi služe kao sveštenici. 42 Napravi im i gaće od lana da im pokrivaju goli deo tela, od struka do bedara. 43 Neka ih Aron i njegovi sinovi nose kad god ulaze u Šator od sastanka, ili kad pristupaju žrtveniku

da vrše bogosluženje u Svetinji nad svetnjama, odežda, kao i njegovi sinovi i njihove odežde. **22** da ne navuku krivicu na sebe i umru. Ovo je trajna uredba za njega i njegovo potomstvo posle njega.

29 Ovako ćeš postupiti s njima da ih posvetiš za moje sveštenstvo: uzmi jednog junca i dva ovna bez mane; **2** onda uzmi beskvasni hleb, beskvasne kolače zamešene s uljem, i beskvasne lepinje premažane uljem. Napravi ih od pšeničnog brašna. **3** Stavi ih u jednu košaru i u njoj ih prinesi s juncem i dva ovna. **4** Onda dovedi Arona i njegove sinove na ulaz u Šator od sastanka i operi ih vodom. **5** Zatim uzmi odor i obuci Arona u košulju, ogrtić oplećka, oplećak i naprsnik i opaši ga izvezenim pojasmom oplećka. **6** Stavi mu turban na glavu i na njoj pričvrsti posvetni natpis. **7** Zatim uzmi ulje za pomazanje i pomaži ga izlivajući ulje na njegovu glavu. **8** Onda dovedi njegove sinove, obuci im košulje, **9** opaši ih pojasevima – kako Arona tako i njegove sinove – i obavij im turbane. Tako neka im pripada sveštenstvo prema trajnoj uredbi. Tako ćeš uesti u službu Arona i njegove sinove. **10** Dovedi onda junca pred Šator od sastanka, a Aron i njegovi sinovi neka polože ruke na njegovu glavu. **11** Ti onda zakolji junca pred Gospodom kod ulaza u Šator od sastanka. **12** Uzmi nešto od krvi junca i prstom je namaži na rogove žrtvenika, a ostatak krvi izlij podno žrtvenika. **13** Zatim skini sve salo oko iznutrica, jetrenu mrežicu, i oba bubrega s lojem, pa to spali na žrtveniku. **14** Meso junca, njegovu kožu i balegu spali izvan tabora. To je žrtva za greh. **15** Nakon toga uzmi jednog ovna, a Aron i njegovi sinovi neka polože ruke na njegovu glavu. **16** Zakolji ovna i uzmi nešto od njegove krvi, pa njome zapljasni žrtvenik sa svih strana. **17** Ovna iseci na komade, operi mu iznutrice i noge, pa ih stavi na ostale delove i glavu. **18** Zatim celog ovna spali na žrtveniku. To je žrtva svespalnica Gospodu, ugodni miris, paljena žrtva za Gospoda. **19** Onda uzmi drugog ovna. Aron i njegovi sinovi neka polože ruke na njegovu glavu, **20** a ti ga zakolji. Onda uzmi nešto krvi i njome namaži resicu desnog uha Aronovog, te resicu desnog uha njegovi sinova, palac njihove desne ruke, i palac njihove desne noge. Ostatkom krvi zapljasni žrtvenik sa svih strana. **21** Zatim uzmi nešto krvi sa žrtvenika i ulja za pomazanje, pa njima poškropi Arona i njegovu odeždu, a tako i njegove sinove i njihove odežde. Tako će biti posvećen on i njegova

Potom uzmi salo od ovna, salo s repa, salo oko iznutrica, jetrenu mrežicu, oba bubrega sa salom oko njih, i desnu plećku – jer je ovan žrtva za posvećenje – **23** zatim jedan okrugli hleb, jedan kolac zamešen s uljem, i jednu lepinju iz košare sa beskvasnim hlebom što je pred Gospodom. **24** Sve to položi na ruke Arona i njegovih sinova, pa prinesi žrtvu dizanicu pred Gospodom. **25** Zatim uzmi to iz njihovih ruku, pa spali na žrtveniku povrh žrtve svespalnice, kao ugodni miris pred Gospodom. To je paljena žrtva Gospodu. **26** Uzmi zatim grudi ovna koji je prinesen za Aronovo posvećenje i prinesi ih kao žrtvu dizanicu pred Gospodom. Taj deo neka pripadne tebi. **27** Posveti grudi koje su bile prinesene kao žrtva dizanica i but koji je bio prinesen kao žrtveni dar od ovna prinesenog za posvećenje Arona i njegovih sinova. **28** Aron i njegovi sinovi neka primaju taj deo od Izrailjaca, jer je to žrtva dizanica. Izraeljci će davati taj deo kada budu prinosili žrtve mira koje se podižu Gospodu. Ovo je trajna uredba. **29** Aronove posvećene odežde neka pripadnu njegovim sinovima posle njega; u njima neka budu pomazani i uvedeni u službu. **30** Sin koji ga nasledi kao sveštenik, neka ih sedam dana nosi, kad uđe u Šator od sastanka da vrši bogosluženje u Svetinji. **31** Zatim uzmi ovna posvećenja i skuvaj njegovo meso na svetom mestu. **32** Aron i njegovi sinovi neka jedu meso od tog ovna sa hlebom iz košare, na ulazu u Šator od sastanka. **33** Dakle, što je bilo prineseno za njihovo otkupljenje prilikom njihovog uvođenja u službu – to neka jedu. Neovlašćen ne sme to da jede, jer je posvećeno. **34** Ako preostane šta mesa i hleba, spali na vatru; to ne sme da se jede, jer je posvećeno. **35** Postupi sa Aronom i njegovim sinovima onako kako sam ti zapovedio. Sedam dana ih uvodi u službu. **36** Svakog dana prinesi junca kao žrtvu za greh – za otkupljenje. Prinesi i žrtvu za greh da otkupiš žrtvenik, a zatim ga pomaži da ga posvetiš. **37** Sedam dana prinosi žrtvu otkupljenja za žrtvenik i posvećuju ga. Tada će žrtvenik postati presvet, i što god ga se dotakne biće posvećeno. **38** A ovo ćeš stalno prinositi na žrtvu: dnevno dva jagnjeta od godinu dana. **39** Jedno jagnje prinesi ujutro, a drugo prinesi uveče. **40** S prvim jagnjetom prinesi jednu desetinu efe brašna zamešenog s četvrtinom hina ulja od tučenih maslina, i žrtvu izlivenicu od četvrtine hina vina. **41** Drugo jagnje prinesi uveče. S njim prinesi istu žitnu žrtvu

kao ujutro, i žrtvu izlivnicu na ugodni miris, podsetnik Izrailjcima pred Gospodom, da ste paljenu žrtvu Gospodu. **42** Neka se ova žrtva otkupili svoje živote.“ **17** Gospod reče Mojsiju: svespalnica prinosi na ulazu u Šator od sastanka, **18** „Napravi umivaonik od bronce sa bronzanim pred Gospodom, od pokolenja do pokolenja. postoljem, za pranje. Postavi ga između Šatora Tamo ču se sastajati s tobom da ti govorim. **43** od sastanka i žrtvenika, i nali u njega vodu. **19** Tamo ču se sastajati i s Izrailjcima, i moja će Neka Aron i njegovi sinovi peru u njemu ruke slava posvetiti to mesto. **44** Ja ču posvetiti Šator i noge. **20** Kad god ulaze u Šator od sastanka, od sastanka i žrtvenik. Takođe ču posvetiti Arona neka se operu vodom, da ne pomru. Takođe, kad i njegove sinove da mi služe kao sveštenici. **45** Ja god pristupaju žrtveniku da obavljaju službu ču boraviti među Izrailjcima i biti njihov Bog. **46** i da prinose svespalnice Gospodu, **21** neka Tada će znati da sam ja, Gospod, Bog njihov, koji operu ruke i noge, da ne pomru. Ovo je trajna ih je izveo iz Egipta da boravim među njima. Ja uredba za Arona i njegovo potomstvo za sva sam Gospod, Bog njihov!

30 Napravi žrtvenik za paljenje kada; napravi ga od bagremovog drveta. **2** Neka bude četvorouglast: jedan lakat dug, jedan lakat širok, i dva lakta visok. Njegovi rogovi neka budu iz jednog dela s njim. **3** Oblazi ga čistim zlatom: njegovu gornju stranu, njegove strane unaokolo i njegove rogove. Obrubi ga zlatnim okvirom. **4** Zatim mu napravi po dva zlatna koluta na obe bočne strane i pričvrsti ih ispod okvira, da se kroz njih provuku drške za nošenje žrtvenika. **5** Drške napravi od bagremovog drveta i obloži ih zlatom. **6** Postavi žrtvenik ispred zavese što zaklanja Kovčeg svedočanstva, ispred poklopca nad svedočanstvom. Tu ču se sastajati s tobom. **7** Neka Aron na njemu pali mirisni kad. Paliće ga svakog jutra, kad bude pripremao svetla. **8** Neka ga Aron ponovo pali kad bude palio svetla uveče, tako da mirisni kad stalno gori pred Gospodom u sva pokolenja. **9** Na žrtveniku ne prinosite nikakav tuđi kad, ni žrtvu svespalnicu, ni prinos, ni žrtvu izlivnicu. **10** Jednom godišnje neka Aron izvrši obred otkupljenja nad rogovima prinoseći krv žrtve za otkupljenje greha. To neka se čini jednom godišnje za sva pokolenja. Jer, žrtvenik je presveta svetinja Gospodu.“ **11** Gospod zatim reče Mojsiju: **12** „Kad praviš popis Izraeljaca, neka svako ko se ubraja u popis da Gospodu otkupninu za svoj život, da ih ne pogodi pomor dok ih popisuješ. **13** Svako ko podleže popisu neka da: pola šekela – prema hramskoj meri (jedan šekel je dvadeset gera). Tih pola šekela će biti prinos Gospodu. **14** Svi koji podleže popisu, dakle, oni od dvadeset godina pa naviše, davaće ovaj prinos Gospodu. **15** Bogati neće davati više, niti siromašni manje od pola šekela, kada daju prinos Gospodu kao otkup za svoj život. **16** Zatim uzmi otkupni novac od Izraeljaca, i upotrebi ga za službu u Šatoru od sastanka. Neka to bude

njihova buduća pokolenja.“ **22** Zatim Gospod reče Mojsiju: **23** „Uzmi najbolje začine: pet stotina šekela smirne, polovinu te mere cimeta, to jest, dve stotine pedeset šekela, dve stotine pedeset šekela mirišljave trske, **24** pet stotina šekela kasije prema hramskoj meri, i hin maslinovog ulja. **25** Napravi od toga sveto ulje za pomazanje apotekarskom veštinom. To će biti sveto ulje za pomazanje. **26** Njime pomaži Šator od sastanka i Kovčeg svedočanstva; **27** sto i sav njegov pribor; svećnjak i sav njegov pribor; kadioni žrtvenik; **28** žrtvenik za žrtve svespalnice i sav njegov pribor, i umivaonik sa svojim postoljem. **29** Posveti ih, pa će biti presveta svetinja. Ko god ga se dotakne biće posvećen. **30** Zatim pomaži Arona i njegove sinove, i posveti ih da mi služe kao sveštenici. **31** A Izrailjcima reci: ‘Ovo je moje posvećeno ulje za pomazanje za sva pokolenja. **32** Ono se ne sme izlivati na telo neposvećenog čoveka, niti ga pravite od istih sastojaka. Ono je sveto, pa sveto neka bude i vama. **33** Ko god napravi ulje od istih sastojaka ili ga stavi na nekog tuđinca, neka se istrebi iz svog naroda.“ **34** Gospod još reče Mojsiju: „Uzmi začine: natafe, šeheleta, helbene, i čistog tamjana, sve u jednakim količinama, **35** pa napravi miomirisni kad apotekarskom veštinom, posoljen, čist i svet. **36** Nešto od toga izmrvi u prah i stavi pred Svedočanstvo u Šatoru od sastanka, gde ču se sastajati s tobom. Ulje neka bude za vas presveta svetinja. **37** Miomirisni kad spravljen od ovih sastojaka ne smete praviti za sebe. To drži kao svetinju, jer je Gospodu posvećeno. **38** Ko god za sebe napravi takav kad da mu miriše, neka se istrebi iz svoga naroda.“

31 Gospod [opet] reče Mojsiju: **2** „Vidi, ja sam po imenu pozvao Veseleila, sina Urijinog, sina Orovog, iz Judinog plemena. **3** Ispunio sam ga Duhom Božijim, [i podario mu] mudrost, pronicljivost i znanje za svaku vrstu veštine:

4 da vešto smišlja nacrte za izradu predmeta žrtvu svespalnicu i pristupili sa žrtvama mira, od zlata, srebra i bronce; 5 da reže i umeće Onda je narod posedao da jede i piće, i ustao da se kamenje; da rezbari drvo, i da radi svakovrsne zabavlja. 7 Tada Gospod reče Mojsiju: „Idi i siđi, poslove. 6 Njemu sam pridodao Elijava, sina jer se iskvario tvoj narod, koji si izveo iz zemlje Ahisamakovog, iz Danovog plemena. Veština egipatske! 8 Brzo su skrenuli s puta koji sam im sam obdario i sve sposobne ljude, da naprave zapovedio. Izlili su sebi kip teleta, klanjali mu sve što sam zapovedio: 7 Šator od sastanka, se i prineli mu žrtve. I još su govorili: 'Ovo je Kovčeg svedočanstva s poklopcom na njemu; bog tvoj, Izrailju, koji te je izveo iz Egipta!'“ 9 sav nameštaj za Šator; 8 sto i njegov pribor; Gospod nastavi: „Vidim da je ovaj narod tvrda svećnjak od čistog zlata sa svim svojim priborom; vrata. 10 Zato me pusti sada da iskalim svoj kadioni žrtvenik; 9 žrtvenik za žrtve svespalnice gnev na njima i da ih pobijem. Onda će od tebe sa svim svojim priborom, i umivaonik sa svojim učiniti veliki narod.“ 11 Tada Mojsije stade da postoljem; 10 pa izvezene odežde, posvećene preklinje Gospoda, svoga Boga: „Zašto, Gospode, odežde za sveštenika Arona i odežde za njegove sinove kad služe kao sveštenici; 11 ulje za pomazanje, i miomirisni kad za Svetinju. Neka zašto da Egipćani kažu: 'Sa zlom ih je namerom učine sve kako sam zapovedio.' 12 Zatim Gospod izveo, da ih pobije u gorama, i istrebi ih s lica reče Mojsiju: 13 „Reci ovo Izrailjcima: 'Držite zemlje?' Odvrati svoj plamteći gnev i odustani moje subote, jer je to znak između mene i vas, od nevolje kojom hoćeš da udariš svoj narod! 13 pokolenja do pokolenja, da biste znali da sam ja, Seti se svojih slуг Avrahama, Isaka i Izailja, Gospod, koji vas posvećujem. 14 Držite subotu, kojima si se zakleo samim sobom, rekavši im: jer je sveta za vas. Ko god je oskrnavi, neka se 'Umnožiću vaše potomstvo kao zvezde na nebu, svakako pogubi; ko god bude radio kakav posao i svu ovu zemlju koju sam vam obećao daću u subotu, neka se istrebi iz svog naroda. 15 Šest vašem potomstvu, da zauvek postane njihovo dana neka se radi, a sedmog dana neka bude nasledstvo.“ 14 I Gospod je odustao od nesreće, subota potpunog odmora posvećena Gospodu. koju je nameravao da svali na svoj narod. 15 Ko god bude radio kakav posao u subotu, neka Mojsije se okrene i siđe s gore. U rukama je nosio se svakako pogubi. 16 Stoga, neka Izrailjci drže dve ploče Svedočanstva. Ploče su bile ispisane subotu, slaveći je kao večni savez od pokolenja na obe strane; ispisane i s jedne i s druge strane. do pokolenja. 17 To će biti večni znak između 16 Ploče su bile Božije delo; reči na pločama je mene i Izrailjaca, jer je Gospod za sedam dana urezao sam Bog. 17 Isus Navin je čuo buku naroda stvorio nebo i zemlju, a u sedmi dan je prestao koji je galamio, pa je rekao Mojsiju: „Ratna buka da radi i odahnuo.“ 18 Kad je Gospod prestao u taboru!“ 18 Mojsije mu na to reče: „Ne kliču to da govori s Mojsijem na gori Sinaj, dao mu je pobednici, niti žale pobedeni, pevanje je sve što dve ploče Svedočanstva, kamene ploče, ispisane čujem.“ 19 Kad se približio taboru i video tele Božijim prstom.

32 Kad je narod video da Mojsije dugo ne silazi s gore, sabrao se oko Arona i rekao mu: „Na noge! Napravi nam boga koji će ići pred nama, jer ne znamo šta se dogodilo sa onim Mojsijem koji nas je izveo iz Egipta.“ 2 Aron im odgovori: „Poskidaće zlatne naušnice sa ušiju svojih žena, sinova i čerki, pa ih donesite k meni.“ 3 Sav narod je poskidao zlatne naušnice sa svojih ušiju i doneo ih Aronu. 4 Ovaj je to zatim uzeo od njih, rastopio zlato u kalupu i od toga napravio kip teleta. Narod reče: „Evo, tvojih bogova, Izrailju, koji su te izveli iz egipatske zemlje!“ 5 Kad je Aron to video, sagradio je pred njim žrtvenik i objavio: „Sutra je praznik Gospodu!“ 6 Sledećeg jutra su ustali, prineli

na obe strane; ispisane i s jedne i s druge strane. 16 Ploče su bile Božije delo; reči na pločama je urezao sam Bog. 17 Isus Navin je čuo buku naroda koji je galamio, pa je rekao Mojsiju: „Ratna buka u taboru!“ 18 Mojsije mu na to reče: „Ne kliču to pobednici, niti žale pobedeni, pevanje je sve što čujem.“ 19 Kad se približio taboru i video tele i igranje, Mojsije planu gnevom. Bacio on ploče iz ruku i razbijje ih na podnožju gore. 20 Onda uzme tele, spali ga i izmrvi u prah, pa ga prospere u vodu i natera Izrailjce da je piju. 21 Mojsije, potom, upita Arona: „Šta ti je skrивio ovaj narod, da si ga uvalio u tako veliki greh?“ 22 „Neka se moj gospodar ne gnevi – odgovori mu Aron. I sam znaš da je ovaj narod sklon zlu. 23 Oni su mi rekli: 'Napravi nam bogove koji će ići pred nama, jer ne znamo šta se dogodilo s onim čovekom Mojsijem, koji nas je izveo iz Egipta.' 24 Ja sam im onda rekao: 'Ko ima zlata, neka ga skine sa sebe.' Oni su mi dali zlato, a ja sam ga bacio u vatrui, i izašlo je ovo tele.“ 25 Mojsije je video da se narod razuzdao, jer ga je Aron prepustio razuzdanosti, na zluradost njegovih neprijatelja. 26 Tada Mojsije stade na ulaz u tabor i reče: „Ko

je za Gospoda, neka stane uz mene.“ Svi Leviti bi ustajao i svako bi se klanjao na ulazu svoga se okupiše oko njega. **27** On im reče: „Govori šatora. **11** Gospod je razgovarao s Mojsijem licem Gospod, Bog Izrailjev: 'Neka svako od vas pripaše u lice, kao što bi neko razgovarao sa svojim mač o bedro! Vratite se i prodite kroz tabor, od prijateljem. Mojsije bi se zatim vratio u tabor. ulaza do ulaza, pa neka svako ubije ko brata, ko prijatelja, ko suseda.'“ **28** Leviti su učinili kako mladić, ne bi napuštao šator. **12** Mojsije se obrati im je Mojsije naredio. Tog dana je palo oko tri Gospodu: „Ti si mi rekao: 'Povedi ovaj narod', hiljade ljudi. **29** Tada Mojsije reče: „Danas ste ali mi nisi objavio koga ćeš poslati sa mnom. stupili u službu Gospodnju, svaki uz cenu sina ili Ti si takođe rekao: 'Poznajem te po imenu, i ti brata, te vas je on blagoslovio danas.'“ **30** Ujutro si našao naklonost preda mnom. **13** Ako sam, je Mojsije rekao narodu: „Veliki ste greh počinili. dakle, našao naklonost pred tobom, otkrij mi Ipak, ja ču se uspeti Gospodu, ne bih li ga, kako, svoje puteve da bih te poznavao i da bih i dalje umolio za otkupljenje vašeg greha.“ **31** Mojsije nalazio tvoju naklonost. Uzmi u obzir da je ovaj se vrati Gospodu i reče: „O, kako je velik greh narod tvog narod.“ **14** Gospod na to reče: „Ja počinio ovaj narod napravivši sebi boga od zlata! lično ču poći s tobom, i [tako] te uspokojiti.“ **15** **32** Ali sada im oprosti greh, a ako nećeš, izbriši i Mojsije reče: „Ako ti lično ne podeš sa nama, mene iz svoje knjige koju si napisao.“ **33** Gospod ne izvodi nas odavde gore. **16** Kako će se znati reče Mojsiju: „Izbrisacu iz svoje knjige samo da sam našao naklonost pred tobom, ja i tvoj onog koji je zgrešio protiv mene. **34** A ti sad narod, ako ne po tome što ćeš poći sa nama? povedi ovaj narod tamo gde sam ti rekao. Evo, Po tome čemo se razlikovati, ja i tvoj narod, moj Andeo će ići pred tobom. A kad dođe vreme od svih drugih naroda na zemlji.“ **17** Gospod da ih kaznim, kazniću ih za njihov greh.“ **35** reče Mojsiju: „Učiniću sve što si tražio, zato što Gospod je udario narod [pomorom] zbog teleta, si našao naklonost preda mnom i zato što te koje je Aron napravio.

33 Gospod reče Mojsiju: „Idi! Idi odavde gore, i ti narod koji si izveo iz Egipta, i podi gore u zemlju za koju sam se zakleo Avrahamu, Isaku i Jakovu: 'Daću je tvomu potomstvu.' **2** A ja ču poslati pred tobom Andela i isteraču Hanance, Amorejce, Hetite, Ferežane, Evejce i Jevusejce **3** [i dovesti vas] u zemlju kojom teku mleko i med. Ja neću poći gore s tobom, da vas ne bih istrebio na putu, jer ste narod tvrdovrat.“ **4** Kad je narod čuo ove oštре reči, toliko se ožalostio da nikо nije stavio na sebe nakit. **5** Gospod reče Mojsiju: „Reci Izrailjcima: 'Vi ste narod tvrdovrat. Kad bih samo za tren išao gore sa vama, pobio bih vas. Zato skinite sa sebe nakit, a ja ču videti kako da postupim s vama.'“ **6** Tako su Izraeljci poskidalici sa sebe nakit kod gore Horiv. **7** Mojsije je uzeo šator i postavio ga daleko izvan tabora. Nazvao ga je šator od sastanka. Ko god je htio da traži volju Gospodnju, odlazio bi u šator od sastanka koji se nalazio izvan tabora. **8** A kada bi Mojsije odlazio u šator, sav narod bi ustajao i svako bi stajao na ulazu u svoj šator i gledao za Mojsijem sve dok ovaj ne uđe u šator. **9** Kad bi Mojsije ušao u šator, stub oblaka bi se spuštao i stajao na ulazu u šator, dok je [Gospod] razgovarao sa Mojsijem. **10** Kada bi narod video da stub oblaka stoji na ulazu u šator, sav narod

poznajem po imenu.“ **18** Mojsije zamoli: „Pokaži mi svoju slavu.“ **19** „Učiniću da moja dobrota prođe pored tebe – reče Gospod – i izgovoriću pred tobom svoje ime Gospod. Smilovaću se kome hoću da se smilujem, i iskazaću milosrđe kome hoću da iskažem milosrđe. **20** Moje lice ne možeš videti – reče – jer nijedan čovek me ne može videti i ostati u životu.“ **21** Gospod reče: „Evo, ovde kod mene je jedno mesto; stani na ovu stenu. **22** Kad moja slava bude prolazila, staviću te u procep stene i zakloniti te svojom rukom dok ne prođem. **23** Onda ču skloniti svoju ruku, pa ćeš me videti s leđa. No, moje lice se ne može videti.“

34 Gospod reče Mojsiju: „Iskleši sebi dve kamene ploče kao što su bile one prve, a ja ču na njima ispisati iste reči koje su bile napisane na prvim pločama koje si razbio. **2** Budi gotov do jutra, a ujutro se uspni na goru Sinaj i stani tamo, na vrhu gore, pred mene. **3** Neka se nikо ne penje s tobom; niko ne sme da se pojavi na celoj gori. Ni ovce ni goveda neka ne pasu pred gorom.“ **4** Mojsije je isklesao dve kamene ploče kao što su bile pređašnje, pa se ujutro popeo na goru Sinaj noseći u rukama dve kamene ploče, kako mu je Gospod zapovedio. **5** Tada je Gospod sišao u oblaku, stao kod Mojsija i izgovorio svoje ime: „Gospod!“ **6** Gospod je prošao pokraj njega

i izgovorio svoje ime: „Gospod! Gospod! Bog svojim. **25** Ne prinosi mi krv žrtve sa kvascem, milostivi i milosrdni, spor na srdžbu, bogat niti ostavljam žrtvu prinesenu za praznik Pashe milošću i vernošću, **7** iskazuje milost hiljadama, do jutra. **26** Najbolje prvine svoje zemlje donesi u oprašta krivicu, prestup i greh, ali [krivca] ne dom Gospoda, svoga Boga. Ne kuvaj jare u mleku ostavlja nekažnjenja, nego kažnjava greh otaca na njegove majke.“ **27** Gospod reče Mojsiju: „Napiši njihovoj deci i unucima sve do trećeg i četvrtog ove reči koje sam ti rekao, jer sam na osnovu [kolena].“ **8** Mojsije odmah pade na zemlju i ovih reči sklopio savez sa tobom i sa Izrailjem.“ pokloni se Gospodu. **9** Mojsije reče: „Ako sam **28** Mojsije je proveo sa Gospodom četrdeset dana stekao naklonost pred tobom, molim te, Gospode, i četrdeset noći tokom kojih nije jeo hleba niti da pođeš sa nama. Iako je ovaj narod tvrdovrat, pio vode. Tada je na pločama napisao reči saveza oprosti nam krivicu i grehe, pa nas prihvati – deset zapovesti. **29** Mojsije je sišao sa gore kao svoju baštinu.“ **10** Gospod na to reče: „Evo, Sinaj. Dok je silazio sa gore noseći u rukama dve sklapam savez: učiniču takva čuda pred tvojim ploče Svedočanstva, nije znao da mu se lice sjaji narodom kakva nikada nisu bila učinjena ni u zboru razgovora sa Gospodom. **30** Kada su Aron i kojoj zemlji, ni u kojem narodu. Tada će svaki Izraeljci videli da mu se lice sjaji, plašili su se da narod usred koga boraviš videti šta Gospod čini, mu pridu. **31** Mojsije ih je pozvao, pa su se vratili jer ono što će učiniti za tebe, biće zadivljujuće. k njemu Aron i svi knezovi zajednice. Tada je **11** Drži sve što ti zapovedam danas. Evo, ja ču Mojsije razgovarao sa njima. **32** Zatim su mu proterati pred tobom Amorejce, Hanance, Hetite, prišli i svi Izraeljci, a on im je preneo sve reči Ferežane, Evejce i Jevusejce. **12** Čuvaj se da ne koje mu je Gospod rekao na gori Sinaj. **33** Kad sklopis savez sa stanovništвом zemlje u koju je Mojsije završio razgovor sa njima, pokrio je ulaziš, da ne postanu zamka u tvojoj sredini. **13** sebi lice velom. **34** Kad god je Mojsije ulazio pred Nego, porušite njihove žrtvenike, oborite njihove Gospoda da razgovara sa njim, skidao bi veo sve stubove i posecite Ašstartine stubove. **14** Ne služite dok ne izade. Kad bi izšao i preneo Izraeljcima ni jednom drugom bogu! Gospod je na glasu po što mu je Gospod zapovedio, **35** oni bi videli da svojoj ljubomori, jer je on ljubomorni Bog. **15** se Mojsije lice sjaji. Tada bi Mojsije vraćao veo Ne sklapaj savez sa stanovnicima one zemlje! na svoje lice, sve dok ne uđe da razgovara sa Jer, kada budu bludničili sa svojim bogovima i Gospodom.

prinosili im žrtve, pozivaće i tebe, te ćeš jesti od njihovih žrtava, **16** i uzimati svojim sinovima njihove čerke. Onda će one, kada budu bludničile sa svojim bogovima, navesti i tvoje sinove na blud sa svojim bogovima. **17** Ne izlivaj sebi livene idole. **18** Održavaj praznik Beskvasnih hlebova. Sedam dana jedi beskvasne hlebove, kako sam ti zapovedio – u određeno vreme u mesecu avivu, jer si u tom mesecu izšao iz Egipta. **19** Svaki prvenac majčine utrobe meni pripada, kao i svaka prvina od tvoje sitne i krupne stoke. **20** Prvinu magarca otkupi jagnjetom, a ako ga ne otkupiš, zavrni mu vrat. Otkupi svakog prvenca od svojih sinova. Ne pojavljujte se pred mnom praznih ruku! **21** Šest dana radi, a sedmoga otpočini; moraš otpočinuti čak i za vreme oranja ili žetve. **22** Slavi praznik Sedmica – prvih snopova pšenične žetve i praznik Berbe pri kraju godine. **23** Tripot godišnje neka se svi tvoji muški pojave pred Gospodom, Bogom Izraeljevim. **24** Ja ču, naime, izgnati narode pred tobom i proširiti tvoje granice, tako da нико неće žuđeti za tvojom zemljom kad tripot godišnje budeš išao da se pojaviš pred Gospodom, Bogom

35 Mojsije je okupio svu zajednicu Izraeljaca i rekao im: „Ovo je Gospod zapovedio da se čini: **2** Šest dana obavljam sve svoje poslove, a sedmi dan neka vam bude sveta subota potpunog odmora Gospodu. Ko god bude radio na taj dan, neka se usmrti. **3** Ne palite vatrę po vašim mestima na subotnji dan.“ **4** Mojsije reče celoj zajednici Izraeljaca: „Ovo je Gospod zapovedio: **5** izdvojte prilog za Gospoda. Svako u koga je široko srce neka da prilog za Gospoda: zlato, srebro i bronzu; **6** ljubičastu, skerletnu i tamno crvenu tkaninu, fini lan i kostret; **7** ovnuske kože obojene u crveno, fine kože i bagremovo drvo; **8** ulje za svetlo, začine za ulje pomazanja i miomirisni kad; **9** oniks i drugo dragi kamenje za ukivanje u oplećak i naprsnik. **10** Ko god je vešt među vama neka dođe da napravi što je Gospod zapovedio: **11** Prebivalište – njegov Šator i pokrivač, kopče, daske, obruče, stubove i podnožja; **12** Kovčeg sa njegovim drškama, poklopac i pregradnu zavesu; **13** sto sa njegovim drškama i svim njegovim priborom; prinesene hlebove; **14** svećnjak za svetlo i sav njegov pribor,

lampe i ulje za osvetljenje; **15** kadioni žrtvenik sa svojim drškama, ulje pomazanja i začine za kađenje; zastor za ulaz u Prebivalište; **16** žrtvenik za žrtve svespalnice sa bronzanom oplatom, drškama i svim njegovim priborom; umivaonik sa svojim postoljem; **17** zavese za dvorište sa stubovima i podnožjima, i zastor za dvorišni ulaz; **18** kočiće za Prebivalište i kočiće za dvorište sa njihovom užadi; **19** izvezene odežde za službu u Svetinji – posvećene odežde za sveštenika Arona i odežde za svešteničku službu njegovih sinova.“ **20** Nakon toga je cela zajednica otišla od Mojsija. **21** Onda su došli svi koje je srce vuklo, svako darežljivog duha, pa su doneli prilog Gospodu za radove na Šatoru od sastanka, za njegovu službu i za posvećene odežde. **22** Došli su i muškarci i žene, svi darežljivog srca, i doneli broševe, naušnice, prstenje, narukvice, lančice i razne predmete od zlata; svako od njih je doneo zlato kao posvetni dar za Gospoda. **23** I svako kod koga se našla ljubičasta, skerletna i tamno crvena tkanina, fini lan, kozja koža, uštavljene ovnjuške kože, kože obojene u crveno ili fina koža, to je doneo. **24** Isto tako i svi koji su hteli da prinesu srebro ili bronzu donosili su to kao prinos Gospodu. Svi koji su imali bagremova drva donosili su ga za izradu svakovrsnih predmeta. **25** Sve žene vične predenju su donele što su isprele svojim rukama: ljubičastu, skerletnu i tamno crvenu tkaninu i fini lan. **26** Sve žene koje je srce poticalo, prele su kostret. **27** Knezovi su donosili oniks i drugo dragu kamenje za umetanje u oplećak i naprsnik; **28** začine i ulje za svetlo, za pomazanje i za miomirisni kad. **29** Svi Izrailjci – svi ljudi i žene koje je srce poticalo da prilože što god za posao koji je Gospod preko Mojsija zapovedio da se uradi – donosili su dobrovoljni prilog Gospodu. **30** Mojsije reče Izrailjcima: „Vidite! Gospod je po imenu pozvao Veseleila, sina Urijinog, sina Orovog, iz plemena Judinog. **31** On ga je ispunio Duhom Božijim, i dao mu mudrost, pronicljivost i znanje za svaku vrstu veštine, **32** da vešto smišlja nacrte za izradu predmeta od zlata, srebra i bronce; **33** da reže i umeće kamenje; da rezbari drvo, i da radi svakovrsni umetnički posao. **34** Njemu i Elijavu, sinu Ahisamakovom, iz plemena Danovog, dao je sposobnost da poučavaju druge. **35** Obdario ih je umećem za izvođenje svakojakih radova: za rezbarene, pravljenje nacrta, vezenje ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine i finog lana, kao i za pletenje. Oni su vični svim poslovima i pravljenju nacrta.

36 Neka tako Veseleilo, Elijav i svi koje je Gospod obdario sposobnošću, umećem i razumom da znaju kako da urade sav posao na Svetinji, izvrše sve što je Gospod zapovedio.“ **2** Mojsije pozva Veseleila, Elijava i sve sposobne ljude koje je Gospod obdario umećem; sve koje je poticalo srce da se late posla i urade ga. **3** Oni su tada primili sav dobrovoljni prilog od Mojsija koji su Izrailjci doneli za izvođenje radova oko Svetinje. No, kako su mu oni jutro za jutrom još uvek donosili priloge, **4** dodoše svi majstori koji su obavljali radove na Svetinji – svaki sa posla na kome je radio – **5** i rekoše Mojsiju: „Narod donosi i više nego što je potrebno da se obavi posao koji je Gospod zapovedio da se uradi.“ **6** Tada je Mojsije izdao naredbu koja je bila objavljena u taboru: „Neka više nijedan čovek ni žena ne pravi više ništa kao prilog za Svetinju.“ Tako je narod prestao da donosi. **7** Bilo je svega dovoljno da se uradi posao, čak je i preostalo. **8** Tada su svi sposobni ljudi, koji su bili među onima što su obavljali posao, sagradili Prebivalište od deset zavesa. Bile su načinjene od finog lana, ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, na kojima su bili veštinom umetnika izvezeni heruvimi. **9** Sve zavese su bile iste mere: vadeset osam lakata u dužinu i četiri lakta u širinu. **10** [Veseleilo] je spojio pet zavesa jednu s drugom, a tako je i drugih pet zavesa spojio jednu s drugom. **11** Zatim je napravio petlje od ljubičaste tkanine pri rubu poslednje zavese spojenoga dela, a tako je napravio pri rubu poslednje zavese u drugoj polovini spajenog dela. **12** Napravio je pedeset petlji na prvoj zavesi i pedeset petlji pri rubu poslednje zavese drugog spajenog dela. Petlje su stajale jedna naspram druge. **13** Onda je napravio pedeset kopči od zlata, pa je njima spojio zavese jednu s drugom. Tako je Prebivalište bilo jedna celina. **14** Napravio je i zavese od kozje dlake za Šator povrh Prebivališta. Napravio je jedanaest zavesa. **15** Dužina svake zavese je bila trideset lakata, a širina svake zavese četiri lakta. Svih jedanaest zavesa su bile iste mere. **16** Prvih pet zavesa je spojio posebno, a ostalih šest zavesa posebno. **17** Napravio je pedeset petlji na rubu krajnje zavese jednog spajenog dela, i pedeset petlji na rubu drugog spajenog dela. **18** Zatim je napravio pedeset bronzanih kopči da drže Šator, tako da bude jedna celina. **19** Napravio je i

pokrivač za Šator od ovnujskih koža obojenih u crveno, a povrh njega pokrivač od finih koža. **20** strani. **4** Napravio je i drške od bagremovog Onda je napravio daske od bagremovog drveta drveta i obložio ih zlatom. **5** Drške je provukao za Prebivalište, da stoe uspravno u njemu. **21** kroz kolutove s obe strane Kovčega za nošenje Svaka daska je bila deset lakata dugačka i jedan Kovčega. **6** Onda je napravio poklopac za Kovčeg i po lakat široka. **22** Svaka daska je imala po dva klina da drži daske jednu uz drugu. To je širine. **7** Napravio je dva heruvima od kovanog napravio za sve daske u Prebivalištu. **23** Za južnu zlata, i prikovoaih na oba kraja poklopca; **8** jednog stranu Prebivališta napravio je dvadeset dasaka, heruvima na jedan kraj, a drugog heruvima na **24** i četrdeset srebrnih podnožja ispod dvadeset drugi kraj poklopca. Heruvime je napravio tako dasaka – dva podnožja ispod jedne daske, za da sa poklopcem čine jednu celinu. **9** Heruvimi njena dva klina, i dva podnožja ispod druge su imali podignuta krila prema gore, tako da daske, za njena dva klina. **25** Tako je i na severnoj zaklanaju poklopac. Bili su licem okrenuti jedan strani Prebivališta napravio dvadeset dasaka **26** prema drugome, tako da su im lica bila okrenuta sa četrdeset srebrnih podnožja – dva podnožja prema poklopcu. **10** Zatim je napravio sto od ispod jedne daske, i po dva podnožja ispod svake bagremovog drveta; dva lakata dug, jedan lakat naredne daske. **27** Za zapadnu stranu Prebivališta širok i jedan i po lakat visok. **11** Obložio ga je napravio je šest dasaka **28** i dve daske za uglove čistim zlatom, i obrubio ga zlatnim pojasmom. **12** Prebivališta na zadnjoj strani. **29** Bile su udvojene Napravio mu je i dlan široki okvir oko njega, i od dna, pa sve do vrha, gde su bile spojene obrubio ga zlatnim pojasmom. **13** Za sto je izlio jednim obrućem. Tako je napravio po dve daske četiri zlatna koluta i postavio ih na njegova četiri za oba ugla. **30** Bilo je, dakle, osam dasaka i nožna ugla. **14** Kolutovi su bili pod okvirom da šesnaest srebrnih podnožja; po dva podnožja drže drške za nošenje stola. **15** Drške za nošenje za svaku dasku. **31** Zatim je napravio prečage stola je napravio od bagremovog drveta i obložio od bagremovog drveta; pet prečaga za daske ih zlatom. **16** Onda je od čistog zlata napravio na jednoj strani Prebivališta, **32** pet prečaga pribor za sto: tanjire, čaše, zdele, vrčeve i pehare za daske na drugoj strani Prebivališta, i pet za izlivanje prinosa. **17** Svećnjak je napravio prečaga za zadnju stranu Prebivališta, prema od čistog zlata. Njegovo postolje, stalak, čašice, zapadu. **33** Napravio je središnju prečagu, da populci i latici bili su iskovani iz jednog komada. se proteže sredinom dasaka, s jednog kraja na **18** Grana se u šest krakova: tri kraka s jedne drugi. **34** Daske je obložio zlatom, a njihove strane stalka i tri kraka s druge strane stalka. obruče koje drže prečage je napravio od zlata. **19** Na jednom kraku bile su tri čašice u obliku Prečage je obložio zlatom. **35** Napravio je i bademovog cveta, svaka s populjcima i laticama. zavesu od ljubičaste, skerletne i tamno crvene Na drugom kraku su takođe bile tri čašice u tkanine, i finog lana, a na njoj izvezao heruvime obliku bademovog cveta, svaka s populjcima i umetničkom veštinom. **36** Za nju je napravio laticama. Tako je bilo sa svih šest krakova koji četiri stuba od bagremovog drveta i obložio izbijaju iz svećnjaka. **20** Na svećnjaku je bilo ih zlatom. Njihove kuke su bile od zlata, i za četiri čašice u obliku bademovog cveta, svaka njih je izlio četiri podnožja od srebra. **37** Za s populjcima i laticama. **21** Jedan populjak je ulaz u Šator napravio je zastor od ljubičaste, bio ispod prva dva kraka, drugi populjak ispod skerletne i tamno crvene tkanine, i finog lana, druga dva kraka, i treći populjak ispod poslednja vezom izvezenog, **38** i pet stubića sa njegovim dva kraka. Tako je bilo na svih šest krakova koji kukama. Vrhove stubova i njihove obruče je izbijaju iz svećnjaka. **22** Popoljci i krakovi činili su obložio zlatom, dok su njihovih pet podnožja jednu celinu sa svećnjakom; sve je bilo iskovano bila od bronze.

37 Veselilo je napravio Kovčeg od bagremovog drveta; dva i po lakata dug, lakat i po širok i lakat i po visok. **2** Obložio ga je čistim zlatom iznutra i spolja, i napravio mu zlatan venac unaokolo. **3** Zatim je izlio za njega četiri koluta od zlata za sve njegove četiri strane; dva

od jednog komada čistog zlata. **23** Napravio je, zatim, sedam svetiljki sa mašicama i pepeljarama od čistog zlata. **24** Svećnjak sa svim njegovim priborom je napravio od jednog talanta čistog zlata. **25** Zatim je napravio kadioni žrtvenik od bagremovog drveta, jedan lakat dug, jedan lakat širok – četvorouglastog oblika – i dva lakata visok. Rogovi su mu bili napravljeni iz jednog dela s

njim. **26** Obložio ga je čistim zlatom: njegovu vratima bio je vezom izvezen od ljubičaste, gornju stranu, njegove strane unaokolo i njegove skerletne i tamno crvene tkanine i finog lana. robove, i obrubio ga zlatnim okvirom. **27** Na Bio je dvadeset lakata dug i pet lakata visok, njemu je napravio po dva zlatna koluta ispod kao i dvorišne zavese. **19** Njihovih stubova bilo okvira na obe bočne strane, za drške kad se na je četiri. Njihova podnožja su bila od bronce, njima nosi. **28** Drške je napravio od bagremovog a njegove kuke od srebra. Vrhovi stubova su drveta i obložio ih zlatom. **29** Onda je napravio sveto ulje za pomazanje i čisti miomirisni kad načinjen apotekarskom veštinom.

38 Zatim je napravio žrtvenik za žrtve svespalnice od bagremovog drveta, pet lakata dug, pet lakata širok – četvrtastog oblika – i tri lakta visok. **2** Na njegova četiri ugla napravio mu je robove, tako da su rogovi bili iz jednog komada sa žrtvenikom, i obložio ga bronzom. **3** Napravio je i pribor za žrtvenik: lonce za uklanjanje pepela, lopatice, kotliće i mašice. Sve posude je načinio od bronce. **4** Za žrtvenik je napravio rešetku od bronce, u obliku mreže. Na mreži je načinio četiri bronzana obruča za njena četiri ugla. **5** Izlio je četiri koluta za četiri kraja bronzane rešetke za oslonac drškama. **6** Onda je napravio drške za žrtvenik od bagremovog drveta i obložio ih bronzom. **7** Drške je provukao kroz kolutove s obe strane žrtvenika, radi nošenja. Napravio ga je od dasaka, i bio je šupalj. **8** Zatim je napravio bronzani umivaonik sa bronzanim postoljem od ogledala žena koje su služile kod ulaza u Šator od sastanka. **9** Zatim je napravio dvorište za Prebivalište. Zavese za dvorište na južnoj strani bile su od finog lana, dužine stotinu lakata. **10** Bile su okačene o dvadeset stubova sa dvadeset bronzanih podnožja. Kuke i šipke za stubove bili su od srebra. **11** Dužina zavese na severnoj strani je takođe bila stotinu lakata sa svojih dvadeset stubova i sa dvadeset bronzanih podnožja. Kuke i šipke za stubove su bile od srebra. **12** Na zapadnoj strani, bilo je pedeset lakata zavese sa deset stubova i deset podnožja. Kuke i šipke za stubove su bile od srebra. **13** Na prednjoj, istočnoj strani, bile su zavese od pedeset lakata. **14** Zavese s jedne strane ulaza bile su petnaest lakata duge, sa svoja tri stuba i njihova tri podnožja. **15** Zavese za drugu stranu ulaza bile su takođe petnaest lakata duge, sa svoja tri stuba i njihova tri podnožja. **16** Sve zavese unaokolo su bile od finog lana. **17** Podnožja za stubove su bila od bronce, a kuke na stubovima i njihove šipke od srebra. I vrhovi stubova su bili obloženi srebrom dok su svi dvorišni stubovi imali srebrne vrhove. **18** Zastor na dvorišnim

drvorišta su bili od bronce. **21** Ovo je popis stvari koje su utrošene za Prebivalište – Prebivalište svedočanstva, koji je na Mojsijevu zapovest izvršen trudom Levita pod nadzorom Itamara, sina sveštenika Arona. **22** Veselilo, sin Urijin, sin Orov, iz plemena Judinog, napravio je sve što je Gospod zapovedio Mojsiju. **23** S njim je bio Elijav, sin Ahisamakov, iz plemena Danovog, rezbar, tkač i vezilac za ljubičastu, skerletnu i tamno crvenu tkaninu i fini lan. **24** Svega zlata koje je upotrebljeno za radove na izgradnji Svetinje – priloženog zlata – dvadeset devet talanata sedam stotina trideset šekela, prema hramskom šekelu. **25** A srebra koje je prikupljeno tokom popisivanja zajednice bilo je stotinu talanata i hiljadu i sedam stotina sedamdeset pet šekela, prema hramskom šekelu – **26** jedna beka po glavi, to jest, pola šekela prema hramskoj meri, od svakoga koji je bio popisan, od dvadeset godina pa naviše; ukupno šest stotina tri hiljade pet stotina pedeset. **27** Stotinu talanata srebra je bilo utrošeno za izlivanje podnožja za Svetinju i podnožja za zavese; sto podnožja od stotinu talanata srebra – jedan talant za svako podnožje. **28** Od hiljadu sedam stotina sedamdeset pet šekela je napravio kuke za stubove, obložio im vrhove i napravio šipke za njih. **29** Priložene bronce bilo je sedamdeset talanata i dve hiljade četiri stotine šekela. **30** Napravio je i podnožja za ulaz u Šator od sastanka, bronzani žrtvenik s njegovom bronzanom rešetkom i sav pribor za žrtvenik; **31** zatim, podnožja oko dvorišta, podnožja za dvorišnu kapiju, sve kočice za Prebivalište, i sve kočice oko dvorišta.

39 Od ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, napravili su svetu odoru za službu u Svetinji; napravili su posvećene odore za Arona, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **2** Oplećak su napravili od zlata, ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine i finog lana. **3** Iskovali su pločice od zlata, pa su ih izrezali u niti da se vešto upletu u ljubičastu, skerletnu i tamno crvenu tkaninu i od finog lana – vešto izvezenog. **4** Za oplećak

su napravili naramenice koje su bile sastavljene pa nar, zvonce pa nar, i tako svuda okolo uz rub s njim na oba njegova kraja. **5** Pojas kojim plašta, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **27** se opasivao oplećak je takođe bio napravljen Aronu i njegovim sinovima su istkali košulje od od zlata, ljubičaste, skerletne i tamno crvene finog lana, **28** lanene turbane, lanene kape i gaće tkanine i finog lana, tako da je s njim činio jednu od finog lana. **29** Pojasevi su bili vezom izvezeni celinu, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **6** od finog lana, ljubičaste, skerletne i tamno Zatim su oniks optočili okvirom od zlata. Na crvene tkanine, baš kako je Gospod zapovedio njemu su, kao na pečatnom prstenu, bila izrezana Mojsiju. **30** Zatim su napravili pločicu, posvetni imena Izrailjevih sinova. **7** Umetnuli su ih u natpis, od čistog zlata i na njemu urezali kao naramenice oplećka da budu podsetnik sinovima na pečatu: „Posvećen Gospodu“. **31** Privezali Izrailjevim, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. su je ljubičastom vrpcom i postavili je na vrh **8** Potom su napravili naprsnik umetničkom turbana, baš kako je Gospod zapovedio Mojsiju. veština, kao i oplećak: od zlata, ljubičaste, **32** Tako su bili završeni svi radovi na Prebivalištu, skerletne i tamno crvene tkanine i finog lana. Šatoru od sastanka. Izrailci su uradili sve što **9** Bio je u obliku četvorougla, udvojen; bio je je Gospod rekao Mojsiju da urade. **33** Onda su pedalj dužine, pedalj širine, i podvostručen. **10** doneli Mojsiju Prebivalište, Šator od sastanka i Umetnuo je u njega četiri reda dragog kamenja. sav njegov pribor: njegove kopče, njegove daske, U prvom redu su bili: rubin, topaz i smaragd; njegove obruče, njegove stubove i podnožja; **34** **11** u drugom redu: malahit, safir i dijamant; **12** pokrivač od ovnjujskih koža obojenih u crveno, u trećem redu: hijacint, ahat i ametist; **13** a u pokrivač od finih koža i pregradnju zavesu; četvrtom redu: hrisolit, oniks i jaspis. Bili su **35** Kovčeg svedočanstva sa svojim drškama i optočeni zlatnim okvirom. **14** Bilo je dvanaest poklopac; **36** sto sa svim njegovim priborom; dragih kamenova sa imenima sinova Izrailjevih; prinesene hlebove; **37** svećnjak od čistog zlata sa na svakom je bilo urezano, kao na pečatu na njegovim svećama – poređanim lampama – sa prstenju, po jedno ime za svako od dvanaest svim njegovim priborom, i ulje za osvetljenje; plemena. **15** Za naprsnik su napravili lančiće od **38** žrtvenik od zlata, ulje pomazanja i začine za čistog zlata u obliku upletene uzice. **16** Zatim su kađenje i zastor za ulaz u Šator; **39** bronzani napravili dva zlatna kolutića i pričvrstili ih na žrtvenik sa bronzanom oplatom, drškama i dva gornja ugla naprsnika. **17** Zlatne lančiće su svim njegovim priborom; umivaonik sa svojim privezali za dva kolutića na uglavima naprsnika. postoljem; **40** zavesu za dvorište, sa stubovima i **18** Oba kraja lančića su privezali za dva okvira i podnožjima, i zastor za dvorišni ulaz, njegovu pričvrstili ih za dve naramenice s prednje strane užad i kočiće i sav pribor za službu u Prebivalištu, oplećka. **19** Onda su napravili dva kolutića od za Šator od sastanka; **41** izvezene odežde za službu zlata i pričvrstili ih za dva donja ugla naprsnika, u Svetinji – posvećene odežde za sveštenika pri rubu unutrašnje strane do oplećka. **20** Zatim Arona i odežde za svešteničku službu njegovih su napravili dva kolutića od zlata i pričvrstili ih sinova. **42** Izrailci su uradili sav posao onako za donji kraj naramenice oplećka, na njegovoj kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **43** Mojsije je, prednjoj strani, kod šava iznad pojasa oplećka. zatim, pregledao sve radove, pa kad je video da **21** Kolutiće naprsnika su privezali za kolutiće su uradili kako je Gospod zapovedio, blagoslovio oplećka uzicom od purpura, da bi naprsnik stajao ih je.

iznad pojasa, te da ne bi spadao s oplećka, baš kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **22** Potom su napravili plašt za oplećak, sav istkan od ljubičaste tkanine. **23** U njegovoj sredini je bio prorez za glavu, kao prorez na oklopu. Rub oko proze bio je opšiven vezenim okovratnikom, da se plašt ne bi cepao. **24** Svuda oko donjeg ruba plašta napravili su narove od ljubičaste, skerletne i tamno crvene tkanine, i finog lana. **25** Napravili su zvončiće od čistog zlata i stavili ih između narova, svuda oko ruba plašta za službu, baš kako je Gospod zapovedio Mojsiju: **26** zvonce

40 Tada je Gospod rekao Mojsiju: **2** „Prvoga dana prvog meseca podigni Prebivalište, Šator od sastanka. **3** Postavi tamo Kovčeg svedočanstva i zakloni ga zavesom. **4** Onda donesi sto i postavi na njega ono što treba postaviti; donesi i svećnjak i u njega stavi sveće. **5** Postavi zlatni kadioni žrtvenik ispred Kovčega svedočanstva i postavi zastor na ulaz u Prebivalište. **6** Ispred ulaza u Prebivalište, Šator od sastanka, postavi žrtvenik za žrtve svespalnice. **7** Umivaonik stavi između Šatora

od sastanka i žrtvenika i nalij u njega vodu. **8** Tako je Mojsije završio posao. **34** Tada je oblak Dvorište postavi okolo, a na dvorišnu kapiju prekrio Šator od sastanka i slava Gospodnja je postavi zastor. **9** Potom uzmi ulje za pomazanje ispunila Prebivalište. **35** Mojsije nije mogao da i pomaži Prebivalište i sve što je u njemu i uđe u Šator od sastanka, jer je na njemu počivao posveti ga i sav njegov pribor, pa će biti svet. oblak, a slava Gospodnja ispunjavala Prebivalište. **10** Pomaži i žrtvenik za žrtve svespalnice i sav **36** Tokom celog njihovog putovanja, kad god bi se njegov pribor i posveti ga. Tako će žrtvenik oblak podizao sa Prebivališta, Izrailjci bi kretali postati presvet. **11** Pomaži i umivaonik i njegovo na put. **37** Ali, ako se oblak ne bi digao, ni oni ne postolje i posveti ga. **12** Zatim dovedi Arona i bi kretali na put, sve do dana kada bi se podizao. njegove sinove na ulaz u Šator od sastanka, pa **38** Jer, u toku celog njihovog putovanja, oblak ih okupaj vodom. **13** Arona obuci u posvećenu Gospodnji je bio nad Prebivalištem danju, dok je odeždu, pa ga pomaži i posveti da mi služi kao noću u oblaku bio oganj, pred očima celog doma sveštenik. **14** Zatim dovedi njegove sinove, pa Izrailjevog.

ih obuci u košulje. **15** Pomaži ih, kao što su pomazao njihovog oca, da mi služe kao sveštenici. Njihovo pomazanje će ih uvesti u svešteničku službu u sva pokolenja.“ **16** Mojsije učini sve kako mu je Gospod zapovedio. **17** Prebivalište je bilo podignuto prvog dana prvog meseca druge godine. **18** Mojsije je podigao Prebivalište. Postavio je podnožja, a na njih daske, zatim je postavio prečage i uspravio stubove. **19** Onda je rasprostro Šator nad Prebivalištem i na njega od gore stavio pokrivač Šatora, baš kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **20** Potom je uzeo Svedočanstvo i stavio ga u Kovčeg, stavio drške na Kovčeg i odozgo poklopio Kovčeg. **21** Kovčeg je doneo u Prebivalište, pa je obesio pregradnu zavesu da zakriva Kovčeg svedočanstva, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **22** Sto je postavio u Šator od sastanka na severnoj strani Prebivališta, izvan zavese. **23** Na njega je poređao hlebove pred Gospodom, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **24** Svećnjak je postavio u Šator od sastanka nasuprot stolu, na južnoj strani Prebivališta. **25** Potom je upalio sveće pred Gospodom, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **26** Ispred zavesu u Šatoru od sastanka postavio je zlatni žrtvenik. **27** Na njemu je upalio miomirisni kad, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **28** Na ulaz u Prebivalište je postavio zastor. **29** Žrtvenik za žrtve svespalnice je postavio kod ulaza Prebivališta Šatora od sastanka i na njemu prineo žrtvu svespalnicu i žrtvu od žita, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **30** Umivaonik je postavio između Šatora od sastanka i žrtvenika, i u njega nalio vode za pranje. **31** Iz njega su Mojsije, Aron i njegovi sinovi prali ruke i noge. **32** Prali su se kad su ulazili u Šator od sastanka i kad su pristupali žrtveniku, kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **33** Mojsije je zatim podigao dvorište oko Prebivališta i žrtvenika i postavio zastor na dvorišnu kapiju.

3 Mojsijeva

1 Gospod pozva Mojsija i reče mu iz Šatora od sastanka: **2** „Govori sinovima Izraeljevim i reci im: 'Kad ko od vas prinosi žrtvu Gospodu, neka je prinесе od stoke, krupne ili sitne. **3** Ako prinosi žrtvu svespalnicu od krupne stoke, neka prinесе muško bez mane. Neka ga dovede na ulaz od Šatora od sastanka, da bi ga Gospod prihvatio. **4** Zatim neka položi ruke na glavu žrtve svespalnice, da bi bila prihvaćena kao otкуп za njegov [greh], **5** i neka zakolje junca pred Gospodom. Onda neka sinovi Aronovi, sveštenici, prinesu krv i njome zapljuštu sve strane žrtvenika, koji je kod ulaza u Šator od sastanka. **6** Neka se [zatim] žrtva svespalnica odere i iseče na delove. **7** Potom neka sinovi Aronovi nalože vatru na žrtveniku, a na vatru naslažu drva. **8** Zatim neka sinovi Aronovi, sveštenici, poređaju delove, glavu i salo, na drva što su na ognju na žrtveniku. **9** Drob i noge neka se operu, a sveštenik neka sve to spali na žrtveniku. To je svespalnica, žrtva koja se pali na ugodan miris Gospodu. **10** Ako prinosi žrtvu od sitne stoke, neka prinесе jagnje ili jare kao žrtvu svespalnicu. Neka prinесе muško bez mane. **11** Neka ga zakolje pred Gospodom, sa severne strane žrtvenika. A sinovi Aronovi, sveštenici, neka njegovom krvljvu zapljuštu žrtvenik sa svih strana. **12** Neka zatim iseku žrtvu na delove, s glavom i lojem, a sveštenik neka poređa delove na drva koja su na ognju na žrtveniku. **13** Drob i noge neka operu u vodi, a sveštenik neka sve to prinесе i spali na žrtveniku. To je svespalnica, žrtva koja se pali na ugodan miris Gospodu. **14** Ako prinosi Gospodu žrtvu svespalnicu od ptica, neka prinесе na žrtvu grlicu ili golubića. **15** Neka ga sveštenik doneše na žrtvenik, i otkine mu glavu. Potom neka ga spali na žrtveniku, a krv neka iscedi niz žrtvenik sa strane. **16** Gušu s njenom sadržinom neka ukloni i baci ih istočno od žrtvenika, gde se odlaže pepeo. **17** Onda neka ga raspori duž krila, ali tako da ih ne raskine. Tada neka ga sveštenik spali na žrtveniku, na drvima što su na vatri. To je svespalnica, žrtva koja se pali na ugodan miris Gospodu.

2 Ako neko hoće da prinесе žitnu žrtvu Gospodu, neka prinесе brašno na žrtvu; neka ga prelije uljem i na njega stavi tamjan. **2** Onda neka ga doneše sinovima Aronovim, sveštenicima. Potom neka sveštenik zagrabi punu šaku brašna, ulje

i sav tamjan, pa neka ga spali na žrtveniku za spomen, kao žrtvu koja se pali na ugodan miris Gospodu. **3** Što ostane od dara, neka pripadne Aronu i njegovim sinovima, kao najsvetiji deo od žrtava koje se pale Gospodu. **4** Ako neko hoće da prinесе žitnu žrtvu koja se peče u peći, neka to budu beskvasne pogače od brašna umešene s uljem, ili beskvasni kolači preliveni uljem. **5** Ako je tvoja žrtva pečena na tiganju, neka bude od brašna bez kvasca umešena s uljem. **6** Izlomi je na komade i prelij je uljem. To je žitna žrtva. **7** Ako je tvoja žrtva pržena na tiganju, neka bude pripremljena od brašna i ulja. **8** Žitnu žrtvu pripremljenu na jedan od ovih načina prinesi Gospodu. Zatim je donesi svešteniku, a on neka je odnese na žrtvenik. **9** Potom sveštenik neka uzme deo od žitne žrtve za spomen, pa neka ga spali na žrtveniku. To je žrtva koja se pali na ugodan miris Gospodu. **10** Što ostane od žitne žrtve, neka pripadne Aronu i njegovim sinovima, kao najsvetiji deo od svespalnica koje se prinose Gospodu. **11** Nijedna žrtva koju prinosite Gospodu, ne sme da bude pripremljena s kvascem; ništa što je ukvasano ili s medom ne smete paliti kao žrtvu Gospodu. **12** Žrtvu od prvih plodova prinosite Gospodu, ali neka se ne prinose na žrtveniku kao ugodan miris. **13** Svaku žitnu žrtvu posoli. Ne propuštaj da solju saveza Boga svoga posoliš svoju žitnu žrtvu; svaku svoju žrtvu prinosi sa solju. **14** Ako prinosiš Gospodu žitnu žrtvu od prvih plodova, prinesi je u vidu mladog klasja prženog na vatri, ili izdrobljenog svežeg žita. **15** Izlij na nju ulja i stavi na nju tamjana. To je žitna žrtva. **16** Neka zatim sveštenik spali na žrtveniku nešto od izdrobljenog žita i ulja, sa svim tamjanom, kao žrtvu koja se pali Gospodu.

3 Ako neko prinosi žrtvu mira od krupne stoke, neka prinесе Gospodu muško ili žensko bez mane. **2** Zatim neka položi ruku na glavu njegove žrtve, i neka je zakolje na ulazu u Šator od sastanka. Tada neka sinovi Aronovi, sveštenici, zapljuštu krvljvu sve strane žrtvenika. **3** Od žrtve mira, kao paljenu žrtvu Gospodu, neka prinесе salo koje pokriva creva, i sve salo oko iznutrica. **4** A bubrege i salo što je oko njih i na slabinama, te mrežicu što je na jetri, neka ukloni zajedno s bubrežima. **5** Onda neka sinovi Aronovi spale to na žrtveniku zajedno sa žrtvom svespalnicom, koja je na drvima što su na vatri. To je žrtva koja se pali na ugodan miris Gospodu.

6 Ako neko prinosi žrtvu od sitne stoke, kao zajedno s bubrežima, **10** kao što se uklanja iz žrtvu mira Gospodu, neka prinese muško ili vola, žrtve mira. Neka ih zatim sveštenik spali žensko bez mane. **7** Ako na žrtvu prinosi ovcu, na žrtveniku za žrtve svespalnice. **11** A junčevu neka je donese pred Gospoda. **8** Neka položi kožu sa svim njegovim telom, glavom i nogama, ruku na glavu žrtve, pa neka je zakolje ispred utrobom i balegom – **12** sve što ostane od junca Šatora od sastanka. Onda neka sinovi Aronovi – neka odnese izvan tabora na čisto mesto, gde njenom krvlju zapljušnu žrtvenik sa svih strana. se prosipa pepeo, i neka ga spali na drvima; gde **9** Od žrtve mira, kao svespalnicu Gospodu, neka se prosipa pepeo, tamo neka bude spaljen. **13** prinесе: сало, цео реп – нека га откине код Ако сав збор Izrailjev nehotice згреши, а збору кићме – лој који покрива крева и сво сало око остане непознато у чему је ствар, то јест, ако изнутрица. **10** А бubrege и сало што је око њих и на прекреће коју од Господњих заповести чинећи што slabinama, те мрежицу што је на jetri, neka ukloni je zabranjeno, i tako postanu krivi, **14** onda, zajedno s bubrežima. **11** Затим neka sveštenik kad se dozna за greh koji su učinili, neka збору spali to на žrtveniku; то је храна која се пали принесе из крда једног junca на жртву за greh. на жртву Господу. **12** Ако прinosi kozu, neka je Neka ga dovedu pred Šator od sastanka, **15** а donese pred Gospoda. **13** Neka položi ruku на stareшине zajednice, neka tu, pred Gospodom, njenu главу, па neka je zakolje ispred Šatora polože рuke на junčеву главу, па neka zakolju od sastanka. Onda neka sinovi Aronovi njenom junca pred Gospodom. **16** Затим neka pomazani krvlju заплјусну жртвеник са свих strana. **14** Од sveštenik doneše нешто junčeve krvи u Šator od жртве, као сvespalnicu Gospodu, neka принесе: sastanka. **17** Оnda neka [свештеник] умоћи прст у сало које покрива крева, и све сало око изнутрица. krv и neka пошкropi sedam puta pred Gospodom **15** А бubrege и сало што је око њих и на slabinama, ispred zavesе. **18** Sa нешто krvи neka pomaže te mrežicu што је на jetri, neka ukloni zajedno rogove žrtvenika који стоји pred Gospodom u s bubrežima. **16** Neka sveštenik spali to на Šatoru od sastanka. Svu ostalu krv neka izlije na жртвенiku, као svespalnicu на угодан miris Gospodu. Sve сало припада Gospodu! **17** Ovo je večna uredba за ваša pokolenja, u svim vašim naseljima: ne jedite loja ni krv!”

4 Господ реће Мојсiju: **2** „Govori Izraeljцима i reci im: 'Када се неко неhotice згреши о једну од заповести Господњих чинећи што је забранjено: **3** Ако згреши помазани sveštenik, и time учини да greh padne на narod, neka za greh koji je počinio prinese iz krda junca bez mane Gospodu на жртву за greh. **4** Neka dovede junca pred Gospoda, kod ulaza u Šator od sastanka; neka položi ruku на junčevu главу, te zakolje junca pred Gospodom. **5** Onda pomazani sveštenik neka uzme нешто junčeve krvи и doneše je у Šator od sastanka. **6** Затим neka sveštenik умоћи прст у krv i delom krvи пошkropi sedam puta pred Gospodom ispred zavesе Svetinje. **7** Potom sveštenik neka назаме нешто krvи на rogove žrtvenika за paljenje kada pred Gospodom, који се nalazi у Šatoru od sastanka. Svu ostalu krv neka izlije на подноје žrtvenika за жртве svespalnice, који је код ulaza u Šator od sastanka. **8** Onda neka izvadi sve сало из junca, жртве за greh, сало које покрива крева и све сало које је око изнутрица. **9** А бubrege и сало што је око њих и на slabinama, те мрежицу што је на jetri, neka ukloni

prinесе из krda jednog junca на жртву за greh. Neka ga dovedu pred Šator od sastanka, **15** а старешине zajednice, neka tu, pred Gospodom, polože рuke на junčevu главу, па neka zakolju od sastanka. Onda neka sinovi Aronovi njenom junca pred Gospodom. **16** Затим neka pomazani krvlju заплјусну жртвеник са свих strana. **14** Од sveštenik doneše нешто junčeve krvи u Šator od жртве, као сvespalnicu Gospodu, neka принесе: sastanka. **17** Оnda neka [свештеник] умоћи прст у сало које покрива крева, и све сало око изнутрица. krv и neka пошkropi sedam puta pred Gospodom **15** А бubrege и сало што је око њних и на slabinama, ispred zavesе. **18** Sa нешто krvи neka pomaže te mrežicu што је на jetri, neka ukloni zajedno rogove žrtvenika који стоји pred Gospodom u s bubrežima. **16** Neka sveštenik spali to на Šatoru od sastanka. Svu ostalu krv neka izlije на жртвенiku, као сvespalnicu на угодан miris Gospodu. Sve сало припада Gospodu! **17** Ovo je večna uredba за ваša pokolenja, u svim vašim naseljima: ne jedite loja ni krv!”

Sa juncem neka postupi onako kako je postupio s juncem žrtvom za greh. Kad sveštenik izvrši обред откупљења nad njima, биће им опрошено. **21** Затим neka iznese preostalog junca izvan тaborа, i neka ga spali kao што је спалио првог junca. То је жртва за greh за збор. **22** Ако knez nehotice згреши и prekrši jednu од заповести Gospoda, Boga svoga, чинећи што је забранjeno, i tako postane kriv, **23** или mu укаžу на greh који је учинио – neka prinese на жртву muško jare bez mane. **24** Neka položi ruku на главу jreta i neka ga zakolje на mestu где се kolju жртве svespalnice pred Gospodom. To је жртва за greh. **25** Затим neka sveštenik uzme на прст нешто krvи од жртве за greh и neka je stavи на rogove žrtvenika за жртве svespalnice. Svu ostalu krv neka izlije на подноје žrtvenika за жртве svespalnice. **26** А sve сало neka spali на жртвенiku, као што се pali сало жртве mira. Kad sveštenik izvrši nad njim обред откупљења, биће му опрошено. **27** Ако неко из naroda u земљи nehotice згреши и prekrši jednu од Господњих заповести чинећи што је забранjено i tako postane kriv, **28** или mu укаžу на greh који је počinio – neka за greh који је počinio prinese на жртву žensko jare bez

mane. **29** Zatim neka položi ruku na glavu žrtve neka krvlju žrtve za greh poškropi žrtvenik, a za greh, i neka je zakolje na mestu za žrtve ostalu krv neka izlije na podnože žrtvenika. svespalnice. **30** Onda sveštenik neka uzme nešto To je žrtva za greh. **10** Drugog neka prinese na od njene krvi na prst, pa neka stavi na robove žrtvu svespalnicu, po propisu. Sveštenik neka žrtvenika za žrtve svespalnice. Svu ostalu krv izvrši obred otkupljenja nad njim za greh koji neka izlije na podnože žrtvenika. **31** A sve njeno je počinio, i biće mu oprošteno. **11** Ako nije u salo neka izvadi, kao što se vadi salo iz žrtve stanju da priušti dve grlice ili dva golubića, neka mira, a sveštenik neka ga spali na žrtveniku na Gospodu, kao naknadu za počinjeni greh, prinese ugodan miris Gospodu. Kad sveštenik izvrši nad jednu desetinu efe brašna. Neka u njega ne njim obred otkupljenja, biće mu oprošteno. **32** dodaje ulja, niti stavљa tamjana na njega, jer je to Ako dovodi jagnje kao žrtvu za greh, neka dovede žrtvu za greh. **12** Brašno neka doneše svešteniku, žensko jagnje bez mane. **33** Zatim neka položi a sveštenik neka zagrabi od njega punu šaku ruku na glavu žrtve za greh i neka je zakolje na za spomen, i neka to spali na žrtveniku kao mestu za žrtve svespalnice. **34** Tada sveštenik paljenu žrtvu Gospodu. To je žrtva za greh. **13** neka uzme nešto od njene krvi na prst i neka je Neka sveštenik izvrši nad njim obred otkupljenja stavi na robove žrtvenika za žrtve svespalnice. za greh koji je počinio u bilo kojem od ovih Svu ostalu krv neka izlije na podnože žrtvenika. slučajeva, i biće mu oprošteno. Ostalo neka **35** A sve njeno salo neka izvadi, kao što se vadi pripadne svešteniku kao žitna žrtva.” **14** Gospod salo iz žrtve mira, a sveštenik neka ga spali na reče Mojsiju: **15** „Ako neko učini verolomstvo, žrtveniku povrh žrtava koje se pale Gospodu. tako što se nehotice ogreši o neku od svetih Kad sveštenik izvrši nad njim obred otkupljenja stvari Gospodnjih, neka Gospodu, kao naknadu, za greh koji je učinio, biće mu oprošteno.

5 Ako neko sagreši tako što se ne odazove na sudski poziv kako bi dao izjavu pod zakletvom, iako je bio svedokom događaja, odnosno, ako je to video, ili je za to znao, snosiće krivicu. **2** Ili ako neko dotakne nešto nečisto: strvinu nečiste zverke, ili strvinu nečiste stoke, ili strvinu nečistog gmizavca, ili bilo koju nečistu strvinu, pa se neznaajući oskrnavi, ipak će biti kriv. **3** Ili kad neko dotakne ljudsku nečistoću – čime god nečistim da se oskrnavi – a to mu ostane nepoznato, ali kasnije sazna, skrivio je. **4** Ili ako se neko nepromišljeno zakune da će uraditi bilo zlo ili dobro – šta god da čovek nepromišljeno izgovori u zakletvi – a to mu ostane nepoznato, kad sazna kasnije za svoju krivicu u jednom od ovih slučajeva, **5** te shvati da je skrivio u jednom od njih, neka prizna ono u čemu je zgrešio. **6** A kao žrtvu za prestup koji je počinio, neka prinese Gospodu žensko grlo od sitne stoke, ovcu ili kozu, na žrtvu za greh. A sveštenik neka izvrši nad njim obred otkupljenja. **7** Ako nije u stanju da priušti jagnje ili jare, neka Gospodu, kao žrtvu za prestup koji je počinio, prinese dve grlice, ili dva golubića, jednog na žrtvu za greh, a drugog na žrtvu svespalnicu. **8** Neka ih donese svešteniku, a ovaj neka prvo prinese ono što je određeno kao žrtva za greh. Zatim neka mu zavrne vrat tako da ga odvoji od glave, ali glavu neka mu ne otkine sasvim. **9** Onda

dovede iz stada jednog ovna bez mane, čiju ćeš vrednost u srebrnim šekelima određivati prema hramskom šekelu. To je žrtva za prestup. **16** Kao žrtvu za prestup kojim se ogrešio o svetu stvar, neka nadoda petinu vrednosti i to neka preda svešteniku. Sveštenik neka izvrši nad njim obred otkupljenja ovnom, žrtvom za prestup, i biće mu oprošteno. **17** Ako neko zgreši tako što prekrši jednu od zapovesti Gospodnjih, te učini ono što je zabranjeno, a to mu ostane nepoznato, ipak će snositi odgovornost za svoju kaznu. **18** Taj neka svešteniku dovede iz stada ovna bez mane odgovarajuće vrednosti kao žrtvu za prestup. Sveštenik neka izvrši nad njim obred otkupljenja za greh koji je nehotice učinio, i biće mu oprošteno. **19** To je žrtva za prestup; skrivio je protiv Gospoda.“

6 Gospod još reče Mojsiju: **2** „Čovek koji učini greh neverstva protiv Gospoda, tako što prevari svoga bližnjega u onome što mu je bilo dano na čuvanje ili u zalog; ili opljačka ili iskoristi svoga bližnjega; **3** ili nađe izgubljenu stvar i slaže; ili se lažno zakune za jednu od ovih stvari koju neko može da učini, te se ogreši jednom od njih; **4** ako, dakle, ovako zgreši i shvati svoju krivicu i vrati što je opljačkao, ili stekao iskoristišavanjem, ili što mu je bilo dano na čuvanje, ili što je našao ono što je određeno kao žrtva za greh. Zatim kao izgubljeno, **5** ili bilo šta za šta se lažno zakleo, neka to u celosti isplati vlasniku i nadoda petinu na dan kad prinese žrtvu za svoj greh. **6** Za žrtvu

za prestup Gospodu neka donese svešteniku iz stada ovna bez mane prema vrednosti koju ti odrediš. **7** Kad sveštenik izvrši nad njim obred otkupljenja pred Gospodom, biće mu oprošteno čime je navukao na sebe greh, šta god to bilo.“ **8** Gospod reče Mojsiju: **9** „Zapovedi Aronu i sinovima Izrailjevim i reci im: 'Ovo je zakon za žrtvu svespalnicu: svespalnica neka ostane na žrtveniku, na mestu spaljivanja, celu noć do jutra. Vatra na žrtveniku mora stalno gori. **10** Sveštenik neka obuče svoju lanenu odeću i duge lanene gaće, a onda neka skupi pepeo nakon što oganj sagori svespalnicu na žrtveniku, i istrese ga pored žrtvenika. **11** Zatim neka skine sa sebe odeću i obuče drugu odeću, te neka odnese pepeo izvan tabora na čisto mesto. **12** Oganj na žrtveniku neka stalno gori; ne sme se gasiti. Neka sveštenik svako jutro naloži drva na oganj, neka na njega složi žrtvu svespalnicu i neka spali salo od žrtava mira. **13** Oganj na žrtveniku mora stalno da gori; ne sme se gasiti. **14** Ovo je zakon za žitnu žrtvu: Aronovi sinovi neka je prinose pred Gospodom ispred žrtvenika. **15** Jedan od njih neka zagrabi šaku brašna i ulja od žitne žrtve i sav tamjan koji je na žitnoj žrtvi, pa neka to spali na žrtveniku kao spomen na ugodan miris Gospodu. **16** Što preostane od žrtve neka pojedu Aron i njegovi sinovi; hlebovi neka se jedu bez kvasca na posvećenom mestu; neka ih jedu u dvorištu Šatora od sastanka. **17** Ne smeju se peći sa kvascem. Deo od paljenih žrtava koje se meni prinose njima sam dao. To je najsvetiji deo, kao što je žrtva za greh i žrtva za prestup. **18** Svaki muškarac od potomaka Aronovih može jesti taj deo od žrtava koje se pale Gospodu. To je večna uredba za sve vaše naraštaje. Ko god ih se dotakne, postaće svet.“ **19** Gospod je govorio Mojsiju: **20** „Ovo je prinos koji će Aron i njegovi sinovi prinositi Gospodu na dan pomazanja: desetinu efe brašna kao redovnu žitnu žrtvu, polovinu ujutro, a polovinu uveče. **21** Neka se priprema na tiganju sa uljem; neka bude dobro umešena. Žitnu žrtvu donesi izlomljenu na komade, pa je prinesi na ugodan miris Gospodu. **22** Neka je prinese jedan od Aronovih sinova, koji se pomazuje kao njegov naslednik. To je večna uredba. Žrtva neka se Gospodu potpuno spali. **23** Svaka žitna žrtva koju prinosi sveštenik neka se potpuno spali; ne sme se jesti.“ **24** Gospod reče Mojsiju: **25** „Reci Aronu i njegovim sinovima: 'Ovo je zakon za žrtvu za greh: žrtva za greh neka se zakolje pred Gospodom na mestu gde se kolje žrtva svespalnica – presveta je. **26** Sveštenik koji prinosi žrtvu za greh može od nje jesti na svetom mestu, u dvorištu Šatora od sastanka. **27** Što se god dotakne mesa postaće sveto, a ako ono čime je navukao na sebe greh, krv poprska odeću, operi je na svetom mestu. **28** bilo.“ **29** Gospod reče Mojsiju: **30** „Zapovedi Aronu Zemljani lonac u kome se meso kuva mora se na konjima razbiti, a ako je kuvano u bronzanom loncu, lonac neka se izriba i ispere vodom. **29** Svako muško među sveštenicima sme je jesti – presveta je. **30** Svaka žrtva za greh čija se krv donosi u Šator od sastanka da se izvrši obred otkupljenja na svetom mestu, neka se ne jede, nego neka se spali vatrom.

7 Ovo je zakon o žrtvi za prestup. Ona je presveta. **2** Neka se žrtva za prestup kolje na mestu gde se kolju žrtve svespalnice, a njenom krvljku neka se zapljuje žrtvenik sa svih strana. **3** Neka se prinese sve njeno salo, rep i salo koje pokriva iznutrice, **4** oba bubrega i salo što je oko njih i na slabinama; i mrežica što je na jetri neka se ukloni zajedno s bubrezima. **5** Neka to sveštenik spali na žrtveniku kao paljenu žrtvu Gospodu. To je žrtva za prestup. **6** Svako muško među sveštenicima sme je jesti. Neka se jede na svetom mestu. Ona je presveta. **7** Zakon o žrtvi za prestup isti je kao zakon o žrtvi za greh. Isti je zakon za obe: ona pripada svešteniku koji njome vrši obred otkupljenja. **8** Svešteniku koji prinosi nečiju žrtvu svespalnicu, neka pripadne koža od žrtve koju je prineo. **9** Svaka žitna žrtva koja se peče u peći, i svaka koja se pripravlja u kotliću ili na tiganju neka pripadne svešteniku koji je prinosi; njegova je. **10** Svaka žitna žrtva koja se mesi sa uljem ili nasuvo, neka pripadne svim sinovima Aronovim podjednako. **11** Ovo je zakon za žrtvu mira koja se prinosi Gospodu. **12** Ako je ko prinosi u znak zahvalnosti, neka uz žrtvu zahvalnicu prinese i beskvasne pogače umešene sa uljem, ili beskvasne kolače namazane uljem. **13** Uz pogače neka prinese i hleb od dizanog testa sa žrtvom mira, kao svoju zahvalnost. **14** Od svega što prinosi neka prinese po jedan kolač na dar Gospodu. To neka pripadne svešteniku koji škropi krv od žrtve mira. **15** A meso od žrtve mira kojom zahvaljuje, neka se pojede na dan kada se prinese; ništa ne sme ostati do jutra. **16** Ako neko prinosi žrtvu zavetnicu, ili dobrovoljnu žrtvu, meso neka se pojede na dan kad prinosi svoju žrtvu. Što od toga ostane, neka se pojede sutradan. **17** Ako nešto mesa od žrtve ostane do trećega dana, neka se spali. **18** Ako neko jede

meso od žrtve mira i trećega dana, taj koji je **3** i saberi celu zajednicu kod ulaza Šatora od prinosi neće biti ugodan Bogu; žrtva mu se neće sastanku.“ **4** Mojsije učini kako mu je Gospod računati, jer je meso postalo nečisto. Onaj koji zapovedio. Kada se zajednica sabrala kod ulaza jede od njega navući će na sebe krivicu. **19** Meso od Šatora od sastanka, **5** Mojsije reče zajednici: koje se dotakne čega nečistog neka se ne jede; „Ovo je Gospod zapovedio da se uradi!“ **6** Mojsije neka se spali. Ko god je čist sme jesti meso. **20** je doveo Arona i njegove sinove, pa ih je oprao Ako bi neko jeo mesa od žrtve mira koja pripada u vodi. **7** Obukao ga je u odeždu i opasao ga Gospodu, a pritom bude nečist, taj neka se istrebi opasačem. Zatim ga je obukao u košulju, i stavio iz svog naroda. **21** Ako se neko dotakne čega god na njega oplećak. Onda ga je opasao izvezenim nečistog: čovečje nečistoće, ili nečiste životinje, pojasm i njime ga pričvrstio uz oplećak. **8** ili kakve god nečiste i gadne životinje, a zatim Stavio je na njega naprsnik, a u naprsnik je stavio jede od mesa žrtve mira koja pripada Gospodu, Urim i Tumim. **9** Na glavu mu je stavio turban, takav neka se istrebi iz svoga naroda.“ **22** Gospod a na čelo turbana metnuo je zlatnu pločicu, reče Mojsiju: **23** „Reci narodu izrailjskom: 'Ne posvetni natpis, kao što je Gospod zapovedio jedite nikakvog sala od volova, ovaca i koza! **24** Mojsiju. **10** Mojsije uze ulje za pomazanje i Salo od uginule ili rastrgane životinje može se pomaza Prebivalište i sve stvari u njemu, i tako koristiti za bilo šta, ali ga ne smete jesti. **25** Ko ga posveti. **11** Od tog ulja je poškropio žrtvenik god bi jeo salo od životinje koja se prinosi na sedam puta. Zatim je pomazao žrtvenik, sve paljenu žrtvu Gospodu, neka se istrebi iz svoga njegovo posude, i umivaonik sa postoljem, da ih naroda. **26** Ni u jednom od svojih naselja ne posveti. **12** Nešto od tog ulja je izlio na Aronovu smete jesti nikakve krvi, ni od ptica ni od stoke, glavi i pomazao ga, da ga posveti. **13** Mojsije **27** Ako neko jede bilo kakvu krv, neka se istrebi iz je pristupio Aronovim sinovima i obukao ih u svoga naroda.“ **28** Gospod reče Mojsiju: **29** „Reci košulje, opasao ih pojasevima, i obmotao im narodu izrailjskom: 'Onaj ko prinosi Gospodu turban oko glave, kako je Gospod zapovedio žrtvu mira, neka donese Gospodu deo od žrtve Mojsiju. **14** Potom je priveo junca, žrtvu za mira. **30** Svojim rukama neka donese paljenu greh. Aron i njegovi sinovi su položili ruke na žrtvu Gospodu: salo s grudima. Grudi neka se glavu junca, žrtve za greh, **15** a Mojsije ga je podignu pred Gospodom kao žrtva dizanica, **31** a zaklao. Onda je uzeo nešto krvi i svojim prstom sveštenik neka spali salo na žrtveniku. Grudi neka je namazao na rogove žrtvenika i tako ga očistio. pripadnu Aronu i njegovim sinovima. **32** Desnu Ostalu krv je izlio podno žrtvenika. Tako ga je pleću od žrtve mira daj svešteniku kao dar. **33** posvetio da se vrši obred otkupljenja na njemu. Onome između Aronovih sinova koji prinosi krv **16** Mojsije je, zatim, uzeo sve salo što je oko creva, i salo žrtve mira, neka pripadne desna pleća. mrežicu na jetri, oba bubrega s lojem, i spalio **34** Ja sam, naime, uskratio narodu izrailjskom ih na žrtveniku. **17** A junca s njegovom kožom, grudi žrtve mira i pleću žrtvenoga dara, i dao mesom i balegom, spalio je izvan tabora, onako ih Aronu, svešteniku, i njegovim sinovima. To im kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **18** Potom sleduje od naroda izrailjskog po večnoj uredbi.“ je [Mojsije] doveo ovna za žrtvu svespalnicu, **35** To je deo određen za Arona i njegove sinove a Aron i njegovi sinovi su položili ruke ovnu od žrtava koje se pale Gospodu, na dan kada se na glavu. **19** Tada ga je Mojsije zaklao i krvlju uvode u službu kao sveštenici Gospodnjii. **36** Ovo zapljusnuo žrtvenik sa svih strana. **20** Nakon toga je Gospod zapovedio Izrailjcima da im daju na je isekao ovna na komade, pa je spalio glavu, dan njihovog pomazanja po večnoj uredbi za delove i salo. **21** Utrobu i noge je oprao u vodi, sve njihove naraštaje. **37** To je zakon za žrtvu pa je celog ovna spalio na žrtveniku. To je bila svespalnicu, za žitnu žrtvu, za žrtvu za greh, za žrtvu svespalnica na ugodni miris, paljena žrtva žrtvu za prestatup, za žrtvu posvećenja, i za žrtvu koja se prinosi Gospodu – onako kako je Gospod mira, **38** koji je Gospod dao Mojsiju na gori Sinaju, zapovedio Mojsiju. **22** Zatim je doveo drugog na dan kad je zapovedio narodu izrailjskom da ovna, ovna za posvećenje. Aron i njegovi sinovi prinosi svoje žrtve Gospodu u Sinajskoj pustinji.

8 Gospod reče Mojsiju: **2** „Uzmi Arona i njegove sinove; odeću, ulje posvećenja, junca žrtve za greh, dva ovna, košaru beskvasnih hlebova,

polože ruke na njegovu glavu, **23** a Mojsije ga zakolje. Zatim je Mojsije uzeo nešto ovnove krvi, pa je njome namazao resu Aronovog desnog uha, palac njegove desne ruke, i palac njegove desne noge. **24** Onda je Mojsije doveo Aronove

sinove. Mojsije im je namazao nešto od krvi na resu desnog uha, na palac desne ruke i na palac desne noge. Ostalom krvlju Mojsije je zaplijusnuo je Gospod zapovedio da činite, da bi vam se žrtvenik sa svih strana. **25** Nakon toga je uzeo pokazala slava Gospodnja.“ **7** Tada Mojsije reče salo, rep, sve salo oko iznutrica, mrežicu s jetre, Aronu: „Pristupi žrtveniku i prinesi žrtvu za oba bubrega s njihovim salom, i desnou plećku. greh za sebe i žrtvu svespalnicu, pa učini obred **26** Iz košare s hlebovima, koje su stajale pred otkupljenja za sebe i za narod. Onda prinesi žrtvu Gospodom, uzeo je jednu beskvasnu lepinju, naroda i izvrši obred otkupljenja za njih, kao što jedan hleb s uljem, i jedan kolač, i stavio ih na je Gospod zapovedio.“ **8** Aron pristupi žrtveniku salo i na desnou plećku. **27** [Mojsije] je sve to i zaklja za sebe tele – žrtvu za greh. **9** Zatim stavio na ruke Aronu i na ruke njegovih sinova, i su mu njegovi sinovi doneli krv; on je umočio podigao ih kao žrtvu dizanicu pred Gospodom. **28** prst u krv i njome namazao rogove žrtvenika. Mojsije je, zatim, uzeo to iz njihovih ruku i spalio Ostalu krv je izlio na podnožje žrtvenika. **10** Salo, na žrtveniku sa žrtvom svespalnicom. To je bila bubrege, i mrežicu što je na jetri od žrtve za žrtva za posvećenje na ugodni miris, paljena greh, spalio je na žrtveniku, kao što je Gospod žrtva Gospodu. **29** Potom je Mojsije uzeo grudi i rekao Mojsiju. **11** A meso i kožu spalio je izvan podigao ih kao žrtvu dizanicu pred Gospodom. To tabora. **12** Zatim je zaklao žrtvu svespalnicu. je bio Mojsijev deo od ovna, žrtve za posvećenje Njegovi sinovi su mu dodali krv, a on je njome – kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **30** Onda zaplijusnuo žrtvenik sa svih strana. **13** Onda su je Mojsije uzeo od ulja pomazanja i od krvni, mu dodali žrtvu svespalnicu, deo po deo, i glavu, koji su bili na žrtveniku, pa je poškropio Arona a on je to spalio na žrtveniku. **14** Creva i noge i njegovu odeždu, i njegove sinove i njihove je oprao, pa ih je spalio na žrtveniku sa žrtvom odežde, pa je posvetio Arona i njegovu odeždu, i svespalnicom. **15** Zatim je doveo žrtvu za narod: njegove sinove i njihove odežde. **31** Tada Mojsije uzeo je jarca, žrtvu za greh za narod, zaklao ga, i reče Aronu i njegovim sinovima: „Skuvajte to prineo ga kao žrtvu za greh, kao i prethodno. **16** meso na ulazu u Šator od sastanka i tamu ga Posle toga je doveo žrtvu svespalnicu i prineo je jedite s hlebom iz košare s posvetnim hlebom, po propisu. **17** Potom je doneo žitnu žrtvu, pa je kao što sam zapovedio: 'Neka ga jedu Aron i uzeo punu šaku od nje i spalio to na žrtveniku njegovi sinovi.' **32** Što ostane od mesa i hleba, uz jutarnju žrtvu svespalnicu. **18** Potom je zaklao neka se spali. **33** Ne napuštajte ulaz Šatora od vola i ovna – žrtvu mira za narod. Aronovi sinovi sastanka sedam dana, dok se ne navrše dani su mu dodali od te krvni, kojom je zaplijusnuo vašeg posvećenja. Naime, sedam dana će trajati sve strane žrtvenika. **19** Salo od vola i ovna: rep, vaše posvećenje. **34** Kako se danas činilo, tako salo što pokriva creva, bubrege, mrežicu što je je Gospod zapovedio da se i nadalje vrši obred na jetri; **20** te delove sala su položili na grudi, otkupljenja za vas. **35** Na ulazu Šatora od sastanka a [Aron] je spalio salo na žrtveniku. **21** Grudi i ostanite sedam dana, danju i noću, držeći što desnu plećku Aron je podigao kao žrtvu dizanicu je Gospod zapovedio, da ne izginete. Tako mi pred Gospodom, kao što je Mojsije zapovedio. je bilo zapovedeno.“ **36** Aron i njegovi sinovi **22** Zatim je Aron podigao ruke prema narodu i su izvršili sve reči koje im je Gospod zapovedio blagoslovio ga. Pošto je prineo žrtvu za greh, preko Mojsija.

9 Osmoga dana je Mojsije pozvao Arona, njegove sinove, i izrailjske starešine. **2** Rekao je Aronu: „Uzmi tele iz krda za žrtvu za greh, i ovna bez mane za žrtvu svespalnicu, pa ih dovedi pred Gospoda. **3** A Izraeljcima reci: 'Uzmite jarca za žrtvu za greh, i tele i jagnje, oboje od godinu dana, bez mane, za žrtvu svespalnicu, **4** i vola i ovna za žrtvu mira da se žrtviju pred Gospodom, i žitnu žrtvu umesnu sa uljem, jer će vam se danas Gospod ukazati.“ **5** Oni donesoše što im je Mojsije zapovedio ispred Šatora od sastanka.

10 Aronovi sinovi, Nadav i Avijud, svaki uzme svoju kadionicu, u njih stave vatru a na nju kad, pa su prineli pred Gospodom tuđi organj, suprotno onome što im je zapovedio. **2** Tada siđe organj od Gospoda i proguta žrtvu svespalnicu i delove sala na žrtveniku. Kad je sav narod to video, povikao je i pao ničice.

Gospodom. **3** Tada Mojsije reče Aronu: „To je ono što je Gospod rekao: 'Pokazaću svoju svetost preko onih koji su mi blizu, i proslaviću se pred svim narodom.'“ Aron je čutao. **4** Mojsije je pozvao Misaila i Elisafana, sinove Ozila, strica Aronovog, pa im je rekao: „Pristupite i iznesite svoju braću ispred Svetinje na mesto izvan tabora.“ **5** Oni pristupe i iznesu ih u njihovim odorama izvan tabora, kao što je Mojsije rekao. **6** Potom Mojsije reče Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i Itamaru: „Ne raščupavajte svoju kosu, i ne razdirite svoju odeću, da ne poginete i da on ne plane gnevom na svu zajednicu. A vaša braća, sav dom Izrailjev, mogu da oplakuju one koje je Gospod spalio. **7** Ne napuštajte ulaz Šatora od sastanka da ne poginete, jer je ulje pomazanja Gospodnjeg na vama.“ Oni su učinili kako je Mojsije rekao. **8** Gospod reče Aronu: **9** „Nemoj piti vina i žestoka pića, ni ti ni tvoji sinovi, kada ulazite u Šator od sastanka, da ne poginete. To je večna uredba za vaše naraštaje, **10** da biste mogli praviti razliku između svetog i nesvetog, i između nečistog i čistog, **11** i da biste učili Izraeljce svim uredbama koje im je Gospod rekao preko Mojsija.“ **12** Mojsije reče Aronu i njegovim preostalim sinovima, Eleazaru i Itamaru: „Uzmite žitnu žrtvu što je ostala od paljene žrtve Gospodnje, i jedite je beskvasnu pored žrtvenika, jer je presveta. **13** Jedite je na svetom mestu; to je deo od paljene žrtve Gospodnje, koji sleduje tebi i tvojim sinovima, jer mi je tako zapovedeno. **14** A grudi žrtve dizanice i plećku žrtvenog dara jedite na čistom mestu, ti, tvoji sinovi i tvoje čerke; to je deo od žrtvata mira izrailjskog naroda, koji sleduje tebi i tvojim sinovima. **15** Plećka žrtvenog dara i grudi žrtve dizanice, zajedno sa delovima sala paljene žrtve, neka se donesu radi prinošenja žrtve dizanice pred Gospodom. To će biti deo koji sleduje tvojim sinovima i tebi doveka, kao što je Gospod zapovedio.“ **16** Onda se Mojsije raspitao o jarcu – žrtvi za greh, a on već spaljen! Razgnevivši se na Eleazara i Itamara, Aronove preostale sinove, rekao je: **17** „Zašto niste jeli žrtvu za greh na svetom mestu, jer je presveta?! Ona vam je dana da ukloni krivicu zajednice i da izvrši za njih obred otkupljenja pred Gospodom. **18** Pošto njena krv nije bila unesena u Svetinju, trebalo je da je jedete u Svetinji, kao što sam zapovedio.“ **19** Aron odgovori Mojsiju: „Vidi, danas su prineli svoju žrtvu za greh i svoju žrtvu svespalnicu pred Gospodom, a evo šta me je zadesilo. Da sam danas jeo žrtvu za greh, da li bi to ugodilo Gospodu?“ **20** Kad je Mojsije to čuo, odobrio je to.

11 Gospod reče Mojsiju i Aronu: **2** „Recite Izraeljcima: 'Od svih životinja na zemlji, ovo su one koje smete jesti: **3** svaku koja ima papke, i to razdvojene papke, i koja preživa, možete jesti. **4** Međutim, od onih životinja što preživaju, ili imaju razdvojene papke ne jedite: kamilu, jer iako preživa, nema razdvojene papke; nečista je za vas; **5** daman, jer iako preživa, nema razdvojene papke; nečist je za vas; **6** divljeg zeca, jer iako preživa, nema razdvojene papke; nečist je za vas; **7** svinju, jer iako ima razdvojene papke, ne preživa; obredno je nečista za vas. **8** Ne jedite njihovo meso, i ne dotičite njihovu strvinu; nečiste su za vas. **9** Od svega što je u vodi, ove jedite: sve što je u vodi, u morima ili rekama, i ima peraje i krljuš, to možete jesti. **10** A sve što je u morima i rekama, a nema peraje i krljuš, od svega što vrvi u vodi, i od svih drugih živih bića – za vas je odvratno. **11** Držite ih za odvratne; ne jedite njihovo meso, i neka vam njihova lešina bude odvratna. **12** Sve što je u vodi, a nema peraje i krljuš – za vas je odvratno. **13** Ovo su ptice koje morate smatrati nečistima. Ne jedite ih, jer su odvratne za vas: orao, lešinar, jastreb, **14** kraguj, kobac svake vrste, **15** sve vrste gavrana, **16** noj, sova, galeb, sve vrste kraguja, **17** čuk, kormoran, buljina, **18** labud, buljina, beloglavi sup, **19** roda, sve vrste čaplji, pupavac i slepi miš. **20** Sva krilata bića koja gamiju i idu na četiri noge, za vas su odvratna. **21** Od svih bića koja gamiju i idu na četiri noge, ove možete jesti: one koje iznad svojih nogu imaju zglobove kojima skaču po zemlji. **22** Od ovih možete jesti: sve vrste skakavaca, sve vrste cvrčaka, i sve vrste argola i zrikavaca. **23** A svako krilato biće koje gamije, a ima četiri noge, za vas je odvratno. **24** Ova će vas učiniti nečistima; ko god dotakne njihovu lešinu biće nečist do večeri. **25** Ko god ponese njihovu lešinu, neka opere svoju odeću; biće nečist do večeri. **26** Svaka životinja koja ima nerazdvojene papke i ne preživa, za vas je nečista i nečist će biti svako ko ih se dotakne. **27** Sve što hoda na šapama među životnjama koje hodaju na četiri noge, za vas su nečiste. Ko god se dotakne njihove lešine, biće nečist do večeri. **28** Ko ponese njihovu lešinu, neka opere svoju odeću; biće nečist do večeri. Za vas su nečiste. **29** Od životinja što puze po zemlji za vas su nečiste:

lasica, miš, i sve vrste velikih guštera, **30** gekon, žensko dete, biće nečista dve nedelje, kao u toku krokodil, zelembać, daždevnjak i kameleon. **31** Od mesečnog reda; neka u stanju čišćenja od svoje životinja što puze te su nečiste za vas. Ko god ih krv i ostane šezdeset šest dana. **6** Kad se navrše dotakne kad uginu biće nečist do večeri. **32** Kad dani njenog čišćenja za sina ili za čerku, neka neka od ovih životinja mrtva padne na nešto, na ulaz u Šator od sastanka doveđe svešteniku to će biti nečisto, bilo to drvena posuda, odeća, jagnje od godinu dana za žrtvu svespalnicu, koža, ili kostret, to jest, svaki predmet koji služi i golubića, ili grlicu, za žrtvu za greh. **7** On čemu. To neka se zamoći u vodu, i biće nečisto će ga prineti pred Gospodom i izvršiti obred do večeri. Potom će biti čisto. **33** Ako neka od otkupljenja za nju, i biće očišćena od izliva svoje njih upadne u bilo koju zemljjanu posudu, sve krv. Ovo je zakon za ženu kada rodi muško ili što je u njoj biće nečisto. Zato je razbijte. **34** žensko dete. **8** A ako ne može sebi da priušti Svaka hrana koja se jede, ako u nju dospe voda iz jagњe, neka uzme dve grlice ili dva golubića, takve posude, postaće nečista, i svako piće koje jedno za žrtvu svespalnicu, a drugo za žrtvu za se pije biće nečisto ako je bilo u takvoj posudi. **35** Ako lešina neke od ovih životinja padne na nju i biće čista.”

nešto, to će biti nečisto, bilo peć ili ognjište. To neka se razvali. One su nečiste i za vas će ostati nečiste. **36** Ipak, izvor ili čatrnja gde se skuplja voda biće čisti, ali onaj ko dotakne njihovu lešinu biće nečist. **37** Ako takva strvina padne na seme za setvu, seme će ostati čisto. **38** Ali ako voda ovlaži seme i strvina padne na njega, za vas će biti nečisto. **39** Ako ugine životinja koju smete jesti, svako ko je dodirne biće nečist do večeri. **40** Onaj koji pojede od njene strvine biće nečist do večeri, a ko ponese njenu strvinu neka opere svoju odeću i bude nečist do večeri. **41** Svaka životinja koja puzi po zemlji je odvratna. Neka se ne jede! **42** Sve što ide na trbuhi, i sve što se kreće na četiri noge, i sve što ima mnogo nogu, i sva bića što puze po zemlji, to ne smete jesti, jer su odvratne. **43** Nemojte se poganiti nijednim bićem koje puzi; ne skrnavite se njima da ne postanete nečisti. **44** Jer ja sam Gospod, Bog vaš! Zato budite sveti, jer sam ja svet. Ne skrnavite se nijednim bićem što puzi po zemlji. **45** Ja sam Gospod koji vas je izveo iz zemlje egipatske da vam budem Bog. Stoga budete sveti, jer ja sam svet! **46** Ovo su zakoni o životinjama, pticama i svakom živom biću koje vrvi u vodi, i svakom biću koje puzi po zemlji, **47** da se pravi razlika između nečistog i čistog; između životinja koja se mogu jesti i životinja koja se ne mogu jesti.”

12 Gospod reče Mojsiju: **2** „Reci narodu izrailjskom: 'Kad koja žena zatrudni i rodi muško dete, biće nečista sedam dana; biće nečista kao u dane mesečnog reda. **3** Osmoga dana neka se dete obreže. **4** Neka u stanju čišćenja od svoje krvi ostane trideset tri dana; neka ne dotiče ništa sveto, i neka ne ulazi u Svetilište, dok se ne navrše dani njenog očišćenja. **5** A ako rodi

13 Gospod reče Mojsiju i Aronu: **2** „Čovek na čijoj se koži pojavi otok, svrab ili svetla pega, i to se razvije u oboljenje na njegovoj koži koje izgleda kao guba, neka se doveđe svešteniku, Aronu ili jednom od njegovih sinova, sveštenika. **3** Neka sveštenik pregleda oboljenje na njegovoj koži. Ako je dlaka na obolelom mestu pobelela, a obolelo mesto niže od kože na njegovom telu, to je guba. Kada ga sveštenik pregleda, neka ga proglaši nečistim. **4** Ali ako je pega na njegovoj koži bela, i ne izgleda da je niža od kože, a dlaka na njoj nije pobelela, neka sveštenik zatvori obolelog na sedam dana. **5** Sedmoga dana neka ga sveštenik pregleda. Ako vidi da je oboljenje ostalo isto i da se nije proširilo po koži, neka ga sveštenik zatvori na još sedam dana. **6** Sedmoga dana neka ga sveštenik ponovo pregleda. Ako primeti da se oboljenje povlači i da se nije proširilo po koži, neka ga proglaši čistim: to je svrab. Neka opere svoju odeću i biće čist. **7** Ali ako se svrab proširi po koži nakon što ga sveštenik pregleda i proglaši čistim, neka se ponovo pojavi pred sveštenikom. **8** Ako sveštenik vidi da se svrab proširio po koži, neka ga proglaši nečistim; to je guba. **9** Onaj ko oboli od gube mora da se doveđe pred sveštenika. **10** Ako sveštenik primeti da je otok na koži beo, i da je od njega pobelela dlaka, i da je živo meso u otoku, **11** to se guba pritajila na njegovoj koži. Sveštenik će ga proglašiti nečistim. Neće ga zatvoriti, jer je već nečist. **12** Ali ako guba izbije po koži tako da prekrije celu kožu od glave do pete, gde god da sveštenik pogleda, **13** neka ga sveštenik pregleda. Ako je guba prekrila celo njegovo telo, neka proglaši obolelog čistim. Pošto je sve pobelelo, čist je. **14** Ali čim se na njemu pojavi živo meso,

biće nečist. **15** Kada sveštenik primeti živo meso, Neka opere svoju odeću i biće čist. **35** Međutim, neka ga proglaši nečistim. Živo meso je nečisto; ako se šuga proširi po koži nakon što je bio to je guba. **16** Ako živo meso ponovo pobeli, proglašen čistim, **36** neka ga sveštenik pregleda. neka dođe svešteniku. **17** Ako, dakle, sveštenik Ako primeti da se šuga proširila po koži, neka vidi da je oboljenje pobelelo, neka sveštenik sveštenik ne gleda ima li žute dlake; nečist je. proglaši obolelog čistim: čist je. **18** Kada neko **37** Ako on oceni da se šuga nije promenila, i da dobije čir na koži koji zaceli, **19** a na tom mestu crna dlaka nije izrasla na njoj, šuga se izlečila: se pojavi beli otok, ili crvenkastobela mrlja, neka čist je. Sveštenik neka ga proglaši čistim. **38** se pokaže svešteniku. **20** Ako sveštenik primeti Ako se na koži nekog čoveka ili žene pojave bele da otok izgleda niži od ostale kože, i da je dlaka pege, **39** neka sveštenik izvrši pregled. Ako su pobelela, neka ga sveštenik proglaši nečistim. To pege na koži zagasito bele, to je osip izbio na je oboljenje, guba koja je izbila na čiru. **21** Ako koži: čist je. **40** Ako nekom čoveku opadne kosa s sveštenik primeti da na otoku nema bele dlake, i glave, te očelavi, čist je. **41** Ako mu kosa opadne da nije niži od ostale kože, nego da se povlači, spreda, te mu očelavi čelo, čist je. **42** Ali ako mu neka ga sveštenik zatvori na sedam dana. **22** Ako se na čelavom čelu ili čelavom zatiljku pojavi se proširi po koži, neka ga sveštenik proglaši belo oboljenje sa crvenilom, to je guba izbila nečistim: to je kožno oboljenje. **23** No, ako svetla po čelavom čelu ili čelavom zatiljku. **43** Neka ga mrlja stoji gde jeste i ne širi se, to je ožiljak od sveštenik pregleda. Ako primeti oboljenje s belim čira. Neka ga sveštenik proglaši čistim. **24** Ako otokom i crvenilom na njegovom čelavom čelu neko ima opeketinu na koži, pa se na živom mesu ili čelavom zatiljku, nalik gubi na koži, **44** čovek na opeketini pojavi pega, bilo crvenkastobela je gubav, nečist je. Neka ga sveštenik proglaši ili bela, **25** neka je sveštenik pregleda. Ako je nečistim; oboljenje mu je na glavi. **45** Onaj ko dlaka na svetloj mrlji pobelela i izgleda niže od oboli od oboljenja gube, neka nosi razdrtu odeću; ostale kože, to je guba izbila na opeketini. Neka kosa neka mu bude raspuštena; a gornju usnu ga sveštenik proglaši nečistim. To je oboljenje neka pokrije i neka više: 'Nečist! Nečist!' **46** On gube. **26** Ali, ako sveštenik primeti da dlaka na će biti nečist dokle god je oboljenje na njemu. svetloj mrlji nije pobelela i da mrlja nije niža od Pošto je nečist neka živi odvojeno: boravište ostale kože, nego da se povlači, neka ga sveštenik će mu biti izvan tabora. **47** Ako se oboljenje zatvori na sedam dana. **27** Sedmoga dana, neka ga gube pojavi na vunenoj ili lanenoj odeći, **48** bilo sveštenik pregleda. Ako se proširi po koži, neka na osnovi bilo na potki, ili na koži, ili na bilo ga sveštenik proglaši nečistim. To je oboljenje čemu izrađenom od vune; **49** te ako je oboljenje gube. **28** No, ako svetla mrlja stoji gde jeste i ne na odeći, ili na koži, na osnovi ili na potki, ili širi se po koži, nego se povlači, neka ga sveštenik bilo kakvom predmetu od kože, zelenkaste ili proglaši čistim. To je ožiljak od opeketine. **29** crvenkaste boje, to je oboljenje gube. Neka se Ako muškarac ili žena ima oboljenje na glavi, ili pokaže svešteniku. **50** Kada sveštenik pregleda na bradi, **30** neka sveštenik pregleda oboljenje. oboljenje, neka zatvori zaraženi predmet na Ako izgleda da je niže od ostale kože, i da je na sedam dana. **51** Sedmog dana neka pregleda njemu dlaka žučasta i tanka, neka ga sveštenik zaraženi predmet. Ako se oboljenje proširilo po proglaši nečistim. To je šuga, oboljenje gube na odeći, bilo na osnovi bilo na potki, ili na koži, glavi ili na bradi. **31** Ali ako sveštenik nakon ili na bilo čemu izrađenom od kože, čemu god pregleda ustanovi da oboljenje, šuga, ne izgleda da koža služi, to je zločudno oboljenje gube; niže od ostale kože, i da nema crne dlake na predmet je nečist. **52** Neka spali odeću, osnovu njemu, neka sveštenik zatvori obolelog od šuge ili potku, bilo da je od vune ili od lana, ili kakav na sedam dana. **32** Sedmog dana neka sveštenik predmet od kože na kome se nađe oboljenje, pregleda obolelog. Ako se šuga nije proširila, i jer je to zločudna guba. To neka se spali! **53** nema žučaste dlake na njoj, a šuga ne izgleda Sveštenik neka izvrši pregled. Ako se oboljenje niža od ostale kože, **33** neka se ošugavljeni nije proširilo po odeći, osnovi ili potki, ili po bilo obrije, ali neka ne obrije šugu. Sveštenik neka ga kakvom predmetu od kože, **54** neka sveštenik zatvori na još sedam dana. **34** Sedmog dana neka naredi da se opere predmet na kome je oboljenje. sveštenik pregleda obolelog od šuge. Ako primeti Zatim neka ga zatvori na još sedam dana. **55** da se šuga nije proširila po koži, i da nije niža od Sveštenik neka pregleda zaraženi predmet nakon ostale kože, neka ga sveštenik proglaši čistim. što je bio opran. Ako proceni da oboljenje nije

promenilo izgled, iako se nije proširilo, nečist je. Neka se spali, bilo da se oboljenje nalazi na spoljašnjoj ili unutrašnjoj strani predmeta. **56** Ako sveštenik vidi da se oboljenje povuklo nakon pranja, neka otkine to mesto s odeće, ili s kože, s osnove ili potke. **57** Ali ako se oboljenje opet pojavi na odeći, na osnovi ili potki, ili na bilo kakvom predmetu od kože, što god je zahvaćeno oboljenjem, neka se to spali. **58** A odeću, osnovu gube na odeći od vune ili lana, na osnovi ili na potku, ili na bilo kakvom predmetu od kože, da proglaše šta je čisto ili nečisto.

14 Gospod reče Mojsiju:

2 „Ovo će biti zakon za gubavoga u dan njegovog očišćenja. Kada ga dovedu svešteniku, **3** sveštenik će izaći iz tabora. Ako vidi da se oboleli izlečio od gube, **4** neka sveštenik zapovedi da se za čoveka koji će biti očišćen donesu dve žive i čiste ptice, kedrovo drvo, tamno crveno predivo i izop. **5** Neka sveštenik zapovedi da se jedna ptica zakolje nad svežom vodom u zemljanoj posudi. **6** Zatim neka uzme živu pticu, kedrovo drvo, tamnocrveno predivo i izop, pa neka ih umoči zajedno sa životom pticom u krv ptice koja je bila zaklana nad svežom vodom. **7** Potom neka sedam puta poškropi onoga koji se čisti od gube i proglaši ga čistim. Onda neka pusti živu pticu u polje. **8** A očišćeni neka opere svoju odeću, neka obrije sve svoje dlake, i neka se okupa u vodi i biće čist. Posle toga neka se vrati u tabor, ali neka boravi izvan svog šatora sedam dana. **9** A sedmoga dana neka obrije sve svoje dlake na glavi, bradi, grudima, obrvama, i sve ostale dlake. Onda neka opere svoju odeću i okupa telo u vodi i biće čist. **10** Osmoga dana neka uzme dva jagnjeta bez mane, jedno žensko jagnje bez mane od godinu dana, tri desetine efe brašna zamešenog s uljem za žitnu žrtvu, i jedan log ulja. **11** Neka sveštenik koji vrši očišćenje, postavi sve to i čoveka koji se čisti, pred Gospodom, na ulaz od šatora od sastanka. **12** Neka sveštenik uzme jedno muško jagnje i prinese ga kao žrtvu za prestup zajedno sa logom ulja. Neka ih podigne pred Gospodom kao žrtvu dizanicu. **13** Jagnje neka zakolje na svetom mestu gde je zaklao žrtvu za greh i žrtvu svespalnicu. Žrtva za prestup, kao žrtva za greh, pripada svešteniku; ona je presveta. **14** Neka sveštenik uzme nešto krvi žrtve za prestup, pa neka njome

namaže desnu resicu uha onog koji se čisti, palac njegove desne ruke i palac njegove desne noge. **15** Sveštenik, zatim, neka uzme log ulja i izlije malo na dlan svoje leve ruke, **16** i pošto umoči ruke, neka prstom sedam puta poškropi ulje pred Gospodom. **17** Ostatkom ulja iz svog dlana, neka kakvom predmetu od kože, što god je zahvaćeno oboljenjem, neka sveštenik preko krvi žrtve za prestup, namaže desnu resicu uha onog što se čisti, desni palac ili potku, ili bilo kakvu stvar od kože, s koje njegove ruke i desni palac njegove noge. **18** Onim što ostane od ulja na njegovom dlanu, oprati i biće čista.“ **19** To su propisi o oboljenju gube na odeći od vune ili lana, na osnovi ili na potku, ili na bilo kakvom predmetu od kože, da njega pred Gospodom. **20** Potom neka sveštenik prinese žrtvu za greh, i izvrši obred otkupljenja za onoga koji se čisti od svoje nečistote, a onda neka zakolje žrtvu svespalnicu. **21** Neka sveštenik prinese na žrtveniku žrtvu svespalnicu i žitnu žrtvu. Tako će sveštenik izvršiti obred otkupljenja za njega, pa će biti čist. **22** Ali ako je siromašan, te ne može sebi priuštiti ovo, neka uzme jedno muško jagnje kao žrtvu za prestup, da se podigne kao žrtva za njegovo otkupljenje, i jednu desetinu mere brašna zamešenog s uljem za žitnu žrtvu, jedan log ulja, **23** dve grlice ili dva golubića, prema onome što može priuštiti, jednog kao žrtvu za greh, a drugog kao žrtvu svespalnicu. **24** Osam dana od svoga očišćenja, neka ih donese svešteniku na ulaz od šatora od sastanka, pred Gospoda. **25** Neka sveštenik uzme jagnje, žrtvu za prestup, log ulja, i neka ih podigne kao žrtvu dizanicu pred Gospodom. Tada neka zakolje jagnje, žrtvu za prestup, a sveštenik neka uzme nešto krvi žrtve za prestup, i namaže resicu desnog uha onoga koji se čisti, palac njegove desne ruke i palac njegove desne noge. **26** Onda neka sveštenik izlije malo ulja na dlan svoje leve ruke, **27** i prstom desne ruke poškropi uljem što mu je u dlanu leve ruke sedam puta pred Gospodom. **28** Nakon toga, neka sveštenik uljem iz njegovog dlana namaže resicu desnog uha onog koji se čisti, palac njegove desne ruke i palac njegove desne noge, tamo gde je stavljena krv žrtve za prestup. **29** Ostatkom ulja što mu je u dlanu, neka sveštenik namaže glavu onoga koji se čisti, da izvrši obred otkupljenja za njega pred Gospodom. **30** Zatim neka prinese jednu od grlica ili jednog od golubića, šta već može priuštiti; **31** jedno za žrtvu za greh, a drugo za žrtvu svespalnicu, zajedno sa žitnom žrtvom – prema sopstvenim mogućnostima. Tako će sveštenik izvršiti obred otkupljenja pred

Gospodom za onoga koji se čisti.“ **32** Ovo je zakon za obolelog od gube, koji nema sredstava za svoje očišćenje. **33** Gospod reče Mojsiju i Aronu: „Kada uđete u hanansku zemlju koju vam dajem u posed, a ja dovedem gubu na neku kuću u zemlji koju zaposednete, **35** neka vlasnik kuće dođe i javi svešteniku: 'Pojavilo se nešto kao zarazno oboljenje u mojoj kući.' **36** Tada neka sveštenik zapovedi da se kuća isprazni, pre nego što ode da pregleda oboljenje, da se ne bi onečistilo sve što je u kući. Nakon toga neka sveštenik uđe da pregleda kuću. **37** Neka pregleda kuću, pa ako primeti da je oboljenje po zidovima kuće u vidu udubljenja zelenkaste ili crvenkaste boje, koja izgledaju niža od površine zida, **38** neka sveštenik izade na kućna vrata i neka zatvori kuću na sedam dana. **39** Sedmoga dana, neka se sveštenik vrati. Ako primeti da se oboljenje proširilo po zidovima kuće, **40** neka zapovedi da se izvadi kamenje na kome je oboljenje i neka se izbaci izvan grada na nečisto mesto. **41** Potom neka se kuća ostruže iznutra, a ostrugani malter neka se izbaci izvan grada na nečisto mesto. **42** Onda neka uzmu drugo kamenje i stave ga umesto onoga kamenja. Zatim neka se uzme novi malter i kuća [ponovo] omalteriše. **43** Ali ako oboljenje ponovo izbjije na kući nakon što je kamenje bilo izvučeno, i nakon što je kuća bila ostrugana i omalterisana, **44** neka sveštenik dođe i pogleda. Ako primeti da se oboljenje proširilo po kući, to je zločudna guba u kući: kuća je nečista. **45** Neka se kuća sruši, a kamenje, drvena građa, i sav malter od kuće neka se odnesu izvan grada na nečisto mesto. **46** Ko uđe u kuću dok je zatvorena, biće nečist do večeri. **47** Ako spava u kući, neka opere svoju odeću. Takođe i onaj ko jede u kući, neka opere svoju odeću. **48** Ako sveštenik dođe i primeti da se oboljenje nije proširilo po kući nakon što je kuća bila omalterisana, neka proglaši kuću čistom, jer se oboljenje izlečilo. **49** Za očišćenje kuće neka uzme dve ptice, kedrovinu, skerletno predivo i izop. **50** Zatim neka zakolje jednu pticu nad svežom vodom u zemljanoj posudi. **51** Neka, zatim, uzme kedrovinu, izop, skerletno predivo i živu pticu, i umoči ih u krv zaklane ptice i svežu vodu, te poškropi kuću sedam puta. **52** Pošto očisti kuću krvljvu ptice, svežom vodom, živom pticom, kedrovinom, izopom i skerletnim predivom, **53** neka pusti živu pticu u polje izvan grada. Tako će izvršiti obred otkupljenja za kuću, i biće čista. **54** Ovo je zakon za svako oboljenje

gube i šuge, **55** za gubu na odeći ili kući, **56** za otok, svrab, ili pegu, **57** da se utvrdi kada je nešto nečisto, a kada čisto.“ Ovo je zakon za gubu.

15 Gospod reče Mojsiju i Aronu: **2** „Govorite narodu izrailjskom! Recite mu: 'Kada neki čovek ima izliv iz svoga tela, njegov izliv je nečist. **3** Njegova nečistoća je u ovome: bez obzira da li njegov izliv ističe iz tela, ili je izliv prestao da ističe iz tela, on je nečist. **4** Svaka postelja na koju legne onaj sa izlivom, biće nečista, i svaka stvar na koju sedne, biće nečista. **5** Onaj koji dotakne njegovu postelju, neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **6** Onaj koji sedne na stvar na kojoj sedi onaj sa izlivom, neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **7** Onaj koji dotakne telo onoga sa izlivom, neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **8** Ako onaj sa izlivom pljune na čistog, neka taj opere svoju odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **9** I svako sedlo na koje sedne onaj sa izlivom, biće nečisto. **10** Svako ko se dotakne bilo čega što je bilo pod njim, biće nečist do večeri. Ako ponesе takve stvari, neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **11** Ako onaj sa izlivom dotakne nekoga, a nije prethodno oprao ruke u vodi, taj neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **12** Ako onaj sa izlivom dotakne zemljjanu posudu, neka se ona razbije, a bilo kakva drvena posuda neka se ispere vodom. **13** Kada se onaj koji ima izliv očisti od svoga izliva, neka izbroji sedam dana za svoje očišćenje. Onda neka opere svoju odeću i okupa se u svežoj vodi, pa će biti čist. **14** Osmoga dana neka uzme dve grlice ili dva golubića, donese ih pred Gospoda na ulaz Šatora od sastanka i predaj ih svešteniku. **15** Neka sveštenik prinese jedno za žrtvu za greh, a drugo za žrtvu svespalnicu. Tako će sveštenik izvršiti nad njim otkupljenje pred Gospodom za njegov izliv. **16** Kad čovek ima izliv semena, neka opere u vodi sve svoje telo i bude nečist do večeri. **17** I svaka tkanina i koža na kojoj se nađe izliv semena, neka se opere u vodi, i bude nečista do večeri. **18** Ako žena legne sa muškarcem i on izlije seme, neka se oboje okupaju u vodi i budu nečisti do večeri. **19** Kad žena ima izliv, to jest, [redovan] izliv krv iz svoga tela, biće nečista sedam dana, a ko god je dotakne biće nečist do večeri. **20** Sve na šta legne biće nečisto, i sve na šta sedne biće nečisto. **21** Ko god se dotakne njene postelje,

neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i bude da izvrši obred otkupljenja za sebe i svoj dom. nečist do večeri. **22** I ko god se dotakne bilo 7 Zatim neka uzme dva jarca i postavi ih pred kakve stvari na koju ona sedne, neka opere svoju Gospoda, na ulaz od Šatora od sastanka. **8** Neka odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. Aron baci kocku za ta dva jarca, jednu kocku za **23** Bilo to postelja ili stvar na kojoj ona sedi, kada Gospoda, a drugu za Azazela. **9** Potom neka Aron je dotakne, biće nečist do večeri. **24** Ako neki dovede jarca kockom određenog za Gospoda, čovek legne s njom, njena nečistoća će preći na i prinese ga kao žrtvu za greh. **10** A jarac, njega. On će biti nečist sedam dana, a tako će i koji je kockom određen za Azazela, neka se živ svaka postelja na koju legne biti nečista. **25** Ako postavi pred Gospoda, da se njime izvrši obred žena ima izliv krvi mnogo dana, ali ne u vreme otkupljenja, i da se pošalje Azazelu u pustinju. **11** njene redovne nečistoće, ili ako se izliv nastavi Tada neka Aron dovede junca, žrtvu za greh radi nakon njene redovne nečistoće, biće nečista za sebe, i izvrši obred otkupljenja za sebe i za svoj sve vreme izliva. Ona će biti nečista kao u dane dom. Neka zakolje junca, žrtvu za greh radi sebe. svoje redovne nečistoće. **26** Svaka postelja na **12** Neka, zatim, uzme kadionicu punu užarenog kojoj bude ležala za sve vreme njenog izliva, za uglja sa žrtvenika pred Gospodom, i dve pune nju će biti kao postelja tokom njene nečistoće, šake sitno istucanog mirisnoga kada, pa neka i svaki predmet na koji sedne biće nečist, kao doneše iza zavese. **13** Onda neka stavi kad na u vreme njene redovne nečistoće. **27** Ko god je organj pred Gospodom, tako da oblak od kada dotakne, biće nečist. Taj neka opere svoju odeću, zakloni poklopac nad Svedočanstvom, da ne bi okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **28** A umro. **14** Nakon tога neka uzme nešto junčeve ako se očisti od svoga izliva, neka izbroji sedam krvi i svojim prstom poškropi prednju, istočnu dana, pa će nakon toga biti čista. **29** Osmoga dana stranu poklopca, a nešto od krvi neka poškropi neka uzme za sebe dve grlice, ili dva golubića, svojim prstom ispred poklopca sedam puta. **15** i neka ih doneše svešteniku, na ulaz Šatora od Zatim neka zakolje jarca, žrtvu za greh za narod. sastanka. **30** Neka sveštenik prinese jedno kao Onda neka doneše njegovu krv iza zavese, pa neka žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu svespalnicu uradi s njegovom krvljku kao što je uradio s krvljku pred Gospodom, radi nečistoće njenog izliva.' **31** junca; neka je poškropi na poklopac i ispred Držite Izrailjce dalje od njihove nečistoće, da ne poklopca. **16** Tako će izvršiti obred otkupljenja za onečiste moje Prebivalište, koje je među njima, i Svetinju zbog nečistoće Izrailjaca, zbog njihovih tako umru u svojoj nečistoći. **32** Ovo je zakon prestupa i svih njihovih greha. Neka isto uradi za čoveka koji ima izliv: za onoga koji ima izliv i sa Šatorom od sastanka, koji prebiva s njima semena, te tako postane nečist, **33** i za ženu koja usred njihove nečistoće, sme biti u Šatoru od sastanka od časa kada on to jest, i za muško i za žensko koje ima izliv, i za uđe da izvrši obred otkupljenja u Svetinji do čoveka koji legne sa ženom koja je nečista."

16 Gospod je govorio Mojsiju i Aronu nakon smrti dva Aronova sina, kada su stupili pred Gospoda i poginuli. **2** Gospod je rekao Mojsiju: „Reci svome bratu Aronu da ne dolazi u Svetinju iza zavese u svako doba, ispred poklopca nad Kovčegom, da ne bi umro, jer ja se pojavljujem u oblaku nad poklopcem. **3** Neka Aron ovako dođe u svetinju: sa juncem iz krda za žrtvu za greh, i ovnom za žrtvu svespalnicu. **4** Neka obuče na sebe svetu lanenu košulju i lanene gaće na svoje telo; neka se opaše lanenim pojasmom, a na glavu neka stavi laneni turban. To je sveta odora. Neka se okupa u vodi, pa neka se obuče. **5** Neka od zajednice Izrailjaca uzme dva jarca za žrtvu za greh, i jednog ovna za žrtvu svespalnicu. **6** Aron neka prinese junca za žrtvu za greh radi sebe,

da izvrši obred otkupljenja za sebe i svoj dom. **7** Zatim neka uzme dva jarca i postavi ih pred Gospoda, na ulaz od Šatora od sastanka. **8** Neka odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. Aron baci kocku za ta dva jarca, jednu kocku za **23** Bilo to postelja ili stvar na kojoj ona sedi, kada Gospoda, a drugu za Azazela. **9** Potom neka Aron je dotakne, biće nečist do večeri. **24** Ako neki dovede jarca kockom određenog za Gospoda, čovek legne s njom, njena nečistoća će preći na i prinese ga kao žrtvu za greh. **10** A jarac, njega. On će biti nečist sedam dana, a tako će i koji je kockom određen za Azazela, neka se živ svaka postelja na koju legne biti nečista. **25** Ako postavi pred Gospoda, da se njime izvrši obred žena ima izliv krvi mnogo dana, ali ne u vreme otkupljenja, i da se pošalje Azazelu u pustinju. **11** njene redovne nečistoće, ili ako se izliv nastavi Tada neka Aron dovede junca, žrtvu za greh radi nakon njene redovne nečistoće, biće nečista za sebe, i izvrši obred otkupljenja za sebe i za svoj sve vreme izliva. Ona će biti nečista kao u dane dom. Neka zakolje junca, žrtvu za greh radi sebe. svoje redovne nečistoće. **26** Svaka postelja na **12** Neka, zatim, uzme kadionicu punu užarenog kojoj bude ležala za sve vreme njenog izliva, za uglja sa žrtvenika pred Gospodom, i dve pune nju će biti kao postelja tokom njene nečistoće, šake sitno istucanog mirisnoga kada, pa neka i svaki predmet na koji sedne biće nečist, kao doneše iza zavese. **13** Onda neka stavi kad na u vreme njene redovne nečistoće. **27** Ko god je organj pred Gospodom, tako da oblak od kada dotakne, biće nečist. Taj neka opere svoju odeću, zakloni poklopac nad Svedočanstvom, da ne bi okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **28** A umro. **14** Nakon tога neka uzme nešto junčeve ako se očisti od svoga izliva, neka izbroji sedam krvi i svojim prstom poškropi prednju, istočnu dana, pa će nakon toga biti čista. **29** Osmoga dana stranu poklopca, a nešto od krvi neka poškropi neka uzme za sebe dve grlice, ili dva golubića, svojim prstom ispred poklopca sedam puta. **15** i neka ih doneše svešteniku, na ulaz Šatora od Zatim neka zakolje jarca, žrtvu za greh za narod. sastanka. **30** Neka sveštenik prinese jedno kao Onda neka doneše njegovu krv iza zavese, pa neka žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu svespalnicu uradi s njegovom krvljku kao što je uradio s krvljku pred Gospodom, radi nečistoće njenog izliva.' **31** junca; neka je poškropi na poklopac i ispred Držite Izrailjce dalje od njihove nečistoće, da ne poklopca. **16** Tako će izvršiti obred otkupljenja za onečiste moje Prebivalište, koje je među njima, i Svetinju zbog nečistoće Izrailjaca, zbog njihovih tako umru u svojoj nečistoći. **32** Ovo je zakon prestupa i svih njihovih greha. Neka isto uradi za čoveka koji ima izliv: za onoga koji ima izliv i sa Šatorom od sastanka, koji prebiva s njima semena, te tako postane nečist, **33** i za ženu koja usred njihove nečistoće, sme biti u Šatoru od sastanka od časa kada on to jest, i za muško i za žensko koje ima izliv, i za uđe da izvrši obred otkupljenja u Svetinji do čoveka koji legne sa ženom koja je nečista."

16 Gospod je govorio Mojsiju i Aronu nakon smrti dva Aronova sina, kada su stupili pred Gospoda i poginuli. **2** Gospod je rekao Mojsiju: „Reci svome bratu Aronu da ne dolazi u Svetinju iza zavese u svako doba, ispred poklopca nad Kovčegom, da ne bi umro, jer ja se pojavljujem u oblaku nad poklopcem. **3** Neka Aron ovako dođe u svetinju: sa juncem iz krda za žrtvu za greh, i ovnom za žrtvu svespalnicu. **4** Neka obuče na sebe svetu lanenu košulju i lanene gaće na svoje telo; neka se opaše lanenim pojasmom, a na glavu neka stavi laneni turban. To je sveta odora. Neka se okupa u vodi, pa neka se obuče. **5** Neka od zajednice Izrailjaca uzme dva jarca za žrtvu za greh, i jednog ovna za žrtvu svespalnicu. **6** Aron neka prinese junca za žrtvu za greh radi sebe,

da izvrši obred otkupljenja za sebe i svoj dom. **7** Zatim neka uzme dva jarca i postavi ih pred Gospoda, na ulaz od Šatora od sastanka. **8** Neka odeću, okupa se u vodi i bude nečist do večeri. Aron baci kocku za ta dva jarca, jednu kocku za **23** Bilo to postelja ili stvar na kojoj ona sedi, kada Gospoda, a drugu za Azazela. **9** Potom neka Aron je dotakne, biće nečist do večeri. **24** Ako neki dovede jarca kockom određenog za Gospoda, čovek legne s njom, njena nečistoća će preći na i prinese ga kao žrtvu za greh. **10** A jarac, njega. On će biti nečist sedam dana, a tako će i koji je kockom određen za Azazela, neka se živ svaka postelja na koju legne biti nečista. **25** Ako postavi pred Gospoda, da se njime izvrši obred žena ima izliv krvi mnogo dana, ali ne u vreme otkupljenja, i da se pošalje Azazelu u pustinju. **11** njene redovne nečistoće, ili ako se izliv nastavi Tada neka Aron dovede junca, žrtvu za greh radi nakon njene redovne nečistoće, biće nečista za sebe, i izvrši obred otkupljenja za sebe i za svoj sve vreme izliva. Ona će biti nečista kao u dane dom. Neka zakolje junca, žrtvu za greh radi sebe. svoje redovne nečistoće. **26** Svaka postelja na **12** Neka, zatim, uzme kadionicu punu užarenog kojoj bude ležala za sve vreme njenog izliva, za uglja sa žrtvenika pred Gospodom, i dve pune nju će biti kao postelja tokom njene nečistoće, šake sitno istucanog mirisnoga kada, pa neka i svaki predmet na koji sedne biće nečist, kao doneše iza zavese. **13** Onda neka stavi kad na u vreme njene redovne nečistoće. **27** Ko god je organj pred Gospodom, tako da oblak od kada dotakne, biće nečist. Taj neka opere svoju odeću, zakloni poklopac nad Svedočanstvom, da ne bi okupa se u vodi i bude nečist do večeri. **28** A umro. **14** Nakon tога neka uzme nešto junčeve ako se očisti od svoga izliva, neka izbroji sedam krvi i svojim prstom poškropi prednju, istočnu dana, pa će nakon toga biti čista. **29** Osmoga dana stranu poklopca, a nešto od krvi neka poškropi neka uzme za sebe dve grlice, ili dva golubića, svojim prstom ispred poklopca sedam puta. **15** i neka ih doneše svešteniku, na ulaz Šatora od Zatim neka zakolje jarca, žrtvu za greh za narod. sastanka. **30** Neka sveštenik prinese jedno kao Onda neka doneše njegovu krv iza zavese, pa neka žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu svespalnicu uradi s njegovom krvljku kao što je uradio s krvljku pred Gospodom, radi nečistoće njenog izliva.' **31** junca; neka je poškropi na poklopac i ispred Držite Izrailjce dalje od njihove nečistoće, da ne poklopca. **16** Tako će izvršiti obred otkupljenja za onečiste moje Prebivalište, koje je među njima, i Svetinju zbog nečistoće Izrailjaca, zbog njihovih tako umru u svojoj nečistoći. **32** Ovo je zakon prestupa i svih njihovih greha. Neka isto uradi za čoveka koji ima izliv: za onoga koji ima izliv i sa Šatorom od sastanka, koji prebiva s njima semena, te tako postane nečist, **33** i za ženu koja usred njihove nečistoće, sme biti u Šatoru od sastanka od časa kada on to jest, i za muško i za žensko koje ima izliv, i za uđe da izvrši obred otkupljenja u Svetinji do čoveka koji legne sa ženom koja je nečista."

16 Gospod je govorio Mojsiju i Aronu nakon smrti dva Aronova sina, kada su stupili pred Gospoda i poginuli. **2** Gospod je rekao Mojsiju: „Reci svome bratu Aronu da ne dolazi u Svetinju iza zavese u svako doba, ispred poklopca nad Kovčegom, da ne bi umro, jer ja se pojavljujem u oblaku nad poklopcem. **3** Neka Aron ovako dođe u svetinju: sa juncem iz krda za žrtvu za greh, i ovnom za žrtvu svespalnicu. **4** Neka obuče na sebe svetu lanenu košulju i lanene gaće na svoje telo; neka se opaše lanenim pojasmom, a na glavu neka stavi laneni turban. To je sveta odora. Neka se okupa u vodi, pa neka se obuče. **5** Neka od zajednice Izrailjaca uzme dva jarca za žrtvu za greh, i jednog ovna za žrtvu svespalnicu. **6** Aron neka prinese junca za žrtvu za greh radi sebe,

da izvrši obred otkupljenja za sebe i za sav zbor Izrailjaca, **18** neka izade prema žrtveniku koji je pred Gospodom, i neka izvrši obred otkupljenja za njega. Neka uzme nešto junčeve i jarčeve krvi, pa neka njome namaže robove žrtvenika sa svih strana. **19** Onda neka ga poškropi svojim prstom sedam puta. Tako će ga očistiti od svih nečistoća Izrailjaca, i posvetiti ga. **20** Kad završi obred otkupljenja za Svetinju, Šator od sastanka i žrtvenik, neka dovede živog jarca. **21** Neka Aron položi obe ruke na glavu živoga jarca i nad njim ispovedi sve krivice Izrailjaca, sve njihove prestupe, i sve njihove grehe. I pošto ih sve položi na glavu jarca, neka ga pošalje u pustinju s jednim čovekom koji je određen za to. **22** Tako će jarac poneti na sebi sve njihove krivice u pusti kraj. Kad pošalje jarca u pustinju, **23** neka Aron uđe u Šator od sastanka, skine

sa sebe lanenu odoru koju je obukao prilikom Izrailjeva, ili stranac što boravi među vama, koji ulaska u Svetinju, i ostavi je тамо. **24** Potom neka prinosi žrtvu svespalnicu, ili drugu žrtvu, **9** a okupa svoje telo u vodi na svetom mestu, i obuče ne donese je na ulaz Šatora od sastanka da je svoju odeću. Nakon toga neka izade i prinese prinose Gospodu, neka se istrebi iz svog naroda. žrtvu svespalnicu za sebe, za narod, i izvrši obred **10** Ako bilo koji čovek iz doma Izrailjeva, ili bilo otkupljenja za sebe i za narod. **25** Salo žrtve koji stranac što boravi među vama, bude jeo krv, za greh neka spali na žrtveniku. **26** Onaj koji ja ču okrenuti svoje lice protiv takvoga što jede šalje jarca Azazelu, neka opere svoju odeću i krv, i istrebiti ga iz njegovog naroda. **11** Jer je okupa svoje telo u vodi. Nakon toga neka uđe život živog bića u njegovoj krv, a ja sam vam u tabor. **27** A junac, žrtva za greh, i jarac, žrtva je dao da na žrtveniku vršite obred otkupljenja za greh, čija je krv unešena u Svetinju za obred za svoje živote, jer krv je ono što vrši otkup za otkupljenja, neka se iznesu izvan tabora da se život. **12** Zato sam rekao Izrailjcima: niko od vas spale: njihova koža, meso i balega. **28** Onaj koji ih ne sme jesti krv, pa ni stranac koji boravi među spaljuje, neka opere svoju odeću i neka se okupa vama. **13** Svaki čovek, bio on Izrailjac, ili stranac u vodi. Posle toga neka uđe u tabor. **29** Neka što boravi među vama, koji ulovi zverku ili pticu ovo bude za vas trajna uredba: sedmoga meseca, što se može jesti, neka iscedi njenu krv i zatrpa je desetog dana, postite i ne radite nikakvog posla, zemljom. **14** Jer je život svakog živog bića njegova kako domaći, tako i stranac koji boravi među krv, a ja sam rekao Izrailjcima: ne jedite krv u vama. **30** Jer na ovaj dan biće izvršen obred nijednoga živog bića, jer je život svakog živog otkupljenja za vas, da vas očisti od svih vaših bića njegova krv. Ko god je bude jeo, neka bude greha, pa će biti čisti pred Gospodom. **31** Za vas istrebljen. **15** Ako neko pojede meso uginule, ili je to subota potpunog odmora kada će postiti. rastrgane životinje, bio domaći ili stranac, neka Ovo je trajna uredba. **32** Neka sveštenik, koji opere svoju odeću, okupa se u vodi, i bude nečist bude pomazan i posvećen za svešteničku službu do večeri. **16** Ako se ne operu i ne okupaju svoje umesto svoga oca, izvrši obred otkupljenja. Neka obuče svetu lanenu odoru, **33** pa neka izvrši obred otkupljenja za sveto Svetilište, za Šator od sastanka i žrtvenik. Potom neka izvrši obred otkupljenja za sveštenike, i za sav sabrani narod. **34** Neka ovo bude trajna uredba za vas: obred otkupljenja za Izrailjce obavljaće se jedanput godišnje za sve njihove grehe.“ Mojsije je učinio onako kako mu je Gospod rekao.

17 Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori Aronu, njegovim sinovima, i svim Izrailjcima. Reci im: 'Ovo je Gospod zapovedio: **3** Svaki čovek iz doma Izrailjeva koji zakolje vola, ovcu, ili kozu u taboru, ili izvan tabora, **4** a ne dovede ih na ulaz od Šatora od sastanka da ih prinese kao prinos Gospodu pred njegovim Prebivalištem, oca. **5** To je u kući, ili izvan kuće. **10** Ne otkrivaj golotinju žene svoga oca; to je golotinja tvoga prinos Gospodu pred njegovim Prebivalištem, oca. **9** Ne otkrivaj golotinju svoje sestre, čerke biće kriv za prolivenu krv: prolio je krv; neka svoga oca, ili čerke svoje majke, bilo da se rodila se takav čovek istrebi iz svog naroda. **5** To je u kući, ili izvan kuće. **10** Ne otkrivaj golotinju zato da bi Izrailjci svoje žrtve, koje bi prinosili u čerke svoga sina, ili čerke svoje čerke, jer je polju, donosili pred Gospoda na ulaz Šatora od njihova golotinija tvoja golotinja. **11** Ne otkrivaj sastanka, k svešteniku, i prinosili ih kao žrtve golotinju čerke žene svoga oca, koja se rodila mira Gospodu. **6** Neka sveštenik zapljušne krvlju tvome ocu: sestra ti je. **12** Ne otkrivaj golotinju Gospodnji žrtvenik kod ulaza u Šator od sastanka, sestre svoga oca; ona je krvna rodbina tvoga oca. i spali salo na ugodan miris Gospodu. **7** Tako **13** Ne otkrivaj golotinju sestre svoje majke, jer je neće više svoje žrtve prinositi jarcima sa kojima ona krvna rodbina tvoje majke. **14** Ne otkrivaj bludniče. Neka ovo bude trajna uredba za njihove golotinju brata svoga oca: ne pristupaj njegovoj naraštaje.“ **8** Još im recite: 'Svaki čovek iz doma ženi; strina ti je. **15** Ne otkrivaj golotinju svoje

snahe: ona je žena tvoga sina; ne otkrivaj njenu golotinju. **16** Ne otkrivaj golotinju žene svoga brata; to je golotinja tvoga brata. **17** Ne otkrivaj golotinju žene i njene čerke, niti uzimaj za ženu ih ostavi siromahu i strancu. Ja sam Gospod, čerku njenog sina, ili čerku njene čerke, da Bog vaš! **18** Ne kradite! Ne lažite! Ne varajte otkriješ njenu golotinju. Oni su krvna rodbina; to jedan drugog! **19** Ne zaklinjite se lažno mojim je izopačenost. **20** Ne uzimaj sebi za ženu sestru imenom, i tako skrnaviti ime svoga Boga. Ja sam svoje žene, da ne stvorиш suparništvo otkrivajući Gospod! **21** Ne tlači svoga bližnjega! Ne pljačkaj! njenu golotinju dok ti je prva žena živa. **22** Ne zadržavaj kod sebe nadnicu radnikovu do Ne pristupaj ženi da otkriješ njenu golotinju jutra! **23** Ne proklinji gluvoga, i ne postavljaj tokom njene redovne nečistoće. **24** Nemoj legati prepreke ispred slepog da se saplete, nego se sa ženom svoga bližnjega; postaćeš nečist. **25** boj Boga svoga! Ja sam Gospod! **26** Ne izvrćite Ne daj da nijedno tvoje dete bude žrtvovano pravdu: ne budi pristrasan prema siromahu, Molohu; tako ćeš oskrnaviti ime svoga Boga. Ja niti se stavljaj na stranu bogatoga. Sudi svome sam Gospod! **27** Ne legaj s muškarcem, kao što bližnjem po pravdi. **28** Ne idi okolo da širiš se leže sa ženom; to je odvratno. **29** Ne legaj klevete među svojim narodom. Ne ugrožavaj s nijednom životinjom: opoganićeš se njome. život svoga bližnjega. Ja sam Gospod! **30** Ne mrzi Nijedna žena se ne sme podati životinji da se svoga brata u svome srcu. Ukorisvoga bližnjega, s njom pari; to je izopačenost. **31** Ne pogani se da ne podlegneš grehu zbog njega. **32** Ne osvećuj nijednim od ovog, jer su se ovim poganili narodi se, i ne gaji u sebi gnev protiv svojih sunarodnika, koje ja teram pred vama. **33** I pošto se zemlja nego voli bližnjega svoga kao samoga sebe. Ja opoganila, kaznio sam je za njenu krivicu, te sam Gospod! **34** Drži moje propise: Ne daj da je zemlja izbljuvala svoje stanovništvo. **35** Zato se tvoja stoka pari sa stokom druge vrste. Ne držite moje propise i uredbe i ne činite ništa od zasejavaj svoju njivu dvema vrstama semena. Ne ovih odvratnih stvari, ni domaći, ni stranac koji odevaj se u odeću od dve različite tkanine. **36** boravi među vama. **37** Jer, sve su te odvratne Ako čovek legne sa robinjom koja je zaručena za stvari činili ljudi, koji su pre vas živelii, pa je drugog čoveka, ali nije otkupljena ili oslobođena, zemlja postala nečista. **38** Pazite da ne poganite neka budu kažnjeni. Ipak, neće biti pogubljeni, zemlju; ona će izbljuvati vas, kao što je izbljuvala jer ona nije slobodna. **39** Ko god učini žrtvu za prestup, na ulaz Šatora od sastanka, bilo koju od ovih odvratnosti; neka se istrebe iz kao žrtvu za prestup Gospodu. **40** Neka sveštenik svog naroda oni koji ih učine. **41** Stoga, držite izvrši obred otkupljenja za njega ovnom, žrtvom se onog što vam nalažem, da ne sledite nijedan od odvratnih običaja koji su se činili pre vas. Ne poganite se njima. Ja sam Gospod, Bog vaš!"

19 Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori svoj izrailjskoj zajednici. Reci im: 'Budite sveti, jer sam svet ja, Gospod, Bog vaš! **3** Svako neka poštuje svoju majku i svoga oca. Držite subote. Ja sam Gospod, Bog vaš! **4** Ne okrećite se za ništavnim idolima; ne pravite sebi livene bogove. Ja sam Gospod, Bog vaš! **5** Kada prinosite žrtvu mira Gospodu, prinesite je tako da bude primljena u vaše ime. **6** Neka se pojede istog dana kada se prinese, ili sutradan. Što ostane do trećeg dana, neka se spali. **7** Ako se od nje bude jelo i trećeg dana, biće nečista, te neće biti primljena. **8** Onaj koji je bude jeo, navući će krivicu na sebe, jer je oskrnavio ono što je sveto Gospodu. Taj čovek neka se istrebi iz svoga naroda. **9** Kada žanjete urod svoje zemlje, ne žanjite do samog

kraja svoje njive, i ne pabirčite što ostane od vaše golotinju. **10** Nemoj pabirčiti ni svoj vinograd, ni brata; to je golotinja tvoga brata. **11** Ne kupiti zrnu koja padnu s tvoga vinograda, nego golotinju žene i njene čerke, niti uzimaj za ženu ih ostavi siromahu i strancu. Ja sam Gospod, čerku njenog sina, ili čerku njene čerke, da Bog vaš! **12** Ne zaklinjite se lažno mojim je izopačenost. **13** Ne tlači svoga bližnjega! Ne pljačkaj! **14** Ne proklinji gluvoga, i ne postavljaj tokom njene redovne nečistoće. **15** Nemoj legati prepreke ispred slepog da se saplete, nego se sa ženom svoga bližnjega; postaćeš nečist. **16** boj Boga svoga! Ja sam Gospod! **17** Ne izvrćite Ne daj da nijedno tvoje dete bude žrtvovano pravdu: ne budi pristrasan prema siromahu, Molohu; tako ćeš oskrnaviti ime svoga Boga. Ja niti se stavljaj na stranu bogatoga. Sudi svome sam Gospod! **18** Ne legaj s muškarcem, kao što bližnjem po pravdi. **19** Ne idi okolo da širiš se leže sa ženom; to je odvratno. **20** Ne legaj klevete među svojim narodom. Ne ugrožavaj s nijednom životinjom: opoganićeš se njome. život svoga bližnjega. Ja sam Gospod! **21** Ne mrzi Nijedna žena se ne sme podati životinji da se svoga brata u svome srcu. Ukorisvoga bližnjega, s njom pari; to je izopačenost. **22** Ne pogani se da ne podlegneš grehu zbog njega. **23** Ne osvećuj nijednim od ovog, jer su se ovim poganili narodi se, i ne gaji u sebi gnev protiv svojih sunarodnika, koje ja teram pred vama. **24** I pošto se zemlja nego voli bližnjega svoga kao samoga sebe. Ja opoganila, kaznio sam je za njenu krivicu, te sam Gospod! **25** Drži moje propise: Ne daj da je zemlja izbljuvala svoje stanovništvo. **26** Zato se tvoja stoka pari sa stokom druge vrste. Ne držite moje propise i uredbe i ne činite ništa od zasejavaj svoju njivu dvema vrstama semena. Ne ovih odvratnih stvari, ni domaći, ni stranac koji odevaj se u odeću od dve različite tkanine. **27** boravi među vama. **28** Jer, sve su te odvratne Ako čovek legne sa robinjom koja je zaručena za stvari činili ljudi, koji su pre vas živelii, pa je drugog čoveka, ali nije otkupljena ili oslobođena, zemlja postala nečista. **29** Pazite da ne poganite neka budu kažnjeni. Ipak, neće biti pogubljeni, zemlju; ona će izbljuvati vas, kao što je izbljuvala jer ona nije slobodna. **30** On neka dovede ovna, narod koji je u njoj živeo pre vas. **31** Ko god učini žrtvu za prestup, na ulaz Šatora od sastanka, bilo koju od ovih odvratnosti; neka se istrebe iz kao žrtvu za prestup Gospodu. **32** Neka sveštenik svog naroda oni koji ih učine. **33** Stoga, držite izvrši obred otkupljenja za njega ovnom, žrtvom se onog što vam nalažem, da ne sledite nijedan od odvratnih običaja koji su se činili pre vas. Ne poganite se njima. Ja sam Gospod, Bog vaš!"

34 Gospod reče Mojsiju: **35** „Govori svoj izrailjskoj zajednici. Reci im: 'Budite sveti, jer sam svet ja, Gospod, Bog vaš! **36** Ne okrećite se za ništavnim idolima; ne pravite sebi livene bogove. Ja sam Gospod, Bog vaš! **37** Kada prinosite žrtvu mira Gospodu, prinesite je tako da bude primljena u vaše ime. **38** Neka se pojede istog dana kada se prinese, ili sutradan. Što ostane do trećeg dana, neka se spali. **39** Ako se od nje bude jelo i trećeg dana, biće nečista, te neće biti primljena. **40** Onaj koji je bude jeo, navući će krivicu na sebe, jer je oskrnavio ono što je sveto Gospodu. Taj čovek neka se istrebi iz svoga naroda. **41** Kada žanjete urod svoje zemlje, ne žanjite do samog

u zemlju i zasadite bilo koju voćku, smatrajte njen plod zabranjenim. Tri godine će vam biti zabranjen; ne sme se jesti. **42** Četvrte godine neka sav njen rod bude posvećen za veselje u čast Gospodu. **43** Pete godine možete jesti njen plod. Tako će vam se urod uvećati. Ja sam Gospod, Bog vaš. **44** Ne jedite ništa s krvlju. Ne gatajte i ne vraćajte. **45** Ne izbjavljajte svoje zulufe, i ne podrezujte krajeve svoje brade. **46** Ne režite se po telu radi pokojnika, i ne iscrtavajte po sebi znakove. Ja sam Gospod! **47** Ne obešćašćuj svoje čerke dajući je za bludnicu, da se zemlja ne bi odala bludu i ispunila pokvarenošću. **48** Držite moje subote, i poštujte moje Svetilište. Ja sam Gospod! **49** Ne obraćajte se prizivačima duhova, niti tražite savet od vidovnjaka, da se ne onečistite o njih. Ja sam Gospod, Bog vaš! **50** Ustanite pred sedmom glavom, i ukazuj čast starcu;

boj se svoga Boga! Ja sam Gospod! **33** Ako se njihova pada na njihovu glavu. **17** Ako čovek stranac nastani s tobom u vašoj zemlji, nemojte uzme za ženu svoju sestru, čerku svoga oca, ili ga zlostavljati. **34** Stranac koji se nastani s vama čerku svoje majke, i on vidi njenu golotinju, i neka vam bude kao domaći. Voli ga kao samog ona vidi njegovu golotinju, to je sramota. Neka sebe, jer ste i vi bili stranci u Egiptu. Ja sam se istrebe pred očima svoga naroda. Otkrio je Gospod, Bog vaš! **35** Ne budi nepošten kad meriš golotinju svoje sestre; neka odgovara za svoju dužinu, težinu, ili količinu. **36** Koristi poštenu krivicu. **18** Čovek koji legne sa ženom dok ima vagu, poštene tegove, poštenu efu i pošteni hin. mesečni red i otkrije njenu golotinju, otkrio je Ja sam Gospod, Bog vaš, koji vas je izveo iz Egipta. tako izvor njenog izliva, a ona je otkrila izvor **37** Držite sve moje propise, i sve moje odredbe, svoje krv. Neka se oboje istrebe iz svoga naroda. izvršavajući ih. Ja sam Gospod!"

20 Gospod reče Mojsiju: 2 „Reci Izrailjcima:

'Svaki Izrailjac i svaki stranac koji boravi u Izraelju, koji da svoje dete Molohu, neka se svakako pogubi; narod zemlje neka ga zaspere kamenjem. **3** Ja ču, lično, okrenuti svoje lice protiv tog čoveka i istrebiti ga iz njegovog naroda, jer je dao svoje dete Molohu i tako onečistio moje Svetilište i obeščastio moje sveto ime. **4** Ali ako narod zemlje zatvori oči kada taj čovek da svoje dete Molohu, i ne pogubi ga, **5** ja ču okrenuti svoje lice protiv tog čoveka i njegovog roda, pa ču istrebiti iz njihovog naroda i njega i sve koji se budu odali bludu sa Molohom. **6** Ako se neko obrati prizivačima duhova i vidovnjacima i kreće za njima, te se tako oda bludu, ja ču okrenuti svoje lice protiv tog čoveka, pa ču ga istrebiti iz njegovog naroda. **7** Posvetite se i budite sveti, jer ja sam Gospod, Bog vaš. **8** Držite moje propise i vršite ih. Ja sam Gospod koji vas posvećuje. **9** Ako neko prokune svoga oca ili svoju majku, neka se svakako pogubi; pošto je prokleo oca, ili majku, krv njegova pada na njegovu [glavu]. **10** Ako čovek učini preljubu sa ženom svoga bližnjega, neka se svakako pogubi i preljubnik i preljubnica. **11** Ako čovek legne sa ženom svoga oca, otkrio je golotinju svoga oca. Neka se svakako oboje pogube; krv njihova pada na njihovu glavu. **12** Ako čovek legne sa svojom snahom, neka se svakako oboje pogube. Učinili su izopačeno delo; krv njihova pada na njihovu glavu. **13** Ako čovek legne sa muškarcem kao što se leži sa ženom, počinili su odvratno delo. Neka se svakako oboje pogube; krv njihova pada na njihovu glavu. **14** Ako čovek oženi ženu i njenu majku, to je pokvarenost. Neka se i on i njih dve spale. Tako neće biti pokvarenosti među vama. **15** Ako čovek obleži životinju, neka se svakako pogubi. Životinja neka se ubije. **16** Ako žena pride životinji da se pari s njom, ubij i ženu i životinju. Neka se svakako pogube; krv

19 Ne otkrivaj golotinju sestre svoje majke ili sestre svoga oca, jer bi tako otkrio golotinju svoga roda. Neka odgovaraju za svoju krivicu. **20** Čovek koji legne sa svojom strinom, otkrio je golotinju svoga strica. Neka plate sa svojim grehom: umreće bez poroda. **21** Ako čovek legne sa ženom svoga brata, to je nečisto. Otkrio je golotinju svoga brata; neka budu bez poroda. **22** Držite sve moje propise, sve moje uredbe, i vršite ih, da vas zemlja, u koju vas vodim da se naselite, ne bi izbjluvala. **23** Ne sledite običaje naroda koje ja teram pred vama, jer oni su činili sve to, pa su mi postali mrški. **24** A ja sam vam rekao: vi ćete primiti u posed zemlju; ja ču vam je dati u posed – zemlju kojom teku mleko i med. Ja sam Gospod, Bog vaš, koji vas je odvojio od drugih naroda. **25** Zato razlikujte čiste životinje od nečistih, i čiste ptice od nečistih. Ne opoganjujte se životinjom ni pticom, niti bilo čime što puzi po zemlji, što sam ja izdvojio za vas kao nečisto. **26** Budite mi sveti, jer sam svet ja, Gospod; ja sam vas odvojio od drugih naroda da budete moji. **27** Ako se među vama nađe čovek koji priziva duhove, ili je vidovnjak, neka se svakako pogubi kamenovanjem. Krv njihova pada na njih."

21 Gospod reče Mojsiju: „Govori sveštenicima,

Aronovim sinovima. Reci im: 'Neka se niko od vas ne oskrnavi dodirujući pokojnika u svome narodu, **2** izuzev onih koji su mu u krvnom srodstvu: svoje majke, oca, sina, čerke, brata, **3** sestre device s kojom je blizak, jer nije bila uodata. Radi nje se može oskrnaviti. **4** Ipak, neka se ne oskrnavi rodbinom sa ženine strane, i tako postane nečist. **5** Neka ne izbrijavaju nijedan deo svoje glave, i neka ne podrezuju krajeve svoje brade, niti se režu po telu. **6** Neka budu posvećeni svome Bogu; neka ne skrnave ime svoga Boga, jer oni prinose Gospodnje svespalnice. Zato neka budu sveti! **7** Neka se ne žene ženom okaljanom bludom, a ne smeju se ženiti ni ženom koja je razvedena od svoga muža, jer je [sveštenik]

posvećen svome Bogu. **8** Smatraj ga svetim, jer on prinosi hleb tvoga Boga. Neka je i tebi svet, jer sam svet ja, Gospod, koji vas posvećujem. **9** Ako gmizavca, pa postane nečist, ili dotakne kakvog se sveštenikova čerka oskrnavi postavši bludnica, tako postane nečist – kakva god da je njegova ona skrnavi svoga oca; neka bude spaljena. **10** nečistoća – **6** čovek koji dotakne tako nešto, biće Prvosveštenik, koji je nad svojom braćom, na nečist do večeri. On ne sme jesti od posvećenih čiju glavu je izliveno ulje pomazanja, i koji je prinosa, dok ne opere telo u vodi. **7** Kad sunce posvećen da nosi odoru, ne sme raščupavati zađe, biće čist. Nakon toga može da jede od svoju kosu i derati svoju odeću. **11** On ne sme posvećenih prinosa, jer to mu je hrana. **8** Neka prilaziti pokojniku, niti se sme skrnaviti svojim ne jede crkotinu ili što je razderala zver, da se ne ocem i svojom majkom. **12** Neka ne izlazi iz bi oskrnavio o nju. Ja sam Gospod! **9** Stoga neka Svetilišta, da ne bi oskrnavio Svetilište svoga čuvaju moj nalog, da ne navuku na sebe greh Boga, jer je posvećen uljem posvećenja svoga i ne umru radi njega, ukoliko se oskrnave. Ja Boga. Ja sam Gospod! **13** Neka uzme za ženu sam Gospod koji ih posvećujem! **10** Neposvećeni samo devicu. **14** On ne sme uzimati za ženu neka ne jede posvećeni prinosis. Posvećeni prinosis udovicu, razvedenu i okaljanu bludom; sme se ne smeju jesti ni gost sveštenikov ni njegov oženiti samo devicom iz svoga naroda, **15** da nadničar. **11** Ali, ako sveštenik kupi nekoga ne bi oskrnavio svoje potomstvo među svojim novcem kao svojinu, taj može jesti prinosis. Hleb narodom, jer ga ja, Gospod, posvećujem.“ **16** smeju jesti i oni koji su rođeni u njegovom Gospod još reče Mojsiju: **17** „Govori Aronu i reci domu. **12** Ako se sveštenikova čerka uđa za mu: Neka niko od tvoga potomstva, uključujući čoveka iz drugog plemena, ona ne sme jesti i njihove buduće naraštaje, koji ima telesnu od svetih prinosa. **13** Ako sveštenikova čerka manu, ne pristupa da prinosi hleb svome Bogu. ostane udovica, ili je razvedena, a nema dece, **18** Nijedan čovek sa telesnom manom ne sme pa se vratiti u dom svoga oca, kao kad je bila pristupati: slepac, ili bogalj, ili ko ima oštećeno mlađa, ona sme da jede hleb svoga oca. Ipak, lice, ili neko izobličenje na telu; **19** onaj ko ima nijedan svetovnjak ne sme da jede. **14** Ako čovek slomljenu nogu ili ruku; **20** grbavac, ili patuljastog nehotice pojede od svetog prinosa, neka da rasta; onaj ko ima oštećeno oko, ili šugu, ili kakvo svešteniku nadoknadu za sveti prinosis dodajući kožno oboljenje, ili ima zdrobljene mošnice. petinu njegove vrednosti. **15** Neka [sveštenici] **21** Nijedan čovek iz Aronovog potomstva, koji ne skrnave posvećene prinose Izrailjaca, koje ih ima telesnu manu, ne sme pristupati da prinosi oni podižu Gospodu. **16** Dopuštajući narodu da paljenu žrtvu Gospodnju. Pošto ima telesnu jede od njihovih prinosa, narod bi teretio greh manu, neka ne pristupa da prinosi hleb svoga koji zahteva nadoknadu, jer sam ja, Gospod, koji Boga. **22** On sme jesti hleb svoga Boga; ono ih posvećuje.“ **17** Gospod reče Mojsiju: **18** „Reci što je najsvetije i sveto. **23** Ipak, pošto ima Aronu, njegovim sinovima, i svim Izraeljcima. telesnu manu, neka ne ulazi iza zavesi, i neka Reci im: 'Ako neki čovek iz doma Izraeljeva, ili ne pristupa žrtveniku, da ne bi oskrnavio moje stranac koji boravi u Izraelju, žrtvuje prinos da se Svetilište, jer ih ja, Gospod, posvećujem!“ **24** Tako izvrši bilo kakav zavet, ili daje dragovoljni prilog, je Mojsije govorio Aronu, njegovim sinovima, i koji se prinosi Gospodu kao žrtva svespalnica svim Izraeljcima.

22 Gospod reče Mojsiju: **2** „Reci Aronu i njegovim sinovima da pažljivo postupaju sa posvećenim prilozima Izrailjaca, koje mi posvećuju, da ne bi oskrnavili moje sveto ime. Ja sam Gospod! **3** Reci im: 'Ako bilo ko od vaših potomaka, u svim vašim naraštajima, pride posvećenim prinosima, koje Izraelci posvećuju Gospodu, dok je nečist, neka se takav čovek istrebi pred mnom. Ja sam Gospod! **4** Ako neko od Aronovih potomaka ima gubu ili izliv, neka ne jede od posvećenih prinosa dok se ne očisti.

Ko god dotakne nešto što se onečistilo mrtvim telom, ili ima izliv semena, **5** ili dotakne kakvog sam sveštenikova čerka oskrnavi postavši bludnica, tako postane nečist – kakva god da je njegova ona skrnavi svoga oca; neka bude spaljena. **6** čovek koji dotakne tako nešto, biće Prvosveštenik, koji je nad svojom braćom, na nečist do večeri. On ne sme jesti od posvećenih čiju glavu je izliveno ulje pomazanja, i koji je prinosa, dok ne opere telo u vodi. **7** Kad sunce posvećen da nosi odoru, ne sme raščupavati zađe, biće čist. Nakon toga može da jede od svoju kosu i derati svoju odeću. **8** Neka prilaziti pokojniku, niti se sme skrnaviti svojim ne jede crkotinu ili što je razderala zver, da se ne ocem i svojom majkom. **9** Stoga neka Svetilišta, da ne bi oskrnavio Svetilište svoga čuvaju moj nalog, da ne navuku na sebe greh Boga, jer je posvećen uljem posvećenja svoga i ne umru radi njega, ukoliko se oskrnave. Ja Boga. Ja sam Gospod! **10** Neposvećeni samo devicu. **11** Ali, ako sveštenik kupi nekoga ne bi oskrnavio svoje potomstvo među svojim novcem kao svojinu, taj može jesti prinosis. Hleb narodom, jer ga ja, Gospod, posvećujem.“ **12** smeju jesti i oni koji su rođeni u njegovom Gospod još reče Mojsiju: **13** „Govori Aronu i reci domu. **14** Ako se sveštenikova čerka uđa za mu: Neka niko od tvoga potomstva, uključujući čoveka iz drugog plemena, ona ne sme jesti i njihove buduće naraštaje, koji ima telesnu od svetih prinosa. **15** Ako sveštenikova čerka manu, ne pristupa da prinosi hleb svome Bogu. ostane udovica, ili je razvedena, a nema dece, **16** Nijedan čovek sa telesnom manom ne sme pa se vratiti u dom svoga oca, kao kad je bila pristupati: slepac, ili bogalj, ili ko ima oštećeno mlađa, ona sme da jede hleb svoga oca. Ipak, lice, ili neko izobličenje na telu; **17** onaj ko ima nijedan svetovnjak ne sme da jede. **18** Ako čovek slomljenu nogu ili ruku; **19** grbavac, ili patuljastog nehotice pojede od svetog prinosa, neka da rasta; onaj ko ima oštećeno oko, ili šugu, ili kakvo svešteniku nadoknadu za sveti prinosis dodajući kožno oboljenje, ili ima zdrobljene mošnice. petinu njegove vrednosti. **20** Neka [sveštenici] **21** Nijedan čovek iz Aronovog potomstva, koji ne skrnave posvećene prinose Izrailjaca, koje ih ima telesnu manu, ne sme pristupati da prinosi oni podižu Gospodu. **22** Dopuštajući narodu da paljenu žrtvu Gospodnju. Pošto ima telesnu jede od njihovih prinosa, narod bi teretio greh manu, neka ne pristupa da prinosi hleb svoga koji zahteva nadoknadu, jer sam ja, Gospod, koji Boga. **23** On sme jesti hleb svoga Boga; ono ih posvećuje.“ **24** Gospod reče Mojsiju: **25** „Reci što je najsvetije i sveto. **26** Ipak, pošto ima Aronu, njegovim sinovima, i svim Izraeljcima. telesnu manu, neka ne ulazi iza zavesi, i neka Reci im: 'Ako neki čovek iz doma Izraeljeva, ili ne pristupa žrtveniku, da ne bi oskrnavio moje stranac koji boravi u Izraelju, žrtvuje prinos da se Svetilište, jer ih ja, Gospod, posvećujem!“ **27** Tako izvrši bilo kakav zavet, ili daje dragovoljni prilog, koji se prinosi Gospodu kao žrtva svespalnica – **28** da bi bio primljen – mora prinjeti muško, bez mane, bilo to junac, ovca ili koza. **29** Ne prinosite ništa što na sebi ima manu, jer vam to neće biti primljeno. **30** Ako neko prinosi Gospodu žrtvu mira da izvrši zavet, ili daje dragovoljni prilog od krupne ili sitne stoke, neka bude bez mane da bi bilo primljeno; ne sme imati nikakav nedostatak. **31** Ne prinosite Gospodu što je slepo, ili povređeno, ili osakaćeno, ili sa čirom, ili sa svršabom, ili sa šugom. Takvo ne stavljajte na žrtvenik da se prinese Gospodu kao paljena žrtva. **32** Ipak, vola ili ovcu sa dužim ili kraćim udom možete prinjeti kao dobrovoljni prilog, ali to neće

biti primljeno za zavet. **24** A što ima nagnječene, dok ne prinesete prinos svoga Boga, ne smete zdrobljene, otkinute, ili odsečene mošnica, to jesti hleb, prženo žito, ili sveže klasje. To je ne prinosite Gospodu. Tako nešto nemojte činiti večna uredba za vaše naraštaje po svim vašim u svojoj zemlji. **25** Nijednu od ovih životinja mestima. **15** Narednog dana nakon subote, pošto ne primajte od stranca, da biste je prineli kao prinesete klas za žrtvu dizanicu, nabrojte sedam hranu svome Bogu, jer su osakaćene; na njima purnih nedelja. **16** Nabrojte pedeset dana do je mana, te vam to neće biti primljeno.“ **26** Prvoga dana nakon sedme subote, pa prinesite Gospod reče Mojsiju: **27** „Kada se omlade muško Gospodu žrtvu od novog žita. **17** Donesite iz tele, jagnje, ili koza, neka ostane sedam dana sa svojih mesta dva hleba za žrtvu dizanicu, svaki svojom majkom, a od osmoga dana pa naviše od po dve desetine mere brašna. Neka budu biće primljeno kao paljena žrtva Gospodu. **28** Pečeni s kvascem, kao prvina za Gospoda. **18** Sa Ne koljite vola, ili ovcu, i njeno mlado u isti hlebom prinesite sedam jaganjaca bez mane, dan. **29** Kada prinosite Gospodu žrtvu zahvalnicu, od godinu dana, jednog junca iz krda, i dva prinesite je tako da vam bude primljena. **30** ovna, za žrtvu svespalnicu Gospodu, zajedno s Neka se pojede istog dana; ništa ne ostavljajte njihovim žitnim žrtvama i žrtvama izlivnicama, do sledećeg jutra. Ja sam Gospod! **31** Čuvajte kao paljenu žrtvu, ugodan miris Gospodu. **19** moje zapovedi i vršite ih. Ja sam Gospod! **32** Ne Prinesite i jednog jarca kao žrtvu za greh, i skrnavite moje sveto ime, da bi moja svetost dva jagnjeta od godinu dana, kao žrtvu mira. bila držana među narodom izrailjskim. Ja sam **20** Neka ih sveštenik podigne pred Gospodom Gospod, koji vas posvećujem. **33** Ja sam vas izveo s hlebom od prvina, kao žrtvu dizanicu, i sa ona dva jagnjeta. To je sveti prinos za Gospoda, koji sleduje svešteniku. **21** Istog dana sazovite sabor. Neka vam to bude sveti sabor. Ne radite nikakav svakodnevni posao! Ovo je trajna uredba za sve vaše naraštaje po svim vašim mestima. **22** Kad počnete žeti žetu sa svoje zemlje, nemojte žeti do samog kraja svoga polja, niti pabirčiti posle svoje žetve. To ostavite siromahu i strancu. Ja sam Gospod, Bog vaš.“ **23** Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori narodu izrailjskom. Reci im: 'Ovo su Gospodnji praznici, kada ćeete sazivati svete sabore. Ovo su moji praznici: **3** Šest dana radi, a sedmoga dana je subota potpunog odmora, sveti sabor. Ne radite nikakvog posla; neka Gospodnja subota bude po svim vašim mestima. **4** Ovo su Gospodnji praznici, sveti sabori, koje ćeš proslavljati u određeno vreme: **5** Prvoga meseca, četrnaestog dana u mesecu, uveče, počinje Pasha Gospodnja. **6** A petnaestoga dana istog meseca je Gospodnji praznik Beskvasnih hlebova. Jedite beskvasne hlebove sedam dana. **7** Prvoga dana održavajte sveti sabor; ne radite nikakvog svakodnevnog posla. **8** Sedam dana prinosite Gospodu paljene žrtve. A sedmoga dana biće sveti sabor: ne radite nikakav posao.“ **9** Gospod reče Mojsiju: **10** „Govori Izraeljcima. Reci im: 'Kad uđete u zemlju koju vam ja dajem, i počnete od nje žeti žetu, prvi snop svoje žetve donesite svešteniku. **11** Tada neka on podigne snop pred Gospodom da budete primljeni. Sveštenik će ga podignuti narednog dana nakon subote. **12** Na dan kada podižete snop, prinesite jagnje od godinu dana, bez mane, kao žrtvu svespalnicu Gospodu, **13** a uz njega desetinu efe brašna zamešenog s uljem, kao žitnu žrtvu. To je paljena žrtva, ugodni miris Gospodu. Uz njega ide i žrtva izlivnica od četvrtine hina vina. **14** Do tog dana,

23 Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori narodu izrailjskom. Reci im: 'Ovo su Gospodnji praznici, kada ćeete sazivati svete sabore. Ovo su moji praznici: **3** Šest dana radi, a sedmoga dana je subota potpunog odmora, sveti sabor. Ne radite nikakvog posla; neka Gospodnja subota bude po svim vašim mestima. **4** Ovo su Gospodnji praznici, sveti sabori, koje ćeš proslavljati u određeno vreme: **5** Prvoga meseca, četrnaestog dana u mesecu, uveče, počinje Pasha Gospodnja. **6** A petnaestoga dana istog meseca je Gospodnji praznik Beskvasnih hlebova. Jedite beskvasne hlebove sedam dana. **7** Prvoga dana održavajte sveti sabor; ne radite nikakvog svakodnevnog posla. **8** Sedam dana prinosite Gospodu paljene žrtve. A sedmoga dana biće sveti sabor: ne radite nikakav posao.“ **9** Gospod reče Mojsiju: **10** „Govori Izraeljcima. Reci im: 'Kad uđete u zemlju koju vam ja dajem, i počnete od nje žeti žetu, prvi snop svoje žetve donesite svešteniku. **11** Tada neka on podigne snop pred Gospodom da budete primljeni. Sveštenik će ga podignuti narednog dana nakon subote. **12** Na dan kada podižete snop, prinesite jagnje od godinu dana, bez mane, kao žrtvu svespalnicu Gospodu, **13** a uz njega desetinu efe brašna zamešenog s uljem, kao žitnu žrtvu. To je paljena žrtva, ugodni miris Gospodu. Uz njega ide i žrtva izlivnica od četvrtine hina vina. **14** Do tog dana,

svakodnevnog posla. **36** Sedam dana prinosite ne obznani Gospodnja odluka. **13** Gospod reče Gospodu paljene žrtve, a osmoga dana neka vam Mojsiju: **14** „Izvedi izvan tabora bogohulnika, a bude sveti sabor. Tada ćeete prinositi Gospodu svi koji su ga čuli neka polože ruke na njegovu paljene žrtve. To je svečani sabor; ne radite glavu. Zatim neka ga cela zajednica kamenuje. nikavog posla. **37** To su Gospodnji praznici, **15** A Izrailjcima reci: 'Ako neki čovek prokune koje ćeete slaviti kao svete sabore, prinošeći svoga Boga, odgovaraće za svoj greh. **16** Onaj koji Gospodu paljene žrtve, žrtve svespalnice, žitne pogrdi ime Gospodnje, neka se svakako pogubi; žrtve, prinose i žrtve izlivnice, svaku u određeni neka ga cela zajednica zaspne kamenjem. Bio on dan, **38** osim Gospodnjih subota i vaših darova, stranac ili domaći, ako pogrdi ime [Gospodnje], i osim svih zaveta i dobrovoljnih priloga koje neka umre! **17** Ako neko oduzme život čoveku, prinosite Gospodu. **39** A petnaestog dana u neka se svakako pogubi. **18** Ako neko usmrti sedmom mesecu, kad prikupite prvine zemlje, živinče, neka plati odštetu: život za život. **19** Ako sedam dana slavite Gospodnji praznik. Prvi i neko nanese povredu svome bližnjemu, neka mu osmi dan neka budu dani potpunog odmora. **40** se uradi ono što je on uradio njemu. **20** Prelom Na prvi dan uzmitе najbolje plodove, palmove za prelom, oko za oko, Zub za Zub. Kako je on grane, grane s lisnatog drveća, i vrbe s potoka, pa drugome naneo povredu, tako neka se njemu se sedam dana veselite pred Gospodom, Bogom nanesе povreda. **21** Ako neko ubije živinče, neka svojim. **41** Proslavlajte Gospodnji praznik sedam plati odštetu, a ko ubije čoveka, neka se pogubi. dana u godini. Ovo je trajna uredba za vaše **22** Isti zakon važi za vas, kako za stranca, tako naraštaje: slavite taj praznik sedmog meseca. za domaćeg. Ja sam Gospod, Bog vaš.“ **23** Pošto **42** Živite u senicama sedam dana; svi rođeni je Mojsije saopštio Izrailjcima ovo, oni izvedu u Izraelju neka žive u senicama, **43** da bi vaši bogohulnika izvan tabora i zaspnu ga kamenjem. naraštaji znali da sam ja, Gospod, Bog vaš, učinio Tako su Izraelci učinili kako je Gospod zapovedio da narod izraeljski živi u senicama, kad sam ih Mojsiju.

izveo iz Egipta.“ **44** Tako je Mojsije saopštio Izrailjcima Gospodnje praznike.

25 Gospod reče Mojsiju na gori Sinaj: **2** „Govori Izrailjcima i reci im: 'Kad uđete u zemlju

24 Gospod reče Mojsiju: **2** „Zapovedi Izrailjcima koju vam dajem, neka zemlja drži Gospodnju da ti donesu čistog, sveže iscedenog, subotu. **3** Šest godina zasejavaj svoju njivu, i maslinovog ulja za svećnjak, da svetlo stalno gori. šest godina obrezuj svoj vinograd i sabiraj rod, **3** Neka ga Aron postavi u šatoru od sastanka, **4** a sedme godine neka bude subota potpunog izvan zavesе Svedočanstva, da neprestano gori odmora za zemlju, Gospodnja subota. Tada nemoj pred Gospodom, od večeri do jutra. To je trajna sejati svoju njivu i obrezivati svoj vinograd. **5** uredba za [sve] vaše naraštaje. **4** Neka Aron Nemoj žeti što sâmo rodi nakon tvoje žetve, niti neprestano održava žiske na svećnjaku od čistog brati grožđe od svoje neobrezane loze. To će biti zlata pred Gospodom. **5** Uzmi brašna i ispeci godina subotnjeg odmora za zemlju. **6** Što zemlja dvanaest pogača. Neka svaka pogača teži dve rodi tokom svoje subote, to će vam biti za jelo. desetine efe. **6** Postavi ih u dva reda, po šest u Sav njen urod neka bude za jelo tebi, tvome sluzi svakom, na sto od čistog zlata pred Gospodom. **7** i tvojoj sluškinji; tvome najamniku, i došljaku Na svaki red stavi čistog tamjana, da hleb bude koji boravi kod tebe; tvojoj stoci i zverima što za spomen, paljenu žrtvu Gospodu. **8** Neka ih žive na tvojoj zemlji. Sve što zemlja rodi, to se [Aron] svake subote postavlja pred Gospodom, može jesti. **8** Nabroj sedam subotnjih godina, kao večni savez radi Izraeljaca. **9** Neka ih Aron i sedam puta po sedam godina, tako da ovih njegovi sinovi jedu na svetom mestu, jer je to sedam subotnjih godina daju zbir od četrdeset najsvetiji deo od paljenih žrtava Gospodnjih. devet godina. **9** Sedmoga meseca, desetoga dana, To je večna uredba.“ **10** A sin jedne Izraeljke zapovedi da zatrubi truba; na dan otkupljenja, i Egipćanina, dođe među Izraeljce, i potuće se zatrubite u trube po svoj zemlji. **10** Posvetite u taboru sa jednim Izraeljcem. **11** Međutim, pedesetu godinu, i proglašite slobodu u zemlji za sin te žene, Izraeljke, pogrdi ime [Gospodnje] sve njene stanovnike. To će vam biti oprosna proklinjući ga. Dovedu ga Mojsiju. Njegova majka godina. Tada neka se svaki od vas vrati na svoj se zvala Selomita, čerka Davrijina, iz Danovog poseda, i svaki čovek neka se vrati u svoj rod. plemena. **12** Stavili su ga u pritvor, dok im se **11** Pedeseta godina neka vam bude oprosna.

Ne sejte i ne žanjite što rodi nakon žetve, i jer su kuće po levitskim gradovima njihovo ne obrezujte lozu, **12** jer to je oprosna godina. vlasništvo među Izrailjcima. **34** Pašnjaci oko Neka vam bude sveta: hranite se samo onim ovih gradova ne smeju se prodavati, jer to je što rodi na njivi. **13** Te oprosne godine, neka se njihovo vlasništvo za sva vremena. **35** Ako tvoj svaki čovek vrati na svoj posed. **14** Stoga, kada brat, koji živi uz tebe, osiromaši, te ne može prodajete zemlju svome bližnjemu, ili je kupujete da se izdržava, pomozi mu; neka živi uz tebe od njega, ne varajte svoga brata. **15** Kad kupuješ kao stranac ili došljak. **36** Ne uzimaj kamatu od svoga bližnjega, platićeš samo za broj godina od njega, i ne naplaćuj mu više, nego se boj od oprosne godine; onaj ko prodaje naplatiće ti svoga Boga. Neka tvoj brat živi uz tebe. **37** Ne samo za ostatak žetvenih godina. **16** Što je više pozajmljuj mu novac s kamatom, i ne naplaćuj godina, to je veća cena; što je manje godina, to mu više za hranu. **38** Ja sam Gospod, Bog vaš, koji je manja cena, jer on ti prodaje broj žetvi. **17** Ne sam vas izveo iz Egipta, da vam dam hanansku varajte svog bližnjeg, nego se boj svoga Boga, jer zemlju, i da vam budem Bog. **39** Ako osiromaši ja sam Gospod, Bog vaš. **18** Vršite moje uredbe, i tvoj brat koji je uz tebe, i proda se tebi, ne teraj držite moje zakone. Vršite ih i živećete spokojno ga da radi kao rob. **40** Neka bude kod tebe kao na zemlji. **19** Zemlja će davati svoj rod, pa ćeće najamnik i kao došljak, pa neka služi kod tebe do jesti do mile volje, i spokojno živeti u njoj. **20** Ako oprosne godine. **41** Tada može da ode od tebe se pitate: šta ćemo jesti sedme godine, kad ne sa svojom decom, i da se vrati u svoj rod i na budemo ni sejali, ni skupljali svoj urod? **21** Evo, posed svojih predaka. **42** Zato što su moje sluge ja ću vam poslati svoj blagoslov: šeste godine koje sam izveo iz Egipta, ne smeju se prodavati će zemlja roditi rod za tri godine. **22** A kad kao što se prodaju robovi. **43** Nemoj gospodariti budete sejali osme godine, hranićete se od starog nemilosrdno nad njim, nego se boj svoga Boga. **44** uroda sve do devete godine, dok ne prispe njen Robove i robinje možete imati, ali od naroda koji urod. **23** Zemlja ne sme da se proda zauvek, jer žive oko vas. Njih možete kupovati kao robe zemlja pripada meni, a vi ste kod mene stranci i robinje. **45** Možete kupovati i decu došljaka i i došljaci. **24** Gde god imate zemlju u posedu, stranaca, koji žive među vama, ili one koji su morate dozvoliti da se zemlja otkupi. **25** Ako tvoj rođeni u vašoj zemlji, i čje porodice žive među brat osiromaši i proda svoj posed, neka dođe vama. Oni mogu da budu vaše vlasništvo. **46** njegov najbliži rođak-staratelj i otkupi što je Možete ih zadržati u vlasništvu za vašu decu njegov brat prodao. **26** Ko nema rođaka-staratelja, posle vas, da ih naslede kao trajno vlasništvo. Oni ali dođe do dovoljno sredstava da otkupi posed, neka vam služe kao robovi, ali nad vašom braćom **27** neka izbroji godine od otkupa i isplati razliku Izrailjcima, niko da ne gospodari nemilosrdno. čoveku kome ga je prodao. Onda neka se vrati na **47** Ako se stranac ili došljak obogati, a tvoj brat svoj posed. **28** A ako nema dovoljno sredstava, osiromaši, pa se proda strancu ili došljaku među posed će ostati u vlasništvu onoga koji ga je vama, ili potomku iz strančevog roda, **48** on ima kupio do oprosne godine. U oprosnoj godini pravo da bude otkupljen i nakon što se prodao. zemlja će biti vraćena, pa će se on vratiti na Neka ga otkupi neko od njegove braće, **49** ili svoj posed. **29** Ako neko proda stambenu kuću u neka ga otkupi stric, ili stričev sin, ili neko od gradu opasanom zidinama, on može da je otkupi najbliže porodice. Ukoliko se obogati, on može da pre nego što istekne godina od njene prodaje. otkupi samog sebe. **50** Neka s kupcem izračuna Rok za otkup biće jedna godina. **30** Ako se kuća vreme od godine kada se prodao, pa do oprosne ne otkupi pre isteka pune godine, kuća u gradu godine; cena za koju se prodao određivaće se opasanom zidinama preći će u trajno vlasništvo prema broju godina. Vreme koje je proveo s kupca i njegovih potomaka, te neće biti vraćena vlasnikom neka mu se računa kao najamniku. u oprosnoj godini. **31** Kuće po selima koje nisu **51** Ako ostane još mnogo godina, on će, prema ograđene zidinama, neka se vode kao njive; one njihovom broju, platiti cenu za svoj otkup. **52** se mogu otkupiti, ali se u oprosnoj godini moraju Ako ostane malo godina do oprosne godine, on vratiti. **32** Međutim, Leviti će zauvek držati će platiti za svoj otkup prema njihovom broju. pravo otkupa kuća koje poseduju u levitskim **53** Vreme koje je proveo s vlasnikom, neka mu gradovima. **33** Ako jedan od Levita otkupi kuću, se računa kao najamniku. Neka se ne gospodari koja je prodana u jednom od gradova u njihovom nemilosrdno nad njim na tvoje oči. **54** Ukoliko posedu, ona mora da se vrati u oprosnoj godini, ne bude otkupljen ovako, on i njegova deca biće

oslobođeni u oprosnoj godini. **55** Jer Izrailjci koje će vas ostaviti bez dece, i istrebiti vašu su moje sluge, koje sam izveo iz Egipta. Ja sam Gospod, Bog vaš!

26 Ne pravite sebi ništavne idole, i ne podižite stubove, i ne postavljajte likove od kamena po svojoj zemlji da im se klanjate, jer ja sam Gospod, Bog vaš! **2** Držite moje subote i poštujte moje Svetilište. Ja sam Gospod! **3** Ako budete sledili moje propise i verno držali i vršili moje zapovesti, **4** ja ћu vam davati kišu u pravo vreme, pa ћe vam zemlja давати svoj rod, i stabla na polju rađati svoje plodove. **5** Vršidba ћe vam stizati berbu grožđa, a berba grožđa stizati setvu, pa ћete jesti svoj hleb i biti siti, i živeti spokojno u svojoj zemlji. **6** I daću mir u zemlji, pa ћete odlaziti na počinak, i niko vas neće plašiti. Ja ћu dati odmor zemlji od krvoločnih zveri, a mač neće prelaziti preko vaše zemlje. **7** Progonićeće svoje neprijatelje, a oni ћe padati pred vama od mača. **8** Vaša ћe petorica terati stotinu, a vaših stotinu teraće deset hiljada. Neprijatelji vaši padaće pred vama od mača. **9** Okrenetući se k vama i učiniti vas rodnim i brojnim, te učvrstiti svoj savez s vama. **10** Hranićeće se žitom iz starih zaliba, ali ћete izbacivati staro žito da napravite mesto za novo. **11** Ja ћu postaviti svoje Prebivalište među vama, i nećete mi biti mrkski. **12** Hodiću među vama i biću vam Bog, a vi ћete biti moj narod. **13** Ja sam Gospod, Bog vaš, koji vas je izveo iz Egipta, da im više ne budete robovi. Slomio sam prečage vašeg jarma, i učinio da uspravno hodate. **14** Ali ako me ne poslušate, i ne budete vršili sve ove zapovesti, **15** nego prezrete moje uredbe, i odbacite moje zakone; ako, dakle, ne budete izvršavali sve moje zapovesti, nego raskinete moj savez, **16** ovo ћu učiniti s vama: dovešću na vas užas, bolest i groznicu, od koje se gubi vid, i gasi život. Sejaćete uzalud, jer ћe vam setvu pojesti vaši neprijatelji. **17** Ja ћu se okrenuti protiv vas, i vaši ћe vas neprijatelji tući, te ћe vaši dušmani zavladata nad vama. Bežaćete i kad vas niko ne bude gonio. **18** Ako me ni tada ne poslušate, kazniću vas sedam puta više za vaše grehe. **19** Skrišću snagu kojom se ponosite, i učiniću da nebo nad vama bude kao gvožđe, a zemlja pod vama kao bronza. **20** Uzalud ћete trošiti snagu, jer vam zemlja neće davati urodu, a drveće u zemlji neće rađati svoje plodove. **21** Ako mi se dalje budete protivili, i ne budete hteli da me slušate, umnožiću vaše rane sedam puta više za vaše grehe. **22** Poslaću i divlje zveri,

stoku. One ћe vas desetkovati, tako da ћe opusteti vaši putevi. **23** Ako uprkos ovome odbijete moju stegu, i nastavite da mi se protivite, **24** ustaću protiv vas i udariti vas sedam puta gore za vaše grehe. **25** Dovešću na vas mač da izvrši osvetu za savez. Ako se povučete u svoje gradove, poslaću zarazu među vas, pa ћete biti izručeni u ruke neprijatelja. **26** Kad vam prekinem snabdevanje hlebom, deset ћe žena peći hleb u jednoj peći. Deliće vam hleb na meru; ješćete, ali se nećete nasiti. **27** Ako me ni tada ne poslušate, nego nastavite da mi se protivite, **28** u svom ћu se gnevnu okrenuti protiv vas, i sedmostruko vas kazniti za vaše grehe. **29** Ješćete meso svojih sinova i meso svojih čerki. **30** A ja ћu uništiti vaše žrtvene bregove i poseći vaše stubove u čast sunca. Vaše ћu leševe naslagati na vaše beživotne idole, i gadićete se mojoj duši. **31** Pretvoriću vaše gradove u ruševine, i opustošiću vaša svetilišta. Vaš kad mirisni više neću mirisati. **32** Ja ћu opustošiti zemlju, da ћe se nad njom zaprepastiti i vaši neprijatelji, koji ћe živeti u njoj. **33** A vas ћu rasejati po narodima; isukaću mač protiv vas, pa ћe vam zemlja opusteti, a vaši gradovi ležati u ruševinama. **34** U to vreme, kad budete u zemlji svojih neprijatelja, zemlja ћe uživati u svojim subotama za sve vreme dok je pusta. Tada ћe zemlja počivati i uživati u svojim subotama. **35** Dokle god je pusta, ona ћe počivati, jer nije počivala tokom vaših subota, dok ste vi živeli u njoj. **36** A preživelima od vas uteraću strah u kosti u zemlji njihovih neprijatelja; nagnaće ih u beg i šušanj lista kada se zaljulja. Bežaće kao gonjeni mačem; padaće iako ih niko neće progoniti. **37** I saplitaće se jedan o drugoga, kao gonjeni mačem, iako ih niko neće progoniti. Tako se nećete moći održati pred svojim neprijateljima. **38** Propašćete među narodima; progutaće vas zemlja vaših neprijatelja. **39** A preživeli među vama usahnuće u zemlji svojih neprijatelja zbog svojih krivica, i zbog krivica svojih predaka. **40** Ali ako priznaju svoje krivice, i krivice svojih predaka – njihovog neverstva kojim su zgrešili protiv mene, **41** zbog čega sam im se suprotstavio i odveo ih u zemlju njihovih neprijatelja; ako se tada ponizi njihovo neobrezano srce i plate za svoje krivice, **42** setiću se svog saveza sa Jakovom, i svog saveza sa Isakom, i svog saveza sa Avrahom, i setiću se zemlje. **43** Jer zemlja ћe im biti napuštena, pa ћe uživati svoje subote kad opusti bez njih. A oni ћe platiti za svoje krivice, zato što su prezreli moje

zakone, i odbacili moje uredbe. **44** Pa i kad ih oprosne godine, sveštenik će proračunati cenu ovo snađe u zemlji njihovih neprijatelja, ja ih prema broju godina koje preostaju do naredne neću prezreti, niti će mi postati toliko mrski, da oprosne godine, pa će se njena procenjena bih ih dokrajčio, i raskinuo svoj savez sa njima, vrednost srazmerno umanjiti. **19** Ako onaj koji jer ja sam Gospod, Bog njihov. **45** Radi njih ču se zavetuje njivu poželi da je otkupi, neka doda setiti saveza sa njihovim ocima koje sam izveo iz jednu petinu na procenjenu vrednost, i biće Egipta na oči naroda, da im budem Bog. Ja sam njegova. **20** U slučaju da ne otkupi njivu, nego Gospod!“ **46** Ovo su uredbe, propisi i zakoni, koje je proda drugome, više je ne može otkupiti. **21** je Gospod ustanovio između sebe i Izrailjaca na gori Sinaj preko Mojsija.

27 Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori Izrailjcima i reci im: 'Ako neko zavetuje Gospodu osobu, ali hoće da se otkupi, ovako će vršiti procenu: **3** muškarca između dvadeset i šezdeset godina starosti proceni na pedeset srebrnih šekela prema hramskom šekelu. **4** Ako se radi o ženi proceni je na trideset šekela. **5** Muško između pet i dvadeset godina starosti proceni na dvadeset srebrnih šekela, a žensko na deset šekela. **6** Muško između mesec dana i pet godina starosti proceni na pet srebrnih šekela, a žensko na tri srebrna šekela. **7** Muško od šezdeset godina i starije proceni na petnaest šekela, a žensko na deset šekela. **8** Ukoliko osoba ne može da plati procenjenu vrednost, neka dode k svešteniku, koji će ga proceniti; sveštenik će proceniti onoga koji čini zavet prema njegovim mogućnostima. **9** Ako neko donosi živinče kao prinos Gospodu, što god se daje Gospodu, sveto je. **10** Dobro živinče se ne sme nadomestiti, niti zameniti za loše, ili loše živinče za dobro. Ako se jedno živinče zameni drugim, tada će i zavetovano i zamenjeno biti sveto. **11** Ako je živinče nečisto, te nije od onih koje se mogu prineti Gospodu, neka ga donese pred sveštenika. **12** Neka ga sveštenik proceni prema tome da li je dobro ili loše. Kakvu mu vrednost sveštenik odredi, tako će biti. **13** Ako vlasnik hoće da ga otkupi, neka doda jednu petinu na procenjenu vrednost. **14** Ako neko zavetuje svoju kuću Gospodu, neka sveštenik proceni kuću prema tome da li je dobra ili loša. Kakvu mu vrednost sveštenik odredi, tako će biti. **15** Ukoliko onaj koji zavetuje svoju kuću hoće da je otkupi, neka doda jednu petinu na procenjeni iznos, i biće njegova. **16** Ako neko zavetuje Gospodu jednu njivu od svog porodičnog imanja, proceni je prema količini semena koje ide u setvu: za jedan homer ječmenog semena pedeset srebrnih šekela. **17** Ako zavetuje svoju njivu u oprosnoj godini, procenjena vrednost ostaje ista. **18** Ako svoju njivu zavetuje nakon Kad njiva bude oslobođena u oprosnoj godini, neka bude posvećena kao njiva zavetovana Gospodu i postane sveštenikova imovina. **22** Ako neko zavetuje Gospodu njivu koju je kupio, ali nije deo njegovog porodičnog imanja, **23** neka sveštenik proračuna njenu vrednost prema proceni do oprosne godine, i neka istoga dana isplati procenjeni iznos kao stvar posvećenu Gospodu. **24** U oprosnoj godini njiva će se vratiti onome od koga ju je kupio; onome koji drži njivu u posedu. **25** Svaka procena će se vršiti prema hramskom šekelu: u jednom šekelu ima dvadeset gera. **26** Prvina stoke, pošto je prvina, pripada Gospodu, i zato se ne može zavetovati. Bilo vo ili ovca, ono pripada Gospodu. **27** Ako je to jedna od nečistih životinja, ona se može otkupiti po procenjenoj vrednosti dodavši petinu cene. Ako se ne otkupi, neka se proda po procenjenoj vrednosti. **28** Šta god neko ima, pa zavetom posveti Gospodu, bilo to osoba, živinče, ili njiva na porodičnom imanju, ne sme se prodati, niti otkupiti. Sve što je zavetom posvećeno, najsvetije je Gospodu. **29** Nijedna osoba, koja je određena za kletvo uništenje, ne sme se otkupiti: mora svakako da se pogubi. **30** Desetak od svakog zemaljskog semena i od plodova sa stabala pripada Gospodu: to je sveto Gospodu. **31** Ako neko hoće da otkupi deo svog desetka, neka doda na to petinu cene. **32** Desetak od sve krupne i sitne stoke, svako deseto od onog što prolazi ispod pastirskog štapa, neka bude sveto Gospodu. **33** Neka niko ne ispituje je li dobro ili loše, i neka se ne zamenjuje. A ako se zameni, tada će i prvo i zamenjeno biti sveto; ne sme se otkupiti.“ **34** Ovo su zapovesti koje je Gospod dao Mojsiju za Izraeljce na Sinajskoj gori.

4 Mojsijeva

1 Prvoga dana drugoga meseca, druge godine nakon što su izašli iz Egipta, Gospod reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji, u Šatoru od sastanka: **2**, „Izvršite popis sve zajednice sinova Izrailjevih po njihovim porodicama i njihovim otačkim domovima, prema broju imena svih muškaraca, jednog po jednog. **3** Ti i Aron zabeležite sve u Izraelju po njihovim jedinicama, od dvadeset godina pa naviše, koji su sposobni za vojsku. **4** S vama će biti po jedan čovek iz svakog plemena, koji je glavar svog otačkog doma. **5** Ovo su imena ljudi koji će vam pomagati: za Ruvimovo pleme, Elisur, Sedijurov sin; **6** za Simeunovo pleme, Surisadajev sin Salamilo; **7** za Judino pleme, Aminadavov sin Nason; **8** za Isaharovovo pleme, Sogarov sin Natanailo, **9** Za Zavulonovo pleme, Helonov sin Elijav. **10** Za Josifove sinove: Amijudov sin Elisama, za Jefremovo pleme, i Fadasurov sin Gamalilo, za Manasijino pleme. **11** Za Venijaminovo pleme, Gadeonijev sin Avidan; **12** za Danovo pleme, Amisadajev sin Ahijezer; **13** za Asirovo pleme, Ehranov sin Fagailo; **14** za Gadovo pleme, Deuelov sin Elisaf; **15** za Neftalimovo pleme, Enanov sin Ahirej.“ **16** Ovi su bili izabrani od zajednice, knezovi svojih otačkih plemena, glavari Izrailjevih hiljada. **17** Mojsije i Aron su uzeli ove ljude koji su bili određeni po imenu, **18** pa su sabrali svu zajednicu prvoga dana drugog meseca. Oni su se, jedan po jedan, upisali u svoja rodoslovљa, po svojim porodicama, po svojim otačkim domovima, i po svojim imenima, od dvadeset godina pa naviše, **19** kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. Tako ih je popisao u Sinajskoj pustinji. **20** Od potomaka Ruvima, Izrailjevog prvenca, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **21** Iz Ruvimovog plemena bilo je popisano četrdeset šest hiljada pet stotina. **22** Od Simeunovih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci sposobni za vojsku od dvadeset godina pa naviše, po svojim

rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **25** Iz Gadovog plemena bilo je popisano četrdeset pet hiljada šest stotina pedeset. **26** Od Judinih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci sposobni za vojsku od dvadeset godina pa naviše, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **27** Iz Judinog plemena bilo je popisano sedamdeset četiri hiljade šest stotina. **28** Od Isaharovih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **29** Iz Isaharovog plemena bilo je popisano pedeset četiri hiljade četiri stotine. **30** Od Zavulonovih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **31** Iz Zavulonovog plemena bilo je popisano pedeset sedam hiljada četiri stotine. **32** Od Josifovih potomaka: od Jefremovih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **33** Iz Jefremovog plemena bilo je popisano četrdeset hiljada pet stotina. **34** Od Manasijinih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **35** Iz Manasijinog plemena bilo je popisano trideset dve hiljade dve stotine. **36** Od Venijaminovih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **37** Iz Venijaminovog plemena bilo je popisano trideset pet hiljada četiri stotine. **38** Od Danovih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **39** Iz Danovog plemena bilo je popisano šezdeset dve hiljade sedam stotina. **40** Od Asirovih potomaka, pojedinačno su bili popisani svi muškarci od dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i svojim otačkim domovima. **41** Iz Asirovog plemena bilo je popisano četrdeset jedna hiljada pet stotina. **42** Od Neftalimovih potomaka,

pojedinačno su bili popisani svi muškarci od hiljada pet stotina. **12** Do njega neka logoruje dvadeset godina pa naviše, sposobni za vojsku, Simeunovo pleme. Knez Simeunovih potomaka po svojim rodoslovima, po svojim porodicama i je Salamilo, sin Surisadajev. **13** Njegova vojska svojim otačkim domovima. **13** Iz Neftalimovog broji pedeset devet hiljada tri stotine. **14** Onda plemena bilo je popisano pedeset tri hiljade Gadovo pleme. Knez Gadovih potomaka je Elisaf, četiri stotine. **14** Ovi popisani su bili oni koje je sin Raguilov. **15** Njegova vojska broji četrdeset popisao Mojsije sa Aronom, uz pomoć dvanaest pet hiljada šest stotina pedeset. **16** Ukupan broj knezova, po jedan čovek na svaki otački dom. popisanih po njihovim četama u Gadovom taboru **15** Svi Izrailjci, koji su bili upisani u svoje bio je stotinu pedeset jedna hiljada četiri stotine otačke domove, od dvadeset godina pa naviše, pedeset. Oni neka polaze drugi. **17** Zatim neka bili su sposobni za vojsku u Izrailju. **16** Svi krene Šator od sastanka, pošto se Levijev tabor popisanih bilo je šest stotina tri hiljade pet nalazi usred drugih tabora. Svaki će poći prema stotina pedeset. **17** Ipak, među njih se nisu mesto taborovanja, i pod svojom zastavom. **18** vodili Leviti prema svom predačkom plemenu. Na zapadu će biti zastava Jefremovog tabora **18** Naime, Gospod je rekao Mojsiju: **19** „Neka po svojim četama. Knez Jefremovih potomaka se Levijevi pleme ne popisuje, i neka se ne je Elisama, sin Amijudov. **19** Njegova vojska je popisuju sa ostalim Izrailjcima. **20** Nego, postavi brojila četrdeset hiljada pet stotina popisanih. Levite nad Prebivalištem svedočanstva, i nad **20** Do njega će biti Manasijino pleme. Knez svom opremom i svim što mu pripada. Oni će Manasijinih potomaka je Gamalilo, sin Fadasurov. nositi Prebivalište sa svom opremom, služiti **21** Njegova vojska broji trideset dve hiljade dve u njemu, i logorovati oko Prebivališta. **21** Kad stotine. **22** Potom sledi Venijaminovo pleme. Prebivalište krene, neka ga Leviti rastave, a kad se **22** Potom sledi Venijaminovo pleme. Knez Venijaminovih potomaka je Avidan, sin Prebivalište zaustavi, neka ga Leviti podignu. Ako **23** Njegova vojska broji trideset pet mu se približi tuđinac, neka se pogubi. **23** Njegova vojska broji trideset pet hiljada četiri stotine popisanih. **24** Ukupan broj Izrailjci neka logoraju svaki u svome taboru, kod **24** Ukupan broj Izrailjci neka logoraju svaki u svome taboru, kod popisanih u Jefremovom taboru po njihovim svoje zastave, i po svojim četama. **25** Leviti neka četama, bio je stotinu osam hiljada i stotinu. Oni logoraju oko Prebivališta svedočanstva, da ne bi **25** Na severu će biti zastava planuo gnev na izrailjsku zajednicu. Zato neka Danovog tabora po svojim četama. Knez Danovih čuvaju stražu kod Prebivališta svedočanstva.“ **26** Njegova potomaka je Ahijezer, sin Amisadajev. **26** Njegova **54** Izrailjci učine sve onako kako je Gospod vojska broji šezdeset dve hiljade sedam stotina zapovedio Mojsiju. Baš tako su učinili. **27** Do njega neka se utabori Asirovo popisanih. **27** Do njega neka se utabori Asirovo pleme. Knez Asirovih potomaka je Fagailo, sin Ehranov. **28** Njegova vojska broji četrdeset jednu hiljadu pet stotina popisanih. **29** Zatim sledi Neftalimovo pleme. Knez Neftalimovih potomaka je Ahirej, sin Enanov. **30** Njegova vojska broji pedeset tri hiljade četiri stotine popisanih. **31** Ukupan broj popisanih u Danovom taboru, bio je stotinu pedeset sedam hiljada šest stotina. Oni neka kreću poslednji pod svojim zastavama. **32** To su Izrailjci koji su popisani prema svojim otačkim domovima. Ukupan broj popisanih u taborima po njihovim četama je šest stotina tri hiljade pet stotina pedeset. **33** Leviti nisu bili popisani sa ostalim Izrailjcima, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **34** Tako su Izrailjci izvršili sve što je Gospod zapovedio Mojsiju: tako su logorovali pod svojim zastavama i tako išli, svako prema svom rodu i otačkom domu.

2 Gospod reče Mojsiju i Aronu: **2** „Neka Izrailjci logoraju svaki kod svoje zastave, pod grbom svoga očinskog doma. Neka se utabore oko Šatora od sastanka, ali podalje.“ **3** S prednje strane, prema istoku, biće Judin tabor po svojim četama i pod svojom zastavom. Knez Judejaca je Nason, sin Aminadavov. **4** Njegova vojska broji sedamdeset četiri hiljade šest stotina. **5** Do njega će logorovati Isaharovo pleme. Knez Isaharovih potomaka je Natanailo, sin Sogarov. **6** Njegova vojska broji pedeset četiri hiljade četiri stotine. **7** Zatim Zavulonovo pleme s knezom Zavulonovih potomaka Elijavom, sinom Helonovim. **8** Njegova vojska broji pedeset sedam hiljada četiri stotine. **9** Ukupan broj popisanih u Judinom taboru, po njihovim četama, bio je stotinu osamdeset šest hiljada četiri stotine. Neka oni prvi polaze. **10** Na jugu će biti zastava Ruvimovog tabora po svojim četama. Knez Ruvimovih potomaka je Elisur, sin Sedijušev. **11** Njegova vojska broji četrdeset šest

3 Ovo su Aronovi i Mojsijevi rodoslovi, iz vremena kad je Gospod govorio Mojsiju na

Sinajskoj gori. **2** Ovo su imena Aronovih sinova: stotina. Oni su se starali za Svetinju. **29** Katovi prvenac Nadav, Avijud, Eleazar i Itamar. **3** To su rodovi su logorovali s južne strane Prebivališta. imena Aronovih sinova koji su bili pomazani i **30** Knez Katovih otačkih domova bio je Elisafan, uvedeni u svešteničku službu. **4** Međutim, Nadav sin Ozilov. **31** Oni su se brinuli za Kovčeg, sto, i Avijud su poginuli pred Gospodom, kad su svećnjak, žrtvenike, za posude u Svetinji koje se prineli tudi oganj pred Gospodom u Sinajskoj koristilo pored ovih, zavesu, i za svaku hramsku pustinji. A pošto nisu imali sinova, svešteničku službu. **32** Vrhovni starešina nad Levitima bio je službu su obavljali Eleazar i Itamar, pod svojim Eleazar, sin sveštenika Arona. On je nadgledao ocem Aronom. **5** Gospod reče Mojsiju: **6** „Dovedi one koji su se brinuli za Svetinju. **33** Od Merarijevi Levijevo pleme i postavi ga pred sveštenikom potiče rod Molijev i rod Musijev. To su Merarijevi Aronom, pa neka mu služe. **7** Neka obavlaju rodovi. **34** Broj svih popisanih muškaraca, od dužnosti za njega i za svu zajednicu pred Šatorom jednog meseca pa naviše, bio je šest hiljada dve od sastanka, dok služe u Prebivalištu. **8** Neka se stotine. **35** Knez otačkih domova u Merarijevim staraju za sav nameštaj u Šatoru od sastanka, i rodovima bio je Surilo, sin Avihejev. Oni su brinu se za Izrailjce, dok služe u Prebivalištu. **9** logorovali sa severne strane Prebivališta. **36** Daj Levite Aronu i njegovim sinovima; oni su mu Dužnost Merarijevih sinova bila je da se brinu dodeljeni među Izrailjcima. **10** A Arona i njegove za daske Prebivališta, za njegove prevornice, sinove postavi da vrše svoju svešteničku službu. stubove, podnožja, za sve posuđe i za svaku Ako tuđinac pristupi, neka se pogubi.“ **11** Gospod njihovu službu, **37** kao i za stubove oko dvorišta, reče Mojsiju: **12** „Ja sam, evo, uzeo Levite od sa njihovim postoljima, kočićima i konopcima. Izrailjaca umesto svih prvenaca, koji su prvi plod **38** S prednje strane Prebivališta, pred Šatorom od utrobe među Izrailjcima. Leviti su moji! **13** Jer, sastanka s istoka, logorovali su Mojsije, Aron i moji svi prvenci. Onoga dana kad sam pobjio njegovi sinovi. Oni su vršili dužnosti u Svetilištu sve prvence u Egiptu, sebi sam posvetio svakog za Izrailjce. Svaki tuđinac koji bi pristupio, imao prvenca u Izraelju, i od ljudi i od stoke, da budu je da se pogubi. **39** Svih popisanih Levita koje je, moji. Ja sam Gospod!“ **14** Gospod reče Mojsiju po Gospodnjoj naredbi, popisao Mojsije s Aronom u Sinajskoj pustinji: **15** „Popiši Levite prema prema njihovim rodovima, svih muškaraca od njihovim otačkim domovima i rodovima; popiši jednog meseca pa naviše, bilo je dvadeset dve svako muško od jednog meseca pa naviše.“ **16** hiljade. **40** Gospod reče Mojsiju: „Popiši sve Mojsije ih je popisao kako mu je bilo zapovedeno muške prvence među Izrailjcima od jednog po reči Gospodnjoj. **17** Ovo su bili Leviti po svojim meseca pa naviše, i napravi spisak s njihovim imenima: Girson, Kat i Merarije. **18** A ovo su imenima. **41** Levite uzmi za mene – Ja sam Gospod imena Girsonovih sinova po njihovim rodovima: – umesto svih izrailjskih prvenaca, a levitsku Lovenije i Semaj. **19** Katovi sinovi po svojim stoku umesto sve prvine stoke Izrailjaca.“ **42** rodovima su: Amram, Isar, Hevron i Ozilo. **20** Tako je Mojsije popisao sve izrailjske prvence, Merarijevi sinovi po svojim rodovima su: Molija i kao što mu je zapovedio Gospod. **43** Ukupan Musije. To su levitski rodovi po svojim otačkim broj muških prvenaca po njihovim imenima, od domovima. **21** Od Girsona potiču Lovenijev rod i jednog meseca pa naviše, bio je dvadeset dve Semajev rod. To su Girsonovi rodovi. **22** Broj svih hiljade dve stotine sedamdeset tri. **44** Gospod reče popisanih muškaraca, od mesec dana pa naviše, Mojsiju: **45** „Uzmi Levite umesto svih izrailjskih bio je sedam hiljada pet stotina. **23** Girsonovi prvenaca i levitsku stoku umesto njihove stoke; rodovi su logorovali na zapadu, iza Prebivališta. neka Leviti pripadaju meni. Ja sam Gospod. **46** A **24** Knez otačkog doma Girsonovih rodova bio je za otkupnu cenu za onih dve stotine sedamdeset Elisaf, sin Lailov. **25** Girsonovci su u Šatoru od tri izrailjska prvenca, koliko ih ima više od sastanka bili zaduženi za Prebivalište, Šator i Levita, **47** uzmi po pet šekela po glavi prema njegov pokrivač, i zavesu na ulazu od Šatora od hramskom šekelu (jedan šekel teži dvadeset sastanka; **26** dvorišne zastore, zavesu na ulazu od gera). **48** Otkupnu cenu za te što ih ima više dvorišta oko Prebivališta i žrtvenika, i njegovu daj Aronu i njegovim sinovima.“ **49** Mojsije je užad, i za svaku njihovu službu. **27** Od Kata potiče uzeo novac od otkupnine za one kojih je bilo više Amramov, Isarov, Hevronov i Ozilov rod. To su od onih koje su Leviti otkupili. **50** Mojsije je od Katovi rodovi. **28** Ukupan broj svih muškaraca od izrailjskih prvenaca primio hiljadu tri stotine jednog meseca pa naviše, bio je osam hiljada šest šezdeset pet šekela hramske mere. **51** Mojsije je

po naredbi Gospodnjoj predao novac od otkupa Aronu i njegovim sinovima, baš kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

4 Gospod reče Mojsiju i Aronu: **2** „Popiši Katove potomke između Levijevih potomaka prema njihovim rodovima i očinskim domovima, **3** između trideset i pedeset godina, sve koji su sposobni za službu, koji će vršiti službu u Šatoru od sastanka. **4** Ovo je služba Katovih potomaka: da se brinu za naјsvetije stvari u Šatoru od sastanka. **5** Kad tabor kreće na put, neka Aron i njegovi sinovi skinu pregradnu zavesu i njom pokriju Kovčeg sveđočanstva. **6** Neka preko njega stave pokrivač od fine kože, a odozgo neka prostru tkaninu, potpuno ljubičastu. Zatim neka mu provuku drške. **7** Preko stola za prinesene hlebove, neka prostru ljubičastu tkaninu, pa neka stave na njega zdele, posude za kad, vedra i krčage za žrtve izlivnice. Neka hleb stalno stoji na njemu. **8** Preko njih neka prostru purpurnu tkaninu i prekriju to pokrivačem od fine kože. Potom neka mu provuku drške. **9** Zatim neka uzmu ljubičastu tkaninu i pokriju svećnjak za svetlo i njegove žiske, njegove usekače, njegove podmetače, i sve posude za ulje, koje služe za njegovu upotrebu. **10** Neka ga sa svim njegovim priborom zaviju u pokrivač od fine kože i stave ga na nosiljku. **11** Preko zlatnog žrtvenika neka prostru ljubičastu tkaninu, i pokriju ga pokrivačem od fine kože. Onda neka mu provuku drške. **12** Neka uzmu sve posude za službu koje se koriste u Svetinji, pa neka ih stave u ljubičastu tkaninu i pokriju ih pokrivačem od fine kože. Potom neka ih stave na nosiljku. **13** Neka uklone pepeo sa žrtvenika, i prostru preko njega skerletno platno. **14** Onda neka stave na njega sav pribor za njegovu upotrebu: kadionice, viljuške, lopatice, kotliće i sve posude za žrtvenik, pa neka preko njega prostru pokrivač od fine kože i provuku mu drške. **15** Nakon što Aron i njegovi sinovi završe s pokrivanjem Svetinje i svih svetih posuda prilikom polaska tabora na put, neka dođu Katovi potomci da ih ponesu. Ipak, neka ne dotiču svete stvari, da ne poginu. To su stvari u Šatoru od sastanka koje će nositi Katovi potomci. **16** A Eleazar, sin sveštenika Arona, neka se stara za ulje za svetlo, za miomirisni kad, za dnevnu žitnu žrtvu i ulje posvećenja, za celo Prebivalište i sve što se nalazi u njemu, i za Svetinju i njene posude.“ **17** Gospod reče Mojsiju i Aronu: **18** „Ne dopustite da budu istrebljeni plemenski rodovi

Katovih potomaka između Levita. **19** Ovako postupajte s njima da ostanu u životu i ne izgine kad pristupaju Svetinji nad svetinjama: neka dođu Aron i njegovi sinovi i svakome odrede što će raditi i nositi. **20** Oni neka ne ulaze da gledaju svete stvari, da ne bi izginuli.“ **21** Gospod reče Mojsiju: **22** „Popiši Girsonove sinove po njihovim otačkim domovima i njihovim porodicama. **23** Popiši one od trideset godina pa naviše, sve do pedesete godine, sve koji su sposobni za službu, koji će obavljati službu u Šatoru od sastanka. **24** Ovo je služba Girsonovih rođova, kako će raditi i što će nositi: **25** neka nose zavesu Prebivališta i Šator od sastanka, njegov pokrivač i pokrivač od fine kože, koji ide preko njega, i pregradnu zavesu na ulazu u Šator od sastanka; **26** zatim dvorišne zastore na ulazu od dvorišta što je oko Prebivališta i žrtvenika, njegove konopce i sav pribor za njihovu upotrebu. Oni će raditi sve što treba uraditi oko tih stvari. **27** Sve što treba nositi i uraditi, biće dužnost Girsonovih potomaka, po naredbi Arona i njegovih sinova; predaj im u nadležnost sve što treba da nose. **28** To je služba Girsonovih potomaka u Šatoru od sastanka. Njihove dužnosti biće pod nadzorom Itamara, sina sveštenika Arona. **29** Potom popiši Merarijeve potomke po njihovim rodovima i otačkim domovima. **30** Popiši one od trideset godina pa naviše, sve do pedesete godine, sve koji su sposobni za službu, koji će obavljati službu u Šatoru od sastanka. **31** Njihova dužnost je, pored svih ostalih dužnosti u Šatoru od sastanka, da nose: daske za Prebivalište, njegove prevornice, stubove i postolja; **32** stubove oko dvorišta i njihova postolja, njihove kočiće, njihove konopce, i sav njihov pribor za svaku njihovu upotrebu; nabroj po imenu predmete koje su dužni da nose. **33** Ovo je služba rođova Merarijevih potomaka, prema svim njihovim službama u Šatoru od sastanka, pod nadzorom Itamara, sina sveštenika Arona.“ **34** Tako su Mojsije, Aron i knezovi zajednice popisali Katove potomke po njihovim rodovima i otačkim domovima, **35** od trideset godina naviše, pa do pedeset godina, sve sposobne za službu u Šatoru od sastanka. **36** Broj popisanih po njihovim rodovima bio je dve hiljade sedam stotina pedeset. **37** To je broj popisanih Katovih rođova, svih onih koji su služili u Šatoru od sastanka. Njih su popisali Mojsije i Aron, kao što je Gospod zapovedio preko Mojsija. **38** Girsonovi sinovi su bili popisani po njihovim rodovima i otačkim domovima, **39**

između trideset godina naviše, pa do pedeset iako ga obuzme duh ljubomore, te posumnja da godina, sposobnih da obavljaju službu u Šatoru od mu se žena onečistila, ili ga obuzme ljubomora, sastanka. **40** Broj popisanih po svojim rodovima i pa posumnja na ženu, iako se nije onečistila, **15** otačkim domovima bio je dve hiljade šest stotina neka muž dovede svoju ženu k svešteniku. Neka trideset. **41** To je broj popisanih Girsonovih doneće sa sobom i prinos za nju: desetinu efe sinova, svih onih koji su služili u Šatoru od ječmenog brašna. Neka ga ne preliva uljem i neka sastanka. Njih su popisali Mojsije i Aron, po ne meće na njega tamjana, jer je to žitna žrtva Gospodnjoj zapovesti. **42** Popisanih iz rodova za ljubomoru, žitna žrtva za spomen radi sećanja Merarijevih sinova prema svojim rodovima i na krivicu. **16** Zatim neka je sveštenik privede i otačkim domovima, **43** između trideset i pedeset postavi pred Gospoda. **17** Neka sveštenik uzme godina, svih sposobnih da obavljaju službu u svete vode u zemljaru posudu, i neka uzme Šatoru od sastanka; **44** popisanih, dakle, po nešto prašine s poda Prebivališta i stavi je u njihovim rodovima, bilo je tri hiljade dve stotine. vodu. **18** Pošto je sveštenik postavio ženu pred **45** To je broj popisanih Merarijevih sinova koje Gospodom, neka joj raspusti kosu, a na njene su popisali Mojsije i Aron, kao što je Gospod ruke neka položi žitnu žrtvu za spomen, što je zapovedio preko Mojsija. **46** Broj popisanih Levita, žitna žrtva za ljubomoru. Sveštenik neka uzme u koje su popisali Mojsije, Aron i izrailjski knezovi svoje ruke vodu gorčine koja donosi prokletstvo. po njihovim rodovima i otačkim domovima, **47** **19** Tada neka je sveštenik zakune i kaže ženi: između trideset i pedeset godina, koji su bili 'Ako nijedan čovek nije legao sa tobom, i ako sposobni za službu služenja i službu nošenja u nisi zastranila i onečistila se dok si bila pod Šatoru od sastanka; **48** tih popisanih bilo je osam vlašću svoga muža, neka ti ne nauđi ova voda hiljada pet stotina osamdeset. **49** Svaki od njih gorčine koja donosi prokletstvo. **20** A ako si je bio popisan prema svome služenju i nošenju, zastranila i onečistila se dok si bila pod vlašću onako kako je Gospod zapovedio preko Mojsija.

5 Gospod reče Mojsiju: **2** „*Zapovedi Izrailjcima da udalje iz tabora svakoga ko je gubav, svakoga ko ima izliv, i svakoga ko se onečistio o mrvaca. **3** Udaljite iz tabora kako muško tako žensko, da ne onečiste njihov tabor usred koga ja prebivam među njima.*“ **4** Izrailjci učine tako; udaljili su ih izvan tabora. Kako je Gospod rekao Mojsiju, tako su Izrailjci učinili. **5** Gospod reče Mojsiju: **6** „*Reci Izrailjcima: 'Kad muškarac ili žena učini kakav greh protiv drugoga, te se izneveri Gospodu i navuće na sebe krivicu, **7** neka prizna svoj greh koji je učinio. Zatim neka da punu naknadu za svoj prestup, i neka doda na to jednu petinu onome kome je skrivio. **8** Ali ako taj čovek nema rođaka kome bi pripala naknada, neka se naknada da Gospodu na ime sveštenika, osim ovna – otkupnice kojom će se izvršiti otkupljenje za njega. **9** Od svih svetih prinosa koje Izrailjci donose svešteniku, neka svaka žrtva dizanica pripadne njemu. **10** Njemu, dakle, neka pripadnu svetu prinosi svakog čoveka; što god je dano svešteniku, neka pripadne svešteniku.*“ **11** Gospod reče Mojsiju: **12** „*Reci Izrailjcima, kaži im: 'Ako nečija žena zastrani i tako mu se izneveri, **13** pa neko legne s njom, a njen muž ne zna za to, i ona prikrije da se onečistila, ali nema svedoka protiv nje pošto nije bila uhvaćena na delu; **14***

ako ga obuzme duh ljubomore, te posumnja da mu se žena onečistila, ili ga obuzme ljubomora, neka muž dovede svoju ženu k svešteniku. Neka trideset. **15** To je broj popisanih Girsonovih doneće sa sobom i prinos za nju: desetinu efe sinova, svih onih koji su služili u Šatoru od ječmenog brašna. Neka ga ne preliva uljem i neka sastanka. Njih su popisali Mojsije i Aron, po ne meće na njega tamjana, jer je to žitna žrtva Gospodnjoj zapovesti. **16** Popisanih iz rodova za ljubomoru, žitna žrtva za spomen radi sećanja Merarijevih sinova prema svojim rodovima i na krivicu. **17** Zatim neka je sveštenik privede i otačkim domovima, **18** između trideset i pedeset postavi pred Gospoda. **19** Neka sveštenik uzme godina, svih sposobnih da obavljaju službu u svete vode u zemljaru posudu, i neka uzme Šatoru od sastanka; **20** popisanih, dakle, po nešto prašine s poda Prebivališta i stavi je u njihovim rodovima, bilo je tri hiljade dve stotine. vodu. **21** Pošto je sveštenik postavio ženu pred Gospodom, neka joj raspusti kosu, a na njene ruke neka položi žitnu žrtvu za spomen, što je zapovedio preko Mojsija. **22** Broj popisanih Levita, žitna žrtva za ljubomoru. Sveštenik neka uzme u koje su popisali Mojsije, Aron i izrailjski knezovi svoje ruke vodu gorčine koja donosi prokletstvo. po njihovim rodovima i otačkim domovima, **23** **19** Tada neka je sveštenik zakune i kaže ženi: između trideset i pedeset godina, koji su bili 'Ako nijedan čovek nije legao sa tobom, i ako sposobni za službu služenja i službu nošenja u nisi zastranila i onečistila se dok si bila pod Šatoru od sastanka; **24** tih popisanih bilo je osam vlašću svoga muža, neka ti ne nauđi ova voda hiljada pet stotina osamdeset. **25** Svaki od njih gorčine koja donosi prokletstvo. **26** A ako si je bio popisan prema svome služenju i nošenju, zastranila i onečistila se dok si bila pod vlašću onako kako je Gospod zapovedio preko Mojsija.

27 Tu neka sveštenik zakune ženu ovom kletvom i kaže joj – „*neka te Gospod učini predmetom prokljinjanja i kletve usred tvoga naroda; neka Gospod učini da ti materica usahne a stomak ti otekne.*“ **28** Neka ova voda gorčine, koja donosi prokletstvo, uđe u twoju utrobu i učini da ti stomak otekne a materica ti usahnel! A žena neka kaže na to: 'Amin, Amin!' **29** Neka sveštenik napiše ova prokletstva na list i spere ih u vodi gorčine. **30** Zatim neka da ženi da popije vodu gorčine koja donosi prokletstvo, kako bi voda gorčine koja donosi prokletstvo ušla u nju i izazvala gorčinu. **31** Potom neka sveštenik uzme iz ženinih ruku žitnu žrtvu za ljubomoru, podigne je pred Gospodom i doneše je na žrtvenik. **32** Onda neka sveštenik zahvati pregršt od žitne žrtve, kao njen spomen, i spali to na žrtveniku. Konačno, neka da ženi da popije vodu. **33** Kad je napoji vodom, ako se oskrnavila i izneverila svome mužu, voda prokletstva će ući u nju i izazvati gorčinu, pa će joj stomak oteći a materica joj usahnuti; tako će ta žena postati prokletstvom u svom narodu. **34** A ako se žena nije oskrnavila, neće joj biti ništa, te će moći da rađa potomstvo. **35** Ovo je zakon o ljubomori, kad žena zastrani i onečisti se dok je pod vlašću svoga muža, **36** ili kad čoveka obuzme duh ljubomore, pa posumnja na ženu. Tada neka

sveštenik postavi ženu pred Gospoda i primeni na njoj sav ovaj zakon. **31** Čovek će biti oslobođen krivice, a žena će ispaštati za svoju krivicu.”“

6 Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori Izrailjcima.

Reci im: 'Ako neki muškarac ili žena hoće da učini poseban zavet, zavet kojim se posvećuje Gospodu za nazireja, **3** neka se uzdržava i od vina i od žestokog pića, i neka ne pije vinsko sirće ni sirće od žestokog pića. Neka ne pije sok od grožđa, i neka ne jede grožđe, bilo da je sveže ili suvo. **4** Dok god traje njegovo nazirejstvo neka ne jede ništa od vinove loze, ni zrna ni ljsku. **5** Dok god traje njegovo nazirejstvo, neka britva ne prelazi preko njegove glave, dok se ne navrše dani koje je zavetovao Gospodu kao nazirej; neka bude svet i neka pusti da mu kosa na glavi raste. **6** Dok god je posvećen Gospodu kao nazirej, neka ne prilazi blizu mrtvaca. **7** Neka se ne skrnavi ni kad mu umru otac ili majka, brat ili sestra, jer znak nazirejstva nosi na svojoj glavi. **8** Dok god traje njegovo nazirejstvo posvećen je Gospodu. **9**

Ako neko iznenada umre u njegovoj blizini, te tako onečisti kosu koju je posvetio, neka obrije svoju glavu na dan svoga očišćenja; neka je obrije sedmoga dana. **10** Osmoga dana neka na ulaz u Šator od sastanka donese svešteniku dve grlice ili dva golubića. **11** Neka sveštenik prinese jedno kao žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu svespalnicu, da izvrši otkupljenje za njega jer se oskrnavio preko mrtvaca. Istoga dana neka posveti svoju glavu **12** pa neka se ponovo posveti Gospodu za vreme svog nazirejskog zaveta, i neka donese jagnje od godinu dana kao žrtvu za prestup. Prethodno vreme se neće računati, jer je oskrnavio svoj nazirejski zavet. **13** Ovo je zakon za nazireje u dan kad se navrši vreme njegovog nazirejskog zaveta: neka ga dovedu na ulaz od Šatora od sastanka, **14** i neka donesu prinos Gospodu: jedno muško jagnje bez mane od godinu dana za žrtvu svespalnicu; jedno žensko jagnje bez mane od godinu dana kao žrtvu za greh; jednog ovna bez mane za žrtvu mira; **15** košaru beskvasnog hleba od brašna – kolače umešene s uljem; beskvasne pogače namazane uljem; njihove žitne žrtve i žrtve izlivnice. **16** Neka ih sveštenik donese pred Gospoda i prinese žrtvu za njegov greh i njegovu žrtvu svespalnicu. **17** Ovna neka prinese Gospodu kao žrtvu mira zajedno s košarom beskvasnog hleba. Sveštenik neka prinese žitnu žrtvu i žrtvu izlivnicu. **18** Zatim neka nazirej obrije svoju posvećenu glavu na ulazu u Šator od sastanka.

Kosu sa svoje posvećene glave neka stavi u vatru ispod žrtve mira. **19** Potom neka sveštenik uzme pleću od skuvanog ovna, jedan beskvasni kolač iz košare, i jednu beskvasnu pogaču, pa neka to stavi na ruke nazireja, nakon što ovaj obrije svoju posvećenu kosu. **20** Neka ih sveštenik podigne kao žrtvu dizanicu pred Gospodom; oni su sveti deo za sveštenika zajedno sa grudima i butom žrtve dizanice. Posle toga nazirej može da pije vino. **21** Ovo je zakon za nazireja koji zavetuje dar Gospodu povrh onoga što može da priušti. Neka zavet kojim se obavezao bude u skladu sa njegovim nazirejstvom.”“ **22** Gospod reče Mojsiju: **23** „Reci Aronu i njegovim sinovima: 'Ovako blagosiljajte Izrailjce. Recite im: **24** „Neka te Gospod blagoslovi i čuva; **25** neka te Gospod obasja svojim licem i bude ti milostiv; **26** neka Gospod okrene svoje lice k tebi i da ti mir.”“ **27** Ovako neka prizivaju moje ime na potomke Izrailjeve i ja ћu ih blagosloviti.“

7 Onoga dana kad je završio s podizanjem

Prebivališta Mojsije je pomazao i posvetio i njega i sve posude. Pomazao je i posvetio žrtvenik i sav njegov pribor. **2** Tada su pristupili izrailjski knezovi, glavarji otačkih domova i plemenski knezovi, koji su nadzirali popisane, **3** i doneli svoje prinose pred Gospoda: šest kola i dvanaest volova, jedna kola za dva kneza, po jedan vo za svakog kneza. Doneli su ih ispred Prebivališta. **4** Tada Gospod reče Mojsiju: **5** „Primite ih od njih da rade u službi Šatora od sastanka; dajte ih Levitima, svakome prema njegovoj službi.“ **6** Mojsije je uzeo kola i volove i predao ih Levitima. **7** Dvoja kola sa četiri vola dao je Girsonovim potomcima prema njihovoj službi. **8** Četvora kola sa osam volova dao je Merarijevim sinovima prema njihovoj službi, pod vodstvom Itamara, sina sveštenika Arona. **9** Katovim sinovima ih nije dao, zato što je njihova služba da nose svete stvari na svojim ramenima. **10** Zatim su knezovi doneli prinos za posvećenje žrtvenika na dan njegovog pomazanja. Kad su knezovi doneli svoje prinose pred žrtvenik, **11** Gospod reče Mojsiju: „Neka svakoga dana po jedan knez donese svoj prinos za posvećenje žrtvenika.“ **12** Tog prvoga dana svoj je prinos doneo Nason, Aminadavov sin, iz Judinog plemena. **13** Njegov prinos je bio: jedna srebrna zdela teška stotinu trideset šekela; jedan srebrni kotao težak sedamdeset šekela izlivnicu. **14** jedna zlatna pomešanog s uljem za žitnu žrtvu; **15** jedna zlatna

kadionica teška deset šekela, puna kada; **15** jedan svespalnicu; **40** jedan jarac za žrtvu za greh; **41** a junac, jedan ovan i jedno jagnje od godinu dana za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, pet jaraca, i za žrtvu svespalnicu; **16** jedan jarac za žrtvu za pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio greh; **17** a za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, pet prinos Salamila, sina Surisadajevog. **42** Šestog jaraca, i pet muških jaganjaca od godinu dana. dana svoj je prinos doneo Elisaf, sin Deuelov, knez To je bio prinos Nasona, sina Aminadavovog. **18** Gadovih potomaka. **43** Njegov prinos je bio: jedna Drugoga dana svoj je prinos doneo Natanaail, sin srebrna zdela teška stotinu trideset šekela, jedan Sogarov, Isaharov knez. **19** Njegov prinos je bio: srebrni kotao težak sedamdeset šekela prema jedna srebrna zdela teška stotinu trideset šekela, hramskom šekelu, oboje puno brašna pomešanog jedan srebrni kotao težak sedamdeset šekela s uljem za žitnu žrtvu; **44** jedna zlatna kadionica prema hramskom šekelu, oboje puno brašna teška deset šekela, puna kada; **45** jedan junac, pomešanog s uljem za žitnu žrtvu; **20** jedna jedan ovan, jedno muško jagnje od godinu dana zlatna kadionica teška deset šekela, puna kada; za žrtvu svespalnicu; **46** jedan jarac za žrtvu za **21** jedan junac, jedan ovan i jedno muško jagnje greh; **47** a za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, pet od godinu dana za žrtvu svespalnicu; **22** jedan jaraca, i pet muških jaganjaca od godinu dana. To jarac za žrtvu za greh, **23** a za žrtvu mira dva vola, je bio prinos Elisafa, sina Deuelovog. **48** Sedmog pet ovnova, pet jaraca i pet muških jaganjaca dana svoj je prinos doneo Elisama, sin Amijudov, od godinu dana. To je bio prinos Natanaila, sina knez Jefremovih potomaka. **49** Njegov prinos je Sogarovog. **24** Trećega dana svoj je prinos doneo bio: jedna srebrna zdela teška stotinu trideset Elijav, sin Helonov, knez Zavulonovih potomaka. šekela, jedan srebrni kotao težak sedamdeset **25** Njegov prinos je bio: jedna srebrna zdela teška šekela prema hramskom šekelu, oboje puno stotinu trideset šekela, jedan srebrni kotao težak brašna pomešanog s uljem za žitnu žrtvu; **50** sedamdeset šekela prema hramskom šekelu, jedna zlatna kadionica teška deset šekela, puna oboje puno brašna pomešanog s uljem za žitnu kada; **51** jedan junac, jedan ovan, jedno jagnje od žrtvu; **26** jedna zlatna kadionica teška deset godinu dana za žrtvu svespalnicu; **52** jedan jarac šekela, puna kada; **27** jedan junac, jedan ovan, za žrtvu za greh; **53** a za žrtvu mira dva vola, jedno muško jagnje od godinu dana za žrtvu pet ovnova, pet jaraca, i pet muških jaganjaca svespalnicu; **28** jedan jarac za žrtvu za greh; **29** a od godinu dana. To je bio prinos Elisame, sina za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, pet jaraca, i Amijudovog. **54** Osmoga dana svoj je prinos pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio doneo Gamalilo, sin Fadasurov, knez Manasijinih prinos Elijava, sina Helonovog. **30** Četvrtog dana potomaka. **55** Njegov prinos je bio: jedna srebrna svoj je prinos doneo Elisur, sin Sedijurom, knez zdela teška stotinu trideset šekela, jedan srebrni Ruvimovih potomaka. **31** Njegov prinos je bio: kotao težak sedamdeset šekela prema hramskom jedna srebrna zdela teška stotinu trideset šekela, šekelu, oboje puno finog brašna pomešanog s jedan srebrni kotao težak sedamdeset šekela uljem za žitnu žrtvu; **56** jedna zlatna kadionica prema hramskom šekelu, oboje puno brašna teška deset šekela, puna kada; **57** jedan junac, pomešanog s uljem za žitnu žrtvu; **32** jedna zlatna jedan ovan, jedno jagnje od godinu dana za žrtvu kadionica teška deset šekela, puna kada; **33** jedan svespalnicu; **58** jedan jarac za žrtvu za greh; **59** a junac, jedan ovan, jedno muško jagnje od godinu za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, pet jaraca, i dana za žrtvu svespalnicu; **34** jedan jarac za žrtvu pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio za greh; **35** a za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, prinos Gamalila, sina Fadasurovog. **60** Devetoga pet jaraca, i pet muških jaganjaca od godinu dana svoj je prinos doneo Avidan, sin Gadeonijev, dana. To je bio prinos Elisura, sina Sedijurom. knez Venijaminovih potomaka. **61** Njegov prinos **36** Petog dana svoj je prinos doneo Salamilo, je bio: jedna srebrna zdela teška stotinu trideset sin Surisadajev, knez Simeunovih potomaka. **37** šekela, jedan srebrni kotao težak sedamdeset Njegov prinos je bio: jedna srebrna zdela teška šekela prema hramskom šekelu, oboje puno stotinu trideset šekela, jedan srebrni kotao težak brašna pomešanog s uljem za žitnu žrtvu; **62** sedamdeset šekela prema hramskom šekelu, jedna zlatna kadionica teška deset šekela, puna oboje puno brašna pomešanog s uljem za žitnu kada; **63** jedan junac, jedan ovan, jedno jagnje od žrtvu; **38** jedna zlatna kadionica teška deset godinu dana za žrtvu svespalnicu; **64** jedan jarac šekela, puna kada; **39** jedan junac, jedan ovan, za žrtvu za greh; **65** a za žrtvu mira dva vola, jedno muško jagnje od godinu dana za žrtvu pet ovnova, pet jaraca, i pet muških jaganjaca

od godinu dana. To je bio prinos Avidana, sina jaganjaca od godinu dana, s njihovim žitnim Gadeonijevog. **66** Desetoga dana svoj je prinos žrtvama, i dvanaest jaraca za žrtvu za greh. **88** doneo Ahijezer, sin Amisadajev, knez Danovih. Ukupan broj stoke za žrtvu mira bio je dvadeset potomaka. **67** Njegov prinos je bio: jedna srebrna četiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset jaraca i zdela teška stotinu trideset šekela, jedan srebrni šezdeset muških jaganjaca od godinu dana. To kotao težak sedamdeset šekela prema hramskom je bio prinos za posvećenje žrtvenika nakon šekelu, oboje puno brašna pomešanog s uljem za njegovog pomazanja. **89** Kad je Mojsije ušao u žitnu žrtvu; **68** jedna zlatna kadionica teška deset Šator od sastanka da razgovara s Gospodom, čuo šekela, puna kada; **69** jedan junac, jedan ovan, je kako mu govori glas odozgo, više poklopca, jedno jagnje od godinu dana za žrtvu svespalnicu; koji je bio na Kovčegu svedočanstva, između dva **70** jedan jarac za žrtvu za greh; **71** a za žrtvu mira heruvima. Tada mu je govorio.

dva vola, pet ovnova, pet jaraca, i pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Ahijezera, sina Amisadajevog. **72** Jedanaestoga dana svoj je prinos doneo Fagailo, sin Ehranov, knez Asirovih potomaka. **73** Njegov prinos je bio: jedna srebrna zdela teška stotinu trideset šekela, jedan srebrni kotao težak sedamdeset šekela prema hramskom šekelu, oboje puno brašna pomešanog s uljem za žitnu žrtvu; **74** jedna zlatna kadionica teška deset šekela, puna kada; **75** jedan junac, jedan ovan, jedno jagnje od godinu dana za žrtvu svespalnicu; **76** jedan jarac za žrtvu za greh; **77** a za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, pet jaraca, i pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Fagaila, sina Ehranovog. **78** Dvanaestoga dana svoj je prinos doneo Ahirej sin Enanov, knez Neftalimovih potomaka. **79** Njegov prinos je bio: jedna srebrna zdela teška stotinu trideset šekela, jedan srebrni kotao težak sedamdeset šekela prema hramskom šekelu, oboje puno brašna pomešanog s uljem za žitnu žrtvu; **80** jedna zlatna kadionica teška deset šekela, puna kada; **81** jedan junac, jedan ovan, jedno jagnje od godinu dana za žrtvu svespalnicu; **82** jedan jarac za žrtvu za greh; **83** a za žrtvu mira dva vola, pet ovnova, pet jaraca, i pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Ahireja, sina Enanovog. **84** To su bili prinosi izrailjskih knezova za posvećenje žrtvenika u dan kad je bio pomazan: dvanaest srebrnih zdela, dvanaest srebrnih kotlova i dvanaest zlatnih kadionica. **85** Svaka srebrna zdela je težila stotinu trideset šekela, a svaki kotao je težio sedamdeset šekela. Ukupna težina srebra tih posuda je bila dve hiljade četiri stotine šekela, prema hramskom šekelu. **86** Bilo je dvanaest zlatnih kadionica punih kada, i svaka kadionica je težila deset šekela prema hramskom šekelu. Ukupna težina zlata od kadionica bila je stotinu dvadeset šekela. **87** Ukupan broj stoke za žrtvu svespalnicu bio je: dvanaest junaca, dvanaest ovnova, dvanaest

8 Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori Aronu i reci mu: 'Kada budeš postavljao svetiljke, neka sedam svetiljki svetle ispred svećnjaka.'“ **3** Aron učini tako; postavio je svetiljke da svetle ispred svećnjaka, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **4** A svećnjak je ovako bio napravljen: bio je iskovani od zlata, od postolja do latica; tako je bio iskovani. Svećnjak je bio napravljen prema slici koju je Gospod pokazao Mojsiju. **5** Gospod reče Mojsiju: **6** „Uzmi Levite između naroda i očisti ih. **7** Ovako ćeš postupiti s njima kako bi ih očistio: poškropi ih vodom očišćenja, a oni neka obriju britvom sve svoje telo i operu svoju odeću, pa će biti čisti. **8** Zatim neka uzmu jednog junca zajedno sa žitnom žrtvom od brašna zamešenog s uljem, a ti uzmi drugog junca za žrtvu za greh. **9** Onda dovedi Levite ispred Šatora od sastanka i saberi svu izrailjsku zajednicu. **10** Kad dovedeš Levite pred Gospoda, neka Izrailci polože svoje ruke na Levite. **11** Tada neka Aron prineše Levite pred Gospodom, kao žrtvu dizanicu sinova Izrailjevih, da bi mogli obavljati službu Gospodnju. **12** Potom neka Leviti polože ruke juncima na glavu; ti prinesi jednog kao žrtvu za greh, a drugog kao žrtvu svespalnicu Gospodu za otkupljenje Levita. **13** Kad postaviš Levite pred Arona i pred njegove sinove, prinesi ih Gospodu kao žrtvu dizanicu. **14** Zatim izdvoj Levite između Izrailjaca da budu moji. **15** Nakon toga, kad ih očistиš i prinesеш ih na žrtvu dizanicu, neka Leviti stupe u službu Šatora od sastanka. **16** Naime, između Izrailjaca, oni su posvećeni za mene. Ja sam ih uzeo za sebe umesto svih koji se prvi rađaju iz majčine utrobe, umesto svih prvenaca potomaka Izrailjevih. **17** Jer, meni pripada svaki prvenac između potomaka Izrailjevih, kako od ljudi tako od stoke; ja sam ih posvetio za sebe onoga dana kad sam pobio sve prvincu u Egiptu. **18** A Levite sam uzeo umesto svih prvorodenaca među Izrailjcima. **19** Od Izrailjaca, Aronu i njegovim

sinovima dodeljujem Levite, da obavlaju službu Pashu, neka se takav istrebi iz svog naroda, jer za Izrailjce u Šatoru od sastanka, i da vrše nije prineo žrtvu Gospodu u njeno vreme. Taj će otkupljenje za Izrailjce, da ne bi došao pomor čovek ispaštati za svoj greh. **14** Ako stranac koji na Izrailjce kad dođu do Svetilišta.“ **20** Mojsije, boravi sa vama hoće da slavi Pashu Gospodnju, Aron i sva zajednica potomaka Izrailjevih učine s neka je slavi u skladu s njenim propisima i Levitim sve kako je Gospod zapovedio Mojsiju; uputstvima. Neka bude isti zakon za vas, kako Izrailjci su učinili s Levitima baš tako. **21** Leviti su za stranca tako za rođenog u zemlji.“ **15** Onoga se očistili od greha i oprali svoju odeću, a Aron dana kad je Prebivalište bilo podignuto, Šator ih je prineo kao žrtvu dizanicu pred Gospodom. svedočanstva je prekrio oblak, koji je od večeri Aron je izvršio nad njima obred otkupljenja do jutra bio u obliku ognja nad Prebivalištem. **16** da bi ih očistio. **22** Posle toga su Leviti došli Tako je bilo stalno: oblak ga je prekrivao [danju], da obavlaju službu u Šatoru od sastanka pred a noću je bio u obliku ognja. **17** Kad god se oblak Aronom i njegovim sinovima. Kako je Gospod podizao sa Šatora, Izrailjci bi kretali na put, a zapovedio Mojsiju za Levite, tako su učinili s gde bi se oblak zaustavio, tamo bi se Izrailjci njima. **23** Gospod opet reče Mojsiju: **24** „Ovo utaborili. **18** Izrailjci su polazili na Gospodnju je uredba za Levite: od dvadeset pet godina pa zapovest i logorovali po Gospodnjoj zapovesti. naviše, neka stupaju u službu da obavlaju službu Dok god bi oblak počivao nad Prebivalištem, oni u Šatoru od sastanka. **25** A kad ko navrši pedesetu bi logorovali. **19** Čak i kada bi se oblak zadržao godinu, neka se povuče iz službe i ne radi više. **26** nad Prebivalištem mnogo dana, Izrailjci su se On može pomagati svojoj braći u vršenju službe držali Gospodnje naredbe, te nisu polazili. **20** A u Šatoru od sastanka, ali neka ne obavlja službu. Ovako ćeš postupati s Levitima u vezi s njihovim dužnostima.“

9 Gospod reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji

prvoga dana druge godine po njihovom izlasku iz Egipta: **2** „Neka Izrailjci slave Pashu u određeno vreme. **3** Slavite je u njeno vreme, četrnaestog dana ovoga meseca, uveče; slavite je po svim njenim propisima i uputstvima.“ **4** Tako je Mojsije rekao Izrailjcima da slave Pashu. **5** Pashu su proslavili u Sinajskoj pustinji, prvog [meseca] četrnaestog dana, uveče. Izrailjci su učinili onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **6** A dogodilo se da su se neki ljudi onečistili o ljudski leš, te nisu mogli toga dana da slave Pashu. Tog dana su došli pred Mojsija i Arona, **7** i rekli Mojsiju: „Da, onečistili smo se o ljudski leš, ali zašto nam se uskraćuje da prinesemo žrtvu Gospodu u njeno vreme zajedno sa ostalim Izrailjcima?“ **8** Mojsije im odgovori: „Sačekajte da čujem šta će Gospod zapovediti za vas.“ **9** Gospod reče Mojsiju: **10** „Reci Izrailjcima: 'Ako se neko od vas, ili od vaših potomaka onečisti o mrtvaca, ili je na dalekom putu, neka i on slavi Pashu Gospodnju. **11** Neka je slave drugoga meseca četrnaestog dana uveče. Neka jedu jagnje s beskvasnim hlebovima i gorkim zeljem. **12** Ništa od njega ne sme ostati do sledećeg jutra, i neka mu ne prelome ni jednu kost. Neka je slave po svim njenim propisima i uputstvima. **13** Ali ako je neko čist i nije na putu, pa propusti da proslavi

ostali u logoru i na Gospodnju zapovest polazili.

21 Ako bi se desilo da se oblak zadrži od večeri do jutra, a ujutro se oblak podigne, i oni bi polazili. Kad god bi se oblak digao, bilo danju ili noću, oni bi polazili. **22** Bilo da je oblak počivao nad Prebivalištem dva dana, jedan mesec, ili duže vreme, Izrailjci bi ostali u taboru i ne bi polazili. Polazili bi kada bi se podizao. **23** Na Gospodnju zapovest su dizali tabor i na Gospodnju zapovest su polazili. Držali su Gospodnju naredbu, po Gospodnjoj zapovesti [danoj] preko Mojsija.

10 Gospod reče Mojsiju: **2** „Načini sebi dve

trube; načini ih od kovanog srebra, da ti služe za sazivanje zajednice i pokretanje tabora. **3** Kad se one oglase, neka se sva zajednica nam se uskraćuje da prinesemo žrtvu Gospodu sabere k tebi kod ulaza u Šator od sastanka. **4** Ako samo jedna zatrubi, neka se saberu k tebi knezovi, glavari Izrailjevih plemena. **5** Kad gromko zatrubite, neka krenu tabori koji su na istoku. **6** Kad gromko zatrubite po drugi zbor, zatrubite, ali ne gromko. **8** Neka Aronovi sinovi, sveštenici, trube u trube. To će biti trajna beskvasnim hlebovima i gorkim zeljem. **12** Ništa uredba za vas i vaše naraštaje. **9** Kad u svojoj od njega ne sme ostati do sledećeg jutra, i neka zemlji stupite u rat protiv neprijatelja koji vas napada, gromko zatrubite u trube, pa će vas od njega ne sme ostati do sledećeg jutra, i neka zemlji stupite u rat protiv neprijatelja koji vas napada, gromko zatrubite u trube, pa će vas

radovali na svojim praznicima i na početku svojih meseci, zatrubite u trube, pa prinosite svoje žrtve svespalnice i svoje žrtve mira. Neka vam one budu spomen pred vašim Bogom. Ja sam Gospod, drugog meseca, drugе godine, oblak se podigao sa Prebivališta svedočanstva, **12** pa su Izrailjci krenuli iz Sinajske pustinje idući od mesta do mesta. Oblak se zaustavio u Faranskoj pustinji. **13** Tako su po prvi put krenuli na put po Gospodnjoj zapovesti [danoj] preko Mojsija. **14** Prvo je krenula zastava Judinog tabora, po svojim vojskama, na čelu sa Nasonom, sinom Aminadavovim. **15** Nad vojskom Isaharovog plemena bio je Natanailo, sin Sogarova. **16** Nad vojskom Zavulonovog plemena bio je Elijav, sin Helonov. **17** Kad je Prebivalište bilo rastavljeno, Girsonovi i Merarijevi potomci su poneli Prebivalište. **18** Zatim je krenula zastava Ruvimovog tabora, na čelu sa Elisurom, sinom Sedijurovim. **19** Nad vojskom Simeunovog plemena bio je Salamilo, sin Surisadajev. **20** Nad vojskom Gadovog plemena bio je Elisaf, sin Deuelov. **21** Tada su Katovi potomci krenuli noseći svete stvari. Svetilište je bilo podignuto pre nego što su stigli. **22** Zatim je krenula zastava Jefremovog tabora po svojim vojskama, na čelu sa Elisamom, sinom Amijudovim. **23** Nad vojskom Manasijinog plemena bio je Gamalilo, sin Fadasurov. **24** Nad vojskom Venijaminovog plemena bio je Avidan, sin Gadeonijev. **25** Onda je, kao prateća straža svih tabora, krenula zastava Danovog tabora, po svojim vojskama. Nad njihovom vojskom bio je Ahijezer, sin Amisadajev. **26** Nad vojskom Asirovog plemena bio je Fagailo, sin Ehranov. **27** Nad vojskom Neftalimovog plemena bio je Ahirej, sin Enanov. **28** To je bio red po kome su Izrailjci putovali, kad su kretali po svojim četama. **29** Mojsije reče svome tastu Hovavu, sinu Raguila Madijanca: „Putujemo na mesto za koje je Gospod rekao: ‘Vama ču ga dati.’ Podi s nama i činićemo ti dobro, jer je Gospod obećao dobro Izrailju.“ **30** On mu odgovori: „Neću poći, nego ču se vratiti u svoju zemlju i u svoj rod.“ **31** Mojsije mu reče: „Molim te, nemoj da nas ostaviš; ti, naime, znaš gde da se utaborimo u pustinji, pa ćeš nam biti poput očiju. **32** Ako podeš s nama, što god dobro Gospod učinio nama, isto dobro ćemo učiniti tebi.“ **33** Tako su sa Gore Gospodnje krenuli na trodnevni put. Ispred njih je išao Kovčeg Gospodnjeg saveza ta tri dana puta, da im nađe mesto za odmor. **34** Oblak Gospodnji je danu bio nad njima kad bi polazili iz tabora. **35** Kad je Kovčeg polazio, Mojsije je govorio: „Ustani, Gospode, neka se razidu tvoji dušmani! Neka se zaustavlja, govorio je: „Vrati se, Gospode, [među] Izrailjeve hiljade!“

11 Međutim, narod je počeo da gunda u Gospodnje uši radi svoga zlopačenja. Kad je Gospod čuo, raspalio se njegov gnev: planuo je Gospodnji organj među njima, pa je proždro jedan kraj tabora. **2** Tada je narod zavapio k Mojsiju. Mojsije se pomolio Gospodu i organj se ugasio. **3** Tako se to mesto prozvalo Tavera, jer je tamo planuo organj Gospodnji. **4** Ali svetinu među njima je spopala žudnja, pa su Izrailjci ponovo počeli da jadikuju i govore: „Ko će nas nahraniti mesom? **5** Sećamo se kako smo u Egiptu zabadava jeli ribu, pa krastavce, dinje, praziluk, i crni i beli luk. **6** Sada nam je duša u nosu, a ništa drugo ne vidimo osim ove mane!“

7 Mana je bila kao zrno korijandra, a izgledala je kao bdelijum. **8** Narod je išao okolo i kupio je, a zatim su je mleli na žrvnjima, ili je mrvili u avanu, i kuvali u loncu. Od toga su pravili kolače, koji su imali ukus uljanih kolača. **9** Kada bi u toku noći rosa pala na tabor, na nju bi pala mana. **10** Mojsije je čuo da narod jadikuje – svaka porodica na ulazu svog šatora. Tada se Gospod silno razgnevio, a Mojsije se ozlovoljio. **11** Mojsije reče Gospodu: „Zašto zlopatiš svoga slugu? Zašto mi nisi iskazao naklonost, nego si natovario na mene teret sveg ovog naroda? **12** Jesam li ja začeo sav ovaj narod? Jesam li ih ja rodio, kad mi kažeš: ‘Nosi ih u svome naručju, kao što dojilja nosi odojče’, u zemlju koju si uz zakletvu obećao njihovim precima? **13** Odakle mi meso za sav ovaj narod, jer mi vase govoreći: ‘Daj nam meso da jedemo!’ **14** Ne mogu sam da nosim sav ovaj narod, jer je to preteško za mene. **15** Ako ćeš ovako da postupaš sa mnom, bolje je da me odmah ubiješ. A ako sam stekao naklonost pred tobom, ne daj da gledam svoju muku.“ **16** Gospod reče Mojsiju: „Okupi mi sedamdeset ljudi od izrailjskih starešina za koje znaš da su starešine naroda i njegovi nadglednici. Zatim ih dovedi pred Šator od sastanka i postavi ih tamo sa sobom. **17** Tada ču sići i govoriti tamo s tobom, pa ču uzeti od Duha koji je na tebi i staviti ga na njih. Tako će zajedno sa tobom nositi teret naroda, pa ga nećeš više nositi sam. **18** A narodu reci: ‘Posvetite se za sutra, pa ćete jesti meso, jer

kukate u Gospodnje uši i govorite: „Ko će nas nahraniti mesom? Bilo nam je bolje u Egiptu.“ **12** Marija i Aron su počeli da govore protiv Mojsija zbgog kušanske žene koju je oženio; Gospod će vam dati meso, pa ćete se najesti. **19** I jer je uzeo za ženu Kušanku. **2** Rekli su: „Zar nećete jesti samo dan ili dva, ni pet, ni deset ni je Gospod govorio samo preko Mojsija? Nije li dvadeset dana, **20** nego čitav mesec, dok vam govorio i preko nas?“ Gospod je to čuo. **3** A ne izade na nos, te vam postane odvratno, jer Mojsije je bio veoma ponizan čovek, najponizniji ste prezreli Gospoda koji je među vama, i kukali čovek na zemlji. **4** Gospod odmah reče Mojsiju, pred njim govorči: „Zbog čega smo to izlazili iz Aronu i Mariji: „Dodite, vas troje, u Šator od Egipta?““ **21** Mojsije reče na to: „Ja sam među sastanku!“ Njih troje odu. **5** Gospod siđe u stubu narodom koji broji šest stotina hiljada pešaka, a od oblaka, pa stade na ulaz od Šatora i pozva: ti kažeš: ‘Daću im mesa, pa će jesti mesec dana!‘ „Arone i Marija!“ Oni stupe napred. **6** Gospod **22** Da se zakolju i stada ovaca i krda goveda, da li reče: „Čujte moje reči: kad se među vama nađe bi to bilo dovoljno za njih? Čak i da se sve ribe prorok Gospodnji, ja mu se objavljujem u viđenju izvuku iz mora, da li bi im to bilo dovoljno?“ **23** i govorim mu u snu. **7** Ali sa mojim slugom Gospod odgovori Mojsiju: „Zar je ruka Gospodnja Mojsijem nije tako; on je veran Bogu nad celim takо kratka? Sada ćeš videti hoće li se ispuniti domom. **8** Ja mu progovaram licem u lice, u moja reč koju sam ti rekao, ili neće.“ **24** Mojsije zbilji, a ne u zagonetkama; on gleda oblije izade i prenese narodu reči Gospodnje. Zatim je Gospodnje. Kako se, onda, ne bojite da govorite okupio sedamdeset starešina naroda i postavio protiv moga sluge Mojsija?“ **9** Gospod planu ih oko Šatora. **25** I Gospod se spustio u oblaku i svojim gnevom na njih i ode. **10** Kada se oblak govorio sa njim. Potom je uzeo nešto od Duha podigao sa Šatora, a ono, Marija ogubavela, [bela] koji je bio na njemu i stavio ga na sedamdeset kao sneg. Aron se okrenuo prema Mariji, kad gle, starešina. Kad je Duh počinuo na njima, počeli ona gubava. **11** Tada Aron reče Mojsiju: „Molim su da prorokuju, ali nisu više to ponovili. **26** A te, moj gospodaru, nemoj nas kazniti za greh u taboru su ostala dva čovjeka. Jedan se zvao koji smo počinili u svojoj ludosti! **12** Ne daj da Eldad, a drugi Modad. Na njih se spustio Duh. ona bude kao mrtvo dete, koje izade iz majčine Oni su bili među popisanim starešinama, ali nisu utrobe s već napola raspadnutim telom!“ **13** Tada otišli u Šator, nego su prorokovali u taboru. **27** je Mojsije zavapio Gospodu i rekao: „O, Bože, Tada neki momak otrči i javi Mojsiju: „Eldad molim te, isceli je!“ **14** Gospod reče Mojsiju: i Modad prorokuju u taboru!“ **28** Isus Navin, „Da joj je otac pljunuo u lice, ne bi li nosila Mojsijev pomoćnik, jedan od njegovih momaka, svoju sramotu sedam dana? Neka bude odvojena reče: „Mojsije, gospodaru moj, zabrani im!“ **29** Ali izvan tabora sedam dana, a onda neka opet bude Mojsije mu reče: „Zar si zavidan radi mene? E, priključena.“ **15** Tako je Marija bila odvojena kad bi svи u narodu Gospodnjem postali proroci! izvan tabora sedam dana. Narod nije polazio dok Kad bi samo Gospod stavio svoga Duha na njih!“ Marija nije bila ponovo priključena. **16** Posle **30** Potom se Mojsije sa izrailjskim starešinama toga je narod otisao iz Asirota, i utaborio se u vratio u tabor. **31** Gospod je učinio da dune vetr, Faranskoj pustinji.

koji je doneo prepelice s mora i razasuo ih po taboru, na dan hoda s jedne strane tabora i na dan hoda s druge strane tabora, na dva lakta od zemlje. **32** Narod je ustao, pa je kupio prepelice sav dan i svu noć, i sav naredni dan. Onaj koji je najmanje skupio imao je deset homera. Zatim su ih razasuli svuda po taboru. **33** Dok im je meso još bilo u Zubima – bilo je još nesažvakano – planu gnev Gospodnji na narod, i Gospod udari narod veoma velikim pomorom. **34** Zato se to mesto prozvalo Kivrot-Atava, jer su tamо sahranili narod koji se polakomio. **35** Iz Kivrot-Atave narod je krenuo u Asirot i utaborio se u Asirotu.

13 Gospod reče Mojsiju: **2** „Pošalji ljudе da izvide hanansku zemlju, koju dajem Izraeljcima. Iz svakog otačkog plemena pošalji po jednog čovjeka. Neka svaki od njih bude njihov knez.“ **3** Tako ih je Mojsije poslao iz Faranske pustinje po Gospodnjoj zapovedi. Svi su oni bili glavari Izraeljaca. **4** Ovo su njihova imena: iz Ruvimovog plemena: Samuja, sin Zahurov; **5** iz Simeunovog plemena: Safat, sin Surin; **6** iz Judinog plemena: Halev, sin Jefonijin; **7** iz Isaharovog plemena: Igal, sin Josifov; **8** iz Jefremovog plemena: Osija, sin Navinov; **9** iz Venijaminovog plemena: Faltije, sin Rafujev; **10** iz Zavulonovog plemena: Gudilo, sin Sudin; **11**

iz Josifovog plemena (iz Manasijinog plemena): **14** Na to se sva zajednica uzbunila i udarila Gadije, sin Susin; **12** iz Danovog plemena: Amilo, u viku; i narod je plakao one noći. **2** Svi su sin Gamalin; **13** iz Asirovog plemena: Satur sin Izrailjci gundali protiv Mojsija i Arona; sva im je Mihailov; **14** iz Neftalimovog plemena: Navija, zajednica govorila: „E, da smo samo pomrli u sin Vofsijev; **15** iz Gadovog plemena: Gudilo, sin Egiptu, ili u pustinji! **3** Zašto nas Gospod vodi Makijev. **16** To su imena ljudi koje je Mojsije u ovu zemlju? Da poginemo od mača, a naše poslao da izvide zemlju. A Mojsije je prozvao žene i deca da postanu roble? Nije li bolje za nas Osiju, sina Navinovog, Isus. **17** Kad ih je poslao da se vratimo u Egitpat?“ **4** Tada rekoše jedan da izvide hanansku zemlju, Mojsije im je rekao: drugom: „Hajde da postavimo vodu i vratimo se „Idite gore u Negev, pa se uspnite na gorje! **18** u Egitpat!“ **5** Mojsije i Aron padoše ničice pred Izvidite kakva je zemlja, da li je narod koji živi u svom izrailjskom zajednicom. **6** Tada su Isus, njoj jak ili slab, ima li ih malo ili mnogo. **19** Da sin Navinov, i Halev, sin Jefonijin, koji su bili li je zemlja u kojoj žive dobra ili loša? Da li su među onima što su uhodili zemlju, razderali gradovi u kojima žive neograđeni ili utvrđeni? svoju odeću **7** i rekli svoj izrailjskoj zajednici: **20** Da li je zemlja plodna ili neplodna? Ima li u „Zemlja kroz koju smo prošli da je izvidimo njoj drveća ili nema? Budite hrabri i donesite od izvanredno je lepa zemlja! **8** Ako budemo ugodni plodova zemlje.“ A bilo je vreme ranog grožđa. Gospodu, on će nas uvesti u ovu zemlju i dati **21** Tada su otišli i izvideli zemlju od pustinje Cin nam je. To je zemlja u kojoj teku med i mleko. **9** do Reova, kod Levo-Amata. **22** Popeli su se u Samo se ne bunite protiv Gospoda. Ne bojte se Negev i došli u Hevron, gde su živelii Enakovi naroda zemlje, jer su za nas kao zalogaj hleba; potomci Ahiman, Sesaj i Talmaj. (Hevron je bio njih nema ko da zaštiti, a s nama je Gospod. Ne izgrađen sedam godina pre egiptskog Soana.) **23** bojte se!“ **10** Međutim, sva je zajednica pretila Kad su došli do potoka Eshola, odsekli su lozu s da će ih kamenovati. Tada se slava Gospodnja jednim grozdom, koji su dvojica nosila na motki, ukazala svim Izrailjcima kod Šatora od sastanka. a poneli su i narova i smokava. **24** To mesto se **11** Gospod reče Mojsiju: „Dokle će me prezirati prozvalo potok Eshol zbog grozda koji su тамо ovaj narod? Dokle će odbijati da mi veruju uprkos Izrailjci odsekli. **25** Iz izviđanja zemlje su se svih znakova koje sam učinio među njima? **12** vratili posle četrdeset dana. **26** Po povratku su Udariću ih pomorom i zatrти ih, a od tebe ću otišli k Mojsiju, Aronu i svoj izrailjskoj zajednici učiniti narod veći i moćniji od njih.“ **13** Ali u Kadis u Faranskoj pustinji, i doneli izveštaj Mojsije reče Gospodu: „Kad to čuju Egipćani njima i svoj zajednici, a pokazali su im i plodove između kojih si izveo ovaj narod svojom silom, zemlje. **27** Ispričali su mu: „Otišli smo u zemlju **14** oni će to reći stanovnicima ove zemlje. A oni u koju si nas poslao, i zaista u njoj teku med i su čuli da si ti, Gospode, usred ovoga naroda; da mleko. Ovo su njeni plodovi! **28** Ali narod koji živi im se ti, Gospode, ukazuješ licem u lice, i da tvoj u zemlji je moćan, a gradovi su utvrđeni i veoma oblak stoji nad njima; da ideš pred njima, danju veliki. Tamo smo videli i Enakove potomke. **29** u stubu od oblaka, a noću u stubu od ognja. **15** U Negevu žive Amaličani, a u gorju žive Hetiti, Ako pobiješ ovaj narod do poslednjeg, onda će Jevusejci i Amorejci. Hananci žive uz more i uz narodi, koji su čuli za tvoje ime, reći: **16** ‘Gospod Jordan.’ **30** Tada Halev utiša narod pred Mojsijem nije mogao da dovede ovaj narod u zemlju koju i reče: „Hajde, podimo gore i osvojimo je, jer im je uz zakletvu obećao, pa ih je zato pobjio je možemo savladati!“ **31** Ali ljudi koji su otišli u pustinji.‘ **17** A sad, Gospode, neka se pokaže gore s njim rekoše: „Ne možemo ići gore na tvoja sila, kao što si obećao, rekavši: **18** ‘Gospod onaj narod, jer je jači od nas!‘ **32** Tako su među je spor na srdžbu, bogat milošću, oprاشta krivicu Izrailjcima raširili nepovoljan izveštaj o zemlji i prestup, ali krivca ne ostavlja nekažnjenja, koju su izviđali, govoreći: „Zemlja kroz koju smo nego kažnjava nepravdu otaca na njihovo deci prošli da je izvidimo je zemlja koja proždire svoje i unucima sve do trećeg i četvrtog kolena.‘ **19** stanovnike, a sav narod koji smo videli u njoj Oprosti krivicu ovom narodu po velikoj tvojoj je gorostasan! **33** Tamo smo videli i Nefilime – milosti, kao što si mu oprашtao od Egipta pa do Enakove divovskog porekla. Činilo nam se da sada.“ **20** Gospod reče: „Oprashtam po tvojoj reči, smo prema njima kao skakavci, a tako se i njima **21** Ali, tako mi života, i tako slava Gospodnja ispunila svu zemlju, **22** ni jedan od ljudi koji su videli moju slavu i znakove koje sam učinio u

Egiptu i u pustinji, a koji su me iskušavali deset puta i bili neposlušni mome glasu, **23** neće videti zemlju koju sam uz zakletvu obećao njihovim ocima. Ni jedan od tih što su me prezreli neće je videti. **24** A svoga slugu Haleva – zato što je Amaličani i Hananci koji su živeli u gorju, i drugačijeg duha i zato što se potpuno pouzdao u mene – njega će odvesti u zemlju u koju je otiašao, i njegovi će je potomci dobiti u posed. **25** Pošto Amaličani i Hananci žive u dolini, sutra se vratite i idite u pustinju prema Crvenom moru.” **26** Zatim Gospod reče Mojsiju i Aronu: **27** „Dokle će ova opaka zajednica da gunda protiv mene? Čuo sam prigovore Izrailjaca, koji gundaju protiv mene. **28** Reci im: ‘Tako mi moga života – govori Gospod – učiniču vam ono što ste mi rekli na moje uši.’ **29** Vaša će mrtva tela popadati po ovoj pustinji, svi vi koji ste uvedeni u razne popise, od dvadeset godina pa naviše, vi koji ste gundali protiv mene; **30** ni jedan od vas neće ući u zemlju za koju sam se uz podignutu ruku zakleo da će vas naseliti u njoj, osim Haleva, sina Jefonijinog i Isusa, sina Navinovog. **31** Ipak, vašu decu, za koju ste rekli da će postati roblje, njih će uvesti da upoznaju zemlju koju ste vi prezreli. **32** A vaša mrtva tela će popadati po ovoj pustinji. **33** Vaša deca će biti pastir u pustinji četrdeset godina i ispaštati zbog vašeg neverstva, dok vaša tela do poslednjeg ne propadaju mrtva u pustinji. **34** Ispaštaćete svoje krivice četrdeset godina, prema broju dana – četrdeset dana tokom kojih ste izviđali zemlju, za svaki dan po godinu. Tako ćete znati šta znači protiviti mi se.’ **35** To sam ja, Gospod, rekao, i ja će to jamačno učiniti svoj ovoj opakoj zajednici koja se urotila protiv mene. U ovoj pustinji će skončati; tu će pomreti. **36** A ljudi koje je Mojsije poslao da izvide zemlju, i koji su se vratili i izazvali svu zajednicu da gunda protiv njega donevši nepovoljan izveštaj o zemlji, **37** isti ti ljudi koji su doneli nepovoljan izveštaj o zemlji, pomrli su od počasti pred Gospodom. **38** Od tih ljudi koji su išli da izvide zemlju, preživeli su samo Isus, sin Navinov, i Halev, sin Jefonijin.“ **39** Kad je Mojsije izgovorio ove reči svem izrailjskom narodu, narod se veoma ožalostio. **40** Ali u rano jutro oni ustanu i počnu da se penju na vrh gorja, govoreći: „Zgrešili smo, ali evo, idemo na mesto o kome je Gospod govorio.“ **41** Mojsije im reče: „Zašto prestupate zapovest Gospodnju? To neće uspeti. **42** Ne penjite se, jer Gospod nije među vama; inače ćete biti potučeni od svojih neprijatelja! **43** Naime, ispred vas su Amaličani i Hananci, pa ćete izginuti od mača. Odratili ste se od Gospoda, i zato Gospod neće biti s vama.“ **44** Ali oni prkosno nastaviše da se penju na vrh gorja, iako ni Mojsije, ni Kovčeg Gospodnjeg saveza, nisu pošli iz tabora. **45** Tada su sišli potukli ih, goneći ih sve do Orme.

15 Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori Izrailjcima. Reci im: ‘Kad uđete u zemlju koju vam dajem da se u njoj naselite, **3** pa budete hteli da prinesete paljenu žrtvu Gospodu od krupne ili sitne stoke na ugodan miris Gospodu, bilo žrtvu svespalnicu ili žrtvu radi ispunjenja zaveta, ili dobrovoljnu žrtvu, ili u vreme praznika, **4** onaj ko prinosi prinos Gospodu, neka prinese i žitnu žrtvu, jednu desetinu efe brašna umešenog sa četvrtinom hina ulja. **5** Za svako jagnje koje se prinosi na žrtvu svespalnicu ili neku drugu žrtvu, prinesi i četvrtinu hina vina za žrtvu izlivnicu. **6** Za ovna, prinesi žitnu žrtvu od dve desetine efe brašna umešenog s jednom trećinom hina ulja, **7** a za žrtvu izlivnicu prinesi jednu trećinu hina vina na ugodan miris Gospodu. **8** Kad prinosiš Gospodu junca na žrtvu svespalnicu, bilo kao žrtvu za ispunjenje zaveta, ili kao žrtvu mira, **9** uz junca prinesi i žitnu žrtvu od tri desetine efe brašna zamešenog s pola hina ulja. **10** Za žrtvu izlivnicu prinesi pola hina vina na ugodan miris Gospodu. **11** Tako treba učiniti sa svakim volom i oвном, i sa svakim živinčetom, jagnjetom ili jaretom. **12** Koliko god da ih prinesete, tako učinite sa svakim, koliko god da ih ima. **13** Neka svako ko je rođen u zemlji postupi ovako kad prinosi paljenu žrtvu na ugodan miris Gospodu. **14** Ako se stranac doseli k vama, ili se trajno nastani među vama, i hoće da prinese paljenu žrtvu na ugodni miris Gospodu, neka je prinese onako kako je vi prinosite. Ista je uredba i za vas i za stranca. **15** To je trajna uredba za vaše naraštaje. I vi i stranci bićete jednak pred Gospodom. **16** Isti zakon i isti propis važiće i za vas i za stranca koji boravi među vama.“ **17** Gospod reče Mojsiju: **18** „Govori Izrailjcima. Reci im: ‘Kad budete ušli u zemlju u koju vas vodim, **19** i budete jeli hleb te zemlje, prinesite prinos Gospodu. **20** Od prvine testa prinesite prinos u vidu kolača; prinesite ga kao što se prinosi prinos s gumna. **21** Prinosite Gospodu prinos od prvine testa od naraštaja do naraštaja. **22** Ali ako nehotice zgrešite, pa ne izvršite sve ove zapovesti koje je Gospod dao Mojsiju; **23** sve što vam je Gospod zapovedio preko Mojsija, od dana kada

vam je Gospod dao zapovest za sve vaše naraštaje, sin Faletov, sin Ruvimov, 2 se pobuniše protiv do sad, 24 ukoliko je učinjeno nehotice, bez Mojsija. S njima je bilo i dve stotine pedeset znanja zajednice, neka sva zajednica prinese od Izrailjaca, knezova zajednice, uglednih ljudi, koje krupne stoke jednog junca kao žrtvu svespalnicu je izabrala zajednica. 3 Okupe se oni protiv na ugodan miris Gospodu, zajedno sa žitnom Mojsija i Arona i kažu im: „Prevršili ste meru! žrtvom i žrtvom izlivnicom, po propisu, i jednog Sva je zajednica sveta, svaki od njih, a Gospod je jarca za žrtvu za greh. 25 Sveštenik neka izvrši među njima. Vi se postavljate iznad Gospodnje obred otkupljenja za svu izrailjsku zajednicu i zajednice!“ 4 Kad je Mojsije to čuo, pao je ničice, biće im oprošteno; greh, naime, nije bio učinjen 5 Zatim je rekao Koreju i svoj njegovo zajednici: namerno, a oni su prineli svoju žrtvu – paljenu „Ujutro će Gospod obznaniti ko je njegov i ko je žrtvu Gospodu – i žrtvu za greh radi svoje greške. svet, i kome dopušta da stupa pred njega. Onaj 26 Tako će biti oprošteno svoj izrailjskoj zajednici koga izabere, tome će dopustiti da stupa pred i svakom strancu koji je među njima, jer je sav njega. 6 Neka Korej i sva njegova zajednica urade narod nehotice zgrešio. 27 Ako neko nehotice ovo: uzmite kadionice, 7 pa sutra u njih stavite zgreši, neka prinese jedno žensko jare od godinu vatrui, a na nju stavite kad pred Gospodom, dana kao žrtvu za greh. 28 Zatim neka sveštenik Čovek koga Gospod izabere, taj će biti svet. Vi izvrši obred otkupljenja pred Gospodom za onoga ste prevršili meru, sinovi Levijevi!“ 8 Zatim ko je nehotice zgrešio, jer je nemerno zgrešio; Mojsije reče Koreju: „Čujte, sinovi Levijevi! 9 kad izvrši obred otkupljenja za njega, biće mu Zar vam je malo što vas je Bog Izrailjev izdvojio oprošteno. 29 Bilo da se radi o Izraeljcu rođenom iz sve Izrailjeve zajednice i dopustio da stupate u zemlji ili o strancu među njima, isti zakon pred njega, da obavljate službu u Gospodnjem važi za svakog ko nehotice zgreši. 30 Ako neko Prebivalištu, i da stojite pred zajednicom i služite iz prkosa uvredi Gospoda, bilo da je rođen u joj? 10 On je dozvolio tebi i svoj tvojoj braći zemlji ili je stranac, neka se takav istrebi iz svoga sa tobom, sinovima Levijevim, da stupate pred naroda. 31 Pošto je prezreo Gospodnju reči njega, a vi još tražite i sveštenstvo. 11 Stoga ste prekršio njegovu zapovest, neka se takav čovek se ti i tvoja zajednica udružili protiv Gospoda; jer istrebi; njegova krivica ostaće na njemu.“ 32 ko je Aron da gundate protiv njega?“ 12 Zatim Dok su Izraeljci bili u pustinji, našli su čoveka je Mojsije poslao da pozovu Datana i Avirona, koji je skupljao granje na subotnji dan. 33 Oni sina Elijavovog. Oni rekoše: „Mi nećemo doći koji su ga našli da skuplja granje odveli su ga gore. 13 Nije li dovoljno što si nas izveo iz zemlje pred Mojsija, Arona i svu zajednicu. 34 Stavili u kojoj teku med i mleko da nas pomoriš u su ga pod stražu, jer još nije bilo jasno kako pustinji, nego još hoćeš i da gospodariš nad treba postupiti s njim. 35 Gospod reče Mojsiju: nama? 14 Osim toga, nisi nas doveo u zemlju u „Neka se čovek svakako pogubi. Neka ga sva kojoj teku med i mleko, i nisi nam dao u posed zajednica zaspere kamenjem izvan tabora.“ 36 Tada njive i vinograde. Šta hoćeš? Da prevedeš ove ga je sva zajednica izvela izvan tabora i zasula ljudi žedne preko vode? Nećemo doći gore.“ ga kamenjem, te je umro, kao što je Gospod 15 Mojsije se vrlo naljuti i reče Gospodu: „Ne rekao Mojsiju. 37 Gospod reče Mojsiju: 38 „Govori obaziru se na njihove prinose. Od njih nisam uzeo Izraeljcima. Reci im neka prave rese na skutima ni magarca, niti sam naudio kome od njih.“ 16 A svoje odeće, od naraštaja do naraštaja, a na resu Koreju Mojsije reče: „Pojavite se pred Gospodom, svakog skuta neka privezuju ljubičastu vrpcu. ti i tvoja zajednica. Budite sutra ovde ti, oni i 39 Imaćete resu da se, kad je vidite, setite svih Aron. 17 Neka svaki uzme svoju kadionicu i u Gospodnjih zapovesti i vršite ih, kako ne biste nju stavi kad, i prinese svoju kadionicu pred sledili svoje srce i svoje oči, koje vas navode Gospoda, dve stotine pedeset kadionica. Ti i Aron na neverstvo. 40 Tada će se sećati svih mojih uzmiti svoje kadionice.“ 18 Svaki čovek je uzeo zapovesti i vršiti ih, pa će biti sveti svom Bogu. svoju kadionicu i u nju stavio vatrui i položio 41 Ja sam Gospod, Bog vaš, koji sam vas izveo iz na nju kad. Zatim su stali na ulaz Šatora od Egipta, da vam budem Bog. Ja sam Gospod, Bog sastanka sa Mojsijem i Aronom. 19 Kad je Korej okupio svu zajednicu na ulaz Šatora od sastanka, pojavila se slava Gospodnja svoj zajednici. 20 Tada Gospod reče Mojsiju i Aronu: 21 „Odvojte se od ove zajednice, da ih dokrajčim za čas.“

16 A Korej, sin Isarov, sin Katov, sin Levijev, Datani Aviron, sinovi Elijavovi, i Avnan,

22 Ali oni padoše na zemlju i rekoše: „O, Bože od sastanka, kad gle, on pokriven oblakom i duhova svih stvorenja, zar ćeš se razgneviti na slava se Gospodnja pojavi. **43** Mojsije i Aron dođu svu zajednicu zato što je jedan čovek sagrešio?“ pred Šator od sastanka. **44** Tada Gospod reče **23** Gospod reče Mojsiju i Aronu: **24** „Reci zajednici: Mojsiju: **45** „Uklonite se od ove zajednice da ih 'Odstupite od Korejevih, Datanovih, i Aironovih istrebim za čas!“ Oni padoše ničice. **46** Mojsije šatora.“ **25** Mojsije ustane i ode k Datenu i reče Aronu: „Uzmi kadionicu i stavi u nju vatru Avironu; pratili su ga izrailjske starešine. **26** Tada sa žrtvenika, a na nju stavi kad, pa pohitaj k je rekao zajednici: „Odstupite od šatora ovih zajednici da izvršiš za nju obred otkupljenja, jer opakih ljudi, i ne dirajte ništa što im pripada, je planuo gnev Gospodnj; pomor je već počeo.“ da ne izginete zbog njihovih greha.“ **27** Tada **47** Aron uzme kadionicu, kao što mu je Mojsije su odstupili od šatora Koreja, Datana i Airona. rekao, i otrči usred zbara. A tamo, pomor već A Airon i Daten su izašli i stali na ulaz svojih počeo među narodom. Tada je stavio kad i izvršio šatora sa svojim ženama, sinovima i malom obred otkupljenja za narod. **48** Stao je između decom. **28** Tada Mojsije reče: „Ovako čete znati da me je Gospod poslao da učinim sva ova dela, i da ih ne činim od svoje volje. **29** Ako ovi ljudi umru kao što svi ljudi umiru, te ih zadesi ono što zadesi sve ljude, onda me Gospod nije poslao. **30**

Ali ako Gospod učini nešto neviđeno: ako zemlja otvori svoje ždrelo i proguta i njih i sve što je njihovo, pa živi sidu u Svet mrtvih, tada čete znati da su ti ljudi prezreli Gospoda.“ (*Sheol h7585*)

31 Čim je izgovorio sve ove reči, rascepi se zemlja pod njima; **32** zemlja je otvorila svoje ždrelo i progutala i njih i njihove domove, sa svim Korejevim ljudima i svom njihovom imovinom.

33 Tako su i oni i sve njihovo živi sišli u Svet mrtvih; zemlja se zatvorila nad njima, pa su nestali iz zbara. (*Sheol h7585*) **34** Sav se Izrailj, koji

je bio oko njih, razbežao kad je čuo njihove krike, govoreći: „Bežimo, da i nas ne proguta zemlja!“ **35** Tada je planuo organj od Gospoda i proždro onih dve stotine pedeset ljudi, koji su prineli kad.

36 Zatim Gospod reče Mojsiju: **37** „Reci Eleazaru, sinu sveštenika Arona, da iz tog zgarišta izvadi kadionice – jer su posvećene – a vatru neka razbacca podalje. **38** A od kadionica ljudi koji su zgrešili po cenu svojih života, neka se iskuju pločice za oblaganje žrtvenika. Naime, prineli su ih pred Gospodom, pa su postale svete. Neka budu znak za Izrailjce.“ **39** Sveštenik Eleazar je uzeo bronzane kadionice koje su prineli oni što su izgoreli, pa su ih iskovali u pločice za žrtvenik. **40** One su opomena Izraeljcima da nikо neovlašeni, koji nije od Aronovog potomstva, ne pristupa da prinese kad pred Gospodom, da ne bio prošao kao Korej i njegova zajednica, po reči koju mu je Gospod rekao preko Mojsija. **41** Ali već sledećeg dana, sav je izrailjski zbor gundao protiv Mojsija i Arona. Govorili su: „Vi ste pobili narod Gospodnj!“ **42** Dok se zbor sabirao protiv njih, Mojsije i Aron se okrenuše prema Šatoru

mrtvih i živih i pošast je prestala. **49** Od počasti je pomrlo četrnaest hiljada sedam stotina, osim onih što su izginuli zbog Koreja. **50** Pošto je pošast prestala, Aron se vratio k Mojsiju na ulaz Šatora od sastanka.

17 Tada Gospod reče Mojsiju: **2** „Govori Izraeljcima i uzmi od njih štapove prema njihovim otačkim domovima, po jedan štap od svakog kneza svoga otačkog doma – ukupno dvanaest štapova – i napiši ime svakog čoveka na njegovom štalu. **3** Zatim napiši Aronovo ime na Levijevom štalu, jer na svaki otački dom ide po jedan štap. **4** Stavi ih u Šator od sastanka pred Svedočanstvom, gde se sastajem sa vama. **5** Kada štap onog čoveka koga je izaberem propupi, tada

ću okončati gundanje Izraeljaca protiv tebe.“ **6** Mojsije je rekao Izraeljcima neka mu svi knezovi daju štap, za svakog kneza jedan štap prema njihovim otačkim domovima, ukupno dvanaest štapova. Aronov štap je bio među njihovim. **7**

Mojsije položi štapove u Šator svedočanstva pred Gospodom. **8** Sutradan, kad je Mojsije došao u Šator svedočanstva, a ono, Aronov štap iz

Levijevog doma propupeo; poterali pupoljci, procvetali cvetovi i sazreli bademi. **9** Mojsije je izneo sve štapove koji su bili pred Gospodom i dao ih svim Izraeljcima. Svaki čovek je pogledao i uzeo svoj štap. **10** Gospod reče Mojsiju: „Vrati Aronov štap u Svedočanstvo da se čuva kao opomena pobunjenicima. Tako će se okončati njihovo

gundanje protiv mene, pa neće izginuti.“ **11** Kako mu je Gospod zapovedio, tako je Mojsije učinio. **12** Tada Izraeljci rekoše Mojsiju: „Izgibosmo! Propadosmo! Svi propadosmo! **13** Ko god priđe Prebivalištu Gospodnjem, umreće! Zar čemo izginuti do poslednjeg?“

18 Gospod reče Aronu: „Ti, tvoji sinovi i tvoj otački dom s tobom bićete odgovorni

za krivice u Svetilištu. A ti i tvoji sinovi prinose Gospodu, dajem tebi i tvojim sinovima bićete odgovorni za krivice koje se tiču vašeg i čerkama po trajnoj uredbi. To je večni savez sveštenstva. **2** Dovedi i svoju braću iz Levijevog potvrđen solju pred Gospodom, tebi i tvome plemenu, tvoj otačkog plemena, da ti se pridruže potomstvu s tobom.“ **20** Gospod reče Aronu: „Ti i da služe tebi i tvojim sinovima pred Šatorom nećeš dobiti nasledstvo u njihovoj zemlji, niti svedočanstva. **3** Oni će obavljati dužnosti za tebe ćeš dobiti deo među njima. Ja sam tvoj deo i i za sav Šator. Ipak, ne smeju prilaziti svetim tvoje nasledstvo među Izrailjcima. **21** Levijevim stvarima i žrtveniku, da ne poginu i oni i vi. potomcima dajem zauzvrat u nasledstvo desetinu **4** Neka ti se pridruže i obavljaju dužnosti u od svega u Izraelju, radi njihove službe, službe Šatoru od sastanka za celokupnu službu u Šatoru. koju vrše u Šatoru od sastanka. **22** Zato neka Neovlašćeni neka vam ne prilaze. **5** Obavljajte Izrailci ne pristupaju više Šatoru od sastanka, dužnosti u Svetinji i oko žrtvenika, da ne bi kako ne bi navukli na sebe greh, te izginuli. **23** više dolazio gnev na Izrailjce. **6** Ja sam, evo, Leviti neka vrše službu u Šatoru od sastanka; odvojio vašu braću Levite između Izrailjaca; njih ostali će navući na sebe krivicu. To je trajna sam vam dao na dar kao posvećene Gospodu da uredba za njihove naraštaje među Izrailjcima. obavljaju službu u Šatoru od sastanka. **7** A vi i Ali, nasledstvo neće primiti u posed, **24** zato što vaši sinovi pazite na svoje sveštenstvo u pogledu Levitima dajem u nasledstvo desetinu od prinosa svih stvari koje se tiču žrtvenika i prostora iza koje Izrailci prinose na dar Gospodu. Zato sam zavesi. Dajem vam na dar svešteničku službu. rekao za njih: 'Oni neće dobiti nasledstvo među Ako neovlašćeni pristupi, neka se pogubi.' **8** Izrailcima.“ **25** Gospod reče Mojsiju: **26** „Govori Gospod reče Aronu: „Evo, predajem ti u dužnost Levitima i reci im: 'Kad primate od Izrailjaca moje prinose, sve svete prinose Izrailjaca. Dajem desetinu koju sam vam od njih dao u nasledstvo, ih tebi i tvojim sinovima u deo; to je trajna onda vi prinesite dar Gospodu: desetinu od uredba. **9** Ovo neka pripadne tebi od najsvetijih desetine. **27** To će vam se računati u dar, isto kao žrtava koje se pale: svaki njihov prinos, svaka žito sa gumna i vino iz muljare. **28** Tako ćete i vi njihova žrtva, svaka žrtva za greh i svaka žrtva prinositi dar Gospodu od svih svojih desetina za prestup, koja mi se prinosi kao najsvetija koje primate od Izrailjaca. Od njih ćete davati žrtva, neka pripadne tebi i tvojim sinovima. **10** Gospodnji dar svešteniku Aronu. **29** Od svih Jedite je na najsvetijem mestu; neka je jede svaki prinosa koje dobijate, prinesite Gospodu najbolji, muškarac. Neka ti bude sveta! **11** Neka i ovo najsvetiji deo.“ **30** Reci im: 'Kad prinesete najbolji bude twoje: sve žrtve dizanice Izrailjaca koje oni deo od njih, to će se Levitima računati isto kao i prinos na dar, dajem tebi i tvojim sinovima s urod od gumna i urod od muljare. **31** To možete tobom; to je trajna uredba. Svako ko je čist u jesti na svakom mestu, vi i vaši ukućani, jer je tvome domu može je jesti. **12** Dajem ti i sve što to plata za vašu službu u Šatoru od sastanka. je najbolje od ulja, vina i žita koje oni donose **32** Kad prinesete najbolji deo od toga, nećete Gospodu. **13** Prvi plodovi od svega što donose navući greh na sebe. Tako nećete oskrnaviti Gospodu s njihove zemlje biće tvoji. Svako ko je svete prinose Izrailjaca, i nećete izginuti.“ **14** I sve što je čist u tvome domu može da ih jede. **15** Sve što je posvećeno u Izraelju neka bude twoje. **16** Sve što se prvo rodi iz majčine utrobe, svako živo biće, čovek ili životinja, koje se prinosi Gospodu, biće tvoje. Ali prvenca, bilo od čoveka ili od životinje, moraš da otkupiš. Otkupi i prvinu nečistih životinja. **17** Kad navrše mesec dana, otkupljuj ih po otkupnoj ceni od pet srebrnih šekela, prema hramskom šekelu, što je dvadeset gera. **18** Međutim, ne otkupljuj prvenca od krave, ovce i koze; oni su posvećeni. Njihovom krvlju zapljujni žrtvenik, a njihovo salo spali kao paljenu žrtvu na ugodan miris Gospodu. **19** Njihovo meso neka pripadne tebi, kao i grudi žrtve dizanice i desna pleća. **20** Sve svete prinose koje Izrailci

19 Gospod reče Mojsiju i Aronu: **2** „Ovo je odredba zakona koju je Gospod zapovedio: reci Izrailjcima neka dovedu k tebi crvenu junicu, besprekornu, na kojoj nema mane, i na koju još nije bio stavljan jaram. **3** Predaj je svešteniku Eleazaru. Neka je odvedu izvan tabora, pa neka je zakolju pred njim. **4** Zatim neka Eleazar stavi nešto njene krvi na svoj prst i poškropi njome sedam puta u pravcu Šatora od sastanka. **5** Potom neka jonica bude spaljena na njegove oči; neka se spali njena koža, njeno meso, njena krv i njena balega. **6** Onda neka sveštenik uzme nešto kedrovog drveta, izopa i skerletnog prediva, pa neka to baci u vatru. **7** Neka sveštenik opere

svoju odeću i svoje telo u vodi. Nakon toga, neka se prepira s Mojsijem, govoreći: „Kamo sreće dođe u tabor. Ipak, sveštenik će biti nečist do da smo izginuli kad su naša braća izginula pred večeri. **8** Neka i onaj koji je obavio spaljivanje Gospodom! **4** Zašto ste doveli zbor Gospodnj u opere svoju odeću u vodi i opere svoje telo u ovu pustinju? Da pomremo i mi i naša stoka? **5** vodi, i ostane nečist do večeri. **9** Zatim neka Zašto ste nas izveli iz Egipta? Da nas dovedete jedan čist čovek skupi pepeo od junice i iznese na ovo užasno mesto? Nema ovde ni žita, ni ga izvan tabora, na čisto mesto, da se čuva smokava, ni loze, ni narova, a nema ni vode za vodu očišćenja za Izrailjevu zajednicu; to je za piće!“ **6** Mojsije i Aron napuste zbor i dođu žrtva za greh. **10** Onaj koji je skupljao juničin na ulaz u šator od sastanka, pa padnu ničice. pepeo neka opere svoju odeću i bude nečist Tada im se ukazala slava Gospodnja. **7** Gospod do večeri. To je trajna uredba i za Izraeljce i za reče Mojsiju: **8**, „Uzmi štap, i okupi zbor, ti i twoj stranca među njima. **11** Svako ko dotakne mrtvo brat Aron, pa na njihove oči naredi steni da iz ljudsko telo biće nečist sedam dana. **12** Taj neka nje poteče voda. Tako ćeš iz stene izvesti vodu se očisti vodom trećeg i sedmog dana. Ako se za njih i napojiti zajednicu i njihovu stoku.“ **9** ne očisti trećeg i sedmog dana, neće biti čist. Mojsije uzme štap pred Gospodom, kako mu **13** Svako ko dotakne leš preminulog čoveka, a je zapovedio. **10** Kad su Mojsije i Aron okupili ne očisti se, oskrnaviće Gospodnje Prebivalište. zbor pred stenom, Mojsije im reče: „Čujte, vi Takav čovek neka se istrebi iz Izraelja. Pošto nije buntovnici! Hoćemo li vam izvesti vodu iz ove bio poškopljen vodom očišćenja, nečist je, te stene?“ **11** Zatim Mojsije podiže ruku i dvaput njegova nečistoća ostaje na njemu. **14** Ovo je udari svojim štapom po steni. Voda izbi u obilju, zakon kad čovek umre u šatoru: svako ko uđe u pa je pila i zajednica i njihova stoka. **12** Tada šator i svako ko je u šatoru biće nečist sedam Gospod reče Mojsiju i Aronu: „Zato što mi niste dana. **15** I svaka otkrivena posuda koja nema verovali, te niste objavili moju svetost pred poklopac na sebi biće nečista. **16** Ko god se nađe očima Izrailjaca, nećete uvesti ovaj zbor u zemlju na otvorenom, pa dotakne ubijenog mačem, ili koju sam im dao.“ **13** To su vode Merive, gde umrlog [prirodnom smrću], ili dotakne ljudsku su se Izraeljci svađali sa Gospodom, i gde je kost, ili grob, biće nečist sedam dana. **17** Za onoga preko njih objavio svoju svetost. **14** Mojsije je koji se oskrnavio, neka se odvadi malo pepela iz Kadisa poslao glasnike caru Edoma: „Ovako od spaljene žrtve za greh, i neka se u jednu kaže tvoj brat Izraelj: Ti znaš za sve nevolje koje posudu nalije na njega sveža voda. **18** Zatim neka su nas snašle. **15** Naši preci su sišli u Egipat jedna čista osoba uzme izop, zamoči ga u vodu i i živeli u njemu dugo vremena. Ali Egipćani poškropi šator i sve posude i sve osobe koje su su zlostavljavali nas i naše pretke. **16** A kad smo tamo, ili onoga koji je dotaknuo kost, ili ubijenog, zavapili Gospodu, on je čuo naš glas i poslao nam ili nekoga ko je umro [prirodnom smrću], ili Andjela koji nas je izveo iz Egipta. Sad smo, evo, u grob. **19** Neka čista osoba poškropi oskrnavljenog Kadisu, gradu na rubu tvoga područja. **17** Dopusti trećeg i sedmog dana, koji će biti očišćen sedmog nam da prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo dana. Zatim neka opere svoju odeću, opere se prolaziti preko vaših polja i kroz vaše vinograde, vodom, i biće čist do večeri. **20** A čovek koji se niti ćemo piti vodu iz vaših bunara. Ići ćemo oskrnavi, a ne očisti se, neka se istrebi iz zpora, carskim putem ne skrećući ni desno ni levo, jer je oskrnavio Svetilište Gospodnje. Pošto nije dok ne prođemo kroz tvoje područje.“ **18** Ali bio poškopljen vodom očišćenja, nečist je. **21** Edom odgovori: „Ne prelazi preko moje zemlje, To će za njih biti večna uredba. Onaj ko škropi da ne izađem pred tebe s mačem!“ **19** Izraeljci vodom očišćenja, neka opere svoju odeću, a onaj mu odgovoriše: „Ići ćemo glavnim putem, i ko dotakne vodu očišćenja biće nečist do večeri. ako mi i naša stoka budemo pili tvoju vodu, **22** Sve što nečista osoba dotakne postaće nečisto, platićemo. Samo ćemo proći pešice, ništa više.“ i osoba koja to dotakne biće nečista do večeri.“ **20** „Ne prolazi!“ – odgovori on. Edom je izašao na njih sa silnom vojskom i jakim naoružanjem.

20 Sva je zajednica Izraeljaca došla u pustinju
Cin prvog meseca. Narod je boravio u Kadisu. Tamo je umrla Marija, i tamo su je sahranili. **2** Ali pošto nije bilo vode za zajednicu, oni su se okupili protiv Mojsija i Arona. **3** Narod

Aronu: **24** „Neka se Aron pridruži svome narodu, naslanjuj se na moavsku granicu.“ **16** Odande jer neće ući u zemlju koju sam dao Izrailjcima, odu do Vira, bunara gde je Gospod rekao Mojsiju: zato što ste se pobunili protiv moje naredbe „Okupi narod da im dam vodu.“ **17** Tada je Izrailj kod merivskih voda. **25** Povedi Arona i njegovog zapevao ovu pesmu: „Pokulaj, bunare! Zapojte sina Eleazara i izvedi ih na goru Or. **26** Skini sa mu: **18** Bunar su knezovi iskopali, izdubili ga Arona njegovu odeću i obuci u nju njegovog sina velikaši narodni, žezlom i štapovima svojim.“ Iz Eleazara. A Aron neka se pridruži svome narodu; pustinje odoše u Mantanain, **19** iz Mantanaina u neka umre tamo.“ **27** Mojsije učini kako mu je Nahaliel, a iz Nahaliela u Vamot; **20** iz Vamota Gospod zapovedio. Popeli su se na goru Or na u dolinu što je u moavskoj zemlji, kod vrhunca oči cele zajednice. **28** Tada je Mojsije skinuo sa Fasge što se nadvija nad pustarom. **21** Izrailj Arona njegovu odeću i obukao u nju njegovog je poslao glasnike Sihonu, amorejskom caru, s sina Eleazara. Aron je umro tamo na vrhu gore. porukom: **22** „Dozvoli mi da prođem kroz tvoju Zatim su Mojsije i Eleazar sišli s gore. **29** Kad je zemlju. Nećemo skretati ni u polja ni u vinograde, sva zajednica videla da je Aron izdahnuo, sav je i nećemo piti vodu iz bunara, nego ćemo ići dom Izrailjev oplakivao Arona trideset dana.

21 Kad je car Arada, Hananac koji je živeo u Negevu, čuo da Izrailj dolazi iz pravca Atarina, napao je Izrailjce i zarobio neke od njih. **2** Tada se Izrailj zavetovao Gospodu, rekvaviš: „Ako predaš ovaj narod u naše ruke, izručićemo njegove gradove kletom uništenju.“ **3** Gospod je uslišio Izrailjev glas i predao im Hanance. Izručili su kletom uništenju i njih i njihove gradove. Zato se to mesto prozvalo Orma. **4** Sa gore Or su se zaputili putem prema Crvenom moru, da bi zaobišli edomsku zemlju. Ali narod je na putu postao nestrpljiv. **5** Tada je narod rekao protiv Boga i protiv Mojsija: „Zašto ste nas izveli iz Egipta? Da pomremo u pustinji? Jer nema ni hleba ni vode, a ova jedna hrana nam se ogadila.“ **6** Tada je Gospod poslao na narod otrovne zmije; one su ih ujedale, pa je pomrlo mnogo naroda u Izrailju. **7** Narod je došao k Mojsiju i rekao: „Zgrešili smo kad smo govorili protiv Gospoda i protiv tebe. Pomoli se Gospodu da ukloni zmije od nas!“ Mojsije se pomolio za narod. **8** Gospod reče Mojsiju: „Napravi [zmiju] otrovnicu i postavi je na stub. Bude li ko ujeden, neka pogleda na nju i preživeće.“ **9** Mojsije napravi bronzanu zmiju i postavi je na stub. I kad bi zmija ujela nekog, taj bi pogledao u zmiju i ozdravio. **10** Izrailjci su nastavili i utaborili se u Ovotu. **11** Napustivši Ovot, utaborili su se kod Ije-Avarima, u pustinji nasuprot Moava, prema istoku. **12** Odande su otisli i utaborili se kod potoka Zareda. **13** Kad su otisli odande, utaborili su se na drugoj strani Arnona, koji je u pustinji i izvire na amorejskoj medji. Naime, Arnon je moavska granica, između Moavaca i Amorejaca. **14** Zato se kaže u Knjizi Gospodnjih ratova: „Vajev kod Sufe i arnonski potoci, **15** s pritokama što dopiru do mesta Ara, i

carskim putem, dok ne prođemo tvoje područje.“ **23** Međutim, Sihon nije dozvolio Izrailju da prođe kroz njegovo područje. Sihon je skupio sav svoj narod i izašao da presretne Izrailja u pustinji. Kad je došao do Jase, stupio je u boj protiv Izrailja. **24** Izrailj ga je potukao oštrim mačem i osvojio njegovu zemlju od Arnona do Javoka, sve do Amonaca, jer je amonska granica bila utvrđena. **25** Izrailj je zauzeo sve te gradove i nastanio se u svim amorejskim gradovima, Esevonus i svim njegovim selima. **26** A Esevon je bio grad amorejskog cara Sihona, koji je ratovao protiv predanjeg moavskog cara, od koga je oduzeo svu njegovu zemlju sve do Arnona. **27** Zato pesnici kažu: „Dodite u Esevon da se podigne i utvrdi Sihonov grad! **28** Jer suknu organj iz Esevana, plamen iz grada Sihonovog, te proguta Ar moavski i stanovnike visina arnonskih. **29** Teško tebi, Moave, propao si, narode Hamosov. Svoje je sinove učinio izbeglicama, a crkve svoje zatočenicama Sihona, cara amorejskog. **30** I potukosmo ih; propade Esevon sve do Devona, opustošimo ih do Nofa što se pruža do Medeve.“ **31** Tako se Izrailj nastanio u amorejskoj zemlji. **32** Nakon što je Mojsije poslao ljude da izvide Jazir, Izrailjci su osvojili njegova sela i izgnali Amorejce koji su tamo živeli. **33** Potom su se okrenuli i krenuli gore putem za Vasan. Tada je Og, vasanski car, i sav njegov narod izašao protiv njih u boj kod Edrajina. **34** Gospod reče Mojsiju: „Ne boj ga se, jer sam u tvoje ruke predao i njega, i sav njegov narod, i njegovu zemlju. Učini s njim kao što si učinio s amorejskim carem Sihonom, koji je živeo u Esevonu.“ **35** Tada su potukli njega, njegove sinove i sav njegov narod, tako da mu nije ostao nijedan preživelji; a njegovu zemlju su zaposeli.

22 Izrailjci su nastavili put. Utaborili su se **22** Ali Bog se veoma razgnevio zato što je otiašo. na moavskim poljanama na drugoj strani Dok je Valam jahao svoju magaricu u pratnji Jordana nasuprot Jerihona. **2 A** Valak, sin Seforov, dvojice svojih slugu, na put mu se postavio je video sve što je Izrailj učinio Amorejcima. Andeo Gospodnj da ga spreći **23** Kad je magarica **3** Moava je obuzeo veliki strah od naroda, jer ugledala Andela Gospodnjeg kako stoji na putu je bio mnogobrojan; Moava je obuzeo užas sa isukanim mačem u ruci, skrenula je s puta pred Izrailjcima. **4** Moavci rekoše madijanskim i krenula preko polja. Valam je počeо da tuče starešinama: „Ova rulja će obrstiti sve oko nas, magaricu da je vrati na put. **24** Zatim je Andeo kao što vo obrsti poljsku travu.“ Valak, sin Gospodnj stao na uzak put između vinograda, s Seforov, je u to vreme bio car Moava. **5** Tada je ogradama s jedne i druge strane. **25** No, kad je poslao glasnike Valamu, sinu Vedorovom, u Fatur, magarica ugledala Andela Gospodnjeg, pribila se koji je kod Eufrata, u zemlju svoga naroda, da ga uz zid i prignječila Valamovu nogu. On je opet pozovu. Rekao je: „Evo, izašao je jedan narod iz istuče. **26** Andeo Gospodnj opet podje ispred Egipta i prekrio zemlju; živi tu, nasuprot mene. **6** i stane u tesnac, gde se nije moglo skrenuti Dodi stoga i prokuni mi ovaj narod, jer je moćniji ni desno ni levo. **27** Magarica je videla Andela od mene, pa ču možda moći da ga savladam Gospodnjeg, pa je legla pod Valamom. Valam se i isteram iz zemlje. Znam, naime, da koga ti toliko razgnevio da je počeо da je tuče štapom. **28** blagosloviš, taj je blagosloven, a koga prokuneš, Tada je Gospod otvorio usta magarici i ona reče taj je proklet.“ **7** Odu moavske i madijanske Valamu: „Šta sam ti učinila da si me tako istukao starešine noseći sa sobom nagradu za vraćanje. tri puta?“ **29** Valam odgovori: „To je zato što Kad su došli Valamu, preneli su mu Valakove praviš budalu od mene! Da imam mač pri sebi, reči. **8** On im reče: „Prenoćite ovde, a ja ču vam odmah bih te ubio!“ **30** Magarica reče Valamu: odgovoriti onako kako mi Gospod bude rekao.“ „Nisam li ja tvoja magarica koju si oduvek jahao Tako su moavski knezovi ostali sa Valamom. **9** sve do danas? Jesam li ti ikada činila ovako Bog dođe k Valamu i reče mu: „Ko su ovi ljudi s nešto?“ On odgovori: „Nisi.“ **31** Tada je Gospod tobom?“ **10** Valam odgovori Bogu: „Moavski car otvorio Valamove oči. Kad je video Andela kako Valak, sin Seforov, poslao mi je ovu poruku: **11** stoji na putu sa isukanim mačem u ruci, poklonio ‚Evo, izašao je jedan narod iz Egipta i prekrio se licem do zemlje. **32** Andeo Gospodnj mu zemlju. Stoga, dodi i prokuni mi ih, pa ču možda reče: „Zašto si tri puta istukao magaricu? Evo, to moći da ih savladam i isteram.“ **12** Međutim, Bog sam ja sam izašao da te zaustavim, jer je tvoj odgovori Valamu: „Ne idi s njima! Ne proklinji put poguban preda mnom. **33** Magarica me je taj narod, jer je blagosloven.“ **13** Ujutro Valam videla, pa se okrenula od mene tri puta. Da se ustade i reče Valakovim knezovima: „Vratite nije uklanjala od mene, zaista bih te ubio, a nju se u svoju zemlju, jer je Gospod odbio da me bih ostavio u životu.“ **34** Valam odgovori Andelu pusti da podem s vama.“ **14** Knezovi Moava Gospodnjem: „Zgrešio sam. Nisam, naime, znao su ustali, vratili se Valaku i rekli mu: „Valam da ti stojiš na putu da me zaustaviš. Stoga, ako je je odbio da podje s nama.“ **15** Valak je ponovo to zlo u tvojim očima, ja ču se vratiti.“ **35** Andeo poslao knezove, brojni i uglednije od prvih. Gospodnj odgovori Valamu: „Idi sa tim ljudima, **16** Dodu oni k Valamu i poruče mu: „Govori ali govori samo ono što ti kažem.“ Tako je Valam Valak, sin Seforov: ‚Nemoj oklevati da dođeš otiašo sa Valakovim knezovima. **36** Kad je Valak k meni, **17** jer ču te bogato nagraditi. Učiniču čuo da je Valam došao, izašao je da ga dočeka u sve što mi kažeš, samo dodi i prokuni mi ovaj moavskom gradu koji se nalazi kod Arnona, na narod.“ **18** Valam odgovori Valakovim slugama: samoj granici. **37** Valak reče Valamu: „Zar nisam „Da mi Valak da i punu kuću srebra i zlata, ne slao glasnike da te pozovu? Zašto mi nisi došao? bih mogao da prekršim zapovest Gospoda, Boga Zar nisam u stanju da te bogato nagradim?“ moga; ništa ne mogu da učinim, ni veliko ni **38** Valam odgovori Valaku: „Evo, došao sam k malo. **19** A sad prenoćite i vi ovde, da vidim šta tebi. Ali zar ja mogu da kažem bilo šta? Govoriču će mi još Gospod kazati.“ **20** Bog dođe noću k samo ono što mi Bog stavi na jezik.“ **39** Valam Valamu i reče mu: „Ako su ovi ljudi došli da te ode sa Valakom. Došli su u Kirijat-Uzot. **40** Tada pozovu, ustani i idi s njima, ali čini samo ono što je Valak prineo na žrtvu krupnu i sitnu stoku, pa ti zapovedim.“ **21** Ujutro Valam ustane, osedla je od toga poslao Valamu i knezovima, koji su svoju magaricu i ode sa moavskim knezovima. bili s njim. **41** Sledećeg jutra je poveo Valama i

doveo ga na Vamot-Val, odakle je mogao da vidi vidi u Izrailju. S njim je Gospod, Bog njegov, jedan deo naroda.

23 Valam reče Valaku: „Podigni mi ovde sedam žrtvenika i pripremi mi sedam junaca i sedam ovnova.“ **2** Valak učini onako kako mu je Valam rekao. Zatim su Valak i Valam prineli na žrtveniku jednog junca i jednog ovna. **3** Valam reče Valaku: „Ostani kod svoje svespalnice, a ja ču poći; možda će se Gospod sresti sa mnom, pa šta mi kaže, to ču govoriti.“ Tako ode on na užvišicu. **4** Gospod je sreo Valama, i [Valam] mu je rekao: „Pripremio sam sedam žrtvenika i na svakom žrtveniku prineo jednog junca i jednog ovna.“ **5** Tada Gospod stavi reč u Valamova usta i reče: „Vrati se Valaku i govorи tako.“ **6** Kad se vratio Valaku, ovaj je stajao kod svoje svespalnice sa svim moavskim knezovima. **7** Tada Valam izreče svoju priču: „Iz Arama me Valak dovede, car moavski iz gorja istočnog: 'Dođi – reče – Jakova mi prokuni, dođi i Izrailj prezril!'
8 Kako da prokunem koga Bog ne proklinje, i prezrem koga Gospod ne prezire? **9** Jer gledam ga s planinskih vrhova, posmatram ga s gorskih užvišenja; gle naroda koji živi izdvojeno, među narode on se ne računa. **10** Ko će izbrojiti prah Jakovljev, ko da izbroji četvrtinu Izraelja? O, kad bih umro smrću pravedničkom, kad bi i moj kraj bio kao njihov!“ **11** Tada Valak reče Valamu: „Šta si mi to učinio? Doveo sam te da prokuneš moje neprijatelje, a ti si ih obilno blagoslovio.“ **12** [Valam] odgovori: „Zar da ne kažem verno ono što mi je Gospod stavio u usta?“ **13** Valak mu reče: „Podi sa mnom na drugo mesto; odatle ćeš videti samo jedan njegov deo, a ne sav narod. Odande mi ga prokuni.“ **14** Zatim ga je odveo u Zofimsko polje, na vrh Fasge. Tamo je podigao sedam žrtvenika i na svakom žrtveniku prineo po jednog junca i ovna. **15** [Valam] reče Valaku: „Stani tu kod svoje svespalnice, a ja idem onamo da se sretнем [s Gospodom].“ **16** Gospod sretne Valama, stavi svoju reč u njegova usta i reče: „Vrati se Valaku i govorи ovako.“ **17** Kada se vratio k njemu, Valak je stajao kod svoje svespalnice sa moavskim knezovima. Valak ga upita: „Šta je Gospod rekao?“ **18** Tada Valam izreče svoju priču: „Ustani, Valače, poslušaj me, sine Seforov! **19** Bog nije čovek da bi slagao, ili potomak ljudski da bi se kajao. Zar je šta rekao da nije učinio, izrekao da nije ispunio? **20** Zapovest mi dade da blagosiljam, blagoslov je dao i neću ga povući. **21** Ne nazire se nesreća u Jakovu, nevolja se ne

carski mu poklik sred njega odzvanja! **22** Bog ih je iz Egipta izveo, on je njemu kao rozi bivolovi.

23 Protiv Jakova nema vračanja, protiv Izraelja nema gatanja. Nek se sada priča o Jakovu, o Izraelju nek se pripoveda: 'Evo, šta je Bog učinio!'

24 Kakav li je to samo narod! Kao lavica ustaje, kao lav se diže, ne leže dok ulov ne proždere i krvi se šrtava ne napije.“ **25** Tada Valak reče Valamu: „Kad ga već ne možeš prokleti, nemoj ga ni blagosiljati!“ **26** Valam odgovori Valaku: „Zar ti nisam rekao: 'Učiniču sve što mi Gospod bude rekao?'“ **27** Valam reče Valaku: „Hajde da te odvedem na drugo mesto; možda će Bogu biti po volji da mi ih prokuneš odande!“ **28** Valak povede Valama na vrh Fegora koji se nadvija nad pustarom. **29** Valam reče Valaku: „Podigni mi ovde sedam žrtvenika i pripremi mi sedam junaca i sedam ovnova.“ **30** Valak je uradio kako mu je Valam rekao, i prineo sedam junaca i sedam ovnova.

24 Kad je Valam video da je Gospodu po volji da blagosilja Izraelja, nije više išao da traži znamenja kao prethodna dva puta, nego se okrenuo licem prema pustinji. **2** Kad je Valam pogledao, video je kako Izraelj logoruje po svojim plemenima. Tada je Duh Gospodnjи došao na njega, **3** pa je izrekao svoju priču. Rekao je: „Proroštvo Valama, sina Veorovog, proroštvo čoveka, koji jasno vidi, **4** proroštvo onoga što reči Božije čuje. On viđenje prima od Svemoćnoga, na tlo pada očima otvorenim. **5** Kako su ti divni šatori, Jakove, i tvoja boravišta, Izrailju! **6** Kao potoci granaju se, kao vrtovi pokraj reke, kao aloje koje Gospod posadi, kao kedrovi što su pokraj vode. **7** Voda će poteći iz njegovih vedara, potomstvo mu biti nad mnogim vodama. Car će mu se uzdići nad Agagom, i carstvo se njegovo užvisiti. **8** Iz Egipta Bog ga je izveo, on je njemu kao rozi bivolovi. Neprijatelje će svoje proždreti, kosti im slomiti, strelama ih probosti. **9** Spustio se kao lav, legao je kao lavica; ko sme njega da izaziva? Blaženi da su koji tebe blagosiljavaju, prokleti da su koji tebe proklinju!“ **10** Tu se Valak razgnevi na Valama, pljesnu dlanom o dlan, pa reče Valamu: „Pozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje, a evo, ti si ih blagoslovio sva ova tri puta! **11** Odlazi sada u svoje mesto! Rekao sam da će te bogato nagraditi, ali Gospod ti je uskratio nagradu.“ **12** Valam odgovori Valaku: „Zar nisam rekao i tvojim glasnicima koje si poslao: **13** 'Da

mi Valak da svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao da prekršim zapovest Gospodnju, moj gnev od Izrailjaca, jer je svojom revnošću kako bih na svoju ruku učinio bilo dobro, bilo pokazao moju revnost među njima, pa nisam zlo – govoriću ono što mi Gospod bude rekao? istrebio Izrailjce u svojoj revnosti. **12** Zato mu **14** A sad, evo, idem svome narodu, hajde da ti reci: 'Evo, s njime sklapam savez mira. **13** To će saopštiti što će ovaj narod učiniti tvom narodu njemu i njegovom potomstvu posle njega biti u poslednjim danim.“ **15** Tada Valam izreče savez trajnog sveštenstva, zbog toga što je bio svoju priču: „Proroštvo Valama, sina Vedorovog, revnosten za svoga Boga i izvršio otkupljenje za proroštvo čoveka koji jasno vidi, **16** proroštvo Izrailjce.“ **14** Ime pogubljenog Izrailjca, koji je onoga što Božije reči čuje, i poznaje mudrost bio ubijen sa madijanskom ženom, bilo je Zimrije. Svevišnjega. On viđenje prima od Svemoćnoga, On je bio sin Salua, kneza jednog od Simeunovih na tlo pada očima otvorenim. **17** Vidim ga, ali otačkih domova. **15** Ime Madijanke koja je bila ne u sadašnjosti, posmatram ga, ali ne iz bliza. ubijena bilo je Hazvija. Ona je bila čerka Sura, Zvezda će izaći od Jakova, žezlo se podići od plemenskog glavara jednog roda u Madijanu. **16** Izrailja; on će satrti krajeve moavske, i razbiti Gospod reče Mojsiju: **17** „Napadni Madijance i Sitove potomke. **18** Edom će postati tuđa imovina, pobij ih, **18** jer su vas zaveli u slučaju Fegora i Sir, dušman njegov zaposednut biće, kad Izrailj njihove sestre Hazvije, čerke madijanskog kneza, nastupi sa silom! **19** Vladar će od Jakova izaći, i koja je bila ubijena u vreme pošasti koja se istrebiti preživele iz grada.“ **20** Zatim je pogledao dogodila zbog Fegora.“

prema Amaliku i izrekao svoju priču: „Amalik je bio prvi među narodima, ali mu je kraj u propasti.“ **21** Onda je pogledao prema Keneju i izrekao svoju priču: „Čvrsto стоји твоје станиште, гнездо твоје на стени поčива. **22** No, Kenej će biti istrebljen, kad ga Asirija u roblje odvede.“ **23** Ponovo Valam izreče svoju priču: „Jao! Ko će preživeti kad Bog učini ovo? **24** Brodovi će doći iz Kitima, ali će i on propasti zauvek, kad pokori Asiriju i Evera.“ **25** Potom Valam ustane i vrati se u svoje mesto, a Valak ode svojim putem.

25 Dok je Izrailj boravio u Sitimu, narod je počeo da bludniči s Moavkama. **2** One su pozivale narod da prinosi žrtve njihovim bogovima, a narod je jeo i klanjao se njihovim bogovima. **3** Tako je Izrailj pristao uz Val-Fegora. Zato je planuo Gospodnji gnev na Izrailja. **4** Gospod reče Mojsiju: „Uzmi sve starešine naroda i povešaj ih usred bela dana pred Gospodom, da se Gospodnji gnev odvrati od Izrailja.“ **5** Mojsije reče Izrailjevim sudijama: „Neka svako od vas pobije one svoje ljude koji su pristali uz Val-Fegora.“ **6** Dok su oni plakali kod ulaza u šator od sastanka, doveđe neki Izrailjac i dovede jednu Madijanku svojoj braći, na Mojsijeve oči i na oči sve Izrailjeve zajednice. **7** Kad je to video Fines, sin Eleazara, Aronovog sina, ustao je i napustio zajednicu. Uzme on kopljje u ruku, **8** ode za Izrailjcem u šator i oboje ih probode, i Izrailjca i ženu, nju kroz stomak. Tako je prestala pošast među Izrailjcima. **9** Od pošasti je izginulo dvadeset četiri hiljade. **10** Gospod reče Mojsiju:

26 Gospod reče Mojsiju i svešteniku Eleazaru, sinu Aronovom: **2** „Izvršite popis sve zajednice sinova izrailjevih, od dvadeset godina pa naviše, po njihovim očinskim domovima, svakog ko je u Izraelju sposoban za vojsku.“ **3** Mojsije i sveštenik Eleazar im rekoše na moavskim poljanama kod Jordana blizu Jerihona: **4**, „Popišite ljudе od dvadeset godina pa naviše, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.“ Ovo su bili Izrailjci koji su izašli iz Egipta: **5** Ruvim, Izrailjev prvenac. Ruvimovi sinovi: od Enoha, porodica Enohova; od Faluja porodica Falujeva. **6** Od Esrona, porodica Esronova, od Harmije porodica Harmijina. **7** To su Ruvimove porodice; bilo ih je popisano četrdeset tri hiljade sedam stotina trideset. **8** Falujev sin bio je Elijav. **9** Elijavovi sinovi: Namuilo, Datan i Airon. Datan i Airon su bili zastupnici zajednice, oni koji su se pobunili protiv Mojsija i Arona s Korejevim pristalicama, kada su se pobunili protiv Gospoda. **10** Tada se zemlja otvorila svoje ždrelo i progutala i njih i Koreja. To je bilo onda kada su te pristalice izginule, a organj progutao dve stotine pedeset ljudi. Tako su postali opomena. **11** Ipak, Korejevi sinovi nisu izginuli. **12** Simeunovi sinovi po svojim porodicama: od Namuila porodica Namuilova; od Jamina porodica Jaminova; od Jakina porodica Jakinova; **13** od Zare porodica Zarina, od Saula porodica Saulova. **14** To su Simeunove porodice, ukupno dvadeset dve hiljade dve stotine. **15** Gadovi sinovi po svojim porodicama: od Sifona porodica Sifonova; od Agija porodica Agijeva;

od Sunija porodica Sunijeva; **16** od Azena od Sameja porodica Samejeva. To je Danovo porodica Azenova; od Irija porodica Irijeva; **17** potomstvo po svojim porodicama. **43** Od svih od Aroda porodica Arođova; od Arilija porodica Samejevih porodica bilo je popisanih šezdeset Ariljeva. **18** To su porodice Gadovih sinova. četiri hiljade četiri stotine. **44** Asirovi sinovi po Od njih je bilo popisanih četrdeset hiljada pet svojim porodicama: Od Jemne porodica Jemnina; stotina. **19** Judini sinovi: Ir i Avnan, ali Ir i od Jesvije porodica Jesvijeva; od Verija porodica Avnan su umrli u Hananu. **20** Judini sinovi po Verijina. **45** Verijini sinovi: od Hevera porodica svojim porodicama su bili: od Siloma porodica Heverova; od Melhila porodica Melhilova. **46** Silomova; od Faresa porodica Faresova; od Zare Asirova čerka zvala se Sera. **47** To su porodice porodica Zarina. **21** Faresovi sinovi su bili: od Asirovih sinova. Od njih je bilo popisano pedeset Esrona porodica Esronova; od Jemuila porodica tri hiljade četiri stotine. **48** Neftalimovi sinovi po Jemuilova. **22** To su Judine porodice. Od njih svojim porodicama: od Jasila porodica Jasilova; od je bilo popisano sedamdeset šest hiljada pet Gunija porodica Gunijeva; **49** od Jesera porodica stotina. **23** Isaharovi sinovi po svojim porodicama: Jeserova; od Selima porodica Selimova. **50** To od Tole porodica Tolina; od Fuve porodica je Neftalimov rod po svojim porodicama. Od Fuvina; **24** Od Jasuva porodica Jasuvova; od njih je bilo popisano četrdeset pet hiljada četiri Simrona porodica Simronova. **25** To su porodice stotine. **51** Popisanih Izrailjaca bilo je ukupno Isaharove. Od njih je bilo popisano šezdeset šest stotina jedna hiljada sedam stotina trideset. četiri hiljade tri stotine. **26** Zavulonovi sinovi po **52** Gospod reče Mojsiju: **53** „Ovima neka se podeli svojim porodicama: od Sareda porodica Saredova, zemlja u nasledstvo prema broju imena. **54** od Alona porodica Alonova, od Alila porodica Većem plemenu daj veće nasledstvo, a manjem Alilova. **27** To su porodice Zavulonove. Od njih plemenu daj manje nasledstvo; neka se svakome je bilo popisano šezdeset hiljada pet stotina. **28** da nasledstvo prema broju njegovih popisanih. Josifovi sinovi po svojim porodicama: Manasija i **55** Neka se zemlja podeli žrebom; neka je prime Jefrem. **29** Manasijini sinovi: od Mahira porodica u nasledstvo prema imenima njihovih otačkih Mahirova, a Mahir rodi Galada, od Galada je plemena. **56** Nasledstvo neka se svakom plemenu porodica Galadova. **30** Ovo su Galadovi sinovi: podeli žrebom prema tome da li je veliko ili malo.“ od Ahijezeera porodica Ahijezerova; od Heleka **57** A ovo su popisani Leviti po svojim porodicama: porodica Helekova; **31** od Esrla porodica Esrlova, od Girsona porodica Girsonova; od Kata porodica od Sihema porodica Sihemova; **32** od Semida Katova i od Merarija porodica Merarijeva. **58** porodica Semidova; od Efera porodica Eferova. Ovo su Levijeve porodice: porodica Lovenijeva, **33** A Salpad, sin Eferov, nije imao sinove nego porodica Hevronova, porodica Moljeva, porodica čerke. One su se zvale Mala, Nuja, Eglja, Melha i Musijeva, porodica Korejeva. A Katu se rodio Tersa. **34** To su Manasijine porodice. Od njih je Amram. **59** Amramovož ženi ime je bilo Johaveda. bilo popisano pedeset dve hiljade sedam stotina. Ona je bila Levijeva čerka, koja mu se rodila u **35** Jefremovi sinovi po svojim porodicama: od Egiptu. Ona je Amramu rodila Arona i Mojsija Sutala porodica Sutalova; od Vehera porodica i njihovu sestruru Mariju. **60** Aronu se rodio Veherova; od Tahana porodica Tahanova, **36** Nadav, Avijud, Eleazar i Itamar. **61** Ali Nadav sinovi Sutalovi: od Erana porodica Eranova. **37** i Avijud su poginuli kad su prineli tuđi organj To su porodice Jefremovih sinova. Od njih je pred Gospodom. **62** Svih popisanih muškaraca bilo popisano trideset dve hiljade pet stotina. od jednog meseca pa naviše bilo je dvadeset To su sinovi Josifovi po svojim porodicama. tri hiljade. Oni nisu bili popisani s Izrailjcima, **38** Venijaminovi sinovi po svojim porodicama: pošto im nije dano nasledstvo među Izrailjcima. od Vele porodica Velina; od Asvila porodica **63** To su oni koje je popisao Mojsije i sveštenik Asvilova; od Ahiram porodica Ahiramova; Eleazar, koji su popisali Izrailce na moavskim **39** od Šufama porodica Šufamova; od Ufama poljanama kod Jordana nasuprot Jerihonu. **64** porodica Ufamova. **40** Velini sinovi su bili: Arad i Među ovima nije bilo nijednoga od onih koje su Naman; od Arada porodica Aradova; od Namana popisali Mojsije i Aron, kad su popisivali Izrailce porodica Namanova. **41** To su Venijaminovi u Sinajskoj pustinji. **65** Gospod je, naime, rekao: sinovi po svojim porodicama. Od njih je bilo „Neka svakako pomru u pustinji!“ Od tih ni jedan popisano četrdeset pet hiljada šest stotina. **42** nije preživeo osim Haleva, sina Jefonijinog, i Ovo je Danovo potomstvo po svojim porodicama: Isusa, sina Navinovog.

27 Tada su pristupile čerke Salpada, sina postavio ga pred sveštenika Eleazara i pred svu Eferovog, sina Galadovog, sina Mahirovog, zajednicu. **23** Zatim je položio svoju ruku na sina Manasijinog, sina Josifovog. On je bio iz njega u uveo ga u službu, kao što je Gospod rekao Manasijine porodice. Čerke su mu se zvali: preko Mojsija.

Mala, Nuja, Egla, Melha i Tersa. **2** Stale su pred Mojsija i sveštenika Eleazara, pred knezove i svu zajednicu, kod ulaza u Šator od sastanka, i rekli: **3** „Naš otac je umro u pustinji. On nije bio među onim pristalicama, Korejevim pristalicama, što su se pobunile protiv Gospoda, nego je umro zbog svog greha. Nije imao sinova. **4** Zašto da ime našeg oca nestane iz njegove porodice zato što nije imao ni jednog sina? Daj nam posed među braćom našeg oca.“ **5** Mojsije donese njihov slučaj pred Gospoda. **6** Gospod reče Mojsiju: **7** „Salpadove čerke su u pravu. Daj im posed u nasledstvo među braćom njihovog oca; prevedi na njih nasledstvo njihovog oca. **8** A Izrailjcima reci: 'Ako čovek umre a nema nijednog sina, prevedite nasledstvo na njegovu čerku. **9** Ako nema ni čerku, njegovo nasledstvo dajte njegovoj braći. **10** Ako nema ni braću, dajte njegovo nasledstvo braći njegovog oca. **11** Ako njegov otac nema braće, njegovo nasledstvo dajte u posed njegovom najbližem rođaku iz rodbine. Neka to Izrailjcima bude pravna uredba kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.“ **12** Gospod reče Mojsiju: „Popni se na ovu goru Avarim i pogledaj zemlju koju sam dao Izrailjcima. **13** Kad je pogledaš, pridružićeš se svome narodu, kao što mu se pridružio tvoj brat Aron, **14** jer ste se pobunili protiv moje reči u pustinji Cin kada se zajednica svađala, umesto da kod voda objavite moju svetost pred njihovim očima.“ (To su merivske vode kod Kadisa u pustinji Cin.) **15** Mojsije reče Gospodu: **16** „Neka Gospod, Bog duhova svih stvorenja, postavi jednog čoveka nad zajednicom, **17** koji će ih predvoditi u svemu što preduzimaju, koji će ih izvoditi i dovoditi. Tako Gospodnja zajednica neće biti kao stado bez pastira.“ **18** Gospod reče Mojsiju: „Uzmi Isusa, sina Navinovog, čoveka u kome je [moj] Duh, i položi svoju ruku na njega. **19** Postavi ga pred sveštenika Eleazara i pred svu zajednicu, i uvedi ga u službu u njihovoj prisutnosti. **20** Zatim mu predaj deo svoje vlasti, da mu se pokorava sva izrailjska zajednica. **21** Onda ga postavi pred sveštenika Eleazara, a on će za njega tražiti savet od Gospoda putem Urija. Na njegovu zapovest neka on i sva izrailjska zajednica polaze i na njegovu zapovest neka dolaze.“ **22** Mojsije učini kako mu je Gospod zapovedio. Uzeo je Isusa i

28 Gospod reče Mojsiju: **2**, „Zapovedi Izrailjcima i reci im: 'Pazite da prinosite moj prinos, hranu za moju paljenu žrtvu, moj ugodni miris, u vreme koje je određeno za njega.' **3** Reci im: 'Ovo je paljena žrtva koju ćete prinositi Gospodu: dnevno dva jagnjeta od godinu dana, bez mane, kao trajnu žrtvu svespalnicu. **4** Jedno jagnje prinesi ujutro, a drugo prinesi uveče. **5** Uz to, umešaj desetinu efe brašna s četvrt hina čistog, sveže исcedeđenog ulja. **6** To je trajna žrtva svespalnica ustanovljena na gori Sinaj, na ugodni miris – paljenu žrtvu Gospodu. **7** Žrtva izlivnica će biti četvrt hina žestokog pića za svako jagnje. Neka se žrtva izlivnica Gospodu izlije u Svetinji. **8** Drugo jagnje prinesi uveče. S njim prinesi istu žitnu žrtvu kao ujutro, i žrtvu izlivnicu na ugodni miris, paljenu žrtvu Gospodu. **9** Na subotnji dan prinesi dva jagnjeta od godinu dana, bez mane, dve desetine efe brašna umešenog sa uljem za žitnu žrtvu, i žrtvu izlivnicu koja ide uz nju. **10** To je žrtva svespalnica za svaku subotu, pored svakodnevne žrtve svespalnice i žrtve izlivnice koja ide uz nju. **11** Na početku vaših meseci prinesite žrtvu svespalnicu Gospodu: dva junca, dva ovna i sedam jaganjaca od godinu dana bez mane. **12** Žitna žrtva uz svakog junca biće: tri desetine efe brašna umešenog s uljem. Žitna žrtva uz svakog ovna biće: dve desetine brašna umešenog s uljem. **13** Žitna žrtva uz svako jagnje biće: dve desetine brašna umešenog s uljem. To je žrtva svespalnica – paljena žrtva na ugodan miris Gospodu. **14** Žrtva izlivnica koja ide uz njih biće: pola hina vina za svakog junca, jedna trećina hina vina za ovna, i jedna četvrtina hina vina za jagnje. To je žrtva svespalnica za svaki novi mesec tokom meseci u godini. **15** Uz svakodnevnu svespalnicu, neka se Gospodu prinosi jedan jarac kao žrtva za greh, uz žrtvu izlivnicu koja ide s njom. **16** Prvoga meseca, četrnaestog dana u mesecu počinje Pasha Gospodnja. **17** A petnaestoga dana istog meseca je praznik. Jedite beskvasne hlebove sedam dana. **18** Prvoga dana održavajte sveti sabor; ne radite nikakvog svakodnevnog posla. **19** Kao paljenu žrtvu, svespalnicu, prinesite Gospodu dva junca, jednog ovna i sedam jaganjaca od godinu dana, bez mane. **20** Žitna žrtva koja ide

uz njih biće: tri desetine efe brašna umešenog koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja ide uz njih. s uljem za svakog junca, dve desetine za ovna, **12** Petnaestog dana sedmog meseca održavajte **21** a jednu desetinu prinesi za svakog od sedam sveti sabor. Ne radite nikakav svakodnevni jaganjaca. **22** Takođe, prinesi i jednog jarca, posao. Praznik Gospodu proslavlajte sedam žrtvu za greh, da se izvrši otkupljenje za vas. **23** dana. **13** Kao žrtvu svespalnicu, paljenu žrtvu Ovo prinosite pored jutarnje žrtve svespalnice na ugodan miris Gospodu, prinesete trinaest koja se svakodnevno prinosi. **24** Ovako ćeće junaca, dva ovna i četrnaest jaganjaca od godinu činiti svaki dan za sedam dana. To je paljena dana. Neka budu bez mane. **14** Žitna žrtva žrtva, ugodni miris Gospodu. Neka se to prinosi koja ide uz njih biće: tri desetine efe brašna uz svakodnevnu žrtvu svespalnicu i uz žrtvu umešenog s uljem za svakog od trinaest junaca, izlivnicu koja ide s njom. **25** A sedmoga dana neka dve desetine za svakog ovna, **15** a jedna desetina vam bude sveti sabor: ne radite nikakav posao. **26** za svakog od četrnaest jaganjaca; **16** i jednog Na dan prvina, prilikom vašeg praznika Sedmica, jarca za žrtvu za greh, pored svakodnevne kad prinesete Gospodu žitnu žrtvu od nove žrtve svespalnice, žitne žrtve koja ide uz nju i žetve, održavajte sveti sabor. Ne radite nikakav žrtve izlivnice koja ide uz nju. **17** Drugog dana svakodnevni posao! **27** Za žrtvu svespalnicu prinesite: dvanaest junaca, dva ovna, četrnaest na ugodan miris Gospodu prinesete dva junaca, jaganjaca bez mane, **18** sa žitnom žrtvom i žrtvom jednog ovna i sedam jaganjaca od godinu dana. izlivnicom, prema propisanom broju junaca, **28** Žitna žrtva koja ide uz njih biće: tri desetine ovnova i jaganjaca; **19** i jednog jarca za žrtvu efe brašna umešenog s uljem za svakog junca, dve za greh, pored svakodnevne žrtve svespalnice, desetine za ovna, **29** a jednu desetinu za svakog žitne žrtve koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja od sedam jaganjaca; **30** i jednog jarca, da se ide uz nju. **20** Trećeg dana prinesite: jedanaest izvrši otkupljenje za vas. **31** Pored svakodnevne junaca, dva ovna i četrnaest jaganjaca od godinu žrtve svespalnice, i žitne žrtve koja ide uz nju, dana, bez mane, **21** sa žitnom žrtvom i žrtvom prinesite uz nju i žrtvu izlivnicu. Neka vam budu bez mane.

29 Prvog dana sedmog meseca održavajte sveti sabor. Ne radite nikakav svakodnevni posao. Neka vam to bude trubni dan. **2** Tada prinesite kao žrtvu svespalnicu na ugodan miris Gospodu jednog junca, jednog ovna i sedam jaganjaca od godinu dana, bez mane. **3** Žitna žrtva koja ide za njih biće: tri desetine efe brašna umešenog s uljem za junca, dve desetine za ovna, **4** i jedna desetina za svakog od sedam jaganjaca; **5** i jednog jarca, da se izvrši otkupljenje za vas. **6** Pored mesečne žrtve svespalnice i žitne žrtve koja ide uz nju, i svakodnevne svespalnice i žitne žrtve koja ide uz nju, prinesite uz nju i propisanu žrtvu izlivnicu, na ugodan miris Gospodu. **7** Desetog dana, istog sedmog meseca, održavajte sveti sabor. Postite i ne radite nikakav svakodnevni posao. **8** Tada prinesite kao žrtvu svespalnicu na ugodan miris Gospodu jednog junca, jednog ovna i sedam jaganjaca od godinu dana. Neka budu bez mane. **9** Žitna žrtva koja ide uz njih biće: tri desetine efe brašna umešenog s uljem za junca, dve desetine za ovna, **10** a jedna desetina za svakog od sedam jaganjaca; **11** i jednog jarca za žrtvu za greh, pored žrtve otkupljenja za greh, svakodnevne žrtve svespalnice, žitne žrtve

izlivnicom, prema propisanom broju junaca, ovnova i jaganjaca; **22** i jednog jarca za žrtvu za greh, pored svakodnevne žrtve svespalnice, žitne žrtve koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja ide uz nju. **23** Četvrtog dana prinesite: deset junaca, dva ovna i četrnaest jaganjaca od godinu dana, bez mane, **24** sa žitnom žrtvom i žrtvom izlivnicom, prema propisanom broju junaca, ovnova i jaganjaca; **25** i jednog jarca za žrtvu za greh, pored svakodnevne žrtve svespalnice, žitne žrtve koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja ide uz nju. **26** Petog dana prinesite: devet junaca, dva ovna i četrnaest jaganjaca od godinu dana, bez mane, **27** sa žitnom žrtvom i žrtvom izlivnicom, prema propisanom broju junaca, ovnova i jaganjaca; **28** i jednog jarca za žrtvu za greh, pored svakodnevne žrtve svespalnice, žitne žrtve koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja ide uz nju. **29** Šestog dana prinesite: osam junaca, dva ovna i četrnaest jaganjaca od godinu dana, bez mane, **30** sa žitnom žrtvom i žrtvom izlivnicom, prema propisanom broju junaca, ovnova i jaganjaca; **31** i jednog jarca za žrtvu za greh, pored svakodnevne žrtve svespalnice, žitne žrtve koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja ide uz nju. **32** Sedmog dana prinesite: sedam junaca, dva ovna i četrnaest jaganjaca od godinu dana, bez mane, **33** sa žitnom žrtvom i žrtvom

izlivnicom, prema propisanom broju junaca, obaveže na neko samoodricanje, njen muž može ovnova i jaganjaca; **34** i jednog jarca za žrtvu za da potvrdi ili poništi. **14** Ako dani prolaze, a muž greh, pored svakodnevne žrtve svespalnice, žitne joj ne prigovara, on potvrđuje sve njene zavete, žrtve koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja ide uz ili sva obećanja kojima se obavezala. On ih je nju. **35** Osmog dana održavajte svečani sabor, potvrdio, jer joj nije prigovorio istog dana kad Ne radite nikakav svakodnevni posao. **36** Kao je saznao za njih. **15** Ali ako ih poništi kasnije, žrtvu svespalnicu, paljenu žrtvu na ugodni miris Gospodu, prinesite jednog junca, jednog ovna pošto je već saznao za njih, sam će nositi njenu i sedam jaganjaca bez mane; **37** žitnu žrtvu i krvicu.“ **16** To su odredbe koje je Gospod dao žrtvu izlivnicu, prema propisanom broju junaca, Mojsiju za muža i njegovu ženu, i za oca i njegovu ovnova i jaganjaca; **38** i jednog jarca za žrtvu za čerku u njenoj mladosti, dok je u kući svoga oca. greh, pored svakodnevne žrtve svespalnice, žitne žrtve koja ide uz nju i žrtve izlivnice koja ide uz nju. **39** To prinosite Gospodu na svoje određene praznike, pored svojih zaveta i dobrovoljnih priloga, bilo da su to vaše žrtve svespalnice, žitne žrtve, žrtve izlivnice ili žrtve mira.“ **40** Tako je Mojsije rekao Izrailjcima sve što mu je Gospod zapovedio.

30 Mojsije reče glavarima plemena izrailjskog naroda: „Ovo je Gospod zapovedio: **2** 'Ako neki čovek učini zavet Gospodu, ili položi zakletvu kojom se obaveže, neka ne pogazi svoju reč; neka učini ono što izade iz njegovih ust. **3** Ako žena učini zavet Gospodu u svojoj mladosti, ili se obaveže zakletvom dok je u kući svoga oca, **4** pa njen otac sazna za njen zavet ili zakletvu kojom se obavezala, ali joj ne prigovori, tada svi njeni zaveti i svaka zakletva kojom se obavezala ostaju na snazi. **5** Ali ako joj otac to zabrani istog dana kad sazna, svi njeni zaveti i zakletve kojima se obavezala više ne važe. Gospod će joj oprostiti, jer joj je otac zabranio. **6** Ako se uda dok je pod zavetom, ili se obavezala nepromišljenom izjavom, **7** pa njen muž sazna za to, ali joj ne prigovori istog dana kad sazna, tada svi njeni zaveti i obećanja kojima se obavezala ostaju na snazi. **8** Ako joj se muž usprotivi istog dana kad sazna, on time poništava zavet, ili nepromišljenu izjavu kojom se obavezala. A Gospod će joj oprostiti. **9** Zavet udovice ili razvedene, sve čime se obavezala, i dalje je obavezuje. **10** Ako žena učini zavet dok je u kući svog muža, ili se obaveže obećanjem uz zakletvu, **11** pa njen muž sazna za to, ali joj ne prigovori i ne zabrani joj, tada svi njeni zaveti i svako obećanje kojim se obavezala ostaju na snazi. **12** Ali ako ih muž poništi istog dana kad sazna za njih, ništa što je prešlo preko njenih usana ne važi. Pošto ih je njen muž poništilo, Gospod će joj oprostiti. **13** Svaki zavet i svaku zakletvu kojom se žena

31 Gospod reče Mojsiju: **2** „Izvrši osvetu nad Madijancima zbog Izrailjaca. Potom ćeš se pridružiti svome narodu.“ **3** Mojsije reče narodu: „Naoružaj ljude među vama za rat, pa neka idu na Madijance da izvrše nad njima Gospodnju osvetu. **4** Pošalji u bitku po hiljadu ljudi iz svakog izrailjskog plemena.“ **5** Tako je od Izrailjevih hiljada bilo okupljeno dvanaest hiljada ljudi naoružanih za rat, po hiljadu iz svakog plemena. **6** Mojsije ih je poslao u rat, po hiljadu iz svakog plemena, zajedno sa Finesom, sinom sveštenika Eleazara, koji je poneo sa sobom posvećeno posude i ratne trube. **7** Oni su zaratili protiv Madijana, baš kako je Gospod zapovedio Mojsiju i pobili mu sve muškarce. **8** Pored ostalih pobili su i madijanske careve Evija, Rekema, Sura, Ora i Revu – pet madijanskih careva. Mačem su pogubili i Valama, sina Veorovog. **9** Izrailci su sa sobom poveli madijanske žene i decu, i zaplenili svu njihovu stoku, sva njihova stada i sva njihova dobra, **10** a sve njihove gradove po kojima su živeli spalili ognjem. **11** Onda su uzeli plen i sve što je bilo oduzeto, i ljudе i stoku, **12** pa su roblje, oduzeto i plen doveli Mojsiju, svešteniku Eleazaru i svoj Izrailjevoj zajednici u tabor na moavskim poljanama, kod Jordana, nasuprot Jerihonu. **13** Mojsije, sveštenik Eleazar i svи knezovi zajednice podu im u susret izvan tabora. **14** Mojsije se razbesneo na vojvode, na zapovednike hiljada i stotina, koji su se vraćali iz rata. **15** Mojsije im reče: „Zar ste ostavili u životu sve žene? **16** A baš su one, na Valamov nagovor, navele Izrailce da se iznevare Gospodu u slučaju Fegora, pa je Gospodnju zajednicu pogodila poštast! **17** Stoga sad pobijite svu mušku decu i svaku ženu koja je spavala sa muškarcem. **18** Ipak, pošteditate za sebe svaku mladu devojku koja nije spavala sa muškarcem. **19** Svaki od vas koji je ubio nekoga ili je dotakao ubijenog, neka logoruje sedam dana izvan tabora. Očistite sebe i svoje robeve trećega i sedmoga dana. **20** Neka se

očisti i svako ruho, svaki kožni predmet, svaki službu u Prebivalištu Gospodnjem, kao što mu je predmet načinjen od kozje dlake, i svaki predmet Gospod zapovedio. **48** Tada su Mojsiju pristupili od drveta.“ **21** A sveštenik Eleazar reče ratnicima vojni zapovednici nad hiljadama, knezovi nad koji su išli u bitku: „Ovo je odredba Zakona koji hiljadama i stotinama, **49** i rekli mu: „Tvoje sluge je Gospod dao Mojsiju: **22** zlato, srebro, bronzu, su izvršile popis ratnika koji su bili pod našim gvožđe, kalaj i olovo, **23** sve što je otporno na vodstvom, i nijedan od nas ne nedostaje. **50** A mi vatru, neka se propusti kroz vatru i biće čisto. smo doneli prinos Gospodu, šta je već ko našao, Ipak, neka se očisti i vodom očišćenja. A sve predmete od zlata, narukvice i grivne, prstenje, što nije otporno na vatru propustite kroz vodu. naušnice i ogrlice, da se izvrši otkupljenje za nas **24** Sedmoga dana operite svoju odeću i bićete pred Gospodom.“ **51** Mojsije i Sveštenik Eleazar čisti. Potom se vratite u tabor.“ **25** Gospod reče su uzeli od njih zlato, sav taj nakit. **52** Svega Mojsiju: **26**, „Ti, sveštenik Eleazar i glavari otačkih zlata, žrtve dizanice koju su prineli Gospodu bilo domova zajednice, izvršite popis plena, ljudi i je šesnaest hiljada sedam stotina pedeset šekela. stoke. **27** Zatim podeli plen između ratnika koji **53** A vojnici su zadržali za sebe što su zaplenili. **54** su išli u bitku i cele zajednice. **28** Od ratnika Potom su Mojsije i sveštenik Eleazar uzeli zlato koji su išli u bitku odvoj deo za Gospoda: jednu od knezova nad hiljadama i stotinama i doneli glavu od svakih pet stotina, kako od ljudi tako od ga u šator od sastanka, kao spomen Izrailjcima krupne stoke, magaraca i ovaca. **29** Uzmite to od pred Gospodom.

njihove polovine i dajte to svešteniku Eleazaru za prinos Gospodu. **30** A od polovine plena Izrailjaca uzmi jednu glavu od svakih pet stotina, kako od ljudi tako od krupne stoke, magaraca, ovaca – od svake stoke – i daj ih Levitima, koji su zaduženi za službu u Prebivalištu Gospodnjem.“ **31** Mojsije i Eleazar učine kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **32** Plena što je ostao od oduzetog koje je zaplenila vojska bilo je: šest stotina sedamdeset pet hiljada ovaca, **33** sedamdeset dve hiljade grla goveda, **34** šezdeset jedna hiljada magaraca, **35** i trideset dve hiljade ljudskih duša – žena koje nisu spavale sa muškarcem. **36** Dakle, polovina dela vojske koja je išla u bitku bila je: tri stotine trideset sedam hiljada pet stotina grla sitne stoke. **37** Deo za Gospoda od sitne stoke bio je šest stotina sedamdeset pet ovaca. **38** Bilo je trideset šest hiljada goveda, od kojih je Gospodnji deo bio sedamdeset dva grla; **39** magaraca je bilo trideset hiljada pet stotina, od kojih je Gospodnji deo bio šezdeset jedno grlo; **40** i šesnaest hiljada ljudskih duša, od kojih je Gospodnji deo bio trideset dve duše. **41** Mojsije je predao svešteniku Eleazaru deo, prinos za Gospoda, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **42** Polovina dela Izrailjaca koju je Mojsije odvojio od ljudi koji su ratovali – **43** polovina koja je pripala zajednici, iznosila je: tri stotine trideset sedam hiljada pet stotina grla sitne stoke, **44** trideset šest hiljada goveda, **45** trideset hiljada pet stotina magaraca, **46** i šesnaest hiljada ljudskih duša. **47** Od te polovine, koja je pripala Izrailjcima, Mojsije je uzeo po jedno od pedeset, i od ljudi i od stoke, i dao Levitima koji su bili zaduženi za

32 A Ruvimovci i Gadovci su imali silno mnoštvo stoke. Kad su Ruvimovci i Gadovci videli da je oblast Jazira i Galada pogodno mesto za stoku, **2** došli su k Mojsiju, svešteniku Eleazaru i knezovima zajednice i rekli: **3**, „Atarot, Devon, Jazir, Namra, Esevon, Elealija, Sevama, Navav i Vean, **4** zemlja koju je Gospod pokorio pred izrailjskom zajednicom je pogodna zemlja za stoku, a tvoje sluge imaju stoku.“ **5** Oni nastavise: „Ako smo stekli naklonost pred tobom, neka se ova zemlja da tvojim slugama u posed. Ne vodi nas preko Jordana.“ **6** Mojsije odgovori Gadovcima i Ruvimovcima: „Zar da vaša braća idu u rat, a vi da ostanete ovde? **7** Zašto odvraćate Izraeljce od prelaska u zemlju koju im je dao Gospod? **8** Tako su postupili i vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadis-Varnije da izvide zemlju. **9** I kad su otišli do potoka Eshola i videli zemlju, odvratili su Izraeljce od ulaska u zemlju koju im je dao Gospod. **10** Tog dana je Gospod planuo gnevom i zakleo se govoreći: **11** ‘Nijedan od ljudi od dvadeset godina pa naviše koji su izašli iz Egipta, neće videti zemlju za koju sam se zakleo njihovim precima Avrahamu, Isaku i Jakovu, jer me nisu verno sledili, **12** osim Kenezejca Haleva, sina Jefonijinog, i Isusa, sina Navinovog, zato što su verno sledili Gospoda.’ **13** Međutim, Gospod je planuo gnevom na Izraelj, pa je učinio da četrdeset godina lutaju po pustinji, dok nije pomro sav taj naraštaj koji je činio zlo pred Gospodom. **14** A sada ste, porode grešnički, stupili na mesto svojih predaka da još više navučete na Izraelja plamteći gnev Gospodnji. **15** Ako se

odvratite od njega, on će ih i dalje ostaviti u Jazir, Jogveju, **36** utvrđene gradove Vet-Nimru pustinji; tako ćeete upropastiti sav ovaj narod.“ i Vet-Aran, i torove za ovce. **37** Ruvimovci su **16** A oni mu pristupiše i rekoše: „Podigli bismo sagradili Esevon, Elealiju, Kirijatajim, **38** Navav i ovde samo obore za našu stoku i gradove za Val-Meon, kojima su promenili imena, i Sivmu; naše žene i decu, **17** ali čemo se naoružati i gradovima koje su sagradili dali su drugačija hitro stati na čelo Izrailjaca, dok ih ne dovedemo imena. **39** Potomci Mahira, sina Manasijinog, na njihovo mesto. A naše žene i deca neka su otišli u Galad, osvojili ga i isterali iz njega ostanu u utvrđenim gradovima zbog stanovnika Amorejce koji su bili u njemu. **40** Mojsije je dao ove zemlje. **18** Svojim se domovima nećemo Galad Mahiru, sinu Manasijinom, koji se naselio u njemu. **41** Manasijin sin Jair je otišao i osvojio njihova sela, koje je prozvao „Jairova sela“. **42** Zatim je Novah otišao i osvojio Kenat sa njegovim naseljima, i prozvao ga Novah po svom imenu.

33 Ovo su postaje Izrailjaca, kada su izašli iz Egipta po svojim odredima pod vodstvom Mojsija i Arona. **2** Mojsije je popisao mesta njihovog polaska od postaje do postaje, kako je zapovedio Gospod. Ovo su njihove postaje prema polaznim tačkama: **3** Krenuli su iz Ramese prvog meseca petnaestog dana. Dan posle Pashe, Izrailjci su pobedosno izašli naočigled svih Egipćana, **4** dok su Egipćani sahranjivali sve svoje prvorodenče, koje je Gospod pobjio među njima. A Gospod je izvršio pravdu i nad njihovim bogovima. **5** Izrailjci su krenuli iz Ramese i ulogorili se u Sokotu. **6** Krenuli su iz Sokota i ulogorili se u Etamu, koji je na rubu pustinje. **7** Krenuli su iz Etama, skrenuli prema Pi-Hahirotu, koji je nasuprot Vel-Sefona, i ulogorili se pred Middolom. **8** Krenuli su iz Irota, pa su sredinom mora prešli u pustinju. Zatim su išli tri dana preko pustinje Etama i ulogorili se u Mari. **9** Otišli su iz Mare i došli u Elim, gde je bilo dvanaest studenaca i sedamdeset palminih stabala, i tamo se ulogorili. **10** Krenuli su iz Elima i ulogorili se kod Crvenog mora. **11** Zatim su otišli od Crvenog mora i ulogorili se u pustinji Sin. **12** Otišli su iz pustinje Sin i ulogorili se u Dafaki. **13** Otišli su iz Dafake i ulogorili se u Elusi. **14** Otišli su iz Eluse i ulogorili se u Rafidinu, gde nije bilo vode da narod piće. **15** Otišli su iz Rafidina i ulogorili se u Sinajske pustinje ulogorili su se u Kivrot-Atavi. **17** Otišli su iz Kivrot-Atave i ulogorili se u Asirotu. **18** Otišli su iz Asirota i ulogorili se u Ratami. **19** Otišli su iz Ratame i ulogorili se u Rimon-Faresu. **20** Otišli su iz Rimon-Faresa i ulogorili se u Livni. **21** Otišli su iz Livne i ulogorili se u Resi. **22** Otišli su iz Rese i ulogorili se u Kelati. **23** Otišli su iz Kelate i ulogorili se kod gore Safera. **24** Otišli su od gore Safera i ulogorili se u Haradi. **25**

Otišli su iz Harade i ulogorili se u Makelotu. **26** Otišli su iz Makelota i došli u Katati. **27** Otišli su iz Katate i ulogorili se u Tarati. **28** Otišli su zemlja koja vam je pripala u posed imaće ove iz Tarate i ulogorili se u Meteki. **29** Otišli su granice: **3** Južni deo će vam se protezati od iz Meteke i ulogorili se u Asmoni. **30** Otišli su pustinje Cin uz Edom. Južna granica će vam se iz Asmone i ulogorili se u Moserotu. **31** Otišli protezati s ruba Mrtvog mora na istoku, **4** pa su iz Moserota i ulogorili se u Vene-Jakane. **32** Če zavijati na jug prema Akramovoj uzvišici, Otišli su iz Vene-Jakane i ulogorili se u Hor- ići prema Cinu, nastavljati se južno od Kadis-Gadgadi. **33** Otišli su iz Hor-Gadgade i ulogorili Varnije, izbiti na Asar-Adar i prelaziti preko se u Jotvati. **34** Otišli su iz Jotvate i ulogorili se Asemone. **5** Granica će, zatim, od Asemone u Evroni. **35** Otišli su iz Evrone i ulogorili se skrenuti prema Egipatskom potoku i izbiti na u Esion-Geveru. **36** Otišli su iz Esion-Gevera i more. **6** Zapadna granica će vam biti Veliko ulogorili se u pustinju Cin, to jest u Kadisu. **37** more; to neka vam bude zapadna granica. **7** Otišli su iz Kadisa i ulogorili se kod gore Or, na Ovo će vam biti severna granica: omedite je kraju edomske zemlje. **38** Tada se sveštenik Aron od Velikog mora pa do gore Ora. **8** Od gore popeo na goru Or po Gospodnjoj zapovesti i umro Ora omedite sebi granicu do Levo-Amata, a kraj tamo, prvog dana petog meseca, u četvrtdesetoj granice neka bude Sedad. **9** Neka se granica pruža godina po izlasku Izrailjaca iz Egipta. **39** Aronu je do Zefrona, a kraj neka joj bude kod Asar-Enana. bilo stotinu dvadeset tri godine kad je umro na Neka vam to bude severna granica. **10** Zatim gori Or. **40** A car Arada, Hananac, koji je živeo u omedite sebi granicu od Asar-Enana do Sefama. Negevu hananskom, čuo je o dolasku Izrailjaca. **11** Od Sefama granica će se spuštati prema Rivli **41** Zatim su otišli od gore Ora i ulogorili se u istočno od Ajina, i nastaviti da se spušta dok ne Salmonu. **42** Otišli su iz Salmona i ulogorili se dode do istočne obale jezera Hineret. **12** Zatim u Finonu. **43** Otišli su iz Finona i ulogorili se u če se granica spuštati na Jordan i završavati Ovotu. **44** Otišli su iz Ovota i ulogorili se kod na Mrtvom moru. To će biti vaša zemlja sa Ije-Avarima, na području Moava. **45** Otišli su iz granicama koje je okružuju.“ **13** Mojsije zapovedi Ije-[Avarima] i ulogorili se u Devon-Gadu. **46** Izrailjcima: „Ovo je zemlja koju čete žrebom Otišli su iz Devon-Gada i ulogorili se u Gelmon- naslediti, za koju je Gospod zapovedio da je dobije Devlataimu. **47** Otišli su iz Gelmon-Devlataima i devet i po plemena. **14** Naime, otački domovi ulogorili se kod avarimskih gora, pred Navavom. potomaka Ruvimovog plemena, otački domovi **48** Otišli su iz avarimskih gora i ulogorili se na potomaka Gadovog plemena, već su primili svoje moavskim poljanama, kraj Jordana, kod Jerihona. nasledstvo. Svoje nasledstvo je primila i polovina **49** Tako su logorovali kraj Jordana, na moavskim Manasijinog plemena. **15** Dva i po plemena su poljanama, od Vet-Jesimota pa sve do Avel- uzeli svoje nasledstvo s druge strane Jordana, Sitima. **50** Tamo, na moavskim poljanama, kraj nasuprot Jerihona, s istočne strane.“ **16** Gospod Jordana kod Jerihona, Gospod reče Mojsiju: reče Mojsiju: **17** „Ovo su imena ljudi koji će **51** „Govori Izrailjcima i reci im: 'Kad preko vam podeliti zemlju: sveštenik Eleazar i Isus, sin Jordana pređete u hanansku zemlju, **52** isterajte Navinov. **18** Uzmi i po jednog kneza iz svakog pred sobom sve stanovnike zemlje. Uništite sve plemena da raspodeljuju zemlju. **19** Ovo su njihove kipove, zatrите sve njihove livene idole, imena tih ljudi: Halev, sin Jefonjin, iz Judinog i razorite sve njihove uzvišice. **53** Zauzmitate plemena; **20** Samuilo, sin Amijudov, iz plemena zemlji i nastanite se u njoj, jer sam je vama Simeunovih potomaka; **21** Eldad, sin Haslonov, dao u posed. **54** Zemlju podelite žrebom prema iz Venijaminovog plemena; **22** knez Vukija, sin svojim porodicama. Većoj dajte veće nasledstvo Jeklinov, iz plemena Danovih potomaka. **23** a manjoj dajte manje nasledstvo. I šta kome žreb Od Josifovih potomaka: knez Anilo, sin Ufidov, odredi to neka mu bude. Primićete nasledstvo iz plemena Manasijinih potomaka; **24** knez prema otačkim plemenima. **55** Ali ako ne isterate Kemuilo, sin Saftanov, iz plemena Jefremovih pred sobom stanovnike zemlje, oni koje ostavite potomaka; **25** knez Elisafan, sin Farnahov, iz biće vam iverje u očima i trnje u bokovima; oni plemena Zavulonovih potomaka; **26** knez Faltilo, će vas kinjiti u zemlji u kojoj živite. **56** A ono sin Ozainov, iz plemena Isaharovih potomaka; **27** što sam naumio da učinim njima, to ču učiniti knez Ahijud, sin Selemijin, iz plemena Asirovih vama.“

Neftalimovog plemena.“ **29** Ovima je Gospod ili iz neprijateljstva rukom udari koga, pa on zapovedio da raspodele nasledstvo Izrailjcima u umre, neka taj što ga je udario bude svakako pogubljen; ubica je. Neka krvni osvetnik pogubi ubicu kada ga sretne. **22** Ali ako ga slučajno gurne bez neprijateljstva, ili ako nehotice baci nešto na njega, **23** ili, ne videći ga, slučajno ispušti na njega kakav kamen koji može da usmrti, pa on umre, a pritom mu nije bio neprijatelj, niti je nameravao da mu nauđi, **24** tada neka zajednica, prema ovim propisima, prosudi između onoga koji je usmrtio i osvetnika. **25** Neka zajednica izbavi ubicu iz ruku krvnog osvetnika, i neka ga vrati u grad-utočište u koji je pobegao. Neka ostane u njemu do smrti Prvosveštenika, koji je bio pomazan svetim uljem. **26** Ako ubica stupi izvan granice grada-utočišta u koji je pobegao, **27** a krvni osvetnik najde na njega izvan granice njegovog grada-utočišta, pa krvni osvetnik ubije ubicu, neće biti kriv za prolivenu krv. **28** Naime, ubica mora da ostane u gradu-utočištu do smrti Prvosveštenika. Posle smrti Prvosveštenika ubica može da se vrati u zemlju gde ima posed. **29** Ovo su uredbe i propisi za vas i vaše naraštaje u svim vašim mestima. **30** Ko god ubije čoveka neka se pogubi na svedočanstvo svedoka. Niko ne može da bude osuđen na smrt na osnovu svedočanstva jednog svedoka. **31** Ne primajte otkupinu za život ubice koji je kriv za smrt; on mora svakako da se pogubi. **32** Ne primajte otkupinu ni za onoga koji je pobegao u svoj grad-utočište, da bi se vratio i živeo u zemlji pre smrti Prvosveštenika. **33** Ne oskrnavljujte zemlju u kojoj živate, jer krv oskrnavljuje zemlju. Nikakvo otkupljenje se ne može izvršiti za zemlju na kojoj je prolivena krv, osim krvlju onoga koji ju je prolio. **34** Ne oskrnavljujte zemlju u kojoj živate, i gde ja prebivam; jer ja, Gospod, prebivam među Izrailjcima.”

35 Gospod reče Mojsiju na moavskim poljanama kod Jordana nasuprot Jerihona: **2** „Zapovedi Izrailjcima neka od svog nasledstva koje poseduju daju Levitima gradove da u njima žive. Daj Levitima i pašnjake koji okružuju gradove. **3** Gradovi u kojima će živeti neka budu njihovi, a pašnjaci neka budu za njihovu stoku i sve njihove životinje. **4** Neka pašnjaci oko gradova koje će dati Levitima, budu hiljadu lakata udaljeni od gradskog zida, svuda unaokolo. **5** Izvan grada izmeri dve hiljade lakata na istočnoj strani grada, dve hiljade lakata na južnoj strani, dve hiljade lakata na zapadnoj strani i dve hiljade lakata na severnoj strani, tako da grad bude u sredini. To neka im pripadne kao gradski pašnjaci. **6** Od gradova koje će dati Levitima, šest će biti gradovi-utočišta, gde će te dozvoliti ubici da pobegne. Uz njih dodajte još četrdeset dva grada. **7** Neka bude ukupno četrdeset osam gradova, sa njihovim pašnjacima, koje će dati Levitima. **8** Kad dajete gradove od poseda Izrailjaca, od većih plemena uzmite više, a od manjih uzmite manje. Neka svako pleme ustupi nešto gradova Levitima prema obimu nasledstva koje je primilo.“ **9** Gospod reče Mojsiju: **10** „Govori Izrailjcima i reci im: ‘Kad preko Jordana predete u hanansku zemlju, **11** odvojite sebi gradove za gradove-utočišta, gde će pobeći neko ko nehotice ubije čoveka. **12** Neka vam ti gradovi budu utočišta od osvetnika, da ubica ne bi umro pre nego što stane na sud pred zajednicu. **13** Od gradova koje će dati, šest će vam biti gradovi-utočišta. **14** Za gradove-utočišta dajte tri grada s druge strane Jordana, a tri grada u hananskoj zemlji. **15** Neka ovih šest gradova služe kao utočišta Izrailjcima, strancu i došljaku, gde će pobeći svako ko je nehotice ubio nekoga. **16** Ali ako neko udari koga gvozdenom alatkom, te on umre, on je ubica; neka se ubica svakako pogubi. **17** Ako neko udari koga kamenom iz ruke od koga se može poginuti, i taj umre, on je ubica; neka se ubica svakako pogubi. **18** Ako neko udari koga drvenim predmetom iz ruke od koga se može poginuti, i taj umre, on je ubica; neka se ubica svakako pogubi. **19** Krvni osvetnik mora lično da ubije ubicu. Kada ga neka ga ubije. **20** Ako neko iz mržnje, naših predaka i biti pripojen nasledstvu drugog namerno, baci nešto na koga, pa ga ubije, **21** plemena u koje se udaju.

36 Glavari otačkih domova porodica potomaka Galada, sina Mahirovog, sina Manasijinog, iz rođdova Josifovih potomaka, pristupe i obrate se Mojsiju i knezovima, glavarima otačkih domova Izrailjaca. **2** Rekli su: „Gospod je zapovedio mome gospodaru da se Izrailjcima žrebom podeli nasledstvo. Gospod je takođe zapovedio mome gospodaru da se nasledstvo našeg brata Salpada da njegovim čerkama. **3** Međutim, ako se one nasledstvo udaju za nekoga iz drugog izrailjanskog plemena, osvetnik mora lično da nasledstva biće otuđen od nasledstva njihov deo nasledstva. **4** Mojsijeva

deo nasledstva koje nam je dodeljeno. **4** A kad Izrailjcima dođe oprosna godina, onda će njihov deo nasledstva preći u nasledstvo plemena u koje se udaju. Tako će njihov deo nasledstva biti otuđen od nasledstva naših predaka.“ **5** Tada je Mojsije, prema Gospodnjoj reči, zapovedio Izrailjcima: „Istina je što potomci Josifovog plemena kažu. **6** Ovo je reč koju Gospod zapoveda za Salpadove čerke: 'One mogu da se udaju za koga hoće, pod uslovom da se udaju u porodicu iz plemena svoga oca. **7** Nasledstvo Izrailjaca se ne može prenositi s plemena na pleme; neka svi Izrailjci zadrže nasledstvo svojih otačkih plemena. **8** Svaka čerka koja nasledi deo u jednom od izrailjskih plemena mora da se uda u porodicu iz plemena svoga oca, kako bi svaki Izrailjac zadržao u posedu nasledstvo svojih otaca. **9** Nasledstvo se ne može prenositi s plemena na pleme, jer sva izrailjska plemena moraju da zadrže svoje nasledstvo.“ **10** Salpadove čerke su uradile onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **11** Mala, Tersa, Eglja, Melha i Nuja, Salpadove čerke, udale su se za sinove svojih stričeva, **12** i tako postale žene Manasijinih sinova, Josifovih potomaka; pa je nasledstvo ostalo u plemenu porodice njihovog oca. **13** Ovo su zapovedi i propisi koje je Gospod preko Mojsija dao Izrailjcima na moavskim poljanama nasuprot Jordana, blizu Jerihona.

5 Mojsijeva

1 Ovo su reči koje je Mojsije izgovorio svem Izrailju s one strane Jordana, u pustinji u Aravi nasuprot Sufu, između Farana i Tofela, Lavana, Asirota i Di Zahava. **2** A od Horiva do Kadis-Varnije preko gore Sir ima jedanaest dana hoda. **3** Četrdesete godine prvoga dana jedanaestog meseca, Mojsije je rekao Izrailjcima sve što mu je Gospod zapovedio da im kaže. **4** Nakon što je porazio amorejskog cara Sihona koji je vladao u Esevonu i vasanskog cara Oga koji je vladao u Astarotu u Edrajinu, **5** s one strane Jordana, u zemlji moavskoj, Mojsije je počeo da objašnjava ovaj Zakon. Govorio je: **6** „Gospod, naš Bog, rekao nam je na Horivu: 'Dosta ste boravili na ovoj gori. **7** Zaputite se u gorski kraj Amorejaca i svih njihovih suseda, u Aravu, u gorje, u ravnicu i Negev, u Primorje, u zemlju Hananaca, i u Livan sve do velike reke, reke Eufrata. **8** Pogledajte! Predao sam vam ovu zemlju. Idite i zauzmite tu zemlju za koju se Gospod zakleo vašim ocima Avrahamu, Isaku i Jakovu, da će je dati njima i njihovom potomstvu posle njih.' **9** U to vreme sam vam rekao: 'Ne mogu sam upravljati vama. **10** Gospod vas je toliko umnožio da vas je danas kao zvezda na nebu. **11** Gospod, Bog vaših otaca, neka vas umnoži hiljadu puta više! Neka vas blagoslovi, kao što vam je obećao! **12** Kako bih, inače, ja sam mogao da nosim vaš teret, vaša bremena i sporove? **13** Izaberite sebi iz svakoga plemena ljude mudre, razumne i iskusne da vam ih postavim za glavare.' **14** A vi ste mi odgovorili: 'Dobro je to što si rekao da ćeš učiniti!' **15** Tada sam uzeo glavare plemena, ljude mudre i iskusne, pa sam ih postavio vama za glavare, za zapovednike jedinica od hiljadu, stotinu, pedeset i deset, i za plemenske zapovednike. **16** U to vreme sam zapovedio vašim sudijama: 'Saslüşajte svoju braću i sudite pravedno kad neko ima spor sa svojim sunarodnikom, ili sa strancem. **17** Ne budite pristrani u suđenju, nego saslušavajte kako malog, tako velikog. Ne plašite se nikoga, jer sud pripada Bogu. Ako je spor suviše težak za vas, donesite ga meni da čujem.' **18** U to vreme sam vam zapovedio sve što imate da činite. **19** Zatim smo otišli s Horiva, pa smo prešli svu onu veliku i zastrašujuću pustinju koju ste videli na putu prema gorskem kraju Amorejaca, kako nam je zapovedio Gospod, naš Bog. Tako smo došli u Kadis-Varniju. **20** Ja sam vam tada

rekao: 'Došli ste u gorski kraj Amorejaca, koji vam daje Gospod, Bog vaš. **21** Vidi, Gospod, Bog tvoj, predao ti je ovu zemlju. Uspni se i osvoji je, kao što ti je rekao Gospod, Bog tvojih otaca. Ne boj se i ne strahuj!' **22** Tada ste mi svi vi pristupili i rekli: 'Hajde da pošaljemo ljude ispred nas da izvide zemlju i donesu nam izveštaj o putu kojim ćemo ići i gradovima u koje ćemo doći.' **23** Ovaj predlog mi se dopao. Zato sam odabral između vas dvanaestoricu ljudi, iz svakog plemena po jednog. **24** Oni su krenuli, uspeli se u gorje, te došli u dolinu Eshol i izvideli je. **25** Onda su poneli u svojim rukama plodove te zemlje, pa su se spustili k nama i doneli nam izveštaj. Rekli su: 'Zemlja koju nam Gospod daje je dobra.' **26** Međutim, vi niste hteli da podete gore, nego ste se pobunili protiv naredbe Gospoda, svoga Boga. **27** Gundali ste u svojim šatorima i govorili: 'Gospod nas mrzi! Izveo nas je iz Egipta da nas preda Amorejcima u ruke, kako bi nas istrebili. **28** Kuda da idemo? Naša braća su napunila naše srce strahom, govoreći: "taj narod je veći i viši rastom od nas, a gradovi su im ogromni i opasani zidinama do nebesa. I Enakovce smo tamo videli!"' **29** Tada sam vam rekao: 'Ne strahujte! Ne bojte ih se! **30** Gospod, Bog vaš, koji ide pred vama, ratovaće za vas, kao što je to činio u Egiptu na vaše oči. **31** U pustinji si video da te je Gospod, Bog tvoj, nosio kao što otac nosi svoga sina tokom celog puta koji ste prevalili sve dok niste došli do ovog mesta.' **32** Ali i pored toga niste se pouzdali u Gospoda, Boga svoga, **33** koji ide pred vama da vam potraži mesto za taborovanje – noću u ognju da vidite put na koji ste krenuli, a danju u oblaku. **34** Kad je Gospod čuo što ste rekli, razgnevio se i zakleo: **35** 'Nijedan od ovih ljudi iz ovog zlog naraštaja neće videti dobru zemlju za koju sam se zakleo da će je dati vašim ocima, **36** osim Haleva, sina Jefonijina. On će je videti! Njemu i njegovim sinovima će dati zemlju u koju je stupio, zato što se potpuno pouzdao u Gospoda.' **37** Zbog vas se Gospod razgnevio i na mene, pa je rekao: 'Ni ti nećeš ući tamo! **38** Isus, sin Navinov, koji stoji pred tobom, ući će tamo. Ohrabri ga, jer će on uvesti Izrailja da primi zemlju u posed. **39** A vaša deca, za koju ste rekli da će postati plen, oni će ući tamo. Njima će dati da zauzmu zemlju. **40** Vi, pak, krenite natrag i idite u pustinju prema Crvenom moru.' **41** Vi ste mi odgovorili: 'Zgrešili smo Gospodu. Krenućemo gore i ratovati kako je zapovedio Gospod, Bog naš.' Svaki čovek je

pripasao svoje oružje misleći da je lako uspeti bili istrebljeni. **16** A kada su pomrli u narodu svi se u gorski kraj. **42** Tada mi je Gospod rekao: Ijudi sposobni za ratovanje, **17** Gospod mi reče: 'Reci im: „Ne penjite se i ne ratujte, jer neću biti među vama; inače ćete biti potučeni od svojih Ara. **19** Kad se približiš Amoncima, ne napadaj neprijatelja!“ **43** Ja sam vam to rekao, ali vi ih, niti se upuštaj u sukob sa njima, jer ti neću niste poslušali. Pobunili ste se protiv onoga što dati u posed zemlju Amonaca. Naime, nju sam je Gospod rekao, pa ste se pripasali i uspeli u je dao u posed Lotovim potomcima.' **20** (Ta gorje. **44** Tada su izašli Amorejci koji žive u gorju zemlja je nekada pripadala Refaimcima, koje su i presreli vas goneći vas kao pčele. Tukli su vas Amonci zvali i 'Zamzumićanima'. **21** To je bio od Sira do Orme. **45** Onda ste se vrtili i plakali pred Gospodom. Ali Gospod nije slušao vaš vapaj, niti se obazreo na vas. **46** Zato ste ostali u Kadiisu mnogo dana – onoliko koliko ste ostali tamo.

2 Okrenuli smo se i zaputili u pustinju prema Crvenom moru kako nam je rekao Gospod. Dugo vremena smo se vrteli oko gore Sir. **2** Tada mi je Gospod rekao: **3** 'Dosta ste se vrteli oko ove gore. Okrenite se prema severu! **4** Zapovedi narodu: „Sada prolazite kroz područje vaše braće, Isavovih potomaka, koji žive u Siru. Oni vas se boje, ali se vi dobro čuvajte! **5** Ne upuštajte se u sukob sa njima, jer vam neću dati ni stopu od njihove zemlje. Naime, Sir sam dao Isavu u posed. **6** Hranu od njih kupujte za novac, da imate šta da jedete, a takođe i vodu plaćajte novcem.“ **7** Jer, Gospod, Bog tvoj, koji te je blagoslovio u svim tvojim poduhvatima, zna da prolaziš kroz ovu veliku pustinju. Gospod, Bog tvoj, ovih je četrdeset godina bio s tobom, te ti ništa nije nedostajalo. **8** Tako smo zaobišli svoju braću, potomke Isavove, koji žive u Siru, putem što vodi u Aravu, Elat i Eision-Gever, pa smo skrenuli na put što vodi u moavsku pustinju. **9** Gospod mi reče: 'Ne napadaj Moavce, niti stupaj u rat s njima, jer ti neću dati u posed njihovu zemlju: Lotovim potomcima sam dao Ar u posed.' **10** (Tamo su nekada živelii Emijci. Bio je to narod veliki i brojan; visoki kao Enakovci. **11** Njih, kao i Enakovce, takođe svrstavaju u Refaimce, iako ih Moavci zovu Emijcima. **12** U Siru su nekada živelii Horijci. Isavovi potomci su prisvojili njihovu zemlju, istrebili ih i naselili se na njihovo mesto. To isto je učinio Izrailj u zemlji koju mu je Gospod dao u posed.) **13** 'A sad ustanite i pređite preko potoka Zareda.' Tako smo prešli preko potoka Zareda. **14** Putovali smo trideset osam godina od Kadiš-Varnije do prelaska potoka Zareda, sve dok nije pomro čitav taj naraštaj ljudi u taboru sposobnih za ratovanje, kao što im se Gospod zakleo. **15** Šta više, Gospodnja ruka se okrenula protiv njih da ih smete usred tabora, dok svi nisu

bili istrebljeni. **16** A kada su pomrli u narodu svi narod veliki i brojan; bili su visokog rasta kao Enakovci. Gospod ih je istrebio pred Amoncima koji su prisvojili njihovu zemlju i naselili se na njihovo mesto. **22** To su isto učinili i potomci Isava koji žive u Siru. Oni su istrebili Horijce, prisvojili njihovu zemlju i nastanili se na njihovo mesto gde žive sve do danas. **23** A Avince, koji su živeli u selima oko Gaze, istrebili su Kaftoreji, koji dolaze iz Kaftora, i naselili se na njihovo mesto.) **24** 'Ustanite i nastavite put, pa pređite preko potoka Arnona! Evo, predao sam vam u ruke Sihona, cara esevonskog, Amorejca, i njegovu zemlju. Počni da je osvajaš! Stupi u rat protiv njega! **25** Danas počnjem da pred tobom širim strah i trepet među narode pod celim nebom. Oni će čuti glasine o tebi, pa će drhtati od straha pred tobom i spopadaće ga užas od tebe.' **26** Tada sam iz pustinje Kedemot poslao glasnike esevonskom caru Sihonu s miroljubivom porukom: **27** 'Dozvoli mi da prođem preko tvoje zemlje. Ići ću glavnim putem i neću skretati ni desno ni levo. **28** Hranu za jelo i vodu za piće prodaj mi za novac. Samo mi dozvoli da prođem pešice, **29** dok ne pređem preko Jordana u zemlju koju nam daje Gospod, Bog naš. Tako su mi učinili i Isavovi potomci koji žive u Siru i Moavci koji žive u Aru.' **30** Ali Sihon, car esevonski, nije nam dao da prođemo, jer je Gospod, Bog tvoj, učinio njegov duh nepopustljivim a njegovo srce tvrdim, kako bi ga predao u tvoje ruke, kao što i jeste danas. **31** Gospod mi reče: 'Evo, počeо sam da ti predajem Sihona i njegovu zemlju. Počni da osvajaš njegovu zemlju, kako bi je prisvojio!' **32** Tada je Sihon izašao pred nas, on i sav njegov narod u boj kod Jase. **33** Ali, Gospod, Bog naš, nam ga je predao, tako da smo porazili njega, njegove sinove i njegov narod. **34** U to vreme smo zauzeli sve njegove gradove i izvršili kletu uništenje nad svakim gradom – nad mušarcima, ženama i decom – nikog živog nismo ostavili. **35** Zaplenili smo samo stoku i odneli plen iz gradova koje smo osvojili. **36** Od Aroira, koji se nalazi kod potoka Arnona i grada koji je kod potoka, sve do

Galada, nije bilo grada koji je bio previsok za nas. koja se protezala od jezera Hineret do mora kod Sve nam ih je predao Gospod, Bog naš. **37** Samo se Arave – Mrtvog mora – podno obronaka Fasge zemlji Amonaca nisi približavao: potoku Javoku, na istoku. **18** U ono vreme sam vam zapovedio: niti gradovima u gorju, baš kako je zapovedio 'Gospod, Bog vaš, dao vam je ovu zemlju da je zaposednete. Svi vi koji ste sposobni za borbu krenite naoružani ispred svoje braće. **19** Neka samo vaše žene, nejač i stoka – jer znam da imate mnogo stoke – ostanu u vašim gradovima koje sam vam dao. **20** Kad Gospod da počinak vašoj braći i vama, te kad osvoje zemlju koju im Gospod daje s one strane Jordana, tada svaki čovek neka se vrati na posed koji sam vam dao.' **21** U ono vreme sam zapovedio Isusu: 'Svojim očima si video sve što je Gospod, Bog tvoj, učinio ovoj dvojici careva; Gospod će tako učiniti i drugim carstvima kroz koja budeš prolazio. **22** Ne plasi ih se, jer će se Gospod, Bog vaš, boriti za vas.' **23** U ono vreme sam molio Gospoda: 'Gospode, Bože, ti si počeo da pokazuješ svome služi svoju veličinu i svoju moćnu ruku. Jer, koji to Bog na nebesima ili na zemlji može da čini takva dela i čudesa? **25** Sada mi dopusti da uđem i vidim dobru zemlju s one strane Jordana, predivno gorje i Livan.' **26** Ali se Gospod naljutio na mene zbog vas i nije me poslušao. Gospod mi je rekao: 'Dosta! Ne pominji mi više ovo! **27** Uspni se na vrh Fasge i digni svoj pogled prema zapadu i severu, prema jugu i istoku. Dobro pogledaj svojim očima, jer nećeš preći preko ovog Jordana. **28** Isusa uvedi u dužnost; ohrabri ga i osokoli, jer će on predvoditi ovaj narod i dovesti ih da prime u posed ovu zemlju koju ćeš videti.' **29** Tako smo ostali u dolini kod Vetuske Fegore.

3 Zatim smo se okrenuli i krenuli gore putem za Vasan. Tada je Og, vasanski car, i sav njegov narod, izašao u boj protiv nas kod Edrajina. **2** Tada mi Gospod reče: 'Ne boj ga se, jer sam u tvoje ruke predao i njega, i sav njegov narod i njegovu zemlju. Učini s njim kao što si učinio s amorejskim carem Sihonom, koji je živeo u Esevonus.' **3** Gospod, naš Bog, je predao u naše ruke vasanskog cara Oga i sav njegov narod; tako da mu nije ostao ni jedan preživelji. **4** U to vreme smo zauzeli sve njegove gradove. Nije bilo grada koji im nismo oduzeli – šezdeset gradova, to jest, celu oblast Argov, Ogovo carstvo u Vasanu. **5** Svi ovi gradovi su bili utvrđeni visokim zidinama, vratima i prevornicama. Uz njih je bilo mnogo neutvrđenih sela. **6** I nad njima smo izvršili kleto uništenje, kao što smo učinili sa esevonskim carem Sihonom, kada smo izvršili kleto uništenje nad svim njihovim gradovima: nad muškarcima, ženama i decom. **7** Zaplenili smo samo stoku i odneli plen iz gradova. **8** Tako smo u ono vreme oteli zemlju iz ruku dvojice amorejskih careva, što se nalazi s one strane Jordana, od potoka Arnona do gore Ermon (Sidonci zovu Ermon Sirjon a Amorejci ga zovu Senir), **10** sve gradove u ravnicama, u celom Galadu, celom Vasanu, sve do Salke i Edrajina – gradove Ogovog carstva u Vasanu. **11** (Og, vasanski car, je jedini preostali Refaimac. Njegov gvozdeni krevet se još uvek nalazi u Ravi amonskoj. Bio je devet lakata dug i četiri lakta širok, mereno običnim laktom.) **12** U to vreme smo osvojili ovu zemlju od Aroira koji je kod potoka Arnona. Pola galadskog gorja i njegove gradove dao sam Ruvimovom i Gadovom plemenu. **13** Što je ostalo od Galada i celi Vasan, Ogovo carstvo, dao sam polovini Manasijinog plemena. Cela argovska oblast i sav Vasan nekada su se zvali 'zemlja Refaimaca'. **14** Jair, Manasijin sin, je osvojio celi argovski kraj do gesurske i mahatske granice. Ta vasanska mesta je nazvao po sebi, tako da se i dan danas zovu 'Jairova sela'. **15** Mahiru sam dao Galad. **16** Ruvimovom i Gadovom plemenu sam dao područje od Galada kod potoka Arnona, čijom sredinom se pruža granica, sve do potoka Javoka, gde je Amomska granica. **17** Jordan i Arava su služili kao granica

4 A sad, Izrailju, poslušaj zapovesti i uredbe koje vas učim da držite, da biste mogli da živate, te da biste mogli da uđete i zaposednete zemlju koju vam daje Gospod, Bog vaših otaca. **2** Ne dodajte ništa onome što vam zapovedam, niti šta oduzimajte od toga, nego držite zapovesti Gospoda, Boga vašeg, koje vam nalažem. **3** Svojim očima ste videli što je Gospod učinio Val-Fegoru – kako je Gospod, Bog tvoj, istrebio iz tvoje sredine svakog ko je pošao za Val-Fegorom. **4** A vi, koji ste stali uz Gospoda, živi ste i danas. **5** Evo, poučio sam vas o zapovestima i uredbama koje mi je Gospod, Bog moj, zapovedio da ih vršite u zemlji u koju ulazite da je zaposednete. **6** Držite ih i vršite, jer će to biti vaša mudrost i razum u očima naroda. Kad budu čuli za sve ove uredbe, reći će: 'Samo je ovaj veliki narod mudar i razuman.'

Jer, ima li koji drugi veliki narod boga koji mu je – pozivam danas protiv vas nebo i zemlju kao toliko blizu kao što je nama blizu Gospod, Bog svedoke – bićete brzo istrebljeni iz zemlje u koju naš, kad god ga prizovemo? **8** Koji to veliki narod idete preko Jordana da je zauzmete; nećete dugo imati tako pravedne zapovesti i uredbe, kao što je ostati na njoj, nego ćete biti sasvim istrebljeni. Sav ovaj Zakon koji vam danas dajem? **9** Samo **27** Gospod će vas rasejati među narode. Od vas će pazi i dobro se čuvaj da ne zaboraviš događaje preostati tek mali broj među narodima kojima koje si video svojim očima. Neka ne iščile iz će vas Gospod odvesti. **28** Tamo ćete služiti tvog sećanja celog tvog života; šta više, pouči o bogovima koje su ljudske ruke načinile od drveta njima i svoju decu i svoje unuke. **10** Onog dana i kamena, koji ne mogu ni da vide ni da čuju, kada si stajao na Horivu pred Gospodom, Bogom ni da jedu ni da mirišu. **29** Odande ćete tražiti svojim, Gospod mi je rekao: 'Okupi mi narod da Gospoda, Boga svoga. Naći ćeš ga ako ga potražiš čuje moje reči, da nauče da me se boje dokle svim srcem svojim i svom dušom svojom. **30** Kada god žive u ovoj zemlji, i da tome nauče i svoju budeš u nevolji i sve te ovo snađe u poslednjim decu.' **11** Vi ste se primakli i stali u podnožje danima, tada ćeš se okrenuti Gospodu, Bogu gore koja je bacala oganj sve do samog neba, svome, pa ćeš slušati njegov glas. **31** Jer, Gospod, dok je okolinu prekrivao mrak i gusta tama. **12** Bog tvoj, milostivi je Bog; on te neće ostaviti. Tada vam je Gospod progovorio iz ognja. Čuli ni uništiti, niti će zaboraviti savez koji je pod ste zvuk reči, ali niste videli nikakav lik – čuli zakletvom sklopio s tvojim ocima. **32** Stoga, ste samo glas. **13** On vam je objavio svoj savez i ispitaj protekla vremena što su minula pre tebe, zapovedio vam da vršite deset zapovesti koje je od kada je Bog stvorio čovečanstvo na zemlji, napisao na dve kamene ploče. **14** U ono vreme raspitaj se s jednog kraja neba do drugog: zar mi je Gospod zapovedio da naučite zapovesti se ikada nešto tako veličanstveno dogodilo? i uredbe, kako biste ih vršili u zemlji u koju Zar se tako nešto čulo? **33** Zar je koji narod ulazite da je osvojite. **15** Zato se dobro uzmite u čuo da mu glas Božiji govori iz ognja, kao što pamet! Onoga dana kada vam je Gospod govorio si ti čuo i ostao živ? **34** Ili, zar je ijedan bog na Horivu iz ognja, niste videli nikakav lik, **16** da pokušao da ode i uzme jedan narod za sebe iz se ne biste pokvarili, te da ne biste napravili sebi drugog naroda kaznama, znacima i čudesima, isklesani lik ili kip u obliku muških ili ženskih ratom, moćnom rukom i ispruženom mišicom, likova, **17** niti u obliku stoke što je na zemlji, te velikim strahom, kao što je sve to Gospod, ili ptica što lete po nebesima, **18** niti u obliku Bog tvoj, uradio za tebe u Egiptu na tvoje oči? gmizavaca što puze po zemlji, ili riba što su u **35** To ti je pokazano da znaš da je Gospod pravi vodi pod zemljom. **19** I kad pogledaš na nebo i Bog i da osim njega nema drugog. **36** Oglasio ti vidiš sunce, mesec i zvezde – svu vojsku nebesku, se s neba da se poučiš. Na zemlji ti je dozvolio nemoj da se prevariš i počneš da im se klanjaš da vidiš njegov veliki oganj i da čuješ njegove i da im služiš. Njih je Gospod, Bog tvoj, dao za reči iz ognja. **37** A zato što je zavoleo tvoje oce, sve narode pod celim nebom. **20** A vas je Gospod izabrao je njihovo potomstvo posle njih. Tebe je, uzeo i izveo vas iz one usijane peći, Egipta, da pak, izveo iz Egipta svojom velikom silom, **38** budete njegov narod, njegova svojina, kao što i da istora velike narode koji su brojniji od tebe, jeste danas. **21** No, Gospod se razgrevio na mene kako bi te uveo u zemlju i dao ti je u posed, kao zbog vas i zakleo se da neću preći preko Jordana što je to danas. **39** Stoga, znaj danas i uzmi k i ući u dobru zemlju koji ti Gospod, Bog tvoj daje srcu da je Gospod pravi Bog gore na nebesima i u posed. **22** I eto, ja ću umreti u ovoj zemlji i dole na zemlji; drugoga nema. **40** Drži njegove neću preći preko Jordana, a vi ćete preći i zauzeti zakone i zapovesti koje ti zapovedam danas, da ovu dobru zemlju. **23** Pazite da ne zaboravite dobro bude tebi i tvojim sinovima posle tebe i da savez koji je Gospod, Bog vaš, sklopio sa vama, proživiš dugo vremena na zemlji koju ti Gospod, da ne bi pravili sebi klesane likove bilo čega što Bog tvoj, daje u sve dane.“ **41** Tada je Mojsije vam je zabranio Gospod, Bog vaš. **24** Jer, Gospod, izdvojio tri grada istočno od Jordana, **42** gde Bog tvoj, oganj je koji spaljuje; on je ljubomorni svaki ubica može da pobegne ako slučajno ubije Bog. **25** A, ako dobiješ sinove i unuke i ostanete u svoga bližnjeg prema kome nije gajio mržnju, te zemlji, pa se pokvarite i načinite sebi svakojake tako spase sebi život u jednom od tih gradova. **43** klesane likove čineći što je zlo u očima Gospoda, A ovo su gradovi: za Ruvimovo pleme – Vosor na Boga tvoga, te izazovete njegov gnev, **26** evo pustinjskoj visoravni, za Gadovo pleme – Ramot

u Galadu, za Manasijino pleme – Golan u Vasanu. zapovedio Gospod, Bog tvoj, da bi ti se produžili
44 Ovo je Zakon koji je Mojsije izložio Izrailjcima; dani, i da bi ti bilo dobro na zemlji koju ti daje
45 ovo su propisi, uredbe i pravila koje je Mojsije Gospod, Bog tvoj. 17 Ne ubiji! 18 Ne čini preljube!
saopšto Izrailjcima kad su izašli iz Egipta, 46 s 19 Ne kradi! 20 Ne svedoči lažno protiv bližnjega
one strane Jordana, u dolini nasuprot Vet-Fegora, svoga! 21 Ne poželi ženu bližnjega svoga. Ne
u zemlji Sihona, amorejskog cara koji vlada u prijeđeku kuću bližnjega svoga, ni polje njegovo,
Esevonus. Njega su Mojsije i Izrailci porazili kad su izašli iz Egipta 47 i osvojili njegovu zemlju, te
njegovog, ni magarca njegovog, niti išta što
zemlju Oga, cara vasanskog, dvaju amorejskih pripada tvome bližnjemu.’ 22 Gospod nije ništa
careva koji su živeli s druge strane Jordana, na dodavao rečima koje je gromkim glasom saopšto
istoku: 48 od Aroira, koji se nalazi na obali potoka celoj tvojoj zajednici na gori iz ognja, oblaka i
Arnona do gore Siriona, to jest, Ermona, 49 i svu guste tame. Upisao ih je na dve kamene ploče i
Aravu na istočnoj strani Jordana, sve do mora predao mi ih. 23 Kada ste čuli glas iz tame, dok je
kod Arave, pod obroncima Fasge.

5 Mojsije pozva sve Izrailjce i reče im: „Poslušaj, o Izraelju, sve propise i odredbe koje vam danas govorim na vaše uši! Naučite da ih držite, kako biste ih vršili. 2 Gospod, Bog naš, je sa nama sklopio savez na Horivu. 3 Gospod nije sklopio ovaj savez s vašim ocima, nego s nama svima koji smo ovde danas živi. 4 Gospod je s vama govorio licem u lice na gori usred ognja. 5 U ono vreme sam stajao između Gospoda i vas da vam objavim reč Gospodnju, jer ste se uplašili od ognja, te se niste popeli na goru. On je rekao: 6 ‘Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. 7 Nemoj imati druge bogove osim mene. 8 Ne pravi sebi idola, ni obličja od bilo čega što je gore na nebesima, ili dole na zemlji, ili u vodi pod zemljom. 9 Ne klanjaj im se, niti im služi. Jer sam ja, Gospod, tvoj Bog, ljubomorni Bog, koji kažnjava decu zbog krivice njihovih otaca, do trećeg i četvrtog kolena – onih koji me mrze, 10 ali iskazujem milost hiljadama koji me ljube i vrše moje zapovesti. 11 Ne uzimaj uzalud ime Gospoda, Boga svoga, jer neće pred Gospodom biti bez krivice onaj koji uzalud izgovara njegovo ime. 12 Drži dan subotnji, i posvećuj ga kako ti je zapovedio Gospod, Bog tvoj. 13 Šest dana radi i obavljam sve svoje poslove. 14 A sedmi dan je subota Gospodu, tvome Bogu. Ne radi nikakva posla, ni ti, ni tvoji sinovi i čerke, ni tvoje sluge i sluškinje, ni tvoj vo, ni tvoj magarac, niti išta od tvoje stoke, ni stranac koji živi u tvojim gradovima, da bi se i tvoj sluga i tvoja sluškinja odmorili, kao ti. 15 Seti se da si bio rob u Egiptu i da te je Gospod, Bog tvoj, izveo odande snažnom rukom i ispruženom mišicom. Zato ti je Gospod, Bog tvoj, zapovedio da vršiš dan subotnji. 16 Poštuj svoga oca i svoju majku, kao što ti je

ni slugu njegovog, ni sluškinju njegovu, ni vola njegovog, ni magarca njegovog, niti išta što pripada tvome bližnjemu.’ 22 Gospod nije ništa dodavao rečima koje je gromkim glasom saopšto celoj tvojoj zajednici na gori iz ognja, oblaka i guste tame. Upisao ih je na dve kamene ploče i predao mi ih. 23 Kada ste čuli glas iz tame, dok je gora plamtelu u ognju, pristupili ste mi sa svim glavarima vaših plemena i starešinama. 24 Tada ste rekli: ‘Evo, Gospod, Bog naš, pokazao nam je svoju slavu i svoje veličanstvo, te smo čuli njegov glas iz ognja. Danas smo videli da čovek može da ostane u životu iako mu Bog govori. 25 Zašto sad da umremo? Naime, proždraće nas ovaj veliki oganj, pa čemo umreti ako nastavimo da slušamo glas Gospoda, Boga našega. 26 Jer, postoji li iko ko je čuo glas živoga Boga da govori usred ognja, kao mi, i ostao u životu? 27 Ti pristupi i slušaj sve što kaže Gospod, Bog naš. Sve što ti saopšti Gospod, Bog naš, ti prenesi nama, a mi čemo to poslušati i izvršiti.’ 28 Gospod je čuo što ste mi rekli, pa mi je rekao: ‘Poslušaću reči koje ti je ovaj narod uputio. Dobro je sve što su rekli. 29 O, kad bi se samo u srcu bojali mene i stalno se držali mojih zapovesti, da bi doveka bilo dobro njima i njihovoj deci! 30 Idi i reci im neka se vrate u svoje šatore. 31 A ti ostani ovde sa mnom i ja će ti reći sve zapovesti, propise i odredbe koje će ih naučiti da vrše u zemlji koju im dajem u posed.’ 32 Zato pazite da ih vršite, baš kao što vam je zapovedio Gospod, Bog vaš. Ne odstupajte od njih ni levo ni desno! 33 U potpunosti se držite puta koji vam je odredio Gospod, Bog vaš, da bi ostali u životu, da bi vam bilo dobro i da bi dugi proživeli u zemlji koju ćete zaposesti.

6 Ovo su zapovesti, propisi i odredbe koje mi je Gospod, Bog vaš, naredio da vas njima poučim, kako biste ih vršili u zemlji u koju idete da je zauzmete, 2 da bi se ti, tvoja deca i tvoji unuci bojali Gospoda, Boga svoga, celog svog života, držeći sve uredbe i zapovesti koje ti nalažem, i tako imali dug život. 3 Slušaj, Izraelju, drži ih i izvršavaj, da ti dobro bude i da se veoma umnožite u zemlji kojom teku med i mleko, kao što ti je obećao Gospod, Bog tvojih otaca. 4 Čuj,

Izrailju! Gospod, Bog naš, jedini je Gospod. **5** Zato, Hanance, Ferežane, Evejce, Jevusejce – sedam voli Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, naroda brojnijih i jačih od tebe – **2** i kad ih svom dušom svojom i svom snagom svojom. **6** Gospod, Bog tvoj, preda u tvoje ruke, i ti ih Neka ove reči koje ti danas zapovedam budu poraziš, izvrši nad njima kleto uništenje. Ne na tvom srcu. **7** Napominji ih svojim sinovima. sklapaj savez sa njima, niti im iskazuј milosti. **3** Govori im o njima kad sediš u svojoj kući i kad Ne stupaj u brak s njima. Svoje čerke ne udaji ideš putem; kad ležeš i kad ustaješ. **8** Priveži ih za njihove sinove, niti uzimaj njihove čerke za kao znak na svoju ruku, i neka ti budu kao zapis svoje sinove, **4** jer će one odvratiti tvoje sinove među očima. **9** Napiši ih na dovratnicima svoga od mene, da bi služili drugim bogovima. Tada doma i na vratima tvojim. **10** A kad te Gospod, će Gospodnji gnev planuti protiv vas, pa će te Bog tvoj, uvede u zemlju za koju se zakleo tvojim brzo istrebiti. **5** Nego, ovako ćete postupati s ocima, Avrahamu, Isaku i Jakovu, da će je dati njima: porušite njihove žrtvenike, oborite njihove tebi – u dobre i velike gradove koje nisi gradio; stubove, posecite njihove Aštartine stubove i **11** u kuće pune svakovrsnih dobara, koje nisi spalite njihove kipove. **6** Jer, ti si narod posvećen napunio; na iskopane bunare, koje nisi kopao, u Gospodu, Bogu svome. Tebe je Gospod, Bog tvoj, vinograde i maslinjake, koje nisi sadio, pa se sit izabroa od svih naroda koji su na zemlji da budeš najdeš – **12** pazi da ne zaboraviš Gospoda, koji njegov narod, njegova najdragocenija svojina. **7** te je izveo iz Egipta, iz kuće ropstva. **13** Boj se Gospod vas nije zavoleo i izabrao zato što ste Gospoda, Boga svoga, njemu služi i njegovim se brojniji od drugih naroda – u stvari, vi ste bili imenom zaklinji. **14** Ne idite za drugim bogovima, najmanji od svih naroda – **8** nego zato što vas božanstvima naroda koji vas okružuju, **15** da Gospod voli i drži zakletvu kojom se zakleo vašim ne plane gnev Gospoda, Boga tvoga, i istrebi ocima. Zato vas je Gospod izveo moćnom rukom vas s lica zemlje. Jer Gospod, Bog vaš, koji je i izbavio vas iz kuće ropstva, iz ruku faraona, među vama, ljubomorni je Bog. **16** Ne iskušavajte cara egipatskoga. **9** Stoga, znaj da je Gospod, Bog Gospoda, Boga svoga, kao što ste ga iskušavali tvoj, pravi Bog, verni Bog koji drži svoj savez kod Mase. **17** Predano držite zapovesti Gospoda, i iskazuje milost do hiljadu kolena onima koji Boga svoga, njegove propise i uredbe koje vam je ga vole i drže njegove zapovesti. **10** A onima dao. **18** Čini što je pravedno i dobro u njegovim koji ga mrze uzvraća ponaosob i uništava ih; očima, da ti bude dobro i da zaposnedeš dobru onome koji ga mrzi uzvraća bez odlaganja. **11** zemlju koju je Gospod obećao tvojim ocima, Zato, drži zapovesti, propise i uredbe koje ti **19** terajući sve tvoje neprijatelje pred tobom, danas zapovedam da ih vršiš. **12** Ako budeš slušao kao što je Gospod rekao. **20** A kada te, danas – ove uredbe, te ih budeš držao i vršio, Gospod, sutra, tvoj sin upita: 'Šta znače propisi, uredbe Bog tvoj, će držati svoj savez i milost, za koje i pravila koje nam je zapovedio Gospod, Bog se zakleo tvojim ocima. **13** Tada će te voleti i naš', **21** ti mu reci: 'Nekada smo bili faraonovi blagosiljati te i umnožiti te. Blagoslovije plod robovi u Egiptu, ali nas je Gospod izveo iz Egipta tvoje utrobe, plod tvoje zemlje, tvoje žito, mlado snažnom rukom. **22** Gospod je na naše oči činio vino i ulje, telad tvojih krava i prirast tvoje sitne velike i strašne znakove i čudesa protiv Egipta, stoke, na zemlji za koju se zakleo tvojim ocima protiv faraona i protiv celog njegovog doma. **23** da će je dati tebi. **14** Od svih naroda ti ćeš biti Izveo nas je odande, da nas dovede i da nam najblagosloveniji. Među tobom neće biti jalovoga zemlju za koju se zakleo našim ocima. **24** Gospod ni jalove, niti među tvojom stokom. **15** Gospod nam je zapovedio da vršimo sve ove uredbe, će otkloniti od tebe svaku bolest. On te neće kako bismo se bojali Gospoda, Boga svoga, i da udariti opakim počastima egipatskim za koje bi nam bilo dobro u sve dane, te da sačuvamo znaš, ali će udariti njima one koji te mrze. **16** živote, kao što je to danas. **25** Ovo će biti naša Uništi sve narode koje ti je predao Gospod, Bog pravednost: da držimo i vršimo sve ove zapovesti tvoj. Neka se tvoje oko ne sažaljeva nad njima. pred Gospodom, Bogom našim, kao što nam je Ne služi njihovim bogovima, jer će ti to biti on zapovedio.'

7 Jer kad te Gospod, Bog tvoj, uvede u zemlju koju ideš da osvojiš, pa isteraš pred sobom mnoge narode: Hetite, Gergešane, Amorejce,

zamka. **17** Možda ćeš reći u sebi: 'Ovi narodi su brojniji od mene. Kako ču ih isterati?' **18** Ne boj ih se, nego se seti što je Gospod, Bog tvoj, učinio faraonu i celom Egiptu! **19** Svojim si očima video velike nevolje, znakove i čudesa, snažnu ruku i

ispruženu mišicu, kojima te je Gospod, Bog tvoj, nastaniš, **13** kad se tvoja krupna i sitna stoka izveo. Tako će Gospod, Bog tvoj, učiniti sa svim razmnoži, kad stekneš mnogo srebra i zlata i sva narodima kojih se bojiš. **20** Šta više, Gospod, se tvoja imovina uveća, **14** nemoj da se uzoholiš Bog tvoj,će poslati stršljene na njih, dok ne u srcu i zaboraviš Gospoda, Boga svoga, koji te je izginu preostali koji se budu krili od tebe. **21** izveo iz Egipta, iz kuće ropstva. **15** On je taj što Ne plaši ih se, jer je Gospod, Bog tvoj, u tvojoj te je vodio kroz veliku i strašnu pustinju, punu sredini. On je Bog, veliki i strašni! **22** Gospod, zmija otrovnica i škorpija, kroz suv i bezvodni Bog tvoj, izgoniće ove narode pred tobom malo kraj i izveo ti vodu iz stene tvrde kao kremen-po malo. Nećeš moći da ih brzo istrebiš, da se kamen. **16** On te je hranio manom u pustinji za zveri ne bi razmnožile protiv tebe. **23** Gospod, koju nisu znali tvoji preci, da te ukroti i iskuša, Bog tvoj,će ih predati tebi; uneće među njih te da te na kraju učini srećnim. **17** Nemoj tada veliku pometnju, dok ne budu istrebljeni. **24** On da kažeš u svome srcu: 'Svojom silom i snagom će predati u tvoje ruke njihove careve da istrebiš svojih ruku sam stekao sebi ovo bogatstvo.' **18** njihovo ime pod nebom. Niko neće moći da ti se Seti se da ti Gospod, Bog tvoj, daje snagu da suprotstavi dok ih ne uništiš. **25** Kipove njihovih stičeš bogatstvo, da ispuni svoj savez za koji se bogova spali! Ne poželi njihovo srebro i zlato što unosi grdbo u svoju kuću, da ne bi kao ona bio zakleo tvojim ocima, kao što je to danas. **19** A udaren kletim uništenjem. Neka ti bude mrska i je na njima; ne uzimaj ga da ne bi upao u zamku, ako zaboraviš Gospoda, Boga svoga, pa kreneš za jer je to odvratno Gospodu, Bogu tvome. **26** Ne drugim bogovima te im budeš služio i klanjao im unosi grdbo u svoju kuću, da ne bi kao ona bio se, jamčim vam da ćete biti istrebljeni. **20** Kao udaren kletim uništenjem. Neka ti bude mrska i što Gospod istrebljuje narode pred vama, tako odvratna, jer je određena za kletu uništenje. cete i vi biti istrebljeni, jer niste poslušali glas Gospoda, Boga svoga.

8 Drži i vrši sve zapovesti koje ti danas zapovedam, da biste se umnožili, te da biste ušli i osvojili zemlju, za koju se Gospod zakleo vašim ocima. **2** Sećaj se celog puta kojim te je Gospod, Bog tvoj, vodio četrdeset godina u pustinji, da bi te obuzdao i iskušao, te da bi saznao šta ti je u srcu, da li ćeš vršiti njegove zapovesti ili ne. **3** On te je krotio, pustio te da gladuješ, pa te je nahranio manom za koju nisi znao ni ti ni tvoji preci, da te nauči da čovek ne živi samo od hleba, nego od svake reči koja izlazi iz usta Gospodnjih. **4** Za tih četrdeset godina, odeća na tebi nije se pocepala, niti su ti noge oticale. **5** Stoga, shvati u svom srcu da te Gospod, Bog tvoj, odgaja kao što otac odgaja sina. **6** Drži zapovesti Gospoda, Boga svoga, da bi sledio njegove puteve i da bi ga se bojao. **7** Jer, Gospod, Bog tvoj, vodi te u dobru zemlju, zemlju potoka, izvora i dubinskih voda što izviru u dolinama i brdima; **8** zemlju pšenice i ječma, loze, smokava i narova, zemlju maslinu, ulja i meda; **9** zemlju u kojoj nećeš jesti hleb u siromaštvu, i gde ti ništa neće nedostajati; zemlju gde kamenje ima gvožđa, iz čijih ćeš brda iskopavati bakar. **10** Tada ćeš se najesti i nasititi, pa ćeš blagosiljati Gospoda, Boga svoga, za dobru zemlju koju ti je dao. **11** Pazi da ne zaboraviš Gospoda, Boga svoga, propuštajući da držiš njegove zapovesti, odredbe i propise, koje ti danas dajem. **12** A kad se najedeš i nasitiš, kad izgradiš dobre kuće i u njima se

9 Slušaj, Izrailju! Danas prelaziš Jordan da uđeš i ovlađaš narodima većim i brojnijim od tebe, i ogromnim gradovima opasanim do nebesa. **2** Tu žive Enakovci, narod veliki i visokog rasta, za koji znaš i o kome si slušao: 'Ko će se suprotstaviti Enakovcima?' **3** Znaj danas da Gospod, Bog tvoj, ide ispred tebe kao organj proždirući. On će ih istrebiti i pokoriti pred tobom, a ti ćeš ih isterati i brzo ih istrebiti, kao što ti je rekao Gospod. **4** Nemoj reći u svome srcu kad ih Gospod, Bog tvoj, potera pred tobom: 'Gospod me je zbog moje pravednosti uveo da zauzmem ovu zemlju.' Naprotiv, Gospod ih tera ispred tebe zbog opakosti tih naroda. **5** Ne, nije zbog pravednosti i čestitosti tvoga srca to što ideš da zaposedeš tu zemlju; Gospod, Bog tvoj, tera pred tobom te narode zbog njihove opakosti, kao i da ispuni obećanje kojim se zakleo tvojim ocima, Avrahamu, Isaku i Jakovu. **6** Znaj i to da ti Gospod, Bog tvoj, ne daje da zaposedeš ovu dobru zemlju zbog tvoje pravednosti; ti si, naime, narod tvrdovrat. **7** Sećaj se i ne zaboravljam kako si u pustinji izazivao Gospoda, Boga svoga, buneći se protiv Gospoda, od dana kada si izašao iz Egipta, pa sve dok niste stigli ovde. **8** Na Horiv ste izazivali Gospoda, da se on toliko razgnevio na vas da je htio da vas istrebi. **9** A kad sam se popeo na Horiv da uzmem kamene ploče, ploče saveza koji je Gospod sklopio sa vama, ostao sam

na gori četrdeset dana i četrdeset noći, tokom kojih nisam jeo hleba ni pio vode. **10** Tada mi je Gospod dao dve kamene ploče, napisane Božijim prstom. Na njima su bile sve reči koje vam je na gori saopštio Gospod na dan zbara. **11** Kada se navršilo četrdeset dana i četrdeset noći, Gospod mi je dao dve kamene ploče, ploče saveza. **12** Tada mi je Gospod rekao: 'Ustani i brzo siđi s ove gore, jer se pokvario narod koji si izveo iz Egipta. Brzo su skrenuli s puta na koji sam ih uputio; napravili su sebi livenog idola.' **13** Gospod mi reče: 'Video sam da je ovaj narod, narod tvrdovrat. **14** A sada me pusti da ih istrebim i da im zatrem ime pod nebom, a od tebe će učiniti narod moćniji i brojniji od njih.' **15** Okrenuo sam se i sišao s gore, dok je gora plamtelu ognjem. U rukama sam držao dve kamene ploče saveza. **16** Tu sam video da ste zgrešili Gospodu, Bogu svome, načinivši sebi liveno tele. Brzo ste skrenuli s puta na koji vas je Gospod uputio. **17** Tada sam dohvatio one kamene ploče, bacio ih iz svojih ruku i na vaše oči ih razbio. **18** Onda sam pao ničice pred Gospodom ležeći četrdeset dana i četrdeset noći, kao prvi put. Hleba nisam jeo, niti sam pio vode, zbog sveg greha koji ste počinili; činili ste što je zlo u njegovim očima i time izazvali Gospoda na gnev. **19** Naime, uplašio sam se gneva i srdžbe kojim se Gospod ražestio na vas, da vas istrebi. Ipak, Gospod me je poslušao i ovaj put. **20** Gospod se veoma razgnevio i na Arona, pa je htio i njega da istrebi. Tada sam molio Gospoda i za njega. **21** A vaš greh, vaše liveno tele, sam uezio i spalio u vatri. Zatim sam ga izlomio i izmrvio sve dok od njega nije ostao samo prah. Prah sam bacio u potok koji teče s gore. **22** Gospoda ste gnevili i u Taveri, Masi i Kivrot-Atavi. **23** Kada vas je Gospod poslao iz Kadis-Varnije, rekao je: 'Popnite se i osvojite zemlju koju sam vam dao.' Ali vi ste se pobunili protiv naredbe Gospoda, Boga svoga; niste mu poverovali, niti ste ga poslušali. **24** Bunili ste se protiv Gospoda odkad vas poznajem. **25** Pao sam ničice pred Gospodom i ležao tamo četrdeset dana i četrdeset noći, jer je Gospod rekao da će vas istrebiti. **26** Tada sam molio Gospoda: 'Gospode, Bože, ne uništavaj narod svoj, baštinu svoju, koju si otkupio svojim veličanstvom i izveo iz Egipta svojom silnom rukom. **27** Seti se tvojih slugu: Avrahama, Isaka i Jakova; ne obaziru se na tvrdoglavost ovog naroda, na njegovu opakost i greh, **28** da se ne bi govorilo u zemlji iz koje si nas izveo: „Gospod nije mogao da ih dovede

u zemlju koju im je obećao. On ih je iz mržnje izveo, kako bi ih pobio u pustinji.“ **29** A oni su tvoj narod, tvoja baština, koju si izveo svojom velikom silom i ispruženom mišicom.'

10 U to vreme mi je Gospod rekao: 'Iskleši sebi dve kamene ploče kao što su bile one prve, pa se popni k meni na goru; napravi i drveni Kovčeg. **2** Ja će, onda, napisati na pločama reči koje su bile napisane na prvim pločama koje si razbio. Stavi ih u Kovčeg.' **3** Tako sam napravio Kovčeg od bagremovog drveta, isklesao dve kamene ploče, kao što su bile one prve, pa sam se popeo na goru sa dve kamene ploče u rukama. **4** [Bog] je napisao na pločama ono što je napisao prvi put; deset zapovesti koje vam je Gospod saopštio na gori iz ognja na dan zbara, i predao mi ih. **5** Zatim sam se okrenuo i sišao s gore. Ploče sam stavio u Kovčeg koji sam napravio, kao što mi je Gospod zapovedio, i tamo su još uvek. **6** (Iz Virota koji pripada Jakancima, Izrailjci su nastavili prema Moseri. Tamo je Aron umro i bio sahranjen. Na njegovo mesto su postavili za sveštenika njegovog sina, Eleazaru. **7** Odatile su nastavili za Gudgod, a iz Gudgoda za Jotvatu, u zemlju mnogih potoka. **8** U to vreme je Gospod izdvojio Levijevo pleme da nosi Kovčeg saveza Gospodnjeg, da stoji pred Gospodom, da mu služi i da blagosilja u njegovu ime, kao što je to danas. **9** Zato Levi nema svoj deo baštine sa njegovom braćom. Sam Gospod je njegova baština, baš kao što mu je rekao Gospod, Bog tvoj.) **10** Ja sam ostao na gori četrdeset dana i četrdeset noći, kao prvi put. Gospod me je poslušao i ovaj put, te nije htio da te uništi. **11** Gospod mi reče: 'Spremi se i kreni na put na čelu naroda, da odu i osvoje zemlju za koju sam se zakleo da će je dati njihovim ocima.' **12** A sad, Izrailju, šta to Gospod, Bog tvoj, traži od tebe? Samo to da se bojiš Gospoda, Boga svoga, da slediš sve njegove puteve, da ga voliš; da služiš Gospodu, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom, **13** i da držiš zapovesti i uredbe Gospodnjе, koje ti danas nalažem, za tvoje dobro. **14** Gle, Gospodu, Bogu tvome, pripada nebo, i nebo nad nebesima, te zemlja i sve što je na njoj. **15** Jedino su tvoji oci prionuli Gospodu za srce; on ih je zavoleo i izabrao njihovo potomstvo posle njih između svih naroda, kao što je to danas. **16** Zato obrežite svoje srce i ne ukrućujte više vratove. **17** Jer, Gospod, Bog vaš, je Bog nad bogovima i Gospodar nad gospodarima, Bog veliki, moćni i strašni, koji

nije pristrasan, ni podmitljiv. **18** On dodeljuje služeći i klanjajući se drugim bogovima. **17** Tada pravdu siromahu i udovici; voli stranca i daje če gnev Gospodnjii planuti protiv vas: nebesa mu hranu i odeću. **19** Zato volite stranca, jer ste i če se zatvoriti i neće davati kišu, zemlja neće sami bili stranci u Egiptu. **20** Bojte se Gospoda, davati svoj rod, a vi će te brzo nestati sa dobre Boga svoga, njemu služite i njegovim se imenom zemlje koju vam Gospod daje. **18** Zato usadite ove kunite. **21** On je twoja slava i Bog tvoj, koji je moje reči u srce svoje i u dušu svoju; privežite učinio za tebe ova velika i strašna dela koja si ih kao znak na svoju ruku; neka vam budu kao svojim očima video. **22** Jer, twoji preci odoše u zapis među očima. **19** Poučite njima svoju decu; Egipat sa sedamdeset duša, a sada vas je Gospod, govorite im o njima; kad sediš u kući, kad ideš Bog tvoj, razmnožio kao zvezde na nebu.

11 Zato voli Gospoda, Boga svoga, i uvek drži njegove naredbe, propise, uredbe i zapovesti. **2** Znajte danas, da vaši sinovi nisu ti što su iskusili karanje Gospoda, Boga vašeg, i videli njegovo veličanstvo, njegovu moćnu ruku i ispruženu mišicu, **3** znakove i njegova dela koja je učinio usred Egipta protiv faraona, cara egipatskoga, i sveg njegovog naroda; **4** šta je učinio sa egipatskom vojskom, njihovim konjima i bojnim kolima, kako ih je podavio u vodama Crvenog mora, dok su vam bili za petama, i kako ih je zatro Gospod do današnjega dana. **5** [Oni nisu videli] šta je učinio za vas u pustinji dok niste došli na ovo mesto; **6** šta je učinio Datanu i Avironu, sinovima Elijava, potomka Ruvimovog, kad se otvorila zemlja usred Izraelja i progutala i njih i njihove domove, njihove šatore i svu njihovu imovinu. **7** Ne, to su vaše oči videle sva velika dela koja je Gospod učinio. **8** Zato držite sve zapovesti koje vam danas nalažem, da budete jaki, da uđete i osvojite zemlju u koju idete da je zauzmete, **9** te da dugo proživite na zemlji za koju se Gospod zakleo vašim ocima da će je dati vama i vašem potomstvu – zemlju kojom teku mleko i med. **10** Jer, zemlja u koju ulaziš da je zauzmeš nije kao egipatska zemlja iz koje si izašao, gde se sejao svoje seme i navodnjavao ga svojom nogom, kao što se navodnjava povrtnjak. **11** Zemlja u koju ulazite da je zauzmete zemlja je brda i dolina koja se navodnjava kišom sa neba. **12** To je zemlja o kojoj se sam Gospod, Bog tvoj, stara; zemlja nad kojom oči Gospoda, Boga tvog, stalno bdiju, od početka do kraja godine. **13** Ako poslušate zapovesti koje vam danas zapovedam, i budete voleli Gospoda, Boga svoga, i služili mu svim svojim srcem i svom svojom dušom, **14** on će davati ranu i poznu kišu vašoj zemlji u pravo vreme, pa će sabirati svoje žito, svoje vino i svoje ulje; **15** davaće vam travu na vašem polju za vašu stoku, te će te jesti i nasititi se. **16** Pazite da se ne prevarite u svome srcu, pa zastranite

služeći i klanjajući se drugim bogovima. **17** Tada drži njihove žrtvenike, uništite njihove svete stubove, spalite Aštartine stubove, porazbijajte če se zatvoriti i neće davati kišu, zemlja neće davati svoj rod, a vi će te brzo nestati sa dobre zemlje koju vam Gospod daje. **18** Zato usadite ove moje reči u srce svoje i u dušu svoju; privežite ih kao znak na svoju ruku; neka vam budu kao zapis među očima. **19** Poučite njima svoju decu; govorite im o njima; kad sediš u kući, kad ideš putem, kad ležiš i kad ustaješ. **20** Napiši ih na dovracima svoje kuće i na tvojim vratima, **21** da bi ti se umnožili dani i dani tvoje dece na zemlji za koju se Gospod zakleo tvojim ocima da će im je dati, dokle god bude neba nad zemljom. **22** Ako budete predano držali ove zapovesti koje vam zapovedam da vršite, voleli Gospoda, Boga svoga, sledili sve njegove puteve i čvrsto se držali uz njega, **23** Gospod će poterati sve ove narode ispred vas, pa će razvlastiti narode koji su veći i brojniji od vas. **24** Svako mesto где bude stupila vaša noga, biće vaše; vaša granica će se protezati od pustinje do Livana i od reke Eufrata do Zapadnog mora. **25** Niko neće moći da vam se odupre, jer će Gospod, Bog vaš, uliti strah i trepet po celoj zemlji u koju stupite, baš kao što vam je rekao. **26** Vidi! Postavljam danas pred vas blagoslov i prokletstvo: **27** blagoslov ako poslušate zapovesti Gospoda, Boga svoga, koje vam ja danas nalažem, **28** a prokletstvo ako ne poslušate zapovesti Gospoda, Boga svoga, te skrenete sa puta na koji vas ja danas upućujem i krenete za drugim bogovima koje niste poznavali. **29** A kada te Gospod, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zauzmeš, postavi blagoslov na goru Gerizim, a prokletstvo na goru Eval. **30** Nisu li te gore s druge strane Jordana, na putu što vodi na zapad, u zemlji Hananaca koji žive u Aravi, nasuprot Galgalu, blizu hrasta More? **31** Jer vi sad prelazite preko Jordana da uđete i zauzmete zemlju koju vam daje Gospod, Bog vaš. Vi ćete je zauzeti i živeti u njoj. **32** Zato drži i vrši propise i uredbe koje danas postavljam pred vas.

12 Ovo su propisi i uredbe koje će morati dosledno držati u zemlji koju ti je Gospod, Bog vaših otaca, predao da je zauzmeš u sve dane, dokle god živiš na zemlji. **2** Potpuno uništi sva mesta gde su narodi, koje će proterati, služili svojim bogovima: na planinama, brdima i užvišicama, i ispod svakog zelenog drveta. **3** Porušite njihove žrtvenike, uništite njihove svete stubove, spalite Aštartine stubove, porazbijajte

njihove kipove, zatrите им имена са оних места. Господ, Бог твој – као што сам ти заповедио – 4 Господу, Богу ваšем, не слуžите на тај начин. те једи по својим градовима када god hoćeš. 22 5 Nego, tražite Господа, Бога ваšeg, на месту Jedi ga onako као што bi se jela srna ili jelen; које ће on izabratи измеđu svih твојих племена, neka ga jedu i čisti i nečisti. 23 Samo, pazi да ne da smesti своје име у Prebivalište. Тамо ћете ići. jedeš krv, jer je krv život. Zato ne smeš da jedeš 6 Tamo donosite žrtve svespalnice i ostale žrtve, život sa mesom. 24 Ne једи je, nego je izlij na vaše desetke i доброволјне прiloge, te prvinu земљу kao vodu. 25 Ne једи je, da bi bilo добро vaše krupne i sitne stoke. 7 Ješćete тамо, pred tebi i твојим sinovima posle tebe, будеš li činio Господом, Богом својим, i радовати се са својим što je pravedno u očima Господњим. 26 Твоје domovima свему što su vaše ruke postigle, чime posvećene prinose i доброволјне прiloge donosi te je blagoslovio Господ, Бог твој. 8 Ne radite само на место које Господ одабере. 27 Своје onako kako mi danas radimo ovde, где svako radi žrtve svespalnice prinosi zajedno sa mesom i što mu se čini pravo, 9 jer još niste ušli u место krvlju na žrtveniku Господа, Бога svoga, ali počinka, u баštinu коју ti daje Господ, Бог твој. krv твојих žrtvata moraš proлити pored žrtvenika 10 Ali kad pređete preko Jordana i nastanite se u Господа, Бога svoga. Meso možeš jesti. 28 Drži i земљи коју vam Господ, Бог ваš, daje u posed, slušaj sve ove reči koje ti danas zapovedam, da bi i da vam odmor od svih vaših neprijatelja koji bilo dobro tebi i твојoj deci posle tebe doveka, vas okružuju, te budete živeli спокojno, 11 tada kad будеš činio ono što je dobro i pravedno u ћete donositi u место које izabere Господ, Бог očima Господа, Бога tvoga. 29 Господ, Бог твој ваš, sve što vam zapovedam: žrtve svespalnice i ће, naime, istrebiti narode које ideš da osvojiš, ostale žrtve, desetke, доброволјне прiloge i sve A kad ih osvojiš i naseliš se na njihovo место, zavetne darove које budete zavetovali Господу. 30 pazi se da se ne uhvatiš u njihovu zamku 12 Tamo ћете se radovati pred Господом, vi, – nakon što pred tobom буду istrebljeni – па vaši sinovi i vaše cerke, vaše sluge i sluškinje, počneš da tražiš njihove bogove govoreći: 'Kako i Levit koji bude živeo u твојим градовима, jer su ovi narodi služili svoјим bogovima, tako ћu i ja on nema sa vama ideo i nasledstvo. 13 Pazi da činiti.' 31 Ne postupaj tako prema Господу, Богу ne prinosiš žrtve svespalnice где ti zapne oko, tvome, jer Господ mrzi svaku odvratnost коју су 14 nego само на место које izabere Господ u oni činili sa својим bogovima. Oni su čak i svoje jednom od твојих племена. Тамо prinosi своје sinove i cerke spaljivali u čast svojih bogova. žrtve svespalnice i tu radi sve što ti zapovedam. 32 Predano drži sve što ti danas zapovedam; ne 15 Kad god hoćeš, možeš da zakolješ i jedeš meso dodaj im ništa niti im išta oduzimaj.

po svim svoјим градовима, prema blagoslovu koji ti daje Господ, Бог твој. I čisti i nečisti mogu jesti srnu i jelena. 16 Samo krv ne jedite; izlivajte je na земљу kao vodu. 17 U својим градовима ne smeš jesti od desetka svoga žita, mladog вина, ulja, првне своје krupne i sitne stoke, niti išta od твојих zavetnih darova i доброволјних прiloga. 18 To ћeš jesti само pred Господом, Богом својим, на месту које odabere Господ, Бог твој, ti, твоји sinovi i твоје cerke, твојe sluge i твојe sluškinje, i Levit koji bude živeo u твојим градовима. Raduj se pred Господом, Богом својим, u свему što preduzme ruka твоја. 19 Pazi da ne zanemariš Levita, dokle god živiš na svojoj земљи. 20 A kad Господ, Бог твој, прошири твојe granice, kako ti je obećao, pa kažeš: 'Hoću da jedem mesa', zato što ti se duša zaželi mesa, jedi mesa kad god ti se prohте. 21 Ali, ako место које Господ, Бог твој, izabere да u njemu smesti своје име, буде daleko od tebe, onda zakolji od своје krupne ili sitne stoke коју ti je dao

13 Ako se u твојoj sredini pojavi prorok ili sanjač snova, па ti ponudi čudesni znak ili čudo, 2 te se čudesni znak ili čudo dogodi, a on ti, zatim, kaže: 'Hajde da sledimo druge bogove' (богове које niste poznavали) 'i da im služimo', 3 ne slušaj reči tog proroka ili sanjača snova. Naime, to vas Господ, Бог ваš, iskušava da dozna volite li Господа, Бога ваšeg, svim srcem i svom dušom. 4 Господа, Бога svoga sledite i njega se bojte, njegove zapovesti držite i njegov glas slušajte, njemu služite i uz njega prionite. 5 A onaj prorok ili sanjač snova neka se pogubi, jer vas je navodio da se odvratite od Господа, Бога svoga, који вас je izveo iz Egipta i otkupio vas iz kuće ropstva, kako bi vas skrenuo sa puta koјим vam je Господ, Бог ваš, naredio da idete. Zato iskorenji zlo iz svoje sredine. 6 Ako te твой brat, sin твојe majke, ili твой sin, ili твојa cerka, ili твојa ljubljena žena, ili najблиži prijatelj, potajno nagovara, govoreći: 'Hajde da

služimo drugim bogovima!', koje nisi poznavao A od svega što živi u vodi možete jesti sve što ni ti ni twoji preci, 7 bogovima naroda koji vas ima peraje i krljušt. 10 A sve što nema peraje okružuju, bilo da su blizu tebe ili daleko od tebe, i krljušt, neka bude obredno nečisto za vas. 11 s jednog kraja zemlje do drugog, 8 ne popuštaš Jediti sve čiste ptice. 12 A ove nemojte jesti: mu, niti ga slušaj. Nemoj ga sažaljevati, štedeti orla, lešinara, jastreba, 13 sokola, kopca svake ili kriti, 9 nego ga ubij. Neka ga prvo tvoja ruka vrste, 14 sve vrste gavrana, 15 noja, sovu, galeba, udari, a zatim i ruke ostalog naroda. 10 Zaspi sve vrste kraguja, 16 čuka, buljinu, labuda, 17 ga kamenjem do smrti, jer je pokušao da te buljinu, beloglavog supa i kormorana, 18 rodu, odvrati od Gospoda, Boga tvoga, koji te je izveo sve vrste čaplji, pupavca i slepog miša. 19 Sve iz Egipta, iz kuće ropstva. 11 Tada će sav Izrailj krilate bube neka budu nečiste za vas. Ne jedite čuti i bojati se, te neće više činiti ovakvo zlo u ih! 20 Svaku čistu pticu možete jesti. 21 Ne jedite tvojoj sredini. 12 Ako čuješ da su se u jednom ništa što ugine. To daj došljaku koji živi u tvojim od tvojih gradova, koji ti Gospod, Bog tvój, daje gradovima neka jede, ili prodaj strancu. Jer ti da živiš u njemu, 13 pojavili među tobom neki si narod posvećen Gospodu, Bogu svome. Ne probisveti, i zaveli žitelje iz njihovog grada, kuvaj jare u mleku njegove majke! 22 Odvajaj govoreći: 'Hajde da služimo drugim bogovima', desetak od svega uroda što zaseješ, koji ti njiva koje niste poznavali, 14 ispitaj stvar i sprovedi doneće svake godine. 23 Jedi pred Gospodom, istragu. Dobro se raspitaj o tome, pa ako je to Bogom svojim – na mestu koje on izabere za istinu, to jest, ako se utvrdi da se takvo gnušno Prebivalište svome imenu – desetak od svoga delo dogodilo u tvojoj sredini, 15 pobij mačem žita, od svoga mladog vina, od svoga ulja, od stanovništvo tog grada. Izruči kletom uništenju prvine svoje krupne i sitne stoke, kako bi naučio sve što je u njemu, uključujući stoku. 16 Zatim da se bojiš Gospoda, Boga svoga, sveg svoga veka. saberi na trgu sav plen i spali grad sa svim 24 Ali ako je put predug za tebe, pa ne možeš njegovim plenom, kao svespalnicu Gospodu, da donešeš desetak kada te blagoslovi Gospod, Bogu tvome. To neka bude ruševina doveke; ne Bog tvoj, jer je mesto koje je Gospod, Bog tvoj, sme se ponovo podizati. 17 Neka tvoja ruka ne izabrao da smesti svoje ime tamо, daleko od dotiče ništa što je odvojeno za kletu uništenje, da tebe, 25 prodaj to, a novac uzmi i idi na mesto bi se Gospod odvratio od svog plamtećeg gneva, koje izabere Gospod, Bog tvoj. 26 [Tamo] kupi za da bi ti iskazao milost i smilovao ti se, te da bi te novac sve što hoćeš: krupnu stoku, sitnu stoku, umnožio, kao što se zakleo tvojim ocima, 18 ako vino, žestoko piće, i sve što ti duša poželi, pa jedi poslušaš glas Gospoda, Boga svoga, i budeš držao tamo pred Gospodom, Bogom svojim, te se veseli sve njegove zapovesti koje ti danas dajem, i činio tamo i ti i tvoj dom. 27 Nemoj zanemariti Levita što je pravedno u očima Gospoda, Boga tvoga.

14 Vi ste deca Gospoda, Boga svoga. Nemojte se rezati niti brijati kosu na čelu za pokojnikom. 2 Jer, ti si narod posvećen Gospodu, Bogu svome; tebe je Gospod izabrao od svih naroda na zemlji da budeš njegov narod, njegova dragocena svojina. 3 Ne jedi ništa što je odvratno. 4 Ovo je stoka koju možete jesti: vo, ovca, koza, 5 jelen, srna, srndač, kozorog, antilopa, bivo i divokoza. 6 Jedite svaku životinju koja ima razdvojene papke, kod koje su papci potpuno razdvojeni i koja preživa. 7 Međutim, od onih životinja što preživaju, ili imaju papke razdvojene na dvoje, ne jedite kamilu, zeca i damana. Te neka budu obredno nečiste za vas, zato što preživaju, ali nemaju razdvojene papke. 8 Svinja takođe neka bude obredno nečista za vas, jer ima razdvojene papke, ali ne preživa. Njihovo meso ne jedite, i ne dotičite njihovu strvinu. 9

novac sve što hoćeš: krupnu stoku, sitnu stoku, vino, žestoko piće, i sve što ti duša poželi, pa jedi tamo pred Gospodom, Bogom svojim, te se veseli tamo i ti i tvoj dom. 27 Nemoj zanemariti Levita koji živi u tvojim gradovima, jer on nema dela i nasledstva sa vama. 28 Na kraju svake treće godine izdvajaj desetak od uroda za tu godinu i smesti ga u svoje gradove. 29 Kad dođe Levit koji nema dela ni nasledstva sa tobom, ili stranac, siroče i udovica, koji žive u tvojim gradovima, neka jedu i neka se nasite, da bi te Gospod, Bog tvoj, blagoslovio u svakom poslu koga se tvoje ruke late.

15 Na kraju svake sedme godine opraćaj dugove. 2 Ovo je način praštanja: svaki zajmodavac neka oprosti dug svome bližnjemu. Neka ne potražuje povraćaj duga od svoga bližnjega ni od svoga brata, jer je proglašeno Gospodnje opraćanje dugova. 3 Od stranca možeš da tražiš, ali svome bratu moraš otpisati što god da ti duguje. 4 Među tobom neka ne bude siromaha, jer će te Gospod jamačno blagosloviti u zemlji, koju ti Gospod, Bog tvój daje

u nasledstvo da je zaposedneš, **5** ako budesi slušao Gospodu, Bogu svome. **22** Mogu ga jesti i obredno glas Gospoda, Boga svoga, držeći i vršeći ove nečisti i čisti, kao srnu i jelena. **23** Samo ne jedi zapovesti koje ti danas nalažem. **6** Jer, Gospod, njegovu krv! Ispusti je na zemlju kao vodu.

Bog tvoj, će te blagosloviti kao što je obećao, pa ćeš davati u zajam mnogim narodima, ali ti sam nećeš pozajmljivati. Ti ćeš vladati mnogim narodima, ali oni neće vladati nad tobom. **7** Ako jedan od tvoje braće postane siromah u jednom od tvojih gradova u zemlji koju ti daje Gospod, Bog tvoj, ne budi tvrda srca, niti škrte ruke prema svome bratu koji je siromašan. **8** Naprotiv, neka tvoja ruka bude velikodušna prema njemu, pa mu pozajmi koliko mu je dovoljno kada se nađe u potrebi. **9** Pazi da ti se u srce ne uvuče opaka misao, pa da kažeš: 'Približila se sedma godina, godina praštanja' i da nemilostivim okom pogledaš svoga siromašnoga brata, te mu ne daš ništa. Ako on zavapi Gospodu protiv tebe, greh će pasti na tebe. **10** A kada mu daješ, ne gundaju sebi, nego mu daj velikodušno, jer će te Gospod, Bog tvoj, blagosloviti zbog ovoga u svim tvojim poslovima i u svemu čega se tvoje ruke late. **11** Naime, siromaha nikada neće nestati iz zemlje. Zato ti zapovedam da budeš široke ruke prema svome bratu siromahu i onome koji je u potrebi u tvojoj zemlji. **12** Ako ti se tvoj brat, Jevrejin ili Jevrejka, proda, neka ti služi šest godina, a sedme ga godine pusti na slobodu. **13** A kad ga pustiš na slobodu, ne otpuštaj ga praznih ruku. **14** Opskrbi ga obilato od svoje sitne stoke, sa svoga gumna i iz vinske kace. Čime je tebe blagoslovio Gospod, Bog tvoj, to i njemu daj. **15** Sećaj se da si bio rob u zemlji egipatskoj i da te je Gospod, Bog tvoj, otkupio. Zato ti danas izdajem ovu naredbu. **16** Ali ako on kaže: 'Neću da idem od tebe', zato što voli tebe i tvoj dom i zato što mu je dobro kod tebe, **17** ti onda uzmi šilo, probuši mu uho na vratima, pa neka ti bude rob doveka. Postupi isto tako i sa svojom sluškinjom. **18** Kad ga budeš puštao na slobodu, ne čini to teška srca, jer je zasluzio dvostruku najamničku platu za šest godina što je radio za tebe. Zbog toga će te Gospod, Bog tvoj, blagosloviti u svemu što budeš radio. **19** Svu mušku prvinu od tvoje krupne i sitne stoke posveti Gospodu, Bogu svome. Zato ne upreži vola prvenca niti striži prvenca od svoje sitne stoke. **20** Jedi ga pred Gospodom, Bogom svojim, ti i tvoj dom, na mestu koje izabere Gospod. **21** Ali ako bude imao kakvu telesnu manu, ako bude hrom ili slep, ili bude imao kakvu god tešku telesnu manu, nemoj ga prinosisi na žrtvu

16 Drži mesec aviv i slavi Pashu Gospodu, Bogu svome, jer te je u mesecu avivu, Gospod, Bog tvoj, izveo noću iz Egipta. **2** Prinosi Gospodu, Bogu svome, na pashalnu žrtvu, živinču od tvoje sitne i krupne stoke na mestu koje Gospod odabere, da tamo nastani svoje ime. **3** Ne jedi s njim ništa što ima kvasca, nego sedam dana jedi s njim beskvasni hleb – hleb nevoljnički – jer si u žurbi izashašao iz Egipta, da bi se celog svog života sećao dana svoga izlaska iz Egipta. **4** Kvasac neka se ne vidi na svemu tvojem području sedam dana; i ništa od mesa koje žrtvuješ uveče prvoga dana ne sme da ostane preko noći do jutra. **5** Pashu ne smež žrtvovati ni u jednom od tvojih gradova koje ti daje Gospod, Bog tvoj, **6** nego samo na mestu koje odabere Gospod, Bog tvoj, da tamo nastani svoje ime. Samo tu prinosi Pashu uveče po zalasku sunca, u isto vreme kad si izashašao iz Egipta. **7** Kuvaj i jedi na mestu koje je odabrao Gospod, Bog tvoj. Onda se ujutro vrati u svoje šatore. **8** Šest dana jedi beskvasni hleb, a u sedmi dan neka bude svečano sabranje Gospodu, Bogu tvome. Ne radi nikakav posao. **9** Izbroj sedam sedmica; tih sedam sedmica počni da brojiš od prvog zamaha srpa po zrełom žitu. **10** Tada slavi praznik Sedmica Gospodu, Bogu svome, prinoseći dobrovoljni prilog kako te bude blagoslovio Gospod, Bog tvoj. **11** Tada se veseli pred Gospodom, Bogom svojim, ti, tvoji sinovi i čerke, tvoje sluge i sluškinje, Levit koji živi u tvojim gradovima, te stranac, siroče i udovica, koji žive u tvojoj sredini, na mestu koje izabere Gospod, Bog tvoj, da tamo nastani svoje ime. **12** Sećaj se da si bio rob u Egiptu. Zato drži i vrši ove uredbe. **13** Praznik Senica slavi sedam dana nakon što sabereš urod sa svoga gumna i iz svoje vinske kace. **14** Veseli se na svom prazniku, ti, tvoji sinovi i čerke, tvoje sluge i sluškinje, Levit, te stranac, siroče i udovica, koji žive u tvojim gradovima. **15** Sedam dana slavi praznik Gospodu, Bogu svome, na mestu koje odabere Gospod, jer će te Gospod, Bog tvoj, blagosloviti u svemu što ti rodi i u svakom poslu koga se tvoje ruke late, kako bi bio u potpunosti radostan. **16** Triput godišnje neka se svi tvoji muški pojave pred Gospodom, Bogom tvojim, na mestu koje on izabere: za praznik Beskvasnih hlebova, za praznik Sedmica i za praznik Senica. Niko neka

ne dolazi pred Gospoda praznih ruku. **17** Svako se u njoj, pa onda kažeš: 'Postaviću cara nad neka daruje što može, prema blagoslovu koji mnom, kao što ga imaju svi narodi oko mene', **15** je na tebe izlio Gospod, Bog tvoj. **18** U svim postavi sebi za cara čoveka koga izabere Gospod, svojim gradovima koje ti daje Gospod, Bog tvoj, Bog tvoj. Sebi za cara postavi jednog od svoje postavi sudije i upravitelje za svoja plemena, da braće; ne smeš da postaviš stranca nad sobom, po pravdi sude narodu. **19** Ne iskrivljuj pravdu; koji ti nije brat. **16** Samo neka ne drži mnogo ne budi pristrasan; ne primaj mito, jer mito konja i ne šalje narod u Egipat da dobavi sebi još zaslepljuje oči mudrih i izvrće reči pravednika. konja, jer vam je Gospod rekao: 'Nikada se više **20** idи u potpunosti za pravdom, da bi živeo i ne vraćajte ovim putem!' **17** Takođe, neka ne zauzeo zemlju koji ti daje Gospod, Bog tvoj. **21** uzima sebi mnogo žena, da mu srce ne zastrani, i Ne sadi sebi nikakvo drvo za Aštartin stub pored neka ne gomila sebi zlata i srebra. **18** A kad sedne žrtvenika Gospoda, Boga tvoga, koji podigneš, **22** na svoj carski presto, neka na svitku prepriše za niti podiži sebi stubove, jer ih Gospod, Bog tvoj, sebe ovaj Zakon od sveštenika Levita. **19** Neka ga mrzi.

17 Ne žrtvuj Gospodu, Bogu svome, vola ili jagnje koje ima neku manu ili kakav drugi nedostatak, jer je to mrsko Gospodu, Bogu tvome. **2** Ako se u jednom od tvojih gradova, koje ti daje Gospod, Bog tvoj, nađe muškarac ili žena koji učini zlo u očima Gospoda, Boga svoga i krši njegov savez, **3** odlazeći da služi drugim bogovima i da im se klanja, suncu, mesecu, ili bilo čemu od vojske nebeske, a što sam ja zabranio, **4** pa ti to javi ili čuješ za to, ti onda dobro ispitaj stvar. Ako se utvrdi da je istina da se takva mrska stvar dogodila u Izraelju, **5** onda tog muškarca ili ženu, koji je počinio takvo opako delo, izvedi izvan grada, pa ih kamenjuj da umru. **6** Taj čovek neka se pogubi na svedočenje dva ili tri svedoka. Na svedočenje jednog svedoka ne sme da se pogubi. **7** Neka prvo svedoci dignu ruku na njega da ga pogube, a onda celi narod neka je digne. Tako ćeš istrebiti zlo iz svoje sredine. **8** Ako ti bude preteško da presudiš u slučaju različitih vrsta ubistava, sporenja oko prava, povreda, ili svađe u tvojim gradovima, ti se onda spremi i idi u mesto koje odabere Gospod, Bog tvoj. **9** Obrati se sveštenicima – Levitim i sudiji koji bude u službi u to vreme. Njih pitaj, oni će ti reći kako valja presuditi. **10** Postupi onako kako su ti rekli na mestu koje Gospod izabere. Gledaj da uradiš baš onako kako te upute. **11** Postupi prema uputstvu koje su ti dali, i prema presudi koju su ti saopštili. Ne odstupaj ni levo ni desno od onoga što ti kažu. **12** Ako se neko drzne da ne posluša sveštenika koji stoji тамо da služi Gospodu, Bogu tvome, ili sudiju, taj neka se pogubi. Tako ćeš istrebiti zlo из Izraelja. **13** Kad sav narod to čuje, bojaće se, te se neće više ponašati drsko. **14** Kad dođeš u zemlju koju ti daje Gospod, Bog tvoj, i ti je zauzmeš i nastaniš

se u njoj, pa onda kažeš: 'Postaviću cara nad mnogim narodima, kao što ga imaju svi narodi oko mene', **15** užima sebi mnogo žena, da mu srce ne zastrani, i neka ne gomila sebi zlata i srebra. **16** A kad sedne žrtvenika Gospoda, Boga tvoga, koji podigneš, **17** na svoj carski presto, neka na svitku prepriše za sebe ovaj Zakon od sveštenika Levita. **18** Neka ga drži uz sebe; neka ga čita celog svog života, da nauči da se boji Gospoda, Boga svoga, držeći sve reči ovog Zakona i vršeći sve ove odredbe; **19** da se ne ponaša nadmeno prema svojoj braći, i da ne odstupa ni desno ni levo od zapovesti, kako bi on i njegovi sinovi dugo vladali nad Izrailjem.

18 Sveštenici – Leviti, celo Levijevu pleme, neće imati dela ni nasledstva sa Izraeljem. Neka žive od paljenih žrtava koje se prinose Gospodu, jer je to njihov deo. **2** Oni, dakle, neće imati nasledstva među svojom braćom; Gospod je njihovo nasledstvo, kako im je i rekao. **3** Ovo je pravo po kome sveštenici imaju da primaju od naroda – od onih koji prinose na žrtvu bilo vola ili ovca: plećku, vilice i želudac. To treba dati svešteniku. **4** Davaćeš mu i prvinu od žita, vina i ulja, kao i prvinu od vune svojih ovaca, **5** jer je Gospod, Bog tvoj, od svih plemena odabrao njega i njegove sinove da zauvek stoje i služe u ime Gospodnjie. **6** Ako neki Levit koji živi u jednom od tvojih gradova, bilo gde u Izraelju, iz svega srca poželi da se preseli u mesto koje odabere Gospod, **7** može da služi [tamo] u ime Gospoda, Boga svoga, kao sva njegova braća Leviti, koji stoje тамо pred Gospodom. **8** Neka prima isti deo kao i drugi, bez obzira na prodanu očevinu. **9** Kad dođeš u zemlju koju ti daje Gospod, Bog tvoj, nemoj da se učiš da činiš gnušna dela tih naroda. **10** Neka se ne nađe među tobom neko ko bi svoga sina ili čerku provodio kroz organj, ko bi se bavio gatanjem, čaranjem, tumačenjem znamenja, čarobnjaštvom, **11** niko ko bi bacao vrăcke, prizvao duhove, ni vidovnjak, ili onaj što za savet pita mrtve. **12** Jer, Gospodu se gadi svaki koji čini ovo. Zbog ovih gnušnih dela ih Gospod, Bog tvoj, tera ispred tebe. **13** A ti budi besprekoran pred Gospodom, Bogom svojim. **14** Naime, ovi narodi koje ćeš ti izgnati slušaju

vračare i gatare. Ti ne čini to, jer ti to ne koju ti Gospod, Bog tvoj, daje u nasledstvo. U dozvoljava Gospod, Bog tvoj. **15** Gospod, Bog protivnom, krv će pasti na tebe. **11** Ali ako neko tvoj, podići će ti proroka među vama, od vaše mrzi svoga bližnjega i vreba ga, pa ga udari i braće, kao što sam ja. Njega slušajte! **16** To je ubije, a onda pobegne u jedan od ovih gradova, **12** ono što si tražio od Gospoda, Boga svoga, na neka starešine njegovog grada pošalju po njega, gori Horiv na dan zbora: 'Nću više da slušam neka ga dovedu odande i predaju ga krvnom glas Gospoda, Boga svoga, niti da gledam ovaj osvetniku da ga usmrti. **13** Ne sažaljevaj se nad veliki oganj, da ne umrem!' **17** Gospod mi je na njim! Tako ćeš iskoreniti prolivanje nevine krvi to rekao: 'Dobro je to što su rekli. **18** Zato ćeš u Izrailju, pa ćeš ti biti dobro. **14** Ne pomeraj podići proroka između tvoje braće kao što si kamen međaš svoga bližnjega, kojim su tvoji ti; ja ćeš staviti svoje reči u njegova usta, pa ćeš preci omedili tvoje nasledstvo, što ćeš primiti u govoriti sve što mu zapovedim. **19** Ako neko ne zemlji koju ti Gospod, Bog tvoj, daje da zauzmeš, posluša ono što prorok bude rekao u moje ime, **15** Jedan jedini svedok ne sme da svedoči protiv toga što ćeš ja smatrati odgovornim. **20** A ako se neki nekoga ko je počinio bilo kakav zločin ili prestup, prorok drzne da u moje ime kaže nešto što nisam Optužba može da se potvrди samo na osnovu zapovedio, ili da govoriti u ime drugih bogova, izjave dva ili tri svedoka. **16** Ako zlonamerni taj prorok neka se pogubi.' **21** Ti se možda pitaš svedok svedoči protiv nekoga da ga okrivi za u sebi: 'Kako da prepoznamo reč koju Gospod prestup, **17** tada neka oba čoveka koji se spore nije saopštio?' **22** Ako prorok objavi nešto u ime stanu pred Gospoda, pred sveštenike i sudije, Gospodnje, a to se ne ostvari, niti se ispuni, to koji budu služili u to vreme. **18** Onda sudije je reč koju Gospod nije saopštio. Prorok je to neka dobro ispitaju slučaj. Ako se ispostavi da je govorio iz sopstvene drskosti; ne boj ga se.

19 Kad Gospod, Bog tvoj, istrebi narode, čiju zemlju ti Gospod, Bog tvoj, daje, i ti ih naslediš, pa se naseliš u njihovim gradovima i u njihovim kućama, **2** izdvoj tri grada usred zemlje koju ti Gospod, Bog tvoj, daje da zauzmeš. **3** Izgradi sebi put onamo i podeli natroje područje zemlje, koju ti Gospod, Bog tvoj, daje u nasledstvo, tako da svaki ubica može da pobegne. **4** Ubica može da pobegne i ostane u životu samo u slučaju da nehotice ubije svoga bližnjega i da prethodno nije gajio mržnju prema njemu. **5** Na primer, ako neko ode sa svojim bližnjim u šumu da seče drva, pa zamahne sekirom da poseče drvo, a sečivo izleti iz drške i udari njegovog bližnjega i ubije ga, on može da pobegne u jedan od ovih gradova, te tako ostane u životu. **6** Inače bi osvetnik, razjaren, mogao da goni ubicu, i da ga – zbog dužine puta – stigne i ubije, iako ubica ne zasluzuje smrtnu kaznu, budući da nije prethodno gajio mržnju prema njemu. **7** Zato ti zapovedam da izdvojiš tri grada. **8** Ako Gospod, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao što se zakleo tvojim ocima, i da ti zemlju koju je obećao da će dati tvojim ocima, **9** zato što budeš držao ove njegove zapovesti i vršio što ti zapovedam danas, te budeš voleo Gospoda, Boga svoga i budeš sledio njegove puteve celog života – onda ovim gradovima dodaj još tri grada. **10** Tako se nevina krv neće prolivati u tvojoj zemlji

mrzi svoga bližnjega i vreba ga, pa ga udari i braće, kao što sam ja. Njega slušajte! **16** To je ubije, a onda pobegne u jedan od ovih gradova, **12** ono što si tražio od Gospoda, Boga svoga, na neka starešine njegovog grada pošalju po njega, gori Horiv na dan zbora: 'Nću više da slušam neka ga dovedu odande i predaju ga krvnom glas Gospoda, Boga svoga, niti da gledam ovaj osvetniku da ga usmrti. **13** Ne sažaljevaj se nad veliki oganj, da ne umrem!' **17** Gospod mi je na njim! Tako ćeš iskoreniti prolivanje nevine krvi to rekao: 'Dobro je to što su rekli. **18** Zato ćeš u Izrailju, pa ćeš ti biti dobro. **14** Ne pomeraj podići proroka između tvoje braće kao što si kamen međaš svoga bližnjega, kojim su tvoji ti; ja ćeš staviti svoje reči u njegova usta, pa ćeš preci omedili tvoje nasledstvo, što ćeš primiti u govoriti sve što mu zapovedim. **19** Ako neko ne zemlji koju ti Gospod, Bog tvoj, daje da zauzmeš, posluša ono što prorok bude rekao u moje ime, **15** Jedan jedini svedok ne sme da svedoči protiv toga što ćeš ja smatrati odgovornim. **20** A ako se neki nekoga ko je počinio bilo kakav zločin ili prestup, prorok drzne da u moje ime kaže nešto što nisam Optužba može da se potvrди samo na osnovu zapovedio, ili da govoriti u ime drugih bogova, izjave dva ili tri svedoka. **16** Ako zlonamerni taj prorok neka se pogubi.' **21** Ti se možda pitaš svedok svedoči protiv nekoga da ga okrivi za u sebi: 'Kako da prepoznamo reč koju Gospod prestup, **17** tada neka oba čoveka koji se spore nije saopštio?' **22** Ako prorok objavi nešto u ime stanu pred Gospoda, pred sveštenike i sudije, Gospodnje, a to se ne ostvari, niti se ispuni, to koji budu služili u to vreme. **18** Onda sudije je reč koju Gospod nije saopštio. Prorok je to neka dobro ispitaju slučaj. Ako se ispostavi da je govorio iz sopstvene drskosti; ne boj ga se.

20 Kad kreneš u rat protiv svojih neprijatelja, i vidiš konje, bojne kočije, i vojsku brojniju od sebe, ne boj ih se, jer je s tobom Gospod, Bog tvoj, koji te je izveo iz Egipta. **2** Pre nego što stupiš u boj, neka pristupi sveštenik i obrati se narodu. **3** Neka im kaže: 'Čuj, Izraelju! Danas stupate u rat protiv svojih neprijatelja. Ne klonite srcem! Ne plašite se! Ne bojte se! Neka vas ne hvata strava od njih! **4** Jer, Gospod, Bog vaš, ide s vama da se boriti protiv vaših neprijatelja i da vas izbavi.' **5** Zatim neka se vojni zapovednici obrate narodu: 'Ima li koga da je sagradio novu kuću, ali se nije uselio u nju? Neka se vrati svojoj kući, da ne pogine u ratu pa da se drugi naseli u nju. **6** Imat će koga da je zasadio vinograd, a još ga nije brao? I on neka se vrati svojoj kući, da ne pogine u ratu, i da mu neko drugi ne obere rod. **7** Imat će koga da se verio, ali se još nije oženio? Neka se vrati svojoj kući, da ne pogine u ratu, pa da se neko drugi ne oženi njegovom verenicom.' **8** Neka vojni zapovednici još kažu narodu: 'Ima li koga da je plašljiv i malodušan? Neka se vrati svojoj

kući, da ne bi i njegova braća klonula srcem na svoj narod.' Tako će im krivica za prolivanje krv biti oproštena. 9 Ti ćeš ukloniti prolivanje narodu, neka postave glavare da vode narod. 10 nedužne krvi iz svoje sredine, ako budeš činio Kad kreneš na grad da ga napadneš, najpre mu što je pravo u Gospodnjim očima. 10 Kad podješ ponudi mir. 11 Ako prihvate mir i otvore gradska u rat protiv svojih neprijatelja i Gospod, Bog vrata, neka sav narod koji se nađe u njemu bude tvoj, ih preda u tvoje ruke, te ih zarobiš, 11 pa podvrgnut prinudnom radu, pa neka ti služi. 12 među zarobljenicima vidiš lepu ženu, zaljubiš Ako ne prihvatiš mir, nego zarati s tobom, opsedni se u nju i poželiš da je uzmeš sebi za ženu, 12 ga. 13 Kada ti ga Gospod, Bog tvoj, preda u ruke, dovedi je u svoju kuću. Onda neka se ošiša do pobjij mačem sve njegove muškarce. 14 A žene, glave, podreže nokte 13 i baci odeću u kojoj je decu, stoku i sve što se nađe u gradu – sav plen – bila zarobljena, pa neka provede mesec dana u uzmi sebi, pa uživaj u plenu svojih neprijatelja tvojoj kući oplakujući svoga oca i svoju majku, koje ti je predao Gospod, Bog tvoj. 15 Ovakonak toga možeš da joj pristupiš kao muž, pa postupaj sa svim gradovima koji su veoma daleko neka ti bude žena. 14 A ako ti ne bude po volji, od tebe, gradovima koji ne pripadaju narodima pusti je da ide gde god hoće. Ne smeš je prodati koji su odavde. 16 Samo u ovim gradovima, za novac, niti postupati s njom kao sa robinjom, koje ti Gospod, Bog tvoj, daje u nasledstvo, ne zato što si je ponizio. 15 Ako neki čovek ima dve ostavljam u životu živu dušu. 17 Samo Hetite, žene: jednu koju voli, a drugu koju ne voli, pa mu Amorejce, Hanance, Ferežane, Evejce i Jevusejce i ona što je voli i ona što je ne voli rode sinove, udari kletim uništenjem, kao što ti je Gospod, ali prvenac bude sin nevoljene – 16 kad dođe Bog tvoj naredio, 18 da vas ne bi naučili da činite dan da podeli svoju imovinu u nasledstvo svojim sva odvratna dela koja oni čine za svoje bogove, i sinovima – on ne sme dodeliti pravo prvorodstva da vi ne biste grešili protiv Gospoda, Boga svoga. sinu voljene na štetu sina nevoljene, koji mu je 19 Kad dugo vremena opsedao grad, boreći se da pravi prvenac. 17 Naime, on mora da prizna sina ga osvojiš, ne uništavaj njegovo drveće sekući nevoljene za prvencu i da mu da dvostruki deo ga sekirom. Ne seci ga, nego jedi njegov plod. svoje imovine, zato što je on prvenac njegove Zar su stabla na polju ljudi, pa da ih opsedao? 20 snage – njemu pripada pravo prvorodstva. 18 Možeš da uništavaš i sečeš samo ono drveće za Ako neko ima sina koji je tvrdoglav i buntovan, koje znaš da nisu voćke. Od njih gradi naprave za koji ne sluša svog oca i majku, čak ni kada ga opominju, 19 neka ga njegov otac i majka odvedu pred gradske starešine, kod vrata svoga mesta.

21 Ako se u zemlji koju ti Gospod, Bog tvoj, daje u posed, nađe telo usmrćenog čoveka da leži u polju, a ne zna se ko ga je ubio, **2** neka izadu starešine i sudije, pa neka izmere udaljenost od ubijenog do okolnih gradova. **3** Onda neka starešine grada, koji je najbliži ubijenom, uzmu junicu koja još nije radila, to jest, koja nije vukla pod jarmom. **4** Zatim starešine tog grada neka svedu junicu u neki nepresušni potok, u dolinu koja se ne obrađuje niti seje. Neka tamo kod potoka slome vrat junici. **5** Tada neka pristupe sveštenici, Leviti, jer je njih izabrao Gospod, Bog tvoj, da služe i da blagosiljavaju u ime Gospodnje; oni će razrešavati svaki spor i nasilje. **6** Potom starešine grada koji bude najbliži ubijenom, neka operu ruke u potoku nad junicom kojoj je slomljen vrat, **7** i izjave: 'Naše ruke nisu prolile ovu krv, niti smo svojim očima išta videli. **8** Zato oprosti svome narodu Izrailju, koji si otkupio, Gospode, i ne svaljuj krivicu za nedužnu krv

22 Ako vidiš vola ili ovcu svoga brata kako lutaju, nemoj da prođeš mimo njih, nego ih vrati svome bratu. **2** Ako tvoj brat ne živi blizu tebe, ili ga ne poznaješ, dovedi ih svojoj kući, pa neka budu kod tebe dok tvoj brat ne dođe da ih traži. Tada mu ih vrati. **3** Tako čini sa njegovim magarcem, s njegovim ogrtačem, i sa

svime što tvoj brat izgubi, a ti nađeš. Ne smeš s njom, **24** dovedite ih oboje na vrata toga grada, skretati pogled od onoga što je njegovo. **4** Ako pa ih zaspite kamenjem dok ne umru: ženu zato vidiš da je magarac ili vo tvoga brata pao na što nije zvala u pomoć u gradu, a čoveka zato putu, ne skreći pogled na drugu stranu, nego što je obeščastio ženu svoga bližnjega. Tako ćeš mu pomozi da ih podigne. **5** Žena ne sme da iskoreniti ovo zlo iz svoje sredine. **25** Ako čovek se oblači u mušku odeću, niti muškarac sme da nađe u polju na zaručenu devojku, pa na silu se oblači u žensku odeću, jer je Gospodu, Bogu legne s njom, neka umre samo čovek koji je legao tvome, odvratan svako ko to čini. **6** Ako putem s njom. **26** Devojci nemoj ništa da učiniš, jer nađeš na ptičje gnezdo, sa ptićima, ili s jajima, nije zaslužila smrtnu kaznu. Naime, to je isto na drvetu ili na zemlji, a majka sedi na ptićima ili kao kad neko napadne svoga bližnjega i ubije na jajima, ne uzimaj majku sa ptićima. **7** Majku ga. **27** On je naišao na nju u polju, ali iako je pusti na slobodu, a ptiće uzmi, da bi ti išlo dobro zaručena devojka zapomagala, nije bilo nikoga i da bi imao dug život. **8** Kad sagradiš novu kuću, da je izbavi. **28** Ako neki čovek nađe na mlađu napravi ogradu oko svog krova, da ne bi svalio devicu koja nije zaručena, pa je zgrabi i legne krivicu za prolivenu krv na svoj dom, ako neko s njom – ali ih razotkriju – **29** neka taj čovek padne s njega. **9** U svom vinogradu nemoj da da njenom oču pedeset srebrnjaka. A pošto ju seješ drugi usev, jer će i urod od useva koje je obeščastio, neka mu bude žena. Od nje se ne si zasejao, i urod od vinograda biti odvojen za sme razvesti dok je živ. **30** Neka se niko ne ženi Gospoda. **10** Nemoj da oreš sa volom i magarcem očevom ženom; niko da ne otkriva golotinju upregnutim zajedno. **11** Ne oblači se u odeću svoga oca.

načinjenu od vune i lana zajedno. **12** Napravi rese na četiri ugla ogrtića kojim se zaogrćeš. **13** Ako čovek oženi ženu i legne s njom, ali je onda zamrzi, **14** te iznese optužbe protiv nje i ocrni je, govoreći: 'Oženio sam se ovom ženom, ali kad sam legao s njom, nisam našao na njoj dokaz devičanstva', **15** tada neka devojčini majka i otac donesu dokaz njenog devičanstva pred gradske starešine, na vrata. **16** Zatim neka devojčin otac kaže: 'Dao sam svoju čerku ovom čoveku za ženu, ali ju je on zamrzeo. **17** Evo, on je izneo neosnovane optužbe, govoreći: „Nisam našao dokaz devičanstva na tvojoj čerki.“ Ovo je dokaz o devičanstvu moje čerke! Onda neka rasprostru posteljinu ispred gradskih starešina. **18** Zatim neka starešine tog grada uzmu tog čoveka i neka ga kazne; **19** neka ga udare globom od stotinu srebrnjaka, pa neka ih daju devojčinom oču, jer je ocrnio izrailjsku devicu. Neka mu zato ostane žena; ne sme se razvesti od nje dok je živ. **20** Ali, ako se optužba pokaže istinitom, da se nije našao dokaz devojčinog devičanstva, **21** neka izvedu devojku na kućna vrata njenog oca, pa neka je ljudi onog grada zaspri kamenjem dok ne umre, jer je učinila sramotu u Izraelju, odajući se bludu u domu svoga oca. Tako ćeš iskoreniti ovo zlo iz svoje sredine. **22** Ako se neki čovek zatekne da spava sa ženom koja je udata za drugoga, neka se oboje pogube: čovek koji je spavao sa tom ženom i sama žena. Tako ćeš iskoreniti ovo zlo iz Izraelja. **23** Ako se neki čovek zadesi u gradu, pa sretne mlađu devicu zaručenu za drugoga i legne

23 Neka se u zajednicu Gospodnju ne prima niko kome su mošnice zdrobljene, ili kome je muški ud osakačen. **2** Neka se u zajednicu Gospodnju ne prima mešanac; njegovo potomstvo neka se ne prima ni do desetog kolena. **3** U Gospodnju zajednicu neka se ne prima Amonac ni Moavac; njihovo potomstvo neka se nikada ne prima u zajednicu Gospodnju, čak ni u desetom kolenu, **4** zato što vam nisu izašli u susret sa hlebom i vodom kad ste izašli iz Egipta. Čak su unajmili i Valama, sina Veorovog, iz Fatura u Aram-Naharajimu, da te prokune. **5** Ali Gospod, Bog tvoj, nije htio da usliši Valama, nego je Gospod, Bog tvoj, preokrenuo kletvu u blagoslov, jer te voli Gospod, Bog tvoj. **6** Ne trudi se da sklopiš mir ni prijateljstvo s njima sveg svoga veka, zauvek. **7** Ne preziri Edomca, jer on ti je brat. Ne preziri ni Egipćanina, jer si bio došljak u njegovoj zemlji. **8** Njihovi potomci u trećem kolenu mogu da pristupe zajednici Gospodnjoj. **9** Kad podšeš s taborom na svoje neprijatelje, čuvaj se od svega što je nečisto. **10** Ako se neko od vas oskrnavi zbog noćnog izliva, neka izade izvan tabora i neka se ne vraća u njega. **11** Predveče neka se opere, pa neka se vrati u tabor kad zađe sunce. **12** Imaj mesto izvan tabora, gde ćeš ići napolje. **13** Sa svojom opremom drži i lopaticu. Kad ideš napolje, njome ćeš iskopati jamu i potom zakopati svoju nečist, **14** jer Gospod, Bog tvoj, ide posred tvojeg tabora da te zaštitи i da ti izruči tvoje neprijatelje. Zato neka tvoj tabor

bude svet. Neka Gospod ne zapazi ništa nedolično u njemu, da ne bi odstupio od tebe. **15** Ne vraćaj Neka živi u twojoj sredini, u mestu koje sam izabere u jednom od tvojih gradova koji mu se svidi. **17** Nijedna od čerki Izrailjevih hramskog bludnika među sinovima Izraeljevim. **18** Ne donosi platu bludnice, ni pseću zaradu niti za novac, niti za hranu, niti za bilo šta gde se naplaćuje kamata. **20** Strancu možeš da je to uračunati u pravedno delo pred Gospodom, naplaćuješ, ali tvome bratu ne smeš, da ti Gospod, Bog tvoj, da blagoslov u svemu čega se tvoje ruke late u zemlji u koju ulaziš da je zauzmeš. **21** Kad zavetuješ nekakav zavet Gospodu, Bogu preko tvojih usana i izvrši ono što si svojim ustima dobrovoljno zavetovao Gospodu, Bogu svome. **24** Ako uđeš u vinograd svoga bližnjega, jedi grožđa do mile volje, ali ga ne smeš staviti u svoju korpu. **25** Ako uđeš u žitno polje svoga bližnjega, klasje možeš trgati rukom, ali srp ne smeš prinositi žitu svoga bližnjega.

Tako ćeš iskoreniti ovo zlo iz svoje sredine. **8** Ako se pojavi guba, dobro pazi da učiniš sve što te pouče sveštenici, Leviti. Držite i vršite što sam njima zapovedio. **9** Sećaj se šta je Gospod, Bog tvoj, učinio Mariji na putu kad ste izašli iz Egipa. **10** Ako svome bližnjemu daješ što god u ne sme biti hramska bludnica, niti sme biti zajam, ne odlazi u njegovu kuću da uzmeš zalog hramskog bludnika od njega. **11** Ti stoj napolju, a taj čovek kome pozajmljuješ neka ti doneše napolje zalog. **12** Ako kao bilo kakav zavetni dar u dom Gospoda, Boga je čovek siromašan, nemoj legati sa njegovim svoga, jer je i jedno i drugo odvratno Gospodu, zalogom na sebi. **13** Njegov zalog moraš da mu Bogu tvome. **19** Ne naplaćuj svome bratu kamatu, vratiliš kad zađe sunce, da bi mogao da spava u niti za novac, niti za hranu, niti za bilo šta gde svom ogrtaču. Tako će te blagosiljati, a tebi će se se naplaćuje kamata. **20** Strancu možeš da je to uračunati u pravedno delo pred Gospodom, naplaćuješ, ali tvome bratu ne smeš, da ti Gospod, Bog tvoj, da blagoslov u svemu čega se tvoje ruke late u zemlji u koju ulaziš da je zauzmeš. **21** Kad zavetuješ nekakav zavet Gospodu, Bogu dana mu isplaćuj njegovu zaradu, pre nego što svome, ne oklevaj da ga ispunиш, jer će to Gospod, Bog tvoj, jamačno tražiti od tebe, pa ćeš navući život. Inače će zavapiti Gospodu protiv tebe, pa greh na sebe. **22** A ako se ne zavetuješ, nećeš navući na sebe greh. **16** Neka se očevi ne navući greh na sebe. **23** Ispuni ono što pređe preko tvojih usana i izvrši ono što si svojim jedi grožđa do mile volje, ali ga ne smeš staviti u svoju korpu. **25** Ako uđeš u žitno polje svoga bližnjega, klasje možeš trgati rukom, ali srp ne smeš prinositi žitu svoga bližnjega.

24 Ako čovek uzme ženu i postane joj muž, ali mu ona ne bude po volji, pošto je pronašao nešto nedolično na njoj, neka joj napiše potvrdu o razvodu, uruči joj je i otera je iz svoje kuće. **2** A ako ode iz njegove kuće i postane žena drugom čoveku, **3** pa je i taj drugi čovek zamrzi i napiše joj potvrdu o razvodu, uruči joj je i otera je iz svoje kuće – ili taj drugi čovek, koji ju je uzeo za ženu, umre – **4** tada prvi muž koji ju je oterao, ne može da je vrati k sebi kako bi je uzeo za ženu, nakon što se tako oskrnavila. Bilo bi to odvratno pred Gospodom. Zato ne uvaljuj u greh zemlju, koju ti Gospod, Bog tvoj, daje u nasledstvo. **5** Ako se neko tek oženi, neka ne ide u vojsku; njemu se ne sme ništa stavljati u dužnost. On će oslobođen provesti godinu dana u svojoj kući, da razveseljuje ženu kojom se oženio. **6** Niko da ne uzima u zalog vodenični kamen, ni gornji ni donji, jer bi tako uzeo u zalog nečiji život. **7** Ako se nađe neko da je oteo svoga brata, Izailjca, te da je postupio s njim kao s robom ili ga je prodao, neka se otmičar pogubi.

Tako ćeš iskoreniti ovo zlo iz svoje sredine. **8** Ako se pojavi guba, dobro pazi da učiniš sve što sam njima zapovedio. **9** Sećaj se šta je Gospod, Bog tvoj, učinio Mariji na putu kad ste izašli iz Egipa. **10** Ako svome bližnjemu daješ što god u ne sme biti hramska bludnica, niti sme biti zajam, ne odlazi u njegovu kuću da uzmeš zalog hramskog bludnika od njega. **11** Ti stoj napolju, a taj čovek kome pozajmljuješ neka ti doneše napolje zalog. **12** Ako kao bilo kakav zavetni dar u dom Gospoda, Boga je čovek siromašan, nemoj legati sa njegovim svoga, jer je i jedno i drugo odvratno Gospodu, zalogom na sebi. **13** Njegov zalog moraš da mu Bogu tvome. **19** Ne naplaćuj svome bratu kamatu, vratiliš kad zađe sunce, da bi mogao da spava u niti za novac, niti za hranu, niti za bilo šta gde svom ogrtaču. Tako će te blagosiljati, a tebi će se se naplaćuje kamata. **20** Strancu možeš da je to uračunati u pravedno delo pred Gospodom, naplaćuješ, ali tvome bratu ne smeš, da ti Gospod, Bog tvoj, da blagoslov u svemu čega se tvoje ruke late u zemlji u koju ulaziš da je zauzmeš. **21** Kad zavetuješ nekakav zavet Gospodu, Bogu dana mu isplaćuj njegovu zaradu, pre nego što svome, ne oklevaj da ga ispunиш, jer će to Gospod, Bog tvoj, jamačno tražiti od tebe, pa ćeš navući život. Inače će zavapiti Gospodu protiv tebe, pa greh na sebe. **22** A ako se ne zavetuješ, nećeš navući na sebe greh. **16** Neka se očevi ne navući greh na sebe. **23** Ispuni ono što pređe preko tvojih usana i izvrši ono što si svojim jedi grožđa do mile volje, ali ga ne smeš staviti u svoju korpu. **25** Ako uđeš u žitno polje svoga bližnjega, klasje možeš trgati rukom, ali srp ne smeš prinositi žitu svoga bližnjega.

25 Kad dođe do svađe između ljudi i oni dođu pred sud, sudije neka dodele pravo nevinom, a krivca neka osude. **2** Ako krivac zasluži šibanje, neka mu sudija naredi da legne, i neka mu u njegovoj prisutnosti odbroje onolikо udaraca koliko zaslužuje njegova krivica. **3** Četrdeset udaraca može da mu se udari, ali ne više, da se tvoj brat ne bi ponizio pred tobom, ako bi mu se udarilo više udaraca. **4** Ne zavejuz usta volu kad vrše. **5** Kad braća stanuju zajedno, pa jedan od njih umre, a nije imao sina, žena umrloga neka se ne udaje za tuđinca izvan porodice, nego neka joj pristupi njen never i uzme je za ženu i

tako izvrši deversku dužnost. **6** Prvenac koga moćan i brojan. **6** Ali Egipćani su nas zlostavljali ona rodi, vodiće se na ime njegovog preminulog i ugnjetavali, i nametnuli nam težak rad. **7** Tada brata, da njegovo ime ne izumre iz Izraelja. **7** A smo zavapili Gospodu, Bogu naših otaca, i Gospod ako on ne bude htio da uzme svoju snahu za je čuo naš glas i video naš jad, mukotrpni rad ženu, neka ga njegova snaha odvede na gradska i potlačenost. **8** Gospod nas je izveo iz Egipta vrata, pred starešine i neka izjavi: 'Moj dever moćnom rukom, ispruženom mišicom, velikom neće da sačuva ime svome bratu u Izraelju; neće strahotom, te znacima i čudima. **9** On nas je da mi učini deversku dužnost.' **8** Tada neka ga doveo do ovog mesta i dao nam ovu zemlju, starešine njegovog grada pozovu i razgovaraju zemlju kojom teku mleko i med. **10** Sada, evo, sa njim. Ako on ostane pri svom, govoreći: 'Neću prinosim prve plodove zemlje, koju si mi ti, o, da je uzmem [za ženu]', **9** onda neka mu njegova Gospode, dao.' Zatim položi to pred Gospoda, snahu, u prisustvu starešina, pristupi, skine mu Boga svoga, pa se pokloni pred Gospodom, sandalu s noge, pljune mu u lice i kaže ovo: Bogom svojim. **11** I raduj se zajedno sa Levitom i 'Ovako se radi čoveku koji neće da podigne dom došljakom u tvojoj sredini za sve dobro što je svoga brata.' **10** Taj neka se prozove u Izraelju tebi i tvome domu dao Gospod, Bog tvoj. **12** A 'Dom bosoga'. **11** Ako se dva čoveka potuku, a kad u trećoj godini, godini desetka, završiš sa žena od jednoga priđe da izbavi svoga muža od izdvajanjem svega desetka od godišnjeg uroda, i ruku onoga koji ga tuče, pa pruži ruku i uhvati kad ga daš Levitu, strancu, siročetu i udovici, ga za mošnice, **12** odseci joj ruku. Ne pokazuj joj da jedu i da se nasite, **13** reci pred Gospodom, milosti. **13** Ne drži u svojoj torbi dvojaku meru: Bogom svojim: 'Uklonio sam iz kuće sve što je težu i lakšu. **14** Takode, ne drži u svojoj kući posvećeno Gospodu. Šta više, to sam dao Levitu, dvojaku meru za žito: veću i manju. **15** Tvoja strancu, siročetu i udovici, prema tvojoj zapovedi mera neka bude tačna i poštena, a tako i tvoja koju si mi dao. Nisam prekršio, niti zaboravio, žitna mera neka bude tačna i poštena, da bi nijednu od tvojih zapovedi. **14** U svojoj žalosti dugo živeo na zemlji koju ti daje Gospod, Bog ništa od toga nisam jeo, ništa od toga nisam tvoj. **16** Jer, Gospodu, Bogu tvome, je odvratan uklanjanje kad sam bio nečist, niti sam išta od toga svako ko čini ovo, svako ko radi nepošteno. **17** prinosim mrtvacu. Poslušao sam glas Gospoda, Sećaj se šta ti je učinio Amalik kad si izašao iz Boga svoga, i učinio onako kako mi je zapovedio. Egipta. **18** On te je presreo na putu i napao u **15** Pogledaj s nebesa, iz svog svetog Prebivališta, tvom zaleđu sve posustale, kad si bio malaksao i pa blagoslovi svoj narod, Izraelj, i zemlju koju si iscrpljen, jer se nije Boga bojao. **19** Stoga, kad nam dao, zemlju kojom teku mleko i med – kako ti Gospod, Bog tvoj, da počinak od svih tvojih si se zakleo našim ocima!' **16** Danas ti Gospod, Bog neprijatelja oko tebe, u zemlji koju ti Gospod, tvoj, zapoveda da vršiš ove uredbe i propise. Drži Bog tvoj, daje u nasledstvo, istrebi pod nebom ih i vrši svim svojim srcem i svom svojom dušom. spomen na Amalika. Ne zaboravi!

26 A kad dođeš u zemlju koju ti Gospod, Bog tvoj, daje u nasledstvo, i ti je zauzmeš i nastaniš se u njoj, **2** uzmi nešto od prvine svih poljskih plodova koje ti rodi zemlja, koju ti daje Gospod, Bog tvoj, stavi ih u košaru i idi na mesto koje izabere Gospod, Bog tvoj, da tamo nastani svoje ime. **3** Idi k svešteniku koji bude služio u to vreme i reci mu: 'Izjavljujem danas pred Gospodom, Bogom tvojim, da sam ušao u zemlju za koju se Gospod zakleo našim ocima da će nam je dati.' **4** Zatim neka sveštenik uzme košaru iz tvoje ruke i položi je pred žrtvenik Gospoda, Boga tvoga. **5** Ti ćeš na to izgovoriti pred Gospodom, Bogom tvojim: 'Moj je otac bio aramejski latalica Bogom tvojim: 'Moj je otac bio aramejski latalica belo. **3** Na njima napiši sve reči ovog Zakona koji je sišao u Egipt i boravio tamo kao stranac Tamo je postao narod veliki, Gospod, Bog tvoj, zemlju kojom teku mleko

17 Danas si izjavio da će Gospod biti tvoj Bog, i da ćeš slediti njegove puteve i držati njegove uredbe i propise, i slušati njegov glas. **18** Danas je Gospod izjavio da si njegov narod, njegova dragocena svojina, kao što ti je obećao, i da ćeš držati sve njegove zapovedi. **19** On će te uzvisiti čašću, imenom i slavom nad svim narodima koje je stvorio; ti ćeš biti narod posvećen Gospodu, Bogu svome, kako je obećao.'

27 Zatim Mojsije sa izraelskim starešinama, zapovedi narodu: „Držite sve zapovesti koje vam danas zapovedam. **2** Onog dana kad predete Jordan u zemlju koju ti daje Gospod, Bog tvog, podigni sebi veliko kamenje i okreći ih u belo. **3** Na njima napiši sve reči ovog Zakona kad pređeš tamo da uđeš u zemlju koju ti daje sa šaćicom ljudi.

i med, kako ti je obećao Gospod, Bog tvojih kad ulaziš, blagosloven kad izlaziš. **7** Kad tvoji otaca. **4** Dakle, kad predeš Jordan, podigni ovo neprijatelji ustanu na tebe, Gospod će učiniti kamenje na gori Eval, kako ti zapovedam danas, da budu potučeni pred tobom. Krenuće jednim i okreći ih u belo. **5** Tamo podigni žrtvenik putem na tebe, a razbežati se pred tobom na Gospodu, Bogu svome, kameni žrtvenik, ali na sedam puteva. **8** Gospod će narediti da blagoslov njega ne spuštaj dleto. **6** Žrtvenik Gospodu, Bogu bude s tobom, u tvojim žitnicama i u svemu čega svome, podigni od neklesanog kamenja i na se tvoje ruke late, te blagosloviti zemlju koju ti njemu prinesi žrtve svespalnice Gospodu, Bogu daje Gospod, Bog tvoj. **9** Gospod će te učiniti svome. **7** Prinosi i žrtve mira. Jedi ih tamo i svojim posvećenim narodom, kao što ti se zakleo, raduj se pred Gospodom, Bogom svojim. **8** Na ako budeš držao zapovedi Gospoda, Boga svoga, kamenju napiši sve reči ovog Zakona, jasno i sledio njegove puteve. **10** Tada će svi narodi čitko.“ **9** Mojsije reče sveštenicima, Levitima i na zemlji videti da je ime Gospodnje zazvano svem Izrailju: „Utihni, Izrailju, i počuj! Danas nad tobom, pa će te se bojati. **11** Gospod će te si postao narod Gospoda, Boga svoga. **10** Zato obilato obdariti dobrima: plodom tvoje utrobe, slušaj glas Gospoda, Boga svoga, i vrši njegove prirastom tvoje stoke i rodom sa tvoje njive, na zapovedi i uredbe, koje ti danas nalažem.“ **11** Tog zemlji za koju se Gospod zakleo tvojim ocima da dana zapovedi Mojsije narodu: **12** Kad pređete će ti je dati. **12** Gospod će ti otvoriti svoju bogatu preko Jordana, neka ova plemena stanu na riznicu – nebo – da daje kišu tvojoj zemlji u pravo goru Gerizim da blagosiljaju narod: Simeun, vreme, i da blagoslovi sve čega se tvoje ruke late. Levi, Juda, Isahar, Josif i Venijamin. **13** A ova Ti ćeš davati u zajam mnogim narodima, ali ti plemena neka stanu na goru Eval da izgovaraju sam nećeš uzimati u zajam ni od koga. **13** Gospod prokletstva: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dani i će te učiniti glorijom, a ne repom. Uvek ćeš biti Neftalim. **14** Zatim neka Leviti jakim glasom kažu na vrhu, nikad na dnu, ako poslušaš zapovedi svim Izraeljcima: **15** „Neka je proklet svako ko Gospoda, Boga svoga, koje ti danas zapovedam napravi sebi idola, klesanog ili livenog, stvar da ih držiš i vršiš. **14** Zato ne skreći od ovih odvratnu Gospodu, delo umetnika, i stavi ga na reči koje ti danas nalažem, ni desno ni levo, da skrovito mesto!“ **16** „Proklet bio ko ne poštuje bi išao za drugim bogovima i služio im. **15** Ali majku i oca!“ **17** „Proklet bio ko pomera kamen ako ne budeš slušao glas Gospoda, Boga svoga, međaš svoga bližnjeg!“ **18** „Proklet bio ko zavodi držeći i vršeći sve njegove zapovedi i uredbe, slepca na stranputicu!“ **19** „Proklet bio ko izvrće koje ti ja danas nalažem, doći će na tebe sva pravo stranca, siročeta i udovice!“ **20** „Proklet ova prokletstva i sustići te. **16** Proklet ćeš biti bio ko legne sa ženom svoga oca, jer je otkrio u gradu, proklet ćeš biti na polju. **17** Prokleta golotinju svoga oca!“ **21** „Proklet bio ko legne će biti košara tvoja i načve tvoje. **18** Proklet će s bilo kakvom životinjom!“ **22** „Proklet bio ko biti plod tvoje utrobe, rod tvoje zemlje, telad legne sa svojom sestrom, sa čerkom svoga oca ili tvorih krava i jagnjad tvoga stada. **19** Proklet će čerkom svoje majke!“ **23** „Proklet bio ko legne biti kad ulaziš, proklet kad izlaziš. **20** Gospod će sa svojom taštom!“ **24** „Proklet bio ko potajno poslati na tebe prokletstvo, pometnju i kaznu, ubije svoga bližnjeg!“ **25** „Proklet bio ko uzima na sve čega se tvoja ruka lati da uradi, dok ne mito da ubije nevinu dušu!“ **26** „Proklet bio ko budeš istrebljen i brzo ne propadneš zbog svojih ne bude ispunjavao reči ovog Zakona i vršio ih!“

28 Ako budeš verno slušao glas Gospoda, Boga svoga, držeći i vršeći sve njegove zapovedi, koje ti ja danas zapovedam, Gospod, Bog tvoj, uzvisiće te nad svim narodima na zemlji. **2** Svi ovi blagoslovi spuštiće se na tebe i ostvariti se na tebi, ako poslušaš glas Gospoda, Boga svoga. **3** Blagosloven ćeš biti u gradu i blagosloven na polju. **4** Blagosloven će biti plod tvoje utrobe, rod tvoje zemlje, i prirast tvoje stoke: telad tvorih krava i jagnjad tvorih stada. **5** Blagosloveće biti tvoje košare i načve. **6** Blagosloven će biti

kraljevstva na zemlji. **26** Tvoje mrtvo telo biće robovačeš svojim neprijateljima, koje će Gospod hrana svim pticama nebeskim i divljem zverinju poslati protiv tebe, u gladi i žedi, u golotinji i zemaljskom, ali neće biti nikoga da ih otera. potpunoj oskudici. On će staviti gvozdeni jaram **27** Gospod će te udariti egipatskim čirevima, na tvoj vrat dok te ne istrebi. **49** Gospod će iz šuljevima, krastama i šugom, od kojih nećeš moći daleka, s kraja zemlje, dovesti narod na tebe koji da se izlečiš. **28** Gospod će te udariti ludilom, će se obrušiti kao orao, narod čiji jezik nećeš slepilom i pometnjom uma. **29** Tumaračeš usred razumeti, **50** narod bezdušan koji neće imati bela dana, kao što slepac tumara u tami, ali nećeš obzira prema starcu niti milosti prema detetu. imati uspeha u svojim poduhvatima; bićeš tlačen **51** On će izjesti mladunčad tvoje stoke, urod tvoje i pljačkan celog svog veka, ali neće biti nikoga zemlje, dok te ne istrebi; neće ti ostaviti ni žito, da te izbavi. **30** Zaručićeš se sa ženom, ali će ni mlado vino, ni ulje, ni telad tvoje stoke, ni je drugi uzeti i leći s njom. Izgradićeš kuću, ali jagnjad tvojeg stada, dok te ne upropasti. **52** nećeš živeti u njoj. Zasadićeš vinograd, ali ga Opsedaće te u svim tvojim gradovima širom nećeš brati. **31** Vola će ti na tvoje oči zaklati, ali tvoje zemlje, dok ne sruši tvoje visoke i utvrđene ti od njega nećeš jesti. Magarca će ti ugrabiti zidine u koje si se uzdao. Opsedaće te po svim pred tobom, ali ti ga neće vratiti. Tvoje ovce će tvojim gradovima širom tvoje zemlje koju ti je biti predane tvojim neprijateljima, a neće biti dao Gospod, Bog tvoj. **53** A ti ćeš jesti plod svoje nikog da ti priskoči u pomoć. **32** Tvoje sinove utrobe, meso svojih sinova i svojih čerki, koje ti i čerke predavaće drugom narodu; isplakaćeš je dao Gospod, Bog tvoj, tokom opsade i nevolje svoje oči gledajući za njima svaki dan, ali ćeš kojom te tvoj neprijatelj bude pritisnuo. **54** Čak biti bespomoćan. **33** Rod tvoje zemlje i sav tvoj će i najblaži i najosetljiviji čovek među tobom trud pojše narod koji ne poznaješ. Bićeš tlačen zlobnim okom gledati na svoga brata, ljubljenu i gažen celog svog veka. **34** Sići ćeš s uma od ženu, i svoju decu koja mu prežive; **55** nijednom prizora koje će tvoje oči gledati. **35** Gospod će te od njih neće davati meso svojih sinova koje bude udariti opakim čirevima po kolenima i bedrima, jeo, jer mu drugo neće ostati, tokom opsade i od kojih nećeš moći da se izlečiš – od stopala nevolje kojom te tvoj neprijatelj bude pritisnuo tvojih nogu do temena tvoje glave. **36** Gospod po svim tvojim gradovima. **56** Čak će i najnežnija će odvesti tebe i cara koga budeš postavio nad i najosetljiviju žena, toliko nežna i osetljiva da se sobom, narodu za koji nisu znao ni ti ni tvoji preci, ne usuđuje da spusti stopala na zemlju, zlobnim pa ćeš tamo služiti drugim bogovima, drvenim i okom gledati voljenog muža, svoje sinove i svoje kamenim. **37** Bićeš predmet zgražanja, rughanja i čerke, posteljicu koja joj između nogu izade i podsmeha za sve narode kojima te Gospod bude decu koju rodi. **57** Ona će ih – zbog sve veće odveo. **38** Sejaćeš mnogo semena po njivi, ali oskudice – krišom jesti tokom opsade i nevolje ćeš malo žeti, jer će ti skakavci pojesti urod. **39** kojom će te pritisnuti tvoj neprijatelj po tvojim Sadićeš vinograde i obrađivati ih, ali vino nećeš gradovima. **58** Ako ne budeš držao i vršio sve reči piti, niti brati grožđe, jer će ga izjesti crvi. **40** ovoga Zakona koje su napisane u ovoj knjizi, te se Maslina ćeš imati po celom svom području, ali se ne budeš bojao ovog slavnog i strašnog imena – uljem nećeš mazati, jer će ti masline opadati. **41** Gospoda, Boga svoga – **59** Gospod će udariti tebe Rađaće ti se sinovi i čerke, ali tebi nećeš pripadati, i tvoje potomstvo pošastima, pošastima velikim i jer će otici u ropstvo. **42** Sve tvoje drveće i strašnim, i bolestima opakim i dugotrajnim. **60** plodovi tvoje zemlje postaće plen skakavaca. **43** On će dovesti na tebe sve bolesti egipatske od Stranac koji živi među tobom uzdizće se sve kojih si strahoval, i one će se prilepiti za tebe. **61** više i više nad tobom, a ti ćeš padati sve niže Gospod će još podići na tebe svaku vrstu bolesti i niže. **44** On će ti davati u zajam, ali ti njemu i pošasti koja nije zapisana u knjizi ovog Zakona, nećeš davati u zajam. On će biti glava, a ti ćeš dok istrebljen ne budeš. **62** Ostaće vas šačica, biti rep. **45** Sva će te ova prokletstva snalaziti, iako ste bili brojni kao zvezde na nebu, zato što goniti i stizati te, dok ne budeš istrebljen, zato nisi slušao glas Gospoda, Boga svoga. **63** I kako što nisi slušao glas Gospoda, Boga svoga, držeći se Gospod radovao dok vam je davao napretka zapovedi i odredbe koje ti je zapovedio. **46** Ona i množio vas, tako će se Gospod radovati dok će biti znak i čudo za tebe i tvoje potomstvo do vas bude upropastavao i istrebljivao. Tako će te veka. **47** Pošto nisi služio Gospodu, Bogu svome, biti iskorenjeni iz zemlje u koju ulazite da je veselog i radosnog srca, pored svega obilja, **48** zauzmete. **64** Gospod će te rasejati među sve

narode, s jednog kraja zemlje na drugi. Tamo ćeš služiti drugim bogovima od drveta i kamena za koje nisi znao ni ti ni tvoji preci. **65** Među tim narodima nećeš naći odmora, niti počinka svojim stopalima. Tamo će ti Gospod dati plašljivo srce, ili žena, porodica ili pleme kome bi se danas srce iščile oči i ojađenu dušu. **66** Život će ti visiti provoditi u neizvesnosti. **67** Ujutro ćeš govoriti: „Da je samo veče!“, a uveče: „Da je samo jutrol“, zbog straha koji će ti obuzimati srce i od prizora koji će ti oči gledati. **68** Gospod će te brodovima vratiti u Egipat, putem za koji sam ti rekao da ga više ne smeš videti. Tamo ćete se sami prodavati svojim neprijateljima za sluge i sluškinje, ali neće biti kupca.

29 Ovo su reči saveza koji je Gospod zapovedio

Mojsiju da sklopi sa Izrailcima u zemlji moavskoj, osim saveza koji je sklopio sa njima na Horivu. **2** Mojsije pozva sve Izraeljce i reče im: Vi ste videli sve što je Gospod na vaše oči učinio u Egiptu faraonu, svim njegovim dvoranima i celoj njegovojo zemlji. **3** Svojim očima si video velika iskušenja, znakove i ona velika čudesa. **4** Gospod vam sve do danas nije dao um da razumete, oči da vidite i uši da čujete. **5** Četrdeset godina sam vas vodio po pustinji; odeća vam se nije pocepala, niti vam se obuća na vašim nogama poderala. **6** Hleba niste jeli, vina i žestoka pića niste pili, da biste znali da sam ja Gospod, Bog vaš. **7** Kada ste došli na ovo mesto u susret vam je izašao Sihon, car esevonski, i Og, car vasanski, da zarate protiv nas, ali smo ih mi potukli. **8** Uzeli smo njihovu zemlju i dali je u nasledstvo Ruvimovom i Gadovom plemenu, i polovini Manasijinog plemena. **9** Zato držite i vršite reči ovog saveza, da biste imali uspeha u svemu što radite. **10** Danas svi stojite u prisustvu Gospoda, Boga svoga: glavari vaših plemena, starešine i vojni zapovednici, svi Izraeljci, **11** vaša deca i žene, stranci koji žive u vašem taboru – od onoga što ti cepa drva do onoga što ti nosi vodu – **12** da stupite u savez sa Gospodom, Bogom svojim, koji Gospod, Bog vaš, sklapa danas sa vama, **13** da bi te postavio danas sebi za narod, i da bi bio tvoj Bog, kao što ti je obećao, i kao što se zakleo tvojim ocima, Avrahamu, Isaku i Jakovu. **14** Ovaj savez i ovu zakletvu ne sklapam samo sa vama, **15** koji danas stojite ovde sa nama pred Gospodom, Bogom našim, nego i sa onima koji danas nisu ovde. **16** Vi, naime, i sami znate kako smo živelji u egipatskoj zemlji i kako smo

prolazili posred naroda; [onih naroda] kroz koje ste prošli. **17** Videli ste njihove gadosti i idole od drveta i kamena, srebra i zlata, koji su kod njih. **18** Neka se ne nađe među vama muškarac odvratilo od Gospoda, Boga našeg, da ide da služi sebi: „Biće sve u redu sa mnom, pa ako i živim po samovolji svoga srca“, poplava će odneti suvu zemlju. **20** Gospod neće biti voljan da oprosti takvome, nego će Gospodnji gnev i ljubomora planuti na njega, pa će svaka kletva zapisana u ovoj knjizi pasti na njega. Tako će Gospod istrebiti njegovo ime pod nebom. **21** Gospod će odvojiti zlikovca od svih plemena Izrailjevih, po svim kletvama saveza koje su napisane u knjizi ovog Zakona. **22** Tada će kasniji naraštaj, vaši sinovi koji dođu posle vas i došljak koji dođe iz daleke zemlje, kad vide rane na zemlji i njene bolesti kojima ju je Gospod udario, reći: **23** „Cela je zemlja spaljena sumporom i solju! Niko je ne seje, ništa iz nje ne niče, nikakva trava iz nje ne raste. Opustošena je kao Sodoma i Gomora, kao Adma i Sevojim, koje Gospod uništi u svom gnevnu i jarosti!“ **24** Svi će narodi pitati: „Zašto Gospod učini ovako sa ovom zemljom? Šta izazva ovaj veliki plamteći gnev?“ **25** Odgovoriće im: „Zato što su napustili savez Gospoda, Boga svojih otaca, koji je sklopio sa njima kad ih je izveo iz zemlje egipatske. **26** Otišli su da služe i klanjavaju se drugim bogovima, bogovima za koje nisu znali i koje im on nije namenio. **27** Zato je planuo gnev Gospodnji na ovu zemlju, pustivši na nju sva prokletstva koja su zapisana u ovoj knjizi. **28** Gospod ih je iskorenio iz njihove zemlje u ljutini, jarosti i velikom gnevnu, i bacio ih u drugu zemlju. Tako je i danas.“ **29** Što je skriveno, to pripada Gospodu, Bogu našem, a što je otkriveno, to pripada nama i našoj deci zauvek, da vršimo sve reči ovoga Zakona.

30 A kad se sve ove reči, blagoslov i prokletstvo, koje sam postavio pred tobom, ispune na tebi i ti ih uzmeš k srcu, među svim narodima u koje te Gospod, Bog tvoj, bude izgnao, **2** te se vratиш Gospodu, Bogu svome, svim srcem i svom dušom svojom, ti i twoji sinovi, i budeš slušao njegov glas u svemu što ti danas zapovedam, **3** Gospod, Bog tvoj, će vratiti twoje izgnanike i smilovati ti se. Onda će te vratiti i sabrati te

iz svih naroda među koje te je rasejao Gospod, **31** Mojsije izađe i reče ove reči celom Izrailju. Bog tvoj. **4** Pa makar bio isteran i na sam kraj nebesa, Gospod, Bog tvoj, će te sabrati odande, godina, i ne mogu više izlaziti i vraćati se. Gospod odande će te uzeti. **5** Gospod, Bog tvoj, dovešće mi je rekao: 'Nećeš preći preko Jordana.' **3** Sam te u zemlju koju su posedovali tvoji preci, pa Gospod, Bog tvoj, preći će pred tobom; on će ćeš je ti zaposesti; a on će te učiniti uspešnjim da istrebi ove narode pred tobom, pa ćeš ih i brojnijim od tvojih predaka. **6** Gospod, Bog izgnati. Isus će ići pred tobom, kao što je Gospod tvoj, obrezaće tvoje srce i srce tvog potomstva, rekao. **4** Gospod će postupiti sa njima onako kako bi voleo Gospoda, Boga svoga, svim svojim kako je postupio sa Sihonom i Ogom, carevima srcem i svom svojom dušom, da bi živeo. **7** amorejskim, i njihovom zemljom, kada ih je Gospod, Bog tvoj, će sva ova prokletstva baciti istrebio. **5** Gospod će vam ih predati, a ti ćeš na tvoje neprijatelje i na tvoje mrzitelje koji postupiti sa njima prema svim zapovedima koje su te progonili. **8** A ti ćeš ponovo slušati glas sam vam dao. **6** Zato budite jaki i odvažni! Ne Gospodnji i vršiti sve zapovesti koje ti ja danas bojte se, niti strahujte od njih! Jer, Gospod, Bog nalažem. **9** Gospod, Bog tvoj, će ti dati uspeha u tvoj, ide sa tobom; on neće odstupiti od tebe svakom poslu kojega se tvoje ruke late, u plodu niti će te ostaviti.“ **7** Mojsije pozva Isusa i reče tvoje utrobe, prirastu tvoje stoke i urodu tvoje mu pred celim Izrailjem: „Budi jak i odvažan, zemlje, jer će ti se Gospod opet radovati čineći ti jer ćeš ti ući sa ovim narodom u zemlju za koju dobro, kao što se radovao tvojim ocima, **10** ako se Gospod zakleo njihovim ocima da će im je poslušaš glas Gospoda, Boga svoga, kako bi držao dati. Ti ćeš im je predati u nasledstvo. **8** Sam njegove zapovesti i uredbe, koje su zapisane u Gospod ide pred tobom. On će biti sa tobom; knjizi ovog Zakona, te ako se okreneš Gospodu; on neće odstupiti od tebe, niti će te ostaviti. Bogu svome, svim svojim srcem i svom svojom Ne boj se i ne strahuji!“ **9** Mojsije napisa ovaj dušom. **11** Naime, ova zapovest koju ti ja danas Zakon i dade ga sveštenicima, Levitima, koji nose nalažem nije preteška za tebe niti je za tebe Kovčeg saveza Gospodnjeg, i svim izrailjskim nedostizna. **12** Nije na nebu, pa da kažeš: „Ko starešinama. **10** Tada im [Mojsije] naredi i reče: će se popeti na nebo da nam je donese, da je „Na kraju svake sedme godine, u vreme oprosne čujemo i vršimo je?“ **13** Nije ni preko mora, pa godine, na praznik Senica, **11** kad sav Izrail dođe da kažeš: „Ko će od nas preći preko mora da da se pojavi pred licem Gospoda, Boga svoga, nam je donese, da je čujemo i vršimo je?“ **14** Reč na mestu koje on izabere, pročitaj ovaj Zakon je, naime, blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome pred celim Izrailjem, na njihove uši. **12** Neka srcu, da je vršiš. **15** Gledaj! Danas postavljam se okupi narod, muškarci, žene, deca i stranac pred tebe život i smrt, sreću i nesreću. **16** Jer, koji živi u tvojim gradovima, da čuju i da nauče ja ti danas zapovedam da voliš Gospoda, Boga da se boje Gospoda, Boga vašeg, te da drže i svoga, da slediš njegove puteve i držiš njegove vrše sve reči ovoga Zakona. **13** A njihova deca, zapovedi, uredbe i propise, da bi živeo, te da bi te koja ne znaju Zakon, čuće i naučiće da se boje umnožio Gospod, Bog tvoj, i da bi te blagoslovio Gospoda, Boga vašeg, za sve vreme koje budete u zemlji u koju ulaziš da je zauzmeš. **17** Ali ako živeli u zemlji koju ćete zauzeti, kad predete se tvoje srce odvrati, ako ne budeš slušao, nego preko Jordana.“ **14** Gospod reče Mojsiju: „Evo, zastraniš i budeš se klanjao drugim bogovima i primaklo se vreme tvoje smrti. Zato pozovi Isusa, služio im, **18** kažem vam danas da ćete sigurno pa stanite kod Šatora od sastanka, da ga postavim propasti. Nećete dugo živeti u zemlji, u koju, u službu.“ Mojsije i Isus odu i stanu kod Šatora prelazeći preko Jordana, ulaziš da je zauzmeš. od sastanka. **15** Tada se Gospod ukaza u Šatoru **19** Danas pozivam nebo i zemlju za svedoke, da u stubu od oblaka. Stub od oblaka je stajao na sam postavio pred vas život i smrt, blagoslov i ulazu u Šator. **16** Gospod reče Mojsiju: „Evo, ti prokletstvo. Stoga izaberite život, da živate vi i ćeš uskoro otpočinuti sa svojim precima, a ovaj vaše potomstvo, **20** voleći Gospoda, Boga svoga, narod će početi da bludniči sa drugim bogovima slušajući njegov glas, i držeći se njega. Jer on je iz strane zemlje u koju će ući. Mene će napustiti tvoj život i dužina tvojih dana, da bi mogao da i prekršti savez koji sam sklopio sa njim. **17** U boraviš u zemlji za koju se Gospod zakleo tvojim taj dan će planuti moj gnev na njih, pa će ih ocima, Avrahamu, Isaku i Jakovu, da će im je napustiti i sakriti svoje lice od njih. A kad ih dati.

u taj dan snađu velika zla i nevolje, goroviće:

'Nisu li me snašle ove nevolje zato što moj Bog otac koji te je stvorio, koji te je načinio i nije u mojoj sredini?' **18** U taj dan ču sigurno ojačao? **7** Spomenite se davnih dana, rasudite o sakriti svoje lice zbog svega zla što je učinio, godinama minulih vekova. Upitaj svog oca, on okrenuvši se drugim bogovima. **19** A sad napiši če ti objasniti, i svoje starešine, oni će ti reći. sebi ovu pesmu. Neka je nauče Izrailjci! Nauči ih **8** Kad je Svevišnji delio nasledstvo narodima, da je pevaju! Ta će pesma biti moje svedočanstvo kad je delio potomke ljudske, postavio je granice protiv Izrailjaca. **20** Kad ih odvedem u zemlju narodima, prema broju sinova Izrailjevih. **9** Jer, za koju sam se zakleo njihovim ocima, u zemlju nasledstvo Gospodnje, narod je njegov, Jakov je kojom teku mleko i med, kad se najedu i ugoje, deo njegov, njegovo je on nasledstvo. **10** Našao okrenuće se drugim bogovima i služiće im, a ga je u zemlji pustinjskoj, u pustari strašnoj gde mene će prezreti i prekršiće moj savez. **21** A kad ničega nema. Branio ga je, zbrinuo ga i zaštitio ih snađu velika zla i nevolje, pevaće im se ova ko zenica oka svoga. **11** Kao što orao bdi nad pesma za svedočanstvo, jer je tvoje potomstvo svojim gnezdom, i lebdi nad svojim pticima, neće zaboraviti. Ja, naime, znam njihove namere kao što širi svoja krila i uzima ih, te ih nosi koje još danas sniju, i pre nego što ih uvedem na svojim perima, **12** tako ih je sam Gospod u zemlju za koju sam se zakleo. " **22** Tog dana vodio; drugog boga ne bi pored njega. **13** Na je Mojsije napisao ovu pesmu i naučio Izrailjce visine ga je zemaljske posadio, te je jeo urod pesmi. **23** A Isusu, sinu Navinovom, zapovedi i sa polja, hranio ga medom iz litice, i uljem iz reče: „Budi jak i odvažan, jer ćeš ti uvesti Izrailjce najtvrdje stene; **14** maslom od stoke, mlekom od u zemlju za koju sam im se zakleo. Ja ču biti stada, ovnovima i jarcima vasanskim i pšenicom s tobom.“ **24** Kad je Mojsije do kraja upisao u ponajboljom. Pio si vino, krv grožđa. **15** Ugojio knjigu sve reči ovoga Zakona, **25** zapovedio je se Ješurun, uzjogunio se, usalio si se, okrpnjao i Levitima, koji nose Kovčeg saveza Gospodnjeg: **26** nasitio, ostavio je Boga koji ga je načinio, otpao „Uzmite knjigu ovoga Zakona i stavite je pokraj je od Stene svoga spasenja. **16** Bogovima tuđim Kovčega saveza Gospoda, Boga vašeg. Neka bude ljubomoru mu izazvaše, i idolima odvratnim tamo kao svedok protiv tebe. **27** Jer, ja znam gnev mu raspališe. **17** Zlodusima, a ne Bogu, tvoju nepokornost i tvoju tvrdovratost. Ako ste žrtve su prinosili, bogovima koje nisu poznavali, buntovni prema Gospodu danas, dok još živim bogovima novim, skoro prispelim, koje preci vaši sa vama, koliko ćete više biti buntovni posle poznavali nisu. **18** Zanemario si Stenu koja te moje smrti! **28** Saberite k meni sve starešine je začela, zaboravio Boga, koji te je rodio. **19** svojih plemena i svoje nadglednike da im na uši Video je to Gospod, pa ih je odbacio, jer sinovi kažem ove reči, i da pozovem nebo i zemlju za ga i crke razgneviše. **20** Tada reče: „Svoje lice svedoke protiv njih. **29** Znam, naime, da ćete ču od njih sakriti, da vidim kako će svršiti; jer se posle moje smrti iskvariti i skrenuti s puta naraštaj su oni izopačeni, deca koja nemaju na koji sam vas uputio. U poslednjim danima vernosti. **21** Na ljubomoru su me izazvali, bogom snaći će vas nesreća, jer ćete činiti što je зло u koji Bog nije, razgnevili me svojim ništavilima. očima Gospoda i gneviti ga delima svojih ruku.“ **30** Tada je Mojsije na uši celog izrailjskog zbara Zato ču ih učiniti ljubomornim narodom koji nije narod, razdražiću ih narodom bezumnim. do kraja izgovorio ovu pesmu.

32 Čujte, nebesa, govoriču, slušaj, zemljo, besedu usta mojih. **2** Kao kiša neka daždi pouka moja, kao rosa nek se spusti beseda moja, kao pljusak na mladu travu, kao sitna kiša na mlado bilje. **3** Jer, objaviču ime Gospodnje, veličajte Boga našega! **4** On je Stena, bez mane je delo njegovo, jer pravedni su svi putevi njegovi. Bog je veran, on je besprekoran, pravedan je on i pravičan. **5** A oni se iskvariše, nisu više deca njegova, jer srama nemaju, naraštaj su opak i izopačen. **6** Zar ovako vraćaš Gospodu, narode bezumni i nemudri? Nije li on tvoj

do dubina Sveta mrtvih; progutaće i zemlju i plod njen, spaliće temelje gorske. (**Sheol h7585**) **23** Stoga, nevolje ču na njih zgrnuti, na njih ču svoje odapeti strele. **24** Glad će ih poharati, satrće ih pošasti i ljute zaraze! Čeljusti zverske na njih ču poslati, s otrovom gmizavaca što puze u prašini. **25** Napolju će mač uzimati decu, a unutra će užas obuzimati kako momka, tako i devojku, kako dojenče, tako sedu glavu. **26** Rekao bih: 'U prahu ču ih smrviti, njih ču izbrisati iz sećanja ljudi', **27** da mi nije do gnevnoga neprijatelja: dušmani bi se njihovi mogli prevariti, govoreći: 'Naša ih je ruka nadjačala, sve to Gospod nije

učinio.“ **28** Jer, oni su narod što nema razuma, vi ste mi se izneverili pred Izrailjcima, u vreme rasudivanja među njima nema. **29** Kad bi samo Merive kadiske u pustinji Cin, kad niste pokazali bili mudri, to bi oni razmotrili, shvatili bi svoj moju svetost pred Izrailcima. **52** Zato ćeš samo svršetak. **30** Zar bi jedan mogao da goni hiljadu, i izdaleka videti zemlju, ali u tu zemlju, koju dajem da dvojica deset hiljada poteraju, da ih Stena narodu izrailjskom, nećeš ući.“

njihova nije prodala, da ih Gospod njima nije izručio. **31** Jer, stena njihova nije kao naša Stena; to i dušmani naši mogu da prosude. **32** Jer, vino njihovo, od loze je sodomske, a sa polja gomorskikh. Grožđe je njegovo, grožđe otrovano, grozdovi mu sama gorčina. **33** Vino je njihovo otrov zmijin i ljuti je otrov aspidin. **34** „Nije li on bezbedan kod mene, zapečaćen u mojim riznicama? **35** Moja je osveta! Ja ču uzvratiti, kad im noga bude posrnula. Jer blizu je dan njihove nesreće, propast njihova brzo se primiče.“ **36** Gospod će suditi svome narodu, na svoje će se sluge sažaliti, kad vidi da ih snaga napušta, da kraj dođe robu i slobodnom. **37** Pitaće: „Gde su sada bogovi njihovi, gde li stena kojom se zaklanjaše? **38** Jeli su salo njihovih žrtava, i pili vino njihovih izlivnica. Neka ustanu da vam pomognu, nek vam oni budu zaštita. **39** Vidite sada da sam ja onaj, i da drugog boga pored mene nema. Ja usmrćujem i ja oživljujem, ja ranjavam i ja zaceljujem; iz moje se ruke niko ne izbavlja. **40** Dižem svoju ruku prema nebu i kažem: Ne bio ja živ do veka, **41** ako ne naoštrim mač svoj sjajni, da sud uzmem u svoje ruke, da odmazdom vratim dušmanima, i otplatim onima koji mene mrze. **42** Svoje strele napojiću krvlju, mač moj najčešće se mesa: krvlju poklanih i zarobljenih, i dugokosim glavama čelnika dušmanskih.“ **43** Radujte se, puci, narode njegov, jer krv će slugu svojih osvetiti, odmazdom će uzvratiti svojim dušmanima, i otkupiće svoju zemlju i svoj narod. **44** Mojsije dođe sa Osijom, sinom Navinovim, i izgovori sve reči ove pesme na uši svega naroda. **45** Kad je Mojsije završio da saopštava sve ove reči celom Izraelju, **46** rekao im je: „Uzmite k srcu sve reči kojima vas upozoravam danas. Naredićeš svojoj deci da drže i vrše sve reči ovoga Zakona. **47** Ovo nisu prazne reči; one su vaš život. Vršeći ih, dugo ćete živeti u zemlji koju ćete zauzeti kad pređete preko Jordana.“ **48** Tog istog dana, Gospod reče Mojsiju: **49** „Popni se na ovu goru Avarim, goru Navav, koja je u zemlji moavskoj, kod Jerihona, i pogledaj zemlju hanansku, koju dajem sinovima Izraeljevim u nasledstvo. **50** Tamo na gori na koju se penješ ćeš umreti i pridružiti se svome narodu, kao što je tvoj brat Aron umro na gori Or, pridruživši se svome narodu. **51** Jer

33 Ovo je blagoslov, kojim je Mojsije, čovek Božiji, blagoslovio narod izrailjski pred svoju smrt. **2** Reče: „Siđe Gospod sa Sinaja, sa Sira se njemu objavi, zablista s gore Farana, s hiljadama svojih svetih dođe, u desnici mu plamen Zakona. **3** Da, ti voliš narode, svi sveti njegovi u ruci su tvojoj! Pred tvoje su noge pali, učeći se tvojim rečima. **4** Mojsije nam Zakon predade, u nasledstvo zbora Jakovljeva. **5** Neka bude cara u Ješurunu, kad glavari se narodni sakupe, zajedno s plemenima Izraeljevim. **6** Neka živi Ruvim, neka ne izumre, nek mu uvek šaćica preostane!“ **7** A za Judu reče ovo: „Usliši, Gospode, glas Judin, i dovedi ga njegovom narodu. Nek rukama svojim pravo svoje brani, pomoći mu budi protiv dušmana njegovih.“ **8** A za Levija reče: „Tumimi i Urimi tvoji, Gospode, pripadaju tvom vernom čoveku. Njega si kušao kod Mase, s njim se svadao kod voda merivskih. **9** On kaže o ocu svome i majci svojoj: ‘Ne vidim ih!’ Braću svoju ne prepoznaje, decu svoju ne primećuje; jer tvoje je naredbe vršio i tvoj savez čuvao. **10** On Jakova uči tvojim odredbama, i Izraelja tvome Zakonom. On kad prinosi tvojim nozdrvama, i svespalnicu na tvoj žrtvenik. **11** Blagoslovi, Gospode, snagu njegovu, i prihvati dela ruku njegovih. Slomi bedra onih što ustaju na njega, da ne ustanu više njegovi mrzitelji.“ **12** Za Venijamina reče: „Gospodnji je on miljenik, spokojno kod njega počiva; On ga štiti svakodnevno, u naručju njegovom prebiva.“ **13** Za Josifa reče: „Nek Gospod blagoslovi zemlju njegovu, obiljem rose sa nebesa, te vodom iz dubine što leži pod [zemljom]; **14** obiljem plodova koje daje sunce, obiljem uroda što daju meseci; **15** prvinom drevnih gora, i obiljem večnih brda; **16** obiljem zemlje i njene punine, dobrom voljom onog što u grmu prebiva. Sve to nek se spusti na glavu Josifovu, na teme posvećenog [među] svojom braćom. **17** Veličanstvom je kao vo prvenac, rogovi mu kao bivolovi. Njima on probada narode, sve do krajeva zemaljskih. Takvo je mnoštvo hiljada Jefremovih, takve su hiljade Manasijine.“ **18** Za Zavulona reče: „Raduj se, Zavulone, u svojim pohodima, i ti, Isahare, u svojim šatorima! **19** Na planinu će pozvati narode, da prinesu

žrtve pravedne; crpiće od obilja mora, od blaga Gospod poznavao licem u lice. **11** Njega je Gospod koje pesak krije.“ **20** A za Gada reče: „Nek je poslao u Egipat da učini sve one znakove i čudesa blagosloven onaj što širi [granice] Gadove! Kao protiv faraona, njegovih dvorana i cele njegove lav u zasedi leži, te razdire rame i glavu. **21** zemlje, **12** putem njegove moćne ruke i strašnih Izabrao je za sebe prvinu, odredenu za glavara. dela, koje je Mojsije učinio na oči celog Izraelja. Došao je s glavarima naroda i pravdu Gospodnju izvršio, i odredbe njegove s Izraeljem.“ **22** Za Dana reče: „Dan je lavić, što skače iz Vasana.“ **23** Za Neftalima reče: „Neftalim je milošću nasićen, i ispunjen blagoslovom Gospodnjim, zapad i jug on će zauzeti.“ **24** Za Asira reče: „Blagosloven bio Asir među sinovima, nek miljenik bude među svojom braćom, i nek svoje noge u ulje umače. **25** Nek ti brave budu od železa i bronze, nek ti snaga traje u sve tvoje dane. **26** Niko nije kao Bog Ješurunov, koji po nebesima jezdi da ti u pomoć stigne, i po oblacima u svome veličanstvu. **27** Bog iskonski tvoje je utočište, večne mišice njegove podižu [te]; on pred tobom tera tvoga dušmana, i govori: 'Istrebi!' **28** U spokojsstvu živi Izraelj, izdvojen je izvor Jakovljev u zemlji žita i mladog vina, gde nebesa rosom dažde. **29** Srećan li si, Izraelju! Ko je kao ti, narode, koga Gospod izbavlja? On ti je štit – tvoja odbrana, On je mač tvoj – tvoja pobeda. Dušmani tvoji pužiće pred tobom, a ti ćeš im po leđima gaziti.“

34 S moavskih poljana, Mojsije se popeo na brdo Navav, na vrhunac Fasge, nasuprot Jerihonu. Odatle mu je Gospod dao da vidi celu zemlju: Galad sve do Dana, **2** celo Neftalimovo područje, zemlju Jefremovu i Manasijinu, svu Judinu zemlju do Zapadnog mora, **3** Negev sa okolinom Jerihonske doline, i Palmov grad do Soara. **4** Gospod mu reče: „Ovo je zemlja za koju sam se zakleo Avrahamu, Isaku i Jakovu, rekavši: 'Tvome potomstvu ču je dati.' Tebi sam dozvolio da je vidiš svojim očima, ali tamo nećeš ući.“ **5** Mojsije, sluga Gospodnj, umre tamo, u zemlji moavskoj, po reči Gospodnjoj. **6** On ga je sahranio tamo, u dolini, u zemlji moavskoj, nasuprot Vet-Fegoru. Do dana današnjeg нико nije saznao gde je njegov grob. **7** Mojsiju je bilo stotinu dvadeset godina kad je umro. Oko mu nije oslabilo, niti ga je snaga napustila. **8** Izraeljci su trideset dana oplakivali Mojsija na moavskim poljanama. Tako su se završili dani oplakivanja i žaljenja za Mojsijem. **9** Isus, sin Navinov, je bio ispunjen duhom mudrosti jer je Mojsije položio svoje ruke na njega. Izraeljci su ga slušali i činili kako je Gospod zapovedio Mojsiju. **10** U Izraelju se više nije pojавio prorok kao Mojsije, koga je

Knjiga Isusa Navina

i ne posluša tvoje reči u svemu što mu zapovediš,
neka se pogubi. Samo budi jak i odvažan!"

1 Posle smrti Mojsija, sluge Gospodnjeg, reče **2** Isus, sin Navinov, je iz Sitima tajno poslao Gospod Isusu, sinu Navinovom, Mojsijevom pomoćniku: **2** „Moj sluga Mojsije je mrtav. A ti se sada spremi da pređeš preko ovog Jordana, ti i ženi, bludnici, koja se zvala Rahava, i tamo sav ovaj narod, u zemlju koju dajem Izrailjcima. prenoćili. **2** To je javljeno jerihonskom caru: **3** Ja će vam dati svako mesto gde bude stupila „Evo, noćas su došli neki ljudi, Izraeljci, da uhode vaša noge, kao što sam obećao Mojsiju. **4** Granica zemlju.“ **3** Tada je jerihonski car poslao ljude če vam se protezati od pustinje i Livana, sve k Rahavi, i poručio: „Izvedi ljude koji su došli do velike reke, reke Eufrata – svla zemlja Hetita k tebi i ušli u twoju kuću, jer su došli da uhode – i do Sredozemnog mora na zapadu. **5** Niko celu zemlju.“ **4** Međutim, žena je odvela ona neće moći da ti se odupre celog tvog života. Kao dva čoveka i sakrila ih. Zatim je rekla: „Jeste, ti što sam bio sa Mojsijem, tako će biti sa tobom; ljudi su došli k meni, ali ja nisam znala odakle neću odstupiti od tebe, niti će te ostaviti. **6** su. **5** A kada se uveče zatvarala gradska kapija, Budi jak i odvažan, jer ti ćeš dati ovom narodu u ti ljudi su otišli. Ne znam kuda su se zaputili. posed ovu zemlju, za koju sam se zakleo nijihovim Požurite za njima, da ih stignete.“ **6** U stvari, ocima da će je njima dati. **7** Samo budi jak i ona ih je bila odvela na krov i sakrila ih među veoma odvažan da drži i vrši sav Zakon koji snopljene lana koje je razastrala na krovu. **7** Ljudi su ti je naložio moj sluga Mojsije. Ne odstupaj od se onda dali u poteru za njima prema Jordanu, njega ni desno ni levo, da bi bio uspešan gde sve do gaza reke. Kad su gonioci izašli, gradska god da podješ. **8** Neka se knjiga ovoga Zakona ne kapija se zatvorila za njima. **8** A pre nego što su razdvaja od tvojih usta. Razmišljaj o njoj danju [uhode] otiske na počinak, ona se popela k njima i noću, kako bi verno držao sve što je u njoj na krov **9** i rekla im: „Znam da vam je Gospod zapisano. Samo će ti tada dobro ići na tvom putu predao ovu zemlju, jer nas je obuzeo užas od vas, i imaćes uspeha. **9** Zar ti nisam zapovedio: 'Budi pa strepe od vas svi žitelji zemlje. **10** Čuli smo, jak i odvažan! Ne plaši se i ne strahuj, jer je s nama, kako je Gospod isušio vodu Crvenoga tobom Gospod, Bog tvoj, gde god da kreneš.“ **10** mora pred vama kada ste izašli iz Egipta, i šta je Zatim je Isus zapovedio nadglednicima naroda: **11** učinio Ogu i Sihonu, dvojici amorejskih careva, s „Prođite kroz tabor i naredite narodu: 'Snabdejte druge strane Jordana, koje ste istrebili. **11** Kad se hranom, jer ćete za tri dana preći preko smo to čuli, sišlo nam je srce u pete, tako da ovog Jordana, da biste ušli u zemlju koju vam nijednome čoveku nije ostalo hrabrosti da vam Gospod, Bog vaš, daje u posed.“ **12** A Ruvimovom se odupre, jer Gospod, Bog vaš, jeste Bog koji je i Gadovom plemenu, i polovini Manasijinog gore na nebesima i dole na zemlji. **12** Sada mi se plemena, Isus reče: **13** „Setite se naloga koji zakunite Gospodom da ćete iskazati milost mojoj vam je dao Mojsije, sluga Gospodnjii: 'Gospod, porodici, kao što sam ja vama iskazala milost. Bog vaš, koji vam daje počinak, da vam je ovu Dajte mi pouzdan znak **13** da ćete mi poštovati zemlju.' **14** Vaše žene, deca i stada neka ostanu oca i majku, braću i sestre i sve njihove, i da ćete u zemlji koju vam je dao Mojsije s one strane nas izbaviti od smrti.“ **14** Ljudi joj odgovorile: Jordana. A svi vi ratnici, krenite naoružani ispred „Svojim životom jamčimo za vas! Ako nas ne svoje braće, pa im pomozite, **15** dok Gospod ne izdate, iskazacemo vam milost i vernost, kad da počinka vašoj braći kao vama. A kad i oni nam Gospod predra zemlju.“ **15** Tada ih je Rahava zauzmu zemlju koju vam daje Gospod, Bog vaš, konopcem spustila kroz prozor, jer je njena kuća vi se vratite i zaposednite svoju zemlju, koju bila naslonjena na gradski zid, tako da je živila vam je Mojsije, sluga Gospodnjii, da na drugoj na zidu. **16** Još im je rekla: „Idite u gore da vas strani Jordana, prema istoku.“ **16** Oni odgovorile ne stignu vaši gonioci. Krijite se tri dana, dok se Isusu: „Učinićemo sve što si nam zapovedio, i potera ne vrati; onda idite svojim putem.“ **17** poći ćemo gde god nas pošalješ. **17** Kao što smo Ljudi joj rekoše: „Tvoja zakletva kojom si nas slušali Mojsija, tako ćemo slušati tebe. Samo neka zaklela neće nas obavezivati, **18** ukoliko, kad Gospod, Bog tvoj, bude s tobom kao što je bio s uđemo u zemlju, ne privežeš ovu crvenu vrpcu Mojsijem. **18** A ko se pobuni protiv tvoje naredbe za prozor kroz koji nas spuštaš. Onda sakupi kod

sebe, u svojoj kući, svoga oca i svoju majku i Jordana, sveštenici koji nose Kovčeg saveza su svoju braću i svu svoju porodicu. **19** Ko stupi bili ispred naroda. **15** Tek što su nosači Kovčega napolje preko praga tvoje kuće, krv njegova na došli do Jordana i noge sveštenika koji nose njegovu glavu, mi nismo odgovorni. Ako neko Kovčeg dotakle rub vode (a tokom svecog vremena rukom takne nekog od onih koji su sa tobom u žetve Jordan plavi svoje obale), **16** vode koje kući, krv njegova pašeće na naše glave. **20** A ako teku od gore su stale i uspravile se kao brana nas izdaš, tvoja zakletva kojom si nas zaklela veoma daleko odatle, kod Adama, grada koji neće nas obavezivati.“ **21** Ona odgovori: „Neka se nalazi pokraj Sartana, dok je voda koja se bude kako ste rekli!“ Zatim ih je otpremila i spušta do mora Arave – Mrtvog mora, potpuno oni odoše. Ona je, pak, privezała crvenu vrpcu za prozor. **22** Oni odoše i dodoše u goru. Tamo su proveli tri dana, dok se potera nije vratila. **17** Sveštenici koji nose Kovčeg saveza Gospodnjeg Gonioci su ih svuda tražili, ali ih nisu našli. **23** dok sav Izrailj nije prešao preko Jordana.

Tada su se dve uhode vratile: sišli su s gore i došli k Isusu, sinu Navinovom, pa su mu ispričali sve što ih je snašlo. **24** Rekli su Isusu: „Gospod je predao celu zemlju u naše ruke; od nas strepe svi žitelji zemlje.“

3 Isus porani i sa svim Izrailjcima kreće iz Sitima. Dođu do Jordana, pa tamo, kod prelaza, prenoće. **2** Nakon tri dana, vojni zapovednici prođu taborom **3** i zapovede narodu: „Čim vidite da sveštenici Leviti nose Kovčeg saveza Gospoda, Boga vašega, vi krenite sa vašeg mesta i idite za njima. **4** Međutim, neka rastojanje između vas i Kovčega bude oko dve hiljade lakata. Ne prilazite mu bliže, da biste znali kojim putem da idete, jer tim putem niste putovali ranije.“ **5** Zatim Isus reče narodu: „Posvetite se, jer će Gospod sutra učiniti čudesa među vama.“ **6** A sveštenicima reče: „Ponesite Kovčeg saveza i krenite ispred naroda.“ Oni ponesu Kovčeg saveza i krenu ispred naroda. **7** Gospod reče Isusu: „Ovog istog dana ću početi da te uzvisujem u očima celog Izraela, da znaju da ću biti sa tobom kao što sam bio sa Mojsijem. **8** Ti zapovedi sveštenicima koji nose Kovčeg saveza: 'Kada stignete do ruba voda jordanskih, stanite u Jordan.'“ **9** Onda Isus reče Izrailjcima: „Pridite ovde i čujte reči Gospoda Boga vašega.“ **10** Isus reče: „Po ovome ćete znati da je živi Bog među vama: on će terati ispred vas Hanance, Hetite, Evejce, Ferežane, Gergešane, Amorejce i Jevusejce. **11** Evo, Kovčeg saveza Gospoda cele zemlje ići će pred vama u Jordan. **12** A sada odaberite među sobom dvanaest ljudi iz plemena Izrailjevih, od svakog plemena po jednog. **13** Čim stopala sveštenika koji nose Kovčeg Gospoda, Vladara cele zemlje, stupe u vode Jordana, razdeliće se vode Jordana što teku od gore i ostati da stoje kao brana.“ **14** Kad je narod krenuo iz svojih šatora da pređe preko

4 Kad je sav narod prešao preko Jordana, Gospod reče Isusu: **2**, „Odaberite dvanaestoricu ljudi, po jednog iz svakog plemena, **3** i zapovedite im: 'Uzmite dvanaest kamenova iz sredine Jordana sa mesta gde stoje noge sveštenika. Ponesite ih sa sobom i postavite ih na mesto gde ste proveli noć.'“ **4** Isus je tada pozvao dvanaestoricu ljudi iz Izrailjevih plemena, koje je odredio, po jednog čoveka iz svakog plemena **5** i rekao im: „Podite ispred Kovčega Gospoda, Boga vašega, usred Jordana i neka svaki čovek digne na rame po jedan kamen, prema broju Izrailjevih plemena. **6** To će biti znak među vama. A kad vas danas-sutra vaša deca zapitaju: 'Šta vam predstavlja ovo kamenje?', **7** vi im recite: 'Vode Jordana su se razdelile pred Kovčegom saveza Gospodnjeg, dok je prolazio preko Jordana. Neka ovo kamenje izrailjskom narodu bude doveka za spomen.'“ **8** Izrailjci učine onako kako im je zapovedio Isus. Uzmu dvanaest kamenova iz sredine Jordana, prema broju Izrailjevih plemena, prenesu ih do svoga prenočišta i tamo ih polože, kao što je Gospod rekao Isusu. **9** Zatim je Isus postavio dvanaest kamenova usred Jordana, na mesto gde su bile noge sveštenika koji su nosili Kovčeg saveza. Tamo stoje do dana današnjeg. **10** A sveštenici koji su nosili Kovčeg su stajali usred Jordana, sve dok nije bilo izvršeno sve što je Gospod zapovedio Isusu da narod izvrši, baš kao što je Mojsije zapovedio Isusu. Tako je narod brzo prešao. **11** A kad je sav narod prešao, prešao je i Kovčeg saveza Gospodnjeg sa sveštenicima koji su stali ispred naroda. **12** Prešli su i Ruvimovci, Gadovci i polovina plemena Manasijinog u bojnom poretku, i stali na čelo Izraeljaca, kao što im je naredio Mojsije. **13** Oko četrdeset hiljada naoružanih ljudi prešlo je pred Gospodom da ratuju na Jerihonskim poljanama.

14 Tog dana je Gospod uzvisio Isusa u očima se nisu oporavili. **9** Tada Gospod reče Isusu: celog Izrailja. Poštovali su ga kao što su poštivali „Danas sam uklonio sa vas sramotu egipatsku.“ Mojsija celog njegovog veka. **15** Onda je Gospod Zato se to mesto zove „Galgal“, sve do dana rekao Isusu: **16** „Zapovedi sveštenicima koji nose današnjeg. **10** Izrailjci su se utaborili u Galgalu. Kovčeg svedočanstva da izađu iz Jordana.“ **17** Tu, na Jerihonskim poljanama su proslavili Pashu Isus zapovedi sveštenicima: „Izađite iz Jordana!“ uveče, četvrtnaestog dana u mesecu. **11** A sutradan **18** Čim su sveštenici, koji nose Kovčeg saveza posle Pashe, jeli su od plodova zemlje: beskvasni Gospodnjeg, izašli iz sredine Jordana i njihove hleb i prženo zrnevљe žita. **12** Čim su počeli da noge stupile na suvo, vrati se voda Jordana na se hrane plodovima zemlje, mana je prestala svoje mesto, plaveći svoje obale kao i ranije. **19** da pada. Tako Izrailjci nisu više imali manu; te Narod je izašao iz Jordana desetoga dana prvoga godine su jeli od uroda hananske zemlje. **13** Dok meseca. Utaborili su se u Galgalu, kod istočne je Isus boravio kod Jerihona, podigao je pogled i granice Jerihona. **20** A onih dvanaest kamenova ugledao čoveka kako stoji pred njim sa isukanim što su ih uzeli iz Jordana, Isus je postavio u mačem u svojoj ruci. Isus mu priđe i upita ga: Galgalu. **21** Zatim je rekao Izrailjcima: „Kad vas „Jesi li za nas ili za naše neprijatelje?“ **14** Ovaj mu danas-sutra zapitaju vaša deca: ‘Šta [predstavlja] odgovori: „Ne, ja sam kapetan vojske Gospodnje ovo kamenje?“, **22** vi ih poučite: ‘Izrail je po i sada sam došao.“ Isus pade ničice pred njim, suvom prešao preko Jordana, **23** zato što je pokloni mu se i reče: „Šta moj gospodar zapoveda Gospod, Bog vaš, isušio vode Jordana pred vama svome sluzi?“ **15** Kapetan vojske Gospodnje reče dok nismo prošli, kao što je Gospod, Bog vaš, Isusu: „Skini obuću sa svojih nogu, jer je mesto učinio sa Crvenim morem, kad ga je isušio pred na kome stojiš sveto.“ Isus učini tako.

nama dok nismo prošli. **24** To je zbog toga da bi svi narodi zemlje znali koliko je jaka ruka Gospodnja, i da biste se vi uvek bojali Gospoda, Boga svoga.“

5 Kad su svi amorejski carevi s one strane ratnike. **3** Svi vi, ratnici, obidite oko grada Jordana na zapadu i svi hananski carevi u jedanput. Tako činite šest dana. **4** Neka sedam primorju, čuli da je Gospod isušio vode Jordana sveštenika nose sedam truba od ovnujskih rogova pred Izrailjcima dok nisu prošli, sišlo im je srce pred Kovčegom. Sedmoga dana obidite oko u pete, pa su izgubili hrabrost pred Izrailjcima. **2** U to vreme je Gospod rekao Isusu: „Načini trube. **5** Kad se truba od ovnujskog roga oglasi sebi kamene noževe i obreži Izrailjce ponovo, po otegnutim zvukom, neka sav narod, čim čuje drugi put.“ **3** Isus je načinio sebi kamene noževe glas trube, vikne u sav glas, pa će pasti zidovi i obrezao Izrailjce na Brežuljku obrezaka. **4** A grada. Tada sav narod neka krene u napad, svaki evo zašto ih je Isus obrezao: kad je sav narod odande gde se zadesi.“ **6** Isus, sin Navinov, pozva izašao iz Egipta, svi muškarci, svi ljudi sposobni sveštenike i reče im: „Ponesite Kovčeg saveza, a za rat, bili su pomrli na putu kroz pustinju kada sedam sveštenika neka ponesu sedam truba od su napustili Egipat. **5** Naime, sve to ljudstvo ovnujskih rogova ispred Kovčega Gospodnjeg.“ koje je izašlo bilo je obrezano, ali svi oni koji **7** A narodu reče: „Podite i obidite oko grada, a su se rodili u pustinji tokom puta, nakon što ratnici neka idu ispred Kovčega Gospodnjeg.“ su izašli iz Egipta, bili su neobrezani. **6** Izrailjci **8** Kad je Isus to zapovedio narodu, krenuše su četrdeset godina išli po pustinji, dok nisu sveštenici koji nose sedam truba od ovnujskih pomrli svi ljudi sposobni za rat, koji su izašli iz rogova pred Gospodom. Trubili su u robove, a Egipta, jer nisu poslušali glas Gospodnjeg. Zato im Kovčeg saveza je išao za njima. **9** Ratnici su se Gospod zakleo da im neće dati da vide zemlju išli ispred sveštenika koji su trubili u robove, za koju se Gospod zakleo njihovim ocima da će je dok je ostali narod išao za Kovčegom. Išli su dati nama – zemlju u kojoj teku mleko i med. **7** tako dok je odzvanjao zvuk truba. **10** Isus je bio Ipak, umesto njih je podigao njihove sinove koje zapovedio narodu: „Ne vičite i ne dižite glas, i je Isus obrezao; oni su još uvek bili neobrezani, neka reč ne pređe preko vaših usana, sve do dana jer nisu bili obrezani na putu. **8** A kad je sav kada vam kažem: ‘Vičite! Tada vičite.“ **11** Onda narod bio obrezan, ostali su u taboru sve dok je naredio da Kovčeg Gospodnji obide jednom

oko grada, pa su se vratili u tabor i prenoćili u **7** Međutim, Izrailjci su se teško ogrešili o kletvu, njemu. **12** Sledećeg dana Isus porani, a sveštenici jer je Ahan, sin Harmije, sin Zavdijev, sin podignu Kovčeg Gospodnji. **13** Sedam sveštenika Zare, iz plemena Judina, uzeo od onog što je bilo koji su nosili sedam truba od ovnujskih rogovca posvećeno. Zato je planuo gnev Gospodnji protiv išli su pred Kovčegom Gospodnjim i trubili u Izrailjaca. **2** Isus je poslao ljudi iz Jerihona u Gaj, robove. Ratnici su stupali pred njima, a ostali koji se nalazi kod Vet-Avena, a istočno od Vetiša. narod je išao za Kovčegom Gospodnjim dok su Rekao im je: „Idite i izvidite zemlju.“ Oni su otisli trube odjekivale. **14** I drugog dana su jednom i izvideli Gaj. **3** Kada su se vratili k Isusu, rekli su obišli oko grada, pa su se vratili u tabor. Tako su mu: „Neka ne ide sav narod; neka samo dve ili tri činili šest dana. **15** Sedmoga dana u osvit zore hiljade ljudi ode i napadne Gaj. Ne poteži tamo porane i na isti način obidi sedam puta oko sav narod, jer ih nema mnogo.“ **4** Tako je od grada. Samo su toga dana obišli oko grada sedam naroda otislo tamo oko tri hiljade ljudi, ali su se puta. **16** Kad su sveštenici sedmi put zatrubili razbežali pred ljudima iz Gaja. **5** Ljudi iz Gaja su u robove, Isus reče narodu: „Vičite, jer vam je pobili nekih trideset šest ljudi; gonili su ih ispred Gospod predao grad! **17** Neka grad i sve što je u gradskih kapija sve do Ševarima, i pobili ih na njemu bude posvećeno Gospodu za uništenje. strmeni. Tada je narodu klonulo srce; postalo Samo Rahava bludnica neka ostane u životu, ona je kao voda. **6** A Isus razdra svoju odeću i pade i svi koji su sa njom u kući, zato što je sakrila ničice na zemlju pred Kovčegom Gospodnjim, on uhode koje smo poslali. **18** A vi se držite dalje i starešine izrailjske, a glave posuše prašinom. **7** od onoga što je posvećeno za uništenje, da ne Isus zavapi: „Jao, Gospode, Bože! Zašto si preveo biste sami bili izručeni uništenju: ako uzmete ovaj narod preko Jordana? Da nas predaš u ruke nešto od onoga što je posvećeno za uništenje, Amorejaca da nas unište? Kamo sreće da smo izložićete uništenju izrailjski tabor i navući na ostali s druge strane Jordana! **8** Šta drugo da njega propast. **19** Sve srebro, zlato, bronzano i kažem, o, Gospode, kad je Izrailj podvio rep pred gvozdeno posuđe posvećeno je Gospodu; neka se svojim neprijateljima? **9** Kad to čuju Hananci i donese u riznicu Gospodnju.“ **20** Tako je narod svi stanovnici zemlje, okrenuće se protiv nas i povikao na glas truba. Čim je čuo glas truba, istrebiti nam ime sa lica zemlje. Šta ćeš učiniti za narod kliknu gromkim glasom, a zidine grada ime svoje veliko?“ **10** Gospod reče Isusu: „Ustani! padoše. Narod onda krenu na grad, svako odande Zašto ležiš ničice? **11** Izrailj je zgrešio; prekršili su gde se zadesio, pa osvojiše grad. **21** Izručili su moj savez koji sam im zapovedio da drže. Uzeli kletom uništenju sve koji su se našli u gradu: su od onog što je posvećeno; ukrali su, lagali i pobili su mačem muškarce i žene, mlado i staro, sakrili među svoje stvari. **12** Izrailjci nisu mogli volove, ovce i magarce. **22** A onoj dvojici što su da opstanu pred svojim neprijateljima; podvili uhodili zemlju, Isus reče: „Idite u kuću one žene su rep pred njima, zato što su sami pali pod bludnice i izvedite je odande, nju i sve njene, kao kletvu uništenja. Ako ne ukalone iz svoje sredine što ste joj se zakleli!“ **23** Mlađići, uhode, odu i ono što je uklet, neću više biti sa njima. **13** A ti izvedu Rahavu, njenog oca i njenu majku, njenu ustani i posveti narod. Reci im: 'Posvetite se za braću i sve njene. Izveli su svu njenu rodbinu i sutra, jer govori Gospod, Bog Izrailjev: „Ukleti smestili ih izvan izrailjskog tabora. **24** A grad i sve predmet je u twojoj sredini, Izrailju. Ako, dakle, što je u njemu su spalili ognjem. Samo su srebro ne odstraniš iz svoje sredine što je uklet, nećeš i zlato, te bronzano i gvozdeno posuđe stavili u moći da opstaneš pred svojim neprijateljima.“ **14** riznicu Doma Gospodnjeg. **25** Isus je poštedeo Zato ćete ujutro pristupiti po svojim plemenima, bludnicu Rahavu i dom njenog oca, i sve što je a pleme koje Gospod označi pristupiće po svojim bilo njenog. Ona je ostala među Izrailjcima sve rodovima. Rod koji Gospod označi pristupiće po do dana današnjega, jer je sakrila uhode koje je svojim porodicama, a onda iz one porodice koju Isus poslao da uhode Jerihon. **26** U to vreme je Gospod označi, pristupiće čovek po čovek. **15** Isus izrekao ovu kletvu: „Proklet bio čovek pred Onaj u koga se nađe ukleti predmet, neka se spali Gospodom, koji ponovo podigne i sazida ovaj on i sve što mu pripada, jer je prekršio savez grad, Jerihon. Položio mu temelje po cenu svoga Gospodnjeg, i učinio sramotno delo u Izrailju.“ prvenca, a vrata po cenu svoga najmlađega!“ **27** **16** Isus porani ujutro i dovede sve Izrailjce po Gospod je bio sa Isusom i glas o njemu se pročuo njihovim plemenima. Bilo je označeno Judino po celoj zemlji.

rođovi, Zarin rod je bio označen. Zatim je naredio grad, spalite ga ognjem. Učinite to po Gospodnjoj da pristupi Zarin rod, glavari porodični. Bila zapovedi. Pazite na ovo što sam vam zapovedio!“ je označena porodica Zavdijeva. **18** Na kraju je **9** Isus ih posla i oni odoše u zasedu. Smestili naredio da pristupi Zavdijeva porodica. Označen su se između Vetišta i Gaja, zapadno od Gaja. je bio Ahan, sin Harmijev, sin Zavdijev, sin Zarin, Isus je tu noć proveo među narodom. **10** Isus iz plemena Judina. **19** Tada Isus reče Ahanu: je ustao ranim jutrom i postrojio narod, pa je „Sine moj, podaj slavu Gospodu, Bogu Izraeljevu, sa izraelskim starešinama krenuo gore pred i priznaj. Kaži mi šta si učinio; ne skrivaj ništa od narodom na Gaj. **11** Svi ratnici koji su bili s mene.“ **20** Ahan odgovori: „Istina je, zgrešio sam njim su krenuli i pristupili gradu. Utaborili su se Gospodu, Bogu Izraeljevu. Evo šta sam učinio: **21** severno od Gaja, tako da je dolina bila između Video sam među plenom divan senarski ogrtić, njih i Gaja. **12** Poveo je oko pet hiljada ljudi, dve stotine srebrnih šekela i šipku od zlata tešku Postavio ih je u zasedu između Vetišta i Gaja, pedeset šekela. Polakomio sam se i uzeo ih. Eno zapadno od grada. **13** Narod je postavio glavni su zakopani u zemlji usred moga šatora. Srebro tabor severno od grada, dok se zaseda smestila je odozdo.“ **22** Isus je poslao ljude koji su otrčali zapadno od grada. Te noći je Isus otišao u dolinu do šatora, i gle, to je bilo skriveno u njegovom **14** Kad ih je gajski car ugledao, strčali su se šatoru. Srebro je bilo odozdo. **23** Uzeli su ih ujutro on i sav njegov narod i izašli niz obronak iz šatora i doneli ih Isusu i svim Izraeljcima, i prema Aravi u boj protiv Izraelja. Međutim, nije položili ih pred Gospoda. **24** Tada su Isus i sav znao da mu je iza grada postavljena zaseda. **15** Izraelj s njim, uzeli Ahana, sina Zarinog, i srebro, Tada Isus i sav Izraelj počeše da beže, kao da su ogrtić i zlatnu šipku, njegove sinove i čerke, ih pobedili. **16** Gajani na to pozvaše sve ljude njegove volove i magarce, njegove ovce, njegov iz grada da ih gone. Goneći tako Isusa, bili su šator i sve što mu je pripadalo, i odveli ih u dolinu odvучeni od grada. **17** Nije bilo čoveka u Gaju Ahor. **25** Isus reče: „Kako si ti navukao propast i u Vetištu, koji nije izašao da goni Izraeljce; na nas, tako neka danas Gospod svali propast na ostavili su grad otvoren goneći Izraeljce. **18** Tada tebel!“ Tada ga je sav Izraelj kamenovao, a njih su Gospod reče Isusu: „Ispruži kopljje što ti je u ruci spalili nakon što su ih kamenovali. **26** Zatim su prema Gaju, jer će ga predati u twoje ruke.“ Isus navalili na njega veliku gomilu kamenja, koja ispruži kopljje u svojoj ruci prema gradu. **19** Čim stoji do danas. Tako je Gospod prestao da se je ispružio ruku, zaseda se hitro diže sa svoga gnevi. Zato se to mesto prozvalo dolina Ahor, i mesta i jurnu napred. Ušli su u grad i osvojili tako se zove sve do danas.

8 Gospod reče Isusu: „Ne boj se i ne strahuj!

Povedi sa sobom sve ratnike, pa kreni gore na Gaj. Vidi, u twoje ruke će predati gajskoga cara, njegov narod, njegov grad i njegovu zemlju. **2** Sa Gajom i njegovim carem ćeš učiniti isto što si učinio sa Jerihonom i njegovim carem; ali, plen i stoku iz njega možete da uzmete za sebe. Postavi zasedu gradu s leđa.“ **3** Isus se spremi sa svim ratnicima da napadne Gaj. Izabrao je trideset hiljada najboljih ratnika i poslao ih noću. **4** Naredio im je: „Pazite! Zauzmite busiju iza grada, ali se ne udaljavajte previše od grada. Svi budite spremni. **5** A ja i sav narod koji me prati približićemo se gradu. Kad oni izađu na nas kao prvi put, mi ćemo se dati u beg pred njima. **6** Oni će nas goniti dok ih ne odmamimo od grada, jer će misliti: ‘Beže ispred nas, kao ranije.’ Dok mi budemo bežali ispred njih, **7** vi se dignite iz zasede i zauzmite grad. Gospod, Bog vaš, predaće ga u vaše ruke. **8** Kad zauzmete

ga, te ga u tren oka zapalili. **20** Kad su se Gajani osvrnuli, videli su kako se iz grada diže dim ka nebū. Niko od njih nije imao gde da pobegne, jer se narod koji je bežao prema pustinji okrenuo protiv progonitelja. **21** Jer kad su Isus i sav Izraelj videli da je zaseda osvojila grad, i da se dim diže iz grada, okrenuli su se i napali Gajane. **22** Onda su i oni iz grada izašli na njih, tako da su se Gajani našli usred Izraeljaca, opkoljeni sa obe strane. Izraeljci su ih tako potukli da nijedan nije preživeo, niti utekao. **23** A gajskoga cara su uhvatili živog i doveli ga pred Isusa. **24** A kad su Izraeljci pobili sve stanovnike Gaja koji su ih gonili napolju, u pustinji, te kad su svi do poslednjeg izginuli od oštice mača, svi Izraeljci su se vratili u Gaj i pobili stanovništvo oštricom mača. **25** Muškaraca i žena koji su stradali toga dana bilo je dvanaest hiljada, sve žitelji Gaja. **26** Isus nije povukao svoju ruku koju je ispružio sa kopljem sve dok svi žitelji Gaja nisu bili izručeni kletom uništenju. **27** Izraeljci su zaplenili za sebe samo stoku i plen iz tog grada, prema

naredbi koju je Gospod dao Isusu. **28** Isus je spasio za sve što je učinio u Egiptu, **10** i sve što je učinio Gaj i učinio ga zauvek ruševinom, opustelim dvojici amorejskih careva s druge strane Jordana, mestom sve do danas. **29** A gajskoga cara je Sihonu, caru esevonskom, i Ogu, caru vasanskom obesio o drvo do večeri. Čim je sunce izašlo, Isus u Astarotu. **11** Onda su nam naše starešine i je naredio da skinu leš sa drveta. Bacili su ga na svi žitelji naše zemlje rekli: 'Ponesite sa sobom ulaz gradske kapije i navalili na njega gomilu hrane za put, pa podite da se sretnete sa njima. velikog kamenja, koja стоји тамо све до данас. Recite im: vaši smo podanici; sklopite sa nama **30** Tada je Isus podigao žrtvenik Gospodu, Bogu savez! **12** Evo našeg hleba što smo poneli na Izrailjevom, na gori Eval, **31** kao što je Mojsije, put od svojih kuća; bio je još vruć kada smo sluga Gospodnji, zapovedio Izrailjcima, kako je krenuli k vama, a sada je, eto, suv i razdrobljen. napisano u knjizi Mojsijevog Zakona – žrtvenik **13** Naše mešine sa vinom bile su nove kad smo od netesanog kamenja, neobrađenog gvožđem. ih napunili, a sada su, evo, pocepane. Pa i naša Na njemu su prineli Gospodu žrtve svespalnice i odeća i obuća su dotrajali od veoma dugog puta.“ žrtve mira. **32** Zatim je pred Izrailjcima prepisao **14** Ljudi su uzeli nešto od njihove hrane, ne na kamenju Zakon Mojsijev, koji je on bio napisao. pitajući za savet Gospoda. **15** Tada je Isus sklopio **33** Sav Izrailj – stranci i domaći – sa njihovim mir sa njima, a zatim je sklopio savez sa njima starešinama, zapovednicima i sudijama, stali su s da će ih poštediti. Knezovi zajednice su im to obe strane Kovčega ispred sveštenika i Levita koji potvrđili zakletvom. **16** Tri dana nakon što su su nosili Kovčeg saveza Gospodnjeg. Polovina je sklopili sa njima savez, dočuli su da su oni njihovi bila okrenuta prema gori Gerizimu, a polovina susedi i da žive u njihovoj blizini. **17** Izrailci prema gori Evalu, kao što im je svojevremeno se na to zapute i trećeg dana dodu u njihove zapovedio Mojsije, sluga Gospodnji, kako bi gradove, Gavaon, Kefiru, Virot i Kirijat-Jarim. **18** narod izrailjski primio blagoslov. **34** Zatim je Isus Izrailci ih nisu pobili zato što su im se knezovi pročitao sve reči Zakona: blagoslov i prokletstvo, zajednice zakleli Gospodom, Bogom Izrailjevim. kao što je napisano u knjizi Zakona. **35** Od svih Čitava zajednica je gundala protiv knezova. **19** reči koje je Mojsije zapovedio, nije bilo nijedne Knezovi rekoše celoj zajednici: „Mi smo im se koju Isus nije pročitao pred celim saborom zakleli Gospodom, Bogom Izrailjevim, i zato im izrailjskim, pred ženama, decom i došljacima ne smemo nauditi. **20** Ovako čemo postupiti sa njima: ostavićemo ih na životu, da nas ne bi stigao gnev Božiji, zbog zakletve kojom smo im se zakleli. **21** Pustimo ih da žive – nastaviše glavari – ali neka budu drvoreče i vodonosne celoj zajednici.“ Kako su knezovi rekli, tako je i bilo. **22** Onda ih Isus pozva i reče im: „Zašto ste nas prevarili govoreći da živate daleko od nas, kad u stvari živate u našoj blizini? **23** Zato ćete biti pod kletvom: nikada nećete prestati da budete robovi; bićete drvoreče i vodonosne za Dom moga Boga.“ **24** Oni odgovorile Isusu: „Tvoje sluge su čule što je Gospod, Bog tvoj, odredio Mojsiju: da će vam predati celu zemlju i da će istrebiti sve stanovništvo zemlje. Veoma smo se uplašili od vas za svoje živote. Zato smo tako učinili. **25** Sada smo, evo, u tvojim rukama. Čini s nama što smatraš da je dobro i pravo.“ **26** [Isus] je postupio sa njima ovako: izbavio ih je iz ruku Izrailjaca, te ih nisu pobili. **27** Tog dana ih je učinio drvorešcama i vodonosama za čitavu zajednicu i za žrtvenik Gospodnji na mestu koje on izabere. Oni to rade sve do danas.

9 Kad su to čuli svi carevi zapadno od Jordana, u gorju i ravnici, i duž čitave obale Mediteranskog mora do Livana: Hetiti, Amorejci, Hananci, Ferežani, Evejci i Jevusejci, **2** sabrali su se da jednodušno zarate protiv Isusa i Izrailjaca. **3** A kad su stanovnici Gavaona čuli što je Isus učinio sa Jerihonom i Gajem, **4** poslužili su se lukavstvom. Izdavali su se za poslanstvo; na svoje magarce su prebacili stare vreće i vinske mešine, pocepane i zakrpljene. **5** Na noge su obuli iznošenu i pokrpljenu obuću i obukli se u dotrajalu odeću. Sav hleb koji su poneli na put bio je suv i razdrobljen. **6** Zatim su otisli k Isusu u tabor kod Galgala i rekli njemu i Izrailjcima: „Došli smo iz daleke zemlje. Sklopite sa nama savez.“ **7** Izrailci odgovorile Evejicima: „Ko zna da ne živate među nama. Kako onda da sklopimo savez sa vama?“ **8** Oni rekoše Isusu: „Tvoji smo podanici.“ Isus im odgovori: „Ko ste i odakle dolazite?“ **9** Oni mu odgovorile: „Tvoje sluge su došle iz daleke zemlje radi imena Gospoda, Boga tvoga. Čuli smo, naime, za njegovu slavu i

10 Kad je Adoni-Sedek, car jerusalimski, čuo na njih. **19** A vi ne stojte tu, nego gonite vaše da je Isus osvojio Gaj i da ga je izručio neprijatelje i pobijte ih. Ne dajte im da se vrate kletom uništenju, učinivši sa Gajem i njegovim u svoje gradove, jer ih je Gospod predao u vaše carem kao što je učinio sa Jerihonom i njegovim ruke!“ **20** Kad su Isus i Izrailjci okončali pokolj carem, i da su stanovnici Gavaona sklopili mir nad njima nanevši im veliki i potpuni poraz, sa Izrailjcima, te da žive u njihovoj blizini, **2** samo je nekolicina preživelih pobegla u njihove veoma se uplašio. Naime, Gavaon je bio značajan utvrđene gradove. **21** Zatim se narod mirno grad, kao jedan od carskih gradova. Bio je veći od vratio Isusu u tabor kod Makede. Niko se više nije Gaja, a svi njegovi ljudi su bili ratnici. **3** Adoni- usuđivaо da brusi jezik protiv Izrailjaca. **22** Tada Sedek, car jerusalimski, je poslao poruku Oamu, Isus reče: „Otvorite ulaz od pećine i dovedite caru hevronskom, Piramu, caru jarmutskom, mi onih pet careva iz pećine.“ **23** Oni učiniše Jafiji, caru lahiskom, i Daviru, caru eglonskom: **4** tako. Doveli su pred njega onih pet careva iz „Dodatak k meni i pomozite mi da osvojim Gavaon, pećine, cara jerusalimskog, cara hevronskog, jer je sklopio mir sa Isusom i Izrailcima.“ **5** cara jarmutskog, cara lahiskog i cara eglonskog. Na to se udružiše pet careva amorejskih, car **24** Kada su izveli one careve pred Isusa, Isus jerusalimski, car hevronski, car jarmutski, car pozva sve Izrailjce i reče zapovednicima ratnika lahiski i car eglonski, i krenuše sa svom svojom koji su pošli s njim: „Pristupite i stanite svojim vojskom na Gavaon. Opseli su grad i napali ga. **6** nogama na vratove ovih careva.“ Oni pristupe i Tada su Gavaonjani poslali poruku Isusu u tabor u stanu im svojim nogama na vratove. **25** Još im Galgalu: „Ne napuštaj svoje sluge nego se požuri reče Isus: „Ne bojte se i ne strahujte! Budite k nama, da nas izbavиш i da nam pomognes, jer jaki i srčani, jer tako će učiniti Gospod sa svim su se sabrali protiv nas svi carevi amorejski, neprijateljima sa kojima budete ratovali.“ **26** koji žive u gorju.“ **7** Isus krene iz Galgala, a sa Posle toga je Isus naredio da se carevi pogube njim sav narod sposoban za rat i svi najbolji i obese na pet stabala. Na stablima su visili do ratnici. **8** Gospod reče Isusu: „Ne boj ih se, jer večeri. **27** O zalasku sunca, Isus je zapovedio da će ih predati u tvoje ruke. Ni jedan od njih ih skinu sa stabala i da ih bace u pećinu u kojoj ti neće odoleti.“ **9** Isus ih iznenada napadne, su se krili. Onda su na ulaz od pećine navalili pošto je cele noći išao od Galgala. **10** Gospod je veliko kamenje, koje tamo стоји sve do danas. uneo pometnju među njih pred Izrailjem, koji **28** Tog dana je Isus osvojio Makedu. Osvojio je im je naneo veliki poraz kod Gavaona. Pobegli grad oštrim mačem i [pogubio] njenog cara, su putem prema Vet-Oronu. Izrailjci su ih tukli a sve stanovništvo u njemu je izručio kletom sve do Azeke i Makede. **11** A dok su bežali pred uništenju. Za sobom nije ostavio preživele. S Izrailjcima niz Vet-Oronsku strminu, Gospod ih makedskim carem je postupio kao sa jerihonskim je zasipao velikim gradom sa neba do Azeke. Više carem. **29** Iz Makede se Isus sa svim Izrailjem ih je poginulo od grada nego što su ih Izrailjci zaputio u Livnu i napao je. **30** Gospod je Livnu pobili svojim mačevima. **12** Onoga dana kad takođe predao u ruke Izraelju, koji je pobjio oštrim je Gospod predao Amorejce Izrailjcima, Isus se mačem njenog cara i sve stanovništvo u gradu. obrati Gospodu pred Izrailjcima i povika: „Stani, Za sobom nije ostavio preživele. S njenim carem sunce, nad Gavaonom, i meseče, nad dolinom je postupio kao sa jerihonskim carem. **31** Iz Livne Ajalonu!“ **13** Umiri se sunce, i stade mesec, dok je Isus sa svim Izrailjcima nastavio prema Lahisu. se narod nije osvetio svojim neprijateljima. Nije Utaborio se kod grada i napao ga. **32** Gospod li to zapisano u Knjizi Jašarevoj? Sunce stade je predao Lahis u Izrailjeve ruke. Osvojio ga je nasred neba, te nije zalazilo ceo dan. **14** Takođe drugog dana. Sve stanovništvo u gradu su pobili dana nije bilo ni pre ni posle, da je Gospod oštricom mača, isto kao što su učinili sa Livnom. poslušao glas jednog čoveka, jer Gospod se borio **33** Tada je došao Horam, car Gezera, da pomogne za Izrailja. **15** A onda se Isus sa svim Izrailjem Lahisu, ali je Isus potukao njega i njegov narod; vratio u tabor u Galgalu. **16** A onih pet careva su nikoga nije ostavio na životu. **34** Iz Lahisa se pobegli i sakrili se u jednoj pećini kod Makede. Isus sa svim Izrailjem zaputio u Eglon. Utaborio **17** Isusu je bilo javljeno: „Našli smo petoricu se kod grada i napao ga. **35** Osvojio ga je istog careva kako se kriju u pećini kod Makede.“ **18** dana udarivši na njega oštrim mačem. Tog dana Isus naredi: „Navaljavite veliko kamenje na ulaz je izručio kletom uništenju sve stanovništvo u od pećine i postavite ljudе pred njega da paze gradu, isto kao što su učinili sa Lahisom. **36** Iz

Eglona se Isus sa svim Izrailjem popeo u Hevron i zapovedio Mojsije, sluga Gospodnj. **13** Međutim, napao ga. **37** Osvojili su ga i pobili oštrom mačem Izrailj nije spalio gradove koje su stajali na njegovog cara, njegove gradove i sav narod u uzvišicama; Isus je spalio samo Asor. **14** Izrailci njemu. Postupio je sa njim kao sa Eglonom: su za sebe uzeli kao plen sve što je bilo u tim nikoga nije ostavio na životu; izručio je kletom gradovima i stoku. Pobili su oštricom mača sve uništenju sav narod u njemu. **38** Onda se Isus stanovništvo, dok ih nisu istrebilli. Nikoga nisu sa svim narodom vratio u Davir i zaratio protiv ostavili na životu. **15** Što je Gospod zapovedio njega. **39** Osvojio ga je, a onda je njegovog cara i Mojsiju, svome sluzi, to je Mojsije zapovedio njegove gradove udario oštricom mača. Njegovo Isusu, koji je tako i učinio; nije izostavio ništa stanovništvo je izručio kletom uništenju. Kako od svega što je Gospod zapovedio Mojsiju. **16** je postupio sa Hevromom, tako je postupio sa Isus je osvojio celu ovu zemlju: gorje, sav Negev, Davirom i njegovim carem. Isto tako je postupio i sav gosenski kraj i ravnici, Aravu, gorsku oblast sa Livnom i njenim carem. **40** Tako je Isus porazio Izrailja sa njegovim podbrežjem, **17** od gore celi gorski kraj: Negev, ravnici i obronke, i sve Halak, koja se diže prema Siru, do Val-Gada u njihove careve. Nikoga nije ostavio na životu; dolini Livana, podno gore Ermon. Sve njihove sve što je disalo izručio je kletom uništenju, careve je zarobio i pogubio. **18** Dugo je vremena kako je zapovedio Gospod, Bog Izrailjev. **41** Isus Isus vojevao sa svim ovim carevima. **19** Međutim, ih je pobio od Kadis-Varnije do Gaze, i sav kraj nije bilo grada koji je sklopio mir sa Izrailjem, gosenski do Gavaona. **42** Sve te careve i njihove osim Evejaca koji žive u Gavaonu; svi su bili zemlje Isus je osvojio odjedanput, jer je Gospod, osvojeni ratom. **20** Naime, Gospod im je otvrduo Bog Izrailjev ratovao za Izrailja. **43** A onda se Isus srce da stupe u rat sa Izrailjem, da bi bili izručeni sa svim Izrailjem vratio u tabor u Galgalu.

11 Kad je to čuo Javin, car Asora, pošalje poruku Jovavu, caru Madona, caru Simrona, i caru Ahsafa, **2** te carevima na severu, u gorju, u Aravi južno od Hinereta i u ravnice, i one na uzvišicama Dora na zapadu – **3** Hanancima na istoku i zapadu, Amorejcima, Hetitima, Ferežanima, Jevusejcima u gorju, Evejcima podno Ermona, u zemlji Mispi. **4** Izađu oni sa svom svojom vojskom, s narodom brojnim kao pesak na morskoj obali, i sa veoma brojnim konjima i bojnim kolima. **5** Udruze se ovi carevi, pa dođu i utabore se kod meromskih voda da zarate sa Izrailjem. **6** Tada reče Gospod Isusu: „Ne boj ih se, jer će sutra u ovo vreme učiniti da izginu pred Izrailjem. Njihovim konjima preseći teticive, a njihova bojna kola spali.“ **7** Isus dođe sa svom vojskom kod meromskih voda i iznenada ih napadne. **8** Gospod ih predade u ruke Izrailjaca, koji ih potukoše. Gonili su ih od Velikog Sidona do Misrefot-Majima, i do doline Mispe na istoku. Tako su ih porazili da нико nije preživeo. **9** Isus Aravu do jezera Hineret, sve do Arapskog ili je učinio sa njima kako mu je Gospod rekao. Mrtvog mora u pravcu Vet-Jesimota na istoku, Njihovim konjima je presekao teticive, a njihova i obronaka Fasge na jugu. **4** Zatim, Og car bojna kola je spalio. **10** Isus se u to vreme vrati i vasanski; jedan od poslednjih Refaimaca, koji osvoji Asor, a njegovog cara pogubi mačem; Asor je stolovao u Astarotu i Edrajinu. **5** Njegova je nekada bio prestonica svim tim carstvima.

vladavina se prostirala nad gorom Ermon, nad **11** Sve stanovništvo su pobili, oštricom mača Salkom i nad čitavim Vasanom do gesurske i izručivši ih kletom uništenju. Nikoga nije ostavio mahatske granice, i nad polovinom Galada sve na životu. **12** Isus je osvojio sve gradove ovih do granice Sihona, esevonskoga cara. **6** Njih careva, a njih je pobio oštricom mača, kao što je su Mojsije, sluga Gospodnji, i Izrailci pobili,

a tu zemlju je Mojsije, sluga Gospodnji, dao u svu visoravan od Medeve do Devona, **10** sve posed Ruvimovom i Gadovom plemenu i polovini gradove Sihona, amorejskog cara, koji je vladao u Manasijinog plemena. **7** Ovo su carevi zemalja Esevonus do granice sa Amoncima; **11** zatim Galad koje su Isus i Izrailci porazili na zapadnoj strani i gesursku i mahatsku oblast, cela gora Ermon, i Jordana, od Val-Gada, u dolini Livana do gore sav Vasan do Salke; **12** a u Vasanu sve carstvo Alaka, što vodi gore u Sir. Isus je dao njihovu Oga, koji je vladao u Astarotu i Edrajinu. On je zemlju u posed Izrailjevim plemenima prema bio jedini preostali potomak Refaimaca. Njega njihovim delovima, **8** u gorju, u ravnici, Aravi, je Mojsije pogubio i zaposeo njegovu zemlju. po obroncima, u pustinji, u Negevu: zemlju **13** Međutim, Izrailci nisu proterali Gesurce i Hetita, Amorejacu, Hananaca, Ferežana, Evejaca, Mahaćane, tako da su Gesurci i Mahaćani ostali i Jevusejaca: **9** car jerihonski, jedan; car gajski da žive usred Izraelja sve do današnjeg dana. (kod Vetylja), jedan; **10** car jerusalimski, jedan; **14** Samo Levijevom plemenu nije dao u posed car hevronski, jedan; **11** car jarmutski, jedan; car zemlju, jer su žrtve svespalnice za Gospoda, Boga lahiski, jedan; **12** car eglonski, jedan; car gezerski, Izrailjevog, njegovo nasledstvo, kao što mu je jedan; **13** car davirski, jedan; car gaderski, jedan; rekao. **15** Mojsije je dao Ruvimovom plemenu **14** car ormatski, jedan; car aradski, jedan; **15** delove po njegovim porodicama: **16** njima je car livnjanski, jedan; car odolamski, jedan; **16** pripalo područje od Aroira, koji je na obali potoka car makedski, jedan; car vetyljski, jedan; **17** car Arnona, i grad u sredini doline kojom potok teče, tafujški, jedan; car eferski, jedan; **18** car afečki, i sva visoravan kod Medeve; **17** zatim Esevonus i jedan; car saronski, jedan; **19** car madonski, svi njegovi gradovi na visoravni: Devon, Vamot-jedan; car asorski, jedan; **20** car simron-meronski, Val i Vet-Valmeon, **18** Jasa, Kedemot, Mifat, **19** jedan; car ahsafski, jedan; **21** car tanaški, jedan; Kirijatajim, Sivma, Zaret-Sar na gori iznad doline, car megidski, jedan; **22** car kedeski, jedan; car **20** Vet-Fegor, padine Gaze, Fasga i Vet-Jesimot, jokneamski na Karmilu, jedan; **23** car dorski, u **21** svi gradovi visoravni, i celo carstvo Sihona, Nafat-Doru, jedan; car gojimski u Galgalu, jedan; amorejskog cara, koji je vladao u Esevonus. Njega **24** car terski, jedan. Sve ukupno trideset jedan je Mojsije porazio, kao i madijanske knezove: car.

13 Kad je Isus ostareo i zašao u godine, Gospod mu reče: „Ostario si i zašao u godine, a još mnogo zemlje je ostalo da se osvoji. **2** Ovo je zemlja koja je ostala: sve filistejske oblasti i sva gesurska zemlja, **3** od Sihora, koji je nadomak Egipta, i do granice Akarona na severu, a računa se kao područje Hananaca; pet filistejskih gospodara u Gazi, Azotu, Askalonu, Gatu, Akaronu; Avinci su **4** na jugu, sva hananska zemlja od Mare sidonske do Afeka i do amorejske granice; **5** zatim zemlja Givlijaca i sav Livan na istoku, od Val-Gada podno gore Ermon do Levo-Amata. **6** Ja ču oterati pred Izrailjcima sve stanovnike gorja, od Livana do Misrefot-Majima – sve Sidonce. Ti samo podeli Izraelju zemlju u posed, kao što sam ti zapovedio. **7** A sad podeli ovu zemlju u posed među devet plemena i polovini Manasijinog plemena.“ **8** Ruvimovci i Gadovci su zajedno sa drugom polovinom Manasijinog plemena već bili primili u posed zemlju, koju im je dao Mojsije s istočne strane Jordana. Ovako im je Mojsije, sluga Gospodnji, raspodelio zemlju: **9** od Aroira, koji je kraj obale potoka Arnona, i od grada kroz koji potok protiče,

Evija, Rekema, Sura, Ora i Revu. Oni su bili Sihonovi vazali koji su živeli u toj zemlji. **22** Pored ostalih koje su pobili, Izrailci su ubili mačem i Valama, sina Veorova, proricatelja. **23** Granica Ruvimovih sinova, bila je Jordan. To je bilo nasledstvo Ruvimovaca prema njihovim porodicama, gradovi sa njihovim selima. **24** Mojsije je dao Gadovom plemenu, sinovima Gadovim, delove po njihovim porodicama. **25** Njima je pripala oblast Jazira, svi gradovi u Galadu, polovina zemlje Amonaca do Aroira, koji je nasuprot Rave, **26** od Esevona do Ramot-Mispe i Vetonima, i od Mahanajima do granice Lo-Devara; **27** a u dolini: Vet-Aram, Vet-Nimra, Sokot i Safon sa ostatkom carstva Sihona, cara esevonskog: Jordan i oblast koja se proteže do ruba jezera Hineret, na istočnoj strani Jordana. **28** To je nasledstvo Gadovih sinova prema njihovim porodicama, gradovi sa svojim selima. **29** Mojsije je dao deo polovini Manasijinog plemena prema njegovim porodicama. **30** Njima je pripala zemlja od Mahanajima, sav Vasan, sve carstvo Oga, cara vasanskog i sva Jairova sela u Vasanu – šezdeset gradova. **31** Polovina Galada, Astarot, Edrajin, gradovi Ogovog carstva u Vasanu, pripali su sinovima Mahira, sina

Manasijinog, to jest, polovini sinova Mahirovih po njihovim porodicama. **32** To je Mojsije dodelio u nasledstvo na moavskim poljanama na drugoj strani Jordana, istočno od Jerihona. **33** Mojsije nije dao nasledstvo Levijevom plemenu; Gospod, Bog Izrailjev, njegovo je nasledstvo, kao što im je on rekao.

Arva“; Arva je bio veliki čovek među Enakovcima. Tada je zemlja utihnula od rata.

14 Ovo su delovi koje su Izraelci primili u posed u hananskoj zemlji, koje su im razdelili u nasledstvo Eleazar, sveštenik, Isus, sin Navinov, i glavari porodica izraelskih plemena. **2** Žrebom su im razdelili nasledstvo, kao što je Gospod zapovedio preko Mojsija, među devet i po plemena. **3** Jer, Mojsije je dao nasledstvo dvama i po plemenima na drugoj strani Jordana. Levitima nije dao nasledstvo među njima. **4** Naime, od Josifovih potomaka su nastala dva plemena: Manasijino i Jefremovo. A Levitima nisu dali deo u zemlji, osim gradova da žive u njima i pašnjaka za njihovu stoku i stada. **5** Kako je Gospod zapovedio Mojsiju, tako su Izraelci učinili, kad su delili zemlju. **6** Judejci pristupe Isusu u Galgalu, a Halevu, sin Jefonijin, Kenežanin, obrati mu se: „Ti znaš što je Gospod rekao Mojsiju, čoveku Božijem, za mene i za tebe u Kadis-Varniji. **7** Bilo mi je četrdeset godina kada me je Mojsije, sluga Gospodnj, poslao iz Kadis-Varnije da uhodim zemlju. Ja sam ga izvestio kako sam najbolje znao. **8** Moja braća koja su pošla sa mnom uplašila su narod, ali ja sam se potpuno uzdao u Gospoda, Boga svoga. **9** Tog dana se Mojsije zakleo: ‘Zemlja u koju je tvoja noga stupila pripaše tebi i tvojim sinovima zauvek, jer si se uzdao u Gospoda, Boga mogu.’ **10** I eto, Gospod me je održao u životu kao što je obećao. Prošlo je četrdeset pet godina od kako je Gospod rekao ovo Mojsiju, dok je Izrael još išao pustinjom; **11** sada mi je osamdeset pet godina, ali sam i danas snažan kao onoga dana kada me je Mojsije poslao; snaga mi je ista sada kao što je bila nekada, tako da mogu ratovati i obavljati poslove. **12** A sada mi daj ovo gorje, kao što je Gospod obećao toga dana. I sam si čuo tog dana da Enakovci žive tamo i da su gradovi veliki i utvrđeni. Bude li Gospod sa mnom, proteraću ih, kao što je Gospod rekao.“ **13** Tada je Isus blagoslovio Halevu, sina Jefonijina, i dao mu Hevron u posed. **14** Stoga, Hevron pripada Halevu, sinu Jefonijinu, Kenežaninu, sve do danas, zato što se pouzdao u Gospoda, Boga Izraileva. **15** Hevron se ranije zvao „Kirijat-

15 Judinom plemenu, po svojim porodicama, žrebom je pripao deo južno do granice Edoma, i do pustinje Cin na krajnjem jugu. **2** Južna granica im se prostirala od ruba Mrtvog mora, od južnog zaliva; **3** nastavljala se dalje južno od Akravimske uzvišice, prolazila pustinjom Cin, i podizala južno od Kadis-Varnije, prelazila preko Esrona, penjala se k Adaru i odatle skretala prema Karki. **4** Odatle je prolazila Asemonom i izlazila na Egipatski potok i dopirala sve do mora. To će vam biti južna granica. **5** Istočna granica je bila Mrtvo more do ušća Jordana. Na severu, granica je počinjala od zaliva Mrtvog mora do ušća Jordana. **6** Odatle je granica podizala Vet-Oglom i prolazila severno od Vet-Arave. Granica se, zatim, penjala na Kamen Voana, sina Ruvimova, **7** nastavljala gore prema Daviru, od doline Ahor, i skretala prema severu u Galgal, koji je nasuprot adumimske uzvišice južno od potoka. Onda je nastavljala prema vodama En-Semesa i završavala kod En-Rogila. **8** Otuda se preko doline Ven-Enom s juga dizala prema gradu Jevusejaca, to jest Jerusalimu. Potom se granica dizala zapadno na goru, nasuprot Ven-Enom dolini, koja je na severnom kraju refaimske doline. **9** Granica se, zatim, protezala od vrha gore do izvora voda Neftoje i izbijala na gradove u gori Efron, a onda skretala prema Vali, odnosno Kirijat-Jarimu. **10** Od Vale je granica zavijala ka zapadu prema gori Sir, i prolazeći severno od gore Jarima, to jest Hasalonu, spuštala se u Vet-Semes i išla prema Timni. **11** Granica je, zatim, izlazila na Akaron ka severu i dizala se prema Sikronu, pa je, prolazeći preko gore Vala, izlazila na Javnila i odatle izbijala na more. **12** Zapadna granica je bila Sredozemno more. To je bila granica koja je okruživala sinove Judine, po njihovim porodicama. **13** A Halevu, sinu Jefonijinu, [Isus] je dao deo među sinovima Judinim, prema naredbi koju mu je dao Gospod: Kirijat-Arvu (Arva je bio praočac Enakovaca), to jest, Hevron. **14** Halev je proterao odatle tri Enakovca: Sesaja, Ahimana i Talmaja, potomke Enakove. **15** Odande je pošao na stanovnike Davira, koji se nekada zvao „Kirijat-Sefer“. **16** Halev reče: „Onome ko napadne i osvoji Kirijat-Sefer, daću svoju crku Ahsu za ženu.“ **17** Osvojio ga je Gotonilo, sin Keneza, brata Halevova. Zato mu je Halev dao svoju crku Ahsu za ženu. **18**

Kad je došla k njemu, Gotonilo je nagovori da od jerihonskih voda, koje se odatle pružalo traži polje od njenog oca. Kad je sišla s magarca, pustinjom k vetiljskoj gori. **2** Onda se granica Halev je upita: „Šta želiš?“ **19** Ona mu odgovori: nastavljala od Vetylja, odnosno Luza, i prolazila „Daj mi blagoslov! Kad si mi već dao zemlju u kroz predeo Arkijana do Atarota. **3** Zatim se Negevu, daj mi i koji izvor vode.“ On joj je dao spuštala ka moru k području Jafleta sve do Gornje i Donje izvore. **20** To je nasledstvo Judinog granice Donjeg Vet-Orona i do Gezera, i izlazila plemena po svojim porodicama. **21** Najjudaljeniji na more. **4** Tako su potomci Josifovi, Manasijini gradovi plemena Judinih sinova, duž edomske i Jefremovi primili svoje nasledstvo. **5** Ovo je granice na krajnjem jugu, bili su: Kavzeel, Eder, bilo područje sinova Jefremovih po njihovim Jagur; **22** Kina, Dimona, Adada; **23** Kedes, Asor, porodicama: Granica njihovog nasledstva se Itnan; **24** Zif, Telem, Valot; **25** Asor-Adata, Keriot- protezala sa istoka od Atarot-Adara do Gornjeg Esron (to jest, Asor); **26** Amam, Sema, Molada; **27** Vet-Orona, **6** i izlazila na more. Na severu je Asar-Gada, Esemon, Vet-Felet; **28** Asar-Sual, Vir- granica išla od Mikmetata i zaokretala na istok Saveja, Viziotija; **29** Vala, Im, Asem; **30** Eltolad, na Tanat-Silo, i prelazila preko njega u pravcu Hesil, Orma; **31** Siklag, Madmana, Sansana; **32** istoka do Janohe. **7** Od Janohe se spuštala ka Levaot, Sileim, Ajin, i Rimon: ukupno dvadeset Atarot-Narotu, dotala se Jerihona i izbijala na devet gradova sa svojim selima. **33** U dolini: Jordan. **8** Granica je, zatim, išla od Tafuje prema Estaol, Saraja, Asna; **34** Zanoja, En-Ganim, Tafuja, moru do potoka Kane i nastavljala prema moru. Inam; **35** Jarmut, Odolam, Sokot, Azeka; **36** To je bilo nasledstvo plemena sinova Jefremovih Sarajim, Aditajim, Gedira i Gedirotajim: četrnaest po svojim porodicama. **9** Jefremovci su imali gradova sa svojim selima; **37** Senan, Adasa, sve te gradove i sela, a uz to i odvojene gradove Migdal-Gad; **38** Dilan, Mispa, Jokteil; **39** Lahis, usred nasledstva sinova Manasijinih. **10** Oni nisu Vaskat, Eglon; **40** Havon, Lamas, Hitlis; **41** Gedirot, proterali Hanance koji su živeli u Gezeru. Tako Vet-Dagon, Nama i Makeda: šesnaest gradova Hananci žive među Jefremovcima sve do dana sa svojim selima; **42** Livna, Eter, Asan; **43** Jeftaj, današnjeg. Ipak, bio im je nametnut prinudni Asna, Nesiv; **44** Keila, Ahziv i Marisa: devet rad.

gradova sa svojim selima. **45** Akaron sa svojim naseljima i selima; **46** od Akarona prema moru, svi gradovi u blizini Azota, sa svojim selima. **47** Azot sa svojim naseljima i selima, Gaza, sa svojim naseljima i selima, sve do Egipatskog potoka i ruba Sredozemnog mora. **48** U gorju: Samir, Jatir, Sokot; **49** Dana, Kirijat-Sana, to jest, Davir; **50** Anav, Estemon, Anim, **51** Gosen, Olon, Gilo: jedanaest gradova sa svojim selima. **52** Zatim, Arav, Duma, Esan, **53** Janum, Vet-Tafuja, Afeka, **54** Humata, Kirijat-Arva, to jest Hevron, i Sior: devet gradova sa svojim selima. **55** Maon, Karmil, Zif, Juta, **56** Jezrael, Jokdeam, Zanoja, **57** Kajin, Gavaja, i Timna: deset gradova sa svojim selima. **58** Alul, Vet-Sur, Gedor, **59** Marat, Vet-Anot, i Eltekon: šest gradova sa svojim selima. **60** Kirijat-Val, to jest, Kirijat-Jarim, i Rava: dva grada sa svojim selima. **61** U pustinji: Vet-Arava, Midin, Sehana, **62** Nivsan, Slani grad, i En-Gedi: šest gradova sa svojim selima. **63** Ipak, Judejci nisu mogli da isteraju žitelje Jerusalima, Jevusejce. Zato Jevusejci žive sa Judejcima u Jerusalimu sve do danas.

16 Josifovim sinovima je žrebom pripalo područje od Jordana, kod Jerihona, istočno

17 Žrebom je pripao deo i plemenu Manasijinom, pošto je Manasija bio prvenac Josifov. A Mahiru, prvcu Manasijinom, ocu Galadovom – vrsnom ratniku – pripao je Galad i Vasan. **2** Po deo je pripao i ostalim sinovima Manasijinim po svojim porodicama: potomcima Aviezerovim, Helekovim, Esrilovim, Sihemovim, Eferovim i Semidinim. To su muški potomci Manasije, sina Josifovog, po svojim porodicama. **3** A Salpad, sin Eferov, sin Galadov, sin Mahirov, sin Manasijin, nije imao sinove, nego je imao čerke. Ovo su imena njegovih čerki: Mala, Nuja, Egra, Melha i Tersa. **4** One su došle pred sveštenika Eleazara, pred Isusa, sina Navinova, i pred knezove i rekле: „Gospod je zapovedio Mojsiju da nam daš nasledstvo među našom braćom.“ Zato im je na zapovest Gospodnju dato nasledstvo među braćom njihovog oca. **5** Tako je Manasiji pripalo deset delova, osim galadske i vasanske zemlje, koje su s druge strane Jordana, **6** jer su čerke Manasijine dobile nasledstvo među njegovim sinovima. Ostalim sinovima Manasijinim je pripala galadska zemlja.

7 Manasijina granica se prostirala od Asira do Mikmetata, koji je kod Sihema, a zatim skretala

na desno, k stanovnicima En-Tafuje. **8** Manasiji će ih poslati da naprave popis zemlje za deobu. je pripadala oblast Tafuje, ali je grad Tafuja Onda neka se vrate k meni. **5** Onda neka je na Manasijinoj granici pripadao Jefremovim podele na sedam delova. Juda neka ostane na sinovima. **9** Granica se, zatim, spuštala do svom području na jugu, a dom Josifov neka potoka Kane. Ovi gradovi južno od potoka, ostane na svom području na severu.“ **6** A vi pripadali su gradovima Manasijinog plemena, prepišite zemlju na sedam delova, pa mi donesite iako su se nalazili među gradovima Jefremovog ovde prepis. Ja ču onda baciti žreb tu, pred plemena. Manasijina granica ide severnom Gospodom, Bogom našim. **7** Levijevo pleme nema stranom potoka i izlazi na more. **10** Južni deo deo među vama, jer je sveštenstvo Gospodnje pripadao je Jefremovom plemenu, a severni njihova baština. Gadovo i Ruvimovo pleme, i Manasijinom. More im je bila granica. Na severu polovina plemena Manasijinog, već su primili su se graničili sa Asirovim plemenom, a na svoju baštinu s druge strane Jordana, na istoku, istoku sa Isaharovim. **11** Na području Isaharovog koju im je dao Mojsije, sluga Gospodnj. **8** Ljudi i Asirovog plemena, Manasijinom plemenu je se spremiše i krenuše. Isus je zapovedio onima pripadao: Vet-San sa svojim naseljima i Jivleam koji su išli da popišu zemlju, rekavši: „Idite i sa svojim naseljima, zatim stanovnici Dora sa prodite zemljom i popišite je, a onda se vratite svojim naseljima, stanovnici En-Dora sa svojim k meni, a ja ču ovde u Silomu baciti žreb za naseljima, stanovnici Tanaha sa svojim naseljima, vas pred Gospodom.“ **9** Ljudi su otišli, prošli i stanovnici Megida sa svojim naseljima; ovi zemljom i popisali je po gradovima, podeljenim sačinjavaju tri područja. **12** Manasijini sinovi na sedam delova. Zatim su se vratili k Isusu nisu mogli da proteraju stanovnike ovih gradova. u tabor u Silomu. **10** Tada je Isus bacio žreb Hananci su bili rešeni da žive u toj zemlji. **13** za njih u Silomu pred Gospodom, i razdelio Ali kad su Izrailjci ojačali, pritisli su Hanance tamo zemlju sinovima Izrailjevim po njihovim prinudnim radom, ali ih nisu mogli proterati. **14** plemenskim delovima. **11** Prvi žreb je pao na Sinovi Josifovi rekoše Isusu: „Zašto si nam dodelio Venijaminovo pleme po njegovim porodicama. nasledstvo prema jednom žrebu, samo jedan deo, Njima je u deo pripalo područje između Judinog kad smo mnogoljudan narod, koga je Gospod plemena i Josifovog plemena. **12** Granica im se toliko blagoslovio?“ **15** „Ako ste mnogoljudan protezala od severnog ruba Jordana, podizala narod – odgovori im Isus – vi idite gore u šume, severnim bokom Jerihona, nastavlala u gorje u zemlju ferežansku i refaimsku, pa iskrčite sebi na zapadu i izlazila na pustinju Vet-Aven. **13** zemlju, kad vam je već tesna gora Jefremova.“ Granica je odatile nastavlala ka Luzu, južnom **16** Sinovi Josifovi na to rekoše: „Gora nam neće stranom Luza (danasa je to Vetiši), pa se spuštala biti dovoljna, a uz to, svi Hananci, stanovnici do Atarot-Adara na gori, južno od Donjeg Vetsdoline, imaju bojna kola od železa, kako oni Orona. **14** Granica je, zatim, zaokretala sa zapada u Vet-Sanu i njegovim naseljima, tako i oni na jug, od gore koja se nalazi južno od Vet-Orona, u jezraelskoj dolini.“ **17** Tada Isus reče domu i završavala kod Kirijat-Vala, to jest, Kirijat-Josifovu, Jefremovu i Manasijinom: „Narod ste Jarima, grada koji pripada Judinom plemenu. To mnogoljudan i snaga vam je velika i zato nećete je zapadna strana. **15** Južna strana je počinjala više imati samo jedan deo. **18** Gora neka bude od ruba Kirijat-Jarima na zapadu, a odande je vaša. Ako je šumovita, iskrčite je, pa će vam granica izlazila na izvor Neftoje. **16** Granica se, pripasti gde god se pruža. A i Hanance ćete zatim, spuštala do podnožja gore nasuprot doline proterati, ako i imaju bojna kola od železa, ako i Ven-Enom, na severnoj strani refaimske doline, jesu jaki.“

18 Cela se zajednica Izrailjaca okupila u Silomu, gde su postavili šator od sastanka. Cela im je zemlja bila pokorena. **2** Ipak, ostalo je među Izrailjcima sedam plemena koja još nisu primila svoju baštinu. **3** Tada Isus reče Izrailjcima: „Dokle ćete oklevati da krenete i osvojite zemlju koju vam je dao Gospod, Bog vaših otaca? **4** Izaberite po tri čoveka iz svakog plemena, a ja

Jevusejacu, i spuštala se do En-Rogila. **17** Od severa je zavijala i išla ka En-Semesu, izbijala na Gelilot nasuprot adumimske uzvišice, i spuštala se do Kamen Voana, sina Ruvimovog. **18** Zatim se nastavlala prema obronku nasuprot Vet-Arave u pravcu severa, i silazila do Arave. **19** Granica je onda nastavlala severnom stranom Vet-Ogle i završavala se na severnom zalivu Mrtvog mora, kod južnog kraja Jordana. To je južna granica.

20 Jordan je bio granica s istočne strane. To je nasledstvo sinova Venijaminovih sa njihovim granicama unaokolo, po njihovim porodicama. **21** Gradovi Venijaminovog plemena po svojim porodicama bili su: Jerihon, Vet-Oglja, Emek Kesis; pleme sinova Asirovih po njihovim gradova sa svojim selima. **22** Vet-Arava, Semarajim, Vetiš; **23** Avir, Fara, **25** Njihova granica obuhvatala je: Helkatu, Aliju, Ofra; **24** Hefar-Amoma, Ofnija i Gavaja: dvanaest gradova sa svojim selima. **25** Gavaon, Rama, Granica je dotala Karmil sa zapada, i Sihor-Viro; **26** Mispa, Kefira i Mosa; **27** Rekem, Jerfail i Kirijat: četrnaest gradova sa svojim selima. To je nasledstvo sinova Venijaminovih po njihovim porodicama.

19 Drugi žreb je izašao za Simeuna, za pleme sinova Simeunovih po njihovim porodicama. Njihovo nasledstvo bilo je usred nasledstva sinova Judinih. **2** Njima je pripala u nasledstvo: Vir-Saveja, Seva i Molada; **3** Asar-Sual, Vala i Asem; **4** Eltolad, Vetul i Orma; **5** Siklag, Vet-Markavot i Asar-Susa; **6** Vet-Levaot i Saruen: trinaest gradova sa svojim selima. **7** Zatim Ajin, Rimon, Eter, Asan: četiri grada sa svojim selima **8** i sva sela oko ovih gradova sve do Valat-Vira i Ramat-Negeva. To je nasledstvo plemena sinova Simeunovih po svojim porodicama. **9** Nasledstvo sinova Simeunovih bilo je uzeto od zemlje Judinog plemena, zato što je deo dodeljen sinovima Judinim bio preveliki za njih. Tako su sinovi Simeunovi primili svoj deo u nasledstvo usred njihove baštine. **10** Treći žreb je izašao za sinove Zavulonove, po njihovim porodicama. Područje njihovog nasledstva prostiralo se do Sarida. **11** Granica im se na zapad penjala ka Mareali i dotala Davaset i dopirala do Potoka nasuprot Jokneama. **12** Onda je zaokretala od Sarida prema istoku sunca ka granici Kislot-Tavora, izlazila na Davrat, i uspinjala se ka Jafiji. **13** Odatle je išla ka istoku sunca ka Gat-Eferu, Et-Kacinu, izlazila na Rimon i zaokretala ka Nei. **14** Granica je onda skretala na sever prema Anatoni i završavala u dolini Jeftailu, **15** sa Katatom, Nalalom, Simronom, Idalom, i Vitlejemom: dvanaest gradova sa svojim selima. **16** Ovi gradovi sa svojim selima – to je nasledstvo sinova Zavulonovih po njihovim porodicama. **17** Četvrti žreb je izašao za Isahara, za sinove Isaharove po njihovim porodicama. **18** Njihova granica je obuhvatala: Jezrael, Kislot, Sunem; **19** Aferajim, Seon, Anaharat; **20** Ravit, Kison, Aves; **21** Remet, En-Ganim, En-Adu i Vet-Fasis. **22** Granica je, zatim, dotala Tavor, Sahasimu, Vet-

Semes i završavala kod Jordana: šesnaest gradova sa svojim selima. **23** Ovi gradovi sa svojim selima – to je nasledstvo plemena sinova Isaharovih po njihovim porodicama. **24** Peti žreb je izašao za gradove sinova Asirovih po njihovim porodicama. **25** Njihova granica obuhvatala je: Helkatu, Aliju, Ofra; **26** Alamelehu, Amadu i Misalu. Granica je dotala Karmil sa zapada, i Sihor-Viro; **27** Zatim je skretala na istok prema Vet-Tarala; **28** Sila, Elef, Jevus, to jest, Jerusalim, Gavat i Kirijat: četrnaest gradova sa svojim selima. To je nasledstvo sinova Venijaminovih po njihovim porodicama. **29** Granica je zatim zavijala ka Rami do utvrđenog grada Tira, zaokretala ka Osi i izlazila na more. Obuhvatala je Mehevel i Ahziv, **30** Umu, Afek i Reov: dvadeset dva grada sa svojim selima. **31** Ovi gradovi sa svojim selima – to je nasledstvo plemena sinova Asirovih po njihovim porodicama. **32** Šesti žreb je izašao za sinove Neftalimove po njihovim porodicama. **33** Granica im je išla od Elafa, i od hrasta u Cananimu, od Adami-Nekeva, Javnila do Lakuma i završavala kod Jordana. **34** Zatim je granica okretala na zapad k Aznat-Tavoru i odatle izlazila na Hukok, i dopirala do Zavulona s juga, do Asira sa zapada, i do Jude na Jordanu s istoka. **35** Ovo su utvrđeni gradovi: Sidim, Ser, Amat, Rakat, Hineret; **36** Adama, Rama, Asor; **37** Kedes, Edrajin, En-Asor; **38** Iron, Migdal-El, Orem, Vet-Anat, i Vet-Semes: devetnaest gradova sa svojim selima. **39** Ovi gradovi sa svojim selima – to je nasledstvo plemena sinova Neftalimovih. **40** Sedmi žreb je izašao za pleme sinova Danovih po njihovim porodicama. **41** Granica njihovog nasledstva obuhvatala je: Saraja, Estaol, Ir-Semes, **42** Salavin, Ajalon, Jetla, **43** Elon, Timna, Akaron, **44** Eltekon, Giveton, Valat, **45** Jud, Veni-Varak, Gat-Rimon, **46** Me-Jarkon i Rakon s područjem nasuprot Jope. **47** Ali, područje sinova Danovih bilo je pretesno za njih; zato se dignu sinovi Danovi, napadnu Lesem i osvoje ga, a stanovništvo pobiju oštricom mača. Grad zaposednu i nasele se u njemu. Lesem su prozvali Dan, po imenu svoga oca, Dana. **48** Ovi gradovi sa svojim selima – to je nasledstvo plemena sinova Danovih po njihovim porodicama. **49** Kada su završili deobu zemlje u nasledstvo po njenim područjima, Izrailjci dade Isusu, sinu Navinovom, nasledstvo među sobom. **50** Po naredbi Gospodnjoj dali su mu grad koji je tražio: Timnat-Serah u Jefremovoj gori. On je grad obnovio i naselio se u njemu.

51 To su nasledstva koja su sveštenik Eleazar, plemena u Vasanu. **7** Sinovima Merarijevim Isus, sin Navinov, i rodovski glavari podelili po njihovim porodicama pripalo je dvanaest izrailjskim plemenima, u Silomu, pred Gospodom, gradova od plemena Ruvimovog, Gadovog i na vratima Šatora od sastanka. Tako su završili deobu zemlje.

20 Gospod reče Isusu: **2** „Reci Izrailjcima:

'Odredite sebi gradove-utočišta, za koje sam vam govorio preko Mojsija, **3** da onamo utekne ubica koji slučajno ubije osobu, iz nehata. Neka vam oni budu utočište od krvnog osvetnika. **4** A kad pobegne u jedan od ovih gradova, neka stane kod ulaza gradskih vrata i neka iznese svoj slučaj pred starešinama tog grada. Oni neka ga prime u grad i neka mu daju mesto u kome će živeti među njima. **5** Ako ga krvni osvetnik progoni, oni ne smeju predati ubicu u njegove ruke, jer je nehotice ubio svoga bližnjeg, a ranije ga nije mrzeo. **6** Neka u tom gradu boravi dok ne stane pred zajednicu radi suda, i sve do smrti velikog sveštenika, koji bude u službi u to vreme. Tada neka se ubica vrati u svoj grad i u svoj dom – u grad iz koga je pobegao.“ **7** Zato su odredili Kedes u Galileji, u Neftalimovoj gori, Sihem u Jefremovoj gori i Kirijat-Arvu, to jest Hevron, u Judinoj gori. **8** S druge strane Jordana, istočno od Jerihona, odredili su: Vosor u pustinji, na visoravni, od Ruvimovog plemena, Ramot u Galadu, od Gadovog plemena i Golani u Vasanu, od Manasijinog plemena. **9** Ovo su gradovi određeni za sve Izraeljce i došljake među njima, gde može da utekne svako ko nehotice ubije čoveka, a da ne pogine od ruke krvnog osvetnika, dok ne stane pred zajednicu.

21 Zatim glavari levitskih rodova dodoše

svešteniku Eleazaru, Isusu, sinu Navinovom, i glavarima rodova izrailjskih plemen, **2** pa im rekoše u Silomu, u zemlji hananskoj: „Gospod je zapovedio preko Mojsija da nam se daju gradovi gde ćemo živeti i pašnjaci oko njih za našu stoku.“ **3** Izraeljci su, po reči Gospodnjoj, dali Levitima, od svoga nasledstva, ove gradove s njihovim pašnjacima. **4** Prvi žreb je izašao za porodice Kata. Levitima, potomcima sveštenika Arona, žrebom je pripalo trinaest gradova, od Judinog, Simeunovog i Venijaminovog plemena. **5** A ostatku sinova Katovih, žrebom je pripalo deset gradova od porodica Jefremovog i Danovog plemena, i od polovine Manasijinog plemena. **6** Sinovima Girsonovim žrebom je pripalo trinaest gradova od porodica Isaharovog, Asirovog i grad-utočište Kedes u Galileji s pašnjacima, za Neftalimovog plemena, i od polovine Manasijinog onog ko počini ubistvo, Amot-Dor s pašnjacima,

Levitima te gradove sa njihovim pašnjacima, kao što je Gospod zapovedio preko Mojsija. **9** Ovi gradovi od plemena sinova Judinih i od plemena sinova Simeunovih, koji se navode po imenima, bili su dati **10** sinovima Aronovim, Levitima iz porodice Kata, jer je prvi žreb pao na njih. **11** Dali su im: Kirijat-Arvu, to jest, Hevron, u Judinoj gori sa okolnim pašnjacima (Arva je bio praotac Enakovaca). **12** Ali, polja i sela oko grada, bila su već dana u vlasništvo Halevu, sinu Jefonjinu. **13** Dakle, sinovima sveštenika Arona dali su Hevron sa pašnjacima, da bude grad-utočište za onog ko počini ubistvo, Livnu sa pašnjacima, **14** Jatir s pašnjacima, Estemoju sa pašnjacima, **15** Olon s pašnjacima, Davir s pašnjacima, **16** Ajin s pašnjacima, Jutu s pašnjacima, Vet-Semes s pašnjacima – devet gradova od ona dva plemena. **17** Od Venijaminovog plemena: Gavaon sa pašnjacima, Gavaja s pašnjacima, **18** Anatot s pašnjacima, i Almon s pašnjacima – četiri grada. **19** Tako je sveštenicima, sinovima Aronovim, pripalo sve ukupno trinaest gradova sa svojim pašnjacima. **20** Preostalim porodicama sinova Katovih, Levitima koji vode poreklo od Kata, žrebom su bili dodeljeni gradovi Jefremovog plemena. **21** Dali su im Sihem s pašnjacima u Jefremovoj gori, da bude grad-utočište za onog ko počini ubistvo, i Gezer s pašnjacima, **22** Kivsajim s pašnjacima, Vet-Oron s pašnjacima – četiri grada. **23** Od Danovog plemena: Eltekon s pašnjacima, Giveton s pašnjacima, **24** Ajalon s pašnjacima, i Gat-Rimon s pašnjacima – četiri grada. **25** Od polovine Manasijinog plemena: Tanah s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima – dva grada. **26** U svemu: deset gradova sa njihovim pašnjacima za preostale sinove Katove. **27** Levitskim porodicama sinova Girsonovih je pripao: od polovine plemena Manasijina grad-utočište Golani u Vasanu s pašnjacima, za onog ko počini ubistvo, i Vestera s pašnjacima – dva grada. **28** Od Isaharovog plemena: Kison s pašnjacima, Davrat s pašnjacima, **29** Jarmut s pašnjacima i En-Ganim s pašnjacima – četiri grada. **30** Od Asirovog plemena: Misal s pašnjacima, Avdon s pašnjacima, **31** Helkat s pašnjacima i Reov s pašnjacima – četiri grada. **32** Od Neftalimovog plemena:

Kartan s pašnjacima – tri grada. **33** Svih gradova Jordana, s njihovom braćom. I njih je Isus poslao Girsonovaca po njihovim porodicama bilo je u njihove šatore, nakon što ih je blagoslovio. **8** trinaest gradova sa njihovim pašnjacima. **34** A Rekao im je: „Vratite se u svoje šatore sa velikim ostatku Levita, porodicama sinova Merarijevih, blagom, sa veoma brojnom stokom, sa srebrom, pripali su od Zavulonovog plemena: Jokneam zlatom, bronzom i gvožđem, i veoma mnogo s pašnjacima, Karta s pašnjacima, **35** Dimna odeće. Podelite plen svojih neprijatelja sa svojom s pašnjacima, i Nalal s pašnjacima – četiri braćom.“ **9** Tako su se sinovi Ruvimovi, sinovi grada. **36** Od Ruvimovog plemena: Vosor s Gadovi i polovinu Manasijinog plemena rastali od pašnjacima, Jasa s pašnjacima, **37** Kedemot s naroda izrailjskog u Silomu u zemlji hananskoj, pašnjacima, i Mifat s pašnjacima – četiri grada. da se vrate u galadsku zemlju, na svoj posed **38** Od Gadovog plemena: grad-utočište Ramot u koji su zauzeli na zapovest Gospodnju, preko Galadu s pašnjacima, za onog ko počini ubistvo, Mojsija. **10** Kad su došli u Gelilot jordanski, u Mahanajim s pašnjacima, **39** Esevon s pašnjacima, hananskoj zemlji, sinovi Ruvimovi, sinovi Gadovi i Jazir s pašnjacima – ukupno četiri grada. i polovina Manasijinog plemena podigoše veliki i **40** Svih gradova sinova Merarijevih po svojim naočit žrtvenik na Jordanu. **11** Izrailjci su čuli porodicama, od preostalih Levita, koji su im da se govori: „Eno, podigli sinovi Ruvimovi, žrebotom dodeljeni, bilo je dvanaest. **41** Svih sinovi Gadovi i polovina Manasijinog plemena, levitskih gradova usred poseda Izrailjaca bilo je žrtvenik prema zemlji hananskoj, u Gelilotu četrdeset osam gradova s njihovim pašnjacima. jordanskom, preko puta Izrailjaca.“ **12** Kad su, **42** Svaki od ovih gradova imao je okolne pašnjake; dakle, Izrailjci to čuli, skupila se cela zajednica tako je bilo sa svim ovim gradovima. **43** Gospod Izrailjaca u Silomu da zarate protiv njih. **13** je dao Izrailju celu zemlju za koju se zakleo Izrailjci pošalju sinovima Ruvimovim, sinovima njihovim ocima. Oni su je osvojili i nastanili se Gadovim, i polovini Manasijinog plemena u u njoj. **44** Gospod im je dao da otpočinu svuda zemlju Galad, sveštenika Finesa, sina Eleazarovog unaokolo, baš kako se zakleo njihovim ocima. **14** i deset knezova sa njim, po jednog kneza za Niko od njihovih neprijatelja nije mogao da im se rod iz svakog Izrailjevog plemena. Svaki od njih odupre. Gospod im je predao u ruke sve njihove je bio glavar rođova među hiljadama Izrailjevih. neprijatelje. **45** Od svih dobrih obećanja koje je **15** Dođu oni k sinovima Ruvimovim, sinovima Gospod dao domu Izrailjevu, nijedno nije ostalo neispunjeno. Svako se ispunilo.

22 Tada Isus pozva Ruvimovce, Gadovce i polovinu Manasijinog plemena **2** i reče im: „Izvršili ste sve što vam je zapovedio Mojsije, sluga Gospodnji, i poslušali ste me u svemu što sam vam zapovedio. **3** Niste napustili vašu braću tokom ovih mnogih godina sve do današnjega dana, nego ste verno vršili zapovest Gospoda, Boga svojega. **4** A sada je Gospod, Bog vaš, dao počinak vašoj braći kao što vam je obećao. Zato se vratite u svoje šatore, u zemlju gde je vaš posed, koji vam je Mojsije, sluga Gospodnji, dao s druge strane Jordana. **5** Samo dobro pazite da vršite zapovest i Zakon koji vam je dao Mojsije, sluga Gospodnji: da volite Gospoda, Boga svoga, da sledite sve njegove puteve, da držite njegove zapovedi, da prionete uz njega i da mu služite svim srcem i svom dušom.“ **6** Isus ih je, zatim, blagoslovio i otpremio, i oni odoše u svoje šatore. **7** Mojsije je polovini Manasijinog plemena bio dao zemlju u Vasanu, a drugoj polovini je Isus dao zemlju zapadno od

zemlji Galad i saopšte im: **16** „Ovako kaže cela zajednica Gospodnja: ‘Šta znači ovo neverstvo koje ste počinili protiv Boga Izrailjevog? Zar ste se odvratili od Gospoda izgradivši sebi žrtvenik i odmetnuvši se danas od Gospoda? **17** Zar nam nije dosta krivice fegorske od koje se nismo očistili sve do dana današnjeg, i radi koje je došao pomor na zajednicu Gospodnju? **18** A vi ste se danas odvratili od Gospoda! Kad ste se vi danas pobunili protiv Gospoda, neće li koliko sutra planuti njegov gnev protiv cele zajednice Izrailjeve? **19** Ako se zemlja vašeg poseda opoganiла, a vi predite u zemlju Gospodnjeg poseda, gde boravi Prebivalište Gospodnje, pa delite zemlju sa nama. Samo se ne odmećite od Gospoda i od nas gradeći sebi žrtvenik mimo žrtvenika Gospoda, Boga našega. **20** Nije li se Ahan, sin Zarin, teško ogrešio uzevši ono što je zabranjeno, pa je planuo gnev protiv cele zajednice Izrailjeve? Nije, dakle, samo on umro za svoju krivicu.“ **21** Sinovi Ruvimovi, sinovi Gadovi i polovina Manasijinog plemena odgovore glavarima porodica Izrailjevih: **22** „Gospod, Bog Svevišnji! Gospod, Bog Svevišnji!

On zna, a i Izrailj neka zna: ako smo se odmetnuli od Gospoda, ili ako smo mu bili neverni, nemojte nas poštedeti danas. **23** Ako smo podigli žrtvenik neprijatelja unaokolo. Isus je ostareo i zašao u da se odvratimo od Gospoda, i ako smo ga podigli godine. **2** Isus je pozvao sve Izrailjce, starešine, da prinosimo žrtve svespalnice i žrtve mira, neka glavare, sudije i upravitelje i rekao im: „Ostareo nam Gospod sudi! **24** Učinili smo ovo od brige. sam i zašao u godine. **3** Videli ste sve što je Rekli smo: ’Danas-sutra će vaši sinovi reći našim: Gospod, Bog vaš, učinio svim ovim narodima „Šta vi imate s Gospodom, Bogom Izrailjevim? radi vas, jer se Gospod, Bog vaš, borio za vas. **4** **25** Gospod je odredio Jordan za granicu između Vidite, dao sam u nasledstvo vašim plemenima nas i vas, sinova Ruvimovih i sinova Gadovih. Vi zemlju ovih naroda koji su preostali, i zemlju nemate dela sa Gospodom.“ Tako bi vaši sinovi svih onih naroda koje sam istrebio od Jordana mogli da učine da naši sinovi prestanu da služe do Mediteranskog mora na zapadu. **5** Gospod, Gospodu. **26** Zato smo rekli: ’Hajde da podignemo Bog vaš, će ih goniti i isterati pred vama, a vi sebi žrtvenik, ali ne za svespalnice i klanice’, čete zauzeti njihovu zemlju, baš kao što vam je **27** nego da on bude svedočanstvo između vas obećao Gospod, Bog vaš. **6** Budite sasvim odlučni i nas, i između naših naraštaja posle nas, da u tome da držite i vršite sve što je napisano u čemo služiti Gospodu u njegovom prisustvu knjizi Zakona Mojsijevog, kako ne biste odstupali sa našim žrtvama svespalnicama, klanicama i od njega ni desno ni levo. **7** Ne mešajte se sa žrtvama mira. Tako vaši sinovi neće moći da ovim narodima koji su ostali među vama; ne kažu jednog dana našim sinovima: ’Vi nemate spominjite imena njihovih bogova, ne kunite se dela sa Gospodom.’ **28** Rekosmo: ’Ako to jednog njima, ne služite im, niti im se klanjajte, **8** nego dana budu rekli nama ili našim potomcima, prionite uz Gospoda, Boga vašega, kao što ste mi čemo im reći: „Pogledajte ovu gradevinu – činili do danas. **9** Gospod je izgnao pred vama vernu predstavu žrtvenika Gospodnjeg! Njega narode velike i mnogobrojne, i нико вам se nije su naši preci podigli, ne za svespalnice i za odupre do ovoga dana. **10** Jedan je od vas gonio klanice, nego za svedočanstvo između nas i hiljadu, jer se Gospod, Bog vaš, borio za vas, kao vas.“ **29** Daleko bilo od nas da se odmećemo od što je obećao. **11** Zato se pomno starajte da volite Gospoda i da se odvraćamo od njega gradeći Gospoda, Boga svoga. **12** Jer, ako se odvratite i žrtvenik za svespalnice i klanice mimo žrtvenik prionete uz ove narode koji su ostali među vama, Gospoda, Boga našega, koji je pred njegovim ako se orodite s njima i pomešate se s njima, **13** Prebivalištem.“ **30** Kad su Fines sveštenik, knezovi znajte da Gospod, Bog vaš, neće više terati ove zajednice i glavari porodica Izrailjevih, koji su narode pred vama; oni će vam postati zamka i bili s njim, čuli reči koje su izgovorili sinovi mreža, biće bić vašim bokovima i trnje vašim Ruvimovi, sinovi Gadovi i sinovi Manasijini, bilo očima, dok ne budete bili istrebljeni izobre im je po volji. **31** Tada reče Fines sveštenik, zemlje koju vam je dao Gospod, Bog vaš. **14** Ja, sin Eleazarov, sinovima Ruvimovim, sinovima evo, krećem danas na put kojim ceo svet ide. Vi Gadovim i sinovima Manasijinim: „Danas smo znate svim srcem i svom dušom da nijedno od poznali da je Gospod među nama, jer niste ovih dobrih obećanja koje je obećao Gospod, Bog počinili ovo neverstvo protiv Gospoda. Tako vaš, nije ostalo neispunjeno. Svako se ispunilo ste izbavili Izrailjce od ruke Gospodnje.“ **32** radi vas; nijedno se obećanje nije izjavilo. **15** I Zatim su se Fines sveštenik, sin Eleazarov, i kao što se radi vas ispunilo svako dobro obećanje knezovi vratili od sinova Ruvimovih i sinova koje vam je dao Gospod, Bog vaš, tako će Gospod Gadovih iz zemlje Galad u zemlju hanansku k dovesti na vas svako zlo dok vas ne istrebi sa ove Izrailjcima, i podneli im izveštaj. **33** Odgovor se dobre zemlje, koju vam je dao Gospod, Bog vaš. svideo Izrailjcima, pa su blagosiljali Boga. Nisu **16** Ako prekršite savez Gospoda, Boga vašega, koji više govorili o tome da krenu u rat protiv njih vam je on odredio, i odete da služite drugim da unište zemlju u kojoj žive sinovi Ruvimovi i bogovima, i počnete im se klanjati, planuće Božiji sinovi Gadovi. **34** Sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi gnev na vas, te čete brzo biti istrebljeni sa dobre nazvaše žrtvenik „[Svedočanstvo]“, jer rekoše: zemlje koju vam je on dao.“
„Ovo je svedočanstvo među nama da je Gospod naš Bog.“

24 Isus je sabrao sva plemena Izrailjeva u Sihemu i pozvao starešine Izrailjeve, njihove

glavare, sudije i starešine, pa su stali pred izveo nas i naše oce iz Egipta, kuće ropstva, on Boga. **2** Isus reče celom narodu: „Govori Gospod, je učinio na naše oči one velike znakove, i on Bog Izrailjev: ‘Vaši preci – poput Tare, oca nas je čuvalo celim putem kojim smo putovali, i Avrahamovog i Nahorovog – živeli su u davna među svim narodima kroz koje smo prolazili. vremena s druge strane Eufrata, i služili drugim **18** Gospod je taj koji je proterao pred nama sve bogovima. **3** Ali ja sam odveo pretka vašeg narode, Amorejce koje su živeli u zemlji. Zato Avrahama odande, s druge strane Eufrata, i čemo i mi služiti Gospodu, jer je on Bog naš.“ proveo ga kroz celu hanansku zemlju. Umnožio **19** Isus reče narodu: „Vi ne možete da služite sam njegovo potomstvo i dao mu Isaka. **4** Isaku Gospodu, jer on je sveti Bog, ljubomorni Bog sam dao Jakova i Isa. Isavu sam dao goru Sir u koji vam neće oprostiti prestupe i grehe. **20** posed, dok je Jakov sa svojim sinovima sišao u Ako ostavite Gospoda da biste služili stranim Egipat. **5** Zatim sam poslao Mojsija i Arona, pa bogovima, on će se okrenuti i dovesti propast sam udario Egipat pošastima koje sam učinio na vas, pa će vas dokrajčiti, nakon što vam je usred njega, i onda vas izveo odande. **6** Vaše oce činio dobro.“ **21** Narod odgovori Isusu: „Ne, mi sam izveo iz Egipta, pa ste stigli na more. Ali čemo služiti Gospodu!“ **22** Isus reče narodu: „Vi Egipćani su progonili vaše oce bojnim kolima ste svedoci protiv sebe da ste izabrali da služite i konjanicima sve do Crvenog mora. **7** Oni su Gospodu.“ Narod odgovori: „Svedoci smo.“ **23** zavapili Gospodu, i on je postavio oblak između „Stoga, uklonite strane bogove iz vaše sredine i njih i Egipćana. Zatim je doveo more na njih priklonite se srcem ka Gospodu, Bogu Izrailjevu.“ i preplavio ih. Svojim su očima videli šta sam **24** Narod odgovori Isusu: „Služićemo Gospodu, učinio protiv Egipćana. Potom ste dugo vremena Bogu našem, i slušaćemo njegov glas.“ **25** Tako je živeli u pustinji. **8** Zatim sam vas doveo u zemlju Isus tog dana u Sihemu sklopio savez sa narodom, Amorejaca, koji su živeli s druge strane Jordana. i dao im uredbe i propis. **26** Isus je upisao ove Oni su ratovali s vama, ali ja sam ih predao u vaše reči u knjigu Božijeg Zakona. Zatim je uzeo veliki ruke; istrebio sam ih pred vama, te ste zaposeli kamen i postavio ga tamo ispod hrasta, kod njihovu zemlju. **9** Međutim, digao se Valak, sin Svetilišta Gospodnjeg. **27** Isus reče celom narodu: Seforov, car moavski, i zaratio sa Izrailjem. On je „Evo, ovaj će kamen biti svedok protiv nas, jer je pozvao Valama, sina Veorovog, da vas prokune. čuo sve reči koje nam je Gospod rekao. On će biti **10** Ali ja nisam htio da poslušam Valama, pa vas svedok protiv vas ako se izneverite svome Bogu.“ je obilno blagoslovio. Tako sam vas izbavio iz **28** Tada Isus otpremi narod, svakoga na njegovo njegove ruke. **11** Nakon toga ste prešli preko nasledstvo. **29** Nakon ovih događaja, umre Isus, Jordana i došli do Jerihona. Tada su stupili u rat sin Navinov, sluga Gospodnjii. Bilo mu je stotinu s vama žitelji Jerihona, zajedno sa Amorejcima, deset godina. **30** Sahranili su ga u kraju koji mu Ferežanima, Hanancima, Hetitima, Gergešanima, je pripao u nasledstvo u Timnat-Serahu, koji je Evejcima i Jevusejcima, ali sam ih ja predao u na Jefremovoj gori severno od gore Gas. **31** Izrailj vaše ruke. **12** Pred vama sam poslao stršljene, je služio Gospodu tokom sveg Isusovog veka, i pa su oni terali pred vama dva amorejska cara; tokom sveg veka starešina koji su nadživeli Isusa, nisi [to učinio] svojim mačem i lukom. **13** Dao i koji su znali za sva dela koja je Gospod učinio sam vam zemlju za koju se niste trudili, gradove za Izrailj. **32** A Josifove kosti, koje su Izraeljci koje niste gradili, ali u kojima živate, vinograde poneli iz Egipta, sahranili su u Sihemu, na delu i maslinjake koje niste sadili, ali od kojih se polja koje je Jakov kupio od sinova Emora, oca hranite.’ **14** Zato se bojte Gospoda i služite mu Sihemovog, za stotinu kesita. Tako je Sihem odano i besprekorno; odbacite bogove kojima su pripao u nasledstvo sinova Josifovih. **33** Umro je služili vaši preci s one strane Eufrata i u Egiptu, i Eleazar, sin Aronov. Sahranili su ga u Gavaji, te služite Gospodu. **15** A ako vam ne odgovara gradu njegovoga sina Finesa, koji mu je pripao u da služite Gospodu, izaberite danas kome ćete Jefremovoj gori.

služiti: bogovima kojima su služili vaši preci s one strane Eufrata, ili bogovima amorejskim u čijoj zemlji živite. A ja i dom moj služićemo Gospodu.“ **16** Narod odgovori: „Daleko bilo od nas da ostavimo Gospoda da bismo služili drugim bogovima! **17** Jer Gospod, Bog naš, je taj koji je

Knjiga o sudijama

1 Nakon Isusove smrti, Izraeljci upitaše Gospoda: „Ko će od nas prvi poći gore na Hanance da se bori protiv njih?“ **2** Gospod odgovor: „Neka gore podje Juda. Evo, ja ču predati zemlju u njegove ruke.“ **3** Juda reče svome bratu Simeunu: „Podji gore sa mnom u zemlju koja mi je dodeljena da se borimo protiv Hananaca, a onda ču ja poći s tobom u zemlju koja je tebi dodeljena.“ I Simeun ode s njim. **4** Juda ode gore i Gospod mu predade u ruke Hanance i Ferežane. Pobili su u Vezeku deset hiljada ljudi. **5** U Vezeku su naišli na Adoni-Vezeka, stupili u boj protiv njega, i porazili Hanance i Ferežane. **6** Adoni-Vezek se dao u beg, ali su ga gonili i uhvatili, pa su mu odsekli palce na rukama i na nogama. **7** Tada reče Adoni-Vezek: „Sedamdeset careva odsečenih palčeva na rukama i na nogama kupilo je mrvice pod mojim stolom. Kako sam činio, tako mi je Bog vratio.“ Odveli su ga u Jerusalim i tamo je umro. **8** Judejci napadnu Jerusalim i osvoje ga. Grad su udarili oštrom mačem i zapalili ga. **9** Posle toga su sišli Judejci da se bore protiv Hananaca koji su živeli u gorju, Negevu i ravnici. **10** Judejci odu na Hanance koju su živeli u Hevronu (Hevron se nekada zvao „Kirijat-Arva“) i poraze Sesaja, Ahimana i Talmaja. **11** Odande su otisli na stanovnike Davira, koji se nekada zvao „Kirijat-Sefer“. **12** Halev reče: „Onome ko napadne i osvoji Kirijat-Sefer, daću svoju crku Ahsu za ženu.“ **13** Osvojio ga je Gotonilo, sin Keneza, mlađeg brata Halevova. Zato mu je Halev dao svoju crku Ahsu za ženu. **14** Kad je došla k njemu, Gotonilo je nagovorio da traži polje od njenog oca. Kad je sišla s magarca, Halev je upita: „Šta želiš?“ **15** Ona mu odgovori: „Daj mi blagoslov! Kad si mi već dao zemlju u Negevu, daj mi i koji izvor vode.“ Halev joj je dao Gornje i Donje izvore. **16** A potomci Keneja, tasta Mojsijevog, odu gore s Judejcima iz Palmovog grada u Judejsku pustinju koja leži u Negevu kod Arada. Otišli su i naselili se među tamоšnjim narodom. **17** Juda ode sa svojim bratom Simeunom i pobi Hanance koji su živeli u Sefatu. Grad su izručili kletom uništenju. Zato se grad prozvao Orma. **18** Juda je, takođe, osvojio Gazu sa njenim područjem, Askalon sa njegovim područjem i Akaron sa njegovim područjem. **19** Gospod je bio s Judom, te je ovaj osvojio gorje. Žitelje doline nije mogao da protera, jer su imali gvozdenu bojna kola. **20** Halevu su, po Mojsijevoj

naredbi, dali Hevron, odakle je proterao tri Enakovca. **21** Sinovi Venijaminovi nisu proterali Jevusejce koji žive u Jerusalimu. Zato Jevusejci sve do danas žive u Jerusalimu sa sinovima Venijaminovim. **22** Tako su i sinovi Josifovi otisli gore u Vetilj, i Gospod je bio s njima. **23** Sinovi Josifovi izvide Vetilj, koji se nekada zvao „Luz“. **24** Tamo su uhode videle jednog čoveka kako izlazi iz grada. Oni mu rekoše: „Pokaži nam ulaz u grad, pa ćemo ti se smilovati.“ **25** On im pokaže ulaz u grad. Onda udare grad oštrom mačem, a onog čoveka sa njegovom porodicom puste. **26** Čovek ode u zemlju Hetita i tamo podigne grad. Nazvao ga je Luz, a tako se zove i danas. **27** Sinovi Manasijini nisu osvojili Vet-San i njegova naselja, ni Tanah i njegova naselja, ni žitelje Dora sa njegovim naseljima, ni žitelje Jivleama sa njegovim naseljima, ni žitelje Megida sa njegovim naseljima, jer su Hananci bili rešeni da žive u zemlji. **28** Ali kad je Izrailj ojačao, nametnuo je Hanancima prinudni rad. Ipak, nisu ih sasvim proterali. **29** Ni Jefrem nije proterao Hanance, stanovnike Gezeru; Hananci su nastavili da žive među njima u Gezeru. **30** Zavulon nije proterao ni stanovnike Kitrona ni stanovnike Nalola. Tako su Hananci ostali među njima, ali im je bio nametnut prinudni rad. **31** Asir nije proterao stanovnike Akoja, Sidona, Ahlava, Ahziva, Helbe, Afeka i Reova. **32** Pošto ih nisu proterali, Asirovci su ostali među Hanancima, žiteljima zemlje. **33** Ni Neftalim nije proterao stanovnike Vet-Semesa i Vet-Anata, te je živeo usred Hananaca, stanovnika zemlje. Stanovnicima Vet-Semesa i Vet-Anata bio je nametnut prinudni rad. **34** Amorejci su potisnuli Danovce u gorski kraj; nisu im davali da silaze u dolinu. **35** Amorejci su bili rešeni da ostanu da žive na gori Heres, u Ajalonu i u Sálvimu. Ali pritisla ih je ruka doma Josifovog, pa im je bio nametnut prinudni rad. **36** Amorejska granica se pružala od uzvišice Akravim, od Sele, pa naviše.

2 Anđeo Gospodnji dođe gore iz Galgala u Vokim i reče: „Izveo sam vas gore iz Egipta i doveo vas u zemlju za koju sam se zakleo ocima vašim. Rekao sam: 'Nikada neću raskinuti svoj savez s vama. **2** Ne sklapajte saveza sa stanovnicima ove zemlje, nego uništavajte njihove žrtvenike.' Ali vi niste poslušali moj glas. Šta ste to učinili? **3** Zato vam kažem: neću ih isterati pred vama; oni će biti trnje vašim bokovima, a njihovi bogovi biće vam zamka.“ **4** Kad je Anđeo Gospodnji

izgovorio ove reči celom izrailjskom narodu, Gospod ostavio; nije ih odmah izagnao, ni predao narod udari u glasan plač. **5** Zato se to mesto u Isusove ruke.

provalo Vokim. Tamo su prineli žrtvu Gospodu.

6 Isus otpusti narod, i Izrailjci odu svaki na svoje nasledstvo, da zaposednu zemlju. **7** Narod je služio Gospodu svega veka Isusovog i svega veka starešina koje su nadživele Isusa, i koje su videle sva velika dela koja je Gospod učinio za Izrailja.

8 Isus, sin Navinov, sluga Gospodnj, umre. Bilo mu je stotinu deset godina. **9** Sahranili su ga na delu njegovog nasledstva u Timnat-Aresu, u Jefremovoj gori, severno od gore Gas.

10 A kada se sav taj naraštaj pridružio svojim precima, došao je novi naraštaj koji nije poznavao Gospoda i dela koja je učinio za Izrailj.

11 Izrailjci su počeli da čine ono što je zlo u očima Gospodnjim, i da služe Valima.

12 Ostavili su Gospoda, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i pošli za drugim bogovima, bogovima naroda oko njih,

pa su im se klanjali. Tako su razgnevili Gospoda.

13 Ostavili su Gospoda i služili Valu i Aštari.

14 Tada je planuo gnev Gospodnji na Izrailja i Gospod ih je predao u ruke Husan-Risatajima,

cara Aram-Naharajima. Izrailjci su služili Husan-Risatajimu osam godina.

9 Izrailjci zavapiše Gospodu, i Gospod im podiže izbavitelja da ih izbavi – Gotonila, sina Kenezovog, mlađeg brata Halevovog.

10 Duh Gospodnj se spustio na njega, pa je postao sudija Izrailju. Otišao je u boj i Gospod mu je predao u ruke Husan-

Risatajima, cara aramskog.

11 Tako je zemlja bila mirna četrdeset godina. Kad je Gotonilo, sin Kenezov, umro,

12 Izrailjci su ponovo počeli da čine ono što je zlo u očima Gospodnjim. Zato je Gospod dozvolio Eglonu, caru moavskom da

nadjača Izrailja, zbog toga što su činili ono što je zlo u očima Gospodnjim.

13 On je sabrao Amonce i Amaličane, pa je udario na Izrailj i zauzeo Grad palmi.

14 Izrailjci su služili Eglonu, caru moavskom, osamnaest godina.

15 Izrailjci zavapiše Gospodu i on im podiže izbavitelja, Aoda, sina Gire, Venijaminovca, levaka. Izrailjci

pošalju po njemu danak Eglonu, caru moavskom.

16 Aod načini sebi dvosekli bodež, lakat dužine, pripaše ga uz desni bok pod svoj ogrtac,

17 i donese danak Eglonu, caru moavskom. A Eglon je bio veoma debeo čovek.

18 Kad je predao danak, Aod je otpremio ljudе koji su nosili danak,

19 a on sam se vratio od kipova što su kod Galgala. Rekaо je: „Imam za tebe tajnu poruku, o, care.“ [Car]

reče: „Tiše!“ Svi se dvorani koji su bili s njim povukоše.

20 Kad je Aod došao pred njega, Eglon je sedeo sam u gornjoj, hladovitoj sobi. Aod reče:

3 Ovo su narodi koje je Gospod ostavio da njima kuša Izrailjce, to jest, sve one koji nisu iskusili ni jedan od hananskih ratova. **2** Ostavio ih je da bi naredni naraštaji Izrailjaca naučili da ratuju – oni koji nisu iskusili predašnje ratovanje: **3** pet filistejskih knezova i svi Hananci, Sidonci i Evejci koji žive u livanskom gorju, od gore Val-Ermona do Levo-Amata. **4** Oni su ostavljeni da bi kroz njih Izrailj bio kušan, da bi se videlo hoće li slušati zapovesti Gospodnje koje je dao njihovim ocima preko Mojsija. **5** Izrailjci su ostali da žive usred Hananaca, Hetita, Amorejaca, Ferežana, Evejaca i Jevusejaca. **6** Uzimali su njihove čerke za žene, udavali svoje čerke za njihove sinove, i služili njihovim bogovima. **7** Izrailjci su činili ono što je zlo u očima Gospodnjim; zaboravili su Gospoda, Boga svoga, i služili Valima i Ašstartama. **8** Tada je planuo gnev Gospodnji na Izrailja i Gospod ih je predao u ruke Husan-Risatajima, cara Aram-Naharajima. Izrailjci su služili Husan-Risatajimu osam godina. **9** Izrailjci zavapiše Gospodu, i Gospod im podiže izbavitelja da ih izbavi – Gotonila, sina Kenezovog, mlađeg brata Halevovog. **10** Duh Gospodnj se spustio na njega, pa je postao sudija Izrailju. Otišao je u boj i Gospod mu je predao u ruke Husan-Risatajima, cara aramskog. **11** Tako je zemlja bila mirna četrdeset godina. Kad je Gotonilo, sin Kenezov, umro, **12** Izrailjci su ponovo počeli da čine ono što je zlo u očima Gospodnjim. Zato je Gospod dozvolio Eglonu, caru moavskom da nadjača Izrailja, zbog toga što su činili ono što je zlo u očima Gospodnjim. **13** On je sabrao Amonce i Amaličane, pa je udario na Izrailj i zauzeo Grad palmi. **14** Izrailjci su služili Eglonu, caru moavskom, osamnaest godina. **15** Izrailjci zavapiše Gospodu i on im podiže izbavitelja, Aoda, sina Gire, Venijaminovca, levaka. Izrailjci pošalju po njemu danak Eglonu, caru moavskom. **16** Aod načini sebi dvosekli bodež, lakat dužine, pripaše ga uz desni bok pod svoj ogrtac, **17** i donese danak Eglonu, caru moavskom. A Eglon je bio veoma debeo čovek. **18** Kad je predao danak, Aod je otpremio ljudе koji su nosili danak,

„Imam poruku od Boga za tebe.“ Eglon na to mnom, neću ići.“ 9 Ona odgovori: „Zaista će ustade sa stolice. 21 Tada Aod posegnu levom poći s tobom, ali na putu na koji ideš, slava neće rukom i poteže bodež s desnog boka, pa ga zari u pripasti tebi; Gospod će predati Siseru u ruke Eglonov stomak. 22 Drška uđe u salo zajedno sa jedne žene.“ Devora ustade i ode sa Varakom u sečivom, a salo se sklopi nad drškom. Aod nije Kedes. 10 Varak pozva Zavulonovo i Neftalimovo izvukao bodež iz sala, tako da je nečist izlazila pleme u Kedes. Deset hiljada ljudi je išlo za njim; iz stomaka. 23 Aod izađe kroz trem, zatvori za i Devora je pošla gore s njim. 11 A Hever Kenejac sobom vrata gornje sobe i zaključa ih. 24 Kad bio se odvojio od ostalih Kenejaca, od sinova je otišao, došle su Eglonove sluge. Videvši da Hovava, Mojsijevog tasta, i razapeo sebi šator su vrata gornje sobe zaključana, rekli su: „On kod hrasta u Cananimu nedaleko od Kedesu. 12 je jamačno u hladovitoj sobi radi nužde.“ 25 Siseri je bilo javljeno da se Varak, sin Avinoamov, Dugo su čekali, a onda su se zabrinuli videvši popeo na goru Tavor. 13 Sisera je sazvao sva da ne otvara vrata. Otvore oni vrata, a ono, svoja bojna kola – devet stotina gvozdenih kola – njihov gospodar leži mrtav na zemlji. 26 Dok su i sav narod sa njim iz Aroset-Gojima kod potoka oni bili u nedoumici, Aod je pobegao; prošao Kisona. 14 Devora reče Varaku: „Na noge! Ovo je kipove i pobegao u Seirat. 27 Čim je došao, je dan u koji je Gospod predao Siseru u twoje zatrubio je u rog na Jefremovoj gori. Izrailjci ruke. Ne stupa li Gospod pred tobom?“ Varak siđu s gore, s njim na čelu. 28 Aod im reče: siđe s gore Tavor a za njim deset hiljada ljudi. 15 „Krenite za mnom, jer vam je Gospod predao u Gospod je doveo u pometnju Siseru, sva njegova ruke vaše neprijatelje, Moavce!“ Oni krenu za bojna kola i sav njegov tabor pred Varakovim njim i zauzmu gazove na Jordanu kod Moava. mačem. Sisera je sišao s bojnih kola i dao se Nikoga nisu puštali da pređe. 29 Tom prilikom su peške u beg. 16 Varak je gonio bojna kola i vojsku pobili oko deset hiljada Moavaca, sve srčaniji i sve do Aroset-Gojima. Svi su Siserini vojnici hrabrih ljudi. Nijedan od njih nije umakao. 30 izginuli od oštice mača; nijedan nije preživeo. Tog dana je Moav potpao pod vlast Izraelja, i 17 A Sisera je pobegao u šator Jaile, žene Hevera zemlja je bila mirna osamdeset godina. 31 Posle Kenejca, jer je između Javina, cara asorskog, njega je bio Samegar, sin Anatov. On je pobjio i doma Hevera Kenejca vladao mir. 18 Jaila je šest stotina Filistejaca volujskim ostanom i tako izašla u susret Siseru i rekla mu: „Svrati, moj Gospodaru, svrati k meni. Ne boj se!“ Sisera svrati k njoj u šator, a ona ga zaognre pokrivačem. 19 Sisera joj reče: „Daj mi da popijem malo vode; žedan sam.“ Ona otvorila mešinu s mlekom, da mu da pije i pokrije ga. 20 On joj reče: „Stani na ulaz od šatora; ako neko dođe i pita: 'Ima li koga unutra', ti reci: 'Nema.'“ 21 Izmoren, Sisera zaspia. Tada Jaila, žena Heverova, uze šatorski kolac i malj u ruku, tiho mu pride, i zabi mu klin u slepočnicu. Klin prođe sve do zemlje, i Sisera umre. 22 U međuvremenu, dođe Varak goneći Siseru. Jaila mu izađe u susret i reče mu: „Dođi da ti pokažem čoveka koga tražiš.“ On dođe k njoj, a ono, Sisera leži mrtav, s šatorskim kocem u slepočnicu. 23 Tog dana je Gospod pokorio Javina, cara hananskog, pred Izrailjcima. 24 Ruka Izrailjaca je sve teže i teže pritiskala Javina, cara hananskog, dok ga nije dokrajčila.

4 Ali kad je Aod umro, Izrailjci nastaviše da čine ono što je zlo u očima Gospodnjim. 2 Tada ih je Gospod predao u ruke Javina, cara hananskog, koji je vladao u Asoru. Zapovednik njegove vojske bio je Sisera, koji je živeo u Aroset-Gojimu. 3 Izrailjci zavapiše Gospodu, jer je Javin imao devet stotina gvozdenih bojnih kola, te je okrutno tlačio Izrailjce dvadeset godina. 4 U to vreme je u Izraelju sudila proročica Devora, žena Lapidotova. 5 Ona je običavala da sedi pod Devorinom palmom između Rame i Vetiša u Jefremovoj gori. Izrailjci su dolazili k njoj gore, da im deli pravdu. 6 Ona je poslala po Varaka, sina Avinoamovog, iz Kedesu Neftalimovog, i rekla mu: „Nije li Gospod, Bog Izraeljev, zapovedio: 'Idi, uzidi na goru Tavor, i povedi sa sobom deset hiljada ljudi iz Neftalimovog i Zavulonovog plemena? 7 Ja ču da namamim k tebi Siseru, zapovednika Javinove vojske, na potok Kison, s njegovim bojnim kolima i njegovim mnoštvom, i predaću ga u twoje ruke.“ 8 Varak joj odgovori: „Ići ču ako ti podeš sa mnom; ako ne podeš sa

5 Tog dana su Devora i Varak, sin Avinoamov, ispevali pesmu: 2 „Zato što su vođe izrailjske na čelo stupile, zato što se narod voljno odazvao – blagosiljavate Gospoda! 3 Čujte, carevi, slušajte, vladari! Zapevaču Gospodu, ispevaču pesmu

Gospodu, Bogu Izrailjevu. 4 Kad si silazio sa se mašila za kolac, a desnicom za malj kovački, Sira, Gospode, kad si stupao sa polja edomskeh, pa udari Siseru i glavu mu smrska, zdrobi mu, zemlja se tresla, nebesu sa pljuštala, oblaci su probi mu slepočnice. 27 Kod njenih nogu savi vodom zapljuštali. 5 Gore su se tresle pred se i pade, pružio se podno njenih nogu, gde se Gospodom, pred Gospodom sinajskim, Bogom savi, tamo mrtav pade. 28 Siserina majka kroz Izrailjevim. 6 U dane Samegara, sina Anatova, prozor pogledava, kroz rešetku ona sa suzama u dane Jaile, putevi su opusteli, te su putnici zbori: 'Zašto mu kola još ne pristižu? Zašto topot hodali po stazama krivudavim. 7 Sela izrailjska kola njegovih kasni?' 29 Najmudrija joj odgovara opusteše, dok ne ustah ja, Devora, dok ne ustah dvorkinja, samoj sebi ona odgovara: 30 'Plen su da Izrailju budem majka. 8 Kad su bogove nove našli, pa ga sada dele, po devojku, pa i dve na birali, rat im stiže na gradske kapije. Zar se štit ratnika, bojeno i istkano za plen Siseri, bojeno video u Izrailju, ili kopanje među četrdeset hiljada? 9 Srce je moje uz vođe Izrailjeve, i uz one što se plene.' 31 Tako nek propadnu svi tvoji dušmani, voljno odazvaše. Blagoslijajte Gospoda! 10 Vi što Gospode, kao sunce u punom sjaju neka sinu jašete bele magarice, i sedite na prostirkama, vi koji tebe vole!" Zemlja je bila mirna četrdeset što putevima hodite, razaberite 11 glas pevača godina.

kod bunara. Tamo oni pojmu o pravednim [delima] Gospodnjim, o pravednim [delima] njegovih meštana u Izrailju. Tada narod Gospodnji siđe k vratima. 12 Probudi se, probudi, Devoro, probudi se i pesmu zapevaj! Ustani, Varače, i robije povedi, ti sine Avinoamov! 13 Šačica je moćni narod nadvladala, narod se Gospodnji sabrao k meni na moćne. 14 Od Jefrema izadoše oni što ponikoše među Amaličanima, za tobom je Venijamin s tvojim mnoštvima, od Mahira su izašli zapovednici, a od Zavulona oni što štap pisarski nose. 15 Knezovi su Isaharovi sa Devorom, Isahar se za Varakom u dolinu sjurio, u stopu ga je verno pratilo. Među četama Ruvimovim, dugo se na odluku nakanjuju. 16 Zašto sediš među torovima? Da čuješ kako dozivaju stada? Među četama Ruvimovim, dugo se na odluku nakanjuju. 17 Galad počiva s one strane Jordana; a što Dan još sedi u lađama? Asir sedi uz obalu morskog, mirno živi u svojim lukama. 18 Zavulon je narod što se narugao smrti, kao i Neftalim sa polja visokih. 19 Carevi su došli i ratovali, u boj stupiše carevi hananski kod Tanaha, kraj voda megidskih, al' se plena – srebra ne domogoše. 20 S neba su zvezde ratovale, sa svojih su staza sa Siserom ratovale. 21 Odnesi ih potok Kison, potok drevni, potok Kison. Stupaj smelo, dušo mojal! 22 Kopita su tad konjska zatutnjala, u galop, u galop udariše pastuvi. 23 'Prokljinjite Meroz!' – reče Andeo Gospodnji. 'Ljuto prokljinjite njegove meštane, jer ne pritekoše u pomoć Gospodu, ne pomogše Gospodu protiv moćnih.' 24 Blagoslovena nek je Jaila među ženama, žena Hevera Kenejca, blagoslovenija nek je od svih žena šatora. 25 Kad je tražio vode, mleka mu nali, u zdelu kneževsku masla mu dade. 26 Levicom

6 Izrailjci su opet činili što je zlo u očima Gospodnjim. Zato ih je Gospod predao u ruke Madijanaca na sedam godina. 2 Pošto je madijanska ruka teško pritisla Izrailj, Izrailjci su pred najezdom Madijanaca pravili skloništa, pećine i utvrđenja u gorama. 3 Kad god su Izrailjci sejali, tamo bi se penjali Madijanci, Amaličani i istočni narodi, i napadali ih. 4 Podigli bi sebi tabor naspram njih i uništavali urod zemlje sve do Gaze. Ništa nisu ostavljali Izrailju da preživi, ni ovce, ni vola, ni magarca. 5 Jer, kad bi se pojavili sa svojim stadima i podizali svoje šatore, stuštili bi se kao veliki roj skakavaca; njima i njihovim kamilama nije bilo broja. Ulazili su u zemlju da je pustoš. 6 Tako je Madijan doveo Izrailj do krajnje bede. Tada su Izrailjci zavapili Gospodu. 7 Kad su Izrailjci zavapili Gospodu zbog Madijana, 8 Gospod je poslao Izrailjcima jednog proroka. On im reče: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Ja sam vas izveo iz Egipta i odveo vas iz kuće ropstva. 9 Ja sam vas izbavio iz ruku Egipćana i iz ruku svih vaših tlačitelja. Isterao sam ih pred vama i dao vam njihovu zemlju. 10 Rekao sam vam: ja sam Gospod, Bog vaš. Ne služite bogovima Amorejaca u čijoj zemlji živite. Ali vi niste bili poslušni mome glasu.'“ 11 Andeo Gospodnji dođe i sede pod hrastom kod Ofre, koji pripada Joasu, potomku Aviezerovu. Njegov sin Gedeon je vršio pšenicu u vinskoj muljari da bi je sačuvao od Madijanaca. 12 Andeo Gospodnji mu se ukazao i rekao: „Gospod s tobom, silni ratniče!“ 13 Gedeon mu odgovori: „Oprosti, gospodaru, ali ako je Gospod s nama, zašto nas je snašlo sve ovo? I gde su sva ona njegova čuda o kojima su nam pričali naši preci? Govorili su:

"Zar nas nije Gospod izveo gore iz Egipta?" Zašto nas je onda Gospod napustio i predao nas u ruke „Zar ćete vi braniti Valov slučaj? Zar ćete ga vi Madijanaca?“ 14 Gospod se okrenuo prema njemu i rekao mu: „Idi s tom silom u sebi i izbavićeš jutra. Ako je Val Bog, neka se sam brani, budući Izrail iz madijanskih ruku. Zar te ne šaljem da je njegov žrtvenik srušen.“ 32 Tog dana ja?“ 15 Gedeon mu odgovori: „Oprosti, Gospode, su Gedeona prozvali Jeroval, što znači: „Neka ali kako ću ja da izbavim Izrailja? Moj rod je Val povede spor protiv njega što mu je srušio najneznatniji u Manasijinom plemenu, a ja sam žrtvenik.“ 33 Svi Madijanci, Amaličani i istočni najmlađi u domu moga oca.“ 16 Gospod mu reče: narodi bili su udružili snage, pa su prešli preko „Ja ću biti s tobom, pa ćeš potući Madijance kao Jordana i utaborili se u jezraelskoj dolini. 34 jednog čoveka.“ 17 [Gedeon] mu reče: „Ako sam Tada se Duh Gospodnjih spusti na Gedeona, te on našao naklonost u tvojim očima, daj mi neki znak zatrubi u rog i pozva Aviezerov rod da krene za da ti govorиш sa mnom. 18 Molim te, nemoj da njim. 35 Poslao je glasnike i svima iz Manasijinog odes odavde dok se ne vratim k теби. Ja ću doneti plemena, i pozvao ih da krenu za njim. Zatim dar i položiti ga pred tobom.“ [Gospod] odgovori: je poslao glasnike Asirovom, Zavulonovom i „Ostaću ovde dok se ne vratiš.“ 19 Gedeon je Neftalimovom plemenu, pa su im oni pošli gore otiašo, zgodio jare, i ispekao beskvasne hlebove u susret. 36 Gedeon reče Bogu: „Ako hoćeš da od jedne efe brašna. Meso je stavio u košaru, a mojom rukom izbaviš Izrailj, kao što si obećao, supu naliо u lonac, pa je sve to doneo pod hrast i 37 evo, staviću na gumno ovče runo. Bude li postavio. 20 Andeo Božiji mu reče: „Uzmi meso i rose samo na runu, a sva zemlja bude suva, onda beskvasne hlebove, stavi ih na ovu stenu, a supu ću znati da ćeš izbaviti Izrailj mojom rukom, prolј.“ [Gedeon] učini tako. 21 Andeo Gospodnjih kao što si obećao.“ 38 Tako je i bilo. Gedeon ispruži štap koji mu je bio u ruci i vrhom dotače ustane ujutro i iscedi iz runa rosu – punu posudu meso i beskvasne hlebove. Tada iz stene planu vode. 39 Gedeon reče Bogu: „Nemoj se gneviti organj i spali meso i beskvasne hlebove. Andeo na mene što ti se obraćam još jednom. Dozvoli Gospodnjih nestade pred njegovim očima. 22 Kada mi još samo jednom da pokušam s runom: neka je Gedeon video da je to bio Andeo Gospodnjih, samo runo bude suvo, a po svoj zemlji neka bude on reče: „Jao meni, Gospode Bože, jer sam video rosa.“ 40 Bog učini tako iste noći: samo je runo Andela Gospodnjeg licem u lice!“ 23 Gospod mu reče: „Mir s tobom! Ne boj se, nećeš umreti.“

24 Tu je Gedeon podigao žrtvenik Gospodu i nazvao ga „Gospod-Mir“. Žrtvenik i dan danas stoji u Ofri Aviezerovo. 25 Iste noći Gospod reče Gedeonu: „Uzmi vola svoga oca, onog vola od sedam godina i poruši Valov žrtvenik koji je u vlasništvu tvoga oca, i poseci Aštartin stub do njega. 26 Na vrhu te uzvišice podigni žrtvenik Gospodu, Bogu svome, slažući kamenje red po red. Zatim uzmi onog vola i prinesi ga na žrtvu svespalnicu na drvima od Aštartinog stuba koji ćeš poseći.“ 27 Gedeon je poveo deset ljudi od svojih slugi i uradio kako mu je rekao Gospod. Ali kako se plašio svoje porodice i ljudi iz grada da to uradi danju, uradio je to noću. 28 Kad su ljudi ustali ujutru, imali su šta da vide: Valov žrtvenik srušen, Aštartin stub posećen, a vo prinesen na žrtvu svespalnicu na novosagrađenom žrtveniku. 29 Ljudi su pitali jedni druge: „Ko je ovo učinio?“ Kad su istražili i ispitivali, rekli su: „To je učinio Gedeon, Joasov sin.“ 30 Građani rekoše Joasu: „Izvedi svog sina da bude pogubljen zato što je srušio Valov žrtvenik i posekao Aštartin stub.“

7 Porani Jeroval, to jest, Gedeon, i sav narod koji je bio s njim utabori se kod En-Aroda. Madijanski tabor je bio severno od njegovog, u dolini podno brda More. 2 Gospod reče Gedeonu: „SUVIŠE je naroda s tobom da bih predao Madijance u njihove ruke; inače bi Izrail mogao da se hvali na moj račun, govoreći: 'Moja me je ruka spasla.' 3 Zato objavi narodu: 'Ko se plasi i drhti, neka napusti galadsku goru i neka se vrati.'“ Vratilo se dvadeset dve hiljade ljudi. Ostalo je deset hiljada. 4 Gospod reče Gedeonu: „Još je suviše naroda. Siđi s narodom na vodu, a ja ću ih iskušati tamu za tebe. Za koga ti kažem: 'Neka ovaj pođe s tobom', taj neka pođe s tobom. A za koga ti kažem: 'Ovaj neka ne pođe sa tobom', taj neka ne pođe.“ 5 Gedeon siđe sa narodom na vodu. Tada Gospod reče Gedeonu: „Odvoj na jednu stranu sve one koji lapću vodu jezikom, kao što pas lapće, od onih koji kleče na kolenima dok piju.“ 6 Onih koji su laptali prinoseći vodu k ustima bilo je tri stotine. Sav ostali narod je klečao na kolenima dok je pio vodu. 7 Gospod

reče Gedeonu: „Izbaviću vas sa ovih tri stotine se sabrali Izrailjci iz Neftalimovog, Asirovog i koji su laptali. Madijance ču predati u tvoje ruke. celog Manasijinog plemena i krenuli u poteru Sav ostali narod neka se vrati, svaki u svoje za Madijancima. **24** Gedeon je poslao glasnike mesto.“ **8** Oni što su ostali preuzeли su hranu i po celoj Jefremovoj gori poručujući: „Siđite da rogove od naroda, a onda je Gedeon poslao sve presretnete Madijance. Odsecite im gazove na Izrailjce u njihove šatore. Zadržao je samo njih Jordanu kod Vitvare.“ Svi su se Jefremovci sabrali tri stotine. Madijanski tabor je bio ispod njega i zauzeli gazove na Jordanu do Vitvare. **25** Oni u dolini. **9** Te noći mu Gospod reče: „Ustani, su uhvatili dva madijanska kneza, Oriva i Ziva. siđi u tabor, jer sam ti ga predao u ruke. **10** Ali Oriva su ubili kod Orivove stene a Ziva kod ako se bojiš da siđeš u boj, siđi u tabor ti i tvoj Zivove muljare. Potom su se dali u poteru za sluga, Fura. **11** Slušaj šta govore. Posle toga ćeš Madijancima. A Orivovu i Zivovu glavu su doneli se ohrabriti, te ćeš sići i napasti tabor.“ Gedeon Gedeonu preko Jordana.

siđe sa svojim slugom Furom do vojnih redova na obodu tabora. **12** A Madijanci, Amaličani i svi istočni narodi bili su prekrili dolinu kao veliko mnoštvo skakavaca. Njihovim kamilama nije bilo broja; bilo ih je kao peska na morskoj obali. **13** Gedeon je stigao tamo baš kad je jedan čovek pričao svome drugu svoj san. Govorio je: „Evo, ovo je san koji sam usnio: video sam pogaću ječmenog hleba kako se kotrlja u madijanski tabor. Kad je došla do jednog šatora i udarila ga, šator se prevrnuo i pao.“ **14** Njegov drug mu odgovori: „To nije ništa drugo nego li mač Gedeona, sina Joasova, Izrailjca. Bog je u njegove ruke predao Madijance i sav tabor.“ **15** Kad je Gedeon čuo kako je onaj ispričao san i kako ga je drugi protumačio, poklonio se Bogu i vratio se u izraelski tabor. Onda je rekao: „Ustajte, jer je Gospod predao u vaše ruke madijanski tabor!“ **16** Tih tri stotine ljudi je podelio u tri čete i svakom je u ruke dao po jedan rog, prazan krčag i baklju. Baklje su bile u krčazima. **17** „Gledajte mene – reče im – i radite što i ja. Kad dođem do ruba tabora, radite ono što ja radim. **18** Kad ja zatrubim u rog i svi oni koji budu sa mnom, onda i vi zatrubite u rogove svuda oko tabora i kličite: ‘Za Gospoda i Gedeona!’“ **19** Gedeon je došao sa stotinom ljudi za sobom na rub tabora, pri početku ponoćne straže. Smena straže je tek bila izvršena. **20** Tada su zatrubili u rogove i razbili krčage koje su imali u rukama. Tako su sve tri čete zatruble u rogove i razbile krčage. Noseći baklje u levoj ruci, a rogove da trube u desnoj, klicali su: „Mač za Gospoda i Gedeona!“ **21** Svaki čovek je ostao da стоји на svom mestu oko tabora, dok se sav tabor dao u beg. Madijanci su vičući stali da beže. **22** Kad su onih tri stotine zatrubili u rogove, Gospod je učinio da Madijanci u celom taboru okrenu mačeve jedni na druge. Vojska pobeže sve do Vet-Asete, u pravcu Serere, do obale Avel-Meole kod Tavata. **23** Tada su

8 Jefremovci rekoše Gedeonu: „Zašto si nam to učinio? Zašto nas nisi pozvao kada si pošao u boj protiv Madijanaca?“ Žestoko su ga ukorili. **2** Gedeon im odgovori: „Zar se ono što sam ja uradio može meriti sa onim što ste vi uradili? Nije li Jefremovo pabirčenje bolje od Aviezerove berbe? **3** Bog je predao u vaše ruke madijanske knezove, Oriva i Ziva. Može li se porediti ono što sam ja učinio sa vašim delom?“ Ove reči su stišale njihov gnev prema njemu. **4** Gedeon je došao do Jordana i prešao ga. Još uvek su bili u poteri, ali su i on i tri stotine ljudi sa njim bili umorni. **5** Gedeon reče stanovnicima Sokota: „Dajte nekoliko hlebova narodu koji ide za mnom, jer su umorni. Ja gonim Zeveja i Salmana, madijanske careve.“ **6** Sokotski glavari mu odgovorile: „Jesu li Zevez i Salman već u tvojoj ruci, pa da damo hleba tvojoj vojsci?“ **7** Gedeon im reče: „U redu! Kad mi Gospod preda u ruke Zeveja i Salmana iskidaću vam meso pustinjskim trnjem i dračem.“ **8** Odatile je otisao u Fanuil, pa je i njima rekao isto. Međutim, ljudi iz Fanuila su mu odgovorili kao što su mu odgovorili oni iz Sokota. **9** Gedeon je rekao Fanuilcima: „Kad se vratim u miru, srušiću ovu kulu.“ **10** A Zevez i Salman su bili u Karkoru sa svojom vojskom od oko petnaest hiljada. To je sve što je bilo ostalo od sve vojske istočnih naroda; poginulo je stotinu dvadeset hiljada ljudi naoružanih mačem. **11** Gedeon ode gore putem kojim prolaze oni što žive pod šatorima, istočno od Novaha i Jogveje, i napadne tabor dok je tabor bio spokojan. **12** Dva madijanska cara, Zevez i Salman, pobegoše, ali ih je Gedeon gonio i uhvatio. Svu vojsku im je uplašio. **13** Nakon bitke se Gedeon, sin Joasov, vratio preko Hereške uzvišice. **14** Uhvatilo je nekog momka iz Sokota, pa ga je ispitivao. Momak mu je popisao imena sokotskih glavara i starešina, njih sedamdeset

sedam. **15** Gedeon je otisao k stanovnicima Sokota i rekao: „Evo Zeveja i Salmona zbog kojih ste mi se narugali, govoreći: 'Jesu li Zevez i Salman već u tvojoj ruci, pa da damo hleba tvojoj izmorenoj vojsci?'“ **16** Onda je uzeo gradske starešine, pa ih je išbao pustinjskim trnjem i dračem. Tako je naučio pameti stanovnike Sokota. **17** Fanuilsku kulu je srušio, a stanovnike grada pobio. **18** Zatim reče Zeveju i Salmanu: „Kako su izgledali ljudi koje ste pobili na Tavoru?“ „Bili su nalik tebi – odgovoriše. Svaki je izgledao kao carev sin.“ **19** Gedeon reče: „To su bila moja braća, sinovi moje majke. Tako mi Gospoda, da ste im pošteli život, ne bih vas ubio.“ **20** Onda reče Jeteru, svome prvencu: „Ustani i ubij ih!“ Ali momčić nije potegao mač; plasio se. Bio je, naime, još dečak. **21** Zevez i Salman rekoše: „Ustani ti i ubij nas, jer kakav je čovek, takva mu je i snaga.“ Gedeon ustade i pobi Zeveja i Salmana. Onda je uzeo mesečice koju su visili oko vrata njihovih kamil. **22** Tada mu Izrailjci rekoše: „Vladaj nad nama, ti, tvoj sin i tvoj unuk, jer si nas izbavio iz madijanske ruke!“ **23** Gedeon im odgovori: „Ja neću da vladam nad vama, a ni moj sin neće vladati nad vama. Gospod će vladati nad vama.“ **24** Gedeon nastavi: „Ipak, tražiću od vas jedno: neka mi svako od vas da po jedan prsten od svog plena.“ Poraženi su nosili zlatne prstenove, jer su bili Ismailjci. **25** Oni odgovore: „Rado ćemo dati!“ Prostrli su jedan ogrtič, pa je svaki čovek bacio tamu po jedan prsten od svoga plena. **26** Težina zlatnih prstenova koje je Gedeon tražio iznosila je hiljadu sedam stotina šekela zlata, ne računajući mesečice, lančice, skerletnu odeću koju su nosili madijanski carevi, i priveske koji su visili o vratovima njihovih kamil. **27** Od njih je Gedeon napravio efod i postavio ga u svome gradu, Ofri. Sav se Izrailj poveo za njim, i tako se odao bludu idolopoklonstva. To je bila zamka za Gedeona i njegov dom. **28** Tako su Madijanci bili poniženi pred Izrailjcima i nisu više dizali glavu. Zemlja je bila mirna četrdeset godina, dokle god je Gedeon živeo. **29** A Jeroval, sin Joasov, ode da živi u svom domu. **30** Gedeon je imao sedamdeset sinova koji su potekli od njega, jer je imao mnogo žena. **31** On je imao i jednu inoču u Sihemu, koja mu je rodila sina. On mu je dao ime Avimeleh. **32** Gedeon, sin Joasov, umre u dubokoj starosti. Sahranili su ga u grobu Joasa, njegovog oca, u Ofri Aviezerovoj. **33** Nakon Gedeonove smrti Izrailjci su se ponovo odali bludu idolopoklonstva, služeći Valima, te su

proglasili Val-Verita za boga. **34** Izrailjci se više nisu sećali Gospoda, Boga svoga, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja unakoko. **35** Nisu više poštivali dom Jerovala – Gedeona, za sve dobro što je učinio za Izrailj.

9 Avimeleh, sin Jerovalov, ode u Sihem k braći svoje majke, i reče njima i celom rodu svoje majke: **2**, „Recite stanovnicima Sihema: 'Šta je bolje za vas: da nad vama vlada sedamdeset ljudi, svi Jerovalovi sinovi, ili da nad vama vlada jedan čovek? Setite se da sam ja vaše telo i krv.'“ **3** Kad su braća njegove majke prenela sve ove reči svim stanovnicima Sihema, njihovo srce se priklonilo Avimelehu. Govorili su: „On je naš brat.“ **4** Tada su mu dali sedamdeset šekela srebra iz hrama Val-Verita; s tim je Avimeleh unajmio neke ništarije i pustolove, koji su pošli za njim. **5** Zatim je otisao u dom svoga oca u Ofru i pobio svoju braću, Jerovalove sinove, njih sedamdeset, na jednom kamenu. Preživeo je samo Jerovalov najmlađi sin, Jotam, koji se sakrio. **6** Posle toga su se okupili svi stanovnici Sihema i Vet-Mila i postavili Avimeleha za cara kod hrasta koji stoji kod Sihema. **7** Kad su to javili Jotamu, on ode, stade na vrh gore Gerizima i povika iz svec glasa: „Poslušajte me, meštani Sihema, tako vas čuo Bog!“ **8** Pošla jednom stabla da pomažu cara koji će vladati nad njima. Rekli su maslini: „Vladaj nad nama.“ **9** Maslina im odgovori: „Zar da se odrekнем svoje masnoće, kojom se čini čast bogovima i ljudima, da bih se njihala nad drugim drvećem?“ **10** Stabla rekoše smokvi: „Dodi i vladaj nad nama.“ **11** Smokva im odgovori: „Zar da se odrekнем svoje slatkoće i svog izvrsnog ploda, da bih se njihala nad drugim drvećem?“ **12** Stabla rekoše lozi: „Dodi i vladaj nad nama.“ **13** Ali loza im odgovori: „Zar da se odrekнем svoga vina koje veseli bogove i ljude, da bih se njihala nad drvećem?“ **14** A sva stabla rekoše trnu: „Dodi i vladaj nad nama.“ **15** Trn odgovori stablima: „Ako zaista hoćete da me pomažete za cara nad vama, dodite i sklonite se u moj hlad. A ako nećete, neka plane organj iz trna i spali kedrove livanske.“ **16** Jeste li, dakle, postupili časno i savesno kad ste zacarili Avimeleha? Jeste li dobro postupili prema Jerovalu i njegovom domu? Jeste li mu pravo učinili nakon svega što je učinio za vas? **17** Moj je otac ratovao za vas dovevši svoj život u opasnost, te vas izbavio iz ruke madijanske, **18** a vi ste danas ustali protiv kuće moga oca i pobili njegove sinove, sedamdeset ljudi na jednom

kamenu, i postavili Avimeleha, sina sluškinje, za Čarobnjakovog hrasta.“ **38** Zevul mu reče: „Gde ti cara nad meštanima Sihema, jer vam je brat. **19** je sad jekiz? Govorio si: 'Ko je Avimeleh da bismo Ako ste postupili časno i savesno prema Jerovalu mu služili?' Nisu li to ljudi koje si prezirao? Hajde i njegovom domu, onda se radujte s Avimelehom, sad, izadi i ratuj s njim!“ **39** Gal izade predvodeći i on neka se raduje s vama. **20** A ako niste, stanovnike Sihema i stupi u boj sa Avimelehom. neka plane organj iz Avimeleha i spali meštane **40** Međutim, Avimeleh je poterao Gala u beg, te Sihema i Vet-Mila, i neka plane organj iz meštana je ovaj pobegao. Mnogo ljudi je izginulo sve do Sihema i Vet-Mila i spali Avimeleha.“ **21** Tada vrata. **41** Avimeleh je živeo u Arumi, a Zevul Jotam pobeže. Pošto je utekao, otiašao je u Vir i je proterao Gala i njegovu braću iz Sihema. **42** tamo se nastanio, kako bi se sklonio od svoga Sledеćeg dana je narod izašao u polje, i to je brata Avimeleha. **22** Avimeleh je vladao nad bilo javljeno Avimelehu. **43** Avimeleh povede Izrailjem tri godine. **23** Ali Bog unese zao duh ljudi, podeli ih u tri čete i postavi zasedu u između Avimeleha i meštana Sihema, koji nisu polju. Videvši da narod izlazi iz grada, navalio bili odani Avimelehu. **24** To je bilo zbog toga da je na njih i pobio ih. **44** Onda Avimeleh i čete se osveti zločin počinjen nad sedamdesetoricom koje su bile s njim navale na ulaz od gradskih Jerovalovih sinova i da njihova krv padne na vrata, a dve čete napadnu sve koji su bili u polju Avimeleha, njihovog brata, koji ih je pobio, kao i pobiju ih. **45** Avimeleh je ratovao protiv grada i na meštane Sihema koji su mu pomogli da celog tog dana. Nakon što je osvojio grad, pobio pobije svoju braću. **25** Meštani Sihema su radije ljudi koji su bili u njemu. A grad je razorio njega postavljadi zasede po gorskim vrhovima i posuo ga solju. **46** To su čuli svi stanovnici u pljačkali svakog ko je pored njih prolazio putem. sihemskoj kuli, pa su otiaši u sklonište hrama To je bilo javljeno Avimelehu. **26** Tada je u Sihem El-Verita. **47** Kad su javili Avimelehu da su svi došao Gal, sin Evedov, sa svojom braćom, koji je stanovnici u sihemskoj kuli okupili tamo, **48** zadobio poverenje meštana Sihema. **27** Izađu oni Avimeleh se popne na goru Salmon, on i svi ljudi u polje i oberu svoje vinograde. Kad su izmuljali s njim, uzme sekiru u ruke i naseće granja, pa grožđe, upriličili su slavlje; otiaši su u hram svojih ponese na ramenima. Onda reče ljudima s njim: bogova, gde su jeli, pili i prokljinjali Avimeleha. „Što ste videli da sam ja uradio, brzo uradite **28** Tada Gal, sin Evedov, reče: „Ko je Avimeleh i vi.“ **49** Svaki čovek je odsekao po granu, pa da bismo mu mi, Sihemljani, služili? Zar ne bi su pošli za Avimelehom. Granje su stavili na trebalu da Jerovalov sin i njegov nadglednik sklonište i zapalili vatru nad onima unutra. Tako Zevul služe ljudima Emora, oca Sihemova? Zašto su izginuli svi ljudi iz sihemske kule, oko hiljadu da služimo Avimelehu? **29** Da je ovaj narod u muškaraca i žena. **50** Avimeleh ode u Teves. Tamo mojoj vlasti, ja bih svrgnuo Avimeleha! Rekao se utaborio i zauzeo grad. **51** Ali usred grada se bih mu: 'Skupi svu svoju vojsku i izađi u boj!'“ nalazila jaka kula. Tamo su pobegli svi muškarci **30** Kad je Zevul, gradski glavar, čuo reči Gala, i žene – svi stanovnici grada – zatvorili se, i sina Evedovog, razgnevio se. **31** Tajno je poslao popeli se na krov kule. **52** Avimeleh je dospeo do glasnike Avimelehu poručivši: „Eno, Gal, sin kule i napao je. Kada se približio vratima kule Evedov, i njegova braća, došli u Sihem i bune da je zapali, **53** neka žena baci mlinški kamen grad protiv tebe. **32** Zato ustani noću, ti i narod Avimelehu na glavu i slomi mu lobanju. **54** On koji je s tobom, i postavi zasedu u polju. **33** brzo pozva momka koji mu je nosio oružje i reče Ujutro, čim grane sunce, digni se i navali na mu: „Izvadi svoj mač u ubij me, da ne pričaju o grad. Kad Gal izade pred tebe sa narodom koji meni: 'Žena ga je ubila.'“ Njegov momak ga je je s njim, čini s njim šta god hoćeš.“ **34** Ustane probi i tako je umro. **55** Kad su Izraeljci videli da Avimeleh noću, i sav narod s njim, i postave je Avimeleh mrtav, svaki se vratio u svoje mesto. zasedu oko Sihema u četiri čete. **35** Čim je Gal, **56** Tako je Bog uzvratio Avimelehu za njegov sin Evedov, izašao i stao kod ulaza gradskih vrata, zločin koji je počinio nad svojim ocem pobivši Avimeleh ustane iz zasede sa narodom koji je sedamdesetoricu svoje braće. **57** A Bog je svalio bio s njim. **36** Gal je primetio ljudi, pa je rekao svaki zločin ljudi iz Sihema na njihovu glavu. Zevulu: „Gle, neki ljudi silaze s gorskih vrhova.“ Tako ih je stigla kletva Jotama, sina Jerovalova. Zevul mu reče: „To su senke sa gora, pa ti se čini kao da su ljudi.“ **37** Gal opet reče: „Evo,

10 Posle Avimeleha pojavio se Tola, sin Fuve, sin Dodov, iz Isaharovog plemena, da izbavi ljudi silaze s visa, a jedna četa dolazi iz pravca

Izrailj. Živeo je u Samiru, u Jefremovoj gori. **2** On Izrailja. **5** Kad su Amonci zaratili protiv Izraelja, je bio sudija Izraelju dvadeset tri godine. Kad je starešine galadske dođu da vratre Jeftaja iz zemlje umro, sahranili su ga u Samiru. **3** Posle njega Tov. **6** Rekli su Jeftaju: „Dodi i budi nam vojvoda, pojavio se Jair, Galadanin. On je bio sudija Izraelju da ratujemo protiv Amonaca.“ **7** Jeftaj odgovoril dvadeset dve godine. **4** On je imao trideset sinova starešinama galadskim: „Niste li me vi mrzeli i koji su jahali trideset magaraca i vladali nad oterali me iz doma moga oca? Zašto dolazite k trideset mesta. Ona se po njima zovu Jairova sela meni sad kad ste u nevolji?“ **8** Starešine Galada sve do danas, a nalaze se u zemlji galadskoj. **5** Kad rekoše Jeftaju: „Zato smo se sada vratili k tebi. je Jair umro, sahranili su ga u Kamonu. **6** Izrailjci Ako podeš s nama i ratuješ protiv Amonaca, su opet činili što je zlo u očima Gospodnjim. bićeš glavar nama i svim stanovnicima Galada.“ Služili su Valima i Aštartama, i bogovima Arama, i **9** Jeftaj odgovori starešinama Galada: „Ako me bogovima Sidona, i bogovima Moava, i bogovima odvedete natrag da ratujem protiv Amonaca, i Amonaca, i bogovima Filistejaca. Ostavili su ako mi ih Gospod preda, hoću li vam biti glavar?“ Gospoda i nisu mu više služili. **7** Zato je Gospod **10** Galadske starešine odgovore Jeftaju: „Neka planuo gnevom na Izraelja, i predao ih u ruke Gospod bude svedok među nama; učinićemo kako Filistejaca i Amonaca, **8** koji su od one godine si rekao.“ **11** Jeftaj je otisao sa starešinama Galada, satirali i tlačili Izrailjce. Osamnaest godina su a narod ga je postavio sebi za glavara i vojvodu. tlačili sve Izrailjce s one strane Jordana, u zemlji Jeftaj je ponovio sve svoje uslove pred Gospodom Amorejacu, koja je u Galadu. **9** A onda su Amonci u Mispi. **12** Onda je poslao glasnike amonskom prešli preko Jordana da ratuju protiv Jude i caru rekavši: „Šta imaš protiv mene, te si došao k Venijamina, i doma Jefremovog. Izrailj se našao meni da ratuješ protiv moje zemlje?“ **13** Amonski u velikoj nevolji. **10** Tada su Izrailjci zavapili car odgovori Jeftajevim glasnicima: „Po izlasku Gospodu govoreći: „Zgrešili smo protiv tebe, jer iz Egipta, Izrailj je uzeo moju zemlju od Arnona smo napustili našeg Boga i služili Valima.“ **11** do Jordana i Javoka. Zato mi je sad vrati milom.“ Gospod reče Izrailjcem: „Nisam li vas izbavljao **14** Jeftaj je ponovo poslao glasnike amonskom od Egipćana, Amorejacu, Amonaca, Filistejaca, caru **15** i rekao mu: „Ovako kaže Jeftaj: Izrailj nije **12** Sidonaca, Amaličana i Maonaca, koji su vas uzeo ni moavsku zemlju, ni zemlju Amonaca. **16** tlačili? Vi ste i tada zavapili k meni, a ja sam vas Po izlasku iz Egipta, Izrailj je išao kroz pustinju izbavio iz njihovih ruku. **13** Ali vi ste me ostavili do Crvenog mora i došao u Kadis. **17** Izrailj je i služili drugim bogovima; zato vas neću više poslao glasnike caru Edoma rekavši: „Dovolji izbavljati od njih. **14** Idite i vapite bogovima koje mi da prođem kroz tvoju zemlju.“ Međutim, ste izabrali sebi. Neka vas oni izbave u času vaše edomske car nije hteo da ga posluša. Poslao je nevolje!“ **15** Izrailjci rekoše Gospodu: „Zgrešili glasnike i moavskom caru, ali ni on nije dao smo! Čini s nama što ti drago, samo nas izbavi svoj pristanak. Tako je Izrailj ostao u Kadisu. danas.“ **16** Tada su uklonili strane bogove iz **18** Nastavljući pustinjom, Izrailj je zaobišao svoje sredine, pa su služili Gospodu, koji nije više edomsku i moavsku zemlju i došao istočno od mogao da trpi Izrailjevu muku. **17** Amonci su se moavske zemlje. Utaborili su se s druge strane sabrali, i utaborili kod Galada. A Izrailjci su se Arnona. U moavske predele nisu stupali, jer je sabrali i utaborili kod Mispe. **18** Narod i glavari Arnon granica Moavu. **19** Izrailj je poslao glasnike galadski rekoše jedan drugom: „Neka čovek koji Sihonu, amorejskom caru, caru Esevona, rekavši prvi krene u boj protiv Amonaca bude glavar mu: „Dovolji nam da prođemo kroz tvoju zemlju svim stanovnicima Galada.“ i dodemo na svoje odredište.“ **20** Ali Sihon nije verovao Izrailju da hoće samo da pređe preko njegovog područja. Sihon je sabrao svu svoju vojsku, utaborio se u Jasi i stupio u rat protiv Izraelja. **21** Gospod, Bog Izrailjev, je predao Sihonu i svu njegovu vojsku Izraelju u ruke, te je Izrailj osvojio svu zemlju Amorejacu koji su živeli u toj zemlji. **22** Osvojili su svu oblast Amorejacu, od Arnona do Javoka, i od pustinje do Jordana. **23** Sad kad je Gospod, Bog Izrailjev, izgnao Amorejce pred svojim narodom, Izrailjem, ti bi hteo da nas

11 Jeftaj, Galadanin, je bio silni ratnik. Bio je sin bludnice, a Galad mu je bio otac. **2** Ali Galad je njegova žena rodila sinove. Kad su odrasli, oni su oterali Jeftaja s rečima: „Ti nemaš nasledstva u domu našeg oca jer si sin druge žene.“ **3** Jeftaj je pobegao od svoje braće i naselio se u zemlji Tov. Tu su se neke ništarije okupile oko njega, pa su s njim pljačkale. **4** Nakon izvesnog vremena, Amon je zaratio protiv

izgnaš? **24** Zar ti ne držiš u posedu ono što ti je dao Hamos, bog tvoj? Tako čemo i mi zadržati sve ono što nam je Gospod, Bog naš, dao da osvojimo. **25** Da nisi možda bolji od Valaka, sina Seforovog, s tobom? Zapalićemo ti kuću nad tobom!“ **2** cara moavskog? Da li se on sporio sa Izrailjem? Jeftaj im odgovori: „Ja i moj narod smo imali Da li je on ratovao s njima? **26** Kad se Izrail pre veliki spor sa Amoncima. I vas sam pozvao, ali tri stotine godina naselio u Esevonus i njegovim vi niste došli da me izbavite iz njihovih ruku. naseljima, u Aroiru i njegovim naseljima, i u svim **3** Kad sam video da izbavljenje ne stiže, stavio gradovima uz Arnon, zašto ih tada niste oteli? **27** sam glavu u torbu i pošao na Amonce, a Gospod Nisam ja tebi skrivio, nego ti meni činiš nepravdu ih je predao u moje ruke. Zašto ste, dakle, došli ratujući protiv mene. Neka Gospod, Sudija, danas danas da ratujete protiv mene?“ **4** Tada je Jeftaj presudi između Izrailjaca i Amonaca.“ **28** Ali sabrao sve Galadane i stupio u boj protiv Jefrema. car Amonaca se nije obazirao na poruku koju Galadani su potukli Jefremu, jer su Jefremovci mu je Jeftaj poslao. **29** Tada Duh Gospodnji siđe govorili: „Vi ste, Galadani, Jefremovi begunci, na Jeftaja, te on prođe preko područja Galada i koji žive usred Jefrema i Manasije.“ **5** Galadani Manasije nastavljujući preko Mispe galadske, i su presekli Jefremu gazove na Jordanu. Kad bi od Mispe galadske dođe na Amonce. **30** Tu se neko od Jefremovih begunaca rekao: „Pustite Jeftaj zavetovao Gospodu, rekavši: „Ako predaš me da prođem“ – Galadani bi ga pitali: „Jesi li Amonce u moje ruke, **31** ko prvi izade na vrata Jefremovac?“ Kad bi ovaj odgovorio: „Nisam“ moje kuće da me dočeka kad se vratim u miru – **6** oni bi mu rekli: „Reci Šiboret.“ Ako bi on od Amonaca, pripaše Gospodu, i toga ču prineti rekao: „Šiboret“ – jer nije umeo da izgovori, oni na žrtvu svespalnicu.“ **32** Jeftaj ode k Amoncima bi ga zgrabili i ubili na jordanskim gazovima. da ratuje protiv njih i Gospod ih predade u Tom prilikom poginulo je četrdeset dve hiljade njegove ruke. **33** Tukao ih je od Aroira do Minita, Jefremovaca. **7** Jeftaj je bio sudija u Izrailju šest dvadeset gradova – i do Avel-Keramima. Bio je godina. Kad je Jeftaj Galadanin umro, sahranili to veliki poraz. Tako su Amonci bili poniženi su ga u jednom od galadskih gradova. **8** Posle pred Izrailjcima. **34** Kad se Jeftaj vratio svojoj njega je sudija u Izrailju bio Avesan iz Vitlejema. kući u Mispu, u susret mu izade njegova čerka **9** On je imao trideset sinova i trideset čerki, igrajući uz bubnjeve. Ona mu je bila jedinica; koje je poudavao na razne strane. I sinovima je osim nje nije imao drugih sinova i čerki. **35** doveo žene sa strane. On je bio sudija u Izrailju Kad ju je Jeftaj ugledao, razderao je svoju odeću sedam godina. **10** Kad je Avesan umro, bio je i zakukao: „Jao, čerko moja! U kakav si me sahranjen u Vitlejemu. **11** Posle njega je sudija u jad bacila! Zar baš ti da mi doneseš nesreću! Izrailju bio Elon Zavulonac. On je studio u Izrailju Zavetovao sam se Gospodu i ne mogu poreći deset godina. **12** Kad je Elon Zavulonac umro, zavet.“ **36** Ona mu odgovori: „Oče moj, svojim sahranili su ga u Ajalonu, u zemlji Zavulonovo. ustima si se zavetovao Gospodu; učini sa mnom **13** Posle njega je sudija u Izailju bio Avdon, kako si rekao, jer ti je Gospod dao da se osvetiš sin Elila Piratonjanina. **14** On je imao četrdeset svojim neprijateljima, Amoncima.“ **37** Ona još sinova i trideset unuka koji su jahali sedamdeset reče svome ocu: „Neka mi se dozvoli ovo: pusti magaraca. On je bio sudija u Izailju osam godina. me na dva meseca da idem po gorama s mojim **15** Kad je Avdon, sin Elila Piratonjanina umro, bio drugaricama, da oplačem svoje devičanstvo.“ **38** je sahranjen u Faratonu u Jefremovoj zemlji, u On odgovori: „Idi!“ Pustio ju je na dva meseca. amaličkom gorju.

Ona je otišla sa svojim drugaricama i oplakivala svoje devičanstvo na gorama. **39** Kada su se navršila dva meseca, vratila se svome ocu, a on je izvršio nad njom zavet kojim se zavetovao. I nikada nije upoznala čoveka. Otuda običaj u Izailju **40** da svake godine Izailjeve devojke odlaze i oplakuju čerku Jeftaja Galadanina, četiri dana u godini.

12 A Jefremovci se sakupe i dođu na sever. Rekli su Jeftaju: „Zašto si išao da ratuješ protiv Amonaca a da nisi pozvao i nas da idemo **2** A bio je jedan čovek iz Saraje, iz Danovog plemena, po imenu Manoje. Njegova žena je bila nerotkinja i nije imala dece. **3** Andeo Gospodnji se ukazao ženi i rekao joj: „Ti si nerotkinja i nemaš dece, ali ćeš zatrudneti i roditi sina. **4** Od sada se pazi: ne pij vina, ni žestoka pića, i ne jedi **13** Ali Izailjci nastaviše da čine što je zlo u Gospodnjim očima. Zato ih je Gospod predao u ruke Filistejcima za četrdeset godina. **2** A bio je jedan čovek iz Saraje, iz Danovog plemena, po imenu Manoje. Njegova žena je bila nerotkinja i nije imala dece. **3** Andeo Gospodnji se ukazao ženi i rekao joj: „Ti si nerotkinja i nemaš dece, ali ćeš zatrudneti i roditi sina. **4** Od sada se pazi: ne pij vina, ni žestoka pića, i ne jedi

ništa što je nečisto. **5** Vidi, zatrudnećeš i rodićeš žena mu reče: „Da je Gospod hteo da nas usmrti, sina. Neka britva ne prelazi preko njegove glave, ne bi prihvatio svespalnicu i prinos iz naših jer će dečak od majčine utrobe biti nazirej, ruku, ne bi nam dozvolio da vidimo sve ovo, niti posvećen Bogu. On će početi da izbavlja Izrailja bi nam obznano tako nešto.“ **24** Žena rodi sina iz filistejskih ruku.“ **6** Žena dove i ispriča to i dade mu ime „Samson“. Dečak je odrastao a svome mužu rekavši: „Čovek Božiji je došao k Gospod ga je blagoslovio. **25** Duh Gospodnji je meni; izgledao je kao Andeo Gospodnji. Veoma počeo da deluje u njemu u Danovom taboru, sam se uplašila, pa ga nisam pitala odakle je, a između Saraje i Estaola.

on mi nije rekao kako se zove. **7** Rekao mi je:

„Evo, zatrudnećeš i rodićeš sina. Od sada ne pij vina ni žestoka pića, i ne jedi ništa što je nečisto, jer će dečak biti nazirej Božiji od majčine utrobe do smrti.“ **8** Manoje se tada ovako pomolio Gospodu: „Molim te, Gospodel! Neka čovek Božiji koga si poslao ponovo dođe k nama, i nauči nas šta da činimo sa dečakom kad se rodi.“ **9**

Bog je uslišio Manojev glas. Andeo Gospodnji je ponovo došao k ženi dok je ona sedela u polju. Njen muž, Manoje, nije bio s njom. **10** Žena je brzo otrčala i ispričala to svom mužu. Rekla mu je: „Evo, ukazao mi se onaj čovek koji mi je došao onog dana.“ **11** Manoje ustade i ode za svojom ženom. Kad je došao k čoveku, upitao ga je: „Jesi li ti onaj čovek koji je govorio s mojom ženom?“ On odgovori: „Jesam.“ **12** Manoje reče: „Kad se ispune tvoje reči, kakav će biti dečakov način života? Kako treba postupati s njim?“ **13**

Andeo Gospodnji odgovori Manoju: „Žena mora da se uzdržava od svega što sam joj rekao. **14** Neka ne jede ništa što dolazi od vinove loze. Neka ne pije vina ni žestoka pića, i neka ne jede ništa nečisto. Neka drži sve što sam joj zapovedio.“ **15** Manoje reče Andelu Gospodnjem: „Rado bismo te zadržali i zgotovili ti jare.“ **16**

Andeo Gospodnji reče Manoju: „Da me i zadržite, ja ne bih jeo tvoju hranu. Ali ako hoćeš da prineseš žrtvu svespalnicu, prinesi je Gospodu.“ Manoje nije znao da je to Andeo Gospodnji. **17**

Manoje tada upita Andela Gospodnjeg: „Kako ti je ime, da bismo mogli da te častimo kad se ispune tvoje reči?“ **18** Andeo Gospodnji reče: „Zašto me pitaš za moje ime; ono je čudesno.“ **19**

Manoje uze jare i prinos, i na steni ih prinese kao svespalnicu Gospodu, koji čini čudesna. Dok su Manoje i njegova žena gledali **20** kako se plamen sa žrtvenika diže k nebu, Andeo Gospodnji se uznesu u plamenu s žrtvenika. Videvši to, Manoje i njegova žena padoše ničice. **21** Andeo Gospodnji nije se više ukazivao Manoju i njegovoj ženi. Tada je Manoje shvatio da je to bio Andeo Gospodnji. **22** Manoje reče svojoj ženi: „Jamačno ćemo umreti jer smo videli Boga!“ **23** Njegova

14 Jednom Samson siđe u Timnu i zapazi tamo filistejsku devojku. **2** Kad se vratio gore

ispričao je to ocu i majci. Rekao je: „Video sam filistejsku devojku u Timni. Zato mi je sada uzmite za ženu.“ **3** Njegovi otac i majka mu rekoše: „Zar nema devojaka u tvome bratstvu i u celom našem narodu, da moraš ići da uzmеш sebi ženu od neobrezanih Filistejaca?“ Samson odgovori ocu i majci: „Nju mi uzmite, jer ona je za mene ona prava.“ **4** Njegov otac i njegova majka nisu znali da to dolazi od Gospoda, koji je tražio zadetricu s Filistejcima. U to vreme su Filistejci vladali nad Izrailjem. **5** Samson je sišao u Timnu sa svojim ocem i svojom majkom. Kad su došli do timnjanskih vinograda, mlađi lav ričući krene prema njemu. **6** Duh Gospodnji siđe na njega, i on golim rukama rastrže lava kao jare. Ipak, ocu i majci nije rekao šta je uradio. **7**

Onda je otišao k onoj devojci i pričao sa njom; ona je za Samsona bila ona prava. **8** Kad se posle izvesnog vremena vratio da je odvede, skrenuo je da pogleda mrtvog lava, a ono, u mrtvom lavu roj pčela i med. **9** Zahvatio je med šakom, pa ga je idući jeo. Onda je otišao

svome ocu i svojoj majci, i dao meda i njima, te su i oni jeli. Međutim, nije im rekao da ga je uzeo iz mrtvog lava. **10** Njegov otac ode k

devojci i Samson napravi tamo gozbu, kako su to običavali mlađi ljudi. **11** Čim su ga videli odredili su mu trideset pratalica da budu uz njega. **12** Tada im je Samson rekao: „Dovoljite mi da vam postavim zagonetku. Ako je odgonetnete za sedam dana gozbe, daću vam trideset lanenih košulja i trideset svečanih haljina. **13** A ako ne

budete mogli da je odgonetnete, vi ćete meni dati trideset lanenih košulja i trideset svečanih haljina.“ Oni rekoše: „Reci svoju zagonetku, mi te slušamo.“ **14** Samson im reče: „Od onog koji jede izašlo je jelo, od jakoga izašlo je slatko.“ Tri dana nisu mogli da odgonetnu zagonetku. **15**

Četvrtog dana rekoše njegovoj ženi: „Izmami od svog muža rešenje zagonetke, ili ćemo spaliti i tebe i kuću tvoga oca. Zar ste nas pozvali ovde

da nas opljačkate?" 16 Samsonova žena je došla nije poznato da Filistejci vladaju nad nama? Šta pred njega plačući i govoreći: „Ti me svakako si nam to učinio?“ On im odgovori: „Kako su oni mrziš i ne voliš me. Postavio si zagonetku mojim meni učinili, tako sam ja učinio njima.“ 12 Oni sunarodnicima, a meni je nisi rastumačio?“ On mu rekoše: „Došli smo da te svežemo i predamo joj odgovori: „Nisam je rastumačio svome ocu i Filistejcima u ruke.“ Samson im reče: „Zakunite svojoj majci, a tebi da je rastumačim?“ 17 Ona mi se da me vi sami nećete ubiti!“ 18 „Nećemo – je tako plakala pred njim sedam dana, koliko rekoše mu – samo ćemo te svezati i predati u je trajala njihova gozba. Sedmoga dana joj je njihove ruke, ali te nećemo ubiti.“ Zatim su ga rastumačio zagonetku, jer je toliko navaljivala svezali sa dva nova konopca i odveli iz pećine. 14 na njega. Ona je onda odala zagonetku svojim Kad je došao do Lehije, Filistejci krenuše na njega sunarodnicima. 18 Sedmoga dana, pre zalaska klijući od radosti. Tada ga Duh Gospodnji obuze, sunca, meštani grada mu rekoše: „Šta je slađe od i konopci oko njegovih ramena postadoše kao meda, i šta je jače od lava?“ Samson im reče: „Da laneni konci spaljeni vatrom, te sveze spadoše sa niste orali s mojom junicom, moju zagonetku ne njegovih ruku. 15 Tu je našao svežu magareću biste rešili!“ 19 Tada Duh Gospodnji siđe na njega, čeljust, dohvatio je i njome pobio hiljadu ljudi. te on ode u Askalon i pobi trideset ljudi. Skinuo 16 Samson reče: „Magarećom čeljusti gomilu je s njih odeeću i dao svečane haljine onima što sam na gomilu naslagao; magarećom čeljusti su odgonetnuli zagonetku. Tako razjaren vratio ponio sam hiljadu.“ 17 Kad je to izrekao, bacio je se gore očevoj kući. 20 A Samsonovu ženu su dali čeljust iz svoje ruke i nazvao ono mesto „Ramat-jednom od njegovih svadbenih pratileaca koji je Lehiba“. 18 Kako je bio veoma žedan, zavapio je bio uz njega.

15 Posle nekog vremena, u vreme žetve pšenice, Samson dođe da poseti svoju ženu noseći joj jare. Rekao je: „Hoću da uđem k svojoj ženi u sobu.“ Ali njen otac mu nije dao da uđe. 2 Njen otac mu reče: „Bio sam uveren da je mrziš, pa sam je dao jednom od tvojih pratileaca. Nije li njena mlađa sestra lepša od nje? Uzmi nju umesto one.“ 3 Samson im reče: „Ovaj put neću biti kriv Filistejcima kad im učinim neko zlo.“ 4 Samson ode, uhvati tri stotine lisica, okrene ih repom prema repu i sveže im po jednu baklju između dva repa. 5 Onda zapali baklje i pusti lisice među filistejsku letinu. Tako je spalio požnjevenu i nepožnjevenu letinu, vinograde i maslinike. 6 Filistejci su se pitali: „Ko je ovo učinio?“ Rekli su im: „To je bio Samson, zet jednog Timnjanina, zato što je ovaj uzeo njegovu ženu i dao je jednom od njegovih pratileaca.“ Tada se Filistejci dignu i spale i nju i njenog oca. 7 Samson im je na to rekao: „Kad ste to uradili, neću se smiriti dok vam se ne osvetim.“ 8 Istukao ih je uzduž i popreko nanevši im veliki poraz. Onda je otiašao, nastanio se u pećinu Etamske rekoše: „Zašto ste se ustali protiv nas?“ Oni im odgovorile: „Ustali smo da svežemo Samsona i

nije poznato da Filistejci vladaju nad nama? Šta meni učinili, tako sam ja učinio njima.“ 12 Oni sunarodnicima, a meni je nisi rastumačio?“ On mu rekoše: „Došli smo da te svežemo i predamo joj odgovori: „Nisam je rastumačio svome ocu i Filistejcima u ruke.“ Samson im reče: „Zakunite svojoj majci, a tebi da je rastumačim?“ 17 Ona mi se da me vi sami nećete ubiti!“ 18 „Nećemo – je tako plakala pred njim sedam dana, koliko rekoše mu – samo ćemo te svezati i predati u je trajala njihova gozba. Sedmoga dana joj je njihove ruke, ali te nećemo ubiti.“ Zatim su ga rastumačio zagonetku, jer je toliko navaljivala svezali sa dva nova konopca i odveli iz pećine. 14 na njega. Ona je onda odala zagonetku svojim Kad je došao do Lehije, Filistejci krenuše na njega sunarodnicima. 18 Sedmoga dana, pre zalaska klijući od radosti. Tada ga Duh Gospodnji obuze, sunca, meštani grada mu rekoše: „Šta je slađe od i konopci oko njegovih ramena postadoše kao meda, i šta je jače od lava?“ Samson im reče: „Da laneni konci spaljeni vatrom, te sveze spadoše sa niste orali s mojom junicom, moju zagonetku ne njegovih ruku. 15 Tu je našao svežu magareću biste rešili!“ 19 Tada Duh Gospodnji siđe na njega, čeljust, dohvatio je i njome pobio hiljadu ljudi. te on ode u Askalon i pobi trideset ljudi. Skinuo 16 Samson reče: „Magarećom čeljusti gomilu je s njih odeeću i dao svečane haljine onima što sam na gomilu naslagao; magarećom čeljusti su odgonetnuli zagonetku. Tako razjaren vratio ponio sam hiljadu.“ 17 Kad je to izrekao, bacio je se gore očevoj kući. 20 A Samsonovu ženu su dali čeljust iz svoje ruke i nazvao ono mesto „Ramat-Lehiba“. 18 Kako je bio veoma žedan, zavapio je ka Gospodu i rekao: „Gospode, ti si izvojeao ovo veliko izbavljenje rukom svoga služe. Zar sad da umrem od žedi i padnem u ruke neobrezanima?“ 19 Gospod probi šupljinu što je kod Lehije i odatle izbri voda. Samson se napisao, povratio snagu i oporavio se. Zato je to mesto nazvao En-Akore, a ono je do danas u Lehiji. 20 On je bio sudija u Izraelju za vreme filistejske [vladavine] dvadeset godina.

16 Jednom je Samson otišao u Gazu. Tamo je video neku bludnicu i ušao k njoj. 2 Ljudima u Gazi je bilo javljeno: „Samson je došao ovamo!“ Tada su ga opkolili i cele noći čekali u zasedi na njega kod gradskih vrata. Pritajili su se cele noći, misleći: „Ubićemo ga kad svane zora.“ 3 Samson je ležao do ponoći, a onda je ušupao ih zajedno s prevornicom. Zatim je vrata stavio na ramena i izneo ih na vrh jednog brda koje se nalazi kod Hevrona. 4 Posle toga, Samson je zavoleo jednu devojku iz doline Sorika, koja se zvala Dalila. 5 Filistejski knezovi odu gore k njoj i reknu joj: „Gledaj da izmamiš od njega gde se krije njegova velika snaga, kako bismo mogli da stene. 9 Ali Filistejci se dignu i utabore se u ga svedlamo, svežemo i pokorimo. Svaki od nas Judi. Bili su se raširili do Lehije. 10 Judejci im će ti, zauzvrat, dati po hiljadu i stotinu srebrnih rekoše: „Zašto ste se ustali protiv nas?“ Oni im řekla.“ 6 Dalila reče Samsonu: „Reci mi gde odgovoriše: „Ustali smo da svežemo Samsona i se krije tvoja velika snaga? Čime bi mogao da učinimo mu kako je on učinio nama.“ 11 Tada budeš vezan i svedladan?“ 7 Samson joj odgovori: je tri hiljade ljudi iz Judinog plemena otišlo do „Da me vežu sa sedam svežih volujskih žila, koje ruba Etamske pećine i reklo Samsonu: „Zar ti se još nisu osušile, izgubio bih snagu i postao

kao svaki drugi čovek.“ **8** Filistejski knezovi Dagonu i da se prove sele. Rekli su: „Naš bog nam su joj doneli sedam svežih volujskih žila, još je predao u ruke našeg neprijatelja Samsona.“ neosušenih, i ona ga je vezala njima. **9** A kod nje **24** Kad je narod video Samsona, slavio je svoga u sobi čekala je zaseda. Ona povika: „Samsone, boga i klicao: „Naš bog nam je predao u ruke Filistejci idu na tebe!“ On pokida žile kao što našeg neprijatelja Samsona, koji je opustošio se kudelja prekine kad je dohvati vatru. Tako našu zemlju i pobjio mnoge od nas.“ **25** Kad im se nije saznalo gde se krije njegova snaga. **10** se srce ispunilo radošću, povikali su: „Pozovite Dalila reče Samsonu: „Eto, ti si terao šegu sa Samsona da nas zabavlja!“ Doveli su Samsona mnom i ispričao mi laži. A sad mi reci čime bi iz tamnice, te je ovaj igrao pred njima. Onda mogli da te svežu.“ **11** On joj reče: „Da me vežu su ga postavili između stubova. **26** Samson reče novim, još neupotrebljenim konopcima, izgubio momku koji ga je vodio za ruku: „Ostavi me bih snagu i postao kao svaki drugi čovek.“ **12** tamo gde mogu da opipam stubove na kojima Tada Dalila uze sedam novih konopaca i sveza gradićina počiva, da se naslonim na njih.“ **27** A ga njima. Onda mu viknu: „Samsone, Filistejci zgrada je bila puna muškaraca i žena. Tamo su idu na tebe!“ Zaseda je, naime, čekala u sobi. bili i svi filistejski knezovi. Samo je na krovu bilo Ali on pokida konopce na svojim ramenima kao oko tri hiljade muškaraca i žena koji su gledali konce. **13** Dalila reče Samsonu: „Eto, ti sve vreme kako Samson igra. **28** Samson zazva Gospoda i teraš šegu sa mnom i priča mi laži. Reci mi reče: „Gospode Bože, seti me se i daj mi snagu još čime mogu da te vežu.“ On joj odgovori: „Da samo ovaj put, o, Bože, da se odjednom osvetim mi upletu sedam pramenova kose na razboj i Filistejcima za svoje oči!“ **29** Samson napipa dva zaglave ih klinom, postao bih kao svaki drugi srednja stuba na kojima je zgrada počivala, opre čovek.“ **14** Dok je on spavao, ona uplete sedam se o njih, desnicom o jedan, a levicom o drugi, pramenova njegove kose na razboj i zaglavi ih **30** i reče: „Neka umrem s Filistejcima!“ Zatim klinom. Onda mu viknu: „Samsone, Filistejci idu ih je svom snagom gurnuo, te se zgrada srušila na tebel!“ On se probudi iz sna, i istrgne i klin, i na knezove i na narod koji je bio u njoj. Onih razboj i osnovu. **15** Ona mu reče: „Kako možeš koje je pobjio umirući, bilo je više nego onih reći da me voliš, kad srcem nisi sa mnom? Tripot koje je pobjio za života. **31** Tada su došla njegova si već terao šegu sa mnom i nisi mi rekao gde se braća i sav dom oca njegovog, uzela ga i odnela krije tvoja velika snaga.“ **16** Ali kako mu je ona gore. Sahranili su ga između Saraje i Estaola u svakoga dana dodijavala svojim rečima i saletala grobu njegovog oca, Manoja. On je studio Izrailju ga, smučilo mu se do smrti, **17** pa joj je otvorio dvadeset godina.

celo svoje srce. Rekao joj je: „Britva nikada nije prešla preko moje glave, jer sam nazirej Božiji od majčine utrobe. Da se ošišam, snaga bi me napustila; izgubio bih snagu i postao kao svaki drugi čovek.“ **18** Kad je Dalila videla da joj je otvorio celo svoje srce, poručila je filistejskim knezovima: „Dodite sada, jer mi je otvorio celo svoje srce.“ Filistejski knezovi dođu k njoj, noseći srebro u rukama. **19** Ona ga je uspavala na svome krilu i pozvala jednog čoveka, pa mu je odsekla sedam pramenova kose s glave. Prvo ga je ona savladala. Tako ga je napustila snaga. **20** Onda je viknula: „Samsone, Filistejci idu na tebe!“ On se probudio iz sna misleći: „Izvući ću se kao i ranije i oslobođiću se“, jer nije znao da je Gospod odstupio od njega. **21** Tada su ga Filistejci uhvatili i iskopali mu oči. Zatim su ga odveli u Gazu i okovali ga bronzanim okovima. U tamnici je okretao mlin. **22** Međutim, odsečena kosa je počela da raste. **23** A Filistejski knezovi bili su se okupili da prinesu veliku žrtvu svome bogu

17 Bio neki čovek iz Jefremove gore po imenu Miheja. **2** On je rekao svojoj majci: „Hiljadu i stotinu srebrnih šekela koji su ti ukradeni, zbog kojih si preda mnom izrekla kletvu – to srebro je kod mene, ja sam ga uzeo.“ Njegova majka mu reče: „Neka te Gospod blagoslovi, sine moj!“ **3** Tih hiljadu i stotinu srebrnih šekela je vratio svojoj majci. Majka mu reče: „Srebro koje sam posvetila Gospodu, dajem svome sinu, da od njega načini rezanog i livenog idola. Sada ti ih vraćam.“ **4** Kad je [Miheja] vratio srebro svojoj majci, ona je uzela dve stotine srebrnih šekela i dala ih zlataru. On je od njih načinio rezanog i livenog idola koji je stajao u Mihejinu kući. **5** Ovaj čovek, Miheja, je posedovao svetište. On je načinio efod i kućne idole, i posvetio jednog od svojih sinova za svoga sveštenika. **6** U ono vreme nije bilo cara u Izraelju, i svako je radio što mu se činilo pravo. **7** A bio je jedan mladić iz Vitlejema Judinog, iz Judinog plemena. On je bio

Levit koji je živeo tamo kao došljak. **8** Taj čovek zove „Danov tabor“. Ono se nalazi zapadno od je otiašao iz grada Vitlejema u Judi da nade sebi Kirijat-Jarima. **13** Odatle su otiaši u Jefremovu mesto da se naseli kao došljak. Putujući došao je goru i došli do Mihejine kuće. **14** Ona petorica u Jefremovu goru do Mihejine kuće. **9** Miheja što su išla da uhode zemlju Lais rekoše svojoj ga upita: „Odakle dolaziš?“ Levit mu odgovori: braći: „Znate li da u ovim kućama postoje efod „Ja sam iz Vitlejema u Judi, i tražim da se negde i kućni idoli, te idol rezani i liveni? Sad znate nastanim.“ **10** Miheja mu reče: „Ostani da živiš šta da radite.“ **15** Onda su svratali tamo i ušli u kod mene i budi mi ocem i sveštenikom, a ja ću kuću mladoga Levita, kod Mihejine kuće, i upitali ti davati deset srebrnih šekela godišnje, odeću i ga za zdravlje. **16** Šest stotina ljudi iz Danovog hranu.“ Levit ode k njemu. **11** Levit je pristao da živi kod tog čoveka, i mladić mu je bio kao jedan od njegovih sinova. **12** Miheja je posvetio Levita i on mu je postao sveštenik. Mladić je živeo u Mihejinoj kući. **13** Miheja reče: „Sada znam da će mi Gospod dati napretka, zato što imam Levita za sveštenika.“

18 U ono vreme, kada nije bilo cara u Izrailju, Danovo pleme je tražilo sebi zemlju da se naseli, jer do tada nije primilo u posed zemlju među Izrailjevim plemenima. **2** Zato su Danovci iz svoga plemena poslali petoricu hrabrih ratnika iz Saraje i Estaola, da uhode zemlju i istraže je. Rekli su im: „Idite i izvidite zemlju.“ Oni odu u Jefremovu goru, u Mihejinu kuću, i tamo prespavaju. **3** Kad su bili kod Mihejine kuće, prepoznali su glas mladoga Levita. Svrate oni tamo i upitaju ga: „Ko te je doveo ovamo? Šta radiš ovde? Zašto si tu?“ **4** On im odgovori: „Tako i tako je Miheja učinio za mene. On me je unajmio, te sam postao njegov sveštenik.“ **5** Oni mu rekoše: „Pitaj Boga da znamo hoće li put na koji smo pošli biti uspešan?“ **6** On im reče: „Idite u miru. Gospod bdi nad putem na koji ste pošli.“ **7** Tih pet ljudi odu i dođu u Lais. Videli su da narod u njemu živi spokojno, po običaju Sidonaca – mirno i spokojno. Osvajači im nisu upadali u zemlju, a nije bilo ni vladara. Osim toga, bili su daleko od Sidonaca, i ni sa kim nisu imali dodira. **8** Kad su se vratali svojoj braći u Saraju i Estaol, njihova braća su ih pitala: „Kakve vesti donosite?“ **9** Oni im odgovoriše: „Dižite se! Krenimo gore na njih, jer videli smo da je zemlja veoma dobra! Šta još čekate? Ne oklevajte da odete i zauzmete tu zemlju.“ **10** Kad dođete tamo, naći ćete bezbrižan narod, a i zemlja je prostrana. Gospod je predao zemlju u vaše ruke. To mesto ne oskudeva ni u čemu što zemlja daje.“ **11** Tada je šest stotina naoružanih ljudi iz Danovog plemena krenulo iz Saraje i Estaola. **12** Otišli su gore i utaborili se kod Kirijat-Jarima u Judi. Zato se to mesto sve do danas

plemena, naoružanih za rat, ostalo je da stoji na ulazu kapije. **17** A ona petorica što su išli gore da uhode zemlju odu unutra i uzmu rezani kip, efod, kućne idole, i livenog idola. Sveštenik je stajao na ulazu kapije uz onih šest stotina ljudi naoružanih za rat. **18** Kad su ušli u Mihejину kuću i uzeli rezani kip, efod, kućne idole i livenog idola, sveštenik im reče: „Šta to radite?“ **19** Oni mu odgovoriše: „Umukni! Stavi ruku na usta i podi s nama. Bićeš nam ocem i sveštenikom. Nije li za tebe bolje da budeš sveštenik celom plemenu u Izrailju, nego da budeš sveštenik u domu jednog čoveka?“ **20** Sveštenik se tome obradovao; uezio je efod, kućne idole i rezani kip, pa se pridružio narodu. **21** Onda su se okrenuli i nastavili put. Napred su pustili decu, sitnu stoku, i imovinu. **22** Oni su se već bili udaljili od Mihejine kuće, kad su žitelji kuća koje su bile oko Mihejine kuće digli viku i dali se u poteru za Danovcima. **23** Pošto su vikali za njima, Danovci su se okrenuli i rekli Miheji: „Šta je s tobom? Zašto si digao narod?“ **24** [Miheja] odgovori: „Uzeli ste bogove koje sam napravio i sveštenika, i otišli. Šta meni ostaje? I još me pitate: 'Šta je s tobom?'“ **25** Danovci mu rekoše: „Glasa više da nisi pustio za nama! Inače bi neki besni ljudi mogli da se obore na tebe, pa bi navukao propast i na sebe i na svoju porodicu.“ **26** Danovci, zatim, odu svojim putem, a Miheja, videvši da su jači od njega, okrene se i vrati svojoj kući. **27** Danovci su uzeli ono što je Miheja napravio, i sveštenika koji je bio kod njega, pa su navalili na Lais, na mirne i bezbrižne ljude. Pobili su ih oštricom mača, a grad su spalili. **28** Nije bilo nikoga da ih izbavi, jer je grad bio daleko od Sidona, i ni sa kim nisu imali dodira. Grad je ležao u dolini, koja je bila kod Vet-Reova. Danovci su iznova sagradili grad i naselili se u njemu. **29** Nazvali su ga Dan, po imenu svoga praoca Dana, koji se radio Izrailju. Grad se pre toga zvao „Lais“. **30** Danovci su postavili sebi idola, a Jonatan, sin Girsama, Mojsijevog sina, i njegovi sinovi, bili su sveštenici Danovom plemenu, sve do vremena

izgnanstva zemlje. **31** Postavili su sebi Mihejinog idola, koji je ovaj napravio, tako da je stajao tamo za sve vreme dok je Dom Božiji bio u Silomu.

19 U ono vreme, kada nije bilo cara u Izrailju, živeo je na kraju Jefremove gore neki čovek, Levit. On je sebi uzeo inoču iz Vitlejema Judinog. **2** Ali inoča se naljutila na njega, pa je pobegla od njega u dom svoga oca u Vitlejem Judin. Tamo je bila četiri meseca. **3** Njen muž ode za njom da je ubedi da se vrati. Sa sobom je vodio slugu i par magaraca. Ona ga je dovela u kuću njenog oca. Kad ga je njen otac video, radosno ga je primio. **4** Njegov tast, devočin otac, je navalio na njega da ostane, pa je ostao s njim tri dana. Tamo su jeli, pili i nočili. **5** Četvrtog dana su poranili; on se spremio da ide, ali je devočin otac rekao svome zetu: „Okrepi se zalogajem hleba, pa onda idite.“ **6** Njih dvojica su seli, pa su jeli i pili zajedno. Onda je devočin otac rekao tom čoveku: „Hajde, ostani još noćas i proveseli se.“ **7** Čovek je ustao da krene, ali je njegov tast navalio na njega, te je opet prespavao tamo. **8** Kad je petoga dana poranio da ide, devočin otac mu reče: „Okrepi se i sačekaj dok odmakne dan.“ Tako su obojica jeli. **9** Čovek je, zatim, ustao da pode sa svojom inočom i momkom. Njegov tast, devočin otac, mu reče: „Evo, dan nagnije k večeri; prenoćite ovde, jer dan je na izmaku. Prenoći ovde i proveseli se, a sutra poranite i podite na put svojoj kući.“ **10** Ali čovek nije htio da prenoći, nego je ustao i otišao. Došao je na domak Jevusa, to jest, Jerusalima, vodeći sa sobom par osedlanih magaraca, svoju inoču i slugu. **11** Dan je skoro sasvim bio na izmaku kad su bili kod Jevusa. Tada sluga reče svome gospodaru: „Hajde da svratimo u ovaj jevusejski grad i prenoćimo u njemu.“ **12** Njegov gospodar mu reče: „Nećemo da svraćamo u grad stranaca koji nisu Izraeljci, nego ćemo ići u Gavaju.“ **13** Levit još reče svome služi: „Hajde da stignemo do kojeg od onih mesta i prenoćimo u Gavaji ili u Rami.“ **14** Tako su nastavili da putuju. Sunce je već bilo zašlo kad su bili blizu Gavaje, koja pripada Venijaminovom [plemenu]. **15** Skrenuli su tamo da prenoće u Gavaji. Levit je ušao u grad i seo na gradski trg, ali nije bilo nikoga da ih primi u kuću da prenoće. **16** A neki starac se uveče vraćao s njive nakon posla. On je bio iz Jefremove gore, ali je živeo kao došljak u Gavaji. Stanovnici mesta su bili Venijaminovci. **17** Podigavši pogled ugledao je putnika na gradskom trgu. „Kuda

ideš? – upita starac. I odakle dolaziš?“ **18** Levit mu odgovori: „Idemo od Vitlejema Judinog na kraj Jefremove gore. Ja sam odande. Putovao sam u Vitlejem Judin i idem u Dom Gospodnj, ali nema nikoga da me primi u svoj dom. **19** Mi imamo slamu i seno za naše magarce, a hleba i vina za mene, za tvoju sluškinju i za momka s tvojim slugama. Ni u čemu ne oskudevamo.“

20 Starac mu odgovori: „Mir s tobom! Ja ću se postaratiti za sve što ti treba. Samo nemoj provesti noć na trgu.“ **21** Tada ga je doveo svojoj kući i dao krmu magarcima. Zatim su oprali noge, pa su jeli i pili. **22** Dok su se oni gostili, neki ljudi iz grada, ništarije, opkole kuću i počnu da lupaju na vrata. Rekl su starcu, gospodaru kuće: „Izvedi čoveka koji je došao u tvoju kuću da spavamo s njim.“ **23** Gospodar kuće izade pred njih i reče im: „Ne, braćo! Ne činite takva zla! Taj čovek je ušao u moju kuću, zato ne činite takvu sramotu!

24 Evo, izvešću vam svoju čerku, devicu, i njegovu inoču; nad njima izvršite nasilje. Činite s njima što god hoćete, ali ne činite ovom čoveku takvu sramotu!“ **25** Međutim, ljudi nisu hteli da ga poslušaju. Tada je [Levit] zgrabio inoču i izveo im je napolje. Oni su je silovali i zlostavljadi celu noć do jutra. Pustili su je u osvit zore. **26** Žena je došla pred svitanje i pala na ulaz kuće onog čoveka gde je bio njen gospodar. Tamo je ostala dok se nije razdanilo. **27** Njen Gospodar je ustao ujutro, otvorio vrata kuće i izašao da nastavi svojim putem. Tu je ugledao ženu kako leži na ulazu kuće, s rukama na pragu. **28** On joj reče: „Ustani da idemo!“ Ali ona nije odgovorila. Čovek ju je stavio na magarca, spremio se i zaputio kući. **29** Kad je došao kući, uzeo je nož, pa je uzeo svoju inoču i rasekao je, ud po ud, na dvanaest delova, i razaslao ih u sve krajeve Izraelja. **30** Ko god je to video, rekao je: „Tako se nešto nije dogodilo ni videlo od dana kad su Izraeljci izašli iz Egipta, do danas. Razmislite o tome, posavetujte se, pa se izjasnite.“

20 Tada su izašli svi Izraeljci, od Dana do Vir-Saveje i zemlje Galad. Zajednica se sabrala kao jedan čovek kod Gospoda u Mispi. **2** Na zbor Božijeg naroda došli su glavari celog naroda, svih Izraeljevih plemena, i četiri stotine hiljada ljudi naoružanih mačem. **3** A Venijaminovci su čuli da su Izraeljci otišli gore u Mispu. Izraeljci zapitaše: „Recite nam kako se dogodio zločin?“ **4** Levit, muž žene koja je bila ubijena, odgovori: „Ja sam sa inočom došao u Gavaju Venijaminovu

da prenoćim. **5** Međutim, napali su me meštani krenu na Venijaminovce. **25** Ali Venijaminovci Gavaje i noću opkolili kuću u kojoj sam bio; iz Gavaje izadu im na megdan drugoga dana i hteli su da me ubiju. Moju inoču su silovali, potuku Izrailjce. Palo je još osamnaest hiljada tako da je umrla. **6** Ja sam, onda, uzeo inoču, ljudi, od kojih je svaki bio naoružan mačem. **26** rasekao je i poslao je u sve delove Izrailjevog Tada su svi Izrailjci, sav narod, otišli gore u Vetiš, nasledstva, jer su počinili izopaćenost i sramotu te su plakali i sedeli pred Gospodom. Tog dana su u Izrailju. **7** Evo, svi ste vi Izrailjci; razmotrite postili sve do večeri i prinosili žrtve svespalnice stvar i ovde donesite odluku.“ **8** Sav narod ustade i žrtve mira pred Gospodom. **27** Izrailjski narod kao jedan čovek, govoreći: „Niko od nas neće je pitao Gospoda. (Tamo je u te dane bio Kovčeg ići svome domu, niko se od nas neće vraćati saveza Božijeg, **28** a Fines, sin Eleazarov, sin svojoj kući. **9** A sad, ovo je što ćemo uraditi Aronov, služio je pred njim u ta vremena.) Izrailjci Gavaji: poći ćemo na nju kako žreb pokaže. su pitali [Gospoda]: „Hoćemo li ponovo izaći u **10** Izabraćemo deset ljudi od stotinu iz svih boj protiv naše braće Venijaminovaca, ili da se izrailjskih plemena, stotinu od hiljadu, i hiljadu okanemo toga?“ Gospod odgovori: „Krenite, jer od deset hiljada, da nose namirnice za vojsku. ču vam ga sutra predati u ruke.“ **29** Tada je Izrailj Kad vojska uđe u Gavaju Venijaminovu, kazniće postavio zasedu Gavaji unaokolo. **30** Trećega je za sramotu koju je počinila u Izrailju.“ **11** Svi dana Izrailj krene na Venijaminovce; svrstali su se Izrailjevi ljudi sabrali protiv tog grada, su se u bojni red protiv Gavaje, kao i pre. **31** združeni kao jedan čovek. **12** Izrailjska plemena Venijaminovci su izašli na megdan vojsci, i počeli poslaše ljude po svom Venijaminovom plemenu da ubijaju narod, kao i pre, ali su bili odvučeni i upitaše: „Kakav se to zločin dogodio među od grada na puteve, od kojih jedan vodi gore vama? **13** Predajte sad te ništarije iz Gavaje da u Vetiš, a drugi u Gavaju. Ubili su oko trideset ih pogubimo i iskorenimo zlo iz Izrailja.“ Ali Izrailjaca na polju. **32** Venijaminovci su govorili: Venijaminovci nisu hteli da poslušaju glas svoje „Padaju pred nama kao prvi put!“ A Izrailjci su braće Izrailjaca. **14** Tada su se Venijaminovci iz se bili dogovorili: „Bežimo da ih odmamimo od svojih gradova sabrali u Gavaji da ratuju protiv grada na puteve!“ **33** Tada su svi Izrailjci krenuli Izrailjaca. **15** Venijaminovaca iz gradova, koji su sa svog mesta i svrstali se u bojni red kod Valtog dana bili sabrani, bilo je dvadeset šest hiljada Tamara, dok je izrailjska zaseda jurnula iz svoga ljudi naoružanih mačem, ne računajući sedam skrovišta kod poljana Gavaje. **34** Pred Gavaju stotina izabranih ljudi, žitelje Gavaje, koji su je došlo deset hiljada izabranih ljudi iz celog bili sabrani. **16** Od sveg tog naroda, ovih sedam Izrailja. Nastala je ljuta bitka, ali Venijaminovci stotina izabranih ljudi bili su levaci; svaki je nisu znali da im se bliži propast. **35** Gospod je od njih gađao kamenom iz pračke u dlaku, ne porazio Venijamina pred Izrailjem. Tog je dana promašujući. **17** Izrailjaca, bez Venijaminovaca, Izrailj pobjio dvadeset pet hiljada stotinu ljudi, koji su bili sabrani, bilo je četiri stotine hiljada koji su svi bili naoružani mačem. **36** Tada su ljudi naoružanih mačem, sve samih ratnika. **18** Venijaminovci shvatili da su poraženi. A oni Oni su ustali i otišli gore u Vetiš da pitaju Boga. Izrailjci što su uzmakli sa svojih položaja pred Izrailjci su pitali: „Ko će od nas prvi krenuti da Venijaminovcima, uzdali su se u zasedu koju su ratuje sa Venijaminovcima?“ Gospod odgovori: postavili Gavaji. **37** Zaseda je hitro navalila na „Juda [neka pođe] prvi.“ **19** Izrailjci ustanu ujutro Gavaju, i ušavši u nju, posekla celi grad oštricom i utabore se nasuprot Gavaje. **20** Izrailjski ljudi mača. **38** A Izrailjci su se bili dogovorili sa onima su izašli da ratuju protiv Venijamina; svrstali iz zasede: kad ovi uđu u grad, neka podignu su se u bojni red da stupe u boj protiv Gavaje. veliki oblak dima iz grada kao znak. **39** Tada će se **21** Ali Venijaminovci izadu iz Gavaje i potuku Izrailjci vratiti u boj. Kad su, dakle, Venijaminovci Izrailjce. Tog dana je palo dvadeset dve hiljade počeli da ubijaju, palo je tridesetak Izrailjaca. ljudi. **22** Vojska Izrailjaca je prikupila snagu, te se Tada su govorili: „Nema sumnje, ginu pred nama ponovo svrstala u bojni red na istom mestu gde kao u predašnjem boju!“ **40** Kad je znak, stub se svrstala prvoga dana. **23** Naime, Izrailjci su dima, počeо da se diže iz grada, Venijaminovci otišli gore i plakali pred Gospodom sve do večeri. su se obazreli i ugledali kako se plamen iz Pitali su Gospoda: „Hoću li opet stupiti u boj s celog grada diže do neba. **41** Tada su se Izrailjci mojim bratom Venijaminom?“ Gospod odgovori: okrenuli, a Venijaminovci su se prestravili, jer su „Krenite na njega!“ **24** Drugoga dana Izrailjci shvatili da ih je zadesilo zlo. **42** Venijaminovci se

dadoše u beg pred Izrailjcima putem što vodi Venijaminovcima, koji su bili kod stene Rimona, u pustinju, ali se iz bitke nisu mogli izvući, jer i objavila im mir. **14** Tada su se Venijaminovci su ih ubijali i oni što su izašli iz gradova. **43** vratili, i dali im žene iz Javis-Galada, koje su Oni su opkolili Venijaminovce i, goneći ih bez bile pošteđene. Međutim, nije ih bilo dovoljno predaha, dokrajčili ih pred Gavajom na istoku. za sve. **15** Narod se sažalio nad Venijaminom, **44** Palo je osamnaest hiljada Venijaminovaca, sve zato što je Gospod okrnjio jedno od izrailjskih samih ratnika. **45** Venijaminovci su se okrenuli i plemena. **16** Tada su starešine zbora rekle: pobegli prema pustinji, ka steni Rimonu, ali su „Šta da učinimo da preživeli dobiju žene, pošto Izrailjci posekli još pet hiljada ljudi po putevima. su žene iz Venijamina istrebljene?“ **17** Rekoše Pratili su ih u stopu dok im nisu potukli još još: „Venijaminovo nasledstvo mora pripasti dve hiljade ljudi. **46** Tog je dana palo ukupno preživelima, da se ne bi zatrlo jedno pleme iz dvadeset pet hiljada Venijaminovaca naoružanih Izraelja. **18** Mi im ne možemo dati svoje čerke za mačem, sve samih ratnika. **47** Onih koji su se žene, jer su se Izrailjci zakleli: 'Nek je proklet okrenuli i pobegli ka steni Rimonu, bilo je šest onaj ko da ženu Venijaminovcu!“ **19** Evo – rekoše stotina. Ovi su ostali četiri meseca kod Stene – u Silomu se svake godine održava praznik Rimon. **48** Izrailjci su se zatim vratili natrag k Gospodu. Grad se nalazi severno od Vetalja, Venijaminovcima i pobili mačem muškarce iz istočno od puta koji od Vetalja vodi gore u Sihem, gradova, stoku i što se god našlo. A sve gradove i južno od Levone.“ **20** Zatim su dali uputstvo na koje su našli spalili su ognjem.

21 A Izrailjci su se bili zakleli kod Mispe: „Niko od nas neće dati svoju čerku Venijaminovcu za ženu.“ **2** Narod je došao u Vetalj. Tamo su sedeli pred Bogom do večeri, naričući i gorko plaćući. **3** Govorili su: „Gospode, Bože Izrailjev! Zbog čega se dogodilo ovo u Izrailju, da jednog plemena danas više nema u Izrailju?“ **4** Sledećeg jutra je narod poranio i sagradio žrtvenik, pa je prineo žrtve svespalnice i žrtve mira. **5** Izrailjci upitaše: „Ima li koga od svih Izrailjevih plemena da nije došao gore na zbor pred Gospoda?“ Naime, tvrdo su se zakleli da će svakako biti pogubljen onaj ko ne dođe Gospodu gore u Mispu. **6** Tada su se Izrailjci sažalili nad svojim bratom Venijaminom i rekli: „Danas je odsečeno jedno pleme od Izrailja. **7** Šta da učinimo da preživeli dobiju žene, kad smo se zakleli Gospodom da im nećemo dati svoje čerke za žene?“ **8** Upitali su: „Ima li koga od Izrailjevih plemena da nije došao pred Gospoda, gore u Mispu?“ Ispostavilo se da niko iz Javis-Galada nije došao u tabor, na zbor. **9** Jer kad se narod prebrojio, tamo nije bilo nikog od stanovnika Javis-Galada. **10** Zatim su poslali tamo četu od dvanaest hiljada ratnika i zapovedili im: „Idite i pobijte oštrom mačem stanovnike Javis-Galada, i žene i decu.“ **11** Ovako ćete učiniti: „Ubijte svakog muškarca i svaku ženu koja je delila postelju sa muškarcem.“ **12** Među stanovništvom Javis-Galada našli su četiri stotine devica koje nisu delile postelju s muškarcem, pa su ih doveli u Silom, koji je u Hananu. **13** Onda je cela zajednica poslala poruku

Venijaminovcima: „Idite, sakrijte se u vinograde **21** i gledajte. Kad silomske devojke izađu da igraju u kolu, vi izadite iz vinograda, pa neka svaki od vas otme sebi ženu između silomskih devojaka. Onda se vratite u zemlju Venijaminovu. **22** A kad njihovi očevi ili braća dođu k nama da se žale, mi ćemo im reći: 'Oprostite im nas radi, jer u ovom ratu nismo mogli da zarobimo ženu za svakoga od njih. Vi niste hteli da im ih date, jer biste tada vi bili krivi.“ **23** Venijaminovci su učinili tako; uzeli su sebi za žene one devojke što su oteli dok su igrale, prema broju svojih muškaraca. Potom su otišli i vratili se na svoje nasledstvo. Pošto su obnovili gradove, nastanili su se u njima. **24** Tada su se Izrailjci razišli odande, svaki u svoje pleme i u svoj rod, i svaki se odande vratio na svoje nasledstvo. **25** U ono vreme nije bilo cara u Izrailju i svako je činio što mu se činilo pravo.

Knjiga o Ruti

1 U ono vreme kada su vladale sudije, nastala je glad u zemlji. Tada je jedan čovek iz Vitlejema u Judi otišao da živi kao došljak u moavskoj zemlji sa svojom ženom i svoja dva sina. **2** Čovek se zvao Elimeleh a žena mu se zvala Nojemina. Njegova dva sina zvala su se Malon i Heleon. Oni su bili Efraćani iz Vitlejema Judinog. Došli su u moavsku zemlju i tamo se naselili. **3** A onda je Elimeleh umro, i Nojemina je ostala sama sa svoja dva sina. **4** Oni su se oženili Moavkama:

jedna se zvala Orfa, a druga Ruta. Tamo su živeli desetak godina. **5** Međutim, umrli su i Malon i

Heleon, te je žena ostala i bez svoja dva sina i bez svoga muža. **6** Tada se Nojemina spremila da se sa svojim snahama vrati iz moavske zemlje. Čula je, naime, u moavskoj zemlji, da je Gospod milostivo pogledao na svoj narod i dao mu hrane.

7 Izašla je iz mesta gde je živila, pa je sa svoje dve

snahe krenula na put da se vrati u Judinu zemlju.

koji je bio iz Elimelehovog roda. **8** Tada je Nojemina rekla svojim dvema snahama:

iz Vitlejema, i reče žeteocima: „Gospod bio s

„Vratite se svaka domu svoje majke. Neka vam vama!“ Oni mu odgovorile: „Neka te Gospod Gospod iskaže milost, kao što ste vi učinile blagoslovil!“

5 Voz upita momka koji je bio nad pokojnicima i meni. **9** Neka Gospod da svakoj žeteocima: „Čija je ona mlada žena?“

6 Momak od vas da nađe počinku u domu svoga muža.“ koji je bio nad žeteocima odgovorio: „To je ona Onda ih je poljubila. One na to briznuše u glasan mlada Moavka što se vratila s Nojeminom iz

plač **10** i rekoše joj: „Ne, vratićemo se s tobom k moavskoj zemlji. **7** Pitala je: ‘Smem li da pabirčim tvome narodu.’“

11 Nojemina reče: „Vratite se, i kupim klasje za žeteocima?“ Na nogama je od

ćerke moje. Zašto biste išle sa mnom? Imam li još jutros kad je došla, pa sve do sad; samo je malo

sinova u utrobi da vam budu muževi? **12** Stoga predahnula u kući.“

8 Voz reče Ruti: „Čuj me, se vratite, ćerke moje, idite. Ja sam suviše stara

za udaju. Čak i da kažem sebi: ‘Ima još nade za

mene’, pa se još ove noći udam i rodim sinove, **13** devojke. **9** Ti gledaj na kojoj njivi žanju, pa idi

zar biste čekali dok odrastu? Zar biste zbog njih za njima. A ja sam naredio momcima da te ne

ostale neudate? Ne, ćerke moje, moja je muka uz nemiravaju. Kad ožedniš, idi k vedrima i pij od

veća nego vaša, jer se ruka Gospodnja podigla na vode koju momci izvlače.“ **10** Ruta na to pade

mene.“ **14** One opet briznuše u glasan plać. Orfa ničice, pokloni se licem do zemlje, i reče mu:

se, zatim, poljupcem oprostila od svoje svekrve, „Zašto sam stekla tvoju naklonost, te obraćaš

a Ruta je ostala s njom. **15** [Nojemina] reče: „Evo, pažnju na mene kad sam strankinja?“ **11** Voz joj

tvoja se jetrva vratila svome narodu i svojim odgovorom: „Rekli su mi sve što si učinila za svoju

bogovima. Vrati se i ti za svojom jetrvom.“ **16** svekrvu posle smrti tvoga muža; kako si ostavila

Ruta odgovori: „Ne teraj me da te ostavim i da svoga oca i svoju majku, i svoju rodnu zemlju,

odem od tebe, jer kuda ti kreneš, krenuću i ja, i otišla k narodu koji nisi ranije poznavala. **12**

i gde se ti nastaniš, nastaniću se i ja. Tvoj je Neka te Gospod nagradi za tvoje dobro delo.

narod moj narod, i tvoj Bog je moj Bog. **17** Gde ti Gospod, Bog Izrailjev, neka ti obilato uzvrati,

umreš, umreću i ja i tamo ću biti sahranjena. kad si došla da se skloniš pod njegova krila.“ **13**

Neka mi Gospod učini tako, i još više, ako me Ona odgovori: „O, samo da i dalje uživam tvoju

čak i smrt rastavi od tebe.“ **18** Kad je Nojemina naklonost, moj gospodaru! Jer, ti si me utešio,

videla da je čvrsto rešila da ide s njom, prestala i ljubazno govorio svojoj sluškinji, iako nisam

je da je odgovara. **19** Tako su njih dve nastavile tvoja sluškinja.“ **14** Kad je bilo vreme obedu,

put dok nisu došle u Vitlejem. Kad su stigle u Vitlejem, ceo se grad uskomešao zbog njih. Žene su govorile: „Je li to Nojemina?“ **20** Ona im je odgovorila: „Ne zovite me više Nojemina, nego me zovite Mara, jer mi je Svemoćni dodelio veoma gorku sudbinu. **21** Otišla sam s obiljem a Gospod me je vratio bez ičega. Zašto me zovete Nojemina kad je Gospod svedočio protiv mene, i kad je Svemoćni doveo nesreću na mene?“ **22** Tako se Nojemina vratila sa svojom snahom Rutom Moavkom iz moavskoj zemlji. Došle su u Vitlejem na početku žetve ječma.

2 Nojemina je imala rođaka s muževljive strane, veoma imućnog čoveka iz Elimelehovog roda.

On se zvao Voz. **2** Ruta Moavka reče Nojemini: „Htela bih da idem u polje da pabirčim klasje

za onim ko mi je blagonaklon.“ Nojemina joj odgovori: „Idi, ćerko moja.“ **3** Ruta je otišla i

pabirčila u polju za žeteocima. Ipak, sreća joj se nasmešila, jer je taj deo polja pripadao Vozu,

snahe krenula na put da se vrati u Judinu zemlju. koji je bio iz Elimelehovog roda. **4** Voz dođe

8 Tada je Nojemina rekla svojim dvema snahama: iz Vitlejema, i reče žeteocima: „Gospod bio s

„Vratite se svaka domu svoje majke. Neka vam vama!“ Oni mu odgovorile: „Neka te Gospod Gospod iskaže milost, kao što ste vi učinile blagoslovil!“

5 Voz upita momka koji je bio nad pokojnicima i meni. **9** Neka Gospod da svakoj žeteocima: „Čija je ona mlada žena?“

6 Momak od vas da nađe počinku u domu svoga muža.“ koji je bio nad žeteocima odgovorio: „To je ona Onda ih je poljubila. One na to briznuše u glasan mlada Moavka što se vratila s Nojeminom iz

plač **10** i rekoše joj: „Ne, vratićemo se s tobom k moavskoj zemlji. **7** Pitala je: ‘Smem li da pabirčim tvome narodu.’“

11 Nojemina reče: „Vratite se, i kupim klasje za žeteocima?“ Na nogama je od

ćerke moje. Zašto biste išle sa mnom? Imam li još jutros kad je došla, pa sve do sad; samo je malo

sinova u utrobi da vam budu muževi? **12** Stoga predahnula u kući.“

8 Voz reče Ruti: „Čuj me, se vratite, ćerke moje, idite. Ja sam suviše stara

za udaju. Čak i da kažem sebi: ‘Ima još nade za

mene’, pa se još ove noći udam i rodim sinove, **13** devojke. **9** Ti gledaj na kojoj njivi žanju, pa idi

zar biste čekali dok odrastu? Zar biste zbog njih za njima. A ja sam naredio momcima da te ne

ostale neudate? Ne, ćerke moje, moja je muka uz nemiravaju. Kad ožedniš, idi k vedrima i pij od

veća nego vaša, jer se ruka Gospodnja podigla na vode koju momci izvlače.“ **10** Ruta na to pade

mene.“ **14** One opet briznuše u glasan plać. Orfa ničice, pokloni se licem do zemlje, i reče mu:

se, zatim, poljupcem oprostila od svoje svekrve, „Zašto sam stekla tvoju naklonost, te obraćaš

a Ruta je ostala s njom. **15** [Nojemina] reče: „Evo, pažnju na mene kad sam strankinja?“ **11** Voz joj

tvoja se jetrva vratila svome narodu i svojim odgovorom: „Rekli su mi sve što si učinila za svoju

bogovima. Vrati se i ti za svojom jetrvom.“ **16** svekrvu posle smrti tvoga muža; kako si ostavila

Ruta odgovori: „Ne teraj me da te ostavim i da svoga oca i svoju majku, i svoju rodnu zemlju,

odem od tebe, jer kuda ti kreneš, krenuću i ja, i otišla k narodu koji nisi ranije poznavala. **12**

i gde se ti nastaniš, nastaniću se i ja. Tvoj je Neka te Gospod nagradi za tvoje dobro delo.

narod moj narod, i tvoj Bog je moj Bog. **17** Gde ti Gospod, Bog Izrailjev, neka ti obilato uzvrati,

umreš, umreću i ja i tamo ću biti sahranjena. kad si došla da se skloniš pod njegova krila.“ **13**

Neka mi Gospod učini tako, i još više, ako me Ona odgovori: „O, samo da i dalje uživam tvoju

čak i smrt rastavi od tebe.“ **18** Kad je Nojemina naklonost, moj gospodaru! Jer, ti si me utešio,

videla da je čvrsto rešila da ide s njom, prestala i ljubazno govorio svojoj sluškinji, iako nisam

je da je odgovara. **19** Tako su njih dve nastavile tvoja sluškinja.“ **14** Kad je bilo vreme obedu,

Voz joj reče: „Hodi ovamo, pojedi hleba i umoči bili oni siromašni ili bogati. **11** A sad, čerko moja, zalogaj u sirće.“ Ona je sela pored žeteoca, a on nemoj se bojati. Učiniču za tebe sve što tražiš, joj je dao prženog zrna. Jela je i nasilita se, i još jer svi moji sugrađani znaju da si čestita žena. joj je ostalo. **15** Kad je ustala da pabirči dalje, **12** Jeste, ja sam zaista tvoj staratelj, ali postoji Voz zapovedi svojim momcima: „Neka pabirči i još jedan rođak-staratelj, koji je bliži srodnik od između klasja, i nemojte joj prigovarati. **16** Nego, mene. **13** Prenoci ovde, a ujutro, ako on želi da vi još navlaš ispuštajte po neki klas iz naramaka. bude staratelj, dobro, neka bude staratelj. Ali ako Ostavite joj da kupi, i ne prekorevajte je.“ **17** ne želi da ti bude staratelj, ja ču ti biti staratelj, Ruta je pabirčila na njivi do večeri, a onda je tako mi živog Gospoda! Spavaj do jutra.“ **14** ovršila što je napabirčila. Bilo je oko efe ječma. Tako je ona spavala do jutra kod njegovih nogu. Zatim je ponela i došla u grad. **18** Kad je njena Ustala je rano dok još čovek čoveka nije mogao svekrvu videla koliko je napabirčila, i kad je Ruta prepoznati, jer je Voz rekao: „Da se ne nazna izvadila i dala joj što joj je ostalo od ručka, **19** da je žena dolazila na gumno.“ **15** Onda joj je upitala ju je: „Gde si pabirčila danas? Gde si rekao: „Dodaj mi ogrtič koji je na tebi, i dobro ga radila? Neka je blagosloven onaj koji se obazreo drži.“ Ona je držala ogrtič, a on joj je odmerio na tebe.“ Tada je Ruta ispričala svojoj svekrvi šest merica ječma. Zatim joj je naprtio, pa je kod koga je radila. Rekla je: „Čovek kod koga otisla u grad. **16** Kad je stigla, njena svekrva joj sam danas radila zove se Voz.“ **20** Nojemina reče reče: „Kako je prošlo, čerko moja?“ Tada joj je na to svojoj snahi: „Neka ga Gospod blagoslovi, Ruta ispričala sve što je čovek učinio za nju. **17** kad nije uskratio milosti ni živima ni mrtvima.“ Zatim je dodala: „Dao mi je još i ovih šest merica Nojemina dodade: „Taj čovek nam je rođak i ječma, i rekao mi: ‘Ne vratčaj se praznih ruku jedan od naših staratelja.“ **21** Ruta Moavka reče: svojoj svekrvi.“ **18** Nojemina reče: „Ostani ovde, „On mi je još rekao: ‘Drži se uz moje sluge dok čerko moja, dok ne vidiš šta će od toga ispasti. ne požanju sve što mi pripada.“ **22** Nojemina Voz se neće smiriti dok još danas ne privede reče svojoj snahi Ruti: „Čerko moja, drži se ti stvar kraju.“

njegovih devojaka, da ne bi zapala u nepriliku na drugoj njivi.“ **23** Tako se Ruta držala Vozovih devojaka i pabirčila dok se nije završila žetva ječma i pšenice. Ona je živila kod svoje svekrve.

3 Nojemina reče svojoj snahi Ruti: „Kako bi bilo, čerko moja, da ti potražim dom, gde će ti biti dobro? **2** Tu je naš rođak, Voz, s čijim devojkama „Nojemina, koja se vratila iz moavske zemlje, si radila. Evo, on će ove noći vejati ječam na prodaje deo zemlje što je pripadala našem bratu gumnu. **3** Ti se umij, namiriši se, obuci svečanu Elimelu. **4** Zato sam smatrao za shodno da te haljinu, pa idi k njemu na gumno. Međutim, ne obavestim o ovome. A ti, ako hoćeš da budeš daj da te primeti, dok ne završi da jede i piće. **4** staratelj, otkupi zemlju u prisustvu ovih koji Kad on ode na počinak, gledaj gde je legao, pa i sede ovde i u prisustvu starešina moga naroda. ti lezi tamo. Onda podigni pokrivač s njegovih Ako nećeš da je otkupiš, kaži mi da znam. Naime, nogu i lezi tamo, a on će ti reći šta da radiš.“ niko drugi je ne može otkupiti osim tebe. Ja **5** Ruta joj odgovori: „Uradiću sve što kažeš.“ **6** dolazim tek iza tebe.“ On odgovoril: „Otkupiću Tako je otisla na gumno i učinila kako joj je je.“ **5** Voz reče: „Onoga dana kad kupiš zemlju svekrva naredila. **7** Voz je jeo i pio, pa je vesela od Nojemine, od nje dobijaš i Ruta Moavku, srca otisao da legne pored stoga. Tada se ona ženu pokojnika, da bi se pokojniku sačuvalo ime prikrala, podigla pokrivač s njegovih nogu i legla. na njegovom nasledstvu.“ **6** Ali staratelj reče: **8** Oko ponoći čovek se trže; okrenuvši se ugledao „E, onda ne mogu da je otkupim za sebe, da je ženu kod svojih nogu. **9** On upita: „Ko si ti?“ ne bih rasuo svoje nasledstvo. Ti preuzmi moje „To sam ja, Ruta, tvoja sluškinja – odgovorila ona. pravo rođačkog starateljstva, jer ja ne mogu Raširi svoje krilo nada mnom, jer si mi rođak- da je otkupim.“ **7** A ovako se nekada radilo u staratelj.“ **10** Tada on reče: „Neka te Gospod Izrailju prilikom otkupa ili razmene: radi overe blagoslovi, čerko moja! Ovo tvoje dobro delo svakog ugovora, čovek bi izuo sandalu i dao je bolje je nego ono prvo, jer nisi tražila mladiće, drugome. To je bila potvrda u Izrailju. **8** Tako

4 Voz je otisao do gradske kapije i seo tamо. Uto naide onaj rođak-staratelj o kome je Voz govorio. Voz ga pozva: „Prijatelju, hodi ovamo i sedi.“ On dođe i sede. **2** Zatim je doveo deset gradskih starešina i rekao: „Sedite ovde.“

Oni sedoše. **3** Voz reče onom rođak-staratelju: „Nojemina, koja se vratila iz moavske zemlje, si radila. Evo, on će ove noći vejati ječam na prodaje deo zemlje što je pripadala našem bratu gumnu. **4** Zato sam smatrao za shodno da te haljinu, pa idi k njemu na gumno. Međutim, ne obavestim o ovome. A ti, ako hoćeš da budeš daj da te primeti, dok ne završi da jede i piće. **4** staratelj, otkupi zemlju u prisustvu ovih koji Kad on ode na počinak, gledaj gde je legao, pa i sede ovde i u prisustvu starešina moga naroda. ti lezi tamo. Onda podigni pokrivač s njegovih Ako nećeš da je otkupiš, kaži mi da znam. Naime, nogu i lezi tamo, a on će ti reći šta da radiš.“ niko drugi je ne može otkupiti osim tebe. Ja **5** Ruta joj odgovori: „Uradiću sve što kažeš.“ **6** dolazim tek iza tebe.“ On odgovoril: „Otkupiću Tako je otisla na gumno i učinila kako joj je je.“ **5** Voz reče: „Onoga dana kad kupiš zemlju svekrva naredila. **7** Voz je jeo i pio, pa je vesela od Nojemine, od nje dobijaš i Ruta Moavku, srca otisao da legne pored stoga. Tada se ona ženu pokojnika, da bi se pokojniku sačuvalo ime prikrala, podigla pokrivač s njegovih nogu i legla. na njegovom nasledstvu.“ **6** Ali staratelj reče: **8** Oko ponoći čovek se trže; okrenuvši se ugledao „E, onda ne mogu da je otkupim za sebe, da je ženu kod svojih nogu. **9** On upita: „Ko si ti?“ ne bih rasuo svoje nasledstvo. Ti preuzmi moje „To sam ja, Ruta, tvoja sluškinja – odgovorila ona. pravo rođačkog starateljstva, jer ja ne mogu Raširi svoje krilo nada mnom, jer si mi rođak- da je otkupim.“ **7** A ovako se nekada radilo u staratelj.“ **10** Tada on reče: „Neka te Gospod Izrailju prilikom otkupa ili razmene: radi overe blagoslovi, čerko moja! Ovo tvoje dobro delo svakog ugovora, čovek bi izuo sandalu i dao je bolje je nego ono prvo, jer nisi tražila mladiće, drugome. To je bila potvrda u Izrailju. **8** Tako

je i rođak-staratelj rekao: „Kupi je za sebe“, i izuo sandalu. **9** Zatim je Voz rekao starešinama i narodu: „Danas ste svedoci da sam kupio od Nojemine sve što je pripadalo Elimelehu, i sve što je pripadalo Heleonu i Malonu. **10** Takođe uzimam sebi za ženu Rutu Moavku, Malonovu ženu, da se pokojniku sačuva ime na njegovom nasledstvu. Tako se pokojnikovo ime neće ugasiti među njegovom braćom i u njegovom mestu. Vi ste danas svedoci!“ **11** Tada sav narod na vratima i starešine rekoše: „Svedoci smo! Neka da Gospod da ova žena, koja ulazi u tvoj dom, bude kao Rahilja i Lija, koje su obe podigle kuću Izrailjevu. Obogati se u Efrati a proslavi se u Vitlejemu. **12** Neka dom tvoj, preko potomstva koje će ti Gospod dati od ove mlade žene, bude kao dom Faresa, koga je Tamara rodila Judi.“ **13** Tako se Voz oženio Rutom i ona mu je postala žena. On je spavao s njom; Gospod joj je dao da zatrudni, pa je rodila sina. **14** A žene rekoše Nojemini: „Neka je blagosloven Gospod koji ti nije danas uskratio rođak-staratelja. Neka mu ime postane slavno u Izrailju! **15** On će biti okrepljenje tvojoj duši i potpora tvojoj starosti; jer rodila ga je tvoja snaha koja te voli i koja ti je bolja od sedam sinova.“ **16** Tada je Nojemina uzela dečaka i metnula ga na krilo. Ona se starala o njemu. **17** Susede su mu dale ime, jer su rekle: „Nojemini se rodio sin!“ Tako su ga prozvale Ovid. On je bio otac Jeseja, oca Davidova. **18** Ovo je rodoslov Faresov: Fares je imao Esrona, **19** Esron Rama, Ram Aminadava, **20** Aminadav Nasona, Nason Salmona, **21** Salmon Voza, a Voz Ovida. **22** Ovid je imao Jeseja, a Jesej Davida.

1 Knjiga Samuilova

1 Bio jedan čovek iz Ramatajima sofimskog, iz Jefremove gore. On se zvao Elkana, a bio je sin Jeroama, sina Eliuja, sina Tohua, sina Sufova, Jefremovac. **2** Imao je dve žene. Jedna se zvala Ana, a druga Fenina. Fenina je imala dece, a Ana nije imala dece. **3** Taj čovek je svake godine odlazio iz svog grada u Silom da se tamо pokloni, i prinесе žrtvu Gospodu nad vojskama. Dva Ilijeva sina, Ofnije i Fines, bili su tamо sveštenici Gospodnjи. **4** Na dan kada je Elkana prinosio žrtvu, svojoј ženi, Fenini, i svim njenim sinovima i čerkama dao je po jedan žrtveni deo. **5** Međutim, Ani je dao dva žrtvena dela, zato što ju je voleo, iako joj je Gospod zatvorio matericu. **6** A njena suparnica joj je zagorčavala život, ponižavajući je što joj je Gospod zatvorio matericu. **7** To se dešavalо iz godine u godinu. Kad god bi Ana odlazila u Dom Gospodnjи, Fenina bi je ponižavala. Zato je Ana plakala i nije jela. **8** Njen muž joj je govorio: „Ana, zašto plačeš? Zašto ne jedeš? Zašto ti je srce tužno? Nisam li ti ja važniji od deset sinova?“ **9** Kad su završili sa jelom i pićem u Silomu, Ana je ustala. A Ilijе, sveštenik, sedeо je na stolici kod dovratka Doma Gospodnjeg. **10** Ogorčene duše Ana se pomolila Gospodu gorko plaćući. **11** Tada se zavetovala rekvаši: „Gospode nad vojskama! Ako zaista pogledаš na muku svoje sluškinje i setiš me se, i ne zaboraviš svoju sluškinju, nego daš svojoј sluškinji muško čedo, ja ћu ga dati Gospodu za sve dane njegovog života, te britva neće preći preko njegove glave.“ **12** Dok se ona tako dugo molila pred Gospodom, Ilijе je motrio na njena usta. **13** Ana se molila u sebi, samo su joj se usne micale. Glas joj se nije čuo, pa je Ilijе mislio da je pijana. **14** [Ilijе] joj reče: „Koliko ћeš još biti pijana? Okani se vina!“ **15** Ana mu odgovori: „Ne, moј gospodaru. Ja sam žena ojađene duše. Nisam pila ni vina ni žestoka pića, već izlivam svoju dušu pred Gospodom. **16** Ne smatraj svoju sluškinju nevaljalom ženom, jer sam sve do sad govorila od velike tegobe i jada.“ **17** Ilijе odvrati: „Idi u miru. Neka ti Bog Izrailjev da ono što si tražila od njega.“ **18** A ona reče: „Samо da tvoja službenica stekne tvoju naklonost.“ Tada je žena otišla svojim putem, pa je jela, a lice joj više nije bilo tužno. **19** Ujutro su ustali i poklonili se Gospodu, pa su se vratili. Kad su došli kući u Ramu, Elkana leže sa svojom ženom

Anom, i Gospod je se seti. **20** Nakon izvesnog vremena Ana zatrudni i rodi sина. Dala mu je ime „Samuilo“, jer je rekla: „Izmolila sam ga od Gospoda.“ **21** Kad je taj čovek, Elkana, sa svim njegovim domom išao gore da prinесе Gospodu godišnju žrtvu i ispunи svoj zavet, **22** Ana nije išla, jer je rekla svome mužu: „Kad odojim dečaka, odvešću ga da se pojavi pred Gospodom, pa će tamo ostati zauvek.“ **23** Elkana reče svojoј ženi: „Učini što ti se čini dobrim. Ostani dok ga ne odojiš. Samo neka Gospod ispunи svoju reč.“ Tako je žena ostala kući i dojila svog sina, dok ga nije odojila. **24** Čim ga je odojila, povela ga je sa sobom uvezši trogodišnjeg junca, efu brašna, i mešinu vina i dovela ga u Dom Gospodnjи u Silomu. A dečak je još bio mali. **25** Kad su zaklali junca, odveli su dečaka Ilijу. **26** Tada je Ana rekla: „Oprosti, gospodaru! Života mi tvoga, gospodaru, ja sam ona žena koja je stajala tu do tebe i molila se Gospodu. **27** Za ovog dečaka sam se molila, i Gospod mi je dao ono što sam tražila od njega. **28** Zato ga ja dajem natrag Gospodu, da pripada Gospodu dok je živ.“ Tada se pokloniše Gospodu.

2 Ana se zatim pomolila ovim rečima: „Veseli se moje srce u Gospodu. Podiže se rog moј u Gospodu. Usta moja likuju nad dušmanima mojim, jer se radujem tvojemu spasenju. **2** Niko nije svet kao što je Gospod; nema nikog osim tebe, i nema Stene kao što je Bog naš. **3** Ne množite reči uznosite, nek iz vaših usta oholost ne izlazi, jer Gospod je Bog Sveznajući, on prosuđuje dela čovekova. **4** Luk se lomi junacima, a posrnuli se opasuju snagom. **5** Nekad siti za hleb se unajmljuju, a nekad gladni ne gladuju više. Nerotkinja rađa sedmoro, a majka mnogih sinova sahne. **6** Gospod usmrćuje i oživljuje, u Svet mrtvih spušta i odande podiže. (*Sheol h7585*) **7** Gospod daje siromaštvo i bogatstvo, poniže i uzvisuje. **8** Siromaha diže iz prašine, iz bunjišta diže ubogoga, da ih posadi s plemićima, i dodeli im počasna mesta. Jer Gospodnjи su stupovi zemlje, na njima je osnovao vaseljenu. **9** On čuva stope svojih vernih, a opaki će propasti u tami, jer snagom čovek neće nadvladati. **10** Propašće oni što se protive Gospodu, Gospod će na njih zagrmeti s nebesa. On će suditi krajevima zemlje, svome caru on će dati snagu, uzvisiće rog pomazaniku svome.“ **11** Elkana se vratio svojoј kući u Ramu, a dečak je služio Gospodu pod nadzorom Ilijе sveštenika. **12** A Ilijevi sinovi bili su opaki ljudi i nisu poznavali Gospoda. **13**

Ti sveštenici su ovako običavali da postupaju s narodom: kad je neko prinosio žrtvu dolazio bi i dok se meso još kuvalo, **14** zabadao njom u ja poštujem one koji mene poštuju, a oni koji kotač, lonac, tiganj, ili šerpu, i što god bi se me preziru, biće osramoćeni. **31** Evo, dolaze dani nabolo na viljušku, sveštenik bi uzimao sebi, kada će odseći twoju mišicu i mišicu doma tvoga Ovako su postupali sa svim Izrailjcima koji su oca, tako da neće biti starca u tvome domu. **32** Ti dolazili tamo, u Silom. **15** Osim toga, pre nego što se palilo salo, došao bi sveštenik sluga s vseg obilja koje će se dati Izraelju, u tvome domu i rekao čoveku koji je žrtvovao: „Daj meso da neće biti starca doveke. **33** A koga od tvojih ne se ispeče za sveštenika, jer on od tebe neće istrebiti ispred svoga žrtvenika ostavici samo primiti kuvano meso, nego sirovo.“ **16** Ako bi zato da ti sahnu oči i da ti duša vene, a sve mu čovek odgovorio: „Neka prvo spale salo, mnoštvo potomaka u tvome domu poumiraće u pa onda uzmi šta ti duša želi“, sluga bi mu najboljim godinama. **34** Ovo će ti biti znak; to će rekao: „Ne, nego mi daj sad, a ako nećeš, uzeću zadesiti oba twoja sina, Ofnija i Finesa: obojica silom!“ **17** Greh mladića je bio vrlo velik pred Ako bi preostane u tvome domu doći će da mu se odozvu i donosila mu svake godine kad bi dolazila pokloni za srebrnjak i komad hleba, govoreći: sa svojim mužem da prinesu godišnju žrtvu. **20** primi me, molim te, u kakvu svešteničku službu Tada bi Ilijе blagoslovio Elkana i rekao: „Neka da imam zalogaj hleba.“

ti Gospod da dece od ove žene umesto onoga

koje je izmolila od Gospoda.“ Potom bi se vratili kući. **21** Gospod je pohodio Anu te je zatrudnela i rodila tri sina i dve čerke. A dečak Samuilo je rastao pred Gospodom. **22** Ilijе je bio veoma star. Tek, čuo je sve što su njegovi sinovi činili svemu Izraelju, i to da spavaju sa ženama koje služe kod ulaza Šatora od sastanka. **23** Rekao im je: „Zašto radite takve stvari? Jer slušam o vašim opakim delima od sveg ovog naroda. **24** Nemojte, sinovi moji! Nije dobra vest koju čujem da narod Gospodnjи širi. **25** Ako čovek zgredi protiv čoveka, Bog će posredovati za njega, ali ako čovek zgredi protiv Gospoda, ko će posredovati za njega?“ Ali oni nisu poslušali glas svoga oca jer je Gospod rešio da ih pogubi. **26** A dečak Samuilo je stasavao i sticao naklonost Gospoda i ljudi. **27** Tada dođe Božiji čovek k Ilijу i reče mu: „Govori Gospod: ‘Ja sam se objavio domu tvoga pretka dok su bili u Egiptu robujući faraonovom domu. **28** Izabrao sam ga između svih Izraeljevih plemena sebi za sveštenika, da prinosi žrtve na mom žrtveniku, da pali kad, i da nosi oplećak pred mnom. Domu tvoga oca dao sam i sve paljene žrtve naroda izraelskog. **29** Zašto gazite moju žrtvu i moj prinos, koje sam odredio za moje Prebivalište? Ti častiš svoje sinove više nego mene hraneći ih prvinama svakog prinosa mog naroda, Izraelja.‘ **30** Zato Gospod, Bog Izraeljev

objavljuje: ‘Rekao sam tvome domu i domu tvoga oca da će stupati pred mojim licem doveka.’ Ali, sveštenik sluga s trorogom viljuškom u ruci, sada kaže Gospod: ‘Daleko to bilo od mene! Jer i dok se meso još kuvalo, **14** zabadao njom u ja poštujem one koji mene poštuju, a oni koji kotač, lonac, tiganj, ili šerpu, i što god bi se me preziru, biće osramoćeni. **31** Evo, dolaze dani nabolo na viljušku, sveštenik bi uzimao sebi, kada će odseći twoju mišicu i mišicu doma tvoga Ovako su postupali sa svim Izrailjcima koji su oca, tako da neće biti starca u tvome domu. **32** Ti dolazili tamo, u Silom. **15** Osim toga, pre nego što se palilo salo, došao bi sveštenik sluga s vseg obilja koje će se dati Izraelju, u tvome domu i rekao čoveku koji je žrtvovao: „Daj meso da neće biti starca doveke. **33** A koga od tvojih ne se ispeče za sveštenika, jer on od tebe neće istrebiti ispred svoga žrtvenika ostavici samo primiti kuvano meso, nego sirovo.“ **16** Ako bi zato da ti sahnu oči i da ti duša vene, a sve mu čovek odgovorio: „Neka prvo spale salo, mnoštvo potomaka u tvome domu poumiraće u pa onda uzmi šta ti duša želi“, sluga bi mu najboljim godinama. **34** Ovo će ti biti znak; to će rekao: „Ne, nego mi daj sad, a ako nećeš, uzeću zadesiti oba twoja sina, Ofnija i Finesa: obojica silom!“ **17** Greh mladića je bio vrlo velik pred Ako bi preostane u tvome domu doći će da mu se odozvu i donosila mu svake godine kad bi dolazila pokloni za srebrnjak i komad hleba, govoreći: sa svojim mužem da prinesu godišnju žrtvu. **20** primi me, molim te, u kakvu svešteničku službu Tada bi Ilijе blagoslovio Elkana i rekao: „Neka da imam zalogaj hleba.“

3 A momčić Samuilo je služio Gospodu pod Ilijevim nadzorom. U onim danima reč Gospodnja je bila retka a viđenja nisu bila česta. **2** Jednoga dana dogodilo se ovo: Ilijе je ležao u svojoj sobi. Vid je počeo da mu se gasi te nije mogao da vidi. **3** Božiji svećnjak još nije bio ugašen. Samuilo je spavao u Gospodnjem Domu gde je bio Kovčeg Božiji. **4** Gospod pozva Samuila, a on se odazva: „Evo me!“ **5** Otrči on k Ilijу i reče: „Evo me, zvao si me.“ Ilijе mu reče: „Nisam te zvao. Vrati se i spavaj.“ On se vrati i legne. **6** Gospod ponovo pozva: „Samuilo!“ Samuilo ustane i ode k Ilijу: „Evo me, zvao si me.“ Ilijе mu odgovori: „Nisam te zvao, sine, vrati se i spavaj.“ **7** Samuilo još nije poznavao Gospoda; reč Gospodnja mu još nije bila objavljena. **8** Gospod pozva Samuila po treći put. On ustane i ode k Ilijу. Rekao mu je: „Evo me, zvao si me.“ Tada je Ilijе shvatio da to Gospod zove dečaka. **9** Ilijе reče Samuilu. „Idi i spavaj. Ako te ponovo pozove, ti reci: ‘Govori, Gospode, sluga tvoj sluša.’“ Samuilo ode i legne u svoju sobu. **10** Gospod dođe, stane tamo, i pozove kao ranije: „Samuilo, Samuilo!“ Samuilo odgovori: „Govori, jer sluga tvoj sluša.“ **11** Gospod reče Samuilu: „Evo, učiniču u Izraelju nešto zbog čega će svima koji čuju za to odzvanjati u ušima. **12** U taj dan ispuniču protiv Ilijе sve što sam

rekao o njegovom domu, od početka do kraja, kao što su oni bili robovi vama. Držite se muški
13 Objavljujem mu da osuđujem njegov dom do i borite se!“ 10 Filistejci stupe u boj i potuku
veka za njegovu krivicu, jer je znao da su njegovi Izraeljce, te ovi pobegnu svaki u svoj šator. Poraz
sinovi činili svetogrđe, a on ih nije obuzdao. 14 je bio veoma veliki. Na izrailjskoj strani palo je
Zato se kunem domu Ilijevom da nikakva žrtva, trideset hiljada pešaka. 11 Kovčeg Božiji je bio
ni prinos neće otkupiti krivicu doma Ilijevog.“ 15 otet, a oba Ilijeva sina, Ofnije i Fines, pogibioše.
Samuilo je ležao do jutra, a zatim je otvorio vrata 12 Tog istog dana dotiči neki Venijaminovac iz
Doma Gospodnjeg. Samuilo se plašio da ispriča bojnog reda i dođe u Silom. Imao je iscepalu
Iliju viđenje. 16 Tada je Ilije pozvao Samuila: odeću a na glavi prašinu. 13 Kad je stigao, Ilije
„Sine moj!“ Ovaj odgovorio: „Evo me.“ 17 Ilije reče: je sedeo na stolici kraj puta motreći, jer mu
„Kakvu ti je poruku saopštio? Nemoj ništa da je srce strepilo zbog Kovčega Božijeg. Kad je
sakrivaš od mene. Neka Bog tako učini s tobom i čovek došao u grad i ispričao šta se dogodilo,
još više, ako od mene sakriješ jednu reč od svega ceo je grad zakukao. 14 Ilije je čuo kuknjavu, pa
što ti je On rekao.“ 18 Samuilo tada ispriča sve i je upitao: „Kakva je ovo buka?“ Čovek požuri
ništa nije sakrio od njega. Ilije na to reče: „On je da obavesti Ilija. 15 Iliju je bilo devedeset osam
Gospod; neka čini što mu je volja.“ 19 Samuilo je godina; oči su mu bile ukočene, pa nije mogao da
rastao a Gospod je bio s njim, te nije dopustio vidi. 16 Čovek reče Iliju: „Dolazim s bojnog polja.
da i jedna od njegovih reči ostane neispunjena. Pobegao sam danas iz bojnog reda.“ Ilije upita:
20 Sav je Izrailj, od Dana do Vir-Saveje, znao da „Šta se dogodilo, sine moj?“ 17 Glasnik odgovori:
je Samuilo postavljen za proroka Gospodnjeg. „Izrailjci su pobegli pred Filistejcima; narod je
21 Gospod je nastavio da se ukazuje u Silomu; pretrpeo veliki poraz. Oba tvoja sina, Ofnije i
Gospod se objavljivao Samuilu u Silomu kroz Fines, su poginula, a Kovčeg Božiji je otet!“ 18
svoju reč.

4 No, Samuilova je reč bila namenjena svemu Izrailju. Izrailjci su izašli u boj protiv Filistejaca. Utaborili su se kod Even Ezera a Filistejci kod Afeka. 2 Filistejci su se svrstali u bojni red da se sukobe s Izrailjcima. Povela se bitka, ali su Izrailjci bili poraženi od Filistejaca, koji su pobili nekih četiri hiljade ljudi na bojnem polju. 3 Kad se narod vratio u tabor, izrailjske starešine rekoše: „Zašto nas je Gospod porazio danas pred Filistejcima? Hajde da iz Siloma uzmemu Kovčeg saveza Gospodnjeg! Kad on dođe među nas izbaviće nas od naših neprijatelja.“ 4 Pošalju oni ljude u Silom i uzmu odande Kovčeg saveza Gospoda nad vojskama, koji sedi nad heruvimima. Tamo sa Kovčegom Božijeg saveza bila su ova Ilijeva sina. Ofnije i Fines. 5 Kad je Kovčeg Gospodnjeg saveza došao u tabor sav Izrailj povika gromkim glasom, tako da se zemlja potresla. 6 Filistejci su čuli poklik, pa su rekli: „Kakav je ovo gromki poklik u jevrejskom taboru?“ Na vest da je Kovčeg Gospodnjeg došao u tabor, 7 Filistejci se uplašile. Govorili su: „To je Bog došao u tabor! Teško nama! Ovakovo se nešto nikada nije dogodilo! 8 Jao nama! Ko će nas izbaviti iz ruku ovih moćnih bogova? To su oni bogovi što su udarili Egipćane svakojakim poštima u pustinji. 9 Ohrabrite se! Držite se muški, Filistejci, da ne budete robovi Jevrejima,

Kad je spomenuo Kovčeg Božiji, Ilije pade sa stolice unazad, kraj gradske kapije, slomi vrat i umre, jer je bio star i težak čovek. Bio je sudija u Izraelju četrdeset godina. 19 A njegova snaha, žena Finesova, bila je pred samim porođajem. Kad je čula vest da je otet Kovčeg Božiji i da su joj umrli svekar i muž, savi se i rodi, jer su je uhvatili trudovi. 20 Dok se rastavljalas dušom, rekoše joj žene što su stajale oko nje: „Ne boj se, rodila si sina.“ Međutim, ona nije odgovorila, niti je marila. 21 Dečaku je dala ime „Ihavod“, rekavši: „Otišla je slava od Izraelja“, zato što je Kovčeg Božiji bio otet, i zbog svekra i muža. 22 Zato je rekla: „Otišla je slava od Izraelja, jer je otet Kovčeg Božiji.“

5 Filistejci uzmu Kovčeg Božiji i donesu ga iz Even Ezera u Azot. 2 Uzeli su Kovčeg Božiji, doneli ga u Dagonov hram i postavili ga pored Dagona. 3 Porane Azoćani ujutro, kad ono, Dagon pao licem na zemlju pred Kovčegom Gospodnjim. Oni uzmu Dagona i vrati ga na njegovo mesto. 4 Ustanu oni sutradan rano ujutro, a ono, Dagon opet pao licem na zemlju pred Kovčegom Gospodnjim. Njegova glava i obe njegove ruke ležale su odsečene na pragu. Dagonu je ostao samo trup. 5 Zato Dagonovi sveštenici i oni koji ulaze u Dagonov hram u Azotu ne stupaju na Dagonov prag do dana današnjeg. 6 Ruka je Gospodnja teško pala na Azoćane.

Gospod je uneo stravu među njih; udario je značemo da nas to nije udarila njegova ruka, čirevima Azot i njegovu okolinu. **7** Azočani su nego nam se ovo dogodilo slučajno.“ **10** Urade bili uplašeni. Govorili su: „Kovčeg Boga Izrailjeva oni tako. Dovedu dve krave dojilice, upregnju ih ne sme ostati sa nama, jer je njegova ruka teško u kola a njihovu telad zadrže kući. **11** Kovčeg pala na nas i na našeg boga Dagona.“ **8** Pošalju Gospodnji stave na kola zajedno s kovčežićem u oni po filistejske knezove i okupe ih. Pitali su kome su bili zlatni miševi i likovi njihovih čireva. ih: „Šta da radimo s Kovčegom Boga Izrailjeva?“ **12** Krave su krenule pravo prema Vet-Semesu. Oni odgovorile: „Neka se Kovčeg Boga Izrailjeva Iše su jednim putem i mukale, ne skrećući ni prenese u Gat.“ Tako oni prenesu Kovčeg Boga desno ni levo. Filistejski knezovi su ih pratili Izrailjeva. **9** Ali nakon što su ga preneli, ruka se sve to granice Vet-Semesa. **13** A meštani Vet-Gospodnja spusti na grad iasta velika strahota. Semesa želi su pšenicu u dolini. Podigavši pogled Gospod je udario grad, i mlado i staro, tako što su ugledali su Kovčeg, pa su se radovali što ga vide. im izbili čirevi. **10** Tada su poslali Kovčeg Božiji u **14** Kola su došla u polje Isusa Vetsemešanina, i Akaron. Ali čim je Kovčeg Božiji došao u Akaron, zaustavila se kod jednog velikog kamena. Tada Akaronjani digoše viku: „Doneli su Kovčeg Boga su iscepali drva od kola, pa su prineli krave kao Izrailjeva da pomori nas i naš narod!“ **11** Oni svespalnicu Gospodu. **15** Leviti su spustili Kovčeg pošalju po sve knezove filistejske i okupe ih. Gospodnji, a kovčežić sa predmetima od zlata Rekli su im: „Pošaljite Kovčeg Boga Izrailjeva da su stavili na onaj veliki kamen. Tog su dana se vrati na svoje mesto, da ne pomremo mi i naš stanovnici Vet-Semesa prinosili Gospodu žrtve narod.“ Smrtna je strava zahvatila grad; ruka je svespalnice i druge žrtve. **16** Petorica filistejskih Božija teško pala na njega. **12** Oni koji nisu umrli, knezova su to videli, pa su se istog dana vratili u bili su udareni čirevima. Vapaj se grada digao do neba.

6 Kovčeg Gospodnji je bio sedam meseci u zemlji Filistejaca. **2** Pozovu Filistejci sveštenike i gatare i upitaju ih: „Šta da radimo sa Kovčegom Gospodnjim? Kažite nam kako da ga pošaljemo na njegovo mesto.“ **3** Oni odgovorile: „Ako ćete slati natrag Kovčeg Boga Izrailjeva, ne šaljite ga prazna. Vratite ga sa žrtvom za prestup. Tada ćete ozdraviti i saznati zašto se njegova ruka nije odvratila od vas.“ **4** Oni upitaše: „S kakvom žrtvom za prestup da ga vratimo?“ Oni rekoše: „Pet zlatnih čireva i pet zlatnih miševa, prema broju filistejskih knezova, jer je ista pošast udarila vas i vaše knezove. **5** Napravite, dakle, likove vaših čireva i miševa koji zatiru zemlju, i dajte slavu Bogu Izrailjevu, ne bi li se njegova ruka maknula od vas, od vaših bogova i od vaše zemlje. **6** Zašto da otvrđnete srca kao što su Egipćani i faraon otvrdli svoja srca? Kad ih je Bog udario, nisu li ih pustili, te su otišli? **7** A sada načinite nova kola i uzmite dve krave dojilice koje nisu nosile jaram. Upregnite krave u kola a njihovu telad odvedite od njih kući.

8 Zatim uzmitte Kovčeg Gospodnji i stavite ga na kola, a predmete od zlata, koje mu vraćate kao žrtvu za prestup stavite u kovčežić pored njega. Onda ga pošaljite neka ide. **9** Ako vidite da ide prema svome mestu, gore u Vet-Semes, to nam je on učinio ovo veliko zlo, a ako ne pođe,

čirevi su pšenicu u dolini. Podigavši pogled Gospod je udario grad, i mlado i staro, tako što su ugledali su Kovčeg, pa su se radovali što ga vide. im izbili čirevi. **10** Tada su poslali Kovčeg Božiji u **14** Kola su došla u polje Isusa Vetsemešanina, i Akaron. Ali čim je Kovčeg Božiji došao u Akaron, zaustavila se kod jednog velikog kamena. Tada Akaronjani digoše viku: „Doneli su Kovčeg Boga su iscepali drva od kola, pa su prineli krave kao Izrailjeva da pomori nas i naš narod!“ **11** Oni svespalnicu Gospodu. **15** Leviti su spustili Kovčeg pošalju po sve knezove filistejske i okupe ih. Gospodnji, a kovčežić sa predmetima od zlata Rekli su im: „Pošaljite Kovčeg Boga Izrailjeva da su stavili na onaj veliki kamen. Tog su dana se vrati na svoje mesto, da ne pomremo mi i naš stanovnici Vet-Semesa prinosili Gospodu žrtve narod.“ Smrtna je strava zahvatila grad; ruka je svespalnice i druge žrtve. **16** Petorica filistejskih Božija teško pala na njega. **12** Oni koji nisu umrli, knezova su to videli, pa su se istog dana vratili u bili su udareni čirevima. Vapaj se grada digao do neba.

6 Kovčeg Gospodnji je bio sedam meseci u zemlji Filistejaca. **2** Pozovu Filistejci sveštenike i gatare i upitaju ih: „Šta da radimo sa Kovčegom Gospodnjim? Kažite nam kako da ga pošaljemo na njegovo mesto.“ **3** Oni odgovorile: „Ako ćete slati natrag Kovčeg Boga Izrailjeva, ne šaljite ga prazna. Vratite ga sa žrtvom za prestup. Tada ćete ozdraviti i saznati zašto se njegova ruka nije odvratila od vas.“ **4** Oni upitaše: „S kakvom žrtvom za prestup da ga vratimo?“ Oni rekoše: „Pet zlatnih čireva i pet zlatnih miševa, prema broju filistejskih knezova, jer je ista pošast udarila vas i vaše knezove. **5** Napravite, dakle, likove vaših čireva i miševa koji zatiru zemlju, i dajte slavu Bogu Izrailjevu, ne bi li se njegova ruka maknula od vas, od vaših bogova i od vaše zemlje. **6** Zašto da otvrđnete srca kao što su Egipćani i faraon otvrdli svoja srca? Kad ih je Bog udario, nisu li ih pustili, te su otišli? **7** A sada načinite nova kola i uzmite dve krave dojilice koje nisu nosile jaram. Upregnite krave u kola a njihovu telad odvedite od njih kući.

7 Ljudi iz Kirijat-Jarima dođu i odnesu Kovčeg Gospodnji u kuću Avinadavovu na brdu, a njegovog sina, Eleazara, posvete da čuva Kovčeg Gospodnji. **2** Prošlo je mnogo vremena – dvadeset godina – od dana kad je Kovčeg ostao u Kirijat-Jarimu. Čitav je dom Izrailjev čeznuo za Gospodom. **3** Samuil reče svem domu Izrailjevom: „Ako se svim svojim srcem vraćate Gospodu, uklonite iz svoje sredine strane bogove i Aštarte. Usmerite svoje srce ka Gospodu i služite jedino njemu, pa će vas izbaviti iz ruku

Filistejaca.“ **4** Tada su Izrailci uklonili Vale i „Poslušaj narod u svemu što traži od tebe, jer Aštarte te su služili jedino Gospodu. **5** Samuilo nisu prezreli tebe, nego su prezreli mene kao reče: „Okupite sav Izrailj u Mispi da se pomolim svoga cara. **8** Sve što su činili od dana kad sam Gospodu za vas.“ **6** Oni se okupiše u Mispi. Tamo ih izveo iz Egipta do dana današnjeg, to čine i su izvlačili vodu i izlivali je pred Gospodom. tebi: ostavili su mene i služili tudi bogovima. **9** Tog su dana postili i ispovedali: „Zgrešili smo Zato ih poslušaj u svemu, ali ih ozbiljno opomeni Gospodu.“ A Samuilo je bio sudija Izrailejcima i obznani im na koji će način car vladati nad u Mispi. **7** Filistejci su dočuli da su se Izrailejci njima.“ **10** Samuilo je preneo sve reči Gospodnje okupili u Mispi. Tada su se podigli knezovi narodu, koji je od njega tražio cara. **11** Rekao je: filistejski da napadnu Izrailj. Kad su to čuli „Ovo je način na koji će car vladati nad vama: Izrailejci uplašili su se Filistejaca. **8** Izrailejci rekoše uzimaće vaše sinove i postavljati ih da voze Samuilo: „Ne prestaj vapiti za nas Gospodu da njegova bojna kola, da mu budu konjanici i da nas izbavi iz ruku Filistejaca.“ **9** Samuilo uze trče ispred njegovih bojnih kola. **12** Postavljaće jedno jagnje odoče i prinese ga kao svespalnicu ih kao zapovednike nad hiljadu i nad pedeset; Gospodu. Potom je Samuilo zavapiro Gospodu oraće njegove njive i žeti njegovu letinu, praviti za Izrailja, i Gospod ga je uslišio. **10** Dok je mu oružje i opremu za njegova bojna kola. **13** A Samuilo prinosio žrtvu svespalnicu, Filistejci vaše čerke će uzimati da mu prave mirise, da su se približili da napadnu Izrailja. Ali Gospod mu budu kuvarice i pekarke. **14** Uzimaće vaša zagrme jakom grmljavom u taj dan protiv najbolja polja, vinograde i maslinjake, i davati Filistejaca i smete ih, tako da su bili potučeni ih svojim slugama. **15** On će uzimati desetak od Izraelja. **11** Izrailejci su izašli iz Mispe i dali se od vašeg žita i davaće ga svojim dvoranima i u poteru za Filistejcima tukući ih sve do ispod slugama. **16** Uzimaće i vaše sluge, sluškinje, Vet-Hara. **12** Tada je Samuilo uzeo jedan kamen najbolje momke i vaše magarce, da rade za njega. i postavio ga između Mispe i Sena i nazvao ga **17** On će uzimati desetak od vaših stada a vi ćete Even Ezer rekavši: „Dovde nam Gospod pomože.“ mu biti robovi. **18** U taj dan ćete vapiti zbog **13** Tako su Filistejci bili poniženi, te nisu više cara koga ste izabrali sebi, ali vam Gospod neće upadali na izrailejsku zemlju. Ruka je Gospodnja odgovoriti u onaj dan.“ **19** Ali narod je odbio pritiskala Filistejce celog Samuilovog veka. **14** da sluša Samuila. Rekli su: „Ne, neka car vlast Izrailj je povratio gradove od Akarona do Gata, nad nama, pa ćemo biti kao svi drugi narodi! koje su mu Filistejci uzeli. Izrailj je, takođe, **20** Naš car će nam suditi, stupaće pred nama i oslobodio i njihovo područje iz ruku Filistejaca. vodiće naše ratove.“ **21** Samuilo je saslušao reči Između Amorejaca i Izraelja vladao je mir. **15** naroda i preneo ih Gospodu. **22** Gospod reče Samuilo je bio sudija Izrailju celog svog života. Samuil: „Poslušaj njihov glas i postavi im cara.“ **16** On je svake godine obilazio Vetišl, Mispu i Samuilo reče narodu: „Neka se svako vrati u Galgal i delovao kao sudija nad Izraeljem u svim svoje mesto.“ **8** Kad je Samuilo ostareo, postavio je svoje sinove za sudije nad Izraeljem. **2** Njegov sin prvenac zvao se Joilo a drugi se zvao Avija. Oni su bili sudije u Vir-Saveji. **3** Ali njegovi sinovi nisu išli njegovim stopama: povelji su se za nepoštenim dobitkom, primali mito i izvrstali pravdu. **4** Tada su se okupile sve izrailejske starešine i došle k Samuili u Ramu. **5** Rekoše mu: „Evo, ti si ostareo, a tvoji sinovi ne idu tvojim stopama. Zato nam postavi cara da nam sudi, kao što je u svih naroda.“ **6** Samuilo nije bilo pravo kad su mu rekli: „Postavi nam cara da nam sudi.“ Zato se pomolio Gospodu. **7** Gospod reče Samuili:

9 Bio neki imućan čovek, iz Venijaminovog plemena, koji se zvao Kis. On je bio sin Avilov, sin Serorov, sin Vehoratov, sin Afijin. **2** Kis je imao mladog i dobrog sina po imenu Saul. U celom Izraelju nije mu bilo ravna; za glavu je bio viši od svakoga u narodu. **3** Jednom su se Kis, Saulovom ocu, izgubile magarice. Kis reče svome sinu Saulu: „Hajde uzmi jednog momka, pa idi da tražiš magarice.“ **4** Saul je prošao Jefremovom gorom i zemljom saliskom, ali ih nisu našli. Prošli su i zemljom salimskom, ali ih tamo nije bilo. Zatim su prošli zemljom Venijaminovom, ali ih nisu našli. **5** Kada su došli u zemlju Suf, Saul reče svome sluzi koji je bio sa njim: „Hajde da se vratimo; inače će moj otac prestati da brine zbog magarica i početi da brine zbog nas.“ **6** Sluga mu

odgovori: „Evo, ovde u ovom gradu živi čovek među zvanicama. Tamo je bilo tridesetak ljudi. Božiji, koga veoma poštiju; sve što kaže, to se 23 Samuilo je rekao kuvaru: „Donesi onaj deo ostvari. Podimo tamo; možda će nam reći kojim koji sam ti dao; onaj za koji sam ti rekao: 'Stavi putem da krenemo.'“ 7 Saul reče svome sluzi: ga na stranu.“ 24 Kuvar uze but i što je bilo „Ako i podemo, šta da ponesemo čoveku? Hleba na njemu, i postavi pred Saula. Samuilo reče: nam je nestalo u vrećama, a nemamo ni dara „Evo, što je ostavljeno, to stavi pred sebe i jedi, da ponesemo čoveku Božijem. Šta imamo?“ 8 jer je ostavljeno za tebe radi ove prilike. Zato Sluga opet odgovori Saulu: „Evo, imam pri sebi sam – reče – pozvao narod.“ Tako je Saul jeo četvrt šekela srebra. Daću to čoveku Božijem, da sa Samuilom tog dana. 25 Zatim su se vratili nam kaže kojim putem da krenemo.“ 9 Nekada s uzvišice u grad, a Samuilo je razgovarao sa bi u Izraelju ovako govorio onaj koji bi išao da Saulom na krovu. 26 Kad su u osvit zore ustali, pita Boga: „Hajdemo k videoculu!, jer današnji Samuilo pozva Saula na krovu: „Ustani da te prorok se nekada zvao videlac. 10 Saul reče ispratim.“ Saul ustane, pa obojica, on i Samuilo, svome sluzi: „Dobro kažeš. Hajdemo!“ Tako su izađu napolje. 27 Dok su hodali prema kraju otisli u grad где je živeo čovek Božiji. 11 Dok grada, Samuilo reče Saulu: „Reci momku da pođe su se penjali uz brdo prema gradu, naišli su na ispred nas.“ Momak ode. „A ti stani na čas da ti neke devojke koje su izlazile da izvuku vodu. objavim reč Božiju.“

Pitali su ih: „Da li je ovde videlac?“ 12 „Jeste, evo tu je pred vama – odgovoriše im – požurite sad, jer baš danas je došao u grad da na uzvišici prinese žrtvu za narod. 13 Čim uđete u grad naći ćete ga pre nego što ode na uzvišicu da jede. Narod, naime, neće jesti, dok on ne dođe, jer on prvo mora da blagoslovi žrtvu. Nakon toga će zvanice jesti. Idite sad, jer ćete ga još danas naći.“ 14 Tako su otisli do grada. Dok su ulazili u grad ugledali su Samuila kako im ide u susret na putu prema uzvišici. 15 A dan pre nego što je Saul došao, Gospod je objavio Samuili, rekavši: 16 „Sutra, u ovo vreme, poslaću ti čoveka iz zemlje Venijaminove. Pomaži ga za vladara nad mojim narodom, Izrailem. On će izbaviti moj narod od Filistejaca, jer sam pogledao na moj narod; njihov je vapaj došao do mene.“ 17 Kad je Samuilo video Saula, Gospod mu reče: „To je čovek za koga sam ti rekao da će vladati mojim narodom.“ 18 Saul pristupi Samuilu unutar gradskih vrata i reče mu: „Reci mi, molim te, gde je videočeva kuća?“ 19 Samuilo odgovori Saulu: „Ja sam videlac. Idite preda mnom na uzvišicu. Danas ćete jesti sa mnom, a ujutro ću te ispratiti i reći ti sve što ti je na umu. 20 A što se tiče magarica koje su ti se izgubile pre tri dana, ne brini se, jer su pronađene. A za kim sav Izrailj čezne, ako ne za tobom i za svim tvojim očinskim domom?“ 21 Saul odgovori: „Nisam li ja Venijaminovac, iz najmanjeg Izrailevog plemena? Nije li moja porodica najneznatnija od svih porodica Venijaminovog plemena? Zašto mi govorиш tako nešto?“ 22 Tada je Samuilo poveo Saula i njegovog slugu, pa ih je doveo u gozbenu sobu, gde im je dao počasno mesto

10 Samuilo uze flašicu ulja, izli je na njegovu glavu, poljubi ga i reče: „Sam te Gospod pomazuje za vladara nad svojom baštinom. 2 Danas kad odes od mene, naići ćeš na dva čoveka kod Rahiljinog groba u Venijaminovoj zemlji, u Selsi. Oni će ti reći: 'Našle su se magarice koje si pošao da tražiš. Tvoj otac se više ne brine za magarice, ali se zabrinuo za vas, govoreći: „Šta da učinim za svoga sina?“ 3 Kad odande nastaviš i dođeš do Tavorskog hrasta, srećeš tamo tri čoveka, koji će ići k Bogu u Vetalj. Jedan će nositi tri jareta, drugi tri pogače, a treći mešinu vina. 4 Oni će te pozdraviti, pa će ti dati dva hleba. Ti ih primi iz njihovih ruku. 5 Potom ćeš otići na uzvišicu Božiju, gde se nalazi filistejski vojni tabor. Tamo, čim stupiš u grad, naići ćeš na grupu proroka kako silazi s uzvišice. Pred njima će biti lire, bubnjevi, frule i citre, a oni će prorokovati. 6 Duh Gospodnji sići će na tebe, pa ćeš prorokovati s njima i biti promenjen u drugog čoveka. 7 A kad se svi ovi znakovi ispunе na tebi, onda čini što ti prilika nalaže, jer je Bog s tobom. 8 Zatim siđi preda mnom u Galgal, a ja ću doći k tebi da prinesem žrtve svespalnice i žrtve mira. Sačekaj sedam dana, dok ne dođem k tebi i poučim te što ćeš dalje ciniti.“ 9 Čim se Saul okrenuo da ode od Samuila, Bog mu je promenio srce, te su se svi oni znakovi ispunili tog dana. 10 Kad su došli do Gavaje, dođe mu u susret grupa proraka. Tada je Duh Božiji sišao na njega, te je prorokovao među njima. 11 Kad su svi oni koji su ga od ranije poznavali videli gde prorokuje s prorocima, govorili su jedan drugome: „Šta se to dogodilo s Kisovim sinom? Zar je i Saul

među prorocima?“ **12** Jedan odvrati: „A ko im je plač. **5** A Saul se upravo vraćao s polja idući za otac?“ Zato je nastala izreka: „Zar je i Saul među volovima. On upita: „Zašto narod plače?“ Tada prorocima?“ **13** Kad je prestaо da prorokuje, su mu ispričali šta su poručili Javišani. **6** Kad je otišao je na uzvišicu. **14** Saulov stric je upitao čuo ove reči, Duh Božiji side na Saula, i obuze ga njega i njegovog momka: „Gde ste vi to išli?“ silan gnev. **7** On uze dva vola, iseče ih na komade, Saul odgovori: „Da tražimo magarice. Kad smo i posla ih u sve krajeve Izraelija po glasnicima. videli da ih nigde nema, otišli smo k Samuilu.“ Rekao je: „Ko ne pode za Saulom i Samuilom, **15** Saulov stric opet upita: „Ispričaj mi šta vam je tako će biti učinjeno njegovim volovima.“ Strah rekao Samuilo.“ **16** Saul odgovori svome stricu: je Gospodnji obuzeo narod, pa su svi pošli kao „Rekao nam je da su se magarice našle.“ Ipak, jedan. **8** Kad ih je izbrojio u Vezeku, bilo je nije mu ispričao ono što mu je Samuilo rekao tri stotine hiljada Izrailjaca i trideset hiljada za carstvo. **17** Samuilo sazva narod u Mispu ka Judejaca. **9** Zatim su rekli onim glasnicima, koji Gospodu, **18** pa reče narodu izrailjskom: „Govori su došli: „Ovako recite meštanima Javis-Galada: Gospod, Bog Izrailjev: ‘Ja sam izveo Izraelija iz ’Sutra, kad pripeče sunce, bićete izbavljeni.’“ Egipata, i izbavio vas iz ruku Egipćana, i iz ruku Kad su se glasnici vratili i rekli to Javišanima, svih carstava koja su vas tlačila. **19** A vi ste danas oni su se obradovali. **10** Meštani Javisa poručiše prezreli vašeg Boga, koji vas izbavlja od svih vaših Amoncima: „Sutra čemo vam se predati, pa muka i nevolja, rekavši: ‘Postavi nad nama cara.’“ činite s nama što vam drago.“ **11** Sutradan je Saul Sada stanite pred Gospoda po svojim plemenima podelio narod u tri čete; ušli su usred tabora o i rodovima.“ **20** Samuilo privede sva Izrailjeva jutarnjoj straži i tukli Amonce do dnevne žege. plemena, a žreb padne na Venijaminovo pleme. Preživeli su se tako razbežali, da ni dvojica nisu **21** Zatim je priveo Venijaminovo pleme po svojim ostala zajedno. **12** Narod reče Samuilu: „Ko je te porodicama. Žreb je pao na porodicu Matrijevu, rekao: ‘Zar će Saul vladati nad nama?’ Dajte te a onda je žreb pao na Saula, Kisovog sina. Ali ljude da ih pogubimo!“ **13** Saul reče: „Ovoga dana kad su ga tražili, nisu ga mogli naći. **22** Onda niko neće biti pogubljen, jer danas je Gospod su opet pitali Gospoda: „Da li je taj čovek već doneo spasenje Izrailju!“ **14** Tada Samuilo reče: došao?“ Gospod odgovori: „Eno ga, krije se među „Hajdemo u Galgal, da tamo potvrdimo carstvo.“ tovarom.“ **23** Otrčali su i doveli ga odande. Kad **15** Sav je narod otišao u Galgal, pa su tamo je stao usred naroda, za glavu je bio viši od zacarili Saula pred Gospodom. Zatim su prineli svakoga u narodu. **24** Samuilo reče svem narodu: žrtve mira pred Gospodom. Saul se tamo veoma „Pogledajte koga je Gospod izabrao, jer mu nema radovao sa svim ljudima iz Izraelja. ravna u svem narodu!“ Sav narod povika: „Živeo car!“ **25** Tada je Samuilo saopštio narodu carska prava i dužnosti, zapisao ih u knjigu, i položio ih pred Gospoda. Onda je poslao sav narod svojim kućama. **26** I Saul je otišao kući u Gavaju. S njim su otišli i odvažni ljudi kojima je Bog taknuo srce. **27** Ali neke propalice rekoše: „Kako će nas ovaj izbaviti?“ Prezreli su ga i nisu mu doneli dar. On je to očutan.

11 Tada je došao Amonac Nas i utaborio se naspram Javis-Galada. Svi meštani Javisa rekoše Nasu: „Sklopi savez s nama, pa čemo ti služiti.“ **2** Amonac Nas im odgovori: „Ovako ću sklopiti savez s vama: iskopaću svakome od vas desno oko. Tako ću izložiti sramoti sav Izraelj.“ **3** Starešine Javisa mu rekoše: „Ostavi nam sedam dana, da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraelija, pa ako niko ne dođe da nas izbavi, predaćemo se tebi.“ **4** Dođu glasnici u Gavaju Saulovu i prenesu te reči narodu. Sav narod udari u glasan

12 Samuilo reče svem Izraelju: „Evo, poslušao sam vas u svemu što ste tražili od mene, i postavio sam cara nad vama. **2** A sad, evo vam cara koji će vas predvoditi. Ja sam ostareo i osedeo. Moji sinovi su tu među vama. Vodio sam vas od svoje mladosti sve do danas. **3** Evo me! Odgovorite mi ovde pred Gospodom i pred njegovim pomazanikom: kome sam oteo vola, ili magarca? Jesam li koga prevario? Jesam li koga tlačio? Od koga sam primio mito, da bih radi njega skrenuo pogled na drugu stranu? Ja ću vam sve to vratiti.“ **4** Oni odgovorile: „Nikoga nisi prevario, nikoga nisi tlačio, i nisi ni od koga uzeo ništa!“ **5** On im odgovori: „Gospod je svedok, a svedok je i njegov pomazanik ovoga dana, da ništa niste našli u mom posedu.“ Oni odgovorile: „On je svedok!“ **6** Samuilo onda reče narodu: „Da, Gospod je svedok, on koji je postavio Mojsija i Arona, i koji je izveo naše oce iz Egipta. **7** Sada pristupite da vam pred Gospodom posvedočim o

svim pravednim delima, koje je Gospod učinio za vaši su preci zavapili Gospodu. Gospod im je poslao Mojsija i Arona, koji su izveli vaše pretke iz Egipta, i nastanili ih na ovom mestu. 9 Ali oni su zaboravili Gospoda, svoga Boga, i on ih je predao u ruke Sisere, zapovednika asorske vojske, u ruke Filistejaca i ruke moavskog cara, koji su ratovali protiv njih. 10 Tada su zavapili Gospodu, rekavši: 'Zgrešili smo, jer smo napustili Gospoda, i služili Valima i Aštartama. Izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja, pa ćemo služiti tebi.' 11 Tada je Gospod poslao Jerovala, Varaka, Jeftaja, i Samuilu, i izbavio vas iz ruku vaših neprijatelja oko vas, tako da ste spokojno živeli. 12 Ali kad ste videli Nasa, cara amonskog, kako ide na vas, rekli ste mi: 'Ne, nego neka car vlada nad nama', premda je vaš car, Gospod, Bog vaš. 13 A sad, eto cara koga ste izabrali, koga ste tražili. Evo, Gospod je postavio cara nad vama. 14 Ako se budete bojali Gospoda i budete mu služili, ako budete slušali njegov glas i ne budete se bunili protiv Gospodnjne reči, onda ćete i vi i car što nad vama vlada slediti Gospoda, Boga vašega. 15 Ali ako ne budete slušali Gospodnjeg glasa, nego se budete bunili protiv Gospodnjih zapovesti, ruka će se Gospodnja dići na vas, kao što se digla na vaše oce. 16 A sada pristupite i pogledajte ovu veliku stvar, koju će Gospod učiniti na vaše oči! 17 Nije li danas žetva pšenice? Ja ću zazvati Gospoda da pošalje grmljavini u kišu. Tada ćete znati i uvideti koliko je veliko зло koje ste učinili pred Gospodom tražeći sebi cara.' 18 Samuilo zazva Gospoda i Gospod posla onoga dana grmljavinu u kišu. Sav se narod veoma uplašio Gospoda i Samuila. 19 Na to je sav narod rekao Samuilu: „Pomoli se Gospodu, svome Bogu, za svoje sluge da ne pomremo, jer smo na sve naše grehe dodali i ovo зло tražeći sebi cara.“ 20 Samuilo odgovori narodu: „Ne bojte se! Da, vi ste učinili sve ovo зло, ali sad se ne odvraćajte od Gospoda, nego služite Gospodu svim svojim srcem. 21 Ne okrećite se za ništavnim idolima, od kojih nema koristi i koji ne mogu izbaviti, jer su ništavni. 22 A Gospod neće ostaviti svoj narod, radi svoga velikog imena, jer je Gospodu bilo po volji da vas učini svojim narodom. 23 A od mene daleko bilo da zgrešim Gospodu, te prestanem da se molim za vas, i upućujem vas na dobar i ispravan put. 24 Samo se bojte Gospoda i verno mu služite svim svojim srcem; jer pogledajte

kako se pokazao velikim radi vas. 25 Ali ako vas i za vaše oce.“

13 Saulu je bilo trideset godina kad je postao car, a vladao je četrdeset dve godine nad Izraeljem. 2 Saul je izabrao sebi tri hiljade Izraeljaca. Dve hiljade ih je bilo sa Saulom u Mihmasu, i u gorju Vetalja, a hiljadu ih je bilo sa Jonatanom u Gavaji Venijaminovo. Ostali narod je poslao svojim kućama. 3 A Jonatan je pobio filistejski vojni tabor u Gavaji. Filistejci su čuli za to. Tada je Saul zapovedio da zatrube u rog po celoj zemlji, poručivši: „Neka čuju ovo Jevreji!“ 4 Kad je sav Izraelj čuo to, rekli su: „Saul je pobio filistejski vojni tabor, pa su Filistejci omrzli Izraeljce. Narod se u Gilgalu okupio oko Saula.“ 5 Filistejci su se okupili da ratuju protiv Izraelja. Imali su trideset hiljada bojnih kola, šest hiljada konjanika, i vojsku tako brojnu kao pesak na morskoj obali. Izašli su i utaborili se kod Mihmasa, istočno od Vet-Avena. 6 Kad su Izraeljci videli da su se našli u neprilici, jer je vojska bila pritešnjena, narod se posakrivaо u pećine, žbunje, među stene, u trapove i jame. 7 Neki Jevreji su čak prešli preko Jordana, u Gadovu i Galadovu zemlju. Saul je još bio u Galgalu, a sav je narod, koji je išao za njim, drhtao od straha. 8 Saul je čekao sedam dana, prema roku koji je Samuilo odredio. Ali kako Samuilo nije došao u Galgal, narod je počeо da se razilazi od Saula. 9 Tada Saul reče: „Donesite mi žrtvu svespalnicu i žrtve mira.“ Tako je prineo žrtvu svespalnicu. 10 Tek što je dovršio prinošenje žrtve svespalnice, dođe Samuilo. Saul mu podje u susret da ga pozdravi. 11 Samuilo mu reče: „Šta si to uradio?“ Saul mu odgovori: „Video sam da se narod razilazi od mene; ti nisi došao do određenog dana, a Filistejci se okupili kod Mihmasa. 12 Tada sam rekao u sebi: 'Sada će Filistejci sići na mene u Galgal, a ja se još nisam pomolio Gospodu za naklonost.' Zato sam se odvazio i prineo žrtvu svespalnicu.“ 13 Samuilo mu reče: „Ludo si postupio što nisi održao zapovesti koje ti je dao Gospod, Bog tvój! Inače bi Gospod sada utvrdio twoje carstvo nad Izraeljem doveka. 14 Stoga se twoje carstvo neće održati. Gospod je potražio čoveka po svom srcu i postavio ga za vladara nad svojim narodom, jer ti nisi održao što ti je Gospod zapovedio.“ 15 Samuilo je ustao i otišao iz Galgala u Gavaju Venijaminovo. A Saul je pobrojio narod koji je ostao s njim; bilo ih je oko šest stotina ljudi. 16

Saul, njegov sin Jonatan, i narod koji se našao „Popnite se k nama da vas naučimo čemu.“ uz njega, boravili su u Gavaji Venijaminovoju, a Jonatan reče svome štitonoši: „Penji se za mnom, Filistejci su se utaborili u Mihmasu. **17** Tada je iz jer ih je Gospod predao u Izrailjeve ruke!“ **18** filistejskog tabora izašla četa pljačkaša i odvojila Jonatan se penjao služeći se rukama i nogama, se u tri grupe: jedna grupa je krenula putem a njegov štitonoša za njim. Filistejci su padali prema Ofri u zemlju sualsku, **19** druga putem pred Jonatanom, a njegov štitonoš ih je ubijao prema Vet-Oronu, a treća se zaputila ka granici za njim. **20** To je bio prvi napad kada su Jonatan i koja preko sevojimske doline gleda u pustinju. **21** njegov štitonoša pobili dvadesetak ljudi na polju Tada se u celoj izrailjskoj zemlji nije mogao naći od oko pola jutra. **22** Tada je strah obuzeo tabor kovač, jer su Filistejci govorili: „Samo da Jevreji na polju; strava je spopala sav narod u vojnom ne počnu praviti sebi mačeve i kopla.“ **23** Naime, tabor i četu pljačkaša. Zemlja se potresla, te je svi su Izrailjci silazili k Filistejcima kad bi neko zavladala pometnja od Boga. **24** Saulovi osmatrači hteo da iskuje sebi raonik, motiku, sekiru, ili iz Gavaje Venijaminove su videli da se vojska srp. **25** Cena je bila dve trećine šekela za raonike raspršila na sve strane. **26** Tada Saul reče narodu i motike, i trećina šekela za oštrenje sekira i s njim: „Postrojte se i vidite ko je otiašao od nas.“ nameštanje ostana. **27** Tako na dan bitke niko od Kad su se postrojili, nije bilo Jonatana i njegovog svecog naroda, koji je bio sa Saulom i Jonatanom, štitonoše. **28** Saul reče Ahiji: „Donesi Kovčeg svecog naroda, koji je bio sa Saulom i Jonatanom, Štitonoša.“ **29** Naime, Kovčeg Gospodnjeg je tog dana bio s narodom izrailjskim. **30** Dok je Saul izašao prema klancu kod Mihmasa.

14 Jednog dana, Saulov sin Jonatan reče svome sluzi, koji je nosio njegovo oružje: „Hajde da pređemo do filistejskog vojnog tabora na drugoj strani.“ Svoga oca nije obavestio o tome. **2** Saul je boravio u okolini Gavaje, ispod narovog drveta, kod Migrona. S njim je bilo oko šest stotina ljudi. **3** Efod je u to vreme nosio Ahija, sin Ahituva, brata Iahavoda, sina Finesa, sina Iliju, sveštenika Gospodnjeg u Silomu. Narod nije znao da je Jonatan otiašao. **4** A klanac, koji je Jonatan gledao da pređe kako bi došao do filistejskog vojnog tabora, nalazio se između dve strme litice. Jedna se zvala Voses a druga Sene. **5** Jedna je litica stajala na severu, nasuprot Mihmasa, a druga, na jugu, nasuprot Gavaje. **6** Jonatan reče svome sluzi koji mu je nosio oružje: „Hajde da pređemo ka vojnom taboru onih neobrezanih. Možda će Gospod učiniti nešto za nas, jer ništa ne sprečava Gospoda da izbavi, bilo mnogo ljudi ili malo.“ **7** Njegov štitonoša mu odgovori: „Čini što god ti je u srcu. Moje je srce jedno s tvojim.“ **8** Jonatan reče: „Evo, preći ćemo k tim ljudima, pa ćemo im se pokazati. **9** Ako nam kažu: 'Stojte dok ne dođemo do vas', ostaćemo gde jesmo, i nećemo se penjati k njima. **10** A ako nam kažu: 'Usprnite se k nama', onda ćemo se uspeti, jer ih je Gospod predao u naše ruke. To će nam biti znak.“ **11** Kad su se njih dvojica pokazala filistejskom vojnog taboru, Filistejci rekoše: „Gle, Jevreji izlaze iz rupa u koje su se posakrivali!“ **12** Ljudi iz vojnog tabora rekoše Jonatanu i njegovom štitonoši:

na polju; strava je spopala sav narod u vojnom ne počnu praviti sebi mačeve i kopla.“ **20** Naime, tabor i četu pljačkaša. Zemlja se potresla, te je svi su Izrailjci silazili k Filistejcima kad bi neko zavladala pometnja od Boga. **21** Saulovi osmatrači hteo da iskuje sebi raonik, motiku, sekiru, ili iz Gavaje Venijaminove su videli da se vojska srp. **22** Cena je bila dve trećine šekela za raonike raspršila na sve strane. **23** Tada Saul reče narodu i motike, i trećina šekela za oštrenje sekira i s njim: „Postrojte se i vidite ko je otiašao od nas.“ nameštanje ostana. **24** Tako na dan bitke niko od Kad su se postrojili, nije bilo Jonatana i njegovog svecog naroda, koji je bio sa Saulom i Jonatanom, Štitonoše. **25** Saul reče Ahiji: „Donesi Kovčeg Gospodnjeg.“ **26** Naime, Kovčeg Gospodnjeg je tog dana bio s narodom izrailjskim. **27** Dok je Saul razgovarao sa sveštenikom, metež u filistejskom taboru bivao je sve veći. Saul reče svešteniku: „Povuci rukul!“ **28** Saul i sav narod s njim kliknuše i stupiše u boj. A tamo, Filistejci okrenuli mačeve jedni na druge. Pometnja je bila veoma velika. **29** Pa i oni Jevreji koji su ranije bili na strani Filistejaca, i koji su otisli u njihov tabor, okrenuli su se od njih i pridružili se Izrailjcima, koji su bili sa Saulom i Jonatanom. **30** Kad su svi oni Izrailjci što su se posakrivali u Jefremovoj gori čuli da su se Filistejci dali u beg, nagrnuli su za njima u boj. **31** Tog je dana Gospod izbavio Izraelja, a bitka se raširila sve do preko Vet-Avena. **32** Izrailjci su bili iscrpljeni tog dana, jer je Saul zakleo narod rekavši: „Proklet bio čovek koji okusi hrane do uveče, dok se ne osvetim svojim neprijateljima!“ Tako sav narod nije okusio hrane. **33** Kad je narod došao u šumu, bilo je pčelinjeg sača na površini zemlje. **34** Stupivši u šumu, narod je video da med teče, ali niko nije prineo ruku ustima, jer se narod plašio zakletve. **35** Jonatan nije čuo kad je njegov otac zakleo narod, pa je prineo vrh štapa koji mu je bio u ruci i zamočio ga u sače, a zatim prineo ruku ustima; oči su mu se odmah zasvetlele. **36** Jedan čovek mu reče: „Tvoj je otac strogo zakleo narod rekavši: 'Neka je proklet čovek koji okusi hrane danas.' A narod je bio izmoren.“ **37** Jonatan mu odgovori: „Moj otac gura zemlju u propast. Pogledajte kako su mi se oči zasvetlele čim sam okusio malo ovog meda. **38** Da je narod slobodno jeo od plena koji je zatekao kod svojih neprijatelja, ne bi li poraz Filistejaca bio još veći?“ **39** Tog su dana tukli

Filistejce od Mihmasa do Ajalona, pa se narod veoma izmorio. **32** Tada se narod bacio na plen. Nahvatali su sitnu stoku, goveda i telad, klali ih na zemlji, i jeli ih s krvljvu. **33** To su javili Saulu: „Eno, narod greši protiv Gospoda jedući meso s krvljvu.“ Saul reče: „Izneverili ste se [Gospodu]. Dovaljajte mi ovamo veliki kamen.“ **34** Zatim je rekao: „Razidite se među narod i recite im: 'Neka mi svako dovede svoga vola ili ovcu. Ovde ćeće ih klati i jesti. Nemojte grešiti protiv Gospoda jedući krv.'“ Te noći mu je svako od naroda doveo svoga vola, pa su tamo klali i jeli. **35** Tada je Saul sagradio žrtvenik Gospodu. To je bio prvi žrtvenik koji je sagradio Gospodu. **36** Saul reče: „Siđimo noćas u poteru za Filistejcima, da ih orobimo dok ne svane jutro. Nećemo poštediti ni jednog od njih.“ Oni mu odgovorile: „Radi što ti se čini dobro.“ Sveštenik mu reče: „Pristupimo Bogu.“ **37** Saul je pitao Boga: „Da se spustim u poteru za Filistejcima? Hoćeš li ih predati u ruke Izrailju?“ Ali onoga dana mu nije odgovorio. **38** Tada Saul reče: „Pristupite ovamo svi narodni glavari! Doznaće i vidite kako je ovaj današnji greh bio počinjen! **39** Jer tako mi živoga Gospoda, koji izbavlja Izrailja, ako se krivica nađe i na mom sinu Jonatanu, biće svakako pogubljen!“ Ali нико mu iz svega naroda nije odgovorio. **40** Saul reče celom Izrailju: „Vi stanite na jednu stranu, a ja i moj sin Jonatan staćemo na drugu stranu.“ Narod odgovori Saulu: „Radi što ti se čini dobro.“ **41** Tada se Saul obratio Gospodu: „Bože Izrailjev, pokaži po pravdil! Žreb je pao na Jonatana i Saula, a narod je izašao [nevin]. **42** Saul reče: „Bacite žreb između mene i moga sina Jonatana!“ Žreb pade na Jonatana. **43** Saul reče Jonatanu: „Reci mi šta si uradio.“ Jonatan mu ispriča: „Ja sam samo okusio malo meda krajem štapa koji mi je bio u ruci. Evo me, spreman sam da umrem.“ **44** Saul reče: „Neka mi tako učini Gospod, i još više, ako danas zaista ne umreš, Jonatan!“ **45** Tada je narod rekao Saulu: „Zar da umre Jonatan koji je učinio ovo veliko izbavljenje u Izrailju? Daleko bilo! Tako živ bio Gospod, nijedna vlas neće pasti s njegove glave na zemlju, jer on je danas učinio ovo delo uz Božiju pomoć!“ Tako je narod izbavio Jonatana, te nije poginuo. **46** Saul je prestao da goni Filistejce, a Filistejci su se vratili u svoja mesta. **47** Kad je Saul učvrstio carevanje nad Izrailjem, zaratio je protiv svih svojih neprijatelja unaokolo: protiv Moava, protiv potomaka Amonovih, protiv Edoma, protiv careva sovskih, i protiv Filistejaca.

Gde god bi se okrenuo, pobedjivao bi. **48** Odlikovao se junaštvom; porazio je Amaličane, i izbavio Izrailja iz ruku onih koji su ga pljačkali. **49** Saulovi sinovi su bili: Jonatan, Jesvija, i Malhi-Suv, a njegove dve čerke zvala su se: starija Merava, a mlađa Mihala. **50** Saulova žena zvala se Ahinoama, čerka Ahimasova, a zapovednik njegove vojske zvao se Avenir, sin Nera, Saulovog strica. **51** A Kis, Saulov otac, i Ner, Avenirov otac, bili su sinovi Avilovi. **52** Ljuti se rat vodio sa Filistejcima tokom sveg Saulovog veka. A kada bi Saul video kojeg odvažnog čoveka ili vrsnog ratnika, uzimao bi ga u svoju službu.

15 Samuilo reče Saulu: „Mene je Gospod poslao da te pomažem za cara nad njegovim narodom Izrailjem. Zato poslušaj reči Gospodnje: **2** Govori Gospod nad vojskama: ‘Video sam šta je Amalik učinio Izrailju, kako mu se isprečio na putu kad je izašao iz Egipta. **3** Zato navalili na Amalika i izvrši kleto uništenje nad njim i nad svim što mu pripada. Ne štedi ga, nego istrebi ljude i žene, decu i dojenčad, volove i ovce, kamile i magarce.’” **4** Tada je Saul okupio narod i izbrojio ih u Telajimu. Bilo je dve stotine hiljada pešaka, a Judejaca deset hiljada. **5** Saul je došao kod amaličkog grada i u dolini postavio zasedu. **6** Saul reče Kenejcima: „Idite, odvojte se od Amaličana da vas ne istrebim s njima, jer ste bili naklonjeni svim Izrailcima kad su izašli iz Egipta.“ Tako su se Kenejci odvojili od Amaličana. **7** Saul je tukao Amalika od Evile pa do Sura, koji je blizu Egipta. **8** Agaga, amaličkog cara je uhvatio živog, a sav narod je pobio mačem, kletim uništenjem. **9** Ipak, Saul i narod su pošteli Agaga, te najbolje ovce, krupnu stoku, ugojenu telad i jagnjad i sve što je valjalo. Nad tim nisu hteli da izvrše kleto uništenje, već samo nad onim što je bilo bezvredno i rđavo. **10** Tada je reč Gospodnja došla Samuilu: **11** „Žao mi je što sam postavio Saula za cara, jer se okrenuo od mene i nije izvršio moje zapovesti.“ Samuilo je bio ljut, pa je cele noći vapiro Gospodu. **12** Samuilo je ustao u rano jutro da se nađe sa Saulom. Samuilo su javili: „Saul je otišao u Karmil. Tamo je, eno, podigao sebi spomenik. Zatim se okrenuo i otišao dole u Galgal.“ **13** Kad je Samuilo došao k Saulu, ovaj mu reće: „Neka te Gospod blagosloví! Izvršio sam zapovest Gospodnju!“ **14** Samuilo ga upita: „Kakvo je onda ovo blejanje ovaca što dopire do mojih ušiju, i mukanje goveda koje čujem?“ **15** Saul odgovori: „Doterali su ih

od Amalika; narod je poštedeo najbolje ovce i goveda da ih žrtvuje Gospodu, tvome Bogu. Nad ostalim smo izvršili kleto uništenje.“ **16** Tada mu Samuilo reče: „Dosta! Objaviću ti šta mi je Gospod rekao noćas.“ Saul mu reče: „Govoril!“ **17** Samuilo reče: „Koliko god da si neznanat u svojim očima, nisi li ti glava Izrailjevih plemena? Gospod te je pomazao za cara nad Izrailjem. **18** Gospod te je poslao na put i rekao ti: 'Izvrši kleto uništenje nad onim grešnicima, Amaličanima. Vojuj protiv njih dok ih ne istrebiš.' **19** Zašto nisi poslušao glas Gospodnj? Zašto si se bacio na plen i učinio što je zlo u Gospodnjim očima?“ **20** Saul odgovori Samuiliu: „Ja sam poslušao glas Gospodnj: otiašao sam na put na koji me je Gospod poslao: doveo sam Agaga, amaličkog cara, i izvršio kleto uništenje nad Amaličanima. **21** A narod je uzeo od plena, sitnu i krupnu stoku, prvinu od onoga što je određeno za kleto uništenje, da se žrtvuje Gospodu, tvome Bogu u Galgalu.“ **22** Samuilo na to reče: „Zar su Gospodu milije žrtve svespalnice i prinosi nego poslušnost Gospodnjem glasu? Poslušnost je bolja od žrtve, i pokornost je bolja od ovnjujskog sala. **23** Neposlušnost je kao greh vračanja, a nepokornost kao zločin idolopoklonstva. Ti si odbacio reč Gospodnj, i zato je Gospod odbacio tebe kao cara.“ **24** Saul reče Samuiliu: „Zgrešio sam! Prestupio sam Gospodnju zapovest i twoje naloge, jer sam se uplašio naroda i poslušao njihov glas. **25** Sada te molim, oprosti mi moj greh, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu.“ **26** Samuilo odgovori Saulu: „Neću se vratiti s tobom! Ti si odbacio reč Gospodnj i zato je Gospod odbacio tebe kao cara Izrailjevog.“ **27** Samuilo se okrenuo da ide, ali je [Saul] zgradio rub njegovog plašta, i rub se otkinuo. **28** Samuilo mu reče: „Danas je Gospod otkinuo od tebe Izrailjevo carstvo i dao ga tvome bližnjem koji je bolji od tebe. **29** A On, Slava Izrailjeva, ne laže i ne kaje se, jer nije čovek da bi se kajao.“ **30** Saul reče na to: „Zgrešio sam! Ali molim te sad, ukaži mi čast pred starešinama mog naroda i pred Izrailjem, pa se vrati sa mnom da se poklonim Gospodu, tvome Bogu.“ **31** Tada se Samuilo vratio sa Saulom, a Saul se poklonio Gospodu. **32** Samuilo zatim reče: „Dovedite mi Agaga, amaličkog cara!“ Agag je vedro došao k njemu misleći: „Gorčina smrti me je zaista mimošla.“ **33** Ali Samuilo reče: „Kao što je tvoj mač oduzeo decu ženama, tako će među ženama tvoja majka ostati bez dece.“ Tada je Samuilo

posekao Agaga pred Gospodom u Galgalu. **34** Zatim je Samuilo otišao u Ramu, a Saul se vratio svojoj kući u Gevu Saulovu. **35** Samuilo nije više video Saula do dana svoje smrti. Samuilo je žalio za Saulom, jer se Gospod pokajao što je postavio Saula za cara nad Izraeljem.

16 Gospod reče Samuiliu: „Dokle ćeš žaliti za Saulom kad sam ga ja odbacio kao cara nad Izraeljem? Napuni uljem svoj rog i podi; šaljem te k Jeseju u Vitlejem, jer sam izabrao za cara jednog od njegovih sinova.“ **2** Samuilo upita: „Kako da idem? Saul će me ubiti ako čuje.“ Gospod reče: „Povedi sa sobom jednu junicu, pa reci: 'Došao sam da prinesem Gospodu žrtvu.'“ **3** Zatim pozovi Jeseja na žrtvu, a ja će ti obznaniti šta dalje da činiš. Pomazaćeš mi onoga koga ti pokažem.“ **4** Samuilo je učinio što mu je Gospod rekao, pa je otišao u Vitlejem. Drhteći od straha gradske starešine su mu pošle u susret. Upitali su ga: „Dolaziš li u miru?“ **5** On odgovori: „[Da], u miru. Došao sam da prinesem žrtvu Gospodu. Zato se posvetite i dodite sa mnom na prinošenje žrtve.“ Posvetio je i Jeseja i njegove sinove i pozvao ih na prinošenje žrtve. **6** Kad su došli, Samuilo je video Elijava i pomislio: „Jamačno pred Gospodom stoji njegov pomazanik!“ **7** Ali Gospod reče Samuiliu: „Ne gledaj na njegov izgled i na visinu njegovog rasta, jer sam ga odbacio. Gospod ne gleda kao što čovek gleda. Čovek gleda na spolašnjost, a Gospod gleda na srce.“ **8** Jesej pozva Avinadava i dovede ga pred Samuila, a on reče: „Gospod nije izabrao ni ovoga.“ **9** Jesej je, zatim, doveo Šamu, ali Samuilo reče: „Ni ovoga Gospod nije izabrao.“ **10** Jesej je doveo svih sedam sinova pred Samuila, ali Samuilo reče Jeseju: „Gospod nije izabrao ni jednog od ovih.“ **11** Samuilo upita Jeseja: „Jesu li to svi mladići?“ [Jesej] odgovori: „Ostao je još najmlađi. Eno ga, čuva ovce.“ Samuilo reče Jeseju: „Pošalji po njega, jer nećemo sedati za sto dok on ne dođe.“ **12** Jesej posla po njega i dovede ga. Momak je bio rumenih obraza, lepih očiju i lepog izgleda. Gospod reče: „Ustan i pomaži ga: to je taj!“ **13** Samuilo je uzeo rog s uljem i pomazao ga usred njegove braće. Duh Gospodnj je obuzeo Davida od tog dana. Zatim je Samuilo ustao i vratio se u Ramu. **14** Duh Gospodnj je odstupio od Saula, a jedan zao duh poslan od Gospoda je počeo da ga spopada. **15** Saulove sluge su mu rekле: „Vidi, spopada te zli duh poslan od Gospoda. **16** Nek naš gospodar dozvoli svojim slugama da

potraže čoveka koji ume da svira liru. Kad god zli duh od Gospoda navali na tebe, on će zasvirati slugama: „Idite i potražite čoveka koji ume dobro da svira i dovedite ga k meni.“ **18** Jedan od slugu reče: „Evo, video sam sina Jeseja iz Vitlejema. On ume da svira, hrabar je junak i ratnik, razborit je u govoru i naočit, i Gospod je s njim.“ **19** deset hlebova, pa se požuri svojoj braći u tabor. Saul posla glasnike Jeseju i poruči: „Pošalji mi svoga sina Davida koji je kod stada.“ **20** Jesej je hiljadu. Vidi kako su tvoja braća, i donesi od uzeo jednog magarca i stavio na njega hleba, njih neki znak.“ **19** Saul je bio s njima i sa svim mešinu vina i jedno jare, pa je to poslao Saulu po izrailjskim ljudstvom u dolini Ili ratujući protiv Davidu. **21** Tako je David došao k Saulu i stupio u njegovu službu. Saul ga je veoma zavoleo, te je čuvaru i ode kako mu je zapovedio njegov otac David postao njegov štitonoša. **22** Zatim je Saul poručio Jeseju: „Neka David ostane kod mene jer je stekao moju naklonost.“ **23** I kad god bi zli duh spopao Paula, David bi uzimao liru i svirao. Tada bi se Saul smirio i bilo bi mu bolje.

17 Filistejci okupiše svoju vojsku da ratuju.

Okupili su se kod Sokota, koji pripada Judi, a utaborili se između Sokota i Azeke, u Efes-Damimu. **2** Saul i Izrailjci su se okupili i utaborili u dolini Ili, pa su se svrstali u bojni red protiv Filistejaca. **3** Filistejci su bili na jednom brdu, a Izrailjci na drugom. Između njih je bila dolina. **4** Tada je iz filistejskog tabora istupio izazivač po imenu Golijat iz Gata. Bio je visok šest lakata i pedalj. **5** Na glavi je imao bronzanu kacigu, a na sebi je imao ljuskav oklop od bronze težine pet hiljada šekela. **6** Na nogama je imao bronzane štitnike i bronzani kopljici između ramena. **7** Šipka njegovog koplja bila je kao vratilo, a šiljak koplja mu je bio težak šest stotina gvozdjenih šekela. Pred njim je išao njegov štitonoša. **8** On je, dakle, stao i dozivao Izrailjeve bojne redove govoreći im: „Zašto izlazite da se svrstate za boj? Nisam li ja Filistejac a vi Saulove sluge? Izaberite jednog čoveka, pa neka siđe k meni! **9** Ako me svlada u dvoboju i pogubi me, mi ćemo vam biti podanici, a ako ja svladam njega i pogubim ga, vi ćete nama biti podanici.“ **10** Filistejac je nastavio: „Ja sam danas osramotio bojne redove Izraelja! Dovedite mi čoveka da se borimo!“ **11** Kad su Saul i svi Izrailjci čuli ove Filistejčeve reči, smeli su se i veoma uplašili. **12** David je bio sin jednog Efraćanina iz Vitlejema Judinog, po imenu Jesej, koji je imao osam sinova. U Saulovo vreme Jesej je bio vremešan i odmakao u godinama. **13** Jesejeva tri starija sina su bila otisla za Saulom u rat. Ta tri sina koji su otisli u rat zvali su se:

Elijav, prvenac, drugi Avinadav a treći Šama. **14** David je bio najmlađi. Tri najstarija su otisla za se da napasa ovce svoga oca u Vitlejem. **16** A Filistejac je istupao ujutro i uveče i postavlja se reče: „Uzmi za svoju braću ovu efu prženog žita i ovih 18 A ovih deset sireva odnesi zapovedniku nad svoga sina Davida koji je kod stada.“ **19** Jesej je hiljadu. Vidi kako su tvoja braća, i donesi od izrailjskim ljudstvom u dolini Ili ratujući protiv Filistejaca. **20** David porani ujutro, ostavi stado njegovu službu. Saul ga je veoma zavoleo, te je čuvaru i ode kako mu je zapovedio njegov otac David postao njegov štitonoša. **21** Zatim je Saul poručio Jeseju: „Neka David ostane kod mene jer je stekao moju naklonost.“ **22** I kad god bi zli duh spopao Paula, David bi uzimao liru i svirao. Tada bi se Saul smirio i bilo bi mu bolje. **23** Dok je on razgovarao s njima, iz filistejskih redova je istupio izazivač, po imenu Golijat iz Gata, i izgovorio iste reči kao pre. A David je to čuo. **24** Kad su ga Izrailjci videli, svi su pobegli od njega, jer su se veoma uplašili. **25** Izrailjci su govorili: „Jeste li videli ovog čoveka? On izlazi da sramoti Izraelja. Car će dati veliko blago onome ko ga pogubi. Daće mu još i svoju čerku za ženu, a dom njegovog oca osloboдиće od poreza.“ **26** David upita ljudje što su stajali s njim: „Šta će dobiti čovek koji pogubi ovog Filistejca i skine sramotu s Izraelja? I ko je taj neobrezani Filistejac da sramoti bojne redove živoga Boga?“ **27** Narod mu odgovori isto: „To će se učiniti za čoveka koji ga pogubi.“ **28** Kad je Elijav, Davidov najstariji brat, čuo kako on razgovara s ljudima, razgnevio se na Davida i rekao: „Zašto si došao? Kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam ja tvoju obest i zlobu tvoga srca: ti si došao da vidiš bitkul!“ **29** David odgovori: „Šta sam sad uradio? Zar se ne sme reći ni reč?“ **30** Onda se okrenuo od njega prema nekom drugom i ponovio iste reči. Narod mu je odgovorio isto kao prvi put. **31** Kad je narod čuo njegove reči, javili su Saulu, koji je poslao po njega. **32** David reče Saulu: „Neka nikom ne klone srce zbog njega! Tvoj sluga će izaći na dvoboj sa ovim Filistejcem.“ **33** Saul odgovori Davidu: „Ne možeš ti izaći na dvoboj sa ovim Filistejcem, jer si ti još dečak, a on je ratnik od svoje mladosti.“ **34** David odvrati Saulu: „Tvoj je sluga čuvaov ovce svoga oca, pa kad bi došao lav ili medved i ugrabio

ovcu iz stada, **35** ja bih krenuo za njim, udario ga do Gaja i do akaronskih vrata. Smrtno ranjeni i istrgao je iz njegovih usta. Ako bi me on napao, Filistejci padali su na sarajimskom putu sve do ja bih ga zgrabio za grivu i udarao ga dok ne Gata i Akarona. **36** Kad su se Izrailci vratili iz umre. **37** Tvoj sluga je ubio lava i medveda, pa potere za Filistejcima, opljačkali su njihov tabor. će i ovaj neobrezani Filistejac proći kao jedan **38** A David je uzeo Filistejevu glavu i doneo od njih, zato što je vredao bojne redove Boga je u Jerusalim. Njegovo oružje je stavio u svoj živoga.“ **39** David još dodade: „Gospod koji me šator. **50** Kad je Saul video da David izlazi protiv je izbavio od lava i medveda, on će me izbaviti Filistejca, upitao je Avenir, zapovednika vojske: i od ovog Filistejca.“ Saul na to reče Davidu: „Avenir, čiji je sin taj mladić?“ Avenir odgovori: „Idi, i neka Gospod bude s tobom!“ **40** Tada je „Tvoga mi života, care, ne znam.“ **51** Car mu Saul obukao Davidu svoje ratno odelo; stavio reče: „Raspitaj se čiji je sin taj mladić.“ **52** Kad mu je bronzana kacigu na glavu, i obukao mu se David vratio pošto je ubio Filistejca, Avenir oklop. **53** Zatim mu je pripasao svoj mač preko ga dovede pred Saula. Filistejeva glava mu je odela. David je pokušao da hoda, ali kako nije još bila u ruci. **54** Saul ga upita: „Čiji si ti sin, navikao na to, rekao je Saulu: „Ne mogu da mladić?“ David odgovori: „Sin sam tvoga služe hodam u ovome, jer nisam navikao.“ Zato je Jeseja Vitlejemca.“

David skinuo to sa sebe. **41** David uze svoj štap, izabra iz potoka pet glatkih kamenova, i stavi ih u džep svoje pastirske torbe, pa s pračkom u ruci ode pred Filistejca. **42** A Filistejac, pred kojim je išao štitonoša, primicao se sve bliže Davidu. **43** Filistejac je pogledao, pa kad je video Davida, podsmehnuo mu se, jer je bio mlad, rumenih obraza i lepog izgleda. **44** Filistejac reče Davidu: „Zar sam ja pseto da na mene izlaziš sa štapom?“ Kad je Filistejac isproklinjao Davida svojim bogovima, **45** rekao mu je: „Dodri k meni, da dam tvoje telo pticama nebeskim i zverima poljskim.“ **46** David mu odvrti: „Ti ideš na mene s mačem, kopljem i kopljicom, a ja idem na tebe u ime Gospoda nad vojskama, Boga Izraeljevih bojnih redova, koje si ti vredao. **47** Još danas će te Gospod predati u moje ruke, a ja će te ubiti i odseći ti glavu. Još danas će dati leševe iz filistejskog tabora pticama nebeskim i zverima zemaljskim. Tako će sva zemlja znati da ima Boga u Izraelju. **48** A znaće i sav ovaj zbor da Gospod ne spasava mačem i kopljem. Naime, bitka pripada Gospodu, i on će vas predati u naše ruke.“ **49** Kad je Filistejac krenuo da se približava Davidu, David brzo istrča na bojište u susret Filistejcu. **50** David segnu rukom u torbu i uze odande kamen, baci ga iz pračke, i pogodi Filistejca u čelo. Kamen mu se zari u čelo i on pade licem na zemlju. **51** Tako je David svladao Filistejca pračkom i kamenom: udario ga je i ubio bez mača u ruci. **52** Onda je David potrcao i stao nad Filistejcem, uzeo njegov mač, izvadio ga iz korica i ubio ga. Zatim mu je njime odsekao glavu. Kad su Filistejci videli da je njihov junak poginuo, dali su se u beg. **53** Tada su se digli ljudi iz Izraelja i Jude, pa su uz bojni poklik gonili Filistejce sve

18 Kad je David završio razgovor sa Saulom, Jonatanova duša se vezala za Davidovu dušu, i Jonatan ga je zavoleo kao samoga sebe. **2** Tog dana ga je Saul zadržao kod sebe i nije mu dao da se vrati kući svoga oca. **3** A Jonatan je sklopio savez s Davidom, jer ga je voleo kao samoga sebe. **4** Jonatan je skinuo plašt koji je nosio na sebi i dao ga Davidu zajedno s odorom. Dao mu je čak i svoj mač, svoj luk i svoj opasač. **5** David je bio uspešan na svim pohodima na koje ga je Saul slao, pa ga je Saul postavio kao zapovednika nad vojskom. To je bilo milo svemu narodu i Saulovim slugama. **6** Prilikom njihovog povratka, kad se David vratio pošto je ubio Filistejca, izlazile su žene iz svih izrailjskih gradova u susret caru Saulu pevajući, igrajući, i veseleći se uz bubnjeve i cimbale. **7** Žene su se radovale i pevajući odgovarale jedna drugoj: „Saul pobi svoje hiljade, a David desetine hiljada.“ **8** Saul se veoma naljutio; ozlojedile su ga te reči. Rekao je: „Davidu su dodelili desetine hiljada, a meni samo hiljade. Još mu samo treba carstvo!“ **9** Od tog dana je Saul popreko gledao Davida. **10** Sutradan zao duh od Boga napade Saula, tako da je počeo da mahnita po kući. David je svirao liru kao obično. Saul je u ruci imao koplje. **11** On baci koplje govoreći u sebi: „Pričovaću Davida za zid!“ Ali David mu se dvaput izmaknuo. **12** Saul se bojao Davida, jer je Gospod bio s njim, a od Saula je bio odstupio. **13** Zato ga je Saul uklonio iz svoje blizine i postavio ga kao zapovednika nad hiljadu. Tako je David odlazio i vraćao se na čelu naroda. **14** David je bio uspešan u svim svojim poduhvatima jer je Gospod bio s njim. **15** Kad je Saul video da je David veoma uspešan spopao ga

je strah od njega. **16** Sav je Izrailj i Juda voleo govorio dobro o Davidu. Rekao mu je: „Neka Davida jer je odlazio i vraćao se njima na čelu. se car ne ogreši o svog slugu Davida, jer se on **17** Saul reče Davidu: „Evo, daću ti svoju stariju nije ogrešio o tebe. Naprotiv, od njegovih dela čerku, Meravu, za ženu. Samo mi budi hrabar i imao si veliku korist. **5** On je doveo svoj život vodi ratove Gospodnje.“ Saul je mislio u sebi: u opasnost; ubio je Filistejca, a Gospod je dao „Neću da se moja ruka digne na njega, nego neka veliko izbavljenje svem Izraelju. Ti si to video i strada od filistejske ruke.“ **18** David odgovori radovao se. Zašto bi se ogrešio o nevinu krv i Saulu: „Ko sam ja i ko mi je rod, i šta je dom moga ubio svog slugu Davida bez razloga?“ **6** Saul je oca u Izraelju, da budem carev zet?“ **19** Ali kad poslušao Jonatana, a onda se zakleo: „Tako živ je došlo vreme da Meravu, Saulovu čerku, daju bio Gospod, David neće poginuti!“ **7** Jonatan je Davidu, dali su je Adrilu Meolačaninu za ženu. **20** tada pozvao Davida i javio mu sve što je rečeno. Međutim, Saulova čerka Mihala je voleta Davida. Zatim je Jonatan doveo Davida k Saulu, pa mu Kad su to javili Saulu, on je bio zadovoljan. **21** je služio kao pre. **8** Opet je izbio rat. David je Saul je govorio u sebi: „Daću mu je da mu bude izašao, borio se s Filistejcima i naneo im veliki zamka kako bi stradao od filistejske ruke.“ Saul poraz, tako da su se razbežali pred njim. **9** A zao reče Davidu: „Danas možeš da mi postaneš zet s duh od Gospoda spopade Saula dok je sedeо u ovom drugom.“ **22** Saul zapovedi svojim slugama: svojoj kući i držao kopljje u ruci. David je svirao „Recite Davidu nasamo: 'Evo, postao si drag caru, liru. **10** Saul je htio da prikuje Davida kopljem za a vole te i sve njegove sluge; zato budi carev zid, ali se David izmaknuo, te se kopljje zabolo zet.“ **23** Kad su Saulove sluge prenele ove reči u zid. David je pobegao i sklonio se te noći. **11** Davidu, on im odgovori: „Zar vama izgleda kao Tada je Saul poslao glasnike Davidovoj kući da ga sitnica postati carev zet? Ja sam samo siromašan vrebaju i ubiju ujutru. Ali Davidu je njegova žena čovek, i bez ugleda.“ **24** Sluge javiše Saulu: „Ovo Mihala poručila: „Ako se noćas ne skloniš negde, je David rekao.“ **25** Saul na to reče: „Ovako recite sutra će te ubiti.“ **12** Tada je Mihala spustila Davidu: 'Car ne želi nikakav ženidbeni dar, osim Davida kroz prozor, te je on pobegao i sklonio stotinu filistejskih obrezaka, da se car osveti se. **13** Mihala je zatim uzela kip i stavila ga u svojim neprijateljima.“ Saul je mislio da će tako krevet. Onda mu je na glavu stavila navlaku od udesiti da David pogine od ruke Filistejaca. **26** kozje dlake, i pokrila ga pokrivačem. **14** Kad Kad su Saulove sluge prenele Davidu ove reči, je Saul poslao glasnike da odvedu Davida, ona Davidu se svjedelo da bude carev zet. Još pre im je rekla: „Bolestan je.“ **15** Saul je poslao isteku vremena, **27** David se spremi i ode sa glasnike da vide Davida. Rekao je: „Donesite mi svojim ljudima, i pobi dve stotine Filistejaca. ga s posteljom, da ga ubijem!“ **16** Glasnici dođu, Zatim je doneo caru njihove obreske na broj, da kad ono, na postelji kip s navlakom od kozje bi postao carev zet. Tada mu je Saul dao svoju dlake na glavi. **17** Saul reče Mihali: „Zašto si me čerku Mihalu za ženu. **28** Videvši to, Saul je ovako prevarila i pustila moga neprijatelja da shvatio da je Gospod s Davidom, a još je i njegova utekne?“ Mihala odgovori Saulu: „Zato što mi je čerka Mihala voleta Davida. **29** Zato se Saul još rekao: 'Pusti me! Zašto da te ubijem?“ **18** David više bojao Davida. Saul je sve vreme bio Davidov je pobegao i sklonio se. Došao je k Samuilu u neprijatelj. **30** Filistejski knezovi su izlazili u Ramu i ispričao mu sve što mu je Saul učinio. boj, ali kad god su izlazili David je imao više Zatim je otisao sa Samuilom u Najot, pa su tamo uspeha od svih Saulovih slugu. Tako je njegovo boravili. **19** Tada su javili Saulu: „Eno Davida u ime postalo veoma slavno.

19 Saul je rekao svom sinu Jonatanu i svim svojim slugama da bi trebalo ubiti Davida. Međutim, Jonatanu je David bio veoma drag. **2** Jonatan je javio Davidu rekavši: „Moj otac, Saul, gleda da te ubije. Stoga budi na oprezu sledećeg jutra, skloni se negde i kriji se. **3** A ja ću izaći i stati uz mog oca na polju gde ti budeš, pa ću se zauzeti za tebe kod njega. Kad vidim kakva je stvar, javiću ti.“ **4** Jonatan je svome ocu, Saulu,

i oni da prorokuju. **21** Kad su to javili Saulu, on je poslao druge glasnike, ali su i oni počeli da prorokuju. Saul je poslao glasnike po treći put, ali su i ovi prorokovali. **22** Tada je on sam otisao u Ramu. Kad je došao do velikog studenca kod Seka, on upita: „Gde su Samuilo i David?“ „Eno ih u Najotu kod Rame“ – odgovoriše mu. **23** Saul se uputi tamo u Najot kod Rame, ali Duh Božiji

siđe i na njega, te je išao dalje i prorokovao, dok zatim, iznova zakleo Davida svojom ljubavlju, nije stigao u Najot. **24** Zatim je svukao sa sebe jer ga je voleo kao svoj život. **18** Jonatan reče odeću pa je prorokovao pred Samuilom. Onako Davidu: „Sutra je mladi mesec. Primetiće se da go ležao je ceo dan i celu noć. Zato se kaže: „Zar te nema, jer će tvoje mesto biti prazno. **19** Ti siđe je i Saul među prorocima?“

20 David je pobegao iz Najota kod Rame pa je došao k Jonatanu i rekao mu: „Šta sam uradio? Šta je moja krivica? Čime sam se ogrešio o tvoga oca da mi radi o glavi?“ **2** Jonatan mu odgovori: „Daleko bilo! Nećeš ti umreti! Moj otac ne čini ništa, ni veliko ni malo, a da mi to ne poveri. Zašto bi moj otac krio to od mene? To ne može biti.“ **3** David se još zakleo: „Tvoj otac dobro zna da sam stekao twoju naklonost, pa misli: 'Jonatan ne sme saznati za ovo, da se ne bi ožalostio.' Zaista, živoga mi Gospoda, i života mi tvoga, od smrti me deli samo jedan korak.“ **4** Jonatan reče Davidu: „Šta hoćeš da učinim za tebe?“ **5** David odgovori Jonatanu: „Sutra je mладина, a ja moram da sednem s carem za trpezu. Ti me pusti, a ja će se sakriti u polju do treće večeri. **6** Ako tvoj otac primeti da sam odsutan, ti reci: 'David me je usrdno molio da ga pustim da otrči do Vitlejema, svoga grada, jer se tamo prinosi godišnja žrtva za celu porodicu.' **7** Ako on kaže: 'U redu' onda je tvoj sluga bezbedan. A ako plane gnevom, znaj da je rešio da mi naudi. **8** Stoga budi milostiv svome sluzi, jer si stupio s njim u savez Gospodnj. A ako sam skrivio nešto ubij me sam. Zašto bi me vodio k svome ocu?“ **9** Jonatan reče na to: „Daleko bilo! Kad bih zaista znao da je moj otac rešio da ti naudi, zar ti ne bih to javio?“ **10** David reče Jonatanu: „Ko će mi javiti ako tvoj otac odgovori oštros?“ **11** Jonatan odgovori Davidu: „Hajde, izadimo u polje.“ Njih dvojica izađu u polje. **12** Tada Jonatan reče Davidu: „Gospod, Bog Izrailjev, neka mi bude svedok! Prekosutra u ovo vreme, iskušaću svoga oca. Ako odgovor bude povoljan po Davida, a ja ti tada ne pošaljem poruku da ti to obznam, **13** neka Gospod plati Jonatanu i još više. Ako li je moj otac naumio da ti naudi, i to mi otkrije, ja će te pustiti da odes u miru. Neka Gospod bude s tobom kao što je bio s mojim ocem. **14** Ako još budem bio živ, ti ćeš mi iskazati Gospodnju milost, kako ne bih poginuo. **15** A ti nemoj nikada uskratiti milosti mome domu, čak i kad Gospod istrebi Davidove neprijatelje s lica zemlje.“ **16** Tako je Jonatan sklopio savez s domom Davidovim, govoreći: „Neka Gospod traži račun od Davidovih neprijatelja.“ **17** Jonatan je,

jer ga je voleo kao svoj život. **18** Jonatan reče prekosutra i idi na ono mesto gde si se sakrio kad se stvar dogodila, i ostari kod kamena Ezela. **20** Ja će odapeti tri strele pokraj kamena, kao da gađam metu. **21** Evo, ja će poslati momku k tebi da nade strele. Ako kažem momku: 'Evo, strele su onde kraj tebe, donesi ih!', ti onda dodji, jer si bezbedan; nema opasnosti, tako bio živ Gospod! **22** A ako kažem momku: 'Evo, strele su tamo podalje od tebe', ti idi, jer te Gospod šalje. **23** Što se tiče ovoga što smo se ja i ti dogovorili, znaj: Gospod je svedok između mene i tebe doveka.“ **24** Tako se David sakrio u polju. Došao je mladi mesec i car je seo za sto da jede. **25** Kad je car, po svom običaju, seo na mesto do zida, Jonatan je ustao, a Avenir je seo do Saula. Davidovo mesto je bilo prazno. **26** Saul nije ništa rekao tog dana, misleći: „Nešto mu se dogodilo. Mora da je nečist; svakako je nečist.“ **27** Međutim, Davidovo mesto je bilo prazno i narednog dana nakon mladog meseca. Saul upita svoga sina Jonatana: „Zašto sin Jesejev nije došao na obed ni juče ni danas?“ **28** Jonatan odgovori Saulu: „David me je usrdno molio da ga pustim da ode do Vitlejema. **29** Rekao je: 'Pusti me, molim te, jer naša porodica prinosi žrtvu u gradu. Brat mi je to lično naložio. Sad, ako sam stekao twoju naklonost, dozvoli mi da skoknem i vidim svoju braću.' Zato nije došao za carev sto.“ **30** Saul na to planu gnevom na Jonatana i reče: „Izrode i buntovnič! Zar ja ne znam da si stao na stranu Jesejevog sina, na svoju sramotu, i na sramotu majke koja te je rodila? **31** Jer sve dok sin Jesejev živi na zemlji nećeš biti bezbedan ni ti ni tvoje carstvo. Zato pošalji po njega, neka ga dovedu k meni, jer je zasluzio smrt.“ **32** Jonatan odgovori svome ocu Saulu: „Zašto mora da se pogubi? Šta je učinio?“ **33** Tada Saul baci kopanje na Jonatana da ga probode. Jonatan je shvatio da je njegov otac rešio da ubije Davida. **34** Jarostan, Jonatan ustane od stola. Tog drugog dana mladog meseca nije jeo, jer mu je bilo žao Davida što ga je njegov otac osramotio. **35** Ujutro je Jonatan izašao u polje na sastanak s Davidom. S njim je bio i jedan mladi momak. **36** Jonatan reče momku: „Potrči i nađi strele koje će odapeti!“ Momak potrča, a Jonatan odape strelu preko njega. **37** Kad je momak došao do mesta kuda je odapeo strelu, Jonatan viknu za momkom govoreći: „Nije li strela tamo podalje

od tebe?" 38 „Požuri, ne stoj!" – doviknu Jonatan pobi svoje hiljade, a David desetine hiljada?" za njim. Jonatanov momak pokupi strele i vrati 12 David se veoma zabrinuo zbog ovih reči, i se svome gospodaru. 39 Momak nije znao ništa; veoma se uplašio Ahisa, cara Gata. 13 Zato je samo su Jonatan i David znali u čemu je stvar. počeo da se pretvara pred njima kao da nije 40 Tada je Jonatan dao momku svoje oružje i pri čistoj pameti u njihovim rukama: škrabao rekao mu: „Odnesi ovo u grad.“ 41 Momak ode, je po gradskoj kapiji i puštao da mu bale cure a David izade iz svog skrovišta na jugu, pade niz bradu. 14 Tada Ahis reče svojim slugama: ničice na zemlju i pokloni se tri puta. Zatim su „Eto, vidite da je čovek lud. Zašto ga dovode se izljubili, pa su plakali zajedno, naročito David. k meni? 15 Zar nemam dovoljno ludaka, pa ste 42 Tada Jonatan reče Davidu: „Idi u miru, jer doveli ovoga k meni da luduje preda mnom? Zar smo se zakleli jedan drugome u ime Gospodnje, će mi takav ući u kuću?"

rekavši: "Gospod neka bude svedok između mene i tebe, i između mog potomstva i tvog potomstva doveka." David je zatim ustao i otišao, a Jonatan se vratio u grad.

21 David je došao u Nov k svešteniku Ahimeleku. Drhteći od straha Ahimelek glavar. S njim je bilo oko četiri stotine ljudi. podje Davidu u susret, i upita ga: „Zašto si sam i nema nikoga s tobom?" 2 David odgovori i nema nikoga s tobom?" 2 David odgovori obratio se moavskom caru: „Dovolji da se moj svešteniku Ahimeleku: „Car mi je zapovedio otac i moja majka sklone kod vas dok ne vidim rekavši mi: 'Niko ne sme da zna zašto te šaljem Šta će Bog učiniti sa mnom.' 4 Tako ih je doveo k i Šta sam ti zapovedio.' Momke sam poslao na moavskom caru, pa su ostali s njim dokle god je jedno mesto gde ćemo se sastati. 3 A sad, Šta David bio u skrovištu. 5 Tada prorok Gad reče imaći pri ruci? Daj mi pet hlebova, ili Šta god ti se Davidu: „Nemoj ostati u skrovištu, nego idi u nađe." 4 Sveštenik odgovori Davidu: „Nemam Judinu zemlju." David ode i dođe u šumu Aret. običnog hleba pri ruci, već samo posvećeni 6 Saul je dočuo da se pojavio David i ljudi koji hleb, pod uslovom da su se momci uzdržavali su bili s njim. Saul je tada bio u Gavaji i sedeо od žena." 5 David odgovori svešteniku: „Žene pod tamariskom. U ruci je držao koplje a sve su nam svakako bile uskraćene, kao i uvek kad njegove sluge stajale su oko njega. 7 Tada Saul odlazim na zadatak. Tela momaka su čista, čak i reče svojim slugama koji su stajali oko njega: na običnom putovanju, a koliko preće im tela „Čujte, Venijaminovci! Zar će sin Jesejev dati biti čista danas!" 6 Tada mu je sveštenik dao svima vama polja i vinograde? Hoće li da vas sve posvećene hlebove, jer tamo nije bilo običnog postavi za zapovednike nad hiljadu ili stotinu? 8 hleba, osim prinesenog hleba, koji se uklanjao Zašto ste se onda urotili protiv mene? Jer niko mi ispred Gospoda da se zameni toplim hlebom ne javlja da je moj sin sklopio savez sa Jesejevim onoga dana kad se stari odnosio. 7 Međutim, sinom! I niko ne mari za mene, i ne javlja mi da toga se dana zatekao tamo jedan od Saulovih je moj sin podstakao mog slugu da me vreba slugu, koji se zadržao pred Gospodom. Zvao se iz zasede, kao što je to danas." 9 Doik Edomac, Doik Edomac, a bio je nadzornik Saulovih pastira. koji je stajao sa Saulovim slugama, odgovori: 8 David reče Ahimeleku: „Imać li ovde pri sebi „Video sam kad je Jesejev sin došao u Nov k kakvo koplje, ili mač? Nisam, naime, poneo ni Ahimeleku, Ahituvovom sinu. 10 Ahimelek je svoj mač, ni svoje oružje, jer je carev posao upitao Gospoda za njega i dao mu hrane. Dao mu bio hitan." 9 Sveštenik odgovori: „Ovde je mač je i mač Filistejca Golijata." 11 Tada je car poslao Golijata Filistejca koga si ubio u dolini Ili. Evo, po sveštenika Ahimeleka, sina Ahituvu, i sav dom zamotan je ovde u plaštu iza efoda. Uzmi ga ako njegovog oca, sveštenike u Novu. Svi su oni došli hoćeš; drugoga osim ovoga nema ovde." David pred cara. 12 Saul reče: „Čuj sad, sine Ahituve!" odgovori: „Takvoga nigde nema, daj mi ga!" 10 On odgovori: „Evo me, gospodaru!" 13 Saul mu David se diže tog dana i pobeže od Saula. Onda je reče: „Zašto ste se urotili protiv mene, ti i Jesejev došao k Ahisu, cara Gata. 11 Ahisove sluge su sin? Ti si mu dao hleb i mač, i pitao za njega govorile Ahisu: „Nije li ovo David, car zemlje? Gospoda, da bi se digao na mene i vrebao me iz Nisu li o njemu pevali, igrajući i govoreći: 'Saul zasede, kao ovoga dana." 14 Ahimelek odgovori

caru: „A ko je od svih carevih slugu tako veran reče: „Gospode, Bože Izrailjev, tvoj je sluga čuo kao David, a još i carev zet, zapovednik twoje da se Saul sprema da dode u Keilu da razori grad telesne straže, poštovan u tvom domu? 15 Zar je zbog mene. 11 Hoće li me meštani Keile predati danas prvi put da sam za njega pitao Gospoda? u njegove ruke? Dolazi li Saul kao što je čuo tvoj Daleko bilo! Neka car ne optužuje time svoga sluga? Gospode, Bože Izrailjev, reci svome sluzi.“ slugu niti koga iz doma moga oca! Tvoj sluga Gospod odgovori: „Dolazi.“ 12 David nastavi: ništa nije znao od sveta tog!“ 16 A car reče: „Hoće li meštani Keile predati mene i moje ljude „Zacelo ćeš poginuti, Ahimeleče, i ti i dom tvoga u Saulove ruke?“ Gospod odgovori: „Predaće oca!“ 17 Car zapovedi stražarima: „Okrenite se i [vas].“ 18 Tada su se digli David i njegovi ljudi, pogubite sveštenike Gospodnje, jer su se udružili njih oko šest stotina, i otišli iz Keile idući s s Davidom; znali su da je pobegao a nisu mi mesta na mesto. Kad su Saulu javili da je David javili. „Ali careve sluge se nisu usudile da podignu pobegao, on je obustavio pohod. 14 David je ruku da ubiju sveštenike Gospodnje. 18 Tada car boravio u pustinji, po skrovištima; nastanio se u reče Doiku: „Okreni se ti i pogubi sveštenike!“ gorju pustinje Zif. Saul ga je neprestano tražio Doik Edomac se okrene i ubije sveštenike. Tog ali ga Gospod nije dao u njegove ruke. 15 David dana je pobjio osamdeset pet ljudi koji su nosili je video da je Saul izašao u pohod da mu oduzme laneni efod. 19 I Nov, sveštenički grad, su pobili život, i zato je ostao u pustinji Zif, kod Horeša. oštrim mačem: muškarce i žene, decu i dojenčad, 16 Tada se Jonatan, Saulov sin, spremio i otišao volove, magarce i ovce. 20 Ipak, umakao je jedan k Davidu u Horeš, te mu je ulio pouzdanje u od sinova Ahimeleka, sina Ahituvova, po imenu Gospoda. 17 Jonatan mu reče: „Ne boj se, jer te Avijatar, pa je pobegao za Davidom. 21 Tada neće stići ruka moga oca, Saula. Ti ćeš carevati je Avijatar ispričao Davidu kako je Saul pobjio nad Izrailjem a ja ću biti drugi do tebe. Čak i moj sveštenike Gospodnje. 22 David reče Avijataru: otac zna to.“ 18 Zatim su njih dvojica sklopili „Znao sam onoga dana kad je Doik Edomac bio savez pred Gospodom. David je ostao u Horešu a tamo da će jamačno javiti Saulu. Ja sam kriv za Jonatan se vratio kući. 19 A Zifejci dodoše Saulu sve živote iz doma tvoga oca. 23 Ostani sa mnom; u Gavaju i rekoše: „Ne krije li se David kod nas po ne boj se, jer onaj koji traži tvoj život takođe skrovištima kod Horeša, na brdu Ehele, južno od traži moj život. Kod mene ćeš biti bezbedan.“ Jesimona? 20 Sada, neka car dođe dole, ako mu je

23 Davidu su javili: „Eno, Filistejci ratuju protiv Keile i pljačkaju gumna.“ 2 Tada je David pitao Gospoda: „Da li da idem i napadnem te Filistejce?“ Gospod odgovori Davidu: „Idi, napadni Filistejce i spasi Keilu.“ 3 Rekoše Davidu njegovi ljudi: „Vidi, mi strahujemo i tu u Judi, a šta će biti ako odemo u Keilu protiv filistejske vojske?!“ 4 David je ponovo upitao Gospoda, i Gospod mu je odgovorio: „Spremi se i siđi u Keilu jer ću izručiti Filistejce u tvoje ruke.“ 5 David ode sa svojim ljudima u Keilu, stupi u boj protiv Filistejaca, otera njihova stada i nanese im veliki poraz. Tako je David spasao meštane Keile. 6 A kad je Avijatar, Ahimelekov sin, pobegao k Davidu u Keilu, sa sobom je poneo Efod. 7 Kad je Saulu bilo javljeno da je David došao u Keilu, Saul je rekao: „Bog mi ga je predao u ruke, jer je samog sebe zatvorio, kad je ušao u grad s kapijama i prevornicom.“ 8 Tada je Saul sazvao sav narod na boj, da siđe u Keilu i da opkoli Davida i njegove ljudе. 9 Kad je David doznao da mu Saul smišlja zlo, rekao je svešteniku, Avijataru: „Donesi Efod.“ 10 David

reče: „Gospode, Bože Izrailjev, tvoj je sluga čuo da se Saul sprema da dode u Keilu da razori grad telesne straže, poštovan u tvom domu? 15 Zar je zbog mene. 11 Hoće li me meštani Keile predati danas prvi put da sam za njega pitao Gospoda? u njegove ruke? Dolazi li Saul kao što je čuo tvoj Daleko bilo! Neka car ne optužuje time svoga sluga? Gospode, Bože Izrailjev, reci svome sluzi.“ slugu niti koga iz doma moga oca! Tvoj sluga Gospod odgovori: „Dolazi.“ 12 David nastavi: ništa nije znao od sveta tog!“ 16 A car reče: „Hoće li meštani Keile predati mene i moje ljude „Zacelo ćeš poginuti, Ahimeleče, i ti i dom tvoga u Saulove ruke?“ Gospod odgovori: „Predaće oca!“ 17 Car zapovedi stražarima: „Okrenite se i [vas].“ 18 Tada su se digli David i njegovi ljudi, pogubite sveštenike Gospodnje, jer su se udružili njih oko šest stotina, i otišli iz Keile idući s s Davidom; znali su da je pobegao a nisu mi mesta na mesto. Kad su Saulu javili da je David javili. „Ali careve sluge se nisu usudile da podignu pobegao, on je obustavio pohod. 14 David je ruku da ubiju sveštenike Gospodnje. 18 Tada car boravio u pustinji, po skrovištima; nastanio se u reče Doiku: „Okreni se ti i pogubi sveštenike!“ gorju pustinje Zif. Saul ga je neprestano tražio Doik Edomac se okrene i ubije sveštenike. Tog ali ga Gospod nije dao u njegove ruke. 15 David dana je pobjio osamdeset pet ljudi koji su nosili je video da je Saul izašao u pohod da mu oduzme laneni efod. 19 I Nov, sveštenički grad, su pobili život, i zato je ostao u pustinji Zif, kod Horeša. oštrim mačem: muškarce i žene, decu i dojenčad, 16 Tada se Jonatan, Saulov sin, spremio i otišao volove, magarce i ovce. 20 Ipak, umakao je jedan k Davidu u Horeš, te mu je ulio pouzdanje u od sinova Ahimeleka, sina Ahituvova, po imenu Gospoda. 17 Jonatan mu reče: „Ne boj se, jer te Avijatar, pa je pobegao za Davidom. 21 Tada neće stići ruka moga oca, Saula. Ti ćeš carevati je Avijatar ispričao Davidu kako je Saul pobjio nad Izrailjem a ja ću biti drugi do tebe. Čak i moj sveštenike Gospodnje. 22 David reče Avijataru: otac zna to.“ 18 Zatim su njih dvojica sklopili „Znao sam onoga dana kad je Doik Edomac bio savez pred Gospodom. David je ostao u Horešu a tamo da će jamačno javiti Saulu. Ja sam kriv za Jonatan se vratio kući. 19 A Zifejci dodoše Saulu sve živote iz doma tvoga oca. 23 Ostani sa mnom; u Gavaju i rekoše: „Ne krije li se David kod nas po skrovištima kod Horeša, na brdu Ehele, južno od traži moj život. Kod mene ćeš biti bezbedan.“ Jesimona? 20 Sada, neka car dođe dole, ako mu je po volji, a naše je da ga izručimo u careve ruke.“ 21 Saul odgovori: „Neka vas Gospod blagosloví zato što ste se sažalili na mene. 22 Idite sad i još se bolje pripremite; izvidite i doznaјte gde je mesto na kome se zadržava, i ko ga je tamo video. Rečeno mi je, naime, da je veoma prepreden. 23 Izvidite, dakle, i doznaјte za svako skrovište gde se krije. Kad to pouzdano utvrđite, vratite se k meni. Onda ću ja poći s vama, pa ako je u tom kraju, tragaću za njim po svim rodovima u Judi.“ 24 Oni su se zatim digli i otišli u Zif pre Saula. David i njegovi ljudi bili su u pustinji Maon, u Aravi, južno od Jesimona. 25 Saul i njegovi ljudi krenu u potragu. Kad su to javili Davidu, on je sišao do stene, te je boravio u pustinji Maon. Saul je to čuo, pa je krenuo u poteru za Davidom u pustinju Maon. 26 Saul je išao jednom stranom planine a David je sa svojim ljudima išao drugom stranom planine. David se žurio da umakne Saulu, jer su Saul i njegovi ljudi opkoljavali Davida i njegove ljudе da ih zarobe. 27 Uto je došao glasnuk k Saulu i rekao mu: „Brzo dodi, jer su Filistejci napali zemlju!“ 28 Tada je Saul obustavio poteru za Davidom, i otišao da

se suprotstavi Filistejcima. Zato se ono mesto provalo „Stena razdvajanja“. **29** Odande je David otisao u skrovišta En-Gedija i tamo se nastanio.

24 Kad se Saul vratio iz pohoda na Filistejce, javili su mu: „Eno Davida u pustinji En-Gedi!“ **2** Tada Saul povede sa sobom tri hiljade momaka iz celog Izrailja i ode da traži Davida po Liticama divokoza. **3** Saul dođe do ovčijih torova pored puta. Tamo je bila jedna pećina i Saul uđe u nju radi nužde. Međutim, David i njegovi ljudi sedeli su na kraju pećine. **4** Rekoše Davidu njegovi ljudi: „Evo, danas je dan za koji ti je Gospod rekao: 'Predaću tvog neprijatelja u twoje ruke, da učiniš s njim što ti je milo.'“ David ustane i neprimetno odseče rub Saulovog plašta. **5** David je odmah zatim osetio grižu savesti što je odsekao rub Saulovog plašta. **6** On reče svojim ljudima: „Sačuvaj me Gospode da učinim takvu stvar svome gospodaru, pomazaniku Gospodnjem. Zar na njega da podignem ruku? Pa on je pomazanik Gospodnji!“ **7** Tako je David ovim rečima ukorio svoje ljude, i nije im dao da ustanu na Saula. A Saul je izašao iz pećine i pošao svojim putem. **8** Onda je i David ustao i izašao iz pećine, pa je povikao za Saulom: „Gospodaru moj, care!“ Saul se obazre, a David padne ničice i pokloni se licem do zemlje. **9** David reče Saulu: „Zašto slušaš ljude, koji ti govore: 'David želi twoju propast?' **10** Evo, ovog dana si video svojim očima da te je danas Gospod predao u moje ruke u ovoj pećini. Rekli su mi da te ubijem, a ja sam te poštedeo. Rekao sam: 'Neću podići ruku na svoga gospodara, jer on je pomazanik Gospodnji.' **11** Oče moj, dobro pogledaj rub svoga plašta u mojoj ruci. Ja sam, naime, odsekao rub tvoga plašta, a nisam te ubio. Znaj i shvati da nisam krv za zločin ili pobunu. Ja nisam sagrešio protiv tebe, a ti vrebaš moj život da mi ga oduzmeš. **12** Neka Gospod presudi između mene i tebe! Gospod neka me osveti na tebi, ali moja te ruka neće taći. **13** Kao što kaže drevna izreka: 'Od opakih dolazi opako delo.' Zato te moja ruka neće taći. **14** Na koga je izašao car Izrailjev? Koga to goniš? Mrtvog psa, običnu buvu! **15** Gospod neka bude sudija; on neka presudi između mene i tebe. Neka on razmotri i zastupa moj slučaj; on neka me izbavi iz twoje ruke.“ **16** Kad je David izgovorio ove reči Saulu, reče Saul: „Da li je to tvoj glas, sine Davide?“ – i glasno zaplaka. **17** On reče Davidu: „Ti si pravedniji od mene, jer si mi učinio dobro, iako sam ti naneo зло. **18** Sam si rekao danas

kako si mi učinio dobro: Gospod me je predao u twoje ruke, a ti me nisi ubio. **19** Kad čovek nađe na svog neprijatelja, hoće li ga pustiti da ode u miru? Neka te Gospod nagradi dobrim za to kako si se danas poneo prema meni. **20** Sada znam da ćeš jamačno postati car i da će se carstvo Izrailjevo učvrstiti u twojoj ruci. **21** Zato mi se sada zakuni Gospodom da nećeš istrebiti moje potomstvo posle mene, i da nećeš zatrti moje ime iz doma moga oca.“ **22** David se zakle Saulu. Saul se vrati svojoj kući a David i njegovi ljudi odu u gorsko skrovište.

25 Samuil je umro i sav se Izrailj okupio. Oplakali su ga i sahranili u Rami, njegovom domu. A David se digne i siđe u pustinju Faran. **2** Bio neki čovek u Maonu koji je imao gazdinstvo u Karmilu. Čovek je bio veoma bogat; imao je tri hiljade ovaca, i hiljadu koza. Baš u to vreme je strigao svoje ovce u Karmilu. **3** Čovek se zvao Naval, a njegova žena se zvala Avigeja. Žena je bila razborita i lepa, ali je čovek bio težak i zao; bio je od roda Halevova. **4** David je u pustinji čuo da Naval striže svoje ovce, **5** pa je poslao deset momaka i rekao im: „Idite u Karmil. Kad dođete k Navalu pozdravite ga u moje ime. **6** Recite: 'U zdravlje! Mir tebi i tvome domu, i mir svemu što imаш! **7** Čuo sam da strižeš ovce. Tvoji pastiri su boravili kod nas, ali mi im nismo nauđili, niti im je išta nestalo dok su bili u Karmilu. **8** Pitaj svoje momke pa će ti reći. Stoga pokaži blagonaklonost prema mojim momcima, jer smo došli u svečan dan. Daj, molim te, svojim slugama i svome sinu Davidu što ti se nađe pri ruci.“ **9** Davidovi momci su došli, i preneli Navalu sve te reči u Davidovo ime, pa su pričekali. **10** Naval odgovori Davidovim slugama: „Ko je David? Ko je sin Jesejev? Mnogo je danas slugu koji se odmeću od svojih gospodara. **11** Zar da uzmem svoj hleb, svoju vodu i svoju stoku, koju sam zaklao za ljude koji mi strižu ovce, da bih to dao ljudima o kojima ne znam odakle su?“ **12** Davidovi momci se okrenu i vrate putem kojim su došli. Kad su se vratili preneli su Davidu sve te reči. **13** Tada David reče svojim ljudima: „Neka svako pripaše svoj mač!“ David je takođe pripasao svoj mač. Za Davidom je otišlo oko četiri stotine ljudi, a dve stotine ih je ostalo kod opreme. **14** Tada je jedan od momaka javio Avigejiju, Navalovožu ženi: „Evo, David je iz pustinje poslao glasnike da požele blagoslov našem gospodaru, a on ih je nagradio. **15** Ti ljudi su bili veoma dobri prema nama; nisu

nam naudili, niti nam je išta nestalo za sve vreme gospodaru, ti se onda seti svoje sluškinje.“ **32** dok smo bili u polju blizu njih. **16** Oni su nam bili David odgovori Avigeji: „Neka je blagosloven kao bedem i noću i danju, sve vreme dok smo bili Gospod, Bog Izrailjev, koji te je poslao danas s njima napasajući ovce. **17** Ti sad primi na znanje da me sretneš. **33** Neka je blagoslovena tvoja i vidi šta ćeš da radiš, jer je određena propast razboritost i neka si blagoslovena ti što si me našem gospodaru i svem njegovom domu. A s danas sprečila da prolijem krv i uzmem pravdu njim niko ne može razgovarati, jer je ništarija.“ u svoje ruke. **34** Jer živoga mi Gospoda, Boga **18** Avigeja brzo uzme dve stotine hlebova, dve Izrailjevog, koji mi nije dao da ti učinim zlo, da mešine vina, pet zgotovljenih ovaca, pet merica nisi požurila da me sretneš, Navalu ne bi ostalo prženog žita, stotinu grozdova suvog grožđa i do zore nijedno muško!“ **35** David je primio od dve stotine kolača od smokava, i natovari ih nje ono što mu je donela, pa joj je rekao: „Vrati na magarce. **19** Onda je rekla svojim slugama: se u miru svojoj kući. Evo, poslušao sam te i „Podite ispred mene a ja ću doći za vama.“ **36** Kad se Avigeja vratala Svome mužu Navalu nije ništa rekla. **20** Dok je Navalu, on je u svojoj kući imao gozbu dostačnoj jašući na magarcu silazila zaklonjena plaminom, cara. Naval je bio dobre volje jer je bio veoma u susret su joj dolazili David i njegovi ljudi, tako pijan. [Zato] mu nije ništa rekla do jutra. **37** da se susrela s njima. **21** David je govorio u sebi: Ujutru, kad se Naval otreznio od vina, njegova „Uzalud sam čuvao ovome sve što ima u pustinji. žena mu ispriča sve što se dogodilo. Tada ga Ništa od svega što ima nije nestalo. Sada mi je izdade srce u grudima, i on osta nepokretan kao vratio zlo za dobro. **22** Neka Gospod učini tako kamen. **38** Desetak dana kasnije Gospod udari Davidovim neprijateljima i još više, ako Navalu Naval i on umre. **39** Kad je David čuo da je Naval do jutra ostavim na životu i jedno muško od umro, rekao je: „Neka je blagosloven Gospod svega što ima.“ **23** Kad je Avigeja ugledala Davida koji se zauzeo za mene kada mi je Naval naneo brzo je sjahala s magarca, pa je pala ničice pred uvredu; i on je sprečio svoga slugu da ne učini Davida i poklonila se do zemlje. **24** Bacivši se pred zlo. Gospod je svalio Navalovo zlo na njegovu njegove noge rekla je: „Gospodaru, neka krivica glavu.“ Potom je David poslao poruku Avigeji padne na mene! Dozvoli svojoj sluškinji da ti da će je uzeti za ženu. **40** Davidove sluge su se obratili! Poslušaj reči svoje sluškinje! **25** Neka došle k Avigeji u Karmil i rekli: „David nas je moj gospodar ne obraća pažnju na onu ništariju poslao k tebi da te uzme za ženu.“ **41** Avigeja Naval; jer on je onakav kakvo mu je ime. Zove se je ustala, poklonila se licem do zemlje, i rekla: 'Naval', i bezumlje ga prati. A twoja sluškinja nije „Evo twoje sluškinje, koja je spremna da služi videla momke koje je moj gospodar poslao. **26** A i da pere noge slugama svoga gospodara.“ **42** sad, gospodaru, živoga mi Gospoda, i živ mi bio Avigeja je brzo ustala i uzjahala magarca, a pet ti, Gospod te je sprečio da počiniš krvoproljeće i njenih sluškinja ju je pratilo. Tako je otišla za da uzmeš pravdu u svoje ruke. Neka prođu kao glasnicima i postala njegova žena. **43** David se Naval twojih neprijatelj, i oni koji žele zlo mome oženio još i Ahinoamom iz Jezraela, pa su mu obe gospodaru. **27** A ovaj dar što je donela twoja bile žene. **44** Naime, Saul je svoju čerku Mihalu, sluškinja svome gospodaru, neka se da momcima Davidovu ženu, dao Faltiju, sinu Laisa, iz Galima, koji prate moga gospodara. **28** Oprosti prestup svojoj sluškinji! A Gospod će zaista učvrstiti tvoj dom, jer moj gospodar vodi Gospodnje ratove. Zato neka se ne nađe na tebi zlo za svega tvoga veka. **29** Pa ako ko i krene da te progoni, i radi ti o glavi, život mog gospodara biće čuvan u riznici života kod Gospoda, Boga tvoga, a živote tvojih neprijatelja baciće kao iz pračke. **30** A kad Gospod učini mom gospodaru svako dobro koje ti je obećao i postavi te za vladara nad Izrailem, **31** neka ovo ne tereti twoju savest i tako postane kamen spoticanja mome gospodaru da je bezrazložno prolio krv i da je uzeo pravdu u svoje ruke. A kad Gospod iskaže dobrotu mome

26 Dodu Zifejci k Saulu u Gavaju i kažu mu: „Ne krije li se David na brdu Eheli, nasuprot Jesimona?“ **2** Saul ustane i ode u pustinju Zif s tri hiljada biranih Izrailjaca da traži Davida u pustinji Zif. **3** Saul se utaborio kraj puta na brdu Eheli, što je nasuprot Jesimona. David, koji je boravio u pustinji, video je da je Saul došao u pustinju za njim. **4** David je poslao izvidnicu, te je doznao da je Saul zaista došao. **5** Tada je David ustao i došao na mesto gde se Saul utaborio. David je video mesto gde su legli Saul i Avenir, sin Nerov, zapovednik Saulove vojske. Saul je spavao u taboru, a ljudi su se utaborili oko njega. **6** David

upita Ahimeleka Hetita i Avisaja, sina Serujina, Eto, postupio sam nerazumno i učinio veliku Joavovog brata: „Ko će sići sa mnom u tabor k grešku.“ **22** David odgovori: „Evo carevog koplja. Saulu?“ Avisaj odgovori: „Ja ću poći s tobom.“ **7** Neka dođe jedan od momaka da ga uzme. **23** David s Avisajem dođe k ljudima po noći. Saul je A Gospod neka plati svakom čoveku po svojoj ležao spavajući u taboru. Kod uzglavlja mu je pravdi i vernošti! Jer Gospod te je danas predao bilo zabodenog koplje. Avenir i ljudi su spavalii u moje ruke, ali ja nisam htio da podignem ruku oko njega. **8** Avisaj reče Davidu: „Danas ti je na pomazanika Gospodnjeg. **24** I, eto, kao što je Bog izručio u ruke tvoga neprijatelja. Zato mi ovoga dana tvoj život bio vredan u mojim očima, sad dozvoli da ga probodem kopljem za zemlju tako neka moj život bude vredan u Gospodnjim jednim udarcem, dvaput neću morati.“ **9** David očima. On neka me izbavi iz svake nevolje!“ **25** reče Avisaju: „Nemoj ga ubiti, jer ko će dići ruku Tada Saul reče Davidu: „Blagosloven da si, sine na pomazanika Gospodnjeg i ostati nekažnjen?“ **10** David nastavi: „Živoga mi Gospoda! Gospod moj Davide! Zaista ćeš biti uspešan i izaći kao nastavio: „Nisi li ti junak? Ko ti je ravan u pobednik.“ David ode svojim putem a Saul se Iznajlju? Zašto onda nisi čuvao svoga gospodara, vrati u svoje mesto.

bilo da ode u rat i pogine. **11** Sačuvaj Gospode da dignem ruku na pomazanika Gospodnjeg. Nego uzmi sad ovo koplje i krčag za vodu što su kod njegovog uzglavlja, pa da idemo.“ **12** David uzme koplje i krčag za vodu kod Saulovog uzglavlja i oni odu. Niko ništa nije ni video ni znao, niti se iko probudio; svi su spavalii, jer je Gospod učinio da uteču u dubok san. **13** Zatim je David prešao na drugu stranu i stao na vrh jednog brda, tako da je bilo veliko rastojanje između njih. **14** Onda je doviknuo narodu i Aveniru, sinu Nerovom, i rekao: „Avenir, hoćeš li se odazvati?!“ Avenir se odazava: „Ko si ti što dozivaš cara?“ **15** David reče Aveniru: „Nisi li ti junak? Ko ti je ravan u Iznajlju? Zašto onda nisi čuvao svoga gospodara, cara, jer je jedan od mojih ljudi došao da ubije cara, tvoga gospodara? **16** Nije dobro to što si učinio. Živoga mi Gospoda, zasluzili ste smrt, jer niste čuvali svoga gospodara, pomazanika Gospodnjeg. Pogledajte sada carevo koplje i krčag za vodu koji su mu bili kod uzglavlja!“ **17** Saul je prepoznao Davidov glas, pa je rekao: „Jesi li to ti, sine moj Davide?“ David odgovori: „Moj je glas, gospodaru moj, care.“ **18** David upita: „Zašto moj gospodar progoni svoga slugu? Šta sam uradio? Kakvo sam zlo skrивio? **19** Stoga neka gospodar moj, car, sasluša reči svoga sluge. Ako te je Gospod podigao protiv mene, neka se umilostivi prinosom. Ali ako to čine ljudi, neka budu prokleti pred Gospodom. Jer su me izgnali danas da nemam svog dela u baštini Gospodnjoj. To je kao da su mi rekli: 'Idi i služi drugim bogovima.' **20** Zato neka se ne proliva moja krv pred Gospodom, jer je car Iznajljev izašao da traži običnu buvu, kao da goni jarebicu u planini.“ **21** Saul odgovori: „Zgrešio sam. Vrati se, sine Davide, jer ti više neću činiti zlo, pošto je danas moj život bio dragocen u tvojim očima.

27 David reče u sebi: „Jednog dana ću ipak poginuti od Saulove ruke. Bolje je za mene da pobegnem u zemlju Filistejaca. Tada će Saul prestati da me traži po izraelskim krajevima, pa će umeći njegovoj ruci.“ **2** David se digne i ode sa šest stotina ljudi, koji su bili s njim, Ahisu, sinu Maohovom, caru Gata. **3** David je boravio kod Ahisa u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojom porodicom. David je sa sobom imao svoje dve žene, Ahinoamu iz Jezraela i Avigeju iz Karmila, Navalovu udovicu. **4** Saul je saznao da je David pobegao u Gat i više ga nije tražio. **5** David reče Ahisu: „Ako sam stekao tvoju naklonost, neka mi se da mesto u jednom od gradova u zemlji da se nastanim. Zašto da tvoj sluga boravi s tobom u carskom gradu?“ **6** Tog dana mu je Ahis dao Siklag. Zato Siklag pripada Judinim carevima sve do danas. **7** David je u zemlji Filistejaca živeo godinu i četiri meseca. **8** David je izlazio sa svojim ljudima i pljačkao Gesurce, Gerzejce i Amaličane, koji su odvajkada bili stanovnici zemlje koja se prostire od Sura do Egipta. **9** David je pustio što tu zemlju ne ostavljujući u životu ni muško ni žensko. Odnosio je samo sitnu i krupnu stoku, magarce, kamile i odeću, i vraćao se k Ahisu. **10** Kad bi Ahis upitao: „Gde ste pljačkali danas?“, David bi odgovarao: „U Negevu Jude“, ili: „U Negevu Jerameila“, ili: „U Negevu Kenejaca.“ **11** David nije ostavljao u životu ni muško ni žensko da bi ih doveo u Gat, jer je mislio: „Mogli bi da nas odaju i kažu: 'Ovako je David radio.'“ David je imao takav običaj sve vreme dok je živeo u filistejskoj zemlji. **12** Ahis je imao poverenja u Davida govoreći: „On je zaista postao mrzak svome narodu, Iznajlju! Zato će mi biti sluga doveka.“

28 U ono vreme su Filistejci skupili svoju i Izrailjce što su s tobom u ruke Filistejcima, vojsku za rat, da ratuju protiv Izraelja. Ahis te ćeće sutra i ti i twoji sinovi biti sa mnom. reče Davidu: „Znaj da ćeće ići sa mnom u pohod. Tako će Gospod predati izrailjski tabor u ruke ti i twoji ljudi.“ **2** David odgovori Ahisu: „Sad Filistejci.“ **20** Saul se istog trenutka srušio na češ svakako videti šta ćeće učiniti tvoj sluga!“ zemlju svom dužinom, prestravljen Samuilovim Ahis reče Davidu: „Zato ćeće te postaviti za svog rečima. A izgubio je i snagu, jer nije ništa jeo telohranitelja zauvek.“ **3** Samilo je umro i sav ceo dan i celu noć. **21** Kad je ona žena došla k ga je Izrailj oplakao. Sahranili su ga u Rami, u Saulu i videla da je veoma uplašen, rekla mu je: njegovom gradu. A Saul je bio istrebio iz zemlje „Evo, twoja te je sluškinja poslušala. Izložila sam sve prizivače duhova i vidovnjake. **4** Kad su se svoj život opasnosti, pa sam poslušala ono što si Filistejci skupili, došli su u Sunem i utaborili se. mi rekao. **22** Stoga poslušaj glas svoje sluškinje: Saul je sabrao sve Izrailjce, pa su se utaborili u izneću pred tebe zalogaj hleba, pa jedi. Tako će ti Gelviji. **5** Kad je Saul ugledao filistejsku vojsku, se vratiti snaga, pa ćeće moći da se vratиш svojim uplašio se, tako da mu se srce jako treslo. **6** Saul putem.“ **23** Ali on je odbio govoreći: „Neću jesti!“ je pitao Gospoda za savet, ali mu Gospod nije odgovorio ni preko snova, ni preko Urema, a ni preko proraka. **7** Tada Saul reče svojim slugama: „Potražite mi ženu koja priziva duhove, da odem i upitam je.“ Njegove sluge mu rekoše: „Evo, ima jedna žena u En-Doru, koja priziva duhove.“ **8** Onda je donela pred Saula i pred njegove sluge. Tada se Saul prerušio; obukao je drugaćiju odeću i otišao sa dvojicom slugu. Bila je noć kad su stigli k ženi. Saul reče: „Prizovi mi jednog duha. Podigni mi onoga koga ti kažeš.“ **9** Žena mu odgovori: „To znaćeš da je Saul učinio, i kako je istrebio prizivače duhova i vidovnjake iz zemlje. Zašto mi postavljaš zamku? Hoćeš li da me izručiš smrтi?“ **10** Saul joj se zakle Gospodom rekavši: „Tako mi živog Gospoda, nećeš snositi nikakvu krivicu zbog ovoga.“ **11** Žena upita: „Koga hoćeš da ti podignem?“ On odgovori: „Podigni mi Samuila.“ **12** Kad je žena ugledala Samuila, glasno povika, i reče Saulu: „Zašto si me obmanuo? Ti si Saul!“ **13** Car joj reče: „Ne boj se! Nego, šta vidiš?“ Žena odgovori Saulu: „Vidim nešto božansko kako se diže iz zemlje.“ **14**, „Kako izgleda?“ – upita on. Ona odgovori: „Izlazi starac, ogrnut plastirom.“ Saul je tada znao da je to Samuilo, pa je pao licem do zemlje i poklonio se. **15** Samilo reče Saulu: „Zašto si narušio moj pokoj i podigao me?“ Saul odgovori: „U velikoj sam nevolji. Filistejci me napadaju, a Bog je odstupio od mene; ne odgovara mi više ni preko proraka, ni preko snova. Zato sam pozvao tebe, da mi kažeš šta da radim.“ **16** Samilo odgovori: „Zašto pitaš mene kad je Gospod odstupio od tebe i postao ti neprijatelj?“ **17** Gospod je učinio s tobom kako je rekao preko mene. Gospod je istrgao carstvo iz twoje ruke i dao ga tvome bližnjemu, Davidu. **18** Pošto nisi poslušao Gospodnjii glas i nisi izvršio Gospodnji gnev na Amaliku, zato ti je Gospod danas to učinio. **19** Gospod ćeće predati

29 Filistejci su okupili svu svoju vojsku u Afeku, a Izrailjci su se utaborili kod izvora u Jezraelu. **2** Filistejski knezovi su prolazili sa svojim stotinama i hiljadama, a David je sa svojim ljudima išao u pozadini s Ahisom. **3** Tada filistejski knezovi rekoše: „Šta rade ti Jevreji ovde?“ Ahis odgovori filistejskim knezovima: „Nije li to David, sluga izrailjskog cara Paula, koji je sa mnom više od godinu dana? Ja nisam našao na njemu nikakvu manu od dana kad je prebegao do danas.“ **4** Ali filistejski knezovi su se naljutili na njega. Rekli su mu: „Vrati tog čoveka; neka se vrati u mesto koje si mu odredio. Neka ne ide s nama u bitku da nam ne bi postao neprijatelj u bici. Čime bi ponovo stekao naklonost svoga gospodara ako ne glavama ovih ljudi?“ **5** Nije li to onaj isti David o kome su pevali u kolu: „Saul pobi svoje hiljade, a David desetine hiljada?“ **6** Ahis pozva Davida i reče mu: „Živoga mi Gospoda, ti si pošten. Bilo bi mi milo da ideš sa mnom u ratne pohode, jer nisam našao na tebi nikakvo zlo od dana kad si došao k meni do ovoga dana. Ipak, nisi po volji knezovima. **7** Zato se vrati u miru i nemoj činiti ništa što bi ozlovoljilo filistejske knezove.“ **8** David odgovori Ahisu: „Šta sam uradio? Kakvu si krivicu našao na svome sluzi od dana kad sam se pojaviо pred tvojim licem do ovoga dana, da ne mogu ići u boj protiv neprijatelja moga gospodara, cara?“ **9** Ahis odgovori Davidu: „Znam, drag si mi kao

Andeo Božiji, ali filistejski knezovi su rekli: 'On tukao od sumraka sve do večeri sledećeg dana. neće ići s nama u bitku.' **10** Stoga porani sutra, ti Niko od njih nije pobegao, osim četiri stotine i sluge tvoga gospodara koji su došli s tobom; mladića koji su uzjahali kamile i pobegli. **11** David porani sa je izbavio sve što su Amaličani uzeli, a izbavio je svojim ljudima, pa istog jutra krene i vrati se u i obe svoje žene. **12** Ništa im nije nestalo, ni malo filistejsku zemlju, a Filistejci odu u Jezrael.

30 David i njegovi ljudi stigli su trećega dana u Siklag, nakon što su Amaličani izvršili upad u Negev i Siklag. Napali su Siklag i spalili ga. **2** Zarobili su žene i one koji su bili u gradu, mlađi i staro; nisu ubili nikoga, nego su ih odveli i otišli svojim putem. **3** Kad je David sa svojim ljudima ušao u grad, video je da je grad spaljen, i da su njihove žene, sinovi i crkve zarobljeni. **4** Tada su David i narod koji je bio s njim zakukali, i plakali su dok im nije ponestalo snage za plakanje. **5** Bile su zarobljene i obe Davidove žene, Ahinoama iz Jezraela i Avigeja, Navalova udovica iz Karmila. **6** David se našao u velikoj neprilici, jer su ljudi pretili da će ga kamenovati. Naime, svi su ljudi bili ogorčeni zbog svojih sinova i crkve. Ali David se ohrabrio u Gospodu, svome Bogu. **7** Tada David reče svešteniku Avijataru, sinu Ahimelekovom: „Donesi Efod!“ Avijatar donese Efod Davidu. **8** David je pitao Gospoda za savet: „Da li da krenem u poteru za tom četom pljačkaša? Hoću li ih stići?“ Gospod mu odgovori: „Kreni u poteru, jer ćeš ih svakako stići i izbaviti narod.“ **9** Tada je David otiašao sa šest stotina ljudi, pa su došli do potoka Vosora, gde su neki ostali. **10** David je nastavio poteru sa četiri stotine ljudi, a dve stotine ih je stalo, jer su bili previše iscrpljeni da pređu preko potoka Vosora. **11** Tada su u polju našli nekog Egipćanina i odveli ga Davidu. Dali su mu hleba da jede i vode da pije. **12** Zatim su mu dali grudvu smokava i dva suva grozda. Kad je to pojeo, oporavio se, jer tri dana i tri noći nije jeo ni hleba niti je pio vode. **13** David ga upita: „Čiji si i odakle si?“ Mladić odgovori: „Ja sam Egipćanin, rob jednog Amaličana. Moj me je gospodar ostavio, jer sam se razboleo pre tri dana. **14** Mi smo upali u Negev Heretu, u Judinu područja, u Negev Haleva i spalili Siklag.“ **15** David ga ponovo upita: „Možeš li me odvesti do tih pljačkaša?“ On odgovori: „Zakuni mi se Bogom da me nećeš pogubiti i da me nećeš izručiti mome gospodaru, pa će te odvesti do pljačkaša.“ **16** A kada ga je odveo dole, gle: oni se raširili po svem onom kraju jedući, pijući i veseleći se zbog velikog plena koji su odneli iz filistejske zemlje i iz Judine zemlje. **17** David ih je

ni veliko, ni sinovi ni crkve, ni plen, niti išta od svega što su im uzeli; sve je to David vratio. **20** David je prisvojio svu sitnu i krupnu stoku. To stado su terali ispred svoje stoke i govorili: „Ovo je Davidov plen!“ **21** Zatim je David došao k onim dvema stotinama, koji su bili suviše iscrpljeni da prate Davida, a koje su ostavili kod potoka Vosora. Oni su izašli u susret Davidu i narodu koji je bio s njim. Tada je David pristupio ljudima i pozdravio ih. **22** Ali svi zlonamernici i ništarije koji su išli s Davidom progovorile: „Pošto nisu išli s nama, nećemo im dati ništa od plena koji smo izbavili, nego svako neka uzme svoju ženu i decu, pa neka idu!“ **23** Tada David reče: „Ne radite tako, braćo moja, s onim što nam je dao Gospod. On nas je sačuvao i predao nam u ruke četu pljačkaša koji su nas napali. **24** Ko će vas poslušati u ovome? Nego, koliki deo ide onome koji ide u bitku, toliki deo ide onome koji ostaje kod opreme; delice na ravne časti.“ **25** Tako je bilo od onog dana i nadalje. David je to uveo kao uredbu i propis za sav Izrailj do današnjeg dana. **26** Kad se David vratio u Siklag, poslao je deo plena starešinama Jude, koji su mu bili prijatelji, i poručio: „Evo, ovo je poklon za vas od plena Gospodnjih neprijatelja.“ **27** [To je bilo] za one u Vetištu, Ramot-Negevu, Jatiru; **28** Aroiru, Sifmotu, Estemojiti; **29** i za one u Rahalu, Jerameilu i u kenejskim gradovima; **30** u Ormi, Vor-Anasu, u Atahu, **31** u Hevronu i u svim mestima gde je David dolazio sa svojim ljudima.

31 Filistejci su stupili u boj protiv Izrailjaca, ali su Izrailjci pobegli pred Filistejcima, pa su padali mrtvi na gori Gelviji. **2** Filistejci su pritisli Saula i njegove sinove i ubili Jonatana, Avinadava i Malhi-Suva, Saulove sinove. **3** Bitka se žestoko vodila oko Saula. A onda su ga strelcii pogodili i teško ga ranili. **4** Tada Saul reče svome štitonoši: „Izvadi svoj mač i probodi me, da ne dođu ovi neobrezani, da me probudu i narugaju mi se.“ Ali štitonoša nije hteo, jer se veoma uplašio. Tada je Saul uzeo mač i bacio se na njega. **5** Kad je njegov štitonoš video da je Saul mrtav, i on se bacio na mač i umro s njim. **6** Tako su onoga dana zajedno poginuli Saul, tri njegova sina, njegov štitonoš i svi njegovi ljudi. **7** Kad

su Izrailjci na drugoj strani doline i na drugoj strani Jordana videli da su Izrailjci pobegli i da su poginuli Saul i njegovi sinovi, napustili su svoje gradove i pobegli. Tada su došli Filistejci i naselili se u njima. **8** Sutradan, kad su Filistejci došli da opljačkaju mrtve, našli su Saula i njegova tri sina, koji su poginuli na gori Gelviji. **9** Tada su mu odsekli glavu i skinuli oružje s njega. Njih su poslali po svoj filistejskoj zemlji da razglase radosnu vest po hramovima svojih idola i među narodom. **10** Njegovo oružje su stavili u Ašstartin hram, a telo su mu obesili na zidine Vet-Sana. **11** Kad su meštani Javis-Galada čuli šta su Filistejci uradili Saulu, **12** digli su se svi hrabri ljudi, pa su pešačili celu noć i skinuli Saulovo mrtvo telo i tela njegovih sinova sa zidina Vet-Sana. Vratili su se u Javis i tamo ih spalili. **13** Potom su uzeli njihove kosti i sahranili ih pod tamariskom u Javisu. Zatim su postili sedam dana.

2 Knjiga Samuilova

junaci padoše usred boja! **26** Duša me boli zbog tebe, Jonatane, moj brate; **27** Kako padoše junaci!

1 Nakon Saulove smrti, David se vratio pošto je porazio Amaličane. David je ostao u Siklagu dva dana. **2** A trećeg dana dođe neki čovek iz Saulovog tabora. Odeća mu je bila poderana, a na glavi mu je bila prašina. Kad je došao k Davidu, David ode tamu gore. S njim su takođe otišle i bacio se pred njegove noge. **3** David mu reče: njegove dve žene, Ahinoama iz Jezraela i Avigeja, „Odakle si došao?“ Ovaj mu odgovori: „Pobegao Navalova udovica iz Karmila. **3** David je sa sobom sam iz izrailjskog tabora.“ **4** David ga upita: poveo i svoje ljude, svakog sa svojom porodicom, „Šta se dogodilo? Reci mi!“ Čovek odgovori: i tako su se nastanili u Hevronu. **4** Tada su „Narod je pobegao iz bitke, i mnogo je od naroda došli Judejci i tamo pomazali Davida za cara nad poginulo. Poginuo je i Saul i njegov sin Jonatan.“ Judinim domom. A kad su Davidu javili da su **5** David opet upita mladića, koji mu je doneo ljudi iz Javis-Galada sahranili Saula, **5** David je vest: „Kako znaš da je mrtav Saul i njegov sin poslao glasnike ljudima iz Javis-Galada i rekao Jonatan?“ **6** Mlađić, glasnik, odgovori: „Desilo se im: „Neka vas Gospod blagosloví, zato što ste da sam se našao na gori Gelviji, a tamo, Saul se učinili ovo milostivo delo vašem gospodaru, naslonio na svoje kopanje, a bojna kola i konjanici Saulu, sahranivši ga. **6** Neka sad Gospod iskaže ga pritisli. **7** Kad se osvrnuo oko sebe, ugledao vama milost i vernost. Pošto ste to učinili i me je, pa me pozvao. 'Evo me!' – odazvah se. ja ču pokazati dobrotu prema vama. **7** A sad **8** On me upita: 'Ko si ti?' 'Ja sam Amaličanin' se ohrabrite i držite se muški. Vaš gospodar – odgovorio sam mu. **9** On mi reče: 'Dođi, pa Saul je mrtav, a mene je dom Judin pomazao da stani ovde i ubij me, jer me je obuzela smrtna im budem car.' **8** Međutim, Avenir, sin Nerov, muka, ali je duša još u meni.' **10** Stao sam nad zapovednik Saulove vojske, uzme Saulovog sina njim i ubio ga znajući da neće preživeti nakon Isvosteja, odvede ga u Mahanajim, **9** i zacari ga pada. Potom sam uzeo krunu koja mu je bila nad Galadom, Asurom, Jezraelom, Jefremom, na glavi, i narukvicu s njegove ruke, i doneo Venijaminom, i nad svim Izrailjem. **10** Isvosteju, ih ovde svome gospodaru.“ **11** Tada je David Saulovom sinu, bilo je četrdeset godina kad je zgradio svoju odeću i razderao je, a tako i svi postao car nad Izrailjem, a vladao je dve godine. Ljudi s njim. **12** Jadikovali su, naricali i postili do Ipak, dom Judin je sledio Davida. **11** David je večeri za Saulom i njegovim sinom Jonatanom, bio car u Hevronu nad domom Judinim sedam za narodom Gospodnjim i za domom Izrailjevim, godina i šest meseci. **12** Avenir, sin Nerov, i služe jer su pali od mača. **13** David reče mladiću koji je Isvosteja, Saulovog sina, izdašu iz Mahanajima doneo vest: „Odakle si?“ Ovaj odgovori: „Ja sam i dođu u Gavaon. **13** A i Joav, sin Serujin i Amaličanin, sin jednog doseljenog stranca.“ **14** služe Davidove izdašu i sretnu se sa njima kod David ga upita: „Kako se nisi bojao da usmrtiš gavaonskog jezera. Jedni su stali s jedne strane pomazanika Gospodnjeg?“ **15** Tada David pozva jezera, a drugi sa suprotne strane. **14** Avenir reče jednog od momaka i reče mu: „Dođi ovamo i Joavu: „Hajde neka ustanu momci da se takmiče pogubi ga!“ Momak ga udari i ovaj umre. **16** pred nama.“ „Neka ustanu!“ – reče Joav. **15** Oni David mu reče: „Tvoja krv na tvoju glavu, jer ustanu i nabroje se: dvanaest za Venijamina, za su tvoja usta svedočila protiv tebe govoreći: Isvosteja i Saula, i dvanaest od Davidovih slugu. 'Ubio sam pomazanika Gospodnjeg.'“ **17** Tada je **16** Svako zgrabi svoga protivnika za glavu i zari David ispevao tužbalicu za Saulom i njegovim mu nož u bok, i tako zajedno padoše. Zato se to sinom Jonatanom. **18** Rekao je Judejcima da mesto prozvalo „Helkat-Asurim“, a nalazi se u nauče „Pesmu o luku“, koja je zapisana u Knjizi Gavaonu. **17** Tog dana je došlo do teške bitke, ali Pravednika. **19** „Slava tvoja, Izrailju, izgibe na Avenir i Izraeljci bili poraženi od Davidovih tvojim brdima! **20** Ne pričajte to u Gatu, **21** slugu. **18** Tamo su bila i trojica Serujinih sinova: O, gore gelvajske, **22** već krvlju palih, i salom Joav, Avisaj i Asailo. Asailo je bio hitrih nogu kao ratnika. **23** Saul i Jonatan, u životu voljeni i mili, srna u polju. **19** Asailo je gonio Aveniru; bio mu **24** Čerke izrailjske, za Saulom naričite, **25** Kako li je za petama, ne skrećući ni desno ni levo. **20** Opazivši ga iza sebe, Avenir mu reče: „Jesi li to

ti, Asailo?“ „Ja sam“ – odgovori on. **21** Avenir mu reči, pa mu je rekao: „Zar sam ja pasja glava reče: „Skreni desno ili levo, pa uhvati jednog od iz Jude? I dan danas pokazujem odanost domu momaka i uzmi njegovo oružje.“ Ali Asailo nije tvoga oca Saula, njegovo braći i priateljima, i htio da prestane da ga goni. **22** Avenir je opet nisam te izručio u Davidove ruke, a ti mi danas rekao Asailu: „Prestani da me goniš! Zašto da te nalaziš krivicu zbog jedne žene. **9** Neka Bog kazni sastavim sa zemljom? Kako onda da pogledam Avenir, i još više, ako ne ostvarim za Davida ono tvom bratu Joavu u lice?“ **23** Pošto je Asailo to što mu se Gospod zakleo, **10** da će preneti carstvo odbio, Avenir ga je tako udario zadnjim delom s doma Saulovog i uspostaviti presto Davidu nad koplja, da mu je koplje prošlo kroz leđa. Asailo Izrailjem i Judom od Dana do Vir-Saveje.“ **11** je pao tamo i umro na mestu. Ko god je došao Isvostej se nije usudio da kaže ni reč Aveniru na mesto gde je Asailo pao i umro, zaustavio jer ga se plašio. **12** Avenir je, zatim, poslao bi se. **24** Joav i Avisaj su i dalje gonili Aveniru. glasnike Davidu u svoje ime govoreći: „Čija je Sunce je bilo na zalasku kad su došli do Ame, zemlja? Sklopi savez sa mnom, pa ču ti pomoći da koja je nasuprot Gije, na putu prema gavaonskoj pridobijes sav Izrailj.“ **13** David odgovori: „Dobro, pustinji. **25** Venijaminovci su se svrstali oko sklopiću savez s tobom. Međutim, zahtevam od Aveniru u jednu četu i zaustavili se na vrhu tebe jedno: ne pojavljuj se pred mnom ako mi jedne užvišice. **26** Tada Avenir doviknu Joavu i ne dovedeš Mihalu, Saulovu čerku, kad dođeš da reče: „Zar će mač doveka proždirati? Zar ne vidiš me vidiš.“ **14** David je poslao glasnike Isvosteju, da će ishod biti poguban? I koliko će još proći sinu Saulovom, govoreći: „Daj mi moju ženu dok ne kažeš narodu da prestane da goni svoju Mihalu, koju sam isprosio za stotinu filistejskih braću?“ **27** Joav reče na to: „Živoga mi Boga, da obrezaka.“ **15** Isvostej je poslao po nju, pa ju je nisi progovorio, narod bi nastavio da goni svoju uzeo od njenog muža Faltila, sina Laisova. **16** braću sve do sledećeg jutra.“ **28** Tada je Joav Njen muž je pošao s njom plačući iza nje sve do zatrubio u trubu, pa je sav narod stao; nisu više Vaurima. Tada mu je Avenir rekao: „Idi, vrati se gonili Izrailja, i nisu se više borili. **29** Avenir i kući.“ I on se vrati. **17** Avenir je razgovarao njegovi ljudi su cele te noći hodali kroz Aravu, sa izrailjskim starešinama. Rekao je: „Vi već pa su prešli preko Jordana. Zatim su prošli sav duže vremena tražite da David bude car nad Vitron i došli u Mahanajim. **30** A Joav se vratio iz vama. **18** Učinite to sada, jer je Gospod obećao potere za Avenirom. Kad je okupio sav narod, Davidu: 'Rukom svog sluge Davida izbaviću svoj primetili su da nedostaje devetnaest Davidovih narod Izrailj iz ruku Filistejaca i iz ruku svih slugu, i Asailo. **31** Davidove sluge su, pak, pobile njihovih neprijatelja.“ **19** Avenir je razgovarao tri stotine šezdeset Venijaminovaca, koji su bili i sa Venijaminovcima. Potom je Avenir preneo Avenirovi ljudi. **32** A Asaila su odneli i sahranili Davidu u Hevronu da je sve to po volji Izrailju i ga u pećini njegovog oca u Vitlejemu. Joav i njegovi ljudi su hodali cele noći i došli u Hevron dvadeset ljudi došao k Davidu u Hevron, David je kad je svanuo dan.

3 Dugo se vodio rat između doma Saulovog i doma Davidovog, ali je dom Davidov sve više jačao a dom Saulov slabio. **2** Davidu su se rodili sinovi u Hevronu: njegov prvenac Amnon, od Ahinoame Jezraelke, **3** drugi Hileav, od Avigeje, udovice Navalja iz Karmila, treći Avesalom, sin Mahe, čerke Talmaja, gesurskog cara, **4** četvrti Adonija, sin Agitin, peti Sefatija, sin Avitalin, **5** i šesti Itram, od Davidove žene Egle. Ovi su se rodili Davidu u Hevronu. **6** U toku rata između doma Saulovog i doma Davidovog, Avenir je ojačao svoj položaj u domu Saulovom. **7** Saul je imao inoču po imenu Resfa, čerku Ajinu. Isvostej reče Aveniru: „Zašto si legao sa inočom moga oca?“ **8** Avenir se veoma razgnevio na Isvostejeve

njim. **21** Avenir reče Davidu: „Spremiću se i poći da okupim sav Izrailj za svog gospodara, cara, a oni će sklopiti savez s tobom, pa će vladati nad svime što hoćeš.“ Zatim je David otpremio Aveniru, te je ovaj otisao u miru. **22** Uto se vrate Davidove sluge i Joav iz pohoda, donoseći sa sobom veliki plen. Avenir nije više bio sa Davidom u Hevronu, jer ga je David otpremio u miru. **23** Kad je došao Joav i sva vojska s njim, javili su Joavu: „Došao je Avenir, sin Nerov, k caru koji ga je otpremio, pa je otisao u miru.“ **24** Joav dođe k caru i reče: „Šta si to učinio? Avenir je, eto, došao k tebi. Zašto si ga otpremio? A sada je otisao. **25** Zar ne znaš da je Avenir, sin Nerov, došao da te obmane? Došao je on da sazna tvoje korake i da otkrije sve što radiš.“ **26** Joav izade

od Davida i pošalje glasnike za Avenirom. Oni su ga vratili od studenca Sire. No, David nije ali dok je žurila da pobegne, desilo se da je on pao znao za to. **27** Kad se Avenir vratio u Hevron, i ostao hrom. Ime mu je bilo Mefivostej. **5** Zapute Joav ga je poveo u stranu unutar gradskih vrata se Viroćani, Rihav i Vana, i dođu u Isvostejevu da, tobože, razgovara s njim nasamo, i onde kuću za dnevne žege. On se odmarao na krevetu mu zadao ubod u stomak. Tako je Avenir umro u podne. **6** Oni uđu u kuću kao da uzmu pšenicu zato što je prolio krv Joavovog brata Asaila. **28** i probodu ga u stomak. Zatim su Rihav i njegov Kasnije, kad je David čuo o tome, rekao je: „Ja i brat Vana pobegli. **7** Ušli su u kuću dok je on moje carstvo smo doveka nevini pred Gospodom spavao na svom krevetu u svojoj spavačoj sobi. za krv Avenira, sina Nerovog. **29** Neka krivica Proboli su ga na smrt i odsekli mu glavu. Glavu padne na Joava i na sav dom oca njegovoga. su uzeli, pa su cele noći putovali putem za Aravu. Ne ponestalo u Joavovom domu ljudi koji pate **8** Isvostejevu glavu su doneli Davidu u Hevron i od izliva ili gube, ljudi koji se hvataju vretena rekli caru: „Evo glave tvoga neprijatelja Isvostaja, ili ginu od mača, i ljudi koji nemaju hleba.“ **30** Saulovog sina, koji je tražio tvoj život. Danas je Tako su Joav i njegov brat Avisaj ubili Avenira, Gospod izvršio osvetu za moga gospodara, cara, zato što je ubio njihovog brata Asaila u bici kod nad Saulom i njegovim potomstvom.“ **9** David Gavaona. **31** David reče Joavu i svemu narodu odgovori Rihavu i njegovom bratu Vani, sinovima koji je bio s njim: „Razdrite svoju odeću i obucite Rimona Viroćanina: „Živoga mi Gospoda, koji se u kostret, pa naričite pred Avenirom.“ **10** David me je izbavio iz svake nevolje! **10** Čovek koji mi je išao za nosilima. **32** Sahranili su Avenira u je doneo vest da je Saul mrtav mislio je da mi Hevronu. Car je glasno plakao na Avenirovom donosi dobru vest. Ja sam ga uhvatio i pogubio u grobu, a plakao je i sav narod. **33** Car je ispevao Siklagu da mu platim za vest. **11** Šta će tek da tužbalicu za Avenira, rekavši: „Zar je trebalo da uradim sa zlikovcima koji su ubili pravednog pogine Avenir, kao što luda umire? **34** Ruke tvoje čoveka u njegovoj kući i u njegovom krevetu? ne behu vezane, noge ti ne behu okovane, a ti Zar da ne tražim od vas da platite za njegovu krv pade kao od zlikovaca.“ Sav je narod nastavio i da vas ne istrebim sa zemlje?“ **12** Tada David da plače za njim. **35** Zatim je sav narod došao dade naredbu momcima i oni ih pogubiše. Potom nudeći Davida da pojede nešto, dok je još dan. Ali su im odsekli ruke i noge i obesili ih kod jezera u David se zakleo: „Neka me Bog kazni, i još više, Hevronu. A Isvostejevu glavu su uzeli i sahranili ako okusim hleba ili nešto drugo pre zalaska je u Avenirov grob u Hevronu. sunca.“ **36** Sav je narod primio to k znanju i bilo im je po volji. I što god je car činio bilo je po volji svemu narodu. **37** Tog dana je sav narod, i sav Izrailj, uvideo da car nije bio umešan u ubistvo Avenira, Nerovog sina. **38** Car reče svojim slugama: „Ne znate li da je danas pao knez i veliki čovek u Izraelju? **39** Danas sam još uvek slab, iako sam pomazani car. Ovi ljudi, Serujini sinovi, prejaki su za mene. Neka Gospod plati zlikovcu po njegovom zлу.“

5 Sva su plemena Izrailjeva došla k Davidu u Hevron i rekla mu: „Evo, ti si naše telo i krv. **2** Pa i ranije, kad je Saul bio car nad nama, ti si vodio Izraelju u pohode. I tebi je Gospod rekao: ‐Ti ćeš biti pastir mome narodu, Izraelju; ti ćeš biti vladar Izraelju.‐ **3** Sve starešine Izraeljeve su došle k caru u Hevron pa su sklopili savez sa carem Davidom, u Hevronu pred Gospodom, i pomazali Davida za cara nad Izraeljem. **4** Davidu je bilo trideset godina kad je postao car, a vladao je četrdeset godina. **5** U Hevronu je vladao sedam

4 Kad je Saulov sin čuo da je Avenir umro u Hevronu, klonule su mu ruke, i sav je Izrailj godina i šest meseci nad Judom, a u Jerusalimu bio u pometnji. **2** A Saulov sin je imao dva je vladao trideset tri godine nad svim Izraeljem zapovednika svojih četa. Jedan se zvao Vana a i Judom. **6** Car i njegovi ljudi su krenuli na drugi Rihav. Oni su bili sinovi Rimona Viroćanina, Jerusalim protiv Jevusejaca koji su živeli u zemljji, iz Venijaminovog plemena. Virot se, takođe, Oni rekoše Davidu: „Nećeš ući ovamo! Slepí će ubraja u Venijaminove krajeve. **3** Viroćani su te i hromi odbiti.“ Pod tim su mislili: „David prebegli u Gitajim gde su ostali kao došljaci do neće ući ovde.“ **7** Ipak, David je osvojio sionsku današnjega dana. **4** A Jonatan, Saulov sin, je imao tvrđavu, a to [je sad] Davidov grad. **8** David sina, koji je bio hrom na obe noge. Njemu je bilo je rekao tog dana: „Onaj ko porazi Jevusejce i pet godina kad je iz Jezraela došla vest o Saulu i zauzme prokop, neka pobije slepe i hrome, koji su

Davidovi neprijatelji.“ Zato se kaže: „Neka slepi od čempresovog drveta, uz lire, bubenjeve, daire, i hromi ne ulaze u Dom [Gospodnji].“ **9** David zveckalice i cimbale. **6** Kad su došli do Nahonovog se nastanio u tvrđavi koju je nazao Davidov grad. David je zidao svuda naokolo, od Milona jer su volovi nagnuli u stranu. **7** Ali Gospod planu prema unutra. **10** David je postajao sve moćniji, gnevom na Uzu; Bog ga udari na tom mestu radi jer je Gospod, Bog nad vojskama, bio s njim. **11** njegovog prestupa, i on pada mrtav tamo kod A Hiram, tirske kraljevske radnije, bio je posao Davidu glasniku i Kovčega Božijeg. **8** David je bio ljut zbog toga što kedrovog drveta, stolarima i klesarima koji su je Gospod usmratio Uzu, pa je prozvao to mesto Davidu sagradili dvorac. **12** Tada je David uvideo Fares-Uza, [i tako se zove] do danas. **9** Tog dana da ga je Gospod postavio za cara nad Izraeljem i se David uplašio od Gospoda, pa je rekao: „Kako da je uzvisio njegovo carstvo radi svog naroda Kovčeg Gospodnji da dođe k meni?“ **10** David Izrailja. **13** Kad je došao iz Hevrona, David je nije htio da donese Kovčeg Gospodnji k sebi u uzeo sebi još inoča i žena iz Jerusalima, te mu Davidov grad, nego ga je odneo u kuću Gaćanina se rodilo još sinova i čerki. **14** Ovo su imena Ovid-Edoma. **11** Kovčeg Gospodnji je ostao tri onih koji su mu se rodili u Jerusalimu: Samuja, meseca u kući Ovid-Edoma, Gaćanina, i Gospod Sovav, Natan i Solomon, **15** Jevan, Elisija, Nefeg, je blagoslovio Ovid-Edoma i sav njegov dom. **12** Jafija, **16** Elisama, Elijada i Elifelet. **17** Kad su Caru Davidu su javili: „Gospod je blagoslovio Filistejci čuli da su Davida pomazali za cara nad dom Ovid-Edoma i sve što ima zbog Kovčega Izraeljem, svi su krenuli gore da traže Davida. Božijeg.“ Tada je David otišao i doneo Kovčeg David je to čuo, pa je otišao dole u sklonište. **18** Božiji iz kuće Ovid-Edoma u Davidov grad s Filistejci dodu i rašire se po refaimskoj dolini. **19** veseljem. **13** Kad su oni što su nosili Kovčeg Tada David zapita Gospoda: „Da li da napadnem Gospodnji napravili šest koraka, žrtvovali su vola Filistejce? Hoćeš li ih predati u moje ruke?“ i ugojenog ovna. **14** David je, opasan lanenim Gospod odgovori Davidu: „Napadni ih, jer će ih efodom, igrao iz sve snage pred Gospodom. **15** jamačno predati u tvoje ruke.“ **20** David dođe Tada su on i sav dom Izrailjev prenosili Kovčeg u Val-Faresim i porazi ih tamo. Tada je rekao: Gospodnji uz klicanje i uz zvuke rogova. **16** Kad je „Gospod je prodro kroz moje neprijatelje preda Kovčeg Gospodnji došao u Davidov grad, Saulova mnoma, kao što prodire voda.“ Zato se to mesto čerka Mihala je pogledala dole s prozora. Videvši prozvalo Val-Faresim. **21** Filistejci su ostavili cara Davida kako skače i igra pred Gospodom, tamo svoje idole a David i njegovi ljudi su ih prezrela ga je u srcu. **17** Kovčeg Gospodnji su odneli. **22** Filistejci se ponovo popnu i rašire se doneli i postavili ga na svoje mesto u šatoru u refaimskoj dolini. **23** David upita Gospoda, i koji je David razapeo za njega. Tada je David on mu odgovori: „Ne idi gore, nego idi okolo, prineo pred Gospodom žrtve svespalnice i žrtve iza njih i navalii na njih kod balzamovih stabala. mira. **18** Kad je David završio s prinosenjem **24** Kad začuješ zvuk koraka s vrha balzamovih žrtve svespalnice i žrtve mira, blagoslovio je stabala, kreni odlučno, jer će Gospod izaći pred narod u ime Gospoda nad vojskama. **19** Zatim tobom da udari na filistejski tabor.“ **25** David je razdelio narodu, svem mnoštvo Izrailjevu, i učini kako mu je Gospod zapovedio i potuče muškarcima i ženama, svakome po jedan hleb, Filistejce od Gavaje do Gezera.

6 David je ponovo sabrao birane ljude iz Izraelja, njih trideset hiljada. **2** Spremio se, pa je sa svim narodom koji je bio s njim otišao da iz Vale Judine donese Kovčeg Božiji, koji nosi ime po Gospodu nad vojskama koji sedi nad heruvimima. **3** Kovčeg Božiji su doneli na novim zapregama iz Avinadavovog doma, koji je bio na brdu. Uza i Ahijo, Avinadavovi sinovi, su vozili nove zaprege. **4** Kada su ih izvezli iz Avinadavove kuće na brdu, sa Kovčegom Božijim, Ahijo je išao ispred njega. **5** David i sav dom Izrailjev se veselio pred Gospodom uz svakovrsne svirale

se sav narod vratio svojim kućama. **20** Kad se David vratio da blagoslovi svoj dom, u susret mu je izašla Mihala, čerka Saulova. Rekla je: „Lepo se proslavio danas car Izrailjev kad se raspojasao pred sluškinjama svojih slugu kao neki prostak!“ **21** A David reče Mihali: „Ja sam pred Gospodom igrao, pred njim, koji me je izabrao umesto tvoga oca i sveg njegovog doma, da me postavi za vladara nad Gospodnjim narodom Izraeljem. **22** A ja će se poniziti i više od ovoga, i postaću još manji u sopstvenim očima, ali će u očima sluškinja o kojima si govorila biti držan u časti.“

23 Mihala, čerka Saulova, nije imala dece do dana Šta još da ti David kaže? Ti poznaćeš svoga slugu, svoje smrti.

7 Kad se car nastanio u svome dvoru, i kad mu je Gospod dao da otpočine od svih njegovih neprijatelja unaokolo, **2** car reče proroku Natanu: „Evo, pogledaj, ja živim u dvoru od kedrovine, a Kovčeg Božiji prebiva pod šatovskim zavesama.“

3 Natan reče caru: „Idi i učini što ti je na srcu, jer je Gospod s tobom.“ **4** Ali iste noći reč Gospodnja doveđe Natanu, govoreći: **5** „Iди и речи мome слузи Давиду: 'Овако каže Господ: зар ћеš mi ti sagraditi dom da prebivam u njemu?'“

6 Ja nisam prebivao u domu od dana kad sam izveo Izrailjce iz Egipta, pa sve do danas. Dok sam se selio od mesta do mesta, Šator mi je bio prebivalište. **7** Gde god sam išao sa svim Izrailjcima, jesam li rekao i jednu reč kojem od Izrailjevih sudija, kojima sam zapovedio da budu pastiri mom narodu Izrailju: „Zašto mi niste izgradili dom od kedrovine?“ **8** A sad ovako reci mome sluzi Davidu: 'Govori Gospod nad vojskama: ja sam te odveo s pašnjaka i od ovaca, da budeš vladar mome narodu Izrailju.' **9** Bio sam s tobom gde god si išao i zatirao sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ču tvoje ime učiniti velikim, kao ime velikaša na zemlji. **10** Odrediću mesto za moj narod Izrailj i zasaditi ga tamo, pa će stanovati na svom mestu i neće

više strepeti, a opaki ih više neće mučiti kao nekada, **11** kad sam postavio sudije nad svojim narodom Izrailjem. Ja ču ti dati odmor od svih tvojih neprijatelja. Gospod ti objavljuje: Gospod će ti sazidati dom. **12** A kad se završe tvoji dani i ti počneš sa svojim precima, ja ču podići tvoga potomka posle tebe, od tebe samog, i utvrditi njegovo carstvo. **13** On će sagraditi dom mome imenu, a ja ču zauvek utvrditi presto njegovog carstva. **14** Ja ču mu biti Otac, a on će mi biti sin. Kad učini nepravdu, kazniću ga prutem ljudi, i udarcima potomaka ljudi. **15** Ipak, neću povući svoju milost od njega, kao što sam je povukao od Saula, koga sam uklonio ispred tebe. **16** Tvoj dom i tvoje carstvo biće čvrsto doveka pred tobom, i tvoj presto će biti doveka utvrđen.“ **17** Natan

je preneo Davidu sve ove reči i celo viđenje. **18** Tada je car David ušao, seo pred Gospoda i rekao: „Ko sam ja, Gospode Bože, i šta je moj dom da si me doveo dovde? **19** I kao da je ovo bilo malo u tvojim očima, Gospode Bože, nego si još govorio o domu svoga služe za daleka vremena. Zar je čovek vredan da ga ovako učiš, Gospode Bože? **20** gradova, Vetaha i Virotaja, car David je odneo

Šta još da ti David kaže? Ti poznaćeš svoga slugu, Gospode Bože. **21** Radi tvoje reči i po svom srcu učinio si svu ovu veliku stvar da bi je obznanio svome sluzi. **22** Zato si veličanstven, Gospode Bože, jer nema nikog kao što si ti, i nema Boga osim tebe po svemu što smo čuli svojim ušima.

23 I ko je narod kao tvoj narod, kao Izrailj, jedini narod na zemlji čiji je Bog otiašao da otkupi svoj narod i da proslavi svoje ime čineći velika i strašna dela za njih i za svoju zemlju, otkupivši ih za sebe iz Egipta, od naroda i njihovih bogova?

24 Ti si podigao sebi tvoj narod Izrailj da ti bude narod doveka, i da im ti, Gospode, budeš Bog. **25** A sad, Gospode Bože, održi doveka obećanje koje si dao za svoga slugu i za njegov dom, i učini kako si rekao. **26** Neka se zauvek veliča tvoje ime, da bi ljudi rekli: 'Gospod nad vojskama je Bog nad Izrailjem.' A dom tvoga sluge Davida neka bude utvrđen pred tobom. **27** Jer ti si, Gospode nad vojskama, Bože Izrailjev, otkrio ovo svome sluzi, rekavši: 'Ja ču ti podići dom.' Zato se tvoj sluga usudio da ti se pomoli ovom molitvom.

28 A sad, Gospode Bože, ti si Bog i tvoje su reči istina; ti si dao svome sluzi dobro obećanje. **29** Neka ti, stoga, bude po volji da blagosloviš dom svoga sluge da ostane doveka pred tobom, jer ti si to rekao, Gospode Bože. Neka dom tvoga sluge bude blagosloven tvojim blagoslovom doveka.“

8 Posle toga David je potukao Filistejce i pokorio ih. David je uzeo Meteg-Amu iz ruku Filistejaca. **2** David je takođe porazio i Moavce. On ih je polegao po zemlji, a onda ih je izmerio konopcem: dve dužine konopca onih koje treba usmrtiti, i jedna dužina konopca onih koje treba ostaviti u životu. Moavci su postali Davidovi podanici, pa su mu plaćali danak. **3** David je

potukao i Adad-Ezera, sina Reovova, sovskog cara, dok je ovaj išao da povrati svoju vlast uz reku Eufrat. **4** David je zarobio od njega hiljadu sedam stotina konjanika i dvadeset hiljada pešaka. David je podrezao žile svim konjima, osim jedne stotine koju je zadržao. **5** Aramejci iz Damaska

dođu u pomoć Adad-Ezeru, sovskom caru, ali David pobi Aramejcima dvadeset dve hiljade ljudi. **6** David je postavio vojne tabore u Aramu damaštanskom; Aramejci su postali Davidovi podanici, pa su mu donosili danak. Gospod je

davao pobedu Davidu gde god je išao. **7** David je od Adad-Ezerovih slugu uzeo zlatne štitove i doneo ih u Jerusalim. **8** A iz Adad-Ezerovih gradova, Vetaha i Virotaja, car David je odneo

ogromnu količinu bronze. **9** Kad je Toja, car zajedno sa tvojim sinovima i tvojim slugama, amatski, čuo da je David potukao svu Adad- i donositi urod unuku svoga gospodara, da bi Ezerovu vojsku, **10** poslao je svoga sina Jorama imao hranu. A Mefivostej će uvek jesti hleb za caru Davidu, da ga pozdravi i da mu čestita mojim stolom.“ Siva je imao petnaest sinova i što je zaratio protiv Adad-Ezera i porazio ga. **11** Siva reče caru: „Tvoj sluga dvadeset slugu. **11** Siva reče caru: „Tvoj sluga Naime, Adad-Ezer je ratovao protiv Toje. Joram će učiniti onako kako mu je njegov gospodar je sa sobom doneo predmete od srebra, zlata i zapovedio. Mefivostej će jesti za mojim stolom, bronze. **11** Car David je i njih posvetio Gospodu, kao jedan od carevih sinova.“ **12** Mefivostej je kao što je posvetio srebro i zlato svih naroda imao malog sina koji se zvao Miha. Svi koji su koje je pokorio: **12** Edomaca, Moavaca, Amonaca, živeli u Sivinom domu su služili Mefivosteu. **13** Filistejaca, Amaličana i plen od Adad-Ezera, sina Mefivostej je živeo u Jerusalimu pošto je uvek jeo Reovovog, sovskoga cara. **13** Davidovo ime je postalo slavno kad se vratio nakon što je porazio Edomce u Slanoj dolini, njih osamnaest hiljada. **14** U Idumeji je svuda postavio vojne tabore. Tako su svi Edomci postali Davidovi podanici. Gospod je davao pobedu Davidu gde god je išao. **15** David je vladao nad celim Izrailjem, sudeći i deleći pravdu celom svom narodu. **16** Joav, sin Serujin, bio je nad vojskom, a Josafat, sin Ahiludov, bio je dvorski savetnik. **17** Sadok, sin Ahituvov i Ahimelek, sin Avijatarov, bili su sveštenici. Soraja je bio pisar. **18** Venaja, sin Jodajev, je bio nad Herećanima i Felećanima, a Davidovi sinovi su bili knezovi.

9 David reče: „Da li je još neko preostao iz Saulovog doma, da mu iskažem milost radi Jonatana?“ **2** A u Saulovom domu je bio neki sluga po imenu Siva. Kad su ga pozvali pred Davida, car mu reče: „Jesi li ti Siva?“ On odgovori: „Tvoj sam sluga.“ **3** Car ga upita: „Je li preostao još neko iz Saulovog doma, da mu iskažem Božiju milost?“ Siva odgovori caru: „Preostao je jedan Jonatanov sin, koji je hrom na obe noge.“ **4** „Gde je on?“ – upita car. „Eno, on je u kući Mahira, sina Amilovog, u Lo-Devaru“ – odgovori Siva caru. **5** Tada je car poslao po njega, pa su ga doveli iz kuće Mahira, sina Amilovog, iz Lo-Devara. **6** Kad je Mefivostej, sin Jonatana, Saulovog sina, došao pred Davida, pao je ničice pred njim i poklonio mu se. David reče: „Mefivosteu!“ „Evo, tvoj sam sluga!“ – odgovori on. **7** David mu reče: „Nemoj se plašiti, jer ču ti iskazati milost radi tvoga oca Jonatana. Vratiću ti svu zemlju tvoga dede Saula, a ti ćeš uvek jesti hleb za mojim stolom.“ **8** Mefivostej se pokloni, pa reče: „Ko je tvoj sluga, da obračaš pažnju na mrtvog psa kao što sam ja?“ **9** Car je, zatim, pozvao Sivu, Saulovog slugu, i rekao mu: „Sve što je pripadalo Saulu i njegovom domu dao sam unuku tvoga gospodara. **10** Ti ćeš obrađivati zemlju za njega

10 Posle ovoga je umro car Amonaca, a umesto njega se zacario njegov sin Anun. **2** David reče: „Pokazaču naklonost prema Anunu, Nasovom sinu, kao što je njegov otac pokazao naklonost prema meni.“ David je izrazio svoje saučešće preko svojih slugu. Tako su Davidovi poslanici došli u zemlju Amonaca. **3** Ali amonski knezovi rekoše svome gospodaru Anunu: „Misliš li da ti je David poslao glasnike da ti izjave saučešće kako bi iskazao čast tvome ocu? Nije li poslao svoje sluge s namerom da ispita i izvidi grad kako bi ga srušio?“ **4** Tada je Anun uhvatio Davidove sluge i obrijao im pola brade i odsekao im odeću do pola, sve do zadnjice, i poslao ih natrag. **5** Kad su to javili Davidu, on je poslao nekog da im izade u susret, jer su bili veoma osramoćeni. Car im je rekao: „Ostanite u Jerihonu, dok vam ne naraste brada, pa se vratite.“ **6** Kad su Amonci videli da su se zamerili Davidu, poslali su poslanstvo i unajmili Aramejce iz Vet-Reova i Sove, dvadeset hiljada vojnika, cara Mahe sa hiljadu ljudi i dvanaest hiljada ljudi iz Tova. **7** Čuvši ovo, David je poslao Joava sa svom vojskom, najboljim ratnicima. **8** Amonci su izašli i svrstali se u bojni red pred vratima, dok su Aramejci iz Sove i Reova, i ljudi iz Tova i Mahe, bili zasebno na polju. **9** Kad je Joav video da će se bitka protiv njega voditi s dve strane, spreda i pozadi, izabrao je izvestan broj najvrsnijih vojnika u Izraelju i svrsta ih u bojni red nasuprot Aramejaca. **10** Ostala vojsku je dao svome bratu Avisaju, koji ih je svrsta u bojni red nasuprot Amonaca. **11** Rekao je: „Ako Aramejci budu jači od mene, ti mi priteci u pomoć, a ako Amonci budu jači od tebe, ja ču tebi doći u pomoć. **12** Drži se hrabro! Pokažimo se junački radi našeg naroda i radi gradova našeg Boga, a Gospod će učiniti što mu je po volji.“ **13** Joav i narod koji je bio sa njim počeli su da se primiču, da se sukobe

sa Aramejcima, ali oni su se razbežali pred njima. **14** Kad su Amonci videli da su Aramejci pobegli, ženom? Tako mi tvoga života i tvoje duše, ja neću pobegli su pred Avisajem i ušli u grad. Pošto učiniti tako nešto.“ **12** David reče Uriji: „Ostani se vratio iz borbe sa Amoncima, Joav je došao ovde još danas, a sutra ču te otpremiti.“ Tako je u Jerusalim. **15** Kad su Aramejci videli da ih je Urija ostao tog dana i sutradan u Jerusalimu. **13** Izrailj razbio, ponovo su se sabrali. **16** Adad-Ezer je poslao glasnike, pa je sabrao Aramejce napio. Ali uveče Urija izade i legne na svoj ležaj sa s druge strane reke. Oni su došli u Helam na slugama svoga gospodara; nije otiašao svojoj kući. čelu sa Sovakom, zapovednikom Adad-Ezerove **14** Ujutro je David napisao Joavu pismo i poslao vojske. **17** Kad su to javili Davidu, on je sabrao ga po Uriju. **15** U pismu je napisao: „Stavite Uriju sav Izrailj, i prešavši preko Jordana, došao u napred gde je bitka najluča, a onda se povucite Helam. Aramejci su se svrstali u bojni red protiv iza njega, pa neka bude pogoden i neka pogine.“ Davida i upustili se u boj s njim. **18** Međutim, **16** I tako, dok je Joav opsedao grad, postavio je Aramejci pobegnuli pred Izrailjem. David je pobio Uriju na mesto gde je znao da se nalaze najbolji sedam stotina aramejskih vozača bojnih kola, i ratnici. **17** Ljudi iz grada izadu i upuste se u bitku četrdeset hiljada konjanika. Smrtno je ranio i sa Joavom. Od naroda je palo nekoliko Davidovih Sovaka, zapovednika Adad-Ezerove vojske, koji slugu, a poginuo je i Urija Hetit. **18** Tada je Joav je umro tamo. **19** Kad su svi carevi, koji su bili poslao Davidu sve vesti o bici. **19** Zapovedio je Adad-Ezerovi podanici, videli da su poraženi glasniku: „Na kraju, kad saopštiš caru sve vesti pred Izrailjem, sklopili su mir s Izrailjem, pa o ratu, **20** a car se razgneviti, pa ti kaže: ‘Zašto su im postali podanici. Od tada su se Aramejci ste se toliko primakli gradu da ratujete? Zar pribojavali da pomognu Amoncima.

11 U proleće, u vreme kad carevi odlaze u rat, David je poslao Joava sa svojim slugama i sa svim Izrailjem. Oni su pobili Amonce i opkolili Ravu. Ali David je ostao u Jerusalimu. **2** Jednog dana u predvečerje, David ustane sa svoje postelje i prošeta se po krovu carskog dvora. S krova je ugledao ženu kako se kupa. Žena je bila veoma lepa. **3** David je poslao čoveka da se raspita o ženi, i bilo mu je javljeno: „Nije li to Vitsaveja, čerka Elijamova, žena Urije Hetita?“ **4** Tada je David poslao glasnike da je dovedu. Kada je došla k njemu, on leže s njom baš kad se očistila od svoje mesečne nečistoće. Zatim se vratila kući. **5** Žena je zatrudnela, pa je poslala poruku Davidu: „Trudna sam.“ **6** Tada je David poslao poruku Joavu: „Pošalji mi Uriju Hetita.“ Joav pošalje Uriju Davidu. **7** Kad je Urija došao k njemu, David ga upita kako je Joav i narod, i kako ide rat. **8** David reče Uriji: „Siđi u svoju kuću i operi svoje noge.“ Urija izade iz carevog dvora, a iza njega su nosili carev dar. **9** Ali Urija leže na ulaz carevog dvora, zajedno sa svim slugama svoga gospodara, te nije sišao svojoj kući. **10** Kad su Davidu javili da Urija nije otiašao kući, David reče Uriji: „Zar nisi tek došao s puta? Zašto nisi otiašao kući?“ **11** Urija odgovori Davidu: „Kovčeg, Izrailj i Juda borave u šatorima, a moj gospodar Joav i sluge moga gospodara logoruju na otvorenom polju. Kako, onda, da odem svojoj

kući da jedem i pijem, i da spavam sa svojom ženom? Tako mi tvoga života i tvoje duše, ja neću otiašati ovde još danas, a sutra ču te otpremiti.“ Tako je Urija ostao tog dana i sutradan u Jerusalimu. **13** Izrailj razbio, ponovo su se sabrali. **16** David ga je pozvao da jede i piće s njim, pa ga je Ezer je poslao glasnike, pa je sabrao Aramejce napio. Ali uveče Urija izade i legne na svoj ležaj sa s druge strane reke. Oni su došli u Helam na slugama svoga gospodara; nije otiašao svojoj kući. čelu sa Sovakom, zapovednikom Adad-Ezerove **14** Ujutro je David napisao Joavu pismo i poslao vojske. **17** Kad su to javili Davidu, on je sabrao ga po Uriju. **15** U pismu je napisao: „Stavite Uriju sav Izrailj, i prešavši preko Jordana, došao u napred gde je bitka najluča, a onda se povucite Helam. Aramejci su se svrstali u bojni red protiv iza njega, pa neka bude pogoden i neka pogine.“ Davida i upustili se u boj s njim. **18** Međutim, **16** I tako, dok je Joav opsedao grad, postavio je Aramejci pobegnuli pred Izrailjem. David je pobio Uriju na mesto gde je znao da se nalaze najbolji sedam stotina aramejskih vozača bojnih kola, i ratnici. **17** Ljudi iz grada izadu i upuste se u bitku četrdeset hiljada konjanika. Smrtno je ranio i sa Joavom. Od naroda je palo nekoliko Davidovih Sovaka, zapovednika Adad-Ezerove vojske, koji slugu, a poginuo je i Urija Hetit. **18** Tada je Joav je umro tamo. **19** Kad su svi carevi, koji su bili poslao Davidu sve vesti o bici. **19** Zapovedio je Adad-Ezerovi podanici, videli da su poraženi glasniku: „Na kraju, kad saopštiš caru sve vesti pred Izrailjem, sklopili su mir s Izrailjem, pa o ratu, **20** a car se razgneviti, pa ti kaže: ‘Zašto su im postali podanici. Od tada su se Aramejci ste se toliko primakli gradu da ratujete? Zar pribojavali da pomognu Amoncima.

niste znali da će gađati sa zidina? **21** Ko je ubio Avimeleha, Jerovalovog sina? Nije li to bila žena koja je bacila na njega mlinski kamen sa zidina Tevesa?“, tada reci: ‘Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.’“ **22** Glasnik ode. Kad je došao, ispričao je Davidu sve radi čega ga je Joav poslao. **23** Glasnik reče Davidu: „Ljudi su bili jači od nas; izasli su napolje na nas, ali smo ih potisnuli do gradskih vrata. **24** Strelci su gađali tvoje sluge sa zidina, te su neke careve sluge izgubile život, a poginuo je i Urija Hetit.“ **25** David reče glasniku: „Ovako reci Joavu: ‘Neka te to ne muči, jer mač pokosi sad ovog sad onog. Navalji jače na grad i uništi ga.’ To će ga ohrabriti.“ **26** Kad je Urijina žena čula da je Urija mrtav, žalila je za svojim mužem. **27** A kad je prošlo vreme žaljenja, David je poslao po nju i doveo je u svoj dom. Ona mu je postala žena i rodila mu je sina. Ali to što je David učinio bilo je zlo u Gospodnjim očima.

12 Gospod je poslao proroka Natana k Davidu. Kad je došao k njemu, rekao mu je: „U jednom gradu su živila dva čoveka. Jedan je bio bogat, a drugi siromašan. **2** Bogataš je imao veoma mnogo sitne i krupne stoke. **3** Siromah nije imao ništa osim jednog ženskog jagnjeta koje je kupio. On ga je odgojio i ono je raslo zajedno sa njim i njegovom decom. Jelo je od njegove hrane, pilo iz njegove čaše i spavalо u njegovom naručju; bilo mu je kao čerka. **4** Jednom je bogataš došao putnik. Njemu je bilo

žao da uzme grlo od svoje sitne ili krupne stoke još bilo živo, postio sam i plakao, misleći: 'Ko da ugosti gosta koji mu je došao, pa je uzeo zna? Možda će se Gospod smilovati, pa će dete siromahovo jagnje i zgotovio ga za čoveka koji ostati u životu.' **23** Ali sada kad je mrtvo, zašto mu je došao." **5** David se strahovito razgnevio da postim? Zar mogu da ga vratim? Ja ću otići k na tog čoveka. „Živoga mi Gospoda – reče on njemu, ali ono se neće vratiti meni.“ **24** David je, Natanu – čovek koji je to učinio zaslžuje smrt! zatim, utešio svoju ženu Vitsaveju. On je otiašao k **6** Ima da plati četvorostruko za jagnje zato što je njoj i legao s njom, a ona je rodila sina kome je učinio ovakvu stvar, i nije pokazao samilost." **7** on dao ime „Solomon“. Gospod ga je voleo, **25** Natan reče Davidu: „Ti si taj čovek! Zato govori pa je to objavio preko proroka Natana, koji mu Gospod, Bog Izrailjev: 'Ja sam te pomazao za cara je, radi Gospoda, dao ime „Jedidija“.' **26** Joav je nad Izrailjem, i izbavio sam te iz Saulove ruke. **8** napao Ravu amonsku i zauzeo carski grad. **27** Dao sam ti kuću tvoga gospodara i žene tvoga Zatim je poslao glasnike Davidu, rekavši: „Napao gospodara u tvoje krilo, i dao sam ti dom Izrailjev sam Ravu i zauzeo gradski vodovod. **28** Stoga, i Judin. A da ti je to bilo malo, ja bih ti dao i više. skupi sad narod, opkoli grad i zauzmi ga; inače **9** Zašto si prezreo reč Gospodnju i učinio što je ču ja osvojiti grad, pa će biti nazvan po meni.“ zlo u njegovim očima? Posekao si mačem Uriju **29** Skupivši sav narod, David je otiašao u Ravu, Hetita a njegovu ženu si uzeo sebi za ženu. Ubio si napao je i osvojio. **30** [David] je s Molohove glave ga mačem Amonaca. **10** Zbog toga se mač nikada skinuo krunu s dragim kamenom, koja je bila neće odmaći od tvoga doma, jer si me prezreo i teška talanat zlata. Staviše je da krasí Davidovu jer si uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.' **11** glavu. Iz grada je odneo i vrlo veliki plen. **31** Govori Gospod: 'Evo, podižem na tebe nevolju Odveo je i narod koji je živeo u njemu i postavio iz tvog doma, pa ću na tvoje oči uzeti tvoje ga da radi s testerama, gvozdenim pijucima i žene i dati ih tvom bližnjemu, koji će spavati s gvozdenim sekirama, a druge je poslao da rade tvojim ženama usred bela dana. **12** Ti si to učinio u ciglanama. Tako je uradio sa svim amonskim tajno, a ja ću učiniti ovo pred svim Izrailjem gradovima. Potom se David sa svim narodom usred bela dana." **13** David reče Natanu: „Zgrešio sam Gospodu.“ Natan reče Davidu: „Gospod ti je oprostio greh: nećeš umreti. **14** Ipak, pošto si ovim delom podstakao neprijatelje Gospodnje na prezir, sigurno će umreti sin koji ti se rodio.“ **15** Potom se Natan vratio svojoj kući. A Gospod udari dete koje je Urijina žena rodila Davidu, i ono se teško razboli. **16** David se molio Gospodu za dete; David je postio, pa je ušao u kuću i prenoćio na zemlji. **17** Starešine njegovog doma su stajale oko njega nastojeći da ga podignu sa zemlje, ali on nije htio, niti je htio da jede s njima. **18** Sedmoga dana je dete umrlo. Davidove sluge su se bojale da mu jave da je dete mrtvo, jer su govorili: „Govorili smo mu dok je dete bilo živo, pa nas nije slušao; kako da mu kažemo da je dete umrlo? Učiniće neko zlo.“ **19** Kad je primetio da sluge šapuću, David je shvatio da je dete umrlo. David upita svoje sluge: „Da li je dete umrlo?“ Oni odgovorile: „Umrlo je.“ **20** Tada je David ustao sa zemlje, umio se i presvukao u drugu odeću. Zatim je ušao u Dom Gospodnj i poklonio se. Onda je otiašao u svoju kuću i tražio da mu iznesu hranu, te je jeo. **21** Njegove sluge mu rekoše: „Zašto ovo radiš? Dok je dete bilo živo, postio si i plakao, a sad kad je dete mrtvo, ti ustaješ i jedeš.“ **22** On odgovori: „Dok je dete

13 A ovo se dogodilo posle toga: Avesalom, Davidov sin, je imao lepu sestru po imenu Tamara. U nju se zaljubio Davidov sin Amnon. **2** Amnon je toliko patio da se razboleo zbog svoje sestre Tamare, jer je bila devica. Amnonu se činilo nemogućim da joj učini bilo šta. **3** Ali Amnon je imao prijatelja po imenu Jonadav, koji je bio sin Davidovog brata Šime. Jonadav je bio veoma domišljat čovek. **4** On ga upita: „Zašto tako veneš iz dana u dan, carev sine? Zašto mi ne kažeš?“ Amnon mu reče: „Zaljubio sam se u Tamaru, sestrinu moga brata Avesaloma.“ **5** Jonadav mu reče: „Lezi u svoj krevet i učini se bolestan. Kad dođe tvoj otac da te vidi, ti mu reci: 'Dovolji da dođe moja sestra Tamara i nahrani me. Neka pripremi jelo pred mojim očima, da vidim, pa ću jesti iz njene ruke.'“ **6** Amnon legne i učini se bolestan. Kad je car došao da ga vidi, Amnon reče caru: „Dovolji da dođe moja sestra Tamara i napravi par kolača pred mojim očima, pa ću jesti iz njene ruke.“ **7** David posla Tamaru u dvor i reče: „Idi, molim te, u kuću tvoga brata Amnona, i pripremi mu jelo.“ **8** Tamara ode u kuću svoga brata Amnona, koji je ležao. Uzela je testo i umerila kolače pred njegovim očima, pa

ih je ispekla. **9** Zatim je uzela tepsiјu i iznela je Kad se Amnon razveseli od vina, a ja vam kažem: pred njega, ali je on odbio da jede. Tada Amnon 'Udarite Amnona!', tada ga ubijte. Ne bojte se! reče: „Neka izađu svi koji su kod meni!“ Tako su Nisam li vam ja to zapovedio? Budite hrabri i izašli svi koji su bili kod njega. **10** Amnon reče junaka!“ **29** Avesalomovi momci učiniše Amnonu Tamari: „Donesi mi jelo u sobu, pa će jesti iz tvoje kako im je Avesalom naredio. A svi carevi sinovi ruke.“ Tamara uzme kolače koje je napravila ustadoše, uzjahaše svaki svoju mazgu i pobegoše. i donese ih svome bratu Amnonu u sobu. **11** **30** Dok su oni bili na putu, došla je vest do cara: Kad mu je prinela da jede, on je zgrabi i reče „Avesalom je pobio sve careve sinove, te ni jedan joj: „Dođi, sestro moja, lezi sa mnom.“ **12** Ali nije preživeo.“ **31** Tada je car razderao svoju Tamara mu reče: „Nemoj me obeščastiti, brate odeću i legao na zemlju, i sve njegove sluge su moj, jer se tako nešto ne radi u Izraelju. Ne čini stajale razderane odeće. **32** Ali Jonadav, sin Šime, takvu sramotu! **13** Kuda bih ja išla sa svojom Davidovog brata, reče: „Neka moj gospodar ne sramotom? A ti bi bio kao jedan od bezumnika misli da su pobijeni svi mlađići – carevi sinovi; u Izraelju. Molim te, stoga, govorи s carem, jer mrtav je samo Amnon. Naime, Avesalom se on me neće uskratiti tebi.“ **14** Međutim, on nije zarekao da će to učiniti onog dana kad je Amnon hteo da je posluša, nego je svladao i legao s obeščastio njegovu sestru Tamaru. **33** Zato neka njom. **15** Tada je Amnona obuzela silna mržnja se moj gospodar, car, ne uz nemirava, misleći prema njoj, tako da je mržnja prema njoj bila da su svi carevi sinovi mrtvi; samo je Amnon veća od ljubavi koju je imao za nju. Amnon joj mrtav.“ **34** Međutim, Avesalom je pobegao. A reče: „Diži se! Odlazi!“ **16** Ona reče na to: „Ne kad je momak koji je osmatrao pogledao, video čini to, jer će to što me teraš biti veće zlo od je veliko mnoštvo kako ide putem iza njega, onoga koje si mi učinio.“ Ali on nije hteo da je padinom planine. **35** Jonadav reče caru: „Evo, posluša, **17** nego je pozvao momka koji ga je dolaze carevi sinovi; ispalo je onako kako je tvoj posluživao i rekao mu: „Oteraj ovu od mene! sluga rekao.“ **36** Tek što je on dovršio, došli su Izbaci je i zaključaj vrata za njom!“ **18** A ona je carevi sinovi i glasno zaplakali. Gorko su plakali imala na sebi dugačku haljinu s rukavima, kakve i car i njegove sluge. **37** A Avesalom je pobegao su nosile careve čerke dok su bile devojke. **19** Talmaji, sinu Amijuda, cara gesurskog. David je, Tada je Tamara posula glavu pepelom, i razderala pak, svaki dan žalio za svojim sinom. **38** Pošto dugu haljinu koju je nosila; stavila je ruku na je Avesalom pobegao u Gesur, ostao je tamo tri glavu i otišla kukajući putem naglas. **20** Njen godine. **39** Kad se utešio zbog Amnonove smrti, brat Avesalom je upita: „Da nije Amnon, tvoj car je čeznuo za Avesalomom.

brat, bio s tobom? Sad, sestro moja, čuti; brat ti je; ne uzimaj to k srcu.“ I tako je Tamara ostala osamljena u domu svoga brata Avesaloma. **21** Kad je car David čuo o svemu ovome, veoma se razgnevio. **22** Avesalom nije rekao Amnonu ni reč, ni dobru ni lošu. Naime, Avesalom je mrzeo Amnona zato što je obeščastio njegovu sestru Tamaru. **23** Dve godine kasnije Avesalom je strigao ovce u Val-Asoru kod Jefrema, pa je pozvao sve careve sinove. **24** Avesalom dođe k caru i reče: „Evo, sad se strižu ovce tvome sluzi; neka car i njegove sluge izvole da dođu sa slugom tvojim.“ **25** Car odgovori Avesalomu: „Ne, sine moj, nemoj da idemo svi, da ti ne budemo na teret.“ Avesalom ga je uporno molio, ali on nije hteo. Ipak, blagoslovio ga je. **26** Tada Avesalom reče: „Ako ti nećeš, neka moj brat Amnon pođe sa nama.“ Car mu reče: „Zašto da ide s tobom?“ **27** No, pošto ga je Avesalom uporno molio, poslao je Amnona i sve careve sinove. **28** Tada Avesalom naredi svojim momcima: „Pazite!

14 Ali Joav, sin Serujin, je znao da je carevo srce naklonjeno Avesalomu. **2** Stoga je Joav poslao da mu dovedu jednu mudru ženu iz Tekuje. On joj reče: „Pretvaraj se da si u žalosti: obuci se u žalbenu odeću i ne maži se mirisnim uljem, kao žena koja mnoge dane žali za pokojnikom. **3** Potom idi caru i reci mu ove reči.“ Joav joj je rekao šta da kaže. **4** Kad je žena iz Tekuje došla caru, pala je ničice na zemlju, poklonila se i rekla: „Pomagaj, care!“ **5** Car joj reče: „Šta te [muči]?" Ona odgovorila: „Ja sam udovica; muž mi je umro. **6** Tvoja je sluškinja imala dva sina. Njih dvojica su se potukli u polju, a nije bilo nikog da ih rastavi. Jedan je udario drugog i ubio ga. **7** Tada se cela porodica digla na tvoju sluškinju, govoreći: 'Daj tog bratoubicu da ga pogubimo radi života koji je oduzeo svome bratu! Istrebimo ga iako je naslednik!' Međutim, tako će mi ugasiti jedinu žeravicu koja mi je ostala, te se mome mužu neće sačuvati ni ime

ni potomstvo na zemlji.“ **8** Car reče ženi: „Idi u svoju kuću, ali pred carem se nije pojavljivao. kući, a ja će izdati naredbu u tvoju korist.“ **9** **25** A u celom Izrailju nije bilo čoveka koga su Žena iz Tekuje reče na to caru: „Gospodaru moj, više hvalili zbog njegove lepote od Avesaloma. care, neka krivica padne na mene i na dom moga Na njemu nije bilo mane od temena do pete. **26** oca; a car i njegov presto su nedužni.“ **10** Car On je šišao svoju kosu na kraju godine, jer mu reče: „Ako ti neko zapreti, ti ga dovedi meni; je bila teška. Kosa mu je bila teška dve stotine taj te više neće uz nemiravati.“ **11** A ona reče: šekela carske mere. **27** A Avesalom je imao tri „Neka car to spomene Gospodu, tvome Bogu, da sina i jednu čerku, po imenu Tamara, koja je krvni osvetnik ne učini još gore зло, te zatre mog bila veoma lepa žena. **28** Avesalom je živeo u sina.“ On reče: „Živoga mi Gospoda, tvome sinu Jerusalimu dve godine a da se nije pojavio pred neće pasti ni dlaka s glave!“ **12** Tada žena reče: carem. **29** Tada je Avesalom poslao po Joava, da bi „Dozvoli da tvoja sluškinja kaže još nešto mome ga poslao caru, ali on nije htio da dođe k njemu. gospodaru, caru.“ On joj reče: „Reci.“ **13** Ona Poslao je po njega i drugi put, ali ovaj opet nije reče: „Zašto si naumio da uradiš istu stvar protiv hteo da dođe. **30** Avesalom reče svojim slugama: naroda Božijeg? Donoseći ovakvu odluku, car „Joavovo polje je pored moga, a ječam je još na osuđuje samog sebe, pošto ne vraća onoga koga njemu. Idite i zapalite ga!“ Tako Avesalomove je izgnao. **14** Jer, mi moramo umreti; mi smo kao sluge zapale polje. **31** Tada se Joav diže i dođe voda kad se prospe na zemlju, te se ne može Avesalomu u kuću, pa mu reče: „Zašto su tvoje skupiti. No, Bog ne uzima život, već je iznašao sluge zapalile moje polje?“ **32** Avesalom odgovori načine da izgnani ne ostane u izgnanstvu. **15** Joavu: „Eto, ja sam ti poslao poruku: dođi ovamo Ja sam, stoga, došla da kažem ovo caru, svome da te pošaljem k caru da kažeš: ‘Zašto sam se gospodaru, jer me je narod uplašio. A tvoja vratio iz Gesura? Bilo bi mi bolje da sam ostao sluškinja je pomislila: ‘Obratiću se caru; možda će tamo!‘ Zato mi dopusti da vidim cara, pa ako car učinili što njegova sluškinja traži. **16** Naime, sam kriv za nešto, neka me pogubi!“ **33** Joav ode car će čuti, pa će izbaviti svoju sluškinju iz ruku caru i javi mu, te car pozva Avesaloma. Kad je čoveka koji hoće da istrebi mene i mog sina s došao caru, poklonio se licem do zemlje pred nasledstva Božijeg.“ **17** Mislila je tvoja sluškinja: njim, a car je poljubio Avesaloma.

‘Reč moga gospodara, cara, će me umiriti, jer je moj gospodar, car, kao Andeo Gospodnj, koji razlikuje dobro od zla. Neka Gospod, Bog tvoj, bude s tobom.“ **18** Tada car odgovori ženi: „Nemoj zatajiti od mene ništa što će te pitati.“ Ona odgovori: „Neka moj gospodar govor.“ **19** Car upita: „Da li su Joavovi prsti zajedno s tobom u celoj ovoj stvari?“ Ona odgovori: „Života mi tvoga, gospodaru moj, care, sve je onako kako je moj gospodar, car, rekao; od toga se ne može ni levo ni desno. Jeste, tvoj sluga Joav mi je to zapovedio; on mi je rekao da kažem sve ove reči. **20** Tvoj sluga Joav je to učinio da bi prikazao stvar s druge strane, ali moj gospodar je mudar kao Andeo Božiji, pa zna sve što se dešava u zemlji.“ **21** Tada car reče Joavu: „Evo, uradiću to. Idi i dovedi mladića Avesaloma.“ **22** Na to je Joav pao ničice na zemlju, poklonio se i blagoslovio cara, govoreći: „Danas tvoj sluga zna da sam našao blagonaklonost pred tobom, gospodaru moj, care, jer je car učinio što je njegov sluga tražio.“ **23** Joav je, zatim, ustao i otišao u Gesur, pa je doveo Avesaloma u Jerusalim. **24** Međutim, car reče: „Neka se vrati u svoju kuću, ali preda mnom neka se ne pojavljuje.“ Tako se Avesalom vratio

15 Nakon ovoga je Avesalom nabavio kočije i konje, i pedeset ljudi da trče ispred njega. **2** Avesalom je ustajao rano i stajao kraj puta kod gradskih vrata. Kad god je neki čovek došao caru da presudi kakav spor, Avesalom bi ga pozvao i rekao mu: „Iz kojeg si mesta?“ Kad bi čovek odgovorio: „Tvoj sluga je iz jednog od Izraeljevih plemena“, **3** Avesalom bi mu rekao: „Vidi, tvoj slučaj je dobar i pravedan, ali nema nikog da te sasluša kod cara.“ **4** Zatim bi rekao: „E, kad bih ja bio postavljen za sudiju u zemlji! Tada bi svaki čovek koji ima spor, ili žalbu, mogao da dođe k meni, i ja bih mu dodelio pravdu.“ **5** A kad bi mu neko pristupio da mu se pokloni, on bi pružio svoju ruku, te bi ga uhvatilo, i poljubio. **6** Ovako je postupao sa svakim Izraeljcem koji bi dolazio caru po pravdu. Tako je Avesalom pridobio za sebe srca Izraeljaca. **7** Na kraju četvrte godine, Avesalom reče caru: „Dopusti mi da odem u Hevron i izvršim zavet koji sam zavetovao Gospodu. **8** Jer kad je tvoj sluga bio u Gesuru aramejskom, ja sam učinio zavet rekavši: ‘Ako me Gospod vrati u Jerusalim, ja će služiti Gospodu.’“ **9** Car mu reče: „Pođi u miru!“ On se diže i ode u

Hevron. **10** Međutim, Avesalom je poslao uhode sinom Ahimasom i Jonatanom, Avijatarovim po svim izrailjskim plemenima, rekavši: „Kad sinom. **28** Evo, ja ču se zadržati u pustinji, kod čujete glas trube, vi recite: 'Avesalom se zacario rečnih gazova, dok ne dođe od vas poruka da u Hevronu!'“ **11** Sa Avesalomom je otišlo dve me obavesti.“ **29** Tada su Sadok i Avijatar vratili stotine ljudi iz Jerusalima, koji su bili pozvani. Kovčeg Božiji u Jerusalim, i ostali tamo. **30** A Oni su otišli nedužne savesti, ne znajući ništa o David se perjao uz Maslinsku goru; išao je bos i svemu ovome. **12** Dok je Avesalom prinosio žrtve, plakao pokrivenе glave. I sav narod koji je bio poslao je po Ahitofela Gilonjanina, Davidovog s njim pokrio je glavu i išao plačući. **31** Uto su savetnika, da dode iz svog grada Gila. Zavera Davidu javili da je Ahitofel među zaverenicima je bila jaka, jer je narod u sve većem broju sa Avesalomom. David reče: „O, Gospode, obrati pristajao uz Avesaloma. **13** Tada je došao glasnik Ahitofelov savet u ludost!“ **32** Kad se David uspeo Davidu i rekao: „Srce Izrailjaca se okrenulo za na vrh, gde se narod klanja Bogu, dočekao ga Avesalomom.“ **14** David reče svim svojim slugama je Husaj Arkijanin, s poderanom odećom i s koji su bili s njim u Jerusalimu: „Na noge! Bežimo, prašinom na glavi. **33** David mu reče: „Ako podješ inače nećemo pobeci od Avesaloma! Krenimo što sa mnom, bićeš mi na teret. **34** Ali, ako ostaneš brže, da ne požuri on, pa nas stigne i izruči nas u gradu i kažeš Avesalomu: 'Biću tvoj sluga, propasti, a grad poseče mačem!“ **15** Careve sluge care. Bio sam sluga tvoga oca, a sada ču biti rekoše caru: „Šta god naš gospodar odluči, tvoje tvoj sluga', moći ćeš da osujetiš Ahitofelov savet sluge su ti na raspolaganju!“ **16** Car je krenuo radi mene. **35** Zar nisu tamo s tobom sveštenici pešice sa svim svojim domom, osim deset svojih Sadok i Avijatar? Šta god da čuješ u carevom inoča, koje je ostavio da čuvaju dvor. **17** Kad je domu, javi sveštenicima Sadoku i Avijatatu. **36** car izašao, sav ga je narod pratio. Zaustavili su Eno, tamo su i njihova dva sina, Sadokov sin se kod poslednje kuće. **18** Sve su njegove sluge Ahimas i Avijatarov sin Jonatan. Izvesti me po stupale uz njega; a i svi Herećani i Felećani; i svi njima o svemu što čuješ.“ **37** Davidov prijatelj Gaćani, šest stotina ljudi, koji su došli za njim iz Husaj je došao u grad baš kad je Avesalom ušao u Gata, stupali su pred carem. **19** Car reče Itaju, Jerusalim.

Gaćaninu: „Zašto i ti ideš s nama? Vrati se i ostani sa carem; ti si stranac, i još izgnanik iz svoje zemlje. **20** Juče si došao, pa zar danas da te vodim da se potučaš s nama? Ja idem zato što moram da idem. Zato se vrati i povedi svoju braću sa sobom. Neka milost i vernost Gospodnjia budu s tobom.“ **21** Itaj odgovori caru: „Živoga mi Gospoda, i živ bio moj gospodar car, gde god bude moj gospodar car, vodilo to u smrt ili život, tamo će biti i tvoj sluga!“ **22** David reče Itaju: „Hajde onda!“ Tako Itaj Gaćanin krenu, a sa njim i svi njegovi ljudi sa svojom nejači. **23** Cela zemlja je glasno plakala, dok je sav narod prolazio. Kad je car prešao preko potoka Kidrona, prešao je i sav narod idući prema pustinji. **24** Tamo je bio i Sadok sa svim Levitim, koji su nosili Kovčeg saveza Božijeg. Oni su spustili Kovčeg Božiji dok sav narod nije izašao iz grada. I Avijatar je došao gore. **25** Tada car reče Sadoku: „Vrati Kovčeg Božiji u grad. Ako nađem naklonost u Gospodnjim očima, on će me dovesti natrag, i dati mi da vidim i Kovčeg i njegovo boravište. **26** Ali ako mi kaže: 'Nisi mi po volji', evo me, pa neka čini sa mnom što smatra za dobro.“ **27** Car još reče Sadoku, svešteniku: „Zar ne razumeš? Vrati se u grad u miru s vaša dva sina, tvojim

16 Kad je David malo odmakao od vrha, došao mu je u susret Siva, Mefivostejev sluga, s parom osedlanih magaraca, na kojima je bilo dve stotine hlebova, stotinu grudvi suvog grožđa, stotinu plodova letnjeg voća i mešina vina. **2** Car reče Sivi: „Šta si naumio s ovim?“ Siva odgovori: „Magarci su da ih carev dom jaše, hleb i letnje voće je da ih momci jedu, a vino je da ga piju oni koji malakšu u pustinji.“ **3** „A gde je sin tvoga gospodara?“ – upita car. Siva odgovori: „Eto, on je ostao u Jerusalimu, jer kaže: 'Danas će mi dom Izrailjev vratiti carstvo moga dede.'“ **4** Car na to reče: „Sve što pripada Mefivosteju sada pripada tebi.“ „Klanjam se – odgovori Siva. Samo da nađem naklonost u očima svoga gospodara cara.“ **5** Kad je car David došao u Vaurim, izašao je neki čovek iz Saulovog doma, po imenu Semaj, sin Gire; izašao je i prokljinjao. **6** On je bacao kamenje na cara Davida i na sve njegove sluge, iako su Davidu, s desna i s leva, bili sva vojska i svi ratnici. **7** Semaj je prokljinjao govoreći: „Odlazi, odlazi, krvniče i ništarijo!“ **8** Gospod ti je vratio za svu krv doma Saulovog na čije si se mesto zacario. Gospod je predao carstvo u ruke tvoga sina Avesaloma. Eto, tvoje zlo je

došlo na tebe, jer si krvnik!“ **9** Tada Avisaj, sin Hoćemo li postupiti po njegovom savetu? Ako Serujin, reče: „Zašto da ovaj mrtvi pas proklinje ne, šta ti kažeš?“ **7** Husaj reče Avesalomu: „Ovaj moga gospodara, cara? Pusti me da odem tamo i put savet koji je dao Ahitofel nije dobar.“ **8** Husaj odsečem mu glavu!“ **10** Car reče: „Šta ja imam nastavi: „Ti znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi s vama, sinovi Serujini? On proklinje zato što ratnici, i da su razjareni kao medvedica kad joj mu je Gospod rekao da proklinje Davida. I ko otmu medvediće u polju. Tvoj otac je izvrstan će reći: „Zašto ovo radiš?“ **11** David još reče borac i neće noćiti s narodom. **9** On se sada krije Avisaju i svim svojim slugama: „Evo, moj sin, u nekoj jami ili na nekom drugom mestu. Ali ako koji je izašao iz mog tela, traži da mi uzme neko od naših padne u prvom udaru, proširiće se život, a kako neće ovaj Venijaminovac? Pusti ga, glas: „Izgibe narod koji sledi Avesaloma!“ **10** Tada neka proklinje, jer mu je Gospod to rekao. **12** Če se i ratnik, u koga je lavlje srce, uplašiti, jer Možda će Gospod videti moju muku i uzvratiti mi sav Izrailj zna da je tvoj otac ratnik, i da su ljudi s dobrotom za njegovu kletvu.“ **13** David i njegovi njim izvrsni borci. **11** Stoga, savetujem da se sav ljudi su nastavili svojim putem, a Semaj je išao Izrailj, od Dana do Vir-Saveje, okupi oko tebe, da kraj obronka gore, proklinjući i bacajući kamenje ga bude mnogo kao peska na morskoj obali, i da i prašinu na njega. **14** Car i sav narod s njim ti lično podeš u boj. **12** Tada čemo navaliti na su došli iscrpljeni tamo, pa su predahnuli. **15** A njega gde god se našao, i oboriti se na njega kao Avesalom je došao sa svim izrailjskim narodom u što rosa pada na zemlju, te neće preživeti ni on Jerusalim zajedno s Ahitofelom. **16** Kad je Husaj niti ijedan od ljudi što su sa njim. **13** A ako se Arkijanin, Davidov prijatelj, došao Avesalomu, povuku u grad, sav će Izrailj doneti užad pod taj Husaj je rekao Avesalomu: „Živeo car! Živeo car!“ grad, pa čemo ga odvuci do potoka, sve dok od **17** Avesalom reče Husaju: „Zar je ovo odanost njega ne ostane ni kamicak.“ **14** Avesalom i svu tvome prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim Izrailjci rekoše na to: „Savet Husaja Arkijanina prijateljem?“ **18** Husaj odgovori Avesalomu: „Ne, je bolji od Ahitofelovog saveta.“ Jer Gospod je ja sam za onoga koga je izabrao Gospod, ovaj bio odredio da Ahitofelov savet, koji je bio bolji, narod i svi Izrailjci, i s njim ču i ostati. **19** Osim bude osujećen, da bi Gospod doveo propast na toga, kome ču služiti ako ne Davidovom sinu? Avesaloma. **15** Husaj reče sveštenicima Sadoku Kako sam služio tvome ocu, tako ču služiti i tebi.“ i Avijataru: „Tako i tako je Ahitofel savetovao **20** Zatim Avesalom reče Ahitofelu: „Savetuj šta Avesalomu i Izrailjevim starešinama, a ja sam da radimo.“ **21** Ahitofel reče Avesalomu: „Lezi savetovao tako i tako. **16** A sad brzo pošaljite sa inočama svoga oca, koje je ostavio da čuvaju poruku i javite Davidu: ‘Nemoj nočas noćiti dvor. Kad sav Izrailj čuje da si postao mrzak kod rečnih gazova u pustinji, nego predi preko, svome ocu, ohrabriće se sve tvoje pristalice.“ **22** inače će biti uništeni i car i sav narod koji je s Tada su na krovu razapeli šator za Avesalomu, pa njim.“ **17** A Jonatan i Ahimas su čekali u Enje Avesalom legao sa inočama svoga oca na oči Rogilu; jedna sluškinja je dolazila i donosila im sveg Izraelja. **23** U one dane je svaki savet koji je vesti, a oni su odlazili i izveštavali cara Davida. Ahitofel dao bio tražen kao Božija reč. Zato su i Naime, oni nisu mogli da idu u grad da ih ne David i Avesalom cenili svaki Ahitofelov savet. bi videli kako ulaze u grad. **18** Međutim, video ih je neki dečak, pa je javio Avesalomu. Oni su brzo otišli, pa su došli u kuću jednog čoveka u Vaurimu, koji je imao bunar u svome dvorištu. Oni se spustiše u njega. **19** Tada je čovekova žena uzela prostirku i pokrila otvor bunara. Na nju je razasula prekrupu, tako da niko nije znao za ovo. **20** Kad su Avesalomove sluge došle kod ženine kuće rekli su: „Gde su Ahimas i Jonatan?“ Žena im odgovori: „Prešli su preko potoka.“ Oni su ih tražili, ali pošto ih nisu našli, vratili su se u Jerusalim. **21** Nakon što su otišli, ona dvojica su se popela iz bunara i otišla i javila caru Davidu. Rekli su Davidu: „Ustani i brzo predi preko vode, jer im je Ahitofel tako i tako savetovao protiv

17 Ahitofel reče Avesalomu: „Dopusti mi da izaberem dvanaest hiljada ljudi, te da se dignem u poteru za Davidom već ove noći. **2** Napašću ga dok je izmoren i klonulog duha, pa ču ga uplašiti, te će pobeći sav narod koji je s njim. Ubiću samo cara, **3** te ču ti dovesti natrag sav narod. A kad se sav narod vrati tebi, osim čoveka koga tražiš, sav će se narod umiriti.“ **4** Ovaj savet se učinio valjanim i Avesalomu i svim izrailjskim starešinama. **5** Tada Avesalom reče: „Pozovite Husaja Arkijanina, da čujemo šta i on ima da kaže.“ **6** Kad je Husaj došao Avesalomu, Avesalom mu reče: „Ahitofel je dao ovaj savet.

vas.“ **22** Tada su David i sav narod s njim ustali, neba i zemlje. Mazga ispod njega je nastavila da pa su prešli preko Jordana. Do svanuća nije bilo ide. **10** Jedan od ljudi je to video i javio Joavu: ni jednog koji nije prešao preko Jordana. **23** „Eno, video sam Avesaloma kako visi o jednom Kad je Ahitofel video da se nije postupilo po hrastu.“ **11** Joav reče čoveku koji mu je doneo njegovom savetu, osedlao je magarca, spremio se vest: „Kad si ga video, zašto ga nisi sastavio i otisao kuću u svoj grad. I pošto je dao uputstva sa zemljom na licu mesta? Ja bih ti dao deset za svoj dom, obesio se i umro. Sahranili su ga u [šekela] srebra i jedan opasač.“ **12** Čovek odgovori grobu njegovih predaka. **24** A David je došao u Joavu: „I da imam hiljadu šekela srebra u svojim Mahanajim, dok je Avesalom sa svim Izrailjcima rukama, ne bih digao ruku na carevog sina, jer je prešao preko Jordana. **25** Avesalom je postavio car na naše uši zapovedio tebi, Avisaju i Itaju: Amasu nad vojskom umesto Joava. Amasa je ‘Čuvajte mi mladića Avesaloma.’ **13** Pa i kad bih bio sin nekog čoveka po imenu Itra Izrailjac, počinio izdaju nasrćući na njegov život, a od cara koji je obležao Avigeju, čerku Nasovu, sestru se ništa ne može sakriti, ti bi se držao po strani.“ Seruje, majke Joavove. **26** Izrailj i Avesalom su **14** Joav mu reče: „Neću ja da traćim vreme s se utaborili u oblasti Galada. **27** Kad je David tobom!“ Onda je uzeo tri kopinja u svoju ruku stigao u Mahanajim, Sovije, sin Nasov iz Rave i zabio ih Avesalomu u srce, dok je još bio živ amonske, Mahir, sin Amilov iz Lo-Devara, i usred hrasta. **15** Zatim je deset momaka, Joavovih Varzelaj Galadjanin iz Rogelima, **28** donesoše štitonoša, okružilo Avesaloma i dokrajčili ga, te postelje, čaše, zemljane sudove; pšenicu i ječam, je umro. **16** Joav je zatrubio u trubu, pa se narod brašno, prženo zrnje, pasulj i sočivo; **29** med, vratio iz potere za Izrailjem; Joav je, naime, maslo, ovčiji i kravljii sir. To su doneli za jelo povukao narod. **17** Avesaloma su uzeli i bacili u Davidu i narodu s njim, jer su rekli: „Narod je veliku jamu u šumi i nabacali na njega veoma ogladneo, izmorio se i ožedneo u pustinji.“

18 David je izvršio smotru naroda koji je bio s njim, i postavio nad njima zapovednike nad hiljadu i zapovednike nad stotinu. **2** Zatim je David poslao narod: jednu trećinu sa Joavom, drugu trećinu s Avisajem, sinom Serujinim, bratom Joavovim, i jednu trećinu sa Itajem Gaćaninom. Tada car reče narodu: „I ja ću poći s vama.“ **3** Ali ljudi mu rekoše: „Ti nećeš ići, jer ako mi pobegnemo, oni neće mariti za nas. Čak i da polovina od nas izgine, oni neće mariti za nas, jer ti vrediš kao nas deset hiljada. Zato je bolje da nam pomazeš iz grada.“ **4** Car im reče: „Učinićeš sve što vam se čini dobro.“ Tako je car stajao kod gradskih vrata, dok je sav narod izlazio po stotinama i hiljadama. **5** Car zapovedi Joavu, Avisiju i Itaju: „Čuvajte mi mladića Avesaloma.“ Sav narod je čuo kad je car zapovedio ovo svim zapovednicima za Avesaloma. **6** Narod je izašao u boj protiv Izrailja; bitka se vodila u Jefremovoj šumi. **7** Davidove sluge su porazile izrailjski narod; bio je to veliki poraz u onaj dan: dvadeset hiljada [mrтvih]. **8** Bitka se proširila po celom kraju. Toga dana je šuma progutala više naroda nego što ih je palo od mača. **9** A Avesalom je nabasao na neke Davidove sluge. Avesalom je jahao na svojoj mazgi, ali dok je mazga prolazila ispod guste krošnje jednog velikog hrasta, kosa mu se zakačila za hrast, tako da je visio između

veliku gomilu kamenja. U međuvremenu je sav Izrailj pobegao svojim kućama. **18** A Avesalom je, za života, podigao sebi stub u Kraljevoj dolini, jer je rekao: „Nemam sina da sačuva spomen na moje ime.“ Zato je stub nazvao po svom imenu, te se zove „Avesalomov spomenik“ sve do danas. **19** Tada Ahimas, Sadokov sin, reče: „Pusti me da otrčim i javim caru da ga je Gospod izbavio iz ruku njegovih neprijatelja.“ **20** Joav mu reče: „Danas nećeš biti glasnici dobre vesti. Učinićeš to neki drugi dan, ali danas nećeš javiti dobru vest, jer je carev sin poginuo.“ **21** Zatim Joav reče Kušaninu: „Idi i javi caru što si video.“ Kušanin se pokloni Joavu i otrča. **22** Ali Ahimas, sin Sadokov, opet reče Joavu: „Bilo kako bilo, pusti me da i ja otrčim za Kušaninom.“ Joav mu reče: „Zašto da trčiš, sinko, kad ti dobra vest neće doneti nagradu?“ **23** „Bilo kako bilo, pusti me da otrčim.“ Joav mu reče: „Hajde, trči!“ Ahimas otrča preko ravnice i preteče Kušaninu. **24** A David je baš sedeo među dvojnim gradskim vratima. Tada je stražar, koji je bio na krovu vrata, podigao pogled i ugledao nekog čoveka kako trči. **25** Stražar je viknuo i javio caru. Car reče: „Ako je sam, onda nosi dobru vest.“ Dok se čovek približavao, **26** stražar je video drugog čoveka kako trči, pa je pozvao čuvara na vratima, rekavši: „Evo, još jedan čovek trči!“ Car reče: „I on nosi dobru vest.“ **27** Stražar reče: „Vidim da onaj prvi trči kao Ahimas, Sadokov sin.“ Car reče:

„On je dobar čovek i dolazi sa dobrom vešću.“ **28** smo pomazali da vlada nad nama, je poginuo Ahimas pozva i reče caru: „Dobro je!“ Zatim se u bici. Stoga, zašto ništa ne preduzimate da poklonio caru licem do zemlje i rekao: „Neka je vratite cara?“ **11** Tada je car David poslao poruku blagosloven Gospod, Bog tvoj, koji je zaustavio sveštenicima Sadoku i Avijataru: „Recite Judinim ljudi što su digli ruku na moga gospodara cara.“ starešinama: „Zašto da vi budete poslednji koji **29** Car upita: „Da li je mladić Avesalom dobro?“ će vratiti cara u njegovu kuću? – Naime, ono što Ahimas odgovori: „Video sam veliko komešanje se govorilo po svem Izraelju je došlo do cara u kad me je carev sluga Joav slao, ali nisam video njegovu kuću – **12** Jer, vi ste moja braća, moja šta je bilo.“ **30** Car reče: „Pomeri se tamo u krv i meso. Zašto da budeste poslednji koji će stranu.“ On se pomerio u stranu, pa je stajao. **31** vratiti cara? **13** A Amasi recite: „Zar ti nisi moja Tada je došao Kušanin i rekao: „Dobra vest za krv i meso? Neka mi Gospod tako učini i neka moga gospodara cara! Jer, danas te je Gospod još doda, ako doživotno ne budeš vojvoda moje izbavio iz ruku svih koji su se digli protiv tebe!“ vojske umesto Joava!“ **14** Tako je zadobio srca **32** Tada car upita Kušanina: „Da li je dobro mladić svih Judejaca kao jednog čoveka, pa su poslali Avesalom?“ Kušanin odgovori: „Neka neprijatelji caru poruku: „Vrati se i ti i tvoje sluge.“ **15** moga gospodara cara, i svi koji se dižu protiv Tada se car vratio i došao do Jordana, a Judejci tebe da ti naude prođu kao taj mladić.“ **33** Na to su došli u Galgal da se sretnu s carem i da ga car zadrhta i ode u gornju sobu nad gradskim vratima i briznu u plač. Išao je i govorio: „Sine Girin, Venijaminovac iz Vaurima, zajedno sa moj Avesalome, sine moj, sine moj Avesalome! O, Ijudima iz Jude, pohitao caru u susret. **17** S njim da sam ja umro umesto tebe! Avesalome, sine moj, sine moj!“

19 Joavu su javili: „Eno, car plače i tuguje za Avesalomom!“ **2** Tako se pobeda toga dana pretvorila u žalost za sav narod, jer je narod čuo da car tuguje za svojim sinom. **3** Tog dana se narod ušunjao u grad, kao narod koji se posramljeno ušunja kad pobegne iz bitke. **4** A car je pokrio svoje lice plačući na glas: „Avesalome, sine moj! Avesalome, sine moj, sine moj, sine moj!“ **5** Tada je Joav došao caru u kuću i rekao mu: „Danas si osramotio svoje sluge koje su spasle život tebi, tvojim sinovima i čerkama, i tvojim ženama i inočama, **6** pošto voliš one koji te mrze i mrziš one koji te vole. Danas si javno pokazao da ti nije stalo ni do vojvoda ni do slugu, jer danas vidim da bi ti bilo draga da je Avesalom ostao živ, a da smo svi mi mrtvi. **7** A sad ustani i idi i obrati se ljubazno svojim slugama, jer zaklinjem se Gospodom: ako ne izadeš, ni jedan čovek neće ostati s tobom ove noći, pa će ova nevolja biti gora od svake koja te je zadesila od tvoje mladosti do sada.“ **8** Tada je car ustao i seo kod gradskih vrata. Kad su narodu javili: „Car sedi kod gradskih vrata“, sav je narod došao pred cara. Izraeljci su, pak, pobegli svojim kućama. **9** A sav narod se raspravljao po svim Izraeljevim plemenima, govoreći: „Car nas je izbavio iz ruku naših neprijatelja i spasao nas iz ruku Filistejaca, a sada je morao da pobegne iz zemlje od Avesaloma. **10** Ali Avesalom, koga je bilo hiljadu ljudi iz Venijaminovog plemena, kao i Siva, sluga iz Saulovog doma sa svojih petnaest sinova i dvadeset slugu. Oni su došli do Jordana pred cara. **18** Dok su prevodili carev dom da ga dovedu, i da čini što mu se čini dobro, Semaj, sin Girin, pade ničice pred carem baš kad je ovaj trebalo da pređe preko Jordana. **19** Semaj reče caru: „Neka me moj gospodar ne drži krivim, i neka ne pamti kako je tvoj sluga skrivio protiv tebe onoga dana kad je moj gospodar car izašao iz Jerusalima; neka moj gospodar ne uzme to k srcu. **20** Jer tvoj sluga zna da je skrivio. Ali, eto, ja sam, od sveg doma Josifovog, prvi došao da dočekam mog gospodara cara.“ **21** Avisaj, sin Serujin, reče: „Zar ne bi trebalo da Semaj bude pogubljen zbog toga, pošto je proklinjač Gospodnjeg pomazanika?“ **22** Ali David reče: „Šta ja imam s vama, sinovi Serujini, te mi se danas protivite? Zar danas da neko bude pogubljen u Izraelju? Zar ne znam da sam danas car nad Izraeljem?“ **23** Car reče Semaju: „Nećeš biti pogubljen.“ I zakle mu se car. **24** Tako je i Saulov sin Mefivostej sišao da dočeka cara. On se nije brinuo za svoje noge, nije podrezivao bradu, niti je prao svoju odeću od dana kad je car otišao do dana kad se vratio u miru. **25** Kad je došao iz Jerusalima da dočeka cara, car mu reče: „Zašto nisi pošao sa mnom, Mefivosteju?“ **26** On odgovori: „Gospodaru moj, care, moj sluga me je obmanuo, jer tvoj mu je sluga rekao: ‘Osedlaj mi magarca, da ga uzjašem i podem sa carom’, jer je tvoj sluga hrom. **27** A on je ocrnio tvoga

slugu pred mojim gospodarem carem. Ali moj gospodar car je kao Andeo Božiji; uradi kako ti se čini dobro. **28** Jer sav dom moga oca nije zaslužio zatrubio u rog i rekao: „Nemamo mi udela ništa drugo osim smrti od moga gospodara cara. sa Davidom! Nema nama nasledstva sa sinom Ipak, ti si posadio svoga slugu među one koji jedu Jesejevim! Svaki u svoj šator, Izrailju!“ **2** Tada su za tvojim stolom. Kakvo onda pravo imam da još svi Izraeljci odstupili od Davida i pošli za Sevom, nešto tražim od cara?“ **29** Car odgovori: „Zašto i Vihrijevim sinom. A Judejci su verno sledili svog dalje trošiš reči? Određujem da ti i Siva podelite cara od Jordana do Jerusalima. **3** Kad je David zemlju među sobom.“ **30** Mefivostej reče caru: došao svojoj kući u Jerusalim, car je uzeo svojih „Neka uzme sve, samo kad se moj gospodar car deset inoča koje je ostavio da čuvaju dvor i odveo vratio u miru u svoj dom!“ **31** Varzelaj Galadanin ih u jednu kuću pod stražom. On se starao za njih, dođe iz Rogelima i prede preko Jordana s carem, ali sa njima nije spavao. One su ostale zatvorene da ga isprati kod Jordana. **32** Varzelaj je bio do dana svoje smrti, živeći kao udovice. **4** Car veoma star; bilo mu je osamdeset godina. On je reče Amasi: „Okupi mi Judejce za tri dana, a i ti snabdevao cara hranom, dok je car boravio u budi ovde.“ **5** Amasa ode i okupi Judu, ali mu je Mahanajimu; bio je, naime, veoma bogat čovek. uzelo duže od roka koji mu je dao car. **6** David **33** Car reče Varzelaju: „Predi sa mnom, a ja će se reče Avisaju: „Sada će nam Seva, sin Vihrijev, starati o tebi kod sebe u Jerusalimu.“ **34** Varzelaj naneti više zla nego Avesalom. Zato uzmi sluge odgovori caru: „Koliko mi je još dana ostalo svoga gospodara i kreni u poteru za njim, da da živim, da bih išao s carom u Jerusalim? **35** ne bi našao sebi utvrđene gradove i umakao Danas mi je osamdeset godina. Znam li još šta je nam.“ **7** Joavovi ljudi zajedno sa Herećanima dobro a šta loše? Može li tvoj sluga osetiti ukus i Felećanima, i svim ratnicima, krenu za njim. onoga što jede i piće? Može li još slušati glas Napustili su Jerusalim i dali se u potragu za pevača i pevačica? Zašto da tvoj sluga još bude Sevom, sinom Vihrijevim. **8** Kad su bili kod na teretu svome gospodaru caru? **36** Tvoj će velikog kamena u Gavaonu, Amasa dođe pred sluga poći s carem malo dalje od Jordana. Zašto njih. Joav je na sebi nosio bojnu odeću, a uz car hoće da me nagradi ovakvom nagradom? **37** bok mu je bio pripasan mač u koricama. Ali kad Dopusti svome sluzi da se vrati i umre u svom je pošao, mač je ispao. **9** Joav reče Amasi: „Je gradu gde je grob moga oca i moje majke. Ali, li sve kako treba, brate moj?“ Joav uze Amasu evo, tu je tvoj sluga Himam; neka on pređe s desnom rukom za bradu da ga poljubi. **10** Amasa mojim gospodarem carem. Uradi za njega što ti se nije obazreo na mač u Joavovoј ruci; Joav se čini dobro.“ **38** Car reče: „Neka onda Himam mu zari mač u stomak, tako da mu se utroba pođe sa mnom, a ja će učiniti za njega što se prosula na zemlju. Nije bilo potrebe da ga udari tebi bude činilo dobro; što god želiš, ja će to dvaput; na mestu je ostao mrtav. A Joav i njegov učiniti za njega.“ **39** Zatim je sav narod prešao brat Avisu nastavili poteru za Sevom, sinom preko Jordana. Nakon što je car prešao na drugu Vihrijevim. **11** Jedan od Joavovih ljudi je stao stranu, poljubio je Varzelaja i blagoslovio ga, pa kod Amasinog tela i rekao: „Ko je uz Joava i se ovaj vratio u svoje mesto. **40** Kad je car prešao Davida, neka ide za Joavom!“ **12** A Amasa je ležao u Galgal, s njim je prešao i Himam. S carem je u svojoj krvi nasred puta. Kad je čovek video prešao sav Judin narod i polovina izrailjskog da se sav narod zaustavlja, odvukao je Amasu s naroda. **41** Zatim su i svi Izraeljci došli k caru i puta u polje i pokrio ga plastirom; video je da će rekli mu: „Zašto su te naša braća Judejci ukrali se zaustaviti svako ko prođe. **13** Pošto su Amasu i preveli preko Jordana, i cara i sve Davidove sklonili s puta, svi ljudi su krenuli za Joavom da ljude?“ **42** Svi Judejci odgovorile Izraeljcima na gone Sevu, sina Vihrijevog. **14** On je prošao kroz to: „Zato što nam je car rod. Zašto se ljutite sva izrailjska plemena sve do Avel Vet-Mahe. zbog toga? Jesmo li jeli od careve hrane? Da Okupili su se i svi Virani i pošli za njim. **15** Kad li nam je šta darovao?“ **43** Izraeljci odgovorile je sav narod sa Joavom došao, opkolili su ga u Judejcima: „Mi imamo deset delova u cara, te Avel Vet-Mahi. Podigli su nasip koji je stajao oko imamo više prava na Davida od vas. Zašto nas grada. Dok su potkopavali zid da ga sruše, **16** onda prezirete? Nismo li baš mi prvi predložili jedna mudra žena pozva iz grada: „Čujte! Čujte! da vratimo našeg cara?“ Ipak, reči Judejaca su Recite Joavu: 'Primakni se ovamo da razgovaram bile teže od reči Izraeljaca.

rekla: „Jesi li ti Joav?“ On odgovori: „Jesam.“ dva sina Resfe, čerke Aje, koje je rodila Saulu, i Ona mu reče: „Poslušaj reči svoje sluškinje.“ pet sinova Saulove čerke Merave, koje je rodila On reče: „Slušam.“ **18** Ona reče: „Nekada su Adrilu, sinu Varzelaja Meolaćanina, **9** i predade govorili: 'Neka traže savet u Avelu', i tako bi ih u ruke Gavaonjana. Oni su ih raskomadali na završili stvar. **19** Mi smo miroljubivi i odani u gori pred Gospodom. Sva sedmorica su stradali Izraelju. Zašto tražiš da uništi grad, koji je jedan zajedno. Bili su pogubljeni u prvim danima žetve, od najvažnijih gradova u Izraelju? Zašto hoćeš na početku žetve ječma. **10** Tada je Resfa, čerka da prožereš nasledstvo Gospodnje?“ **20** Joav Ajina, uzela vreću od kostreti i prostrala je za sebe odgovori: „Daleko bilo! Daleko bilo od mene da na steni, od početka žetve, sve dok kiša s neba ga prožderem ili uništim! **21** Nije reč o tome, nije pala na njih. Ona nije dala da ptice nebeske već o čoveku iz Jefremove gore, po imenu Seva, dolaze na njih danju, ni zveri poljske noću. **11** Kad sinu Vihrijevom, koji je podigao ruku na cara su Davidu javili šta je uradila Ajina čerka Resfa, Davida. Izručite samo njega i ja će se povući Saulova inoča, **12** on je otisao i uzeo Saulove kosti iz grada.“ Žena odgovori Joavu: „Evo, biće ti i kosti njegovog sina Jonatana od meštana Javisbačena njegova glava preko zida.“ **22** Žena dođe Galada, koje su ukrali s glavnog trga u Vet-Sanu; k svemu narodu sa svojim mudrim predlogom. njih su Filistejci obesili tamo onog dana kad su Tako su odsekli glavu Sevi, sinu Vihrijevom, i ubili Saula na Gelviji. **13** David je odneo odande bacili je Joavu. Tada je Joav zatrudio u rog, pa su Saulove kosti i kosti njegovog sina Jonatana, i se svi razišli od grada svojim kućama, a on se združio ih s kostima raskomadanih. **14** Zatim vratio caru u Jerusalim. **23** Joav je bio nad svom je sahranio Saulove kosti i kosti njegovog sina izraelskom vojskom, a Venaja, sin Jodajev, je bio Jonatana u Venijaminovom području, u Selu, u nad Herećanima i Felećanima. **24** Adoram je bio grobu njegovog oca Kisa. Pošto su uradili sve nad prisilnim radom, a Josafat, sin Ahiludov, je što je car zapovedio, Bog se smilovao zemlji. **15** bio dvorski savetnik. **25** Seva je bio pisar a Sadok A kada je opet izbio rat Filistejaca sa Izraeljem, i Avijatar su bili sveštenici. **26** Ira Jairanin je, David i njegove sluge s njim, su otisli dole i takođe, bio Davidov sveštenik.

21 U Davidovo vreme bila je glad tri godine zaredom. David je tražio lice Gospodnje i Gospod reče: „Na Saulu i njegovom domu leži krivica za prolivenu krv, jer je pogubio Gavaonjane.“ **2** Car je pozvao Gavaonjane i govorio s njima. A Gavaonjani nisu Izraeljci, nego preostali potomci Amorejaca, kojima su se Izraeljci obavezali zakletvom. U svojoj revnosti za Izraelj i Judu, Saul je nastojao da ih istrebi. **3** David reče Gavaonjanima: „Šta mogu da učinim za vas? Čime da vas otkupim da biste blagoslovili nasledstvo Gospodnje?“ **4** Gavaonjani mu odgovorile: „Ne tražimo ni srebro ni zlato od Saula i njegovog doma, niti tražimo da se iko pogubi u Izraelju.“ David reče: „Što god kažete, ja će to učiniti za vas.“ **5** Oni odgovorile caru: „Od čoveka koji nas je zatirao i koji je naumio da nas uništi, da se ne održimo nigde u Izraelju – **6** neka nam se preda sedam od njegovih sinova da ih raskomadamo pred Gospodom u Gavaji Saula, izabranika Gospodnjeg.“ Car reče: „Predaću ih.“ **7** Ipak, car je poštedeo Mefivosteja, sina Saulovog sina Jonatana, zbog zakletve koju su David i Jonatan položili jedan drugom pred Gospodom. **8** Car uze Armonija i Mefivosteja,

i govorio je kako će ubiti Davidova ljudi zakleli: „Nećeš više izlaziti s nama u boj, da se ne ugasi svetiljka Izraelju.“ **18** Posle toga je opet izbio rat s Filistejcima u Govu. Tada je Sivehaj Husačanin ubio Safa, koji je bio Rafajev potomak. **19** Zatim je opet izbio rat sa Filistejcima u Govu. Tada je Elhanan, sin Jare-Oregimova, iz Vitlejema, ubio Golijata Gaćanina, kome je drška kopljja bila kao tkalačko vratilo. **20** Zatim je opet izbio rat u Gatu. Tu je bio neki čovek divovskog rasta, koji je imao šest prstiju na svakoj ruci, i šest prstiju na svakoj nozi, ukupno dvadeset četiri prsta. I on je bio Rafajev potomak. **21** On je vredao Izraelj, ali ga je ubio Jonatan, sin Davidovog brata Šime. **22** Ta četvorica su bili potomci Rafaja iz Gata, a poginuli su od ruke Davida i njegovih slugu.

22 David je ispevao Gospodu reči ove pesme onoga dana kada ga je Gospod izбавio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz Saulove ruke. **2** Rekao je: Gospode, steno moja, tvrđavo moja,

izbavitelju moj. 3 Moj Bog je meni stena, gde daješ štit spasenja svoga, tvoj odaziv čini me zaklon nalazim. Štite moj, rože mog spasenja, velikim. 37 Širiš tlo pod korakom mojim, da mi zaklone moj, utočište moje! Od nasilja ti me noge ne bi posrnule. 38 Dušmane svoje gonim izbavljaš. 4 Prizvaću Gospoda slave predostojnog, i tamanim, ne vraćam se dok ih ne dokrajčim. i on će me spasti od mojih dušmana. 5 Jer, 39 Zatirem ih, razbijam, i neće se dići, i padaju smrtni me talasi okružiše, užasnut sam razornim pod moje noge. 40 Ti me opremaš snagom za rekama. 6 Užad su me Sveta mrtvih opkolila, bitku, i obaraš poda mnom moje protivnike. smrt me vreba sa svojim zamkama. (*Sheol h7585*) 7 41 Ti učini da dušmani moji rep svoj podviju U nevolji zavapih Gospodu, i povikah ka Bogu preda mnom, da mrzitelje svoje iskorenim. 42 svojemu. Iz svog hrama glas je moj čuo, moj vapaj Pogledaše, ali im spasa nema niotkuda; Gospodu stiže do njegovih ušiju. 8 Tad se zemљa uzdrma, [zavapiše], ali on im ne odgovara. 43 Izmrvih ih zatrese, zadrhtaše temelji nebeski, stresioše se kao prah zemaljski, izgazih ih kao blato sa ulica. zbog njegovog gneva. 9 Dim se diže njemu 44 Ti me izbavi od sukoba s mojim narodom, iz nozdrvca, oganj plamti iz njegovih usta, žar sačuvao si me za glavu pucima. Narod koji nisam ugljeni iz njega izbjiga. 10 On nebesa presavi i znao, taj mi narod služi. 45 Tuđinci mi laskaju, sude, pod nogama gusta mu je tama. 11 Heruvima čim me čuju, oni me slušaju. 46 Tuđinci gube uzjaha, polete, i zaplovi na krilima vетра. 12 Od srčanost, iz svojih tvrdava izlaze drhćući. 47 tame načini oko sebe šator, od oblaka tamnih, od Živeo Gospod! Blagoslovena bila stena moja! zborišta voda. 13 Od sjaja pred njim ugalj užareni Uzvišen bio Bog, stena moga spasenja! 48 To bljuju. 14 Tada Gospod zagrme s nebesa, razleže je Bog što me osvećuje, on obara narode poda se glas Svevišnjega. 15 Strele odape i dušmane mnom; 49 on me rešava mojih dušmana. Nad rasu, bljesnu munjom, smete ih i razbi. 16 Kad je mojim si me mrziteljima užvisio, izbavio me od Gospod počeo da kara, kad mu dah iz nozdrvca čoveka nasilnog. 50 Zato ču te hvaliti, Gospode, planu, doline se morske pokazaše, otkriše se među pucima, tvoje ču ime pesmom proslavlјati. temelji sveta. 17 Ruku pruži sa visina, dohvati 51 Veliko spasenje daje svome caru; iskazuje me, iz voda me moćnih izvuče, 18 od moćnog me milost pomazaniku svome, Davidu, i njegovom izbavi dušmana, od onih jačih što me mrze. 19 potomstvu doveke.

Navališe na mene u dan moje muke, ali Gospod mi je bio oslonac. 20 Izvede me na prostrano mesto, izbavi me jer sam mu po volji. 21 Gospod mi po pravdi mojoj plati, nagradi mi čistoku ruku mojih, 22 jer puteve Gospodnje sačuvah; Bogu svome ja nisam skrivio. 23 Sudovi njegovi svi su mi pred očima, od odredbi njegovih odvratio se nisam. 24 Pred njim sam ja bio besprekoran, sačuvao sam sebe od krivice, 25 po pravdi me je mojoj Gospod nagradio, moja mu je nedužnost pred očima. 26 Ti vernima iskazuješ vernost, besprekornima uzvraćaš poštenjem. 27 S čistima ti postupaš čisto, a s opakima postupaš lukavo. 28 Ti izbavljaš krotak narod, a uznosite gledaš da oboriš. 29 Jer ti si mi svetiljka, Gospode, Gospod moju tamu rasvetljuje. 30 Jer sa tobom ja razbijam četu, s Bogom mojim preskačem zidine. 31 Put je Božiji besprekoran, reč je Gospodnja u vatri prekaljena; štit je svima što u njemu utočište traže. 32 Jer ko je Bog osim Gospoda? Ko je stena osim našeg Boga? 33 On je Bog, tvrdava moja jaka; on put moj čini besprekornim. 34 Dade mi noge hitre ko u koštute, postavi me čvrsto na visine. 35 Ruke moje uči vojevanju, da luk bronzani natežem mišićama. 36 Ti mi

23 Ovo su poslednje Davidove reči. 2 Duh Gospodnji govori preko mene, 3 Bog Izrailjev progovori, 4 on je kao svetlost jutarnja, 5 Nije li takav moj dom sa Bogom? 6 A ništarije su poput trnja što se baca, 7 Dotiče se samo gvožđem ili drškom koplja, 8 Ovo su imena Davidovih junaka: Josev-Vasevet, Tahkemonac, glavar trojice. On je jednom prilikom zavitlao kopljem i pobio odjednom osam stotina. 9 Za njim je bio Eleazar, sin Dodov, sina Ahošova. On je bio jedan od trojice junaka koji su s Davidom jurišali na Filistejce okupljene za bitku. A Izraelci su se povukli. 10 Tada se on digao i tukao Filistejce dok mu se ruka nije umorila, pa se tako ukočena stegla oko mača. Tog dana je Gospod izvojevao veliku pobedu. Zatim se narod vratio samo da pokupi plen. 11 Za njim je bio Sama, sin Agejev, Araranin. Filistejci se skupiše u Lehiji, gde je bila njiva puna sočiva; a narod je pobegao od Filistejaca. 12 Ali on stane usred polja, odbrani ga i potuče Filistejce. Tako je Gospod izvojevao veliku pobedu. 13 U vreme žetve, vodeća trojica među tridesetoricom dođu k Davidu u odolamsku pećinu, dok su Filistejci bili utaboreni u refaimske dolini. 14

Tada je David bio u tvrđavi, a u Vitlejemu je Saveje, i izbrojte narod, da bih znao koliko ga bio filistejski vojni tabor. **15** David željno reče: ima.“ **3** Joav reče caru: „Neka Gospod, Bog „E, kad bi me neko napojio vodom iz studenca tvoj, još umnoži narod stoput više, i da moj što je kod vitlejemske kapije!“ **16** Tada se ona gospodar car može to videti svojim očima. Ali tri junaka probiju kroz filistejski tabor, izvuku zašto moj gospodar car želi tako nešto?“ **4** Ipak vode iz studenca što je kod vitlejemske kapije, careva reč je bila jača od Joava i zapovednika ponesu je i donesu Davidu. Ali David nije htio da vojske. I tako su Joav i zapovednici vojske otisli je pije, nego je izlio pred Gospodom. **17** Reče: od cara da izbroje izrailjski narod. **5** Prešli su „Ne daj, Gospode, da to učinim! Nije li to krv preko Jordana i utaborili se u Aroiru, na desno ljudi koji su otisli ne mareći za svoj život?“ od grada i potoka, a potom su nastavili preko Zato nije htio da pije. To su učinila ta trojica Gada do Jazira. **6** Zatim su došli u Galad i u junaka. **18** Avisaj, Joavov brat, sin Serujin, je područje Tahtim-Odsije, a onda su otisli u Dan-bio vodeći među trojicom. On je podigao kopljje Jan i okolinu Sidona. **7** Zatim su otisli u tirsku protiv tri stotine i pobio ih. Tako je sebi stekao tvrđavu i u sve gradove Evejaca i Hananaca i u ime među trojicom. **19** Pošto je bio najslavniji Vir-Saveju u Negevu Judinom. **8** Nakon devet među tridesetoricom, postao im je zapovednik. meseci i dvadeset dana, pošto su prošli celom Ipak, nije dostigao onu trojicu. **20** I Venaja, sin zemljom, vratili su se u Jerusalim. **9** Tada je Joav Jodajev, iz Kavzeela. On je bio hrabar ratnik, izvestio cara o broju popisanog naroda; u Izrailju koji je učinio velika dela. On je ubio dva sina je bilo osam stotina hiljada ljudi spremnih da se Ariela, Moavca. A jednog snežnog dana je sišao u late mača, a Judejaca je bilo pet stotina hiljada. jamu i ubio lava. **21** Ubio je i nekog Egipćanina, **10** Međutim, Davida je zapekla savest nakon što gorostasa, koji je imao kopljje u ruci. Venaja je je izbrojio narod. David reče Gospodu: „Teško izašao pred njega sa štapom, istrgao kopljje iz sam zgrešio zbog toga što sam to učinio. A Egipćaninove ruke i ubio ga njegovim kopljem. **22** sad, Gospode, oprosti krivicu svome sluzi, jer Venaja, sin Jodajev, je učinio ove stvari, pa je tako sam učinio veliku ludost.“ **11** Ujutro, kad je stekao ime među trojicom junaka. **23** On je bio David ustao, dođe reč Gospodnja proroku Gadu, najslavniji među tridesetoricom, ali nije dostigao Davidovom videoču: **12** „Idi i reci Davidu: 'Govori onu trojicu. David ga je postavio za zapovednika Gospod: nudim ti tri stvari; izaberi jednu od njih, svoje telesne straže. **24** Među tridesetoricom su a ja ču to dovesti na tebe.“ **13** Gad dođe Davidu i bili: Joavov brat Asailo, Dodov sin Elhanan iz saopšti mu to, rekavši: „Hoćeš li da na tebe dođu Vitlejema, **25** Šama Arođanin, Elika Arođanin, tri godine gladi u twoju zemlju, ili da bežiš tri **26** Helis Falčanin, Ira, sin Ikon, Tekujanin, **27** meseca od svojih protivnika, ili da tri dana hara Aviezer Anatoćanin, Mevunej Husaćanin, **28** počast po twojoj zemlji? Razmisli i odluci kakav Salmon Ahošanin, Maraj Netofaćanin, **29** Helev, odgovor da donesem onome koji me je poslao.“ sin Vanin, Netofaćanin, Itaj, sin Rivajev, iz Gavaje **14** David odgovori Gadu: „Na velikoj sam muci... Venijaminove, **30** Venaja Piratonjanin, Idaj iz Neka padnemo u ruke Gospodnje, jer je veliko doline Gasa. **31** Avi-Alvon Arvaćanin, Azmavet njegovo milosrđe; samo da ne padnem u ljudske Varumljanin, **32** Elijava Salvonjanin, Jonatan, ruke.“ **15** Tada je Gospod poslao pomor na Izrailj, od sinova Jasnovih, **33** Šama Araranin, Ahijam, počevši od tog jutra do dana koji je bio određen. sin Saharov, Araranin, **34** Elifelet, sin Asveja Umrlo je sedamdeset hiljada ljudi od Dana do Mahaćanina, Elijam, sin Ahitofela Gilonjanina, Vir-Saveje. **16** Ali kad je Andeo pružio ruku da **35** Esro Karmilac, Farej Arvjanin, **36** Igal, sin uništi Jerusalim, Gospod je odustao od nevolje, Natanov, iz Sove, Vanija iz Gada, **37** Selek Amonac, pa je rekao Andelu koji je usmrćivao narod: Narej Viroćanin, štitonoša Joava, sina Serujinog, „Dosta je! Povuci svoju ruku!“ Tada se Andeo **38** Ira Jetranin, Gariv Jetranin, **39** i Urija Hetit; Gospodnji nalazio kod gumna Orne Jevusejca. ukupno trideset sedam.

24 Gospodnji gnev je ponovo planuo na Izrailja. Gospod je podstakao Davida protiv njih, rekavši: „Idi i izbroj Izrailj i Judu.“ **2** Car reče Joavu, zapovedniku vojske s njim: „Prodite po svim plemenima Izrailjevim, od Dana do Vir-

17 Kad je David video kako Andeo ubija narod, rekao je Gospodu: „Evo, ja sam zgrešio, ja sam učinio opako delo; ali ovo stado, šta su oni učinili? Neka twoja ruka padne na mene i na dom moga oca.“ **18** Tog dana je Gad došao k Davidu i rekao: „Idi i podigni Gospodu žrtvenik na gumnu Orne Jevusejca.“ **19** David ode i učini po Gadovoj

reči, kako je Gospod zapovedio. **20** Kad je Orna pogledao dole, ugledao je cara i njegove sluge kako dolaze k njemu. Orna izađe i pokloni se caru licem do zemlje. **21** Orna reče: „Zašto je moj gospodar car došao k svome sluzi?“ David odgovori: „Da od tebe kupim gumno i sagradim žrtvenik Gospodu, da se zaustavi ova poštast nad narodom.“ **22** Orna reče Davidu: „Neka ga moj gospodar car uzme, pa neka prinese na žrtvu šta god mu je po volji. Evo, ovde su volovi za žrtvu svespalnicu, mlat i volujski jarmovi za drva. **23** Sve to Orna daje caru.“ I još Orna reče caru: „Neka Gospod, Bog tvoj, milostivo pogleda na tebe.“ **24** Car odgovori Orni: „Ne, nego ću ih kupiti od tebe po određenoj ceni. Neću prineti svespalnice Gospodu, Bogu svome, a da me ništa ne košta.“ Tako je David kupio gumno i volove za pedeset srebrnih šekela. **25** Tamo je David sagradio žrtvenik Gospodu i prineo žrtve svespalnice i žrtve mira. Gospod je uslišio molitvu za zemlju, te je prestala poštast u Izraelju.

1 Knjiga o carevima

1 Car David je bio star i odmakao u godinama; pokrivali su ga odećom, ali nije mogao da se ugreje. **2** Njegove sluge mu rekoše: „Hajde da za našega gospodara cara pronađemo mlađu devicu, koja će se starati o njemu i služiti ga; neka leži uz tebe, pa će se naš gospodar car ugrejati.“ **3** Potražili su mlađu i lepu devojku po svim krajevima Izraelija, i našli su Avisagu Sunamku i doveli je caru. **4** Devojka je bila veoma lepa, starala se o caru i služila ga, ali car nije spavao s njom. **5** A Adonija, sin Agitin, se hvalisao: „Ja ću biti car!“ On je sebi nabavio kočije i konje, i pedeset ljudi koji su trčali pred njim. **6** Njegov otac ga nikada nije ukorio, rekavši: „Zašto si to uradio?“ On je, takođe, bio veoma zgodan, a rodio se posle Avesaloma. **7** On je bio u dogovoru sa Joavom, sinom Serujinim, i sveštenikom Avijatarom, koji su podržavali Adoniju. **8** Međutim, sveštenik Sadok, Venaja, sin Jodajev, prorok Natan, Semaj, Rei i Davidovi junaci nisu pristali uz Adoniju. **9** Jednom je Adonija prinosio na žrtvu sitnu i krupnu stoku i utovljene junce kod kamena Zoleta u blizini En-Rogila. Pozvao je svu svoju braću, careve sinove, i sve Judejce koji su bili careve služe. **10** Ipak, nije pozvao ni proroka Natana, ni Venaju, ni junake, a ni svoga brata Solomona. **11** Tada prorok Natan reče Vitsaveji, majci Solomonoj: „Zar nisi čula da se Adonija, sin Agitin, zacario bez znanja našeg gospodara cara? **12** A sad, hajde da te posavetujem kako da spaseš život i sebi i svome sinu Solomonomu. **13** Idi caru Davidu i reci mu: ‘O, moj gospodaru care, zar se ti nisi zakleo svojoj sluškinji rekavši: tvoj sin Solomon će carevati posle mene, i on će sesti na moj presto. Zašto je, onda, Adonija postao car?’ **14** Dok ti još tamo budeš govorila s carem, ja ću ući za tobom i potvrditi tvoje reči.“ **15** Vitsaveja ode caru u njegovu sobu. Car je bio veoma star, a Avisaga Sunamka je služila caru. **16** Vitsaveja je kleknula i poklonila se caru, a car je upita: „Šta želiš?“ **17** Ona mu reče: „Gospodaru moj, ti si se pred Gospodom, Bogom svojim, zakleo svojoj sluškinji, rekavši: ‘Tvoj sin, Solomon, će biti car posle mene, i on će sesti na moj presto.’ **18** A evo, sada je Adonija car, a ti, moj gospodaru care, ne znaš o tome. **19** On je žrtvovao mnoštvo volova i ugojenih ovaca. Pozvao je i sve careve sinove, sveštenika Avijatara, zapovednika vojske

Joava, ali nije pozvao tvoga slugu Solomona. **20** O, gospodaru moj care, oči sveg Izraelja su uprte u tebe, da im kažeš ko će sesti na presto posle mog gospodara cara. **21** A kad se moj gospodar car upokoji sa svojim precima, ja i moj sin Solomon bićemo krivci.“ **22** Dok je ona još govorila s carem, dođe prorok Natan. **23** Tada su javili caru: „Ovdje je prorok Natan.“ Kad je došao pred cara, poklonio se caru licem do zemlje. **24** Natan reče: „Gospodaru moj care, da li si ti rekao: ‘Adonija će biti car posle mene, i on će sesti na moj presto?’ **25** Jer on je danas otišao i žrtvovao volove, ugojenu stoku, i mnoštvo ovaca. Pozvao je sve careve sinove, vojne zapovednike i sveštenika Avijatara, i eno ih, jedu i piju pred njim i uzvikuju: ‘Živeo car Adonija!’ **26** Međutim, nije pozvao ni mene, tvoga slugu, ni sveštenika Sadoka, ni Venaju, sina Jodajevog, a ni tvoga slugu Solomona. **27** Kako to da je moj gospodar car doneo takvu odluku, a da nije obznanio svome služi ko će sesti na presto moga gospodara cara posle njega?“ **28** Car David odgovori: „Pozovite mi Vitsaveju!“ Ona je došla pred cara i stala pred njega. **29** Tada se car zakle i reče: „Živoga mi Gospoda, koji je spasao moj život od svake nevolje, **30** danas ću učiniti kako sam ti se zakleo pred Gospodom, Bogom Izraeljevim, rekavši: ‘Tvoj sin Solomon biće car posle mene, i on će sesti na moj presto umesto mene.’“ **31** Tada je Vitsaveja klekla i poklonila se caru licem do zemlje, rekavši: „Neka moj gospodar car David živi dovekad!“ **32** Zatim car David reče: „Pozovite mi Sadoka sveštenika, proroka Natana i Venaju, sina Jodajevog!“ **33** Kad su došli pred cara, car im reče: „Povedite sa sobom sluge svoga gospodara i posadite moga sina Solomona na moju mazgu, pa ga dovedite dole na Gion. **34** Neka ga tamo sveštenik Sadok i prorok Natan pomažu za cara nad Izraeljem. Potom zatrubite u trubu i recite: ‘Živeo car Solomoni!‘ **35** Onda podite za njim, a on neka dođe i sedne na moj presto, i neka vlast umesto mene; njega određujem da bude vladar nad Izraeljem i nad Judom.“ **36** Venaja, sin Jodajev, reče caru: „Amin! Neka Gospod, Bog moga gospodara cara, objavi tako. **37** Kao što je Gospod bio s mojim gospodarem carem, tako neka bude i sa Solomonom, i neka uzvisi njegov presto još više nego presto moga gospodara, cara Davida.“ **38** Tako siđu sveštenik Sadok, prorok Natan, i Venaja, sin Jodajev, s Herećanima i Felećanima, te posade Solomona na mazgu cara Davida i dođu na Gion. **39** Tada je sveštenik

Sadok uzeo iz Šatora rog s uljem i pomazao preduzimaš, kuda god se okreneš. **4** Tada će Solomona. Zatim su zatrubili u trubu, a sav Gospod ispuniti obećanje koje mi je dao, rekavši: narod je govorio: „Živeo car Solomon!“ **40** Sav je 'Ako tvoji sinovi budu pazili kako žive, i budu narod pošao za njim svirajući i svirale i radujući hodili preda mnom u vernosti svim svojim srcem se glasno, tako da se tresla zemlja od njihovog i svom svojom dušom, nikada ti neće ponestati klicanja. **41** To je čuo Adonija i sve uzvanice koje naslednika na Izrailjevom prestolu.' **5** Takođe su bile s njim, baš kad su završavali s gozboom. znači šta mi je učinio Joav, sin Serujin, i šta je Kad je Joav čuo glas trube upita: „Kakva je to učinio s dvojicom izraelskih vojnih zapovednika, galama u gradu?“ **42** Dok je on još govorio, dove Avenirom, sinom Nerovim, i Amasom, sinom Jonatan, sin sveštenika Avijatara. Adonija reče: Jeterovim. On ih je ubio proliši krv u miru kao u „Hodi ovamo, jer ti si čestit čovek, i donosiš ratu, okaljavši opasač oko svojih bokova i sandale dobru vest.“ **43** Jonatan odgovori Adoniji: „Baš na svojim nogama krvlju prolivenom u ratu. **6** obratno! Naš gospodar, car David, je postavio Postupi kako ti mudrost nalaže, ali ne dozvoli Solomona za cara! **44** Car je poslao s njim da mu seda glava s mirom siđe u Svet mrtvih. sveštenika Sadoka, proroka Natana i Venaju, (**Sheol h7585**) **7** A sinovima Varzelaja Galađana sina Jodajevog, s Herećanima i Felećanima. Oni iskaži blagonaklonost, jer su bili uz mene kad su ga posadili na carevu mazgu, **45** a sveštenik sam bežao pred tvojim bratom Avesalomom. Sadok i prorok Natan su ga pomazali za cara Zato neka jedu za tvojim stolom. **8** Kod tebe je na Gionu. Odande su nastavili veseljeći se, i i Semaj, sin Girin, Venijaminovac iz Vaurima. grad se uskomešao. To je galama koju ste čuli. On me je ljuto proklinjaonog dana kad sam **46** Solomon već sedi na carskom prestolu. **47** išao za Mahanajim. Ipak, došao je da me dočeka Došle su i careve sluge da blagoslove našeg na Jordanu. Tada sam mu se zakleo Gospodom: gospodara, cara Davida, govoreći: 'Neka Bog 'Neću te pogubiti mačem.' **9** Zato mu ne oprastaj učini ime Solomonovo većim od tvoga imena; krivicu, jer ti si mudar čovek, i znači kako da neka podigne njegov presto iznad tvoga.' Car postupiš s njim, da pošalješ njegovu sedu glavu se na to poklonio na svojoj postelji. **48** Zatim s krvlju u Svet mrtvih." (**Sheol h7585**) **10** Zatim je car rekao: 'Neka je blagosloven Gospod, Bog se David upokojo sa svojim precima; sahranili Izrailjev, koji je danas dao da jedan od mojih su ga u Davidovom gradu. **11** David je vladao sinova sedne na moj presto, i da to vidim svojim nad Izrailjem četrdeset godina. U Hevronu je očima.' **49** Na ovo se sve Adonijine uzvanice vladao sedam godina, a u Jerusalimu je vladao prepadoše; ustali su; pa je svako otišao svojim trideset tri godine. **12** Solomon je seo na Davidov putem. **50** A Adonija je, u strahu od Solomona, presto, i njegovo carstvo se veoma učvrstilo. otišao i uhvatio se za rogove žrtvenika. **51** Tada **13** A Adonija, sin Agitin, dođe Vitsaveji, majci su Solomonu javili: „Eno, Adonija se uplašio cara Solomonovoj. Ona upita: „Dolaziš li s mirom?“ Solomon i drži se za rogove žrtvenika, govoreći: On reče: „S mirom.“ **14** On reče: „Imam nešto 'Neka mi se car Solomon zakune danas, da neće da ti kažem.“ Ona reče: „Kaži.“ **15** On reče: „Ti pogubiti mačem svoga slugu!“ **52** Car Solomon znači da je carstvo bilo moje, i da je sav Izrael reče: „Ako se pokaže čestitim, neće mu pasti ni očekivao da budem car. Ali ispalio je drugačije, dlaka s glave, ali ako se kakvo zlo nađe na njemu, pa je pripalo mome bratu, jer ga je dobio od umreće.“ **53** Tada je car Solomon poslao ljude, Gospoda. **16** A sad imam nešto što bih te zamolio. koji su ga spustili sa žrtvenika. Onda je došao i Nemoj me odbiti.“ Ona reče: „Govori.“ **17** „Pitaj, poklonio se caru Solomonu. Solomon mu reče: molim te, cara Solomona – on te neće odbiti „Idi kući.“ – da mi da Avisagu Sunamku za ženu.“ **18** „U redu – reče Vitsaveja – razgovaraču s carem o tebi.“ **19** Vitsaveja dođe caru Solomenu da s njim razgovara o Adoniji. Car je ustao da je pozdravi; poklonio joj se, pa je seo na presto. Tada su postavili stolicu za carevu majku, te je ona sela njemu s desne strane. **20** Ona reče: „Tražila bih od tebe jednu malu stvar, nemoj me odbiti.“ Car joj reče: „Traži, majko, jer te neću odbiti.“ **21** Ona reče: „Neka se da Avisaga Sunamka tvome

2 Kad se približio čas Davidove smrti, zapovedio je svome sinu Solomenu: **2** „Ja odlazim na put kojim sva zemlja ide. Stoga budi jak i drži se muški. **3** Pazi na sva uputstva Gospoda, Boga svoga, sledeći njegove puteve i držeći njegove propise, njegove zapovedi, njegove pravila i njegova svedočanstva, kako je zapisano u Zakonu Mojsijevom, da bi bio uspešan u svemu što

bratu Adoniji za ženu.“ **22** Car Solomon odgovori krv pasti na tvoju glavu.“ **38** Semaj odgovori svojoj majci: „Zašto tražiš Avisagu Sunamku za caru: „Povoljna je reč koju je rekao moj gospodar Adoniju? Što ne tražiš i carstvo za njega, pošto je car. Tvoj sluga će uraditi tako.“ Semaj je dugo on moj stariji brat?! A još su i sveštenik Avijatar vremena ostao u Jerusalimu. **39** Na kraju treće i Joav, sin Serujin, uz njega.“ **23** Tada se car godine, dva Semajeva roba odbegnu k Ahisu, Solomon zakle: „Neka mi Gospod tako učini, sinu Mahinom, caru gatskom. Semaju su javili: i još više, ako Adonija ne plati glavom za ove „Tvoji robovi su u Gatu.“ **40** Semaj ustane, osedla reči! **24** Stoga, živoga mi Gospoda, koji me je magare i ode u Gat, k caru Ahisu, da traži svoje postavio na presto Davida, oca moga, i podigao robe. Semaj ode i dovede svoje robe iz Gata. mi dom, kako je obećao, danas će Adonija biti **41** No, Solomonu su javili da je Semaj otišao iz pogubljen!“ **25** Tada car Solomon posla Venaju, Jerusalima u Gat i da se vratio. **42** Car posla po sina Jodajevog, koji udari Adoniju, te on umre. Semaja i reče mu: „Nisam li te zakleo Gospodom i **26** Zatim je car rekao svešteniku Avijataru: „Idi upozorio te: 'Onog dana kad izadeš bilo gde, znaj u Anatot na svoj posed. Zasluzio si da umreš, da ćeš svakako umreti?“ Zar mi nisi odgovorio: ali te neću pogubiti danas, jer si nosio Kovčeg 'Povoljna je reč; poslušaću'? **43** Zašto nisi održao Gospoda Boga pred mojim ocem, i jer si podneo zakletvu Gospodu i zapovest koju sam ti dao?“ sve nevolje koje je moj otac podneo.“ **27** Tako **44** Car je još rekao Semaju: „Ti znaš u svom srcu je Solomon isključio Avijatara iz sveštenstva da se ispunii reč Gospodnja izrečena Gospod vrati tvoje zlo na tvoju glavu. **45** Neka u Silomu za dom Ilijev. **28** Kad je ova vest došla Solomon bude blagosloven, a presto Davidov do Joava, pobegao je u Šator Gospodnj, i uhvatio neka zauvek bude utvrđen pred Gospodom.“ **46** se za robove žrtvenika, pošto se Joav priklonio Tada je car dao naredbu Venaji, sinu Jodajevom, Adoniji, iako se nije priklonio Avesalomu. **29** pa je otišao i udario Semaja, te je ovaj umro. Tako Tada su javili caru Solomonu: „Joav je pobegao se carstvo utvrdilo u Solomonovim rukama.

3 Solomon se sprijateljio s faraonom, carem Egipta, oženivši se njegovom čerkom. Doveo ju je u Davidov grad i тамо је остала док није dovršio градњу свога двора, Дома Господњег, i zida oko Jerusalima. **2** Narod је, међутим, prinosio žrtве на узвиšicama, jer у то време još nije bio sagrađen Dom Господњем имену.

3 Solomon је волео Господа, sledeći uputstva свога оца Давида, само што је прносиле жртве i kad на узвишицима. **4** Car оде у Гаваон да тамо принесе жртве, jer је тамо била главна узвишица. Solomon је прнео hiljadu svespalnicu na tom жртвенiku. **5** Господ се у Гаваону указао Solomonу ноћу у сну. Бог реће: „Тражи шта жељиш i ja ћу ти дати.“ **6** Solomon реће: „Ti si iskazao veliku milost svome služi, мome оцу Davidu, koji je hodio pred tobom u vernosti, pravednosti i поштјенju srca. Ti si mu sačuvao ovu veliku milost i dao mu sina da sedne на njegov presto, kako je to danas. **7** A sad, Gospode, Bože мој, ti si postavio свога слугу за cara umesto moga oca Davida. Ali ja сам још veoma mlad i ne znam vladati. **8** Sluga је твој usred tvog naroda, koji si izabrao, velikog народа koji je toliko brojan da se ne izbrojiti. **9** Daj svome služi poslušно srce da može suditi tvome narodu, i da može prosuditi шта је добро а шта зло; jer ко može suditi

tvome narodu koji je tako veliki?“ **10** Gospodu je **4** Car Solomon je vladao nad svim Izrailjem. bilo milo što je Solomon to tražio. **11** Bog mu **2** Ovo su bili njegovi glavari: Azarija, sin na to reče: „Pošto si tražio ovo, a nisi tražio za Sadokov, sveštenik; **3** Elioref i Ahija, sinovi Sisini, sebe ni dug život, ni bogatstvo, ni život svojih pisari; Josafat, sin Ahiludov, dvorski savetnik; **4** neprijatelja, nego si tražio razum da prosudiš Šta Venaja, sin Jodajev, vojvoda nad vojskom, Sadok i je pravo, **12** evo, učiniču po tvojoj reči. Dajem ti Avijatar, sveštenici; **5** Azarija, sin Natanov, je bio mudro srce i razum; takvog kao što si ti nije bilo nad namesnicima; Zavut, sin Natanov, sveštenik pre tebe, a ni posle tebe se neće pojavit neko i carev prijatelj; **6** Ahisar, dvorski upravitelj; i kao što si ti. **13** Dajem ti i ono što nisi tražio: Adoniram, sin Avdin, nad prinudnim radom. **7** bogatstvo i slavu, tako da se niko od careva neće Solomon je imao dvanaest namesnika po svem moći meriti s tobom za sveg tvoga veka. **14** Ako Izrailju, koji su cara i njegov dom snabdevali budeš sledio moje puteve i držao moje uredbe i hranom; svaki je bio dužan da snabdeva hranom zapovedi kao što je sledio tvoj otac David, tada ču po jedan mesec u godini. **8** Ovo su njihova produžiti i tvoj život.“ **15** Solomon se probudio, imena: Sin Orov u Jefremovoj gori; **9** sin Dekerov ali bio je to san. Kad se vratio u Jerusalim, stao u Makasu, Sálvimu, Vet-Semesu i Elonu Vet-je pred Kovčeg saveza Gospodnjeg i prineo žrtve hananskom; **10** sin Esedov, u Aruvotu; on je svespalnice i žrtve mira. Zatim je priredio gozbu bio nadležan za Sokot i sav eferski kraj; **11** sin za sve svoje služe. **16** Potom su k caru došle dve Avinadavov, nad svim dorskim krajem; žena mu žene, bludnice, i stale pred njega. **17** Jedna od je bila Tafata, čerka Solomonova; **12** Vana, sin žena reče: „Molim te, moj gospodaru. Ja i ova Ahiludov, je bio nad Tanahom i Megidom i svim žena smo živele u istoj kući. Ja sam rodila dete Vet-Sanom, koji je kod Sartana, pod Jezraelom, dok je ona bila u kući. **18** Tri dana nakon mog od Vet-Sana do Avel-Meole, do preko Jokmeama; poroda, rodila je i ova žena. Bile smo same; s **13** sin Geverov u Ramotu galadskom; on je nama nije bilo nikoga u kući, samo smo nas dve upravljao selima Jaira, sina Manasijinog, u Galadu žene bile u kući. **19** Ali tokom noći umre sin i argovskoj oblasti u Vasanu, nad šezdeset velikih ove žene, jer je legla na njega. **20** Ustane ona gradova sa zidinama i bronzanim prevornicama; usred noći i uzme mog sina koji je bio uz mene; **14** Ahinadav, sin Idov, u Mahanajimu; **15** Ahimas a tvoja je sluškinja spavala. Ona ga je uzela u Neftalimu; on je bio oženjen Vasematom, svoje naruče, a svog mrtvog sina je položila u čerkom Solomonovom; **16** Vana, sin Husajev, u moje naruče. **21** Probudim se ujutro da podojam Asiru i Valotu; **17** Josafat, sin Farujin, u Isaharu; svog sina, a on mrtav. Pošto je bilo jutro, ja ga **18** Semaj, sin Ilin, u Venijaminu; **19** Gever, sin pažljivo pogledam; vidim, nije to moj sin koga Urijev, u zemlji galadskoj, u zemlji amorejskog sam rodila.“ **22** Ali druga žena reče: „Ne, moj cara Sihona i vasanskog cara Oga. Bio je samo sin je živ, a tvoj sin je mrtav.“ Na to prva reče: jedan namesnik u toj zemlji. **20** Juda i Izrailj „Ne, nego je tvoj sin mrtav, a moj sin je živ.“ su bili mnogobrojni kao pesak pokraj mora. Tako su govorile pred carom. **23** Tada car reče: Jeli su i pili i veselili se. **21** Solomon je vladao „Jedna kaže: 'Moj sin je onaj živi, a tvoj sin je nad svim carstvima od Eufrata do filistejske mrtav', a druga kaže: 'Ne, nego je tvoj sin mrtav, zemlje i egipatske granice. Oni su donosili danak a moj je onaj živi.'“ **24** Car naredi: „Donesite i služili Solomonu sveg njegovog veka. **22** Dnevna mi mač.“ Oni donesoše mač pred cara. **25** Car količina hleba za Solomonov dvor bila je trideset reče: „Presecite živo dete na dva dela, pa dajte kora jednog brašna, i šezdeset kora drugog jednu polovicu jednoj, a drugu polovicu drugoj.“ brašna; **23** deset ugojenih volova i dvadeset **26** Međutim, žena čiji je sin bio živ, ispunjena volova s pašnjaka; stotinu ovaca i koza, osim sažaljenjem prema svome sinu, reče: „Molim te, jelena, srna, srndača i ugojene živine. **24** Jer moj gospodaru, daj joj živo dete, samo ga nemoj on je vladao nad svim područjima zapadno od ubiti!“ A ona druga reče: „Neće biti ni moje ni Eufrata, od Tapse do Gaze, nad svim carevima tvoje; preseci ga!“ **27** Tada car reče: „Dajte živo zapadno od Eufrata. On je uživao mir u svim dete prvoj ženi; ne ubijajte ga. Ona je njegova područjima unaokolo. **25** Juda i Izrailj, od Dana majka.“ **28** Kad je sav Izrailj čuo za presudu do Vir-Saveje, su spokojno živeli, svako pod koju je izrekao car, imali su strahopštovanje za svojom lozom i pod svojom smokvom, u sve dane njega, jer su videli da je u njemu Božija mudrost Solomonove. **26** A Solomon je imao četrdeset hiljada konja za jaslama za svoja kola, i dvanaest

hiljada konjanika. **27** A namesnici su, svaki svog naznačiš. Ja ču ih razvezati, a ti ih odvezi, pa čini meseca, snabdevali hranom cara Solomona i šta ti je volja. A ti snabdevaj hranom moj dom.“ sve koji su sedeli za njegovim stolom; i nisu **10** Tako je Hiram snabdevao Solomona kedrovim dozvolili da nešto nedostaje. **28** Oni su, takođe, i čempresovim drvetom, koliko god je htelo. **11** svaki prema svom redu, donosili ječam i slamu za A Solomon je snabdevao Hirama sa dvadeset konje i konje za vuču na mesto koje je tamo bilo hiljada kora pšenice da se hrani njegov dom, određeno. **29** A Gospod je Solomonu dao veoma i dvadeset kora čistog ulja. Toliko je Solomon veliku mudrost i razboritost, i razumevanje davao Hiramu godinu za godinom. **12** A Gospod široko kao pesak na morskoj obali. **30** Solomon je je dao Solomonu mudrost, kao što mu je obećao. svojom mudrošću nadmašio mudrost svih naroda Između Hirama i Solomona je vladao mir, pa su istoka i svu mudrost Egipta. **31** Bio je mudriji njih dvojica sklopili savez. **13** Car Solomon je od svakog čoveka, mudriji od Etana Ezraita, i podigao ljude iz svega Izraelja da kuluče. Bilo od Emana, Halkola i Darde, sinova Ma洛ovih, je trideset hiljada kulučara. **14** On ih je slao pa se njegovo ime pročulo po svim narodima na Livan u smenama od po deset hiljada. Na unaokolo. **32** Sastavio je tri hiljade poslovica, a Livanu su ostajali mesec dana, a dva meseca njegovih pesama je bilo hiljadu i pet. **33** Govorio kući. Adoniram je bio nad prinudnim radom. je o drveću, od kredra sa Livana do izopa, koji **15** Solomon je imao sedamdeset hiljada nosača raste iz zida; gorio je o životinjama i pticama, i osamdeset hiljada klesara u gori, **16** osim tri o gmizavcima i ribama. **34** Ljudi iz svih naroda hiljade i tri stotine Solomonovih nadglednika dolazili su da čuju Solomonovu mudrost, od svih nadležnih za rad, koji su nadzirali narod koji je careva na zemlji koji su čuli za njegovu mudrost. obavljao posao. **17** Car je zapovedio da se izvadi veliko i skupoceno kamenje, da bi se isklesano kamenje položilo za temelj Doma. **18** Hiramovi i Solomonovi zidari i ljudi iz Givlija su klesali kamen i tesali drvo za gradnju Doma.

5 Hiram, car tirske, je poslao svoje služe Solomonu, jer je čuo da je bio pomazan za cara umesto svoga oca, a i zato što su Hiram i David bili prijatelji sveg Davidovog veka. **2**

Solomon je poslao poruku Hiramu, rekavši: **3** „Ti znaš da moj otac David nije mogao da sagradi Dom imenu Gospoda, Boga svoga, zbog ratova koje su vodili protiv njega svuda unaokolo, dok ih Gospod nije položio pod njegove noge. **4** Ali sada je meni Gospod, Bog moj, dao počinak sa svake strane, tako da nemam ni protivnika ni zle sreće. **5** Evo, ja sam naumio da sagradim Dom imenu Gospoda Boga svoga, kao što je Gospod obećao mome ocu Davidu, rekavši: ‘Tvoj sin, koga ču umesto tebe postaviti na tvoj presto, prozore s rešetkama. **6** Stoga izdaj gradevinu na spratove, koja se prostirala oko nalog da se kedrovi s Livana sekut za mene. Moje zidova Doma, i oko Svetilišta i Svetinje nad sluge će biti s tvojim slugama, a ja ču plaćati nadnicu tvojim slugama koliko god ti odrediš. Naime, ti znaš da među nama nema takvog čoveka koji ume seći drveće kao Sidonci.“ **7** jer je postavio potporne grede spolja oko Doma, Kad je Hiram čuo Solomonove reči, veoma se obradovao. Rekao je: „Neka je blagosloven danas Gospod, koji je Davidu dao mudrog sina da vlada nad ovim velikim narodom!“ **8** Zatim je Hiram poslao poruku, rekavši: „Primio sam poruku koju si mi poslao; učiniću sve što želiš s kedrovim čempresovim drvetom. **9** Moje sluge će ih sa Livana spustiti do mora, a ja ču ih povezati u sprat, a sa srednjeg na treći. **9** Kad je dovršio

6 Četiri stotine i osamdesete godine po izlasku Izraeljaca iz Egipta, a četvrte godine vladavine cara Solomona nad Izraeljem, meseca Ziva – a to je drugi mesec – on je počeo da gradi Dom Gospodnj. **2** Dom koji je car Solomon sagradio Gospodu bio je šezdeset lakata dug, dvadeset lakata širok i trideset lakata visok. **3** Trem ispred glavne dvorane Doma bio je dvadeset lakata dug, prema širini Doma, i deset lakata širok, to je drugi mesec – on je počeo da gradi Dom Gospodnj. **2** Dom koji je car Solomon sagradio Gospodu bio je šezdeset lakata dug, dvadeset lakata širok i trideset lakata visok. **3** Trem ispred glavne dvorane Doma bio je dvadeset lakata dug, prema dužini Doma. **4** Za Dom je načinio uske prozore s rešetkama. **5** Uz zid Doma je podigao on će podići Dom mome imenu.“ **6** Stoga izdaj gradevinu na spratove, koja se prostirala oko nalog da se kedrovi s Livana sekut za mene. Moje zidova Doma, i oko Svetilišta i Svetinje nad sluge će biti s tvojim slugama, a ja ču plaćati nadnicu tvojim slugama koliko god ti odrediš. Donji sprat gradevine je bio širok pet lakata, srednji sprat šest lakata, a treći sedam lakata; čoveka koji ume seći drveće kao Sidonci.“ **7** jer je postavio potporne grede spolja oko Doma, Kad je Hiram čuo Solomonove reči, veoma se da se grede ne bi umetale u zidove Doma. **7** obradovao. Rekao je: „Neka je blagosloven danas Dok se Dom zidao, gradili su ga kamenom koji Gospod, koji je Davidu dao mudrog sina da vlada je već bio obrađen u kamenolomu, pa se u nad ovim velikim narodom!“ **8** Zatim je Hiram Domu nije čuo ni čekići, ni sekira niti ikakvo gvozdeno oruđe za vreme njegove izgradnje. **8** Ulaz donjeg sprata bio je na južnoj strani čempresovim drvetom. **9** Moje sluge će ih sa Doma; stepenice su zavijale gore na srednji Livana spustiti do mora, a ja ču ih povezati u sprat, a sa srednjeg na treći. **9** Kad je dovršio splavove i morem ih dovesti do mesta koje mi ti gradnju Doma, pokrio ga je gredama i kedrovim

daskama. **10** Sagradio je građevinu oko celog su bili na pet uglova. **32** Na tim dvokrilnim Doma. Visina svakog sprata je bila pet lakata; vratima od maslinovog drveta je urezao likove oni su sa Domom bili spojeni kedrovim gredama. heruvima, palmi i rastvorenih cvetova, i obložio **11** Reč Gospodnja dođe Solomonu: **12**, „Što se ih zlatom; heruvime i palme je obložio listićima tiče Doma koji gradiš, ako budeš sledio moje zlata. **33** Isto je učinio i sa ulazom u Svetilište, propise i slušao moje uredbe, ako budeš držao sa dovratnicima od maslinovog drveta na četiri sve moje zapovesti živeći po njima, preko tebe ugla, **34** i sa dvokrilnim vratima od čempresovog ču ispuniti svoje obećanje, koje sam dao tvom drveta; svako krilo je bilo napravljeno od dva oca Davidu za tebe. **13** A ja ču se nastaniti među dela koji su se sklapali i rasklapali. **35** Na njih je Izrajljcima i neću ostaviti svoj narod Izrael.“ **14** urezao heruvime, palme i rastvorene cvetove, pa Tako je Solomon izgradio Dom i dovršio ga. **15** je izrezbaren ravnomerne obložio zlatom. **36** Unutrašnje zidove Doma je obložio kedrovim Sagradio je i unutrašnje predvorje od tri reda daskama. Zidove Doma je obložio drvetom, od tesanog kamenja i jednog reda kedrovih greda. poda do tavanice. Pod je obložio čempresovom **37** Temelji Doma Gospodnjeg su bili položeni daskom. **16** Na zadnjoj strani Doma je načinio četvrte godine u mesecu Živu. **38** Jedanaeste pregradu od dvadeset lakata od kedrove daske, godine meseca Vula, koji je osmi mesec, Dom od poda do zidova; to je sagradio kao unutrašnje je bio završen sa svim svojim delovima i prema Svetilište – Svetinju nad svetinjama. **17** Svetilište svemu što je bilo određeno za njega. Solomon ga u Domu ispred Svetinje nad svetinjama bilo je je izgradio za sedam godina.

četrdeset lakata. **18** A na kedrovini unutar Doma

su bili urezani pupoljci i rastvorenii cvetovi. Sve je bilo od kedrovine, tako da se kamen nigde nije video. **19** Svetinju nad svetinjama je sagradio unutar Doma da tamo postavi Kovčeg saveza Gospodnjeg. **20** Ispred Svetinje nad svetinjama, koja je bila dvadeset lakata duga, dvadeset lakata široka, dvadeset lakata visoka i obložena čistim zlatom, bio je žrtvenik od kedrovine koji je takođe obložio. **21** Solomon je unutrašnjost Doma obložio čistim zlatom, a ispred Svetinje nad svetinjama je razvukao lanac i obložio ga zlatom. **22** Sav Dom je obložio zlatom, a zlatom je obložio i sav žrtvenik kod Svetinje nad svetinjama. **23**

U Svetinji nad svetinjama je načinio heruvime od maslinovog drveta; svaki je bio visok deset lakata. **24** Jedno krilo heruvima je imalo pet lakata, a tako je i drugo krilo heruvima imalo pet lakata. Od vrha jednog krila do vrha drugog je bilo deset lakata. **25** I drugi heruvim je bio deset lakata; oba heruvima su imala istu meru i isti oblik. **26** Visina svakog heruvima je bila deset lakata. **27** Heruvime je postavio usred unutrašnjeg Svetilišta. Krila heruvima su bila raširena, tako da je krilo jednog dodirivalo jedan zid, a krilo drugog dodirivalo drugi zid. Druga krila su im se dodirivala u sredini Svetilišta. **28** I heruvime je obložio zlatom. **29** Po svim zidovima Doma, iznutra i spolja, urezao je likove heruvima, palmi, i rastvorenih cvetova. **30** Tako je i pod u Domu obložio zlatom spolja i iznutra. **31** Za ulaz u Svetinju nad svetinjama napravio je dvokrilna vrata od maslinovog drveta; stub i dovratnici

7 Solomon je zidao sebi dvor trinaest godina i dovršio ga. **2** Sazidao je i dom u Livanskoj šumi, stotinu lakata dug, pedeset lakata širok i trideset lakata visok, na četiri krila heruvima, s kedrovim gredama iznad stubova. **3** Dom je bio pokriven kedrovim drvetom preko greda, koje su bile na četrdeset pet stubova, po petnaest u svakom redu. **4** Bilo je tri reda prozora, jedan naspram drugog u tri reda. **5** Sva vrata i pragovi su bili na četiri ugla, s prozorima koji su stajali jedan naspram drugog u tri reda. **6** Načinio je i trem od stubova, pedeset lakata dug i trideset lakata širok. Trem je bio s prednje strane a ispred njega su bili stubovi s nadstrešnicom. **7** Zatim je načinio prestoni trem, to jest, sudske stolice gde je delio pravdu; bio je obložen kedrovinom od poda do krova. **8** U njegovoj kući gde je prebivao, bio je drugi trem iza onog trema. On je napravio dom kao taj trem za faraonovu crkvu kojom se oženio.

9 Sve ovo je bilo od skupocenog kamenja, tesanog na meru i sečenog testerom, i iznutra i spolja, od poda do krova, i spolja do velikog dvorišta. **10** Temelj je bio od velikog i skupocenog kamenja, veličine od osam i deset lakata. **11** Odozgo je bilo skupoceno kamenje tesano po meri, i kedrove daske. **12** Veliki trem je imao unaokolo tri reda tesanog kamenja i jedan red kedrovih balvana, kao unutrašnje dvorište Doma Gospodnjeg i hramski trem. **13** Car Solomon je poslao poruku Hiramu iz Tira i pozvao ga. **14** On je bio sin jedne udovice iz Neftalimovog plemena, kome je otac bio iz Tira. On je bio umetnik bronzarski.

Hiram je bio veoma vešt i uman, pa je svašta je pedalj i po. Na otvoru su bili urezani ukrasi; umeo da napravi od bronze. On je došao k caru ali oplate nisu bile okrugle, nego četvrtaste. Solomonu i uradio mu sav posao. **15** Salio je dva **32** Četiri točka su bila ispod oplat, a osovine stuba od bronze; jedan stub je bio osamnaest točkova su bile pričvršćene na postolje. Visina lakata visok, a dvanaest lakata mu je bio obim svakog točka bila je lakat i po. **33** Točkovi su unaokolo. Drugi stub je bio jednak prvom. **16** bili napravljeni kao točkovi za kola; njihove Zatim je načinio dva oglavlja salivena od bronze osovine, glavnjače, naplaci i paoci, sve je bilo da se stave odozgo na stubove. Jedno oglavlje je liveno. **34** Bila su četiri držača na četiri ugla; bilo visoko pet lakata, a drugo oglavlje je takođe držači su bili spojeni s postoljem. **35** Na vrhu bilo visoko pet lakata. **17** Na oglavlјima, koja postolja bio je okrugli remen pola lakta visine. su bila na vrhu stubova, načinio je prepletene Držači i oplate su bili pričvršćeni za vrh postolja. pletenice i vrpce u obliku lanaca; sedam na **36** Na njegovim uglovima i oplatama izrezao jednom oglavlju i sedam na drugom oglavlju. **18** je heruvime, lavove i palme, gde god je bilo Na ta dva oglavlja je napravio i dva reda narova mesta, i vence svuda unaokolo. **37** Na taj je oko jedne pletenice da pokrivaju oglavlje na vrhu način načinio deset podnožja; svi su bili jednakostubova; isto je napravio i na drugom oglavlju. saliveni, jednake mere i oblika. **38** Načinio je i **19** Na ta dva oglavlja na vrhu stubova u tremu, deset umivaonica od bronze, koje su zahvatale po bili su napravljeni ljiljani od četiri lakta. **20** Na četrdeset vata; svaka umivaonica je imala obim oglavlјima oba stuba, iznad i ispod pletenica, bilo od četiri lakta, i svaka je umivaonica zahvatala je dve stotine narova u dva reda svuda oko oba po četrdeset vata. Po jedna umivaonica je stajala oglavlja. **21** Takve stubove je postavio na tremu na svakom od deset podnožja. **39** Namestio je pet Doma; desni stub je nazvao Jakin, a levi stub je podnožja na desnoj strani Doma, i pet na levoj nazvao Voaz. **22** Na vrhu stubova bili su vešto strani Doma. More je postavio na desnu stranu, izrađeni ljiljani. Tako je rad na stubovima bio prema jugoistoku. **40** Hiram je napravio i lonce, završen. **23** Zatim je izradio more od iskovane lopatice i kotliće. Tako je Hiram dovršio sav metal. Bilo je sasvim okruglo i imalo je deset posao koji je radio na Domu Gospodnjem za cara lakata od jednog kraja do drugog; bilo je pet Solomona: **41** Dva stuba i dva okrugla oglavlja lakata visoko, a u obimu je bilo trideset lakata, na vrhu dva stuba, i dve pletenice da pokrivaju mereno užetom. **24** Ispod ruba su mu bili ukrasi ta dva oglavlja na vrhu dva stuba; **42** četiri u obliku cvetnih latica svuda oko njega, po deset stotine narova na dve pletenice; dva reda narova na svaki lakat, kojima je bilo optočeno more na svakoj pletenici, da pokrivaju dva okrugla unaokolo; dva je reda latica bilo saliveno s njim. oglavlja na vrhu stubova; **43** deset podnožja i **25** [More] je stajalo na dvanaest volova; tri su deset umivaonica na njima; **44** jedno more i gledala na sever, tri su gledala na zapad, tri su dvanaest volova ispod mora; **45** lonce, lopatice i gledala na jug, a tri su gledala na istok. More je kotliće. Svi sudovi koje je Hiram napravio caru stajalo na njima odozgo, a njihova zadnja strana Solomonu za Dom Gospodnj, bili su od ugačane je bila unutra. **26** Debljina mu je bila jedan pedalj, bronze. **46** Car ih je lio u glinenim kalupima, a rub mu je bio kao rub čaše, kao cvet ljiljana, i u dolini Jordana, između Sokota i Sartana. **47** primalo je dve hiljade vata. **27** Zatim je načinio Solomon nije merio sve sudove, jer ih je bilo deset podnožja od bronze; svako podnožje je bilo mnogo; nije se tražio izveštaj o težini bronze. po četiri lakta u dužinu, četiri lakta u širinu, i **48** Solomon je napravio i sve ostalo posude koje tri lakta u visinu. **28** A podnožja su bila ovako je bilo u Domu Gospodnjem: zlatni žrtvenik, napravljena: okvir su bili pričvršćeni između zlatni sto na kome je bio prineseni hleb, **49** uglova. **29** Na okvirima meću uglovima bili su svećnjake od čistog zlata, pet s desne strane i lavovi, volovi i heruvimi, a odozgo na uglovima pet s leve strane ispred Svetinje nad svetinjama; su bili stubići. Ispod i iznad lavova i volova bio je latice, svetiljke i mašice od zlata; **50** čaše, usekače iskovan venac. **30** Ispod svakog podnožja bila su i kotliće; kadijonice i tepsije od čistog zlata; po četiri bronzana točka s bronzanim osovinama, zlatne prevornice za vrata unutrašnjeg Doma a na četiri ugla bili su držači. Držači pod svakom – za Svetinju nad svetinjama i za vrata velike umivaonicom bili su sliveni sa svakim vencem. dvorane. **51** Tako je bio dovršen sav posao koji je **31** Otvor unutar podnožja, bio je jedan pedalj. car Solomon uradio za Dom Gospodnj. Zatim Otvor je bio okrugao, a sa svojim postoljem bio je uneo u riznicu Doma Gospodnjeg stvari koje

je njegov otac David posvetio: srebro, zlato, i posude.

8 Tada je Solomon okupio u Jerusalimu izrailjske starešine, sve plemenske knezove i vode izrailjskih porodica, da prenesu Kovčeg saveza Gospodnjeg iz Davidovog grada, sa Siona. **2** Svi Izrailjci su se okupili kod cara Solomona na praznik u mesecu Etanimu, što je sedmi mesec. **3** Kad su došle sve izrailjske starešine, sveštenici su poneli Kovčeg. **4** Poneli su i Kovčeg Gospodnji i Šator od sastanka i sve sveto posude, koje je bilo u Šatoru; nosili su ih sveštenici i Leviti. **5** A car Solomon i sva zajednica Izrailjaca, koji su se okupili kod njega pred Kovčegom, priniosili su na žrtvu toliko sitne i krupne stoke da ih se nije moglo izbrojiti ni proračunati. **6** Zatim su sveštenici doneli Kovčeg saveza Gospodnjeg na njegovo mesto, u unutrašnje Svetilište Doma, u Svetinju nad svetinjama, pod krila heruvima. **7** Naime, heruvimi su imali raširena krila nad Kovčegom, tako da su od gore zaklanjali Kovčeg i njegove drške. **8** Drške su bile toliko dugačke da su se njihovi krajevi videli iz Svetilišta ispred Svetinje nad svetinjama. Ipak, nisu se videle spolja. Tamo su do dana današnjeg. **9** U Kovčegu nije bilo ničeg osim dve kamene ploče, koje je tamo položio Mojsije na Horivu, kad je Gospod sklopio savez sa Izraeljcima, nakon što su izašli iz Egipta. **10** Kad su sveštenici izašli iz Svetilišta, oblak je ispunio Dom Gospodnj. **11** Sveštenici nisu mogli da stoje i obavljaju službu zbog oblaka, jer je slava Gospodnja ispunila Dom Gospodnj. **12** Tada Solomon reče: „Gospod je rekao da će prebivati u gustoj tami. **13** Ja sam ti sagradio veličanstveni Dom, stan gde će prebivati doveka.“ **14** Zatim se car okrenuo i blagoslovio sav zbor Izrailjev, dok je sav zbor Izrailjev stajao. **15** Tada reče: „Neka je blagosloven Gospod, Bog Izrailjev, koji je svojom rukom izvršio ono što je svojim ustima obećao mome ocu Davidu, rekvši: **16** 'Od dana kad sam izveo svoj narod Izraelj iz Egipta, nisam izabrao grad među svim plemenima Izraeljevim da se sagradi Dom gde bi prebivalo moje ime; ali sam izabrao Davida da vlada nad mojim narodom Izraeljem.' **17** Moj otac David je naumio da sazida Dom imenu Gospoda, Boga Izrailjevog. **18** No, Gospod reče mome ocu Davidu: 'Dobro si učinio što si u svom srcu naumio da sazidaš Dom mome imenu. **19** Ipak, nećeš ti sagraditi Dom, nego će tvoj sin, koji je potekao iz tvojih bedara,

sagraditi Dom mome imenu.' **20** Gospod je održao obećanje, te sam ja nasledio svoga oca Davida na Izrailjevom prestolu, kako je Gospod obećao, i izgradio Dom imenu Gospoda, Boga Izrailjevog. **21** Postavio sam i mesto za Kovčeg, gde je savez Gospodnji, koji je on sklopio sa našim precima kad ih je izveo iz Egipta.“ **22** Solomon je stao pred žrtvenik Gospodnji, ispred sveg zbara Izrailjevog, ispružio ruke prema nebu **23** i rekao: „O, Gospode, Bože Izrailjev, nema Boga kao što si ti, gore na nebesima, ni dole na zemlji, koji čuvaš savez i milost svojim slugama koji hodaju pred tobom svim svojim srcem. **24** Ti si ispunio što si rekao svome sluzi, mome ocu Davidu; što si rekao svojim ustima, to si izvršio svojom rukom, kao što je to danas. **25** A sad, Gospode, Bože Izrailjev, održi što si obećao svome sluzi, mome ocu Davidu, kad si rekao: 'Neće ti nestati potomka preda mnom koji će sedeti na Izrailjevom prestolu, samo ako tvoji sinovi budu pazili na svoj put i hodili preda mnom, kao što si ti hodio preda mnom.' **26** A sad, Bože Izrailjev, neka se ispuni tvoja reč, koju si rekao svome sluzi, mome ocu Davidu. **27** Ali zar će Bog zaista boraviti na zemlji? Ni najviša te nebesa ne mogu obuhvatiti, a kamoli ovaj Dom što sam sagradio. **28** Obazri se na molitvu sluge svoga i na njegovu molbu, Gospode Bože; poslušaj vapaj i molitvu, koju sluga tvoj upućuje danas pred tobom. **29** Neka tvoje oči motre na ovaj Dom i noću i danju, prema mestu za koje si rekao: 'Moje će ime biti tamo', kako bi čuo molitvu koju ti sluga tvoj upućuje na ovom mestu. **30** Počuj preklinanje svoga sluge i svoga naroda Izraelja kojim se mole na ovom mestu. Poslušaj na nebu, na mestu gde prebivaš – poslušaj i oprosti. **31** Kad neko zgreši protiv svog bližnjega, te se od njega traži da se zakune, i on dođe i zakune se pred tvojim žrtvenikom u ovom Domu, **32** ti čuj s nebesa i deluj, te osudi onoga koji je učinio bezakonje svaljujući na njegovu glavu prema onome što je učinio. A pravednika nagradi prema njegovoj pravednosti. **33** Ako tvoj narod Izraelj bude poražen od neprijatelja zato što su zgrešili protiv tebe, ali se pokaju pred tobom i daju slavu tvome imenu, pa se pomole i preklinju za milost u ovom Domu, **34** ti čuj na nebesima i oprosti greh svoga naroda Izraelja, i vrati ih u zemlju koju si dao njihovim precima. **35** Ako se nebo zatvori i ne daje kišu, jer su zgrešili protiv tebe, pa se pomole na ovom mestu, te odaju slavu tvome imenu i pokaju se za svoje

grehe, pošto ih poniziš, **36** ti čuj na nebesima i molbom tvoga naroda Izrailja, i usliši ih kad god oprosti greh svojih slugu, svoga naroda Izrailja. I te prizovu. **53** Jer ti si ih, Gospode Bože, izdvojio kad ih naučiš dobrom putu da po njemu hode, sebi za nasledstvo od svih naroda na zemlji, kao pošalji kišu svojoj zemlji, koju si dao svome što si rekao preko svoga sluge Mojsija, kad si narodu u nasledstvo. **37** Ako zemlju zadesi glad, izveo naše očeve iz Egipta.“ **54** Kad je Solomon ili pomer, suša, kukolj, skakavci, gusenice, ili završio svu ovu molitvu i molbu koju je uputio kad ih neprijatelj opkoli u kojem od njihovih Gospodu, ustao je ispred žrtvenika Gospodnjeg gradova; kakva god da je pošast ili bolest, **38** pa gde je klečao na svojim kolenima s raširenim bilo ko od sveg tvog naroda Izrailja oseti tegobu rukama prema nebu. **55** Zatim se uspravio, pa je u svom srcu i uputi molitvu ili molbu šireći ruke gromkim glasom blagoslovio sav zbor Izrailjev, prema ovom Domu, **39** usliši na nebesima, na rekvati: **56** „Neka je blagosloven Gospod koji je tvom Prebivalištu. Oprosti i deluj: daj svakome dao počinak svome narodu Izrailju, kao što je po svim njegovim delima, jer ti znaš njegovo obećao; nijedna reč nije ostala neispunjena od srce – samo ti znaš srce svih ljudi – **40** da bi te se svih dobroih obećanja koje je dao preko svoga bojali u sve dane dok žive u zemlji koju si dao sluge Mojsija. **57** Neka Gospod, Bog naš, bude njihovim ocima. **41** Ako i stranac, koji nije od s nama kao što je bio s našim ocima; neka nas tvog naroda Izrailja, dođe iz daleke zemlje radi ne napusti i ne ostavi. **58** Neka prikloni naša tvog imena, **42** jer će se čuti za tvoje veliko ime i srca k sebi, da sledimo sve njegove puteve, i za tvoju moćnu ruku i ispruženu mišicu – ako da držimo njegove zapovedi, propise i odredbe, dođe i pomoli se u ovom Domu – **43** usliši ga na koje je zapovedio našim ocima. **59** Neka ove nebesima, na tvom Prebivalištu, i učini sve za reči što sam izmolio pred Gospodom, budu blizu šta ti ovaj stranac zavapi, da bi narodi na zemlji Gospoda, Boga našega, danju i noću, da bi dan upoznali tvoje ime i da bi te se bojali, kao tvoj za danom činio pravdu svome služi i svome narod Izrailj, i da bi znali da se tvoje ime priziva narodu Izrailju, **60** te da bi svи narodi na zemlji nad ovim Domom koji sam sagradio. **44** Ako tvoj znali da Gospod jeste Bog i da nema drugog. **61** narod izade u boj protiv svoga neprijatelja putem Stoga, neka vaše srce bude potpuno predano kojim ga ti pošalješ, i oni se pomole Gospodu Gospodu, Bogu našem, sledeći njegove propise i prema gradu koji si izabrao, i prema Domu koji držeći njegove zapovedi, kao ovoga dana.“ **62** sam sagradio tvome imenu, **45** čuj na nebesima Zatim su car i sav izrailjski narod s njim prineli njihovu molitvu i njihovu molbu, te im dodeli žrtve pred Gospodom. **63** Solomon je prineo pravdu. **46** Ako zgreše protiv tebe – jer nema Gospodu kao žrtvu mira dvadeset dve hiljade čoveka koji ne čini greh – i ti se razgneviš na goveda i stotinu dvadeset hiljada ovaca. Tako njih i izručiš ih njihovim neprijateljima, koji ih su car i svi Izraeljci posvetili Dom Gospodnjem, odvedu kao zarobljenike u neprijateljsku zemlju, **64** Tog dana je car posvetio središte dvorišta, bilo daleko ili blizu, **47** ako tada dođu k sebi u koje je ispred Doma Gospodnjeg. Naime, tamo zemlji u kojoj su zarobljeni i pokaju se, te se je prineo žrtvu svespalnicu, žitnu žrtvu, i salo počnu moliti tebi u zemlji svojih porobljivača, žrtava mira, pošto je bronzani žrtvenik koji govoreći: 'Zgrešili smo, učinili smo nepravdu, je bio pred Gospodom bio premalen da bi na skrivili smo', **48** pa se vrate k tebi svim srcem njega stale žrtve svespalnice, žitne žrtve i salo i svom dušom u zemlji svojih neprijatelja koji žrtava mira. **65** U to vreme je Solomon, sa svim su ih porobili, i pomole se tebi prema svojoj Izraeljem, priredio svečanost – veliki sabor pred zemlji koju si dao njihovim ocima i prema gradu Gospodom, Bogom našim, s narodom od Levo- koji si izabrao i prema Domu koji sam sagradio Amata do Egipatskog potoka, sedam dana i još za tvoje ime, **49** ti čuj na nebesima, na tvom sedam dana, ukupno četrnaest dana. **66** Osmog Prebivalištu, njihovu molitvu i molbu, i učini im dana je otpremio narod, a oni su blagoslovili po pravdi. **50** Tada oprosti svome narodu, koji cara i otisli svojim kućama, veseljeći se i radujući je zgrešio protiv tebe i za sve prestupe koji su se u srcu zbog sveg dobra što je Gospod učinio učinili protiv tebe, i smiluj im se pred njihovim svome služi Davidu i svome narodu Izrailju. porobljivačima da bi se oni smilovali na njih. **51** Jer oni su tvoj narod i tvoje nasledstvo, koga **9** Kad je Solomon dovršio gradnju Doma Gospodnjeg, carevog dvora, i svega što je Solomon želeo da uradi, **2** Gospod se javio si izveo iz Egipta, iz topionice gvožda. **52** Neka tvoje oči bdiju nad molbom tvoga sluge i nad

Solomonu po drugi put, kao kad mu se ukazao na Livanu i u svim krajevima gde je vladao. **20** A u Gavaonu. **3** Gospod mu reče: „Čuo sam tvoju svim narodima koji su preostali od Amorejaca, molitvu i tvoju molbu koju si izmolio preda Hetita, Ferežana, Evejaca, i Jevusejaca, koji nisu mnom. Posvetio sam ovaj Dom koji si sagradio da Izrailjci – **21** njihovim potomcima koji su ostali tamo postaviš moje ime zauvek. Moje oči i moje posle njih u zemlji, a koje Izrailjci nisu mogli srce biće uvek tamo. **4** A ti, ako budeš hodao istrebiti – Solomon je nametnuo prinudni rad do predi mnom kao što je hodao tvoj otac David u današnjeg dana. **22** Ipak, Solomon nije učinio čestitosti srca i pravednosti, prema svemu što nijednog Izrailjca robom; oni su bili ratnici, sam ti zapovedio, i budeš čuvao moje propise njegove sluge, glavari, zapovednici, i zapovednici i uredbe, **5** učvrstiću tvoj carski presto nad njegovih bojnih kola i konjice. **23** Oni su bili i Izrailjem doveka, kao što sam obećao tvome nadzornici nad Solomonovim poslom; bilo je pet ocu Davidu, rekavši: 'Nikad ti neće ponestati stotina pedeset onih, koji su nadgledali narod naslednika na Izrailjevom prestolu.' **6** Ali ako koji je obavljao posao. **24** Zatim se faraonova se vi ili vaši potomci odvratite od mene, te ne čerka preselila iz Davidovog grada u njenu kuću budete čuvali moje zapovedi i propise, koje sam koju je Solomon sagradio za nju. Tada je sagradio stavio pred vas da ih sledite, pa odete da služite i Milon. **25** Solomon je triput godišnje prinosio drugim bogovima i da im se klanjate – **7** istrebiću žrtve svespalnice i žrtve mira na žrtveniku, koji Izrailja sa lica zemlje koju sam vam dao, a Dom je sagradio za Gospoda, a sa njima je palio kad koji sam posvetio za svoje ime odbaciću od pred Gospodom. Tako je dovršio Dom. **26** Car sebe, pa će Izrailj postati predmet ismejavanja i Solomon je načinio i brodove u Esion-Geveru, ruganja među svim narodima. **8** A svako ko bude koji se nalazi kod Elata na obali Crvenog Mora, u prolazio pored ovog Doma, koji je sada užvišen, Edomu. **27** Hiram je na ove brodove poslao svoje biće zaprepašten, pa će zviždati i govoriti: 'Zašto sluge, pomorce, koji su bili iskusni na moru, je Gospod postupio ovako sa ovom zemljom i zajedno sa Solomonovim slugama. **28** Oni su sa ovim Domom?' **9** Tada će im reći: 'Zato što su napustili Gospoda, Boga svoga, koji je izveo njihove očeve iz Egipta, i prigrili druge bogove klanjajući im se i služeći im. Zato je Gospod doveo na njih svu ovu nevolju.' **10** Kad se navršilo dvadeset godina u toku kojih je Solomon sagradio dve građevine, Dom Gospodnj i carev dvor, **11** car Solomon je dao Hiramu dvadeset gradova na području Galileje, pošto je Hiram, tirske car, snabdevao Solomona kedrovim drvetom, čempresovim drvetom i zlatom koliko god je želeo. **12** Ali kad je Hiram došao da vidi gradove koje mu je Solomon dao, nije bio zadovoljan s njima. **13** Tada je rekao: „Kakvi su to gradovi koje si mi dao, brate?“ Zato se taj kraj zove „Kavul“, sve do danas. **14** Hiram je poslao caru stotinu dvadeset talanata zlata. **15** Ovo je izveštaj o prinudnom radu koji je car Solomon uveo, da bi sagradio Dom Gospodnj, svoj dvor, Milon, jerusalimske zidine, te Asor, Megido i Gezer. **16** A faraon, car Egipta, ode, osvoji Gezer i spali ga, a Hanance, stanovnike grada, pobije. Grad je dao u miraz svojoj čerki, Solomonovoj ženi. **17** Potom je Solomon ponovo sagradio Gezer, i donji Veteron; **18** pa Valat i Tadmor u pustinjskom kraju, **19** i sve Solomonove gradove-skladišta, gradove za njegova bojna kola, i gradove za konjanike, i sve što je Solomon poželeo da gradi u Jerusalimu,

10 Glas o Solomonovoj slavi radi imena Gospodnjeg, došao je do carice od Save, pa je došla da ga iskuša zagonetkama. **2** Došla je u Jerusalim sa veoma velikom pratrnjom, s kamilama koje su nosile balzam, i veoma mnogo zlata i dragog kamenja. Došavši k Solomonu, rekla mu je sve što joj je bilo na umu. **3** Solomon joj je odgovorio na sva pitanja; caru ništa nije bilo nepoznato, ništa što nije mogao da joj odgovori. **4** Kad je carica od Save videla svu Solomonovu mudrost i dvor koji je sagradio, **5** hranu za njegovim stolom, odaje njegovih dvorana, dvorenje njegove posluge i njihovu odeću, njegove peharnike, i njegove žrtve svespalnice koje je prineo u Domu Gospodnjem, ostala je bez daha. **6** Tada je rekla caru: „Istinit je glas koji sam čula u svojoj zemlji o tvojim delima i mudrosti, **7** ali nisam htela da verujem glasovima dok nisam došla i videla svojim očima. Eto, ni pola mi nije rečeno; tvoja mudrost i bogatstvo prevazilaze glas koji sam čula. **8** Blago tvojim ženama i blago ovim tvojim slugama što uvek stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost! **9** Blagosloven da je Gospod, Bog tvoj, kome si po volji, i koji te je postavio na presto Izrailjev!

Zbog svoje večne ljubavi prema Izrailju, Gospod te je učinio carem, da deliš pravdu i pravednost.“ **10** Zatim je dala caru stotinu dvadeset talanata zlata, veoma mnogo balzama i dragog kamenja. I nikada više nije došlo toliko takvog balzama koliko je carica od Save dala caru Solomonu. **11** Uz to su Hiramove lađe, koje su donosile zlato iz Ofira, donele iz Ofira veoma veliku količinu almugovog drveta i dragog kamenja. **12** Car je od almugovog drveta napravio potporne stubove za Gospodnji Dom i za carev dvor, i lire i harfe za svirače. Takvog almugovog drveta nije više došlo, niti se videlo do dana današnjeg. **13** Car Solomon je dao carici od Save sve što je poželeta i tražila, osim onoga što joj je darovao od svog carskog obilja. Zatim se sa svojim slugama vratila u svoju zemlju. **14** Težina zlata, koje je dolazilo Solomonu svake godine, iznosila je šest stotina šezdeset šest talanata, **15** pored onoga što je dolazilo od putujućih trgovaca i preprodavaca, i od svih arapskih careva i upravitelja zemlje. **16** Car Solomon je načinio dve stotine velikih štitova od kovanog zlata – šest stotina šekela zlata po jednom štitu, **17** i tri stotine malih štitova od kovanog zlata – tri mine zlata po jednom štitu. Car ih je stavio u kuću Livanske šume. **18** Car je napravio i veliki presto od slonove kosti i optočio ga čistim zlatom. **19** Presto je imao šest stepenika. Vrh prestola je bio zaobljen sa zadnje strane, a sa svake strane sedišta bile su ručice pored kojih su stajala dva lava. **20** Dvanaest lavova je stajalo na šest stepenika s jedne i s druge strane. Takav nikada nije bio napravljen ni u jednom carstvu. **21** Sve čaše iz kojih je car Solomon pio bile su od zlata, a i sve posude iz kuće Livanske šume su bile od čistog zlata; u Solomonovo vreme srebru se nije davala velika vrednost. **22** Naime, car je imao tarsiske lađe, zajedno sa Hiramovim lađama. Jednom u tri godine, tarsiske lađe su dolazile i donosile zlato, srebro, slonovu kost, majmune i paune. **23** Tako je car Solomon nadmašio sve zemaljske careve u bogatstvu i mudrosti. **24** Sav je svet tražio prijem kod Solomona, da čuju njegovu mudrost, koju mu je Bog stavio u srce. **25** Svaki od njih je donosio dar: predmete od srebra i zlata, odeću, oružje, balzam, konje i mazge, godinu za godinom. **26** Solomon je nakupio bojna kola i konje. Imao je hiljadu četiri stotine bojnih kola i dvanaest hiljada konja, koje je razmestio po gradovima za bojna kola, i kod cara u Jerusalimu. **27** Car je učinio da srebra u Jerusalimu bude kao kamenja,

a kedrovog drveta mnogo kao divljih smokava u ravnici. **28** Solomon je uvozio konje iz Egipta i Kue. Carevi trgovci su ih kupovali u Kui po [određenoj] ceni. **29** Bojna kola koja su dolazila iz Egipta koštala su šest stotina srebrnih [šekela], a korij stotinu pedeset. Tako su preko carevih trgovaca snabdevali sve hetitske i aramejske careve.

11 Car Solomon je, osim faraonove čerke, voleo mnoge strane žene: Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetitke. **2** One su bile od naroda za koje je Gospod rekao Izraeljcima: „Ne stupajte u brak sa njima, niti oni s vama, jer će zavesti vaše srce da sledite njihove bogove.“ Solomon se takvima priklanjao i voleo ih. **3** Imao je sedam stotina žena carskog roda i tri stotine inoča. One su zavele njegovo srce. **4** Kad je Solomon ostareo njegove žene su zavele njegovo srce da sledi druge bogove, tako da njegovo srce nije bilo sasvim s Gospodom, Bogom svojim, kao što je bilo srce njegovog oca Davida. **5** Solomon je sledio Ašstartu, boginju Sidonaca, i Moloha, gadost Amonaca. **6** Tako je učinio zlo u Gospodnjim očima, i nije potpuno sledio Gospoda, kao njegov otac David. **7** Tada je Solomon sagradio uzvišicu za Hamosa, gadost Moavaca, na gori kod Jerusalima, i Moloha, gadost Amonaca. **8** Tako je činio za sve svoje žene strankinje, koje su palile kad i prinosile žrtve svojim bogovima. **9** Gospod se razgnevio na Solomona, zato što mu se srce odvratilo od Gospoda, Boga Izrailevog, koji mu se dvaput ukazao, **10** zapovedivši mu da ne sledi druge bogove. Ipak, on nije držao što je Gospod zapovedio. **11** Zato Gospod reče Solomenu: „Kada tako stoje stvari s tobom, i pošto nisi čuvao moj savez i moje odredbe koje sam ti zapovedio, jamačno ću otrgnuti carstvo od tebe i dati ga tvome služi. **12** No, to neću učiniti za tvog života radi tvog oca Davida, nego ću ga otrgnuti iz ruke tvog sina. **13** Međutim, neću otrgnuti od njega svo carstvo, nego ću dati jedno pleme tvome sinu radi Davida i radi Jerusalima koji sam izabrao.“ **14** Tada je Gospod podigao protivnika Solomona, Edomca Adada, iz carske loze u Edomu. **15** Naime, kad je David bio u Edomu, a Joav zapovednik otišao da sahrani poginule, pobio je sve muške u Edomu. **16** Joav i Izrailju su ostali tamo šest meseci, dok nije istrebio sve muške u Edomu. **17** Međutim, Adad pobegne sa nekim Edomcima, slugama svoga oca i dode u Egipat. Adad je tada bio dečak. **18** Otišli

su iz Madijana i došli u Faran. Iz Farana su poveli izabrao, koji je držao moje zapovesti i odredbe. **35**
ljude sa sobom, pa su došli u Egipat, k faraonu, Uzeću carstvo iz ruku njegovog sina, pa ču ti dati egipatskom caru. On mu je dao kuću i hranu, a deset plemena. **36** A njegovom sinu daću jedno dao mu je i zemlju. **19** Faraon je pokazao veliku pleme, da Davidu ostane zauvek svetiljka preda blagonaklonost prema Adadu, te mu je dao za mnom u Jerusalimu, gradu koji sam izabrao za ženu svoju čerku, sestru carice Tahpenese. **20** sebe, da tamo postavim svoje ime. **37** A tebe ču Tahpenesina sestra mu je rodila sina Genuvata, postaviti da vlađaš nad svime što ti duša želi, koga je Tahpenesa othranila u faraonovom domu. i bićeš car nad Izrailjem. **38** Ako budeš slušao Genuvat je živeo u faraonovom domu među sve što ti zapovedim, i budeš sledio moje puteve faraonovim sinovima. **21** Kad je Adad čuo u i činio što je pravo u mojim očima, ako budeš Egiptu da je David počinuo sa svojim precima, i držao moje odredbe i zapovesti, kao što je činio da je umro Joav zapovednik vojske, Adad reče moj sluga David, biću s tobom i podići ču ti trajni faraonu: „Dozvoli mi da odem u svoju zemlju.“ **39** Zbog ovoga ču poniziti Davidovo potomstvo, mene kad tražiš da ideš u svoju zemlju?“ Ali on ali ne zauvek.“ **40** Solomon je nastojao da ubije reče: „Ne, ipak, dozvoli mi da odem.“ **23** Gospod Jerovoama, ali je Jerovoam ustao i pobegao u je Solomonu podigao još jednog protivnika, Egipat, k Sisaku, caru egipatskom. Tamo je ostao Rezona, sina Elijadinog, koji je odbegao od svoga gospodara Adad-Ezera, sovskog cara. **24** On je dela, i sve što je postigao, i njegova mudrost, okupio oko sebe ljude postavši zapovednik čete nisu li zapisana u Knjizi dela Solomonovih? **42** odmetnika, koje je David pobjio. Oni su otišli u Car Solomon je vladao u Jerusalimu nad svim Damask, nastanili se u njemu, i postavili ga za Izrailjem četrdeset godina. **43** Kad je Solomon cara u Damasku. **25** On je bio protivnik Izrailju u počinuo sa svojim precima sahranili su ga u sve dane Solomonove, osim Adada koji je stvarao Davidovom gradu. Na njegovo mesto se zacario neprilike; vladao je nad Aramom i prezirao Izrailj. njegov sin Rovoam.

26 Jerovoam, sin Navatov, Jefremovac iz Saride i Solomonov sluga, kome se majka zvala Seruja, udovica, takođe se pobunio protiv cara. **27** Ovo je razlog zašto se pobunio protiv cara. Solomon je izgradio Milon i zatvorio prolom u gradu svoga oca Davida. **28** Jerovoam je bio sposoban čovek. Kad je Solomon video kako mladić obavlja posao, postavio ga je za nadglednika prinudnog rada sveg doma Josifovog. **29** U to vreme, kad je Jerovoam izlazio iz Jerusalima, nađe na njega putem prorok Ahija, Silomljani zaogrnut novim ogrtičem. Kad su njih dvojica bili sami u polju, **30** Ahija uze sa sebe novi ogrtič, pocepa ga na dvanaest delova **31** i reče Jerovoamu: „Uzmi sebi deset delova, jer govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Evo, istrgnući carstvo iz Solomonovih ruku, pa ču ti dati deset plemena. **32** Jedno pleme će ostati njemu radi moga sluge Davida i radi Jerusalima, koji sam izabrao od svih plemena Izrailjevih. **33** Jer, oni su me ostavili da se klanjaju Aštarti, boginji Sidonaca, Hamosu, moavskom bogu i Molohu, bogu Amonaca, i nisu sledili moje puteve, ni vršili što je pravo u mojim očima, niti su držali moje odredbe i propise kao [Solomonov] otac David. **34** Ipak, neću oduzeti sve carstvo iz njegovih ruku, jer sam ga postavio za kneza dok god je živ, radi moga sluge Davida koga sam

12 Rovoam ode u Sihem, jer je sav Izrailj došao u Sihem da ga zacare. **2** Kad je to čuo Jerovoam, sin Navatov, vratio se iz Egipta. Naime, on je još uvek bio u Egiptu, gde je pobegao od cara Solomona. **3** Tada su poslali po njega i pozvali ga. Kad su Jerovoam i sav zbor Izrailjev došli, rekli su Rovoamu: **4** „Tvoj otac nam je stavio težak jaram; stoga, olakšaj nam tešku službu svoga oca i njegov teški jaram koji nam je nametnuo, pa čemo ti služiti.“ **5** On im odgovori: „Idite i vratite se k meni za tri dana.“ Narod ode. **6** Rovoam se posavetovao sa starešinama koji su bili u službi njegovog oca dok je bio živ. Reče im: „Šta mi vi savetujete? Kakav odgovor da dam ovom narodu?“ **7** Oni mu odgovoriše: „Ako se danas pokažeš kao sluga ovom narodu i budeš im služio, i ako im odgovoriš prijatnim rečima, oni će ti biti sluge zauvek.“ **8** Međutim, on je odbacio savet koji su mu dale starešine. Zatim se posavetovao sa mladićima koji su odrasli s njim, a koji su sada bili u njegovoj službi. **9** On ih upita: „Šta vi savetujete? Kakav odgovor da dam ovom narodu, koji mi reče: 'Olakšaj nam jaram koji nam je nametnuo tvoj otac?'“ **10** Mladići koji su odrasli s njim rekoše: „Ovako reci tom narodu, koji ti je rekao: 'Tvoj otac nam je stavio težak jaram, a ti

nam jaram olakšaj.' Ti im, dakle, ovako reci: 'Moj ubiti i vratiti se Rovoamu, caru Judinom.' **28** Kad mali prst je deblji od bedara moga oca. **11** Stoga, je car razmislio o ovome, napravio je dva zlatna moj otac vam je natovario težak jaram, a ja ču još teleta i rekao narodu: „Dovoljno ste odlazili u dodati na njega; moj otac vas je šibao bičevima, Jerusalim. Evo, tvojih bogova, Izrailju, koji su a ja ču vas šibati škorpijama.“ **12** Trećeg dana te izveli iz egipatske zemlje!“ **29** Jedno tele je Jerovoam i sav Izrailj dođu Rovoamu, pošto je postavio u Vetišiju, a drugo u Danu. **30** To je bila car rekao: „Vratite se k meni za tri dana.“ **13** prilika za greh jer je narod otišao pred ono tele Car im odgovori grubo, odbacujući savet koji u Danu. **31** On je podigao i kapele na uzvišicama, su mu dale starešine. **14** Rekao im je po savetu i postavio sveštenike iz redova naroda, koji nisu mladići: „Moj otac vam je natovario težak jaram, bili Leviti. **32** Zatim je Jerovoam uveo praznik a ja ču još dodati na vaš teret; moj otac vas je osmog meseca, petnaestog dana, poput praznika šibao bičevima, a ja ču vas šibati škorpijama.“ **15** u Judi, prinoseći žrtve na žrtveniku. Isto je učinio Ali car nije poslušao narod, jer je Gospod tako u Vetišiju, žrtvujući teladima koje je napravio. uredio, da bi ispunio svoju reč, koju je Gospod U Vetišiju je postavio sveštenike uzvišica koje je rekao Jerovoam, sinu Navatovom, preko Ahije napravio. **33** Jerovoam je žrtvovao petnaestog Silomljanina. **16** Kad je sav Izrailj video da ih car dana, osmog meseca – onog meseca kad je u nije poslušao, narod odgovori caru: „Kakav deo svom srcu naumio da uvede praznik za Izraeljce – mi imamo s Davidom? Nema nama nasledstva na žrtveniku koji je sagradio u Vetišiju. Žrtvovao sa sinom Jesejevim! U svoje šatore, Izrailju! Sad je i kadio na žrtveniku.

se, Davide, sam brini za svoj dom!“ Zatim su se Izraeljci vratili svojim kućama. **17** Car Rovoam je vladao samo nad Izraeljcima koji su živeli u Judinim gradovima. **18** Car Rovoam je poslao Adorama, nadzornika prinudnog rada, ali ga je sav Izrailj kamenovao, pa je poginuo. Car Rovoam se brzo pope u svoje kočije i pobeže u Jerusalim. **19** Tako se Izrailj pobunio protiv doma Davidovog sve do danas. **20** Kad je sav Izrailj čuo da se Jerovoam vratio, poslali su po njega i pozvali ga pred skupštinu. Tada su ga zacarili nad svim Izraeljem. Niko drugi nije ostao uz dom Davidov osim Judinog plemena. **21** Kad se Rovoam vratio u Jerusalim, sabrao je sav dom Judin i sve pleme Venijaminovo, stotinu osamdeset hiljada izabranih ratnika, da ratuju protiv doma Izraeljevog, da povrate carstvo Rovoamu, sinu Solomonovom. **22** Ali reč Božija dode Semaju, čoveku Božnjem: **23** „Reci Rovoamu, sinu Solomonovom, caru Judinom, i svem domu Judinom i Venijaminovom, i ostalom narodu: **24** 'Ovako kaže Gospod: ne izlazite da ratujete protiv svoje braće Izraeljaca. Neka se svako vrati svojoj kući, jer ova stvar dolazi od mene.'“ Tada su poslušali reč Gospodnju i vratili se kući, prema reči Gospodnjoj. **25** A Jerovoam je utvrdio Sihem, u Jefremovoj gori, i tu je živeo. Zatim se odselio odande i utvrdio Fanuil. **26** Jerovoam reče u svom srcu: „Sada bi carstvo moglo da se vrati domu Davidovom. **27** Ako ovaj narod bude nastavio da odlazi u Dom Gospodnji u Jerusalimu da prinosi žrtve, srce ovog naroda će se vratiti njihovom gospodaru Rovoamu, caru Judinom. Onda će me

13 Čovek Božiji dođe iz Jude u Vetišiju po reči Gospodnjoj, dok je Jerovoam stajao kod žrtvenika da prinese kad. **2** On povika prema žrtveniku, po reči Gospodnjoj, i reče: „O, žrtveniče, žrtveniče! Ovako kaže Gospod: 'Evo, rodiće se sin domu Davidovom, po imenu Josija; on će na tebi žrtvovati sveštenike uzvišica, koji na tebi prinose kad, i na tebi će biti spaljene ljudske kosti.'“ **3** Tog dana je učinio znak, govoreći: „Ovo je znak o kome je Gospod govorio: žrtvenik će se raspući, pa će se pepeo na njemu rasuti.“ **4** Kad je car Jerovoam čuo reč koju je čovek Božiji objavio protiv žrtvenika u Vetišiju, ispružio je ruku sa žrtvenika, govoreći: „Uhvatite ga!“ Ali osuši mu se ruka koju ispruži na njega, te je nije mogao povući. **5** Tada se žrtvenik raspuče, a pepeo sa njega se rasuo, prema znaku koju je učinio čovek Božiji po reči Gospodnjoj. **6** Car reče čoveku Božnjem: „Molim te, zauzmi se za mene pred Gospodom, Bogom svojim; pomoli se za mene da mi ozdravi ruka.“ Tada se čovek Božiji zauzeo za njega pred Gospodom, te je careva ruka ozdravila; postala je kao što je bila. **7** Car reče čoveku Božnjem: „Dođi kod mene kući i okrepi se, a ja ču ti dati dar.“ **8** Ali čovek Božiji reče caru: „Ni da mi daš pola svog dvorca ne bih pošao s tobom, niti bih jeo tvoju hranu ni pio vodu u ovom mestu. **9** Jer tako mi je bilo zapovedano po reči Gospodnjoj: 'Nemoj jesti hranu ni piti vodu, niti se vraćaj putem kojim si došao.'“ **10** Tako je otišao drugim putem, i nije se vratio putem kojim je došao u Vetišiju. **11** A u Vetišiju je

živeo jedan stari prorok. Njegovi sinovi dođu i su ga oplakali, govoreći: „Jao, brate moj!“ **31** ispričaju mu sva dela koja je učinio čovek Božiji Nakon što su ga sahranili, prorok reče svojim tog dana u Vetišlu, i reči koje je rekao caru. Kad sinovima: „Kad umrem, sahranite me u grob где su to ispričali svome ocu, **12** otac ih upita: „Kojim je sahranjen čovek Božiji; moje kosti položite je putem otišao?“ Njegovi sinovi su mu pokazali pored njegovih. **32** Jer će se zaista zbiti što je put kojim je otišao čovek Božiji koji je došao iz objavio po reči Gospodnjoj protiv žrtvenika koji je Jude. **13** On reče svojim sinovima: „Osedlajte mi u Vetišlu, i protiv svih hramova na uzvišicama po magarcu!“ Oni su mu osedlali magarca, a on ga je samarijskim gradovima.“ **33** Međutim, Jerovoam uzjahaо **14** i otišao za čovekom Božijim. Našavši ni posle ovoga nije odustao od svojih zlih puteva, ga kako sedi ispod jednog hrasta, on ga upita: nego je nastavio da postavlja sveštenike uzvišica „Jesi li ti čovek Božiji koji je došao iz Jude?“ Ovaj iz redova naroda; posvećivao je za sveštenike odgovori: „Jesam.“ **15** Prorok mu reče: „Dodi sa uzvišica svakog ko je to hteo. **34** Time je dom mnem u mojoj kuću i pojedi nešto.“ **16** Ali on mu Jerovoamov navukao na sebe greh, koji je doveo odgovori: „Ne mogu se vratiti s tobom i ući u do njegove propasti i istrebljenja s lica zemlje.

14 U to vreme se razboleo Jerovoamov sin Avija. **2** Jerovoam reče svojoj ženi: „Spremi se i preobuci da ne prepoznaju da si Jerovoamova žena, pa idi u Silom; tamo je, eno, prorok Ahija, koji mi je rekao da će biti car nad ovim narodom. **3** Ponesi sa sobom deset hlebova, nešto kolača, i vrč meda, pa idi k njemu. On će ti reći šta će se dogoditi s dečakom.“ **4** Jerovoamova žena učini tako. Spremi se ona i ode u Silom i dode u Ahijinu kuću. A Ahija nije mogao da vidi, jer mu se od starosti zamutio vid. **5** Gospod reče Ahiji: „Evo, došla je Jerovoamova žena da te pita za svog sina, jer je bolestan. Ti joj reci tako i tako. Kad dođe pretvaraće se da je neka druga.“ **6** Kad je Ahija čuo zvuk njenih koraka, dok je ulazila na vrata, on reče: „Uđi, ženo Jerovoamova. Zašto se pretvaraš da si neka druga? Ja sam poslan da ti saopštим tešku vest. **7** Iди i reci Jerovoamu: ‘Govori Gospod, Bog Izrailjev: ja sam te podigao iz naroda i učinio te vladarom nad mojim narodom Izrailjem; **8** otrgnuo sam carstvo od doma Davidovog i dao ga tebi. Ali ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovesti i sledio me svim svojim srcem čineći samo ono što je pravo u mojim očima. **9** No, ti si učinio više zla od svih koji su bili pre tebe; ti si otišao i načinio sebi druge bogove i livene idole da me razdražuješ, okrenuviš mi leđa. **10** Zato će dovesti nevolju na dom Jerovoamov; istrebiću Jerovoamu svako muško, roba i slobodnjaka u Izrailju i spaliti dom Jerovoamov, kao što se spaljuje balega do kraja. **11** Jerovoamove koji su umrli u gradu izješće psi, a one koji su u polju izješće ptice nebeske, jer je tako Gospod rekao.“ **12** A ti se vrati kući; kad tvoje stope stupe u grad, dete će umreti. **13** Sav Izrailj će ga oplakati i sahraniti ga, jer će on jedini ući u grob od Jerovoamovih, jer

je Gospod, Bog Izrailjev, samo na njemu našao Judom. **2** On je vladao tri godine u Jerusalimu. nešto dobro od doma Jerovoamovog. **14** A Gospod Majka mu se zvala Maha, čerka Avesalomova. će podići sebi cara nad Izrailjem, koji će istrebiti **3** On je sledio sve grehe koje je njegov otac dom Jerovoamov danas, šta više sad. **15** Gospod učinio pre njega. Srce mu nije bilo predano će zatreći Izrailj kao što se zatrese trska u vodi. Gospodu, Bogu njegovom, kao što je bilo srce On će iščupati Izrailj iz ove dobre zemlje, koju je njegovog praoca Davida. **4** Ipak, radi Davida mu dao njihovim ocima, i rasejati ih preko Eufrata, je Gospod, Bog njegov, dao svetiljku u Jerusalimu, jer su načinili sebi Aštartine stupove, da razjare podigavši njegovog sina posle njega i sačuvavši Gospoda. **16** On će ostaviti Izrailj zbog greha koje Jerusalim. **5** Jer, David je činio što je pravo u je Jerovoam učinio, i tako naveo Izrailj na greh.“ očima Gospodnjim i nije se odvratio od ničega **17** Jerovoamova žena je ustala i otišla u Tersu. što mu je zapovedio sveg svog života, osim u Kad je prekoračila prag kuće, dete je umrlo. **18** slučaju Urije Hetita. **6** Rat se vodio između Sahranili su ga, i sav ga je Izrailj oplakao, po Rovoama i Jerovoama sveg veka Avijamovog. reči koju je Gospod rekao preko svoga služe **7** Ostatak Avijamovih dela, i sve što je učinio, proroka Ahije. **19** Ostala Jerovoamova dela, kako nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva je ratovao i vladao, zapisana su u Knjizi dnevnika Judinih? Avijam i Jerovoam su ratovali između izrailjskih careva. **20** Jerovoam je vladao dvadeset sebe. **8** Kad se Avijam upokojio sa svojim precima, i dve godine, pa je počinuo sa svojim precima. sahranili su ga u Davidovom gradu. Njegov sin Na njegovo mesto se zacario njegov sin Nadav. Asa se zacario umesto njega. **9** Dvadesete godine **21** Rovoam, sin Solomonov, je vladao u Judi. Bilo Jerovoamovog carevanja nad Izrailjem, Asa je mu je četrdeset jedna godina kad je postao car, postao car nad Judom. **10** Vladao je četrdeset a vladao je sedamnaest godina u Jerusalimu, u godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Maha, gradu koji je Gospod izabrao od svih izrailjskih čerka Avesalomova. **11** Asa je činio što je pravo plemena, da tamo postavi svoje ime. Majka mu u očima Gospoda, kao njegov praočac David. se zvala Nama Amonka. **22** Juda je činio što je **12** On je proterao hramske bludnike iz zemlje i zlo u Gospodnjim očima. Gresima koje su činili, odstranio sve idole koje su njegovi preci načinili. razbesneli su ga više od svega što su njihovi **13** On je takođe i svoju majku Mahu uklonio s preci učinili. **23** Sebi su, takođe, izgradili uzvišice, položaja carice majke, jer je načinila odvratne stubove i Aštartine stupove na svakom visokom Aštartine stupove. Asa je posekao stupove i brdu i pod svakim zelenim drvetom. **24** Bilo spalio ih u dolini Kidron. **14** No, iako nije uklonio je čak i hramskih bludnika. Narod je činio sve uzvišice, Asino srce je bilo u potpunosti verno gadosti naroda koje je Gospod proterao pred Gospodu sveg njegovog života. **15** On je doneo Izrailjcima. **25** Pete godine cara Rovoama, digao u Dom Gospodnjii stvari koje je njegov otac se Sisak, car Egipta, protiv Jerusalima. **26** On je posvetio: srebro, zlato i posude. **16** Između Ase i odneo sve blago iz Doma Gospodnjeg, i sve blago Vase, izrailjskog cara, vodio se rat u sve njihove iz carevog dvora; sve je odneo. Odneo je i sve dane. **17** Izrailjski car Vasa je krenuo protiv štitove od zlata, koje je napravio Solomon. **27** Jude utvrdiši Ramu, da bi sprečio svakoga da Car Rovoam je umesto njih napravio štitove od dolazi ili odlazi od Ase, cara Judinog. **18** Tada bronze i poverio ih zapovednicima straže koja je je Asa uzeo sve srebro i zlato što je ostalo u čuvala vrata carevog dvora. **28** Kad god je car riznici Doma Gospodnjeg i u riznici carskog odlazio u Dom Gospodnjii, stražari bi ih donosili, dvora, i predao ih svojim slugama. Car Asa ih je, a potom bi ih vraćali u oružarnicu straže. **29** zatim, poslao Ven-Adadu, sinu Tavrimonovom, Ostala Rovoamova dela, i sve što je učinio, nije li sinu Esionovom, aramejskom caru koji živi u to zapisano u Knjizi dnevnika Judinih careva? **30** Damasku, poručivši: **19** „Neka bude savez između Rat se stalno vodio između Rovoama i Jerovoama. mene i tebe, kao između mog oca i tvog oca. **31** Kad se Rovoam upokojio sa svojim precima, Evo, šaljem ti dar, srebro i zlato; dođi i poništi sahranili su ga u Davidovom gradu. Majka mu svoj savez sa Vasom, carem izrailjskim, da bi se zvala Nama Amonka. Njegov sin Avijam se zacario se otišao od mene.“ **20** Ven-Adad je poslušao Asu, zacario umesto njega.

15 U osamnaestoj godini carevanja Jerovoama, sina Navatovog, Avijam se zacario nad

pa je poslao svoje vojne zapovednike da napadne izrailjske gradove. Osvojio je Ijon, Dan, i Avel Vets-Mahu, te sav Hineret i svu zemlju Neftalimovu. **21** Kad je to čuo Vasa, prestao je da utvrđuje

Ramu, te se vratio u Tersu. **22** Tada je car Asa Hananinog, došla protiv Vase i njegovog doma, sazvao sve Judece, bez izuzetka, pa su odneli iz zbog svega zla što je učinio u očima Gospodnjim, Rame sve kamenje i drvo, koje je Vasa upotrebio gneveći ga svojim delima, postavši kao dom za gradnju. S njima je car Asa utvrdio Gavaju Jerovoamov, i zbog toga što je istrebio dom Venijaminovu i Mispu. **23** Ostala Asina dela, svi Jerovoamov. **8** Dvadeset šeste godine Ase, cara njegovi ratni pohodi, i sve što je uradio, nije li Judinog, Ila, sin Vasin, zacario se nad Izrailjem u to zapisano u Knjizi dnevnika Judinih careva? Tersi. Vladao je dve godine. **9** Protiv njega se Međutim, u starosti su mu obolele noge. **24** Kad urotio njegov sluga Zimrije, zapovednik polovine se Asa upokojio sa svojim precima, sahranili njegovih bojnih kola, dok je bio pijan u Tersi, u su ga s njegovim precima u Davidovom gradu. kući Arse, upravitelja dvora u Tersi. **10** Zimrije je Na njegovo mesto se zacario njegov sin Josafat. ušao i ubio ga u dvadeset sedmoj godini Ase, cara **25** Nadav, sin Jerovoamov, počeо je da vlada u Judinog, pa se zacario na njegovo mesto. **11** Kad je drugoj godini Ase, cara Judinog. Vladao je dve postao car, čim je seo na presto, pobio je sav dom godine nad Izrailjem. **26** On je činio što je zlo Vasin; nije ostavio na životu ni jedno muško od u očima Gospodnjim; išao je stopama svoga njegove rodbine i prijatelja. **12** Zimrije je uništilo oca, čineći njegov greh na koji je naveo Izrailj. sav dom Vasin prema reči Gospodnjoj koja je **27** Protiv njega se urotio Vasa, sin Ahijin, od bila upućena Vasi preko proroka Juja, **13** zbog Isaharovog doma; Vasa ga je ubio kod Givetona svih greha Vasinih i greha njegovog sina ile, koje filistejskog, dok su Nadav i sav Izrailj opsedali su počinili, i na koje su naveli Izrailja, gneveći Giveton. **28** Vasa ga je ubio u trećoj godini Ase, Gospoda, Boga Izrailjevog, svojim idolima. **14** cara Judinog, i zacario se na njegovo mesto. **29** Ostala Ilina dela, i sve što je učinio, nije li to Čim se zacario, pobio je sav dom Jerovoamov. zapisano u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? Nije ostavio ni žive duše Jerovoamu, dok sve nije **15** Dvadeset sedme godine Ase, cara Judinog, istrebio, prema reči koju je Gospod rekao preko Zimrije, je vladao sedam dana u Tersi. Vojska je svoga sluge Ahije Silomjanina, **30** zbog greha bila utaborena kod Givetona filistejskog. **16** Kad koje je Jerovoam učinio i na koji je naveo Izrailj, je narod u taboru čuo da se priča: „Zimrije je izazivajući gnev Gospoda, Boga Izrailjevog. **31** izvršio prevrat i ubio cara“, zacarili su Amrija, Ostala Nadavova dela i sve što je učinio, nije li to zapovednika vojske, nad Izrailjem istog dana u zapisano u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? taboru. **17** Tada su Amrije i sav Izrailj s njim **32** Asa i Vasa, car izrailjski, ratovali su između otišli iz Givetona i opkolili Tersu. **18** Kad je sebe sveg njihovog veka. **33** U trećoj godini Ase, Zimrije video da je grad opkoljen, otišao je u cara Judinog, zacario se Vasa, sin Ahijin, nad utvrđenje carskog dvora i zapalio carski dvor svim Izrailjem u Tersi. Vladao je dvadeset četiri nad sobom. Tako je poginuo, **19** zato što je godine. **34** Činio je što je zlo u očima Gospodnjim; počinio grehe čineći što je zlo u Gospodnjim išao je stopama Jerovoamovim, čineći njegov očima, idući Jerovoamovim stopama, i zato što greh na koji je naveo Izrailj.

16 Reč Gospodnja dođe Juju, sinu Hananinom, protiv Vase: **2** „Ja sam te podigao iz praha i postavio te za vladara nad mojim narodom Izrailjem. Ali ti si krenuo Jerovoamovim stopama i naveo moj narod Izrailj na greh, gneveći me svojim gresima. **3** Zato će i skoreniti Vasu i njegov dom, i učiniće tvoj dom kao dom Jerovoama, sina Navatovog. **4** Vasine koji poginu u gradu izješće psi, a koji poginu u polju izješće ptice nebeske.“ **5** Ostala Vasina dela, ono što je učinio, i njegovi vojni pohodi, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? **6** Kad se Vasa upokojio sa svojim precima, sahranili su ga u Tersi. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Ila. **7** Reč Gospodnja je preko proroka Juja, sina

Zimrijeva dela i prevrat koji je izvršio, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? **21** Zatim se izrailjski narod podelio; polovina naroda je pošla za Tivnjem, sinom Ginatovim, da ga učine carem, a druga polovina je pošla za Amrijem. **22** Međutim, narod koji je sledio Amrija, bio je jači od naroda koji je sledio Tivnija, Ginatovog sina. Tivnije je umro, a Amrije je postao car. **23** Trideset prve godine Ase, cara Judinog, Amrije se zacario nad Izrailjem. Vladao je dvanaest godina; šest godina je vladao u Tersi. **24** On je kupio samarijsko brdo od Samira za dva talanta srebra i izgradio grad. Gradu koji je sagradio dao je ime Samaria, po imenu Samira, vlasnika samarijskog brda. **25** Amrije je činio što je zlo u očima Gospodnjim; on je činio gore

od svih koji su bili pre njega. **26** U svemu je mi Gospoda, Boga tvoga, nemam nikakvog hleba išao stopama Jerovoama, sina Navatovog, koji osim šake brašna u čupu i malo ulja u krčagu. je učinio greh, i koji je Izrailj naveo na greh, te Evo, skupljam grančicu, dve, da odem kući i su razgnevili Gospoda, Boga Izrailjevog, svojim da spremim sebi i svom sinu, da pojedemo, pa idolima. **27** Ostala Amrijeva dela koja je učinio, i da umremo.“ **13** Ilija joj reče: „Ne boj se, nego vojni pohodi koje je poduzeo, nije li to zapisano idi i uradi kako si rekla; ali prvo napravi meni u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? **28** Kad se hleb od toga i donesi mi, pa onda idi i spremi Amrije upokojio sa svojim precima, sahranili za sebe i svoga sina. **14** Jer govori Gospod, Bog su ga u Samariji. Na njegovo mesto zacario se Izrailjev: 'Brašno u čupu se neće potrošiti i ulje u njegov sin Ahav. **29** Ahav, sin Amrijev, zacario se krčagu neće nestati, dok Gospod ne pusti kišu na nad Izrailjem u trideset osmoj godini Ase, cara zemlju.' **15** Ona ode i učini kako joj je Ilija rekao; Judinog. Ahav, sin Amrijev, je u Samariji vladao jeli su i ona i on i sav njen dom za dugo vremena. nad Izrailjem dvadeset dve godine. **30** Ahav, sin **16** Brašno u čupu se nije potrošilo niti je ulje u Amrijev, je činio što je zlo u Gospodnjim očima krčagu nestalo, prema reči koju je Gospod rekao više nego svi koji su bili pre njega. **31** Za njega preko Ilijе. **17** Posle ovih događaja oboleo je sin ne samo da je bila neznatna stvar slediti grehe žene, domaćice kuće. No, bolest mu se veoma Jerovoama, sina Navatovog, nego se još oženio pogoršala, tako da je izdahnuo. **18** Tada mu ona Jezaveljom, čerkom Etvala, cara sidonskog, te je reče: „Šta imaš protiv mene, Božiji čoveče? Zar otišao da služi Valu i da mu se klanja. **32** On je si došao k meni da me podsetiš na moju krivicu i podigao žrtvenik Valu u Valovom hramu, koji je usmrtiš mi sina?“ **19** On joj reče: „Daj mi svoga sagradio u Samariji. **33** Ahav je napravio Aštartine sina.“ Uzeo ga je iz njenog naručja i odneo ga stupove i učinio više da razgnevi Gospoda, Boga u gornju sobu, gde je stanovao, i položio ga na Izrailjevog, od svih izrailjskih careva koji su bili svoj krevet. **20** Zatim je zavatio Gospodu i rekao: pre njega. **34** U njegovo vreme je Hil Vetiljanin „Gospode, Bože moj, zar ćeš dovesti nesreću sagradio Jerihon. Temelje Jerihona je položio po cenu svog prvenca Avirona, a vrata je postavio i na udovicu kod koje stanujem, i usmrtiš joj Sagradio, Gospodnjoj koja je bila rečena preko Isusa, sina zavatio Gospodu, rekavši: „Gospode, Bože moj, neka se vrati duša u ovoga dečaka.“ **22** Gospod je Navinovog.

17 Ilija Tesvićanin, iz Tesve galadske, reče Ahavu: „Živoga mi Gospoda, Boga Izrailjevog, kome služim: narednih godina neće biti ni rose, ni kiše, osim na moju zapovest.“ **2**

Reč Gospodnja dođe Iliju: **3** „Idi odavde i kreni na istok, pa se sakrij kod potoka Horata, istočno od Jordana. **4** Pićeš iz potoka, a ja sam naredio gavranima da te tamo hrane.“ **5** On ode i učini po reči Gospodnjoj. Pošto je otiašao, nastanio se kod potoka Horata, istočno od Jordana. **6** Gavrani su mu svako jutro i veče donosili hleb i meso, a pio je iz potoka. **7** Međutim, nakon izvesnog vremena potok je presušio, jer nije bilo kiše u zemlji. **8** Tada mu dođe reč Gospodnja: **9** „Ustani i idi u Sareptu sidonsku i nastani se tamo. Evo, ja sam zapovedio tamo jednoj ženi udovici da te hrani.“ **10** On je ustao i otiašao u Sareptu. Kad je došao na gradska vrata, udovica je skupljala granje. On je pozva i reče: „Donesi mi malo vode u krčagu, da pijem.“ **11** Kad je ona pošla da doneše, on joj doviknu: „Donesi mi i malo hleba u ruci!“ **12** Ona mu odgovori: „Živoga

18 Posle mnogo dana, dođe reč Gospodnja Iliju, u trećoj godini: „Idi i pokaži se Ahavu, a ja ću poslati kišu na zemlju.“ **2** Tako Ilija ode u susret Ahavu. A u Samariji je vladala ljuta glad. **3** Ahav pozva Avdiju, upravitelja dvora. Avdija se veoma bojao Gospoda. **4** Kad je Jezavelja ubijala proroke Gospodnje, Avdija je uzeo stotinu proroka i sakrio ih. Pedeset ih je sakrio u jednu pećinu i hranio ih hlebom i vodom. **5** Ahav reče Avdiji: „Obidi zemlju i sve izvore vode i sve potoke; možda ćemo naći kakvu travu da održimo u životu konje i mazge, da nam ne izgine stoka.“ **6** Podelili su između sebe zemlju, gde će koji proći; Ahav je krenuo jednim putem, a Avdija je otiašao drugim putem. **7** Dok je Avdija išao putem, Ilija mu izađe u susret. Prepoznavši ga, Avdija pade ničice i reče: „Jesi li to ti, gospodaru

Ilija?" 8 On mu odgovori: „Ja sam. Idi i reci od jutra do podneva, govoreći: „O, Vale, odgovori svome gospodaru: 'Ilija je ovde.'“ 9 Avdija reče nam!“ Ali nije bilo ni glasa, ni odgovora. Onda na to: „Kakav sam greh učinio te daješ svoga su igrali oko žrtvenika koji je bio napravljen. 27 slugu u ruke Ahavove, da me ubije? 10 Živoga mi Kad je došlo podne, Ilija im se podsmehnu i reče: Gospoda, Boga tvoga, nema naroda ni carstva „Vičite glasnije, jer on je bog! Možda se zamislio, gde moj gospodar nije poslao da te traže. Kad bi ili je zauzet; možda je oputovao, ili spava, pa ga rekli: 'Nema ga ovde', on bi naterao to carstvo treba probuditi.“ 28 Tada su počeli još glasnije ili narod da se zakunu da te nisu našli. 11 A da viču i da se paraju noževima i šilima po svom ti mi sad kažeš: 'Idi i reci svome gospodaru običaju, dok ih nije oblila krv. 29 Kad je prošlo da je Ilija ovde.' 12 Kad ja odem od tebe, Duh podne, oni stadoše da prorokuju dok nije došlo Gospodnji će te odneti ni sam ne znam gde vreme da se prinese žrtva. Ali nije bilo ni glasa, Međutim, kad ja budem došao da to javim Ahavu, ni odgovora, niti znaka života. 30 Ilija reče svem a on te ne nađe, on će me ubiti! A tvoj sluga se narodu: „Pristupite k meni.“ Kad je sav narod boji Gospoda od svoje mладости. 13 Zar nije bilo pristupio k njemu, on je popravio Gospodnji javljeno mome gospodaru šta sam uradio kad žrtvenik, koji je bio porušen. 31 Ilija je uzeo je Jezavelja ubijala proroke Gospodnje? Ja sam dvanaest kamenova, prema broju plemena sinova sakrio stotinu proroka Gospodnjih, po pedeset u Jakovljevih, kome je došla reč Gospodnja: „Tvoje jednu pećinu i hranio ih hlebom i vodom. 14 Aime će biti Izrailj.“ 32 Od tog kamenja je podigao ti mi sad kažeš: 'Idi i reci svome gospodaru da žrtvenik u ime Gospodnje, a oko žrtvenika je je Ilija ovde.' Pa, on će me ubiti!“ 15 Ilija reče: iskopao jarak toliko širok, da bi se u njemu mogle „živoga mi Gospoda nad vojskama, kome služim, zasejati dve mere žita. 33 Zatim je poređao drva, danas ču se pokazati pred njim.“ 16 Avdija ode isekao vola na komade, i položio ga na drva. 34 da se sretne s Ahavom, i pošto mu je javio, Ahav Tada je rekao: „Napunite četiri krčaga vodom i ode da se sretne sa Ilijom. 17 Kad je ugledao izlijte je na žrtvu svespalnicu i na drva. Uradite Iliju, Ahav mu reče: „Jesi li ti onaj što dovodi to još jednom“ – reče. I opet reče: „Učinite to nevolju na Izrailja?“ 18 Ilija odgovori: „Nisam ja i po treći put“; i učiniše tako i treći put. 35 taj što je doveo nevolju na Izrailja; to si i dom Voda je potekla oko žrtvenika i ispunila jarak. 36 tvoga oca. Vi ste napustili Gospodnje zapovesti i Kad je došlo vreme da se prinese žrtva, prorok otišli za Valima. 19 A sada mi saberi sav Izrailj Ilija pristupi i reče: „Gospode, Bože Avrahamov, na gori Karmil i četiri stotine pedeset Valovih Isakov i Izrailjev, neka se danas zna da si ti Bog proroka, i četiri stotine Aštartinskih proroka, koji u Izrailju, a da sam ja tvoj sluga, i da sam po jedu za Jezaveljinim stolom.“ 20 Ahav posla po tvojoj reči učinio sve ove stvari. 37 Usliši me, sav Izrailj i sabra proroke na goru Karmil. 21 Tada Gospode! Usliši me, da bi ovaj narod znao da Ilija pristupi svem narodu i reče: „Dokle čete si ti Gospode Bog, i da ćeš ti obratiti njihova hramati na obe noge? Ako je Gospod Bog, sledite srca.“ 38 Tada se sruči organj Gospodnji i proguta njega, a ako je to Val, sledite njega.“ Narod mu i žrtvu svespalnicu, i drva, i kamenje, i zemlju, nije odgovorio ni reči. 22 Tada Ilija reče narodu: i isuši vodu u jarku. 39 Kad sav narod to vide, „Samo sam ja ostao od proroka Gospodnjih, dok pade ničice i reče: „Gospod je Bog! Gospod je je Valovih proroka četiri stotine pedeset. 23 Bog!“ 40 Tada im Ilija reče: „Pohvatajte Valove Neka nam se daju dva junca; neka oni izaberu proroke; neka nijedan ne umakne.“ Oni su ih sebi jednog junca, pa neka ga raseku na delove i pohvatali i doveli Iliju kod potoka Kisona, i tamo polože ga na drva, ali neka ne podmeću vatru. ih je poklao. 41 Ilija reče Ahavu: „Idi, jedi i pij, jer Ja ču urediti isto sa drugim juncem i položiti se čuje zvuk velikog pljuska.“ 42 Ahav je otišao ga na drva. Vatru neću podmetati. 24 Vi onda da jede i pije, a Ilija je otišao na vrh Karmila. prizovite ime svoga boga a ja ču prizvati ime Tu je kleknuo na zemlju i položio glavu među Gospodnje. Onaj bog koji se odazove vatrom, taj kolena. 43 Potom je rekao svome sluzi: „Ustani i je Bog.“ Sav narod odgovori: „Predlog je dobar.“ pogledaj prema moru.“ On pogleda i reče: „Nema 25 Ilija reče Valovim prorocima: „Izaberite sebi ničega.“ Ilija je sedam puta rekao: „Vrati se.“ 44 jednog junca i pripremite ga najpre, jer vas Sedmog puta je sluga rekao: „Eno, od mora se je više. Zatim prizovite ime svoga boga, ali ne diže mali oblak, kao ljudski dlan.“ Ilija reče: „Idi podmećite vatru.“ 26 Oni uzmu junca koji im je i reci Ahavu: 'Upregnij svoje kočije i siđi da te ne dan i pripreme ga. Zatim su prizivali ime Valovo uhvati pljusak.“ 45 Nebo se namah smrači od

oblaka i vetra, i spusti se veliki pljusak. Ahav se popne u svoje kočije i ode u Jezrael. **46** A ruka za proroka umesto sebe. **17** Ko pobegne od Gospodnja dođe na Iliju; on se opasa i otrča pred Ahavom sve do Jezraela.

19 Kad je Ahav ispričao Jezavelji sve što je

Ilija uradio, i kako je poubijao mačem sve proroke, **2** Jezavelja je poslala glasnika Iliju, govoreći: „Neka mi tako učine bogovi, i neka dodaju, ako sutra u ovo vreme ne učinim s tvojim životom, kao što je bilo učinjeno sa životom svakoga od njih.“ **3** On se uplašio, pa je ustao i pobegao da sačuva sebi život. Došao je u Vir-Saveju u Judi, gde je ostavio svoga slugu. **4** Onda je otisao u pustinju, dan hoda. Došavši do jedne smreke, seo je ispod nje i poželeo da umre. Rekao je: „Dosta mi je više! Gospode, uzmi moj život, jer nisam bolji od svojih predaka!“ **5** Legao je ispod smreke i zaspao. Ali anđeo ga dotaknu

i reče mu: „Ustani i jedi.“ **6** Kad se obazreo, tamo kod njegove glave je bila pogaća pečena na kameru i krčag vode. Jeo je i pio, pa je ponovo legao. **7** Anđeo Gospodnj se vratio po drugi put, dotaknuo ga i rekao mu: „Ustani i jedi, jer te očekuje dalek put.“ **8** Ilija je ustao, pa je jeo i pio.

je: „Ovako poručuje Ven-Adad: ‘Tvoje srebro i Obnovivši snagu tom hranom, išao je četrdeset dana i četrdeset noći do Božije gore Horiv. **9** Tamo je ušao u jednu pećinu i prespavao tamo.

Zatim mu dođe reč Gospodnja: „Šta ti radiš ovde, Ilija?“ **10** On odgovori: „Bio sam veoma revan za Gospoda, Boga nad vojskama, jer su Izrailjci napustili tvoj savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem pobili tvoje proroke. Samo sam ja ostao,

a sada gledaju da i meni uzmu život.“ **11** [Bog] reče: „Izadi i stani na goru pred Gospodom, jer

12 Posle zemljotresa je bio oganj, ali Gospod nije bio u ognju. Posle ognja dođe tiki šapat.

13 Kad je to Ilija čuo, zaklonio je lice plaštrom, pa je izašao i stao na ulaz od pećine. Zatim mu je glas rekao: „Šta ti radiš ovde, Ilija?“ **14** On odgovori: „Bio sam veoma revan za Gospoda, Boga nad vojskama, jer su Izrailjci napustili tvoj

savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem pobili tvoje proroke. Samo sam ja ostao, a sada gledaju da i meni uzmu život.“ **15** Gospod mu reče: „Idi i vrati

se putem za damaštansku pustinju. Kad dođeš, pomaži Azaila za cara nad Aramom, **16** a Juja, sina Nimsijevog, pomaži za cara nad Izrailjem. Oni krenuće u grad.

Jeliseja, sina Safatovog iz Avel-Meole, pomaži Azailovog mača, njega će ubiti Juj, a ko pobegne od Jujevog mača, njega će ubiti Jelisej. **18** Ipak, ostaviću u Izrailju sedam hiljada – sve one čija se kolena nisu savila pred Valom, i sva usta koja ga nisu celivala.“ **19** Ilija ode odande i nađe Jeliseja, sina Safatovog, kako ore. Pred njim je bilo dvanaest jarmova volova, a sam je bio kod dvanaestog. Ilija prođe kraj njega i baci na njega svoj ogrtić. **20** On ostavi volove, potrča za Ilijom i reče mu: „Dozvoli mi da se izljubim s ocem i majkom, pa ču poći za tobom.“ Ilija mu reče: „Idi, vrati se; zar sam ti učinio nešto veliko?“ **21** Tada se okrenuo od njega, uzeo volove i zaklao ih. Meso je skuvao na drvima od volovskog jarma, i dao ga narodu da jede. Zatim je ustao i pošao za Ilijom, kao njegov sluga.

20 Ven-Adad, aramejski car, je sabrao svu svoju vojsku; s njim je bilo trideset dva cara, s

konjima i bojnim kolima. On je otisao, opkolio Samariju i napao je. **2** Potom je poslao glasnike

Avahu, caru izrailjskom, u grad. **3** Rekao mu je: „Ovako poručuje Ven-Adad: ‘Tvoje srebro i

zlatno pripada meni, i tvoje predivne žene i deca dana i četrdeset noći do Božije gore Horiv. **9** pripadaju meni.’“ **4** Car izrailjski odgovori: „Kako

Tamo je ušao u jednu pećinu i prespavao tamo. Ti kažeš, gospodaru moj, care. Tvoj sam i ja i sve

Zatim mu dođe reč Gospodnja: „Šta ti radiš ovde, što imam.“ **5** Glasnici su ponovo došli i rekli: Ilija?“ **10** On odgovori: „Bio sam veoma revan za Gospoda, Boga nad vojskama, jer su Izrailjci napustili tvoj savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem pobili tvoje proroke. Samo sam ja ostao, a sada gledaju da i meni uzmu život.“ **11** [Bog] reče: „Izadi i stani na goru pred Gospodom, jer

12 Posle zemljotresa je bio oganj, ali Gospod nije bio u ognju. Posle ognja dođe tiki šapat.

13 Kad je to Ilija čuo, zaklonio je lice plaštrom, pa je izašao i stao na ulaz od pećine. Zatim mu je glas rekao: „Šta ti radiš ovde, Ilija?“ **14** On odgovori: „Bio sam veoma revan za Gospoda, Boga nad vojskama, jer su Izrailjci napustili tvoj

savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem pobili tvoje pristaj!“ **9** On reče Ven-Adadovim glasnicima: „Recite svome gospodaru caru: ‘Učiniču sve što

starše i sav narod mu rekoše: ‘Ne slušaj, niti

da učinim.’“ **11** Izrailjski car mu odgovori: „Kaže

se: ‘Neka se ne hvali onaj koji se opasuje, nego onaj koji se raspasuje.’“ **12** Kad je Ven-Adad se putem za damaštansku pustinju. Kad dođeš, čuo ovu poruku dok je pio sa carevima pod

pomaži Azaila za cara nad Aramom, **16** a Juja, šatorima, rekao je svojim slugama: „Krenite!“

Ahavu, caru izrailjskom, i reče: „Govori Gospod: odaju. **31** Njegove sluge mu rekoše: „Čuli smo 'Vidiš li sve ovo veliko mnoštvo? Evo, danas da su carevi doma Izrailjevog milostivi. Stoga, ču ga predati u twoje ruke, da znaš da sam ja hajde da stavimo kostret oko bokova i konopce Gospod.“ **14** Ahav reče: „Preko koga?“ [Prorok] oko glava i izadišmo pred izrailjskog cara; možda reče: „Govori Gospod: 'Preko momaka oblasnih će ti poštedeti život.“ **32** Tako su opasali kostret namesnika.“ On upita: „Ko će započeti bitku?“ oko bokova i stavili konopce oko glava, pa su [Prorok] reče: „Ti.“ **15** Ahav je prebrojao momke došli k izrailjskom caru i rekli: „Tvoj podanik, oblasnih namesnika, njih dve stotine trideset Ven-Adad, kaže: 'Molim te, poštedi mi život.“ dva, a zatim je prebrojio sav narod, sve Izrailjce, Ahav na to reče: „Zar je još uvek živ? On je njih sedam hiljada. **16** Izašli su u podne, dok se moj brat.“ **33** Tražeći neki znak, ljudi su hitro Ven-Adad napijao sa trideset dva cara, koji su mu dočekali njegovu reč i rekli: „Jeste, Ven-Adad je došli u pomoć. **17** Prvo su izašli momci oblasnih tvoj brat!“ On im reče: „Idite i dovedite ga.“ Ven-namesnika. Ven-Adad je poslao izvidnicu, koja Adad izade pred njega, a on ga uze u svoja bojna mu je javila: „Izašli su ljudi iz Samarije.“ **18** On kola. **34** Ven-Adad mu reče: „Vratiću ti gradove reče: „Ako su izašli radi mira, pohvatajte ih žive, koje je moj otac uzeo od tvog oca, a možeš za a ako su izašli radi rata, svejedno ih pohvatajte sebe da postaviš i tržnice u Damasku, kao što je žive.“ **19** Tako momci oblasnih namesnika izadu moj otac postavio u Samariji.“ [Ahav odgovori]: iz grada, a vojska za njima. **20** Svaki je ubio „Pustiću te na osnovu ovog dogovora.“ Zatim je svog protivnika, te su se Aramejci razbežali. sklopio savez s njim i pustio ga. **35** Ali dode jedan Izrailjci su ih gonili, ali je Ven-Adad, aramejski od proročkih sinova i reče jednom od svojih car, pobegao na konju s konjanikom. **21** Tada je drugova po reči Gospodnjoj: „Udari me!“ No, išao i izrailjski car i navalio na konje i bojna ovaj je odbio da ga udari. **36** Zato mu prorok kola, i naneo Aramejcima veliki poraz. **22** Zatim reče: „Pošto nisi poslušao glas Gospodnj, evo, prorok pristupi izrailjskom caru i reče mu: „Idi čim izadeš od mene, ubije te lav.“ Tek što je i pojačaj svoje snage; razmisli i vidi šta će da malo odmakao od njega, naišao je na njega lav uradiš, jer će te aramejski car napasti na početku i ubio ga. **37** Zatim je našao drugog čoveka i naredne godine.“ **23** A sluge aramejskog cara rekao mu: „Udari me!“ Čovek ga udari i izranjavi rekoše mu: „Njihovi bogovi su planinski bogovi, ga. **38** Prorok ode i stade na put da sačeka cara, i zato su nas savladali. Ali ako se sukobimo sa Na oči je stavio povez da se prikrije. **39** Kad je njima u ravnici, svakako ćemo ih savladati. **24** car prolazio, on doviknu caru i reče: „Tvoj je Učini ovako: ukloni careve s njihovih položaja, sluga stupio u samo središte bitke, kad je neki a umesto njih postavi vojvode. **25** Zatim skupi čovek došao k meni i doveo mi jednog čoveka, onaku vojsku kakvu si izgubio, isto toliko konja rekavši: 'Čuvaj ovog čoveka! Ako bude nestao, i bojnih kola, pa ćemo se sukobiti s njima u svojim ćež životom platiti za njegov život, ili ćeš ravnici, i svakako ćemo ih savladati.“ On ih je platiti talatan srebra.“ **40** Ali dok je tvoj sluga poslušao, pa je učinio tako. **26** Na početku godine, bio zauzet ovim i onim, on je nestao.“ Izrailjski Ven-Adad skupi Aramejce i krene na Afek da car mu reče: „Onda je to tvoja presuda; sam si ratuje protiv Izraeljaca. **27** Izrailjci su se skupili je izrekao.“ **41** Ali on brže-bolje skide povez sa i poneli hranu, pa su im krenuli u susret. Kad su očiju. Tada je car izrailjski video da je to jedan se Izrailjci utaborili nasuprot njima, bili su kao od proroka. **42** On reče caru: „Govori Gospod: dva stada koza. Aramejci su, pak, prekrili zemlju. **28** Zato što si pustio čoveka koga sam odredio za Tada pristupi čovek Božiji i reče izrailjskom kletu uništenje, svojim ćež životom platiti za caru: „Govori Gospod: 'Zato što su Aramejci njegov život, i tvoj narod za njegov narod.“ **43** rekli: Gospod je bog planina, a ne bog dolina, Car izrailjski ode svojoj kući, smrknut i ljutit. predaću sve ovo veliko mnoštvo u twoje ruke, da znate da sam ja Gospod.“ **29** Sedam dana su **21** Posle ovih događaja dogodilo se ovo: Navutej bili utaboreni jedni naspram drugih. Sedmoga Jezraelac je imao vinograd u Jezraelu, uz dana je počela bitka. Izrailjci su pobili stotinu dvor Ahava, cara Samarije. **2** Ahav reče Navuteju: hiljada aramejskih pešaka u jednom danu. **30** „Daj mi svoj vinograd da imam za sebe povrtnjak, Ostali su pobegli u Afek, u grad, ali se gradski jer se nalazi uz moju kuću. A ja ču ti dati umesto zid srušio na preostalih dvadeset sedam hiljada njega bolji vinograd; ili, ako više voliš, isplatiću ljudi. Ven-Adad je pobegao u grad i ušao u tajnu ti njegovu vrednost u novcu.“ **3** Ali Navutej reče

Ahavu: „Ne dao Gospod da ti dam nasledstvo i slobodnjaka. **22** Učiniču s tvojim domom kao svojih predaka!“ **4** Ahav dode svojoj kući smrknut s domom Jerovoama, sina Navatovog, i kao s i ljutit, zbog odgovora koji mu je dao Navutej domom Vase, sina Ahijinog, jer si me gnevio Jezraelac, govoreći. „Ne dam ti nasledstvo svojih navodeći Izrailja na greh.“ **23** Gospod je rekao i predaka.“ Legao je na svoju postelju, okrenuo za Jezavelju: ‘Psi će izjesti Jezavelju kod zidina lice na stranu i nije htio da jede. **5** Njegova žena jezraelskih. **24** One od Ahava koji umru u gradu, Jezavelja dođe k njemu i upita ga: „Zašto si tako izješće psi, a one koji umru u polju, izješće ptice zle volje, pa ne možeš da jedes?“ **6** On joj reče: nebeske.“ **25** I nikada nije bilo takvog kao Ahav, „Govorio sam sa Navutejem Jezraelcem. Rekao koji se prodao da čini zlo u Gospodnjim očima, sam mu: ‘Daj mi svoj vinograd za novac, ili ako na šta ga je podsticala njegova žena Jezavelja. **26** želiš, daću ti drugi vinograd za njega.’ Ali on reče: On je postupao na najodvratniji način, sledeći ‘Neću ti dati svoj vinograd.’ **7** Reče mu njegova idole, baš kao što su činili Amorejci, koje je žena Jezavelja: „Zar ne vlađaš ti nad Izrailjem? Gospod isterao pred Izrailjcima. **27** Kad je Ahav Ustani, jedi i razvedri se, a ja će ti dati vinograd čuo ove reči, razderao je svoju odeću i obukao Navuteja Jezraelca.“ **8** Tada je napisala pisma u na sebe kostret, pa je postio i ležao u kostreti, Ahavovo ime, zapečatila ih njegovim pečatom i hodači potišteno. **28** Tada dode reč Gospodnja poslala pisma starešinama i glavarima, koji su živeli u istom gradu s Navutejem. **9** U pismima ponizio preda mnom? Ipak, pošto se ponizio je napisala sledeće: „Proglasite post i postavite preda mnom, neću dovesti propast za njegovog Navuteja pred narod. **10** Zatim postavite dve života; dovešću propast na njegov dom u vreme ništarije ispred njega da svedoče protiv njega, njegovog sina.“

govoreći: ‘Prokljinjao si Boga i cara! Onda ga izvedite i kamenujte da pogine.“ **11** Ljudi iz njegovog grada, starešine i glavarji, koji su živeli u njegovom gradu, učine po poruci koju im je poslala Jezavelja, onako kako im je napisala u pismima koja im je poslala. **12** Proglase oni post i postave Navuteja pred narod. **13** I dodu dva čoveka, ništarije. Oni su se postavili ispred njega i svedočili protiv Navuteja pred narodom, govoreći: „Prokljinjao je Boga i cara!“ Potom su ga izveli napolje i zasuli ga kamenjem, te je poginuo. **14** Zatim su poslali poruku Jezavelji: „Navutej je kamenovan; mrtav je.“ **15** Kad je Jezavelja čula da je Navutej kamenovan i da je poginuo, rekla je Ahavu: „Ustani i prisvoji vinograd Navuteja Jezraelca, koji je odbio da ti da za novac. Naime, Navutej nije više živ, nego je mrtav.“ **16** Kad je Ahav čuo da je Navutej mrtav, ustao je i sišao u vinograd Navuteja Jezraelca da ga prisvoji. **17** Tada dode reč Gospodnja Ilijii, Tesvićaninu, govoreći: **18** „Ustani i podi u susret Ahavu, caru izrailjskom u Samariji. Eno ga u Navutejevom vinogradu; sišao je da ga prisvoji. **19** Reci mu: ‘Govori Gospod: ubio si i prisvojio!’ Reci mu: ‘Govori Gospod: na mestu gde su psi lizali Navutejevu krv, psi će lizati i twoju krv.’“ **20** Ahav reče Ilijii: „Nađe li me, neprijatelju moj!“ Ilija odgovori: „Nađoh te! Zato što si se prodao da učiniš zlo u očima Gospodnjim, **21** ‘evo, dovešću na tebe propast, pa će zatrati twoje potomstvo, i iskoreniti Ahavu svako muško, roba

22 Naredne tri godine nije bilo rata između Arama i Izailja. **2** A onda, u trećoj godini, dode Josafat, car Judin, k caru izrailjskom. **3** Car izrailjski reče svojim slugama: „Znate li da Ramot galadski pripada nama? A ipak, mi ne preduzimamo ništa da ga povratimo iz ruku cara aramskog.“ **4** On reče Josafatu: „Hoćeš li poći sa mnom na Ramot galadski?“ Josafat odgovori caru izrailjskom: „Što sam ja, to si ti; moj je narod kao tvoj narod, i moji konji kao tvoji konji.“ **5** Josafat reče caru izrailjskom: „Zatraži prvo Gospodnji savet.“ **6** Car izrailjski okupi četiri stotine proroka i reče im: „Da li da podem u rat protiv Ramota galadskog, ili da se okanem toga?“ Oni mu odgovoriše: „Podi, jer će ga Gospod predati u careve ruke.“ **7** Josafat upita: „Ima li ovde još neki prorok Gospodnji da ga pitamo?“ **8** Car izrailjski reče Josafatu: „Postoji još jedan čovek preko koga možemo da pitamo Gospoda, ali ja ga mrzim, jer mi ne prorokuje ništa dobro, nego samo зло. To je Miheja, sin Jemlin.“ A Josafat reče: „Neka car ne govori tako.“ **9** Tada car izrailjski dozva jednog dvoranina i reče: „Brzo dovedi Miheju, sina Jemlinog!“ **10** Car izrailjski i Josafat, car Judin, obučeni u svoje odore, sedeli su svaki na svome prestolu kod gumna na ulazu samarijske kapije, dok su svi proroci prorokovali pred njima. **11** Sedekija, sin Hananin, načini sebi gvozdene rogove i reče: „Govori Gospod: ‘Ovim ćeš bosti Aramejce, dok ih ne dokrajčiš!‘“ **12**

Svi proroci su ovako prorokovali, govoreći: „Idi „To je sigurno car izrailjski.“ Tada su se okrenuli na Ramot galadski i imaćeš uspeha, jer će ga i oborili se na njega. Ali Josafat povika. **33** Kad Gospod dati u careve ruke!“ **13** Glasnik koji je su zapovednici bojnih kola videli da to nije car otišao da pozove Miheju, rekao mu je: „Eno, izrailjski, okrenuli su se od njega. **34** Međutim, proroci jednodušno prorokuju što je povoljno za neko nasumce odape luk i ustreli cara izrailjskog cara. Stoga neka i twoje reči budu kao nijihove; između sastava njegovog oklopa. On reče svome govoru caru ono što je povoljno za njega.“ **14** vozaču: „Okreni kola i izvedi me iz bitke, jer sam Miheja odgovori: „Živoga mi Gospoda, govoriću ranjen.“ **35** Ljuta se bitka vodila celog tog dana, ono što mi Gospod bude rekao!“ **15** Kad je došao ali se car držao na nogama u bojnim kolima k caru, car mu reče: „Miheja, da li da idemo u naspram Aramejaca. Krv iz rane slivala se na Ramot galadski da ratujemo protiv njega, ili da se pod bojnih kola. Umro je uveče. **36** Pri zalasku okanem toga?“ Miheja mu dogovori: „Idi, imaćeš sunca, bilo je objavljeno: „Svaki čovek u svoj uspeha. Gospod će ga predati u careve ruke.“ **16** grad! Svaki čovek u svoj kraj!“ **37** Tako je poginuo Car mu reče: „Dokle će te zaklinjati da mi kažeš car [izrailjski]. Doneli su ga u Samariju i tamo ga samo istinu u ime Gospodnjeg?“ **17** Miheja reče: sahranili. **38** Bojna kola su oprali u samarijskom „Vidim sav Izrailj raštrkan po gorama, kao stado jezera: tamo su psi lizali njegovu krv, a bludnice bez pastira. Gospod reče: 'Oni nemaju gospodara; se kupale, prema reči koju je Gospod rekao. **39** neka se svako vrati kući u miru.'“ **18** Tada car Ostala Ahavova dela i sve što je učinio, o dvoru izrailjski reče Josafatu: „Nisam li ti rekao da mi koji je sagradio od slonovače, i o gradovima koje neće prorokovati ništa dobro, nego samo зло?“ **19** je sagradio, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika Ali [Miheja] reče: „Zato čuj reč Gospodnju! Video careva izrailjskih? **40** Ahav se upokojio sa svojim sam Gospoda kako sedi na svome prestolu, a sva precima, a na njegovo mesto se zacario njegov je nebeska vojska stajala s njegove desne i leve sin Ohozija. **41** Josafat, sin Asin, zacario se nad strane. **20** Gospod reče: 'Ko će zavesti Ahava da Judom u četvrtoj godini Ahava, cara Izraelja. **42** pođe na Ramot galadski?' Jedan je rekao ovako, Josafatu je bilo trideset pet godina kad se zacario, a drugi onako. **21** Jedan duh izade, stade pred a vladao je dvadeset pet godina u Jerusalimu. Gospoda i reče: 'Ja će ga zavesti.' Gospod ga Majka mu se zvala Azuva, čerka Silejeva. **43** On upita: 'Kako?' **22** On reče: 'Izaći će i biću lažljiv je u svemu sledio puteve svoga oca Ase i nije duh u ustima svih njegovih proroka.' Gospod odstupao od toga, nego je činio što je pravo reče: 'Uspećeš da ga zavedeš; idi i učini tako.' **23** u Gospodnjim očima. Ipak, uzvišice nisu bile Gospod je, dakle, stavio lažljivog duha u usta svih uklonjene; narod je još uvek prinosio žrtve i ovih proraka; a Gospod ti objavljuje propast.“ **24** kadio na uzvišicama. **44** Josafat je bio u miru sa Tada Sedekija, sin Hananin, pride, udari Miheju carem izrailjskim. **45** Ostalo o Josafatu, junaštvo po obrazu i reče: „Zar je Duh Gospodnji otišao koje je pokazao u ratovanju, nije li to zapisano od mene da bi govorio tebi?“ **25** Miheja reče: u Knjizi dnevnika careva Judinih? **46** Takođe „Videćeš onoga dana kada budeš išao iz sobe je iskorenio iz zemlje hramske bludnike koji u sobu da se sakriješ.“ **26** Car izrailjski reče: su se održali do vremena njegovog oca. **47** U „Uzmi Miheju i predaj ga Amonu, upravitelju Edomu nije bilo cara; namesnik je vladao kao grada, i Joasu, carevom sinu. **27** Reci: 'Govori car. **48** Josafat je izgradio deset tarsiskih lađa car: bacite ovoga u tamnicu, i hranite ga s malo da ide u Ofir po zlato, ali lađe nisu mogle da hleba i vode dok se ne vratim u miru.“ **28** A odu jer su se nasukale kod Esion-Gevera. **49** Miheja mu reče: „Ako se zaista vratiš u miru, Tada Ohozija, sin Ahavov, reče Josafatu: „Neka onda Gospod nije govorio preko mene.“ I još moje sluge podu na lađama s tvojim slugama.“ reče: „Čujte, svi narodi!“ **29** Tako car izrailjski i Ali Josafat nije hteo. **50** Kad se Josafat upokojio Josafat, car Judin, krenu na Ramot galadski. **30** sa svojim precima, sahranili su ga s njegovim Car izrailjski reče Josafatu: „Preruši se i poći precima u gradu njegovog praoca Davida. Na u bitku, a ti obuci svoju odoru.“ Car izrailjski njegovo mesto se zacario njegov sin Joram. **51** se preruši i ode u bitku. **31** A car aramejski Ohozija, sin Ahavov, se zacario nad Izrailjem u zapovedi trideset dvojici zapovednika svojih Samariji u sedamnaestoj godini Josafata, cara bojnih kola: „Ne upuštajte se u boj ni s velikim ni Judinog. Vladao je dve godine nad Izrailjem. **52** s malim, već samo s carem izrailjskim.“ **32** Kad su On je činio što je zlo u Gospodnjim očima, sledeći zapovednici bojnih kola videli Josafata, mislili su: put svoga oca i svoje majke, i put Jerovoama,

sina Navatovog, koji je Izrailj naveo na greh. **53**
Služio je Valu i klanjao mu se. Tako je razgnevio
Gospoda, Boga Izrailjevog, baš kao što je to
njegov otac činio.

2 Knjiga o carevima

1 Posle Ahavove smrti Moav se pobunio protiv Izrailja. **2** A Ohozija padne kroz rešetku s prozora svoje gornje sobe u Samariji i povredi se. Tada je poslao glasnike govoreći im: „Idite i upitajte Velzevuva, akaronskog boga, hoću li ozdraviti od ove bolesti.“ **3** Ali Andeo Gospodnji

reče Ilij Tesvičaninu: „Ustani i podi u susret glasnicima samarijskog cara. Reci im: 'Zar nema Boga u Izrailju, te idete da pitate Velzevuva, akaronskog boga? **4** Zato govori Gospod: nećeš ustati sa postelje na koju si legao, nego ćeš svakako umreti.“ **5** Ilija ode.

5 Kad su se glasnici vratili k caru, on ih upita: „Zašto ste se vratili?“ **6** bili u Vetiču, izdu pred Jeliseja i reknu mu:

Oni mu odgovorile: „Sreća nas je jedan čovek, koji

nam je rekao: 'Idite, vratite se k caru koji vas je

gospodara od tebe?'“ On reče: „I ja znam; tiho.“ **4**

poslao i recite mu: ovako kaže Gospod: zar nema

Ilija reče Jeliseju: „Ostani ovde, jer me je Gospod

Boga u Izrailju, te šalje ljude da pitaš Velzevuva,

poslao u Jerihon.“ On mu odgovori: „Živoga mi

akaronskog boga?“ Zato se nećeš podići s postelje

Gospoda, i tako mi ti bio živ, neću te ostaviti.“ I

na koju si legao, već ćeš svakako umreti.“ **7** tako odu u Jerihon. **5** U Jerihonu proročki sinovi

Car ih upita: „Kakav je bio taj čovek koji vas je

pristupe Jeliseju i upitaju ga: „Zar ne znaš da će

sreća i rekao vam to?“ **8** Oni mu rekoše: „Imao je

Gospod danas uzeti tvoga gospodara od tebe?“

ogrtač od dlake i kožni pojaz oko bokova.“ On

On odgovori: „I ja to znam; tiho.“ **6** Ilija mu

reče: „To je Ilij Tesvičanin!“ **9** Tada je poslao

reče: „Ostani ovde, jer me je Gospod poslao na

zapovednika nad pedeset sa pedeset ljudi. Kad

Jordan.“ Jelisej odgovori: „Živoga mi Gospoda,

je došao k njemu, Ilija je sedeо na vrhu brda.

i tako mi ti bio živ, neću te ostaviti.“ Tako su

Zapovednik reče: „Božiji čoveče, u ime cara, obojica otišla. **7** Pošlo je i pedeset od proročkih

silazi!“ **10** Ilija mu odgovori: „Ako sam zaista

sinova. Oni su stajali podalje, a njih dvojica su

Božiji čovek, neka se spusti organj s neba i neka

stajali kod Jordana. **8** Tada je Ilija uezao svoj

spali i tebe i twoju pedesetoricu.“ Organj se spusti

ogrtač, smotao ga, i njime udario po vodi. Voda

s neba i proguta i njega i njegovu pedesetoricu.

se razdelila na jednu i na drugu stranu, tako da

11 Car mu je poslao drugog zapovednika nad

su njih dvojica prošli po suvom. **9** Kad su prošli,

pedeset. On je otišao i rekao mu: „Čoveče Božiji,

Ilija reče Jeliseju: „Traži nešto od mene pre nego

u ime cara, siđi odmah!“ **12** Ali Ilij odgovori:

što budem uzet.“ On mu reče: „Neka dvostruka

„Ako sam zaista Božiji čovek, neka se spusti

mera tvoga duha dođe na mene.“ **10** Ilij mu

organj s neba i neka proguta i tebe i twoju

reče: „Tražio si tešku stvar; ipak, ako me vidiš

pedesetoricu.“ I spusti se organj s neba i proguta

kad budem bio uzet od tebe, neka ti bude tako;

i njega i njegovu pedesetoricu. **13** Tada je [car]

ako ne [budeš video], onda se to neće dogoditi.“

poslao trećeg zapovednika nad pedeset. Treći

Dok su oni tako hodali i razgovarali, pojave

zapovednik nad pedeset se pope, pade ničice

se ognjene kočije i ognjeni konji i dođu između

pred Ilijom i zamoli ga: „Božiji čoveče, neka

njih, pa u vihoru odnesu Iliju na nebo. **12** Kad je

moj život i životi ovih pedeset twojih slugu

to Jelisej video, povikao je: „Oče moj, oče moj,

budu dragoceni u twojim očima. **14** Eto, vatra

kočije i konjanici Izrailjevi!“ I nije ga više video.

se spustila s neba i progutala dva zapovednika

Zatim je uezao njegov ogrtač i poderao ga na dva

nad pedeset i njihovu pedesetoricu. Stoga neka

dela. **13** Onda je podigao Ilijin ogrtač, koji je spao

moj život bude dragocen u twojim očima.“ **15** s njega, pa se vratio i stao na obalu Jordana. **14**

Tada Andeo Gospodnji reče Iliju: „Siđi s njim; Tada je uezao Ilijin ogrtač, koji je spao s njega, i

ne boj ga se.“ On ustane i ode s njim k caru, **16** udario po vodi. Rekao je: „Gde je Gospod, Bog

i reče mu: „Govori Gospod: 'Zato što si poslao Ilijin?“ Udario je po vodi i voda se razdelila na

glasnike da pitaju Velzevuva, akaronskog boga, jednu i na drugu stranu. Jelisej prođe. **15** Proročki

kao da nema Boga u Izrailju čiju bi reč potražio, nećeš ustati sa postelje na koju si legao, nego ćeš jamačno umreti.“ **17** Tako je umro po reči Gospodnjoj, kao što je rekao Ilij. Umesto njega se zacario Joram u drugoj godini cara Jorama, sina Josafata, cara Judinog, jer nije imao sina. **18** Ostala Ohozijina dela koja je učinio, nisu li zapisana u Knjizi dnevnika careva izrailjskih?

2 Kad je bilo vreme da Gospod uzme Iliju u nebo, Ilij i Jelisej su otišli iz Galgala. **2** Ilij

reče Jeliseju: „Ostani ovde, jer me je Gospod poslao u Vetiču.“ Jelisej mu reče: „Živoga mi

Gospoda, i ti da si mi živ, neću te ostaviti.“ Tako svakako umreti.“ **1** Ilij ode.

5 Kad su se glasnici odu dole u Vetiču, **3** A proročki sinovi, koji su

vratili k caru, on ih upita: „Zašto ste se vratili?“ **6** bili u Vetiču, izdu pred Jeliseja i reknu mu:

Oni mu odgovorile: „Sreća nas je jedan čovek, koji

nam je rekao: 'Idite, vratite se k caru koji vas je

gospodara od tebe?'“ On reče: „I ja znam; tiho.“ **4**

poslao i recite mu: ovako kaže Gospod: zar nema

Ilij reče Jeliseju: „Ostani ovde, jer me je Gospod

Boga u Izrailju, te šalje ljude da pitaš Velzevuva,

poslao u Jerihon.“ On mu odgovori: „Živoga mi

akaronskog boga?“ Zato se nećeš podići s postelje

Gospoda, i tako mi ti bio živ, neću te ostaviti.“ I

na koju si legao, već ćeš svakako umreti.“ **7** tako odu u Jerihon. **5** U Jerihonu proročki sinovi

Car ih upita: „Kakav je bio taj čovek koji vas je

pristupe Jeliseju i upitaju ga: „Zar ne znaš da će

sreća i rekao vam to?“ **8** Oni mu rekoše: „Imao je

Gospod danas uzeti tvoga gospodara od tebe?“

ogrtač od dlake i kožni pojaz oko bokova.“ On

On odgovori: „I ja to znam; tiho.“ **6** Ilij mu

reče: „To je Ilij Tesvičanin!“ **9** Tada je poslao

reče: „Ostani ovde, jer me je Gospod poslao na

zapovednika nad pedeset sa pedeset ljudi. Kad

Jordan.“ Jelisej odgovori: „Živoga mi Gospoda,

je došao k njemu, Ilij je sedeо na vrhu brda.

i tako mi ti bio živ, neću te ostaviti.“ Tako su

Zapovednik reče: „Božiji čoveče, u ime cara, obojica otišla. **7** Pošlo je i pedeset od proročkih

silazi!“ **10** Ilij mu odgovori: „Ako sam zaista

sinova. Oni su stajali podalje, a njih dvojica su

Božiji čovek, neka se spusti organj s neba i neka

stajali kod Jordana. **8** Tada je Ilij uezao svoj

spali i tebe i twoju pedesetoricu.“ Organj se spusti

ogrtač, smotao ga, i njime udario po vodi. Voda

s neba i proguta i njega i njegovu pedesetoricu.

se razdelila na jednu i na drugu stranu, tako da

11 Car mu je poslao drugog zapovednika nad

su njih dvojica prošli po suvom. **9** Kad su prošli,

pedeset. On je otišao i rekao mu: „Čoveče Božiji,

Ilij reče Jeliseju: „Traži nešto od mene pre nego

u ime cara, siđi odmah!“ **12** Ali Ilij odgovori:

što budem uzet.“ On mu reče: „Neka dvostruka

„Ako sam zaista Božiji čovek, neka se spusti

mera tvoga duha dođe na mene.“ **10** Ilij mu

organj s neba i neka proguta i tebe i twoju

reče: „Tražio si tešku stvar; ipak, ako me vidiš

pedesetoricu.“ I spusti se organj s neba i proguta

kad budem bio uzet od tebe, neka ti bude tako;

i njega i njegovu pedesetoricu. **13** Tada je [car]

ako ne [budeš video], onda se to neće dogoditi.“

poslao trećeg zapovednika nad pedeset. Treći

Dok su oni tako hodali i razgovarali, pojave

zapovednik nad pedeset se pope, pade ničice

se ognjene kočije i ognjeni konji i dođu između

pred Ilijom i zamoli ga: „Božiji čoveče, neka

njih, pa u vihoru odnesu Iliju na nebo. **12** Kad je

moj život i životi ovih pedeset twojih slugu

to Jelisej video, povikao je: „Oče moj, oče moj,

budu dragoceni u twojim očima. **14** Eto, vatra

kočije i konjanici Izrailjevi!“ I nije ga više video.

se spustila s neba i progutala dva zapovednika

Zatim je uezao njegov ogrtač i poderao ga na dva

nad pedeset i njihovu pedesetoricu. Stoga neka

dela. **13** Onda je podigao Ilijin ogrtač, koji je spao

moj život bude dragocen u twojim očima.“ **15** s njega, pa se vratio i stao na obalu Jordana. **14**

Tada Andeo Gospodnji reče Iliju: „Siđi s njim; Tada je uezao Ilijin ogrtač, koji je spao s njega, i

ne boj ga se.“ On ustane i ode s njim k caru, **16** udario po vodi. Rekao je: „Gde je Gospod, Bog

i reče mu: „Govori Gospod: 'Zato što si poslao Ilijin?“ Udario je po vodi i voda se razdelila na

glasnike da pitaju Velzevuva, akaronskog boga, jednu i na drugu stranu. Jelisej prođe. **15** Proročki

sinovi iz Jerihona koji su ga posmatrali izdaleka, Edomskom pustinjom, sve dok nije nestalo vode rekoše: „Ilijin duh je počinuo na Jeliseju!“ Kad i za vojsku i za stoku koja je išla s njima. **10** su došli da se sretnu s njim, poklonili su mu Tada reče car izrailjski: „Aav! Gospod je sabrao se licem do zemlje. **11** Tada mu rekoše: „Evo, ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima.“ tvoje sluge imaju pedeset jakih ljudi sa sobom, **12** Josafat reče: „Zar nema nijednog proroka da idu i potraže tvoga gospodara. Možda ga je Gospodnjeg da upitamo Gospoda?“ Jedan od Duh Gospodnji bacio na neku planinu, ili u neku slugu cara izrailjskog odgovori: „Tu je Jelisej, dolinu.“ On reče: „Ne šaljite ih.“ **13** Oni su tako sin Safatov, koji je sipao vodu na Ilijine ruke.“ navalili na njega, da mu je bilo neprijatno. Onda **14** Josafat reče: „Reč je Gospodnja s njim.“ Car im je rekao: „Pošaljite ih.“ Poslali su pedeset izrailjski i Josafat, car Judin, i car edomske odu ljudi, koji su tražili tri dana, ali ga nisu našli. dole k njemu. **15** Jelisej odgovori caru izrailjskom: **16** Kad su se vratili k njemu, koji je ostao u „Šta ja imam s tobom? Idi k prorocima svoga Jerihonu, on im reče: „Zar vam nisam rekao da oca i prorocima svoje majke.“ Car izrailjski mu ne idete?“ **17** Ljudi iz grada rekoše Jeliseju: „Kao reče: „Nemoj tako, jer je Gospod sabrao ova tri što moj gospodar vidi, grad je dobar za život, cara da ih preda u ruke Moavcima.“ **18** Jelisej ali je voda loša, a zemlja jalova.“ **19** Jelisej reče: reče: „Živoga mi Gospoda, Boga nad vojskama, „Donesite mi novu činiju.“ Oni mu donesoše. kome služim; da nemam obzira prema Josafatu, **20** On ode do izvora, baci u njega soli i reče: caru Judinom, ne bih te ni pogledao. **21** A sada „Govori Gospod: 'Isceljujem ovu vodu, da od nje mi dovedite svirača.“ Dok je svirač svirao, spusti više ne dođe ni smrти ni jalovosti.“ **22** Voda je se ruka Gospodnja na njega, **23** i on reče: „Govori postala zdrava sve do danas, prema reči koju je Gospod: 'Iskopajte u ovoj dolini mnogo jama. **24** reka Jelisej. **25** Odande je otišao u Vetylj. Dok je Jer govori Gospod: nećete videti ni vetra ni kiše, hodao putem, iz grada su izašli neki mali dečaci a ovaj će se potok napuniti vodom, pa ćete piti i rugali mu se govoreći: „Penji se, čelo! Penji se, i vi i vaša stoka i vaša tegleća stoka. **26** A to je čelo!“ **27** On se okrenuo, pogledao ih i prokleo ih u ime Gospodnje. Tada su iz šume izašle dve medvedice i rastrgle četrdeset dva dečaka. **28** Odatle je otišao na goru Karmil, pa se zatim vratio u Samariju.

3 Joram, sin Ahavov, se zacario nad Izrailjem u Samariji u osamnaestoj godini Josafata, cara Judinog. Vladao je dvanaest godina. **2** Činio je što je zlo u Gospodnjim očima, ali ne kao njegov otac i njegova majka, jer je uklonio Valov stub, koji je njegov otac napravio. **3** Ipak, on se držao greha Jerovoama, sina Navatovog, koji je naveo Izrailj na greh; nije se odvojio od njih. **4** A Misa, car moavski, bio je stočar. On je isporučivao danak caru izrailjskom od stotinu hiljada jaganjaca i vunu od stotinu hiljada ovnova. **5** Ali kad je Ahav umro, car moavski se pobunio protiv cara izrailjskog. **6** Car Joram je još istog dana otišao iz Samarije i sabrao sav Izrailj. **7** Tada je poslao poruku Judinom caru Josafatu: „Moavski car Misa se pobunio protiv mene. Hoćeš li poći sa mnom u rat na Moav?“ On odgovori: „Poći ću. Ja sam kao ti, moj je narod kao tvoj narod, i moji konji kao tvoji konji.“ **8** Još upita: „Kojim ćemo putem poći?“ Joram odgovori: „Putem kroz Edomsku pustinju.“ **9** Tako odu car izrailjski, car Judin i car edomski. Sedam su dana tumarali

Jer govorili Gospod: nećete videti ni vetra ni kiše, on predati Moavce u vaše ruke. **10** Kad osvojite sve najbolje gradove, oborite svako plodonosno drvo i zatrpanjte sve izvore, a svaku dobru njivu uništite kamenjem.“ **11** Sledeećeg jutra kad su prineli prinos, poteče voda iz pravca Edoma, tako da je sva zemlja bila puna vode. **12** Kad su Moavci čuli da su carevi krenuli u boj protiv njih, pozvali su svakog ko je stasao za oružje, pa su se postavili na granicu. **13** Ujutro, kad su ustali, sunce je bljeskalo po vodi; Moavcima se izdaleka učinilo da je voda crvena kao krv. **14** Tada rekoše: „To su se carevi pobili i poklali među sobom. Stoga, na plen, Moavci!“ **15** Ali kad su došli u izrailjski tabor, Izrailjci se digoše i udariše na Moavce, te oni pobegoše pred njima. Ušavši u Moav, nastavili su da tuku Moavce. **16** Uništili su gradove, a svaki čovek je bacio kamen na svaku dobru njivu, te je bila zasuta. Zatrpani su svaki izvor i oborili svako plodonosno drvo. Ostavili su samo zidine Kir-Areseta. Strelci s pračkama su ga opkolili i počeli da ga gađaju. **17** Kad je car moavski video da se bitka okrenula protiv njega, uzeo je sedam stotina ljudi vičnih maču da se probije do cara edomskog, ali nisu uspeli. **18** Zatim je uzeo svoga sina prvenca, koji je trebalo da se zacari na njegovo mesto, i prineo ga na žrtvu svespalnicu. Izrailjce je obuzeo veliki bes,

te su se povukli od njega i vratili se u svoju krilu do podneva, a zatim je umro. **21** Tada je zemlju.

4 Žena jednog od proročkih sinova zavapi

Jeliseju: „Tvoj sluga je umro a ti znaš da se tvoj sluga bojao Gospoda. A sad je došao zajmodavac da odvede moja dva sina da mu budu robovi.“

2 Jelisej joj odgovori: „Šta da uradim za tebe? Šta imаш u kući?“ Ona reče: „Tvoja sluškinja

nema ništa u kući osim jednog krčaga ulja.“ **3** On joj reče: „Idi i pozajmi prazne posude od svih svojih suseda; neka ih ne bude malo. **4** Zatim uđi i zatvori vrata za sobom i za svojom decom, pa nalivaj ulje u sve te posude; i kako se koji napuni, ti ga skloni.“ **5** Ona ode od njega, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima. Oni su joj donosili posude, a ona je nalivala u njih. **6** Kad su sve posude bile pune, ona reče svom sinu: „Donesi mi još posuda.“ Ali on joj reče: „Nema više posuda.“ Tada je ulje stalo. **7** Ona dođe i reče to čoveku Božijem, a on joj reče: „Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug; ti i tvoji sinovi ćete živeti od onoga što ostane.“ **8** Jednog dana je Jelisej prolazio kroz Sunem. Tamo je živila jedna bogata žena, koja ga je molila da jede kod nje. I tako, kad god je prolazio, svraćao bi tamo na obed. **9** Ona reče svom mužu: „Evo, znam da je čovek koji stalno prolazi ovuda sveti Božiji čovek. **10** Hajde da mu napravimo malu sobu na krovu, i da mu namestimo ležaj, sto, stolicu, i svećnjak, da se smesti tamo kad god svrati kod nas.“ **11** Jednog dana kad je došao, otisao je u gornju sobu i legao tamo. **12** On reče svome sluzi Gijeziju: „Pozovi onu Sunamku.“ Kad ju je pozvao, ona je stala pred njega. **13** Tada mu reče: „Evo, bacila si se u toliku brigu zbog nas. Šta da učinimo za tebe? Hoćeš li da se zauzmem za tebe kod cara, ili zapovednika vojske?“ Ona odgovori: „Živim među svojim narodom.“ **14** Jelisej upita: „Šta bi moglo da se učini za nju?“ Gijezije reče: „Ona nema sina, a muž joj je star.“ **15** [Jelisej] reče: „Pozovi je.“ Kad ju je pozvao, stala je na vrata. **16** Tada joj je rekao: „Dogodine u ovo vreme držaćeš sina u naručju.“ Ona reče: „Neka moj gospodar, čovek Božiji, ne zavarava svoju sluškinju.“ **17** Ipak, žena je zatrudnela i rodila sina dogodine u to vreme, kao što joj je Jelisej rekao. **18** Dete je poraslo. Jednog dana je otisao svome ocu sa žeteocima. **19** Tada se požalio svome ocu: „Moja glava, moja glava!“ Otac je rekao jednom momku: „Odnesi ga njegovoj majci.“ **20** On ga je poneo i doneo ga njegovoj majci. On je sedeо u njenom

krilu do podneva, a zatim je umro. **21** Tada je otišla i položila ga na krevet čoveka Božijeg. Zatim je zatvorila vrata za sobom i izašla. **22**

Onda je pozvala svoga muža i rekla: „Pošalji mi, molim te, jednog momka i jednog magarca, da brzo odem kod čoveka Božijeg i da se vratim.“

23 On je upita: „Zašto danas hoćeš da ideš kod njega? Nije ni mladina, ni subota.“ Ona reče: „Sve je u redu.“ **24** Kad je osedlala magarca, rekla je momku: „Povedi, i kreći! Ne usporavaj radi mene, osim ako ti kažem.“ **25** Ona ode i dode k čoveku Božijem na goru Karmil. Kad ju je čovek Božiji video izdaleka, rekao je svome sluzi Gijeziju: „Eno one Sunamke! **26** Požuri joj sad u susret i pitaj je: 'Jesi li dobro? Da li ti je muž dobro? Da li ti je dete zdravo?'“ Ona reče: „Sve je u redu.“ **27** Kad je došla k čoveku Božijem na goru, uhvatila se za njegove noge. Gijezije priđe da je odmakne, ali mu čovek Božiji reče:

„Pusti je, jer joj je duša ogorčena, a Gospod je to sakrio od mene; nije mi rekao.“ **28** Ona reče:

„Jesam li tražila sina od moga gospodara? Zar ti nisam rekla: 'Ne obmanjuj me!'?“ **29** Jelisej reče Gijeziju: „Opaši se, uzmi moj štap i idi. Ako te neko sretne, ne pozdravljam ga, a ako te neko pozdravi, ne odgovaraj mu. Zatim stavi moj štap dečaku na lice.“ **30** Dečakova majka reče: „Živoga mi Gospoda i tvoga mi života, neću te ostaviti.“

Tako on ustane i pode za njom. **31** A Gijezije pode ispred njih i stavi štap na dečakovo lice, ali nije bilo ni glasa, ni znaka života. On se vrti. Kad se sreo s Jelisejem rekao mu je: „Dečak se nije probudio.“ **32** Jelisej uđe u kuću, a ono, na njegovoj postelji leži mrtav dečak. **33** Pošto je ušao, zatvorio je vrata pred ono dvoje, pa se pomolio Gospodu. **34** Onda je stao na postelju, legao na dečaka, i metnuo svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, i svoje dlanove na njegove dlanove. I dok je tako bio ispružen nad dečakom, ugrejalo se dečakovo telo. **35** Zatim je ustao i prošetao se gore-dole po kući, pa je stao na postelju i ispružio se nad dečakom. Tada dečak kihnu sedam puta i otvorili oči. **36** Zatim pozva Gijeziju i reče: „Pozovi onu Sunamku.“ On je pozva. Kad je došla k njemu, on joj reče: „Uzmi svoga sina.“ **37** Ona uđe, pade pred njegove noge, pokloni mu se do zemlje, uze svoga sina i izđe. **38** Jelisej se vratilo u Galgal. A bila je glad u zemlji. Dok su proročki sinovi sedeli pred njim, on reče svome sluzi: „Pristavi veliki lonac i skuvaj varivo za proročke sinove.“ **39** Jedan od njih ode u polje da nabere bilja i nađe divlju lozu. Nabralo je s nje

divljih plodova i njima napunio svoj plašt. Kad od svih izrailjskih voda? Nisam li mogao da se se vratio, nasekao ih je u lonac s varivom, ne okupam u njima i budem čist?!“ On se okrenu i značiti kakvi su. **40** Naliju oni čorbu ljudima, ali ode besan. **13** No, njegove sluge mu pristupiše i čim su počeli da jedu, počnu da viču, govoreći: rekoše: „Oče moj, da ti je prorok rekao da uradiš „Smrt je u loncu, čoveče Božiji!“ I nisu mogli da nešto veliko, zar ne bi to uradio? Nećeš li pre jedu. **41** On reče: „Dajte brašno ovamo!“ Onda je uraditi to što ti je rekao: ‘Okupaj se i bićeš čist!“ bacio brašno u lonac i rekao: „Naspite narodu da **14** On siđe i zagnjuri sedam puta u Jordan po reči jede.“ I ništa više štetnog nije bilo u loncu. **42** čoveka Božijeg, i telo mu se obnovi, te postade Neki čovek dođe iz Vet-Salisa i donese čoveku čisto kao telo mладог momka. **15** Tada se vratio k Božnjem dvadeset ječmenih hlebova od prvine čoveku Božnjem sa svom svojom pratnjom; ušao plodova, i nešto svežeg klasja žita u torbi. Rekao je i stao pred njega, rekavši: „Evo, sada znam da je: „Daj ljudima da jedu.“ **43** Njegov sluga reče: nema drugog Boga na svoj zemlji, osim u Izraelju. „Kako da iznesem ovo pred stotinu ljudi?“ Jelisej Stoga primi dar od svoga sluge.“ **16** Jelisej reče: reče: „Daj narodu da jede, jer govori Gospod: „Živoga mi Gospoda kome služim, neću uzeti 'Ješće i preostaće.“ **44** Tada je izneo pred njih, ništa!“ Naman je navaljivao na njega da uzme, pa su jeli, i još im je ostalo, po reči Gospodnjoj.

5 Naman, zapovednik vojske aramejskog cara, bio je čovek od velikog značaja za svoga gospodara; cenio ga je, jer je preko njega Gospod davao pobjede Aramejcima. Ali iako je bio veliki ratnik, bio je gubavac. **2** Jednom kad su Arameci izvršili upad, doveli su iz izraelske zemlje mlađu devojku; ona je posluživala Namanovu ženu. **3** Ona reče svojoj gospodaricu: „O, samo kad bi moj gospodar otišao proroku u Samariji! On bi ga iscelio od gube.“ **4** Naman ode i javi to svome gospodaru, govoreći: „Tako i tako je rekla devojka iz izraelske zemlje.“ **5** Aramejski car reče: „Idi onda, a ja će poslati pismo izraelskom caru.“ On ode i ponese sa sobom deset talanata srebra, šest hiljada šekela zlata, i deset pari odeće. **6** Sa sobom je doneo pismo izraelskom caru u kome je pisalo: „Sa ovim pismom ti šaljem i svoga slugu Namana da ga isceliš od gube.“ **7** Kad je izraelski car pročitao pismo, razderao je svoju odeću i rekao: „Zar sam ja Bog, da mogu da usmrćujem i oživiljavam, te mi ovaj šalje pismo da iscelim čoveka od gube? Pogledajte kako traži povod da me izazove!“ **8** Kad je Jelisej, čovek Božji, čuo da je izraelski car razderao svoju odeću, poslao je poruku caru: „Zašto si razderao svoju odeću? Neka dođe k meni, da zna da ima prorok u Izraelju.“ **9** Naman dođe sa svojim konjima i kočijama, i stane kod vrata Jelisejeve kuće. **10** A Jelisej mu posla glasnika: „Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu, i obnoviće se tvoje telo, pa ćeš biti čist.“ **11** Ali Naman se naljuti, ode i reče: „Ja sam mislio da će on izaći k meni, stati i privzati ime Gospoda, Boga svoga, i da će mahnuti rukom nad [obolelim] mestom i isceliti me od gube! **12** Nisu li Avana i Farfar, damaštanske reke, bolje

neka se tvome sluzi da toliko zemlje koliko dve mazge mogu da ponesu, jer tvoj sluga neće više prinositi svespalnice i žrtve drugim bogovima, osim Gospodu. **18** Ipak, neka Gospod oprosti ovo svome sluzi: kad moj gospodar ulazi u Rimonov hram da se tamo pokloni, i on se osloni na moju ruku, tako da i ja moram da se poklonim u Rimonovom hramu – kad se, dakle, poklonim u Rimonovom hramu, neka to Gospod oprosti svome sluzi.“ **19** On odgovori: „Idi s mirom.“ Ali kad je Naman malo odmakao, **20** Gijezije, sluga Jeliseja, čoveka Božnjeg, reče u себи: „Moj gospodar je olako pustio tog Namana Aramejca, pošto nije uzeo od njega ništa od onoga što je doneo.“ **21** Tada je Gijezije pohitao za Namanom. Kad je Naman video da neko trči za njim, sišao je sa svoje kočije da ga dočeka, i rekao mu: „Je li sve u redu?“ **22** On odgovori: „U redu je. Moj gospodar me je poslao da kažem: 'Evo, baš sad su mi došla dva momka od proročkih sinova iz Jefremove gore. Daj, molim te, za njih jedan talanat srebra i dva para odeće.“ **23** Naman reče: „Uzmi i dva talanta.“ I pošto je navaljivao na njega da uzme, zavezao mu je dva talanta srebra u dve vreće i dva para odeće. Zatim mu je dao dva momka, koji su ih nosili pred njim. **24** Kad je došao do brda, uzeo ih je od njih i sklonio u kuću. Potom je poslao ljude, i oni odu. **25** Onda je došao i stao pred svoga gospodara. „Gde si bio, Gijezije?“ – upita ga Jelisej. On odgovori: „Tvoj sluga nije nikud išao.“ **26** Jelisej mu reče: „Nije li moje srce bilo tamo kad je čovek sišao sa svoje kočije da te dočeka? Zar je ovo vreme da se uzme srebro i da se stekne odeća, maslinjaci i vinogradi, sitna i krupna stoka, i sluge i sluškinje? **27** Zato će se Namanova guba

prilepiti za tebe i za tvoje potomstvo do veka.“ 21 Gijezije ode od njega gubav, [beo] kao sneg.

6 Proročki sinovi rekoše Jeliseju: „Pogledaj, mesto gde živimo pred tobom je veoma skućeno za nas. 2 Hajde da odemo do Jordana, gde će svako od nas uzeti po jedan balvan, da napravimo sebi mesto za život.“ On reče: „Podite!“ 3 Jedan od njih reče: „Hoćeš li i ti poći sa svojim slugama?“ On odgovori: „Poći ću.“ 4 On pade s njima. Kad su došli na Jordan, posekli su drva. 5 Međutim, dok je jedan obarao balvan, sekira padne u vodu. On povika i reče: „Avaj, gospodaru, a još je bila pozajmljena!“ 6 Čovek Božiji upita: „Gde je pala?“ Kad su mu pokazali mesto, odsekao je prut i bacio ga tamu, i učinio da sekira ispliva. 7 Zatim je rekao: „Izvadite je.“ Čovek pruži ruku i uzme je. 8 Aramejski car je bio u ratu sa Izrailjem. On se posavetovao sa svojim slugama i rekao: „Utaboriću se na tom i tom mestu.“ 9 Ali čovek Božiji posla poruku caru izrailjskom: „Pazi se da ne prođeš tim mestom, jer Aramejci silaze onamo.“ 10 Car izrailjski je poslao ljude na mesto za koje mu je rekao čovek Božiji. On ga je upozoravao, te se car izrailjski čuvao; a to se nije dogodilo samo jednom ili dvaput. 11 Aramejski car se veoma uznemirio zbog toga. Okupio je svoje služe i rekao im: „Zar mi nećete reći ko je od nas na strani izrailjskog cara?“ 12 Jedan od njegovih slугa mu reče: „Nije niko, gospodaru moj care. Nego to prorok Jelisej u Izraelju javlja izrailjskom caru i stvari koje ti izgovoriš u svojoj spavaćoj sobi.“ 13 Car reče: „Podite i vidite gde je, a ja ću poslati ljude da ga uhvate.“ Bilo mu je javljeno: „Eno ga u Dotanu!“ 14 Tada je poslao konje, bojna kola i veliku vojsku. Došli su noću i opkolili grad. 15 Kad je sluga čoveka Božijeg ustao rano ujutro i izašao, gle, vojska s konjima i bojnim kolima opkolila grad. Sluga reče: „Jao, gospodaru, šta da radimo?!“ 16 A on reče: „Ne boj se, jer ima ih više s nama, nego s njima.“ 17 Tada se Jelisej pomolio: „Gospode, otvori mu oči da vidi.“ Gospod je otvorio oči sluzi, te je video da je gora oko Jeliseja puna konja i vatrenih kočija. 18 Kad su [Aramejci] sišli k njemu, Jelisej se pomolio Gospodu: „Udari ovaj narod slepilom!“ I udari ih slepilom po reči Jelisejevoj. 19 Tada im Jelisej reče: „Ovo nije put i ovo nije grad. Podite za mnom i ja ću vas odvesti čoveku koga tražite.“ Ali odveo ih je u „Gospode, otvori im oči da vide!“ Gospod im je

otvorio oči, pa su videli da su usred Samarije. 21 Kad ih je car izrailjski ugledao, on reče Jeliseju: „Oče moj, hoću li ih pobiti?“ 22 On reče: „Nećeš ih pobiti! Zar da pobiješ zarobljenike mačem i lukom? Iznesi pred njih hleb i vodu, neka jedu i piju, a onda neka idu svome gospodaru.“ 23 Car im je pripremio veliku gozbu. Kad su jeli i pili, poslao ih je nazad, te su otišli svome gospodaru. Aramejske čete nisu više upadale u izrailjsku zemlju. 24 Posle nekog vremena, aramejski car Ven-Adad, skupi svu svoju vojsku, pa krene i opkoli Samariju. 25 U Samariji je zbog opsade zavladata velika glad. Jedna magareća glava se prodavala za osamdeset srebrnih [šekela], a četvrtina kava golubijeg izmeta za pet srebrnih [šekela]. 26 Kad je izrailjski car prolazio pokraj zidina, jedna žena povika k njemu: „Pomagaj, gospodaru moj care!“ 27 On reče: „Ako ti Gospod ne pomaže, kako ću ti ja pomoći? Nećim sa gumna, ili iz kace? 28 Kakva te muka muči?“ – upita car. Žena odgovori: „Ova žena mi je rekla: 'Daj svoga sina da ga pojedemo danas, a moga sina ćemo pojesti sutra.' 29 Tako smo skuvali mog sina i pojele ga. Ali kad sam joj sledećeg dana rekla: 'Daj tvoga sina da ga pojedemo', ona je sakrila svoga sina.“ 30 Kad je car čuo reči ove žene, on razdra svoju odeću. Kad je hodao po zidinama, narod je video da ispod, na svom telu, nosi kostret. 31 On reče: „Neka mi Bog učini tako, i još više, ako danas glava Safatovog sina Jeliseja ostane na njemu!“ 32 A Jelisej je sedeo u svojoj kući zajedno sa starešinama. Car je poslao čoveka pred sobom, ali pre nego što je glasnici došao k njemu, on reče starešinama: „Vidite li da je onaj krvnik poslao nekoga da mi odseče glavu? Pazite! Kad glasnici dođe, vi zatvorite vrata i odbijte ga od vrata. Ne čuje li se to korak njegovog gospodara za njim?“ 33 Dok je on još govorio, gle, glasnici sиде k njemu i reče: „Ova nevolja je od Gospoda! Čemu još da se nadam od Gospoda?“

7 Tada Jelisej reče: „Čujte reč Gospodnju: Govori Gospod: 'Sutra u ovo vreme mera brašna će se prodavati za šekel, a dve mere ječma za šekel, na vratima Samarije.'“ 2 A kapetan na čiju se ruku car oslanjao odgovori čoveku Božijem: „Čak i da Gospod napravi okna na nebesima, može li se to dogoditi?“ [Prorok] odgovori: „Evo, videćeš to svojim očima, ali od toga nećeš jesti.“ 3 A na gradskim vratima su bila četiri gubavca. Oni

dok ne umremo? **4** Ako kažemo: hajdemo u ječma za šekel“, **19** taj kapetan je odgovorio grad – u gradu je glad; pomrećemo tamо. Ako čoveku Božijem: „Čak i da Gospod napravi okna ostanemo ovde, svejedno ćemo pomreti. Stoga, na nebesima, može li se to dogoditi?“ Njemу je podimo u aramejski tabor, pa ako nas ostave u prorok odgovorio: „Evo, videćeš to svojim očima, životu, živećemo, a ako nas ubiju, umrećemo.“ **5** ali od toga nećeš jesti.“ **20** To mu se i dogodilo; Dignu se oni u predvečerje i dođu u aramejski tabor. Kad su došli do ruba aramejskog tabora, tamo nije bilo nikoga. **6** Naime, Gospod je učinio da se u aramejskom taboru čuje tutnjava bojnih kola i topot konja – buka velike vojske, tako da su rekli jedan drugome: „Evo, car izrailski je unajmio careve hetitske i careve egipatske da nas napadnu!“ **7** Digli su se i pobegli u predvečerje, napustivši svoje šatore, konje, i magarce; ostavili su tabor kakav jeste, i pobegli da spasu себи život. **8** Kad su oni gubavci došli na rub tabora, ušli su u jedan šator, pa su jeli i pili. Poneli su odande srebra, zlata i odeće, te su otišli i sakrili ih. Potom su se vratili i ušli u drugi šator, odneli stvari i sakrili ih. **9** Tada rekoše jedan drugom: „Ne činimo dobro. Ovo je dan dobrih vesti, a mi čutimo! Ako budemo čekali do jutra, navući ćemo krivicu na sebe. Stoga, podimo sad i javimo ovo carevom domu.“ **10** Kad su došli, pozvali su gradsku stražu i javili im: „Ušli smo u aramejski tabor, a tamo ni žive duše, ni ljudskog glasa; samo privezani konji i magarci, a šatori ostavljeni kakvi jesu.“ **11** Stražari pozovu i jave vest carevom domu. **12** Car ustade noću i reče svojim slugama: „Reći ću vam šta su nam Aramejci spremili. Oni znaju da gladujemo, pa su izašli iz tabora da se sakriju napolju, misleći: 'Kad izađu iz grada, mi ćemo ih pohvatati žive i ući u grad.'“ **13** Jedan od njegovih slugu reče: „Neka ljudi uzmu onih pet preostalih konja; i tako će proći kao sve mnoštvo konja u Izraelju, sve ono mnoštvo konja u Izraelju što je izginulo. Pošaljimo ih, pa ćemo videti.“ **14** Pošto su uzeli dvoja kola s konjima, car ih je poslao u aramejski tabor i rekao: „Idite i vidite.“ **15** Kad su došli do Jordana, sav je put bio pun odeće i opreme koje su Aramejci pobacali u žurbi. Glasnici su se vratili i javili caru. **16** Tada je narod izašao i oplenio aramejski tabor. Mera brašna prodavala se za šekel, i dve mere ječma za šekel, po reći Gospodnjoj. **17** A car je postavio na gradska vrata onog kapetana na čiju se ruku car oslanjao, ali ga je narod pregazio na vratima, te je umro, baš kako je rekao čovek Božiji kad je car došao k njemu. **18** Naime, kad je čovek Božiji rekao caru: „Sutra u ovo vreme na vratima Samarie, mera brašna će se prodavati za šekel, a dve mere

8 A Jelisej je bio rekao ženi čijeg je sina oživeo: „Spremi se i podi sa svojim domom, pa se nastani negde, jer je Gospod najavio sedam godina gladi koja će zaista doći na zemlju.“ **2** Žena se spremi i učini kako joj je čovek Božiji rekao. Otišla je sa svojim domom u filistejsku zemlju, gde je živela sedam godina. **3** Kad su se ovih sedam godina navršile, žena se vratila iz filistejske zemlje. Zatim je otišla i obratila se caru zbog svoje kuće i zemlje. **4** A car je baš razgovarao s Gijezejem, slugom čoveka Božijeg, rekavši: „Pričaj mi o svim velikim delima koje je Jelisej učinio.“ **5** Dok je on pričao caru kako je Jelisej oživeo mrtvaca, uđe žena čijeg je sina oživeo i obrati se caru zbog svoje kuće i zemlje. Gijezeje reče: „Gospodaru moj care, to je ona žena čijeg je sina oživeo Jelisej!“ **6** Kad ju je car pitao o tome, ona mu je ispričala. Car joj je, zatim, dao jednog dvoranina i rekao: „Vrati joj svu njenu imovinu, i sav prihod od zemlje od dana kad je otišla sa zemlje do sada.“ **7** Jelisej dođe u Damask. Tada javiše aramejskom caru, Ven-Adadu, koji je bio bolestan: „Došao je čovek Božiji ovamo.“ **8** Car reče Azailu: „Ponesi sa sobom dar i sastani se sa čovekom Božnjim, pa upitaj Gospoda preko njega: 'Hoću li ozdraviti od ove bolesti?'“ **9** Azailo oda da se sastane s njim. Sa sobom je poneo dar i svakojaka dobra Damaska, natovarena na četrdeset kamila. Kad je stigao, stao je pred njega i rekao: „Tvoj sin, Ven-Adad, car aramejski, poslao me je k tebi da pita: 'Hoću li ozdraviti od ove bolesti?'“ **10** Jelisej mu reče: „Idi i reci mu: 'Sigurno ćeš ozdraviti', ali mi je Gospod otkrio da će sigurno umreti.“ **11** Prorok je okrenuo svoj pogled i zagledao se u njega, dok ovome nije postalo neprijatno. Tada čovek Božiji zaplaka. **12** Azailo upita: „Zašto moj gospodar plache?“ On odgovori: „Zato što znam kako će zlo učiniti Izrajljcima: paliceš njihove tvrdave, ubijačeš njihove mladiće mačem, razbijačeš njihovu nejač, i parati njihove trudne žene.“ **13** Azailo odgovori: „Kako bi tvoj sluga, tek samo pas, mogao da učini tako veliku stvar?“ Jelisej odgovori: „Gospod mi je otkrio da ćeš ti biti car nad Aramom.“ **14** On ode od Jeliseja i dođe svome gospodaru,

koji ga upita: „Šta ti je Jelisej rekao?“ On reče: ulja, izlij mu je na glavu i reci: 'Govori Gospod: „Rekao mi je da ćeš jamačno ozdraviti.“ **15** pomazujem te za cara nad Izrailjem.' Onda otvori Međutim, sledećeg dana je Azailo uzeo komad vrata i beži; ne zadržavaj se.“ **4** Momak, sluga platna, umiočio ga u vodu i njime pokrio carevo prorokov, ode u Ramot galadski. **5** Kad je došao, lice. Tako je car umro, a na njegovo mesto se zapovednici vojske su sedeli zajedno. On reče: zacario Azailo. **16** U petoj godini Jorama, sina „Imam poruku za tebe, zapovedniče.“ Juj reče: Ahavovog, cara izrailjskog, za vreme Josafata, „Za koga od nas?“ On odgovori: „Za tebe.“ **6** cara Judinog, nad Judom se zacario Joram, sin On ustane i udje u kuću. Tada mu momak izli Josafatov. **17** Bilo mu je trideset dve godine kad ulje na glavu i reče mu: „Govori Gospod, Bog se zacario, a vladao je osam godina u Jerusalimu. Izrailjev: 'Pomazujem te za cara nad narodom **18** On je išao stopama izrailjskih careva, kao što Gospodnjim, Izrailjem. **7** Ti ćeš istrebiti dom je činio dom Ahavov, jer mu je Ahavova čerka Ahava, svoga gospodara, da na Jezavelji osvetim bila žena. Činio je što je zlo u očima Gospodnjim. krv mojih slugu proroka, i svih slugu Gospodnjih. **19** Ipak, Gospod nije htio da uništi Judu, radi **8** Tako će propasti sav dom Ahavov. Istrebiću svoga sluge Davida, pošto mu je obećao da će Ahavu svako muško u Izraelju, kako roba tako dati svetiljku njegovim potomcima doveka. **20** U slobodnoga. **9** Učiniću sa domom Ahavovim, njegove dane se Edom pobunio protiv Jude, pa je kao sa domom Jerovoama, sina Navatovog, i sa postavio cara nad sobom. **21** Joram je otišao u domom Vase, sina Ahijinog. **10** A Jezavelju će Sior sa svim bojnim kolima. Ustao je noću i napao izjesti psi na jezraelskom polju, i niko je neće Edomce, koji su opkolili njega i zapovednike sahraniti.“ Zatim je otvorio vrata i pobegao. bojnih kola, ali mu se vojska razbežala svojim **11** Kad se Juj vratio slugama svoga gospodara, kućama. **22** Tako se Edom otrgao od Jude sve jedan ga upita: „Je li sve u redu? Zašto je taj do danas. U to vreme se pobunila i Livna. **23** ludak došao k тебi?“ On im odgovori: „Znate već Ostala Joramova dela i sve što je učinio, nije li kako ta vrsta trabunja.“ **12** Oni rekoše: „To je laž! to zapisano u Knjizi dnevnika careva Judinih? Hajde, reci nam!“ On im reče: „Rekao mi je tako i **24** Kad se Joram upokojio sa svojim precima, tako: 'Govori Gospod: pomazujem te za cara nad sahranili su ga s njegovim precima u Davidovom Izrailjem.“ **13** Oni hitro skinuše svoje ogrtače, gradu. Na njegovo mesto se zacario njegov sin prostreš pod njegove stope, te zatrubiše u Ohozija. **25** U dvanaestoj godini Jorama, sina trubu i rekoše: „Juj je postao car!“ **14** Tako se Ahava, cara izrailjskog, nad Judom se zacario Juj, sin Josafata, sina Nimsijevog, urotio protiv Ohozija, sin Jorama, cara Judinog. **26** Ohoziji Jorama. A Joram je sa svim Izrailjem branio je bilo dvadeset dve godine kad se zacario, a Ramot galadski protiv Azaila, cara aramejskog, vladao je jednu godinu u Jerusalimu. Majka mu **15** Car Joram se bio vratio u Jezrael da leči se zvala Gotolija, čerka Amrija, cara izrailjskog. rane, koje je zadobio od Aramejaca u bici sa **27** Išao je stopama doma Ahavovog, čineći što je Azailom, carem aramejskim. Juj reče: „Ako vam zlo u očima Gospodnjim, baš kao dom Ahavov, je po volji, neka niko ne pobegne iz grada da pošto je bio zet domu Ahavovom. **28** Ohozija doneše vest u Jezrael.“ **16** Juj se pope u kola i je sa Joramom, sinom Ahavovim, krenuo u rat **17** tamo. Ohozija, protiv Azaila, cara aramejskog, u Ramot galadski, car Judin, je došao u posetu Joramu. **18** Kad ali Aramejci raniše Joram. **29** Car Joram se je osmatrač na jezraelskoj kuli video Juja kako povukao u Jezrael da zaleći rane, koje je zadobio **18** Konjanik mu pođe u susret Judinog, siđe u Jezrael da vidi Joram, sina i reče: „Ovako kaže car: 'Je li sve dobro?'“ **19** Konjanik mu pođe u susret Judinog, siđe u Jezrael da vidi Joram, sina i reče: „Ovako kaže car: 'Je li sve dobro?'“ Juj mu odgovori: „Što se ti brineš da li je dobro? Podi za mnom.“ Osmatrač javi: „Glasnik je došao do njih, ali se ne vraća.“ **20** Poslao je i drugog konjanika, koji je došao k njima i rekao: „Ovako kaže car: 'Je li sve dobro?'“ Juj mu reče: „Što se ti brineš da li je dobro? Podi za mnom.“ **21** Osmatrač opet javi: „Otišao je, ali se ne vraća; a vožnja je kao vožnja Jujeva, sina Nimsijevog, jer

9 Prorok Jelisej pozva jednog od proročkih sinova i reče mu: „Opaši bokove, pa uzmi ovu bočicu ulja i idi u Ramot galadski. **2** Kad dođeš tamo, potraži Juja, sina Josafata, sina Nimsijevog. Zatim uđi i gledaj da ustane iz svoga društva, pa ga odvedi unutra u sobu. **3** Potom uzmi bočicu

Pođi za mnom.“ Osmatrač javi: „Glasnik je došao do njih, ali se ne vraća.“ **19** Poslao je i drugog konjanika, koji je došao k njima i rekao: „Ovako kaže car: 'Je li sve dobro?'“ Juj mu reče: „Što se ti brineš da li je dobro? Podi za mnom.“ **20** Osmatrač opet javi: „Otišao je, ali se ne vraća; a vožnja je kao vožnja Jujeva, sina Nimsijevog, jer

vozi kao lud.“ **21** Tada Joram reče: „Uprežl!“ Kad glavarima, starešinama i odgojiteljima Ahavovih su upregli njegova kola, Joram, car izrailjski i sinova u Samariju, govoreći: **2** „Sad, kad ovo Ohozija, car Judin, izadu svaki na svojim kolima i pismo dođe do vas, pošto ste sluge svoga podu u susret Juju. Sreli su se na njivi Navuteja gospodara, a sa vama su sinovi vašeg gospodara; Jezraelca. **22** Kad je Joram ugledao Juja, reče i pošto imate bojna kola i konje, utvrđeni grad i mu: „Je li sve dobro, Juju?“ A ovaj odgovori: oružje, **3** gledajte ko je najbolji i najdostojniji „Kako može biti dobro, dok traju mnogobrojna među sinovima vašeg gospodara, postavite ga na bludništva i vračarije tvoje majke Jezavelje?“ **23** presto njegovog oca, pa se borite za dom svoga Na to se Joram okrenu i poče da beži, govoreći gospodara.“ **4** A oni, silno uplašeni, rekoše: „Evo, Ohoziji: „Izdaja, Ohozija!“ **24** Međutim, Juj zape dva cara nisu mogla da mu se odupru; kako ćemo luk i pogodi Jorama među pleća. Strela mu je mu se mi [odupreti]?“ **5** Tada su upravitelj dvora, prošla kroz srce, te se srušio u kola. **25** Juj načelnik grada, starešine i odgojitelji poslali reče Vadekaru, svome potčinjenom: „Digni ga i poruku Juju, govoreći: „Tvoji smo podanici; baci na njivu Navuteja Jezraelca. Seti se da smo uradićemo sve što nam kažeš. Mi nećemo nikoga obojica jahali za njegovim ocem Ahavom, kad postavljati za cara; čini što ti drago.“ **6** On im je je Gospod izrekao ovo proroštvo protiv njega: napisao drugo pismo govoreći: „Ako ste uz mene, **26** ’Zbog krvi Navutejeve i krvi njegovih sinova, i ako mene slušate, uzmitе glave sinova svoga koju sam juče video, govorи Gospod, kunem gospodara i dodite k meni u Jezrael sutra u ovo se da ču ti vratiti isto na ovoj njivi – govorи doba.“ A carevi sinovi, njih sedamdeset, bili su Gospod.‘ Zato ga podigni i baci na njivu po reči sa velikašima grada, koji su ih odgajali. **7** Kad je Gospodnjoj.“ **27** Kad je to video Ohozija, car Judin, ovo pismo došlo k njima, uzelii su careve sinove i pobegao je putem za Vet-Agan. Ali, Juj krenu u poklali svih sedamdeset. Zatim su stavili njihove poteru za njim i reče: „Ubijte i njega u njegovim glave u kotarice i poslali mu u Jezrael. **8** Glasnik kolima!“ Ranili su ga na brdu Guru, koje se nalazi dođe i javi mu: „Doneli su glave carevih sinova.“ kod Jivleama. No, ipak je umakao u Megido i On reče: „Stavite ih u dve gomile na vratima, tamo umro. **28** Njegove sluge su ga odnele u neka stoje do sutra.“ **9** Ujutro je izašao, stao i Jerusalim i sahranile ga sa njegovim precima u rekao svemu narodu: „Vi niste krivi; evo, ja sam njegovom grobu u Davidovom gradu. **29** Ohozija se urotio protiv svoga gospodara i ubio ga; ali ko se zacario nad Judom jedanaeste godine Jorama, je pobio ove ovde? **10** Znajte, dakle, da ništa od sina Ahavovog. **30** Juj je, zatim, došao u Jezrael. Božije reči koju je Gospod rekao za dom Ahavov, Jezavelja je to čula, pa je namazala oči, uredila neće ostati neispunjeno. Gospod je učinio što kosu i pogledala s prozora. **31** Kad je Juj ušao je rekao preko svoga sluge Ilike.“ **11** Zatim je na vrata, ona reče: „Je li sve dobro, Zimrije, Juj pobio sve preostale od doma Ahavovog u ubico svoga gospodara?!“ **32** On podiže pogled Jezraelu, i sve njegove velikaše, bliske prijatelje i prema prozoru i reče: „Ko je sa mnom? Ko?“ sveštenike; nije mu ostavio nikoga na životu. **12** Dva, tri dvoranina su pogledala prema njemu. Potom se podigao, pa je otišao i došao u Samariju. **33** On im reče: „Bacite je dole!“ Oni su je bacili A na putu, kod Vet-Akada pastirskog, **13** Juj naide dole, a njena krv je poprskala zid i konje, koji na braću Ohozije, cara Judinog. On ih upita: „Ko su je izgazili. **34** Zatim je ušao, i pošto je jeo i ste?“ Oni odgovoriše: „Mi smo Ohozijina braća i pio, rekao je: „Pobrinite se za tu prokletnicu i idemo da pozdravimo careve i caričine sinove.“ sahranite je, jer je bila carska čerka.“ **35** Ali kad **14** Ali on reče: „Pohvatajte ih žive!“ Pohvatali su su otišli da je sahrane, nisu ništa našli od nje ih žive, i zaklali ih na studencu kod Vet-Akada, osim lobanje, nogu i šaka. **36** Oni su se vratili njih četrdeset dvojicu; nije poštdeo ni jednog i javili mu, a on reče: „To je reč Gospoda, koji od njih. **15** Kad je otišao odande, naišao je na je rekao preko proroka Ilike Tesvićanina: ‘Psi će Jonadava, sina Rihavovog, koji mu je pošao u izjesti Jezaveljino meso na jezraelskom polju, susret. On ga pozdravi i reče mu: „Je li tvoje **37** a Jezaveljin leš biće kao gnojivo na njivi u srce odano meni, kao što je moje srce odano jezraelskom polju, pa niko neće moći da kaže: to tebi?“ Jonadav odgovori: „Jeste.“ „Ako jeste – odgovori Juj – daj mi ruku.“ Ovaj mu dade ruku, a Juj ga uze k sebi u kola. **16** Juj reče: „Pođi sa mnom da vidiš moju revnost za Gospoda.“ Tako ga je povezao sa sobom u kolima. **17** Kad je Juj

10 Ahav je imao sedamdeset sinova u Samariji.

Juj je napisao pisma i poslao ih jezraelskim

došao u Samariju, pobio je sve koji su ostali upokojio sa svojim precima, i bio je sahranjen u Ahavu u Samariji, dok ih nije istrebio, po reči Samariji. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Gospodnjoj koja je saopštio Iliju. **18** Zatim je Juj Joahaz. **36** Juj je vladao nad Izrailjem u Samariji sakupio sav narod i rekao im: „Ahav je malo dvadeset osam godina.

služio Valu a Juj će mu služiti mnogo. **19** Zato mi pozovite sve Valove proroke, sve njegove sluge i sve njegove sveštenike; neka nijedan ne izostane, jer hoću da prinesem Valu veliku žrtvu. Ko izostane, neće ostati na životu.“ No, Juj je postupao lukavo, kako bi uništio Valove vernike. **20** Juj reče: „Sazovite sabor u čast Valu!“ Oni ga sazvaše. **21** Juj je poslao poruku po svem Izrailju, tako da su došle sve Valove sluge; nije bilo nijednog koji nije došao. Pošto su ušli u Valov hram, Valov hram se napunio od kraja do kraja. **22** Tada Juj reče čuvaru odeće: „Donesi odeću za sve Valove sluge.“ Tako su im doneli odeću. **23** Zatim Juj uđe u Valov hram sa Jonadavom, sinom Rihavovim, i reče Valovim slugama: „Proverite i pogledajte da nema kojeg sluge Gospodnjeg među vama, nego samo Valovih slugu.“ **24** Potom su ušli da prinesu žrtve i svespalnice. A Juj je postavio napolje osamdeset ljudi i rekao: „Ako koji od vas dopusti da pobegne i jedan od ljudi koje dajem u vaše ruke, svojim će životom platiti za njegov život.“ **25** Kad je završio s prinošenjem svespalnice, Juj reče stražarima i zapovednicima: „Uđite i pobijte ih; neka niko ne umakne.“ Tako su ih pobili oštrom mača. Zatim su ih stražari i zapovednici izbacili napolje, pa su ušli u unutrašnjost Valovog hrama, **26** izneli sveti stub iz Valovog hrama i spalili ga. **27** Valov lik su izlomili i srušili Valov hram; od njega su načinili zahode, sve do danas. **28** Tako je Juj istrebio Vala iz Izraelja. **29** Ipak, Juj se nije odvratio od greha Jerovoama, sina Navatovog, na koje je naveo Izrailj; od zlatnih teladi, koji su bili u Vetylju i u Danu. **30** Gospod reče Juju: „Zato što si učinio dobro čineći što je pravedno u mojim očima, i zato što si uradio sa domom Ahavovim sve po želji moga srca, zato će tvoji sinovi sedeti na Izrailjevom prestolu do četvrtog kolena.“ **31** Ali Juj nije svim srcem sledio Zakon Gospoda, Boga Izrailjevog, i nije se odvratio od greha Jerovoama, na koje je naveo Izrailj. **32** U to vreme je Gospod počeo da kruni Izrailj, jer ih je Azailo pobedivao na celom području Izraelja: **33** istočno od Jordana po svoj zemlji Galadovoju – Gadovce, Ruvimovce, i Manasijevce – od Aroira kod potoka Arnona, sve do Galada i Vasana. **34** Ostala Jujeva dela i sve što je učinio, i njegova sila, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? **35** Juj se

11 Kad je Gotolija, majka Ohozijina, videla da joj je poginuo sin, ustala je i pobila sav carski rod. **2** Međutim, Josaveja, čerka cara Jorama, Ohozijina sestra, uzme Joasa, sina Ohozijinog, i ukrade ga između carevih sinova koje su ubijali. Stavila ga je u spavaču sobu s njegovom dojiljom i sakrila ga od Gotolije, te nije bio ubijen. **3** Bio je s njom sakriven u Domu Gospodnjem šest godina, sve dok je Gotolija vladala nad zemljom. **4** A sedme godine Jodaj je poslao po stotnike Horijaca i stražu, i doveo ih u Dom Gospodnjeg. Sklopio je sa njima savez, i pošto ih je zakleo u Domu Gospodnjem, pokazao im je carevog sina. **5** Zapovedio im je: „Ovako ćelete uraditi: neka trećina vas koji ste subotom na dužnosti čuva carev dvor. **6** Druga trećina neka bude na surskim vratima, a treća, koja je na vratima iza straže, neka čuva stražu kod dvora. **7** Vaša dva ostala odreda, svi koji se razrešavaju dužnosti u subotu, neka čuvaju stražu oko cara kod Doma Gospodnjeg. **8** Vi ćeete okružiti cara, svaki čovek u krugu sa svojim oružjem u ruci, i svako ko pride redu, neka pogine. Budite uz cara i kad izlazi i kad ulazi.“ **9** Stotnici učine kako im je sveštenik Jodaj zapovedio. Svaki je doveo svoje ljude, one koji stupaju na dužnost u subotu, i one koji se razrešavaju dužnosti u subotu, pa su došli k svešteniku Jodaju. **10** Sveštenik je stotnicima dao koppla i štitove cara Davida, koji su bili u Domu Gospodnjem. **11** Stražari su stali oko cara, svaki sa mačem u ruci, od južne strane do severne strane Doma, kod žrtvenika i kod Doma. **12** Tada je [Jodaj] izveo carevog sina, stavio na njega krunu i dao mu Svedočanstvo. Zatim su ga zacarili i pomazali, pa su pljeskali i govorili: „Živeo car!“ **13** Kad je Gotolija čula kako straža i narod uzvikuju, došla je k narodu u Dom Gospodnjem. **14** Obazrevši se, ugledala je cara kako stoji uz stub, kao što je bio običaj, sa zapovednicima i trubačima pored cara. Sav se narod zemlje veselio i trubio u trube. Tada Gotolija razdrala svoju odeću i povikala: „Izdaja, izdaja!“ **15** Na to je sveštenik Jodaj izdao naredbu stotnicima, koji su upravljali vojskom: „Izvedite je kroz redove, i ako neko podje za njom, posecrite ga.“ Naime, sveštenik je rekao: „Neka ne bude ubijena u Domu Gospodnjem.“ **16** Zgrabili su je,

i kad je prošla kroz konjski ulaz u carski dvor, se kupi drvo i isklesani kamen za popravku Doma pogubili su je. **17** A sveštenik Jodaj je sklopio savez između Gospoda, cara i naroda, i između cara i naroda, da budu narod Gospodnji. **18** Zatim je sav narod zemlje otisao u Valov hram i srušio viljuške, ni kotlići, ni trube, niti ikakve posude od zlata i srebra, **19** nego su ga davali nadglednicima posla, da se za njega popravi Dom Gospodnji. **20** I su ubili ispred žrtvenika. A Jodaj je postavio stražu kod Doma Gospodnjeg. **21** Zatim je poveo stotnike, Horijce i stražu, i sav narod zemlje, pa su ispratili cara od Doma Gospodnjeg do carskog dvora kod stražarskih vrata. Tako je car seo na carski presto. **22** Sav se narod zemlje radovao, a grad je utihnuo kad su Gotoliju pogubili mačem u carskom dvoru. **23** Joasu je bilo sedam godina kad se zacario.

12 Joas se zacario sedme godine Jujeve, i vladao je četrdeset godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Sivija iz Vir-Saveje. **2** On je činio što je pravo u očima Gospodnjim svega svoga veka, dok ga je učio sveštenik Jodaj. **3** Ipak, uzvišice nisu bile uklonjene; narod je još uvek prinosio žrtve i kadio na uzvišicama. **4** Joas reče sveštenicima: „Sav novac od posvećenih stvari, koji se donosi u Dom Gospodnji, novac skupljen od poreza, i novac od svačije procene, i sav novac što se dobровoljno donosi u Dom Gospodnji, **5** neka sveštenici uzimaju, svaki od svog poznanika, pa neka popravljaju što je trošno u Domu, gde god se nađe nešto za popravku.“ **6** Međutim, ni do dvadeset treće godine Joasovog carevanja, sveštenici još nisu popravili što je bilo trošno u Domu. **7** Tada car Joas pozva sveštenika Jodaja i ostale sveštenike i reče im: „Zašto ne popravljate što je trošno u Domu? Od sada ne uzimajte sebi novac od svojih poznanika, nego ga dajte za popravku Doma.“ **8** Sveštenici su pristali da ne uzimaju novac od naroda, niti da popravljaju što je trošno u Domu. **9** Tada sveštenik Jodaj uze jedan kovčeg, proreza rupu na poklopcu, i postavi ga kod žrtvenika s desne strane kod ulaza u Dom Gospodnji. Sveštenici koji su čuvali vrata stavljali su u njega sav novac koji se donosio u Dom Gospodnji. **10** Kad bi primetili da ima mnogo novca u kovčegu, dolazio bi carev pisar sa svešteničkim glavarom, pa bi izbrojao i vezao novac koji se našao u Domu Gospodnjem. **11** Zatim bi davali gotov novac onima koji su nadgledali posao na Domu Gospodnjem, a oni bi ga davali tesarima i radnicima koji su radili na Domu Gospodnjem, **12** i zidarima i klesarima da

se kupi drvo i isklesani kamen za popravku Doma Gospodnjeg, i za svaki drugi izdatak oko popravka savez između Gospoda, cara i naroda, i između cara i naroda, da budu narod Gospodnji, ni je sav narod zemlje otisao u Valov hram i srušio viljuške, ni kotlići, ni trube, niti ikakve posude od zlata i srebra, **13** nego su ga davali nadglednicima posla, da se za njega popravi Dom Gospodnji. **14** I su tražili račun od ljudi kojima su predavalni stražu kod Doma Gospodnjeg. **15** Zatim je novac da plate radnicima, jer su pošteno radili. **16** Novac od žrtava za prestup i od žrtava za greh se nije donosio u Dom Gospodnji; on je pripadao sveštenicima. **17** A Azailo, car aramejski, izade i napadne Gat i zauze ga. Zatim se Azailo okreuo da ode gore i napadne Jerusalim. **18** Tada je Joas uzeo sve posvećene stvari koje su posvetili njegovi preci Josafat, Joram i Ohozija, carevi Judini, i sve što je sam posvetio, i sve zlato što se našlo u riznici Doma Gospodnjeg i carevog doma, i poslao Azailu, caru aramejskom, a on je odustao od Jerusalima. **19** Ostala Joasova dela i sve što je učinio, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva Judinih? **20** Njegove sluge su se pobunile i ubile Joasa u domu Vet-Mila gde se ide u Silu. **21** Ubile su ga njegove sluge Jozavad, sin Simeatov i Jehozavad sin Somirov, te je umro. Sahranili su ga s njegovim precima u Davidovom gradu. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Amasija.

13 Dvadeset treće godine carevanja Joasa sina Ohozijinog nad Judom, zacario se Joahaz, sin Jujev nad Izrailjem u Samariji. Carevao je sedamnaest godina. **2** Činio je što je zlo u očima Gospodnjim, jer je sledio grehe Jerovoama, sina Navatovog, kojima je zavodio Izrailj. Nije odstupao od njih. **3** Zato se Gospod razgnevio na Izraelj i dao ih u ruke Azailu, caru aramejskom i u ruke Ven-Adadu, sinu Azailovom, za sve ono vreme. **4** Ali Joahaz se pomolio Gospodu i Gospod ga usliši, jer vide nevolju Izrailjevu, kako ih muči car aramejski. **5** Gospod je dao izbavitelja Izraelju, te su se rešili aramejske tlake. Tako su Izraeljci živeli u svojim domovima kao pre. **6** Ipak, nisu odstupili od greha doma Jerovoamovog kojima je naveo na greh Izraelj, nego su ustrajali u njima. Ašstartin stub je ostao da stoji u Samariji. **7** Joahazu nije ostalo vojske do pedeset konjanika, deset kola i deset hiljada pešaka. Uništilo ih je car aramejski; izgazio ih je kao plevu na vršidbi. **8** A ostala dela Joahazova i sve što je činio, i njegovi vojni pohodi, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva Izrailjevih? **9** Joahaz se upokojio sa svojim precima, pa su ga sahranili u Samariji.

Na njegovo mesto zacario se njegov sin Joas. godina kad je postao car, a vladao je dvadeset 10 Trideset sedme godine carevanja Joasovog devet godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala nad Judom zacario se Joas, sin Joahazov nad Joadana iz Jerusalima. 3 Činio je što je pravo u Izrailjem u Samariji. Carevao je šesnaest godina. Gospodnjim očima, ali ne kao njegov praočac 11 On je činio što je zlo u očima Gospodnjim, David. U svemu je sledio svog oca Joasa. 4 i nije odstupio ni od jednog greha Jerovoama, Međutim, uzvišice nisu bile uklonjene; narod je sina Navatovog, koji je naveo Izrailj na greh, još uvek prinosio žrtve i kadio na uzvišicama. 5 nego je ustrajao u njima. 12 Ostala Joasova dela, Kad se carstvo učvrstilo pod njegovom vlašću, sve što je činio, i njegovi vojni pohodi, kako je pobio je sluge koje su ubile njegovog oca cara. 6 ratovao s Amasijom carem Judinim, nije li to Ipak, nije pogubio sinove ubica, prema onome zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? 13 Kad što je napisano u knjizi Mojsijeveg Zakona gde je se Joas upokojio sa svojim precima, na njegov Gospod zapovedio: „Neka se očevi ne pogubljuju presto je seo Jerovoam. Joasa su sahranili u zbog svojih sinova i neka se sinovi ne pogubljuju Samariji s carevima Izrailjevima. 14 A Jelisej se zbog svojih očeva; nego svaki čovek treba da bude razboleo od bolesti od koje će umreti. Joas, car pogubljen za svoj greh.“ 7 On je potukao deset Izrailja, dođe k njemu i zaplaka nad njim: „Oče hiljada Edomaca u Slanoj dolini, i osvojio Selu u mojoj, oče moj, kočije i konjanici Izrailjevi!“ 15 bici. Onda ju je prozvao Jokteil, kako se i danas Jelisej mu reče: „Uzmi luk i strele.“ On uze luk i zove. 8 Zatim je Amasija poslao poruku Joasu, strele. 16 „Uzmi luk u svoju ruku“ – reče on caru sinu Joahazovom, sinu Jujevom, caru izrailjskom: izrailjskom. On ga uze u svoju ruku. Tada Jelisej „Izadji mi na megdan.“ 9 Joas, car izrailjski, je stavi svoje ruke na careve ruke i reče mu: „Otvori poslao poruku Amasiji, caru Judinom, govoreći: prozor sa istoka.“ Jelisej reče: „Odapni strelu.“ „Trn je livanski poslao poruku kedru livanskem, On odape strelu, 17 a [Jelisej] reče: „Strela pobede govoreći: 'Daj svoju čerku mome sinu za ženu', Gospodnje, strela pobede nad Aramejcima! Ti ali je divlja zver livanska izgazila trn. 10 Potukao ćeš sasvim potući Aramejce u Afeku.“ 18 Zatim si Edom, pa si se poneo. Uživaj u svojoj slavi, reče: „Uzmi strele.“ On uze. Onda reče caru ali ostani kući. Zašto prizivaš nevolju na svoju i izrailjskom: „Udaraj po zemlji.“ Udario je tri Judinu propast?“ 11 Ali Amasija nije slušao. Tako puta i stao. 19 Čovek Božiji se naljutio na njega i je Joas, car izrailjski, pošao u boj. On i car Amasija, rekao: „Da si udario pet ili šest puta, sasvim bi car Judin, su se sukobili kod Vet-Semesa, koji porazio Aramejce. Zato ćeš samo tri puta poraziti pripada Judi. 12 No, Izrailj je porazio Judu, pa su Aramejce.“ 20 Jelisej je umro i bio sahranjen. A svi pobegli svojim kućama. 13 Joas, car izrailjski, moavske pljačkaške čete su svake godine upadale je zarobio Judinog cara Amasiju, sina Joasa, u zemlju. 21 Jednom, dok su ljudi sahranjivali sina Ohozija, kod Vet-Semesa. Zatim je došao u nekog čoveka, gle, videli su četu pljačkaša, pa Jerusalim i srušio jerusalimski zid od Jefremovih bacili mrtvaca u Jelisejev grob i pobegli. Čim je vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine mrtvaca dotakao Jelisejeve kosti, oživeo je i stao lakata. 14 Uzeo je sve zlato i srebro i sve posude na svoje noge. 22 Aramejski car Azailo je tlačio koje se našlo u Domu Gospodnjem i u carevim Izraeljce u sve dane Joahazove. 23 Ali Gospod im riznicama, kao i taoce, pa se vratio u Samariju. 15 se smilovao i sažalio se nad njima, pa se okrenuo Ostala Joasova dela, ono što je postigao, i njegovi k njima zbog saveza s Avrahacom, Isakom i vojni pohodi, kako je ratovao sa Amasijom, carem Jakovom. Nije htio da ih uništi, i nije ih odbacio Judinim, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika od svog lica do sad. 24 Kad je Azailo umro, careva izrailjskih? 16 Joas se upokojio sa svojim na njegovo mesto se zacario njegov sin Ven- precima, pa su ga sahranili s carevima izrailjskim Adad. 25 Joas, sin Joahazov, je povratio gradove u Samariji. Na njegovo se mesto zacario njegov iz ruku Ven-Adada, sina Azailovog, koje je ovaj sin Jerovoam. 17 A Amasija, sin Joasov, car Judin, u ratu oduzeo od njegovog oca Joahaza. Joas je živeo petnaest godina nakon smrti Joasa, cara ga je porazio tri puta, te je povratio izrailjske izrailjskog, sina Joahazovog. 18 Ostala Amasijina dela, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva Judinih? 19 Protiv njega su skovali zaveru u Jerusalimu, te je pobegao u Lahis. No, poslali su ljude za njim i ubili ga tamo. 20 Doneli su ga na konjima i sahranili ga sa njegovim

14 U drugoj godini cara Joasa, sina Joahazovog, cara izrailjskog, zacario se Amasija, sin Joasov, nad Judom. 2 Bilo mu je dvadeset pet

precima u Jerusalimu, u Davidovom gradu. **21** kojima je navodio Izrailj na greh. **10** Ali protiv Tada je sav Judin narod uezao Azariju, koji je imao njega je skovao zaveru Salum, sin Javisov. On šesnaest godina, i zacario ga umesto njegovog ga je napao i ubio pred narodom, te se zacario oca Amasije. **22** On je obnovio Elat i vratio na njegovo mesto. **11** Ostala Zaharijina dela su ga Judi, nakon što se njegov otac upokojio sa zapisana u Knjizi dnevnika careva izrailjskih. **12** svojim precima. **23** Petnaeste godine Judinog cara To je bilo ono što je Gospod rekao Juju: „Tvoji će Amasije, sina Joasovog, car Jerovoam, sin Joasa, sinovi sedeti na Izrailjevom prestolu do četvrtog cara izrailjskog, je počeo da vlada u Samariji. kolena.“ Tako je i bilo. **13** Salum, sin Javisov, Vladao je četrdeset jednu godinu. **24** Činio je što se zacario u trideset devetoj godini Ozije, cara je zlo u očima Gospodnjim; nije se odvratio ni Judinog. Vladao je jedan mesec u Samariji. **14** od jednog od greha Jerovoama, sina Navatovog, Medutim, Menajim, sin Gadijev iz Terse se digao kojima je naveo Izrailj na greh. **25** On je povratio i došao u Samariju, napao Saluma, sina Javisovog, oblast Izraelja od Levo-Amata do mora Arave, ubio ga, pa se zacario na njegovo mesto. **15** Ostala po reči Gospoda, Boga Izraeljevog, koja je bila Salumova dela, i kako je skovao zaveru, zapisana rečena preko njegovog služe proroka Jone, sina su u Knjizi dnevnika careva izrailjskih. **16** U to Amitajevog, iz Gat-Efera. **26** Jer Gospod je video vreme je Menajim iz Terse napao Tapsu i svakoga veoma gorku muku Izraeljevu, da nije ostalo u njoi i njenoj okolini, jer se nisu predali. Pobio je nikog, ni roba ni slobodnoga, ko bi pomogao sve živo, a trudne žene je rasporio. **17** U trideset Izraelju. **27** I pošto Gospod nije rekao da će devetoj godini Azarije, cara Judinog, zacario se istrebiti Izraeljevo ime pod nehom, izbavio ih Menajim, sin Gadijev, nad Izraeljem. Vladao je je preko Jerovoama, sina Joasovog. **28** Ostala deset godina u Samariji. **18** Činio je što je zlo u Jerovoamova dela, i sve što je učinio, njegovi očima Gospodnjim. Nije se odvratio od greha vojni pohodi, kako je ratovao, i kako je povratio Jerovoama, sina Navatovog, kojima je navodio na Izraelju Damask i Amat, koji je pripadao Judi, greh Izrailj, svega svoga veka. **19** Zatim je Ful, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? **29** Jerovoam se upokojio sa svojim precima, sa carevima Izraelja, a na njegovo mesto se zacario njegov sin Zaharija.

15 U dvadeset sedmoj godini Jerovoama, cara izrailjskog, Azarija, sin Amasijin, je postao car Jude. **2** Bilo mu je šesnaest godina kad je postao car, a vladao je pedeset dve godine u Jerusalimu. Majka mu se zvala Jeholija iz Jerusalima. **3** Činio je što je pravedno u očima Gospodnjim, sve kako je činio i njegov otac Amasija. **4** Ipak, uzvišice nisu bile uklonjene; narod je još uvek prinosio žrtve i kadio na uzvišicama. **5** Ali Gospod je udario cara, pa je bio gubavac do svoje smrti. Živeo je u odvojenoj kući, dok je carev sin Jotam bio nad dvorom i upravljao narodom i zemljom. **6** Ostala Azarijina dela, i sve što je učinio, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva Judinih? **7** Azarija se upokojio sa svojim precima, pa su ga sahranili sa njegovim precima u Davidovom gradu. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Jotam. **8** Trideset sedme godine Azarije, cara Judinog, zacario se Zaharija, sin Jerovoamov, nad Izraeljem u Samariji. Carevao je šest meseci. **9** On je činio što je zlo u očima Gospodnjim, kao što su činili njegovi preci. Nije se odvratio od greha Jerovoama, sina Navatova,

pozore Izraelju: svaki imućni čovek je morao da plati pedeset šekela srebra asirskom caru. Tako se asirski car povukao, i nije ostao u zemlji. **21** Ostala Menajimova dela, i sve što je uradio, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika careva izrailjskih? **22** Kad se Menajim upokojio sa svojim precima, na njegovo mesto se zacario njegov sin Fakija. **23** U pedesetoj godini Azarije, cara Judinog, Menajimov sin Fakija je počeo da vlada nad Izraeljem u Samariji. Vladao je dve godine. **24** Činio je što je zlo u očima Gospodnjim; nije se odvratio od greha Jerovoama, sina Navatova, kojima je navodio na greh Izrailj. **25** Protiv njega se urotio njegov vojni zapovednik Fekaj, sin Remalijin, i napao ga u Samariji, u tvrđavi carevog dvora, zajedno sa Argovom i Arijem. S njim je bilo i pedeset Galadana. On ga je ubio i zacario se na njegovo mesto. **26** Ostala Fakijina dela i sve što je učinio, zapisano je u Knjizi dnevnika careva izrailjskih. **27** U pedeset drugoj godini Azarije cara Judinog, počeo je da vlada Fekaj, sin Remalijin, nad Izraeljem u Samariji. Vladao je dvadeset godina. **28** Činio je što je zlo u očima Gospodnjim; nije se odvratio od greha Jerovoama, sina Navatova, kojima je

navodio na greh Izrailj. **29** U vreme Fekaja, cara carskog dvora i poslao asirskom caru na dar. **9** izrailjskog, došao je Tiglat-Pileser, car asirski, i Asirski car ga je poslušao: napao je Damask i osvojio Ijon, Avel Vet-Mahu, Janoh, Kedes, Asor, osvojio ga. Narod je preselio u Kir, a Resina je Galad i Galileju, svu Neftalimovu zemlju, pa je pogubio. **10** Kad je car Ahaz otišao u Damask da preselio narod u Asiriju. **30** Tada je Osija, sin Ilin, se sretne s Tiglat-Pileserom, asirskim carem, skovao zaveru protiv Fekaja, sina Remalijinog, video je žrtvenik u Damasku. Tada je car Ahaz napao ga i ubio. On se zacario na njegovo mesto u poslao svešteniku Uriji sliku žrtvenika i njegov dvadesetoj godini Jotama, sina Ozijinog. **31** Ostala ncrt sa svim pojedinostima za njegovu izradu. Fekajeva dela i sve što je učinio, zapisano je u **11** Sveštenik Urija je izgradio žrtvenik prema Knjizi dnevnika careva izrailjskih. **32** U drugoj svim uputstvima koje mu je car Ahaz poslao iz godini Fekaja, sina Remalijinog, cara izrailjskog, Damaska; napravio ga je tako pre nego što se car nad Judom se zacario Jotam, sin Ozijin. **33** Bilo Ahaz vratio iz Damaska. **12** Kad se car vratio iz mu je dvadeset pet godina kad je počeo da vlada, Damaska i video žrtvenik, pristupio je žrtveniku a vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. Majka i prineo žrtvu na njemu. **13** Prineo je svoje žrtve mu se zvala Jerusa, čerka Sadokova. **34** Činio je svespalnice i žitne žrtve, izlio žrtvu izlivnicu, i što je dobro u očima Gospodnjim, sve onako kako zapljušnuo žrtvenik krvlju svoje žrtve mira. **14** A je činio njegov otac Ozija. **35** Ipak, uzvišice nisu bronzani žrtvenik koji je bio pred Gospodom je bile uklonjene; narod je još uvek prinosio žrtve i sklonio s njegovog mesta ispred Doma, između kadio na uzvišicama. On je izgradio Gornja vrata novog žrtvenika i Doma Gospodnjeg. Postavio ga Doma Gospodnjeg. **36** Ostala Jotamova dela, i je sa severne strane novog žrtvenika. **15** Car Ahaz ono što je učinio, nije li to zapisano u Knjizi zapovedi svešteniku Uriji: „Na velikom žrtveniku dnevnika Judinih careva? **37** U ono vreme je češ paliti jutarnju žrtvu svespalnicu i večernju Gospod počeo da podiže Resina, cara Arama, žitnu žrtvu i carevu svespalnicu i njegovu žitnu i Fekaja, sina Remalijinog, na Judu. **38** Kad se žrtvu, kao i svespalnicu sveg naroda zemlje, Jotam upokojio sa svojim precima, sahranili su njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve izlivnice. ga sa njegovim precima u gradu njegovog praoca Zatim ga zapljušni svom krvlju žrtve svespalnice Davida. Na njegovo mesto se zacario njegov sin i svom krvlju žrtava. A bronzani žrtvenik će mi Ahaz.

16 Sedamnaeste godine Fekaja, sina Remalijinog, nad Judom se zacario Ahaz, sin Jotamov. **2** Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zacario. Vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. On nije činio što je pravo u očima Gospoda, Boga svoga, kao njegov praočac David. **3** On je išao putem izrailjskih careva, i čak je proveo svoga sina kroz organj po odvratnim običajima naroda koje je Gospod isterao pred Izrailjcima. **4** Prinosio je žrtve na uzvišicama i brdima, i pod svakim zelenim drvetom. **5** Tada su došli Resin, aramejski car i Fekaj, sin Remalijin, izrailjski car, da ratuju protiv Jerusalima. Otkoliki su Ahaza, ali nisu mogli da ga savladaju. **6** U to vreme je Resin, aramejski car, povratio Aramejcima Elat i isterao Judejce iz Elata. Zatim su Aramejci i Edomci došli u Elat gde su ostali sve do danas. **7** A Ahaz je poslao glasnike Tiglat-Pileseru, asirskom caru, da mu kažu: „Ja sam i plaćao mu danak. **8** Ali kad je Salmanaser, tvoj podanik i sin. Dođi i izbavi me iz ruku asirskog cara, otkrio da spremi pobunu, jer je aramejskog cara i iz ruku izrailjskog cara, koji poslao glasnike egipatskom caru Soju, i da nije me napadaju.“ **9** Ahaz je uzeo srebro i zlato poslao danak asirskom caru, kao što je činio koje se našlo u Domu Gospodnjem i u riznici iz godine u godinu, asirski car ga je uhvatio i

U to vreme je Resin, aramejski car, povratio Aramejcima Elat i isterao Judejce iz Elata. Zatim su Aramejci i Edomci došli u Elat gde su ostali sve do danas. **7** A Ahaz je poslao glasnike Tiglat-Pileseru, asirskom caru, da mu kažu: „Ja sam i plaćao mu danak. **8** Ali kad je Salmanaser, tvoj podanik i sin. Dođi i izbavi me iz ruku asirskog cara, otkrio da spremi pobunu, jer je aramejskog cara i iz ruku izrailjskog cara, koji poslao glasnike egipatskom caru Soju, i da nije me napadaju.“ **9** Ahaz je uzeo srebro i zlato poslao danak asirskom caru, kao što je činio koje se našlo u Domu Gospodnjem i u riznici iz godine u godinu, asirski car ga je uhvatio i

17 Dvanaeste godine Ahaza, Judinog cara, zacario se Osija, sin Ilin, nad Izrailjem u Samariji. Vladao je devet godina. **2** Činio je što je zlo u očima Gospodnjim, ali ne kao izrailjski carevi koji su bili pre njega. **3** Njega je napao Salmanaser, asirski car, pa mu je Osija bio podanik i plaćao mu danak. **4** Ali kad je Salmanaser, tvoj podanik i sin. Dođi i izbavi me iz ruku asirskog cara, otkrio da spremi pobunu, jer je aramejskog cara i iz ruku izrailjskog cara, koji poslao glasnike egipatskom caru Soju, i da nije me napadaju.“ **5** Ahaz je uzeo srebro i zlato poslao danak asirskom caru, kao što je činio koje se našlo u Domu Gospodnjem i u riznici iz godine u godinu, asirski car ga je uhvatio i

zatvorio u tamnicu. **5** Zatim je asirski car napao je Jerovoam činio; nisu se odvratili od njih, **23** svu zemlju; došao je u Samariju i opsedao je dok Gospod nije uklonio Izrailj pred sobom, kao tri godine. **6** Devete godine Osije, asirski car što je rekao preko svojih slugu proroka. Izgnao je osvojio Samariju. Tada je preselio Izrailjce je Izrailjce iz njihove zemlje u Asiriju, gde su i i nastanio ih u Alaju i Gozan na reci Avor, i dan danas. **24** Zatim je asirski car doveo narod iz u midijske gradove. **7** To se dogodilo zato što Vavilona, Hute, Ave, Amata i Sefarvima i naselio su Izrailjci služeći drugim bogovima sagrešili ih po samarijskim gradovima umesto Izrailjaca. protiv Gospoda, Boga svoga, koji ih je izveo iz Tako su zaposeli zemlju i nastanili se u njenim Egipta, iz vlasti faraona, egiptskog cara. **8** Oni gradovima. **25** A u početku, kad su se nastanili su sledili običaje naroda koje je Gospod isterao tamo, nisu se bojali Gospoda, pa je Gospod poslao pred Izrailjcima, i običaje koje su vršili izrailjski lavove na njih, koji su ih ubijali. **26** Tada rekoše carevi. **9** Izrailjci su tajno činili stvari koje nisu asirskom caru: „Narodi koje si preselio i nastanio bile po volji Gospoda, Boga njihovog. Podizali po samarijskim gradovima ne znaju kako da su užvišice po svim svojim gradovima, od kula služe Bogu ove zemlje. On je poslao lavove na do utvrđenih gradova. **10** Postavljeni su sebi njih, koji ih ubijaju, zato što ne znaju kako da stubove i Aštartine stupove u svim krajevima služe Bogu ove zemlje.“ **27** Asirski car je izdao i pod svakim zelenim drvetom. **11** Kadili su naredbu: „Pošaljite tamo jednog od sveštenika na svim užvišicama, kao narodi koje je Gospod koje ste preselili odande; neka ide i nastani se izgnao pred njima. Činili su opake stvari da tamo, i neka ih nauči kako da služe Bogu te izazivaju na gnev Gospoda. **12** Služili su idolima zemlje.“ **28** Tako je došao jedan od sveštenika za koje im je Gospod rekao: „Ne činite to.“ **13** koji je bio izgnan iz Samarije i nastanio se u Gospod je opominjao Izrailj i Judu preko svih Vetištu; on ih je naučio kako da služe Gospodu. svojih proroka i videlaca govoreći: „Vratite se **29** A svaki narod je još uvek pravio svoje bogove sa svojih zlih puteva i držite zapovesti i uredbe, i postavljao ih u hramove na užvišicama, koje prema svem Zakonu, koje sam dao vašim ocima, je načinio samarjanski narod; svaki narod ih i koje sam poslao preko svojih slugu proroka.“ **14** je postavio u svojim gradovima u kojima su Ali oni nisu poslušali, nego su ukrutili vratove živeli. **30** Tako su Vavilonjani načinili Sokot- kao njihovi preci koji nisu verovali u Gospoda, Venota, Hućani su načinili Nergala, a Amaćani Boga njihovog. **15** Oni su odbacili njegove uredbe su načinili Asima; **31** Avinci su načinili Nivaza i i njegov savez koji je sklopio sa njihovim ocima, Tartaka, a Sefarvimi su u ognju spaljivali svoje i njegove propise kojima ih je upozoravao, i sinove u čast sefarvimskih bogova Adrameleha išli za ništavnim idolima, pa su i sami postali i Anameleha. **32** Bojali su se Gospoda, tako da ništavni; sledili su narode koji su bili oko njih, su postavili neke iz svojih redova za sveštenike za koje je Gospod rekao da ne postupaju kao na užvišicama, koji su služili u hramovima na oni. **16** Napustili su sve zapovesti Gospoda, Boga užvišicama. **33** Tako su se bojali Gospoda, ali su svoga, i načinili sebi livenе likove dva teleta i služili i svojim bogovima, po običaju naroda od Aštartin stub, i klanjali se svoj nebeskoj vojsci. kojih su bili preseljeni. **34** I sve do dana današnjeg A služili su i Valu. **17** Provodili su kroz oganj se drže svojih običaja. Oni se ne boje Gospoda i svoje sinove i čerke i upuštali se u čaranje i ne vrše uredbe, propise, Zakon i zapovesti koje gatanje; prodali su se da čine što je zlo u očima je Gospod zapovedio potomcima Jakova, koga je Gospodnjim izazivajući ga na gnev. **18** Zato se nazvao Izrailj. **35** Sa njima je Gospod sklopio savez Gospod veoma razgnevio na Izrailja i uklonio i zapovedio im: „Ne služite drugim bogovima ih pred sobom. Niko nije ostao, osim Judinog i ne klanjajte im se, i ne prinosite im žrtve, **36** plemena. **19** Ali ni Juda nije držao zapovesti osim Gospodu koji vas je izveo iz Egipta velikom Gospoda, Boga svoga, nego su sledili običaje koje snagom i ispruženom rukom. Njemu služite, su Izrailjci držali. **20** Zato je Gospod odbacio sve njemu se klanjajte i njemu prinosite žrtve. **37** potomstvo Izrailjevo; ponizio ih je i predao ih u Držite uredbe, propise, Zakon i zapovesti koje je ruke Asircima, dok ih nije odbacio od sebe. **21** Jer napisao za vas da ih vršite u sve dane; ne služite kad se Izrailj otcepio od doma Davidovog, i kad drugim bogovima. **38** Ne zaboravljajte savez su postavili za cara Jerovoama, sina Navatovog, koji sam sklopio sa vama, i ne služite drugim Jerovoam je odveo Izrailj od Gospoda i naveo ih bogovima, **39** nego služite jedino Gospodu, Bogu na veliki greh. **22** Izrailjci su sledili sve grehe koje svome, i on će vas izbaviti iz ruku svih vaših

neprijatelja.“ **40** Ali oni nisu slušali, nego su se Jezekiji u Jerusalim Tartana, Ravsarisa i Ravsaka držali svojih predašnjih običaja. **41** Tako su se s velikom vojskom. Oni odu i dođu u Jerusalim. ovi narodi bojali Gospoda, ali su služili i idolima. Njihova deca čine isto kao što su činili njihovi preci do ovoga dana.

18 Treće godine Osije, sina Ile, izrailskog cara, nad Judom se zacario Jezekija, sin Ahazov.

2 Bilo mu je dvadeset pet godina kad se zacario, a vladao je dvadeset devet godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Avi, čerka Zaharijina. **3** Činio je što je pravo u očima Gospodnjim, sasvim kao njegov praotac David. **4** On je uklonio uzvišice i razvalio stubove i posekao Aštartine stupove. Takođe je razbio i bronzanu zmiju koju je načinio Mojsije, a kojoj su Izraelci kadili sve do tog vremena. Zvali su je Neustan. **5** On se uzdao u Gospoda, Boga Izrailjevog. Posle njega nije mu bilo sličnog među svim Judinim carevima, niti među onima koji su bili pre njega. **6** Držao se uz Gospoda i nije se odvraćao od njega, nego je držao zapovesti koje je Gospod zapovedio Mojsiju. **7** Gospod je bio s njim, pa je uspevao u svemu čega se latio. Pobunio se protiv asirskog cara i nije mu služio. **8** Zatim je potukao Filistejece sve do Gaze i njene okoline, od stražarske kule do utvrđenog grada. **9** Četvrte godine cara Jezekije, to jest, sedme godine izrailskog cara Osije, sina Ilinog, asirski car Salmanaser je došao u Samariju i opsedao je. **10** Osvojio ju je na kraju treće godine. Samaria je bila osvojena šeste godine Jezekije, to jest, devete godine izrailskog cara Osije. **11** Asirski car je odveo Izraelce u Asiriju i doveo ih u Alaju i Gozan na reci Avor, i u midijske gradove. **12** To se dogodilo zbog toga što nisu slušali glas Gospoda, Boga svoga, nego su pogazili njegov savez – sve što je zapovedio Mojsije, sluga Gospodnjeg. Nisu ga ni slušali ni izvršavali. **13** Četrnaeste godine cara Jezekije, asirski car Senaherib je napao sve utvrđene judejske gradove i osvojio ih. **14** Tada je Judin car Jezekija poslao poruku asirskom caru u Lahiš: „Pogrešio sam! Povuci se od mene i ja će podneti što god mi nametneš.“ Asirski car je odredio Judinom caru Jezekiji tri stotine talanata srebra i trideset talanata zlata. **15** Jezekija mu je dao i sve srebro koje se našlo u Domu Gospodnjem i u riznicama carevog dvora. **16** U to vreme je Jezekija skinuo zlato s vrata i dovratak Doma Gospodnjeg, s kojim ih je Judin car Jezekija obložio, i dao ga asirskom caru. **17** Međutim, asirski car pošalje iz Lahisa caru

Jezekiji u Jerusalim Tartana, Ravsarisa i Ravsaka na putu za Beljarevo polje. **18** Kad su pozvali cara, pred njih su izašli upravnik dvora Elijakim sin Helkijin, pisar Somna i dvorski savetnik Joah sin Asafov. **19** Tada im Ravaš reče: „Recite Jezekiji: „Ovako kaže veliki car Asirije: u šta se to uzdaš? **20** Zar misliš da su same reči savet i sila za rat? Na koga se oslanjaš, da si se pobunio protiv mene? **21** Da se možda ne uzdaš u Egipat, u taj slomljeni štap od trske, koji ubada i probija šaku onome ko se na njega naslanja? Takav je faraon, egipatski car, svakome ko se osloni na njega. **22** A ako mi kažete: „Mi se pouzdajemo u Gospoda, Boga našeg!“ Pa nije li baš Jezekija srušio njegove uzvišice i žrtvenike, rekavši Judi i Jerusalimu: klanjaćete se jedino pred ovim žrtvenikom u Jerusalimu. **23** A sad, hajde, opkladi se sa mojim gospodarem, asirskim carem: daću ti dve hiljade konja, ako si u stanju da naděš jahače da ih jašu. **24** Kako ćeš onda odbiti i jednog vojvodu koji je među najmanjim slugama moga gospodara? No, ti se uzdaš u Egipat da će ti dati konje i konjanike. **25** Konačno, jesam li ja bez odobrenja Gospodnjeg pošao na ovo mesto da ga razorim? Gospod je meni rekao: „Digni se na tu zemlju i razori je!“ **26** Tada su Elijakim, sin Helkijin, Somna, i Joah rekli Ravašu: „Govori svojim slugama aramejski, jer mi razumem; ne razgovaraj sa nama judejski da te sluša narod na zidinama.“ **27** Ali Ravaš im je rekao: „Zar me je moj gospodar poslao da samo vašem gospodaru i vama kažem ove reči, a ne baš onima koji sede na zidinama, koji će s vama morati da jedu svoj izmet i piju svoju mokraću?“ **28** Ravaš, zatim, ustade i povika snažnim glasom na judejskom: „Čujte reč velikog cara, asirskog cara: **29** Ovako kaže car: ‘Ne dajte da vas Jezekija zavarava, jer on vas ne može izbaviti iz moje ruke. **30** Ne dajte da vam Jezekija uliva pouzdanje u Gospoda govoreći: „Gospod će vas sigurno izbaviti; ovaj grad neće pasti u ruke asirskom caru.“ **31** Ne slušajte Jezekiju, jer ovako kaže asirski car: ‘Sklopite mir sa mnom i izadite k meni, pa će svaki od vas jesti svoje grožđe i svoje smokve i piti vodu iz svoga studenca, **32** dok ne dođem i odvedem vas u zemlju kao što je vaša zemlja, u zemlju žita i mladog vina, u zemlju hleba i vinograda, u zemlju maslinovog ulja i meda, da živite i ne umrete.’ Ne slušajte Jezekiju koji vas zavodi govoreći: ‘Gospod će nas izbaviti!‘ **33** Da li je koji bog izbavio svoju

zemlju iz ruke asirskog cara? **34** Gde su bogovi i zemlju. **16** Prigni uho svoje, Gospode, i počuj; amatski i arfadski? Gde su bogovi sefarvimski, otvori oči svoje i pogledaj. Čuj Senaherivove enski i avski? Jesu li izbavili Samariju iz moje reči koje je poslao da se ruga Bogu živome! **17** ruke? **35** Koji su među svim bogovima tih zemalja Istina je, o, Gospode, opustiošili su carevi asirski izbavili svoju zemlju iz moje ruke? Kako će onda narode i njihovu zemlju, **18** pobacali im bogove u Gospod izbaviti Jerusalim iz moje ruke?" **36** A vatu, jer oni i nisu bogovi, nego delo ljudskih narod je čutao i nije odgovarao ni reč, jer je car ruku, drvo i kamen; zato su ih razorili. **19** A sad, bio zapovedio: „Ne odgovarajte mu!" **37** Tada Gospode, Bože naš, izbavi nas iz njegovih ruku, su upravitelj dvora Elijakim, sin Helkijin, pisar neka znaju sva carstva na zemlji, Gospode, da si Somna i Asafov sin Joah, dvorski savetnik, došli samo ti Bog!" **20** Tada je Isaija, sin Amocov, poslao pred Jezekiju. Razdrli su svoju odeću i saopštili poruku Jezekiji: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: mu što je Ravsak rekao.

19 Kad je to čuo, car Jezekija je razdro svoju
odeću, navukao na sebe kostret i otiašao
u Dom Gospodnji. **2** Zatim je poslao Elijakima,
upravitelja dvora, pisara Somnu, i starešine
svešteničke obučene u kostret, proroku Isajiju,
sinu Amocovom. **3** Rekli su mu: „Govori Jezekija:
'Dan je ovaj dan nevolje, kazne i sramote. Deca
su prispela za porođaj, a nema snage da se rode.
4 Može biti da je Gospod, Bog tvoj, čuo sve reči
Ravsaka, koga je njegov gospodar asirski car
poslao da vreda živoga Boga, pa će ga pokarati
zbog reči koje je Gospod, Bog tvoj, čuo, kad se
pomoliš za ostatak što je preostao.' " **5** Kad su
sluge cara Jezekije došle k Isajiju, **6** Isajija im je
rekao: „Ovako recite svome Gospodaru: 'Govori
Gospod: ne boj se reći što si čuo, kojima su me
ružile sluge asirskog cara. **7** Evo, udahnuću u
njega duh, i kad čuje jednu vest, vratiće se u
svolu zemlju, a ja će učiniti da pogine od mača
u svojoj zemlji.' " **8** Kad se Ravsak vratio, našao
je asirskog cara kako ratuje s Livnom; čuo je,
naime, da je napustio Lahis. **9** Čuvši da je Tiraka,
kuški car, izšao u rat protiv njega, asirski car je
poslao glasnike Jezekiji, i rekao mu: **10** „Ovako
recite Jezekiji, caru Judinom: 'Neka te ne vara
Bog tvoj u koga se uzdaš govoreći ti: Jerusalim
neće pasti u ruke asirskom caru. **11** Čuo si što su
asirski carevi učinili svim zemljama, kako su ih
izručili prokletstvu. Zar ćeš ti da se izbaviš?' **12**
Jesu li bogovi naroda spasli one koje su uništili
moji preci: Gozance, Harance, Resefe i sinove
Edena u Telasaru? **13** Gde je car amatski, car
arfadski, i car Laira, Sefarvima, Ena i Ava?"
14 Jezekija je primio pismo iz ruku poslanika i
procitao ga. Zatim se popeo u Dom Gospodnji i
razvio ga pred Gospodom. **15** Onda se Jezekija
ovako pomolio pred Gospodom: „Gospode, Bože
Izrailjev, koji stoluješ nad heruvimima! Samo si
ti Bog svih carstava zemaljskih, ti si načinio nebo

i zemlju. **16** Prigni uho svoje, Gospode, i počuj;
amatski i arfadski? Gde su bogovi sefarvimski, otvori oči svoje i pogledaj. Čuj Senaherivove
enski i avski? Jesu li izbavili Samariju iz moje reči koje je poslao da se ruga Bogu živome! **17** ruke? **35** Koji su među svim bogovima tih zemalja Istina je, o, Gospode, opustiošili su carevi asirski izbavili svoju zemlju iz moje ruke? Kako će onda narode i njihovu zemlju, **18** pobacali im bogove u Gospod izbaviti Jerusalim iz moje ruke?" **36** A vatu, jer oni i nisu bogovi, nego delo ljudskih narod je čutao i nije odgovarao ni reč, jer je car ruku, drvo i kamen; zato su ih razorili. **19** A sad, bio zapovedio: „Ne odgovarajte mu!" **37** Tada Gospode, Bože naš, izbavi nas iz njegovih ruku, su upravitelj dvora Elijakim, sin Helkijin, pisar neka znaju sva carstva na zemlji, Gospode, da si Somna i Asafov sin Joah, dvorski savetnik, došli samo ti Bog!" **20** Tada je Isaija, sin Amocov, poslao poruku Jezekiji: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Čuo sam tvoju molitvu koju si mi uputio za Senaheriva, asirskog cara. **21** Ovo je reč koju je Gospod rekao protiv njega: Prezire te, ruga ti se, devica, čerka sionska, maše glacavom za tobom čerka jerusalimska. **22** Koga si ružio i vređao? Na koga si glasno vikao i oholi pogled dizaо? Na Sveca Izrailjeva! **23** Preko tvojih glasnika vredao si mog Gospoda. Rekao si: „Konjima svojim i jahačima mnogim, na visine sam se gorske uspeo, do najviših vrhova livanskih. Posekao sam mu najviše kedrove i njegove pojzbor čemprese. Dosegao sam mu vrh najkrajnji, vrt njegov u bujnoj šumi. **24** Iskopao sam studence i pio tuđe vode, stopalima svojih nogu isušio sam sve potoke egipatske." **25** Zar nisi čuo? Od iskona sam to odredio, uredio od pradavnih dana, a sada sam to ostvario: u ruševine si pretvorio utvrđene gradove. **26** Stanovnici njihovi nemoćni, ispreparani, postideni, bili su kao rastinje u polju, kao mlado zelenilo, kao trava po krovovima, što usahne pre nego što nikne. **27** Ja znam kad sedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš, i kako si protiv mene besneo. **28** Zato što si na mene besneo, i što mi je tvoja obest došla do ušiju, brnjicu ču ti kroz nozdrve provući, u usta ču ti uzde staviti, i vratiti te putem kojim si došao. **29** A ovo je znak za tebe: Ove godine ćeš jesti što sâmo izraste, a dogodine ono što nikne od toga, a treće godine sej, žanji i sadi vinograde i jedi njihov rod. **30** A preživeli iz doma Judinog, opet će pustiti svoj koren u dubinu, i roditi svoje plodove u visinu. **31** Jer iz Jerusalima će izaći ostatak, i preživeli sa gore Siona. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama." **32** Zato govoril Gospod o caru asirskom: 'On neće ući u ovaj grad, i neće odapeti streli na njega, neće sa štitom krenuti na njega, niti nasipati bedem protiv njega, **33** nego će se vratiti putem kojim je došao. U ovaj grad on ući neće – govoril Gospod. **34** Ja ču odbraniti ovaj grad i izbaviti ga radi sebe i radi moga služe Davida." **35** Iste noći je izašao Anđeo Gospodnji i

pobio stotinu osamdeset pet hiljada u asirskom taboru. Kada je narod ustao ujutro, a ono sve je Isaija rekao Jezekiji: „Počuj reč Gospodnju: sami mrtvaci. **36** Senaheriv, asirski car, je podigao svoju vojsku i povukao se; vratio se u Ninivu. **37** dvoru, i sve što su tvoji preci sabrali do ovoga I dok se klanjao u hramu svoga boga Nisroka, dana, biti odneseno u Vavilon; neće ostati ništa ubili su ga maćem njegovi sinovi Adrameleh i Sarasar. Potom su pobegli u zemlju araratsku. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Esaradon.

20 U one dane se Jezekija razboleo na smrt.

Prorok Isaija, sin Amocov, je došao i rekao mu: „Govori Gospod: 'Uredi svoju kuću, jer ćeš umreti; nećeš se oporaviti.'“ **2** Jezekija je okrenuo svoje lice prema zidu, pa se pomolio Gospodu ovako: **3** „O, Gospode, seti se da sam pred tobom hodio verno i svim srcem, i da sam činio što je dobro u tvojim očima.“ I Jezekija gorko zaplaka.

4 Isaija još nije izašao iz središnjeg predvorja, kad mu je došla reč Gospodnja: **5** „Vrati se i reci

Jezekiji, vladaru moga naroda: Govori Gospod, Bog tvoga pretka Davida: Čuo sam tvoju molitvu i

video sam tvoje suze. Evo, izlećiš te, pa ćeš za tri dana otići u Dom Gospodnji. **6** Dodaću petnaest

godina tvome životu i izbaviću te iz ruke asirskog cara. Odbraniću ovaj grad radi sebe i radi moga

činio je što je zlo u Gospodnjim očima, sledeći

odvratna dela naroda koje je Gospod isterao pred Izrailjcima. **3** On je ponovo podigao uzvišice

žrtvenike Valu i načinio Aštartin stub, kao što je služe Davida.“ **7** Onda je Isaija rekao: „Donesite

oblog od smokava. Neka uzmu i stave mu na čir i ozdraviće.“ **8** Jezekija upita Isajiju: „Šta će biti

znak da će me Gospod isceliti i da ču za tri dana

„Ovo će ti biti znak od Gospoda, da će Gospod učiniti ono što je obećao. Želiš li da se senka

pomeri napred za deset stepeni ili da se pomeri nazad za deset stepeni?“ **10** Jezekija odgovori:

„Lako je da se senka pomeri napred za deset

stepeni. Ne, nego neka se senka pomeri nazad za

deset stepeni.“ **11** Tada je prorok Isaija prizvao

Gospoda, koji je vratio senku nazad za deset

stepeni; za toliko se senka spustila na Ahazavom sunčaniku. **12** U ono vreme je vavilonski car

Verodah-Valadan, sin Valadanov, poslao pisma

Na celom njegovom području što im je Jezekija

upita on. Jezekija odgovori: „Nije bilo ničeg u

21 Manasiji je bilo dvanaest godina kad se zacario. Vladao je pedeset pet godina

u Jerusalimu. Majka mu se zvala Efsiva. **2** Činio je što je zlo u Gospodnjim očima, sledeći

odvratna dela naroda koje je Gospod isterao pred Izrailjcima. **3** On je ponovo podigao uzvišice

žrtvenike Valu i načinio Aštartin stub, kao što je služe Davida.“ **7** Onda je Isaija rekao: „Donesite

oblog od smokava. Neka uzmu i stave mu na čir i ozdraviće.“ **8** Jezekija upita Isajiju: „Šta će biti

znak da će me Gospod isceliti i da ču za tri dana

„Ovo će ti biti znak od Gospoda, da će Gospod učiniti ono što je obećao. Želiš li da se senka

pomeri napred za deset stepeni ili da se pomeri nazad za deset stepeni?“ **10** Jezekija odgovori:

„Lako je da se senka pomeri napred za deset

stepeni. Ne, nego neka se senka pomeri nazad za

deset stepeni.“ **11** Tada je prorok Isaija prizvao

Gospoda, koji je vratio senku nazad za deset

stepeni; za toliko se senka spustila na Ahazavom sunčaniku. **12** U ono vreme je vavilonski car

Verodah-Valadan, sin Valadanov, poslao pisma

Na celom njegovom području što im je Jezekija

upita on. Jezekija odgovori: „Nije bilo ničeg u

svu svoju riznicu, srebro i zlato, začine, mirisna

ih je zaveo da čine gora dela od naroda koje je

ulja, oružnicu, i sve što se našlo u njegovim

„Nije bilo ničega u njegovom dvoru i

„Zato što su ti došli?“ Jezekija odgovori: „Iz daleke zemlje, Gospod, Bog Izrailjev: evo, dovešću takvo

zavjetnuču nad Judom

uže samarijsko i merila doma Ahavovog, pa ču za popravke u Domu. **7** Ipak, neka im se ne zbrisati Jerusalim kao što se obriše zdela, pa se traži račun od novca koji im je predan, jer rade okrene. **14** I odbaciću ostatak – svoju baštinu pošteno.“ **8** Prvosveštenik Helkija reče pisaru – i predati ih u ruke njihovih neprijatelja da Safanu: „Našao sam Knjigu Zakona u Domu budu plen i grabež svim svojim neprijateljima, Gospodnjem.“ Helkija je dao knjigu Safanu, a on **15** zato što su činili zlo u očima Gospodnjim ju je pročitao. **9** Kad je pisar Safan otisao k caru, gneveći me od dana kad su njihovi preci izasli iz doneo mu je vest: „Tvoje sluge su pokupile novac Egipta sve do danas.“ **16** Manasija je prolio veoma koji se našao u Domu, i predali ga nadglednicima mnogo nevine krvi od jednog kraja Jerusalima posla u Domu Gospodnjem.“ **10** Pisar Safan je, do drugog, osim greha na koji je naveo Judu zatim, izvestio cara: „Sveštenik Helkija mi je dao da čini ono što je zlo u očima Gospodnjim. jednu knjigu.“ Safan ju je pročitao pred carem. **17** Ostala Manasijina dela i sve što je učinio, i **11** Kad je car čuo reči iz knjige Zakona, razdrao je greh koji je učinio, nije li to zapisano u Knjizi svoju odeću. **12** Tada je car zapovedio svešteniku dnevnika Judinih careva? **18** Kad se Manasija Helkiji, Ahikamu, sinu Safanovom, Ahvoru, sinu upokojio sa svojim precima, sahranili su ga u Mihejinom, pisaru Safanu i Asaji, carevom služi: bašti njegovog dvora, u Uzinom vrtu. Na njegovo **13** „Idite i pitajte Gospoda za mene, za narod mesto se zacario njegov sin Amon. **19** Amonu je i za celu Judu, u pogledu ove knjige koja je bilo dvadeset dve godine kad se zacario. Vladao pronađena, jer je veliki gnev Gospodnji koji se je dve godine u Jerusalimu. Majka mu se zvala raspalio protiv nas, zbog toga što naši preci Mesulemeta, čerka Arusova, iz Joteve. **20** Činio je nisu slušali reči ove knjige, kako bi vršili sve što je zlo u očima Gospodnjim kao što je činio što je napisano za nas.“ **14** Sveštenik Helkija, njegov otac Manasija. **21** U svemu je sledio put Ahikam, Ahvor, Safan i Asaja, odu k proročici kojim je njegov otac išao: služio je idolima kojima Oldi, ženi Saluma, sina Tekuja, sina Arasa, čuvara je i njegov otac služio, i klanjao im se. **22** Ostavio odeće. Ona je živela u Jerusalimu u drugom kraju je Gospoda, Boga svojih otaca, i nije sledio put grada. Pošto su razgovarali s njom, **15** ona im je Gospodnji. **23** Amonove sluge su skovale zaveru odgovorila: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Recite protiv njega, pa su ubili cara u njegovom dvoru. čoveku koji vas je poslao k meni: **16** Govori Ali narod zemlje je pobio sve one koji su se Gospod: evo, dovešću nevolju na ovo mesto i na urotili protiv cara Amona. Narod zemlje je na njegove stanovnike, prema svim rečima knjige njegovo mesto zacario njegovog sina Josiju. **25** koju je pročitao Judin car. **17** Pošto su me ostavili Ostala Amonova dela i što je učinio, nije li to i prinose kad drugim bogovima, gneveći me zapisano u Knjizi dnevnika Judinih careva? **26** svim delima svojih ruku, moj će se gnev raspaliti Sahranili su ga u njegovom grobu, u Uzinom protiv ovog mesta i neće se ugasiti.' **18** A Judinom vrtu. Na njegovo mesto se zacario njegov sin caru koji vas je poslao da pitate Gospoda, ovako recite: 'Govori Gospod, Bog Izrailjev, za reči koje si čuo: **19** Pošto ti je srce omekšalo, te si se ponizio pred Gospodom kad si čuo što sam rekao za ovo mesto i njegove stanovnike, da će postati pustoš i prokletstvo, pa si razdrao svoju odeću i plakao preda mnom, zato sam [te] uslišio – govori Gospod. **20** Stoga ču te pridružiti tvojim precima, pa ćeš na miru biti položen u svoj grob, tako da nećeš videti ništa od nevolje koju ču dovesti na ovo mesto.“ Zatim su odneli caru poruku.

22 Josiji je bilo osam godina kad se zacario. Vladao je trideset jednu godinu u Jerusalimu. Majka mu se zvala Jedida, čerka Adajeva, iz Vaskata. **2** On je činio što je pravo u očima Gospodnjim; sledio je u svemu put svoga praoca Davida ne skrećući ni desno ni levo. **3** Osamnaeste godine cara Josije, car je poslao pisara Safana, sina Acalije, sina Mesulamovog, u Dom Gospodnjem. Rekao mu je: **4** „Idi gore k Prvosvešteniku Helkiji, da ti pripremi novac koji je došao u Dom Gospodnjem, i koji su vratari sakupili od naroda. **5** Neka ga predra nadglednicima

23 Car je poslao po sve starešine Jude i Jerusalima, da se sabiju kod njega. **2** posla u Domu Gospodnjem, a oni neka ga daju Tada je car otisao u Dom Gospodnjem sa svim radnicima koji su u Domu Gospodnjem, da izvrše Judejcima i svim stanovnicima Jerusalima, sa popravke u Domu: **6** tesarima, graditeljima i svim sveštenicima i prorocima, sa svim narodom, zidarima, i da nabave drvo i klesani kamen od malog do velikog, i pročitao im sve reči Knjige

saveza koju su našli u Domu Gospodnjem. **3** uzvišicu spalio i satro je u prah. Ašstartin stub je Zatim je car stao kod stuba i sklopio savez pred spalio. **16** Kad se Josija osvrnuo, video je tamo na Gospodom, da će slediti Gospoda i držati njegove gori grobove. Poslao je ljude da uzmuh kosti iz zapovesti, njegova svedočanstva i uredbe, svim grobova, a onda ih je spalio na žrtveniku. Tako ih srcem i svom dušom, i da će izvršavati reči je oskrnavio, po reči Gospodnjoj, koje je objavio ovog saveza, koje su zapisane u ovoj knjizi. I sav Božiji čovek koji je prorekao ove stvari. **17** Zatim narod je pristao uz savez. **4** Car je zapovedio je upitao: „Kakav je to spomenik što vidim?“ Ljudi svešteniku Helkiji da se iz Doma Gospodnjeg iz grada su mu rekli: „To je grob Božijeg čoveka iznesu svi predmeti koji su bili načinjeni za koji je došao iz Jude. On je prorekao ove stvari Vala, Ašstartu i svu vojsku nebesku. Spalio ih je koje si učinio sa žrtvenikom u Vetišlu.“ **18** [Josija] izvan Jerusalima na kidronskim poljima, a prah reče: „Ostavite ga; neka niko ne uznemirava je odneo u Vetišlu. **5** Uklonio je idolopokloničke njegove kosti.“ I tako su mu ostavili kosti, s sveštenike koje su Judini carevi postavili da kostima onog proroka što je došao iz Samarije. **19** prinose kad na uzvišicama po Judinim gradovima Josija je, takođe, uklonio hramove na uzvišicama i oko Jerusalima, i one što su prinosili kad Valu, koje su bile po gradovima Samarije, koje su suncu, mesecu, sazvezđima, i svoj vojsci nebeskoj. načinili izrailjski carevi da gneve Gospoda. **6** Zatim je iz Doma Gospodnjeg izneo Ašstartin Učinio je sa njima isto onako kako je učinio stub van Jerusalima, na potok Kidron, i spalio ga u Vetišlu. **20** Tamo na žrtvenicima je poklao kod potoka Kidrona. To je smrvio u prah, koji je sve sveštenike uzvišica, i spalio ljudske kosti na rasuo po grobovima običnog naroda. **7** Onda je njima. Zatim se vratio u Jerusalim. **21** Potom je srušio kuće hramskih bludnika, koje su bile u car zapovedio svemu narodu: „Proslavite Pashu Domu Gospodnjem, gde su žene plele zastore za Gospodu, Bogu svome, kako je propisano u ovoj Ašstartu. **8** Odveo je sve te sveštenike iz Judinih Knjizi saveza.“ **22** Naime, takva Pasha se nije gradova i oskrnavio uzvišice gde su sveštenici slavila od vremena sudija koji su sudili Izrailju, prinosili kad, od Gavaje do Vir-Saveje. Takođe i za sve vreme izrailjskih i Judinih careva. **23** je uništio uzvišice vrata, koje su se nalazile na Samo se osamnaeste godine cara Josije ova Pasha ulazu vrata Isusa, upravitelja grada, s desne slavila Gospodu u Jerusalimu. **24** Josija je, takođe, strane gradske kapije. **9** Međutim, sveštenici istrebio prizivače duhova i vidovnjake, idole i uzvišica nisu služili kod žrtvenika Gospodnjeg u kipove, i sve gadosti koje su se viđale u Judi i Jerusalimu, iako su jeli od beskvasnih hlebova Jerusalimu. Tako je ispunio reči Zakona koje su među svojom braćom. **10** [Josija] je oskrnavio bile zapisane u knjizi koju je sveštenik Helkija i Tofet, koji je bio u dolini Ven-Enum, da više pronašao u Domu Gospodnjem. **25** Pre njega nije niko ne bi ognjem Molohu spaljivao svoga sina bilo cara kao što je on, koji se okrenuo Gospodu ili svoju čerku. **11** Uklonio je i konje koje su svim srcem, svom dušom i svom snagom, u Judini carevi zavetovali suncu kod ulaza u Dom skladu sa celim Zakonom Mojsijevim; posle njega Gospodnji, pored sobe dvoranina Natan-Meleha, se nije pojavio takav kao što je on. **26** Ipak, koja je bila u tom kraju. Sunčana kola je spalio Gospod se nije odvratio od žestine svog velikog u ognju. **12** Car je srušio i žrtvenike na krovu gneva, koji se raspalio protiv Jude zbog svega gornje sobe Ahazove, koje su napravili Judini čime ga je Manasija provocirao. **27** Gospod reče: carevi, i žrtvenike koje je napravio Manasija u „I Judu ču odbaciti od svoga lica, kao što sam dva predvorja Doma Gospodnjeg. Uklonio ih je odbacio Izrailj, i odbaciću Jerusalim, ovaj grad odande, a njihov prah je bacio u potok Kidron. **13** koji sam izabrao, i Dom za koji sam rekao da Car je oskrnavio i žrtvenike što su stajali nasuprot če tamo biti moje ime.“ **28** Ostala Josijina dela Jerusalima, južno od Gore uništenja. Njih je i sve što je učinio, nije li sve to zapisano u Solomon, car Izraelja, izgradio za Ašstartu, gadost Knjizi dnevnika Judinih careva? **29** U njegovo Sidonaca, Hamosa, gadost Moavaca i Moloha, vreme je faraon Nehaon, egipatski car, krenuo gadost Amonaca. **14** Stubove im je polomio u na asirskog cara, na reku Eufrat. Car Josija je paramparčad, Ašartine stupove je posekao, pa krenuo da ga presretne, ali ga je faraon ubio prije ta mesta napunio ljudskim kostima. **15** Spalio prvom susretu kod Megida. **30** Njegove sluge je i žrtvenik u Vetišlu, uzvišicu koju je načinio su ga mrtvog prevezle iz Megida i donele ga u Jerovoam, sin Navatov, koji je naveo Izraelj na Jerusalim, gde su ga sahranili u grob. A narod greh. Taj žrtvenik i uzvišicu je srušio. Zatim je zemlje je uzeo Josijinog sina Joahaza, pomazali ga

i zacarili ga umesto njegovog oca. **31** Joahazu je se Jehonija, car Judin, predao vavilonskom caru, bilo dvadeset tri godine kad se zacario, a vladao zajedno sa svojom majkom, svojim slugama, je tri meseca u Jerusalimu. Majka mu se zvala svojim glavarima, i svojim dvoranima. Vavilonski Amutala, čerka Jeremijina iz Livne. **32** On je činio car ih je zarobio osme godine svoga carevanja, što je zlo u očima Gospodnjim, sledeći sve što **13** Odneo je odande sve blago Doma Gospodnjeg, su činili njegovi preci. **33** Faraon Nehaon ga je i sve blago carevog dvora, i izlomio sve zlatno držao zatočenog u Rivli u zemlji Amatu, da ne bi posude Doma Gospodnjeg, koje je izrailjski car vladao u Jerusalimu. Zemlji je nametnuo danak Solomon načinio za Dom Gospodnj, baš kako je od stotinu talanata srebra i jednog talanta zlata. kazao Gospod. **14** Zatim je preselio sav Jerusalim, **34** Faraon Nehaon je umesto Josije postavio za sve glavare, sve ratnike, deset hiljada izgnanika, cara Josijinog sina Elijakima, kome je promenio i sve umetnike i kovače; нико nije ostao, osim ime u Joakim. A Joahaza je uzeo i odveo ga u najsirošnjeg naroda u zemlji. **15** Odveo je Egipat, i tamo je umro. **35** Joakim je davao srebro u Vavilon Jehoniju, carevu majku, sve njegove i zlato faraonu, ali je zato nametnuo porez zemlji, dvorane, i sve plemiće u zemlji; odveo ih je iz kako bi platilo novac koji je faraon zahtevao. A da Jerusalima u izgnanstvo u Vavilon. **16** Vavilonski bi dao faraonu Nehaonu, morao je od naroda car je odveo u izgnanstvo u Vavilon sedam hiljada zemlje da uzme srebro i zlato, prema proceni ratnika, i hiljadu umetnika i kovača; svih su bili za svakog čoveka. **36** Joakimu je bilo dvadeset jaka i sposobni za rat. **17** Vavilonski car je umesto pet godina kad se zacario, a vladao je jedanaest njega postavio njegovog strica Mataniju, kome je godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Zevuda, promenio ime u Sedekiju. **18** Sedekija je imao čerka Fedaja iz Rume. **37** On je činio što je zlo u dvadeset jednu godinu kad se zacario, a vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. Majka mu se

24 U njegovo vreme je došao Navuhodonosor, car vavilonski, i Joakim mu je bio podanik tri godine. No, predomislio se, pa se pobunio protiv njega. **2** Ali Gospod je poslao na njega pljačkaške čete Haldejaca i Aramejaca, i pljačkaške čete Amonaca i Moavaca; poslao ih je na Judu da ga uništi, po reči koju je Gospod rekao preko svojih slugu proroka. **3** To je zadesilo Judu po Gospodnjoj zapovesti, da bi ih uklonio od svoga lica zbog Manasijinih greha, i svega što je učinio. **4** On je, takođe, prolio mnogo nevine krvи. Pošto je ispunio Jerusalim nevinom krvlju, Gospod nije hteo da mu oprosti. **5** Ostala Joakimova dela i sve što je učinio, nije li to zapisano u Knjizi dnevnika Judinih careva? **6** Kad se Joakim upokojio sa svojim precima, na njegovo mesto se zacario njegov sin Jehonija. **7** Egipatski car nije više napuštao svoju zemlju, jer je vavilonski car osvojio sve što je pripadalo egipatskom caru, od Egipatskog potoka do reke Eufrata. **8** Jehoniji je bilo osamnaest godina kad se zacario, a vladao je tri meseca u Jerusalimu. Majka mu se zvala Neusta, čerka Elnatanova, iz Jerusalima. **9** Činio je što je zlo u očima Gospodnjim, sasvim onako kako je činio njegov otac. **10** U ono vreme su sluge vavilonskog cara Navuhodonosora napale Jerusalim, tako da je grad došao pod opsadu. **11** Navuhodonosor, vavilonski car, je došao do grada, dok su ga njegove sluge opsedale. **12** Tada

zvala Amutala, čerka Jeremijina, iz Livne. **19** On je činio što je zlo u očima Gospodnjim, sasvim kako je činio i Joakim. **20** I pošto su se pobunili protiv Gospoda, gnev Gospodnji je došao na Jerusalim i Judu, pa ih je odbacio od svoga lica. A Sedekija se pobunio protiv vavilonskog cara.

25 Devete godine njegovog carevanja, desetog dana desetog meseca, došao je Navuhodonosor, car Vavilona, sa svom svojom vojskom na Jerusalim; utaborili su se pred njim i podigli nasip oko njega. **2** Grad je bio pod opsadom do jedanaeste godine cara Sedekije. **3** Ali devetog dana [četvrtog] meseca kad je u gradu zavladala ljuta glad, da nije bilo hrane za narod zemlje, **4** grad je bio provaljen. Car je pod okriljem noći pobegao sa svim ratnicima između dva zida pored carskog vrta, iako su Haldejci bili svuda oko grada, i otišao u pravcu Arave. **5** Haldejski vojnici su se dali u poteru za carem i stigli ga na Jerihonskim poljanama; sva njegova vojska se razbežala i ostavila ga. **6** Haldejci su uhvatili cara i odveli ga vavilonskom caru u Rivlu, koji mu je izrekao presudu. **7** Sedekijine sinove su poklali pred njim, a Sedekiji su iskopali oči, pa su ga vezanog lancima odveli u Vavilon. **8** Sedmog dana petog meseca; to je bila devetaesta godina cara Navuhodonosora, cara Vavilona, u Jerusalim je došao carev sluga Navuzardan, zapovednik telesne straže. **9** On je

spalio Dom Gospodnji, carev dvorac i sve kuće sa deset ljudi i ubi Godoliju, Judejce i Haldejce u Jerusalimu; spalio je svaku veliku zgradu. **10** koji su bili s njim u Mispi. **26** Tada je ustao sav Zatim su svi haldejski vojnici, koji su bili sa narod od najmanjeg do najvećeg, i svi vojni zapovednikom telesne straže, srušili zidine oko zapovednici, pa su otišli u Egipat, jer su se bojali Jerusalima. **11** Ostatak naroda koji je ostao u Haldejaca. **27** Trideset sedme godine izgnanstva gradu, i one što su prebegli k vavilonskom caru, Judinog cara Jehonija, dvadeset sedmog dana odveo je u izgnanstvo Navuzardan, zapovednik dvanaestog meseca, vavilonski car Evil-Merodah telesne straže. **12** Ipak, zapovednik telesne je u prvoj godini svoga carevanja pomilovao straže je ostavio najsirošnije u zemlji da i pustio iz tamnice Judinog cara Jehoniju. **28** budu vinogradari i zemljoradnici. **13** Haldejci su Ljubazno je s njim razgovarao, i postavio mu izlomili i bronzane stubove koji su bili u Domu stolicu više stolica svih careva koji su bili s njim Gospodnjem, i podnožja i bronzano more, koji u Vavilonu. **29** Jehonija je odložio svoju tamničku su bili u Domu Gospodnjem, i odneli bronzu u odeću, pa je do kraja života jeo hranu za carevim Vavilon. **14** Odneli su i lonce, lopatice, mašice, stolom. **30** Car mu je svakodnevno davao za tepsi, i sve bronzano posuđe koje se koristilo izdržavanje do kraja njegovog života. za hramsku službu, kao i kadionice i labore.

15 Zapovednik telesne straže je odneo sve što je bilo od zlata i srebra. **16** Bronzi od dva stuba, mora i podnožja, od svega ovog posuđa koje je Solomon načinio za Dom Gospodnji, nije bilo mere. **17** Jeden stub je bio visok osamnaest lakata, a na njegovom vrhu je bilo bronzano oglavlje. Oglavlje je bilo visoko tri lakta. Pletenice i narovi oko oglavlja su bili potpuno od bronze. Drugi stub s pletenicom je bio isti. **18** Zapovednik telesne straže je, takođe, poveo Soraju, Prvosveštenika, i Sofoniju, drugog sveštenika, i tri vratara. **19** Iz grada je odveo i jednog dvoranina koji je bio nad ratnicima, i pet carskih sveštenika, koje su našli u gradu. Takođe je odveo pisara vojnog zapovednika, koji je pozivao u vojsku narod zemlje, i šezdeset ljudi od naroda zemlje koje su našli u gradu. **20** Navuzardan, zapovednik telesne straže, ih je uzeo i doveo ih pred vavilonskog cara u Rivlu. **21** Vavilonski car ih je pobio; pogubio ih je u Rivli, u zemlji amatskoj. Tako je Juda bio odveden u izgnanstvo iz svoje zemlje. **22** Vavilonski car Navuhodonosor je postavio Godoliju, sina Ahikama, Safanovog unuka, za namesnika nad narodom koji je ostao u Judinoj zemlji, koji je on ostavio. **23** Kad su svi vojni zapovednici i njihovi ljudi čuli da je vavilonski car postavio za namesnika Godoliju, došli su sa svojim ljudima Godoliju u Mispu: Ismailo, sin Netanijin, Joanan, sin Karijin, Soraja sin Tanumetov iz Netofata, i Mahaćaninov sin Jazanija. **24** Tada se Godolija zakleo njima i njihovim ljudima, rekavši: „Ne bojte se haldejskih slugu; ostanite u zemlji i služite vavilonskom caru, i biće vam dobro.“ **25** Ali u sedmom mesecu dođe Ismailo, sin Netanijin, sin Elisamin, koji je bio carskog roda,

1 Knjiga dnevnika

1 Adam, Sit, Enos, **2** Kajinan, Maleleilo, Jared, **3** Enoh, Matusal, Lameh, **4** Nojevi sinovi: Sim, Ham i Jafet. **5** Jafetovi sinovi su: Gomer, Magog, Midij, Javan, Tuval, Meseh i Tiras. **6** Gomerovi sinovi su: Ashenas, Rifat i Togarma. **7** Javanovi sinovi su: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim. **8** Hamovi sinovi su: Kuš i Misraim, Fut i Hanan. **9** Kušovi sinovi su: Seva, Evila, Savata, Regma i Savataka. Regmini sinovi su: Sava i Dedan. **10** Kušu se rodio Nevrod. Ovaj je postao prvi moćnik na zemlji. **11** Od Misraima su, pak, potekli Ludejci, Enemejci, Lavejci i Naftuhijci, **12** pa Patrošani, Haslonjani (od kojih su potekli Filistejci) i Kaftoreji. **13** Hananu se rodio Sidon, njegov prvenac i Het. **14** Od Hanana vode poreklo Jevusejci, Amorejci, Gergešani, **15** Evejci, Arukejci, Sinijci, **16** Arvađani, Samarjani i Amaćani. **17** Simovi sinovi: Elam, Asur, Arfaksad, Lud i Aram. A Aramovi [potomci su]: Uz, Ul, Geter i Meseh. **18** Arfaksadu se, pak, rodio Sala, a Sali Ever. **19** Everu su se rodila dva sina: jedan se zvao Falek, jer su se za vreme njegovog života ljudi na zemlji podelili; a njegov brat se zvao Jektan. **20** Jektanu su se rodili Elmodad, Salef, Acarmavet i Jarah, **21** Adoram, Uzal, Dikla, **22** Eval, Avimail, Sava, **23** Ofir, Evila i Jovav; svi ovi su bili Jektanovi sinovi. **24** Sim, Arfaksad, Sala, **25** Ever, Falek, Ragav, **26** Seruh, Nahor, Tara, **27** Avram, to jest, Avraham. **28** Sinovi Avrahama: Isak i Ismailo. **29** Ovo je njihov rodoslov: Ismailov prvenac Navajot, pa Kedar, Avdeilo, Mivsam, **30** Mišma, Duma, Masa, Hadad, Tema, **31** Jetur, Nafis i Kedma; to su sinovi Ismailovi. **32** A sinovi Heture, Avrahamove inoče: ona je rodila Zomrana, Joksana, Madana, Madijana, Jesvoka i Sojena. A Joksanovi sinovi su: Sava i Dedan. **33** Madijanovi sinovi su: Gefa, Afir, Enoh, Avida i Eldaga. Sve su ovo Heturini potomci. **34** Avrahamu se rodio Isak; a sinovi Isakovi su bili Isav i Izrailj. **35** Isavovi sinovi: Elifas, Raguiło, Jeus, Jeglom i Korej. **36** Sinovi Elifasovi: Teman, Omar, Sofar, Gotom, Kenez, Tamna i Amalik. **37** Sinovi Raguiłovi: Nahat, Zara, Šama i Moze. **38** Sirovi sinovi: Lotan, Soval, Sevegon, Ana, Dison, Asar i Disan. **39** Lotanovi sinovi: Horije i Eman. Lotanova sestra je bila Tamna. **40** Sinovi Sovalovi: Golam, Manahat, Eval, Šefija i Onam. Sinovi Sevegonovi: Aja i Ana. **41** Sinovi Anini: Dison. Disonovi sinovi: Amada, Asvan, Itran i Haran. **42** Sinovi Asarovi: Valan,

Zavan i Jakan. Sinovi Disonovi: Uz i Aran. **43** A ovo su carevi koji su vladali u zemlji Edom, pre nego što je i jedan car zavladao nad izrailjskim narodom: Valak, Vedor sin, čiji grad se zvao Denava. **44** Kad je Valak umro, na njegovo mesto se zacario Jovav, sin Zarin iz Vosore. **45** Kad je Jovav umro, na njegovo mesto se zacario Asom iz zemlje Temanaca. **46** Kad je Asom umro, na njegovo mesto se zacario Adad, Varadov sin, koji je potukao Madijance na moavskom polju. Njegov grad se zvao Avit. **47** Kad je Adad umro, na njegovo mesto se zacario Samala iz Masreke. **48** Kad je Samala umro, na njegovo mesto se zacario Saul iz Rovota na Reci. **49** Kad je Saul umro, na njegovo mesto se zacario Valenon, sin Ahvorov. **50** Kad je Valenon umro, na njegovo mesto se zacario Adad. Njegov grad se zvao Pau. Njegovož ženi je bilo ime Metaveila, koja je bila čerka Matraide, čerke Mezahavove. **51** A kad je umro Adad, nastali su knezovi u Edomu: Tamna, Gola, Jetet, **52** Olivema, Ila, Finon, **53** Kenez, Teman, Mivsar, **54** Magedilo i Iram. To su bili edomski knezovi.

2 Ovo su Izrailjevi sinovi: Ruvim, Simeun, Levi, Juda, Isahar, Zavulon, **2** Dan, Josif, Venijamin, Neftalim, Gad i Asir. **3** Judini sinovi: Ir, Avnan i Silom; ove mu je rodila Suvina čerka Hananejka. Ali Judin prvenac Ir je učinio zlo u Gospodnjim očima, te ga je Gospod pogubio. **4** Njegova snaha Tamara mu je rodila Faresa i Zaru. Juda je imao ukupno pet sinova. **5** Faresovi sinovi: Esron i Jemuilo. **6** Zarini sinovi: Zimrije, Etan, Eman, Halkol i Dara; ukupno pet. **7** Harmijini sinovi: Ahar, koji je doveo nesreću na Izrailja, prekršivši zabranu o posvećenim stvarima. **8** Etanovi sinovi: Azarija. **9** Esronovi sinovi, koji su mu se rodili: Jerameil, Ram i Halev. **10** Ramu se rodio Aminadav, Aminadavu Nason, knez Judinov sinova. **11** Nasonu se rodio Salmon, a Salmonu se rodio Voz; **12** Vozu se rodio Ovid, a Ovidu Jesej. **13** Jeseju se rodio prvenac Elijav. Avinadav mu je bio drugi, Šima treći, **14** Natanaıl četvrti, Radaj peti, **15** Osema šesti, a David sedmi. **16** Sestre su mu bile Seruja i Avigeja. Serujini sinovi su bili Avisaj, Joav i Asailo; ova trojica. **17** Avigeja je rodila Amasu, čiji otac je bio Jeter Ismailjac. **18** Halev, sin Esronov, je sa svojom ženom Azuvom, i preko Jeriota, imao sinove: Jesera, Sovava i Ardonu. **19** Kad je umrla Azuva, Halev se oženio Efratom, koja mu je rodila Ora. **20** Oru se rodio Urija, a Uriji Veseleilo. **21** Potom se Esron oženio čerkom

Mahira oca Galadovog; uzeo ju je za ženu kad mu su potekli Saračani i Estaoljani. **54** Salmini sinovi: je bilo šezdeset godina. Ona mu je rodila Seguva. Vitlejemci i Netofaćani, Ataroćani iz Joavovog **22** Seguvu se rodio Jair, koji je imao dvadeset doma i polovina Manahaćana, Zorani. **55** Pisarske tri grada u zemlji galadskoj. **23** Naime, on je porodice koje žive u Javisu: Tiraćani, Simeaćani, uzeo Jairova sela i Kenat sa njegovim selima, Suhaćani; to su Kenejci, koji su potekli od Amata, šezdeset gradova, od Gesuraca i Aramejaca. Sve oca Rihavovog doma.

su to uzeli sinovi Mahira, Galadovog oca. **24**

Kad je Esron umro u Halev-Efrati, Esronova žena, Avija, mu je rodila Ashora, oca Tekujinog. **25** A sinovi Jerameila, Esronovog prvenca, bili su: prvenac Ram, zatim Vuna, Oren, Osem i Ahija. **26** Jerameilo je imao i drugu ženu, po imenu Atar. Ona je Onamova majka. **27** Sinovi Jerameilovog prvenca Rama bili su: Mas, Jamin i Eker. **28** Onamovi sinovi su bili: Samaj i Jadaj, a Samajevi sinovi: Nadav i Avisur. **29** Avisurova žena se zvala Avihaila, koja mu je rodila Avana i Molida. **30** Nadavovi sinovi: Seled i Apaim, ali je Seled umro bez dece. **31** Apaimovi sinovi: Jesej; a Jesejevi sinovi: Sisan, i Sisanova čerka Alaja. **32** Sinovi Jadaja, brata Samajevog: Jeter i Jonatan; ali je Jeter umro bez dece. **33** Jonatanovi sinovi: Falet i Zaza. Ti su bili Jerameilovi sinovi.

34 A Sisan nije imao sinove, nego čerke. Sisan je imao i slugu Egipćanina po imenu Jaraja. **35** Sisan je svoju čerku dao svome služi Jaraji za ženu, koja mu je rodila Ataja. **36** Ataj je imao Natana, a Natan Zavada; **37** Zavadu se rodio Eflal, a Eflalu se rodio Ovid; **38** Ovidu se rodio Juj, a Juju se rodio Azarija; **39** Azariji se rodio Helis, a Helisu se rodio Eleasa; **40** Eleasi se rodio Sisamaj, a Sisamaju se rodio Salum; **41** Salumu se rodio Jekamija, a Jekamiji se rodio Elisama. **42** Sinovi Haleva, brata Jerameilovog, bili su: njegov prvenac Misa, otac Zifov, i njegov sin Marisa, otac Hevronov. **43** Hevronovi sinovi: Korej, Tafuja, Rekem i Sema. **44** Semi se rodio Rama, otac Jorkoamov, a Rekemu se rodio Samaja. **45** Samajev sin je bio Maon, a Maon je bio otac Vet-Suru. **46** Gefa, Halevova inoča, je rodila Harana, Mosu i Gazeza. Haran je bio otac Gazezu. **47** Jadajevi sinovi: Rigem, Jotam, Gisan, Felet, Gefa i Sagaf. **48** Maha, Halevova inoča, je rodila Severa i Tirhanu. **49** Ona je rodila i Sagafu, oca Madmaninog, i Sevu, oca Mahvininog i Gavajinog. A Ahsa je bila Halevova čerka. **50** To su bili Halevovi sinovi. Sinovi Ora, prvenca Efratinog: Soval, otac Kirijat-Jarima, **51** Salma otac Vitlejema, Aref otac Vet-Gadera. **52** Sinovi Sovala, oca Kirijat-Jarimovog, bili su: Aroja, to jest, polovina Menuhoćana. **53** A kirijat-jarimske porodice bile su: Jetrani, Fučani, Sumaćani i Misrajani. Od njih

su potekli Saračani i Estaoljani. **54** Salmini sinovi: Jezraelke, drugi Danilo od Avigeje Karmilke, **2** treći Avesalom, sin Mahe, čerke Talmaja, gesurskog cara, četvrti Adonija, sin Agitin, **3** peti Sefatija od Avitale, šesti Itram od njegove žene Egle. **4** Ovih šest mu se rodilo u Hevronu, gde je carevao sedam godina i šest meseci. Trideset tri godine je carevao u Jerusalimu. **5** Ovi su mu se rodili u Jerusalimu: Šima, Sovav, Natan i Solomon, četiri od Vitsaveje, Amilove čerke; **6** Jevvar, Elisama i Elifelet, **7** Noga, Nefeg i Jafija, **8** Elisama, Elijada i Elifelet; njih devet. **9** Sve su ovo bili Davidovi sinovi, pored sinova inoča. Tamara im je bila sestra. **10** Solomonov sin je bio Rovoam, njegov sin Avija, njegov sin Asa, njegov sin Josafat, **11** njegov sin Joram, a njegov sin Ohozija, njegov sin Joas, **12** njegov sin Amasija, njegov sin Azarija, njegov sin Jotam, **13** njegov sin Ahaz, njegov sin Jezekija, njegov sin Manasija, **14** njegov sin Amon, njegov sin Josija. **15** Josijini sinovi: prvenac Joanan, drugi Joakim, treći Sedekija, četvrti Salum. **16** Sinovi Joakimovi: njegov sin Jehonija, i njegov sin Sedekija. **17** Sinovi sužnja Jehonije: njegov sin Salatilo. **18** Njegovi sinovi: Malhiram, Fedaja, Senasar, Jekamija, Osama i Nedavija. **19** Fedajini sinovi: Zorovavelj i Semaj. Zorovaveljevi sinovi: Mesulam, Hananija, i njihova sestra Selomita. **20** Mesulamovi sinovi: Asuva, Oilo, Varahija, Asadija i Jusavesed; njih pet. **21** Hananijini sinovi: Felatija i Isaija, i sinovi Refaje, Arnana, Ovadije i Sehanije. **22** Sehanijini sinovi: Semaja, i njegovi sinovi: Hatuš, Igal, Varija, Nearija i Safat; njih šest. **23** Nearijini sinovi: Elioinaj, Jezekija i Azrikam; njih tri. **24** Elioinajevi sinovi: Odavija, Elijahsiv, Felaja, Akuv, Joanan, Dalaja i Anan; njih sedam.

4 Judini sinovi: Fares, Esron, Harmija, Or i Soval.

2 Reaji, sinu Sovalovom, rodio se Jat, a Jatu se rodio Ahumaja i Lad. To su porodice saratske. **3** Ovi [su od] oca Etama: Jezrael, Jesma i Jedvas, a njihovoj sestri je bilo ime Aselefonijsa. **4** Fanuilo je bio otac Gedoru, a Ezer je bio Husin otac. To su bili sinovi Ora, prvenca Efrate, oca Vitlejemovog. **5** Ashor, Tekujin otac, je imao dve žene, Elu

i Naru. **6** Nara mu je rodila Ahuzama, Efera, Mesovav, Jamlih i Josa sin Amasijin, **35** Joilo i Juj, Temana i Ahamstara. To su Narini sinovi. **7** Sinovi sin Josivije, sina Soraje, sina Asilovog, **36** Elioinaj, Elini: Seret, Cohar i Etnan. **8** Kosu se rodio Anuv, Jakova, Jesohaja, Asaja, Adilo, Jesimilo i Venaja, Soviv i porodice Aharila, sina Arumovog. **9** A **37** i Ziza, sin Sifija, sina Alona, sina Jedaje, sina Javis je bio slavniji od svoje braće. Njegova majka Simrija, sina Semajinog. **38** Ovi imenovani bili su mu je dala ime „Javis“ govoreći: „To je zato što knezovi u svojim porodicama. Pošto su se njihove sam ga rodila s bolom.“ **10** Javis je prizvao Boga porodice veoma umnožile, **39** otišli su nadomak Izrailjevog govoreći: „Blagoslov me i raširi moje Gedora, na istočnoj strani doline, tražeći pašu međel Neka tvoja ruka bude sa mnom, i sačuvaj za svoja stada. **40** Našli su obilatu i dobru pašu. me od nesreće, da se ne mučim!“ I Bog je uslišio Zemlja je bila široka, spokojna i mirna, jer su što je tražio. **11** Heluvu, sinu Sujinom, rodio stanovnici, koji su prethodno živeli тамо, bili se Mehir, On je bio Estonov otac. **12** Estonu su Hamovi potomci. **41** Ti što su bili zapisani po se rodili Vet-Rafa, Feseja i Tehina, otac grada imenima došli su u dane Jezekije, cara Judinog, Nas. To su Rihavovi ljudi. **13** Kenezovi sinovi su i oborili se na njihove šatore, i na Meunjane bili Gotonilo i Soraja. A Gotonilovi sinovi: Atat i koji su se zatekli тамо, i izvršili nad njima kleto Meonataj. **14** Meonotaju se rodio Ofra, a Soraji se uništenje, tako da ih nema danas. Potom su se rodio Joav, predak Ge-Harasimljana, nazvanih naselili na njihovo mesto, jer je тамо bilo paše tako jer su bili rezbari. **15** A sinovi Haleva, sina za njihova stada. **42** A neki od njih, pet stotina Jefonjinog, su bili: Ir, Ila i Nam. Ilin sin je bio Simeunovih potomaka, otišli su na goru Sir, na Kenez. **16** Jeleleilovi sinovi: Zif, Zifa, Tirijska i čelu sa Felatijom, Nearijem, Refajom i Ozilom, Asareilo. **17** Ezrimi sinovi: Jeter, Mered, Efer i sinovima Jesejevima. **43** Oni su pobili preostale Jalon. Meredova žena je rodila Marijama, Samaja Amaličane i тамо žive sve do danas.

i Jesvu, oca Estemoje. **18** A njegova žena Judejka rodila je Jareda oca Gedora, Hevera oca Sokota, i Jekutila oca Zanoje. To su bili sinovi Vitije, čerke faraonove, kojom se Mered oženio. **19** A sinovi Odijjine žene, sestre Nama oca Keile bili su: Garmija i Estemoja Mahaćanin. **20** Simonovi sinovi: Amnon, Rina, Ven-Anan i Tilon. Jesejevi sinovi: Zahet i Ven-Zahet. **21** Sinovi Silomovi, sina Judinog: Ir, Lihin otac, i Lada, Marisin otac, i porodice platnarskog doma u Vet-Asveji; **22** pa Jokim i Kozevljani, Joas i Saraf, koji su vladali u Moavu, i Jasuvi-Lehem. To je po drevnim zapisima. **23** Oni su bili lončari, koji su živeli u Nataimu i Gediru; тамо su bili u carevoj službi. **24** Simeunovi sinovi: Namuilo, Jamin, Jariv, Zara i Saul; **25** njegov sin Salum, njegov sin Mivsam, i njegov sin Mišma. **26** Mišmini potomci: Amuilo, njegov sin, njegov sin Zahur i njegov sin Semaj. **27** Semaj je imao šesnaest sinova i šest čerkica. Njegova braća nisu imala mnogo dece, a ni sve njihove porodice nisu bile toliko brojne kao judejske. **28** Živeli su u Vir-Saveji, Moladi, Asarsualu, **29** Vali, Asemu, Toladu, **30** Vatuilu, Ormi, Siklagu, **31** Vet-Markavotu, Asar-Susimu, Vet-Vireju i u Sarajimu. To su bili njihovi gradovi do cara Davida. **32** Njihova sela bila su: Etam, Ajin, Rimon, Tohen i Asan – pet gradova, **33** sa svim njihovim selima koja su bila oko tih gradova sve do Vala. To su bila njihova naselja; ovako su se vodili prema svojim rodovima: **34**

5 Potomci Ruvima, prvenca Izrailjevog. On je, naime, bio prvenac, ali pošto je oskrnavio postelju svoga oca, njegovo prvenstvo je bilo dano sinovima Izrailjevog sina Josifa. Zato mu se prvenstvo ne računa. **2** Iako je Juda postao najsilniji među svojim braćom, i premda je vladar potekao od njega, prvenstvo je pripalo Josifu. **3** Sinovi Ruvima, prvenca Izrailjevog, bili su: Enoh, Faluj, Esron i Harmija. **4** Joilovi sinovi: njegov sin Semaja, njegov sin Gog, njegov sin Semaj, **5** njegov sin Miha, njegov sin Reaja, njegov sin Val, **6** i njegov sin Veira, koga je odveo Tiglat-Pilesar, car asirski; on je bio knez Ruvimovog plemena. **7** Njegovoj braći, po njihovim porodicama; kako se vode prema svojim rođoslavima, glavar je bio Jeiel i Zaharija. **8** A Vela sin Azaza, sina Seme, sina Joilovog je živeo u Aroiru, sve do Navava i Val-Meona. **9** Nastanio se i na istoku sve do početka pustinje i do reke Eufrata, jer se njihova stoka umnožila u galadskoj zemlji. **10** U Saulovo vreme su krenuli u rat protiv Agarina, koji su izginuli od njihove ruke. Zatim su se naselili u njihove domove po svemu kraju istočno od Galada. **11** Gadovi potomci su živeli nasuprot njih u vasanskoj zemlji sve do Salke. **12** Joilo im je bio glavar, Šafam je bio drugi, te Janaj i Safat u Vasunu. **13** Njihova braća po otačkim domovima bila su: Mihailo, Mesulam, Seva, Joraj, Jahan, Zije i Ever, sedmorica. **14** To su bili sinovi

Aviheja, sina Urija, sina Jaroje, sina Galada, sina Sadoku se rodio Salum, **13** Salumu se rodio Mihaila, sina Jesisaja, sina Jadona, sina Vuzovog. Helkija, Helkiji se rodio Azarija, **14** Azariji se **15** Ahije, sin Avdila, sina Gunijevog je bio glavar rodio Soraja, Soraji se rodio Josedek. **15** Josedek doma njihovih predaka. **16** Živeli su u Galadu, u je otišao u izgnanstvo kad je Gospod izgnao Vasaru i njegovim selima, i po svim saronskim Judejce i Jerusalim Navuhodonosorovom rukom. pašnjacima do njihovih meda. **17** Svi su ovi **16** Levijevi sinovi bili su: Girsam, Kat i Merarije. bili upisani u rodoslove za vreme Jotama, cara **17** Ovo su imena Girsamovih sinova: Lovenije Jude, i za vreme Jerovoama, cara Izrailjevog. i Semaj. **18** A Katovi sinovi su bili: Amram, **18** Potomaka Ruvimovih i Gadovih, i polovine Isar, Hevron i Ozilo. **19** Merarijevi sinovi: Molija Manasijinog plemena, ratnika koji su nosili štit i Musija. Ovo su levitske porodice po svojim mač, razapinjali luk, i bili vični ratovanju, bilo je precima: **20** Girsamova: njegov sin Lovenije, četrdeset četiri hiljade sedam stotina šezdeset njegov sin Jat, njegov sin Zima, **21** njegov sin ljudi sposobnih za vojsku. **19** Ratovali su protiv Joah, njegov sin Ido, njegov sin Zara, i njegov Agarina, Jetureja, Nafiseja i Nodaveja. **20** Došla sin Jetraj. **22** Katovi sinovi: njegov sin Aminadav, im je pomoć, pa su Agarini i sav narod koji je njegov sin Korej, njegov sin Asir, **23** njegov sin bio s njima bili predani u njihove ruke. Naime, Elkana, njegov sin Avijasaf, njegov sin Asir, **24** u boju su zavapili k Bogu i on ih je uslišio, jer njegov sin Tahat, a njegov sin Urilo, a njegov sin su se pouzdali u njega. **21** Onda su zaplenili Ozija, a njegov sin Saul. **25** Elkanini sinovi: Amasaj njihovu stoku: pet hiljada kamila, dve stotine i Ahimot, **26** njegov sin Elkana, njegov sin Sufija, pedeset hiljada ovaca, dve hiljade magaraca, i njegov sin Nahat, **27** njegov sin Elijav, njegov stotinu hiljada ljudi. **22** Mnogo ih je izginulo, jer sin Jeroam, i njegov sin Elkana. **28** Samuilovi je to bila Božja bitka. Zatim su se nastanili na sinovi: prvenac Joilo i drugi Avija. **29** Merarijevi njihovo mesto sve do izgnanstva. **30** Pripadnici sinovi: Molija, njegov sin Lovenije, njegov sin polovine Manasijinog plemena su živeli u zemlji Semaj, njegov sin Uza, **30** njegov sin Šima, njegov od Vasana do Val-Ermona i Senira, do gore sin Agija, njegov sin Asaja. **31** Ovo su oni koje Ermona. Bili su mnogobrojni. **32** Ovo su bili je David postavio da vode pevanje u Domu glavari u domu njihovih predaka: Efer, Jesej, Elilo, Gospodnjem kad je Kovčeg otpočinuo tamo. Azrilo, Jeremija, Odavija i Jadilo, hrabri ratnici, **32** Oni su služili pred Prebivalištem Šatora od ugledni ljudi i glavari u domu svojih predaka. **25** sastanka pevajući, dok Solomon nije sazidao Dom Ali kad su se izneverili Bogu svojih otaca odajući Gospodnji u Jerusalimu. Vršili su svoju službu po se bludu s bogovima naroda u zemlji, koje je Bog svom redu. **33** Ovo su oni što su služili zajedno istrebio pred njima, **26** Bog Izrailjev je podigao sa svojim sinovima: Od Katovih sinova: Eman, duh Fula, cara asirskog, to jest duh Tiglat-pevač, sin Joila sina Samuila, **34** sina Elkane, Pilesera, cara asirskog, pa su odveli Ruvimovce, sina Jeroama, sina Elila, sina Toje, **35** sina Sufa, Gađane i polovinu Manasijinog plemena i doveli sina Elkane, sina Mata, sina Amasaja, **36** sina ih u Alaju, Avor i Aru, i na reku Gozan, gde su Elkane, sina Joila, sina Azarije, sina Sofonije, ostali do danas.

6 Sinovi Levijevi bili su: Girson, Kat i Merarije.

2 Katovi sinovi: Amram, Isar, Hevron i Ozilo. **3** Amramovi sinovi: Aron i Mojsije, i čerka Marija. A sinovi Aronovi: Nadav, Avijud, Eleazar i Itamar. **4** Eleazaru se rodio Fines, a Finesu se rodio Avisuj, **5** Avisuju se rodio Vukija, Vukiji se rodio Ozija, **6** Oziji se rodio Zeraja, Zeraji se rodio Merajot, **7** Merajotu se rodio Amarija, Amariji se rodio Ahituv, **8** Ahituvu se rodio Sadok, Sadoku se rodio Ahimas, **9** Ahimasu se rodio Azarija, Azariji se rodio Joanan, **10** Joananu se rodio Azarija, koji je bio sveštenik u Domu koji je sazidao Solomon u Jerusalimu. **11** Azariji se rodio Amarija, Amariji se rodio Ahituv, **12** Ahituvu se rodio Sadok,

37 sina Tahata, sina Asira, sina Avijasafa, sina Koreja, **38** sina Isara, sina Kata, sina Levija, sina Izrailjevog. **39** Njegov brat Asaf mu je stajao s desne strane; a Asaf je bio sin Varahije, sina Šime, **40** sina Mihaila, sina Vasije, sina Malhije, **41** sina Etnija, sina Zara, sina Adaje, **42** sina Etana, sina Zime, sina Semaja, **43** sina Jata, sina Girsama, sina Levijevog. **44** S njihove leve strane bila su njihova braća, Merarijevi sinovi: Etan sin Kisije, sina Avdija, sina Maluha, **45** sina Asavije, sina Amasije, sina Helkije, **46** sina Amsije, sina Vanije, sina Samira, **47** sina Molije, sina Musije, sina Merarije, sina Levijevog. **48** Njihova braća, ostali Leviti, bili su određeni za svu drugu službu u Prebivalištu Doma Božijeg. **49** A Aron i njegovi sinovi su prinosili žrtve na žrtveniku za žrtve

vespalnice i na kadionom žrtveniku; obavljali su svojim pašnjacima, Davrat sa svojim pašnjacima, sve poslove oko Svetinje nad svetinjama, i vršili 73 Ramot sa svojim pašnjacima, i Anim sa svojim obred otkupljenja za Izrailj, prema svemu što je pašnjacima. 74 Od Asirovog plemena: Masal sa zapovedio Mojsije, sluga Božiji. 50 Ovo su Aronovi svojim pašnjacima, Avdon sa svojim pašnjacima, sinovi: njegov sin Eleazar, njegov sin Fines, 75 Hukok sa svojim pašnjacima, i Reov sa svojim njegov sin Avisuj, 51 njegov sin Vukije, njegov sin pašnjacima. 76 Od Neftalimovog plemena: Kedes Ozije, njegov sin Zeraja, 52 njegov sin Merajot, u Galileji sa svojim pašnjacima, Amon sa svojim njegov sin Amarija, njegov sin Ahituv, 53 njegov pašnjacima, i Kirijatajim sa svojim pašnjacima. 77 sin Sadok, i njegov sin Ahimas. 54 Ovo su njihova Ostalim Merarijevim sinovima dali su od plemena mesta po naseljima na njihovim područjima: Zavulonovog: Rimono sa svojim pašnjacima, i Aronovim sinovima od Katove porodice, pošto Tavor sa svojim pašnjacima. 78 A preko Jordana im je zapao prvi žreb, 55 njima je dan Hevron u kod Jerihona, na istočnoj strani Jordana, od Judino zemlji zajedno sa njegovim pašnjacima. plemena Ruvimovog: Vosor u pustinji sa svojim 56 Gradska polja i njegova sela su dali Halevu, pašnjacima, Jasu sa svojim pašnjacima, 79 sinu Jefonijinom. 57 Dakle, Aronovim sinovima su Kedemot sa svojim pašnjacima, i Mifat sa svojim dali gradove-utočišta: Hevron, Livnu sa njenim pašnjacima. 80 Od Gadovog plemena: Ramot pašnjacima, Jatir, i Estemoju i njene pašnjake; u Galadu sa svojim pašnjacima, Mahanajim 58 zatim Ilen s njegovim pašnjacima, Davir sa svojim pašnjacima, 81 Esevon sa svojim s njegovim pašnjacima, 59 Asan s njegovim pašnjacima, i Jazir sa svojim pašnjacima. pašnjacima, i Vet-Semes s njegovim pašnjacima.

60 A od Venijaminovog plemena: Gavaju s njenim pašnjacima, Alemet s njegovim pašnjacima, i Anatot s njegovim pašnjacima; ukupno trinaest njihovih gradova po njihovim porodicama.

61 Ostalim Katovim sinovima žrebom je bilo određeno deset gradova od porodica polovine Manasijinog plemena. 62 A sinovima Girsamovim po njihovim porodicama žrebom je dano trinaest gradova od plemena Isaharovog, od plemena Asirovog, od plemena Neftalimovog i od plemena Manasijinog u Vasanu. 63 Merarijevim sinovima po njihovim porodicama dali su žrebom dvanaest gradova od plemena Ruvimovog, od plemena Gadovog i od plemena Zavulonovog. 64 Tako su Izraelci dali Levitima ove gradove sa njihovim pašnjacima. 65 Od plemena Judinog, od plemena Simeunovog i od plemena Venijaminovog žrebom su im dali te gradove, koji su pomenuti poimence.

66 Neke od porodica Katovih sinova su dobine svoje gradove kao njihova područja od Jefremovog plemena. 67 Njima su dali gradove-utočišta: Sihem sa svojim pašnjacima u Gori Jefremovoj, Gezer sa svojim pašnjacima, 68 Jokmeam sa svojim pašnjacima, Vet-Oron sa svojim pašnjacima, 69

Ajalon sa svojim pašnjacima, i Gat-Rimon sa svojim pašnjacima. 70 A od polovine Manasijinog plemena: Aner sa svojim pašnjacima, Valam sa svojim pašnjacima, ostatku porodica Katovih sinova. 71 Od polovine porodica Manasijinog plemena Girsamovim sinovima su dali: Golan u Vasanu sa svojim pašnjacima, i Astarot sa svojim pašnjacima. 72 Od Isaharovog plemena: Kedes sa

7 Isaharovi sinovi su bili: Tola, Fuva, Jasuv i Simron; ova četvorica. 2 Tolini sinovi: Ozije, Refaja, Jerilo, Jamaj, Jivsam i Samuilo, glavari svojih otačkih domova od Tole, hrabri ratnici po svojim rodoslovima. U Davidovo vreme su brojili dvadeset dve hiljade šest stotina ljudi. 3 Ozijevi sinovi: Jezraja, i sinovi Izrajini: Mihailo, Ovadija, Joilo i Jesija; ukupno pet glavara. 4 Prema njihovim rodoslovima i njihovim otačkim domovima, bilo ih je trideset šest hiljada ratnika, jer su imali mnogo žena i sinova. 5 Njihove braće ratnika po svim porodicama Isaharovim, koji su bili ubeleženi u rodoslove, bilo je osamdeset sedam hiljada. 6 Venijaminovi sinovi: Vela, Veher i Jediailo; ova trojica. 7 Velini sinovi: Esvon, Ozije, Ozilo, Jerimot i Irije; pet glavara otačkih domova, hrabri ljudi. U rodoslove ih je bilo ubeleženo dvadeset dve hiljade trideset četiri. 8 Veherovi sinovi: Zemira, Joas, Eliezer, Elioinaj, Amrije, Jeremot, Avija, Anatot i Alemet. Svi ovi su bili Veherovi sinovi. 9 Onih koji su bili ubeleženi u rodoslove kao glavari svojih otačkih domova, i hrabri ratnika, bilo je dvadeset hiljada dve stotine. 10 Jediailovi sinovi: Valan, i sinovi Valanovi: Jeus, Venijamin, Aod, Hanana, Zitan, Tarsis i Ahisar. 11 Svih ovih Jediailovih sinova po glavarima otačkih porodica, hrabri ljudi, bilo je sedamdeset hiljada dve stotine vojnika spremnih za rat. 12 Sufejci i Upejci su bili Irovi potomci, a Useji potomci Ahirovi. 13 Neftalimovi sinovi: Jasilo, Gunije, Jeser i Salum, potomci Valini. 14 Manasijini sinovi: Esril, koga mu je

rodila njegova inoča Aramejka. Ona je rodila i **8** Venijaminu se rodio Vela, njegov prvenac; Mahira, oca Galadovog. **15** A Mahir se oženio kod Asvil je bio drugi, Ara treći, **2** Noja četvrti, Upejaca i Sufejaca. Njegova sestra se zvala Maha. i Rafaj peti. **3** Velini sinovi su bili: Adar, Gira, Drugom sinu je bilo ime Salpad; Salpad je imao Avijud, **4** Avisuj, Naman, Ahoja, **5** Gira, Šefufan samo čerke. **16** Maha, Mahirova žena, je rodila i Uram. **6** Ovo su bili Ehudovi sinovi. Oni su sina, kome je dala ime Fares. Njegovom bratu bili glavari otačkih domova stanovnika Gavaje, je dala ime Seres. Njegovi sinovi su bili Ulam koji su bili izgnani u Manahat: **7** Naman, Ahija i i Rekem. **17** Ulamov sin: Vedan. To su sinovi Gira, koji ih je odveo u izgnanstvo; njemu su se Galada, sina Mahira, sina Manasijinog. **18** Njegova rodili Uza i Ahihud. **8** Sarajim je imao sinove u sestra Amoleketa je rodila Isuda, Aviezera i Malu. moavskoj zemlji nakon što se razveo od svojih **19** Semidini sinovi bili su: Ahijan, Sihem, Likhije žena Usime i Vare. **9** On je sa svojom ženom i Anijam. **20** Jefremovi sinovi: Sutala, i njegov Odesom imao Jovava, Siviju, Misu, Malhama, **10** sin Vered, njegov sin Tahat, njegov sin Elada, i Jeusa, Sahiju i Mirmu. To su bili njegovi sinovi, i njegov sin Tahat, **21** njegov sin Zavad, njegov sin glavari otačkih domova. **11** Sa Usimom je imao Sutala, Ezer i Elead. Njih dvojicu su ubili ljudi Avitova i Elfala. **12** Elfalovi sinovi su bili: Ever, iz Gata, rođeni u zemlji, kad su Gaćani sišli da Misam i Samed, koji je sazidao Onan i Lod i im otmu stoku. **22** Njihov otac Jefrem je dugo njegova sela, **13** i Verija i Sema, koji su bili žalio za njima, pa su njegova braća došla da ga glavari otačkih domova stanovnika Ajalonu; oni teše. **23** Zatim je legao sa svojom ženom, koja je su naterali u beg stanovnike Gata. **14** Ahijo, Sasak, zatrudnela i rodila sina. On mu je dao ime Verija, Jeremot, **15** Zevadija, Arad, Eder, **16** Mihailo, jer je nesreća zadesila njegovu kuću. **24** Njegova Jespa i Joha bili su Verijini sinovi. **17** Zevadija, čerka je bila Sera, koja je sazidala Gornji i Donji Mesulam, Jezekija, Hever, **18** Ismeraj, Jezlija i Vet-Oron i Uzen-Seru. **25** Refa je bio njegov sin, Jovav bili su Elfalovi sinovi. **19** Jakim, Zihrije, [njegov sin] Resef, njegov sin Tela, njegov sin Zavdije, **20** Elinaj, Ciltaj, Elilo, **21** Adaja, Veraja i Tahan, **26** njegov sin Ladan, njegov sin Amijud, Simrat bili su Semajevi sinovi. **22** Jišpan, Ever, njegov sin Elisama, **27** njegov sin Navin, i njegov Elilo, **23** Avdon, Zihrije, Anan, **24** Hananija i sin Isus. **28** Njihov posed i njihova naselja bili Elam i Antotija, **25** Jefedija, i Fanuilo, bili su su Vetiš sa svojim selima, Naran na istoku, a na Sasakovi sinovi. **26** Samseraj, Searija, Gotolija, **27** zapadu Gezer sa svojim selima, Sihem sa svojim Jeresija, Ilijia i Zihrije, bili su Jeroamovi sinovi. selima, sve do Gaja i njegovih sela. **29** Uzduž **28** Ovi su bili glavari otačkih domova po svojim poseda Manasijinih sinova bili su: Vet-San sa rodoslovima. Živeli su u Jerusalimu. **29** Gavaonov svojim selima, Tanah sa svojim selima, Megido sa otac je živeo u Gavaonu. Žena mu se zvala Maha. svojim selima, i Dor sa svojim selima. Tu su živeli **30** Njegov prvenac je bio Avdon, pa Sur, Kis, Val, potomci Josifa, sina Izrailjevog. **30** Asirovi sinovi Nadav, **31** Gedor, Ahijo, Zaher, **32** i Miklot, kome bili su: Jemna, Jesva, Jesvija i Verija, i njihova se rodio Sima. Oni su sa svojom braćom živeli u sestra Sera. **31** Verijini sinovi: Hever i Melhil, koji Jerusalimu nasuprot svojih srodnika. **33** Neru je otac Virzajitov. **32** Neveru su se rodili: Jaflet, se rodio Kis, Kisu se rodio Saul, a Saulu su se Somir, Hotam i njihova sestra Sija. **33** Jafletovi rodili Jonatan, Malhi-Suv, Avinadav i Esval. **34** sinovi su bili: Fasah, Vimhal i Asvat; to su bili Jonatanov sin je bio Merival, a Merivalu se rodio Jafletovi sinovi. **34** Samirovi sinovi: Ahije i Roga, Miha. **35** Mihini sinovi su bili: Fiton, Meleh, Tareja Jehuva i Aram. **35** Sinovi Elema, brata njegovog: i Ahaz. **36** Ahazu se rodio Joada, a Joadi su se Sofa, Jemna, Selis i Amal. **36** Sofini sinovi: Suja, rodili Alemet, Azmavet i Zimrije. Zimriji se rodio Arnefer, Sual, Verije, Jemra, **37** Vosor, Od, Sama, Mosa. **37** Mosi se rodio Vineja; njegov sin je bio Silisa, Itran i Veira. **38** Jeterovi sinovi: Jefonija, Rafaj, njegov sin Eleasa i njegov sin Acel. **38** Acel Fispa i Ara. **39** Ulini sinovi: Arah, Anilo i Risija. je imao šest sinova, a ovo su im imena: Azrikam, **40** Svi ovi bili su Asirovi potomci, glavari otačkih Voheruj, Ismailo, Searija, Ovadija i Anan. Svi ovi domova, probrani ljudi, hrabri ratnici i glavari su bili Acelovi sinovi. **39** A sinovi njegovog brata među knezovima. Oni su bili ubeleženi u svoje Iseka: njegov prvenac Ulam, Jeus drugi, i Elifelet rodoslove prema njihovim borbenim jedinicama. treći. **40** Ulamovi sinovi su bili hrabri ratnici, koji Broj ljudi je iznosio dvadeset šest hiljada. su natezali luk. Imali su mnogo sinova i unuka, stotinu pedeset. Svi ovi su bili Venijaminovi potomci.

9 Tako su svi Izrailjci bili ubeleženi u svoje Gospodnjeg, to jest, Dom Šatora. **24** Čuvari su bili rodoslove, a ovi su zapisani u Knjizi postavljeni na četiri strane: na istok, na zapad, izrailjskih careva. Juda je bio odveden u na sever i na jug. **25** Njihova braća na selima bila izgnanstvo, u Vavilon, zbog svoje nevere. **2** su dužna da dolaze povremeno, da služe sa njima A prvi koji su se ponovo naselili na svojoj po sedam dana, **26** jer su četiri glavna čuvara imovini po svojim gradovima bili su Izrailjci, vrata, koji su bili Leviti, bili zaduženi za odaje sveštenici, Leviti i hramske sluge. **3** Oni koji su i riznicu Doma Gospodnjeg. **27** Oni su noćivali živeli u Jerusalimu iz Judinog, Venijaminovog, oko Doma Gospodnjeg, jer su bili zaduženi da ga Jefremovog i Manasijinog plemena, bili su: **4** čuvaju, i da ga svakog jutra otvaraju. **28** Neki od Gutaj, sin Amijuda, sina Amrija, sina Imrija, njih su bili zaduženi za bogoslužbene posude; sina Vanija, od sinova Judinog sina Faresa. **5** oni su ih brojali kad su bile donošene i kad su Od Silonovih sinova: prvenac Asaja i njegovi bile iznošene. **29** Neki od njih su bili zaduženi za sinovi. **6** Od Zarinih sinova: Jeiel i šest stotina posude i sve svete posude, kao i za brašno, vino, devedeset njegovih srodnika. **7** Od Venijaminovih ulje, tamjan i miomirise. **30** Neki od sveštenika sinova: Saluj, sin Mesulama, sina Odavije, sina su mešali smesu za miomirise. **31** Jedan Levit, Asenujinog, **8** Jevnija, sin Jeroamov, Ila, sin Ozija, po imenu Matatija, prvenac Korejevca Saluma, sina Mahrijevog, i Mesulam, sin Sefatije, sina bio je zadužen da pravi (pljosnate) kolače. **32** Ragquila, sina Ivnije, **9** i njihove braće po svojim Neki od njihove braće, od Katovih sinova, bili rodoslovima, njih devet stotina pedeset šest. Svi su zaduženi da svake subote postavljaju hleb u ovi ljudi su bili glavari otačkih domova, prema redove. **33** Oni koji su bili pevači, glavari otačkih domovima svojih predaka. **10** A od sveštenika: domova Levita, živeli su u hramskim odajama; Jedaja, Jojariv i Jakin, **11** Azarija, sin Helkije, oni su bili izuzeti od drugih dužnosti zato što su sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina služili i danju i noću. **34** To su bili glavari otačkih Ahituva, starešine Doma Gospodnjeg; **12** Adaja, domova Levita prema svojim rodoslovima, koji sin Jeroama, sina Pashora, sina Malhijinog, i su živeli u Jerusalimu. **35** U Gavaonu je živeo Masaj, sin Adila, sina Jazire, sina Mesulama, Jeiel, otac Gavaonov. Žena mu se zvala Maha. **36** sina Mesilemita, sina Imirovog. **13** Njihove Njegov prvenac je bio Avdon, pa Sur, Kis, Val, braće, glavara svojih otačkih domova, bilo je Ner, Nadav, **37** Gedor, Ahijo, Zaharija i Miklot. **38** hiljadu sedam stotina šezdeset ljudi sposobnih Miklotu se rodio Sima. Oni su živeli sa svojom za vršenje službe u Domu Gospodnjem. **14** Od braćom nasuprot svojih srodnika u Jerusalimu. Levita: Semaja, sin Asuva, sina Azrikama, sina **39** Neru se rodio Kis, Kis se rodio Saul, a Saulu Asavijinog, od Merarijevih sinova; **15** Vakvakar, su se rodili Jonatan, Malhi-Suv, Avinadav i Esval. Eres, Galal i Matanija, sin Mihe, sina Zihrijevog, **40** Jonatanov sin je bio Merival, a Merivalu se sina Asafovog; **16** Ovadija sin Semaje sina rodio Miha. **41** Mihini sinovi su bili: Fiton, Meleh Galala, sina Jedutunovog, i Varahija sin Ase, sina i Tareja. **42** Ahazu se rodio Jara, a Jari su se rodili Elkaninog, koji je živeo u netofatskim selima. **17** Alemet, Azmavet i Zimrije. Zimriji se rodio Mosa, Vratari: Salum, Akuv, Talmon, Ahiman, i njihova **43** a Mosi se rodio Vineja. Njegov sin je bio Refaja, braća; Salum je bio glavar. **18** On je sve do sada njegov sin Eleasa i njegov sin Acel. **44** Acel je na carskim vratima na istoku. To su bili vratari imao šest sinova, a ovo su im imena: Azrikam, naselja sinova Levijevih. **19** Salum sin Koreja, Voheruj, Ismailo, Searija, Ovadija i Anan. To su sina Avijasafa, sina Korejevog, i njegova braća Acelovi sinovi.
iz njegovog otačkog doma, Korejevi sinovi, bili su zaduženi da čuvaju pragove kod Šatora, kao što su njihovi oci bili čuvari ulaza Gospodnjeg u taboru. **20** Nad njima je bio starešina Fines, sin Eleazarov, a Gospod je bio s njim. **21** Zaharija, sin Meselemijin, bio je vratar Šatora od sastanka. **22** Svih izabranih za čuvare praga, bilo je dve stotine dvanaest. Oni su bili upisani prema rodoslovima u svojim selima. Njih su David i videlac Samuilo postavili da verno vrše službu. **23** Oni i njihovi sinovi su bili postavljeni da čuvaju vrata Doma

10 Filistejci su stupili u boj protiv Izraeljaca, ali su Izraeljci pobegli pred Filistejcima, pa su padali mrtvi na gori Gelviji. **2** Filistejci su pritisli Saula i njegove sinove i ubili Jonatana, Avinadava i Malhi-Suva, Saulove sinove. **3** Bitka se žestoko vodila oko Saula. A onda su ga strelcii pogodili i ranili ga. **4** Tada Saul reče svome štitonoši: „Izvadi svoj mač i probodi me, da ne dođu ovi neobrezani i narugaju mi se.“ Ali štitonoša nije htio, jer se veoma uplašio. Tada je Saul uzeo mač

i bacio se na njega. **5** Kad je njegov štitonoša Gospodnjoj. **11** Ovo je spisak Davidovih junaka: video da je Saul mrtav, i on se bacio na mač i Jasoveam, sin Ahmonijev, glavar tridesetorice; umro. **6** Tako su puginuli i Saul i njegova tri on je zamahnuo svojim kopljem na tri stotine, sina, i sav njegov dom. **7** Kad su Izrailjci koji su i pobio ih odjednom. **12** Za njim, Dodov sin bili u dolini videli da su Izrailjci pobegli i da su Eleazar Ahošanin, jedan od tri junaka. **13** On je poginuli Saul i njegovi sinovi, napustili su svoje bio s Davidom u Fas-Damimu, kad su se Filistejci gradove i pobegli. Tada su došli Filistejci i naselili okupili za bitku. Na mestu gde je bila njiva se u njima. **8** Sutradan, kad su Filistejci došli da puna ječma, narod je pobegao od Filistejaca. opljačkaju mrtve, našli su Saula i njegove sinove, **14** Tada su oni stali nasred polja, odbranili ga i koji su poginuli na gori Gelvuji. **9** Tada su ga potukli Filistejce. Tako je Gospod izvojevaо veliku svukli, odsekli mu glavu i skinuli oružje s njega, pobedu. **15** U vreme žetve, vodeća trojica među i to su poslali po filistejskoj zemlji da razglase tridesetoricom dođu k Davidu u Odolamsku radosnu vest svojim idolima i narodu. **10** Njegovo pećinu, dok je filistejska vojska bila utaborena u oružje su stavili u hram svojih bogova, a glavu refaimskej dolini. **16** Tada je David bio u tvrđavi, a su mu obesili u Dagonovom hramu. **11** Kad su svi u Vitlejemu je bio filistejski vojni tabor. **17** David meštani Javis-Galada čuli šta su Filistejci uradili željno reče: „E, kad bi me neko napojio vodom Saulu, **12** digli su se svi hrabri ljudi, pa su skinuli iz studenca što je kod vitlejemske kapije!“ **18** Saulovo telo i tela njegovih sinova i doneli ih u Tada se ona trojica probiju kroz filistejski tabor, Javis. Njihove kosti su sahranili pod tamariskom izvuku vode iz studenca što je kod vitlejemske u Javisu. Zatim su postili sedam dana. **13** Tako je kapije, ponesu je i donesi Davidu. Ali David nije Saul umro zbog svojeg neverstva koje je počinio hteo da je pije, nego je izlio pred Gospodom protiv Gospoda, jer nije držao reč Gospodnju, i **19** i rekao: „Ne daj, Bože, da to učinim! Zar još je tražio savet od prizivača duhova. **14** I pošto da pijem krv ovih ljudi? Oni su, naime, doneli nije tražio savet od Gospoda, Gospod ga je ubio i vodu ne mareći za svoj život!“ Zato nije hteo da preneo carstvo na Davida, sina Jesejevog.

11 Tada se sav Izrailj okupio kod Davida u Hevron, pa su mu rekli: „Evo, ti si naše telo i krv. **2** Pa i ranije, kad je Saul bio car, ti si vodio Izrailja u pohode. I tebi je Gospod, Bog tvoj, rekao: 'Ti ćeš biti pastir mome narodu, Izrailju; ti ćeš biti vladar Izrailju.'“ **3** Sve starešine Izrailjeve su došle k caru u Hevron, pa su sklopili savez sa Davidom u Hevronu pred Gospodom i pomazali Davida za cara nad Izrailjem, po reči koju je Gospod rekao preko Samuila. **4** David je sa svim Izrailjcima krenuo na Jerusalim, to jest, Jevus. Tamo su Jevusejci bili stanovnici zemlje. **5** A stanovnici Jevusa su rekli Davidu: „Nećeš ući ovamo!“ No, David je, ipak, osvojio sionsku tvrđavu, a to je sad Davidov grad. **6** Tada je David rekao: „Ko prvi potuče Jevusejce, postaće vrhovni glavar i knez.“ Joav, sin Seruin, se prvi uspeo, te je postao vrhovni vojvoda. **7** Pošto se David nastanio u tvrđavi, prozvali su je Davidovim gradom. **8** On je sagradio grad unaokolo, od Milona unaokolo, a Joav je obnovio ostali deo grada. **9** David je postajao sve moćniji, jer je Gospod nad vojskama bio s njim. **10** A ovo su glavari Davidovih junaka, koji su mu sa svim Izrailjem svesrdno pomagali da ojača njegova vladavina i da postane car nad Izrailjem, po reči

Joavov brat, je bio vodeći među trojicom. On je podigao kopljje protiv tri stotine i pobio ih. Tako je sebi stekao ime među trojicom. **21** Pošto je bio najslavniji među tridesetoricom, postao im je zapovednik. Ipak, nije dostigao onu trojicu. **22** Venaja, sin Jodajev. On je bio hrabar ratnik iz Kavzeela, koji je učinio velika dela. On je ubio dva sina Ariela Moavca. A jednog snežnog dana je sišao u jamu i ubio lava. **23** A ubio je i nekog Egipćanina, gorostasa, pet lakata visokog, koji je imao kopljje kao tkalačko vratilo. Venaja je izašao pred njega sa štapom, istrgao kopljje iz Egipćaninove ruke i ubio ga njegovim kopljem. **24** Venaja, sin Jodajev, je učinio ove stvari, pa je tako stekao ime među trojicom junaka. **25** On je bio najslavniji među tridesetoricom, ali nije dostigao onu trojicu. David ga je postavio za zapovednika svoje telesne straže. **26** A ovo su bili hrabri ratnici: Joavov brat Asailo, Dodov sin Elhanan iz Vitlejema, **27** Šamot Aroranin, Helis Felonjanin, **28** Ikitov sin Ira iz Tekuje, Aviezer iz Anatota, **29** Sivehaj iz Husata, Ilaj iz Ahoša, **30** Maraj iz Netofata, Vanin sin Heled iz Netofata, **31** Rivajev sin Itaj iz Gavaje Venijaminove, Venaja Piratonjanin, **32** Uraj iz doline Gasa, Avilo iz Arvata, **33** Azmavet iz Vaurima, Elijava iz Salvona, **34** Sinovi Asima Gizonjanina, Sagjin sin Jonatan

Araranin, **35** Sakarov sin Ahijam Araranin, Urov onima koji ti pomažu, jer ti Bog tvoj pomaže!“ **19** sin Elifal, **36** Efer iz Mehirata, Ahija iz Felona, I neki od Manasijinih sinova su prebegli Davidu, **37** Esro Karmilac, Esvajev sin Narav, **38** Natanov kad je došao s Filistejcima da ratuje protiv brat Joilo, Agarinov sin Mivar, **39** Selek Amonac, Saula. Ipak, nije im pomogao, jer su ga filistejski Narej Viroćanin, štitonoša Joava, sina Seruđinog, knezovi, nakon većanja, otpustili, govoreći: „On **40** Ira Jetranin, Gariv Jetranin, **41** Urija Hetit, će prebeći svome gospodaru Saulu, a mi ćemo Alajev sin Zavad, **42** Sizin sin Adina Ruvimovac, za to platiti svojim glavama.“ **20** Kad je išao glavar Ruvimovaca, i trideset s njim, **43** Mahin sin u Siklag k njemu su prebegli ovi Manasijevci: Anan, Josafat iz Mitne, **44** Ozija iz Astarota, sinovi Adna, Jozavad, Jedialo, Mihailo, Jozavad, Elijuj i Hotama Aroiranina, Sama i Jeiel, **45** Simrijev Ciltaj, glavari odreda od hiljadu u Manasijinom sin Jedialo i njegov brat Joha iz Tise, **46** Elilo plemenu. **21** Oni su pomagali Davidu protiv Mavljanin, Elnamovi sinovi Jerivaj i Josavija, pljačkaških četa, jer su svi bili hrabri ratnici i Jetema Moavac, **47** Elilo, Ovid i Jasilo iz Mesovaje. zapovednici u vojski. **22** Dan za danom su dolazili Davidu da mu pomognu, sve dok vojska u taboru nije postala velika kao Božija vojska. **23** Ovo je broj ljudi naoružanih za rat koji su došli Davidu u Hevron da prenesu na njega Saulovo carstvo po reči Gospodnjoj: **24** Judinih sinova, koji su nosili štit i kopljje, šest hiljada osam stotina naoružanih za rat. **25** Simeunovih sinova, hrabrih ratnika, sedam hiljada i stotinu. **26** Levijevih sinova, četiri hiljade šest stotina. **27** Zatim Jodaj, glavar Aronovih sinova, i s njim tri hiljade sedam stotina, **28** mladi Sadok, hrabar junak, i dvadeset dva vladara iz njegovog otačkog doma. **29** Venijaminovih sinova, Saulovih saplemenika, tri hiljade; do tada su najvećim delom bili odani Saulovom domu. **30** Jefremovih sinova, dvadeset hiljada osam stotina hrabrih ratnika, uglednih ljudi u svojim otačkim domovima. **31** Od polovine Manasijinog plemena, njih osamnaest hiljada, bili su poimence pozvani da dođu da postave Davida za cara. **32** Od Isaharovih sinova, koji su umeli da razumeju vremena, kako bi znali šta Izrailj treba činiti, bilo je dve stotine od njihovih knezova, i svih njihovih saplemenika koji su ih sledili. **33** Zavulonovih sinova, ljudi iskusnih i spremnih za rat, i naoružanih svakojakim oružjem, bilo je pedeset hiljada, koji su svesrdno pomagali Davidu. **34** Od Neftalimovog plemena, hiljadu glavara i s njima trideset sedam hiljada ljudi sa štitovima i kopljima. **35** Od Danovog plemena, dvadeset osam hiljada šest stotina naoružanih za boj. **36** Od Asirovog plemena, četrdeset hiljada ljudi iskusnih i spremnih za boj. **37** A onih preko Jordana od Ruvimovog i Gadovog plemena i od polovine Manasijinog plemena, bilo je stotinu dvadeset hiljada naoružanih svakojakim oružjem za boj. **38** Svi su ovi ratnici svrstani u bojni poredek došli u Hevron potpuno rešeni da postave Davida za cara nad svim Izraeljem; a i sav je ostali Izraelj jednodušno htio da postavi

12 Ovo su oni što su došli k Davidu u Siklag, dok se još krio od Saula, sina Kisovog. Oni su bili među ratnicima koji su mu pomagali u ratu. **2** Bili su naoružani lukovima; mogli su da gađaju strelama i da izbacuju kamenje i desnom i levom rukom. Ovi su bili Venijaminovci, Saulovi saplemenici: **3** Poglavar Ahijezer i Joas, sinovi Semaje iz Gavaje, Jezilo i Felet, Azmavetovi sinovi, i Veraha i Juj iz Anatota, **4** Ismaja Gavaonjanin, junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom, i Jeremija, Jazilo, Joanan, Jozavad iz Gedirota, **5** Eluzaj, Jerimot, Valija, Semarija, Sefatija iz Arufa, **6** Elkana, Jesija, Azareilo, Joezer i Jasoveam, svi Korejevci, **7** i Joila i Zevadija, Jeroamovi sinovi iz Gedora. **8** Na Davidovu stranu su prešli i neki Gadovci, koji su došli u njegovu tvrđavu u pustinji. Bili su to hrabri junaci i vrsni ratnici – vični štitu i koplju. Lica su im bila kao lica lavova, a bili su brzi kao gazele po gorama: **9** Ezer je bio glavar, Ovadija drugi, Elijav treći, **10** Mismana četvrti, Jeremija peti, **11** Ataj šesti, Elilo sedmi, **12** Joanan osmi, Elzavad deveti, **13** Jeremija deseti, Mahvanaj jedanaesti. **14** Ovi Gadovci su bili vodeći među vojskom; najmanji je vredeo za stotinu, a najveći za hiljadu. **15** To su bili oni koji su prešli preko Jordana u prvom mesecu, kada se razlio preko svih svojih obala, i rasterali sve žitelje dolina na istok i na zapad. **16** I neki od Venijaminovaca i Judejaca su došli u Davidovo uporište. **17** David je izašao da ih susretne, pa im je rekao: „Ako ste došli k meni s dobrom namerom da mi pomognete, ja ću se udružiti s vama. Ali ako ste došli da me izdate mojim neprijateljima kad su mi ruke čiste od nasilja, neka Bog naših otaca pogleda i presudi.“ **18** Tada Duh obuze Amasaja, glavara tridesetrice, i on reče: „Tvoji smo, Davide, s tobom smo, sine Jesejev! Mir, mir tebi, i mir

Davida za cara. **39** Tri su dana proveli tamo u Jerusalimu: Samuja, Sovav, Natan, Solomon, sa Davidom jedući i pijući, jer su im njihovi **5** Jevan, Elisija, Elfalet, **6** Noga, Nefeg, Jafija, **7** saplemenici pripremili. **40** Njima su se pridružili Elisama, Velijada i Elifelet. **8** Kad su Filistejci čuli i njihovi rođaci iz Isahara, Zavulona i Neftalima, da je David pomazan za cara nad Izrailjem, svi su koji su na magarcima, kamilama, mazgama i krenuli gore da traže Davida. Ali David je to čuo, volovima donosili hleb, jela, brašno, smokve, pa je izšao pred njih. **9** Filistejci dođu i izvrše suvo grožđe, vino, ulje, i mnoštvo volova i ovaca, napad u refaimskoj dolini. **10** Tada David zapita Boga: „Da li da napadnem Filistejce? Hoćeš li ih predati u moje ruke?“ Gospod odgovori Davidu: „Napadni ih, jer će ih predati u tvoje ruke.“ **11** David dođe u Val-Faresim i porazi ih tamo. Tada je rekao: „Bog je prodro kroz moje neprijatelje mojom rukom, kao što prodire voda.“ Zato se to mesto prozvalo Val-Faresim. **12** Filistejci su tamo ostavili svoje bogove, a David je zapovedio da ih spale. **13** Ali Filistejci ponovo izvrše napad u dolini. **14** David upita Boga, i on mu odgovori: „Ne idi gore, nego idi okolo, iza njih i navali na njih kod balzamovih stabala. **15** Kad začuješ zvuk koraka s vrha balzamovih stabala, kreni u bitku, jer će Bog izići pred tobom da udari na filistejski tabor.“ **16** David učini kako mu je Bog zapovedio, i potuče filistejski tabor od Gavaona do Gezera. **17** Tako se Davidovo ime pročulo po svoj zemlji, a Gospod je uneo strah među sve narode.

13 David je većao sa zapovednicima nad hiljadama i stotinama i sa svim vojvodama.

2 David reče svem zboru Izrailjevom: „Ako smatraste da je to dobro i ako je po volji Gospoda, Boga našega, hajde da poručimo ostaloj braći po celoj Izrailjevoj zemlji, i sveštenicima i Levitima po gradovima sa svojim pašnjacima, da se okupe k nama. **3** Prenesimo k sebi Kovčeg Boga našega, jer ga nismo tražili za Saulovog doba.“ **4** Sav zbor se složio da se tako uradi, jer je to bilo pravo u očima svega naroda. **5** Tako je David okupio sav Izrailj od Sihora egipatskog do Levo-Amata, da donešu Kovčeg Božiji iz Kirijat-Jarima. **6** David i sav Izrailj su otišli u Valu, to jest, Kirijat-Jarim u Judi, da donešu odande Kovčeg Boga, Gospoda, koji nosi ime po Gospodu koji sedi nad heruvimima. **7** Kovčeg Božiji su doneli na novim zapregama iz Avinadavovog doma, a Uza i Ahijo su vozili zaprege. **8** David i sav Izrailj se veselio pred Gospodom iz sve snage, s pesmama, lirama, bubnjevima, dairama, i trubama. **9** Kad su došli do Hadonovog gumna, Uza pruži ruku i prihvati Kovčeg Božiji, jer su ih volovi nagnuli u stranu. **10** Ali Gospod planu gnevom na Uzu i udari ga na tom mestu jer je stavio ruku na Kovčeg. Tako je umro pred Bogom. **11** David je bio ljut zbog toga što je Gospod usmratio Uzu, pa je prozvao to mesto Fares-Uza, i tako se zove do danas. **12** Tog dana se David uplašio od Boga, pa je rekao: „Kako će ja onda doneti Kovčeg Božiji k meni?“ **13** David nije odneo Kovčeg k sebi u Davidov grad, nego ga je sklonio u kuću Gaćanina Ovid-Edoma. **14** Kovčeg Božiji je ostao tri meseca u kući Ovid-Edoma, i Gospod je blagoslovio Ovid-Edoma i sve što je imao.

14 A Hiram, tirski car, je poslao Davidu glasnike i kedrovog drveta, zidare i drvodelje, da mu sagrade dvorac. **2** Tada je David uvideo da

ga je Gospod postavio za cara nad Izrailjem i da je visoko uzdigao njegovo carstvo radi svog naroda Izrailja. **3** David je uzeo sebi još žena u Jerusalimu, koje su rodile Davidu još sinova i čerki. **4** Ovo su imena onih koji su mu se rodili

i krenula da traže Davidov dvorac. **5** David je pozvao sveštenike Sadoka i Avijatara, i Levite od Ozilovih sinova: Urila glavara i stotinu dvadesetoro njegove braće. **6** Od Merarijevih sinova: glavara Asaju i dve stotine dvadesetoro njegove braće. **7** Od Girsamovih sinova: glavara Joila i stotinu tridesetoro njegove braće. **8** Od Elisafanovih sinova: glavara Semaju i dve stotine njegove braće. **9** Od Hevronovih sinova: glavara Elila i osamdesetoro njegove braće. **10** Od Ozilovih sinova: glavara Aminadava i stotinu dvanaestoro njegove braće. **11** David je, zatim, pozvao sveštenike Sadoka i Avijatara, i Levite Urila, Asaju, Joila, Semaju, Elila i Aminadava. **12** Rekao im je: „Vi ste glavari levitskih rodova; posvetite se, vi i vaša braća, i prenesite Kovčeg Gospoda, Boga Izrailjevog, na mesto koje sam mu pripremio. **13** Prvi put ga niste nosili i zato nas

je Gospod udario, jer mu nismo pristupili kako je ispred Kovčega Gospodnjeg, da zazivaju, hvale i trebalo.“ **14** Tako su se sveštenici i Leviti posvetili slave Gospoda, Boga Izrailjevog; **5** Asafa glavara, da prenesu Kovčeg Gospoda, Boga Izrailjevog. **15** a drugog za njim Zahariju, pa Jieila, Semiramota, Leviti su nosili Kovčeg Božiji na svojim ramenima, Jehila, Matatiju, Elijava, Venaju i Ovid-Edoma. o drškama, kao što je zapovedio Mojsije po Jeiel je svirao liru i harfu a Asaf cimbale. **6** reči Gospodnjoj. **16** David je rekao levitskim Sveštenici Venaju i Jazilo su redovno trubili u knezovima da između svoje braće postave pevače trubu pred Kovčegom saveza Gospodnjeg. **7** s muzičkim instrumentima, s harfama, lirama i Tog dana je David prvi put naredio da Asaf i cimbalima, da pevaju glasno i radosno. **17** Tako su njegova braća prinose hvale Gospodu: **8** Hvalite Leviti postavili Emana, Joilovog sina; od njegove Gospoda, prizivajte mu ime, objavite njegova braće Asafa, Varahijinog sina; a od njihove braće dela među narodima. **9** Pevajte mu, slavite ga Merarijevih sinova, Etana, Kušajinog sina; **18** i s pesmom, govorite o svim njegovim čudesima. njima njihovu braću drugog reda: Zahariju, Venu, **10** Hvalite se svetim imenom njegovim, nek se Jazila, Semiramota, Jehila, Unija, Elijava, Venaju, raduju srca onih koji traže Gospoda. **11** Tražite Masiju, Matatiju, Elifela, Mikneju, i vratare Ovid- Gospoda i njegovu snagu, tražite svagda lice Edoma i Jieila. **19** Pevači Eman i Asaf i Etan su njegovo. **12** Pamtite čudesa koja je učinio, čuda i udarali u bronzane cimbale, **20** a Zaharija, Ozilo, sudove usta njegovih. **13** O, seme Izrailjevo, slugo Semiramot, Jehilo, Unije, Elijav, Masija i Venaja njegov, deco Jakovljeva, izabranici njegovi! **14** On su svirali liru po alamotu. **21** Matatija, Elifel, je Gospod, Bog naš, sudovi su njegovi po svoj Mikneja, Ovid-Edom, Jeiel i Azazija su vodili na zemlji. **15** Sećajte se uvek njegovog saveza, reči citrama po šeminitu. **22** Henanija je Levitima što je zapovedio za hiljadu naraštaja, **16** koji je bio vođa pevanja, jer je bio vešt u tome. **23** sklopio sa Avrahacom, i kojim se zakleo Isaku, Varahija i Elkana su bili vratari kod Kovčega. **24** **17** za uredbu ga je postavio Jakovu, Izrailju za Sveštenici Sevanija, Josafat, Natanailo, Amasaj, večni savez, **18** govoreći: „Tebi ću dati zemlju Zaharija, Venaju i Eliezer, su trubili u trube pred hanansku, kao deo vašega nasledstva.“ **19** Dok vas Kovčegom Božijim. Ovid-Edom i Jehija su takođe je još bilo malo, tek šačica došljaka u zemlji, **20** bili vratari kod Kovčega. **25** I tako su David, lutajući od naroda do naroda, od jednog carstva izrailjske starešine i zapovednici jedinica od do drugog, **21** nije dao nikom da ih tlači, radi hiljadu s veseljem išli da prenesu Kovčeg saveza njih je kažnjavao careve. **22** „Ne dirajte moje Gospodnjeg iz kuće Ovid-Edoma. **26** I kako je Bog pomazanike, mojim prorocima zlobu ne činite!“ pomagao Levitima koji su nosili Kovčeg saveza **23** Pevaj Gospodu, sva zemljo, dan za danom Gospodnjeg, žrtvovali su sedam junaca i sedam slavu među pucima, njegova čudesna među svim lana, a tako i svi Leviti koji su nosili Kovčeg, narodima. **25** Jer velik je Gospod, mnoge hvale pevači i Henanija, horovođa među pevačima. vredan; strašniji od svih bogova. **26** Jer ništavni David je nosio i laneni efod. **28** Sav je Izrail su svi bogovi naroda, ali Gospod je sazdao nebesa. nosio Kovčeg saveza Gospodnjeg uz klijanje i **27** Pred njim su slava i veličanstvo, na njegovom uz zvuke rogova, truba i cimbala, i uz svirku su mestu sila i radost. **28** Dajte Gospodu, plemena lira i harfi. **29** Kad je Kovčeg saveza Gospodnjeg narodna, dajte Gospodu slavu i silu, **29** dajte došao u Davidov grad, Mihala, Saulova čerka, je Gospodu slavu radi njegovog imena, donesite mu pogledala dole s prozora. Videvši cara Davida prinos, dodîte pred njega, klanjajte se Gospodu kako skače i veseli se, prezrela ga je u srcu. sjajnom u svetosti, **30** drhti pred njim, sva zemljo! Čvrsto stoji svet, neće se poljuljati. **31** Neka se

16 Kovčeg Gospodnji su doneli i postavili ga usred šatora koji je David razapeo za njega. Onda su prineli žrtve svespalnice i žrtve mira. **2** Kad je David završio s prinošenjem žrtve svespalnice i žrtve mira, blagoslovio je narod u ime Gospodnje. **3** Zatim je razdelio svim Izrailjcima, i muškarcima i ženama, svakome po jedan hleb, kolač od urmi i kolač od suvog grožđa. **4** Potom je postavio neke od Levita da služe

dičimo tvojom slavom.“ **36** Blagosloven da je potomka posle tebe, jednog od tvojih sinova, i Gospod, Bog Izrailjev, od veka do veka. I sav narod utvrđiće njegovo carstvo. **12** On će mi sagraditi neka kaže: „Amin“ i „Nek je slava Gospodu!“ **37** Asafa i njegovu braću je ostavio tamo pred Kovčegom saveza Gospodnjeg da redovno služe svoju milost od njega, kao što sam je uklonio pred Kovčegom, kako je propisano za svaki dan, od tvoga prethodnika, **14** nego ču ga dovecka **38** a tako i Ovid-Edoma i njegovu braću, njih utvrđiti u mome domu i u mome carstvu, pa će šezdeset osam; Ovid-Edoma, sina Jedutunovog i njegov presto biti utvrđen dovecka.“ **15** Natan Osu kao vratare. **39** Sveštenika Sadoka i njegovu je preneo Davidu sve ove reči i celo viđenje. braću sveštenike je ostavio pred Prebivalištem **16** Tada je car David ušao, seo pred Gospoda i Gospodnjim, na uzvišici kod Gavaona, **40** da rekao: „Ko sam ja, Gospode Bože, i šta je moj stalno prinose žrtve svespalnice Gospodu na dom da si me doveo dovde? **17** I ne samo da je to žrtveniku za žrtve svespalnice, ujutro i uveče, bilo malo u tvojim očima, nego si još govorio u skladu sa svim što je napisano u Zakonu za dom svoga služeza daleka vremena. Ti na Gospodnjem, koji je on dao Izrailju. **41** S njima su mene gledaš kao na uglednog čoveka, Gospode bili Eman, Jedutun i ostali izabrani, koji su bili Bože. **18** Šta još da ti David kaže za čast koju si određeni pojmenice da prinose hvalu Gospodu: ukazao svome služi? Ti poznaćeš svoga slugu. „Jer je milost njegova dovecka.“ **42** Eman i Jedutun **19** O, Gospode, radi svoga služeza i po svom srcu su imali da trube u trube, i da sviraju cimbale i učinio si svu ovu veliku stvar i obznanio sva ova druge muzičke sprave na slavu Bogu. **43** Zatim se velika dela. **20** Gospode, nema nikog kao što si ti, narod vratio svojim kućama, a David se vratio da i nema Boga osim tebe, po svemu što smo čuli blagoslovi svoj dom.

17 Kad se David nastanio u svom dvoru, rekao je proroku Natanu: „Evo, ja živim u dvoru od kredra, a Kovčeg saveza Gospodnjeg je pod šatorskim zavesama.“ **2** Natan reče: „Čini što ti je na srcu, jer je Bog s tobom.“ **3** Ali iste noći reč Božija dođe Natanu, govorеći: **4** „Idi i reci mome sluzi Davidu: 'Ovako kaže Gospod: nećeš mi ti sagraditi dom da prebivam u njemu, **5** jer ja nisam prebivao u domu od dana kad sam izveo Izrailja [iz Egipta] pa do ovoga dana, nego sam išao od Šatora do Šatora i od Prebivališta [do Prebivališta]. **6** Gde god sam išao sa svim Izrailjem, jesam li rekao i jednu reč kojem od Izrailjevih sudija, kojima sam zapovedio da budu pastiri mom narodu: 'Zašto mi niste izgradili dom od kedrovine?'“ **7** A sad ovako reci mome sluzi Davidu: 'Govori Gospod nad vojskama: ja sam te odveo s pašnjaka i od ovaca, da budeš vladar mome narodu Izrailju. **8** Bio sam s tobom gde god si išao, i zatirao sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ču tvoje ime učiniti kao ime velikasha na zemlji. **9** Odrediće mesto za moj narod Izrailj i zasaditi ga tamo, pa će stanovati na svom mestu i neće više strepeti, a opaki ih više neće mučiti kao nekada, **10** kad sam postavio sudsije nad svojim narodom Izrailjem; i poniziću sve tvoje neprijatelje. A ja ti objavljujem: Gospod će ti sazidati dom. **11** Kad se završe tvoji dani i ti odeš k svojim precima, ja ču podići tvoga

svojim ušima. **21** I ko je narod kao tvoj narod Izrailj, jedini narod na zemlji čiji je Bog otiašao da otkupi za sebe, i da sebi stekne ime velikim i strašnim delima, terajući narode pred svojim narodom koga si otkupio iz Egipta i naroda? **22** Ti si učinio svoj narod Izrailj da ti bude narod dovecka, i da im ti, Gospode, budeš Bog. **23** A sad, Gospode, neka se dovecka ispunji obećanje koje si dao za svoga slugu i za njegov dom, i učini kako si rekao. **24** Neka se ispunji da bi se veličalo tvoje ime dovecka rečima: 'Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, on je Bog Izrailjev; a neka dom Davida, tvoga služeza, bude utvrđen pred tobom.' **25** Jer ti si, Bože moj, preko viđenja otkrio svome sluzi da ćeš mu izgraditi dom, i zato se tvoj sluga usudio da se pomoli pred tobom. **26** A sad, Gospode, ti koji si Bog; ti si dao svome sluzi dobro obećanje. **27** Sada si htio da blagosloviš dom svoga služeza da ostane dovecka pred tobom. Jer što ti blagosloviš, Gospode, biće blagosloveno dovecka.“

18 Posle toga David je potukao Filistejce i pokorio ih, pa je od njih uzeo Gat sa njegovim selima. **2** Zatim je porazio Moavce, te su postali Davidovi podanici, pa su mu plačali danak. **3** David je potukao i Adad-Ezera, cara Sove, prema Amatu, koji je izašao da utvrđi svoju vlast uz reku Eufrat. **4** David je od njega zarobio hiljadu bojnih kola, sedam hiljada konjanika i dvadeset hiljada pešaka. David je podrezao žile svim konjima, osim jedne stotine, koju je zadržao. **5** Aramejci iz

Damaska dođu u pomoć Adad-Ezeru, sovskom „Ostanite u Jerihonu, dok vam ne naraste brada, caru, ali David pobi Aramejcima dvadeset dve pa se vratite.“ **6** Kad su Amonci videli da su hiljade ljudi. **6** David je, potom, postavio postaje se zamerili Davidu, Anun i Aramejci su poslali u Aramu damaštanskom; Aramejci su postali hiljadu talanata srebra da unajme bojna kola Davidovi podanici, pa su mu donosili danak. i konjanike iz Aram-Naharajima, Aram-Mahe i Gospod je davao pobedu Davidu gde god je išao. Sove. **7** Unajmili su trideset dve hiljade bojnih **7** David je od Adad-Ezerovih slugu uzeo zlatne kola, i cara Mahe i njegov narod. Oni su došli štitove i doneo ih u Jerusalim. **8** Iz Adad-Ezerovih i utaborili se ispred Medeve, a Amonci su se gradova, Tivata i Huna, David je odneo ogromnu okupili iz svojih gradova i pošli u bitku. **8** Čuvši količinu bronze, od koje je Solomon napravio ovo, David je poslao Joava sa svom vojskom, bronzano more, stubove i bronzano posude. **9** najboljim ratnicima. **9** Amonci su izašli i svrstali Kad je Toja, car amatski, čuo da je David potukao se u bojni red pred gradskim vratima, dok su svu vojsku Adad-Ezera, cara sovskog, **10** poslao je carevi koji su došli bili zasebno na polju. **10** svoga sina Adorama caru Davidu da ga pozdravi Kad je Joav video da će se bitka protiv njega i da mu čestita što je zaratio protiv Adad-Ezera i voditi s dve strane, spreda i pozadi, izabrao porazio ga. Naime, Adad-Ezer je ratovao protiv je izvestan broj najvrsnijih vojnika u Izrailju i Toje. Još je poslao i svakojake predmete od zlata, svrstao ih u bojni red nasuprot Aramejaca. **11** srebra i bronce. **11** I to je car David posvetio Ostalu vojsku je dao svome bratu Avisaju, koji Gospodu, zajedno sa srebrom i zlatom koje je ih je svrstao u bojni red nasuprot Amonaca. **12** uzeo od svih naroda: od Edomaca, Moavaca, Rekao je: „Ako Aramejci budu jači od mene, ti Amonaca, Filistejaca i Amaličana. **12** Serujin sin mi priteci u pomoć, a ako Amonci budu jači od Avisaj je pobio osamnaest hiljada Edomaca u tebe, ja ču tebi doći u pomoć. **13** Drži se hrabro! Slanoj dolini. **13** [David] je postavio vojne tabore Pokažimo se junački radi našeg naroda i radi po svoj Idumeji, tako da su svi Edomci postali gradova našeg Boga, a Gospod će učiniti što mu Davidovi podanici. Gospod je davao pobedu je po volji.“ **14** Joav i narod koji je bio sa njim Davidu gde god je išao. **14** David je vladao nad počeli su da se primiču da udare na Aramejce, celim Izrailjem, sudeći i deleći pravdu celom ali oni su se razbežali pred njima. **15** Kad su svom narodu. **15** Joav, sin Serujin, bio je nad Amonci videli da su Aramejci pobegli, i oni su vojskom, a Josafat, sin Ahiludov, bio je dvorski pobegli pred Avisajem i ušli u grad. Zatim se Joav savetnik. **16** Sadok, sin Ahituvov, i Avimeleh, sin vratio u Jerusalim. **16** Kad su Aramejci videli da Avijatarov, bili su sveštenici. Šavša je bio pisar. ih je Izrailj razbio, ponovo su poslali glasnike **17** Venaja, sin Jodajev, je bio nad Herećanima da dovedu Aramejce s druge strane reke na i Felećanima, a Davidovi sinovi su bili prvi do cara.

19 Posle ovoga umre Nas, car Amonaca, a umesto njega se zacario njegov sin. **2** David reče: „Pokazaću naklonost prema Anunu, Nasovom sinu, kao što je njegov otac pokazao naklonost prema meni.“ David je izrazio svoje saučešće preko svojih slugu. Ali kad su Davidovi poslanici došli u zemlju Amonaca da mu izraze saučešće, **3** amonski knezovi su rekli Anunu: „Misliš li da ti je David poslao glasnike da ti izjave saučešće kako bi iskazao čast tvome ocu? Nisu li njegove sluge došle da ispitaju i izvide zemlju kako bi je srušio?“ **4** Tada je Anun uhvatio Davidove sluge, obrijao ih, odsekao im odeću do pola, sve do zadnjice, i poslao ih natrag. **5** Kad su Davidu javili o ovim ljudima, on je poslao nekog da im izade u susret, jer su bili veoma osramoćeni. Car im je rekao:

20 U proleće, u vreme kad carevi odlaze u rat, Joav je izveo vojsku i opustio zemlju Amonaca. Zatim je došao i opkolio Ravu. No, David je ostao u Jerusalimu. Joav je, pak, napao Ravu i razorio je. **2** David je s Molohove glave skinuo krunu s dragim kamenom, koja je bila

teška talanat zlata. Staviše je da krasi Davidovu pustoši sve krajeve Izrailja? Razmisli i odluči glavu. Iz grada je odneo i vrlo veliki plen. **3** kakav odgovor da donesem onome koji me je Odveo je i narod koji je živeo u njemu i postavio poslao.“ **13** David odgovori Gadu: „Na velikoj ga da radi s testerama, gvozdenim pijucima i sam muci... Neka padnem u ruke Gospodnje, jer gvozdenim sekirama. Tako je uradio sa svim je veliko njegovo milosrđe; samo da ne padnem amonskim gradovima. Potom se David sa svim u ljudske ruke.“ **14** Tada je Gospod poslao pomor narodom vratio u Jerusalim. **4** Posle toga je na Izrailj, i umrlo je sedamdeset hiljada ljudi u izbio rat s Filistejcima u Gezeru. Tada je Sivehaj Izrailju. **15** Bog je poslao Anđela na Jerusalim Husaćanin ubio Sifaja, jednog od potomaka da ga uništi, ali baš kad je trebalo da ga uništi, Refaimaca, a Filistejci su bili pokorenici. **5** Zatim Gospod je pogledao i odustao od nevolje. Tada je je opet izbio rat sa Filistejcima u Govu. Tada je rekao Anđelu koji je usmrćivao narod: „Dosta Elhanan, sin Jarin, ubio Lamija, brata Golijata je! Povuci svoju ruku!“ A Anđeo Gospodnji je Gaćanina, kome je drška kopljia bila kao tkalačko stajao kod gumna Orne Jevusejca. **16** Kad je vratilo. **6** Zatim je opet izbio rat u Gatu. Tu je David podigao svoj pogled, ugledao je Anđela bio neki čovek divovskog rasta, koji je imao šest Gospodnjeg kako stoji između zemlje i neba sa prstiju na svakoj ruci, i šest prstiju na svakoj isukanim mačem u ruci, koja je bila ispružena nozi, ukupno dvadeset četiri prsta. I on je bio nad Jerusalimom. Tada su David i starešine pali Rafajev potomak. **7** On je vredao Izrailj, ali ga je ničice obučeni u kostret. **17** David reče Bogu: ubio Jonatan, sin Davidovog brata Šime. **8** Oni su „Nisam li ja zapovedio da se izbroji narod? Ja sam bili potomci Rafaja iz Gata, a poginuli su od ruke zgrešio i učinio ovo opako delo; ali ovo stado, šta su oni učinili? O, Gospode, Bože moj, neka tvoja ruka padne na mene i na dom moga oca; samo da tvoj narod ne bude pomoren!“ **18** Tada je Anđeo Gospodnji poslao Gada da kaže Davidu da ode i podigne Gospodu žrtvenik na gumnu Orne Jevusejca. **19** David ode i učini po Gadovoj reči, koju je rekao u ime Gospodnje. **20** Dok je Orna vršio pšenicu, okrenuo se i ugledao Anđela. Njegova četiri sina su se sakrila. **21** A David je otisao k Orni. Kad je Orna pogledao, video je Davida, pa je izašao sa gumna i poklonio se Davidu licem do zemlje. **22** David reče Orni: „Daj mi ovo mesto, gumno, da na njemu podignem žrtvenik Gospodu. Prodaj mi ga po punoj ceni, da se zaustavi ova pošast nad narodom.“ **23** Orna odgovori Davidu: „Uzmi, pa neka moj gospodar učini što mu je po volji. Evo, ja će dati volove za žrtvu svespalnicu, mlat za drva i pšenicu za žitnu žrtvu; sve će to dati.“ **24** Car reče Orni: „Ne, nego će ih kupiti po punoj ceni. Neću prinjeti Gospodu nešto što pripada tebi, i neću prinjeti svespalnice koje me ništa ne koštaju.“ **25** David je platio Orni za to mesto u vrednosti od šest stotina zlatnih šekela. **26** Tamo je David sagradio žrtvenik Gospodu i prineo žrtve svespalnice i žrtve mira. Zatim je prizvao Gospoda, a on se odazvao ognjem sa neba na žrtveniku za žrtve svespalnice. **27** Onda je Gospod zapovedio Anđelu i on je vratio mač u korice. **28** U ono vreme, kad je David video da se Gospod odazvao na gumnu Orne Jevusejca, počeo je tamo da prinosi žrtve. **29** Prebivalište Gospodnje koje je napravio

21 Međutim, ustao je Satana protiv Izrailja; on je podstakao Davida da izbroji Izrailj. **2** David reče Joavu i knezovima narodnim: „Idite i popišite Izrailj od Vir-Saveje do Dana, pa mi javite, da znam koliko ih je.“ **3** Joav reče caru: „Neka Gospod, Bog tvoj, umnoži narod stoput više. Ipak, gospodaru moj care, nisu li svi oni tvoji podanici? Zašto moj gospodar car traži ovo? Zašto da navuče greh na Izrailj?“ **4** Ipak careva reč je bila jača od Joava. Tako je Joav otisao, prošao kroz sav Izrailj i vratio se u Jerusalim. **5** Tada je Joav izvestio Davida o broju popisanog naroda; sveg Izrailja je bilo milion i stotinu hiljada ljudi spremnih da se late mača, a Judejaca je bilo četiri stotine sedamdeset hiljada ljudi vičnih maču. **6** Međutim, Joav nije uvrstio Levijevo i Venijaminovo pleme, jer mu je careva naredba bila mrska. **7** To je bilo zlo u očima Gospodnjim, pa je udario Izrailj. **8** Tada je David rekao Bogu: „Teško sam zgrešio zbog toga što sam učinio ovu stvar. A sad, oprosti krivicu svome služi, jer sam učinio veliku ludost.“ **9** Gospod reče Gadu, Davidovom videocu: **10**, „Idi i reci Davidu: 'Govori Gospod: nudim ti tri stvari; izabereti jednu od njih, a ja će to dovesti na tebe.'“ **11** Gad dođe Davidu i reče mu: „Govori Gospod: 'Izaberi: **12** hoćeš li da na tebe dođu tri godine gladi, ili da tri meseca trpiš poraz od tvojih dušmana i da te sustiže mač tvojih neprijatelja, ili da tri dana Gospodnji mač, pomor, hara po zemlji, te da Anđeo Gospodnji

Mojsije u pustinji i žrtvenik za žrtve svespalnice izbrojiti. Zato ustani i radi, a Gospod će biti s bili su u ono vreme na uzvišici kod Gavaona. **30** tobom.“ **17** David je zapovedio svim knezovima Međutim, David nije mogao da ide k njemu da pita Boga za savet, jer ga je bio obuzeo strah od mača Anđela Gospodnjeg.

22 David reče: „Ovdje će biti Dom Gospoda Boga, i ovde će biti žrtvenik za žrtve svespalnice za Izrailj.“ **2** David je zapovedio da se skupe stranci, koji su bili u izraelskoj zemlji. Njih je odredio da budu klesari, da klešu kamen za gradnju Doma Gospodnjeg. **3** David je pripremio i mnogo gvožđa za klinove na vratnim krilima i za spone, i toliko bronze da se nije moglo izmeriti. **4** Kedrovom drvetu nije bilo broja, jer su Sidonci i Tirci doneli Davidu mnogo kedrovog drveta. **5** David je, naime, mislio: „Moj sin Solomon je mlad i neiskusan, a Dom koji treba sazidati Gospodu mora biti izvanredno veličanstven, čoven i slavan u svim zemljama. Stoga, da ja pripremim što treba za njega.“ Tako je David pripremio mnogo stvari pre svoje smrti. **6** David je pozvao svoga sina Solomona i zapovedio mu da izgradi Dom za Gospoda, Boga Izrailjevog. **7** David reče Solonomu: „Sine moj, bilo mi je na srcu da sagradim Dom imenu Gospoda Boga, **8** ali mi je došla reč Gospodnja govoreći: 'Mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio; nećeš ti sagraditi Dom mome imenu, jer si prolio mnogo krvi na zemlju preda mnom. **9** Evo, rodiće ti se sin koji će biti čovek mira. Ja će mu dati počinak od njegovih neprijatelja unaokolo. Njegovo ime biće Solomon, a ja će mu dati mira i pokoja Izrailju u njegove dane. **10** On će izgraditi Dom mome imenu. On će mi biti sin, a ja će mu biti Otac, i ja ću utvrditi presto njegovog carstva nad Izrailjem zauvek.“ **11** Stoga, sine moj, neka Gospod bude s tobom, kako bi uspeo da sagradiš Dom Gospoda Boga tvoga, kao što je obećao za tebe. **12** Neka ti Gospod da razboritost i razumnost kad te postavi nad Izrailjem da držiš Zakon Gospoda Boga svog. **13** Tada ćeš uspeti, ako budeš držao i izvršavao zakone i uredbe, koje je Gospod dao Mojsiju za Izrailj. Budi jak i hrabar; ne boj se i ne strahu! **14** Ja sam, evo, s mukom pripremio za Dom Gospodnj: stotinu hiljada talanata zlata i milion talanata srebra, a bronze i gvožđa ima toliko da se ne može izmeriti. Pripremio sam i drva i kamenje, a ti još dodaj na to. **15** Imaš i mnogo radnika, klesara, zidara i drvodelja, i sve vrste zanatlija za svaku vrstu posla. **16** Zlata, srebra, bronze i gvožđa ima toliko da se ne može

Izraelja da pomognu njegovom sinu Solomonu: **18** „Nije li s vama Gospod, Bog vaš? Nije li vam dao mir unaokolo kad je predao u moje ruke stanovnike zemlje, tako da je zemlja pokorenna pred Gospodom i njegovim narodom? **19** A sad, usmerite svoje srce i dušu da tražite Gospoda Boga vašega; ustanite i gradite Svetilište Gospodu Bogu, da donesete Kovčeg saveza Gospodnjeg i sveto posuđe Božje u Dom koji će se izgraditi imenu Gospodnjem.“

23 Kada je David ostareo i nasitio se života, postavio je svog sina Solomona za cara nad Izrailjem. **2** Tada je okupio sve knezove Izraelja, sveštenike i Levite. **3** Bili su izbrojni Leviti od trideset godina pa naviše. Muških glava je bilo trideset osam hiljada. **4** David reče: „Od ovih je bilo dvadeset četiri hiljade onih koji su nadgledali posao u Domu Gospodnjem, i šest hiljada upravitelja i sudija. **5** Bilo je četiri hiljade vratara i četiri hiljade koji su hvalili Gospoda uz muzičke sprave koje sam napravio za hvalu.“ **6** David ih je podelio na redove prema Levijevim sinovima: Girsonu, Katu i Merariju. **7** Od Girsona su bili: Ladan i Semaj. **8** Ladanovi sinovi: glavar Jehilo, Zetam i Joil, trojica. **9** Semajevi sinovi: Selomit, Azilo i Aran, trojica. To su glavari Ladanovih otačkih domova. **10** Semajevi sinovi: Jat, Zina, Jeus i Verija. Ova četvorica su Semajevi sinovi. **11** Jat je bio glavar, a Ziza drugi. Jeus i Verija nisu imali mnogo dece, pa su se ubrajali u jedan otački dom. **12** Katovi sinovi: Amram, Isar, Hevron i Ozilo, četvorica. **13** Amramovi sinovi: Aron i Mojsije. Aron je bio odvojen da osvećuje Svetinju nad svetinjama, te da on i njegovi sinovi kade pred Gospodom doveka, da mu služe i blagosiljaju u njegovo ime doveka. **14** Sinovi Mojsija, čoveka Božijeg, ubrajaju se u Levijevu pleme. **15** Mojsijevi sinovi: Girsam i Eliezer. **16** Girsamovi sinovi: glavar Suvalio. **17** Eliezerovi sinovi: glavar Reavija. Eliezer nije imao više sinova, ali su se Reavijini sinovi veoma umnožili. **18** Isarovi sinovi: glavar Selomit. **19** Hevronovi sinovi: Jerija prvi, Amarija drugi, Jazilo treći, i Jekameam četvrti. **20** Ozilovi sinovi: Miha prvi i Jesija drugi. **21** Merarijevi sinovi: Molija i Musije. Molijevi sinovi: Eleazar i Kis. **22** Eleazar je umro, ali nije imao sinove; imao je samo čerke. Njima su se oženili njihovi srodnici, Kisovi sinovi. **23** Musijevi sinovi: Molija,

Eder i Jeremot, trojica. **24** To su Levijevi sinovi na Sehaniju, **12** jedanaesti na Eliasiva, dvanaesti po svojim otačkim domovima, glavari otačkih na Jakima, **13** trinaesti na Ufu, četrnaesti na domova, koji su bili upisani prema broju imena Jesevava, **14** petnaesti na Vilgu, šesnaesti na svake glave, od dvadeset godina pa naviše, koji Imira, **15** sedamnaesti na Ezira, osamnaesti na su obavljali posao za službu Doma Gospodnjeg. Afisia, **16** devetnaesti na Petaju, dvadeseti na **25** Naimje, David je rekao: „Gospod, Bog Izrailev, Jezekilja, **17** dvadeset prvi na Jakina, dvadeset dao je počinak svome narodu i nastanio se u drugi na Gamula, **18** dvadeset treći na Delaju, Jerusalimu doveka. **26** Tako Leviti nisu više morali dvadeset četvrti na Maziju. **19** Ovo je bio red da nose Prebivalište i sve posude za službu.“ njihove službe kad su stupali u Dom Gospodnj, **27** Jer, po poslednjoj Davidovoj naredbi, bili su prema propisu koji im je bio dan preko njihovog izbrojeni Levijevi sinovi od dvadeset godina pa praoča Arona, kako je zapovedio Gospod, Bog naviše. **28** Njihova služba bila je da pomažu Izrailev. **20** A od ostalih Levijevih sinova: od Aronovim sinovima u službi Doma Gospodnjeg u Amramovih sinova: Suvalio; od Suvaliovinih sinova: predvorjima i odajama, da čiste sve svete stvari, Jedaja, **21** od Reavije: od Reavijinih sinova: i da vrše službu Doma Božijeg. **29** Takođe su glavar Jesija; **22** od sinova Isarovih: Selomit, od bili zaduženi za postavljene hlebove, za brašno Selomitovih sinova: Jat; **23** od sinova Jerijinih: za žitnu žrtvu, za beskvasne kolače pržene na Amarija drugi, Jazilo treći, Jekameam četvrti; tiganju, umešene s uljem, za mere za količinu i **24** od Ozilovih sinova: Miha; od Mihinih sinova: dužinu, **30** i da stoje svakog jutra i hvale i slave Samir; **25** Mihin brat Jesija; od Jesinijih sinova: Gospoda, a tako i uveče. **31** A kad se god prinose Zaharija. **26** Merarijevi sinovi: Molija i Musije; od žrtve svespalnice Gospodu u subote, na mladine Jazijinih sinova: Veno. **27** Merarijevi sinovi od i praznike, da redovno služe pred Gospodom Jazije: Veno, Soam, Zahur i Ivrije; **28** od Molija: prema broju koji im je određen. **32** Oni će se Eleazar, koji nije imao sinova; **29** od Kisa, Kisovi starati za Šator od sastanka i za Svetinju, i za sinovi: Jerameilo; **30** od Musijevih sinova: Molije, svoju braću, sinove Aronove, u službi oko Doma Gospodnjeg.

24 Ovo su sinovi Aronovi po svojim redovima:

Aronovi sinovi su bili Nadav, Avijud, Eleazar i Itamar. **2** Ali pošto su Nadav i Avijud umrli pre svoga oca i nisu imali dece, Eleazar i Itamar su služili kao sveštenici. **3** Zajedno sa Sadokom,

iz Eleazarovog potomstva, i Ahimelekom, iz

Itamarovog potomstva, David ih je podelio

prema redovima njihove službe. **4** Međutim, ispostavilo se da je Eleazarovih sinova bilo više

nego Itamarovih sinova. Razdelili su ih tako Asarila, Asafovi sinovi, pod upravom Asafe,

da je bilo šesnaest glavara otačkih domova koji je prorokoval po carevoj naredbi. **3** Od

od Eleazarovih sinova, i osam glavara otačkih Jedutuna: šest Jedutunovih sinova: Godolija,

domova od Itamarovih sinova. **5** Razdelili su Sorije, Jesaija, Asavija, Matatija i Semaj, pod

žrebom i jedne i druge, jer je knezova u Svetinji upravom svog oca Jedutuna, koji je prorokoval

i Božijih knezova bilo i od Eleazarovih i od uz liru hvaleći i slaveći Gospoda. **4** Od Emana:

Itamarovih sinova. **6** Popisao ih je Natanailov Emanovi sinovi: Vukija, Matanija, Ozilo, Suvalo,

sin Semaja iz Levijevog plemena, pred carem, Jerimot, Hananija, Hanani, Elijata, Gidaltija,

knezovima, sveštenikom Sadokom, Avijatarovim Romanti-Ezer, Josvekasa, Malotije, Otir i Maziot.

sinom Ahimelekom, i pred glavarima otačkih **5** Svi ovi su bili sinovi carevog videoca Emana,

domova među sveštenicima i Levitima. Jedan koji su, po Božijim obećanjima, uzvisivali njegovu

otački dom je bio uzet za Eleazara, i jedan za silu. Bog je dao Emanu četrnaest sinova i tri

Itamara. **7** Prvi žreb je pao na Jojariva, drugi na Čerke. **6** Svi su oni bili pod upravom svog oca,

Jedaju, **8** treći na Harima, četvrti na Seorima, **9** pevajući u Domu Gospodnjem uz cimbale, harfe i

peti na Malhiju, šesti na Mijamina, **10** sedmi na lire, za službu u Domu Božijem. A Asaf, jedutun

Akosa, osmi na Aviju, **11** deveti na Isusa, deseti i Eman su bili pod carevom upravom. **7** Onih

25 Pored vojnih zapovednika, David je izdvojio

za službu Asafove, Emanove i Jedutunove

sinove, da prorokuju uz lire, harfe i cimbale.

Ovo je spisak službenika po njihovim službama:

2 Od Asafovih sinova: Zahur, Josif, Netanija,

nego Itamarovih sinova. Razdelili su ih tako Asarila, Asafovi sinovi, pod upravom Asafe,

da je bilo šesnaest glavara otačkih domova koji je prorokoval po carevoj naredbi. **3** Od

od Eleazarovih sinova, i osam glavara otačkih Jedutuna: šest Jedutunovih sinova: Godolija,

domova od Itamarovih sinova. **5** Razdelili su Sorije, Jesaija, Asavija, Matatija i Semaj, pod

žrebom i jedne i druge, jer je knezova u Svetinji upravom svog oca Jedutuna, koji je prorokoval

i Božijih knezova bilo i od Eleazarovih i od uz liru hvaleći i slaveći Gospoda. **4** Od Emana:

Itamarovih sinova. **6** Popisao ih je Natanailov Emanovi sinovi: Vukija, Matanija, Ozilo, Suvalo,

sin Semaja iz Levijevog plemena, pred carem, Jerimot, Hananija, Hanani, Elijata, Gidaltija,

knezovima, sveštenikom Sadokom, Avijatarovim Romanti-Ezer, Josvekasa, Malotije, Otir i Maziot.

sinom Ahimelekom, i pred glavarima otačkih **5** Svi ovi su bili sinovi carevog videoca Emana,

domova među sveštenicima i Levitima. Jedan koji su, po Božijim obećanjima, uzvisivali njegovu

otački dom je bio uzet za Eleazara, i jedan za silu. Bog je dao Emanu četrnaest sinova i tri

Itamara. **7** Prvi žreb je pao na Jojariva, drugi na Čerke. **6** Svi su oni bili pod upravom svog oca,

Jedaju, **8** treći na Harima, četvrti na Seorima, **9** pevajući u Domu Gospodnjem uz cimbale, harfe i

peti na Malhiju, šesti na Mijamina, **10** sedmi na lire, za službu u Domu Božijem. A Asaf, jedutun

Akosa, osmi na Aviju, **11** deveti na Isusa, deseti i Eman su bili pod carevom upravom. **7** Onih

koji su bili obučeni da pevaju Gospodu – svih ugleda. **7** Semajini sinovi: Gotnije, Rafailo, Ovid, vrsnih, sa njihovim rođacima, bilo je dve stotine Elzavad i njegova braća, vrsni ljudi, Eliju i osamdeset osam. **8** Bacili su žreb za svoju službu, Semahija. **8** Svi ovi od Ovid-Edomovih sinova, i mali kao veliki, učitelj kao učenik. **9** Prvi žreb oni i njihovi sinovi i njihova braća, bili su vrsni je za Asafa pao na Josifa, drugi na Godoliju s ljudi, sposobni za službu. Bilo ih je šezdeset njegovom braćom i njegovim sinovima, njih dva od Ovid-Edoma. **9** Meselemijinih sinova dvanaest; **10** treći na Zahura, njegove sinove i braće, hrabrih ljudi, bilo je osamnaest. **10** i njegovu braću, njih dvanaest; **11** četvrti na Od Merarijevih potomaka: Osini sinovi: glavar Iserija, njegove sinove i njegovu braću, njih Simrije; iako nije bio prvenac, otac ga je postavio dvanaest; **12** peti na Netaniju, njegove sinove za glavara, **11** Helkija drugi, Tevalija treći i i njegovu braću, njih dvanaest; **13** šesti na Zaharija četvrti. Svi Osinih sinova i braće bilo Vukiju, njegove sinove i njegovu braću, njih je trinaest. **12** Ovo su redovi vratara po njihovim dvanaest; **14** sedmi na Jesarilu, njegove sinove glavarima. Njihove dužnosti su bile da služe u i njegovu braću, njih dvanaest; **15** osmi na Domu Gospodnjem uz svoju braću. **13** Bacali su Jesaiju, njegove sinove i njegovu braću, njih žreb, kako mladi tako stari, po svojim otačkim dvanaest; **16** deveti na Mataniju, njegove sinove i domovima za svaka vrata. **14** Žreb na istok je njegovu braću, njih dvanaest; **17** deseti na Semaja, pao Selemiji. Kad su bacili žreb za njegovog sina njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest; **18** Zahariju, mudrog savetnika, žreb je pao na sever, jedanaesti na Azareila, njegove sinove i njegovu **15** Ovid-Edomu na jug, a njegovim sinovima braću, njih dvanaest; **19** dvanaesti na Asaviju, kod skladišta. **16** Sufejcima i Osi na zapadu kod njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest; **20** Salehetskih vrata, na putu koji ide gore; straža je trinaesti na Suvala, njegove sinove i njegovu bila do straže. **17** S istoka šest Levita, sa severa braću, njih dvanaest; **21** četvrnaesti na Matatiju, četiri na dan, s juga četiri na dan, a kod skladišta njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest; **22** po dva. **18** Na tremu, sa zapada, četiri na putu i petnaesti na Jeremota, njegove sinove i njegovu dva kod trema. **19** To su vratarski redovi među braću, njih dvanaest; **23** šesnaesti na Hananiju, Korejevim i Merarijevim sinovima. **20** Od Levita, njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest; Ahija je bio nad riznicama Doma Božijeg i nad **24** sedamnaesti na Josvekasu, njegove sinove i riznicama posvećenih stvari. **21** Ladanovi sinovi, njegovu braću, njih dvanaest; **25** osamnaesti na Girsonovi potomci, koji su bili Ladanovi, glavari Hanani, njegove sinove i njegovu braću, njih Ladanovih otačkih domova: Jehilo. **22** Jehilovi dvanaest; **26** devetnaesti na Malotija, njegove sinovi: Zetam i njegov brat Joilo, koji su bili nad sinove i njegovu braću, njih dvanaest; **27** riznicama Doma Gospodnjeg. **23** Od Amramovih, dvadeseti na Elijatu, njegove sinove i njegovu Isarovih, Hevronovih i Ozilovih sinova, bili su: **24** braću, njih dvanaest; **28** dvadeset prvi na Otira, Suvalo, sin Mojsijevog sina Girsama, starešina njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest; nad riznicama. **25** Njegova braća po Eliezeru: **29** dvadeset drugi na Gidaltiju, njegove sinove i njegov sin Reavija, njegov sin Jesajija, njegov sin njegovu braću, njih dvanaest; **30** dvadeset treći Joram, njegov sin Zihrije, i njegov sin Selomit. na Maziota, njegove sinove i njegovu braću, njih **26** Ovaj Selomit i njegova braća su bili nad svim dvanaest; **31** dvadeset četvrti na Romamti-Ezera, riznicama posvećenih stvari, koje je posvetio njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest.

26 A ovo su bili vratarski redovi: Korejevi sinovi: Korejev sin Meselemija od Asafovih sinova. **2** Meselemijini sinovi: Zaharija prvenac, Jediajilo drugi, Zevadija treći, Jatnilo četvrti, **3** Elam peti, Joanan šesti, i Elioinaj sedmi. **4** Ovid-Edomovi sinovi: Semaja prvenac, Jozavad drugi, Joah treći, Sakar četvrti, Natanailo peti, **5** Amilo šesti, Isahar sedmi, Feultaj osmi; jer ga je blagoslovio Bog. **6** Njegovom sinu Semaji su se rodili sinovi, koji su imali upravu nad svojim otačkim domovima, jer su bili ljudi od

car David, glavari otačkih domova i zapovednici nad hiljadu i stotinu, i vojvode. **27** Deo plena od ratova su posvetili da se popravi Dom Gospodnj. **28** I što god je posvetio videlac Samuilo, Kisov sin Saul, Nerov sin Avenir, i Serujin sin Joav, sve posvećeno, bilo je u nadleštву Selomita i njegove braće. **29** Od Isarovih sinova: Henanija i njegovi sinovi. Oni su bili nadležni za svetovne poslove u Izrailju, kao upravitelji i sudije. **30** Od Hevronovih sinova: Asavija i njegova braća, hiljadu sedam stotina sposobnih ljudi. Oni su bili nadležni za Izrailj zapadno od Jordana za svaki posao Gospodnji i za carsku službu. **31**

Među Hevronovim sinovima, Jerija je bio glavar četiri hiljade. **16** Nad Izrailjevim plemenima su Hevronovih sinova. Četrdesete godine Davidovog bili: nad Ruvimovim plemenom: vladar Eliezer, carevanja tražili su po njihovim rodoslovljima, Zihrijev sin; nad Simeunovim: Mahin sin Sefatija; po njihovim porodicama i otačkim domovima, i **17** nad Levijevim: Asavija, sin Kemuilov; nad našli među njima veoma sposobne ljude u Jaziru Aronovim: Sadok; **18** nad Judinim: Elijuj od galadskom. **32** Njegove braće, sposobnih ljudi, Davidove braće; nad Isaharovim: Mihailov sin bilo je dve hiljade sedam stotina porodičnih Amrije; **19** nad Zavulonovim: Avdijin sin Ismaja; glavara. Car David ih je postavio nad Ruvimovim nad Neftalimovim: Azrilov sin Jerimot; **20** i Gadovim sinovima i nad polovinom Manasijinog nad Jefremovim sinovima: Azazijev sin Osija; plemena za sve Božije i carske poslove.

27 Ovo je broj Izrailjaca, glavara otačkih domova, zapovednika nad hiljadu i stotinu, i njihovih nadglednika, koji su služili caru u svemu što se ticalo redova. Oni su dolazili i odlazili od meseca do meseca, tokom svih meseci u godini. Svaki red je imao dvadeset četiri hiljade. **2** Nad prvim je redom prvog meseca bio Zavdilov sin Jasoveam. U njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **3** On je bio od Faresovih potomaka, a bio je glavar nad svim starešinama u vojsci prvog meseca. **4** Nad redom drugog meseca bio je Dodaj Ahošanin, a vojvoda u njegovom redu bio je Miklot; i on je u svom redu imao dvadeset četiri hiljade. **5** Treći vojvoda trećeg meseca bio je Venaja, sin Jodaja sveštenika, glavar; i u njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **6** Taj Venaja je bio junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom. Nad njegovim redom je bio njegov sin Amizavad. **7** Četvrti, četvrtog meseca, bio je Asailo brat Joavov, a za njim njegov sin Zevadija; i u njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **8** Peti, petog meseca, bio je glavar Samut Jezrajanin; i u njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **9** Šesti, šestog meseca, bio je Iksisov sin Ira, Tekujanin. U njegovom redu bilo je dvadeset četiri hiljade. **10** Sedmi, sedmog meseca, bio je Helis Felonjanin od Jefremovih sinova. U njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **11** Osmi, osmog meseca, bio je Sivehaj Husaćanin od Zarinih sinova, i u njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **12** Deveti, devetog meseca, bio je Aviezer Anatoćanin od Venijaminovih sinova. U njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **13** Deseti, desetog meseca, bio je Maraj Netofaćanin od Zarinih sinova. I u njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **14** Jedanaesti, jedanaestog meseca, bio je Venaja Piratonjanin od Jefremovih sinova. U njegovom redu je bilo dvadeset četiri hiljade. **15** Dvanaesti, dvanaestog meseca, bio je Heldaj Netofaćanin od Gotonila. I u njegovom redu je bilo dvadeset i četiri hiljade. **16** Nad Izrailjevim plemenima su Manasijinog u Galadu bio je Zaharijin sin Ido; nad Venijaminovim: Avenirov sin Jasilo; **22** nad Danovim Jeroamov sin Azareilo. To su bili knezovi Izrailjevih plemena. **23** David nije brojao one od dvadeset godina i niže, jer je Gospod obećao da će umnožiti Izrailj kao zvezde na nebu. **24** Serujin sin Joav je počeo da broji, ali nije dovršio. Zbog ovoga je gnev pao na Izrailj, tako da taj broj nije bio uveden u izveštaj dnevnika cara Davida. **25** Nadglednik carevih riznica bio je Adilov sin Azmavet, a nad riznicama po zemlji, po gradovima, selima i tvrđavama, Ozijin sin Jonatan. **26** Nad ratarima, koji su obrađivali zemlju, bio je Heluvov sin Ezrije. **27** Nad vinogradarima je bio Semaj Ramaćanin, a nadglednik nad vinogradskim rodom i podrumima bio je Zavdije Sifmejac. **28** Nadglednik nad maslinama i smokvama u ravnici bio je Valenon Gederanin; nad uljem je bio Joas. **29** Nadglednik nad govedima što su pasla u Saronu bio je Sitraj Saronjanin, a nad govedima po dolinama Adlajev sin Safat. **30** Nadglednik nad kamilama bio je Ovil Ismailjac, a nad magarcima Jedaja Meronoćanin. **31** Nadglednik nad ovcama bio je Jaziz Agarin. Svi su oni bili nadglednici nad dobrima cara Davida. **32** Davidov stric Jonatan je bio savetnik, mudar čovek i pisar. Ahmonijev sin Jehilo se starao za careve sinove. **33** Ahitofel je bio carev savetnik, i Husaj Arkjanin, carev prijatelj. **34** Ahitofela su nasledili Venajin sin Jodaj i Avijatar, a carev vojvoda je bio Joav.

28 David je sabrao sve izrailjske knezove, plemenske glavare, glavare redova carskih službenika, zapovednike hiljada i stotina, nadglednike dobara i stoke cara i njegovih sinova, zajedno sa dvoranima, ratnicima i svim uglednim ljudima u Jerusalimu. **2** Car David ustade na noge i reče: „Čujte me, braćo moja i narode moj! Bilo mi je na srcu da sagradim Dom gde bi počivao Kovčeg saveza Gospodnjeg, i gde bi bilo podnožje

nogama našega Boga, pa sam pripremio što je potrebno za zidanje. **3** Ali Gospod mi je rekao: „Sve je to zapisano jer je Gospodnja ruka bila 'Nećeš ti sazidati Dom mome imenu, jer si čovek rata; prolio si krv.' **4** Gospod, Bog Izrailjev, me je izabrao od svega mog očinskog doma da budem sinu Solomonu: „Budi hrabar i odlučan, i radi. car nad Izrailjem zauvek, jer je izabrao Jedu za Ne boj se i ne strahuju, jer je Gospod Bog, moj vladara, a iz Judinog doma, dom moga oca, a od sinova moga oca bilo mu je po volji da postavi mene za cara nad svim Izrailjem. **5** A od svih u Domu Gospodnjem. **6** Rekao mi je: 'Solomon, tvoj sin, sazidaće moj Levitski redovi za svaku službu u Domu Božijem; Gospod je izabrao moga sina Solomona da sedi uza sebe imaš dragovoljnih i veštih ljudi za svaku na prestolu Gospodnjeg carstva nad Izrailjem. **7** Utvrđujući njeovo carstvo zauvek, ako bude odlučno vršio moje zapovesti i uredbe, kao danas.' **8** A sad, pred svim Izrailjem, zborom Gospodnjim, i pred Gospodom koji vas sluša, kažem vam: držite i istražujte sve zapovesti Gospoda Boga vašeg, da biste zadržali ovu dobru zemlju i ostavili je u nasledstvo svojoj deci posle vas doveke. **9** Stoga, Solomone, sine moj, pozaj Boga svoga oca i služi mu svim srcem i punom dušom, jer Gospod ispituje sva srca i proniče sve namere i misli. Ako ga budeš tražio, naći ćeš ga; ako ga napustiš, odbaciće te zauvek. **10** Uvidi sada da te je Gospod izabrao da sazidaš Dom za Svetilište; budi hrabar i radi!“ **11** Zatim je David predao Solomonu nacrt za predvorje Doma, njegove građevine, skladišta, gornje odaje, unutrašnje odaje i mesto za poklopac pomirenja, **12** i nacrt za sve što je imao na umu; za tremove Doma Gospodnjeg, za sve okolne sobe i za sve riznice Doma Božijeg, za riznice posvećenih stvari; **13** za redove sveštenika i Levita, za sav posao službe u Domu Gospodnjem, i za sve posuđe za službu u Domu Gospodnjem. **14** Zatim je odredio težinu zlata za sve bogoslužbene posude od zlata za razne službe, težinu za stolove na kojima će stajati posvećeni hlebovi, za svaki sto; i srebra za srebrne stolove; **15** težinu srebra za sve posude za razne službe; težinu za zlatne svećnjake i njihove svetiljke, prema težini svakog svećnjaka i njegovih svetiljki, i prema nameni svakog svećnjaka; **16** težinu zlata za stolove na kojima će stajati posvećeni hlebovi, za svaki sto; i srebra za srebrne stolove; **17** i čisto zlato za viljuške, za kotliće, za zdele od čistog zlata, i težinu za svaku zlatnu čašu, za svaku čašu, i za svaku srebrnu čašu; **18** težinu za kadioni žrtvenik od čistog zlata, kao i nacrt za kola sa zlatnim heruvimima, koji rašireni

krila zaklanjavaju Kovčeg saveza Gospodnjeg. **19** nada mnom, da bi mi objasnio kako da se urade svi poslovi prema nacrtu.“ **20** David reče svome Solomonu: „Budi hrabar i odlučan, i radi. car nad Izrailjem zauvek, jer je izabrao Jedu za Ne boj se i ne strahuju, jer je Gospod Bog, moj vladara, a iz Judinog doma, dom moga oca, a od sinova moga oca bilo mu je po volji da postavi mene za cara nad svim Izrailjem. **21** A ovo su sveštenički i mojih sinova, jer Gospod mi je dao mnogo sinova, Gospod je izabrao moga sina Solomona da sedi u Domu Gospodnjem. **22** A ovo su sveštenički i levitski redovi za svaku službu u Domu Božijem; uza sebe imaš dragovoljnih i veštih ljudi za svaku vrstu posla; a glavari i sav narod će slušati sve tvoje naredbe.“

29 Car David reče svem zboru: „Bog je izabrao samo mog sina Solomona, mlado i neiskusno momče, a posao je veliki; Dom, naime, nije za čoveka, nego za Gospoda Boga. **2** Ja sam, koliko sam god mogao, obezbedio za Dom Gospodnji zlata za predmete od zlata, srebra za stvari od srebra, bronce za stvari od bronce, gvožđa za stvari od gvožđa, drva za stvari od drveta, oniksovog kamenja, dragog kamenja za ukivanje, kamenja za ukrašavanje i šarenog kamenja, svakovrsnog dragog kamenja, i obilje mramora. **3** Povrh toga, iz ljubavi prema Domu svoga Boga, pored svega što sam obezbedio za sveti Dom, dajem za Dom svoga Boga svoje zlato i srebro: **4** tri hiljade talanata zlata, od ofirskog zlata, i sedam hiljada talanata čistog srebra, da se optoče zidovi Doma, **5** zlato za stvari od zlata, srebro za stvari od srebra, i za sav posao koji će zanatlije uraditi. Ko će, dakle, danas dragovoljno priložiti štogod Gospodu?“ **6** Tada su dragovoljno priložili glavari otačkih domova, knezovi izrailjskih plemena, zapovednici nad hiljadu i stotinu, i upravitelji carevog posla. **7** Dali su za rad na Domu Gospodnjem: pet hiljada talanata zlata, deset hiljada zlatnih darika, deset hiljada talanata srebra, osamnaest hiljada talanata bronce, i stotinu hiljada talanata gvožđa. **8** Ko god je imao drago kamenje, dao ga je za riznicu Doma Gospodnjeg u ruke Jehila Girsonovca. **9** Narod se radovao što su davali dragovoljno, jer su prilagali Gospodu od svega srca; i car David se veoma radovao. **10** Zatim je David blagoslovio Gospoda pred svim zborom. David reče: „Blagosloven budi, Gospode, Bože pretka našega Izailja, od veka do veka. **11** Tebi, Gospode, pripada veličina, sila i slava, večnost i veličanstvo; jer twoje je sve što je na nebesima i na zemlji. Twoje je, Gospode, carstvo; ti si uzvišen,

glavar nad svime. **12** Od tebe dolaze bogatstvo i i događajima koji su zadesili njega, Izrailj i sva slava i ti vlađaš nad svim. U tvojoj su ruci moć i druga carstva na zemlji.

sila; u tvojoj je ruci da svakoga učiniš velikim i jakim. **13** A sad, Bože naš, hvalimo te i slavimo tvoje slavno ime. **14** Jer, ko sam ja i šta je moj narod da bismo dragovoljno dali ovakav prilog? Sve je, naime, od tebe, i dajemo ti što smo primili iz tvoje ruke. **15** Jer mi smo stranci i pridošlice pred tobom, kao što su bili naši preci. Kao senka su dani naši na zemlji, bez nade. **16** Gospode, Bože naš, od tebe je sve ovo obilje što smo spremili da sazidamo Dom tvome svetom imenu, i sve je tvoje. **17** Znam, Bože moj, da ispituješ srce, i da uživaš u čestitosti; u pravednosti svoga srca dragovoljno sam priložio sve ovo. A sada vidim kako tvoj narod dragovoljno prilaže s radošću.

18 Gospode, Bože naših otaca, Avrahama, Isaka i Izraelja, sačuvaj zauvek ovakve namere i misli u srcu svoga naroda, i upravi k sebi njihova srca.

19 A mom sinu Solomonu daj odano srce, da drži tvoje zapovesti, svedočanstva i uredbe i da ih sve vrši, i da sazida Dom za koji sam pripremio što treba.“ **20** Zatim se David obratio svemu zboru: „Blagoslovite Gospoda, Boga svoga.“ Sav je zbor blagoslovio Gospoda, Boga svojih otaca; pognuli su glave i poklonili se Gospodu i caru. **21** Sledećeg dana su prineli Gospodu žrtve i žrtve svespalnice: hiljadu junaca, hiljadu ovnova, hiljadu jaganjaca s njihovim žrtvama izlivnicama, i mnogo drugih žrtava za sav Izrailj. **22** Tog dana su jeli i pili pred Gospodom s velikom radošću. Zatim su po drugi put zacarili Solomona, Davidovog sina; njega su pomazali za vladara Gospodnjeg, a Sadoka za sveštenika. **23** Tako je Solomon seo na presto Gospodnji da vlada umesto svoga oca Davida. Bio je uspešan, i slušao ga je sav Izrailj. **24** Svi su se glorificirali i ratnici, kao i svi sinovi cara Davida, potčinili caru Solomonu. **25** Gospod je veoma uzvisio Solomona pred očima svega Izraelja, i dao mu carsko veličanstvo kakvo nijedan car Izraelja pre njega nije imao. **26** Tako je David, Jesejev sin, carevao nad svim Izraeljem. **27** [David] je vladao nad Izraeljem četrdeset godina. U Hevronu je vladao sedam godina, a u Jerusalimu je vladao trideset tri godine. **28** Umro je u dobroj starosti, nasitivši se života, bogatstva i slave. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Solomon. **29** Davidova dela, od prvog do poslednjeg, zapisana su u zapisima videooca Samuila, u zapisima proroka Natana i u zapisima videooca Gada, **30** zajedno sa svim njegovim carevanjem, njegovim junasťom

2 Knjiga dnevnika

1 Kada je Solomon, Davidov sin, učvrstio svoje carstvo, sa njim je bio Gospod, Bog njegov, koji ga je silno uzvisio nad svima. **2** Solomon je sazvao sav Izrailj - glavare, hiljadnike i stotnike, sudije i sve knezove - sve očinske glave. **3** Otiašao je sa celim zborom na uzvišicu na Gavaonu, jer se tamo nalazio Božiji Šator od sastanka koji je u pustinji napravio Mojsije, sluga Gospodnjeg. **4** A David je preneo Božiji Kovčeg iz Kirijat-Jarima i pripremio mu mesto u Šatoru postavljenom u Jerusalimu. **5** Pred Prebivalištem Gospodnjim se nalazio bronzani žrtvenik koji je napravio Veseleilo, Urijin sin i Orov unuk. Tu su Gospoda tražili Solomon i zbor. **6** Na bronzanom žrtveniku, pred Prebivalištem Gospodnjim, Solomon je prineo hiljadu žrtvata svespalnica. **7** Te noći, u snu, Bog mu se ukazao i rekao: „Traži šta želiš i ja će ti dati.“ **8** Solomon reče Bogu: „Ti si mom ocu Davidu pokazao veliku milost, i sada si mene zacario na njegovo mesto. **9** Neka se, Gospode Bože, ispunи tvoja reč dana mom ocu Davidu, jer si me postavio za cara mnogobrojnom narodu kojega ima kao prašine po zemlji. **10** Daj mi sada mudrost i znanje da bih mogao da ga predvodim. Jer, ko bi mogao da sudi tvom tako brojnom narodu?“ **11** I Bog odgovori Solomonu: „Zato što nisi srcem zatražio obilje, čast i bogatstvo, dugovečnost, živote onih koji te mrze – već mudrost i znanje – da bi sudio narodu nad kojim sam te zacario; **12** daču ti sve to – mudrost i znanje, obilje, čast i bogatstvo – što nisu imali i neće imati carevi pre i posle tebe.“ **13** Sa uzvišice u Gavaonu i od Šatora od sastanka, Solomon se vratio u Jerusalim i vladao nad Izrailejem. **14** Solomon je nakupio bojna kola i konje. Imao je hiljadu četiri stotine bojnih kola i dvanaest hiljada konja, koje je razmestio po gradovima za bojna kola, i kod cara u Jerusalimu. **15** Car je učinio da srebra i zlata u Jerusalimu bude kao kamenja, a kedrovog drveta mnogo kao divljih smokava u ravnicama. **16** Solomon je uvozio konje iz Egipta i Kue. Carevi trgovci su ih kupovali u Kui po [određenoj] ceni. **17** Bojna kola koja su dolazila iz Egipta koštala su šest stotina srebrnih [šekela], a konj stotinu pedeset. Tako su preko carevih trgovaca snabdevali sve hetitske i aramejske careve.

2 I zapovedi Solomon da se sazida Dom za Gospodnje ime i carski dvor za njega. **2** I

okupi Solomon u brdima sedamdeset hiljada nosača, osamdeset hiljada klesara i tri hiljade šest stotina nadglednika za sve njih. **3** Poručio je Hiramu, tirskom caru: „Ti si mom ocu, Davidu, slao kedar da sebi izgradi dom i prebiva u njemu. **4** Hoću da izgradim Dom za Gospoda, Boga mog, da ga posvetim, da se u njemu kadi tamjanom i stalno prinose hleb i svespalnice ujutro i uveče, subotom i kad su mladine Gospodu Bogu i određeni praznici, kao zapovest Izraelju doveka. **5** A Dom koji će da gradim biće veliki jer je velik naš Bog, veći od svih bogova. **6** I ko može da mu sazida Dom kad ni najviša nebesa ne mogu da ga obuhvate? I ko sam ja da mu sazidam Dom, osim da kadim pred njim? **7** Zato mi pošalji čoveka, veštog zlatara, srebrnara, kovača, koji ume da radi sa bronzom, sa skerletom, grimizom i porfirom, koji ume da rezbari. Radiće sa veštim ljudima koji su sa mnom, a koje je moj otac, David, već pripremio u Jerusalimu i u Judi. **8** Pošalji mi kedrovine, čempresovine i sandalovine sa Livana. Znam da tvoje služe umeju vešto da ih seknu na Livanu, pa će raditi zajedno sa mojim slugama, **9** da mi spremi obilje građe za veliki i predivan Dom koji želim da gradim. **10** Znaj da će drvorečama, tvojim ljudima, dati dvadeset hiljada kora ovršene pšenice i isto toliko ječma, kao i dvadeset hiljada vata vina i ulja.“ **11** I odgovori pismom Hiram, car Tira, Solomonu: „Gospod voli svoj narod i zato te je postavio za cara nad njima.“ **12** Još je napisao: „Neka je blagosloven Gospod, Bog Izraeljev, koji stvori nebesa i zemlju, i koji dade Davidu mudrog i umešnog sina, da zida Dom Gospodnji i dvor za sebe. **13** Evo ti šaljem mudrog i veštog čoveka, majstora Hirama-Avija. **14** Majka mu je iz Danovog plemena a otac iz Tira. Zna da radi sa zlatom, srebrom, bronzom, gvožđem, s kamenom i drvetom, sa skerletom, grimizom, lanom i porfijrom. Može da rezbari šta god mu se kaže, zajedno sa tvojim majstorima i sa veštim ljudima tvog oca Davida, mog gospodara. **15** Zato neka moj gospodar, kako je kazao, svojim slugama pošalje žito, ječam, ulje i vino. **16** A mi ćemo iseći stabla sa Livana, prema tvojim potrebama i dovećemo ih splavovima, morem do Jope. Ti ih onda prenesi u Jerusalim.“ **17** Solomon je popisao sve pridošlice u izraelskoj zemlji nakon popisa njegovog oca Davida. Bilo ih je stotinu pedeset tri hiljade šest stotina. **18** Njih sedamdeset hiljada je odredio za nošenje, osamdeset hiljada za klesanje kamena u brdima

a tri hiljade šest stotina za nadglednike tih okolo, okružujući more unaokolo po deset u poslova.

3 Solomon je počeo da zida Dom Gospodnj u Jerusalimu, na brdu Moriji, gde se Gospod objavio njegovom ocu Davidu. To je mesto David već pripremio na gumnu Jevusejca Orne. **2** On je počeo da zida drugog dana, drugog meseca, četvrte godine svoje vladavine. **3** I postavi temelje Solomon za Dom Gospodnji, po starim merama u dužinu šezdeset lakata a u širinu dvadeset lakata. **4** Trem se nalazio s pročelja Doma i odgovarao je njegovoj širini – dvadeset lakata – a bio je visok stotinu dvadeset lakata. Iznutra je bio obložen čistim zlatom. **5** Najveće površine Doma je obložio čempresovim drvetom i čistim zlatom, a svodove ukrasio palmama i lancima. **6** Radi lepote, Dom je ukrasio dragim kamenjem i zlatom iz Parvaima. **7** Zlatom obloži i grede, pragove, zidove, vrata, a na zidovima je izrezbario zlatne heruvime. **8** U Domu je, po njegovoj dužini sazidao Svetinju nad svetinjama. Njena dužina i širina su bili dvadeset lakata. Obložio ju je sa šest stotina talanata čistog zlata. **9** Pozlaćeni ekseri su težili pedeset šekela, a i gornje prostorije je obložio zlatom. **10** U Svetinji nad svetinjama umetnici su izlili dva heruvima i obložili ih zlatom. **11** Krila heruvima su bila duga dvadeset lakata, a svako od njih pet lakata. Prvi je jednim krilom doticao krilo drugog, a drugim krilom zid odaje. **12** I drugi je krilom, pet lakata dugim, doticao zid, a drugim se spajao sa isto toliko dugim krilom prvog. **13** Dvadeset lakata u dužinu imaju krila kad su raširena, a heruvimi su stajali na nogama licem okrenuti prema Domu. **14** Sašio je zavesu od raskošnog grimiznog i skerletnog platna, od finog lana i izvezao po njemu heruvime. **15** Ispred Doma je podigao dva stuba visoka trideset pet lakata, koji su na vrhu imali pet lakata duga oglavlja. **16** Postavio je lance u Svetinji nad svetinjama i njima opleo vrh stubova, a lance je ukrasio sa stotinu narova. **17** Stubove je postavio ispred Doma, jedan s leve, a drugi s desne strane. Desnog je nazvao Jakin a levog Voaz.

4 I napravi Solomon bronzani žrtvenik, dvadeset lakata dug i širok, a deset lakata visok. **2** Zatim je izradio more od iskovanog metal-a. Bilo je sasvim okruglo i imalo je deset lakata od jednog kraja do drugog, bilo je pet lakata visoko, a u obimu je bilo trideset lakata, mereno užetom. **3** Likovi volova su bili izliveni svuda

oko, okružujući more unaokolo po deset u laktu. U dva reda su bili volovi, saliveni s morem.

4 More je stajalo na dvanaest volova; tri su gledala na sever, tri su gledala na zapad, tri su gledala na jug, a tri su gledala na istok. More je stajalo na njima odozgo, a njihova zadnja strana je bila unutra. **5** Debljina mu je bila jedan pedalj, a rub mu je bio kao rub čaše, kao cvet ljiljana, i primalo je tri hiljade vata. **6** Solomon je napravio deset posuda i stavio pet sa leve i pet sa desne strane, za pranje onoga što se prinosi kao žrtve svespalnice. More je izliveno za pranje sveštenika. **7** Napravio je deset zlatnih svećnjaka, prema propisu, i stavio ih u Dom – pet sa desne, a pet sa leve strane. **8** Deset stolova je postavio u Dom, pet sa desne, a pet sa leve strane; i stotinu zlatnih činija. **9** Zatim dvorište za sveštenike, veliko dvorište i vrata za njih obložena bronzom. **10** More je postavio s desne strane ka jugoistoku. **11** Hiram je napravio i umivaonice, lopatice i kotliće. Tako je Hiram dovršio sav posao koji je radio za cara Solomona na Domu Gospodnjem. **12** Dva stuba i dva okrugla oglavlja na vrhu dva stuba, i dve pletenice da pokrivaju ta dva oglavlja na vrhu dva stuba; **13** četiri stotine narova na dve pletenice; dva reda narova na svakoj pletenici, da pokrivaju dva okrugla oglavlja na vrhu stubova; **14** deset podnožja i deset umivaonica na njima; **15** jedno more i dvanaest volova ispod njega; **16** lonce, lopatice, viluške i svu drugu opremu od uglačane brone. To je Hiram-Avi napravio za Dom Gospodnji cara Solomona. **17** Car ih je lio u glinenim kalupima, u dolini Jordana između Sokota i Sartana. **18** Napravio je sve te mnoge sudove od brone; nije se tražio izveštaj o težini brone. **19** Solomon je napravio i sve ostalo posude koje je bilo u Domu Gospodnjem: zlatni žrtvenik, zlatne stolove na kojima je bio prineseni hleb; **20** svećnjake od čistog zlata sa žičima koji gore prema propisima ispred Svetinje nad svetinjama; **21** latice, svetiljke, mašice – sve od čistog, besprekornog zlata; **22** usekače i kotliće; kadionice i tepsi od čistog zlata; zlatne prevornice za vrata unutrašnjeg Doma – za Svetinju nad svetinjama i za vrata velike dvorane.

5 Tako je bio dovršen sav posao koji je car Solomon uradio za Dom Gospodnji. Zatim je Solomon uneo u riznicu Božijeg Doma stvari koje je njegov otac David posvetio: srebro, zlato, i sve posude. **2** Tada je Solomon okupio izraelske

starešine, sve plemenske poglavare i knezove vlada Izrailjem, mojim narodom. **6** Eto, izabrao izrailjskih porodica u Jerusalimu, da prenesu sam da u Jerusalimu bude moje ime i izabrao sam Kovčeg saveza Gospodnjeg iz Davidovog grada, sa Davida da vlada nad mojim narodom Izrailjem.’ Siona. **3** Svi Izraeljci su se sedmog meseca okupili kod cara na praznik. **4** Kad su došle sve izrailjske Gospoda, Boga Izrailjevog. **8** No, Gospod reče starešine, Leviti su poneli Kovčeg. **5** Ponieli su i mome ocu Davidu: ‘Dobro si učinio što si u svom Kovčeg i Šator od sastanka i sve sveto posuđe, srcu naumio da sazida Dom mome imenu. **9** koje je bilo u Šatoru; nosili su ih sveštenici i Ipak, nećeš ti sagraditi Dom, nego će tvoj sin, Leviti. **6** A car Solomon i sva zajednica Izraeljaca, koji je potekao iz tvojih bedara, sagraditi Dom koji su se okupili kod njega pred Kovčegom, mome imenu.’ **10** Gospod je održao obećanje, te prinosili su na žrtvu toliko sitne i krupne stoke da sam ja nasledio svoga oca Davida na Izrailjevom ih se nije moglo izbrojiti ni proračunati. **7** Zatim prestolu, kako je Gospod obećao, i izgradio Dom su sveštenici doneli Kovčeg saveza Gospodnjeg imenu Gospoda, Boga Izrailjevog. **11** Postavio na njegovo mesto, u unutrašnje Svetilište Doma, sam i Kovčeg, gde je savez Gospodnj, koji je on u Svetinju nad svetinjama, pod krila heruvima. sklopio sa sinovima Izrailjevim.” **12** [Solomon] **8** Naime, heruvimi su imali raširena krila nad je stao pred žrtvenik Gospodnj, ispred sveg Kovčegom, tako da su od gore zaklanjali Kovčeg zbara Izrailjevog i ispružio ruke. **13** Napravio i njegove drške. **9** Drške su bile toliko dugačke da je bronzano postolje i postavio ga na sredinu su se njihovi krajevi od Kovčega videli ispred dvorišta. Bilo je dugo i široko pet lakata i tri lakata Svetinje nad svetinjama. Ipak, nisu se videle visoko. Tada je stao na njega, kleknuo ispred spolja. Tamo su do dana današnjeg. **10** U Kovčegu sveg zbara Izrailjevog, ispružio ruke prema nebu nije bilo ničeg osim dve ploče koje je tamo **14** i rekao: „O, Gospode, Bože Izrailjev, nema položio Mojsije na Horivu, kad je Gospod sklopio Boga kao što si ti ni na nebesima ni na zemlji, savez sa Izraeljcima, nakon što su izašli iz Egipta. koji čuvaš savez i milost svojim slugama koji **11** Tada su sveštenici izašli iz Svetilišta i svi su se hodaju pred tobom svim svojim srcem. **15** Ti prisutni sveštenici posvetili ne pazeći na svoje si ispunio što si rekao svome sluzi, mome ocu redove. **12** To su svi Leviti pevači: Asaf, Eman, David; što si rekao svojim ustima, to si izvršio Jedutun sa svojim sinovima i rođacima, sasvim svojom rukom, kao što je to danas. **16** A sad, obučeni u belo platno sa cimbala, lirama i Gospode, Bože Izrailjev, održi što si obećao svome harfama. Stajali su istočno od žrtvenika zajedno sluzi, mome ocu Davidu, kad si rekao: ‘Neće ti sa stotinu dvadeset sveštenika koji su duvali u nestati potomka preda mnom koji će sedeti na trube. **13** I svi su kao jedan, i trubači i pevači – Izrailjevom prestolu, samo ako tvoji sinovi budu jako, da se čuje – slavili i hvalili Gospoda. Podigli pazili na svoj put i hodili po mom Zakonu, kao su svoje glasove uz zvukove truba i cimbala i što si ti hodio preda mnom.’ **17** A sad, Gospode, ostalih instrumenata. Slavili su Gospoda „jer Bože Izrailjev, neka se ispuni twoja reč, koju si je dobar, jer je milost njegova doveka.“ I Dom rekao svome sluzi Davidu. **18** Ali zar će Bog Gospodnj se ispunio oblakom slave. **14** Sveštenici zaista boraviti na zemlji sa ljudima? Ni najviša nisu mogli da stoje i obavljaju službu zbog oblaka, te nebesa ne mogu obuhvatiti, a kamoli ovaj jer je slava Gospodnja ispunila Dom Božiji.

6 Tada Solomon reče: „Gospod je rekao da će prebivati u gustoj tami. **2** Ja sam ti sagradio veličanstveni Dom, stan gde ćeš prebivati doveka.“ **3** Zatim se car okrenuo i blagoslovio sav zbor Izrailjev, dok je sav zbor Izrailjev stajao. **4** Tada reče: „Neka je blagosloven Gospod, Bog Izrailjev, koji je svojom rukom izvršio ono što je svojim ustima obećao mome ocu Davidu, rekavši: **5** ’Od dana kad sam izveo svoj narod iz Egipta, nisam izabrao grad među svim plemenima Izrailjevim da se sagradi Dom gde bi prebivalo moje ime. Nisam izabrao nijednog čoveka da

učinio bezakonje svaljujući na njegovu glavu koju si dao njihovim ocima i prema gradu koji prema onome što je učinio. A pravednika nagradi si izabrao i prema Domu koji sam sagradio za prema njegovoj pravednosti. **24** Ako tvoj narod tvoje ime, **39** ti čuj s nebesa, tvog Prebivališta, Izrail bude poražen od neprijatelja zato što su njihovu molitvu i molbu, i učini im po pravdi. zgrešili protiv tebe, ali se pokaju pred tobom i daju slavu tvome imenu, pa se pomole i preklinju Tada oprosti svome narodu, koji je zgrešio protiv tebe. **40** A sada te molim, o, moj Bože, otvor za milost pred tobom u ovom Domu, **25** ti čuj na svoje oči i ušima pažljivo poslušaj molitve sa nebesima i oprosti greh svoga naroda Izraelja, i ovog mesta. **41** Uzdigni se sad, o, Gospode Bože, vradi ih u zemlju koju si dao njima i njihovim na mesto svog počinka; **42** O, Gospode Bože, ne ocima. **26** Ako se nebo zatvori i ne daje kišu, jer su zgrešili protiv tebe, pa se pomole na ovom mestu, te odaju slavu tvome imenu i pokaju se za svoje grehe, pošto ih poniziš, **27** ti čuj na nebesima i oprosti greh svojih slugu, svoga naroda Izraelja. I kad ih naučiš dobrom putu da po njemu hode, pošalji kišu svojoj zemlji, koju si dao svome narodu u nasledstvo. **28** Ako zemlju zadesi glad, ili pomor, suša, kukolj, skakavci, gusenice, ili kad ih neprijatelji opkole u kojem od njihovih gradova; kakva god da je pošast ili bolest, **29** pa bilo ko od sveg tvog naroda Izraelja oseti tegobu i bol, pa uputi molitvu ili molbu šireći ruke prema ovom Domu, **30** usliši s nebesa, tvoga Prebivališta. Oprosti i daj svakome po svim njegovim delima, jer ti znaš njegovo srce – samo ti znaš srce ljudi – **31** da bi te se bojali, da bi tvoje puteve sledili u sve dane dok žive u zemlji koju si dao njihovim ocima. **32** Ako i stranac, koji nije od tvog naroda Izraelja, dođe iz daleke zemlje radi tvog velikog imena, i twoje moćne ruke i ispružene mišice – ako dođe i pomoli se u ovom Domu – **33** usliši ga s nebesa, tvog Prebivališta, i učini sve za šta ti ovaj stranac zavapi, da bi narodi na zemlji upoznali twoje ime i da bi te se bojali, kao tvoj narod Izraelj, i da bi znali da se twoje ime priziva nad ovim Domom koji sam sagradio. **34** Ako tvoj narod izade u boj protiv svojih neprijatelja putem kojim ga ti pošalješ, i oni se pomole tebi prema ovom gradu koji si izabrao, i prema Domu koji sam sagradio tvome imenu, **35** čuj s nebesa njihovu molitvu i njihovu molbu, te im dodeli pravdu. **36** Ako zgreše protiv tebe – jer nema čoveka koji ne čini greh – i ti se razgneviš na njih i izručiš ih njihovim neprijateljima, koji ih odvedu kao zarobljenike u zemlju, bilo daleko ili blizu, **37** ako tada dodu k sebi u zemlji u kojoj su zarobljeni i pokaju se, te se počnu moliti tebi u zemlji svojih porobljavača, govoreći: 'Zgrešili smo, učinili smo nepravdu, skrivili smo', **38** pa se vrate k tebi svim srcem i svom dušom u zemlji ropstva gde su ih porobili, i pomole se tebi prema svojoj zemlji

Tada oprosti svome narodu, koji je zgrešio protiv tebe. **40** A sada te molim, o, moj Bože, otvor za milost pred tobom u ovom Domu, **25** ti čuj na svoje oči i ušima pažljivo poslušaj molitve sa nebesima i oprosti greh svoga naroda Izraelja, i ovog mesta. **41** Uzdigni se sad, o, Gospode Bože, vradi ih u zemlju koju si dao njima i njihovim na mesto svog počinka; **42** O, Gospode Bože, ne ocima. **26** Ako se nebo zatvori i ne daje kišu, jer su zgrešili protiv tebe, pa se pomole na ovom mestu, te odaju slavu tvome imenu i pokaju se za svoje grehe, pošto ih poniziš, **27** ti čuj na nebesima i oprosti greh svojih slugu, svoga naroda Izraelja. I kad ih naučiš dobrom putu da po njemu hode, pošalji kišu svojoj zemlji, koju si dao svome narodu u nasledstvo. **28** Ako zemlju zadesi glad, ili pomor, suša, kukolj, skakavci, gusenice, ili kad ih neprijatelji opkole u kojem od njihovih gradova; kakva god da je pošast ili bolest, **29** pa bilo ko od sveg tvog naroda Izraelja oseti tegobu i bol, pa uputi molitvu ili molbu šireći ruke prema ovom Domu, **30** usliši s nebesa, tvoga Prebivališta. Oprosti i daj svakome po svim njegovim delima, jer ti znaš njegovo srce – samo ti znaš srce ljudi – **31** da bi te se bojali, da bi tvoje puteve sledili u sve dane dok žive u zemlji koju si dao njihovim ocima. **32** Ako i stranac, koji nije od tvog naroda Izraelja, dođe iz daleke zemlje radi tvog velikog imena, i twoje moćne ruke i ispružene mišice – ako dođe i pomoli se u ovom Domu – **33** usliši ga s nebesa, tvog Prebivališta, i učini sve za šta ti ovaj stranac zavapi, da bi narodi na zemlji upoznali twoje ime i da bi te se bojali, kao tvoj narod Izraelj, i da bi znali da se twoje ime priziva nad ovim Domom koji sam sagradio. **34** Ako tvoj narod izade u boj protiv svojih neprijatelja putem kojim ga ti pošalješ, i oni se pomole tebi prema ovom gradu koji si izabrao, i prema Domu koji sam sagradio tvome imenu, **35** čuj s nebesa njihovu molitvu i njihovu molbu, te im dodeli pravdu. **36** Ako zgreše protiv tebe – jer nema čoveka koji ne čini greh – i ti se razgneviš na njih i izručiš ih njihovim neprijateljima, koji ih odvedu kao zarobljenike u zemlju, bilo daleko ili blizu, **37** ako tada dodu k sebi u zemlji u kojoj su zarobljeni i pokaju se, te se počnu moliti tebi u zemlji svojih porobljavača, govoreći: 'Zgrešili smo, učinili smo nepravdu, skrivili smo', **38** pa se vrate k tebi svim srcem i svom dušom u zemlji ropstva gde su ih porobili, i pomole se tebi prema svojoj zemlji

7 Kad je Solomon završio molitvu, oganj siđe sa nebesa i spali žrtvu svespalnicu i druge žrtve, a Gospodnja slava ispunji Dom. **2** Sveštenici nisu mogli da uđu u Dom Gospodnji jer je bio ispunjen slavom Gospodnjom **3** A kada je sav Izraeljev narod video kako je oganj sišao i da je slava pala na Gospodnji Dom, poklonili su se licem do zemlje, do kamenog poda zahvaljujući Gospodu „jer je dobar, jer je milost njegova doveka.“ **4** Zatim su car i sav narod prineli žrtve pred Gospodom. **5** Car Solomon je prineo dvadeset dve hiljade goveda i stotinu dvadeset hiljada ovaca. Tako su car i sav narod posvetili Dom Božiji. **6** Sveštenici su stajali na svojim dužnostima, Leviti su pevali Gospodu sa instrumentima koje je napravio car David za hvaljenje Gospoda. Zahvaljivali su Davidovom pesmom Gospodu jer je milost njegova doveka – David je tako preko njih zahvaljavao – a sveštenici su duvali u trube dok je pred njima stajao sav Izraelj. **7** Solomon je posvetio središte dvorišta, koje je ispred Doma Gospodnjeg. Onde je prineo žrtve svespalnice i salo žrtava mira jer na bronzanom žrtveniku, što ga je napravio, nije bilo mesta. Toliko je bilo žrtava – svespalnica, žita i sala – da nisu mogle da stanu na žrtvenik. **8** U to vreme je Solomon sedam dana priredio svečanost. Sa njim je bio sav Izraelj, veliko mnoštvo je došlo od Levo-Amata do Egipatskog potoka. **9** Osmog dana slavlja su imali svečani sabor, jer su sedam dana posvećivali žrtvenik i još sedam dana praznovali. **10** Dvadeset trećeg dana trećeg meseca car je otpustio narod, pa su otišli svojim kućama, veselicći se i radujući se u srcu zbog sveg dobra što je Gospod učinio svome sluzi Davidu i svome narodu Izraelju. **11** Tako je Solomon završio Dom Gospodnj i carev dvor. Uspevao je u svemu što je srcem zamislio da uradi i u Domu Gospodnjem i u svom dvoru. **12** Jedne noći, Gospod se javio Solonomu i rekao mu: „Čuo sam twoju molitvu i izabrao ovo mesto za sebe kao Dom za žrtve. **13** Ako zatvorim

nebesa i ne bude kiše, ako pošaljem skakavce da i konjice. **10** Solomon je među njima imao dve popasu zemlju, ako pošaljem bolest na narod; **14** stotine pedeset nadzornika koji su upravljali i ponizi se narod koji je po meni nazvan, pomole narodom. **11** Solomon je preselio faraonovu se, potraže moje lice i vrate se sa svojih zlih čerku iz Davidovog grada u kuću koju je sagradio puteva, ja ču ih čuti sa nebesa, oprostiće im za nju. Rekao je: „Neka moja žena ne boravi u grehe i izlećiće ih zemlju. **15** Sad će moje oči kući Davida, cara Izrailjevog, jer su sva mesta biti otvorene i uši pažljive na molitve sa ovog posvećena dolaskom Kovčega Gospodnjeg.“ **12** mesta **16** Sada sam izabrao i posvetio ovaj Dom Zatim je Solomon prineo Gospodu svespalnice na da u njemu zauvek budu moje ime, moje srce i žrtvenik Gospodnji koji je napravio pred tremom moje oči. **17** A ti, ako budeš hodao preda mnom **13** A svakodnevne žrtve su se prema Mojsijevim kao što je hodao tvoj otac David, prema svemu zapovestima prinosile subotom, mladinama i što sam ti zapovedio, i budeš čuvao moje propise triput godišnje na određene praznike: na praznik i uredbe, **18** učvrstiću tvoj carski presto, kao Beskvasnih hlebova, na praznik Sedmica i na što sam obećao tvome ocu Davidu – 'Nikad ti praznik Senica. **14** Prema očevom, Davidovom neće ponestati vladar u Izrailju.' **19** Ali ako se uputstvu, postavio je redove sveštenika u njihovu odvratite i zaboravite moje propise i zapovedi službu i Levite na njihove dužnosti: da pred koje sam stavio pred vas da ih sledite, pa odete sveštenicima svakodnevno slave i služe. Postavio da služite drugim bogovima i da im se klanjate je i čuvare po njihovim redovima, od vrata do – **20** iskoreniću ih sa lica moje zemlje koju sam vrata, jer je tako zapovedio David, čovek Božiji. vam dao, a Dom koji sam posvetio za svoje ime **15** Nije se odstupalo od uputstava cara Davida odbaciću od sebe, pa će Izrailj postati predmet o sveštenicima, Levitima ili o riznicama. **16** ismejavanja i ruganja među svim narodima. **21** Tako su svi Solomonovi poslovi bili gotovi do A svako ko bude prolazio pored ovog Doma, dana osnivanja Doma Gospodnjeg, do njegovog koji je sada uzvišen, biće zaprepašten, pa će završetka. Tako je završen Gospodnji Dom. **17** govoriti: 'Zašto je Gospod postupio ovako sa Nakon toga Solomon je otišao u Esion-Gever ovom zemljom i sa ovim Domom?' **22** Tada će i u Elat na obali mora, u Edomu. **18** Hiram je im reći: 'Zato što su napustili Gospoda, Boga poslao po svojim slugama brodove i pomorce njihovih otaca koji ih je izveo iz Egipta i prigrili koji su bili iskusni na moru. Oni su zajedno sa druge bogove klanjavajući im se i služeći im. Zato je Gospod doveo na njih svu ovu nevolju.'**23**

8 Kad se navršilo dvadeset godina u toku kojih

je Solomon sagradio Dom Gospodnji i carev dvor, **2** Solomon je obnovio gradove koje mu je dao Hiram i u njima naselio Izrailjce. **3** Potom je otišao u Amat-Sovu i osvojio ga. **4** Podigao je Tadmor u pustinji i sve gradove-skladišta u Amatu. **5** Sagradio je donji i gornji Vet-Oron, utvrđenja sa bedemima, vratima i rešetkama. **6** Zatim, Valat i sve Solomonove gradove-skladišta, sve gradove za njegova bojna kola, i gradove za konjanike, i sve što je Solomon poželeo da gradi u Jerusalimu, na Livanu i u svim krajevima gde je vladao. **7** A svim narodima koji su preostali od Hetita, Amorejaca, Ferežana, Evejaca i Jevusejaca, koji nisu Izrailjci – **8** njihovim potomcima koji su ostali posle njih u zemljama, a koje Izrailjci nisu istrebili – Solomon je nametnuo prinudni rad do današnjeg dana. **9** Ipak, Solomon nije učinio nijednog Izrailjca robom za svoj rad; oni su bili ratnici, glavari, zapovednici, i zapovednici njegovih bojnih kola

9 Glas o Solomonovoj slavi došao je do carice od Save, pa je došla da ga iskuša zagonetkama. Došla je u Jerusalim sa veoma velikom pratnjom, s kamilama koje su nosile balzam, i veoma mnogo zlata i dragog kamenja. Došavši k Solomonu, rekla mu je sve što joj je bilo na umu. **2** Solomon joj je odgovorio na sva pitanja; Solomonu ništa nije bilo nepoznato, ništa što nije mogao da joj odgovori. **3** Kad je carica od Save videla Solomonovu mudrost i dvor koji je sagradio, **4** hranu za njegovim stolom, odaje njegovih dvorana, dvorenje njegove posluge i njihovu odeću, njegove peharnike, i njegove žrtve svespalnice koje je prineo u Domu Gospodnjem, ostala je bez daha. **5** Tada je rekla caru: „Istinit je glas koji sam čula u svojoj zemlji o tvojim delima i mudrosti, **6** ali nisam htela da verujem glasovima dok nisam došla i videla svojim očima. Eto, ni pola mi nije rečeno o veličini tvoje mudrosti, jer ti nadvisuješ ono što sam čula. **7** Blago tvojim ženama i blago

ovim tvojim slugama što uvek stoje pred tobom hiljada konjanika koje je razmestio po mestima i slušaju tvoju mudrost! **8** Blagosloven da je za bojna kola i Jerusalimu. **26** Vladao je nad svim Gospod, Bog tvoj, kome si po volji, i koji te je carevima od reke [Eufrata] do filistejske zemlje i postavio kao cara, za Gospoda, tvoga Boga! Zbog do egipatske granice. **27** Car je učinio da srebra svoje ljubavi prema Izrailju, da bi ga zauvek u Jerusalimu bude kao kamenja, a kedrovog održao, Gospod te je učinio carem, da deliš drveta mnogo kao divljih smokava u ravnicu. **28** pravdu i pravednost.“ **9** Zatim je dala caru Solomonu su dopremali konje iz Egipta i iz svih stotinu dvadeset talanata zlata, veoma mnogo drugih zemalja. **29** Ostala Solomonova dela, od balzama i dragog kamenja. I nikada nije bilo prvog do poslednjeg, nisu li zapisana u spisima takvog balzama kakav je carica od Save dala caru proroka Natana, u proroštvu Ahije iz Siloma i Solomonu. **10** Takode, Hiramove i Solomonove objavama videoča Ida o Jerovoamu, Navatovom sluge koje su donosile zlato iz Ofira, donosile sinu? **30** Car Solomon je vladao u Jerusalimu su i drvo sandalovine i drago kamenje. **11** Car nad svim Izrailjem četrdeset godina. **31** Kad je je od drveta sandalovine napravio stepenice za Solomon počinuo sa svojim precima sahranili Gospodnji Dom i za carev dvor, i lire i harfe za su ga u Davidovom gradu. Na njegovo mesto se svirače kakve se ranije nisu viđale u Judi. **12** zacario njegov sin Rovoam.

Car Solomon je dao carici od Save sve što je poželela i tražila. Dao joj je više od onoga što je ona donela caru. Zatim se sa svojim slugama vratila u svoju zemlju. **13** Težina zlata, koje je dolazilo Solomonu svake godine, iznosila je šest stotina šezdeset šest talanata, **14** pored onoga što su mu donosili putujući trgovci i preprodavci, pored zlata i srebra od svih arapskih careva i upravitelja zemlje. **15** Car Solomon je načinio dve stotine velikih štitova od kovanog zlata – šest stotina šekela zlata po jednom štitu, **16** i tri stotine malih štitova od kovanog zlata – tri stotine[šekela] zlata po jednom štitu. Car ih je stavio u kuću Livanske šume. **17** Car je napravio i veliki presto od slonove kosti i optočio ga čistim zlatom. **18** Presto je imao šest stepenika, zlatno podnožje spojeno sa prestolom, a sa svake strane sedišta bile su ručice pored kojih su stajala dva lava. **19** Dvanaest lavova je stajalo na šest stepenika s jedne i s druge strane. Takav nikada nije bio napravljen ni u jednom carstvu. **20** Sve čaše iz kojih je car Solomon pio bile su od zlata, a i sve posude iz Kuće livanske šume su bile od čistog zlata; u Solomonovo vreme srebru se nije davala velika vrednost. **21** Careve lađe su plovile sa Hiramovim slugama. Jednom u tri godine, tarsiske lađe su dolazile i donosile zlato, srebro, slonovu kost, majmune i paune. **22** Tako je car Solomon nadmašio sve zemaljske careve u bogatstvu i mudrosti. **23** I svi su zemaljski carevi tražili prijem kod Solomona, da čuju njegovu mudrost, koju mu je Bog stavio u srce. **24** Svaki od njih je donosio dar: predmete od srebra i zlata, odeću, oružje, balzam, konje i mazge, godinu za godinom. **25** Solomon je posedovao četiri hiljade štala za konje i bojna kola, kao i dvanaest

10 Rovoam ode u Sihem, jer je sav Izrailj došao u Sihem da ga zacare. **2** Kad je to čuo Jerovoam, sin Navatov, vratio se iz Egipta. Naime, on je još uvek bio u Egiptu, gde je pobegao od cara Solomona. **3** Tada su poslali po njega i pozvali ga. Kad su Jerovoam i zbor Izrailjev došli, rekli su Rovoamu: **4** „Tvoj otac nam je stavio težak jaram; stoga, olakšaj nam tešku službu svoga oca i njegov teški jaram koji nam je nametnuo, pa čemo ti služiti.“ **5** On im odgovori: „Vratite se k meni za tri dana.“ Narod ode. **6** Rovoam se posavetovao sa starešinama koji su bili u službi njegovog oca dok je bio živ. Reče im: „Šta mi vi savetujete? Kakav odgovor da dam ovom narodu?“ **7** Oni mu odgovoriše: „Ako budeš dobar prema ovom narodu i budeš im naklonjen, i ako im odgovoriš prijatnim rečima, oni će ti biti sluge zauvek.“ **8** Međutim, on je odbacio savet koji su mu dale starešine. Zatim se posavetovao sa mladićima koji su odrasli s njim, a koji su sada bili u njegovoj službi. **9** On ih upita: „Šta vi savetujete? Kakav odgovor da dam ovom narodu, koji mi reče: 'Olakšaj nam jaram koji nam je nametnuo tvoj otac?'“ **10** Mladići koji su odrasli s njim rekoše: „Ovako reci tom narodu, koji ti je rekao: 'Tvoj otac nam je stavio težak jaram, a ti nam jaram olakšaj.' Ti im, dakle, ovako reci: 'Moj mali prst je deblji od bedara mogu oca. **11** Stoga, moj otac vam je natovario težak jaram, a ja ču još dodati na njega; moj otac vas je šibao bičevima, a ja ču vas šibati škorpijama.'“ **12** Trećeg dana Jerovoam i sav Izrailj dođu Rovoamu, pošto je car rekao: „Vratite se k meni za tri dana.“ **13** Car [Rovoam] im grubo odgovori jer je odbacio savet starešina **14** i rekao im je po

savetu mladića: „Moj otac vam je natovario Solomonovog sina. Naime, išli su tri godine težak jaram, a ja ču još dodati na vaš teret; moj Davidovim i Solomonovim putem. **18** Rovoam je otac vas je šibao bičevima, a ja [ču vas šibati] oženio Mahalatu, čerku Davidovog sina Jerimota, škorpijama.“ **19** Ali car nije poslušao narod, jer je Bog tako uredio, da bi ispunio svoju reč, koju je da ih car nije poslušao, narod odgovori caru: „Kakav deo mi imamo s Davidom? Nema nama nasledstva sa sinom Jesejevim! U svoje šatore, živeći u Judinim gradovima. **18** Car Rovoam je poslao Adorama, nadzornika prinudnog rada, ali ga sinovi Izrailjevi kamenovali pa je poginuo. Car Rovoam se brzo pope u svoje kočije i pobeže u Jerusalim. **19** Tako se Izrailj pobunio protiv doma Davidovog sve do danas.

Posle nje je oženio Mahu, Avesalomovu čerku, Ahije Silomljjanina. **16** I kada je sav Izrailj video da ih car nije poslušao, Rovoam je vladao samo nad Izrailjcima koji su živeli u Jerusalimu. **18** Car Rovoam je Postupao je mudro, pa je neke od sinova izaslao po čitavoj Judi i Venijaminu, po svim gradovima- utvrđenjima i dao im obilje hrane i mnogo žena.

12 Kada je Rovoam učvrstio svoje carstvo, osilio se, pa su i on i sav Izrailj napustili Gospodnjni Zakon. **2** Zbog tog neverstva prema Gospodu, pete godine cara Rovoama, digao se Sisak, car Egipta, protiv Jerusalima, **3** sa hiljadu dve stotine bojnih kola, šezdeset hiljada konjanika i nebrojenim mnoštvom Luvimana, Suhimana i Kušana iz Egipta. **4** Zauzeo je Judine gradove-utvrđenja i došao do Jerusalima. **5** Tada je prorok Semaja došao kod Rovoama i Judinih glavara koji su se zbog Sisaka povukli u Jerusalim. Rekao im je: „Ovako kaže Gospod: 'Kao što ste vi ostavili mene, tako i ja ostavljam vas Sisakovim rukama.'“ **6** I poniziše se i vođe Izailja i car. Rekli su: „Pravedan je Gospod!“ **7** A kada je Gospod video da su se ponizili, Semaji dođe Gospodnja reč. Rekao im je: „Ponizili su se i zato ih neću razoriti. Daću im malo izbavljenja i neću Sisakovom rukom izliti svoj gnev na Jerusalim, **8** ali će mu biti podanici i saznaće kako je služiti meni, a kako zemaljskim carstvima.“ **9** Tako je Sisak, car Egipta, ušao u Jerusalim. On je odneo sve blago iz Doma Gospodnjeg, i sve blago iz carevog dvora; sve je odneo. Odneo je i štitove od zlata koje je napravio Solomon. **10** Car Rovoam je umesto njih napravio štitove od bronze i poverio ih zapovednicima straže koja je čuvala vrata carevog dvora. **11** Kad god je car odlazio u Dom Gospodnj, stražari bi ih donosili, a potom bi ih враćali u oružarnicu straže. **12** Pošto se car ponizio, Gospod je uklonio svoj gnev od njega i nije ga sasvim razorio, jer je u Judi bilo i dobrih stvari. **13** Tako je Rovoam ojačao i vladao u Jerusalimu, a imao je četrdeset jednu godinu kada se zacario. Sedamnaest godina je vladao

11 Kad se Rovoam vratio u Jerusalim, sabrao je dom Judin i pleme Venijaminovo, stotinu osamdeset hiljada izabranih ratnika, da ratuju protiv Izailja, da povrate carstvo Rovoamu. **2** Ali Gospodnja reč dode Semaju, čoveku Božijem: **3** „Reci Rovoamu, sinu Solomonovom, caru Judinom i svem Izailju u Judi i Venijaminu: **4** 'Ovako kaže Gospod: ne izlazite da ratujete protiv svoje braće. Neka se svako vrati svojoj kući, jer ova stvar dolazi od mene.'“ Tada su poslušali Gospodnje reči i vratili se sa pohoda na Jerovoama. **5** Rovoam je prebivao u Jerusalimu i zidao gradove-utvrđenja u Judi. **6** Tako je sazidao Vitlejem, Etam, Tekiju, **7** Vet-Sur, Sokot, Odolam, **8** Gat, Marisu, Zif, **9** Adoraim, Lahis, Azeku, **10** Saraju, Ajalon i Hevron. To su bili gradovi-utvrđenja u Judi i Venijaminu. **11** Kada ih je učvrstio, postavio im je zapovednike i snabdeo ih zalihamama hrane, ulja i vina. **12** Opremio je sve gradove štitovima, kopljima, ojačao ih silno, tako da su mu pripadali i Juda i Venijamin. **13** Sveštenici i Leviti, koji su bili po celom Izailju, došli su sa svih strana i priklonili mu se. **14** Leviti su ostavili pašnjake i imanja i prešli u Judu i Jerusalim, jer su ih Jerovoam i njegovi sinovi odbacili kao Gospodnje sveštenike. **15** Jerovoam je postavio svoje sveštenike za žrtvene bregove, za kipove jaraca i teladi koje je napravio. **16** Za njima su došli iz svih plemena Izailja, oni koji su srcem tražili Gospoda, Boga Izailjevog, da u Jerusalimu prinesu žrtvu Gospodu, Bogu svojih otaca. **17** Oni su tri godine jačali i Judino carstvo i Rovoama,

u Jerusalimu, gradu koji je od svih izrailjskih opkolili – jedni Judi spreda a zaseda otpozadi. plemena Gospod izabralo da u njemu nastani 14 I kad se okrete Juda – gle – bitka i spreda i svoje ime. Majka mu je bila Amonka i zvala se otpozadil! Tada zavapiše Gospodu a sveštenici Nama. 14 Ipak, činio je zlo i nije svim srcem zatrubiše u trube. 15 Judejci povikaše ratnim tražio Gospoda. 15 Ostala Rovoamova dela, i sve poklicima i na taj njihov poklič Bog – pred što je učinio, nije li to zapisano u Knjizi proroka Judejcima i Avijom – udari Jerovoama i sav Izrael. Semaje i u rodoslovu videoča Ida? Rat se stalno vodio između Rovoama i Jerovoama. 16 Kad se Rovoam upokojio sa svojim precima, sahranili su ga u Davidovom gradu, a umesto njega se zacario Avija, njegov sin.

13 U osamnaestoj godini carevanja Jerovoama,

Avija se zacario nad Judom. 2 On je vladao tri godine u Jerusalimu. Majka mu se zvala Miheja, čerka Urila iz Gavaje. Jerovoam i Avija su ratovali. 3 Avija je krenuo u okraj sa četiri stotine hiljada odabranih i odvažnih ratnika, a Jerovoam mu se suprotstavio vojnim redovima od osam stotine hiljada odabranih, najboljih ratnika. 4 Avija je stao na vrh Semarajima, brda u Jefremovom gorju i rekao: „Čujte me, ti Jerovoame i svi Izraelci! 5 Zar ne znate da je Gospod Bog Izraeljev Davidu i njegovim potomcima savezom potvrđenim solju zauvek dao carsku vlast nad Izrailem? 6 Ali se Jerovoam, Navatov sin i sluga Davidovog sina Solomona, digao i pobunio protiv svojih gospodara. 7 Oko njega su se okupili dokoličari i ništarije, pa nadjačaše Rovoama, Solomonovog sina, koji je bio mlad, plašljivog srca i koji nije mogao da im se odupre. 8 I sad, kažete, suprotstavili bi se Gospodnjem carstvu koje je u rukama Davidovih potomaka; vi, veliko mnoštvo i zlatna telad koje vam je kao bogove napravio Jerovoam? 9 Zar niste oterali Gospodnje sveštenike, Aronove potomke i Levite? Zar niste sebi postavili sveštenike kao i stanovnici ostalih zemalja? Ko god je došao da se posveti – noseći junca i sedam ovnova – postao je sveštenik lažnih bogova. 10 A naš je Bog Gospod, nismo ga zaboravili. Njemu služe sveštenici, Aronovi potomci i Leviti koji su u svakodnevnoj službi. 11 Svakog jutra i večeri prinose Gospodu svespalnicu, pale mirisni kad, prinose hleb u redove na čistom stolu, svake večeri pale žiske zlatnih svećnjaka. Mi smo istrajni u dužnostima prema Gospodu Bogu a vi ste ga zaboravili. 12 Zato nas predvodi Bog i njegovi sveštenici, da trubama daju znak za bitku sa vama. Sinovi izraeljski, ne ratujte sa Gospodom, Bogom svojih otaca, jer nećete uspeti!“ 13 Ali Jerovoam je poslao zasedu, da im dođu iza leđa. Tako su ih

okpolili – jedni Judi spreda a zaseda otpozadi. 14 I kad se okrete Juda – gle – bitka i spreda i zatrubiše u trube. 15 Judejci povikaše ratnim tražio Gospoda. 16 Izraelj je pobegao ispred Jude, ali ih je Bog predao u njihove ruke 17 pa ih Avija i njegovi ljudi udariše i pobiše mnoge. Naime, sasekli su pet stotine hiljada odabranih Izraeljaca. 18 Tada su Izraelci bili ponizeni a Judejci ojačaše jer su se oslonili na Gospoda, Boga svojih otaca. 19 Avija je progonio Jerovoama i preoteo mu gradove Vetiš, Jesan i Efron sa njihovim okolnim selima. 20 Dok je Avija bio živ Jerovoam se nikada nije oporavio. A onda ga je Gospod udario i Jerovoam je umro. 21 Avija se osnažio i doveo sebi četrnaest žena s kojima je izradio dvadeset dva sina i šesnaest čerki. 22 A sva ostala Avijina dela, sve što je radio i govorio, sve je zapisano u spisima proroka Ida.

14 Kad se Avija upokojio sa svojim precima, sahranili su ga u Davidovom gradu. Njegov

sin Asa se zacario umesto njega, a u njegovo je vreme u zemlji deset godina vladao mir. 2 Asa je činio dobro i pravo u očima Gospoda, njegovog Boga. 3 Uklonio je sve tuđinske žrtvenike i žrtvene bregove, porazbijao sve svete stubove i posekao Aštartine stupove. 4 Zapovedio je Judi da traže Gospoda, Boga svojih otaca, i da drže njegov Zakon i zapovesti. 5 On je iz svih gradova u Judi uklonio žrtvene bregove i stubove u čast sunca, pa je u njegovo vreme carstvo bilo u miru. 6 U Judi je izgradio gradove-utvrđenja jer je za vreme njegove vladavine bio mir u zemlji. Tih godina niko nije ratovao sa njim jer mu je Gospod dao mir. 7 I on reče Judi: „Hajde da sazidamo ove gradove, da ih opašemo zidinama, kulama, vratima i rešetkama dok je još mir u zemlji. Tražili smo Gospoda, našeg Boga, tražili smo ga i on nam je dao mir sa svih strana.“ Tako su gradili i napredovali. 8 Asa je imao tri stotine hiljada Judejaca, vojnike sa štitovima i kopljima, kao i dve stotine osamdeset hiljada Venijaminovaca, štitonoša i lukonoša. Sve su to bili najbolji ratnici. 9 A Zara Kušanin izade protiv Ase sa milion vojnika i tri stotine bojnih kola. Došli su do Marise. 10 Asa je izašao pred njega. Postrojili su se u bojne redove u dolini Sefati, u Marisi. 11 Tada zavapi Asa Gospodu, svom Bogu, i reče: „O, Gospode, tebi nije teško da pritekneš u pomoć nejakome protiv jakog,

O, Gospode, naš Bože, na tebe se oslanjamo i u majku Mahu uklonio s položaja carice majke, jer tvoje ime smo izašli na ovo mnoštvo. O, Gospode, je načinila odvratne Ašstartine stupove. Asa je ti si naš Bog! Ne dozvoli da te čovek nadvlada!" posekao stupove i spalio ih u dolini Kidron. **17**
12 Tada Gospod pred Asom i pred Judom udari No, iako nije uklonio uzvišice iz Izraelja, Asino Kušite i oni pobegoše. **13** Asa i narod koji je srce je bilo u potpunosti verno sveg njegovog bio sa njim su ih gonili do Gerara tako da nikо života. **18** On je doneo u Božiji Dom stvari koje je od Kušita nije preživeo. Bili su razbijeni pred njegov otac posvetio: srebro, zlato i posude. **19** Gospodnjim licem i pred njegovom vojskom koja Sve do trideset pete godine Asine vladavine nije je ponela veliki plen. **14** Razorili su i oplenili bilo rata.
sve gradove oko Gerara jer je na njima bio strah Gospodnji. Mnogo je plena bilo u tim gradovima. **15** Razorili su šatore stočara, zarobili mnoštvo ovaca i kamila pa su se vratili u Jerusalim.

15 Na Odidovog sina Azariju je sišao Božiji Duh **2** i on ode pred Asu pa mu reče: „Čujte me, Aso, sva Judo i Venijamine! Gospod je sa vama kada ste vi sa njim. Ako ga potražite, daće ih aramejskom caru Ven-Adadu koji je prebivao u Damasku. Poručio mu je: **3** „Neka bude savez vam da ga pronađete; ako ga ostavite, ostaviće između mene i tebe, kao između mog oca i tvog vas. **3** Mnoge su svoje dane Izrailci bili bez oca. Evo, šaljem ti srebro i zlato; dodi i poništi istinitog Boga, bez sveštenika koji poučavaju svoj savez sa Vasom, carem izrailjskim, da bi i bez Zakona. **4** Ali u nevolji su se okrenuli i tražili su ga i dao im je da poslao svoje vojne zapovednike da napadnu da ga pronađu. **5** Baš u te dane nije se mirno između mene i tebe, kao između mog oca i tvog vas. **5** Baš u te dane nije se mirno između mene i tebe, kao između mog oca i tvog vas. **6** Jedan je to čuo Vasa, prestao je da utvrđuje Ramu i narod je satirao drugi i jedan grad je satirao i odustao je od njene izgradnje. **6** Tada je car Asa drugi, a Bog ih je smeо svim nevoljama. **7** A uzeo sve Judece, pa su odneli iz Rame kamenje i vi, budite jaki i neka vam ne klonu ruke jer drvo, koje je Vasa upotrebio za gradnju. On je postoji nagrada za vaša dela.“ **8** A kada je Asa s njima utvrdio Gavaju i Mispu. **7** U to vreme čuo Odidovo proroštvo, osokolio se i odstranio Asi, caru Jude, dođe videlac Hanani i reče mu: gadosti iz cele Judine zemlje, iz Venijamina i iz „Pošto si se osloonio na aramejskog cara a ne na svih gradova koje je osvojio u Jefremovom gorju. Gospoda, Boga svoga, pobegla ti je iz ruku vojska Obnovio je i žrtvenik Gospodnji koji je stajao aramejskog cara. **8** Zar ti nije Gospod, kada ispred Gospodnjeg trema. **9** Tada je okupio sve si se osloonio na njega, predao u ruke Kušite i od Jude i Venijamina, i sve koji su od Izraelja Luvimane, a bili su ogromna vojska, s mnoštvom prebegli kod Jefrema, Manasije i Simeuna. Bilo je bojnih kola i konjanika? **9** Jer Gospodnje oči to mnoštvo koje je video da je sa njim Gospod, pomno gledaju po svoj zemlji da on pokaže svoju Bog njegov. **10** Okupili su se u Jerusalimu trećeg snagu onima koji su mu naklonjeni celim srcem. meseca petnaeste godine Asine vladavine. **11** Bezumno si postupio u ovome. Od sada će stalno Tog dana su prineli Gospodu na žrtvu nešto ratovati.“ **10** Asa se razjario na videoca i bacio ga od plena koji su poneli: sedam stotina volova u tamničke okove, besan zbog svega toga. Baš u i sedam hiljada ovaca. **12** Zavetovali su se da to vreme je potlačio još neke od naroda. **11** Ostala će svim srcem i svom dušom tražiti Gospoda, dela Asina, od prvog do poslednjeg, zar nisu Boga svojih otaca, **13** a da će se pogubiti ko zapisana u Knjizi dnevnika careva Jude i Izraelja? to ne bude činio, ko ne bude tražio Gospoda, **12** Teško su mu obolele noge trideset devete Boga Izraeljevog: i mlado i staro, i muškarci i godine vladavine. Ipak, ni u svojoj bolesti nije žene. **14** I zakleše se Gospodu uz povike, klicanja, tražio Gospoda nego lekare. **13** Asa se upokojio trube i ovnjuške robove. **15** Sva Juda se radovala sa svojim precima četrdeset prve godine svoje zakletvi kojom se od srca zaklela. Rado su ga vladavine. **14** Narod ga je sahranio u Davidovom potražili i on im je dao da ga nađu, dao im je gradu, u grob koji je iskopao za sebe. Položili Gospod mir sa svih strana. **16** Takođe, Asa je svoju su ga u grobnicu koju je on već ispunio raznim

vrstama balzama umešanih u vešto spremljenu miomirisnu smesu. U njegovu su čast spalili obilje te smese.

17 Na Asinom mestu se zacario njegov sin Josafat i ojačao nad Izrailjem. **2** Postavio je vojnike po svim Judinim utvrđenim gradovima; postavio je vojne tabore po Judinoj zemlji i u sve Jefremove gradove koje je osvojio Asa, njegov otac. **3** Gospod je bio sa Josafatom a on je u svemu sledio početke puta svog praočca Davida i nije tražio Vale. **4** Tražio je Boga svoga oca i živeo po njegovim zapovestima, a ne prema delima Izraileja. **5** Gospod je učvrstio carstvo u njegovim rukama a sva Juda je darivala Josafata. Tako mu je pripalo obilje časti i bogatstva. **6** Srcem se uzvisio na Gospodnjim putevima pa je ponovo iz Jude uklonio žrtvene bregove i Aštartine stupove. **7** Treće godine svoje vladavine poslao je svoje glavare Ven-Haila, Ovadiju, Zahariju, Natanaila i Miheju da poučavaju po Judinim gradovima. **8** Sa njima je poslao i Levite: Semaj, Netaniju, Zevadiju, Asaila, Semiramota, Jonatana, Adoniju, Toviju, Tov-Adoniju; i sveštenike Elisama i Jorama. **9** Oni su poučavali u Judi, a sa sobom su imali Knjigu Gospodnjeg Zakona. Obišli su sve judejske gradove poučavajući narod. **10** Strah Gospodnjeg je obuzeo sva carstva zemalja koje okružuju Judu, pa nijedno od njih nije ratovalo sa Josafatom. **11** Neki Filistejci su Josafatu donosili darove i danak u srebru. I neki Arapi su mu doneli stado od sedam hiljada sedam stotina ovnova i isto toliko jaraca. **12** Josafat je postajao sve silniji i silniji. U Judi je podigao utvrđenja i gradove-skladišta. **13** Imao je mnogo zaliha u Judinim gradovima i mnogo vojnika, hrabrih ratnika u Jerusalimu. **14** Ovo su zapovednici po njihovim grupama, po otačkim domovima: Adna, Judin zapovednik nad hiljadama i sa njim tri stotine hiljada hrabrih ratnika; **15** pored njega zapovednik Joanan i sa njim dve stotine osamdeset hiljada; **16** pored njega Amasija, Zihrijev sin, dobrovoljac za Gospoda, i sa njim dve stotine hiljada hrabrih ratnika. **17** Od Venijaminovaca: hrabri ratnik Elijada i sa njim dve stotine hiljada ratnika naoružanih lukovima i štitovima; **18** pored njega Jozavad i sa njim stotinu osamdeset hiljada naoružanih za boj. **19** Ovi su služili caru pored onih koje je car postavio u utvrđene gradove po celoj Judi.

18 Josafat je bio veoma bogat i slavan pa je postao Ahavov zet. **2** Posle nekoliko godina

otišao je Ahav u Samariju, a ovaj je za njega i njegove ljude zaklao mnogo ovaca i goveda. Onda ga je nagovarao da krene i napadne Ramot galadski. **3** I upita izrailjski car Ahav judejskog cara Josafata: „Hoćeš li poći sa mnom na Ramot galadski?“ A on mu odgovori: „Što sam ja, to si ti; moj je narod kao tvoj narod. Krenućemo s tobom u rat.“ **4** Josafat reče caru izrailjskom: „Zatraži prvo Gospodnjи savet.“ **5** Car izrailjski okupi četiri stotine proroka i reče im: „Da li da poděmo u rat protiv Ramota galadskog ili da se okanemo toga?“ Oni mu odgovorile: „Pođi, jer će ga Bog predati u careve ruke!“ **6** Josafat upita: „Ima li ovde još neki prorok Gospodnji da ga pitamo?“ **7** Car izrailjski reče Josafatu: „Postoji još jedan čovek preko koga možemo da pitamo Gospoda, ali ja ga mrzim, jer mi ne prorokuje dobro nego uvek samo zlo. To je Miheja, sin Jemlin.“ A Josafat reče: „Neka car ne govori tako.“ **8** Tada car izrailjski dozva jednog dvoranina i reče: „Brzo dovedi Miheju, sina Jemlinog!“ **9** Car izrailjski i Josafat, car Judin, obučeni u svoje odore, sedeli su svaki na svome prestolu kod gumna na ulazu samarijske kapije, dok su svi proroci prorokovali pred njima. **10** Sedekija, sin Hananin, načini sebi gvozdene rogove i reče: „Govori Gospod: 'Ovim ćeš bosti Aramejce, dok ih ne dokrajči!'“ **11** Svi proroci su ovako prorokovali, govoreći: „Idi na Ramot galadski i imaćeš uspeha, jer će ga Gospod dati u careve ruke!“ **12** Glasnik koji je otisao da pozove Miheju, rekao mu je: „Eno, proroci jednodušno prorokuju što je povoljno za cara. Stoga neka i tvoje reči budu kao njihove; govori caru ono što je povoljno za njega.“ **13** Miheja odgovori: „Živoga mi Gospoda, govoriću ono što mi moj Bog bude rekao!“ **14** Kad je došao k caru, car mu reče: „Miheja, da li da idemo u Ramot galadski da ratujemo protiv njega, ili da se okanem toga?“ A on mu odgovori: „Idite, imaćete uspeha i daće vam se u vaše ruke.“ **15** Car mu reče: „Dokle će te zaklinjati da mi kažeš samo istinu u ime Gospodnjeg?“ **16** Miheja reče: „Vidim sav Izrailj raštrkan po gorama, kao stado bez pastira. Gospod reče: 'Oni nemaju gospodara; neka se svako vrati kući u miru.'“ **17** Tada car izrailjski reče Josafatu: „Nisam li ti rekao da mi neće prorokovati ništa dobro, nego samo zlo?“ **18** Ali [Miheja] reče: „Zato čujte reč Gospodnjу! Video sam Gospoda kako sedi na svome prestolu, a sva je nebeska vojska stajala s njegove desne i leve strane **19** Gospod reče: 'Ko će zavesti Ahava, cara izrailjskog, da pođe na

Ramot galadski?" Jedan je rekao ovako, a drugi rekao: „Pazite šta radite! Jer ne sudite za ljudе onako. **20** Jedan duh izade, stade pred Gospoda i već za Gospoda koji je sa vama dok sudite. **7** Zato reče: 'Ja ћu ga zavesti.' Gospod ga upita: 'Kako?' se bojte Gospoda, pazite kako radite. Naš Gospod **21** On reče: 'Izaći ћu i biću lažljiv duh u ustima Bog nije nepravedan, pristrasan i podmitljiv.' **8** svih njegovih proroka.' Gospod reče: 'Uspećeš Josafat je i u Jerusalim postavio neke Levite, da ga zavedeš; idi i učini tako.' **22** Gospod je, sveštenike i glavare izrailjskih otačkih domova dakle, stavio lažljivog duha u usta ovih proroka; za Gospodnji sud i parnice Jerusalimlјana. **9** a Gospod ti objavljuje propast." **23** Tada Sedekija, Zapovedio im je: „Radite ovo u bogobojaznosti, sin Hananin, pride, udari Miheju po obrazu i verno i celim srcem. **10** U svim slučajevima koji reče: „Zar je Duh Gospodnji otišao od mene vam se dodele od vaše braće koja prebivaju u da bi govorio tebi?" **24** Miheja reče: „Videćeš svojim gradovima – a tiču se ubistva, Zakona, onoga dana kada budeš išao iz sobe u sobu da se zapovesti, propisa, uredaba – upozorite ih da sakriješ." **25** Car izrailjski reče: „Uzmite Miheju i ne skrivate Gospodu, da gnev ne dođe na vas i predajte ga Amonu, upravitelju grada, i Joasu, vašu braću. Radite tako i nećete biti krivi. **11** carevom sinu. **26** Recite: 'Govori car: Bacite ovoga Dakle, Prvosveštenik Amarija će vam zapovedati u tamnicu, i hranite ga s malo hleba i vode, dok u svakoj stvari Gospodnjoj. Zevadija, sin Ismailov se ne vratim u miru.' **27** A Miheja mu reče: „Ako i vladar Judinog doma će vam zapovedati u svim se zaista vratiš u miru, onda Gospod nije govorio carskim poslovima, a Leviti će upravljati pred preko mene." I još reče: „Čujte, svi narodil!" **28** vama. Budite odvažni i radite! Neka je Gospod sa Tako car izrailjski i Josafat, car Judin, krenu na dobrima!"

Ramot galadski. **29** Car izrailjski reče Josafatu: „Prerušiću se i poći u bitku, a ti obuci svoju odoru." Car izrailjski se preruši i odu u bitku. **30** A car aramejski zapovedi zapovednicima svojih bojnih kola: „Ne upuštajte se u boj ni s velikim ni s malim, već samo s carem izrailjskim." **31** Kad su zapovednici bojnih kola videli Josafata, mislili su: „To je car izrailjski." Tada su se okrenuli i oborili se na njega. Ali Josafat povika, a Gospod mu je pomogao tako što ih je odbio od njega. **32** Kad su zapovednici bojnih kola videli da to nije car izrailjski, okrenuli su se od njega. **33** Međutim, neko nasumice odape luk i ustreli cara izrailjskog između sastava njegovog oklopa. On reče svome vozaču: „Okreni kola i izvedi me iz bitke, jer sam ranjen." **34** Ljuta se bitka vodila celog tog dana, ali se izrailjski car držao na nogama u bojnim kolima naspram Aramejaca. Umro je kada je sunce zašlo.

19 A kada se Josafat, car Jude, mirno vratio u Jerusalim, svojoj kući, **2** susreo ga je videlic Juj, Hananin sin. On reče caru Josafatu: „Pomažeš podlacima i voliš one što mrze Gospoda? Zato se Gospod gnevi na tebe. **3** Ali, našlo se i nešto dobro kod tebe, jer si uklonio Ašstartine stupove iz zemlje i usmerio si svoje srce da traži Boga." **4** Josafat je prebivao u Jerusalimu. Ponovo je obišao narod od Vir-Saveje do gorja u Jefremu i vratio ga Gospodu, Bogu njihovih otaca. **5** Postavio je sudije po zemlji, po svim Judinim utvrđenim gradovima, od grada do grada. **6** Sudijama je

20 Posle ovoga su Moavci, Amonci i neki od Meunita napali Josafata. **2** Došli su neki ljudi kod Josafata i obavestili ga: „Veliko mnoštvo nadire sa druge strane mora, od Edoma dolaze na tebe. Eno ih u Hasason-Tamaru, to jest u En-Gedi." **3** Josafat se uplašio, pa je okrenuo lice da traži Gospoda i po celoj Judi je proglašio post. **4** Tada se Judejci okupiše da traže pomoć od Gospoda. Iz svih Judinih gradova su dolazili da traže Gospoda. **5** Josafat je stao pred zbor Judejaca i Jerusalimlјana, u Domu Gospodnjem pred novim dvorištem **6** i reče: „O, Gospode, Bože naših otaca! Nisi li ti Bog na nebesima i ne vladaš li nad carstvima svih naroda? Nije li u tvojoj ruci sila i moć, i niko ne može da ti se odupre? **7** Zar ti nisi odagnao stanovnike ove zemlje ispred Izraelja, tvoga naroda, i dao je doveka potomcima tvog prijatelja Avrahama? **8** Oni su se nastanili u njoj i u njoj izgradili Svetilište tvom imenu, rekavši: **9** 'Ako nas zadeset poštast, mač osude, pomor, glad, stajaćemo pred ovim Domom i pred tobom – jer ovaj Dom nosi tvoje ime – i zavapićemo u svojoj nevolji, a ti nas čuj i spasi.' **10** A sada su ovde Amonci, Moavci i još neki sa gore Sir. Nisi dozvolio Izraelju kada je izašao iz Egipta da prođe preko njihove zemlje, pa je morao da ih zaobilazi, a nije ih istrebio. **11** I sad nam враćaju tako što su došli da nas oteraju sa tvog poseda koji si nam ti dao u nasledstvo. **12** O, Bože naš, zar im nećeš suditi? U nama nema snage pred ovim velikim mnoštvom koje dolazi na nas.

Ne znamo šta da uradimo. Naše su oči uprte kada su čula da se Gospod borio sa neprijateljima u tebel“ **13** Sva je Juda stajala pred Gospodom Izraelja. **30** Josafatovo carstvo je bilo u miru i Bog sa svojom decom, sa ženama i sinovima. **14** njegov mu je dao počinak svuda unaokolo. **31** I tada je na Levita Jazila – Zaharijevog sina, Josafat je vladao nad Judom, a bilo mu je trideset Venajinog sina, Jeielovog sina, Matanijevog sina pet godina kada se zacario. Dvadeset pet godina – Asafovog potomka, usred zbora došao Duh je vladao u Jerusalimu. Majka mu se zvala Azuva, Gospodnji. **15** On reče: „Pazite dobro, svi Judejci čerka Silejeva. **32** On je sledio puteve svoga oca i Jerusalimljani, i ti, caru Josafat! Ovako vam Ase i nije odstupao od toga, nego je činio što govori Gospod: ‘Vi se ne plašite i ne klonite je pravo u Gospodnjim očima. **33** Ipak, uzvišice srcem pred ovim velikim mnoštvom, jer ova nisu bile uklonjene; narod još uvek nije usmerio bitka nije vaša nego Gospodnja. **16** Sutra siđite srce Bogu svojih otaca. **34** Ostalo o Josafatu, od na njih dok se budu uspinjali uz Zis i naći ćeće početka do kraja, nije li to zapisano u Knjizi ih na kraju doline, pred pustinjom Jeruil. **17** Juja, Hananinog sina, koja je uvrštena u Knjigu Ne borite se u ovoj bici. Stanite, postavite se dnevnika careva Izrailjevi? **35** Nakon toga se i gledajte kako će vas Gospod izbaviti, o, Judo Josafat, car Jude, udružio sa izrajljskim carem i Jerusalime! Ne plašite se i ne klonite srcem! Ohozijom koji je činio bezakonje. **36** Udružio se Sutra izadite pred njih jer je Gospod sa vama!“ sa njim i napravio lađe u Esion-Geveru da plove **18** Tada se Josafat poklonio licem do zemlje, a za Tarsis **37** Tada je Eliezer iz Marise, Dodov sin, svi su Judejci i Jerusalimljani pali ničice pred prorokovao Josafatu: „Kako si se ti udružio sa Gospodom i poklonili mu se. **19** Ustali su Leviti, Ohozijom, tako će Gospod razbiti tvoja dela!“ I potomci Katovi i potomci Korejevi da na sav lađe se razbiše tako da nisu mogle da otplove za glas slave Gospoda, Boga Izrailjevog. **20** Tako Tarsis.

su ujutru rano ustali i otišli u Tekuja pustinju. Kada su izlazili, Josafat stade i reče: „Čujte me, Judejci i Jerusalimljani! Verujte u Gospoda, svoga Boga, i održaćete se; verujte prorocima njegovim i uspećete.“ **21** Onda se posavetovao sa narodom i postavio one koji pevaju Gospodu i one u svetoj odeći, da idu pred vojskom i slave ga: „Hvalite Gospoda jer je milost njegova doveka.“ **22** Kada su počeli radosno da kliču i slave, Gospod postavi zasedu Amoncima, Moavcima i još nekim sa gore Sir, koji su krenuli na Judu. Tako su bili poraženi. **23** Naime, Amonci i Moavci su ustali na one sa gore Sir da ih sasvim unište i istrebe. A kada su ih istrebili, počeli su međusobno da se satiru. **24** Judejci su stigli do stražarnice u pustinji kada su pogledali na mnoštvo – gle, mrtvaci leže po zemlji. Niko nije preživeo. **25** Tada su Josafat i njegov narod počeli da plene njihov tabor. Našli su obilje vrednosti i dragocenosti na mrtvacima, toliko plena da ga nisu mogli poneti. Toliko je toga bilo da su tri dana plenili po taboru. **26** Četvrtog dana su se okupili u dolini Veraha gde su blagoslovili Gospoda. Zato je narod nazvao ovo mesto „Dolina blagoslova“, kako se i zove sve do danas. **27** Tada su se, s Josafatom na čelu, u Jerusalim vratili svi Judejci i Jerusalimljani. Radovali su se jer ih je Gospod obradovao nad njihovim neprijateljima. **28** Došli su u Jerusalim, u Dom Gospodnji sa lirama, harfama i trubama. **29** Strah Gospodnji je zahvatilo sva carstva zemalja

21 Kad se Josafat upokojio sa svojim precima, sahranili su ga s njegovim precima u Davidovom gradu. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Joram. **2** Njegova braća, Josafatovi sinovi, su bili Azarija, Jehilo, Zaharija, Azarija, Mihailo i Sefatija – svi deca Josafata, izrajljskog cara. **3** Otac im je dao mnoge darove: srebro, zlato, dragocenosti, zajedno sa Judinim utvrđenim gradovima. A carstvo je dao Joramu, svom prvencu. **4** Joram se izdigao nad carstvom svog oca, osilio se i mačem pobio svu svoju braću i neke od glavara Izraelja. **5** Trideset dve godine je bilo Joramu kad se zacario, a vladao je osam godina u Jerusalimu. **6** On je išao stopama izrajljskih careva, kao što je činio dom Ahavov, jer mu je Ahavova čerka bila žena. Činio je što je zlo u očima Gospodnjim. **7** Ipak, Gospod nije htio da uništi Davidov dom zbog saveza koji je sklopio sa Davidom, pošto mu je obećao da će dati svetiljku njegovim potomcima doveka. **8** U njegove dane se Edom pobunio protiv Jude, pa je postavio cara nad sobom. **9** Joram je otišao sa svojim zapovednicima, sa svim bojnim kolima. Ustao je noću i napao Edomce, koji su opkolili njega i zapovednike bojnih kola. **10** Tako se Edom otorgao od Jude sve do danas. U to vreme se pobunila i Livna protiv njegove vlasti, jer je zaboravio Gospoda, Boga svojih otaca. **11** Takode, podigao je uzvišice u brdimu Jude, učinio da se

stanovnici Jerusalima odaju bludu, a i Judu je zaveo. **12** Tada mu je došlo pismo proroka Ilike s porukom: „Govori Gospod, Bog tvog pretka Davida: 'Zato što nisi sledio puteve svog oca Josafata i puteve Judinog cara Ase, **13** nego si sledio puteve careva izrailjskih; zato što si učinio da se stanovnici Jude i Jerusalima odaju bludu, kao što je činio dom Ahavov; zato što si pobio evo, Gospod će udariti velikim zlom tvoje žene, tvoje sinove i svu twoju imovinu, **15** a tebe teškom bolesti creva, dok ti dan po dan sva creva od bolesti ne iscure.“ **16** I podiže Gospod na Joramę duh u Filistejcima i Arapima koji žive pored Kušana. **17** Oni su napali Judu, provalili u nju i poharali svu imovinu koja se našla u carevom dvoru, njegove sinove i žene, tako da mu nije ostao nijedan sin osim najmlađeg Joahaza. **18** Posle toga Gospod ga je udario bolešću creva kojoj nije bilo leka. **19** Tako su prolazili dani sve dok mu nakon dve godine creva nisu iscurila od bolesti. Umro je u teškim mukama. Ipak, narod nije za njim pogrebno palio kao što je palio za njegovim precima. **20** Imao je trideset dve godine kada se zacario a osam godina je vladao u Jerusalimu. Niko nije žalio za njim. Narod ga je sahranio u Davidovom gradu ali ne i u carskim grobnicama.

koga je Gospod pomazao da istrebi Ahavov dom. **8** A kada je Juj izvršavao osudu nad Ahavovim domom, naišao je na Judine glavare i Ohozijine bratance kako služe Ohoziju, pa ih je pogubio. **9** Onda je tragao za Ohozijom koga je narod zarobio dok se skrivaо u Samariji, pa su ga doveli Juju i pogubili. Sahranili su ga i rekli: „Bio je sin Josafata koji je tražio Gospoda svim srcem.“ I niko bolje od sebe, svoju braću iz očevog doma; **14** iz Ohozijine kuće nije mogao da zadrži carsku vlast. **10** Kad je Gotolija, majka Ohozijina, videla da joj je poginuo sin, ustala je i pobila sav carski rod Judinog doma. **11** Međutim, Josaveja, čerka cara, uzme Joasa, sina Ohozijinog, i ukrade ga između carevih sinova, koje su ubijali. Stavila ga je u spavaću sobu s njegovom dojiljom – Josaveja, čerka cara Joramę i žena sveštenika Jodaja – i sakrila ga od Gotolije, jer je bila Ohozijina sestra, te ga ova nije ubila. **12** Bio je s njima sakriven u Domu Božijem šest godina, sve dok je Gotolija vladala nad zemljom.

23 Sedme godine se Jodaj ohrabrio i uzeo zapovednike nad stotinama sa kojima je sklopio savez: Azariju, sina Jeroamovog; Ismaila, sina Joananovog; Azariju, sina Ovidovog; Masiju, sina Adajinog; Elisafatu, sina Zihrijevog. **2** Oni su obišli Judu i okupili Levite iz svih Judinih gradova i glavare otačkih domova Izrailja, pa dođeš u Jerusalim. **3** U svim glavljima možemo

22 Stanovnici Jerusalima su umesto njega

zacarili Ohoziju, njegovog najmlađeg sina, „Evo carevog sina! On će biti car, kao što je jer su sve starije sinove pobile pljačkaške bande govorio Gospod za Davidove sinove. 4 Ovako ćete koje su sa Arapima došle u tabor. Tako se zacario uraditi: neka trećina vas koji subotom dolazite Ohozija, sin Judinog cara Joram-a. 2 Ohoziji je kao sveštenici i Leviti budu vratari pragova. 5 bilo dvadeset dve godine kad se zacario, a vladao Trećina neka bude u carevom dvoru, trećina je jednu godinu u Jerusalimu. Majka mu se zvala na vratima podnožja a sav narod neka bude u Gotolija, čerka Amrija. 3 Išao je stopama doma dvorištima Doma Gospodnjeg. 6 I neka niko ne Ahavovog, pošto ga je majka savetovala da opako ide u Dom Gospodnjji osim sveštenika i Levita postupa, 4 čineći što je zlo u očima Gospodnjim, koji služe. Oni neka ulaze jer su posvećeni, a kao dom Ahavov. Oni su mu, na njegovu propast, sav narod neka drži Gospodnju stražu. 7 Neka bili savetnici posle smrti njegovog oca. 5 Čineći Leviti okruže cara, svaki čovek u krugu sa svojim po njihovom savetu Ohozija je sa Joramom, oružjem u ruci, pa neka bude ubijen ko uđe sinom izrailjskog cara Ahava, krenuo u rat protiv u Dom, neka budu uz cara i kad ulazi i kad Azaila, cara aramejskog, u Ramot galadski, ali izlazi.“ 8 Leviti i svi Judejci su uradili kako im je Aramejci raniše Joram-a. 6 Joram se povukao u sveštenik Jodaj zapovedio. Svaki je doveo svoje Jezrael da zaleći rane, koje je zadobio u Rami, Ijude, one koji stupaju na dužnost u subotu, dok je ratovao sa Azailom, carem aramejskim. I i one koji se razrešavaju dužnosti u subotu, Azarija, sin Joram-a, cara Judinog, side u Jezrael jer Jodaj nije raspustio svešteničke redove. 9 da vidi Joram-a, sina Ahavovog, jer je bio ozbiljno Sveštenik Jodaj je stotnicima dao kopljia i štitove, ranjen. 7 Od Gospoda je došao pad Ohozije zbog i štitove cara Davida koji su bili u Domu Božijem. toga što je otišao Joram-u. Jer kada je došao, 10 Onda je postavio sve ljudi oko cara, svakog krenuo je sa Joramom na Juja, Nimisjevog sina, sa mačem u ruci, od južne strane do severne

297

strane Doma, kod žrtvenika i kod Doma. **11** Tada porez Mojsija, sluge Gospodnjeg, porez zbora su izveli carevog sina, stavili na njega krunu izrailjskog za Šator svedočanstva? **7** Jer Gotolija, i dali mu Svedočanstvo. Zatim su ga zacarili ta pokvarena žena i njeni sinovi sledbenici, su i pomazali Jodaj i njegovi sinovi. Govorili su: provalili u Dom Božiji. I još su sve svete predmete „Živeo car!“ **12** Kad je Gotolija čula kako narod i Gospodnjeg Doma upotrebili za Vale.“ **8** Tada straža uzvikuju i kliču caru, došla je k narodu car naredi i oni napraviše kovčeg koji su stavili u Dom Gospodnj. **13** Obazrevši se, ugledala napolje, kod vrata Gospodnjeg Doma. **9** Proglasili je cara kako stoji uz svoj stub, na ulazu, sa su Judom i Jerusalimom da se Gospodu donosi zapovednicima i trubačima pored cara. Sav se porez Mojsija, sluge Božijeg, propisan Izailju narod zemlje veselio i trubio u trube a pevači sa u pustinji. **10** Ovo se dopalo glavarima i svem instrumentima su pevali i predvodili slavljenje. narodu pa su donosili i ubacivali u kovčeg dok ga Tada Gotolija razdrala svoju odeću i povika: „Izdaja, nisu napunili. **11** U određeno vreme bi neko od izdaja!“ **14** Na to sveštenik Jodaj izvede stotnike, Levita doneo kovčeg carevim službenicima, kada koji su upravljali vojskom i reče im: „Izvedite bi videli da ima mnogo novca. Došli bi carev je kroz redove, i ako neko pođe za njom neka pisar i nadglednik Prvosveštenika pa bi istresli bude posečen.“ Naime, sveštenik je rekao: „Ne kovčeg i uzeli novac. Onda bi vratili kovčeg na smete da je ubijete u Domu Gospodnjem.“ **15** njegovo mesto. Ovo su radili iz dana u dan i Zgrabili su je, i kad je prošla kroz konjski ulaz u tako su sakupili mnogo novca. **12** Car i Jodaj carski dvor, pogubili su je. **16** A sveštenik Jodaj je su dali novac nadglednicima na poslovima dela sklopio savez između sebe, sveg naroda i cara, službe Gospodnjeg Doma. Unajmili su klesare da budu narod Gospodnj. **17** Zatim je sav narod i tesare da obrove Gospodnj Dom, kao i one otisao u Valov hram i srušio ga. Srušili su njegove koji su vešti sa gvožđem i bronzom, da poprave žrtvenike, njegove likove su izlomili a Valovog Dom Gospodnj. **13** Nadglednici su prionuli na sveštenika Matana su ubili ispred žrtvenika. **18** A posao a radovi su napredovali pod njihovim Jodaj je postavio stražu kod Doma Gospodnjeg nadzorom. Obnovili su Dom Božiji prema merama pod nadzor levitskog sveštenstva, koje je David i učvrstili ga. **14** I čim su ga završili doneli su razdelio da u Domu Gospodnjem prinose žrtve pred cara i Jodaja preostali novac, pa je neko svespalnice Gospodu, kako je napisano u knjizi napravio posuđe za Gospodnj Dom: posuđe za Mojsijevog Zakona – s radošću i s pesmama, po služenje, za žrtvovanje, kadionice, pribor od Davidovim uputstvima. **19** Postavio je čuvare na zlata i srebra. Prinosili su svespalnicu u Domu vrata Doma Gospodnjeg kako ne bi ušao nikо ko Gospodnjem stalno, kroz sve dane Jodajevog je po bilo čemu nečist. **20** Zatim je poveo stotnike, života. **15** Jodaj je ostareo i umro nasativši se moćnike, narodne glavare i sav narod zemlje, pa života. Imao je stotinu trideset godina kada je su ispratili cara od Doma Gospodnjeg do Gornjih umro. **16** Narod ga je sahranio u Davidovom vrata carskog dvora. Tako postave cara na carski gradu među careve. Činio je dobro u Izailju presto. **21** Sav se narod zemlje radovao, a grad je utihnuo kad su Gotoliju pogubili mačem.

24 Joasu je bilo sedam godina kad se zacario, i vladao je četrdeset godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Sivija iz Vir-Saveje. **2** On je činio ono što je pravedno u Gospodnjim očima dok je sveštenik Jodaj bio živ. **3** Jodaj mu je doveo dve žene sa kojima je izrodio sinove i čerke. **4** Nakon toga Joas je od srca odlučio da obnovi Dom Gospodnj. **5** Okupio je sveštenike i Levite pa im je rekao: „Idite u Judine gradove i sakupite novac iz čitavog Izraelja, iz godine u godinu, da obnovimo Dom vašeg Boga. Požurite s poslom!“ Ali Leviti nisu radili brzo. **6** Onda je car pozvao glavara Jodaja. Rekao mu je: „Zašto ne zahtevaš od Levita da ti iz Jude i Jerusalima donesu

smrti dođu glavari Jude i duboko se poklonje caru, a car ih je saslušao. **18** Ali oni napustiše Dom Gospoda, Boga svojih otaca. Obožavali su Aštartine stupove i idole, pa je zbog tog greha došao gnev na Judu i Jerusalim. **19** I on je poslao proroke među njih da ih vrate nazad Gospodu. Ali kada su svedočili protiv njih, ovi ih nisu slušali. **20** Tada se Duh Božiji spustio na Zahariju, sina sveštenika Jodaja, i on stade pred narod i reče im: „Govori Gospod: 'Zašto prestupate Gospodnje zapovesti? Zato nećete napredovati. Zato što ste zaboravili Gospoda i on je zaboravio vas.'“ **21** A oni su skovali zaveru protiv njega pa su ga kamenovali po carevoj zapovesti u dvorištu Doma Gospodnjeg. **22** Car Joas nije zapamtio odanost koju mu je iskazao njegov otac Jodaj,

pa je pogubio njegovog sina, koji reče dok je Amasija je razdvojio čete koje su mu došle od umirao: „Neka Gospod vidi i neka on uzvrati!“ **23** Jefrema i poslao ih u njihovo mesto, ali se plamen A kada se navršila godina, aramejska vojska je njihovog besa razjario na Judejce. Vratili su se izašla na njega. Napali su Judu i Jerusalim i pobili u njihovo mesto u kipećem besu. **11** Amasija sve narodne glavare, a sav svoj plen su poslali se ohrabrio, poveo svoje ljudi i otišao u Slanu dolinu gde je pobio deset hiljada stanovnika Sira. **24** Iako je aramejska vojska bila ljudstvom malobrojna, Gospod je u njihove ruke predao veoma veliku vojsku, zato što su ovi zaboravili Gospoda, Boga njihovih otaca. Tako svi smrskali. **12** Judejci su zarobili deset hiljada živih, odveli su izvršili sud nad Joasom. **25** Kada su otišli od njega ostavili su ga u teškim bolestima. Protiv njega su se zaverile njegove lične sluge zbog njega su se zaverile njegove lične sluge zbog su tri hiljade i oteli mnogo plena. **14** Kada se krvoprolića nad sinom sveštenika Jodaja. Ubili Amasija vratio nakon što je porazio Edomce, su ga u postelji. Kada je umro sahranili su ga u Davidovom gradu ali ne u grobnicama careva. **26** A ovo su zaverenici protiv njega: Zavad, sin Simeate Amonke i Jozavad, sin Simrite Moavke. **27** O njegovim sinovima, o mnogim proroštvinama protiv njega i o obnovi Doma Božijeg, zapisano je u spisima Knjige o carevima. Umesto njega još je u spisima Knjige o carevima. Umesto njega još gororio, car mu reče: „Jesmo li mi tebe zacario se njegov sin Amasija.

25 Amasiji je bilo dvadeset pet godina kad je postao car, a vladao je dvadeset devet godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Joadana iz Jerusalima **2** Činio je što je pravo u Gospodnjim očima, ali ne celim srcem. **3** Kad se carstvo učvrstilo pod njegovom vlašću, pobjio je sluge koje su ubile njegovog oca cara. **4** Ipak, nije pogubio sinove ubica, prema onome što je napisano u knjizi Mojsijevog Zakona, gde je Gospod zapovedio: „Neka se očevi ne pogubljuju zbog svojih sinova, i neka se sinovi ne pogubljuju zbog svojih očeva; svako treba da bude pogubljen za svoj greh.“ **5** Tako je Amasija okupio Judejce i postavio im po otačkim domovima zapovednike nad hiljadama i zapovednike nad stotinama za čitavu Judu i Venijamin. Kada je prebrojao ljudi od dvadeset godina pa naviše, izračunao je da ih ima tri stotine hiljada odabranih, onih koji idu u rat sa kopljem i velikim štitom. **6** Iz Izraelja je unajmio stotinu hiljada jakih ratnika za stotinu srebrnih talanata. **7** Ali dođe mu čovek Božiji i reče: „O, care! Neka izrailjska vojska ne ide sa tobom, jer Gospod nije sa Izraeljem, sa svim tim potomcima Jefremovim. **8** A ako odeš, ti navali junački u boj, a Bog će te srušiti pred neprijateljima. Jer u Bogu je snaga da pomogne i da sruši.“ **9** Amasija odgovori čoveku Božijem: „A šta da radim sa stotinu talanata koje sam platio izrailjskim četama?“ Čovek Božiji mu reče: „Gospod ima da ti da mnogo više od toga.“ **10**

Amasija je razdvojio čete koje su mu došle od Jefrema i poslao ih u njihovo mesto, ali se plamen njihovog besa razjario na Judejce. Vratili su se izašla na njega. Napali su Judu i Jerusalim i pobili u njihovo mesto u kipećem besu. **11** Amasija sve narodne glavare, a sav svoj plen su poslali se ohrabrio, poveo svoje ljudi i otišao u Slanu dolinu gde je pobio deset hiljada stanovnika Sira. **12** Judejci su zarobili deset hiljada živih, odveli ih na vrh litice i odande ih bacili tako da su se zboravili Gospoda, Boga njihovih otaca. Tako svi smrskali. **13** A vojnici četa koje je Amasija su izvršili sud nad Joasom. **14** Kada su otišli od vratio, da ne idu sa njim u borbu, poharaše njega ostavili su ga u teškim bolestima. Protiv njega su se zaverile njegove lične sluge zbog njega su se zaverile njegove lične sluge zbog su tri hiljade i oteli mnogo plena. **15** Ali planu Gospodnjui gnev na Amasiju i Amasija vratio nakon što je porazio Edomce, doneo je bogove sirskog naroda. Postavio ih je sebi za bogove, padao ničice pred njima i kadio im. **16** Dok je on je u spisima Knjige o carevima. Umesto njega još gororio, car mu reče: „Zašto si tražio bogove naroda koji nisu mogli sopstveni narod da izbave iz tvoje ruke?“ **17** Dok je on postavili za carevog savetnika? Prestani! Zašto da te pogubimo?“ Prorok je prestao ali mu je rekao: „Znam da je Gospod odlučio da te uništi zbog ovoga što si uradio, što nisi poslušao moj savet.“ **18** Amasija, car Jude, se posavetovao i onda poslao poruku Joasu, sinu Joahazovom, sinu Jujevom, caru izrailjskom: „Izadi mi na međdan.“ **19** Joas, car izrailjski, je poslao poruku Amasiji, caru Judinom, govoreći: „Trn je livanski poslao poruku kedru livanskom, govoreći: 'Daj svoju čerku mome sinu za ženu', ali je divlja zver livanska izgazila trn. **20** Gle, ti kažeš da si potukao Edom, pa si se poneo. Uživaj u svojoj slavi, ali ostani kući. Zašto prizivaš nevolju na svoju i Judinu propast?“ **21** Ali Amasija nije slušao jer je od Boga bilo određeno da ih preda neprijatelju u ruke jer su tražili bogove Edoma. **22** Tako je Joas, car izrailjski, pošao u boj. On i car Amasija, car Judin, su se sukobili kod Vet-Semesa, koji pripada Judi. **23** No, Izrailj je porazio Judu, pa su svi pobegli svojim kućama. **24** Uzeo je sve zlato i srebro i sve posuđe koje se našlo u Domu Božjem, kod Ovid-Edoma i u carevim riznicama, kao i taoce, pa se vratio u Samariju. **25** A Amasija, sin Joasov, car Judin, je živeo petnaest godina nakon smrti Joasa, cara izrailjskog, sina Joahazovog. **26** Ostala Amasijina dela, od prvog do poslednjeg, nije li

to zapisano u Knjizi dnevnika careva Judinih Gospodnjim sveštenicima, sa osamdesetoricom i izrailjskih? **27** Od kada se Amasija odvratio odvažnih ljudi. **18** Suprotstavili su se caru Oziji i od Gospoda protiv njega su skovali zaveru u rekli mu: „Nije tvoje, Ozija, da kadiš Gospodu, Jerusalimu, te je pobegao u Lahis. No, poslali su već na sveštenicima, na potomcima Aronovim ljudi za njim i ubili ga tamo. **28** Doneli su ga na koji su posvećeni da kade. Izadi iz Svetilišta! konjima i sahranili ga sa njegovim precima u Neverno si postupio i neće ti biti na čast od Judinom gradu.

26 Ozija je imao šesnaest godina kada ga je sav Judin narod zacario umesto njegovog oca Amasije. **2** On je izgradio Elat koji je vratio Judi, nakon što je car počinuo sa svojim precima. **3** Oziji je bilo šesnaest godina kad je postao car, a vladao je pedeset dve godine u Jerusalimu. Majka mu se zvala Jeholija iz Jerusalima. **4** Činio je što je pravedno u očima Gospodnjim, sve kako je činio i njegov otac Amasija. **5** On je tražio Boga u vreme Zaharije koji je razumeo Božiju viđenja. I u vreme kada je tražio Gospoda, Bog mu je dao da napreduje. **6** Otišao je i zaratio protiv Filistejaca. Srušio je zidine Gata, zidine Javne i zidine Azota, sazidao je gradove oko Azota i među Filistejcima. **7** Bog mu je pomogao protiv Filistejaca i Arapa koji su prebivali u Gurvalu, i protiv Meunjana. **8** Amonci su Oziji plačali danak, tako da se njegovo ime pročulo do granica Egipta. Toliko je bio osilio. **9** Ozija je sazidao kule u Jerusalimu kod Ugaonih vrata, kod vrata na dolini, na uglu zida i učvrstio ih je. **10** Sazidao je kule u pustinji, iskopao mnogo bunara jer su mnoga stada u nizijama i ravnicama bila njegova. Imao je ratare i vinogradare u planinama i voćnjacima, jer je voleo rad na zemlji. **11** Ozija je imao vojsku za borbu, one koji u četama idu u rat po broju koji su popisali pisar Jeiel i nadglednik Masija, pod vođstvom carevog zapovednika Hananije. **12** Ukupan broj glavarova otačkih domova, hrabrih ratnika, je bio dve hiljade šest stotina. **13** Oni su zapovedali vojnog silom od tri stotine sedam hiljada pet stotina ratnika, sposobnih da snažno pomognu caru pred neprijateljem. **14** Ozija je za njih, za čitavu vojsku, spremio štitove, kopljia, kacige, oklope, lukove i kamenje za praćke. **15** U Jerusalimu je napravio ratne sprave, umotvorine izumitelja, da budu na kulama i na uglovima, i odapinju strele i veliko kamenje. Tako se njegovo ime pročulo jer mu se predivno pomagalo sve dok nije ojačao. **16** I, zbog sve te snage, srce mu se uzoholilo dok nije sebe upropastio. Radio je neverno protiv Gospoda, svog Boga, pa je otišao u Gospodnji Dom i kadio na kadijonom žrtveniku.

17 Za njim je došao sveštenik Azarija zajedno sa

rekl mu: „Nije tvoje, Ozija, da kadiš Gospodu, Jerusalimu, te je pobegao u Lahis. No, poslali su već na sveštenicima, na potomcima Aronovim ljudi za njim i ubili ga tamo. **18** Doneli su ga na koji su posvećeni da kade. Izadi iz Svetilišta! konjima i sahranili ga sa njegovim precima u Neverno si postupio i neće ti biti na čast od Gospoda Boga.“ **19** Ozija se razbesneo dok je u ruci držao kadionicu da kadi. I dok je besneo na sveštenike na čelu mu je izbila guba, tu pred sveštenicima u Gospodnjem Domu i pred kadijonom žrtvenikom. **20** Prvosveštenik Azarija i svi sveštenici ga pogledaju i – gle – na čelu mu je bila guba. I oni ga žurno odande izvedoše, a i sam je požurio da izade jer ga je Gospod udario. **21** Ozija je bio gubavac do svoje smrti. Živeo je u odvojenoj kući gubavaca, odvojen od Doma Gospodnjeg, dok je carev sin Jotam bio nad dvorom i upravljao narodom i zemljom. **22** Ostala Ozijina dela, od prvog do poslednjeg, zapisao je prorok Isaija, Amocov sin. **23** Ozija se upokojio sa svojim precima, pa su ga sahranili sa njegovim precima na poljani carskog groblja, jer su rekli: „Bio je gubavac.“ Na njegovo mesto se zacario njegov sin Jotam.

27 Jotamu je bilo dvadeset pet godina kad je počeo da vlada, a vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Jerusa, čerka Sadokova. **2** Činio je što je dobro u očima Gospodnjim, sve onako kako je činio njegov otac Ozija. Jedino nije ušao u Dom Gospodnji, a narod je još uvek bio izopačen. **3** On je izgradio Gornja vrata Doma Gospodnjeg i mnogo toga je izgradio na zidinama Ofila. **4** Izgradio je gradove u Judinom gorju u šumovitim krajevima je podigao utvrđenja i kule. **5** On je zaratio sa carem Amonaca i nadvladao ih je. Amonci su mu te godine dali stotinu talanata srebra, deset hiljada kora pšenice i ječma deset hiljada. To su mu Amonci donosili i druge i treće godine. **6** Jotam je ojačao jer je usmerio svoje puteve pred Gospodom, svojim Bogom. **7** Ostala Jotamova dela, svi njegovi ratovi i njegovi putevi, zapisani su u Knjizi izrailjskih i Judinih careva. **8** Bilo mu je dvadeset pet godina kad je počeo da vlada, a vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. **9** Kad se Jotam upokojio sa svojim precima, sahranili su ga u Davidovom gradu. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Ahaz.

28 Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zacario. Vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. Nije činio što je pravo u Gospodnjim očima,

kao njegov praočac David. **2** Išao je putevima Ajalon, Gedirot i Sokot sa njihovim selima; pa izraeljskih careva i čak je live ne idole napravio Timnu i Gimzon sa njihovim selima. Potom su za Vale. **3** Kadio je u dolini Ven-Enom i spalio svoje sinove u ognju, po odvratnim običajima naroda koje je Gospod isterao pred Izraeljcima. **4** raskalašnost u Judi i zgrešio neverstvom prema Prinosio je žrtve na užvišicama i brdima, i pod Gospodu. **5** A asirski car Tiglat-Pileser je došao svakim zelenim drvetom. **6** predade ga Gospod, na njega i zadavao mu nevolje umesto da mu Bog njegov, u ruke aramejskom caru. Oni su pogone. **7** Ahaz je opljačkao Dom Gospodnj, ga porazili i uhvatili njegove ljude. Veliku su carev dvor i kuće glavara, i to dao asirskom grupu zarobljenika odveli u Damask. Car je još caru, ali mu nije bilo pomoći. **8** A za vreme dopao ruku izraeljskom caru koji ga je strahovito razorio. **9** Fekaj, Remalijin sin, je u Judi smaknuo stotinu dvadeset hiljada odvažnih ljudi u jednom danu, zato što su zaboravili Gospoda, Boga svojih rekao: „Aramejskim carevima su pomogli njihovi otaca. **10** A Zihrije Jefremovac, hrabri junak, bogovi. I ja ću im žrtvovati pa će i meni da smaknuo je carevog sina Masiju, starešinu dvora pomognu.“ Tako su oni postali uzrok pada i za Azrikama i Elkanu koji je drugi do cara. **11** Još njega i za sav Izraelj. **12** Ahaz je sakupio posuđe su Izraeljci zarobili od svojih sunarodnika dve Doma Božijeg i razbio ga. Zatvorio je vrata stotine hiljada žena, sinova i čerki. Pokupili su Doma Gospodnjeg i za sebe je na svakom uglu u od njih silan plen i odneli ga u Samariju. **13** Tamo Jerusalimu napravio žrtvenike. **14** Baš u svakom je bio Gospodnji prorok po imenu Otid. On je gradu Jude je načinio užvišice da kadi drugim izašao pred vojsku koja je došla u Samariju i bogovima. Tako je razgneo Gospoda, Boga poručio im: „Evo, gnev je Gospoda, Boga tvojih svojih otaca. **15** Ostala njegova dela, od prvog otaca, na Judi! On ih je dao u vaše ruke i vi ste do poslednjeg, i svi njegovi putevi, zapisani su ih smaknuli u besu koji je dosegnuo nebesa. **16** Rekli su im: „Ne smete u Knjizi Judinih i izraeljskih careva. **17** Kad se I sad nameravate da narod Jude i Jerusalima Ahaz upokojo sa svojim precima, sahranili su potčinite kao robeve i robinje za sebe. A zar ga u gradu, u Jerusalimu, ali ga nisu položili u niste baš vi zgrešili Gospodu, svom Bogu? **18** grobnice izraeljskih careva. Na njegovo mesto se Zato me poslušajte i vratite zarobljenike koje ste zarobili među svojim sunarodnicima, jer je plamen Gospodnjeg gneva nad vama.“ **19** Tada su ustali ljudi, starešine Jefremovih sinova – Azarija, sin Joananov; Varahija, sin Mesilemotov; Jezekija, sin Salumov i Amasa, sin Adlajev – protiv onih koji su dolazili iz rata. **20** Rekli su im: „Ne smete da dovodite zarobljenike ovamo jer je na nama greh pred Gospodom. Zar nameravate još i da dodate našim krivicama i našim gresima? Veliki je naš greh i plamen gneva je nad Izraeljem.“ **21** Tako su vojnici ostavili zarobljenike i plen pred glavare i sav zbor. **22** Ustali su ljudi koji su bili pojmenice zaduženi, pa su prihvatali zarobljenike. Obukli su sve gole, jer su uzeli od plena i obukli ih. Obuli su ih i nahranili, dali su im da piju, pomazali su ih. Poveli su na magarcima sve onemoćale pa su ih odneli u Jerihon, u grad palmi, kod njihove rodbine, a onda su se vratili u Samariju. **23** U to vreme car Ahaz je poslao poziv asirskim carevima da mu pomognu. **24** Jer, Edomci su ponovo došli, porazili su Judu i odveli zarobljenike. **25** I Filistejci su provalili u gradove ravnice i Negev u Judi. Osvojili su Vet-Semes,

29 Jezekiji je bilo dvadeset pet godina kad se zacario, a vladao je dvadeset devet godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Avija, čerka Zaharijina. **30** Činio je što je pravo u očima Gospodnjim, sasvim kao njegov praočac David. **31** Prve godine prvog meseca svoje vladavine otvorio je i popravio vrata Gospodnjeg Doma. **32** Doveo je sveštenike i Levite pa ih je okupio na istočnom trgu **33** i rekao im: „Čujte me, o, Leviti! Posvetite se sada, posvetite Dom Gospoda, Boga svojih otaca, i izbacite svu nečistoću iz Svetinje. **34** Jer su zgrešili naši očevi i učinili zlo u očima Gospoda, našeg Boga. Zaboravili su ga i okrenuli svoja lica od Gospodnjeg Prebivališta, okrenuli su mu leđa. **35** Još su zatvorili vrata trema, ugasili su žiske i nisu kadili tamjanom; žrtve svespalnice nisu prinosili u Svetinji Boga Izraeljevog. **36** Zato se Gospod razgneo na Judu i Jerusalim i učinio ih prizorom grozote, pustoši i rugla, kao što i vidite svojim očima. **37** I evo, naši su očevi pali od mača, a naši sinovi, naše čerke i naše žene su zbog toga u ropstvu. **38** Sada mi je na srcu da

sklopim savez sa Gospodom, Bogom Izrailjevim, stajali sa Davidovim instrumentima i sveštenici da bi se od nas odvratio plamen njegovog gneva. sa trubama. **27** Jezekija je zapovedio da se na **11** O, sinovi moji, ne budite nemarni jer vas je žrtveniku prinese žrtva svespalnica, a kada su Gospod izabrao da stojite pred njim, služite mu i počeli da je prinose otpočela je Gospodnja pesma budete njegove sluge koje pale mirisni kad.“ **12** na trubama i na instrumentima Davida, cara Tada su ustali Leviti: Mat, sin Amasaja i Joilo, Izraelja. **28** Sav zbor se duboko klanjao, pevala se sin Azarije potomci Katovi. Zatim Merarijevi pesma, a trubači su trubili sve dok se žrtvovanje potomci: Kis, sin Avdijev i Azarija, sin Jeleleilov. svespalnice nije završilo. **29** I čim su završili sa Zatim Girsonovi potomci: Joah, sin Zimin i Eden, žrtvovanjem car je kleknuo, a i svi koji su sa njim sin Joahov. **13** Zatim potomci Elisafanovi: Simrije i bili prisutni duboko se pokloniše. **30** Tada je car Jiel. Zatim potomci Asafovi: Zaharije i Matanija. Jezekija sa glavarima rekao Levitima da slave **14** Zatim potomci Emanovi: Jehilo i Semaja, pa Gospoda rečima Davida i Asafa videoca. I oni su potomci Jedutunovi: Semaja i Ozilo. **15** Oni su slavili u radosti, pognuli su glave i poklonili se, okupili svoju braću i posvetili su se. Onda su, **31** A Jezekija im odgovori: „Sada ste se posvetili kako je car zapovedio na osnovu Gospodnje reči, Gospodu. Pristupite i donesite žrtve i zahvalnice otišli da očiste Dom Gospodnji. **16** Sveštenici u Dom Gospodnji.“ Tada je zbor doneo žrtve su ušli u unutrašnjost Doma Gospodnjeg, da ga i zahvalnice, a svi koji su bili voljnog srca su očiste. Izneli su svu nečistoću koju su našli u doneli i svespalnice. **32** Broj svespalnica koje Domu Gospodnjem u dvorište Doma Gospodnjeg, je zbor doneo iznosio je: sedamdeset junaca, a Leviti su to preuzeli i izneli napolje, na potok stotinu ovnova i dve stotine jaganjaca. To su sve Kidron. **17** Prvog dana prvog meseca su započeli bile svespalnice za Gospoda. **33** Za svete žrtve: sa posvećenjem a osmog dana u mesecu su šest stotina junaca i tri hiljade ovaca. **34** Ali došli na Gospodnji trem da posvećuju u Domu bilo je malo sveštenika i nisu stizali da oderu Gospodnjem. Radili su to osam dana i završili sve svespalnice. U tome su im pomogla njihova šesnaestog dana prvog meseca. **18** Onda su došli braća Leviti dok se nije završio sav posao i dok kod cara Jezekije i rekli mu: „Očistili smo sav se sveštenici nisu posvetili. Jer, Leviti su bili Dom Gospodnji, žrtvenik za žrtve svespalnice i čestitog srca i hteli su da se posvete više nego sve njegovo posude, sto za poređane [hlebove] i sveštenici. **35** Bilo je obilje svespalnica sa salom sve njegovo posude. **19** Pripremili smo i posvetili od žrtava mira i žrtava izlivnica za svespalnice. i sve posude koje je tokom svoje vladavine car Tako se ustanovila služba Doma Gospodnjeg. **36** I Ahaz odbacio u svom neverstvu. Eno ga pred radovao se Jezekija i sav narod zbog onoga što je žrtvenikom Gospodnjim.“ **20** Car Jezekija je rano Bog pripremio za narod. Jer, sve ovo se dogodilo ustao, okupio gradske glavare i otišao u Dom iznenada.

Gospodnji. **21** Tada su doveli sedam junaca, sedam ovnova, sedam jaganjaca i sedam jaraca kao žrtvu za greh za carstvo, za Svetilište i za Judu. Car je rekao sveštenicima, potomcima Aronovim, da ih prinesu na Gospodnji žrtvenik. **22** I oni su zaklali junce i krvlju poškropili žrtvenik. Onda su zaklali ovnove i krvlju poškropili žrtvenik. Zatim zaklaše jagnjad i tom krvlju poškropiše žrtvenik. **23** Tada su doveli jarce za žrtvu za greh pred cara i okupljeni zbor, i oni položiše ruke na njih. **24** Sveštenici su ih zaklali i prineli njihovu krv na žrtvenik kao žrtvu za greh. Tako su izvršili obred otkupljenja za sav Izraelj, jer je car rekao da se svespalnice i žrtve za greh prinose za sav Izraelj. **25** Postavio je Levite u Dom Gospodnji sa cimbalima, sa lirama i sa harfama po zapovesti Davida, Gada, carevog videoca i Natana proroka, jer je to bila Gospodnja zapovest preko njegovih proroka. **26** Leviti su

30 Jezekija je poručio svem Izraelju i Judi, a Jefremu i Manasiji je poslao pisma da dođu u Dom Gospodnji u Jerusalim i slave Pashu Gospodu, Bogu Izraeljevom. **2** Car se posavetovao sa svojim glavarima i sa celim zborom u Jerusalimu da drugog meseca slave Pashu. **3** Naime, u to vreme nisu mogli da je održe jer se nije posvetilo dovoljno sveštenika, a i narod se nije okupio u Jerusalimu. **4** Ova odluka se učinila valjanom i caru i svem zboru. **5** Odlučili su da proglaš prode kroz sav Izraelj od Vir-Saveje do Dana – da se dođe na proslavu Pashe Gospodu, Bogu Izraeljevom, u Jerusalim – jer je velik broj nije slavio onako kako je propisano. **6** Tako su glasnici sa pismima cara i njegovih glavara otišli po svem Izraelju i Judi, onako kako je car zapovedio. Pozivali su: „O, narode Izraeljev, vratite se Gospodu, Bogu Avrahama, Isaka i

Izrailja da bi on mogao da se vrati vama koji slave, pa su s radošću slavili još sedam dana. **24** ste preostali, ostatku pobegлом iz ruke careva Jezekija, car Jude, je priložio zboru hiljadu junaca asirskih. **7** Ne budite kao vaši očevi i vaša braća i sedam hiljada ovaca, a knezovi su priložili zboru koja su zgrešila Gospodu, Bogu svojih otaca, i on hiljadu junaca i deset hiljada ovaca. I mnogo od njih učini pustoš, što i sami vidite. **8** Ne budite sveštenika se posvetilo. **25** Svi okupljeni Judejci tvrdoglavli kao vaši očevi. Dajte ruku Gospodu, su se radovali kao i svi sveštenici i Leviti, sav zbor dodite u njegovo Svetilište koje je on zauvek koji je došao od Izraelja, svi došljaci koji su došli posvetio. Služite Gospodu, svom Bogu, da bi se od iz izraeljske zemlje i svi koji su boravili u Judi. vas odvratio njegov rasplamsali gnev. **9** Jer, kada **26** Bilo je to veliko veselje u Jerusalimu. Naime, se vratite Gospodu, vaša braća i vaša deca će od vremena Solomona, Davidovog sina, cara pronaći smilovanje pred vašim porobljivačima, izraeljskog, nije bilo tako u Jerusalimu. **27** Onda pa će se vratiti u ovu zemlju, jer je milosrdan su ustali sveštenici i Leviti pa su blagoslovili i milostiv Gospod, vaš Bog. On neće okrenuti narod, a Bog je čuo njihov glas i njihove su svoje lice od vas ako mu se vratite.“ **10** I dok su molitve otiše u Prebivalište njegove svetinje na glasnici išli od grada do grada u Jefremovom nebesima.

i Manasijinom kraju, sve do Zavulona, ljudi su im se podsmevali i rugali. **11** Ipak, neki ljudi iz Asira, Manasije i Zavulona su se ponizili, pa su došli u Jerusalim. **12** Božija je ruka bila i nad Judom i dala im da jednim srcem izvrše zapovest cara i glavara, po reči Gospodnjoj. **13** Tako se u Jerusalimu okupilo mnogo naroda, baš veliko mnoštvo, da proslavi praznik Beskvasnih hlebova drugog meseca. **14** Ustali su i sklonili sve žrtvenike koji su bili u Jerusalimu, a onda su i sve kadione žrtvenike pobacali u potok Kidron. **15** Tako su četrnaestog dana drugog meseca zaklali Pashu. Sveštenici i Leviti su se postideli, pa su se posvetili i doneli svespalnice u Dom Gospodnj. **16** Zauzeli su svoje mesto prema njihovom propisu, prema Zakonu Mojsija, čoveka Božijeg. Sveštenici su poškropili krvlju iz ruku Levita. **17** Naime, u zboru je bilo mnogo onih koji se nisu posvetili, pa su Leviti klali Pashu za svakoga ko nije bio čist, da bi ih posvetili Gospodu. **18** Jer veći deo naroda – mnogi od Jefrema, Manasije, Isahara i Zavulona – se nije očistio, a jeli su Pashu kako nije propisano. Ali se Jezekija pomolio nad njima i rekao: „Neka dobri Gospod oprosti **19** svakome čije je srce okrenuto da traži Boga Gospoda, Boga svojih otaca, a nije čist po propisima očišćenja za Svetilište.“ **20** Gospod je poslušao Jezekiju i izlečio narod. **21** Tako je izraeljski narod, koji se okupio u Jerusalimu, proslavljaо praznik Beskvasnih hlebova sedam dana u velikoj radosti. Leviti i sveštenici su svaki dan uz gromke instrumente slavili Gospoda. **22** Jezekija se srdačno obraćao svim Levitimа koji su bili vešti u službi Gospodnjoj. Oni su jeli tokom sedam dana praznika, žrtvovali žrtve mira i ispovedali se Gospodu, Bogu njihovih otaca. **23** Tada je sav zbor prihvatio savet da još sedam dana

31 Kada je sve bilo završeno, svi Izraeljci koji su bili prisutni, otišli su u Judina mesta. Tamo su razvalili stubove, posekli su Aštartine stupove, oborili su uzvišice i žrtvenike iz čitave Jude, Venijamina, Jefrema i Manasije, dok ih sve nisu uništili. Zatim su se vratili svi Izraeljci, svaki na svoj posed i u svoje mesto. **2** Jezekija je postavio sveštenike u redove i Levite u njihove redove prema njihovoj službi – i sveštenike i Levite – za žrtve svespalnice, žrtve mira, da služe, da slave i hvale na vratima Gospodnjeg tabora. **3** Car je priložio od svojih dobara za žrtve svespalnice koje se prinose ujutru i uveče, kao i za one koje se prinose subotama, mladinama i određenim praznicima kako je zapisano u Zakonu Gospodnjem. **4** Onda je rekao narodu, žiteljima Jerusalima, da daju deo sveštenicima i Levitima kako bi se učvrstili u Zakonu Gospodnjem. **5** Kada se ova vest razglasila, Izraeljci su počeli da donose obilje prve u žitu, mladom vinu, ulju, medu i svim poljskim plodovima; i desetak od svega su doneli u izobilju. **6** Izraeljci i Judejci, koji su prebivali u gradovima Jude, takođe su dali desetak od krda goveda i stada sitne stoke. I desetak od svetih stvari koje su bile posvećene Gospodu, njihovom Bogu, donosili su ga i slagali sve gomilu na gomilu. **7** Trećeg meseca su počeli da donose na gomile a u sedmom mesecu su završili. **8** Kada su Jezekija i knezovi došli i videli gomile, blagoslovili su Gospoda i njegov narod Izraelj. **9** Jezekija se raspitivao o gomilama kod sveštenika i Levita. **10** I reče mu Azarija, Prvosveštenik od Sadokovog doma: „Od kada su počeli da donose prilog za Dom Gospodnji, jeli smo i nasili smo se, jer smo imali i više nego što nam je potrebno, u izobilju. Jer je

Gospod blagoslovio svoj narod, pa je svega do kula, kao i još jedan zid spolja. Učvrstio je preostalo u izobiju.“ **11** Jezekija im je zapovedio Milon u Davidovom gradu i napravio mnogo da pripreme riznice u Domu Gospodnjem i oni su oružja i štitova. **6** Postavio je ratne zapovednike ih pripremili. **12** Verno su uneli priloge, desetke nad narodom, okupio ih pred sobom na trgu i svete stvari, a sve su nadgledali starešina kod gradskih vrata. A onda je govorio i sokolio Henanija Levit i njegov brat Semaj, koji mu je ih: **7** „Budite jaki i budite hrabri! Ne plašite se bio zamenik. **13** Jehilo, Azazija, Nahat, Asailo, i ne klonite srcem zbog asirskog cara i zbog Jerimot, Jozavad, Elilo, Ismahia, Mahat i Venaja mnoštva koje je sa njim. Jer je s nama Veći su bili nadglednici uz Henaniju i njegovog brata nego sa njim! **8** Sa njim je ruka od mesa a Semaja, po zapovesti cara Jezekije i Azarije, sa nama Gospod, naš Bog, da nam pomogne i starešine Gospodnjeg Doma. **14** A Korej, sin Jemne da ratuje naše ratove!“ Tako se narod oslonio Levita, čuvar istočnih vrata, bio je zadužen nad na reči Jezekije, cara Judinog. **9** Posle ovoga dobrovoljnijim prilozima za Boga, za raspodelu asirski car Senaheriv je poslao svoje služe u Gospodnjih priloga i najsvetijih stvari. **15** Pod Jerusalim – dok je bio na Lahisu i sa njim sva njegovom upravom su bili Eden, Minijamin, njegova carska sila – Jezekiji, caru Judinom i Isus, Semaj, Amarija i Sehanija u svešteničkim svim Judejcima koji su bili u Jerusalimu. Poručio gradovima, da bi verno delili svojoj braći po je: **10** „Govori Senaheriv, car asirski: 'U šta se redovima, kako velikima tako i malima. **16** Pored pouzdajete i ostajete pod opsadom u Jerusalimu? onih koji su bili upisani u rodoslove: muškarci **11** Ne zavodi li vas Jezekija da umrete od gladi stariji od tri godine, svi koji su bili u Gospodnjem i žedi, dok govorи: „Gospod, naš Bog će nas Domu po dnevnom rasporedu, svaki dan u službi izbaviti iz ruku cara asirskog“? **12** Nije li baš on, njihovih dužnosti, a prema svome redu. **17** U Jezekija, uklonio njegove uzvišice i žrtvenike i rodoslov sveštenika su ušle otačke kuće i Leviti rekao Judi i Jerusalimu: „Pred jednim žrtvenikom stariji od dvadeset godina, prema dužnostima čete se klanjati i na njemu čete kaditi“? **13** Zar svojih redova. **18** U rodoslove su upisana sva ne znate šta smo uradili ja i moji očevi svim njihova deca, njihove žene, njihovi sinovi i crkve zemaljskim narodima? Da li su mogli bogovi cele zajednice, jer su se verno posvetili Svetinji. zemaljskih naroda da izbave njihovu zemlju iz **19** Zatim potomci Aronovi, sveštenici na poljima i moje ruke? **14** Koji je među svim bogovima tih pašnjacima njihovih gradova. U svakom gradu su zemalja, nad kojima su moji očevi izvršili kleto bili ljudi koji su bili poimence zaduženi za podelu uništenje, mogao da izbavi taj narod iz moje delova svakom muškarcu među sveštenicima i ruke? Zar će on, vaš Bog, moći da izbavi vas Levitima iz rodoslova. **20** Jezekija je ovo uradio iz moje ruke? **15** Zato ne dajte da vas zavodi po svoj Judi, a radio je dobro, pravedno i istinito Jezekija! Ne dajte da vas ovako nagovara! Ne pred Gospodom, svojim Bogom. **21** Uspevao je u verujte mu! Nijedan bog bilo kog naroda i bilo svakom poslu koji bi otpočinjao, u službi Božijeg kog carstva nije izbavio svoje ljude iz moje ruke i Doma, u Zakonu i u zapovestima, jer je tražio iz ruke mojih predaka. Hoće li vas uistinu vaš Bog izbaviti iz moje ruke?“ **16** Tako su njegove sluge govorile i govorile protiv Gospoda Boga i njegovog sluge Jezekije. **17** Napisao je pisma u kojima se rugao Gospodu, Bogu Izrailjevom, i rekao protiv njega: „Kao što bogovi zemaljskih naroda nisu izbavili njihove narode iz moje ruke, tako neće izbaviti ni Jezekijin Bog njegov narod iz moje ruke.“ **18** Onda su na judejskom jeziku vikali ljudima koji su bili na zidinama Jerusalima, da ih uplaše i zbune, kako bi mogli da osvoje grad. **19** Govorili su protiv jerusalimskog Boga kao protiv bogova zemaljskih naroda koji su delo ljudskih ruku. **20** Tada se Jezekija zbog svega ovog pomolio sa prorokom Isajjom, Amocovim sinom, pa su zavapili nebesima. **21** I Gospod je poslao anđela i satro svakog jakog ratnika,

32 Nakon ovih događaja i pokazane vernosti, došao je asirski car Senaheriv i ušao u Judu. Utaborio se oko utvrđenih gradova sa namerom da ih osvoji za sebe. **2** A kada je Jezekija video da je Senaheriv došao i da se okrenuo da napadne Jerusalim, **3** posavetovao se sa svojim zapovednicima i hrabrim ratnicima da zapuše vodu sa izvora koji su bili izvan grada, i oni su mu pomogli u tome. **4** Sakupilo se mnogo naroda i zaustaviše vodu na svim izvorima i na potoku koji je tekao posred zemlje. Govorili su: „Zašto, kada dodu carevi asirski, da pronađu tako mnogo vode?“ **5** On je ojačao pa je obnovio gradske zidine koje su bile provaljene i podigao ih sve

zapovednika i vladara u taboru asirskog cara, a je žrtvenike svoj vojsci nebeskoj u dva predvorja on se sa stidom na licu vratio u svoju zemlju. Doma Gospodnjeg. **6** Svoje sinove je proveo Kada je došao u hram svog boga, neki od izdanaka kroz organj u dolini Ven-Enom; vraćao je, gatao njegovih bedara ga sasekoše mačem. **22** Tako je i čarao, tražio je savet od prizivača duhova i Gospod spasao Jezekiju i stanovnike Jerusalima vidovnjaka. Činio je mnogo toga što je zlo u od ruke Senaheriba, cara asirskog, i od ruke očima Gospodnjim, gneveći ga. **7** Načinio je i svih drugih. Dao im je mir svuda unaokolo. **23** kip i postavio ga u Dom Božiji, za koji je Bog Mnogi su donosili darove Gospodu u Jerusalim rekao Davidu i njegovom sinu Solomonu: „U i dragocenosti Jezekiji, Judinom caru. I on se ovom Domu i u Jerusalimu, koji sam izabrao od tada uzvisio u očima svih naroda. **24** U dane između svih plemena Izrailjevih, postaviću svoje one Jezekija se razboleo na smrt i pomolio ime doveka. **8** Neću više dati da stope Izrailjaca se Gospodu, i on mu je odgovorio i dao mu odlutaju iz zemlje koju sam namenio njihovim čudesni znak. **25** Ali Jezekija nije uzvratio prema ocima, samo ako budu pazili da vrše sve što sam ukazanom mu dobru, jer mu se srce uzoholilo. im zapovedio i sav Zakon, propise i uredbe koje Zato je gnev bio na njemu, na Judi i na Jerusalimu. sam dao preko Mojsija.“ **9** Manasija je zaveo **26** Ali Jezekija se ponizio zbog oholosti svog Judu i stanovnike Jerusalima da čine gora dela srca, i on i Jerusalimljani, pa na njih nije došao od naroda koje je Gospod zatro pred Izrailjcima. Gospodnji gnev za vreme Jezekije. **27** Jezekija **10** Gospod je progovorio Manasiji i njegovom je stekao prekomerno bogatstvo i čast. Sebi je narodu, ali oni nisu marili. **11** Gospod je doveo napravio riznice za srebro, zlato, dragu kamenje, na njih zapovednike vojske koja je pripadala balzame, štitove i razne dragocenosti; **28** skladišta asirskom caru. A oni kukama zarobe Manasiju, za prinose žitarica, mladog vina, ulja; štale za svežu ga bronzanim okovima i odvuku u Vavilon. svu krupnu stoku i torove za stada. **29** Sebi je **12** A kada se našao u nevolji zavapio je pred napravio i gradove, imao je stada sitne stoke licem Gospoda, Boga svog, i veoma se ponizio i mnogo krda, jer mu je Bog dao baš veliki pred Bogom svojih otaca. **13** Molio mu se i on imetak. **30** Jezekija je taj koji je zaustavio gornji ga je uslišio, čuo je njegovu molbu i vratio ga u odliv izvora Gion i preusmerio ga na zapad, Jerusalim, u njegovo carstvo. Tako je Manasija dole, ka Davidovom gradu. Tako je Jezekija imao uvideo da je Gospod Bog. **14** Posle ovoga obnovio uspeh u svim svojim poduhvatima. **31** A kada je spoljašnji zid Davidovog grada zapadno od su mu zbog ovoga došli vavilonski izaslanici, da Giona, od doline do Ribljih vrata i oko Ofila. istraže čudo koje se dogodilo u zemlji, Bog ga je Zid je bio visok, a u sve utvrđene gradove u napustio da bi ga iskušao i otkrio što je sve u Judi je postavio vojne zapovednike. **15** Takođe njegovom srcu. **32** Ostala Jezekijina dela i njegova je uklonio sve tuđe bogove i onaj lik iz Doma dobroćinstva, nije li to zapisano u viđenjima Gospodnjeg, i sve žrtvenike koje je izgradio na proroka Isajie, Amocovog sina, u Knjizi careva gori Doma Gospodnjeg i u Jerusalimu. Pobacao Jude i Izrailja? **33** Kad se Jezekija upokojio sa ih je izvan grada. **16** Obnovio je Gospodnji svojim precima, sahranili su ga poviše grobova žrtvenik i na njemu žrtvovao žrtve mira i Davidovih potomaka. Tako su mu i u smrti zahvalnice, pa je zapovedio Judi da služi Gospodu, iskazali čast Judejci i Jerusalimljani. Na njegovo Bogu Izrailjevom. **17** Ipak, narod je i dalje žrtvovao na uzvišicama, ali jedino Gospodu, svom Bogu. **18** Ostala Manasijina dela, njegova molitva njegovom Bogu i reči koje su mu govorili videoci u ime Gospoda, Boga Izrailjevog, nalaze se u Knjizi careva izrailjskih. **19** Njegova molitva i to kako ga je Gospod uslišio, svi njegovi gresi i njegovo neverstvo, mesta gde je podigao uzvišice i Aštartine stupove i idole pre nego što se ponizio – sve je to zapisano u knjigama njegovih videlaca. **20** Manasija se upokojio sa svojim precima a sahranili su ga na dvorskem imanju. Na njegovo mesto se zacario njegov sin Amon. **21** Amonu je bilo dvadeset dve godine kad se zacario. Vladao

33 Manasiji je bilo dvanaest godina kad se zacario. Vladao je pedeset pet godina u Jerusalimu. **2** Činio je što je zlo u Gospodnjim očima, sledeći odvratna dela naroda koje je Gospod isterao pred Izrailjcima. **3** On je ponovo podigao uzvišice koje je njegov otac Jezekija porušio. Podigao je i žrtvenike Valima i načinio Aštartine stupove. Klanjao se svoj vojsci nebeskoj i služio im. **4** Sagradio je žrtvenike u Domu Gospodnjem, za koji je Gospod rekao: „U Jerusalimu će biti moje ime doveka.“ **5** Izgradio

je dve godine u Jerusalimu. **22** Činio je što je zlo da sviraju instrumente **13** su nadgledali nosače, u očima Gospodnjim kao što je činio njegov otac, baš svakog radnika svake pojedine službe. Neki Manasija. Naime, Amon je žrtvovao i služio svim Leviti su bili pisari, upravitelji i vratarji. **14** idolima koje je napravio njegov otac. **23** Nije Kada su iznosili novac, koji je bio donet u Dom Gospodnj, Prvosveštenik Helkija je pronašao njegov otac Manasija, jer je taj isti Amon gresio Knjigu Gospodnjeg Zakona datog preko Mojsija. sve više i više. **24** Amonove sluge su skovale **15** I reče Helkija pisaru Safanu: „Našao sam Knjigu zaveru protiv njega, pa su ubili cara u njegovom Zakona u Domu Gospodnjem.“ Prvosveštenik dvoru. **25** Ali narod zemlje je pobio sve one koji Helkija je dao knjigu Safanu. **16** A Safan je knjigu su se urotili protiv cara Amona. Narod zemlje je odneo caru i izvestio ga: „Tvoje sluge rade sve što na njegovo mesto zacario njegovog sina Josiju. im je povereno. **17** Pokupili su novac koji se našao u Domu Gospodnjem i predali ga nadglednicima i radnicima“ **18** Zatim je pisar Safan rekao caru: „Prvosveštenik Helkija mi je dao knjigu.“ A onda je Safan čitao iz nje caru. **19** I čim je car čuo reči Zakona, razderao je svoju odeću. **20** Tada je car zapovedio svešteniku Helkiji, Ahikamu, sinu Safanovom, Avdonu, sinu Mihinom, pisaru Safanu i Asaji, carevom sluzi: **21** „Idite i pitajte Gospoda za mene, za ostatak u Izrailju i u Judi u pogledu ove knjige koja je pronađena, jer je veliki gnev Gospodnj koji se izliz na nas, zbog toga što naši preci nisu držali reči Gospodnje, kako bi vršili sve što je napisano u ovoj knjizi.“ **22** Helkija i ostali kojima je car zapovedio, odu k proročici Oldi, ženi Saluma, sina Tekuja, sina Hasre, čuvara odeće. Ona je živila u Jerusalimu u drugom kraju grada. Pošto su razgovarali s njom o tome, **23** ona im je odgovorila: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Recite čoveku koji vas je poslao k meni: **24** Govori Gospod: evo, doveću nevolju na ovo mesto i na njegove stanovnike, prema svim prokletstvima knjige koju su pročitali pred Judinim carem. **25** Pošto su me ostavili i prinose kad drugim bogovima, gneveći me svim delima svojih ruku, moj će se gnev raspaliti protiv ovog mesta i neće se ugasiti.' **26** A Judinom caru koji vas je poslao da pitate Gospoda, ovako recite: 'Govori Gospod, Bog Izrailjev, za reči koje si čuo: **27** Pošto ti je srce omekšalo, te si se ponizio pred Bogom kad si čuo njegove reči o ovom mestu i njegovim stanovnicima, pa si se ponizio preda mnom, pa si razdrao svoju odeću i plakao preda mnom, zato sam [te] uslišio – govori Gospod. **28** Stoga ču te pridružiti tvojim precima, pa ćeš na miru biti položen u svoj grob, tako da nećeš videti ništa od nevolje koju ču dovesti na ovo mesto i na njegove stanovnike.'“ Zatim su odneli caru poruku. **29** Car je poslao po sve starešine Jude i Jerusalima, da se saberu. **30** Tada je car otisao u Dom Gospodnj sa svim Judejcima i stanovnicima Jerusalima, sa sveštenicima i Levitim, sa svim narodom,

34 Josiji je bilo osam godina kad se zacario.

Vladao je trideset jednu godinu u Jerusalimu. **2** On je činio što je pravo u očima Gospodnjim; sledio je puteve svoga praoca Davida ne skrećući ni desno ni levo. **3** Osme godine svoje vladavine, dok je još bio mlad, počeo je da traži Boga svoga praoca Davida. U dvanaestoj godini je počeo da čisti Judu i Jerusalim od uvišica, Aštartinih stupova, kipova i livenih idola. **4** Narod je pred njim srušio Valove žrtvenike, a on je isekao stubove u čast sunca koji su bili povrh ovih. Izlomio je Aštartine stupove, kipove i livenе idole. Razbio ih je, izmrvio i razasuo po grobovima onih koji su im žrtvovali. **5** Spalio je kosti sveštenika na njihovim žrtvenicima i tako je očistio Judu i Jerusalim. **6** U gradovima Manasije, Jefrema, Simeuna i sve do Neftalima, u gorju, pretražio je njihove kuće svuda unaokolo. **7** Onda je srušio žrtvenike, a Aštartine stupove i idole je izlomio i izmrvio. Porušio je sve stubove u čast sunca po celoj izrailjskoj zemlji i onda se vratio u Jerusalim. **8** Osamnaeste godine njegove vladavine, dok je čistio zemlju i Dom, car je poslao Safana, sina Acalije, Masiju, gradskog glavara i dvorskog savetnika Joaha, sina Joahazovog da se obnovi Dom Gospoda, njegovog Boga. **9** Oni su otišli Prvosvešteniku Helkiji i predali novac koji je došao u Dom Božiji, i koji su Leviti, vratarji sakupili od Manasije i Jefrema, od svog ostatka Izraelja, od cele Jude, Venijamina i Jerusalimljana. **10** A oni su to dali u ruke nadglednicima posla u Domu Gospodnjem, a oni radnicima koji su radili u Domu Gospodnjem, da izvrše popravke i obnove Dom. **11** Oni su to davali tesarima, i graditeljima da kupuju klesani kamen i drva za spone i polaganje greda na kuće koje su urušili Judini carevi. **12** Ti ljudi su radili pošteno, a njihovi nadglednici su bili Leviti Jat i Avdija, potomci Merarija; Zaharija i Mesulam, potomci Kata. Oni su ih nadgledali, a Leviti koji su umeli

od velikog do malog, i pročitao im sve reči odvojili svespalnice da ih daju narodu prema Knjige saveza koju su našli u Domu Gospodnjem. redovima otačkih domova, da ih prinesu Gospodu **31** Zatim je car stao na svoje mesto i sklopio onako kako je zapisano u Mojsijevoj knjizi. Isto savez pred Gospodom, da će slediti Gospoda i su uradili i sa juncima. **13** Pekli su Pashu na držati njegove zapovesti, njegova svedočanstva vatri prema propisima, a svete žrtve su kuvali u i uredbe, svim srcem i svom dušom, i da će loncima, kotlovima i zdelama. To su brzo razdelili izvršavati reči ovog saveza, koje su zapisane narodu. **14** Kasnije su pripremili i za sebe i za u ovoj knjizi. **32** Onda je obavezao svakoga sveštenike, jer su sveštenici, Aronovi potomci, ko se zatekao u Jerusalimu i u Venijaminu, a žrtvovali svespalnice i salo do noći. Tako su Jerusalimljeni su to učinili zbog saveza sa Bogom, Leviti pripremili za sebe i za sveštenike, Aronove Bogom svojih otaca. **33** Josija je uklonio sve potomke. **15** Pevači, Asafovi potomci, bili su na odvratne stvari iz svih krajeva koji su pripadali svojim mestima, prema zapovesti Davida, Asafa, Izrailjcima. Učinio je da svako ko se zatekao u Emanu i carevog videoca Jedutuna. Vratari na Izraelju služi Gospodu, njihovom Bogu. I dok je živeo, nisu odstupili od Gospoda, Boga njihovih otaca.

35 Josija je u Jerusalimu proslavio Pashu Gospodu. Pashu su zaklali četrnaestog dana prvog meseca. **2** Postavio je sveštenike na njihove dužnosti i osokolio ih za službu Doma Gospodnjeg. **3** A Levitima, koji su učili sav Izraelj i bili posvećeni Gospodu je rekao: „Stavite Kovčeg svetosti u Dom, koji je podigao Solomon, sin Davidov, car Izraelja. Neka vam više ne bude teret na ramenima, da služite Gospodu, svom Bogu, i njegovom narodu Izraelju. **4** Pripremite se po svojim otačkim domovima, prema svojim redovima i zapisu Davida, cara izraelskog i zapisu njegovog sina Solomona. **5** Stanite u Svetinju prema redovima otačkih domova vaše braće, običnog naroda, i prema redovima otačkih domova za Levite. **6** Zakoljite Pashu, posvetite se i pripremite za svoju braću, da radite prema Gospodnjoj reči danoj preko Mojsija.“ **7** Josija je zaobičan narod od stada priložio trideset hiljada jaganjaca i jarića, i tri hiljade junaca iz carevog vlasništva – sve za pashalne prinose svima koji su se tamo zatekli. **8** I njegovi glavari su dobровoljno priložili za narod, za sveštenike i za Levite. Za sveštenike su priložili glavari Gospodnjeg Doma: Helkija, Zaharija i Jehilo. Oni su dali za pashalne prinose dve hiljade šest stotina jaganjaca i jarića i tri stotine junaca. **9** Henanija i njegova braća Semaj i Natanailo, zatim glavari Levita Asavija, Jeiel i Jozavad za Levite, za pashalni prinos su priložili pet hiljada jaganjaca i jarića i pet stotina junaca. **10** Kada je služba bila pripremljena, sveštenici su zauzeli svoja mesta, a i Leviti prema svojim redovima i po carevom zapovesti. **11** Zaklali su pashalnu žrtvu i sveštenici su poškropili iz njihovih ruku, dok su Leviti derali. **12** Zatim su

su tog dana pripremili sve za službu Gospodnju da se proslavi Pasha i žrtvuju svespalnice na Gospodnjem žrtveniku, po zapovesti cara Josije. **17** I proslavili su Pashu Izraeljci koji su se zatekli tada, u to vreme, kao i praznik Beskvasnih hlebova sedam dana. **18** Naime, takva Pasha se nije slavila u Izraelju od vremena proroka Samuila. Niko od careva nije proslavio takvu Pashu kakvu je proslavio Josija, sveštenici, Leviti, svi Judejci, Izraeljci koji su se tamo zatekli i Jerusalimljeni. **19** Osamnaeste godine cara Josije slavila se ova Pasha. **20** Nakon svega ovog, kada je Josija sve uredio u Domu, došao je egipatski car Nehaon da ratuje kod Harkemisa na Eufratu. Josija je izašao pred njega. **21** Nehaon mu je poslao glasnike sa porukom: „Šta ja imam s tobom, Judin care?! Ja danas ne idem na tebe nego na dom s kojim sam u ratu. I Bog mi je rekao da požurim, a ti se prodi Boga koji je sa mnom, da te ne bi satro!“ **22** Ali Josija se nije okrenuo od njega već se prerušio kako bi ga napao. Nije poslušao Nehaonovu poruku iz Božijih usta nego je krenuo u okršaj u dolinu Megido. **23** Ali strelcii su pogodili cara Josiju, i on reče svojim slugama: „Vodite me jer sam teško ranjen!“ **24** Njegove sluge su ga snele sa kola i stavile na njegova druga kola. Zatim su ga odvezli u Jerusalim gde je i umro. Sahranili su ga u grobnicama njegovih predaka. Sva Juda i Jerusalim su žalili za Josijom. **25** Jeremija je ispevao tužbalicu za Josijom pa svi pevači i pevačice žale Josiju do danas svojim tužbalicama. Stavili su ih u uredbu za Izraelj i zapisali u Plaću. **26** Ostala Josijina dela i njegova dobročinstva – prema onome što je zapisano u Zakonu Gospodnjem – **27** njegova dela, prva i poslednja, zapisana su u Knjizi careva izraelskih i Judinih.

36 A narod zemlje je uzeo Josijinog sina dao u careve ruke. **18** A sve stvari Doma Božijeg, Joahaza i zacarili su ga umesto njegovog velike i male, sve blago Doma Gospodnjeg, carevo oca u Jerusalimu. **2** Joahazu je bilo dvadeset tri blago i blago knezova – sve je odneo u Vavilon, godine kad se zacario, a vladao je tri meseca **19** Spalili su Dom Božiji, srušili su jerusalimske u Jerusalimu. **3** Svrgnuo ga je egipatski car u zidine, sve dvorove u njemu su popalili i uništili Jerusalimu i zemljii nametnuto danak od stotinu sve njegove dragocenosti. **20** Ostatak koji je talanata srebra i jednog talanta zlata. **4** Egipatski preživeo mač odveo je u izgnanstvo, u Vavilon, i car je postavio Elijakima, njegovog brata, za cara oni su njemu i njegovim sinovima postali robovi nad Judom i Jerusalimom. Ali mu je promenio sve do persijskog carstva. **21** A sve to da se ime u Joakim, a Nehaon je njegovog brata Joahaza ispunili Gospodnja reč kazana preko Jeremije – uzeo i odveo u Egipat. **5** Joakimu je bilo dvadeset dok zemlja nije namirila sve njene subote, jer pet godina kad se zacario, a vladao je jedanaest je počivala sve dane njene opustošenosti dok godina u Jerusalimu. On je činio što je zlo u se nije ispunilo sedamdeset godina. **22** Prve očima Gospoda, svog Boga. **6** Navuhodonosor, godine Kira, cara Persije, da bi se ispunila reč car vavilonski, je došao i svezao ga bronzanim Gospodnja kazana preko Jeremije, Gospod je okovima i odveo u Vavilon. **7** Navuhodonosor podigao duh Kira, cara Persije. Tako je on dao je poneo deo pribora iz Gospodnjeg Doma u da celim njegovim carstvom prođe proglaš, i Vavilon i stavio ih u svoj dvor u Vavilonu. **8** još ga je objavio napismeno. **23** „Ovako kaže Ostala Joakimova dela, odvratne stvari koje je Kir, car Persije: 'Sva zemaljska carstva mi je dao počinio i one koje su se o njemu otkrile, zapisano Gospod Bog nebeski. On mi je i zapovedio da mu je u Knjizi o carevima Izraelja i Jude. Na njegovo izgradim Dom u Jerusalimu, u Judi. Ko god je mesto se zacario njegov sin Jehonija. **9** Jehoniji među vama od sveg njegovog naroda, neka je sa je bilo osamnaest godina kad se zacario, a vladao njim Gospod, Bog njegov, i neka ide gore.“

je tri meseca i deset dana u Jerusalimu. Činio

je što je zlo u očima Gospodnjim **10** A kada je prošlo godinu dana Navuhodonosor je poslao po njega, pa ga je doveo u Vavilon zajedno sa dragocenostima iz Gospodnjeg Doma. Na njegovo mesto, nad Judom i Jerusalimom, zacario je Sedekiju, njegovog strica. **11** Sedekija je imao dvadeset jednu godinu kad se zacario, a vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. **12** On je činio što je zlo u očima Gospoda, svog Boga, i nije se ponizio pred prorokom Jeremijom i porukom usta Gospodnjih. **13** Još se i pobunio protiv cara Navuhodonosora koji ga je zakleo zavetom pred Bogom. Ukrutio je vrat i otvrdnuo srce da se ne vrati Gospodu, Bogu Izraelja. **14** Čak su i svi glavari sveštenika i narod sve više i više grešili, prema odvratnim običajima drugih naroda. Oskrnnavili su Dom Gospodnji koji je on posvetio u Jerusalimu. **15** Gospod, Bog njihovih otaca, im je uporno slao svoje glasnike jer je imao samlosti prema svom narodu i svom Prebivalištu. **16** Ali oni su ismejavali Božije glasnike, prezirali su njegove reči i rugali se njegovim prorocima, sve dok gnev Gospodnji nije došao na njegov narod i dok više nije bilo leka. **17** Tako je on doveo na njih haldejskog cara koji je mačem pobio njihove mladiće u Domu njihovog Svetilišta. Nije imao milosti ni prema mladiću, ni prema devojci, ni prema starcu i nemoćnome. Gospod ih je sve

Jezdrina

1 Prve godine Kira, cara Persije, da bi se ispunila reč Gospodnja kazana preko Jeremije, Gospod je podigao duh Kira, cara Persije. Tako je on dao da celim njegovim carstvom prođe proglaš, i još ga je objavio napismeno. **2**, „Ovako kaže Kir, car Persije: ’Sva zemaljska carstva mi je dao Gospod, Bog nebeski. On mi je i zapovedio da mu izgradim Dom u Jerusalimu, u Judi. **3** Ko god je među vama od sveg njegovog naroda, neka je sa njim Bog njegov i neka ide gore u Jerusalim, u Judu. Neka gradi Dom Gospoda, Boga Izraeljevog – on je Bog – koji je u Jerusalimu. **4** Neka svakog ko ostaje u mestima svog boravka, potpomogne narod tog mesta srebrom, zlatom, dobrima i stokom. A neka i pored toga dobrovoljno priloži za Dom Božiji u Jerusalimu.“ **5** Tada su ustali glavarji očinskih domova Jude i Venijamina, sveštenici i Leviti sa svima kojima je Bog podigao duh, da idu i grade Dom Gospodnj u Jerusalimu. **6** Svi koji su bili oko njih su im pomogli posudama od srebra i zlata, dobrima, stokom i dragocenostima, osim onoga što su dobrovoljno priložili. **7** Car Kir je izneo posude Gospodnjeg Doma koje je Navuhodonosor odneo iz Jerusalima i stavio u hram svojih bogova. **8** Persijski car Kir ih je izneo preko blagajnika Mitridata, a on je sve prebrojao i dao Sasavasaru, Judinom knezu. **9** Nabrojali su: trideset zlatnih posuda, hiljadu srebrnih posuda, dvadeset devet noževa, **10** trideset zlatnih zdela, četiri stotine deset drugačijih srebrnih zdela i hiljadu drugih predmeta. **11** Ukupan broj zlatnih i srebrnih posuda je bio pet hiljada četiri stotine. Sasavar ih je poneo sa izgnanicima koje je poveo iz Vavilona u Jerusalim.

2 Ovo su imena ljudi one oblasti koji su došli iz ropstva u koje su izgnani, oni koje je Navuhodonosor, car Vavilona, odveo u izgnanstvo, a sada su se vratili u Jerusalim i Judu, svaki u svoje mesto; **2** oni koji su došli sa Zorovaveljom i sa Isusom, Nemijom, Sorajom, Relajom, Mardohejem, Vilsanom, Misparom, Tavaotovi potomci; **44** Kirosovi potomci, Sijini Vigvajom, Reumom i Vanom. Ovo je popis potomci, Fadonovi potomci; **45** Levanovi potomci, ljudi iz Izrailja: **3** Farosovi potomci: dve hiljade stotinu sedamdeset dva; **4** Sefatijevi potomci: tri stotine sedamdeset dva; **5** Arahovi potomci: sedam stotina sedamdeset pet; **6** Fat- Moavovi potomci, sinova Isusovih i Joavovih: dve hiljade osam stotina dvanaest; **7** Elamovi potomci: hiljadu dve stotine pedeset četiri; **8** Meunimovi potomci,

Zatujevih potomaka: devet stotina četrdeset pet; **9** Zahajevih potomaka: sedam stotina šezdeset; **10** Vanijevih potomaka: šest stotina četrdeset dva; **11** Vivajevih potomaka: šest stotina dvadeset tri; **12** Azgadovih potomaka: hiljadu dve stotine dvadeset dva; **13** Adonikamovih potomaka: šest stotina šezdeset šest. **14** Vigvajevih potomaka: dve hiljade pedeset šest; **15** Adinovih potomaka: četiri stotine pedeset četiri; **16** Atirovih potomaka: od Jezekije devedeset osam; **17** Visajevih potomaka: tri stotine dvadeset tri; **18** Jorinih potomaka: stotinu dvanaest; **19** Asumovih potomaka: dve stotine dvadeset tri; **20** Givarovih potomaka: devedeset pet; **21** Vitlejemovih potomaka: stotinu dvadeset tri; **22** Ljudi iz Netofata: pedeset šest; **23** Ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset osam; **24** Azmavetovih potomaka: četrdeset dva; **25** Kirijat-Jarimovih, Kefirinih, Virotovih potomaka: sedam stotina četrdeset tri; **26** Raminih i Gavajinih potomaka: šest stotina dvadeset jedan; **27** Ljudi iz Mihamasa: stotinu dvadeset dva; **28** Ljudi iz Vetišta i Gaja: dve stotine dvadeset tri; **29** Navavskih potomaka: pedeset dva; **30** Magvisovih potomaka: stotinu pedeset šest; **31** Elama drugog potomaka: hiljadu dve stotine pedeset četiri; **32** Harimovih potomaka: tri stotine dvadeset. **33** Lodovih, Adidovih, Onanovih potomaka: sedam stotina dvadeset pet; **34** Ljudi iz Jerihona: tri stotine četrdeset pet. **35** Ljudi iz Senaje: tri hiljade šest stotina trideset. **36** Sveštenici: Jedajinih potomaka iz Isusovog doma: devetsto sedamdeset tri; **37** Imirovih potomaka: hiljadu pedeset dva; **38** Pashorovih potomaka: hiljadu dve stotine četrdeset sedam; **39** Harimovih potomaka: hiljadu sedamnaest. **40** Leviti: Isusovih i Kadmilovih potomaka, među sinovima Odavijenih, sedamdeset četiri. **41** Pevači: Asafovih potomaka stotinu dvadeset osam. **42** Vratari: Salumovih potomaka, Atirovih potomaka, Talmnovih potomaka, Akuvovih potomaka, Atitinih potomaka i Sovajevih potomaka ukupno stotinu trideset devet. **43** Hramske sluge: Sišovi potomci, Asufovi potomci, Relajom, Mardohejem, Vilsanom, Misparom, Tavaotovi potomci; **44** Kirosovi potomci, Sijini Vigvajom, Reumom i Vanom. Ovo je popis potomci, Fadonovi potomci; **45** Levanovi potomci, ljudi iz Izrailja: **3** Farosovi potomci: dve hiljade stotinu sedamdeset dva; **4** Sefatijevi potomci: tri stotine sedamdeset dva; **5** Arahovi potomci: sedam stotina sedamdeset pet; **6** Fat- Moavovi potomci, sinova Isusovih i Joavovih: Gazamovi potomci; **49** Uzimi potomci, Fesejevi potomci; **48** Resini potomci, Nekodini potomci, Reajini potomci; **50** Aseninovi potomci, **51** Meunimovi potomci, Nefusimovi potomci;

Vakvukovi potomci, Akufovi potomci, Arurovi užasnuti od ljudi onih zemalja. Tako su prineli na potomci; **52** Vasilitovi potomci, Meidinihovi njemu žrtvu svespalnicu Gospodu, svespalnice potomci, Arsinihovi potomci; **53** Varkosovi jutarnje i večernje. **4** Proslavili su i praznik potomci, Siserini potomci, Tamini potomci; **54** Senica, onako kako je propisano. Žrtvovali su Nesijini potomci, Atifini potomci. **55** Potomci svaki dan određeni broj svespalnica, kako je Solomonovih slugu: Sotajevi potomci, Soferetovi propisano za koji dan. **5** Potom su prinosili potomci, Ferudimi potomci; **56** Jalini potomci, stalnu svespalnicu za mladine i za sve Gospodnje Darkonovi potomci, Gidilovi potomci; **57** Sefatijini posvećene praznike, kako je propisano, i za sve potomci, Atilovi potomci, potomci Fohereta koji su dobrovoljno žrtvovali Gospodu. **6** Od od Sevojima, Amijevi potomci; **58** hramskih prvog dana sedmog meseca počeli su da žrtvuju sluga i Solomonovih sluga ukupno tri stotine svespalnice Gospodu, ali Dom Gospodnji još nije devedeset dva. **59** Ovo su oni koji su došli iz bio utemeljen. **7** Narod je dao novac zidarima i Tel-Meleha, Tel-Arise, Heruva, Adona i Imira, a tesarima, a hranu, piće i ulje Sidoncima i Tircima nisu mogli da potvrde iz kojeg očinskog doma da donesu kedrovinu sa Livana do mora u Jopi, su i oni i njihovi potomci, i da li su Izrailjci: prema odobrenju koje je za njih dao persijski **60** Dalajini potomci, Tovijini potomci, Nekodini car Kir. **8** Druge godine njihovog dolaska k potomci, njih šest stotina pedeset dva. **61** Potomci Domu Božijem u Jerusalimu, drugog meseca, sveštenika: Avajini potomci, Akosovi potomci, Salatilov sin Zorovavelj, Josedekov sin Isus i potomci Varzelaja koji se oženio jednom od ostatak njihove braće sveštenika i Levita, i svi oni čerki Varzelaja Galadanina i nazvao se njihovim koji su došli iz izgnanstva u Jerusalim, počeli su imenom; **62** oni su tražili svoje rodoslovne zapise, da za nadglednike radova na Domu Gospodnjem ali nisu mogli da se pronađu. Zato su kao nečisti postavljaju Levite od dvadeset godina i starije. **9** bili odstranjeni iz sveštenstva. **63** Tirsata im je Postavljen je Isus sa svojim sinovima i svojom rekao da ne jedu od Svetinje nad svetinjama dok braćom, Kadmiš sa svojim sinovima i sa sinovima ne služi sveštenik sa Urimom i Tumimom. **64** Jude, da jednodušno rade kao nadglednici radnika Cela zajednica je ukupno brojila četrdeset dve poslova nad Domom Božijim, kao i Inadadovi hiljade tri stotine šezdeset, **65** ne računajući sinovi sa svojim sinovima i njihovom braćom sluge i sluškinje, njih sedam hiljada tri stotine Levitima. **10** Kada su zidari položili temelje Doma trideset sedam, i s njima dve stotine pevača i Gospodnjeg, postavili su sveštenike obučene pevačica. **66** Imali su sedam stotina trideset šest u njihove odore, sa trubačima i sa Levitima, konja, dve stotine četrdeset pet mazgi; **67** četiri Asafovim sinovima, da cimbali ma slave Gospoda stotine trideset pet kamila, šest hiljada sedam kako je odredio David, car Izraelja. **11** Pevali su stotina dvadeset magaraca. **68** Neki su glavari slaveći i zahvaljujući Gospodu: „jer je dobar; jer otačkih domova, došavši do Doma Gospodnjeg je milost njegova doveka prema Izraelju!“ Sav u Jerusalimu, davali dragovoljno da se Dom narod je klicao u velikoj radosti, slaveći Gospoda Božijeg podigne na svom mestu. **69** Prema svojim što je osnovan Dom Gospodnji. **12** Mnogi su mogućnostima su dali u riznicu za poslove: sveštenici, Leviti, glavari otačkih domova i starci, šezdeset jednu hiljadu zlatnih drahmi, pet hiljada koji su videli prvi Dom, jako plakali kada se ovaj srebrnih mina i stotinu odora za sveštenike. **70** Dom osnivao tu pred njima. A mnogi su klicali Tako su se nastanili sveštenici i Leviti, neki od radosno i sa ushićenjem su podvikivali. **13** Narod naroda, pevači, vratari i hramske sluge u svojim nije mogao da razazna zvuk povika sreće od gradovima, i sav Izraelj u svojim gradovima. zvuka plača naroda. Jer je narod jako klicao i taj se zvuk nadaleko prostirao.

3 Kada je stigao sedmi mesec, a Izraeljci su već bili po gradovima, narod se jednodušno okupio u Jerusalimu. **2** Tada je ustao Isus, sin Josedekov, njegova braća sveštenici i Zorovavelj, sin Salatilov i njegova braća. Oni su obnovili žrtvenik Boga Izrailjevog da žrtvuju na njemu svespalnice, prema onome što je zapisano u Zakonu Mojsija, čoveka Božijeg. **3** Žrtvenik su postavili na njegovo mesto, iako su bili

4 Ali neprijatelji Jude i Venijamina su čuli da je narod iz izgnanstva počeo da zida Dom za Gospoda, Boga Izrailjevog, **2** pa su pristupili Zorovavelju i glavarima otačkih domova. Rekli su im: „Dajte nam da i mi zidamo sa vama! Jer i mi, poput vas, tražimo vašeg Boga i žrtvujemo mu još od vremena asirskog cara Esaradona koji nas je ovde doveo.“ **3** Ali Zorovavelj, Isus

i ostali glavari otačkih domova Izraelja su im danak, porez i carinu. **21** Sada izdajte zapovest odgovorili: „Nije vaše da sa nama zidate Dom za našeg Boga. Mi ćemo sami zidati za Gospoda, ne zapovedim. **22** Pazite da u ovome ne budete Boga Izraeljevog, kako nam je zapovedio car Kir, nemarni! Jer, zašto bi carsko dobro bilo sve više car Persije.“ **4** Tako je narod zemlje počeо da na šteti i gubitku? **23** Prepis ovog pisma cara obeshrabruje poduhvate Jevreja i zastrašuje ih da zidaju. **5** Unajmljivali su savetnike protiv Artakserksa je naglas pročitan pred Reumom, da njih da bi ih osuјetili u nameri za sve vreme Simsajem pisarem i njihovim drugovima. Oni persijskog cara Kira do vladavine persijskog cara na požure u Jerusalim ka Jevrejima, pa ih zaustave Darija. **6** Za vreme vladavine Artakserksa, na na Božijem Domu u Jerusalimu, a obustava je početku njegovog carevanja, napisali su tužbu potrajala do druge godine vladavine persijskog protiv stanovnika Jude i Jerusalima. **7** I za cara Darija.

vreme Artakserksa su pisali Vislam, Mitridat, Taveilo i ostali njihovi drugovi Artakserksu, caru Persije. Pisano je aramejskim pismom i jezikom. **8** Reum, glavni upravitelj, i pisar Simsaj su napisali sledeće pismo protiv Jerusalima caru Artakserksu: **9** Od Reuma, glavnog upravitelja, Simsaja pisara i ostalih njihovih drugova: sudija i namesnika, onih iz Oreha, Vavilonaca, žitelja Susana (to jest Elamacu); **10** ostalih naroda koje je poveo u izgnanstvo Asenafar, veliki i slavni, i nastanio ih u gradove Samarije i ostalih s područja preko reke. **11** Evo, ovo je prepis pisma koji su poslali caru Artakserksu: Tvoje služe, ljudi s područja preko reke. Evo, dakle, **12** neka zna car da Jevreji koji su došli k nama, s tvoje strane, dodoše u Jerusalim da zidaju grad pobune i zla, da obnavljaju zidine, da su one završene i da su temelji obnovljeni. **13** Neka zna car da, ako se ovaj grad sazida i zidine završe, oni neće više davati danak, porez i carinu, pa će careve riznice biti oštećene. **14** A pošto smo odani dvoru, ne dolikuje da gledamo ovo besčašće prema caru. Zato ti o tome javljamo i šaljemo care. **15** Neka se istraži u dnevnicima tvojih predaka i pronaći ćeš u istim, i znaćeš da je ovaj grad, grad buntovnički, na štetu carevima i pokrajinama, da je u njemu oduvek dizana pobuna. Zbog toga je ovaj grad i bio razoren. **16** Zato obaveštavamo cara da, ako se ovaj grad sazida i zidine završe, ti više nećeš imati imanja na području preko reke. **17** Car je poslao odgovor Reumu, glavnom upravitelju, i pisaru Simsaju i ostalim njihovim drugovima, koji su prebivali u Samariji, i ostalim s područja preko reke: Mir! Evo, **18** pismo koje ste nam poslali je jasno i glasno pročitano preda mnom. **19** Izdao sam zapovest da se sve istraži i otkrili su da se ovaj grad oduvek dizao protiv careva, da se u njemu zbivao ustananik i pobuna. **20** Silni carevi su vladali Jerusalimom i imali vlast nad svim područjem preko reke, pa su im plaćali

5 Tada su prorokovali proroci Agej i Zaharija, Idov sin. Oni su prorokovali Jevrejima u Judi i Jerusalimu u ime Boga Izraeljevog koji je vladao nad njima. **2** Na to su ustali Salatilov sin Zorovavelj i Josedekov sin Isus. Počeli su da zidaju Dom Božiji u Jerusalimu, a proroci su bili sa njima i pomagali im. **3** I baš tada im je došao Tatnaj, upravitelj područja preko reke, zatim Setar-Vosnaj i njihovi drugovi. Pitali su ih: „Ko vam je zapovedio da zidate taj Dom i da završite tu građevinu?“ **4** Pitali su ih: „Kako se zovu ljudi koji zidaju ovu građevinu?“ **5** Ali oko njihovog Boga je bilo nad judejskim starešinama. Nisu im obustavili radove, pa je poslat izveštaj Dariju, a on se pismom izjasnio o tome. **6** Ovo je prepis pisma koji je caru Dariju poslao Tatnaj, upravitelj područja preko reke, zatim Setar-Vosnaj i njihovi drugovi, starešine koje su na području preko reke. **7** Poslali su mu pismo u kome je o svemu ovome pisalo: Dariju, caru, neka je mir u svemu! **8** Neka zna car da smo otišli u pokrajinu Judu, do Doma velikog Boga koji se zida od klesanog kamena, a grede se postavljaju u zidove. Taj se posao izvodi marljivo i napreduje u njihovim rukama. **9** Na to smo upitali ondašnje starešine i rekli im: „Ko vam je izdao zapovest da gradite ovaj Dom i završavate ovu građevinu?“ **10** Pitali smo ih i za imena, da te obavestimo, da bismo zapisali imena ljudi koji su im glavari. **11** A oni su nam ovako odgovorili: „Mi smo služe Boga nebesa i zemlje. Zidamo Dom koji je bio podignut od davnina, a podigao ga je i završio veliki car Izraelja. **12** Ali, naši su očevi razgnevili Boga nebeskog, pa ih je on predao u ruke Haldejcu, vavilonskom caru Navuhodonosoru. On je razorio ovaj Dom, a narod izgnao u Vavilon. **13** Ali prve godine Kira, cara vavilonskog, car Kir je izdao proglašenje da se izgradi ovaj Božiji Dom. **14** I zlatno i srebrno

posuđe Božijeg Doma, koje je Navuhodonosor pruži ruku da prekrši ovaj proglaš i razori Dom poneo iz Doma u Jerusalimu i odneo u hram u Božiji u Jerusalimu. Ja, Darije, izdao sam ovaj Vavilonu, izneo je car Kir iz vavilonskog hrama proglaš i neka se žurno izvrši! **13** Tada su Tatnaj, i predao ga čoveku zvanom Sasavar, koga je upravitelj područja preko reke, Setar-Vosnaj i imenovao za upravitelja. **15** Još mu je rekao: 'Uzmi njihovi drugovi žurno uradili onako kako im je ovo posuđe, idi i stavi ga u Dom, u Jerusalim, poručio car Darije. **14** Judejske starešine su zidale pa sazidaj Dom Božiji na njegovom mestu.' **16** A i napredovale prema proroštvu proroka Ageja i kada je taj Sasavar došao, položio je temelje Zaharija, Idovog sina. Gradili su i završili prema Božijeg Doma u Jerusalimu, koji se od tada do zapovesti Boga Izrailjevog i prema proglašu Kira, sada zida, i još nije završen.' **17** Sada, ako je Darija i Artakserksa, cara Persije. **15** Dom je caru po volji, neka se proveri u carevoj riznici završen do trećeg dana meseca adara, šeste u Vavilonu. Ako postoji proglaš cara Kira da se godine vladavine cara Darija. **16** Tada su izrailjski sazida ovaj Božiji Dom u Jerusalimu, neka nam narod, sveštenici, Leviti i ostatak naroda iz car javi svoju volju o tome. **17** Izguranstva s radošću izvršili posvećenje Božijeg

6 Car Darije je tada izdao zapovest da se ispitaju arhivi riznice, gde se ostavljalo blago u Vavilonu. **2** Pronašli su u Ahmeti, u tvrđavi oblasti Midija jedan zapis u kome je zapisana ova odluka: **3** Prve godine cara Kira, izdao je proglašenje car Kir za Dom Božiji u Jerusalimu: Neka se izgradi Dom kao mesto za žrtvovanje žrtava. Neka mu se polože temelji, šezdeset lakata u visinu i isto toliko u širinu; **4** tri reda klesanog kamenja i jedan red greda, a neka se za troškove uzme iz carevog dvora. **5** Takođe, zlatno i srebrno posuđe Božijeg Doma, koje je Navuhodonosor poneo iz Doma u Jerusalimu i doneo ga u Vavilon, neka se u ono vrati. Pošaljite ga u Jerusalim i položite na njegovo mesto u Božnjem Domu. **6** Sada, Tatnaju, upravitelju područja preko reke, Setar-Vosnaju i vi, njihovi drugovi, starešine koje ste na području preko reke – dalje odatle! **7** Ostavite radove na tom Božnjem Domu judejskom upravitelju i judejskim starešinama. Neka oni izgrade Božiji Dom na njegovom mestu. **8** Zapovedam vam što ćete da radite za judejske starešine da bi izgradili taj Božiji Dom: Neka se priloži od carskog imanja, od područja preko reke. Neka se odmah daje za troškove tim ljudima da ne obustave radove. **9** Neka im se da od potrebnih stvari za sveupalnice Bogu nebeskom – junci, ovnovi, jaganjci, žito, so, vino i ulje – prema reči sveštenika koji su u Jerusalimu, svaki dan i bez zanemarivanja, **10** kako bi mogli da žrtvuju žrtve ugodnog mirisa Bogu nebeskom i mole se za život cara i njegovih sinova. **11** Ja, dakle, izdajem i ovu zapovest: svakom čoveku koji prekrši ovaj proglašenje neka se izvuče greda iz kuće, pa neka se uspravi, a on da se na njoj smakne. Neka mu se kuća pretvoriti u đubrište. **12** I Bog koji je učinio da njegovo ime prebiva onde, neka sruši svakog cara i narod koji

Doma. **17** Za posvećenje Božijeg Doma su prineli stotinu junaca, dve stotine ovnova, četiri stotine jaganjaca i dvanaest jaraca za žrtvu za greh, za sav Izrailj, prema broju izrailjskih plemena. **18** Postavili su sveštenike po njihovim redovima i Levite prema njihovim redovima, da služe Bogu koji je u Jerusalimu, prema propisu Mojsijeve knjige. **19** Izgnani narod je proslavio Pashu četrnaestog dana prvog meseca. **20** Sveštenici i Leviti su se očistili do jednoga. Svi su bili čisti kada su zaklali Pashu za sav izgnani narod, za njihovu braću sveštenike i za sebe. **21** Onda je jeo narod izrailjski, povratnici iz izgnanstva, i svako ko im je prišao i ko se odvojio od nečistoće naroda zemaljskih, tražio je Gospoda, Boga Izrailjevog. **22** Slavili su radosno praznik Beskvasnih hlebova sedam dana jer ih je Gospod obradovao. Promenio je srce asirskog cara prema njima, jer im je ojačao ruke u izgradnji Doma Boga, Boga Izrailjevog.

7 Nakon ovih događaja, za vladavine persijskog cara Artakserksa, Jezdra, sin Soraje, sina Azarije, sina Helkije; **2** sina Saluma, sina Sadoka, sina Ahituva; **3** sina Amarije, sina Azarije, sina Merajota; **4** sina Zeraje, sina Ozije, sina Vukija; **5** sina Avisuja, sina Finesa, sina Eleazara, sina Arona Prvosveštenika; **6** taj Jezdra je došao iz Vavilona. Bio je značac Svetog pisma, vešt u Mojsijevom Zakonu koji je dao Gospod, Bog Izrailjev. Ruka Gospoda, njegovog Boga, je bila nad njim, pa mu je car dao sve što je tražio. **7** Sedme godine cara Artakserksa u Jerusalim su došli neki od izrajljskog naroda, neki sveštenici, Leviti, pevači, vratari i hramske sluge. **8** A on je došao u Jerusalim u petom mesecu sedme careve godine. **9** Prvog dana prvog meseca je pošao iz Vavilona, a prvog dana petog meseca

je došao u Jerusalim, jer je nad njim bila dobra ruka njegovog Boga. **10** Jer Jezdra je čvrsto srcem odlučio da istražuje Gospodnji Zakon, da ga izvršava i da poučava u Izrailju propise i pravo. **11** Ovo je prepis pisma koje je car Artakserks dao Jezdri, svešteniku i znalcu Svetog pisma, poznavaocu reči Gospodnjih, zapovesti i uredaba danih Izrailju. **12** Artakserks, car careva, Jezdri, svešteniku i znalcu knjige Zakona Boga nebeskog. Evo, dakle, **13** izdao sam proglašenje da svako ko je u mom carstvu od Izraela, njegovih sveštenika i Levita, a svojevoljno želi da ide sa tobom u Jerusalim, neka ide. **14** Zbog toga si poslan od cara i sedmorce njegovih savetnika da se raspitaš o Judi i Jerusalimu po Božjem Zakonu koji ti je u ruci; **15** i da poneseš srebro i zlato koje su car i njegovi savetnici svojevoljno priložili Bogu Izraeljevom, koji prebiva u Jerusalimu. **16** Takođe i srebro i zlato koje ćeš prikupiti u svoj oblasti vavilonskoj, sa svim dobrovoljnim prilozima što ih rado daju narod i sveštenici za Dom njihovog Boga u Jerusalimu. **17** Zato odmah tim novcem kupi junce, ovnove, jagancje, njihove žitne žrtve i njihove žrtve izlivnice. Njih ćeš prineti na žrtveniku Doma svoga Boga u Jerusalimu. **18** A sa preostalim srebrom i zlatom, šta god smatrate da je dobro, uradite ti i twoja braća po volji vašeg Boga. **19** Posuđe koje ti je dano za službu Doma vašeg Boga položi Bogu Jerusalima. **20** A ostale potrebe Božijeg Doma, koje su twoja obaveza da ih podmiriš, podmiri iz carske riznice. **21** Ja, car Artakserks, zapovedam svima koji su nad riznicama područja preko reke, da se sve što vam zatraži Jezdra, sveštenik i znacac knjige Zakona Boga nebeskog, odmah učini: **22** do stotinu talanata srebra, stotinu kora žita, stotinu vat vina, stotinu vata ulja i soli bez merenja. **23** Sve ovo je zapovest Boga nebeskog i neka se izvrši tačno, za Dom Boga nebeskog. Jer, zašto da bude gnev na carstvu cara i njegovih sinova? **24** Znajte i to da se nikome od sveštenika, Levita, pevača, vratara, hramskih sluga i sluga ovog Doma Božijeg ne nameću danak, porez i carina. **25** A ti, Jezdra, prema mudrosti svog Boga koja ti je dana, postavi znalce Zakona i sudije, kako bi mogli da sude svem narodu koji je na području preko reke: onima koji znaju zakone tvog Boga. A one koji ih ne znaju, ti ih pouči. **26** A oni koji ne budu radili po Zakonu tvog Boga i po carskom proglašenju, neka se nad njima odmah izvrši kazna: bilo smrću ili progonom, bilo globom ili zatvorom. **27** Neka je blagosloven Gospod, Bog naših otaca, koji je ovako nešto stavio u carevo srce da ukrasi Dom Božiji u Jerusalimu! **28** I meni se smilovao pred carem, njegovim savetnicima i moćnim carevim dvoranima. Ali ja sam se ohrabrio, jer je ruka Gospodnja bila nada mnom, pa sam okupio izraelske glavare da idu gore sa mnom.

8 Ovo su glavari otačkih domova upisani u svoj rodoslov, koji su došli sa mnom iz Vavilona za vreme vladavine cara Artakserksa: **2** Od Finesovih potomaka: Girsam; od Itamarovih potomaka: Danilo; od Davidovih potomaka: Hatuš; **3** od Sehanijevih potomaka, koji je Farosov potomak, Zaharija i sa njim stotinu pedeset muškaraca upisanih u rodoslov; **4** od Fat-Moavovih potomaka: Elioinaj, sin Zerajin i sa njim dve stotine muškaraca; **5** od Sehanijevih potomaka: sin Jazilov i sa njim tri stotine muškaraca; **6** od Adinovih potomaka: Eved, sin Jonatanov i sa njim pedeset muškaraca; **7** od Elamovih potomaka: Isaija, sin Atalijin i sa njim sedamdeset muškaraca; **8** od Sefatijinih potomaka: Zevadija, sin Mihailov i sa njim osamdeset muškaraca; **9** od Joavovih potomaka: Ovadija, sin Jehilov i sa njim dve stotine osamnaest muškaraca; **10** od Selomitovih potomaka: sin Josifijin i sa njim stotinu šezdeset muškaraca; **11** od Vivajevih potomaka: Zaharija, sin Vivajev i sa njim dvadeset osam muškaraca; **12** od Azgadovih potomaka: Joanan, sin Akatanov i sa njim stotinu deset muškaraca; **13** od poslednjih Adonikamovih potomaka poimence su Elifelet, Jeiel i Semaja i sa njima šezdeset muškaraca; **14** od Vigvajevih potomaka: Gutaj i Zahur i sa njima sedamdeset muškaraca. **15** Okupio sam ih kraj reke koja teče u Avu gde smo se utaborili na tri dana. Ali, zapazio sam da među narodom i sveštenicima nema nijednog Levijevog potomka. **16** Zato sam poslao po glavare Eliezera, Arila, Semaju, Elnatana, Jariva, Elnatana, Natana, Zahariju i Mesulama, i po učitelje Jojariva i Elnatana. **17** Poslao sam ih i zapovedio im za Ida, glavara mesta Kasifija, šta da kažu Idu i njegovoj braći, hramskim čuvarima u mestu Kasifiju: da nam dovedu sluge za Dom našeg Boga. **18** I oni su nam doveli – jer je dobra ruka našeg Boga bila nad nama – razboritog čoveka, sina Levija i sina Izraela, jednog od potomaka Molije i Sereviju sa njegovim sinovima i njegovom braćom. Ukupno osamnaest ljudi; **19** Asaviju i sa njim Merarijevog potomka Isaiju, njegovu braću i njegove sinove. Ukupno dvadeset

ljudi; 20 neke od hramskih slugu, koje je postavio David sa glavarima za pomoć Levitima, njih dve stotine dvadeset. Svi su bili poimence naznačeni. 21 I tamo, na reci Avi, sam proglašio post, da bismo se ponizili pred našim Bogom i tražili Ferežana, Jevuseja, Amonaca, Moavaca, Egipćana od njega srećan put za nas, našu decu i svu našu imovinu. 22 Bila me je sramota da od cara tražim vojsku i konjanike da nam pomognu pred našim narodima zemaljskim. U ovom neverstvu su neprijateljima na putu. Jer, rekli smo caru: „Ruka prednjačili glavari i dostojanstvenici.“ 23 A ja, čim našeg Boga je blagonaklona svima koji ga traže, sam čuo za ovu stvar, razderao sam svoju odeću i a njegova sila i njegov gnev su nad svima koji ga plašt, čupao kosu sa glave i brade, pa sam seo ostavljuju.“ 24 Tako smo postili i tražili sve to kao skamenjen. 25 Oko mene su se okupili svi koji od našeg Boga, a on nas je uslišio. 26 Odvojio su se bojali od reči Boga Izraelja, zbog neverstva sam dvanaest svešteničkih glavara: Sereviju, povratnika iz zgnanstva, a ja sam sedeо kao Asaviju i desetoricu njihove braće. 27 Izmerio skamenjen sve do večernje žrtve. 28 A tokom sam im srebro, zlato i posude kao prilog za Dom večernje žrtve sam ustao iz svoje poniženosti, pa našeg Boga što su priložili car, njegovi savetnici, sam razderane odeće i plašta, pao na kolena i njegovi dvorani i sav Izraelj koji je bio tamo. 29 Raširio ruke Gospodu, mom Bogu. 30 Rekao sam: Na ruke sam im izmerio šest stotina pedeset „O, moј Bože! Sramota me je i postiđen sam da talanata srebra, stotinu talanata srebrnih posuda bih podigao, o, moј Bože, svoje lice k tebi, jer su i stotinu talanata zlata; 31 dvadeset zlatnih zdela naše krivice narašle preko glave i greh je naš vrednih hiljadu darika i dve dobro uglačane velik do nebesa. 32 Još od vremena naših očeva bronzane posude vredne kao zlato. 33 Rekao sam u grehu smo velikom sve do ovih dana. Zbog im: „Vi ste sveti Gospodu i posude su svete, a naših krivica smo bili dati mi, naši carevi i naši srebro i zlato su dobrovoljni prilozi Gospodu, sveštenici u ruke careva zemaljskih – pod mač, u Bogu vaših otaca. 34 Pazite ih i čuvajte dok ih ne izgnanstvo, za otimačinu i sramotu sve do danas. izmerite pred glavarima sveštenika, Levitima i 35 Onda su oni koji kraj. 36 I careve I posle svega toga što je došlo na nas, zbog zapovesti su predali carevim zapovednicima i naših zlodela i naših velikih greha, ipak si nas, upraviteljima područja preko reke, a oni su se Bože naš, poštедeo više nego što su naše krivice zauzeli i za narod i za Dom Božiji.

9 Kada se sve ovo završilo, pristupili su mi glavari i rekli: „Izraeljski narod, sveštenici i Leviti se nisu odvojili od naroda zemaljskih i njihovih odvratnosti, od Hananaca, Hetita, a njihovih čerki našu imovinu. 10 Uzeli su neke od njihovih čerki za sebe i svoje sinove, pa su pomešali sveti rod sa narodima zemaljskim. U ovom neverstvu su neprljivačima na putu. Jer, rekli smo caru: „Ruka prednjačili glavari i dostojanstvenici.“ 11 A ja, čim našeg Boga je blagonaklona svima koji ga traže, sam čuo za ovu stvar, razderao sam svoju odeću i a njegova sila i njegov gnev su nad svima koji ga plašt, čupao kosu sa glave i brade, pa sam seo ostavljuju.“ 12 Tako smo postili i tražili sve to kao skamenjen. 13 Ne tražite trajni mir i korist sa njima, da biste Izraelj, devedeset šest ovnova, sedamdeset sedam ostali jaki, da biste jeli dobra zemlje i ostavili jaganjaca, dvanaest jaraca za žrtvu za greh – je u nasledstvo svojim sinovima doveka.“ 14 sve to kao svespalnicu Gospodu. 15 I careve I posle svega toga što je došlo na nas, zbog zapovesti su predali carevim zapovednicima i naših zlodela i naših velikih greha, ipak si nas, upraviteljima područja preko reke, a oni su se Bože naš, poštедeo više nego što su naše krivice zaslužile, i dao nam ostatak kao što je ovaj. 16 Zar da uzvratimo kršenjem tvojih zapovesti i orodjavamo se sa narodima ovakvih odvratnosti?

Zar se ne bi razgnevio na nas i dokrajčio nas dok traje ova stvar.“ **15** Samo su Jonatan, sin tako da više ne bude ni ostatka ni preživelih? Asailov i Jazija, sin Tekujev ustali protiv ovog, a **15** O, Gospode, Bože Izrailjev, ti si pravedan jer smo preostali kao ostatak, kao što je danas. Evo nas pred tobom u našim gresima i zbog toga ne možemo da stojimo pred tobom.“

10 I dok se Jezdra molio i dok je plačući priznavao grehe padajući ničice pred Domom Božijim, oko njega se okupilo veliko mnoštvo Izrailjaca – muškaraca, žena i dece. Narod je gorko plakao. **2** Tada se oglasio Sehanije, sin Jehilov, jedan od Elamovih potomaka. Rekao je Jezdri: „Neverno smo činili prema našem Bogu i oženili se tuđinkama iz naroda zemaljskih. Ali sada ima nade za Izrailj u ovome. **3** Zato, hajde da sklopimo savez sa našim Bogom, da otpustimo sve žene i one koje su rođeni od njih. Neka se to uradi po savetu Gospodnjem i onih koji se boje zapovesti našeg Boga, a i prema Zakonu. **4** Ustani, jer je ovo tvoja obaveza, a mi ćemo biti s tobom. Budi jak i deluj!“ **5** Jezdra je tada ustao i zakleo glavare sveštenika, Levita i sav Izrailj da postupe po ovoj odluci. I oni su se zakleli. **6** Ustao je Jezdra ispred Doma Božijeg i prenoćio u sobi Elijasivovog sina Joanana. Ušao je tamo i nije jeo hleb i pio vodu, jer je žalio zbog neverstva povratnika iz izgnanstva. **7** Objavili su proglaš po Judi i Jerusalimu, svem narodu iz izgnanstva da se okupi u Jerusalimu. **8** A svakome ko ne dođe za tri dana, prema odluci glavar i starešina, neka mu se oduzme sva imovina, a on će biti odvojen od zbora povratnika iz izgnanstva. **9** Tako se okupio sav narod iz Jude, Venijamina i Jerusalima za tri dana, devetog meseca, dvadesetog dana u mesecu. Sav narod je posedao na gradskom trgu pred Domom Božijim, drhteći i zbog svega ovog i zbog kiše. **10** Jezdra sveštenik je ustao i rekao im: „Izneverili ste se, ženili ste žene tuđinke da uvećate greh Izraelja. **11** Zato dajte slavu Gospodu, Bogu vaših otaca, i učinite njegovu volju: odvojite se od naroda zemaljskih i od žena tuđinkil!“ **12** Na to se sav zbor oglasio gromkim glasom: „Radićemo po tvojim rečima! **13** Ali, mnogo je naroda i vreme je kiša, pa ne može više da se stoji napolju. A ovaj posao nije za dan ili dva, jer smo u ovome mnogo grešili. **14** Molimo te, neka naši glavari u tome stoje za sav zbor. Neka svi koji su u našim gradovima oženili žene tuđinke dođu u određeno vreme, i sa njima gradske starešine i gradske sudije, sve dok se ne odvrati plamen gneva našeg Boga od nas, sve

dok traže ova stvar.“ **15** Samo su Jonatan, sin Leviti Mesulam i Savetaj su im pomagali. **16** Ali narod iz izgnanstva je tako uradio, a sveštenik Jezdra je za sebe izdvojio ljude, otačke glavare po domovima njihovih predaka, i to svakog od njih poimence. Oni su prvog dana desetog meseca seli da ispitaju ovu stvar. **17** Tako su do prvog dana prvog meseca završili sa svim ljudima koji su se oženili ženama tuđinkama. **18** Tako su neki od sinova sveštenika pronađeni među onima koji su se oženili ženama tuđinkama: od sinova Isusovih, sina Josedekovog i njegove braće: Masija, Eliezer, Jariv i Godolija. **19** Oni su dali ruku da će otpustiti svoje žene, pa su svesni krivice prineli ovna iz stada za svoj greh. **20** Od Imirovih sinova: Hanani i Zevadija; **21** od sinova Harimovih: Masija, Ilija, Semaja, Jehilo i Ozija; **22** od sinova Pashorovih: Elioinaj, Masija, Ismailo, Natanailo, Jozavad i Eleasa. **23** I od Levita: Jozavad, Semaj i Kelaja koji je Kelita, i Petaja, Juda, Eliezer. **24** Od pevača: Elijahiv; od vratara: Salum, Telem i Urija. **25** A od Izraelja, od sinova Farosovih: Ramija, Jezija, Malhije, Mijamin, Eleazar, Malhija i Venaja; **26** Od sinova Elamovih: Matanija, Zaharija, Jehilo, Avdija, Jeremot i Ilij; **27** Od sinova Zatujevih: Elioinaj, Elijahiv, Matanija, Jeremot, Zavad i Aziza; **28** Od sinova Vivajevih: Joanan, Hananija, Zavaj, Atlaj; **29** Od sinova Vanijevih: Mesulam, Maluh, Adaja, Jasuv, Seal i Ramot; **30** Od sinova Fat-Moavovih: Adna, Helal, Venaja, Masija, Matanija, Veseljeilo, Vinuj i Manasija; **31** Od sinova Harimovih: Eliezer, Jesija, Malhija, Semaja i Simeun, **32** Venijamin, Maluh, Semarija; **33** Od sinova Asumovih: Matenaj, Matata, Zavad, Elifelet, Jeremaj, Manasija, Semaj; **34** Od sinova Vanijevih: Madaja, Amram, Uilo, **35** Venaja, Vedeja, Heluj, **36** Vanija, Merimot, Elijahiv, **37** Matanija, Matenaj, Jasav, **38** Vanija, Vinuj, Semaj, **39** Selemija, Natan, Adaja, **40** Mahnadevaj, Sasaj, Saraj, **41** Azareilo, Selemija, Semarija, **42** Salum, Amarija, Josif; **43** od sinova Navavovih: Jeiel, Matatija, Zavad, Zevina, Jadav, Joilo, Venaja. **44** Svi oni su uzeli žene tuđinke, ali su otpustili i te žene i njihove sinove.

Knjiga Nemijina

1 Reči Nemije, Ahalijinog sina. Bio je mesec kislev, dvadesete godine, a ja sam bio u Susanu, u utvrđenju, 2 kada je došao Hanani, jedan od moje braće i ljudi iz Jude. Pitao sam ih o preostalim Jevrejima koji su preživeli izgnanstvo i o Jerusalimu. 3 A oni su mi rekli: „Preostali koji su preživeli izgnanstvo u toj oblasti su u velikoj nevolji i sramoti. Jerusalimski zid je porušen i vrata su mu spaljena u vatri.“ 4 Čim sam čuo ove reči, seo sam, plakao i žalio danima. Postio sam i molio se pred Bogom nebeskim. 5 Rekao sam: „Molim te, Gospode, Bože nebeski, Bože veliki i strašni, koji čuvaš savez i milost onima koji ga vole i onima koji drže njegove zapovesti! 6 Molim te, prigni svoje uho i otvori oči svoje da čuješ molitvu svoga sluge kojom ti se molim danas pred tobom, danju i noću nad narodom Izrailjem, tvojim slugama. Priznajem grehe izrailjskog naroda kojima smo ti grešili, i ja i dom moga oca smo ti zgrešili. 7 Zlo smo ti učinili jer nismo držali zapovesti, ni propise, ni uredbe koje si zapovedio svom sluzi Mojsiju. 8 Molim te, seti se reči koju si zapovedio svom sluzi Mojsiju, kada si rekao: 'Ako me budete izneverili, rasejaću vas među narode; 9 a ako mi se vratite i budete držali moje zapovesti i vršili ih, ako neki budu izgnani na kraj nebesa, odande će ih sabrati i dovešću ih do mesta na kome sam izabrao da u njemu prebiva moje ime.' 10 Oni su tvoje sluge i tvoj narod koji si otkupio snagom svojom velikom i rukom svojom moćnom. 11 Molim te, o, Gospode, neka bude prignuto tvoje uho da čuješ molitvu svoga sluge i molitve svojih slуга koji su voljni da se boje tvog imena. Molim te, daj danas uspeh svom sluzi; daj mu milosrđe pred ovim čovekom!“ A ja sam bio carev peharnik.

2 Bilo je to meseca nisana dvadesete godine cara Artakserksa. Pred njim je bilo vino i ja sam uezeo to vino i dao ga caru. I nikada ranije nisam bio tužan pred njim. 2 Car mi reče: „Zašto ti je lice tužno? Da nisi bolestan? To nije ništa nego neka tuga srca.“ A ja sam se jako uplašio 3 i rekao caru: „Neka je car živ doveka! Kako da mi lice ne bude žalosno kada je opustošen grad gde su grobovi mojih predaka, a vrata su mu ognjem spaljena?“ 4 Reče mi car: „Dakle, šta želiš?“ A ja sam se pomolio Bogu nebeskom 5 i odgovorio caru: „Ako car nađe za dobro i ako mu je po volji

tvoj sluga pred tobom, onda me pošalji u Judu, u grad gde su grobovi mojih predaka i ja će da ga obnovim.“ 6 Car me je – dok je carica sedela pored njega – pitao: „Dokle će biti na putu i kada ćeš da se vratiš?“ Caru je to bilo po volji, pa me je poslao, a ja sam mu rekao za vreme. 7 Još sam kazao caru: „Ako je caru po volji, neka mi da pisma za upravitelje područja preko reke, kako bi me pustili da prođem dok ne dođem u Judu. 8 I pismo za Asafu, čuvara careve šume, da bi mi dao drva, kako bi se napravile grede za vrata utvrđenja, koje pripada Domu, za gradski zid i za kuću u kojoj će biti.“ Car mi ih je dao jer je dobra ruka moga Boga bila nada mnom. 9 Tako sam otišao upraviteljima područja preko reke i dao im careva pisma. Car je još sa mnom poslao vojne zapovednike i konjanike. 10 Ali kada su to čuli Sanavalat Oronjanin i Tovija, sluga Amonac, bilo im je veoma mrsko što je došao neko da traži dobro za izrailjski narod. 11 Došao sam u Jerusalim i bio тамо tri dana. 12 Ustao sam noću, ja i nekolicina ljudi sa mnom, ali nikome nisam kazao što mi je moj Bog stavio u srce da uradim za Jerusalim. A od životinja ništa nije bilo uz mene osim živinčeta na kome sam jahao. 13 Izašao sam na Dolinska vrata, noću, naspram Zmajevog izvora i Gnojnih vrata. Proveravao sam zidove Jerusalima. Bili su porušeni, a njegova vrata spaljena ognjem. 14 Prošao sam do Izvorskih vrata i do Carevog jezera, ali тамо nije bilo mesta da prođe živinče ispod mene. 15 Penjaо sam se uz potok, noću, i proveravao zid, a onda sam se okrenuo nazad ka Dolinskim vratima i vratio se. 16 Dostojanstvenici nisu znali gde sam otišao i što sam radio. Naime, nikog od Jevreja, sveštenika, glavarja i dostojanstvenika, koji su radili na poduhvatu, nisam obavestio do sada. 17 I tada sam im kazao: „Vi vidite nevolju u kojoj smo: da je Jerusalim opustošen, da su mu vrata ognjem spalili. Dodjite, hajde da obnovimo jerusalimski zid i ne budemo opet na sramotu!“ 18 Ispričao sam im o dobroj ruci moga Boga, koja je bila nada mnom, o carevim rečima koje mi je rekao. A oni su rekli: „Ustanimo i zidajmo!“ Tako su se ohrabrili za dobro delo. 19 Ali to su čuli Sanavalat Oronjanin, Tovija, sluga Amonac i Gisem Arapin, rugali su nam se i gledali nas s prezicom. Kazali su: „Šta je to što radite? Bunite li se protiv cara?“ 20 Ja sam im uzvratio i kazao im: „Bog nebeski će nam dati da uspemo. I mi, njegove sluge, čemo ustati i zidati. A vama ne pripada ni deo ni pravo ni spomen u Jerusalimu.“

3 Tada je ustao Prvosveštenik Elijasiv sa svojom glavar Mispe, popravljao drugi izmereni deo braćom sveštenicima, pa su obnovili Ovčija naspram uspona ka oružarnici na uglu. **20** Iza vrata. Posvetili su ih i postavili im krila. A njega je Zavajev sin, Varuh, sa žarom popravljao posvetili su ih do kule Meje i do kule Ananilove. drugi izmereni deo od ugla do ulaza u kuću **2** Pored njega su zidali ljudi iz Jerihona, a pored Prvosveštenika Elijasiva. **21** Iza njega je Merimot, njega je zidao i Imrijev sin Zahur. **3** Riblja vrata sin Akosovog sina Urije popravljao drugi izmereni su popravljali Asenajini sinovi. Napravili su deo od ulaza Elijasivove kuće do kraja njegove grede za njih, postavili im njihova krila, brave i kuće. **22** Iza njega su popravljali sveštenici, prevornice. **4** Pored njih je popravljao Merimot, ljudi iz ravnice. **23** Iza njih su Venijamin i Asuv sin Akosovog sina Urije; do njega je popravljao popravljali pred svojim kućama, a iza njih je uz Mesulam, sin Mesizaveilovog sina Varahije; do svoju kuću popravljao Azarija, sin Ananijevog njega je popravljao Vanin sin Sadok; **5** do sina Masije. **24** Iza njih je Inadadov sin Vinuj njega su popravljali Tekujani, ali njihovi moćnici popravljao drugi izmereni deo od Azarijine kuće nisu hteli da podupru rad svojih gospodara. do ugla i do krivine. **25** Uzajev sin Falal je **6** Stara vrata su popravljali Fesejin sin Jodaj i popravljao naspram ugla i kule koja se uzdiže kod Vesodijin sin Mesulam. Napravili su grede za njih gornjeg carevog doma, kod dvorišta za stražu. i postavili im njihova krila, brave i prevornice. **7** Iza njega Farosov sin Fedaja. **26** Hramskе sluge Pored njih su popravljali Melatija Gavaonjanin i su još boravile u Ofilu naspram Vodenih vrata, Jadon Meronoćanin, ljudi iz Gavaona i iz Mispe, na istoku i do uzdignute kule. **27** Iza njih su pod vlašću upravitelja područja preko reke. stanovnici Tekuje popravljali drugi izmereni **8** Pored njih je popravljao Arahijin sin Ozilo, deo naspram velike uzdignute kule do ofilskog jedan od zlatara; a pored njega je popravljao zida. **28** Iznad Konjskih vrata popravljali su Hananija, jedan od apotekarskih sinova. Oni su sveštenici, svaki ispred svoje kuće. **29** Iza njih, obnovili Jerusalim do Širokog zida. **9** Pored njih pred svojom kućom je popravljao Imirov sin je popravljao Orov sin Refaja, glavar polovine Sadok; iza njega je popravljao Sehanijev sin jerusalimske oblasti. **10** Pored njega je, pred Semaja, čuvar istočnih vrata. **30** Iza njega su drugi svojom kućom, popravljao Arumafov sin Jedaja, izmereni deo popravljali Selemijin sin Hanani i a pored njega Asavnijin sin Hatuš. **11** Drugi Salafov šesti sin Anun. Iza njih je pred svojom izmereni deo i kulu kod peći su popravljali odajom popravljao Varahijin sin Mesulam **31** Iza Harimov sin Malhija i Fat-Moavov sin Asuv. njega je popravljao Malhija, zlatarev sin, sve do **12** Pored njih su popravljali Loisov sin Salum, kuće hramskih slugu i trgovaca, do Tamničkih glavar polovine jerusalimske oblasti, on i njegove vrata i gornje sobe na uglu. **32** Između gornje cerke. **13** Dolinska vrata je popravljao Anun sa sobe na uglu i Ovčijih vrata su popravljali zlatari stanovnicima Zanoja. Popravili su ih i stavili i trgovci.

im krila, brave i prevornice; sazidali su hiljadu lakata zida do Gnojnih vrata. **14** Gnojna vrata je popravljao Rihavov sin Malhija, glavar oblasti Vet-Kerem. Popravio ih je i stavio im krila, brave i prevornice. **15** Izvorska vrata je popravljao Hol-Ozinov sin Šalun, glavar oblasti Mispa. Popravio ih je, pokrio ih i stavio im njihova krila, brave i prevornice. Popravio je i zid siloamskog jezera kraj carskog vrta do stepenica koje se spuštaju iz Davidovog grada. **16** Iza njega je Azukov sin Nemija, glavar polovine oblasti Vet-Sur, popravljao ispred Davidovih grobnica do veštačkog jezera i do kuće junaka. **17** Iza njega su popravljali Leviti: Vanijev sin Reum i pored njega je, a svoju oblast popravljao Asavija, glavar polovine oblasti Keila. **18** Iza njih su popravljala njihova braća: Inadadov sin Vavaj, glavar polovine oblasti Keila. **19** Pored njega je Isusov sin Ezer,

4 A kada je Sanavalat čuo da obnavljamo zid, plamteo je od besa i jako se razgnevio, pa se rugao Jevrejima. **2** Rekao je ispred svoje braće i samarijske vojske: „Šta to rade ti jadni Jevreji? Hoće li da ga obnove? Hoće li da šrtviju? Hoće li da završe za dan? Hoće li da ožive to kamenje iz gomile ruševina i onog što je spaljeno?“ **3** A Tovija Amonac, koji je stajao kraj njega, reče: „Pa na to što oni zidaju da se i lisica popne, srušiće zid od njihovog kamenja!“ **4**, „Čuj, o, Bože naš, kako nas preziru! Uzvrati im njihovu sramotu na njihovu glavu i daj im da budu plen u zemlji ropolstva. **5** Ne pokrivaj njihovu krivicu i neka im gresi njihovi pred tobom ne budu izbrisani, jer su te gnevili pred graditeljima.“ **6** I mi smo gradili zid i on je bio sastavljen do polovine, jer je narod imao srce za posao. **7** A kada su

Sanavalat, Tovija, Arapi, Amonci i Azoćani čuli da jedemo i preživimo.“ **3** Neki su govorili: da obnova jerusalimskog zida napreduje, da su „Založimo svoje njive, svoje vinograde i svoje njegovi provaljeni delovi počeli da se zatvaraju, kuće da nabavimo žita za vreme gladi.“ **4** Neki silno su se razgnevili. **8** Svi su skovali zaveru su govorili: „Zbog carskog danka smo pozajmili da zajedno zarate protiv Jerusalima i naprave novac za naše njive i naše vinograde. **5** A naše nam pometnju. **9** Ali mi smo se pomolili našem je telo kao telo naših sunarodnika i naša deca Bogu i postavili smo danonoćne straže zbog njih, kao njihova deca. A evo, potčinili smo naše **10** Ipak, Jevreji su govorili: „Klonula je snaga sinove i naše cerke kao roblje. Neke naše cerke nosačima, ruševina je previše, a mi nismo u su odvedene u okovima, a u našim rukama stanju da obnovimo zid!“ **11** Još su naši zlotvori više nema snage, jer naše njive i vinogradi govorili: „Neće ni znati, neće ni videti dok ne naši pripadaju drugima.“ **6** Planuo sam od banemo među njih, pobijemo ih i okončamo im ljutnje kada sam čuo njihove optužbe i sve te posao!“ **12** I dogodilo se da su došli Jevreji koji reči. **7** Odlučio sam u srcu da ukorim glavare i žive pored njih, pa su nam deset puta dojavili: dostojanstvenike. Rekao sam im: „Svaki od vas „Dolaze na vas iz svih mesta u koja čete se vratiti svome bratu pozajmljuje zelenički!“ Zato sam k nama!“ **13** A ja sam na najnižim položajima, iza protiv njih sazvao veliki zbor. **8** Obratio sam im zida i na otvorenim mestima, rasporedio ljudе se: „Otkupili smo, koliko smo mogli, našu braću po porodicama. Postavio sam ih sa mačevima, Jevreje koji su morali da se prodaju narodima, kopljima i lukovima. **14** Kada sam sve pogledao, A vi prodajete svoju braću! I to još ih nama ustao sam i rekao glavarima, dostojanstvenicima prodajete!“ A oni su samo čutali i ni reći nisu i ostalom narodu: „Ne plašite ih se! Setite se naši. **9** Kazao sam: „Nije dobro to što radite. Gospoda, velikog i strašnog i borite se za svoju Zar ne bi trebalo da živite u strahu pred našim braću i svoje sinove, za svoje cerke, svoje žene i Bogom, da nas ne bude sramota pred narodima svoje domove.“ **15** A kada su čuli naši zlotvori, da naših neprijatelja? **10** Ja i moja braća i moje sluge smo saznali, Bog im je osjetio namere i svi smo smo im pozajmljivali novac i žito. Ali, molim se vratili na zid i svako na svoj posao. **16** Od tog vas, ostavimo se ovog zelenašenja! **11** Molim dana polovina mojih mladića su radili posao, a vas, još danas im vratite njihove njive i njihove polovina je držala kopljа, štitove, lukove i oklope. vinograde, njihove maslinjake i njihove kuće i A glavari su stajali iza sveg Judinog doma. **17** Oni otpišite kamate na žito, mlado vino i ulje što ste koji su obnavljali zid, oni koji su nosili teret i im pozajmili.“ **12** Odgovorili su: „Vratićemo to i koji su tovarili, jednom su rukom radili posao, a nećemo im tražiti ništa. Uradićemo kako kažeš.“ drugom držali oružje. **18** Svaki je graditelj imao A ja sam okupio sveštenike i zavetovao ih da svoj mač, pripasan uz bok, i tako je gradio. A postupe po ovom dogovoru. **13** Još sam otresao pored mene je stajao čovek koji je duvao u rog, svoj ogrtač uz reči: „Ovako neka Bog svakog ko se **19** Rekao sam glavarima, dostojanstvenicima i ne bude držao ovog dogovora otrese od njegove ostalom narodu: „Mnogo je posla, razvučen je, kuće i njegovog imanja. Tako neka bude otresen a mi smo na zidu raštrkani i daleko jedan od i prazan.“ Sav je zbor rekao „amin“ i slavili su drugoga. **20** Tamo gde čujete zvuk roga, tamo se Gospoda. A narod je postupio prema dogovoru. **14** oko nas i okupite. Bog naš će se boriti za nas!“ **21** Takođe, od dana kada su me postavili za njihovog Tako smo radili posao, a polovina njih je držala upravitelja u Judi, od dvadesete do trideset druge kopljа od rane zore do izlaska zvezda. **22** U to godine cara Artakserksa, dvanaest godina, ni sam vreme još kazao narodu: „Neka svako od moja braća ni ja nismo jeli upraviteljski hleb. **15** vas sa svojim slugom spava usred Jerusalima, Raniji upravitelji, oni koji su bili pre mene, stavili da bi nam noću stražarili, a danju radili.“ **23** Jer su težak jaram na narod. Naime, pored četrdeset ni ja – moja braća, moje sluge, stražari koji su srebrnih šekela, uzimali su im hranu i vino. A i me pratili – nijedan nismo skidal svoje oružje i njihove su sluge vladale nad narodom, ali ja to odeću, osim kada smo je prali.

5 U to vreme su neki ljudi i njihove žene pokrenuli velike optužbe protiv svoje braće Jevreja. **2** Neki su govorili: „Nas, naših sinova i naših cerki je mnogo! Hajde da nabavimo žita

nism radio iz bogobojsnosti. **16** Takođe, za rad na ovom zidu, koji sam obnovio, nismo stekli nikakvo imanje. I sve moje sluge su bile tamo okupljene na poslu. **17** Za mojim stolom su bili Jevreji i dostojanstvenici, njih stotinu pedeset, kao i oni oko nas, oni koji su nam došli iz drugih

naroda. **18** Svaki dan je spremjan jedan vo, šest pokunjili. Jer, znali su da je ovaj posao urađen uz odabranih ovaca i živina. To su oni spremali za pomoć našeg Boga. **17** Takođe, tih su dana mnogi mene. A svakih deset dana su dodavali razne Judini glavari slali pisma Toviji, a od Tovije su sorte vina u izobilju. Ali ja nisam tražio svu pisma dolazila njima, **18** jer su se mnogi u Judi s tu hrana za upravitelja, jer sam video da je na njim povezali zakletvom. Naime, on je bio zet ovom narodu bila teška služba. **19** Seti me se, o, Arahovom sinu Sehaniji, a njegov sin Joanan moj Bože, zbog svega dobra što sam učinio ovom narodu!

6 A kada su čuli Sanavalat, Tovija, Gisem Arapin i ostatak naših neprijatelja da sam obnovio

zid i da u njemu nije ostala ni pukotina – iako do tada još nisam bio stavio krila na vrata – **2** Sanavalat i Gisem su mi poslali poruku: „Dodi i Leviti; **2** postavio sam nad Jerusalimom svog da se sretnemo u Kefiru, u Onanovojoj dolini.“ A brata Hanani i zapovednika utvrđenja Hananiju. nameravali su da mi nanesu zlo. **3** Ja sam im Jer, on je bio čovek od poverenja i bogobojazniji poslao glasnike i poručio: „U velikom sam poslu i od mnogih drugih. **3** Rekao sam im: „Neka se ne ne mogu da sidem. Zašto da stane posao kada ga otvaraju vrata Jerusalima dok sunce ne ogreje. A ostavim i sidem k vama?“ **4** Četiri puta su mi slali istu poruku, a ja sam im uzvraćao istim rečima. **5** Tada mi je Sanavalat i peti put poslao istu poruku po svom sluzi, a u njegovoj ruci je bilo obnavljaš zid, da će biti njihov car. **6** U njemu je pisalo: „Pročulo se među narodima, a i Gisem kaže da ti i Jevreji nameravate da se pobunite. Priča se da zato Bog mi je stavio na srce pa sam okupio glavare, obnavljaš zid, da će biti njihov car. **7** I proroke si postavio da u Jerusalimu objavljuju o tebi: Tako sam pronašao rodoslovnu knjigu onih koji 'Car je u Judi!' Sada će i car čuti za to. Zato dođi u koje su izgnani, oni koje je Navuhodonosor, govoriš! Ti to izmišlaš iz srca.“ **9** Naime, svi oni su hteli da nas preplaše, jer su govorili: „Klonuće im ruke od posla koji se neće završiti!“ **10** Tako sam otisao do Azarijom, Remijom, Namanijem, Mardohejem, kuće Semaje, sina Metaveilovog sina Dalaje. Jer, Vilsanom, Misparetom, Vigvajom, Neumom i on se zatvorio i poručio: „Hajde da se sretnemo Vanom. Ovo je popis ljudi iz Izrailja: **8** Farosovih u Domu Božijem, usred Doma i da mu zatvorimo potomaka: dve hiljade stotinu sedamdeset dva; **9** vrata. Jer će doći da te ubiju, noću će doći da te ubiju!“ **11** Odgovorio sam mu: „Zar da beži shvatilo: gle, nije ga Bog poslao! Za proroštvo Elamovih potomaka: hiljadu dve stotine pedeset koje mi je prorekao podmitili su ga Sanavalat i Tovija. **13** A podmitili su ga da bih se preplašio, četrdeset pet; **14** Zahajevih potomaka: sedam da bih postupio onako i sagrešio, da bi mi ocrnili stotina šezdeset; **15** Vinujevih potomaka: šestime i narugali mi se. **16** Seti se, o, moj Bože, stotina četrdeset osam; **17** Vivajevih potomaka: Tovije i Sanavalata po ovim njihovim delima, kao šest stotina dvadeset osam; **18** Azgadovih i proročice Noadije i svih ostalih proroka koji su me zastrašivali. **19** Tako je zid bio dovršen za Adonikamovih potomaka: šest stotina šezdeset pedeset dva dana, dvadeset petog dana meseca sedam; **20** Vigvajevih potomaka: dve hiljade elula. **21** Čuli su za to svi naši neprijatelji i uplašili se sedam; **22** Adinovih potomaka: šest su se narodi koji su bili oko nas, pa su se jako delima, a moje su reči dojavljivali njemu. A Tovija je oženio čerku Varahijinog sina Mesulama. **19** Još su preda mnom govorili o njegovim dobrim delima, a moje su reči dojavljivali njemu. A Tovija je slao pisma da bi me zastrašio.

Jezeijke: devedeset osam; **22** Asumovih potomaka: Tel-Arise, Heruva, Adona i Imira, a nisu mogli tri stotine dvadeset osam; **23** Visajevih potomaka: da potvrde iz kojeg očinskog doma su i oni i tri stotine dvadeset četiri; **24** Potomaka Arifovih: njihovi potomci, i da li su Izrailjci: **62** Dalajini stotinu dvanaest; **25** Gavaonovih potomaka: potomci, Tovijini potomci, Nekodini potomci, devedeset pet; **26** Ljudi iz Vitlejema i Netofata: njih šest stotina četrdeset dva. **63** Potomci stotinu osamdeset osam; **27** Ljudi iz Anatota: sveštenika: Avajini potomci, Akosovi potomci, stotinu dvadeset osam; **28** Ljudi iz Vet-Aznaveta: potomci Varzelaja koji se oženio jednom od četrdeset dva; **29** Kirijat-Jarimovih, Kefirinih, čerki Varzelaja Galađanina i nazvao se njihovim Virotovih potomaka: sedam stotina četrdeset tri; imenom; **64** Oni su tražili svoje rodoslovne zapise, **30** Raminih i Gavajinih potomaka: šest stotina ali nisu mogli da se pronađu. Zato su kao nečisti dvadeset jedan; **31** Ljudi iz Mihmasa: stotinu bili odstranjeni iz sveštenstva. **65** Tirsata im dvadeset dva; **32** Ljudi iz Vetylja i Gaja: stotinu je rekao da ne jedu od najsvetije hrane dok dvadeset tri; **33** Ljudi iz drugog Navava: pedeset ne služi sveštenik sa Urimom i Tumimom. **66** dva; **34** Potomaka drugog Elama: hiljadu dve Cela zajednica je ukupno brojila četrdeset dve stotine pedeset četiri; **35** Harimovih potomaka: hiljade tri stotine šezdeset, **67** ne računajući tri stotine dvadeset; **36** Ljudi iz Jerihona: tri sluge i sluškinje, njih sedam hiljada tri stotine stotine četrdeset pet; **37** Lodovih, Adidovih, trideset sedam, i s njima dve stotine četrdeset Onanovih potomaka: sedam stotina dvadeset pet pevača i pevačica. **68** Imali su četiri stotine jedan; **38** Ljudi iz Senaje: tri hiljade devet stotina trideset pet kamila, **69** šest hiljada sedam stotina trideset. **39** Sveštenici: Jedajinih potomaka, dvadeset magaraca. **70** Neki su glavari otačkih iz Isusovog doma: devetstvo sedamdeset tri; domova priložili za delo. Tirsata je dao u riznicu **40** Imitrovih potomaka: hiljadu pedeset dva; hiljadu zlatnih drahmi, pedeset posuda i pet **41** Pashorovih potomaka: hiljadu dve stotine stotina trideset svešteničkih odora. **71** Neki četrdeset sedam; **42** Harimovih potomaka: hiljadu su glavari otačkih domova priložili u riznicu sedamnaest. **43** Leviti: Isusovih potomaka od za delo dvadeset hiljada zlatnih drahmi i dve Kad mila i od potomaka Ovadijinih: sedamdeset hiljade dve stotine srebrnih mina. **72** Ostali četiri. **44** Pevači: Asafovih potomaka: stotinu narod je dao dvadeset hiljada zlatnih drahmi, četrdeset osam. **45** Vratari: Salumovih potomaka, dve hiljade srebrnih mina i šezdeset sedam odora Atirovih potomaka, Talmonovih potomaka, za sveštenike. **73** Tako su se nastanili sveštenici i Akuvovih potomaka, Atitinh potomaka i Leviti, vratari, pevači, neki od naroda, hramske Sovajevih potomaka ukupno: stotinu trideset sluge i sav Izrailj u svojim gradovima. A kada je osam. **46** Hramske sluge: Sišovi potomci, Asufovi došao sedmi mesec, sav je izrailjski narod bio u potomci, Tavaotovi potomci; **47** Kirosovi potomci, svojim gradovima.

Sijini potomci, Fadonovi potomci; **48** Levanovi

potomci, Agavini potomci, Salmejevi potomci;

49 Ananovi potomci; Gidilovi potomci, Garovi

potomci; **50** Reajini potomci; Resini potomci,

Nekodini potomci; **51** Gazamovi potomci;

Uzini potomci, Fesejevi potomci; **52** Visajevi

potomci, Meunimovi potomci, Nefusesimovi

potomci; **53** Vakvukovi potomci, Akufovi

potomci, Arurovi potomci; **54** Vaslitovi potomci,

Meidinjihovi potomci, Arsinihovi potomci; **55**

Varkosovi potomci, Siserini potomci, Tamini

potomci; **56** Nesijini potomci, Atifini potomci. **57**

Solomonove sluge: Sotajevi potomci, Soferetovi

potomci, Feridini potomci; **58** Jalini potomci,

Darkonovi potomci, Gidilovi potomci; **59** Sefatijini

potomci, Atilovi potomci, potomci Fohereta od

Sevojima, Amonovi potomci; **60** Hramskih sluga i

Solomonovih sluga ukupno tri stotine devedeset

dva. **61** Ovo su oni koji su došli iz Tel-Meleha,

8 Sav narod se složno okupio na trgu ispred Vodenih vrata. Rekli su Jezdri, znalcu Svetog

pisma, da doneće knjigu Mojsijevog Zakona koji je Gospod zapovedio Izrailju. **2** Sveštenik Jezdra

je doneo Zakon pred zbor, pred muškarce, žene i sve koji su razumeli, da čuju tog prvog dana

sedmog meseca. **3** Čitao ga je naglas na trgu ispred Vodenih vrata, pred muškarcima, ženama

i onima koji su mogli da razumeju, od jutra do podneva. A sav narod je pažljivo slušao knjigu

Zakona. **4** Jezdra, znalač Svetog pisma, je stajao na drvenom postolju koje su napravili za ovu

svrhu. Pored njega je stajao Matatija, Sema, Anaja, Urija, Helkija, Masija sa desne strane. Sa

leve strane je stajao Fedaja, Misailo, Malhija, Asum, Asvadana, Zaharija i Mesulam. **5** Tada je

Jezdra pred očima sveg naroda otvorio knjigu – jer je i bio iznad svih – a kada ju je otvorio, sav

narod je ustao. **6** Blagoslovio je Jezdra Gospoda, i krivice svojih predaka. **3** Stajali su na svom Boga velikog, a sav narod je uzvratio – „Amin! mestu i naglas čitali knjigu Zakona Gospoda, Amin!“ – i podižući ruke pognuli su glave i Boga svoga, četvrtinu dana. Četvrtinu dana su poklonili se Gospodu licem do zemlje. **7** A Isus, se ispovedali i klanjali Gospodu, Bogu svome. Vanija, Serevija, Jamin, Akuv, Savetaj, Odija, **4** Tada su na postolje stali Leviti: Isus, Vanija, Masija, Kelita. Azarija, Jozavad, Anan, Felaja i Kadmiло, Sevanija, Vunije, Serevija, Vanija i Leviti su poučavali narod Zakonu, dok je narod Henanije. Zaplakali su iz svec glasa Gospodu, stajao na svom mestu. **8** Naglas su čitali knjigu svom Bogu. **5** A Leviti Isus, Kadmiло, Vanija, Božijeg Zakona i objašnjavali, davali smisao, pa Asavnija, Serevija, Odija, Sevanija i Petaja su su razumeli čitanje. **9** Tada Nemija – a on je rekli: „Ustanite i blagosiljajte Gospoda, svog bio Tirsata – i Jezdra sveštenik, znalač Svetog Boga, od veka do veka!“ „Neka je blagosloveno pisma, i Leviti koji su poučavali narod, rekoše tvoje slavno ime, neka je užvišeno nad svakim svem narodu: „Ovaj dan je svet Gospodu, vašem blagoslovom i hvalom! **6** Jer ti si Gospod, ti Bogu. Zato ne tugujte i ne plačite.“ Jer je sav jedini. Ti si stvorio nebesa i nebo nad nebesima narod plakao kada je čuo reči Zakona. **10** I ovo sa svom vojskom njihovom; i zemlju i sve što je im je rekao: „Idite i jedite masnu hranu i pijte na njoj; i mora i sve što je u njima. Ti daješ život slatka pića, pa deo pošaljite onima kojima ništa svima njima i vojska ti se nebeska klanja! **7** Ti si, nije spremljeno. Jer, ovaj dan je svet našem Gospode, Bog koji je izabrao Avrama, izveo ga iz Gospodu. I ne budite ožalošćeni, jer je radost Ura Haldejskog i nazvao ga Avraham. **8** Našao si Gospodnja naša tvrđava!“ **11** A Leviti su utišavali da mu je srce verno pred tobom, pa si sa njim sav narod. Govorili su: „Tiš! Pa ovaj je dan sklopio savez, da mu daš zemlju Hananaca, Hetita, svet! Ne budite žalosni.“ **12** Narod je otiašao Amorejaca, Ferežana, Jevusejaca i Gergešana, da jede i pije, da pošalje deo hrane, da slavi, njemu i njegovom potomstvu. I ispunio si svoje jer su razumeli reči koje su im obznanjene. **13** reči jer si pravedan! **9** Video si nevolju naših Sutradan su se glavari otačkih domova svec predaka u Egiptu, čuo si im vapaj kod Crvenog naroda, sveštenici i Leviti okupili kod Jezdre, mora; **10** Učinio si znakove i čudesa nad faronom, znalač Svetog pisma, da proniknu u reči Zakona. nad svim njegovim slugama i čitavim narodom **14** Otkrili su da je u Zakonu, koji je Gospod njegove zemlje, jer si znao da su bahato postupili dao Mojsijevom rukom, zapisano da izrailski prema njima. Tako si stekao sebi ime, baš kakvo narod boravi u senicama na praznik u sedmom je i danas. **11** Ti si razdelio more pred njima i mesecu; **15** da obznane i razglase po svim svojim prošli su posred mora, po suvom dnu, a njihove gradovima i u Jerusalimu: „Izadite na brdo i si progonitelje bacio u dubine, kao kamen u silne ponesite grane masline, grane divljih maslina, vode! **12** Vodio si ih danju stubom od oblaka, grane mirte, grane palmi, pa granama lisnatih a noću si im stubom od ognja osvetljavao put stabala napravite senice, kako je zapisano.“ **16** kojim su išli. **13** Sišao si na brdo Sinaj i govorio Tako je narod otiašao pa su doneli grane i napravili im sa nebesa; da si im pravedne propise, istinitie za sebe senice: svako na svom krovu, u svojim zakone i dobre uredbe i zapovesti. **14** Obznanio si dvorištima, i u dvorištima Božijeg Doma, na trgu im svoju svetu subotu i dao im zapovesti, uredbe kod Vodenih vrata i na trgu kod Jefremovih vrata. i Zakon preko Mojsija, svoga služe. **15** Dao si im **17** Tako je sav zbor koji se vratio iz izgnanstva hleb sa neba kad su bili gladni i vodu iz stene si napravio senice, pa su boravili u senicama. Jer im doveo kad su bili žedni; još si im rekao da idu Izraeljci nisu tako radili još od vremena Isusa i zaposednu zemlju za koju si se zakleo da ćeš Navina, pa do ovog dana. I bila je velika radost. **18** im je dati. **16** Ali su oni i naši preci bili bahati i Čitao im je svakodnevno naglas iz knjige Božijeg tvrdoglavci i nisu poslušali tvoje zapovesti. **17** Nisu Zakona, od prvog do poslednjeg dana. Tako su slavili praznik sedam dana, a osmog dana je bio hteli da slušaju, nisu zapamtili tvoja čudesa koja si uradio sa njima, nego su tvrdoglavci izabrali svečani sabor, kao što je bilo propisano. vođu da se vrate svom robovanju u Egipt. A ti si Bog koji prašta, milosrdni i milostivi, spor na srdžbu i bogat milosrdem, pa ih nisi napustio **18** ni kada su sebi napravili liveno tele, kad su rekli: 'Ovo je tvoj bog koji te je izveo iz Egipta!', kad su učinili velika bogohuljenja. **19** Ti ih u

9 Dvadeset četvrtog dana istog meseca, izrailski narod se okupio na post u kostreti, posuti prašinom. **2** Naime, potomci Izraelja su se odvojili od tuđinaca, pa su ustali i ispovedili svoje grehe

svom mnogostrukom milosrđu nisi napustio u naše sveštenike, naše proroke, naše pretke i sav pustinji. Stub od oblaka ih nije napustio danju, naš narod još od vremena careva asirskih do da ih vodi putem; a ni stub od ognja, da im današnjih dana. **33** Ti si pravedan u svemu što noću osvetljava put kojim su išli. **20** Dao si im nas je zadesilo. Jer ti si postupao verno, a mi svoj dobri Duh da ih poučava, svoju manu nisi smo postupali opako. **34** Naši carevi, naši glavari, uskratio njihovim ustima, a i vodu si im dao kad naši sveštenici i naši preci nisu izvršavali tvoj su bili žedni. **21** Četrdeset godina si ih zbrinjavao Zakon i nisu marili za tvoje zapovesti i tvoja u pustinji i nisu oskudevali. Odeća im se nije svedočanstva kojima si ih upozoravao. **35** Jer, pocepala i noge im nisu oticale. **22** Dao si im u njihovom carstvu i u twojoj velikoj dobroti carstva i narode, razmestio ih po područjima, koju si im dao, u zemlji velikoj i plodnoj koju a oni su zaposeli zemlju Sihona, zemlju cara si im podastro, nisu ti služili i nisu se odvratili esevonskog i zemlju Oga, cara vasanskog. **23** od svojih zlih dela. **36** A evo nas danas – robovi Njihove si potomke umnožio kao zvezde nebeske smo u zemlji koju si dao našim precima da jedu i doveo ih u zemlju za koju si rekao njihovim njene plodove i sva njena dobra. Mi smo robovi precima da uđu u nju i zaposledu je. **24** I ušli su u njoj! **37** Njen bogati urod pripada carevima njihovi potomci i zaposeli su zemlju, a ti si im koje si nad nama postavio zbog naših greha. Oni pokorio žitelje zemlje, Hanance. Još si im s njima vladaju kako im je volja nad našim telima i nad dao u ruke njihove careve i narode zemaljske, našim stadima, a mi smo u velikoj nevolji! **38** I da rade s njima kako im je volja. **25** Tako su sada, zbog svega ovoga sklapamo pouzdan savez osvojili utvrđenja i plodnu zemlju, zauzeli su i potpisujemo ga, a zapečatice ga naši glavari, kuće prepune svakog dobra, iskopane bunare, naši Leviti i naši sveštenici.“

vinograde, masline, plodonosna stabla – obilje hrane – pa su jeli do mile volje, ugojili se i uživali u twojoj velikoj dobroti. **26** Ali su ti bili neposlušni i buntovni. Bacili su tvoj Zakon iza svojih leđa i ubili twoje proroke koji su ih upozoravali, kako bi ih tebi vratili. Tako su učinili velika bogohuljenja. **27** I ti si ih predao u ruke njihovih zlotvora i oni su im zadavali nevolje. Zato su u vreme svoje nevolje zavapili tebi, a ti si ih čuo sa nebesa i po svom mnogostrukom milosrđu si im dao izbavitelje koji su ih izbavljali iz ruku njihovih zlotvora. **28** Ali tek što bi zavladao mir, opet su pred tobom činili zlo. Ti si ih prepustio rukama njihovih zlotvora pa su oni vladali nad njima. A kada bi ti opet zavapili ti bi ih čuo sa nebesa i izbavljao ih po svom milosrđu mnogo puta. **29** Upozoravao si ih kako bi se vratili tvom Zakonu, ali su bili bahati i nisu poslušali twoje zapovesti i twoje propise. Ogrešili su se o njih, a ko god da ih vrši po njima će steći život. Ali, oni su se tvrdoglavlo okrenuli od tebe, ukrutili vratove i nisu te poslušali. **30** A ti si ih podnosio mnoge godine i upozoravao ih svojim Duhom preko svojih proroka, ali nisu poslušali. Zato si ih predao u ruke naroda zemaljskih. **31** I u svom mnogostrukom milosrđu ih nisi zatro i nisi ih napustio, jer si ti Bog milosrđan i milostiv. **32** Stoga, o, Bože naš, Bože veliki, moćni i strašni, koji čuvaš savez i iskazuješ milost, neka pred tobom ne bude neznačna sva ova nevolja koja je snašla nas, naše careve, naše glavare,

10 Oni koji su zapečatili su bili: Nemija Tirsata, Ahaljin sin. Zatim Sedekija, **2** Soraja, Azarija, Jeremija, **3** Pashor, Amarija, Malhija, **4** Hatuš, Sevanija, Maluh, **5** Harim, Merimot, Ovadija, **6** Danilo, Gineton, Varuh, **7** Mesulam, Avija, Mijamin, **8** Mazija, Vilgaj i Semaja. To su bili sveštenici. **9** Leviti: Isus, Azanjin sin; Vinuj, jedan od Inadadovih sinova, zatim Kadmiло i njegova braća: **10** Sevanija, Odija, Kelita, Felaja, Anan, **11** Miha, Reov, Asavija, **12** Zahur, Serevija, Sevanija, **13** Odija, Vanije i Veninuj. **14** A od narodnih glavara: Faros, Fat-Moav, Elam, Zatuj, Vanija, **15** Vunije, Azgad, Vivaj, **16** Adonija, Vigvaj, Adin, **17** Atir, Jezekija, Azur, **18** Odija, Asum, Visaj, **19** Arif, Anatot, Navaj, **20** Magpija, Mesulam, Ezir, **21** Mesizaveilo, Sadok, Jadva, **22** Felatija, Anan, Anaja, **23** Osija, Hananija, Asuv, **24** Lois, Fileja, Sovik, **25** Reum, Asavana, Masija, **26** Ahija, Anan, Ganan, **27** Maluh, Harim, Vana. **28** „A ostali narod – sveštenici, Leviti, vratari, pevači, hramske sluge, i svako ko se odvojio od naroda zemaljskih ka Božijem Zakonu sa svojim ženama, svojim sinovima i svojim čerkama, i svako ko je znao i razumeo – **29** podržao je svoje sunarodnike i svoje glavare, pa su se obavezali kletvom i zakletvom da će hodati u Božijem Zakonu, koji je dan preko Božijeg sluge Mojsija, da će čuvati i izvršavati zapovesti Gospoda, našeg Boga, i njegove propise i uredbe. **30** Nećemo davati svoje čerke zemaljskim narodima i njihove čerke

nećemo uzimati za naše sinove. **31** I ako neki sin Amarije, sin Sefatije, sin Maleleilov od od zemaljskih naroda budu doneli robu i razno potomaka Faresovih; **5** zatim Masija, sin Varuha, žito za prodaju u subotnji dan, mi je nećemo sin Hol-Ozina, sin Azaje, sin Adaje, sin Jojariva, sin uzimati od njih u subotu, ili na neki sveti dan. Još Zaharije, sin Silonijev; **6** svih Faresovih potomaka čemo se sedme godine odreći obrađivanja zemlje koji su stanovali u Jerusalimu je bilo četiri i zelenštva. **32** Još smo sebi odredili zapovest stotine šezdeset osam sposobnih ljudi. **7** Ovo su da dajemo trećinu šekela godišnje za službu Venijaminovi potomci: Saluj sin Mesulama, sin Doma našeg Boga. **33** I to za poređane hlebove, Joada, sin Fedaje, sin Kolaje, sin Masija, sin Itila, za svakodnevnu žitnu žrtvu, za svakodnevnu sin Isaijin; **8** nakon njega Gava, Salaj, njih devet svespalnicu, za subote, za mladine, za propisane stotina dvadeset osam. **9** A Joilo, Zihrijev sin je praznike, za svete stvari, za žrtve za greh, da se bio njihov nadglednik, dok je Asenujin sin Juda izvrši otkupljenje nad Izrailjem i svim poslovima bio drugi nad gradom. **10** Ovo su sveštenici: Jedaja na Domu našeg Boga. **34** Mi – sveštenici, Leviti i sin Jojarivov, Jakin; **11** Soraja sin Helkije, sin narod – bacili smo žreb za prinos drva koja se Mesulama, sin Sadoka, sin Merajota, sin Ahituvov, donose u Dom našeg Boga; prema našim otačkim starešina Božijeg Doma. **12** Zatim njihova braća domovima na određene praznike, godinu za koja su radila posao u Domu: njih osam stotina godinom, da se pali na žrtveniku Gospoda, našeg dvadeset dva; i Adaja sin Jeroama, sin Felalije, sin Boga, kako je zapisano u Zakonu. **35** Takođe, da Amsija, sin Zaharije, sin Pashora, sin Malhijin. se iz godine u godinu donose prvine sa polja, **13** Njegova braća, glavari otačkih domova, njih prvine od svih plodova svakog stabla u Gospodnji je bilo dve stotine četrdeset dva; i Amasaj sin Dom. **36** Zatim prvorodene od naših sinova i Azareila, sin Azaja, sin Mesilemota, sin Imirov. naše stoke, kako je zapisano u Zakonu; i prvinu **14** A njihova braća, hrabri ratnici, njih stotinu od naših krda i naših stada da čemo donositi u dvadeset osam. Nadglednik nad njima je bio Dom našeg Boga, sveštenicima koji služe u Domu Gedolimov sin Zavdilo. **15** Ovo su Leviti: Semaja našeg Boga. **37** Pored toga: prvinu testa, naše sin Asuva, sin Azrikama, sin Asavije, sin Vunijev; prinose, plodove svakog stabla, mlado vino i **16** i Savetaj i Jozavad, od levitskih glavara, koji ulje čemo donositi sveštenicima za riznice Doma su bili na spoljnim poslovima Božijeg Doma. našeg Boga; i desetak sa naših polja za Levite. A **17** Zatim, Matanija, sin Mihe, sin Zavdijev, sin Leviti sakupljaju desetak u svim gradovima gde Asafov. On je nadgledao otpočinjanje slavljenja obrađujemo polja. **38** Neka sveštenik, Aronov u molitvi; pa Vakvukija, drugi od svoje braće i potomak, bude sa Levitima kada Leviti budu Avda sin Samuje, sin Galala, sin Jedutunov. **18** sakupljali desetak. I neka Leviti odnesu desetak Tako je u svetom gradu bilo ukupno Levita dve od desetka u Dom našeg Boga, u odaje skladišta stotine osamdeset četiri. **19** Ovo su vratari: Akuv, Doma. **39** Jer, u skladišta će donositi Izrailjci i Talmon i njihova braća koja su čuvala vrata, potomci Levita prinose u žitu, mlado vino i ulje. njih stotinu sedamdeset dva. **20** Ostali – Izrailjci, Tamo je posude Svetilišta, sveštenici koji služe, vratari i pevači. Nećemo da zapostavimo Dom i svako na svom nasledstvu. **21** Hramske sluge su našeg Boga!"

11 U Jerusalimu su se nastanili glavari naroda, a ostatak naroda je bacio žreb da bi doveli jednog od desetoro da prebiva u Jerusalimu, u svetom gradu, a ostalih devet u drugim gradovima. **2** Narod je blagoslovio sve ljude koji su se voljno odazvali da stanuju u Jerusalimu. **3** Ovo su glavari oblasti koji su stanovali u Jerusalimu; a u gradovima Jude svako je stanovao na svom posedu, u svojim gradovima: Izrailjci, sveštenici i Leviti, hramske sluge i potomci Solomonovih slugu. **4** U Jerusalimu su stanovali neki od potomaka Jude i neki od potomaka Venijamina. Od potomaka Jude: Ataja sin Ozije, sin Zaharije,

sin Vanija, sin Asavije, sin Matanije, sin Mišin i jedan od Asafovih potomaka, pevača odgovornih za radove na Božnjem Domu. **23** Naime, za njih je onog dana izšla careva zapovest i pouzdana uredba u vezi ove službe. **24** A Mesizaveilov sin Petaja, inače jedan od Zarinih potomaka i sin Jude, je bio careva ruka za sve poslove sa narodom. **25** Tako su se neki Jevreji nastanili po selima sa njihovim poljima. I to u okolnim selima Kirijat-Arve, okolnim selima Devona i selima Jekavseila. **26** Zatim u Jesuji, Moladi i Vetsfeletu; **27** pa u Asar-Sualu i Vir-Saveji sa njenim okolnim selima; **28** u Siklagu i u okolnim selima

Mekone; **29** u En-Rimonu, Saraji, Jarmutu, **30** zida ljudi su potražili Levite iz svih njihovih Zanoji, Odolamu i njegovim okolnim selima; u mesta, da ih dovedu u Jerusalim, da proslave poljima Lahisa, u Azeki i njenim selima. Tako posvećenje u radosti, uz hvale sa pesmom, sa su se naselili od Vir-Saveje do doline Enom. **31** cimbalima, lirama i harfama. **28** Okupili su se Venijaminovi potomci su se nastanili u Gavaji, i sinovi pevača iz ravnice oko Jerusalima, iz u Mihmasu, u Gaju i okolnim selima Vetišta. **32** netofatskih sela; **29** iz Vet-Gilgala i sa polja Zatim u Anatotu, Novu, Ananiji, **33** Asoru, Rami, Gavaje i Azmaveta, jer su pevači za sebe sazidali Gitajmu, **34** Adidu, Sevojimu, Navalatu, **35** Lodu, sela oko Jerusalima. **30** Sveštenici i Leviti su se Onanu i u Dolini rezbara. **36** A neki od Judinih očistili, a očistili su i narod, vrata i zid. **31** Doveo levitskih redova su se nastanili u Venijaminu.

12 Ovo su sveštenici i Leviti koji su došli sa Salatilovim sinom Zorovaveljom i sa Isusom: Soraja, Jeremija, Jezdra, **2** Amarija, Maluh, Hatuš, **3** Sehanije, Reum, Merimot, **4** Ido, Gineto, Avija, **5** Mijamin, Madija, Vilga, **6** Semaja, Jojariv, Jedaja, **7** Saluj, Amok, Helkija, Jedaja. To su bili glavari sveštenika i njihova braća u Isusovo vreme. **8** Ovo su Leviti: Isus, Vinuj, Kadmiло, Serevija, Juda i Matanija koji je sa svojom braćom vodio hvalospeve. **9** Njihova braća, Vakvukija i Unije su na dužnostima stajali nasuprot njih. **10** Isusu se rodio Joakim, Joakimu Elijasiv, a Elijasivu Jodaj; **11** Jodaju se rodio Jonatan, a Jonatanu se rodio Jadva. **12** U Joakimovo vreme su bili sveštenici, glavari otačkih domova: od Sorajinog doma Meraja, od Jeremijinog Hananija; **13** od Jezdrinog Mesulam, od Amarjinog Joanana; **14** od Melihujevog Jonatan, od Sevanjinog Josif, **15** od Harimovog Adna, od Merajtovog Elkaj; **16** od Idovog Zaharija, od Ginetonovog Mesulama; **17** od Avijinog Zihrije, od Minijaminovog i od Moadijinog Filtaj; **18** od Vilžinog Samuja, od Semajinog Jonatan; **19** od Jojarivovog Matenaj, od Jedajinog Ozije; **20** od Salujevog Kalaj, od Amokovog Ever; **21** od Helkijinog Asavija, od Jedajinog Natanailo. **22** Leviti, glavari otačkih domova – u vreme Elijasiva, Jodaja, Joanana i Jadve – bili su popisani baš kao i sveštenici, kada je vladao Darije Persijanac. **23** Levijevi potomci, glavari otačkih domova su bili popisani u Knjizi dnevnika sve do vremena Elijasivovog sina Joanana. **24** A levitski glavari su bili Asavija, Serevija i Isus sin Kadmilov. Njihova braća su stajala nasuprot njih da slave i hvale po zapovesti Davida, čoveka Božijeg, i to straža pored straže. **25** Matanija, Vakvukija, Ovadija, Mesulam, Talmon i Akuv su bili vratari i čuvali su stražu kod skladišta pored vrata. **26** Oni su živelii u vreme Isusovog sina Joakima, sina Josedekovog, za vreme upravitelja Nemije i za vreme Jezdre, sveštenika i znalača Svetog pisma. **27** Za posvećenje jerusalimskog

sam glavare Jude da se popnu na zid i postavio sam dva velika hora slavljenja i povorke, desno po zidu prema Gnojnim vratima. **32** Iza njih je išao Osaja, polovina Judinih glavara; **33** Zatim Azarija, Jezdra i Mesulam; **34** Juda, Venijamin, Semaja i Jeremija. **35** A od sinova sveštenika sa trubama: Jonatanov sin Zaharija, sin Semaje, sin Matanije, sin Miheje, sin Zahura, sin Asafov. **36** I njegova braća Semaja, Azareilo, Milalaj, Gilalaj, Maj, Natanailo, Juda i Hanani sa instrumentima Božijeg čoveka Davida. A Jezdra, znalač Svetog pisma, je išao pred njima. **37** Kod Izvorskih vrata, baš pred njima, popeli su se stepenicama Davidovog grada, zidnim usponom, do Davidovog doma i do Vodenih vrata na istoku. **38** Drugi hor slavljenja sa polovinom povorke je išao suprotno, a ja sam bio pozadi sa polovinom povorke na zidu, iznad kule kod peći i do Širokog zida. **39** Onda iznad Jefremovih vrata, pa iznad Starih vrata i iznad Ribljih vrata; i Ananilove kule i kule Meje do Ovčijih vrata. Stali su kod Tamničkih vrata. **40** Tada su oba hora slavljenja zauzela svoje mesto u Božnjem Domu, baš kao i ja, polovina dostojanstvenika sa mnom, **41** i sveštenici Elijakim, Masija, Minijamin, Miheja, Elioinaj, Zaharija i Hananija sa trubama. **42** Zatim Masija, Semaja, Eleazar, Ozije, Joanana, Malhija, Elam i Ezer. A pevači su pevali glasno pod nadglednikom Jezrajom. **43** Tog dana su žrtvovali mnogo žrtava. Radovali su se jer ih je Bog obradovao velikom radošću, a i žene i deca su se radovali tako da se radost Jerusalima čula nadaleko. **44** Tog dana su određeni ljudi postavljeni nad odajama skladišta za prinose, za prve plodove i za desetine, da sakupljaju u njih sa gradskih polja delove po Zakonu za sveštenike i za Levite. Jer, narod Jude se radovao zbog sveštenika i Levita koji su služili. **45** Održavali su službu njihovog Boga i službu očišćenja, kao i pevači i vratari prema zapovesti Davida i njegovog sina Solomona. **46** Naime, još je od davnina, u vreme Davida i Asafa, bilo glavara pevača i slavopaja i hvalospeva Bogu. **47** Tako je

sav Izrailj u vreme Zorovavelja i u vreme Nemije davao delove pevačima i vratarima, koliko je potrebno za taj dan. Odvajali su posvećeno za Levite, a Leviti su odvajali posvećeno za Aronove potomke.

13 Tog dana bila je narodu čitana Mojsijeva knjiga i u njoj se našlo da je zapisano da se Amonac i Moavac doveka ne primaju u Božiji zbor. **2** Jer nisu izašli u susret izraelskom narodu sa hlebom i vodom. Čak su protiv njih unajmili Valama da ih prokune, ali je naš Bog preokrenuo kletvu u blagoslov. **3** I čim su čuli Zakon odvojili su od Izraelja svaku osobu mešanog porekla. **4** Pre toga je sveštenik Elijasiv, Tovijin rođak, postavljen nad odajama Doma našeg Boga. **5** On je uredio za njega veliku odaju, gde je narod ranije stavljao žrtve, tamjan, posude, desetak u žitu, mladom vinu i ulju; prema zapovesti za Levite, pevače, vratare i prinose za sveštenike. **6** Naime, dok se sve to dešavalo, ja nisam bio u Jerusalimu, jer sam u trideset drugoj godini Artakserksa, cara Vavilona, otišao caru. Nakon nekoliko dana zatražio sam od cara da odsustvujem. **7** A kada sam došao u Jerusalim zapazio sam zlo koje je napravio Elijasiv za Toviju, da je za njega uredio odaju u dvorištu Doma Božijeg. **8** To mi je bilo veoma mrsko pa sam izbacio sve stvari Tovijine kuće van odaje. **9** Tada sam zapovedio i oni su očistili odaje, pa sam ponovo uneo posude Božijeg Doma, žitne žrtve i tamjan. **10** Zapazio sam i da se delovi za Levite nisu davali, pa su sa službe koju su obavljali odbegli i Leviti i pevači, svako na svoju njivu. **11** Zato sam ukorio dostojanstvenike i rekao im: „Zašto je zanemaren Božiji Dom?!”
Zatim sam ih okupio i postavio na njihova mesta. **12** Svi iz Jude su doneli u skladišta desetak u žitu, mladom vinu i ulju. **13** Nad skladištima sam kao nadglednike postavio sveštenika Selemiju i Sadoka, znalca Svetog pisma, i Fedaju kao jednog od Levita. Pored njih je bio Zahurov sin Anana, sin Matanijin. Njih su smatrali pouzdanim i na njima je bilo da razdeljuju svojoj braći. **14** Seti me se, o, moj Bože, zbog ovoga! Ne zaboravi moja dobra koja sam učinio u Domu moga Boga i u njegovim službama! **15** Tih dana video sam u Judi neke kako muljaju grožđe u subotu, neki su skupljali žito, neki ga tovarili na magarce sa vinom, grožđem, smokvama i raznim tovarima. Sve to su donosili u Jerusalim u subotnji dan, a ja sam ih upozoravao što na taj dan prodaju

hranu. **16** A Tirci koji su tu prebivali donosili su ribu i raznovrsnu robu, pa su je prodavali subotom Jevrejima i u Jerusalimu. **17** Zato sam ukorio Judine glavare i rekao im: „Kakvo je to zlo što radite i skrnjavite subotnji dan?! **18** Zar to nisu radili i vaši preci pa je Bog naš doveo na nas i na ovaj grad sve ove nevolje? A vi još rasplamsavate gnev nad Izraeljem skrnaveći subotu.“ **19** Tako, kad se smrklo na vratima Jerusalima pred subotu, zapovedio sam i zatvorili su vrata. Još sam zapovedio da se ne otvaraju dok subota ne prođe. Zatim sam neke od mojih slugu postavio na vrata da ne bi ulazio tovar u subotnji dan. **20** Trgovci i prodavci raznovrsne robe su jednom ili dva puta prenoćili izvan Jerusalima. **21** Upozorio sam ih i rekao im: „Zašto noćite pred zidom? Dići ću ruku na vas ako to ponovo uradite!“ I od tada više nisu dolazili subotom. **22** Još sam rekao Levitima da se posvete i dođu da čuvaju vrata, da se posveti subotnji dan. Seti me se i zbog ovog, o, moj Bože, i sažali se na mene po bogatstvu svoje milosti! **23** Takođe, tih sam dana video Jevreje koji su oženili Azočanke, Amonke i Moavke. **24** Polovina njihove dece su govorila azotski i nisu umela da pričaju judejski, nego jezik ovog ili onog naroda. **25** Ja sam ih korio, prokljinao ih, udarao neke ljude i čupao im kosu. Zavetovao sam ih Bogom: „Ne dajte svoje čerke za njihove sinove i ne uzimajte njihove čerke za svoje sinove i za sebe! **26** Zar nije tako zgrešio Solomon, car Izraelja, a među mnogim narodima nije bilo cara poput njega? Njegov Bog ga je voleo i učinio ga je Bog carem nad svim Izraeljem, ali su i njega na greh navele žene tuđinke. **27** Zar da slušamo o vama kako radite sve to veliko zlo, da radite nevernički prema našem Bogu ženeći se tuđinkama?“ **28** A jedan od sinova Jodaja – koji je sin Provosveštenika Elijasiva – bio je zet Sanavalata Oronjanina i ja sam ga oterao od sebe. **29** Seti ih se, o, moj Bože, zbog skrnavljenja sveštenstva i zaveta sveštenstva i levitstva! **30** Onda sam ih očistio od svega što je tuđe i postavio na dužnosti sveštenike i Levite, svakog na njegov posao, **31** i za prinos u drvima u određeno vreme i za prvine plodova. Seti me se, o, moj Bože, po dobru!

Knjiga o Jestiri

1 Bilo je to u vreme Artakserksa, kada je Artakserks carevao od Indije pa sve do Kuša u stotinu dvadeset sedam oblasti. **2** U to vreme, dok je car Artakserks sedeo na prestolu svog carstva, u dvoru koji je bio u Susanu, **3** treće godine svoje vladavine je priredio gozbu za sve svoje glavare i sve njegove sluge. A zapovednici vojske Persije i Midije, plemići i glavari oblasti su bili pred njim. **4** On im je mnogo dana pokazivao bogatstvo sjaja svog carstva i raskoš slave svoga veličanstva, čak stotinu osamdeset dana. **5** Kada su se ti dani završili, car je priredio za sve ljude koji su se zatekli na dvoru u Susanu – od najvećih do najmanjih – sedmodnevnu gozbu u dvorištu vrta carskog dvora. **6** Bele i ljubičaste zavese su visile na vrpcama od finog platna i od skerleta na srebrnim alkama i mermernim stubovima. Zlatni i srebrni ležajevi bili su na podu od porfira, sedefa, crnog i belog mermera. **7** Pilo se iz zlatnih čaša i drugih različitih posuda. Bilo je obilja carskog vina, onako kako dolikuje carskoj darežljivosti. **8** Ipak, pilo se prema ukazu da niko na to nije bio primoran. Naime, car je naredio svakom nadgledniku svog dvora da postupa po želji svakog ponaosob. **9** Takođe je i carica Astina priredila gozbu za žene u Artakserkovom carskom dvoru. **10** A sedmog dana, kada je vino razgalilo carevo srce, zapovedio je Meumanu, Visati, Arvoni, Vikti, Avakti, Zetaru i Harkasu – sedmorici evnuha koji su služili pred carem Artakserksam – **11** da dovedu caricu Astinu pred cara, sa carskom krunom, da narodu i glavarima pokaže njenu lepotu. Naime, ona je bila veoma lepa. **12** Ali carica Astina je odbila da dođe na carevu zapovest koju su joj preneli evnusi. Na to se car jako razgnevio i u sebi razbuktao od besa. **13** Tada je car upitao mudrace, koji su umeli da razumeju vremena – jer, car je tako postupao. Izložio bi stvar svima koji su poznavali zakon i pravo; **14** onima koji su mu bili bliski: Karseni, Setaru, Admati, Tarsisu, Meresu, Marseni i Memukanu, sedmorici persijskih i midijskih glavara koji su gledali carevo lice i bili najuzvišeniji u carstvu: **15** „Šta zakon nalaže da se uradi sa caricom Astinom zato što nije poslušala zapovest cara Artakserksa koju su joj preneli evnusi?“ **16** Tada je pred carem i glavarima odgovorio Memukan: „Carica Astina nije pogrešila samo protiv cara već i protiv svih

glavara i protiv svega naroda u svim oblastima cara Artakserksa. **17** Naime, caričin slučaj će doći do svih žena i izazvati ih da prezrivo gledaju svoje muževe kada razglase: 'Car Artakserks je naredio da mu pred njega dovedu caricu Astinu, a ona nije došla!' **18** I koliko danas će kneginje Persije i Midije, koje budu čule za caričin slučaj, reći tako svim carevim glavarima. Biće mnogo prezira i gneva. **19** Ako je caru po volji, neka se od njega pošalje carski ukaz i neka se za stalno zapiše u zakone Persije i Midije: carica Astina više neće dolaziti u prisustvo cara Artakserksa, a caričino dostojanstvo car daje drugoj koja je bolja od nje. **20** Carev će se ukaz – koji će on da donese – čuti po svem njegovom carstvu, koje je veliko. I sve će žene da poštaju svoje muževe, od najvećeg do najmanjeg.“ **21** Ovaj savet se dopao caru i glavarima, pa je car postupio prema Memukanovoj reči. **22** Poslao je pisma po svim carskim oblastima, i to svakoj oblasti na njenom pismu i svakom narodu na njegovom jeziku – da svaki čovek bude domaćin svog doma i govoriti jezikom svog naroda.

2 Nakon ovih događaja, kada se utišao bes cara Artakserksa, on se setio Astine, onoga što je uradila i što je bilo odlučeno protiv nje. **2** Tada su carevi mladići, koji su mu služili, rekli: „Neka se potraže za cara devojke, device privlačnog izgleda! **3** Neka car odredi nadgledniku u svim oblastima svog carstva. Neka oni, u Susanu na dvoru, okupe u haremu svaku devojku, lepu i privlačnu devicu i predaju je Igaju, carevom evnuhu i nadgledniku žena, pa neka im obezbedi da se doteruju. **4** Devojka koja se svidi caru neka vlada umesto Astine.“ Ovaj savet je caru bio prihvatljiv pa je tako i uradio. **5** U Susanu, na dvoru, živeo je čovek Jevrejin zvani Mardohej. Bio je sin Jaira, sin Semaja, sin Kisa Venijaminovca **6** koji je bio odveden iz Jerusalima sa grupom izgnanika odvedenom sa Jehonijom, Judinim carem koga je odveo vavilonski car Navuhodonosor. **7** On je odgajao Adasu, to jest Jestiru, čerku njegovog strica, jer nije imala ni oca ni majku. Devojka je bila lepa stasom i izgledom. Nakon smrti oca i majke, Mardoheju je uzeo kod sebe kao čerku. **8** Tada se pročuo carev ukaz i njegova odredba, pa su mnoge devojke bile okupljene na dvoru u Susanu i predane Igaju. I Jestira je odvedena na carev dvor i predana Igaju, carevom nadgledniku žena. **9** Devojka mu se svidela i stekla njegovu

naklonost, a on se revno pobrinuo za njeno doterivanje i njena sledovanja. Dao joj je i sedam probranih pratilja sa carevog dvora, pa je i nju i je i postavio njegovu stolicu iznad svih glavara njene pratile preselio u najbolji deo harema. **10** koji su bili sa njim. **2** Sve careve sluge koje su Jestira nije rekla iz kog je naroda i ko joj je rod, bile na carevim vratima bi klečale i klanjale se jer joj je Mardohej zabranio da to govori. **11** A Amanu. Naime, tako je car zapovedio za njega. Mardohej se dan za danom šetao ispred dvora, Ali Mardohej mu nije klečao i nije mu se klanjao. ispred harema, da sazna za Jestirino stanje i **3** Tada su careve sluge, koje su bile na carevim šta će da bude sa njom. **12** Na svaku devojku bi vratima rekle Mardoheju: „Zašto ne mariš za došao red da ide caru Artakserksu, kada bi se carevu zapovest?“ **4** Dogodilo se da su mu tako završilo njeno ulepšavanje od dvanaest meseci, govorili dan za danom, ali on ih nije slušao. Tako prema odredbi za žene. Naime, toliko je trajalo sujavili Amanu da bi se videlo vredi li Mardohejev vreme njihovog ulepšavanja: šest meseci sa uljem izgovor. Naime, rekao im je da je Jevrejin. **5** I smirne i šest meseci sa balzamovim uljem i Aman je video da Mardohej ne kleči i ne klanja sredstvima za doterivanje žena. **13** A devojka mu se, pa se ispunio besom. **6** Ali pomisao da bi ovako otisla caru: bilo bi joj dano sve što bi ubije samo Mardoheja mu je bila nedovoljna, jer zatražila da sa sobom iz harema ponese na carev su mu otkrili Mardohejevo poreklo. Zato je Aman dvor. **14** Uveče bi ušla, a ujutro bi se vratila u odlučio da istrebi sve Jevreje koji su živeli u drugi harem i bila bi predana Sazgazu, carevom Artakserksovom carstvu, sav Mardohejev narod. evnuhu i nadgledniku inoča. Više nije smela da **7** Prvog meseca, a to je mesec nisan, dvanaeste ide caru osim ako bi mu se svidela i ako bi je godine cara Artakserksa, bacili su pur – to jest car pozvao po imenu. **15** Kada je došao red na žreb – pred Amanom za svaki dan i za svaki Jestiru – čerku Aviheja, strica Mardoheja, koji ju mesec, sve do dvanaestog meseca adara. **8** Tada je uzeo kod sebe kao čerku – da ide caru, nije je Aman rekao caru Artakserksu: „Postoji izvesni zahteva nijednu stvar osim onoga što joj je narod koji se raštrkao i rasejao po narodima odredio Igaj, carev evnuh i nadglednik žena. u svim oblastima tvog carstva. Njihovi zakoni Tako je Jestira osvojila naklonost svih koji su je su drugaćiji od svih naroda i oni ne izvršavaju videli. **16** Jestira je odvedena caru Artakserksu carske zakone. Caru ne odgovara da ih ostavi na njegov carski dvor desetog meseca, to jest na miru. **9** Ako je caru po volji, neka se napiše meseca teveta, sedme godine njegove vladavine. da se istrebe, a ja ču na ruke izvršilaca posla **17** Car je zavoleo Jestiru više od svih drugih da odmerim deset hiljada talanata srebra, da se žena. Stekla je njegovu naklonost i ljubav više od donesu u carevu riznicu!“ **10** Na to je car skinuo svih devica, pa je stavio carsku krunu na njenu pečatni prsten sa svoje ruke i dao ga Amanu, glavu i proglašio je caricom umesto Astine. **18** sinu Amadeta Agageja, zlotvoru Jevreja. **11** Car je Tada je car u Jestirinu čast priedio veliku gozbu rekao Amanu: „Srebro je tvoje, a i narod, pa sa za sve svoje glavare i svoje sluge. Proglasio je njim čini ono što smatraš da je dobro.“ **12** Prvog praznika za oblasti i dao darove kakvi dolikuju meseca trinaestog dana pozvani su carevi pisari. carevoj darežljivosti. **19** Kada su device ponovo Zapisano je sve što je Aman zapovedio carevim bile okupljene, Mardohej je sedeо na carevim zapovednicima, upraviteljima svih oblasti i vratima. **20** Jestira nije rekla ko joj je rod i iz kog glavarima svih naroda, svim oblastima njihovim je naroda, jer joj je Mardohej zabranio. Naime, pismom i svakom narodu njegovim jezikom. Jestira je sve radila po Mardohejevim rečima, kao Zapisano je u ime cara Artakserksa i zapečaćeno kada je kod njega bila odgajana. **21** Tih dana, dok carskim pečatnim prstenom. **13** Poslana su pisma je Mardohej sedeо na carevim vratima, dvojica po glasnicima u sve careve oblasti da se istrebe, carevih evnuha od onih koji čuvaju prag – Vihtan pobiju i unište svi Jevreji – mlado i staro, deca i Tares – su se razgnevili, te nastojali da ubiju i žene – u jednom danu. I to trinaestog dana cara Artakserksa. **22** Ali ta stvar je bila javljena dvanaestog meseca adara, i da im se dobra Mardoheju i on ju je preneo carici Jestiri, a ona, zaplene. **14** Prepis pisma je učinjen zakonom za Jestira, je ispričala caru u Mardohejevo ime. **23** svaku oblast i objavljen svakom narodu kako bi Kada se stvar razotkrila i dokazala, obojica su se pripremili za ovaj dan. **15** Po carevoj zapovesti, bila obešena o drvo, a sve se u carevom prisustvu glasnici su krenuli u žurbi, a zakon je oglašen na zapisalo u Knjigu dnevnika.

dvoru u Susanu. Car i Aman su seli da piju dok je grad Susan bio smeten.

4 Mardohej je saznao šta je sve učinjeno, pa je razdro svoju odeću, navukao kostret i posuo se pepelom. Izašao je nasred grada i plakao glasnim i gorkim jecajem. **2** Ali otišao je samo do carevih vrata jer na careva vrata nije smelo da se uđe u kostreti. **3** U svim oblastima, u mestima gde je dosegla careva reč i njegov zakon, Jevreji su bili u žalosti, postu, plaču i leleku. Mnogi su bili u kostreti i pepelu. **4** Tada su Jestiri došle njene sluškinje i evnusi i to su joj javili. Carica se silno potresla. Poslala je odeću da obuku Mardoheja, da skine kostret, ali on nije htio da je uzme. **5** Jestira je pozvala Ataha, jednog od carevih evnuha koga je on poslao da joj služi, pa mu je naredila za Mardoheja da sazna o čemu se radi i šta se dešava. **6** Atah je otišao kod Mardoheja na gradski trg ispred carevih vrata. **7** I Mardohej mu je preneo sve što ga je zadesilo i koliko će srebra ukupno Aman da odmeri u carevu riznicu da istrebe Jevreje. **8** Dao mu je prepis zapisanog zakona o njihovom istrebljenju, danog u Susanu, da pokaže Jestiri; da je obavesti i naloži joj da ide kod cara i moli ga za milost, da pred njim zastupa svoj narod. **9** Atah se vratio i preneo Jestiri sve Mardohejeve reči. **10** A Jestira je naredila Atahu da prenese Mardoheju: **11**, „Sve careve sluge i narod iz svih carevih oblasti znaju da bi bilo koji muškarac i žena, koji bi došao u unutrašnjost dvora, a nije pozvan, bio ubijen prema jednom njegovom zakonu. Osim ako bi mu car pružio zlatno žezlo i ostavio ga da živi. A ja, evo, nisam pozvana da idem kod cara trideset dana.“ **12** Tako su preneli Mardoheju Jestirine reči. **13** A Mardohej je ovako odgovorio Jestiri: „I ne pomišljaj u svojoj duši da ćeš na carevom dvoru biti sačuvana više od svih Jevreja. **14** Jer, ako začutiš u ovom času, Jevrejima će sa drugog mesta doći pomoći i izbavljenje, a ti i dom tvog oca ēete da nastrandate. A ko zna, možda si baš za vreme poput ovog dospela na mesto carice?“ **15** Jestira je odgovorila Mardoheju: **16**, „Idi i okupi sve Jevreje koje nađeš u Susanu pa postite za mene. Ne jedite i ne pijte tri dana, ni danju ni noću. A i ja i moje sluškinje ēemo da postimo i takva ţu da idem caru, makar i ne bilo po zakonu. Pa ako poginem – poginem.“ **17** Tako je Mardohej otišao i uradio sve kako mu je Jestira naložila.

5 Trećeg dana Jestira se obukla carski i stala u dvorište carskog dvora, ispred dvora, dok je car sedeо na svom carskom prestolu u dvoru naspram ulaza u dvor. **2** Car je tada video caricu Jestiru kako stoji u dvorištu i smilovao se na nju. Car je ispružio ka Jestiri svoje zlatno žezlo koje mu je bilo u ruci, pa je Jestira prišla i dotaknula vrh žezla. **3** Rekao joj je car: „Šta ti je, carice Jestiro? Šta želiš? Daće ti se makar i polovina carstva!“ **4** Jestira mu je odgovorila: „Ako je caru po volji, neka danas dođe car sa Amanom na gozbu koju sam za njega pripremila.“ **5** Car zapovedi: „Požurite Amana da uradi po Jestirinoj reči!“ Tako je car sa Amanom došao na gozbu koju je Jestira pripremila. **6** Kada su na gozbi pili vino, car je upitao Jestiru: „Koja je tvoja molba? Biće ti dano! Šta je to što želiš? Ako je i polovina carstva – neka bude!“ **7** A Jestira mu je odgovorila: „Ovo je moja molba i moja želja: **8** Ako sam našla blagonaklonost pred carem i ako je caru po volji da ispunii moju molbu i učini po mojoj želji, neka dođu car i Aman na gozbu koju ţu za njih da pripremim, i sutra ţu učiniti prema carevoj reči.“ **9** Tog dana je Aman otišao veselog i radosnog srca. Ali kada je Aman video Mardoheja na carevim vratima, da mu ne ustaje i da ne drhti pred njim, Aman se ispunio besom prema Mardoheju. **10** Ali, Aman se suzdržao i otišao svojoj kući. Zatim je poslao po svoje prijatelje i svoju ženu Seresu i okupio ih. **11** Onda im je priпovedao Aman o slavi svog bogatstva, o mnogim svojim sinovima, o svemu čime ga je car unapredio i o tome kako ga je uzvisio nad carskim glavarima i slugama. **12** Takođe je Aman rekao: „Nikog osim mene carica Jestira nije pozvala sa carem na gozbu koju je pripremila. Čak me je i sutra pozvala sa carem. **13** Ali sve to mi ne odgovara dokle god gledam Mardoheja, Jevrejinu, kako sedi na carevim vratima.“ **14** Na to mu je rekla Seresa, njegova žena, i svi njegovi prijatelji: „Neka naprave vešala visoka pedeset lakata, pa ujutru reci caru da na njih obese Mardoheja. Onda veselo idi s carem na gozbu.“ Amanu se svideo savet pa je napravio vešala.

6 Car nije spavao te noći, pa je zapovedio da mu donesu spomen-knjigu, dnevnike, koja je bila pročitana pred njim. **2** I tako se našlo zapisano kako je Mardohej razotkrio dvojicu carevih evnuha i čuvare praga, Vihtana i Taresa, u nameri da ubiju cara Artakserksa. **3** Car

je pitao: „Šta je zbog ovog urađeno u čast i nas prodali kao robe i robinje, ja bih čutala, jer dostojanstvo Mardoheja?“ Odgovorili su carevi mladići, njegove sluge: „Baš ništa nije urađeno je na to rekao carici Jestiru: „Ko je on? Gde je taj za njega.“ 4 Car je upitao – „Ko je u dvorištu?“ – koji je naumio da uradi tako nešto?“ 6 Jestira jer je Aman došao u spoljašnje dvorište carskog dvora da razgovara sa carem o vešanju Mardoheja Aman!“ Aman je bio prestravljen pred carem i na vešala koja je podigao za njega. 5 Careve caricom. 7 Car je besno ustao od gozbe i vina, sluge su mu odgovorile: „To je Aman, stoji u i otiašao u dvorskiju baštu, a Aman je ostao da dvorištu.“ A car im uzvratiti: „Neka uđe.“ 6 Aman moli za život caricu Jestiru. Naime, video je da je došao, a car mu je rekao: „Šta bi trebalo da se je car rešen da mu naneše zlo. 8 Kada se car uradi za čoveka koga car hoće da počastvuje?“ vratio iz dvorske baštne u kuću gde je bila gozba i Na to je Aman rekao u srcu: „Kome bi car želeo vino, Aman je bio pao na ležaj na kome je bila da iskaže počast više nego meni?!“ 7 Aman carica Jestira. A car je rekao: „Da neće još i caricu je odgovorio caru: „Čoveku koga car želi da da obeščasti u mojoj kući?!“ Čim je car izustio počastvuje 8 neka bude doneta carska odeća ovu reč pokrili su Amanovo lice. 9 A Arvona, koju je car nosio, konj koga je car jahao i kome jedan od evnuha koji služe caru je rekao: „Tu su je na glavu stavljeni carska perjanica. 9 Onda vešala koja je Aman spremio za Mardoheja koji neka se odeća i konj daju u ruke čoveku koji je govorio dobro za carevu korist. Eno stoe kod je carski glavar, plemić. I neka obuku čoveka Amanove kuće i visoka su pedeset lakata.“ Na to koga car želi da počastvuje, neka ga provede je car naredio: „Obesite ga na njih!“ 10 Tako su na konju po gradiškom trgu i neka pred njim obesili Amana na vešala koja je on podigao za objavljuju: 'Ovako će biti učinjeno čoveku koga car želi da počastvuje!'“ 10 A car je rekao Amanu: „Požuri, uzmi odeću i konja baš kako si kazao i uradi to za Mardoheja Jevrejina koji sedi na carevim vratima. I nemoj da propustiš ni reči od svega što si predložio!“ 11 Tako je Aman uzeo odeću i konja, obukao Mardoheja, proveo ga po gradskom trgu i objavio pred njim: „Ovako će biti učinjeno čoveku koga car želi da počastvuje!“ 12 Onda se Mardohej vratio na carska vrata, a Aman je pokrio glavu i ožalošćen požurio svojoj kući. 13 Aman je sve ovo što ga je zadesilo ispričao Seresi, svojoj ženi i svojim prijateljima. A Seresa, njegova žena i njegovi mudraci su mu rekli: „Ako je Mardohej potomak Jevreja, a ti si već počeo da padaš pred njim, nećeš imati snage da mu se suprotstaviš. Sigurno ćeš pasti pred njim.“ 14 I dok su oni još razgovarali sa njim, stigli su carevi evnusi pa su požurili da odvedu Amanu na gozbu koju je Jestira pripremila.

7 Tako je car sa Amanom otiašao na gozbu kod carice Jestire. 2 Drugog dana gozbe, kod vina, car je ponovo upitao Jestiru: „Koja je tvoja molba, carice Jestiro? Biće ti dano! Šta je to što želiš? Ako je i polovina carstva – neka bude!“ 3 Carica Jestira mu je odgovorila i rekla: „Care, ako sam stekla blagonaklonost u tvojim očima i ako je caru po volji, neka mi se na moju molbu da život i moj narod na moju želju. 4 Jer i ja i moj narod smo prodani da nas istrebe, pobiju i unište. Da su

8 Tog je dana car Artakserks dao carici Jestiri kuću Amana, zlotvora Jevreja, a Mardohej je došao pred cara, jer mu je Jestira ispričala šta joj je on. 2 Car je skinuo pečatni prsten, koji je oduzeo Amanu i dao ga Mardoheju, a Jestira je postavila Mardoheja nad Amanovom kućom. 3 Jestira je ponovo progovorila pred carem. Pala je pred njegove noge, plakala i preklinjala ga za milost da ukloni zlo Amana Agageja i njegov naum koji je skovao protiv Jevreja. 4 Car je pružio Jestiri zlatno žezlo i Jestira je ustala i stala pred cara. 5 Rekla je: „Ako je caru po volji, ako sam našla blagonaklonost pre njim, ako je ova stvar pogodna caru i ako sam mu ja draga – neka se zapiše i pismima opozove naum Amana Agageja, Amadetovog sina, koji je napisao da se unište Jevreji koji su u carevim oblastima. 6 Jer kako bih mogla da gledam zlo koje bi zadesilo moj narod? Kako bih mogla da gledam uništenje svoga roda?“

7 Car Artakserks je odgovorio carici Jestiri i Mardoheju Jevrejinu: „Evo, Amanovu kuću sam dao Jestiru, a njega su obesili na vešala, jer je podigao svoju ruku protiv Jevreja. 8 Sad i vi pišite u korist Jevreja ono što smatraste da je dobro, u carevo ime, i opečatite carevim pečatnim prstenom. Jer je neopozivo pismo napisano u carevo ime i opečaćeno carevim pečatnim prstenom.“ 9 Tada su okupili sve careve pisare, baš u to vreme – trećeg meseca, a to je mesec

sivan, dvadeset trećeg dana. Zapisano je sve što je Mardohej zapovedio Jevrejima, upraviteljima, zatrli pet stotina ljudi; 7 i Farsandata, Dalfona i zapovednicima i glavarima oblasti od Indije Aspata; 8 Porata, Adaliju i Aridata; 9 Farmasta, do Kuša za stotinu dvadeset sedam oblasti. I Arisaja, Aridaja i Vajezata, 10 desetoricu sinova to za svaku oblast njenim pismom, za svaki Amana, Amadetovog sina i zlotvora Jevreja. Ubili narod njegovim jezikom i za Jevreje njihovim su ih, ali nisu pokupili plen. 11 Tog dana su pismom i njihovim jezikom. 10 Pisao je u ime javili caru broj poklanih u prestonici Susan. 12 cara Artakserksa i opečatio carevim pečatnim Na to je car rekao carici Jestiri: „U prestonici prstenom. Poslao je pisma po glasnicima na Susan Jevreji su poklali i zatrli pet stotina ljudi i konjima. Oni su jahali najbrža carska grla. desetoricu Amanovih sinova. Šta li su tek uradili 11 Naime, car je dozvolio Jevrejima u svim u ostatku carevih oblasti?! Koja je tvoja molba? gradovima da se okupe, da brane svoje živote, Biće ti dano. Šta je to što još želiš? Neka bude.“ da istrebe, pobiju i uniše svaku vojsku naroda 13 Jestira je odgovorila caru: „Ako je caru po volji, i oblasti koja bi ih napala sa njihovom decom neka se dopusti još sutra Jevrejima, koji su u i ženama, kao i da im zaplene dobra. 12 I to u Susanu, da čine prema današnjem proglašu, i da jednom danu u svim oblastima cara Artakserksa se na vešala obese desetorica Amanovih sinova.“ – trinaestog dana dvanaestog meseca adara. 14 Car je zapovedio da ovo bude izvršeno. Izdat je 13 Prepis pisma je učinjen zakonom za svaku proglašu Susanu pa su obesili tela desetorice oblast i objavljen svakom narodu kako bi se pobijenih Amanovih sinova. 15 Jevreji, koji su Jevreji pripremili za ovaj dan i osvetili se svojim bili u Susanu, okupili su se četrnaestog dana neprijateljima. 14 Užurbani glasnici, koji su meseca adara, pa su u Susanu pobili tri stotine jahali najbrža carska grla, su izašli da pohitaju ljudi, ali nisu pokupili plen. 16 Ostali Jevreji, po carevoj zapovesti. Proglas je bio izdan na oni po carevim oblastima, su se okupili, pa dvoru u Susanu. 15 Mardohej je od cara otiašao su ustali da brane svoje živote. I tako su se u ljubičastoj i beloj carskoj odeći, sa velikom rešili svojih neprijatelja poklavši sedamdeset zlatnom krunom, u ogrtaču od finog belog pet hiljada svojih mrzitelja, ali nisu pokupili i skerletnog platna. A grad Susan je klicao i plen. 17 To se dogodilo trinaestog dana meseca radovao se. 16 To je za Jevreje bilo svetlo, radost, adara, a četrnaestog dana su odahnuli i učinili ga milina i čast. 17 U svakoj oblasti i u svakom gradu danom gozbe i radosti. 18 Jevreji iz Susana su se dokle je dosegnula careva zapovest i njegov okupili trinaestog i četrnaestog, pa su odahnuli proglaš, za Jevreje su nastali veselje, radost, petnaestog dana i učinili ga danom gozbe i gozba i radostan dan. Mnogi narodi zemlje su radošti. 19 Zato Jevreji sa sela, oni koji prebivaju postali Jevreji jer ih spopao strah od Jevreja.

9 Dvanaestog meseca – a to je mesec adar – trinaestog dana kada je došlo vreme da se izvrši careva reč i njegov proglaš, neprijatelji Jevreja su se ponadali da će zavladati nad njima. Ali sve se preokrenulo kada su Jevreji zavladali nad svojim mrziteljima. 2 Jevreji su se okupili u njihovim gradovima po svim oblastima cara Artakserksa kako bi pobili sve koji su im žeeli zlo. I нико nije mogao da im se odupre, jer je strah spopao sve narode. 3 Svi oblasni glavarji, zapovednici, upravitelji i carevi službenici su pomagali Jevrejima, jer ih je spopao strah od Mardoheja. 4 Naime, Mardohej je bio velik na carevom dvoru i njegova slava se prinosila kroz sve oblasti. Stvarno je taj čovek, Mardohej, postajao sve veći. 5 Tako su Jevreji udarili na sve svoje neprijatelje i sasekli ih mačem. Činili su sa svojim mrziteljima kako su hteli kroz pokolj i

zatiranje. 6 Jevreji su u prestonici Susan poklali i zapovednicima i glavarima oblasti od Indije Aspata; 8 Porata, Adaliju i Aridata; 9 Farmasta, do Kuša za stotinu dvadeset sedam oblasti. I Arisaja, Aridaja i Vajezata, 10 desetoricu sinova to za svaku oblast njenim pismom, za svaki Amana, Amadetovog sina i zlotvora Jevreja. Ubili narod njegovim jezikom i za Jevreje njihovim su ih, ali nisu pokupili plen. 11 Tog dana su pismom i njihovim jezikom. 10 Pisao je u ime javili caru broj poklanih u prestonici Susan. 12 cara Artakserksa i opečatio carevim pečatnim Na to je car rekao carici Jestiri: „U prestonici prstenom. Poslao je pisma po glasnicima na Susan Jevreji su poklali i zatrli pet stotina ljudi i konjima. Oni su jahali najbrža carska grla. desetoricu Amanovih sinova. Šta li su tek uradili 11 Naime, car je dozvolio Jevrejima u svim u ostatku carevih oblasti?! Koja je tvoja molba? gradovima da se okupe, da brane svoje živote, Biće ti dano. Šta je to što još želiš? Neka bude.“ da istrebe, pobiju i uniše svaku vojsku naroda 13 Jestira je odgovorila caru: „Ako je caru po volji, i oblasti koja bi ih napala sa njihovom decom neka se dopusti još sutra Jevrejima, koji su u i ženama, kao i da im zaplene dobra. 12 I to u Susanu, da čine prema današnjem proglašu, i da jednom danu u svim oblastima cara Artakserksa se na vešala obese desetorica Amanovih sinova.“ – trinaestog dana dvanaestog meseca adara. 14 Car je zapovedio da ovo bude izvršeno. Izdat je 13 Prepis pisma je učinjen zakonom za svaku proglašu Susanu pa su obesili tela desetorice oblast i objavljen svakom narodu kako bi se pobijenih Amanovih sinova. 15 Jevreji, koji su Jevreji pripremili za ovaj dan i osvetili se svojim bili u Susanu, okupili su se četrnaestog dana neprijateljima. 14 Užurbani glasnici, koji su meseca adara, pa su u Susanu pobili tri stotine jahali najbrža carska grla, su izašli da pohitaju ljudi, ali nisu pokupili plen. 16 Ostali Jevreji, po carevoj zapovesti. Proglas je bio izdan na oni po carevim oblastima, su se okupili, pa dvoru u Susanu. 15 Mardohej je od cara otiašao su ustali da brane svoje živote. I tako su se u ljubičastoj i beloj carskoj odeći, sa velikom rešili svojih neprijatelja poklavši sedamdeset zlatnom krunom, u ogrtaču od finog belog pet hiljada svojih mrzitelja, ali nisu pokupili i skerletnog platna. A grad Susan je klicao i plen. 17 To se dogodilo trinaestog dana meseca radovao se. 16 To je za Jevreje bilo svetlo, radost, adara, a četrnaestog dana su odahnuli i učinili ga milina i čast. 17 U svakoj oblasti i u svakom gradu danom gozbe i radosti. 18 Jevreji iz Susana su se dokle je dosegnula careva zapovest i njegov okupili trinaestog i četrnaestog, pa su odahnuli proglaš, za Jevreje su nastali veselje, radost, petnaestog dana i učinili ga danom gozbe i gozba i radostan dan. Mnogi narodi zemlje su radošti. 19 Zato Jevreji sa sela, oni koji prebivaju postali Jevreji jer ih spopao strah od Jevreja.

9 Dvanaestog meseca – a to je mesec adar – trinaestog dana kada je došlo vreme da se izvrši careva reč i njegov proglaš, neprijatelji Jevreja su se ponadali da će zavladati nad njima. Ali sve se preokrenulo kada su Jevreji zavladali nad svojim mrziteljima. 2 Jevreji su se okupili u njihovim gradovima po svim oblastima cara Artakserksa kako bi pobili sve koji su im žeeli zlo. I нико nije mogao da im se odupre, jer je strah spopao sve narode. 3 Svi oblasni glavarji, zapovednici, upravitelji i carevi službenici su pomagali Jevrejima, jer ih je spopao strah od Mardoheja. 4 Naime, Mardohej je bio velik na carevom dvoru i njegova slava se prinosila kroz sve oblasti. Stvarno je taj čovek, Mardohej, postajao sve veći. 5 Tako su Jevreji udarili na sve svoje neprijatelje i sasekli ih mačem. Činili su sa svojim mrziteljima kako su hteli kroz pokolj i

na njegovu štetu, pa su njega i njegove sinove obesili na vešala. **26** Zato su one dane nazvali Purim, od imena „pur“. Zbog svih reči ovog pisma, zbog onoga što su videli u ovome i onoga što im se dogodilo, **27** Jevreji su ustanovili i obavezali sebe, svoje potomke i sve koji su im bili pripojeni, da neće propustiti da praznuju ova dva dana, prema proglašu koji im je dan, svake godine u vreme koje im je određeno; **28** da će se tih dana sećati i praznovati ih u svakom naraštaju, u svakom rodu, u svakoj oblasti i u svakom gradu; da se dani ovog Purima neće propustiti među Jevrejima i da sećanje na njih neće nestati u njihovom potomstvu. **29** Sa svim ovlašćenjem carica Jestira, čerka Avihejeva, je sa Mardohejem Jevrejinom napisala da bi potvrdili ovo drugo pismo o Purimu. **30** On je poslao pisma sa rečima mira i istine svim Jevrejima u stotinu dvadeset sedam carskih Artakserksovih oblasti, **31** da ustanovi dane Purima u propisano vreme kao što ih je ustanovio Jevrejin Mardohej sa caricom Jestirom, onako kako su se obavezali i oni i njihovo potomstvo propisima o postovima i njihovim naricanjima. **32** Tako je Jestirina zapovest potvrdila ove propise za Purim i to je bilo zapisano u knjigu.

10 Car Artakserks je postavio nadzornike prinudnog rada nad zemljom i nad morskim ostrvima. **2** Naime, sva dostignuća njegove moći i njegove sile i objava o Mardohejevoj veličini – koga je car uzveličao – zar nisu zapisana u Knjizi dnevnika o vremenu careva Midije i Persije? **3** Jer je Mardohej Jevrejin bio drugi do cara Artakserksa, velik među Jevrejima i prihvaćen od mnoštva svoje braće, jer je tražio dobrobit za svoj narod i objavljuvao mir za sve svoje potomke.

Knjiga o Jovu

1 U zemlji Uz je živeo čovek po imenu Jov. Bio je bez mane, čovek pravedan i bogobojažan koji se klonio zla. **2** Rodilo mu se sedam sinova i tri čerke. **3** Imao je posed od sedam hiljada ovaca, tri hiljade kamila, pet stotina pari volova, pet stotina magarica i jako mnogo slugu. Bio je imućniji od svakoga na istoku. **4** Ele, njegovi su sinovi odlazili na kućne gozbe koje su priredivali, svaki od njih u svoj dan. Slali su pozive svojim trima sestrama da sa njima piju i jedu. **5** A kada bi se izređali dani gozbe, Jov je slao po njih da ih posveti. Ustajao bi rano ujutro i prinosio sve spalnice za svakog od njih. Naime, govorio je Jov: „Možda su deca sagrešila i u svom srcu proklela Boga.“ I Jov je to radio svakog dana. **6** Tek, jednog su dana Božiji sinovi došli i stali pred Gospoda, a među njih je došao i Satana. **7** I Gospod reče Satani: „Odakle dolaziš?“ Satana odgovori Gospodu rečima: „Prolazio sam zemljom i obilazio sam je.“ **8** Gospod reče Satani: „A jesli uočio Jova, slugu moga, jer na zemlji nema čoveka koji je poput njega bez mane, pravedan, bogobojažan i koji se kloni zla?“ **9** Satana je odgovorio Gospodu rečima: „Uzalud li se Jov Boga boji?! **10** Zar ti nisi ogradio njega i kuću njegovu i sve što poseduje unaokolo? Blagoslovio si delo njegovih ruku i njegov se posed proširio po zemlji. **11** Ali pruži ruku svoju i dirni mu u sve to što ima – neće li te u lice prokleti!“ **12** Gospod je uzvratio Satani: „Dobro, sve što ima u tvojim je rukama. Samo njega rukom ne dotiči.“ Tada je Satana otisao iz Božijeg prisustva. **13** Tako su jednog dana Jovovi sinovi i njegove čerke jeli i pili vino u kući svog brata prvenca. **14** Tada je Jovu došao glasnik i poručio: „Znaš, dok su volovi orali i magarice pasle kraj njih, **15** banuli su Saveji i oteli ih! Sluge su pobili oštricom mača, samo sam ja jedini pobegao da ti javim!“ **16** I dok je ovaj još govorio, došao je drugi s rečima: „Od Boga se vatra sručila s nebesa! Spalila je ovce i progutala sluge, samo sam ja jedini pobegao da ti javim!“ **17** I dok je ovaj još govorio, došao je drugi s rečima: „Haldejci svrstani u tri čete su izvršili prepad na kamile! Oteli su ih, sluge su pobili oštricom mača i samo sam ja jedini pobegao da ti javim!“ **18** I dok je ovaj još govorio, došao je drugi s rečima: „Tvoji sinovi i tvoje čerke su jeli i pili vino u kući svog brata prvenca. **19** I gled, strahovit je vetar dunuo

iz pravca pustinje! Udario je na četiri ugla kuće koja se srušila na decu i oni su izginuli! Samo sam ja jedini pobegao da ti javim!“ 20 Jov je tada ustao i počeo svoju odeću. Obrijao je svoju glavu, bacio se na tlo i poklonio. 21 Rekao je: „Go sam izašao iz utrobe majke svoje i goću da se vratim tamo! Gospod je dao – Gospod je uzeo! Blagosloveno neka je ime Gospodnje!“ 22 Tako Jov u svemu ovome nije sagrešio i nije optužio Boga.

2 Ponovo je došao dan kada su sinovi Božiji došli i stali pred Gospoda, a među njih je došao i Satana i stao pred Gospoda. **21** Gospod reče Satani: „Odakle dolaziš?“ Satana odgovori Gospodu rečima: „Prolazio sam zemljom i obilazio je.“ **3** Gospod reče Satani: „A jesи li uočio Jova, slugu moga, jer na zemlji nema čoveka koji je poput njega bez mane, pravedan, bogobojan i koji se kloni zla? I još se drži svoje čestitosti, premda si me naveo protiv njega da ga bezrazložno ojadim!“ **4** A Satana odgovori Gospodu rečima: „Kožu za kožu, sve što ima daće čovek za svoj život! **5** Ali pruži ruku svoju i takni mu kost i meso – neće li te u lice prokleti!“ **6** Gospod je uzvratio Satani: „Dobro, evo ti ga u ruke tvoje, ali mu ipak život sačuvaj.“ **7** Satana je tada otisao iz Gospodnje prisutnosti i od tabana do temena udario Jova odvratnim čirevima. **8** On je uzeo parče crepa i njime se češao dok je sedeо u pepelu. **9** Tada mu je žena rekla: „Ti li se još držiš svoje čestitosti? Prokuni Boga, pa umri!“ **10** A on joj uzvrati: „Brbljaš ko da uma nemaš! Prihvatom dobro od Boga, a zlo da ne prihvatom?“ I u svemu ovome Jov nije sagrešio svojim usnama. **11** Elem, trojica Jovovih prijatelja su čuli za ovo zlo koje ga je snašlo, pa je svaki od njih stigao iz svog mesta: Elifas iz Temana, Vildad iz Suša i Sofar iz Namata. Našli su se po dogovoru i zajedno došli da žale sa njim i teše ga. **12** Opazili su ga izdaleka, ali ga nisu prepoznali. Onda su zakukali i zaridali, a svaki je pocepaо svoju odeću. Posipali su se po svojim glavama prašinom bacajući je u vis. **13** Sedam dana i sedam noći su sedeli sa njim. Ni reči mu nisu rekli, jer su videli da je njegova patnja bila ogromna.

3 Onda je Jov progovorio proklinjući dan svog [rođenja]. **2** Rekao je: **3** „Nek nestane dana u kome sam rođen i noći kada je rečeno: ‘Začelo se muško!’ **4** U tamu neka se okrene taj dan. Ne mario Bog odozgo za njega i svetlost ga

nikada ne obasjala. **5** Zgrabili ga noć i tama **13** u nemirnim mislima, u viđenjima noćnim, najgušća, oblak ga prekrio i sve ga pomrčine kad ljude ophrva duboki san; **14** strah i trepet dnevne prestravile! **6** Nek noć onu tama proguta, su me spopali i od njih mi kosti zazvečaše. **15** nek ne bude pridodana danima godišnjim, nek Tek, duh mi je prešao preko lica i dlake na telu ne bude ubrojana mesecima! **7** Evo, noć ta jalova su mi se naježile! **16** I on stade, ali mu nisam nek bude, povik sreće ne ušao u nju! **8** Prokleti je razaznao lik. Bio mi je neki oblik pred očima i oni koji dan proklinju, što su voljni levijatana da čuo sam glas koji šapuće: **17** 'Zar smrtnik može bude. **9** Neka zgasnu zvezdu svitanja njenoga, da bude pravedniji od Boga? Zar je čovek čistiji čekajući zoru neka je ne dočeka, ne videla pogled od Sazdatelja svoga? **18** Pa on se ni u služe svoje praskozorja; **10** jer mi nije zatvorila vrata od ne pouzdaje i andelima svojim on nalazi manu, majčinog krila i sakrila nije muku od očiju mojih. **19** a kamoli onima što žive u nabijačama, što im **11** Zašto nisam umro u utrobi i skončao iz stomaka je temelj u prašini i koje smrskaju ko moljca. **20** kad sam izšao?! **12** Zašto su me prihvatile kolena Satiru ih u komade od jutra do sutra, zauvek i zašto grudi koje sam sisao? **13** Jer ja bih sada iščezavaju i niko ne mari. **21** Nije li uže njihovog spokojno ležao, spavao bih i u miru bio **14** s šatora iščupano? Pomreće bez mudrosti.' carevima i zemaljskim savetnicima, sa onima što su sebi obnovili razvaline; **15** s knezovima što imaju zlata, što su srebrom kuće svoje ispunili. **16** Ili zašto nisam bio mrtvorodenče zamotano, ili poput dojenčadi, što svetla videla nisu?! **17** Tamo zlobnici prestaju sa zlobom, tamo počivaju iznureni. **18** Zatvorenici su zajedno spokojni i ne čuju povik tlačiteljev. **19** Tamo su i veliki i mali, a rob se oslobođio gospodara svoga. **20** Zašto se stradalniku daje svetlo i život ljudima ogorčene duše; **21** onima što za smrti žude, a nje nema, i traže je više nego blago zakopano; **22** onima koji se bezmerno raduju i likuju jer su grob pronašli; **23** čoveku čiji je put sakriven i koga je Bog odasvud zagradio? **24** Mome jelu prethodi ječanje moje i moj se vapaj ko voda izliva. **25** Jer me snađe čeg' sam se bojao, sustiglo me od čeg' sam strepeo! **26** Nemam mira, nemam olakšanja, nemam počivanja, muka me sustiže."

4 Tada je Elifas iz Temana uzvratio ovako: **2**

„Hočeš li imati strpljenja da ti neko odgovori? Ali ko bi se mogao uzdržati od reči?! **3** Eto, poučavao si mnoge i ruke klonule si snažio. **4** Posrnulog su tvoje reči podizale i kolena si klecava jačao. **5** A sad, kada je tebe snašlo, postao si nestrljiv; kad se tebe taklo, ti si preneražen. **6** Nije li bogobojaznost tvoja pouzdanje tvoje, a čestitost puteva tvojih nada tvoja? **7** Molim te, seti se: ko je nevin postradao? Gde su to pravednici satrveni bili? **8** Koliko sam ja video, oni koji oru nepravdu i nevolju seju, baš to i plena i lavići se gube. **12** Znaš, k meni je potajno doprla reč, o tom mi je uho šapat uhvatilo;

5 Hajde, pozivaj! Ko će ti se odazvati? Kome od svetih čes da se okreneš? **2** Bezumnika ubija bezumlje, a lakovernog satire zavist. **3** Lično sam video bezumnika kako se odomačuje i odmah sam prokleo njegovo gazdinstvo. **4** Jer, deca su mu daleko od sigurnosti, ginu na vratima, a nema ko da ih izbavi. **5** Letinu njegovu jede ko je gladan, kupi je čak i ispod trnja, dok žedan vreba na njihovo blago. **6** Jer šteta ne izlazi iz prašine i iz zemlje ne niče nevolja; **7** već se čovek rađa za nevolju ko što u vis vrcaju varnice. **8** Ali ja bih da Boga tražim i Bogu svoj slučaj da iznesem; **9** njemu, što velike stvari čini, neistraživo mnoštvo čudesa njegovih; **10** njemu, koji daje kišu zemlji i koji šalje vodu poljima; **11** njemu, koji ponižene na visinu stavljaju i žalosne na sigurno diže; **12** njemu, koji mrsi naume lukavih i ne daje da im ruke s uspehom posluju. **13** Bog nadmudruje mudre njihovim lukavstvom, sunovraćuje savet prepredenih **14** koji usred dana pomrčinu sreću i u podne pipaju ko noću. **15** Da, Bog spasava od mača iz njihovih usta i siromaha iz ruku jakoga! **16** Tad ubogi zadobjija nadu, a nepravda zatvara usta svoja. **17** O, kako je blagosloven čovek koga Bog prekoreval! Zato ne preziri opomenu Svemoćnoga. **18** Jer on te se neće dotaći. **20** U gladi će te spasti, od smrti i od snage mača u ratu. **21** Sakriven čes biti stigne. **22** Smejaćeš se razaranju i gladi i nećeš strepeti od zemaljskih zveri, **23** jer ćeš biti u savezu s kamenjem po polju i zemaljske će zveri biti u miru sa tobom. **24** Videćeš da si siguran u doprili reči, o tom mi je uho šapat uhvatilo; šatoru svome, obilazićeš imanje svoje i ništa mu

zafaliti neće. 25 Videćeš da će ti deca biti brojna, da je tvojih naslednika kao trave po zemlji. 26 Jedar ćeš otići u grob, kao što se u pravo vreme sakuplja snop žita. 27 Eto, to smo proučili. To je tako. A ti si čuo, pa primeni to na sebe!"

6 A Jov je odgovorio [ovim rečima]: 2 „O, kad bi se tuga moja izmeriti mogla na terazijama, sa svom nesrećom mojom! 3 Od peska morskog bila bi teža i zato su reči moje nepromišljene. 4 Evo, strele su Svemoćnoga u meni i njihov otrov duh moj ispija. Božiji su se užasi postrojili protiv mene. 5 Njače li divlji magarac kraj ispaše? Muče li vo pokraj hrane svoje? 6 Jede li se neosoljeno jelo? Ukusno li je belance jajeta? 7 Ni da taknem tako nešto nisam hteo, a sad mi se hrana moja ogadila. 8 Eh, kad bi se ispunila moja molba i dao mi Bog čemu se nadam! 9 Kad bi hteo Bog da me skrši, da zamahne rukom svojom i sreže me! 10 I dalje bi za mene to uteha bila, skakao bih veselo i u muci kojoj nema olakšanja, jer nisam prečutao reči Svetoga. 11 A u čemu je to moja snaga da bih istrajao? I kakav je to moj kraj, pa da mi se duša strpi? 12 Jesam li snažan kao što je kamen snažan? Da nije moje telo od bronce? 13 Nije li svaka snaga u meni nestala? Iz mene je istrgnut svaki napredak. 14 Ko uskraćuje milost očajniku, prijatelju svome, odbacio je strah od Svemoćnoga. 15 A moja su me braća izneverila kao potok nepostojan, ko potoci suvih korita 16 mutnih od leda, na kojima se sneg krije. 17 Kada se istope, oni nestanu. Kada je toplo, oni ispare sa svog mesta. 18 Vijugaju staze njihovih tokova, odlaze u pustaru i nestaju. 19 Pogledom ih traže karavani Teme i putnici iz Save željno ih pogledaju. 20 I posramili su se, jer su se pouzdali, došli su do njih i razočarali se. 21 A sada ste vi za mene takvi – nikakvi – videli ste užas i prepali se! 22 Da li sam vama rekao: 'Dajte! Od svoga imanja dajte otkup za mene; 23 izбавite me iz ruku zlotvora, otkupite me iz ruku okrutnih!' 24 Naučite me, pa ču da začutim. Objasnite mi šta sam sagrešio. 25 Kako su bolne reči prikladne! Ali koga to vaš prekor prekoreva? 26 Jel' mislite reči da prekorite i vetrat očajnikovih žalopojki? 27 Pa vi biste i siroče oborili i pogodačili se za prijatelja svoga! 28 Zato budite voljni da me pogledate, da li ču vas lagati u lice. 29 Molim vas, okanite se, nek ne bude nepravde! Prođite se, pravednost je moja još uvek ovde! 30 Ima li nepravde na jeziku mome? Zar usta moja ne prepoznaju зло?"

7 Ne kulući li ljudski rod na zemlji i nisu li mu dani kao dani najamnikovi? 2 Kao sluha što uzdiše za hladom i kao najamnik što čezne za nadnicom svojom, 3 tako su i meni dodeljeni meseci besmisla, tegobne su mi noći određene. 4 Ako legnem, kažem: 'Kad ču da ustanem?' Oduži se noć, dodija mi i prevrćem se do zore. 5 Telo mi se u crve i skorenlo blato obuklo, koža mi je krastava i gnojna. 6 Dani moji prohajaše brže nego tkanje na razboju, do kraja se odmotala nada. 7 Priseti se da mi je život dašak, da mi oči više neće gledati dobra! 8 Više me neće gledati oko koje me je gledalo. Tvoje će me oči potražiti ali mene više biti neće. 9 Kao što se oblak raspline, nestane, tako se ne diže onaj što u Svet mrtvih siđe; (*Sheol h7585*) 10 ne vraća se više kući svojoj, zavičaj ga njegov više ne poznaje. 11 Tako ni ja neću više da zatvaram usta svoja. Zavapiću u teskobi duha svoga, jadaću se u čemeru duše svoje. 12 Šta sam ja to – more ili morska neman – da si stražu oko mene postavio?! 13 Jer kad kažem: 'Postelja će moja da uteši mene, moj će ležaj da olakša žalopijke moje', 14 ti snovima tad me plaći, prestravljuješ viđenjima; 15 pa su mi i vešala draža i smrt više nego život. 16 Smučilo mi se! Pa neću ja doveka da živim! Prodi me se, jer su dašak dani moji! 17 Pa šta je čovek da ga tako uzdižeš, da ti je za srce prirastao; 18 da se baviš njime iz jutra u jutro, da ga svakog trena iskušavaš? 19 Dokle?! Nećeš li da skreneš svoj pogled sa mene? Nećeš li me pustiti nasamo, dok pljuvačku ja svoju progutam? 20 Sve i da sam sagrešio, šta sam tebi učinio, o, čuvaru ljudi?! Zašto si me sebi ko metu stavio, pa sam ti postao teret? 21 Što mi ne bi prestup oprostio i krivicu moju mimošao? Jer, ja ču leći u prašinu, pa kad me potražiš – mene više biti neće."

8 A Vildad iz Suša je odgovorio ovim rečima:
2 „Dokle ćeš o tome da pričaš i dokle će reči tvojih usta biti vihor? 3 Zar Bog izvrće pravdu? Izvrće li Svemoćni pravednost? 4 Ako su mu tvoja deca sagrešila, on ih je prepustio njihovim gresima! 5 Ali ako potražiš Boga i Svemoćnoga preklinješ za milost; 6 ako budeš čist i pravedan, on će bdati nad tobom i obnoviće tvoje pravedno boravište. 7 Neznatni su bili počeci tvoji, a budućnost tvoja procvetaće silno. 8 Hajde, pitaj naraštaj predašnji i istraži saznanja njihovih predaka. 9 Jer, mi smo od juče, ne znamo ništa, sena su naši zemaljski dani. 10 Zar te neće poučiti, reći ti iz srca svoga i izneti pouke? 11

Raste li papirus mimo močvare? Raste li trska če da dokrajči.' **23** Ako bi bič nenadano ubijao, mimo voda? **12** Dok je još u cvatu i neposećena, on bi se rugao očaju nedužnih. **24** Zemlja je već se suši pre ostalih trava. **13** E, takve su staze predana u ruke zlikovca, a on zatvara oči njenim onih što Boga zaboravljuju, tako se ruši nada sudijama. Jer, ako nije on, ko je onda? **25** Moji bezbožnički; **14** onoga čije se pouzdanje kida dani protročaše brže nego glasnik brzi; utekoše, i koji se oslanja na kuću od paučine; **15** Elem, dobra ne videš; **26** Skliznuli su ko brodovi trske, osloni li se na kuću svoju – neće stajati; prihvati srčili se poput lešinara na lešinu. **27** Ako bih li je se – neće se držati. **16** On je kao jedra biljka kazao: 'Zaboravljam žalopojku svoju, menjam na suncu, čije se mladice pružaju izvan vrta; **17** izraz svoga lica i biću veseo' **28** opet bih strepeo korenje mu se nad kamenjarem prepliće i u kršu u svim svojim jadima, i znam da ti me opravdao traži mesta. **18** Ali, ako se iskoreni sa svog mesta, ne bi. **29** Jer ako će biti kriv, zašto bih se uzalud ono će ga se odreći: 'Videlo te nikad nisam!' **19** trudio? **30** Sve da se i umijem snežnom vodom, Eto, to ti je radost njegovog puta, a već neko ruke svoje lužinom da sperem; **31** i tad bi me drugi niče iz tla. **20** Gle, Bog ne odbacuje čoveka u glibavu jamu uronio da sam gadan i odeći bez mane, ali i ne prihvata zlotvora za ruku. **21** svojoj. **32** Nije on čovek poput mene, pa da mu Štaviše, smehom će ispuniti usta twoja i usne uzvratim, da zajedno dođemo na sud. **33** Među twoje klicanjem! **22** Stidom će se zagrnuti oni nama nema posrednika što bi ruku svoju položio koji te mrze, a šator zlikovaca će nestati."

9 A Jov je odgovorio ovim rečima: **2**, „Zaista, ja znam da je tako, jer kako da se čovek opravda pred Bogom? **3** Ako bi neko htEO da se spori sa njim, ne bi mogao da mu odgovori jednu od hiljadu. **4** On je mudrog srca i svemoguć, pa ko da mu prkos i ostane čitav? **5** On pomera gore da one to i ne znaju, prevrće ih u jarosti svojoj. **6** On potresa zemlju iz osnova njenih, pa stubovi njeni drhte. **7** On zapovedi suncu i ono ne sija, nad zvezdama pečat stavlj. **8** Samo on je taj što nebesa razastire i maršira po morskim talasima. **9** On je načinio Medveda, Orion, Vlašiće i južna sazvežđa. **10** On čini velike stvari, neistraživo je mnoštvo čudesa [njegovih]. **11** Gle! Pored mene on prolazi, a ja ga ne vidim. On prolazi, a ja ga ne opažam. **12** Vidi – on otima i ko da ga spreči? Ko će da mu kaže: 'A šta to radiš?' **13** Bog ne odvraća svoj gnev, pod njim su prostrti pomoćnici čudovišta Rave. **14** A šta bih ja još mogao da mu uzvratim? Koje reči da odaberem protiv njega? **15** Čak i da sam nevin, pravdati se neću, sudiju će svoga za milost da molim. **16** Ako ga zazovem i on mi se javi, neću verovati da je mom vapaju poklonio pažnju. **17** Jer on me lomi u oljui, bez povoda zadaje mi mnoge rane. **18** Ne pušta mi da dođem do daha jer me je gorkim jadima nali. **19** Ako je do sile, nesumnjivo on je silan; ali ako je do pravde, ko će da me brani? **20** Sve i da se pravdam, moja će me usta proglašiti krivim; osudiće me i da sam bez mane. **21** I da sam bez mane, samog sebe ne poznajem i svoj život ja prezirem. **22** Sve je to jedno te isto. Zato kažem: 'I onog bez mane i onog zloga, [Bog]

na nas obojicu; **34** ko bi žezlo Božije sa mene sklonio, da me užas njegov ne užasne! **35** Tada bih govorio i ne bih ga se plašio. Ali, sada nisam takav.

10 Duši mi se život ogadio! Nad sobom ču žalopojkom zažaliti, jadaću se u čemeru duše svoje. **2** Bogu ču reći: 'Ne osuđuj me! Objavi mi za šta me optužuješ **3** Zar ti je milo da tlačiš, da odbaciš delo svojih ruku, a da se smešiš nad naumom zlikovačkim? **4** Zar ti imаш oči čovekove, pa da vidiš to što ljudi gledaju? **5** Jesu li ti dani smrtnikovi dani i godine twoje kao vek čoveka; **6** pa krivice moje ispituješ i za grehom mojim tragaš? **7** A ti znaš da krivac nisam, da iz twoje ruke izbavljenja nema! **8** Uobličiše me twoje ruke, sazdaše me, a ti me proždireš. **9** Seti se, molim te, da si me ko glinu stvorio, pa zar ćeš u prašinu da me vratiš? **10** Nisi li me ko mleko izlio i zgrušao poput sira? **11** Nisi li me obukao u kožu i meso; nisi li me izatkao kostima i venama? **12** Dao si mi i život i milost, svojim si staranjem duh mi očuvao. **13** Ali, sve ove stvari si sakrio u srcu svome, i znam da je to bilo u tebi! **14** Ako bih i zgrešio, ti bi bdeo nuda mnom; ne bi me pomilovao zbog krivice moje. **15** Ako sam bio zlotvor, jao meni! Ako sam bio pravedan, glavu svoju uzdizao nisam. Ali ja se davim u sramoti i svestan sam bede svoje! **16** Uzdignem li se, kao lav me loviš i ponovo na meni veličanstvo svoje pokazuješ. **17** Protiv mene nove svedoke dovodiš, ljutiš se na mene sve više i vojsku za vojskom protiv mene šalješ. **18** Zašto si me izvadio iz majčinog krila? Da sam barem izdahnuo, da me oko ugledalo nije! **19** Bio

bih kao da me nikad nije bilo, od majčinog krila do groba bi me odneli. **20** Zar moji dani nisu malobrojni? Dosta više! Prodi me se, daj mi da se malo razveselim; **21** pre nego odem u zemlju nepovrata, noći i mraka najgušćeg; **22** u zemlju krajnje tame, dubokog crnila i nereda, gde je svetlo kao potpuni mrak.”

11 A Sofar iz Namata je odgovorio ovim rečima:

2 „Zar na mnoge reči odgovora nema i hoće li pričalica postati pravedan? **3** Hoće li tvoje prazne priče učutkati ljude i tvoje ruganje proći bez poniženja? **4** Eto, rekao si: 'Moja je pouka bez mane! Ja sam nevin u tvojim očima!' **5** Ali kada bi Bog htio da govori, protiv tebe da otvori usta svoja; **6** da ti kaže tajne mudrosti – mudrosti što ima dvostruko značenje – saznao bi da Bog zaboravlja neke krivice tvoje! **7** Da li možeš da dokučiš Božije dubine i granice Svemoćnog možeš li da nađeš? **8** Od nebesa su više! I šta tu da uradiš? Dublje su od Svetih mrtvih! I šta tu da dokučiš? (Sheol h7585) **9** One su od zemlje duže i merom su šire nego more. **10** Ako on dođe, pa zatvori ili okupi sudište, ko u tome da ga spreči? **11** Jer, on poznaće ljudsku prolaznost, vidi pokvarenost i s pažnjom je prati. **12** Ipak, šupljoglavac će mudar postati kad magare divlje okoti čoveka! **13** Ako budeš srce svoje pripremio i ruke svoje k njemu raširio; **14** a zlo ti se u rukama nađe – odbaci ga – nek nepravda ne prebiva u šatoru tvome! **15** Tada ćeš bez stida da podigneš lice svoje, čvrst ćeš biti, strahovati nećeš. **16** Zaboravićeš muku svoju, pomišljaćeš na nju kao na lanjske snegove. **17** Svetlij od podneva život će ti biti, a i kada noć nastupi, biće kao jutro. **18** Spokojan ćeš biti jer postoji nada! Bićeš dobro zaštićen, u spokojstvu spavaćeš. **19** Ležaćeš i нико te neće plašiti, mnogi će ti se dodvoravati. **20** Zgasnuće oči zlikovačke, utočište njihovo nestaća, a nada jedina im je da izdahnu dušu.“

12 A Jov je odgovorio ovim rečima:

2 „Nesumnjivo, baš vi ste mi ljudi s kojima će i mudrost da skonča! **3** Ali i ja imam pamet poput vaše, ništa gori od vas nisam. I ko još ne zna ove stvari? **4** Ja sam na podsmeh prijatelju svome, ja, koji sam zazvao Boga i on mi se odazvao. Na podsmeh je čovek pravedan, [čovek] besprekoran. **5** On je za propast i prezir – stav je bezbrižnoga – 'Gurnuti treba onoga što mu noge posrću!' **6** A u šatorima okrutnih je mir, spokojni

su oni što Boga izazivaju i oni što u ruci svojoj boga svoga nose. **7** Ali, molim te, pitaj životinje i zemljom popričaj i poučiće te, ribe u moru će ti kazivati. **9** Ko od njih još ne zna da je ovo načinila Gospodnja ruka? **10** U njegovoj je ruci duša svega živog i dah tela čovečanstva celog. **11** Ne razaznaje li uho reči ko što nepce hranu proba?

12 Ne dolazi li mudrost s godinama i razboritost sa danima mnogim? **13** Sa Bogom su i mudrost i snaga, njegovi su i savet i razboritost. **14** Gle, što on razgradi, niko ne sagradi; kad on čoveka zatvori i niko ga ne oslobodi. **15** Gle, on vode zadržava i one presuše; on ih oslobađa i zemlja je izrovana. **16** Sa njim su snaga i pouzdana mudrost, zavedeni i zavodnik su njegovi. **17** On bosonoge odvodi savetnike i sluđuje sudije. **18** Careve on raspojasava, kaišom im opasuje bedra. **19** On bosonoge odvodi sveštenike i svrgava vlastodršce. **20** Pouzdanim usne on zatvara, pronicljivost starcima odnosi. **21** Na plemiće on prezir izliva, delijama kaiš otkopčava. **22** On iz mraka objavljuje nedokučive stvari, mrklu tamu iznosi na svetlo. **23** Narode on velikim čini i satire ih; umnoži narode, pa ih rasprši. **24** On uzima razum starešinama naroda zemaljskih, čini da lutaju pustarom besputnom. **25** Oni u mraku pipaju, bez svetla, a on čini da posrću ko pijanci.

13 Eto, oko je moje sve video, uho je moje čulo i to razabralo. **2** I ja imam znanje poput vašeg i nisam od vas gori. **3** Pa ipak bih Svemoćnom da govorim, sa Bogom bih da se pravdam. **4** Ali vi smišljate neistine i svi ste beskorisni lekari! **5** Kada biste sasvim začutali možda biste i mudri postali! **6** Ja vas molim, saslušajte moje opravdanje i tvrdnjama mojih usta pažnju poklonite. **7** Pa zar ćeće Boga braniti nepravdom, svedočiti radi njega obmanu? **8** Zar ćeće ga pristrasno zastupati? Za Boga ćeće slučaj da vodite? **9** Dobro li će biti kad vas on ispita? Zar ćeće ga prevariti ko što neko vara čoveka? **10** A on

će vas svakako prekoriti, sve i da potajno budete pristrasni. **11** Zar vas neće preplašiti veličanstvo njegovo? Neće li vas spopasti jeza od njega? **12** Stavovi su vaši puste doskočice, odbrane su vaše odbrane zemljane. **13** Ne govorite mi više da bih i ja do reči došao, pa neka me snađe što god da me snađe! **14** Zašto bih sebe kidao Zubima svojim i glavu svoju u torbu stavljao? **15** Gle! Makar da me i ubije, nadaću se njemu; još uvek bih pred njim puteve svoje branio. **16** I izbavljenje to će

mi biti, jer pred njega bezbožnik ne može da dođe. **17** Poslušajte pažljivo besedu moju, nek vam moje objašnjenje uđe u uši. **18** Evo, molid vam sinovi u časti, i ne vidi ako su neznatni. **22**

vas, izložiću slučaj svoj, jer znam da sam u pravu.

19 Ko će da se parniči sa mnom? Jer, ako sad učutim mene neće biti! **20** Jedino mi dve stvari nemoj učiniti da se ne bih sakrivaо ja od lica tvoga: **21** Svoju ruku ukloni od mene i tvoj užas neka me ne plasi! **22** Pozovi me i odgovaraću [ti], ili da se ja žalim, a ti mi odgovoraj. **23** Koje su to moje krivice i gresi? Pokaži mi prestup moj i greh moj! **24** Zašto lice svoje skrivaš i smatraš me dušmaninom svojim? **25** List oduvan zar će da razdireš, travku suvu zar ćeš da oduvaš? **26** Gorke stvari protiv mene zapisuješ, krivice mladosti moje mi na teret stavљaš. **27** Noge moje u okove stavљaš, nadgledaš sve staze moje i beležiš svaki trag nogu mojih. **28** A ja propadam kao trulež, kao odeća koju moljac jede!

Samo mu je telo u bolu svome, samo mu duša za sobom pati.“

15 Tada je Elifas iz Temana uzvratio ovako:

2 „Zar mudar čovek odgovara u veta, zar svoj stomak puni istočnim vjetrom?! **3** Raspravlja li rečima beznačajnim i govorima koji nikome nisu na korist? **4** A ti satireš pobožnost, razmišljanje pred Bogom ometaš. **5** Krivice tvoje pouku daju ustima tvojim, jezikom se lukavim ti služiš. **6** Sopstvena te usta osuđuju ko krvica, a ne ja; sopstvene usne protiv tebe svedoče. **7** Da ti nisi prvorodeno ljudsko biće, iznedren pre planina?

8 Da nisi slušao Božije tajne savete i za sebe zadržao mudrost? **9** Šta to ti znaš, a mi da ne znamo? Šta ti shvataš, a da nama to nije dano?

10 Među nama ima i sedih i starih, starijih i oca tvoga. **11** Šta, nisu ti dovoljne Božije utehe i obzirno upućena ti reč? **12** Zašto ti se srce tvoje ponelo? Zašto ti sevaju oči tvoje, **13** pa se tvoj duh protiv Boga okrenuo i ustima svojim poput sene i ne traje. **14** Pa šta je čovek da bi čist bio, da obračaš i mene pred sebe na sud dovodiš! **15** On se čistim nečisto da učini? Niko! **16** Njegovi su dani određeni, ti poznaješ broj njegovih meseci; međe si mu postavio da ih ne prelazi. **17** Skreni pogled s njega, pa neka odahne, dok kao najamnik posećeno; ponovo će da iznikne i neće ostati bez mladica svojih. **18** Nek mu se i koren u zemlji sparuši i panj mu se u zemlji sasuši; **19** propupeće svoj dan ne odradi. **20** Jer postoji nada i za drvo ne ustane; dok nebesa ne bude bilo ne bude se, ne dižu se ljudi iz sna njihovoga. **21** O, kada bi me u Svet mrtvih sakrio, sklonio me dok gnev tvoj ne mine; kada bi mi postavio rok i tad me se setio! (*Sheol h7585*) **22** Ali kad čovek umre, da li [više] živi? Kroz sve dane svog kulučenja, ja čekaču da mi stigne smena. **23** Ti ćeš [me] pozvati

prosipaš reči? **24** Pa šta je čovek da bi pravedan bio onaj što ga žena rodi?! **25** On se

ni u svete svoje ne pouzdaje, očima njegovim ni nebesa nisu čista, **26** a kamoli gnušan i iskvaren čovek, čovek što nepravdu kao vodu pije!

17 ELEM, ja ču ti reći! Mene poslušaj, objaviču ti ono što sam video; **18** ono što su mudri ljudi predali od predaka svojih i to nisu prikrili. **19**

A samo je njima zemlja bila dana i tuđinac nije prolazio među njima. **20** Tek, zlobnik se u bolu

čim oseti vodu, pustiće izdanke kao da je zasad! **21** Zvuk strahote mu je u ušima i

10 A čovek skončava onemoćao; izdahne smrtnik, okrutnomete. **22** Ne nada i gde je on? **23** Iz mora ishlapi voda, a potok dok je još mir zatirač mu dolazi. **24** Plaše ga i zebnja i nevolja,

presahne, presuši; **25** tako i čovek legne da više ne ustane; dok nebesa ne bude bilo ne bude se, ne dižu se ljudi iz sna njihovoga. **26** O, kada bi me u Svet mrtvih sakrio, sklonio me dok gnev

ne ustane; dok nebesa ne bude bilo ne bude se, ne dižu se ljudi iz sna njihovoga. **27** Lice mu je zadriglo, bokovi

nadvladavaju ga kao car za napad spremam; **28** jer na Boga ruku svoju diže, pred Svemoćnim

oholo se drži. **29** Bogat neće biti i blago mu potrajati neće, imanje mu se neće širiti po zemlji. **30** On neće

potrajeti neće, imanje mu se neće širiti po zemlji. **31** Nek se ne uzda

štit veliki i jaki. **32** Lice mu je zadriglo, bokovi

mu usaljeni; **33** živi u ruinama od gradova, u kućama napuštenim što postaće gomile kamenja.

29 Bogat neće biti i blago mu potrajati neće, imanje mu se neće širiti po zemlji. **30** On neće

pobeći iz tame, plamen će mu izdanak sparušiti i ruši, odranja se, kao što se kamen sa svog mesta

nestaće u dahu [Božijih] usta. **31** Nek se ne uzda

u bezvredno jer je zaveden, jer će mu bezvredno

tlo isperu, i ti tako uništavaš čovekovu nadu. **32** postati nagrada; **33** a nagrađen će biti i pre svoga

14 Čovek rođen od žene kratko živi i pun je nevolja.

2 Iznikne kao cvet, pa svene; beži poput sene i ne traje. **3** Zar na takvog pogled svoj obračaš i mene pred sebe na sud dovodiš! **4** Ko će bi pravedan bio onaj što ga žena rodi?! **5** On se čistim nečisto da učini? Niko! **6** Njegovi su dani određeni, ti poznaješ broj njegovih meseci; međe si mu postavio da ih ne prelazi. **7** Skreni pogled s njega, pa neka odahne, dok kao najamnik posećeno; ponovo će da iznikne i neće ostati bez mladica svojih. **8** Nek mu se i koren u zemlji sparuši; **9** propupeće svoj dan ne odradi. **10** A čovek skončava onemoćao; izdahne smrtnik, okrutnomete. **11** Iz mora ishlapi voda, a potok dok je još mir zatirač mu dolazi. **12** Ne nada i gde je on? **13** Iz sna njihovoga. **14** Al' kad čovek umre, da li [više] živi? Kroz sve dane svog kulučenja, ja čekaču da mi stigne smena. **15** Ti ćeš [me] pozvati

ne ustane; dok nebesa ne bude bilo ne bude se, ne dižu se ljudi iz sna njihovoga. **16** Tada ćeš mi korake brojati, na moj greh se neće osvrati. **17** Prestup si moj svezao u vreću, krivicu si moju izbelio. **18** Ali kao što se gora ruši, odranja se, kao što se kamen sa svog mesta svalja; **19** ko što vode razdrobe kamenje i bujice svalja; **20** postati nagrada; **21** a nagrađen će biti i pre svoga

Jednom zasvagađa ti ga nadvladavaš i on odlazi, lice mu menjaš i otpuštaš ga. **22** I on ne zna da li

otrešće svoj nezreli grozd i kao maslina strešće

cvat svoj. **34** Jer jalovo je društvo bezbožničko, a bezbožnim. **9** Ali pravednik će istrajati na svom šatore podmićenih vatra progutaće. **35** Začeće putu, još više će ojačati čovek čistih ruku. **10** nevolju, a rodiće zlobu, stomaci im spremni za obmanu.“

16 A Jov je odgovorio ovim rečima: **2** „Mnogo

sam ja takvih stvari čuo, svi vi ste mi mučni tešioc! **3** Ima li kraja pričanju u vетар? Šta te to tera da mi odgovaraš? **4** I ja bih poput vas govorio da ste vi na mome mestu, podbadao bih vas rečima i klimao glavom na vas. **5** Ali bi vas usta moja ojačala, usne moje donele utehu. **6** Ako bih govorio, svoj bol ne bih ublažio; ako bih učitao, koliko bola bi me napustilo? **7** Ipak, on me je iznurio; ti si mi zatro sve ukućane moje! **8** Zgrabio si me, bol je svedok protiv mene; mršavost se moja podignula da u lice me optuži. **9** Njegov me gnev razdire i spopada, na mene zubima škriguće svojim, dušmanin moj je na mene upro oči svoje! **10** Razjapili su svoja usta prema meni, s prezicom mi šamaraju obraze, okupljaju se protiv mene. **11** Zlotvoru me Bog je izručio, bacio me u ruke zlobnika! **12** Mirno sam živeo, a on me je uzdrmao, za vrat me je dočepao, smrskao me; sebi me je za metu stavio; **13** strelci su me njegovi okružili, nutrinu mi je rasparao bez milosti i žuč mi je po zemlji prosuo. **14** Prolama kroz mene sve prolom za prołomom, kao ratnik prema meni tutnji. **15** Za kožu sam svoju, ja zašio kostret, u prašinu dostojanstvo svoje uvaljao. **16** Od ridanja podbulo je lice moje, kapci su mi poput smrti crni, **17** premda nasilja nema u rukama mojim i moja je molitva čista. **18** O, zemljo, krv moju ne prekrivaj! Ne bilo mesta za moj vapaj! **19** A sada, na nebesima eno svedoka mogao! Da, moj branilac je na visinama. **20** A moji prijatelji – moji posrednici vajni! Oko moje Bogu plače. **21** Eh, kad bi se čovek pravdao sa Bogom kao čovek sa čovekom. **22** Još godina koja prohуjaće i poći će putem s kojeg povratka mi nema.

17 Moj duh je satren, dani su moji zgasli i raka

me čeka. **2** Eto, podsmevači su sa mnom, ne sklapa se oko moje zbog njihove svadljivosti. **3** Molim te, [Bože], ti sam jamac moj budi! [Jer] ko je taj ko bi mi se prihvatio ruke? **4** Ti si sklonio mudrost od njihovih srca zbog čega ih izdignuti nećeš. **5** Ko zbog dobiti izda prijatelje, deci će mu oči usahnuti! **6** On je mene učinio pričom za narode, ja sam lice za pljuvanje. **7** Tuga mi je oči zamutila, svaki je moj ud poput senke. **8** Zbog toga se pravednici zgrau, nedužni se groze nad

Hajde, vratite se svi vi! Dodite, molic vas, ali mudrog među vama neću naći. **11** Prohujali su moji dani, namere i želje srca moga su razbijene. **12** Oni prave dan od noći, a mraku u lice kažu: 'Svetlo je blizu!' **13** Ako bih za Svetom mrtvih čeznuo kao za domom svojim i u tami postelju svoju prostro, (**Sheol h7585**) **14** ako grobu viknem: 'Oče moj', a crvu: 'Majko moja' ili 'sestro moja', **15** gde je onda nada moja?! Vidi li ko nadu moju?! **16** Silazi li ona do vrata Sveta mrtvih? Zajedno li ćemo u prah leći?“ (**Sheol h7585**)

18 A Vildad iz Suša je odgovorio ovim rečima: **2**

„Kada ćete da stanete sa pričom? Urazumite se, pa da razgovaramo. **3** Zašto bi nas za stoku smatrali? Zar smo glupi u vašim očima? **4** Ti što razdireš u svom besu dušu svoju! Hoće li zbog tebe zemlja da opusti, hoće li se sa svog mesta pomeriti stena? **5** Baš se gasi svetlo zlikovca, neće sijati žar njegovog plama. **6** Zgasnuće svetlo u njegovom šatoru, a nad njim će dogoreti svetiljka. **7** Jenjava žilavost njegovih koraka i ruše ga namere njegove. **8** Jer su mu noge upale u mrežu, u njene se petlje zapetljao. **9** Zamka ga je za petu zgrabilo, zaplela ga omča. **10** Za njega je klopka na tlu sakrivena, na putu je zamka za njega. **11** Užasnut je od strahota svud unaokolo, satiru ga na koraku svakom. **12** Gladna ga je nevolja njegova, propast je spremljena da ga saplete. **13** Ona mu rastače delove kože, najcrnja smrt mu jede udove. **14** Odvlače ga iz sigurnosti svog šatora, i teraju do cara strahote. **15** Njemu tudi prebivaće u njegovom šatoru, sumpor će mu po imanju razasuti. **16** Korenje njegovo istruliće odozdo, a njegove grane svenuće odozgo. **17** Išezenjuće sa zemlje sećanje na njega, neće mu se na ulici ime čuti. **18** Oteraće ga sa svetla u tamu, proteraće ga sa zemlje. **19** Ostaće bez roda, bez poroda u narodu svome, bez preživeloga u svom zavičaju. **20** Na njegov dan zgrauće se i oni na zapadu, a i one na istoku podilaziće jeza. **21** Zaista, takav je zavičaj zlotvora, takvo je mesto onoga što za Boga ne zna!“

19 A Jov je odgovorio ovim rečima: **2** „Dokle

ćete da kinjite dušu moju i rečima me lomite?! **3** Pa već ste me deset puta ponizili! Ne stidite li se što mi tako pakostite? **4** Sve i da sam stvarno pogrešio, moja greška je samo moja. **5** Ako biste stvarno da se nada mnom uzdižete i da

me ubedujete u ruglo moje, **6** znajte onda da me njegov više neće videti. **10** Njegovi će se sinovi je Bog ojadio, svojom me je mrežom obmotao. dodvoravati siromasima, a on će rukama svojim **7** Eto, ja vičem: 'Nasilje!', a uslišen nisam; ja za враćati od bogatstva svoga. **11** Kosti su mu pune pomoći zapomažem, ali pravde nema. **8** Moj put mladalačke snage koja će sa njime u prahu leći. **12** on je zagradio, ne mogu da prođem; staze moje Neka mu je i slatko zlo u ustima njegovim, što ga on je zamračio. **9** Čast je moju svukao sa mene, skriva pod jezikom svojim; **13** neka ga štedi, neka skinuo mi krunu s glave moje. **10** Sa svih strana ga ne pušta, neka ga pod nepcem rastapa; **14** ta svaljuje me da nestanem, izvaljuje kao drvo nadu njegova hrana u crevima, u utrobi njegovoj će se moju. **11** Užario se gnev njegov na mene, pa me pretvoriti u otrov kobre. **15** Povratiće iz stomaka smatra dušmaninom svojim. **12** Složno marširaju svoga blago progutano, Bog će mu ga izbaciti. njegove čete, eno, naspram mene nasip podižu; **16** Otrov kobri sisa, ubiće ga jezik otrovnice. **17** oko mog šatora logor dižu. **13** Daleko od mene on U potoku gledati neće, u brzake reka od meda je odveo braću moju, a moji znanci su mi sada i masla. **18** Vratiće šta je oteo, neće moći to ko potpuni stranci. **14** Mojih rođaka više nema, da proguta; uživati neće dobra svoje trgovine. zaboravili su me poznanici moji. **15** Gosti moga **19** Jer je tlačio i zapostavlja siromahe, harao doma i sluškinje moje gledaju me ko tuđinca, za je kuću koju zidao nije. **20** Njegov stomak ne njihove oči ja sam pridošlica. **16** Slugu svoga ja zna šta je dosta, spokoja mu nema u onome za dozivam, al' mi se ne javlja, ustima ga svojim čim žudi. **21** Neće imati šta više da proždere i preklinjem za pomoć. **17** Žena mi se gadi od zato mu imanje neće potrajati. **22** I kada bude zadaha moga, oduran sam i rodbini svojoj. **18** pun obilja biće u nevolji, stići će ga ruka svakog Čak me i dečaci preziru, rugaju mi se kad bih stradalnika. **23** Ali dok bude punio stomak svoj, da ustanem. **19** Gade me se svi prijatelji bliski, [Bog] će mu poslati plamen gneva svoga, kao oni koje sam voleo, sad su protiv mene. **20** Koža kišu na creva njegova. **24** I dok beži od gvozdenog mi se slepila za kosti, zubi su mi poispadali. **21** oružja, proboće ga strela luka bronzanoga. **25** Smilujte mi se! Smilujte mi se, o, prijatelji moji, Kada je izvuče, kada mu izade iz leđa i ko munja jer je ruka Božija udarila na me! **22** Pa zašto iz žući njegove, doći će na njega užas. **26** Sva je me poput Boga progonite, mesa moga zar niste tama sačuvana za njegovo blago, proždraće ga siti? **23** O, kada bi se reči moje zapisale! O, kada plamen neraspireni, zlo naneće preživelom šatora bi se u knjigu utisnule; **24** gvozdenim perom i njegovog. **27** Nebesa će razotkriti njegovu krivicu, olovom zauvek u kamen urezale! **25** Ali ja znam zemlja će se podići na njega. **28** Poplavljena biće da Otkupitelj moj živi, da će na kraju on stati nad letina kuće njegove, otplavljena u dan [Božijega] prahom! **26** Neka i pukne ova moja koža, gledaću gneva. **29** Takva je od Boga sudbina za zlikovca, Boga iz tela svoga; **27** njega ču ja lično gledati, bogomdano mu nasledstvo."

očima svojim, a ne ko tuđinac. A nutrina moja u meni malakše. **28** A vi bi trebalo da kažete: 'Zašto ga progonimo?', jer nalazite da je u meni koren ove stvari. **29** Od mača strahujte, jer gnev donosi odmazdu mača, da biste znali – sud postoji."

20 A Sofar iz Namata je odgovorio ovim rečima:

2 „Ako je tako, nemirne me misli moje teraju da odgovorim, jer u meni vri. **3** Uvređen sam prekorom koji sam čuo, pa sad uzvraćam u duhu mog razumevanja. **4** Elem, znaš li da je tako od davnina, od kako je ljudski rod na zemlju stavljen: **5** prekratka je radost zlikovaca i za časak sreća bezbožnika. **6** Sve i da se stasom digne do nebesa, da mu glava oblake dosegne, **7** ishlapiće doveka ko sopstveni izmet, i pitaće: 'Gde je?', oni što su ga viđali. **8** Poput sna će ispariti i neće ga naći, prognaće ga kao noćno priviđenje. **9** Oko koje ga je gledalo videti ga više neće; zavičaj ga

21 A Jov je odgovorio ovim rečima: **2** „Poslušajte pažljivo besedu moju, neka mi to bude uteha od vas. **3** Otrpite me, ja bih govorio! A vi se rugajte kada to kažem. **4** Žalim li se ja to čoveku? Zar da duh moj ne plane? **5** K meni se okrenite i zapanjite se, zatvorite rukom usta! **6** I ja sam potresen kad mislim o ovom, groznica mi telo grči. **7** Elem, zašto žive zlikovci, zašto ostare i osile? **8** Deca su njihova jedra pred njima, njihovi su potomci sa njima, pred očima njihovim. **9** Kuće su njihove lišene straha, nad njima nema Božijeg pruta. **10** Bikovi su im priplodni, osemenjuju, krave im se tele i nisu jalove. **11** Poput stada puštaju dečake, njihova deca skakuću okolo. **12** Podcikuju uz daire i liru, raduju se uz zvuke svirale. **13** Dane svoje prožive u dobru i spokojno silaze u Svet mrtvih. (**Sheol h7585**) **14** A Bogu govore: 'Prodi nas se! Za puteve

tvoje nećemo da znamo! **15** Ko je Svemoćni, pa vidi, on korača po nebeskom svodu.' **15** Puta da mu služimo? Šta to dobijamo ako ga molimo?' drevnog zar ćeš se držati, onog što ga utabaše **16** Gle! Napredak njihov niye u ruci njihovo, od ljudi pokvaren; **16** oni što su odnešeni kad im mene je podaleko savet zlikovaca. **17** Koliko se vreme nije bilo, kada im je temelje potopila reka? često gasi svetiljka zlikovca? Stiže li ih propast **17** Bogu su oni govorili: 'Prodi nas sel!' I: 'Šta će njihova? Dodeljuje li im [Bog] u svom gnevnu Svemoćni da nam radi?' **18** A on im je dobrima boli? **18** Jesu li oni poput slame na vetr, poput kuće prepunio. Zato je od mene podaleko savet pleve koju vihor nosi? **19** Bog grehe čoveka čuva zlikovac! **19** Videće to pravednici i radovaće se, za decu njegovu? Ma neka to njemu vrati, neka rugaće im se nedužni: **20** 'Dušmani će naši baš toga svestan bude! **20** Nek očima svojim svoju zbrisani biti, obilje njihovo progutaće plamen!' propast gleda, nek od gneva Svemoćnoga pije! **21** Izmiri se s Bogom, molim te, i u miru budi, **21** Jer, mari li on što će nakon njega sa kućom mu da na tebe dobro dođe. **22** Prihvati, molim te, biti, kada mu se broj meseci skrati? **22** Uči li iko pouku njegovih usta i njegove reči u srce svoje Boga mudrosti? Njega, koji sudi uznošitim? **23** stavi. **23** Vratiš li se Svemoćnome, obnovljen Jedan umre u obilju svega i sve mu je potaman, češ biti; ukloniš li bezakonje iz šatora svoga, **24** napredno; **24** telo mu je uhranjeno mlekom odbaciš li zlato u prašinu i ofirsko [zlato] po i jedra mu srž je u kostima. **25** Drugi umire potočnom kamenju; **25** Svemoćni biće zlato tvoje, ogorčene duše, a dobra se nauživao nije. **26** Tek, najčistije srebro tvoje. **26** Tada ćeš se radovati obojica će u prašinu leći, prekriće ih crvi. **27** Svemoćnome, lice svoje podignućeš Bogu. **27** Eto, meni su poznate misli vaše, spletke koje Molićeš se njemu i on će te čuti, izvršićes svoje spletkarite protiv mene. **28** Vi kažete: 'Gde je sada zavete. **28** Ostvariš šta god da odlučiš, svetlo će kuća plemičeva? Gde je šator u kome zlikovci ti staze obasjati. **29** Kad ponize ljude, ti ćeš reći: počivaju?' **29** Što niste pitali one koji prolaze tim 'Uzvisite ih!', i Bog će tada da spase skrušene. **30** putem?! Niste li njihove znakove uočili? **30** Jer, On će da izbavi i onoga što nedužan nije, zbog zlikovac se pošteđuje u danu propasti, izbavlja se čistoće ruku tvojih izbaviće njega."

zlobnik u danu jarosti. **31** Ko će da ga prekori u lice zbog njegovog puta? Ko će da mu uvrati za ono što je učinio? **32** Ali kada ga na groblje budu izneli, neko će stražariti nad humkom. **33** Slatko će mu biti grumenje zemlje; svaki čovek njega će slediti, a pre njega bilo ih je bezbroj. **34** I kako me sada uludo tešite? Odgovori vaši ostali su lažni."

22 Tada je Elifas iz Temana uzvratio ovako: **2** „Zar je čovek od koristi Bogu? Da li mu je mudrac od koristi? **3** Zar se Svemoćni raduje što si pravedan? Je li mu na korist kad puteve svoje učiniš bez mane? **4** Prekoreva li te za bogobojaznost tvoju i da li se sudi s tobom? **5** Nije li golema zloba tvoja? Zar nema kraja krivicama tvojim? **6** A ti si braći svojoj bezrazložno zalog užimao, i sa njih si skidao haljine. **7** Iznemoglog vodom napojio nisi, a ni gladnom hleba nisi dao. **8** Jeste, ti si čovek silan, zemljoposednik si, uglednik što u njoj živi. **9** Tek, udovice si terao praznih ruku, kršio si ruke siročadi. **10** I zato su oko tebe zamke, nenadana strahota spopada te; **11** ili mrak, pa ne vidiš ništa, silna te je voda potopila. **12** Nije li Bog visoko na nebesima? Pogledaj povrh zvezda, kako su visoko! **13** A ti pitaš: 'Zna li šta Bog? Da li sudi kroz tamu najgušću? **14** Oblaci su skrovište njegovo, pa ne

23 A Jov je odgovorio ovim rečima: **2** „Još i danas je jetka moja žalopoka i s mukom se borim da ne bih ječao. **3** O, kada bih znao gde će da ga nađem, došao bih do njegovog mesta! **4** Pred njim bih izložio svoj slučaj, dokazima usta svoja napunio. **5** Da mi je da znam kojim bi mi rečima odgovorio; da mi je da razumem šta bi mi rekao. **6** Da li bi se silom velikom parničio sa mnjom? Ne bi, nego bi se zauzeo za me. **7** Onde bi se pravednik sa njim raspravio, moj bi me sudija zauvek izbavio. **8** Gle, odem li napred, njega nema; ni pozadi njega ne opažam. **9** Ne vidim ga ni na levo, tamo gde deluje; ne vidim ga ni na desno, kada se okrene. **10** Ali on zna put kojim idem; pretapa me da čist budem poput zlata. **11** Po njegovoj stopi moj je korak išao, njegovog sam se puta držao i nisam skretao. **12** Zapovest njegovih usana nisam napustio, čuvao sam reči njegove više nego hleb nasušni. **13** Ali on je jedini i ko će da ga menja! Šta god da poželi, on tako i čini. **14** Naume će svoje, meni namenjene, izvršiti, a u njemu još je takvog mnogo čega. **15** Zato sam preplašen od njega; kad razmišljam, ježim se od njega! **16** Ele, Bog je moje srce smalaksao, Svemoćni me je prestravio; **17** ipak

nisam bio satrt mrakom, niti mi je gusta tama čiste; 6 a kamoli čovek – crv i potomak čoveka – zaklonila lice.

24 Zašto Svemoćni nije odredio vremena suda?

Zašto oni koji ga poznaju ne vide dane njegove? 2 Pomeraju ljudi međe, stada otimaju, pa ih napasaju; 3 siročadi odvode magarca, vola za zalog uzimaju od udovice. 4 Oni razgone uboge sa puta, skrivaju se zajedno siromasi zemlje. 5 Eno, [kao] divlji magarci u pustinji idu svojim poslom; hranu sebi traže, u pustari hleb za sebe i za decu. 6 Po polju kupe krmu, pabirče po vinogradu zlobnika. 7 Neodeveni su, noćivaju bez ogrtića, na zimi su bez pokrivača. 8 Iskisi su od planinske kiše, bez zaklona krije se pod stenu. 9 Siroče od dojenja kradu i od siromaha uzimaju zalog. 10 Tumaraju obnaženi, neodeveni snopljje krvnik diže, sirotana i ubogog da ubije, a po noći je ko lopov. 15 Preljubnikovo oko čeka sumrak jer govori: 'Da me oko ne ugleda!', pa pokriva lice svoje. 16 Kad je tama, lopov kuće prokopava, a po danu se zaključava da za svetlost ne zna. 17 Jer je svima njima jutro poput gustog mračnog, predani su užasima mračnog gustog. 18 Prolete oni povrh voda, prokleto im nasledstvo u zemlji i neka nijedan ne krene ka vinogradima. 19 Poput suše i vrućine snežne vode kad odnesu, tako i Svet mrtvih nosi one što se ogrešiše. (Sheol h7585) 20 Zaboravlja ga majčina utroba, crvima je hrana; njega više ne spominju, nepravda će biti kao stablo preolmljeno. 21 On navaljuje na jalovu, na nerotkinju; zlostavlja udovicu. 22 Silom svojom Bog moćnicke odvlači, podiže se i niko za život siguran nije. 23 Bog im spokojstvo daje, pa se osiliše; ali njegove su oči na njihovim putevima. 24 Tek za malo uzdignu se i već ih nema; ko svi drugi propadaju, venu; odsecaju se kao vršci klasja. 25 Ako nije tako, ko će da mi laž dokaže? Ko će da obezvredi kazivanje moje?"

25 Tada je Vildad iz Suša uzvratio ovako:

"Božiji su i vlast i strah! On mir stvara u visinama svojim! 3 Da li ima broja njegovim četama? Koga to svetlo njegovo ne obasjava? 4 Kako da se čovek opravda pred Bogom? Kako da se očisti onaj što ga žena rodi? 5 Gle! Ni mesec mu bistar nije, očima njegovim niti zvezde nisu

čiste; 6 a kamoli čovek – crv i potomak čoveka – crvić!"

26 A Jov je odgovorio ovim rečima: 2 „E, baš si

pomogao bespomoćnom, baš spasao ruku malaksalu! 3 Baš si nemudrone savet dao i mudrosti pregršt obznanio! 4 A kome si te reći objavio? Čiji je to duh iz tebe izašao? 5 Pokojnici ispod voda drhite, al' i oni što u njima žive. 6 I Svet mrtvih pred njim je ogoljen, i trulež je mrtvih neskrivena. (Sheol h7585) 7 Nad bezdanom sever je on prostro, okačio zemlju u praznini. 8 Vode je svezao nad oblake svoje, ali se oblaci ne cepaju pod njima. 9 Presto je svoj sakrio, svoj je oblak nad njim razastro. 10 Povrh voda obzorje postavlja, kao među svetlosti i mraku. 11 Drmaju se stubovi nebeski, užasnuti njegovim prekom. 12 Silom svojom on more uzburka, čudovište Ravu mudrošću on smrska. 13 Njegov narod u gradu, za pomoć vape smrtno ranjeni, a vetar razvedruje nebesa, ruka mu probada zmiju Bogu to nije mrsko. 13 A neki su u društvu onih vijugavu. 14 Gle, ovo su obrisi puta njegovoga, što ratuju protiv svetla, što ne mare za puteve samo šapat reči što čujemo o njemu! Grom moći svetla i ne žive na stazama njegovim. 14 U zoru se njegove ko će da razume?"

27 A Jov je nastavio svoje kazivanje ovim

rečima: 2 „Živoga mi Boga koji mi je uskratio pravo i Svemoćnog što mi dušu ogorči; 3 dok u meni daha ima i Božijeg duha u mom nosu; 4 usne moje neće govoriti nepravdu, moj jezik neće izustiti obmanu. 5 Daleko od mene bilo da izjavim kako ste u pravu! Dok me ima ne odustajem od svoje čestitosti. 6 Držaću se pravednosti svoje, neću je pustiti; sve dok živim savest moja me zapeći neće. 7 Dušmanin moj neka prođe kao pokvarenjak, kao zlottor neka prođe onaj što se diže na me. 8 Jer kakva je nada bezbožnika kada je sasečen, kada Bog mu dušu uzme? 9 Čuje li Bog vapaj njegov kad na njega nevolja dode? 10 Raduje li se Svemoćnome i zove li Boga u doba svako? 11 Ja ču vas poučiti o Božijoj ruci, neću da vam krijem naum Svemoćnoga. 12 Eto, svi vi ste videli ovo, pa zašto onda uludo govorite besmislice? 13 Takva je od Boga sudbina za zlikovca, nasledstvo Svemoćnog što primaju okrutni! 14 Makar i da mu se deca rađaju, za mač [se rađaju]; potomstvo mu nikad hleba neće

biti sito. 15 Preživele će mu pokopati zaraza, a udovice im zakukati neće. 16 Makar da zgrne srebra ko da je prašina, i spremi odeće kao da je zemlja; 17 sve što spremi obući će pravednik, a srebro će da razdeli nedužni. 18 Poput moljca kuću sebi zida, kao da je kolibica što je čuvat pravi. 19 Leći će bogat tad i nikad više, kad oči

svoje otvori – ničeg više nema. 20 Nenadane kada mi je svetila njegova svetiljka nad glavom strahote ko bujice odnose ga, oluja ga noću mojom, po njegovom svetlu kad sam mrakom krade. 21 Podiže ga vetar sa istoka, odleteće, išao; 4 baš kakav sam bio u svojim jedrim danima, svitlaće ga sa mesta njegovog. 22 Sjuriće se na kada sam u šatoru svome s Bogom blizak bio; 5 njega, štedeti ga neće dok on bude strmoglavce onda kad je Svemoćni sa mnom bio i deca moja bežao od ruke njegove. 23 I pljeskaće svojim oko mene! 6 Tad sam noge u maslu prao i potoke rukama nad njim, i zviždaće ga sa njegovog ulja cedio mi kamen! 7 A kada bih izšao na mesta.

28 Eto, i srebro ima svoj rudnik, i zlato mesto na kom se inspirira. 2 I gvođe se iz zemlje uzima i kamen se pretapa u bronzu. 3 A [čovek] tamu dokrajčuje, istražuje do krajnjih granica, traži rudu u tami najgušćoj. 4 Okno kopja daleko od bližnjeg gde noge ne zalazi, penje se i klati daleko od ljudi. 5 Zemlja sa koje hleb dolazi iznutra se kovitla ko vatru. 6 U njenim je stenama nalazište safira, a ima i zlatne prašine. 7 Put do tamo ne zna ptica grabljivica, oko sokolovo trag mu ne nazire. 8 Ponosne se zveri njime ne šunjuju, a ni lav po njemu ne prolazi. 9 Čovek pruža ruku za kremenom, prekopava korenje planina; 10 u stenama tunele probija i očima vidi svaku vrednost; 11 obuzdava curenje voda i ono skriveno na svetlo iznosi. 12 Ali gde se mudrost pronalazi? Gde je mesto razboritosti? 13 Rod joj ljudski vrednost ne poznaje, ne pronalazi se u zemlji živih. 14 Tek, bezdan javlja: 'U meni nije!' i more kaže: 'Nije ni sa mnom!' 15 Suvo zlato za nju se ne daje, za cenu njenu srebro se ne meri. 16 Ne plača se ni zlatom ofirskim, ni skupocenim oniksom i safirom. 17 Nisu joj ravni ni zlato ni kristal, za čup suvog zlata ne trampi se ona. 18 Korale i jaspis i ne spominjite, od bisera mudrost je vrednija. 19 Ne meri se sa njom ni topaz iz Kuša, ni suvim se zlatom platiti ne može. 20 Pa odakle onda dolazi mudrost? Gde je mesto razboritosti? 21 Od očiju svega živog je sklonjena, od nebeskih ptica je skrivena. 22 Trulež mrtvih i smrt nam kazuju: 'Ušima smo svojim čuli kazivanje o njoj.' 23 Bog razume put do nje i poznaje njeni mesto, 24 jer on vidi do krajeva zemlje i on gleda ispod svih nebesa. 25 Kad je vetru podario snagu i merama premerio vode; 26 kad je kiši odredbu davao i munje olujama; 27 tada ju je pogledao, objavio, postavio, tada ju je proverio. 28 A ljudima je rekao: 'Evo, mudrost je u bogobojaznosti i razboritost u uklanjanju od zla!"'

30 A sad mi se smeju mlađi od mene, oni čije očeve nisam htio ni sa psima stada svoga! 2 A i šta bih sa njihovih ruku snagom? Usahla je ta snaga u njima. 3 Sparušeni su od bede i gladi, ti što glođu štagod po pustari, u sumraku, po ruševinama i razvalinama. 4 Oni čupaju slez po čestarima i koren smrekse sebi za hranu. 5 Oterani su iz društva, ljudi na njih viču kao na lopova. 6 Eno ih u jarugama potoka, konače po jamama u zemlji i po kamenjarima. 7 Zapomažu među bezumnika, soj bezimenih iz zemlje proteranih. 9 A sad sam im pesma rugalica, postao sam priča za njih! 10 Gade me se, stoje izdaleka, ne libe se da me u lice pljunu. 11 Jer Bog je razvezao mog šatora uže, udario me je, a ljudi se na mene

29 A Jov je nastavio svoje kazivanje ovim rečima: 2 „O, kada bi mi bilo kao koji mesec ranije, kao u danima kada me je Bog čuvao; 3

razulariše. **12** Meni s desna diže se mladalačka sluge svoga, kada su se parničili sa mnom; **14** Šta rulja, teraju me da bežim, protiv mene nasipaju bih uradio kada bi Bog ustao, kad bi mi račun bedeme propasti. **13** Ruše mi puteve, uspešno zatražio? Šta li bih mu tada uzvratio? **15** Nije li me razaraju i za to im pomoći nije potrebna. **14** onaj što me sazdao u utrobi i njih sazdao? Zar Naviru ko kroz širok procep, navaljuju preko nas nije jedan isti načinio u stomaku? **16** Ako razvalina. **15** Nenadane strahote pale su na mene, sam se oglušio na želju siromaha i rasplakao poput vetra razgone mi dostojanstvo, a moje oči udovici; **17** ako sam svoj zalogaj hleba jeo spasenje nestade ko oblak. **18** Sad se duša moja u samoći, a siroče nije uzelo od njega – **18** jer razlila u meni, jer su me sustigli dani jada. **17** je uz mene raslo kao uz oca još od mladosti Kosti moje noć probada u meni, bolovi me glođu moje, a udovici sam pomagao još od kako me bez prestanka. **18** Odora se moja izobličila od sile majka rodila – **19** ako sam video stradalnika velike, sapela me kao kragna od tunike moje. neodevenog, ako nisam zaodenuo ubogog; **20** **19** On me je u blato bacio, sad sam nalik prahu ako me bedra njegova blagosiljala nisu, ako se i pepelu. **20** Za pomoći ja tebi vapim, al' se ne runom ovaca mojih utoplju nije; **21** ako sam odazivaš; a kada sam stao, na mene si pažnju odmahnuo rukom protiv siročeta, a znao sam da obratio. **21** U krvnika moga si se pretvorio, silom na sudu mogu da pomognem; **22** neka mi ruka ruke svoje si me spopao. **22** Vinuo si me da veter iz ramena otpadne i nek mi se šaka prelomi u zajašem, rastapaš me u oluji. **23** Jer ja znam da me zglobo! **23** Jer, drhtao sam od Božije strahote, u smrt odvodiš, u kuću sastanka svih koji su živi. pred njegovim veličanstvom ne bih to činio. **24** **24** Ali нико ne pruža ruku svoju ruini, makar da Ako sam se u zlato uzdao, svom zlatu govorio: za pomoći vapi u propasti svojoj. **25** Zar ja nisam 'Pouzdanje moje!'; **25** ako sam se radovao svom zaplakao radi nevoljnika? Zar mi duša zajecala velikom blagu, što mi je ruka toliko zgrnula; **26** nije radi ubogoga? **26** Ali kad sam čekao na ako sam u sunce gledao dok sija i u mesec sjajni dobro, zlo je došlo; kada sam se ponadao svetlu, dok putuje; **27** ako mi se srce potajno zanosilo, pristigla je tama. **27** Utroba je moja ustreptala pa sam im rukom slao poljupce sa svojih usta; i nije se primirila, dani patnje su me zadesili. **28** i to bi bila krivica što vapi za sudom, jer bih **28** Pocrneo hodam, ali ne od sunca; ustajem u tako porekao Boga sa visine! **29** Elem, ako sam se zboru i vičem za pomoći. **29** Zbratimljen sam sa radovao nad nesrećom dušmanina moga, likovao šakalima, prijatelj sam nojewima. **30** Pocrnela kad ga propast snađe; **30** nisam dao ustima da koža je na meni, od groznice cvokoću mi kosti. **31** Moja lira sad je za kuknjavu, a svirala moja za zgreše, da mu kletvu prizivam na dušu. **31** Nisu li ljudi iz šatora rekli: 'Ko se još mesa njegovoga najeo nije?' **32** Pridošlica na ulici noć proveo nije, putniku sam otvarao vrata. **33** Da li sam grehe svoje prikrivao kao Adam, i krivicu krio u grudima svojim; **34** jer sam se prepao velikog mnoštva, strahovao od prezira u rodu, pa se učutao i kroz vrata ne bih izlazio? **35** O, kad bi me neko čuo! Evo, ovo potpisujem, pa neka me usliši Svemoćni, a evo i optužnice što je tužilac protiv mene podigao! **36** Zar je ne bih ja poneo na ramenu svome, na sebe je kao krunu pričvrstio? **37** Račun bih mu položio za korake svoje, kao vladar bih mu pristupio. **38** Ako je zbog mene vapila zemlja moja i u glas plakale brazde njene; **39** ako sam zabadava jeo plodove njene i duši njihovih vlasnika zadao jade; **40** umesto pšenicom nek urodi trnjem i korovom umesto ječma! Jov je završio svoja kazivanja.

31 Sa očima svojim savez sam sklopio, pa kako bih onda zagledao devojku? **2** Pa šta to onda Bog odozgo deli? Kakvo je sa visina nasleđstvo Svemoćnog? **3** Nije li to propast za zlotvora i nesreća za pokvarenjaka? **4** Ne vidi li on puteve moje, zar ne broji sve moje korake? **5** Ako sam se družio s lažovima, ako mi je noga žurila ka obmani; **6** neka me izmeri na tasovima tačnim, nek čestitost moju Bog otkrije. **7** Ako je moj korak zašao sa puta, srce moje povelo se za mojim očima, za ruke mi prionula ljaga; **8** tad nek žanjem, a drugi nek jede, nek se moja letina počupa. **9** Ako li je žena srce mi zavela, ako sam bližnjeg svoga na ulazu vreba; **10** nek tad drugom moja žena melje, u postelji drugih neka bude. **11** Ali to bi bila gadost, baš krivica za osudu! **12** Da, bila bi to vatrica koja guta sve do truleži mrtvih i spaljuje svu letinu moju. **13** Elem, ako sam se oglušio na tužbu sluškinje svoje ili

32 I tako su trojica ljudi prestali da uzvraćaju koji je u svojim očima bio pravedan. **2** Na to je na Jova u ljutnji planuo Eliju iz Vuza,

sin Varahilov iz Ramovog roda. Razljutio se, jer u okove stavlja pa nadgleda sve puteve moje.' se ovaj činio pravednjim od Boga. **3** Razljutio **12** Ali ja ču da ti kažem – nisi u pravu – jer se i na tri prijatelja što nisu imali odgovor, a Bog je od čoveka veći. **13** Zašto se ubeđuješ s opet su osudili Jova. **4** Naime, Eliju je čekao da Bogom kada on ne odgovara na svaku čovekovu uzvratu Jovu, jer su ostali bili stariji po godinama reč? **14** Jer Bog govori jednom ovako, drugi od njega. **5** Razljutio se Eliju kada je video da put onako – ali nikao za to ne pazi – **15** u snu, ova trojica ljudi nemaju šta da kažu i odgovore. u viđenju noćnom, kada dubok san na ljude **6** Tada je ovako odgovorio Eliju iz Vuza, sin pada dok spavaju na postelji. **16** Tada on daje Varahilov: „Mladi sam od vas po godinama. Vi objavu ljudima, upozorava ih opomenama; **17** ste stariji, pa sam se zato sklanjao u strahu da bi čoveka odvratio od nedela i sakrio oholost da vam kažem svoje mišljenje. **7** Naime, rekao od njega. **18** On mu dušu čuva od rake, život sam sebi: 'Starost neka govori i godine mnoge njegov od mača što seče. **19** Čoveka bolom kori nek razglase mudrost!' **8** Jer je duh u ljudima na postelji njegovo, bez prestanka žigaju ga i dah Svemoćnoga im daje razum. **9** Godine kosti. **20** Život mu se gadi hleba, a duša omiljenog mnoge mudrost ne daju i stari pravednost ne jela. **21** Naočigled telo mu propada, još mu štrče shvataju. **10** Zato kažem: 'Poslušajte me, pa da kosti ogoljene. **22** Duša mu je sve bliža raki, a vam i ja iznesem svoje mišljenje.' **11** Eto, čekao život vesniku smrti. **23** Kad bi bilo poslanika, sam besede vaše, saslušao mišljenja vaša dok posrednika jednog od hiljadu, da čoveku javi put ste birali reči. **12** Da, pažljivo sam vas pratio. njegove čestitosti, **24** kad bi mu se Bog smilovao, Ali – gle – niko nije opovrgnuo Jova i nijedan pa rekao: 'Spasite ga od pada u raku! Našao sam od vas nije uzvratio na reči njegove! **13** I ne otkup!', **25** tad bi mu se ko detetu podmladilo govorite: 'Mudrost smo pronašli! A njega neka telo, vratio bi se u dane mladalačke snage. **26** Tad Bog opovrgne, a ne čovek.' **14** Ali, nije on protiv će se moliti Bogu i on će ga prihvatići, gledaće mene govorio pa ni ja neću da uzvratim njemu lice njegovo i klicaće. Bog će obnoviti čoveku vašim dokazima. **15** A oni su se smeli i više ne pravednost njegovu. **27** A on pogledaće ljudе i uzvraćaju, sasvim su ostali bez reči. **16** Zašto kazaće: 'Grešio sam, pravdu izvrtao, ali mi nije da čekam kada ne govore, samo stoje i više ne vraćeno po meri! **28** On je dušu moju otkupio od uzvraćaju?! **17** A sada ču ja svoje da kažem, pada u raku, da mi život svetla vidi!' **29** Eto, sve mišljenje ču svoje da iznesem. **18** Jer prepun sam ovo Bog čini dvaput, tripot sa čovekom; **30** da mu reči, iz utrobe moje duh me na to tera. **19** Evo, dušu iz rake povrati i obasja svetlošću života. **31** poput vina bez oduška utroba je moja, raspukla Jove! Pazi, saslušaj me! Ti čuti, a ja ču da pričam. bi se ko mešina nova. **20** Moram da govorim, **32** Reci ako imaš reči da mi uzvratiš, jer bih htio da sebi oduška dam; otvořiće usne svoje da bih da te opravdam. **33** Ako nemaš, ti saslušaj mene. uzvratio. **21** Neću da gledam ko je ko, nikome da Čuti, da te mudrošću poučim.“

laskam neću. **22** Pa ja i ne umem da laskam, jer
bi me odmah uezao Sazdatejl moj!

34 Eliju je nastavio svoje kazivanje: **2** „Vi mudri, poslušajte reči moje; vi učeni,

33 Zato, o, Jove, molim te čuj moja kazivanja obratite pažnju! **3** Jer, besede se uhom propituju, i sve reči moje poslušaj! **2** Molim te, vidi, ko što nepcem probaju se jela. **4** Šta je pravo, sami jer otvaram usta svoja da moj jezik progovori. **3** razlučimo, među sobom prepoznajmo dobro. **5** Iz čestitosti moga srca su reči moje i po znanju Eto, Jov je rekao: 'Pravedan sam, a Bog mi je moja će usta iskreno da govore. **4** Elem, Božiji uskratio moju pravdu! **6** Zar bih o svojoj pravdi Duh me je sazdao, dah Svemoćnoga život mi je lagao? Na smrt sam proboden, a zgrešio nisam.' dao. **5** Pa ako si kadar, ti mi odgovori; spremi **7** Poput Jova ima li čoveka, što porugu piće kao se, pa pred mene stani. **6** Znaj, i ja sam pred da je voda; **8** koji ide za društвom zlotvora, Bogom poput tebe; i ja sam od ilovače obliskovan. prijateljuje s pokvarenjacima? **9** Jer je kazao: **7** Neka te ništa u meni užasno ne plaši, od mene 'Nikakva je korist za čoveka da Bogu ugada!' nećeš biti pritisnut teško. **8** Dakle, govorio si **10** Zato me čujte, ljudi razumnog srca: daleko na moje uši, reči sam tvoje jasno čuo: **9** 'Ja sam bila od Boga pokvarenost i nepravednost od čist, bez greha sam i bez mane! U meni krivice Svemoćnog! **11** Jer po delu on čoveku враћa, nema! **10** Ali, eto, Bog zadevicu sa mnom traži, čoveku uzvraća po putu njegovom. **12** Bog zaista gleda me ko dušmanina svoga. **11** Noge moje ne radi zlobno i Svemoćni ne izvrće pravdu. **13**

Ko je njemu poverio zemlju? Ko li ga je postavio koristi potomku čoveka. **9** Zbog silnoga tlačenja nad čitavim svetom? **14** Kada bi se srcem tome vape ljudi, preklinju za pomoć zbog ruke silnika. posvetio, pa svoj duh i dah svoj sebi zadržao, **15** **10** I niko ne pita: 'A gde je Bog, Sazdatelj moj, svako bi telo nestalo, čovečanstvo celo u prah koji u noći pesme daje; **11** koji nas poučava više bi se vratilo. **16** Saslušaj me ako razum imаш, nego zemaljske zveri i mudrim nas čini više nego počuj dobro reči moje. **17** Hoće li da vlada onaj nebeske ptice?' **12** Onda oni zapomažu, a on se koji pravdu mrzi? Zar ćeš krvim da proglaši ne odaziva zbog ponosa zlobnika. **13** Bog zacelo svemogućeg Pravednika? **18** Pa on caru kaže: taština ne sluša, Svemoćni i ne gleda na nju. **14** 'Ništarijo', i plemiču: 'Zlikovče!' **19** On pristrasan A koliko tek kad kažeš kako ga ne vidiš, kako je nije prema glavarima i ne povlađuje bogatom tvoj slučaj pred njim, kako njega iščekuješ; **15** pred sirotim, jer njegovih ruku svi su oni delo. kako gnev njegov ne kažnjava i kako za greh i ne **20** Usred noći u trenu umiru, skončavaju ljudi mari! **16** Elem, uzaludno Jov usta otvara i gomila potrešeni, moćnik nestaje bez ičije ruke. **21** Jer beznačajne reči."

oči njegove put čovekov prate, svaki korak njegov on posmatra. **22** Nema mraka, nema pomrčine zlotvora da skrije. **23** Jer Bog ne odlaže vreme kad mu čovek na sud dođe. **24** Bez istrage moćnike obara, na njihovo mesto on druge postavlja. **25** Jer dela njihova njemu su znana, preko noći on ih odbacuje, satrveni budu. **26** Potire ih zbog njihove zlobe, tamo gde i drugi vide, **27** jer su se od njega okrenuli, jer nisu marili za sve njegove puteve; **28** jer je zbog njih do njega došao vapaj siromaha i plač ubogih on je čuo. **29** A kada on umiri, ko da uznemiri? Kad lice sakrije, ko će da ga nađe? A tako biva i za narod i za čoveka, **30** da bezbožnik ne zavlada i narodu ne postavi zamke. **31** Zar sme neko Bogu da kaže: 'Trpeo sam, al' grešiti više neću. **32** Pouči me onom što ne vidim; ako li sam činio nepravdu, više neću.' **33** Hoće li ti po tvome uzvratiti jer ti ovo odbijaš? Ali ti biraš, a ne ja, pa sada govorи ono što znaš. **34** Razumni ljudi će mi reći, a i čovek mudar što me sluša: **35** 'Nemudro zbori Jov! Bez pouke su njegove reči!' **36** O, da bi doveka Jov kušan bio kad već odgovara kao jedan od pokvarenjaka! **37** Jer je grehu svome i prestup dodaо, među nama on pljeska rukama i rečima mnogim obasipa Boga."

35 I još je kazao Eliju: **2** „Misliš li da je ispravno to što si rekao: 'Pravedan sam ja pred Bogom'? **3** Da, rekao si: 'Kakvu ti korist imas? Šta mi vredi to što ne grešim?' **4** Evo ja, ja ču da odgovorim i tebi i tvojim priateljima što su sa tobom. **5** U nebesa gledaj i videćeš; posmatraj oblake, kako su samo viši od tebe! **6** Ako si grešio, šta si njemu učinio? Ako je tvojih prestupa mnogo, jesli li njemu uradio nešto? **7** Ako si pravedan, jesli li mu nešto dao? Da nije primio nešto iz tvoje ruke? **8** Pokvarenost tvoja šodi onom poput tebe, a pravednost tvoja

36 Eliju je nastavio ovim rečima: **2**, „Strpi se malo da ti objasnim, još bih da ti nešto kažem o Bogu. **3** Znanje ču svoje naširoko da iznesem, zarad Sazdatelja svoga pravednost ču da objasnim. **4** Stvarno nema neistine u rečima mojim, pred tobom je [čovek] besprekornog znanja. **5** Gle! Bog je silan, ne prezire nikog. On je silan, u naumu velik! **6** On zlotvora ne ostavlja živog, ojađenim udeljuje pravdu. **7** Sa pravednog svoj pogled ne skida, s carevima navek na presto ih postavlja i oni se uzdižu visoko. **8** Ako su i lancima okovani i svezani konopcima jada, **9** on im javlja što su uredili, o prestupima kojim se bahate. **10** On im uho za prekor otvara, poziva ih da se greha klone. **11** Budu li ga čuli i njemu služili, u napretku dane svoje proživeće i godine svoje u milini. **12** A ako ne poslušaju, mač će ih saseći; iščeznuće bez ikakvog znanja. **13** Gnev navlače ljudi srca bezbožnoga, čak i za pomoć ne preklinju kad ih on vezuje. **14** Dok su mladi duša im umire, skončavaju među hramskim bludnicima. **15** Nevoljnika on nevoljom spasava i uho mu tlačenjem otvara. **16** I tebe će iščupati iz ralja nevolje na prostrano mesto; na mesto gde zebnje nema, gde je prostret sto krcat izobiljem. **17** Ali ti kipiš sudom za zlobnike, obuzet si i sudom i pravdom! **18** Pazi da te niko bogatstvom ne mami, ne daj da te zavede golemi otkup. **19** Hoće li te iz nevolje izbaviti blago tvoje i sav trud snage tvoje? **20** Ne žudi za noći kada ljudi uzimaju iz njihovih kuća. **21** Čuvaj se, zlu se ne priklanjaj, jer to si i odabrao rađe nego muku. **22** Gle! Uzvišen je Gospod u sili svojoj! Poput njega učitelj ko li je? **23** Ko li mu je put njegov namenio? Kaže li mu iko: 'Loše si činio'? **24** Imaj na umu da njegovo veličaš delo o kome pevaju ljudi. **25** Sav ga je ljudski rod video, motre ga ljudi izdaleka. **26** Jeste, uzvišen je Bog,

nama nesaznatljiv i broj godina njegovih nam 4 Gde si ti bio kada sam polagao temelje zemlji? je nedokučiv! 27 Jer on podiže kapi vode što iz Kaži ako si pametan! 5 Ko joj je odredio mere – kiše maglom rose, 28 pa ljudima obilno iz oblaka ako to znaš – ko je merno uže nad njom razvukao? pljušte. 29 Ko još razume kako se valja oblak i 6 Na čemu su njene osnove uglavljene? Ko li joj kako grmi iz kuće njegove? 30 Eno, oko sebe on je postavio ugaoni kamen 7 kada su jutarnje prostire munju svoju i pokriva dubine mora! zvezde pevale složno i kad su klicali svi Božiji 31 On time vlada narodima i daje obilje hrane. sinovi? 8 Ko je more zatvorio vratima kada je 32 Munjama puni ruke pa im naredi gde će da prokuljalo i iz utrobe izašlo; 9 kada sam mu od udare. 33 Grmljavina njihova ga najavljuje, ali i oblaka haljinu skrojio i povoje od gustoga mraka; stoka kada oluja stiže.

37 Stvarno, i moje srce zbog toga tuče, otima se u grudima! 2 Slušajte! Počujte tutnjavu glasu njegovoga, prolamanje što izlazi iz usta njegovih. 3 Ispod svih nebesa on ga pušta, i munju svoju do krajeva zemlje. 4 Za njom gromovi tuku glasom slave njegove, a kada se oglase tutnjavom svojom ne vraća se više munja. 5 To Bog čudesno grmi glasom svojim i velike, nama neshvatljive stvari čini! 6 Elem, on snagu kaže: 'Na zemlju padni!' i obilnoj kiši: 'Pljušti!' 7 Time svačiju ruku sputava u radu, da bi svaki čovek znao za delo njegovo. 8 Tada zveri idu u brloge svoje, počivaju u svojim jazbinama. 9 Oluja se sruči iz odaje svoje i severci donose zimu. 10 Dah Božiji led donosi i široke vode ledi. 11 Oblake tmurne je vlagom napunio i sevne munjom po oblaku; 12 i oni onda kruže, valjaju se kako ih on vodi; da urade što im je zapovedio po licu sveta i zemlje. 13 A on to čini bilo kao prekor ili kao milosrđe na dobro zemlje. 14 O, Jove, poslušaj ovo! Stani pa razmotri čudesna Božija. 15 Znaš li kako ih je Bog poslagao, kako zableštiti munjom oblaka svoga? 16 Znaš li kako oblacu vise i čudesna onog što je savršen u znanju? 17 Ti, čije su haljine vruće dok je zemlja mirna zbog južnog vетra; 18 hoćeš li sa njim da razvlačiš oblake, tvrde kao izliveno ogledalo? 19 Hajde nam kaži šta da mu kažemo! Zbog tame svoj slučaj ne možemo da iznesemo. 20 Da mu javimo da bih ja da progovorim? Zar bi bilo ko govorio da bi proždran bio! 21 Sjajno svetlo na nebu ljudi sada ne mogu da vide, ali vетar huji i razvejava oblake. 22 Sa severa stiže zlatni sjaj i oko Boga je slava veličanstva! 23 Svemoćnoga ne možemo naći. Uzvišen je u sili, ali u pravdi i velikoj pravednosti svojoj on ne tlači. 24 Zato ga se boje ljudi: on ne mari za mudre u srcu.“

38 Tada je Gospod uzvratio Jovu iz vihora ovim rečima: 2 „Ko je taj što [moji] savet pomračuje rečima neznanja? 3 Kao muško opaši slabine svoje, da te ja pitam, a ti da mi odgovaraš.“

4 Gde si ti bio kada sam polagao temelje zemlji? 5 Ko joj je odredio mere – kiše maglom rose, 6 Na čemu su njene osnove uglavljene? Ko li joj kako grmi iz kuće njegove? 7 kada su jutarnje prostire munju svoju i pokriva dubine mora! 8 Ko je more zatvorio vratima kada je 9 kada sam mu od udare. 10 Dah Božiji led donosi i široke vode ledi; 11 kada sam mu rekao: 'Dolazićeš dovde ali ne i dalje, ovde je međa obesti talasa tvojih!' 12 Jesi li za života svoga zapovedao jutru i kazao zori gde joj je mesto, 13 da prihvati zemlju za uglove, da s nje budu otreseni zlobni ljudi? 14 A zemlja se oblikuje kao glina pod pečatom, pa sve na njoj ko haljina stoji. 15 Tada se od zlobnika uzima svetlo njihovo, lomi im se ruka uzdignuta. 16 Da li si išao do izvora mora? Jesi li hodao dubinom bezdana? 17 Da li su ti pokazana vrata smrti? Jesi li video vrata od najcrnje tame? 18 Jesi li sagledao zemljina prostranstva? Reci, ako znaš sve to! 19 Koji je put do kuće svetla? Na kom se mestu nalazi tama? 20 Zar možeš da ih poneseš do njihovog mesta? Znaš li za staze do njihovog stana? 21 Ma, ti to znaš, ti si se tada rodio i golem je broj tvojih dana! 22 Jesi li bio u riznicama snega? Jesi li video oružarnicu grada 23 koju sam sačuvao za vreme nevolje, za dan boja i vojevanja? 24 U kojem se smeru račva munja i gde se istočni vетar po zemlji raznosi? 25 Ko poplavu račva na kanale i put tutnjavi groma, 26 da doneše kišu zemlji bez ikoga i pustari bez žive duše; 27 da napoji pustoš i pustinju i učini da iznikne trava? 28 Da li kiša oca ima? Kapi rose ko je izrodio? 29 Iz čje se utrobe led rodio i injе s nebesa ko je porodio, 30 kad ko kamen vode se skamene, površinom sledi se dubina? 31 Jesi li ti svezao Vlašiće lancima? Hoćeš li da odrešiš Orion? 32 Možeš li da na vreme izvedeš sazvežđa i povedeš Medveda sa njegovim medvedićima? 33 Poznaješ li zakone nebesa i postavljaš li njihova pravila na zemlji? 34 Zar ti možeš oblacima da dovikneš, pa da te silnim vodama obliju? 35 Možeš li da pošalješ munje, da one krenu i kažu ti: 'Tu smo!'? 36 Ko je petlu dao mudrost i ko je razumu znanje dao? 37 Ko mudrošću oblake broji i ko ih izliva ko nebeske mešine, 38 da stvrđne grumenje zemlje i zgrudva busenje? 39 Hoćeš li ti lavu plen da loviš i nahranиш laviće, 40 kad se primire u jazbinama, kad iz potaje vrebaju

u žbunju? **41** Ko gavranu jelo sprema, kada mu ptići pište Bogu, kada za hranom gegaju se?

39 A znaš li vreme kad se divokoze koze? Jesi li gledao kad koštute kote mlade? **2** Da li brojiš koliko su meseci skotne? Znaš li kada će se omladiti? **3** Šćućure se i okote svoje mlade, bolova se oslobođe. **4** mladi im ojačaju, rastu u divljini, i kad odu više im se ne vraćaju. **5** Ko je divljeg magarca oslobođio i ko mu je razvezao užad? **6** Ja sam njemu pustaru za kuću dao i slatinu za prebivalište. **7** On na gradsku vrevu njače i ne haje za povik goniča. **8** Po brdima pašu svoju traži, njuši za svakim zelenilom. **9** Pristaje li bivo da ti služi, da zanoći za tvojim jaslama? **10** Zar ćeš bivola užetom u plug da upregneš? Hoće li za tobom dolove da drlja? **11** Hoćeš li se uzdati u njega zbog njegove pogoleme snage? Hoćeš da mu svoj rad prepustiš? **12** Zar veruješ kako će ti dovući letinu, na gumno ti skupiti pšenicu? **13** Noj ponosno lepeće krilima, ali to nisu ni krila ni perje rode! **14** Svoja jaja na zemlji polaže, u prašini, da im bude toplo. **15** On ne mari dal' će nogu da ih smrška, divlja zverka da ih zgazi. **16** Nema sažaljenja za ptice svoje kao da nisu njegovi, ne mari što trud mu je uzaludan. **17** Bog ga je mudrosti lišio, razuma mu nije udelio.

18 Kad se visoko razmaše, i konju i njegovom jahaču se smeje. **19** Dade li ti konju snagu? Da li si mu grivom ukrasio vrat? **20** Ti li mu daješ da ko skakavac skače? Užasno je rzanje njegovo ponosno. **21** Zemlju kopa, od snage drhti, na oružje hrli! **22** Strahu se smeje, ne da se smesti i pred mačem ne uzmiče. **23** Tobolac nad njim zveći, sevaju sablja i koplje. **24** Od drhtanja i frktanja zemlju grize, ne miruje na poziv roga. **25** On zanjišti na zvuk roga i nanjuši izdaleka bitku, viku zapovednika i bojni poklič. **26** Vine li se kraguj po zamisliti tvojoj i raširi krila prema jugu? **27** Po tvojoj li se reči orao uzdiže i na visinama gnezdi? **28** Na litici živi, noć provodi na grebenu i na utvrđenju. **29** Odatle on hranu vreba i oči mu nadaleko vide. **30** Njegovi ptici krv piju, leševi gde su – i on je tamo.“

40 Tada je Gospod uzvratio Jovu ovim rečima: **2** „Zar će svađalica Svemoćnoga da ispravlja? Neka Bogu sad uzvrati taj što mu zameral!“ **3** I Jov je ovim rečima uzvratio Gospodu: **4** „Gle, ja nikakav kako bih tebi uzvratio?! Rukom svojom zatvaram usta svoja! **5** Neću da uzvratim, već jednom sam govorio; i još jednom, ali više neću.“ **6** Gospod još reče Jovu: **7** „Kao muško opaši

slabine svoje, da te ja pitam, a ti da mi odgovaraš. **8** Zar bi ti da pravednost moju obezvredиш? Proglasio bi mene krivim da bi sebe proglašio pravim? **9** Imaš li tи ruku ko što je Božija? Glas tvoj da li kao njegov grmi? **10** Hajde, veličanstvom i ugledom ukrasi se, u čast i slavu obuci se! **11** Izlij poplavu srdžbe svoje! Svakog gordog pogledaj i sruši ga. **12** Pogledaj sve gorde, pa ih ponizi; na licu mesta izgazi zle. **13** Zajedno ih u prašinu zatrppaj, preko lica pokrov u grobnici sveži. **14** Tada ču ti ja priznati da desnica tvoja može da te spase. **15** A gle, čudovište behemota koje sam sa tobom zajedno stvorio! On poput vola pase, **16** a vidi mu snage u bedrima njegovim! Sila mu je u trbušnim mišićima. **17** Rep ukruti kao kedar, bedrene mu žile prepletene. **18** Kosti su mu kocevi bronzane, a udovi ko metalne cevi. **19** On je prvo delo Božijeg stvaranja, Sazdatelj mu njegov sa mačem prilazi. **20** Njemu brda hranu daju, tamo gde se igraju zveri poljske. **21** Ispod lotosa on leži, krije se u trski i močvari. **22** Lotosi ga zaklanjaju senkom, okružen je potočnim vrbama. **23** Gle, podivlja li reka, njega to ne straši; nema straha ni kad Jordan jurne mu u usta. **24** Može li ga iko zgrabitи dok gleda? Može li mu iko njušku probosti kukama?

41 Zar ćeš levijatana udicom da izvučeš i konopcem jezik da mu svežeš? **2** Hoćeš li mu uže kroz nos da provučeš i čeljust mu kukom da probodeš? **3** Hoće li te preklinjati mnogo i umilne pričati ti reči? **4** Zar će savez s tobom da načini? Držaćeš ga doveka ko roba? **5** Igraćeš se sa njim ko sa pticom, povocem svezati za svoje devojke? **6** Zar će se ortaci cenzikati za njega, na komade podeliti trgovcima? **7** Hoćeš li mu kožu izbosti ostvama i glavu harpunom? **8** Ako ruke na njega položiš – sećaćeš se toga boja, al' ga više ponoviti nećeš! **9** Ali, uludo je nadati se tome! Zar čovek ne pada samo kada ga ugleda? **10** Ne divlja li kada ga probudiš? A ko je taj što bi pred mene da stane? **11** Zar mi je ko ikada dao šta, da bi mu ja to vratio? Pa sve je moje pod nebesima! **12** O udovima njegovim ja da čutim neću, ni o njegovoj snazi, ni o skladu njegovog tela. **13** Ko će da mu razotkrije površinu njegove odeće? Dupli oklop ko da mu probije? **14** Ko bi da mu čeljusti razjapi kada je strava oko njegovih zuba? **15** Leđa su mu od nizova krljušti poređanih i čvrsto spojenih. **16** Prijanjuju jedna uz drugu, ni vazduh među njima ne prolazi. **17** Spojene su među sobom, jedna drugu drže,

razmaka nemaju. **18** Kad on kine, ko da munja hleb u njegovoju kući, tešili su ga i žalili zbog svih sine; oči mu se crvene ko zora. **19** Plamen mu nevolja koje mu je Gospod naneo. Svako mu je iz usta suklja, žeravice vatrene vrcaju. **20** Para dao po kesit i svako po jedan zlatan prsten. **12** mu se diže iz nozdrva, ko kotaо ključa i preliva. Elem, Gospod je više blagoslovio Jova na kraju **21** Svojim dahom ugalj rasprije, iz ždrela mu nego na početku. Tako je imao četrnaest hiljada vatra plamti. **22** Njemu snaga počiva u šiji, ispred ovaca, šest hiljada kamilia, hiljadu pari volova njega nastupa strahota. **23** Nabori mu na telu i hiljadu magarica. **13** Dobio je sedam sinova prijanaju, čvrsti su i nepomični. **24** Srce mu je i tri čerke. **14** Prvu je nazvao Jemima, drugu kao kamen tvrdo, tvrdo mu je kao donji žrvanj. Kesija a treću Karen-Apuha. **15** Po svoj zemlji **25** Kad se digne, zastrepe delije, pred lomnjavom nije bilo žena lepih kao Jovove čerke. Otac im je odstupaju. **26** Ko ga mačem i dohvati – ništa mu dao nasledstvo među njihovom braćom. **16** Jov ne vredi – tako i kopljem, streloм il' ostvama. **27** je nakon ovoga živeo stotinu četrdeset godina. Gvožđe mu je poput pleve, a bronza mu kao drvo Dočekao je i svoju decu i njihove potomke do trulo. **28** Njega strela poterati neće, a kamenje iz četvrtog naraštaja. **17** Tako je umro Jov, star i sit praćke za njega je pleva. **29** Kao prutić njemu je života.

toljaga, fijuku se kopljia on podsmeva. **30** Stomak mu je ko od lomljenih crepova, pa kroz blato prođe ko drljača. **31** Zbog njega dubina provri kao lonac, more se peni kao kazan masti. **32** Za sobom ostavlja trag od pene, pa se čini da je dubina osedela. **33** Niko mu sličan na zemlji nije! To je stvorene koje straha nema! **34** On gleda svakog ko je ponosan jer on je car svih ponosnih!“

42 Tada je Jov odgovorio Gospodu ovim rečima:

2 „Ja znam da si ti svemoguć, nezadržive su tvoje namere! **3** [Pitao si]: 'Ko je taj što neznanjem pokriva savet?' Eto, govorio sam, a nisam shvatao stvari koje su mi bile čudesne da bi ih poznavao! **4** [Rekao si]: 'Molim te, čuj me, ja ču da govorim! Ja ču tebe da pitam a ti mi razjasni.' **5** Ušima sam slušao o tebi a sada sam te i očima video! **6** Zato se sam sebe gadim! U prašini i pepelu ja se kajem!“ **7** A kada je Gospod Jovu kazao sve ove reči, Gospod se obratio i Elifasu iz Temana: „Planuo je moј gnev i na tebe i na tvoja dva prijatelja jer niste o meni – poput moga sluge Jova – govorili tačno! **8** Zato uzmitte za sebe sedam junaca i sedam ovnova, pa idite Jovu, mome sluzi. Tada za sebe prinesite svespalnicu. I neka se Jov, sluga moј, pomoli za vas. Zaista, uslišiću ga i neću da vas kaznim za ludost, što niste govorili o meni tačno, kao moј sluga Jov.“ **9** Tako su Elifas iz Temana, Vildad iz Suša i Sofar iz Namata otišli i uradili kako im je Gospod zapovedio. A Gospod je uslišio Jova. **10** Gospod je Jovu vratio sve oteto, nakon što se on pomolio za svoje prijatelje. I još je Gospod uvećao i udvostručio sve što je Jov imao. **11** Došla su mu sva njegova braća, sve sestre njegove i svi koji su ga ranije poznavali. Sa njim su jeli

Psalmi

1 Blažen čovek koji ne sledi savet opakih, ne stoji na grešničkom putu, niti seda u društvo rugača, 2 već uživa u Zakonu Gospodnjem, dan i noć mu o Zakonu misli. 3 On je kao drvo usađeno kraj potočnih voda, koje rod svoj daje kada mu je vreme, a lišće mu nikada ne vene. Sve što radi, na dobro mu ide. 4 Nisu takvi opaci! Oni su kao pleva što je vetar nosi. 5 Zato opaki neće opstatи na sudu, ni grešnici na zboru pravednih. 6 Jer zna Gospod put pravednika, a put opakih vodi u propast.

2 Zašto li se bune narodi, šta to ljudi uzalud smišljaju? 2 Carevi se sveta prikupljaju, knezovi se s njima savetuju, da navale složno na Gospoda i na njegovog Pomazanika: 3 „Zbacimo sa sebe okove njihove, strgnimo sa sebe sveze njihove!“ 4 Smeje se onaj što na nebesima stoluje, Gospod se to njima podružuje. 5 On im onda u gnevnu progovara, jarošću ih svojom užasava: 6 „Cara svoga ja sam postavio, na Sionu, svetoj gori svojoj.“ 7 Objaviću odluku Gospodnju. On mi reče: „Ti si Sin moj, danas si se meni rodio. 8 Traži od mene, i daću ti u nasledstvo puke, i krajeve zemaljske da ti budu imovina. 9 Slomićeš ih gvozdenom palicom, razbićeš ih kao posudu od gline.“ 10 Zato, carevi, budite razumni, primite nauk, vladari zemaljski! 11 Služite Gospodu u strahu, s trepetom se radujte. 12 Volite Sina, da mu gnev ne plane, pa da propadnete na svom putu, jer gnev njegov za tren oka plane. Blago svakom ko u njemu utočiše traži!

3 Psalam Davidov, kad je bežao pred svojim sinom Avesalomom. Gospode, koliko li je mojih protivnika, koliko li je onih što ustaju na mene! 2 Mnogo je onih što o meni kažu: „Nema njemu spasenja od Boga.“ (Sela) 3 A ti, Gospode, štit si oko mene, slavo moja, ti mi glavu dižeš! 4 Glasom svojim prizivam Gospoda, odgovara on mi s gore svoje svete. (Sela) 5 Ja ležem i spavam, i opet se budim, jer On, Gospod, pruža mi oslonac. 6 Ne bojim se ni hiljada ljudi, što odasvud nadiru na mene. 7 Ustani, Gospode, spasi me, moj Bože; sve dušmane moje udari u bradu, opakima sve zube polomi. 8 Spasenje pripada Gospodu, tvoj blagoslov na tvom je narodu. (Sela)

4 Horovođi, uz žičane instrumente. Davidov psalam. Odgovori kad te zovnem, Bože, moja pravdo, u mojoj teskobi, daj mi da odahнем,

smiluj mi se, počuj mi molitvu. 2 Dokle će, o, ljudski sinovi, slava moja biti u sramoti? Dokle ćete voleti ispravnost, dokle ćete ići za prevarom? (Sela) 3 Znajte, verne je Gospod odvojio za sebe, Gospod sluša kad god ga pozovem. 4 Gnevite se, ali ne grešite, na postelji srcem razmišljajte, utihnite. (Sela) 5 Prinesite žrtve pravedne, u Gospoda se uzdajte. 6 Mnogi kažu: „Ko će nam pokazati sreću?“ Obasaj nas, Gospode, svetlom svoga lica! 7 Ti si mi veseljem ispunio srce, više ga ima od njihovog žita, i od mladoga vina njihovog. 8 Ja spokojno ležem, [spokojno] i spavam, jer ti sam, Gospode, daješ mi spokoja. (Sela)

5 Horovođi, uz frule: Davidov psalam. O, Gospode, počuj moje reči, i razmotri uzdisaje moje. 2 Čuj moj vapaj, care moj i Bože, jer tebi svoju upravljam molitvu. 3 Jutrom, Gospode, ti glas mi čuješ, jutrom tebi prinosim molitvu, netremice pazim, iščekujem. 4 Jer ti nisi Bog kome zločin prija, zlo ne može tvojim gostom biti. 5 Oholi ti na oči ne mogu izaći, mrziš sve što čine nepravdu. 6 Ti zatireš one što govore laži, krvožedne i podmukle Gospod ne podnosi. 7 A ja ću u Dom tvoj doći, po obilnom tvome smilovanju, pred tvojim ću svetim Domom biti, u strahu se tebi pokloniti. 8 Svojom me pravdom vodi, Gospode, zbog mrzitelja koji mi zasedu spremaju; put svoj poravnaj preda mnom. 9 Istine im nema na usnama, srce im je ispunjeno zlobom, grob otvoren grlo je njihovo, a jezik im laska prevrtljivo. 10 O, Bože, krivim ih proglaši, spletke njihove nek ih upropaste. Za grehe ih mnoge izagnaj, jer na tebe oni ustadoše. 11 Neka se raduju svi što u tebi utočiše traže, neka se doveka vesele koje ti zaklanjaš, neka kliču oni koji ime tvoje ljube. 12 Jer ti, Gospode, blagosiljaš pravednog, milošću ga kao štitom zaklanjaš.

6 Horovođi, uz žičane instrumente. Za duboke glasove. Psalam Davidov. Ne karaj me, Gospode, u svome gnevnu, u srdžbi me svojoj ne kažnjavaj. 2 Smiluj mi se, Gospode, jer sam klonuo, isceli me, Gospode, kosti mi se tresu. 3 Duša mi je vrlo ustreptala, dokle, Gospode, dokle ćeš čekati? 4 Okreni se, Gospode, izbavi mi dušu, spasi mene zbog milosti svoje. 5 Jer, mrtav čovek tebe ne spominje, ko će te iz Svetih mrtvih proslavljati? (Sheol h7585) 6 Od jecanja sasvim sam klonuo; svu noć ležaj ja plačem natapam, i svoj krevet suzama oblivam. 7 Oko moje od muke se gasi, iščezava zbog svih mojih dušmana. 8 Odbijte od mene, svi prestupnici, jer čuo je

Gospod glas mog vapaja. **9** Čuo je Gospod moju molbu, Gospod prima moju molitvu. **10** Nek se osramote svi moji dušmani, nek velikoj smutnji podlegnu, nek se odmah povuku u sramu.

7 Tužbalica Davidova, koju je ispevao Gospodu zbog reči Huša, Venijaminovca. Gospode, Bože moj, u tebi je moje utočište, spasi me, izbavi, od svih koji me gone, **2** da mi dušu kao lav ne razderu, rastrgnu me, a spasa ni od koga. **3** Gospode, Bože moj, ako sam ovo učinio, ako sam ruke svoje nepravdom okaljao, **4** ako sam prijatelju zlom uzvratio, a protivnika bez razloga pljačkao, **5** neka me neprijatelj goni i sustigne, neka život moj na zemlju zgazi, a slavu moju u prašinu baci. (Sela) **6** U svom gnevnu ustani, Gospode, digni se na bes mojih dušmana, probudi se, u pomoć mi dodi, jer ti si svoj sud zakazao. **7** Neka se zbor naroda skupi oko tebe, pa nad njima vladaj sa visina. **8** Gospod sudi narodima, sudi mi, Gospode, po pravednosti i neporočnosti mojoj. **9** Bog je pravedan, on ispituje i srca i nutrinu; neka dođe kraj zlu opakih, a pravednoga ti učvrsti. **10** Bog je moj štit, on spasava ispravnog u srcu. **11** Bog je pravedni sudija, svakog dana Bog gnev svoj izliva. **12** A za onog ko se ne pokaje, on će svoj mač naoštiti, i luk svoj zapeti, uperiti; **13** takvom spremu oružje smrtno, strele svoje pravi zapaljive. **14** Eto, opaki je zlom bremenit, začinje nevolju, a rađa prevaru. **15** Kopa jamu, izdubi je, i pada u jamu koju je načinio. **16** Nevolja njegova neka mu se na glavu vrati, nasilje njegovo neka mu na teme padne. **17** Hvaliću Gospoda radi njegove pravednosti, slaviću pesmom ime Gospoda Svevišnjeg!

8 Horovodi, „Radosnica“. Psalam Davidov. O, Gospode, naš Bože, kako je uzvišeno ime tvoje po svoj zemlj! Ti si hvalu sebi dao na nebesima. **2** Sa usana dece i dojenčadi, ti si sebi moć podigao radi svojih neprijatelja; da učutkaš dušmanina i osvetnika. **3** Kad pogledam tvoja nebesa, koje tvoji prsti načiniše, mesec i zvezde koje ti postavi... **4** Šta je čovek da ga se sećaš, šta li sin čovečiji da brineš za njega? **5** Ti si ga malo manjim od Boga učinio, slavom i čašću njega si ovenčao, **6** dela ruku svojih u vlast si mu dao, njemu pod noge sve si pokorio: **7** sve ovce i goveda, i zverinje poljsko, **8** ptice nebeske, i ribe morske, što plivaju morskim stazama. **9** O, Gospode, naš Bože, kako je uzvišeno ime tvoje po svoj zemlj!

9 Za horovođu, po napevu „Smrt sina“. Psalam Davidov. Slaviću Gospoda svim srcem svojim, pričaću o svim tvojim čudesima. **2** Veseliću se, tebi ču klicati, tvome ču imenu pevati, Svevišnji. **3** Kad se moji neprijatelji povuku u begu, neka se sapletu i propadnu pred tobom. **4** Jer ti si odbranio moje pravo i sud, seo si na presto da sudiš po pravdi. **5** Ukorio si narode, uništio opake, zatro si im ime u veke vekova. **6** Dokrajčen je dušmanin, u ruševinama je doveka, gradove si mu istrebio, spomen na njih izbrisao. **7** Ali Gospod stoluje do veka, presto je svoj postavio da sudi, **8** i svetu će suditi po pravdi, jednako će suditi narodima. **9** Gospod je zaklon ugnjetenom, zaklon u vreme nevolje. **10** Neka se uzdaju u tebe oni koji tvoje ime znaju, jer ti, Gospode, ne ostavljaš one što te traže. **11** Pevajte Gospodu, koji stoluje na Sionu! Pričajte narodima o delima njegovim! **12** Jer onaj što se sveti za prolivenu krv, on pamti, ne zaboravlja vapaj poniznih. **13** Smiluj mi se, o, Gospode, vidi kako me kinje mrzitelji moji – ti što me izvlačiš iz vrata smrti – **14** da bih naveštao sva slavna dela tvoja na dverima cerke sionske, i tamo se radovao tvojemu spasenju. **15** Narodi jamu iskopaše, al' u nju sami upadoše, nogu im se uhvati u mrežu koju sakriše. **16** Gospod je sebe učinio znamenit, on postupa po pravu, a opaki se hvata u zamku svoje ruke. Misli. (Sela) **17** Neka se opaki vrati u Svet mrtvih, svi narodi koji Boga zaboravljuju, (**Sheol h7585**) **18** jer ubogi neće uvek biti zaboravljen, niti propasti neda poniznih. **19** Ustani, Gospode, neka čovek ne nadvlada, neka se sudi narodima pred tobom. **20** Uteraj im strah u kosti, Gospode, neka znaju puci da su [samo] ljudi. (Sela)

10 Zašto, Gospode, stojiš daleko? Što se skrivaš u vreme nevolje? **2** Opaki, nadmeni, ljuto goni ubogog, u spletke ga hvata koje je ispleo. **3** Jer opaki se hvali žudnjama svog srca, pohlepni proklinje, prezire Gospoda. **4** U svojoj ga oholosti on ne traži, nema Boga ni u jednoj misli svojoj. **5** Taj uvek uspeva na svojim stazama, na sudove tvoje on s visoka gleda, i svojim se dušmanima ruga. **6** On u srcu kaže: „Ništa mene neće uzdrmati, zlo me nikad zadesiti neće.“ **7** Usta su mu puna kletve, laži i uvrede, a muka i nevolja pod jezikom njegovim. **8** U dvorištu vreba iz zasede, iz potaje ubija nevinoga, iz skrovišta motri nemoćnoga. **9** Kao lav on vreba u šipražu, u zasedi čeka da ulovi ubogoga; u svoju ga mrežu hvata i odvlači. **10** Bespomoćne lomi i obara,

oni mu u kandže dopadaju. **11** On govori u srcu: srcu tugujem? Dokle će dušmanin da bude nada „Bog zaboravlja, skriva lice, nikada on to neće mnom? **3** Pogledaj, usliši me, Gospode, Bože moj, videti.“ **12** Ustani, Gospode, digni svoju ruku, oči mi prosvetli, da u san smrtni ja ne utonem, Bože, ponzne nemoj zaboraviti! **13** Zašto opaki da ne kaže neprijatelj: „Ja sam ga nadjačao“, da prezire Boga, zašto da u svom srcu kaže: „Ti i protivnici ne likuju nada mnom. **5** A ja ču me nečeš za to pitati“? **14** Ali, ti to ipak vidiš, se u tvoju milost uzdati, tvome se spasenju u jer posmatraš muku i nevolju, da stvar uzmeš u srcu radovati. **6** Pevaču Gospodu, jer mi je bio svoje ruke. Nemoćni se oslanja na tebe, sirotome ti si pomoćnik. **15** Slomi ruku opakome, zlome, pa kad tražiš njegovu opakost, ni traga od nje da ne nađeš. **16** Gospod je car u veke vekova, nestaje narodi sa njegove zemlje. **17** Ti, Gospode, čuješ čežnju poniznih, hrabriš ih, uho svoje priklanjaš, **18** da daš pravo sirotome i ugnjetenom, da čovek na zemlji ne zadaje više strah.

11 Horovođi. Davidov. Utočište je meni u Gospodu. Zašto onda meni gorovite: „Kao ptica u goru uteci! **2** Jer, gile, opaki luk svoj natežu, na tetivu strelu postavljaju, da poštene iz mraka gađaju. **3** Kada se temelji raspadaju, šta pravednik može da učini?“ **4** Gospod je u svom svetom hramu, Gospodnji je presto na nebesima, očima on pomno posmatra, on proniče potomke ljudi. **5** Pravednoga ispituje Gospod, ali duša njegova mrzi onoga, ko je opak i voli nasilje. **6** Na opakog on će sručiti užareno ugljevje i sumpor; plamenovi ognjenog vihora, to je deo njihov, to im je u čaši. **7** Jer pravedan je Gospod, pravednost on voli, pošteni će gledati mu lice.

12 Horovođi: prema Šeminitu. Psalam Davidov. Spasavaj, Gospode, jer nestade verni, iščeznuše pobožni među potomcima ljudi. **2** Svako vara svoga bližnjega, usne njihove govore laskavo, a u srcu drugačije misle. **3** Nek zatre Gospod usne prevrtljive, nek istrebi jezik hvalisavi. **4** „Naš je jezik, naša snaga“ – kažu, „usne su nam naša uzdanica. Ko će onda da vlada nad nama?“ **5** „Radi siromaha što su potlačeni, i ubogoga što stenje pod mukom, ja ču sad ustati – govori Gospod – spasenje mu dati za kojim uzdiše.“ **6** Reči Gospodnje čiste su reči, srebro kaljeno u peći od gline, sedam puta one su topljene. **7** Ti ćeš ih, o, Gospode, sačuvati, zauvek nas štititi od tog naraštaja. **8** Opaki se nesputano šire unaokolo, kad se zlo veliča među potomcima ljudi.

13 Horovođi. Psalam Davidov. Dokle više, pred očima. Pošto mi je on sa desne strane, ništa dokle, o, Gospode? Zar ćeš me ti vazdan zaboravljati? Dokle ćeš od mene svoje lice kriti? a biće moje tome se raduje; celo moje telo počiva **2** Dokle više da se pitam u duši, i svaki dan u spokojno, **10** što mi dušu nečeš prepustiti Svetu

14 Za horovođu. Davidov psalam. Bezumnik u svom srcu kaže: „Nema Bogal“ Dela su im opaka i gadna, nema nikoga da čini dobro. **2** Gospod s neba gleda potomke ljudi, da vidi ima li razumnoga, takvoga koji traži Boga. **3** [Od Boga] se svi odvratiše, pokvareni svi postadoše; nema toga koji čini dobro, takvoga nijednoga nema. **4** Zar ne znaju svi ti zlikovci, da moj narod kao hleb proždiru, a ni samog Gospoda ne prizivaju? **5** Tu će njih strah silni spopasti, jer je Bog s rodom pravedničkim. **6** Rugate se onom što ubogi misli, ali utočište je njemu u Gospodu. **7** Ko će sa Siona dati spasenje Izrailju? Kada Gospod vrati svoj narod izgnani, radovaće se Jakov, veseliće se Izrailj.

15 Psalam Davidov. Ko to sme, o, Gospode, da prebiva u tvom šatoru, i da živi na svetoj gori tvojoj? **2** Onaj koji hoda besprekorno, i čini što pravda zahteva; ko iz srca govori istinu, **3** i svoj jezik čuva od pakosti; ko svom bližnjem ne čini zla, niti ocrnuje svoga bližnjega; **4** ko s prezirom gleda na opake, a poštuje one što se boje Gospoda; ko svoju zakletvu ne poriče makar mu to i na zlo izašlo; **5** ko ne pozajmljuje novac s kamatom, niti prima mito protiv nevinog. Ko to čini, neće se poljuljati doveka.

16 Davidova pesma pouzdanja u Boga. Čuvaj me, o, Bože, jer u tebi je utočište moje. **2** Kažem Gospodu: „Ti si moj Gospod, bez tebe mi nema dobra.“ **3** Uzvišeni su sveti u zemlji, u njima mi je sva milina. **4** Mnoge muke stižu one, što za [drugim bogovima] hrle. Zato neću njima krvne žrtve liti, niti će mi usne prizivati im ime. **5** Gospod mi je baština, moja čaša; ti čvrsto držiš moj deo. **6** Zemlja mi je dana na prijatnom mestu; kako li je divna moja baština! **7** Blagosiljam Gospoda koji me savetuje, i u noćno doba opominje me nutrina. **8** Gospod mi je uvek

mrtvih, niti dati da tvoj verni truli. (Sheol h7585)

11 Stazu života ti si mi otkrio, pun radosti pred tobom ču biti. Večne su divote u tvojoj desnici!

17 Davidova molitva. Čuj, Gospode, pravednosti radi, okreni se k mome vapaju, prigni uho mojoj molitvi, jer na mojim usnama nema prevare. **2** Nek mi sud s tvoga lica dođe; twoje oči čestitost nek vide. **3** Ti si meni ispitao srce, došao mi noću u posetu, misli si mi ognjem iskušao, ali ništa tamo nisi našao; a ja reših da ustima ne zgrešim. **4** Po čemu će čovek da postupa? Prema reči sa tvojih usana, ja se čuvam staza nasilnika. **5** Održi mi stope na svojim stazama, da se moje noge ne okliznu. **6** Prizivam te, Bože, jer mi odgovaraš, prigni uho k meni, počuj moje reči. **7** Pokaži milost svoju čudesnu, ti što desnicom svojom izbavljаш one, koji traže utočište od svojih zlotvora. **8** Čuvaj me kao zenicu svog oka, pod senku me svojih krila skloni, **9** od opakih koji me napadaju, od dušmana što me opkoljuju. **10** [Srce] im je postalo bezdušno, a usta im govore uznosito. **11** Oni mene gone, opkoljuju, a oči im pažljivo gledaju, kako da me na tlo obore. **12** Kao lav su što žudi da rastrgne, kao mladi lav što vreba iz potaje. **13** Ustani na njih, Gospode, baci ih na kolena, mačem me svojim izbavi od opakog! **14** [Izbavi me] svojom rukom, Gospode, od ljudi kojima je deo ovaj svet prolazni; neka im trbuh puni ono što si zlima namenio; siti će im biti i sinovi, i za potomstvo će im još ostati. **15** A ja ču u pravednosti lice tvoje videti, kad se probudim tvoga ču se lika nasititi.

18 David je ispevao Gospodu reči ove pesme onoga dana kada ga je Gospod izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz Saulove ruke. Rekao je: Volic te, Gospode, moja snago. **2** Gospode, steno moja, tvrđavo moja, izbavitelju moj. Moj Bog je meni stena, gde zaklon nalazim. Štite moj, rože mog spasenja, zaklone moj, utočište moje! **3** Prizvaču Gospoda slave predostojnjog, i on će me spasti od mojih dušmana. **4** Smrtna su se užad spela oko mene, užasnut sam razornim rekama. **5** Užad su me Sveti mrtvih opkolila, smrt me vreba sa svojim zamkama. (Sheol h7585) **6** U nevolji zavapih Gospodu, i povikah ka Bogu svojemu. Iz svog hrama glas je moj čuo, moj vapaj stiže do njega, do njegovih ušiju. **7** Tad se zemlja uzdrma, zatrese, zadrhtaše temelji planina, stresoše se zbog njegovog gneva. **8** Dim se diže njemu

iz nozdrva, organ plamti iz njegovih usta, žar ugjeni iz njega izbija. **9** On nebesa presavi i siđe, pod nogama gusta mu je tama. **10** Heruvima uzjaha, polete, i zaplovi na krilima vetra. **11** Od tame načini oko sebe šator, senicu za sebe od tamnih voda i od oblaka tamnih. **12** Od sjaja pred njim prodoše oblaci, pljušti grad i ugalj užaren. **13** Tada Gospod zagrme s nebesa, razleže se glas Svevišnjega, grad i ugalj užaren. **14** Strele svoje odape i dušmane rasu, bljesnu munjama, u pometnju ih baci. **15** Kad si Gospode počeo da karaš, kad ti dah iz nozdrva planu, doline se vodne pokazaše, otkriše se temelji sveta. **16** Ruku pruži sa visina, dohvati me, iz voda me moćnih izvuče, **17** od moćnog me izbavi dušmana, i od onih jačih što me mrze. **18** Navalije na mene u dan moje muke, ali Gospod mi je bio oslonac. **19** Izvede me na prostrano mesto, izbavi me jer sam mu po volji. **20** Gospod mi po pravdi mojoj plati, nagradi mi čistoću ruku mojih, **21** jer puteve Gospodnje sačuval; Bogu svome ja nisam skrivio. **22** Sudovi njegovi svu mi pred očima, od odredbi njegovih odvratio se nisam. **23** Pred njim sam ja bio besprekoran, sačuвао sam sebe od krivice, **24** po pravdi me je mojoj Gospod nagradio, ruke su mi nedužne pred njegovim očima. **25** Ti vernima iskazuješ vernost, besprekornima užvraćas poštenjem. **26** S čistima ti postupaš čisto, a s opakima postupaš lukavo. **27** Ti izbavljaš krotak narod, a obaraš pogled uznositi. **28** Jer ti, Gospode, svetiljku mi pališ, moj Bog moju tamu rasvetljuje. **29** Jer sa tobom ja razbijam četu, s Bogom mojim preskačem zidine. **30** Put je Božiji besprekoran, reč je Gospodnja u vatri prekaljena; štit je svima što u njemu utočište traže. **31** Jer ko je Bog osim Gospoda? Ko je stena osim našeg Boga? **32** On je Bog koji me snagom oprema, on put moj čini besprekornim. **33** Dade mi noge hitre ko u koštute, postavi me čvrsto na visine. **34** Ruke moje uči vojevanju, da luk bronzani natežem mišicama. **35** Ti mi daješ štit spasenja svoga, desnica me tvoja podupire, tvoj odaziv čini me velikim. **36** Širiš tlo pod korakom mojim, da mi noge ne bi posrnule. **37** Dušmane svoje gonim i sustižem, ne vraćam se dok ih ne dokrajčim. **38** Razbijam ih i ne mogu ustati, i padaju pod moje noge. **39** Ti me opremaš snagom za bitku, i obaraš poda mnom moje protivnike. **40** Ti učini da dušmani moji rep svoj podviju preda mnom, da mrzitelje svoje iskorenim. **41** Zavapiše, ali im spaša nema niotkuda; Gospodu [zavapiše],

ali on im ne odgovara. **42** Izmrvi ih kao prah dizati zastave. Neka Gospod ispunи sve twoje pred vетар, izbacih ih kao blato sa ulica. **43** Ti molbe. **6** Sada znam da Gospod spasava svoga si me izbavio od sukoba s narodom, i postavio pomazanika, i uslišava ga sa svog svetog neba, me za glavu pucima. Narod koji nisam znao, taj silnim spasenjem svoje desnice. **7** Jedni se hvale mi narod služi. **44** Tuđinci mi laskaju, čim me kolima, drugi konjima, a mi imenom Gospoda, čuju, oni me slušaju. **45** Tuđinci gube srčanost, iz Boga našega. **8** Oni posrću i padaju, mi se dižemo svojih tvrđava izlaze drhćući. **46** Živeo Gospod! i stojimo. **9** Gospode, spasi cara, usliši nas kad te Blagoslovena bila stena moja! Uzvišen bio Bog prizovem!

moga spasenja! **47** To je Bog što me osvećuje, on meni pokorava narode; **48** izbavlja me od mojih dušmana. Nad mojim si me mrziteljima uzvisio, izbavio me od čoveka nasilnog. **49** Zato ču te hvaliti, Gospode, među pucima, tvoje ču ime pesmom proslavlјati. **50** Veliko spasenje daje svome caru; iskazuje milost pomazaniku svome, Davidu, i njegovom potomstvu doveke.

19 Horovodi. Psalm Davidov. Nebesa pričaju o slavi Božijoj, nebo objavljuje delo ruku njegovih. **2** Jedan dan drugom danu javlja, a noć noći prenosi saznanje. **3** Nema govora, nema ni jezika, gde se glas njihov nije začuo. **4** Glas je celom odjeknuo zemljom, reči su im do nakraj sveta stigle. Suncu je na nebu šator razapeo, **5** pa ono kao ženik iz sobe izlazi, veselo kao junak što trči po putu. **6** Izlazak mu je na jednom kraju neba, a hod mu je do njegovog kraja; nema skrivanja od njegove jare. **7** Zakon je Gospodnjii besprekoran – obnavlja dušu, pouzdano je svedočanstvo Gospodnje – umudruje lakovernog. **8** Pravedne su odluke Gospodnje – vesele srce; bez mane su sudovi Gospodnji – prosvetljuju oči. **9** Čist je strah Gospodnji – traje doveka; istiniti su sudovi Gospodnji – pravedni su svi zajedno. **10** Poželjniji od zlata, zlata žezenog, slađi su od meda što teče iz saća. **11** Njima se tvoj sluga opominje, ko njih čuva veliku nagradu prima. **12** Ko će razaznati svoje pogreške? Očisti me i od onih skrivenih. **13** Od voljnih greha čuvaj slugu svoga; ne dozvoli da ovlađuju mnome. Tada ču ja biti bez krivice, i nedužan za veliki prestup. **14** Neka reči mojih usta i misli moga srca, tebi budu ugodne, Gospode, steno moja, otkupitelju moj.

20 Horovodi. Psalm Davidov. Neka te Gospod usliši u dan nevolje, neka te ime Boga Jakovljevog štiti. **2** Neka ti pošalje pomoć iz Svetinje, sa Siona neka te podupre. **3** Neka se seti svih tvojih prinosa, i svespalnicu tvoju neka primi. (Sela) **4** Neka ti da što ti srce [hoće], i svaku zamisao tvoju neka ispunи. **5** A mi ćemo klicati radi tvog spasenja, i u ime Boga našega

21 Horovodi. Psalm Davidov. Gospode, po tvojoj se snazi car veseli, kako se mnogo raduje tvome spasenju! **2** Dao si mu što mu srce želi, prošnju njegovu nisi odbio. (Sela) **3** Jer susreo si ga dobrim blagoslovima, na glavu mu stavio krunu od suvoga zlata. **4** Život je od tebe tražio i život si mu dao; duge dane zauvek i doveka. **5** Velika je tvoja slava u tvome spasenju, podario si mu sjaj i veličanstvo, **6** Jer ti mu podari blagoslove doveka, dao mu da se veseli u radosti njegovih. **7** Jer car se uzda u Gospoda, i milošću tvog lica. **7** Jer car se uzda u Gospoda, i milošću se Svevišnjega neće uzdrmati. **8** Ruka će ti naći sve tvoje dušmane, desnica ti naći one što te mrze. **9** Učinićeš da budu kao peć ognjena kad se pojaviš, Gospod će ih progutati u svome gnev, oganj proždraće ih. **10** Istrebićeš im potomke sa zemlje, i seme njihovo među potomcima ljudi. **11** Jer zlo su naumili protiv tebe, zaveru skovaše, al' neće im uspeti, **12** jer ti ćeš ih u beg naterati, kad im strelu uperiš u lice. **13** Uzvisi se, Gospode, u svojoj sili! A mi ćemo pevati i slaviti tvoju snagu.

22 Horovodi, po napevu košuta u zori. Davidov psalam. Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?! Daleko si od moga spasenja, i od reči vapaja mojega. **2** Bože moj, vapim danju, a ti ne odgovaraš; noću, ali nema mi odmora. **3** A ti si onaj Sveti, presto ti je na hvalama Izrailjevim. **4** U tebe su se naši preci uzdali, uzdali se i ti ih izbavi. **5** Tebi su vapili i izbavljeni bili, u tebe se uzdali i nisu se osramotili. **6** A ja sam crv, a ne čovek, ruglo ljudima, prezir naroda. **7** Ko god me vidi, taj mi se ruga, cere mi se i mašu glavama: **8** „U Gospoda se uzdao, neka ga on izbavi, kad u njemu radost nalazi.“ **9** Jer ti si me izvukao iz utrobe majčine, na grudima majke dao mi počinak. **10** Tebi sam predan od majčina krila, od utrobe majčine ti si Bog moj. **11** Ne udaljuj se od mene, jer nevolja je blizu, a pomoćnika nema. **12** Okružiše me mnogi bikovi, bikovi me vasanski opkolile. **13** Na mene su celjust raširili, kao lav sve su mi se kosti razglavile, srce mi je ko vosak postalo, i topi se u mojim grudima. **15** Snaga mi

se kao crep sasuši, jezik mi je uz nepce prionuo; koji ga traže, koji traže lice tvoje, [Bož] Jakovljev. u smrtni si me prah stavio. **16** Jer psi su me, evo, (Sela) **7** Dignite, o, vrata, svoje nadvratnike, opkolili, okružila me četa zlikovaca, ruke su mi i dignite se, dveri večne, da uđe Car slave. **8** Ko je noge probili. **17** Sve kosti svoje izbrojati mogu, a taj Car slave? Gospod jak i junačan, Gospod silan oni me gledaju i zure u mene. **18** Moje haljine u boju. **9** Dignite, o, vrata, svoje nadvratnike, dele među sobom, kocku bacaju za moju odeću. dignite se, dveri večne, da uđe Car slave. **10** Ko je **19** Ne udaljuj se od mene, Gospode, snago moja, taj Car slave? Gospod nad vojskama, on je taj Car požuri mi u pomoć, **20** dušu moju izbavi od mača, slave. (Sela)

i moj život od kandži pasa. **21** Izbavi me od lavlje čeljusti, i od rogova bivolovih! **22** A ja će pričati o tvom imenu braći svojoj, hvaliću te usred zbara. **23** Hvalite Gospoda, vi što ga se bojite, slavite ga, sve seme Jakovljevo, sav rod Izrailjev, nek od njega strepi! **24** Jer patnju ugnjetenog nije prezreo, niti mu je postala odvratna, nije svoje lice sakrio od njega, nego mu je vapaj uslišio. **25** O tebi će pevati na velikom zboru, ispuniku zavete svoje pred onima koji ga se boje. **26** Ponizni će jesti i biti siti, hvaliće Gospoda koji ga traže. Neka srca vaša žive doveka! **27** Setiće se i vratiti Gospodu, svi krajevi zemaljski, paše ničice pred tobom sva plemena naroda. **28** Jer Gospodnje je Carstvo, on vlada nad narodima. **29** Njemu će se klanjati svi bogati i siti na zemlji, pred njim će kleknuti svi koji u prah silaze, kojima se život ugasio. **30** Potomstvo njemu će služiti, pričaće o Gospodu budućem naraštaju, **31** doći će i objaviti pravednost njegovu narodu koji se još nije rodio, da je on to učinio.

23 Psalam Davidov. Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam. **2** Na zelenoj paši odmara me, vodi me na vode počinka. **3** Dušu moju oporavlja, vodi me stazama pravednosti, radi svog imena. **4** Pa da i dolinom smrte sene hodam, neću se bojati zla, jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja daju mi utehu. **5** Ti prostireš sto preda mnom u prisustvu mojih dušmana, namazao si uljem glavu moju, i čaša se moja preliva. **6** Da, dobrota i milost tvoja praktiče me u sve dane života moga i ja će stanovati u Domu Gospodnjem u danima mnogim.

24 Psalam Davidov. Gospodu pripada zemlja i sve što je na njoj, svet i svi koji žive na njemu. **2** Jer on ga je utemeljio na morima, na vodama ga osnovao. **3** Ko će da se uspne na goru Gospodnju? Ko će da stane na sveto mesto njegovo? **4** Onaj kome su ruke nedužne, čovek koji ima srce bez mane, čija duša ne sledi ispravnost, i koji se ne zaklinje lažno. **5** On će požnjeti blagoslov od Gospoda, i pravednost od Boga, svog Spasitelja. **6** Takav je naraštaj onih

25 Davidov. K tebi, Gospode, uzdižem dušu svoju, **2** u tebe se pouzdajem, moj Bože, ne daj da se osramotim; ne daj da dušmani moji likuju nada mnom. **3** Neće se stideti ni jedan od onih koji u tebe nadu svoju polažu; stideće se oni koji svoju veru krše bez razloga. **4** Objavi mi, Gospode, svoje puteve, nauči me svojim stazama. **5** Vodi me svojom istinom, uči me, jer ti si moj Bog, moj Spasitelj, tebi se nadam povazdan. **6** Seti se, Gospode, milosrđa i milosti svoje, jer su od večnosti. **7** Ne sećaj se greha moje mladosti, ni mojih prestupa; sećaj me se po milosti svojoj, radi svoje dobrote, Gospode. **8** Gospod je dobar i pravedan, zato pokazuje put grešnicima. **9** On vodi ponizne po pravdi, i uči ponizne svome putu. **10** Sve staze Gospodnje milost su i istina, onima što čuvaju savez njegov i propise. **11** Oprosti mi krivicu, jer je velika, radi svoga imena, Gospode. **12** Ko je čovek što se boji Gospoda? On će ga uputiti na put, koji on izabra za njega. **13** Duša će mu počivati u dobru, a seme mu naslediti zemlju. **14** Prisan je Gospod s onima koji ga se boje, njima svoj savez obznanjuje. **15** Stalno oči upirem ka Gospodu, jer mi noge iz mreže izvlači. **16** Okreni se k meni, smiluj mi se, jer sam usamljen i jadan. **17** Množe se muke srca moga; izvuci me iz mojih nevolja. **18** Pogledaj na moju muku i patnju, i oprosti sve grehe moje. **19** Pogledaj koliko je dušmana mojih, koji mene mrze iz dubine duše. **20** Čuvaj moju dušu, izbavi me, ne daj da se postidim, jer u tebi nađoh utočište. **21** Neka me nedužnost i poštenje čuvaju, jer sam svoju nadu stavio u tebe. **22** Otkupi, Bože, Izailj, od svih njegovih nevolja.

26 Davidov. Opravdaj me, Gospode, jer sam živeo u nedužnosti, u Gospoda sam se pouzdao, pokolebao se nisam. **2** Istraži me, Gospode, iskušaj me, ispitaj mi i nutritu i srce. **3** Hod svoj upravljam po tvojoj istini, jer mi je tvoja milost pred očima. **4** Ja ne sedim s lažljivcima, s licemerima se ja ne družim. **5** Ja mrzim zbor zlikovaca, s opakima neću ni da sednem. **6**

Ruke perem u svojoj nevinosti, i idem oko tvog zasluzili. **5** Pošto ne mare za dela Gospodnja, niti žrtvenika, Gospode, **7** da glasno uzdignem glas za dela ruku njegovih, srušiće ih, podići ih neće. **6** hvalospeva, i drugima pričam o svim tvojim Neka je blagosloven Gospod, jer je čuo glas moga čudima. **8** Volim, Gospode, Prebivalište tvoje, preklinjanja. **7** Gospod je moja snaga i moj štit, u mesto u kome prebiva tvoja slava. **9** Ne pogubi njega se pouzdaje moje srce. On mi je pomogao, moju dušu s grešnicima, ni moj život s ljudima pa mi kliče srce, svojom pesmom davaču mu krvoločnim; **10** na rukama je njima bezakonje, hvale. **8** Gospod je snaga svom narodu, tvrđava a desnica puna im je mita. **11** A ja ču hodati u spasenja svom pomazaniku. **9** Spasi svoj narod! nedužnosti; otkupi me, smiluj mi se! **12** Moja Blagoslovi svoje nasledstvo! Napasaj ga i nosi nogu stoji na ravnem mestu: na zborovima zauvek!

blagosiljaču Gospoda.

27 Davidov. Gospod mi je svetlost i spasenje,

koga da se bojim? Gospod je moja tvrđava, od koga da strahujem? **2** Kad na mene navale opaki da mi telo žderu, moji protivnici i dušmani, oni se spotiču i padaju. **3** Pa da i vojska krene protiv mene, moje se srce neće uplašiti. Da se i rat povede protiv mene, i tada ču biti pun pouzdanja. **4** Jedno tražim od Gospoda i za time žudim: da prebivam u Domu Gospodnjem kroz sve dane svog života; da posmatram lepotu Gospodnju, i savet potražim u njegovom Domu. **5** Jer on me sklanja pod senicu svoju u dan nevolje, skriva me u skrovištu svog šatora, na sternu me podiže. **6** Uzvisila se sada moja glava iznad mojih dušmana oko mene: u njegovom šatoru žrtve ču hvale prineti, pevaču Gospodu, pesmom ga slaviti. **7** Čuj, Gospode, glas moj, smiluj mi se, usliši me! **8** Moje me srce upućuje k tebi: „Traži lice moje.“ Tvoje lice tražim, Gospode. **9** Ne krij svoje lice od mene, ne izruči gnevnu slugu svoga, ti si uvek bio moja pomoć, ne napuštaj me, ne ostavljam me, Bože spasenja moga. **10** Ako me napustite i otac i majka, Gospod će me primiti. **11** Uči me, Gospode, svome putu, ravnem me stazom vodi, radi mrzitelja mojih. **12** Ne predaj me volji moga protivnika, jer lažni svedoci ustaju na mene, koji odišu nasiljem. **13** Ja verujem da ču videti dobrotu Gospodnju u zemlji živih. **14** Čekaj na Gospoda: budi jak i odvažna srca, i čekaj na Gospoda.

28 Davidov. K tebi, Gospode, vapim, steno moja,

ne budi gluv prema meni, da neuslišen ne budem kao oni što u raku silaze. **2** Počuj glas moga preklinjanja kad zavapim k tebi, kad podignem ruke svoje k tvom najsvetijem mestu. **3** Ne odvedi me s opakima, s onima koji čine bezakonje. Oni pričaju blago s bližnjima svojim, a u srcu zloba im počiva. **4** Vrati im po delima njihovim, i po njihovim zlim postupcima. Plati im po delima ruku njihovih, ti im vrati što su

29 Psalam Davidov. Dajte slavu Gospodu, sinovi

Božiji, dajte Gospodu slavu i silu, **2** dajte Gospodu slavu imena njegovog, klanjajte se Gospodu u veličanstvu svetinje njegove. **3** Glas je Gospodnji nad vodama, on to tutnji, on, Bog slave, on, Gospod, nad mnogim vodama. **4** Glas je Gospodnji silan, glas je Gospodnji veličanstven. **5** Glas Gospodnji lomi kedrove, Gospod lomi kedrove livanske. **6** Od njega poskakuju kao tele, a Livan i Sirjon kao bivolče. **7** Glas Gospodnji sipa munje ognjene, **8** glas Gospodnji potresa pustinju, trese Gospod pustinju kadisku. **9** Od glasa Gospodnjeg koštute se mlade, šumama on skida koru sa stabala, a u Domu njegovom svi govore „Slava!“ **10** Gospod stoluje nad potopom, Gospod stoluje kao Car doveča. **11** Gospod daje silu svom narodu, Gospod mirom blagosilja svoj narod.

30 Psalam Davidov. Pesma za posvećenje

hrama. Uzvisujem te, Gospode, jer si me podigao, nisi dao da se dušmani nuda mnom raduju. **2** Tebi zavapih, Gospode, Bože moj, i ti si me iscelio. **3** Gospode, iz Sveta mrtvih ti si me izveo, moju si dušu spasao od rake. **(Sheol h7585)** **4** Zapojte Gospodu, verni njegovu, hvalite ga, spominjite svetost njegovu. **5** Jer gnev njegov traje za tren, a čitav život milost njegova. Veče donosi plač, a jutro klicanje. **6** U svom spokojstvu rekao sam sebi: „Nikada me ništa neće uzdrmati.“ **7** Milošcu si me svojom, Gospode, učvrstio kao moćnu goru; kad si lice svoje sakrio, svega me je strah obuzeo. **8** K tebi vapim, Gospode, od svoga Boga tražim milost. **9** „Kakva korist od moje smrti, ako siđem u raku? Hoće li te prah proslavljati? Zar će prah o twojoj vernosti da priča? **10** Počuj, Gospode, smiluj mi se, budi moja pomoć, o, Gospodel!“ **11** Moj si plač okrenuo u kolo, skinuo si s mene ruho žalosti, i u ruho me radosti obukao. **12** Zato te duša moja slavi bez prestanka. O, Gospode, Bože moj, hvališ te večno!

31 Za horovođu. Psalam Davidov. U tebi je i u čijem duhu nema prevare. **3** Htedoh da utočište moje, Gospode; o, da se nikad ne prećutim, al' kosti mi usahnuše, jer dan čitavi u postidim; izbavi me po svojoj pravednosti. **2** vapaju sam provodio. **4** Jer danju i noću ruka me Prigni uho svoje k meni, brzo me izbavi, budi mi je tvoja teško pritiskala, snaga mi je sahnula kao stena, utočište, jaka tvrđava za moje spasenje. na letnjoj žezi. (Sela) **5** Tada priznah tebi greh **3** Ti si moja stena i tvrđava, radi svog imena svoj, i prestup svoj nisam krio. Rekoh: „Priznaću vodi me, usmeravaj. **4** Izvuci me iz mreže koju Gospodu svoje prestupe.“ I ti si mi prestup greha mi postaviše, jer ti si moja tvrđava. **5** U tvoje oprostio. (Sela) **6** Zato neka ti se svaki verni ruke predajem svoj duh, otkupi me, Gospode, moli u vremenu kad se možeš naći; čak i potop verni Bože. **6** Mrzim služitelje bezvrednih idola; da jurne na njega, silne vode sustići ga neće. pouzdajem se jedino u Gospoda. **7** Klicaću i **7** Ti si meni utočište, čuvaj me od nevolje; ti radovaću se po tvojoj milosti, jer ti si video moju me zaogrčeš radošcu izbavljenja. (Sela) **8** „Ja muku; ti si znao teskobu moje duše. **8** Nisi me ču te umudriti i poučiti kojim putem ti valja dao u ruke dušmaninu, nego si mi noge postavio krenuti; savet ču ti dati i nad tobom bdati. **9** na prostrano mesto. **9** Smiluj mi se, Gospode, Ne budite kao konj ili mazga bez razuma, koji jer sam u nevolji, moje oko od žalosti kopni, se krote vođicama i uzdom, inače ti neće prići vene moja duša i nutrina. **10** Život mi se troši u blizu.“ **10** Mnogi jadi snalaze opakoga, a onog ko žalosti, u jecanju odmiču godine, snaga me izdaje se uzda u Gospoda okružuje milost. **11** Radujte se zbog moje nepravde, i kosti se moje raspadaju. u Gospodu, veselite se, vi pravedni, kličite, vi s **11** Poruga postadoh zbog svih svojih dušmana: čestitim srcem!

susedima teret, a znancima strašilo; beže od mene kad me vide na ulici. **12** Padoh u zaborav, kao da sam umro, postao sam kao razbijeni sud. **13** Jer ja čujem klevete mnogih, užas me je opkolio odasvud. A oni se udružuju protiv mene, kuju zaveru da mi život uzmu. **14** Ali ja se u tebe uzdam, Gospode, i kažem: „Ti si Bog moj.“ **15** Vreme je moje u ruci tvojoj; izbavi me iz ruku dušmana, i od onih koji me progone. **16** Neka lice tvoje obasija slugu tvoga, milošću me svojom izbavi. **17** Ne daj da se postidim, Gospode, jer tebi zavapih; neka se opaki postide, u Svetu mrtvih nek umuknu. (*Sheol h7585*) **18** Neka umuknu usta lažljiva, koja protiv pravednika govore obesno, oholo i prezrivo. **19** Kako je obilna dobrota tvoja, koju čuvaš za one koji te se boje; iskazujuš je pred potomcima ljudi, onima što u tebi utočište nađu. **20** Ti ih skrivaš u zaklonu svog lica, od zavera koje ljudi kuju, zaklanjaš ih pod svoju senicu, od jezika koji optužuju. **21** Blagosloven bio Gospod, jer mi iskaza divnu milost svoju, kad sam bio u gradu pod opsadom. **22** Tada rekoh uznemiren: „Odbačen sam od tvog pogleda.“ Ali ti si čuo glas moga preklinjanja, kada sam zavapio k tebi. **23** Volite Gospoda, svi verni njegovi, Gospod čuva one koji veruju, a oholima plača punom merom. **24** Budite jaki i hrabra srca, svi vi što se nadate Gospodu!

32 Davidov. Poučna pesma. Blago onome kome je oprošten prestup, kome je pokriven greh. **2** Blago čoveku kome Gospod ne uračunava greh

nad nama, Gospode, jer smo nadu svoju položili u tebe.

34 Davidov. Kada se David pretvarao da je lud pred Avimelehom. Ovaj ga je, zatim, oterao, pa je David otisao. Blagosiljaču Gospoda neprestano, stalno će ga usne moje hvaliti. **2** Hvaliće se Gospodom moja duša; neka čuju ponizni, neka se raduju. **3** Veličajte sa mnom Gospoda, zajedno mu uzvisujmo ime. **4** Tražio sam Gospoda, i on mi odgovori, od svih me je strahova izbavio. **5** Vedri su oni koji gledaju u njega, lice se njihovo neće postideti. **6** Kad je ovaj siromah vatio, Gospod ga je čuo, i od svih ga je nevolja izbavio. **7** Andeo Gospodnji taborom okružuje one koji ga se boje; izbavlja ih. **8** Iskusite i vidite da je Gospod dobar, blago čoveku što u njemu utočište nađe. **9** Bojte se Gospoda, vi sveti njegovi, jer nema oskudice za one koji ga se boje. **10** I mladi lavovi trpe i gladuju, ali onima što traže Gospoda, njima dobra nikakvog ne manjka. **11** Dođite, o, deco, i čujte me, bogobojsnosti ču vas poučiti. **12** Koji čovek voli život? [Ko] želi da dobre dane vidi? **13** Nek se tvoj jezik od zla uzdrži, nek ti usne ne govore laži, **14** zla se kloni, a dobro čini, traži mir i za njim ti idи. **15** Oči Gospodnje motre na pravedne, i uši njegove vapaj im čuju. **16** Lice se Gospodnje mršti na zlikovce, da sa zemlje pomen im istrebi. **17** Gospod čuje kad pravedni zavape, od svih nevolja on ih izbavlja. **18** Blizu je Gospod onima sa slomljenim srcem, on spasava one sa klonulim duhom. **19** Mnoga zla snalaze pravednika, ali Gospod ga izbavlja od svih. **20** On čuva sve kosti njegove, nijedna mu se neće polomiti. **21** Zlo će ubiti opakoga, a koji mrze pravednika biće okrivljeni. **22** Gospod otkupljuje život svojih slugu; neće biti kriv нико ко u njemu utočište nađe.

35 Davidov. Osudi, Gospode, moje tužioce, i vojuj protiv mojih napadača. **2** Uzmi oružje i štit, ustani, pomozi mi! **3** Poteigni kopljje dugo i kratko, protiv onih koji me progone. Reci mojoj duši: „Ja sam ti spasenje!“ **4** Nek se postide i osramote oni koji mi o glavi rade, nek se povuku u sramoti oni što mi zlo smišljaju. **5** Nek budu kao pleva na vetru, tako nek ih Andeo Gospodnji goni, **6** nek je taman i klizav put njihov, kad ih goni Andeo Gospodnji. **7** Bez povoda mi razapeš mrežu, bez razloga mi iskopaše jamu. **8** Nek ih snade propast iznenada, nek se uhvate u mrežu koju su sakrili, nek u nju padnu na svoju propast.

9 A moja će se duša radovati u Gospodu, veseliće se u njegovom spasenju. **10** Sve će moje kosti govoriti: „Ko je kao ti, o, Gospode? Ti izbavljaš siromaha od moćnjeg od njega, siromaha i ubogoga od onoga što ga pljačka.“ **11** Istupaju okrutni svedoci, pitaju me za ono što ne znam. **12** Za dobro mi zlom plaćaju, dušu moju u bedu guraju. **13** A kad su oni bili u bolesti, u kostret sam se zbog njih oblačio, dušu svoju postom sam mučio, a molitva mi se u krilo vraćala. **14** Kao za drugom ili bratom, šetao sam goredole; kao kad se žali za majkom, tako sam se u žalosti svio. **15** A kad ja posrnem, oni se raduju, skupljaju se protiv mene bednici, oni koje ne znam razdiru me neprestano. **16** Kao bezbožni zlobno se rugaju, i Zubima svojim škruguću na mene. **17** Dokle ćeš to gledati, Gospode? Spasi me od njihovih napada, i moj život od mladih lavova. **18** Hvaliće te u velikom zboru, slaviću te među mnogim narodom. **19** Ne daj da se vesele nadu mnom podmukli moji dušmani, da ne namiguju očima oni što me bez razloga mrze. **20** Oni ne govore o miru, već smišljaju prevare protiv mirnih u zemlji. **21** Usta svoja razapljuju na mene, i govore: „Evo! Evo! Svojim smo to očima videli!“ **22** Ti vidiš to, Gospode, ne čuti! Ne udaljuj se, Gospode, od mene. **23** Probudi se, ustani, radi moga prava, moj spor odbrani, Bože moj, Gospode. **24** Opravdaj me, Gospode, moj Bože, po pravednosti svojoj, ne daj da se oni raduju nada mnom. **25** Ne daj da u srcu oni kažu: „Eto, to smo hteli!“ Da ne kažu: „Progutali smo ga!“ **26** Nek se postide i osramote oni što se nevolji mojoj raduju; nek stid i sram pokrije one, koji sebe uzdižu nada mnom. **27** Neka kliču i raduju se oni, kojima je milo moje opravdanje; neka oni govore stalno: „Velik je Gospod! Mio mu je napredak sluge njegovog.“ **28** Jezik će mi pričati o pravednosti tvojoj, povazdan ču proslavljati tebe.

36 Horovođi. Sluge Gospodnjeg Davida. Prestup progovara iz srca opakog, za strah Božiji oči mu ne znaju. **2** Jer on laska sebi i očima svojim ne nalazi svoju krivicu da bi je mrzeo. **3** Zlobne su i zavodljive reči njegovih usta, prestao je da pokazuje mudrost, da čini dobro. **4** On zlou smišlja na postelji svojoj, predao se putu nevaljalom, zla se ne odrče. **5** O, Gospode, milost ti je do nebesa, a vernost ti je do oblaka. **6** Pravednost je tvoja poput gore Božije, a tvoja je pravda dubina golema. Ti, Gospode, čuvaš i

ljude i zveri. **7** Kako je skupocena milost tvoja, hleba. **26** Darežljiv je povazdan, pozajmljuje, Bože, potomci ljudi u senci krila tvojih utočište potomstvo mu je blaženo. **27** Od zla se odvratи, nalaze. **8** Site se izobiljem tvoga Doma, napajač čini dobro i živećeš doveka. **28** Jer Gospod voli ih rekom tvojih dobara. **9** Jer u tebi je vrelo pravdu i svoje verne neće napustiti, doveka će života, u tvom svetlu mi vidimo svetlo. **10** Milost biti sačuvani; a potomci zlikovaca biće istrebljeni. svoju pruži onima koji te poznaju, i pravednost **29** Pravedni će zemlju da naslede, prebivaće na svoju onima srca čestitoga. **11** Noga ponosita nek njoj trajno. **30** Mudrost zbole usta pravednoga i mi ne prilazi, ruka zlikovaca nek me ne protera. jezik mu objavljuje pravdu. **31** U srcu mu je Zakon **12** Eno, padoše oni koji rade zlobno, srušeni su i Boga njegovoga, koraci mu se ne klizaju. **32** dići se neće moći. **33** Zlikovac pravednika vreba i nastoji da ga ubije.

37 Davidov. Ne žesti se zbog zlotvora, ne zavidi onim što nepravdu čine. **2** Jer će poput trave brzo da uvenu, ko zeleno bilje osušiće se. **3** U Gospoda se uzdaj i čini dobro, prebivaj na zemlji i vernošću napasaj se. **4** Raduj se u Gospodu i daće ti po željama srca tvoga. **5** Gospodu prepusti put svoj, pouzdaj se u njega i on će učiniti: **6** pravednost će tvoju poput svetla da izvede, i pravdu tvoju poput podneva. **7** Umiri se pred Gospodom, iščekuj ga sa strpljenjem; ne žesti se na onoga što mu dobro ide na njegovom putu, na čoveka koji spliće spletke. **8** Od jarosti suzdrži se i gneva se okani; ne žesti se, to samo zlo donosi. **9** Jer, zlikovce će istrebiti, a zemlju će naslediti oni što Gospoda očekuju. **10** Još samo malo, i zlikovca više neće biti; pomno ćeš da gledaš po njegovom mestu, a njega neće biti. **11** Ponizni će naslediti zemlju, radovaće se zbog obilja mira. **12** Zlikovac spletari protiv pravednika, i Zubima svojim škrguće na njega. **13** A Gospod mu se smeje, jer vidi da dan njegov stiže. **14** Zlikovci su mač isukali, luk su svoj nategnuli; da obore siromaha i ubogog, da zakolju ljude pravednih puteva. **15** Srce će im mač probosti, njihov luk će biti slomljen. **16** Bolje je i malo pravednikovo nego blago zlikovaca mnogih. **17** Jer, snaga će zlikovaca biti polomljena, a pravedne Gospod potpomaže. **18** Gospodu su znani dani besprekornih, nasledstvo njihovo ostaje doveka. **19** U vremenu lošem neće se stideti, i siti će biti u danima gladi. **20** A zlikovci će propasti; dušmani Gospodnjii biće kao pašnjaci najbolji – okončaće, u dimu će okončati. **21** Zlikovac pozajmljuje i ne vraća, a pravednik je darežljiv i daje. **22** Jer, oni koje on blagoslovi, naslediće zemlju; a koje on prokune, biće istrebljeni. **23** Od Gospoda su čovekovi koraci, i na putu njegovom on uživa. **24** Pa ako i padne, on odbačen neće biti, jer mu Gospod ruku drži. **25** Bio sam mlad, sada sam star, i nisam video pravednika napuštenog, ni njegove potomke da prosjače

Ali njegovoj ga ruci Gospod prepustiti neće; kada mu se sudi, osuditi ga neće. **34** Čekaj na Gospoda, puta se njegovoga drži; da te uzvisi, da naslediš zemlju i gledaš kada se zlikovci budu istrebili. **35** Video sam zlikovca bezdušnog, grana se kao domaće stablo zeleno. **36** Ali prošao je; pogledao sam, a njega nema; potražio sam ga, i nisam ga pronašao. **37** Posmatraj onoga bez mane, gledaj u čestitoga; jer budućnost pripada mirotvorcu. **38** Svi će prestupnici biti razoren, istrebljenje je budućnost zlikovaca. **39** Od Gospoda je spasenje pravednih, u vreme nevolje on im je tvrđava. **40** Gospod im pomaže, on ih izbavlja; od zlikovaca izbavlja ih, spasava ih jer u njemu utočište traže.

38 Psalam Davidov. Za sećanje. Ne karaj me
u gnevu svom, Gospode, ne kažnjavaj u
jarosti svojoj, 2 jer tvoje su se strele zabole u
mene, i tvoja me je ruka pritisnula. 3 Na mom
telu zdravog mesta nema od tvoje srdžbe, radi
mog greha kosti mi nemaju počinka. 4 Jer moje
me nepravde preplaviše, navališe se na mene
kao teret preteški. 5 Moje rane smrde, gnoje se
zbog moje ludosti, 6 pognuo sam se, sasvim se
zgurio, pa povazdan hodam u žalosti. 7 Jer bedra
su moja puna bola ljutog, na telu mi zdravog
mesta nema. 8 Potpuno sam ukočen i slomljen,
urlam jer mi srce stenje. 9 O, Gospode, znana
ti je svaka želja moja, uzdisanje moje nije ti
skriveno. 10 Srce moje silno udara, snaga me
moja napušta, nema više svetla u mojim očima.
11 Prijatelji i bližnji moji odstupaju od mene zbog
bolesti moje, pa i oni koji su mi rod rođeni, i
oni od mene stoje daleko. 12 Oni što mi o glavi
rade, oni meni zamke postavljaju; ti što hoće
meni da naude, takvi meni prete uništenjem,
pa povazdan smisljuju podlosti. 13 A ja sam
kao gluvi i ne čujem ništa, kao nem sam koji
ne otvara usta. 14 Postao sam kao čovek koji
ne čuje, i kao onaj čija usta nemaju odgovor.
15 Jer na tebe ja čekam, Gospode, ti odgovori,
Gospode, moj Bože. 16 Ja rekoh: „Ne daj da se

raduju nada mnom, da likuju nada mnom kad mi [jer] je tako napisano za mene u svitku. **8** Želim noga posrne.“ **17** Jer moj pad već se primakao, da izvršim volju tvoju, Bože moj; Zakon je tvoj u bol moj stalno je preda mnom. **18** Ja priznajem mom srcu.“ **9** Objavljujem pravednost u velikom svoje bezakonje, zabrinut sam zbog svog greha. zboru, ustima svojim to ne branim, Gospode, i ti **19** A dušmani moji puni su života, moćni su i to znaš. **10** Pravednost tvoju ne krijem u srcu, brojni oni što me nepravedno mrze. **20** Oni koji već govorim o vernošći i spasenju tvome, ne uzvraćaju zlo za dobro optužuju me što sledim skrivam milost i istinu tvoju od velikog zbara. **11** dobro. **21** Ne ostavljaj me, Gospode, ne udaljuj Gospode, ne uskraćuj mi milosrđe tvoje; neka se od mene, Bože moj! **22** Požuri mi u pomoć, me milost i vernošć tvoja štite doveke. **12** Jer Gospode, Spasitelju moj!

39 Horovođi, za Jedutuna. Psalam Davidov.

Zarekoh se: „Paziču na put svoj da ne zgrešim jezikom, držaću uzde na ustima, sve dok je opaki preda mnom.“ **2** Zanemeh, začutah, čak ni što je dobro ne rekoh, ali bol moj samo žešći posta. **3** Zapalilo se srce u meni, u mislima mojim planuo je organj, te ja progovorih svojim jezikom: **4** „Objavi mi, Gospode, moj svršetak i kolika je dužina mojih dana, da bih znao kako sam prolazan. **5** Eto, dao si mi dane ne duže od pedlja, i vek je moj kao ništa pred tobom; svaki čovek, naizgled siguran, tek je dašak. (Sela) **6** Baš kao senka čovek prolazi; uzalud se kida i skuplja bogastvo, a ne zna ko će ga pobrati. **7** Čemu sada da se nadam, Gospode? Moja nada je u tebi. **8** Izbavi me od svih mojih prestupa, ne daj da budem na podsmeħ bezumniku. **9** Ja sam nem, ne otvaram usta, jer ti si to sam učinio. **10** Ukloni svoj bič od mene, izgiboh od siline ruke tvoje! **11** Kad opomenama karaš čoveka zbog greha, kao moljac rastačeš što mu je najdraže; da, svaki čovek je tek dašak. (Sela) **12** Poslušaj, Gospode, moju molitvu i čuj moj vapaj, ne ogluši se o moje suze, jer kao došljak kod tebe prebivam, kao svi preci moji. **13** Odvrati svoj pogled od mene, da odahnem, pre nego što odem i ne bude me više.“

40 Za horovođu. Psalam Davidov. Strpljivo sam čekao na Gospoda, i on se prignuo i čuo mi vapaj. **2** Podigao me je iz jame očaja, iz gliba blatnjavog, noge mi je postavio na stenu, i učvrstio korake moje. **3** U usta mi je stavio novu pesmu, hvalospev Bogu našem. Mnogi će to videti, bojati se, i pouzdati se u Gospoda. **4** Blago čoveku koji se uzda u Gospoda, a ne okreće se oholima, ili onima što idu za prevarom. **5** Mnoga si svoja čudesna učinio za nas, Gospode, Bože moj, i naumi su tvoji za nas neizbrojivi. A ja ču javljati, govoriti o njima, kojima nema broja. **6** Žrtve i prinose nisi poželeo, ali si mi zato uši otvorio. U žrtvama svespalnicama i žrtvama za greh nisi uživao. **7** Tada rekoh: „Evo, dolazim, doći i pred Bogom se pojavit? **3** Suze su mi

[jer] je tako napisano za mene u svitku. **8** Želim moja sustigoše, videti ne mogu. Brojni su kao kosa na mojoj glavi, pa me srce moje izdaje. **13** Neka ti je milo, Gospode, da me izbaviš! U pomoć mi požuri, Gospode! **14** Neka se postide zajedno, neka se osramote oni što mi o glavi rade da je smaknu; neka se povuku u sramoti, neka budu ponizeni ti što im je mila nevolja moja. **15** Neka se zapanje nad sramotom svojom, ti što mi dovikuju: „Aha! Aha!“ **16** Nek likuju i nek se raduju u tebi svi koji te traže; neka uvek govore oni što spasenje tvoje vole: „Velik je Gospod!“ **17** A ja sam siromah i ubog, neka Gospod misli na mene. Ti si mi pomoćnik i izbavitelj. O, moj Bože, ne oklevaj!

41 Za horovođu. Psalam Davidov. Blago onom koji misli na siromaha, Gospod ga izbavlja u dan nevolje. **2** Gospod ga čuva i drži u životu, on će ga blagosloviti u zemlji, neće ga izručiti želji dušmana njegovih. **3** Gospod će ga krepiti na postelji boli; ti ćeš ga od bolesti oproraviti na ležaju. **4** Rekoh: „Gospode, smiluj mi se, isceli mi dušu, jer sam ti zgrešio.“ **5** Neprijatelji zlurado govore o meni: „Kada će umreti? Kada će mu se ime zatrvi?“ **6** Kad mi ko u posetu dođe, govori koješta, a u srcu skuplja pakost; kad izade onda javno kaže. **7** Zajedno protiv mene šapuću svi što me mrze, nesreću mi predviđaju: **8** „Kobna ga je bolest udarila; legao je i dići se više neće.“

9 Pa i bližnji moj kome sam verovao, onaj koji sa mnom jede, okrenu se protiv mene. **10** A ti, Gospode, smiluj mi se, podigni me, da im vratim milo za draga. **11** Po ovome znam da sam ti ugodan, jer moj neprijatelj ne likuje nada mnom. **12** U mome me poštenu podrži, pred svoje me lice postavi doveke. **13** Blagosloven da je Gospod, Bog Izrailjev, od veka i do veka. Amin. Amin.

42 Za horovođu. Poučna pesma sinova Korejevih. Kao što košuta čezne za potocima, tako duša moja čezne za tobom, Bože. **2** Žedna mi je duša Boga, Boga živoga. Kada ču

hrana i danju i noću, dok mi povazdan govore: nas među narode. **12** Prodao si svoj narod u „Gde ti je Bog tvoj?“ **4** Duša mi vene kad se bescenje, a od prodaje se nisi obogatio. **13** Učinio setim kako sam hodio s mnogima, predvodeći si nas ruglom našim susedima, na podsmeh ih k Domu Božijem uz klicanje i hvalospeve, s smo i ruganje onima oko nas. **14** Učinio si nas mnoštvom koje slavi praznik. **5** Što si mi klonula, rugalicom među narodima, mašu glavom narodi dušo moja, i što uzdišeš u meni? Bogu se nadaj, nad nama. **15** Sramota je moja stalno preda jer opet ču ga slaviti, Spasitelja mog, Boga mog. mnom, stid mi je lice pokrio **16** od glasa rugača **6** Klonula je duša u meni, zato te spominjem iz i podsmevača, pred dušmaninom, osvetnikom, kraja jordanskog, i s Ermona, na gori Misaru. **17** Sve nas to snade, al' nismo te zaboravili, a ni **7** Dubina dubinu doziva hukom slapova tvojih, savez tvoj nismo izneverili. **18** Srce nam se nije sve bujice i talasi tvoji pređoše preko mene. odvratilo, niti su nam stope s tvog puta skrenule, **8** Danju Gospod šalje svoju milost, a noću je **19** kad si nas razbio u kraju šakalskom, i u smrtnu pesma njegova sa mnom – molitva Bogu života nas tamu zavio. **20** Ako zaboravimo ime Boga mog. **9** Reći ču Bogu: „Steno moja, zašto si me našega, i raširimo ruke prema tuđem bogu, **21** zaboravio? Zašto žalim pod tlakom neprijatelja neće li Bog to otkriti, kad poznaje tajne srca? **22** svog?“ **10** Kosti mi se lome od ruganja dušmana Jer zbog tebe nas ubijaju svagda, smatraju nas mojih, dok mi povazdan govore: „Gde ti je Bog ovčama za klanje. **23** Probudi se, zašto spavaš, tvoj?“ **11** Što si mi klonula, dušo moja, što uzdišeš Gospode? Ustani, ne odbacuj nas doveka! **24** u meni? Bogu se nadaj, jer opet ču ga slaviti, Zašto kriješ svoje lice? [Zašto] zaboravljaš muku i Spasitelja i Boga svog.

43 Dosudi mi pravdu, Bože, odbrani moj spor od bezbožnog sveta, izbavi me od čoveka

podlog i nepravednog. **2** Jer ti si Bog moj, tvrdava moja. Zašto si me odbacio? Zašto idem okolo u žalosti pod tlakom neprijatelja moga? **3** Pošalji teku reči umilne, caru upravljam svoje stihove; svetlost i istinu tvoju da me vode, da me dovedu jezik je moj pisaljka hitroga pisara. **2** Ti si lepši na svetu goru tvoju, i do mesta gde ti prebivaš. **4** Pristupiću tada k žrtveniku Božnjem, k Bogu radosti i užitka svog; da te harfom hvalim, Bože, Bože moj. **5** Zašto si mi klonula, dušo moja, zašto uzdišeš u meni? Bogu se nadaj, jer opet ču ga slaviti, Spasitelja i Boga svog.

44 Za horovođu. Poučna pesma sinova Korejevih.

O, Bože, svojim smo ušima čuli, naši nam preci rekoše, za delo koje ti učini u dane njihove, u dane pradavne. **2** Svojom si rukom izgnao narode, a njih posadio, puke si razbio, a njih umnožio. **3** Nisu oni zemlju mačem osvojili, niti ih je ruka njihova izbavila, nego tvoja ruka desnica, i svetlo tvoga lica, jer si ih zavoleo. **4** Ti si moj car, Bože! Naredi, i Jakov će biti spasen. **5** S tobom probadamo dušmane svoje, u ime tvoje gazimo neprijatelje svoje. **6** Jer ja se ne uzdam u luk svoj, mač moj mene ne spasava. **7** Jer ti nas izbavi od naših dušmana, ti osramoti naše mrzitelje. **8** Bogom smo se hvalili povazdan, ime tvoje slavili povazdan. **9** No, ti si nas odbacio i ponizio, i ne ideš u boj s vojskom našom. **10** Činiš da se povlačimo pred dušmaninom, da nas pljačkaju naši mrzitelji. **11** Izručio si nas kao ovce za klanje, rasejao

45 Za horovođu, po nahevnu „Ljiljani“, sinova Korejevih. Pouka. Pesma ljubavi. Iz srca mi

tek ujele reči umilne, caru upravljam svoje stihove; svetlost i istinu tvoju da me vode, da me dovedu jezik je moj pisaljka hitroga pisara. **2** Ti si lepši od svih potomaka ljudi, s tvorih usta milost se preliva, jer Bog te je blagoslovio doveke. **3** Uz bok pripaši mač svoj, junače, u sjaju i veličanstvu svome. **4** Izjaši pobednički u veličanstvu svome, za istinu, krotkost i pravednost; nek desnica twoja strašna dela pokaže. **5** Nek strele twoje zašljene probiju srce carevih dušmana, i narodi nek padaju pod noge tvoje. **6** Tvoj je presto, Bože, u veke vekova! Žezlo je pravde žezlo tvoga carstva. **7** Voliš pravdu, a mrziš nepravdu. Zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti, više nego tvoje drugove; **8** Sva ti očeća miriše na smirnu, aloju i kasiju, iz dvorova od slonovače harfom te vesele. **9** Ćerke carske twoje su dvorkinje, s desna ti carica stoji u ofirskom zlatu. **10** Poslušaj, čerko, pogledaj, dobro slušaj, zaboravi narod svoj i dom oca svog. **11** Kad car poželi lepotu twoju, pokloni mu se, jer on je gospodar tvoj. **12** Ćerka tirska doći će ti s darom, bogati ljudi tražiće tvoju naklonost. **13** Sva slavna, ćerka careva [čelka] u sobi, u haljini zlatom izvezenoj, **14** da je ukrašenu dovedu pred cara, Device je prate, drugarice njene, da i njih dovedu pred tebe. **15** Dovode ih radosno, s veseljem, te stupaju u careve dvore. **16** Tvoji sinovi zauzeće mesto očeva

tvojih, postavićeš ih za knezove po svoj zemlji. **17** Ime će ti ovekovečiti kroz sva pokolenja; zato će te narodi slaviti u veke vekova.

46 Horovođi. Za potomke Korejeve. Pesma za visoke glasove. Bog nam je utočište i (sila) trajni pomoćnik u nevolji. **2** Ne bojmo se, zato, kad se zemlja ljujla, kad se gore ruše u dubine mora. **3** Ma, nek buče i pene se njegove vode, nek se gore tresu od njegove sile. (Sela) **4** Teče reka i njene pritoke, gradu Božijem radost donose, svetom mestu gde Svevišnji živi. **5** Bog je usred njega, pomaći se neće, Bog će mu pomoći u sam osvit jutra. **6** Bune se narodi, propadaju carstva, kad glas povisi zemlja se rastvara. **7** S nama je Gospod nad vojskama, Bog Jakovljev naša je tvrđava. (Sela) **8** Dodite, razmotrite dela Gospodnja, koji pustoš po zemlji ostavlja. **9** On prekida ratove do na kraj zemlje, luk krši, kopljje prelama, bojna kola ognju izručuje. **10** Utihnite i znajte da sam ja Bog, uzvišen među narodima, uzvišen na zemlji. **11** S nama je Gospod nad vojskama, Bog Jakovljev naša je tvrđava. (Sela)

47 Horovođi. Psalm potomaka Korejevih. Svi narodi, zapleskajte dlanovima; kličite Bogu veselim uzvikom! **2** Jer je strašan Svevišnji Gospod, car veliki nad svom zemljom. **3** On nam je pokorio narode i ljude pod noge naše. **4** Nasledstvo je za nas odabralo, ponos za Jakova koga voli. (Sela) **5** Podiže se Bog uz poklik; Gospod, uz zvuk trube. **6** Pevajte slavopoje Bogu, pevajte slavopoje; pevajte slavopoje caru našem, pevajte slavopoje. **7** Jer, Bog je car cele zemlje; pevajte pesmu poučnu. **8** Bog vlada nad narodima, Bog stoluje na prestolu svom svetom. **9** Plemići naroda se okupljaju, sa narodom Boga Avrahamovog; Božiji su štitovi zemlje i on je preuzvišen.

48 Pesma. Psalm potomaka Korejevih. Velik je Gospod, mnoge hvale vredan, u gradu Boga našeg, na njegovoj svetoj gori. **2** Prelepa je njena visina, radost je cele zemlje; gora Sion, na ivicama severa, grad je velikog cara. **3** Bog je u utvrđenjima svojim, za zaklon je sebe obznanio. **4** Jer, gle, carevi su okupljeni, zajedno napreduju. **5** I kad su ga videli, zapanjili se, užasnuše se i umakoše. **6** Trepet ih je tamo obuzeo i bol kao porodilju. **7** Vetrom sa istoka skršio si lađe tarsiske. **8** Kao što smo čuli, tako smo i videli u gradu Gospoda nad vojskama, u gradu Boga našega, Boga koji ga je doveka osnovao. (Sela) **9** **4** On s visina poziva nebesa, a i zemlju, da sudi

Bože, usred Doma tvoga razmišljamo o milosti tvojoj. **10** Poput tvog imena, Bože, slava ti prelazi krajeve zemlje, desnica ti obiluje pravednošću.

11 Gora Sion neka se raduje, neka se vesele Judina naselja zbog tvojih propisa. **12** Obidite Sion, oko njega koračajte, kule mu prebrojte; **13** proverite njegove zidine, utvrđenja mu pregledajte, da pokolenju novom o tome pričate. **14** Jer, ovo je Bog, naš Bog u veke vekova; on nas vodi i do smrti!

49 Horovođi. Potomaka Korejevih. Psalm. Čujte ovo, o, svi narodi; poslušajte, svi žitelji sveta; **2** potomci ljudi, potomci čovekovii, bogati i siromasi. **3** Moja će usta objaviti mudrost i razmišljanje srca moga mogu bitće razborito. **4** Uho svoje prikloniču poslovici, zagonetku svoju izložiću uz harfu. **5** Od zlih dana zašto da strahujem, kad krivica zlikovačka opkoli me; **6** baš onih što se u imanje svoje uzdaju, i obiljem se svog bogatstva hvale? **7** Ne može čovek brata svog da otkupi, ne može za njega Bogu naknadu da plati. **8** Elem, visok je otkup za njegov život; doveka je neizmiriv **9** da bi doveka živeo i groba ne bi video.

10 Jer čovek vidi da mudar umire; da i bezumnik i onaj bez pameti propadaju, da drugima imanja svoja ostavljaju. **11** U sebi misle da im domovi doveka ostaju, i njihova mesta od pokolenja do pokolenja; imenom svojim zemlje nazivaju. **12** Tek, čovek ni u raskoši ne istrajava, već je poput stoke što ugine. **13** To je put njihov – ludilo – ali i onih što nakon njih uživaju u njihovim govorima. (Sela) **14** Poput ovaca određeni su za Svet mrtvih, smrt će ih napasati. Pravedni će jutrom vladati nad njima. Lik će im progutati Svet mrtvih, daleko od njihovog doma. (*Sheol h7585*) **15** Zacelo će Bog dušu moju da otkupi iz ruku Sveta mrtvih, jer on će me prihvati. (Sela) (*Sheol h7585*) **16** Ne plaši se kad se bilo ko bogati, kada raste slava doma njegovoga. **17** Jer kad umre, poneti ništa neće; slava njegova za njim neće sići. **18** A on sebe u životu blagosilja – i ljudi te hvale kad si sebi dobro učinio – **19** ali će poći pokolenju svojih predaka, gde doveka svetlo videti neće. **20** Čovek u raskoši, a bez razuma je poput stoke što ugine.

50 Psalm Asafov. Gospod, Bog Svevišnji, govor, doziva zemlju od izlaska sunca pa do njegovog zalaska. **2** Od Siona, savršeno lepog, Bog je zablistao. **3** Dolazi naš Bog i čutati neće; pred njim plamen guta, oko njega bući nepogoda.

4 On s visina poziva nebesa, a i zemlju, da sudi

svom narodu: 5 „Okupite mi moj verni narod što krvoprolića me oslobođi, Bože, Bože Spasitelju uz žrtvu savez sa mnom sklopi.“ 6 Nebesa javljaju moj; i klicaće moj jezik o pravednosti tvojoj. 15 njegovu pravednost; jer je sam Bog sudija. (Sela) Gospode, usne mi otvori; i usta će moja slavu 7 „Čuj, moj narode, govorici, o, Izrailju, protiv tvoju da javljam.“ 16 Jer ti žrtvu ne želiš, jer ja bih tebe svedočiću; ja sam Bog, tvoj Bog jesam. 8 Ne je prineo; ne mili ti se svespalnica. 17 Bogu je korim te zbog tvojih žrtava i tvojih svespalnica žrtva duh potrešen; potrešeno i skrhano srce ti što su stalno pred mnom. 9 Ne primam bika iz ne prezri, Bože. 18 Naklonosću svojom čini dobro tvoje štale i jarce iz tvojih stada. 10 Jer moja je Sionu; sazidaj zidine Jerusalimu. 19 Tada će se svaka šumska životinja, stoka sa hiljadu gora. 11 zaželeti pravednih žrtava, svespalnice i paljenih žrtava; tada će ti na žrtveniku prineti bikove. Svaka gorska ptica meni je poznata, pripada mi što po polju miče. 12 Da ogladnim, ne bih tebi kazao; jer su moji i svet i šta ga ispunjava. 13 Jedem li ja meso bikova i pijem li krv jaraca? 14 Žrtvuj Bogu zahvalnicu, ispuni Svevišnjem zavete svoje; 15 pozovi me u danu nevolje; izbaviću te, a ti ćeš me proslaviti.“ 16 A zlikovcu govori Bog: „Zašto propise moje recituješ i moj savez uzimaš u usta? 17 Ti, koji mrziš ukor, i moje si reči odbacio od sebe. 18 Kad vidiš lopova, s njim pod ruku ideš, ortaćiš s preljubnicima. 19 Zlu prepustaš usta svoja, jezik ti se s klevetom upleo. 20 Sediš i ocrnjuješ brata svoga, sina majke svoje ogovaraš. 21 Takve stvari si činio, a ja sam čutao; zamišljao si me sebi ravnim; a ja će te ukoriti, slučaj svoj ti redom predočiti. 22 Razmislite o ovome, vi što Boga zaboravljate; ili ču vas rastrgnuti, i neće biti izbavitelja. 23 Mene slavi ko žrtvuje zahvalnicu; ko se puta drži pokazaču mu Božije spasenje.“

51 Horovođi. Davidov Psalam, kada mu je, nakon posete Vitsavejji, došao prorok Natan. Po milosti svojoj, Bože, smiluj mi se; po golemom milosrdju svome, obriši mi prestupe. 2 Od krivice moje operi me sasvim i od greha moga očisti me. 3 Prestupa sam svojih svestan, pred mnom je greh moj neprestano. 4 Tebi, tebi samom zgrešio sam; u očima tvojim zlo sam učinio. Zato si pravedan kada progovoriš, i čist kada sudiš. 5 Gle, u krivici sam se i rodio i u grehu začela me moja majka. 6 Gle, mila ti je istina u srcu; u nutrini učiš me mudrosti. 7 Očisti me izopom da čist budem; operi me da od snega belji budem. 8 Veselje i radost mi daj da slušam; nek se obraduju kosti koje si smrskao. 9 Sakrij lice svoje od greha mojih, sve krivice moje ti očisti. 10 Čisto srce stvori meni, Bože; u nutrini mojoj postojan duh obnovi. 11 Od sebe me ne odbacuj i od mene ne uzimaj svoga Duha Svetog. 12 Radost svog spasenja obnovi u meni, i duhom voljnim ti mene obodri. 13 Tvojim putevima naučiću ti pretpustnike i grešnici tebi će se vratiti. 14 Od

krvoprolića me oslobođi, Bože, Bože Spasitelju uz žrtvu savez sa mnom sklopi.“ 6 Nebesa javljaju moj; i klicaće moj jezik o pravednosti tvojoj. 15 njegovu pravednost; jer je sam Bog sudija. (Sela) Gospode, usne mi otvori; i usta će moja slavu 7 „Čuj, moj narode, govorici, o, Izrailju, protiv tvoju da javljam.“ 16 Jer ti žrtvu ne želiš, jer ja bih tebe svedočiću; ja sam Bog, tvoj Bog jesam. 8 Ne je prineo; ne mili ti se svespalnica. 17 Bogu je korim te zbog tvojih žrtava i tvojih svespalnica žrtva duh potrešen; potrešeno i skrhano srce ti što su stalno pred mnom. 9 Ne primam bika iz ne prezri, Bože. 18 Naklonosću svojom čini dobro tvoje štale i jarce iz tvojih stada. 10 Jer moja je Sionu; sazidaj zidine Jerusalimu. 19 Tada će se svaka šumska životinja, stoka sa hiljadu gora. 11 zaželeti pravednih žrtava, svespalnice i paljenih žrtava; tada će ti na žrtveniku prineti bikove.

52 Horovođi. Davidova poučna pesma, kada je Doik Edomac došao i dojavio Saulu, rekvavi mu: „David je otišao u Ahimelekovu kuću.“ Što se hvališ zlobom, silniče? Milost je Božija od jutra do sutra. 2 Razaranja ti smišla jezik poput britve oštar, o, prevrtljiv! 3 Ti zlo voliš više nego dobro, i laž više nego pravo da govoriš. (Sela) 4 Ti voliš sve reči proždrljive, o, jeziče obmanjivi! 5 Ali tebe će Bog doveka oboriti; zgrabiće te, od šatora otregnuti; iz zemlje živih išcupaće te. (Sela) 6 I videće to pravednici i bojaće se, pa će mu se smejeti: 7 „Gle čoveka što Boga nije uzeo za tvrđavu, rušitelja silnog, što se pouzdao u obilje svoga blagal!“ 8 A ja sam kao zelena maslina u Domu Božijem; u milost se Božiju uzdam od veka do veka. 9 Hvališ te u veke vekova za dela tvoja; nadaću se imenu tvome jer je dobro pred tvojim vernima.

53 Horovođi. Žalosno. Davidova poučna pesma. Bezumnik u svom srcu kaže: „Nema Bogal!“ Dela su im opaka i gadna, nema nikoga da čini dobro. 2 Bog s neba gleda potomke ljudi, da vidi ima li razumnoga, takvoga koji traži Boga. 3 [Od Boga] se svi odvratiše, pokvareni svi postadoše; nema toga koji čini dobro, takvoga nijednoga nema. 4 Zar ne znaju ti zlikovci, da moj narod kao hleb proždiru, a ni samog Boga ne prizivaju? 5 Tu će njih strah silni spasti, kada straha i ne bude bilo. Jer, Bog će rasejati kosti onog koji te opseda. Osramotićeš ih, jer Bog ih je odbacio. 6 Ko će sa Siona dati spasenje Izrailju? Kada Bog vrati svoj narod izgnani, radovaće se Jakov, veseliće se Izrailj.

54 Horovođi, uz žičane instrumente. Davidova poučna pesma, kada su Zifejci došli Saulu i rekli: „Ne krije li se David kod nas?“ Bože, imenom me svojim spasi i snagom me svojom ti odbrani. 2 Bože, čuj molitvu moju; reči usta mojih poslušaj. 3 Jer, protiv mene ustaju tuđinci; moju dušu traže bezdušnici; oni Boga nemaju

pred sobom. (Sela) 4 Gle, Bog mi je pomoćnik; napadač me ugnjetava. 2 Gaze me mrzitelji Gospod je među onima što mi dušu podupiru. moji od jutra do sutra; jer mnogo je napadača 5 Vratilo se zlo mrzitelju mome; ti ih satri u protiv mene, Uzvišeni. 3 U dan bojazni ja ēu u vernošti svojoj. 6 Rado ēu ti žrtvovati; hvaliće tebe da se uzdam. 4 U Boga, čiju reč ja slavim, ime tvoje, Gospode, jer je dobro. 7 Jer ono me u Boga se uzdam; neću da se plašim. Šta mi je izbavilo iz svake nevolje i oko mi pobednički gleda protivnike moje.

55 Horovođi, uz žičane instrumente. Davidova poučna pesma. Poslušaj, Bože, molitvu moju; od moje se molbe ne sakrivaj. 2 Dobro me počuj i usliši me. Nespokojan sam i smeten u žalopojci svojoj; 3 od glasa protivnika, zbog pritiska zlikovca, jer navališe na mene nevolju i u gnevnu zamržeš me. 4 U meni je srce moje ustreptalo i smrtni užas na mene je pao. 5 Strah i strepnja došli su na mene, jeza me je ophrvala. 6 Govorim: „Ko će mi dati krila golubice? Ja bih da odletim i skrasim se. 7 Baš daleko ja bih odleteo, skrasio se u pustinji. (Sela) 8 Pohitaću u sklonište svoje, zbog vetra što kovitla i zbog oluje.“ 9 Smeti ih, Gospode, jezik im rascepi; jer vidim nasilje i sukob u gradu. 10 Dan i noć zidine mu obilaze, u njemu su zloba i stradanje. 11 U njemu je razaranje, s trgova mu ne nestaju tlačenje i prevara. 12 Jer nije neprijatelj taj koji me vreda – ja bih to pretrpeo; ni onaj što me mrzi nije taj koji mi čini šta veliko – od njega bih se ja sakrio; 13 već ti – čovek meni ravan – prijatelj moj bliski koji me poznaje; 14 sa kim sam se rado savetovao, u Dom Božiji išao u mnoštvu. 15 Smrt neka ih zaskoči; u Svet mrtvih neka živi odu, jer je zlo tamo gde borave, u njima samima. (**Sheol h7585**) 16 Ja ēu Boga da zazovem i Gospod će da me spase. 17 Jadaću se, uzdisaću uveče, ujutro i u podne; i on moj glas čuće. 18 Otkupiće u miru dušu moju iz boja protiv mene, jer je mnogo onih što mi se protive. 19 Čuće Bog, poniziće ih onaj što stoluje od davnina; (Sela) one što se ne menjaju i koji se Boga ne boje. 20 Svoju ruku diže na one s kojima je u miru, svoj savez raskida. 21 Usta su mu meka kao maslo, a rat mu je u srcu; reči su mu od ulja mekše, a ipak su mačevi isukani. 22 Na Gospoda tovar svoj prebac i on će te podržati; pravedniku neće dati nikad da se zatetura. 23 A ti ćeš ih, Bože, oboriti u ždrelo, u jamu; krvoloci i varalice ni polovinu svojih dana doživeti neće. A ja se u tebe uzdam.

56 Horovođi. Prema napevu: „Nema golubica u daljini.“ Davidova pesma pouzdanja u Boga, kada su ga Filistejci uhvatili u Gatu. Smiluj mi krila, zalutaše govornici laži od stomaka. 4 Njihov se, Bože, jer me čovek gazi; od jutra do sutra

moe puki smrtnik? 5 Od jutra do sutra reči mi izvrću, pogubno je sve što protiv mene smisle.

6 Započinju svađe, skrivaju se, na korake mi paze dok mi dušu vrebaju. 7 Zar im od krivice ima izbavljenja? U gnevnu obori narode, Bože. 8 Potucanja moja izbroj, u mešinu svoju suze moje stavi; nisu li one u knjizi tvojoj? 9 Onda će moji protivnici da se vrate, ustuknuće kad zazovem; znam to, jer je Bog uz mene. 10 U Boga, čiju reč ja slavim; u Gospoda, čiju reč ja slavim; 11 u Boga se uzdam; neću da se plašim. Šta mi može puki smrtnik? 12 Na meni su, Bože, zaveti tvoji; prineću ti zahvalnice, 13 jer si dušu moju od smrti izbavio, korake moje od spoticanja; da hodam pred Bogom u svetlu života.

57 Horovođi. Davidov napev: „Ne pogubi.“

Pesma pouzdanja u Boga, kada je pred Saulom pobegao u pećinu. Smiluj mi se, Bože, smiluj mi se, jer u tebi duša moja utočište traži; i u seni tvojih krila utočište tražim dok nevolje prođu. 2 Vapim Bogu Svevišnjemu, Bogu koji mi sve čini. 3 Posegnuće sa nebesa, spašće me; prekorice tog koji me gazi; (Sela) poslaće Bog milost svoju i vernost svoju. 4 Duša mi je među lavovima, ležim među proždrljivcima; potomcima ljudi zuba ko kopija i strele, jezika kao mača oštrog. 5 Neka si uzvišen vrh nebesa, Bože; slava tvoja nek je nad svom zemljom. 6 Nozi mojoj spremili su mrežu, duša mi se povila; ispred mene jamu iskopaše i u nju sami upadoše. (Sela) 7 Srce mi je voljno, Bože, srce mi je voljno, da ti pevam, i da ti sviram! 8 Probudi se, biće moje; budite se, o, liro i harfo, ja bih zoru da probudim. 9 O, Gospode, hvaliće te među narodima, slaviću te među tuđincima. 10 Jer velika je milost tvoja; do nebesa, i do oblaka seže vernost tvoja. 11 Neka si uzvišen vrh nebesa, Bože; slava tvoja nek je nad svom zemljom.

58 Horovođi. Davidov napev: „Ne pogubi.“

Pesma pouzdanja u Boga. Zar čutanjem pravednost javljate? Sudite li podjednako potomcima ljudi? 2 Štaviše, smišljate nepravdu da je činite; rukama svojim nasilje zemljom razmeravate. 3 Zastraniše zlikovci od majčinog

je, što je gluva, zatvorenog uva; 5 što ne čuje pobjio dvanaest hiljada Edomaca. Odbacio si nas, glas šaptača, враčara veštog u bacanju враčki. Bože, srušio nas, razgnevio se. Oporavi nas! 2 Ti 6 Zube im, Bože, u ustima polomi; Gospode, si zemlju uzdrmao, rascepao si je; raseline njene čeljusti lavićima skrši. 7 Nek ispare poput voda spoji jer je uzdrman. 3 Pustio si da tvoj narod što otiču svojim putem; strele svoje nek odapnu vidi strahotu, primorao da pijemo vino što opija. kao da su polomljene. 8 Nek iscure poput puža 4 Zastavu si bogobojaznima dao da se zbog istine koji puzi, nek su poput mrtvorodenčeta što ne razvije. (Sela) 5 Desnicom nas svojom spasi, vidi sunca. 9 Pre nego ti lonci osete potpalu usliši nas, pa da tvoji miljenici izbavljeni budu. od trnja – sirovog il' svelog – biće razvejano. 6 U svom Svetilištu Bog je objavio: „Zaklicaću, 10 A pravednik će se radovati kad vidi osvetu; podeliću Sihem, premeriću dolinu Sokota. 7 Moj noge će oprati u krvi zlikovca. 11 I kazaće svako: je Galad, moj je Manasija; Jefrem mi je kaciga na „Pravedniku stvarno plod pripada. Stvarno ima glavi, a Juda mi carsko žezlo. 8 Moav mi je korito za pranje, na Edom sam bacio sandalu; Filistejo, zbog mene uskliknui!“ 9 Ko će mene da otprati u grad utvrđeni? A na Edom ko će me povesti? 10 Nećeš li ti, o, Bože, koji si nas odbacio, pa s vojskama našim, Bože, više ne koračaš? 11 Pomoć daj nam ispred protivnika, uzalud je ljudsko izbavljenje. 12 Silno ćemo stupati sa Bogom, izgaziće naše protivnike!

59 Horovođi. Davidov napev: „Ne pogubi.“

Pesma pouzdanja u Boga, kada je Saul poslao ljude da motre na Davidovu kuću i ubiju ga. Bože moj, osloboди me od protivnika mojih; skloni me od onih što se dižu protiv mene. 2 Od zlotvora me osloboди, od krvoloka me spasi. 3 Jer, eno, iz potaje vrebaju mi život; moćnici protiv mene pokreću nevolju, ali ne zbog prestupa, ne zbog greha moga, Gospode. 4 Bez krivice moje oni jure, spremaju se. Podigni se, susretni me i primeti! 5 A ti, Gospode, Bože nad vojskama, Bože Izrailjev, probudi se da sve narode kazniš; ne smiluj se nijednom zlotvoru zlobnom. (Sela) 6 Uveče se враćaju, poput pseta reže i šunjaju oko grada. 7 Eno, ustima brbljavu, a mačevi im na usnama, jer [govore]: „Ko još sluša?“ 8 A ti im se, o, Gospode, smeješ; ti se rugaš svim tim narodima. 9 Ti si moja snaga, tebe iščekujem; jer Bog je moj zaklon. 10 Bog milosti će me sresti, daće mi Bog da likujem nad mrziteljima svojim. 11 Ne ubij ih, da moj narod zaboravio ne bi; snagom svojom rasprši ih i obori, Gospode, štite naš. 12 Za grehe svojih usta i reč usana svojih, neka budu uhvaćeni u svome ponosu, zbog kletve i laži što iznose. 13 Satri ih u gnevnu, satri da ih nema, pa da narod shvati da Bog vlada u Jakovu do krajeva zemlje. (Sela) 14 Uveče se враćaju, poput pseta reže i šunjaju oko grada. 15 Raspršeni lutaju za jelom, noć probdeju ako nisu siti. 16 A ja ću da pevam o twojoj sili, veseliću se jutrom zbog milosti twoje; jer si moj zaklon, utočište u danu nevolje. 17 Silo moja, slavopoj ti pevam; jer Bog je moj zaklon, Bog milosti moje.

60 Horovođi. Prema „Ljiljanima“. Svedočenja.

Davidova pesma pouzdanja u Boga. Za pouku: kada se borio protiv Aram-Naharajima i Aram-Sove i kada se Joav vratio, pa u Slanoj dolini

za pranje, na Edom sam bacio sandalu; Filistejo, zbog mene uskliknui!“ 9 Ko će mene da otprati u grad utvrđeni? A na Edom ko će me povesti? 10 Nećeš li ti, o, Bože, koji si nas odbacio, pa s vojskama našim, Bože, više ne koračaš? 11 Pomoć daj nam ispred protivnika, uzalud je ljudsko izbavljenje. 12 Silno ćemo stupati sa Bogom, izgaziće naše protivnike!

61 Horovođi na žičanim instrumentima.

Davidov. Bože, čuj moj vapaj; molitvu mi dobro počuj. 2 Ja te zovem sa krajeva zemlje dok mi srce klone; povedi me na stenu od mene višu. 3 Jer ti si mi utočište, moćna kula ispred protivnika. 4 U šatoru tvome doveka bih da prebivam, utočište da mi bude zaklon tvojih krila. (Sela) 5 Jer ti si, Bože, čuo zavete moje; da si mi nasledstvo onih koji strepe od imena tvoga. 6 Caru dane na dane nadodaj, godina njegovih neka bude od naraštaja do naraštaja. 7 Neka ga ima doveka pred Bogom, odredi mu i milost i vernost, neka ga čuvaju. 8 Imenu ću tvome zato slavopoj da pevam doveka; da ispunim zavete svoje dan za danom.

62 Horovođi. Za Jedutuna. Psalm Davidov.

Samo u Bogu duša moja počiva, od njega je spasenje moje. 2 Samo on je stena moja i spasenje moje; zaklon moj, ništa mene neće uzdrmati. 3 Dokle ćete se obrušavati na čoveka? Pobiće vas, sve vas, poput zida nakrivenog i ograde polegnute. 4 Zatelo, dogovoriše se sa visina njegovih da ga obore. Oni vole laž, pa ustima svojim blagosiljavu, a nutrinom svojom proklinju. (Sela) 5 Samo se u Bogu smiri, dušo moja, jer je od njega nadanje moje. 6 Samo on je stena moja i spasenje moje; zaklon moj, mene neće uzdrmati. 7 Od Boga je spasenje moje i slava moja; stena snage moje, utočište moje je u Bogu. 8 U njega se uzdaj uvek, narode; pred njim srce svoje izlivajte, Bog je naše utočište. (Sela) 9 Samo

su dah potomci ljudi, laž su potomci čovekovi; izabranik, onaj kog privučeš, što prebiva u na terazijama mereni zajedno oni su od daha tvojim dvorištima. Siti bili od dobara Doma lakši. **10** Ne uzdajte se u otimačinu i u grabež tvoga, od tvog svetog hrama. **5** Čudesnim i taštu nadu ne stavljajte; a bogatstvo kada se pravednim delima si nas uslišio, Bože spasenja umnoži, srcem se za njega ne vezujte. **11** Bog je našeg, pouzdanje svih krajeva zemlje i mora jedno objavio, a dve stvari ja sam čuo: da je (sila) jedino Božija, **12** da je milost jedino Gospodnja; jer, ti uzvraćaš čoveku po delu njegovom.

63 Psalam Davidov. Kada je bio u judejskoj pustinji. Bože, moj Bog ti si i ja tebe tražim. Moja je duša tebe žedna, telo je moje tebe željno, u zemlji suvoj, ogoljenoj i bezvodnoj. **2** Zaista, u Svetinji sam te video, gledao ti i silu i slavu. **3** Milost je tvoja bolja od života, usne moje veličaće tebe. **4** Zato ču te blagosiljati kroz život svoj, u ime ču tvoje podizati ruke svoje. **5** Sita će mi biti duša ko od sala i obilja; sa veseljem na usnama usta moja proslavljaće te. **6** Na postelji svojoj setim te se, o stražama noćnim razmišljam o tebi. **7** Jer si ti pomoć moja u senci krila tvojih ja se veselim. **8** Uz tebe mi je duša prionula, desnica me tvoja podržava. **9** A oni žude da mi dušu upropaste, oni će otići u dubine zemlje. **10** Biće predani maču, biće hrana lisicama. **11** A car će se u Bogu veseliti, hvaliće se svako ko se njime zakune, jer će se zatvoriti usta onima što govore laži.

64 Horovođi. Psalam Davidov. Čuj, o, Bože, glas moj, žalopojku moju; od strahote protivnika život mi sačuvaj. **2** Zakloni me od spletki zlotriva, od halabuke počinitelja zlobe. **3** Jezike svoje poput mača oni oštare, odapinju strele svoje – reči zajedljive – **4** da iz skrivenih mesta gađaju čoveka bez mane; i najednom gađaju ga i straha nemaju. **5** Sokole se među sobom na zle stvari, dogovaraju se da prikriju klopke, pa govore: „Ko će da ih vidi?“ **6** Spliću nepravdu: „Smislili smo! Spletka je spletena.“ Duboki su čovekova nutrina i srce. **7** Ali Bog će ih streлом gađati i najednom ranjeni će biti. **8** O svoj jezik sappleće se, zadrhtaće svako ko ih gleda; **9** prepašće se sav rod ljudski, objaviće delo Božije i njegovo delo razmatraće. **10** Radovaće se pravednik u Gospodu, u njemu će utočište naći, pa će se hvaliti svako srca čestitoga.

65 Horovođi. Psalam Davidov. Pesma. Bože, na Sionu te hvala očekuje, tebi dani zavet ispunjen će biti. **2** Tebi, što čuješ molitvu, svaki čovek stiže. **3** Krivice me nadvladaše, ti oprosti prestepe nam naše. **4** Kako je blažen svoju od mene.

od čudesa tvojih stanovnici svih krajeva; i jutro i veče od radosti kliču. **9** Zemljom prolazi i natapaš je; izobilno ti je gizdaš potocima Božijim punim vode; za što se njeno brineš. Eto, to si tako uredio. **10** Brazde joj natapaš, oranje joj poravnavaš; pljuskovima omekšavaš i njen urod blagosiljaš. **11** Godinu si okrunio uromom svojim, staze tvoje kipe izobiljem. **12** Bujaju pašnjaci pustinjski, veseljem se brda opasuju. **13** Stadima se oblače pašnjaci, doline se ogrču pšenicom, pa pevaju, pa još usklikuju.

66 Horovođi. Psalam. Pesma. Kliči Bogu, zemljova! **2** Pevajte slavi njegovog imena; slavu mu i hvalu dajte. **3** Recite Bogu: „Kako su strašna dela tvoja! Zbog velike sile tvoje pred tobom puze tvoji protivnici. **4** Sva ti se zemlja klanja; slavopoj pevaju tebi, slavopoj pevaju imenu tvome.“ (Sela) **5** Dodite i vidite dela Božija, strašna dela prema potocima ljudi. **6** On od mora čini suvu zemlju, pa su vode pregazili nogom; hajde da se tamo radujemo njemu. **7** Snagom svojom on doveka vlada; njegove oči na narode motre, pa dušmani nek se ne uzdižu. (Sela) **8** Blagosiljaj našeg Boga, narode, nek se čuje glas hvale o njemu; **9** o njemu koji nam život u dušu stavi i ne dade nogama našim da posrnu. **10** Oprobao si nas, Bože, pretopio nas kao srebro što se topi. **11** U mrežu si nas doveo, teret si nam na bedra stavio. **12** Pustio si da nam čovek vrat zajaše, prošli smo i kroz vatru i kroz vodu, ali si nas doveo do izobilja. **13** Ući ču sa svespalnicama u Dom tvoj; ispuniću što sam ti se zavetovao, **14** što su usne moje izustile, i što su mi usta u nevolji mojoj rekla. **15** Prineću ti tovnu stoku na svespalnicu sa kadom ovnova; prineću ti i junce i jarce. (Sela) **16** Dodite i slušajte, vi koji se Boga bojite, reći ču vam što je duši mojoj učinio. **17** Njemu sam vapiro ustima svojim, moj ga je jezik uzdizao. **18** Da sam zlobu u svom srcu pazio, ne bi me Gospod uslišio. **19** Zaista je Gospod čuo, na zov molitve moje se osvrnuo. **20** Blagosloven da je Bog što molitvu moju nije uklonio, a ni milost oprosti prestupe nam naše.

67 Horovođi, uz žičane instrumente. Psalam. razbiti glavu svojih protivnika, i kosmato teme Pesma. Smilovao nam se Bog i blagoslovio onog koji živi u svojim gresima. **22** Gospod kaže: nas, licem svojim obasjao nas; (Sela) **2** da bi se „Sa Vasana vratiću ih, iz dubina mora vratiću na zemlji znalo za put tvoj, za spasenje tvoje ih, **23** pa da ti noga gaca u krvi i jezik tvojih svim narodima. **3** Nek te hvale narodi, o, Bože, pasa dobije svoj deo od tvojih protivnika.“ **24** nek te hvale svi narodi. **4** Neka se raduju i nek se Videše povorke tvoje, Bože; povorke Boga moga, vesele ljudi, jer pravedno sudiš narodima i vodiš moga cara ka Svetinji. **25** Napred su išli pevači, ljude na zemlji. (Sela) **5** Nek te hvale narodi, potom svirači, a u sredini su devojke udarale o, Bože, nek te hvale svi narodi. **6** Zemlja rada daire. **26** Blagosiljajte u zborovima Boga Gospoda, svojim plodovima; blagoslovio nas Bog, Bog naš. **7** Blagoslovio nas Bog da bi ga se bojali svi krajevi vi sa vrela Izrailjeva! **27** Eno, mladi Venijamin zemlje.

68 Horovođi. Davidov. Psalam. Pesma. Neka Bog ustane, neka se razidu njegovi dušmani! Neka se razbeže pred njim oni što ga mrze! **2** Razvej ih poput dima razvejanog; nek propadnu zlikovci pred Bogom kao vosak istopljen u vatri. **3** A pravedni neka se raduju, nek pred Bogom kliču, nek likuju u veselju. **4** Pevajte Bogu, pevajte slavopoj njegovom imenu; uzdignite onog što na oblacima jaše. Njegovo je ime Gospod, uskliknite pred njim. **5** Otac siročadi i sudija udovica – to je Bog u svom svetom Prebivalištu. **6** Bog usamljenima daje da u kući žive, zatočene vodi blagostanju, a buntovnici boraviće u sparušenoj zemlji. **7** Bože, kad si išao ispred svog naroda, kada si stupao pustinjom, (Sela) **8** zemlja se tresla, nebesa su pljuštala, pred Bogom, Bogom sinajskim, pred Bogom, Bogom Izrailjevim. **9** Bože, obilje si kiše poslao nasledstvu svome; umorno je ono bilo, a ti si ga ojačao. **10** Živalj tvoj se onde nastanio, snabdevaš ubogog dobrima svojim, Bože. **11** Gospod objavljuje, a žena što nose vesti veliko je mnoštvo. **12** Carevi i vojske beže li beže, a lepotica kuće plen razdeljuje. **13** Ako i legneš između torova, ti si golubica krila obloženih srebrom, i perja svetlucavo zlatnog. **14** Kad Svemoćni rasprši careve u zemlji, pade sneg na Salmonu. **15** Gora Božija vasanska je gora, gora s vrhovima vasanska je gora. **16** Zašto zavidno gledate, o, gore, vrhove gore koju Bog želi za boravište svoje; gde će Gospod zacelo dovecka da prebiva? **17** Božijih je kola na hiljade, na mnoge hiljade; a Gospod je među njima, na Sinaju, u svetosti. **18** Ti se pope na visinu, povede roblje silno, primi darove od ljudi, pa čak i od buntovnika; da prebivaš tamo, Gospode Bože. **19** Blagosloven da je Gospod, što terete naše dan za danom nosi, Bog našeg spasenja. (Sela) **20** Bog naš Bog je dela spasonosnih, od Gospoda Boga izbavljenje je od smrti. **21** Zacelo će Bog vi sa vrela Izrailjeva! **27** Eno, mladi Venijamin predvodi ih, glavari Jude sa mnoštvom, glavari Zavulona i glavari Neftalima. **28** Tvoj Bog snagu ti je odredio; pokaži snagu svoju, Bože, što si za nas delovao. **29** Zbog tvog Doma u Jerusalimu carevi će ti darove donositi. **30** Zapreti zverima u trsci, krdu bikova među teladima naroda; pa nek se ponize i donešu komade srebra, a on će rasuti narode što u ratu uživaju. **31** Doći će izaslanici iz Egipta, Kuš žurno pruža ruke svoje Bogu. **32** O, carstva zemaljska, pevajte Bogu; pevajte slavopoj Gospodu; (Sela) **33** onome što jaše nebom, drevnim nebesima! Eno, on tutnji glasom svojim, glasom silnim. **34** Prepoznajte silu Božiju nad Izrailjem, veličanstvo njegovo i njegovu силу u nebesima. **35** Ti si strašan, Bože, u Svetilištu svome; Bog Izrailjev sam daje silu i snagu narodu. Blagosloven da je Bog!

69 Horovođi. Napev: „Ljiljani“. Davidov Spasi me, o, Bože, dođoše do grla vode! **2** Potonuo sam u blato duboko, a nigde oslonca; dospeo sam u vode duboke, bujica me zahvatila. **3** Klonuo sam zovući te, promuče mi grlo; oči su mi usahnule čekajući Boga moga. **4** Brojniji su ti što me bez razloga mrze od kose na glavi mojoj, ti moćnici što bi da me zbrisu, bezrazložni protivnici. Vraćam, a ukrao nisam. **5** Ludost moju ti poznaješ, Bože; gresi moji skriveni ti nisu. **6** Neka se zbog mene ne postide oni koji u tebe nadu svoju polažu, Gospode, Bože nad vojskama. Neka se zbog mene ne osramote oni koji te traže, Bože Izrailjev. **7** Jer ja zbog tebe trpim prezir, lice moje prekrila je bruka. **8** Braći svojoj neznanac postadoh, tuđinac sam deci moje majke. **9** Izjeda me revnost za tvoj Dom. Uvrede onih koji tebe vredaju, pale su na mene. **10** Plakao sam i postio, i to mi je na prezir bilo. **11** Za odeću sebi kostret ogrnuh, i postadoh ruglo za njih. **12** O meni pričaju oni što sede na gradskim vratima i pevaju pesme pijanice. **13** A ja se samo tebi molim, o, Gospode, u vreme povoljno; Bože, usliši me po obilnom tvome

smilovanju, po vernošći svog spasenja. **14** Iz blata pravednosti i izbavi me, prigni uho svoje k meni me oslobođi, ne daj da potonem; oslobođi me od i spasi me. **3** Budu mi stena prebivališta kojoj onih što me mrze, od dubokih voda. **15** Bujica uvek dolazim; spasenje moje ti si zapovedio, vode nek me ne zahvati, nek me ne proguta jer si moja stena i tvrđava. **4** Izbavi me, Bože dubina i ždrelo njenog nuda mnogom ne zatvori moji, iz ruke zlikovačke, od ruke prestupnika i se. **16** Usliši me, Gospode, jer je dobra milost okrutnoga. **5** Jer, ti si moja nada, o, Bože Gospode, tvoja; po golemom milosrdju svome na mene se pouzdanje si mi od mladosti moje. **6** Na tebe se osvrni. **17** Lice svoje od svog sluge ne sakrivaj, oslanjam od utrobe, iz krila majke moje si me jer sam na mukama; pohitaj, usliši me. **18** Pridi izvukao; slaviću te neprestano. **7** Poput znaka bliže duši mojoj, otkupi je; radi mojih protivnika, postao sam mnogima, a ti si mi utočište jako. izbavi me. **19** Ti znaš da sam prezren, osramoćen **8** Usta si mi slavom svojom ispunio i krasotom i obrukan; pred tobom su svi dušmani moji. **20** svojom od jutra do sutra. **9** Ne odbaci me u Prezir mi je srce slomio, razboleh se; žudeo sam doba starosti, kad mi snaga klone ne zaboravi za utehom – nikog niotkuda; za utešiteljima – me. **10** Jer o meni govore protivnici moji, oni našao ih nisam. **21** Pelen su mi u hranu stavili, što mi život vrebaju zajedno se savetuju. **11** sirće su mi žednom dali da pijem. **22** Nek im Kažu: „Bog je njega ostavio! Gonite ga, uhvatite, sto postane zamka, odmazda i klopka; **23** nek jer izbavitelja nema!“ **12** Bože, od mene se ne im oči potamne, da ne vide, i leđa im se zauvek udaljuj! O, moj Bože, požuri mi u pomoć! **13** pogrbe. **24** Srdžbu svoju na njih izlij, jarka ljutnja Neka se postide i neka propadnu tužitelji moje tvoja neka ih sustigne. **25** Tabor nek im opustoši; duše; i prezir i bruka nek pokriju one koji mi ne živeo niko u njihovim šatorima. **26** Jer oni o glavi rade. **14** A ja ču uvek da se nadam, gone one što si udario i javljaju jade onih koje sve više i više slaviću te. **15** Usta će moja o si ranio. **27** Krivicu im na krivicu dodaj, da ne pravednosti tvojoj da govore, o delima tvog uđu u pravednost tvoju. **28** Izbrisani bili iz Knjige spasenja od jutra do sutra, jer im broja ne znam. života, da sa pravednima ne budu zapisani. **29** A **16** U moćnim delima Boga Gospoda ja ču doći, ja sam siromah, u bolovima sam; spasenje tvoje, tvoju pravednost ču spominjati, samo tvoju. **17** Bože, neka me zaštiti. **30** Ime Božije pesmom ču Od mladosti moje, Bože, ti si me učio; i čudesa da slavim, veličaću ga hvaloslovom. **31** To će tvoja dosad javljao sam. **18** Čak i kada ostaram biti Gospodu milije od vola i od bika, rogatog i osedim, Bože, ne ostavljam me, dok ti silu ne papkara. **32** Videće to ponizni, radovaće se; vi, objavim naraštaju novom; silu tvoju svakom što što Boga tražite, nek vam srce bude živo. **33** Jer dolazi. **19** Pravednost je tvoja, Bože, do visina, uboge Gospod čuje, ne prezire zatočene svoje. velika si dela učinio; ko je poput tebe, Bože? **20** **34** Nek ga slave nebesa, zemљa, mora i sve što Ti – dao si da gledam mnoge nevolje i muke – se u njima kreće. **35** Jer Sion će Bog da spase, ti ćeš mi opet obnoviti život; iz dubina zemlje sazidaće judejske gradove; i oni će ih zaposesti i podićeš me opet. **21** Ti ojačaj dostojanstvo moje i živeće tamo. **36** I potomci njegovih služa to će ponovo uteši me. **22** I ja ču harfom da te hvalim da naslede, i oni što ime njegovo vole boraviće tamo. **23** Klicaće radosno usne moje, zbor vernosti tvoje; Bože moj, sviraću ti na liri, Svetitelju Izrailjev. **24** I ojačaj dostojanstvo moje, jer ču ti svirati, i duša moja što si je otkupio. **25** I moj će jezik od jutra do sutra pričati o tvojoj pravednosti; jer će se postideti, jer će se osramotiti ti što mi o glavi rade.

70 Horovođi. Davidov. Za spomen. Bože, izbavi me! U pomoć mi požuri, Gospode! **2** Neka se postide, neka se osramote ti što mi o glavi rade. Neka se povuku u sramoti, neka budu poniženi ti što im je mila nevolja moja. **3** Nek ustuknu zborg sramote svoje ti što dovikuju: „Aha! Aha!“ **4** Nek likuju i nek se raduju u tebi svi koji te traže; neka uvek govore oni što spasenje tvoje vole: „Velik je Bog!“ **5** A ja sam siromah i ubog, Bože, požuri k meni. Ti si moja pomoć i moj izbavitelj. **6** O, Gospode, ne oklevaj!

71 U tebi je utočište moje, Gospode; o, da se nikad ne postidim. **2** Oslobođi me po svojoj

72 Solomonu. O, Bože, propise svoje caru podaj i pravednost svoju sinu carevome! **2** Nek narodu tvome on pravedno sudi i siromasima prema propisima. **3** Neka gore narodu mir donesu i brda pravednost. **4** On će siromasima da sudi, deci ubogih pobedu daće i skršiće tlačitelja. **5**

Bojaće te se ljudi dok je sunca i meseca, od roda do roda. **6** Spuštiće se kao kiša na košenu travu i poput pljuskova natapaće zemlju. **7** U njegovim

danim procvetaće pravednik i obilje mira dok strahotom dokrajčeni! 20 Oni su poput sna kada meseca bude bilo. 8 Vladaće od mora do mora i od se neko probudi. O, Gospode, kada se probudiš, reke do krajeva gde zemљa prestaje. 9 Kleknuće lik njihov prezrećeš. 21 Kada ogorčeno beše srce pred njim pustinjska plemena, protivnici njegovi moje i nutrina moja beše probodena, 22 bez lizaće prašinu. 10 Prineće mu prinos carevi pameti i bez znanja sam bio, pred tobom sam tarsiski i ostrvski; carevi Save i Seve danak će da bio životirja. 23 Ipak sam ja sa tobom stalno, daju. 11 Pokloniće mu se svi carevi, svi narodi ti mi držiš desnu ruku. 24 Savetom me svojim služiće mu. 12 Jer on će da izbavi ubogog što za vodiš, napisletku češ me u slavu uzeti. 25 Koga pomoći vapi, i siromaha bez pomoći niotkuda. 13 ja imam na nebesima? Pored tebe na zemlji mi Poštedeće slabog i ubogog, živote ubogih spasti. ništa milo nije. 26 Neka mi okopne i telo i srce, 14 Od tlačenja i nasilja život njihov otkupiće, Bog je doveka stena moga srca i baština moja. 27 očima njegovim krv njihova dragocena će biti. Gle, eno propašće oni od tebe daleki, ti satireš 15 Živ nek bude! Nek mu daju od zlata savskoga; svakog ko ti je neveran. 28 Što se mene tiče, neka stalno za njega se mole, od jutra do sutra dobra mi je Božija blizina. U Gospodu Bogu sebi blagosiljaju ga. 16 Nek pšenicom obiluje zemlja, načiniću utočište i sva dela tvoja objaviću. nek se rod njegov povija na vrhu gora, kao na Livanu; nek procveta narod iz gradova ko trava zemaljska. 17 Njegovo ime nek bude doveka, neka traje dokle je i sunca. Nek u njemu svi narodi blagoslove se i blaženim nek ga nazivaju. 18 Blagosloven bio Gospod Bog, Bog Izraelja, on jedini čudesa čini. 19 I blagosloveno doveka bilo njegovo slavno ime, nek svu zemlju slava mu ispunii. 20 Dovršiše se molitve Davida, sina Jesejevog.

73 Psalam Asafov. Zcelo je Bog dobar Izraelju, šipražje diže; 6 i onda sekironi i polugama sve i onima čije srce je bez mane. 2 Što se rezbarije lomi. 7 Svetilište tvoje do tla spališe, mene tiče, zamalo mi noge nisu zašle s puta; opoganiše Prebivalište imena tvog. 8 U srcu su koraci se moji skoro isklizaše. 3 Jer sam zavideo svome rekli: „Hajde da ih sasvim potlačimo!“ bahatima gledajući blagostanje zlikovaca. 4 Eto, Spalili su sva Božija mesta sastanka u zemlji. 9 A strepnju od smrti nemaju, telo im je zadriglo. 5 naše znakove videli nismo, ni proroka još nema, Ljudske muke ne poznaju, ne stradaju sa ljudima. i nikoga s nama ko bi znao – dokle? 10 Dokle će 6 Nadmenost je zato njima kao ogrlica, ogrće ih se, o, Bože, rugati dušmanin? Hoće li protivnik odeća nasilja. 7 Od debljine oči svoje izbečiše, zlo doveka tvoje ime da prezire? 11 Zašto ruku svoju, im srce za granicu ne zna. 8 Ismevaju se, govore baš svoju desnicu, povlačiš? Iz nedara svojih zlobno i nasiljem prete ponosito. 9 Njihova su izvuci je i satri ih! 12 A Bog car moj je od davnina, usta okrenuta nebesima, a njihov jezik zemljom posred zemlje spasonosna dela čini. 13 Silom šeta. 10 Zato im se njihov narod враћa i obilje svojom ti si more razdelio, u vodama smrskao vode ispijaju. 11 I govore: „Kako bi Bog znao? si glave morskim nemanima. 14 Levijatanu si Postoji li znanje Svevišnjega?“ 12 Gle, takvi su glave razdrobio, narodima uz obalu za hranu si zlikovci: spokojni doveka i bogatstvo gomilaju! ga dao. 15 Ti si dao da nabuja i vrelo i potok, 13 Zcelo sam uzalud svoje srce čistim očuvao, ti si nepresušne presušio reke. 16 Tvoj je dan, svoje ruke nevinošću očistio! 14 Od jutra do baš kao i noć; ti si postavio i mesec i sunce. 17 sutra ojađen sam bio, jutra su mi donosila kaznu. Ti si zemlji odredio svaku među; i leto i zimu 15 A da sam kazao da ču i ja tako da pričam, načinio ti si. 18 Seti se tog protivnika koji te izneverio bih naraštaj tvoje dece. 16 Razmišljao prezire, Gospode, i bezumnih što preziru ti ime. sam da razaznam ovo, i očima mojim to je mučno 19 Ne daj zveri život golubice svoje, doveka ne bilo; 17 dok nisam ušao u Božije Svetilište, i zaboravi na život svojih siromaha. 20 Pogledaj shvatio njihov svršetak. 18 Zcelo ih stavljaju na savez, jer se mračni krajevi zemlje napuniše na klizavo mesto, obaraš ih u ruine. 19 Kako mestima nasilja. 21 Ne daj ugnjetenom da se su opustošeni, u trenu su okončali i naglom ponižen vratiti, neka ime tvoje slave i siromah

i ubogi. **22** Ustani, o, Bože, svoj slučaj odbrani! svojim ispitujem. **7** Odbacuje li Gospod doveka? Seti se prezira bezumnog prema tebi od jutra do Zar se neće opet prikloniti? **8** Je li mu ljubav sutra. **23** Ne zaboravi glas dušmana svojih, poklič doveka iščezla? Je li propalo obećanje dano što se neprestano diže, onih što se protiv tebe naraštaju svakom? **9** Zar je Bog zaboravio da bune.

75 Horovođi. Napev: „Ne pogubi“. Psalm

Asafov. Pesma. Hvalimo te, Bože, hvalimo te, jer nam je ime twoje blisko; čudesa twoja spominje narod. **2** „Ja određujem zakazano vreme, ja podjednako sudim. **3** Rastapa se zemlja i sav njezin živalj, a ja stubove njene postavljam. (Sela) **4** Bahatima kažem: 'Nemojte se bahatiti'; i zlikovcima: 'Rog svoj ne dižite. **5** Rog svoj u visine ne dižite, drsko ne pričajte.' **6** Jer uzdizanje ne dolazi ni sa zapada, ni sa istoka, ni iz pustinje; **7** već je Bog sudija: jednog ruši, jednog diže. **8** Eno, čaša je u Gospodnjoj ruci i vino puno začina se peni. I izliče iz nje, i zaista će piti, do taloga iskapiće je svi zemaljski zlikovci. **9** O tome ču doveka da javljam, pevaču pohvale Bogu Jakovljevom! **10** „Sve rogove zlikovačke ja ču da izlomi, a rogovi pravednika uzdignuti biće.“

76 Horovođi, uz žičane instrumente. Asafov

psalam. Bog je poznat u Judi, ime mu je uzvišeno u Izraelju! **2** Salim mu je konak, na Sionu mu stan. **3** Tamo je slomio strelu zapaljenu, štit i mač i sprave ratničke. (Sela) **4** Ti blistaš, slavniji si od tih brda sa plenom. **5** Ljudi hrabrog srca su oplenjeni, pozaspase; jaki ljudi, al' ni ruku da podignu. **6** Zaspase doveka od pokliča tvoga, o, Bože Jakovljev, i konj i konjanik! **7** Ti! Ti si strašan! Kad se gneviš, ko pred tobom može da opstane? **8** Sa nebesa ti sud javljaš. Zemlja se preplasi, onemi, **9** kad ustaje Bog da sudi i da spase sve ponizne na zemlji. (Sela) **10** Proslavljaš se i ljudskim gnevom, opasuješ se preživelima od gneva. **11** Zavetujte se i zavete izvršite Gospodu, svome Bogu; svi koji su oko njega, nek Strašname dar donesu! **12** Vladarima on duh obara, od njega strepe carevi zemaljski!

77 Horovođi. Za Jedutuna od Asafa. Psalm.

Glas svoj Bogu dižem, glasom svojim vapim Bogu i on me usliši! **2** U danu nevolje svoje Gospoda sam tražio, ruke neumorno noću sam pružao. Ali duša moja neće utehu! **3** Spominjem Boga i jecam, jadam se, a duh mi malakše. (Sela) **4** Kapke očne ne daš mi da sklopim! Nemiran sam, da pričam ne mogu. **5** Mislim na minule dane i godine davne. **6** Noću se sećam svoje napojio kao iz dubina. **16** Brzake im je izveo iz pesme pa srcem svojim razmišljam i duhom raseline stene, učinio da im vode kao reke teku.

Zar se neće opet prikloniti? **8** Je li mu ljubav doveka iščezla? Je li propalo obećanje dano naraštaju svakom? **9** Zar je Bog zaboravio da se smiluje ili je milosrde svoje u svom gnevnu ugušio? (Sela) **10** Rekao sam: „Ovo je moja rana – desnica Svevišnjeg više nije ista!“ **11** Spominjem dela Gospodnja, čuda twoja od starina pamtim. **12** Na sva dela twoja mislim, razmatram to što si učinio! **13** O, Bože, u Svetinji je put tvoj! Koji je bog velik poput Boga našeg?! **14** Ti si Bog što čudesa činiš, silu svoju obznanjuješ među narodima. **15** Svoj si narod otkupio snagom svojom, sinove Jakova i Josifa. (Sela) **16** Kad te vode ugledaše, Bože, kad te vode ugledaše, skupiše se, a dubine uzburkaše. **17** Oblaci se provališe kišom, iz oblaka grmljavina dođe i sevnuše tvoje munje. **18** Prolom tvoga groma beže u vihoru, munje svetom zasvetliše, a zemlja se drmala i tresla. **19** Po moru je staza twoja prošla, prošao si nemirnim vodama, a stopama tvojim traga nema. **20** Vodio si svoj narod ko stado, Mojsijevom i Aronovom rukom.

78 Asafova poučna pesma. O, narode moj, poslušaj pouku moju i rečima mojih usta uho priklonite! **2** Moj govor biće u priči, objaviću zagonetke od davnina. **3** Ono što smo čuli, ono što smo naučili i što su nam stari naši ispričali; **4** to nećemo da krijemo od njihove dece. Objavićemo novom naraštaju hvale Gospodnje, njegovu silu i čudesu koja je učinio. **5** On je u Jakovu učvrstio sveđočanstvo, Izraelju je dao Zakon i zapovedio našim precima da ih predaju svojim potomcima, **6** da bi novi naraštaj znao, deca što će se roditi, pa kad odrastu da to prenesu deci svojoj; **7** da se u Boga pouzdaju, da dela Božija ne zaboravljaju i zapovesti njegove da izvršavaju. **8** Da ne budu ko njihovi stari, naraštaj buntovni, neposlušno pokolenje nestalnoga srca i duha koju nije veran Bogu. **9** Jefremovci su bili lukovima naoružani ali su pobegli na dan boja! **10** Nisu održali savez sa Bogom, odbili su da postupe po njegovom Zakonu. **11** Zaboravili su njegova dela, čudesa njegova koja im je pokazao. **12** A on je pred njihovim precima učinio čudo, u egipatskoj zemlji, u oblasti Soan. **13** More je razdelio i proveo ih, vode je uspravio da su poput zida. **14** Danju ih je vodio oblakom i svetlošću vatre cele noći. **15** Stene je u pustinji rascepio, obilno ih napojio kao iz dubina. **16** Brzake im je izveo iz

17 A oni su mu uporno grešili, prkosili Svevišnjem 52 Svoj je narod izveo ko ovce, vodio ih poput u pustinji; 18 u srcima kušali su Boga, izvoljevali stada kroz pustinju. 53 Vodio ih je sigurno i tražeći hranu. 19 Prigovarali su Bogu i rekli: plašili se nisu, a njihove dušmane je preplavilo „Kadar li je Bog da u pustinji prostre trpezu?! 20 more. 54 Tada ih je doveo na svoje sveto tlo, Jeste, stenu je udario, potekla je voda i potoci na ovu goru, osvojenu njegovom desnicom. se razlili. Ali kadar li je da nam da i hranu, da 55 Pred njima je oterao narode, dodelio im je svoj narod mesom snabde?“ 21 Zato se Gospod razmereno nasledstvo i nastanio plemena Izrailja razjario kada je to čuo, pa je požar planuo na po njihovim šatorima. 56 Ali oni su ponovo Jakova i gnev je buknuo na Izrailj; 22 jer u Boga iskušavali i bunili se protiv Boga Svevišnjega, verovali nisu, nisu se pouzdali da će da ih spase. propise njegovi nisu držali. 57 Okrenuli su se, 23 I on je zapovedio oblacima i otvorio odgore izneverili poput očeva svojih, izdali su kao luk vrata nebeska, 24 da ih zapljušne mana, dade im slomljeni. 58 Izazivali su ga svojim žrtvenim žito sa neba da jedu. 25 I svi su jeli hleb moćnika, bregovima, činili ga ljubomornim svojim idolima. obilje hrane im je poslao. 26 Doveo je istočni 59 Bog je to čuo, razjario se i sasvim odbacio vetar sa nebesa, doneo je južni vetar snagom Izrailj, 60 pa je napustio Prebivalište u Silomu, svojom. 27 Mesom ih je ko prašinom zasuo i stan koji je podigao među ljudima. 61 Tako je krilatim pticama kao morskim peskom. 28 Dao ropstvu prepustio snagu svoju i svoju krasotu je da padaju po njihovom taboru, oko njihovih rukama dušmana. 62 I narod je svoj on predao šatora. 29 I oni su jeli, najeli se do sitosti, jer on maču jer se razjario na svoje nasledstvo. 63 im je dao kako su žudeli. 30 Ali još ih žudnja nije Njegove mladiće proždrala je vatra, pa su mu prošla i još im je hrana u ustima bila, 31 kada device ko usedelice. 64 Od mača su mu sveštenici se gnev Božiji digao na njih. I on pobi njihove pali, a udovice ih ožalile nisu. 65 Probudi se najjače i obori mladiće Izrailja. 32 I pored toga tada Gospod ko da je spavao, kao junak kojega opet su grešili, nisu verovali njegovim čudima. je savladalo vino! 66 Dušmane je svoje nazad 33 Uzaludne dane im je prekratio i nevoljom odvukao i doveka ih osramotio. 67 Josifov je šator naglom njihove godine. 34 A kad ih je ubijao, odbacio, pleme Jefremovo nije izabrao, 68 već je tražili su ga i vraćali se, za Bogom čeznuli. 35 izabrao Judino pleme i goru Sion koju zavoli! 69 I Tada bi se prisetili da im je Bog bio stena, Bog tu je podigao Svetilište svoje, visoko ko nebo, Svevišnji njihov Otkupitelj! 36 Ali bi ga ustima poput zemlje doveka ga učvrstio. 70 Izabrao je varali i lagali jezicima svojim. 37 Srcem mu nisu svog slugu Davida, uzeo ga je od stada ovaca. 71 bili odani, nisu bili verni njegovom savezu. 38 Doveo ga je od ovaca dojilica da napasa Jakova, Ipak, on se smilovao, krivicu im oprاشtao i nije ih njegov narod i Izrailj, njegovo nasledstvo. 72 I on uništio. Uporno je susprezao gnev svoj, ljutnju im je Pastir bio po čestitosti svoga srca, vodio ih svoju nije podsticao. 39 Sećao se da su telo, da su je svojim umešnim rukama.

dah što isparava i što se ne vraća. 40 A kako su se često bunili u pustinji i žalostili ga u pustari! 41 Uporno su iskušavali Boga, vredali su Svetitelja Izrailjevog. 42 Nisu se sećali njegove ruke i dana kada ih je otkupio od tlačitelja, 43 kada je u Egiptu znakove svoje izveo i čudesna svoja u oblasti Soan. 44 Reke je njihove u krv pretvorio, a njihovi se potoci nisu mogli piti. 45 Na njih je poslao komarce, da ih ujedaju, žabe da ih upropaste. 46 Useve njihove dade gusenicama i skakavcima sav trud njihov. 47 Gradom im je stukao vinograde, a smokve slanom. 48 Stoku im je gradu izložio i njihova goveda munjama. 49 Poslao je na njih vrelinu svog gneva, srdžbu i jarost, nevolju i četu anđela propasti. 50 Svom je gnevnu stazu pripremio i život im od smrti poštedeo nije, život im je pomoru predao. 51 Pobio je sve prvence u Egiptu, prve od muških u šatorima Hamovim.

79 Psalam Asafov. O, Bože, tuđinci su došli u nasledstvo tvoje! Opoganili su Dom tvoje svetosti, Jerusalim učinili ruševinom! 2 Mrtva tela tvojih slugu kao hranu pticama nebeskim su dali i zverima zemaljskim tela tvojih vernih. 3 Krv njihovu izlili su oko Jerusalima kao da je voda, i niko ih sahranio nije. 4 Svojim komšijama postali smo ruglo, na podsmeh smo i na prezir svojoj okolini. 5 Dokle će se gneviti, Gospode? Do kada? Zar će doveka da gori plamen ljubomore tvoje? 6 Jarost svoju izlij na tuđince što te ne poznaju i na carstva koja tvoje ime ne prizivaju! 7 Jer oni su proždrali Jakova i naselje mu uništili. 8 Ne pamti nam predašnje krivice! Pohitaj! Milosrdem svojim presretni nas jer smo u velikoj bedi! 9 Pomozi nam, o, Bože spasenja našega! Izbavi nas radi svog imena slavnog! Oprosti nam grehe

naše zbog imena svoga! **10** Zašto da tuđinci ruku uzeo košaru. **7** Vapio si u nevolji i ja sam kažu: „Gde je njihov Bog?“ Daj da nam oči vide te izbavio, odazvao sam ti se iz groma i mraka; osvetu među narodima zbog prolivene krvi slugu iskušao na vodama Merive. (Sela) **8** Poslušaj me, tvojih. **11** Nek pred tebe dopre jecaj zatočenih, pa moj narode, ja te opominjem! O, Izrailju, kada bi velikom snagom svojom spasi na smrt osuđene. me poslušao; **9** među vama ne bi bilo drugog **12** Osveti se sedmostruko po nedrima komšijama boga i ne bi se ti klanjao bogu tuđinskomu. **10** Ja našim prezirom njihovim kojim su te, Gospode, sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje prezreli! **13** A mi, tvoj narod i stado tvoje paše, egipatske. Otvori širom usta svoja i ja ču da ih u vekove hvaličemo tebe! Slavu tvoju javićemo napunim! **11** Ali moj narod nije poslušao glas moj, svakom naraštaju!

80 Horovođi. Prema „Liljanima“. Svedočenja. Psalam Asafov. O, Pastiru Izrailja, čuj nas! Ti što Josifa si vodio ko stado! Zablistaj ti, što sediš nad heruvimima! **2** Ustani u sili svojoj pred Jefremom, Venijaminom i Manasijom. Dođi i izbavi nas. **3** Obnovi nas, o, Bože! Ozari lice svoje da bismo se izbavili. **4** O, Gospode, Bože nad vojskama, do kada ćeš srdit biti, a tvoj ti se narod moli? **5** Suznim hlebom ti ih hraniš, suzama iz čanka pojviš. **6** Od nas si napravio razdor među komšijama našim, među sobom šegače se dušmani sa nama. **7** O, Bože nad vojskama, povrati nas! Ozari lice svoje da bismo se izbavili. **8** Čokot si iz Egipta iskorenio i narode oterao da bi ga usadio. **9** Pred njime si raskrčio i on se ukorenio, svud po zemlji pružio je žile. **10** Hlad je njegov brda zasenio, a lozama Božije kedrove. **11** Do mora su se granale njegove loze, izdanci njegovi sve do Eufrata. **12** Zašto si mu sršio ograde da ga bere svako ko prolazi putem? **13** Rovari ga divlji vepar, glođe ga sve što se po polju miče. **14** Bože nad vojskama, molimo te, vrati se! Sa nebesa pogledaj i vidi, pobrini se za čokot ovaj; **15** za koren što si ga desnicom svojom usadio i mladice što si sebi ojačao. **16** Eto, sažezen je vatrom i posećen, oni ginu od prekornog lica tvoga. **17** Neka ruka tvoja bude nad čovekom desnice tvoje, nad potomkom ljudi kojega si sebi ojačao. **18** Tada se od tebe više odvratiti nećemo. Ti nas oživi, mi ime tvoje prizivamo! **19** Obnovi nas Gospode, Bože nad vojskama! Ozari lice svoje da bismo se izbavili.

81 Horovođi. Radosnica. Asafova. Radujte se Bogu, snazi našoj! Kličite Bogu Jakovljevom! **2** Pesmu zapevajte, daire dajte, liru i harfu umilnu. **3** O mладini u rog zadujavajte, u dan praznika našeg kada je pun mesec. **4** Jer takav je propis Izrailju i zapovest Jakovljevog Boga. **5** On je Josifu dao to svedočanstvo kada je krenuo protiv egipatske zemlje. Slušao sam jezik neznan što kazuje: **6** „S pleća sam mu uklonio teret i iz

ruku uzeo košaru. **7** Vapio si u nevolji i ja sam te izbavio, odazvao sam ti se iz groma i mraka; iskušao na vodama Merive. (Sela) **8** Poslušaj me, moj narode, ja te opominjem! O, Izrailju, kada bi velikom snagom svojom spasi na smrt osuđene. me poslušao; **9** među vama ne bi bilo drugog **10** Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske. Otvori širom usta svoja i ja ču da ih napunim! **11** Ali moj narod nije poslušao glas moj, Izailju mi se pokorio nije. **12** Ja sam ih prepustio samovolji njihovoga srca, živeli su kako su žezeли. **13** O, kad bi me poslušao narod moj i puteve moje Izailju sledio! **14** Ja bih brzo savladao njihove dušmane, na njihove zlotvore bih ruku svoju podigao. **15** Puzali bi pred njim oni što Gospoda mrze i takvo bi stanje za njih trajalo doveka. **16** A ja bih da ih hranim najboljom pšenicom, iz kamena sitiću ih medom.“

82 Psalam Asafov. Bog je stao u Božijem zboru, pa sad sudi među bogovima: **2**, „Dokle ćete suditi nečasno i držati stranu zlotvorima? (Sela) **3** Zastupajte pravo ubogoga i sirotoga, opravdajte siromaha i nevoljnika. **4** Spasavajte slabog i tlačenog, izbavite ih iz ruke zlikovaca. **5** Ali nisu znali, nisu razumeli; u tami su posrtali i temelje zemlji zadrmali. **6** Ja rekoh: ‘Bogovi ste, svi ste deca Svevišnjegala’! **7** Ipak ćete pomreti ko ljudi, propašćete ko i glavar svaki.“ **8** Ustani, Bože, i sudi zemlji, jer svi su narodi nasledstvo tvoje!

83 Pesma. Psalam Asafov. O, Bože, nemoj da začutiš! Ne onemi, nemoj da miruješ, o Bože! **2** Gle, eno ih buće tvoji dušmani, glavu dižu oni što te mrze! **3** Spletke kuju protiv tvog naroda i zaveru prave tvome štićeniku. **4** Rekli su: „Dodatajte, dajte da ih satremo kao narod, da se ime Izailja više ne spomene!“ **5** Eno, svi su složni u zamisli da protiv tebe savez sklope: **6** šatori Edoma i Ismaila, Moava i Agarina; **7** Gevala, Amona i Amalika, Filistejci s žiteljima Tira. **8** Još im je i Asirija prišla, pristala ko vojska uz decu Lotovu. (Sela) **9** Učini im kao Madijanu i kao Siseri, kao Javinu na potoku Kisonu! **10** Bili su potrveni kod En-Dora, pretvoreni u đubrivo za njivu. **11** S plemićima im postupi kao s Orivom i Zivom, a sa knezovima njihovim kao sa Zevezem i Salmanom. **12** Jer oni govore: „Zauzmi Božije pašnjake!“ **13** O, moj Bože, pretvorih ih u klupko korova, u plevu na vetrul! **14** Ko kad vatra šumu pal i ko kad plamen gore žari, **15** tako ih poteraj vihorom svojim, užasni ih svojom olujom. **16** Bečaćem im lice pokrij, pa nek vase za imenom

tvojim, o, Gospode! 17 Nek se stide i smetu doveka! Nek propadnu srameći se! 18 Pa neka se zna - ime ti je Gospod - nad zemljom si celom ti jedini Svevišnji!

84 Horovođi. Radosnica potomaka Korejevih.

Psalam. O, Gospode nad vojskama, divno li je boravište tvoje! 2 Čezne mi i kopni duša za dvorištem Gospodnjim! Srce mi i telo kliču živom Bogu! 3 Kraj tvojih žrtvenika - o, Gospode nad vojskama, Care moj i Bože moj - ptica dom svoj nađe i lastavica gnezdo svoje, u koje ptiće svoje stavi. 4 Kako su blaženi oni što borave u tvom Domu, oni što te slave bez prestanka. (Sela) 5 Kako je blažen čovek kome je u tebi snaga, onaj čije srce želi k tebi da putuje. 6 Oni što prolaze suznom dolinom čine je izvorom, blagoslove joj rana kiša nosi. 7 Putuju, i sve su silniji, dok se svako ne pokaže Bogu na Sionu. 8 O, Gospode, Bože nad vojskama, čuj molitvu moju! Prigni uho, o, Jakovljev Bože! 9 Štit naš pogledaj, o, Bože, i zapazi lice svog pomazanika. 10 Jer bolji je i jedan dan u tvojim dvorištima nego hiljadu drugih; bolje i da stojim na pragu Doma Boga moga, nego da boravim u šatorima zloga. 11 Jer Gospod Bog je i sunce i štit, Gospod daje i naklonost i čast. Ne uzima dobro besprekornim ljudima. 12 O, Gospode nad vojskama, blago svakom ko se u tebe pouzda!

85 Horovođi. Potomaka Korejevih. Psalam.

Ti si, Gospode, blagonaklon zemlji svojoj; Jakovu si sreću povratio; 2 svom narodu krivicu oprostio, sve njihove grehe si pokrio. (Sela) 3 Svu si srdžbu svoju utihnuo i zgasnuo jaru svoga gneva. 4 Obnovi nas, Bože našega spasenja i ne budi na nas više gnevani. 5 Hoćeš li doveka da se gneviš na nas, srdžbu svoju da preneseš s naraštaja na naraštaj? 6 Nećeš li nam opet doći i oživeti nas, pa da ti se raduje tvoj narod? 7 Milost svoju pokaži nam, o, Gospode! Svoje nam spasenje ti podari! 8 Poslušaču šta god da mi Gospod Bog objavi. Jer, on najavljuje mir narodu svome, svojim vernima; al' na ludost nek se ne vraćaju. 9 Zaista je njegovo spasenje blizu bogobojaznima, kad će slava našu zemlju da nastani. 10 Sreću se milost i istina, pravda i mir ljube se! 11 Iz zemlje istina buja, a pravda s nebesa dole gleda. 12 Još će Gospod dobra dati, našoj zemlji daće njenog roda. 13 Pravda pred njim ide i stazu sprema po koracima njegovim.

86 Davidova molitva. Svoje uho prigni, o, Gospode! Usliši me, jer siromah i nevoljnik ja sam. 2 Dušu moju ti sačuvaj, jer sam veran; svoga slugu spasi, jer ti si moj Bog u koga se uzdam. 3 Smiluj mi se, o, Gospode, jer ti vapim od jutra do sutra! 4 Razgali dušu sluge svoga, jer ja tebi, o, Gospode, dušu svoju dižem. 5 Ti si dobar, Gospode; voljan si da praštaš, milošću si bogat za sve što te prizivaju. 6 O, Gospode, čuj molitvu moju! Pokloni pažnju glasu moga preklinjanja. 7 Ja ču tebe zvati u danu moje nevolje jer ti ćeš se odazvati. 8 Nema, Gospode, nikog poput tebe među bogovima, ne postoje dela kao što su tvoja. 9 Svi narodi koje si stvorio će doći, pred tobom se pokloniti, Gospode, ime tvoje proslaviti. 10 Jer ti si velik, čudesa ti tvoriš, ti si Bog jedini. 11 Nauči me svome putu, Gospode, da postupam po istini tvojoj, da se srcem celim tvoj imena bojam. 12 I ja ču da te hvalim, Gospode, moj Bože, srcem svojim celim! Doveka ču da veličam ime tvoje. 13 Jer velika je milost tvoja prema meni, jer si dušu moju izбавio iz najdubljeg Sveta mrtvih. (*Sheol h7585*) 14 Bože, protiv mene ustaju oholi; moju dušu traže bezdušnici; oni tebe nemaju pred sobom. 15 A ti si, Gospode, Bog milostiv i milosrdan, spor na srdžbu, bogat milošću i istinom. 16 Na mene se osvrni, milostiv mi budi; svoju snagu podaj sluzi svome, spasi sina sluškinje svoje. 17 Na meni pokaži znak dobrote, pa nek vide oni što me mrze; neka se zastide tebe, o, Gospode, jer si mi pomogao i utešio me.

87 Potomaka Korejevih. Psalam. Pesma.

Na svetim je gorama njegov temelj. 2 Gospod voli vrata Siona više od svih Jakovljevih prebivališta. 3 Slavne se stvari govore o tebi, o, grade Božiji! (Sela) 4 „Spominjaču i Vavilon i Ravu sa onima koji me poznavaju; eno, onde su Filisteja i Tir sa Kušom, 'A ovaj je ovde rođen.'“ 5 A Sionu će reći: „Taj i taj se u njemu rodio; Svevišnji je njega osnovao.“ 6 Upisaće Gospod u knjigu popisa naroda: „Ovaj se rodio ovde!“ (Sela) 7 A pevači i igrači kažu: „U tebi su svi izvori moji!“

88 Pesma. Psalam. Potomaka Korejevih. Horovođi. Žalosno. Peva se naizmenično. Poučna pesma Emana Ezraita. O, Gospode, Bože mog spasenja, i danju i noću ja pred tobom vapim! 2 Nek pred tebe dođe molitva moja, mome preklinjanju ti uho prikloni! 3 Duša mi je prepuna očaja, Svetu mrtvih život mi sve

bliži. (Sheol h7585) 4 U društvu sam onih što idu o, Gospode! 16 Imenu se tvome oni povazdan u raku, ja sam kao čovek koji snage nema; 5 raduju, pravednošću tvojom oni se uzdižu. 17 položen sam među mrtve, poput mrtvih što leže Jer ti si slava njihove jakosti, naklonošću tvojom u grobu, kao oni koje više ne spominješ i što naš se rog uzdiže. 18 Jer naš je štit od Gospoda, su daleko od tvoje pomoći. 6 Ti si me položio u naš je car od Svetitelja Izraeljevog. 19 Tada si u najdublju raku, u tamne dubine. 7 Srdžba tvoja viđenju govorio svom vernom narodu i rekao: na mene je legla i plave me svi talasi tvoji. (Sela) „Svoju pomoć dao sam junaku, izabranog iz 8 Od mene si odvojio prijatelje moje, gadnim si naroda digoh. 20 Našao sam Davida, slugu svoga, me njima učinio; sada sam sputan, napolje ne uljem svojim svetim pomazao sam ga. 21 Na mogu! 9 Oči su mi usahle od bede. Prizivam te njemu će moja ruka da počiva, mišica će moja svakog dana, o, Gospode, tebi širim ruke svoje! da ga jača. 22 Neće ga varati neprijatelj, neće 10 Zar ćeš čuda za mrtve da činiš? Hoće li pokojni mu nauditi nepravednik. 23 Izlomiću pred njim ustati da te slave? (Sela) 11 Da li se u grobu dušmane njegove, i potući one što ga mrze. 24 tvoja milost razglašava, i vernost tvoja u truležu Moja vernost i milost moja biće sa njim, u moje mrtvih? 12 Pa zar se u tami zna za čuda tvoja, za če se ime podići rog njegov. 25 Njegovu ču ruku pravednost tvoju u zemlji zaborava? 13 A ja tebe, dignuti na more i na reke desnicu njegovu. 26 A o, Gospode, prizivam u pomoć; molitva se moja on će me zvati: 'Oče moj, Bože moj, Steno mog jutrom podiže do tebe. 14 Gospode, zašto me spasenjal' 27 A ja ču ga postaviti za prvorodenog, odbacuješ? [Zašto] svoje lice od mene sakrivaš? za najuzvišenijeg među carevima zemlje. 28 15 Ojađen sam, od mladosti blizu smrти; očajan Doveka ču mu očuvati milost svoju i svoj ču sam, natovaren užasima tvojim. 16 Srdžba tvoja savez da učvrstim sa njim. 29 Doveka ču da me je pregazila, strahote me tvoje uništile. 17 učvrstim potomstvo njegovo, presto njegov biće Okružiše me poput vode povazdan, navaljuju dok je dana nebu. 30 A ako sinovi njegovi moj jednodušno na me. 18 Voljene i bliske od mene si Zakon napusti i ne žive po mojim uredbama; uklonio i ja sada drugujem sa tamom.

89 Poučna pesma Etan Ezraita. O milosti Gospodnjoj ja doveka pevam; ustima svojim vernost tvoju razglašavam naraštaju svakom! 2 Jer rekao sam: „Doveka je milost čvrsta, vernost ti je postavljena u nebesa.“ 3 A ti: „Savez sam sklopio sa izabranikom svojim, zakleo se svom sluzi Davidu: 4 'Potomstvo ču tvoje dovecka da učvrstim, tvoj će presto da potraje kroz pokolenje svako!'“ (Sela) 5 O, Gospode, nebesa slave čudesa tvoja i tvoju vernost u zboru svetih! 6 Jer ko je taj na nebu da je Gospodu nalik, da je kao Gospod među sinovima Božijim? 7 Bog je veličanstven na saboru svetih, strašniji je od svih što ga okružuju. 8 Gospode, Bože nad vojskama, ko je poput tebe moćan Gospod? Vernošću si svojom obavijen. 9 Ti upravljaš morem ponositim, ti mu spuštaš talase nemirne. 10 Skršio si Ravu kao da je zaklan, dušmane si svoje rasterao silom ruke svoje. 11 Tvoja su nebesa, baš kao i zemlja; svet i ono što ga čini ti si postavio. 12 Jug i sever ti si načinio, i Tavor i Ermon tvom imenu kliču. 13 Mišica je tvoja jaka, ruka ti je moćna, desnica je tvoja podignuta. 14 Tvoj prestola temelji su pravednost i pravda; milost i istina idu ispred tvoga lica. 15 Blago narodu kome je klicanje znano, koji živi u svjetlosti lica tvoga,

o, Gospode! 16 Imenu se tvome oni povazdan u raku, ja sam kao čovek koji snage nema; 5 raduju, pravednošću tvojom oni se uzdižu. 17 položen sam među mrtve, poput mrtvih što leže Jer ti si slava njihove jakosti, naklonošću tvojom u grobu, kao oni koje više ne spominješ i što naš se rog uzdiže. 18 Jer naš je štit od Gospoda, su daleko od tvoje pomoći. 6 Ti si me položio u naš je car od Svetitelja Izraeljevog. 19 Tada si u najdublju raku, u tamne dubine. 7 Srdžba tvoja viđenju govorio svom vernom narodu i rekao: na mene je legla i plave me svi talasi tvoji. (Sela) „Svoju pomoć dao sam junaku, izabranog iz 8 Od mene si odvojio prijatelje moje, gadnim si naroda digoh. 20 Našao sam Davida, slugu svoga, me njima učinio; sada sam sputan, napolje ne uljem svojim svetim pomazao sam ga. 21 Na mogu! 9 Oči su mi usahle od bede. Prizivam te njemu će moja ruka da počiva, mišica će moja svakog dana, o, Gospode, tebi širim ruke svoje! da ga jača. 22 Neće ga varati neprijatelj, neće 10 Zar ćeš čuda za mrtve da činiš? Hoće li pokojni mu nauditi nepravednik. 23 Izlomiću pred njim ustati da te slave? (Sela) 11 Da li se u grobu dušmane njegove, i potući one što ga mrze. 24 tvoja milost razglašava, i vernost tvoja u truležu Moja vernost i milost moja biće sa njim, u moje mrtvih? 12 Pa zar se u tami zna za čuda tvoja, za če se ime podići rog njegov. 25 Njegovu ču ruku pravednost tvoju u zemlji zaborava? 13 A ja tebe, dignuti na more i na reke desnicu njegovu. 26 A o, Gospode, prizivam u pomoć; molitva se moja on će me zvati: 'Oče moj, Bože moj, Steno mog jutrom podiže do tebe. 14 Gospode, zašto me spasenjal' 27 A ja ču ga postaviti za prvorodenog, odbacuješ? [Zašto] svoje lice od mene sakrivaš? za najuzvišenijeg među carevima zemlje. 28 15 Ojađen sam, od mladosti blizu smrти; očajan Doveka ču mu očuvati milost svoju i svoj ču sam, natovaren užasima tvojim. 16 Srdžba tvoja savez da učvrstim sa njim. 29 Doveka ču da me je pregazila, strahote me tvoje uništile. 17 učvrstim potomstvo njegovo, presto njegov biće Okružiše me poput vode povazdan, navaljuju dok je dana nebu. 30 A ako sinovi njegovi moj jednodušno na me. 18 Voljene i bliske od mene si Zakon napusti i ne žive po mojim uredbama; 31 ako prekrše odredbe moje i zapovesti moje ne drže; 32 kazniču im prestupe šibom i krivicu udarcima. 33 Ali milost svoju nikad neću da im uzmem, vernost svoju neću da poreknem. 34 Neću da pogazim svoj savez, neću da poreknem ono što ustima obećao sam. 35 Jednom sam se zakleo Davidu svetošću svojom i poreći neću! 36 Potomstvo će njegovo dovecka da traje i preda mnom poput sunca presto njegov; 37 kao mesec zauvek će potrajati, poput neba svedok verni.“ (Sela) 38 A sada si ga svrgnuo, zgrožio se i razjario na svog pomazanika; 39 Porekao si savez sa slugom svojim, u prašini mu krunu oskrnavio. 40 Zarušio si mu sve zidine i utvrđenja mu u ruine pretvorio. 41 Haraju ga svi što putem prođu, komšijama svojim postao je ruglo. 42 Digao si desnici dušmana njegovih, krvnika njegovog ti činiš veselim. 43 Još si mu oštricu mača otupio, u boju mu pomogao nisi. 44 Njegov sjaj si okončao, srušio mu presto u prašinu. 45 Skratio si dane mladosti njegove i zagruuo ga sramotom. (Sela) 46 O, Gospode, dokle ćeš se kriti? Doveka ti srdžba kao vatrica bukt? 47 Priseti se dužine mog života. Zar uzalud stvorio si sve potomke ljudi? 48 Ko je čovek koji je živeo, a da smrti ugledao nije? Iz ruku Sveta mrtvih ko je život izbavio? (Sela) (Sheol h7585) 49 O, Gospode, gde su tvoja milosrđa davna kojima si se u vernosti svojoj zakleo Davidu?

50 Seti se, o, Gospode, sramoćenja svojih slugu, svim tvojim putevima. **12** Oni će te poneti na koja nosim u nedrima od naroda mnogih! **51** svojim rukama, da nogom ne bi o kamen zapao. Gospode, njima su nas sramotili protivnici tvoji; **13** Izgazićeš i lava i zmiju, pregazićeš lavića i guju. njima su sramotili korake tvog pomazanika. **52** **14** „Izbaviću ga jer mi je privržen; na visinu, u Blagosloven doveka da je Gospod!

90 Molitva Mojsija, čoveka Božijega. O, Gospode, ti si nama bio prebivalište kroz sva pokolenja! **2** Pre rođenja planina, pre nego si sazdao zemlju i svet, od veka do veka, ti si

Bog. **3** Ti smrtnika vraćaš u prašinu i govorиш:

„Vratite se, o, potomci ljudi!“ **4** Jer je u tvojim

očima hiljadu godina poput minulog, jučerašnjeg

odnosioš noći vernost tvoju;

ih ko bujica, poput sna su, jutrom su ko trava

izniknuli; **6** ujutro cvetaju i rastu, a uveče suše

se i venu. **7** Tako i mi nestajemo u tvojem gnevnu

5 Kako su velika dela tvoja, o, Gospode! Kako

tvoja nas srdžba prestravljuje! **8** Naše si krivice

pred sebe stavio, naše tajne licem svojim obasjao.

9 Tako su minuli dani naši svi u tvome gnevnu,

poput daha godine su naše isparile. **10** U našem

je veku sedamdeset leta, osamdeset leta ako

smo u snazi; njihovo najbolje – tegoba i muka –

brzo prođu i mi odletimo. **11** Ko je upoznao silu

srce mudro zadobili! **12** O, Gospode, okreni se!

Nauči nas da brojimo svoje dane tako, da bismo

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane

i pomora kobnog. **4** Svojim perjem pokriće te,

strela koja danju leti; **6** ni pomora što se mrakom

sunja, ni zaraze što kosi u podne. **7** Pored tebe

hiljada će pasti, tebi zdesna i deset hiljada, a tebi

se približiti neće! **8** Samo ćeš rođenim očima da

gledaš, nad opakim videćeš osvetu. **9** Zato što

si u Gospodu, u utočištu mome, u Svevišnjem

prebivalište sebi našao **10** zlo te zadesiti neće, i

ni blizu tvog šatora pošast prići neće. **11** Jer on

će zapovediti svojim anđelima da te čuvaju na

naklonost Gospoda, Boga našeg, počiva na nama.

Šta radili u tome uspeli! Šta radili u tome uspeli!

91 U zaklonu Svevišnjeg ko prebiva, u senci

Svemoćnog taj počiva! **2** Gospodu ču reći:

„Moj zaklone i tvrđavo moja! Moj Bože u koga se

uzdam.“ **3** Jer on će te izbaviti iz ptičarske omče

i pomora kobnog. **4** Svojim perjem pokriće te,

šunja, ni zaraze što kosi u podne. **7** Pored tebe

hiljada će pasti, tebi zdesna i deset hiljada, a tebi

se približiti neće! **8** Samo ćeš rođenim očima da

gledaš, nad opakim videćeš osvetu. **9** Zato što

si u Gospodu, u utočištu mome, u Svevišnjem

prebivalište sebi našao **10** zlo te zadesiti neće, i

ni blizu tvog šatora pošast prići neće. **11** Jer on

će zapovediti svojim anđelima da te čuvaju na

naklonost Gospoda, Boga našeg, počiva na nama.

Šta radili u tome uspeli! Šta radili u tome uspeli!

92 Psalam. Pesma za dan subotnji. Baš je

dobro hvaliti Gospoda, tvom imenu pevati,

Svevišnji; **2** milost tvoju ujutru javljati, svake

dana i poput smene noćne straže. **5** Odnosiš

noći vernost tvoju; **3** lirom sa deset struna i

ih ko bujica, poput sna su, jutrom su ko trava

izniknuli; **6** ujutro cvetaju i rastu, a uveče suše

se i venu. **7** Tako i mi nestajemo u tvojem gnevnu

5 Kako su velika dela tvoja, o, Gospode! Kako

tvoja nas srdžba prestravljuje! **8** Naše si krivice

pred sebe stavio, naše tajne licem svojim obasjao.

9 Tako su minuli dani naši svi u tvome gnevnu,

poput daha godine su naše isparile. **10** U našem

je veku sedamdeset leta, osamdeset leta ako

smo u snazi; njihovo najbolje – tegoba i muka –

brzo prođu i mi odletimo. **11** Ko je upoznao silu

srce mudro zadobili! **12** O, Gospode, okreni se!

Nauči nas da brojimo svoje dane tako, da bismo

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane

i pomora kobnog. **4** Svojim perjem pokriće te,

strela koja danju leti; **6** ni pomora što se mrakom

sunja, ni zaraze što kosi u podne. **7** Pored tebe

hiljada će pasti, tebi zdesna i deset hiljada, a tebi

se približiti neće! **8** Samo ćeš rođenim očima da

gledaš, nad opakim videćeš osvetu. **9** Zato što

si u Gospodu, u utočištu mome, u Svevišnjem

prebivalište sebi našao **10** zlo te zadesiti neće, i

ni blizu tvog šatora pošast prići neće. **11** Jer on

će zapovediti svojim anđelima da te čuvaju na

naklonost Gospoda, Boga našeg, počiva na nama.

Šta radili u tome uspeli! Šta radili u tome uspeli!

93 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

94 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj deci veličanstvo tvoje! **17** Nek njemu nema!

95 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

96 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj deci veličanstvo tvoje! **17** Nek njemu nema!

97 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

98 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj deci veličanstvo tvoje! **17** Nek njemu nema!

99 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

100 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj deci veličanstvo tvoje! **17** Nek njemu nema!

101 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

102 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj deci veličanstvo tvoje! **17** Nek njemu nema!

103 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

104 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj deci veličanstvo tvoje! **17** Nek njemu nema!

105 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

106 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj deci veličanstvo tvoje! **17** Nek njemu nema!

107 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

Zagrnut je i opasan Gospod snagom; a svet

108 Gospod vlada veličanstvom zaodeven!

je utvrđen, nepomičan. **2** Utvrđen je od davnina

presto tvoj, a i ti si od iskona. **3** Reke dižu, o,

Gospode, reke dižu svoju huku; reke dižu svoju

buku. **4** I od huke voda mnogih, i od silnih talasa

morskih, silniji je Gospod uzvišeni. **5** Propisi su

štiti i bedem istina tvoji čvrsti, pouzdani; Dolikuje svetost tvome

je njemu nema!

Dokle više? Smiluj se na svoje služe. **14** Milošću palma grana se pravednik, kao kedar raste na

nas svojom ujutro nahrani; da kličemo, da se Livanu! **13** Posadeni u Domu Gospodnjem cvetaće

veselimo kroz sve svoje dane! **15** Obraduj nas za u dvorištima Boga našeg. **14** Biće plodonosni

sve one dane kad si nas tlačio, za godine gledane i kada ostare, jedri i zeleni biće; **15** i javljaće:

nedaće. **16** Nek slugama tvojim prikaže se delo pravedan je Gospod, stena moja, nepravde u

tvoje i njihovoj dec

Budale! Kad će se opametiti? 9 Ne čuje li onaj Svetilištu. 7 Dajte Gospodu, plemena narodna, što je tvorac uha? Ne vidi li onaj što je tvorac dajte Gospodu slavu i silu, 8 dajte Gospodu oka? 10 Zar narode on da ne kori? Zar da ne slavu radi njegovog imena, donesite mu prinos, pokara onaj koji ljude znanju uči? 11 Gospod dodite u njegova dvorišta, 9 klanjajte se Gospodu zna da su misli čovekove bezvredne. 12 Blago sjajnom u svetosti, drhti pred njim, sva zemljo! 10 onome koga ti učiš, Gospode, koga poučavaš o Govorite među narodima: „Gospod vladal! Čvrsto Zakonu svome; 13 da bude spokojan u danima stoji svet, neće se poljuljati. On pravedno sudi patnje, dok se za zlikovca jama ne iskopa. 14 narodima.“ 11 Neka se raduju nebesa, neka se Jer Gospod ne ostavlja svoj narod i nasledstva veseli zemlja, Neka huči more i sve što je u svoga on se ne odriče. 15 Jer pravednost se njemu, 12 nek se raduje polje i sve što je na sudu vraća i slede je sva srca čestita. 16 Ko će njemu. Tada će pevati šumsko drveće 13 pred mene da zastupa protiv zlikovaca? Ko će protiv Gospodom, jer on dolazi da sudi zemlji. On će zločinaca uz mene da stane? 17 Da mi Gospod da sudi svetu po pravdi, narodima po vernošti nije bio pomoć, ubrzo bi duša moja u grobu svojoj.

čutala. 18 Kada kažem – „Moja noga klecal!“ – nek me tvoja milost okrepi, Gospode! 19 Kada su u meni samom mnogobrojne brige, utehe mi tvoje razgaljuju dušu. 20 Zar okrutni vladari da ti budu saveznici, i oni koji krše zapovesti? 21 Urotu prave protiv duše pravednika, krv nevinih osude ko kriju. 22 Gospod mi je zaklon na visini! Moj je Bog stena utočišta! 23 On će njima da uzvraći za zlobu njihovu, zbrisati ih zbog zala njihovih; zbrisati ih, Gospod, Bog naš.

95 Dođite! Kličimo Gospodu! Uskliknimo Steni našega spasenja! 2 Dodimo pred njega s pohvalama, u pesmama kličimo mu! 3 Jer Gospod je velik Bog, car je velik nad svim bogovima. 4 U njegovo su ruci dubine zemaljske, njegovi su vrhovi planina. 5 Njegovo je more, on ga je stvorio; ruke su mu kopno načinile. 6 Dodite kleknemo pred Gospodom, Sazdateljem našim! 7 Jer on je naš Bog, a mi narod njegove ispašte, stado koje vodi. Danas kad glas njegov čujete: 8 „Tvrda srca ne budite kao na Merivi, u pustinji u dan Mase. 9 Oci vaši [mene] su kušali, izazivali me, iako su dela moja gledali. 10 Četrdeset leta sam se gnušao onog naraštaja i rekoh: ‘Vernosti nema u njima nikakve, puteve moje oni ne poznaju.’ 11 U gnevnu sam se tada zakleo: ‘Neće oni ući u moj počinak.’“

96 Pevajte Gospodu novu pesmu! Pevaj Gospodu, sva zemljo! 2 Pevajte Gospodu i ime mu blagoslijajte; dan za danom navešćujte njegovo spasenje. 3 Objavite mu slavu među pucima, njegova čudesu među svim narodima. 4 Jer velik je Gospod, mnoge hvale vredan; strašniji od svih bogova. 5 Jer ništavni su svi bogovi naroda, ali Gospod je sazdao nebesa. 6 Pred njim su slava i veličanstvo, (sila) i lepota u njegovom

97 Gospod vlada! Neka se raduje zemlja, neka se raduju ostrva mnoga! 2 Okružen je oblacima, gustom tamom; na pravednosti i na pravu presto mu počiva. 3 Pred njim organjukla, na sve strane pali njegove dušmane. 4 Njegove munje blešte svetom, a zemlja zadrhti kada to ugleda. 5 Kao vosak tope se planine pred Gospodom, pred Gospodarem zemlje cele. 6 Pravednost njegovu nebesa javljaju i slavu njegovu svi narodi vide. 7 Neka se postide sve služe kipova, svi koji se idolima hvale; o, božanstva razna, njemu se klanjajte! 8 Sion čuje pa se raduje; vesele se Judina naselja zbog je velik Bog, car je velik nad svim bogovima. 4 Sudova tvojih, Gospode. 9 Jer, Gospode, ti si Svevišnji sve zemlje; neizmerno užvišen si nad svim božanstvima! 10 O, vi što Gospoda volite, da ničice popadamo! Hajde da se poklonimo i on otima dušu njinu iz zlikovačkih ruku. 11 Po pravedniku rasipa se svetlo i veselje u srca čestitih! 12 Pravednici, radujte se u Gospodu! 13 Zahvaljujte mu, svetost njegovu spominjite!

98 Psalam. Pevajte Gospodu novu pesmu, jer je čudesu učinio! Desnica mu donese pobedu i mišica njegova sveta. 2 Spasenje je svoje Gospod obznanio, naočigled naroda je objavio pravednost svoju. 3 Setio se svoje milosti i svoje vernosti prema domu Izraeljevom, i svi su krajevi zemlje videli spasenje Boga našeg. 4 Usklikni Gospodu, zemljo sva! Podvikujte, zapevajte i zasvirajte! 5 Zasvirajte Gospodu uz harfu; i uz harfu, i uz zvuke pesme. 6 Uz trube, uz jeku rogova uskliknite pred carem Gospodom! 7 Neka huči more i sve što je u njemu, svet i njegovi stanovnici. 8 Nek rukama zapljeskaju reke, s njima gore nek radosno kliču 9 pred Gospodom; jer dolazi da sudi zemlji, da pošteno sudi svetu i ljudima po pravdi.

99 Gospod vlada – nek narodi drhte! Nad jedem. **5** Od jecanja moga silnog koža mi se heruvimima on sedi – nek se zemlja trese! slepila za kosti. **6** Na pustinjsku buljinu ličim i **2** Veliki je Gospod na Sionu, uzvišen je nad svim na čuka s ruševinu pustih! **7** Budan ležim, postao narodima. **3** Veliko ti ime neka slave, jer je strašno sam ptica što samuje na krovu. **8** Povazdan mi – on je svet! **4** Moćan je car koji voli pravdu; Jakovu se rugaju dušmani, imenom mojim prokljuju si učvrstio podjednako i pravdu i pravednost, oni što me ruže. **9** Pepeo jedem kao da je hleb; ti si to učinio. **5** Uzdižite Gospoda, Boga našeg! to što pijem sa suzama mešam, **10** zbog tvog Poklonite se pred podnožjem njegovih nogu, jer gneva i ljutine tvoje; jer si me podigao, pa onda je on svet. **6** Mojsije i Aron, sveštenici njegovi; bacio. **11** Kao senka blede dani moji, ja sam kao Samuilo, jedan od onih što su mu se molili, zvali trava sparušena. **12** A ti si, Gospode, doveš! Ti su Gospoda i on ih je uslišio. **7** U stubu od oblaka traješ, spominješ se kroz naraštaj svaki. **13** Ti im je govorio, a oni su držali propise i uredbe ustaješ da Sionu se smiluješ, jer je vreme da ga koje im je dao. **8** O, Gospode, Bože naš, ti si ih pomiluješ, jer je došlo vreme određeno. **14** Jer uslišio! Bio si im Bog koji opršta ali i onaj što sluge tvoje vole mu zidine, žao im je njegovih kažnjava njihova zlodela. **9** Uzdižite Gospoda, ruina. **15** Drhtaće narodi od imena Gospodnjeg Boga našeg! Poklonite se na njegovoj svetoj gori, i od tvoje slave svi carevi zemaljski; **16** jer će jer naš Gospod, Bog je sveti.

100 Psalam zahvalnosti. Klići Gospodu, zemljо sva! **2** Rado Gospodu služite, priđite mu pevajući! **3** Znajte: Gospod je Bog, on nas je sazdao i njemu pripadamo; mi smo njegov narod i stado njegove ispaše. **4** Sa hvalama ulazite na vrata njegova i s pesmama u njegova dvorišta; hvalite ga, ime mu slavite. **5** Jer je dobar Gospod, jer je milost njegova doveka i veran je naraštaju svakom!

101 Davidov Psalam. O milosti i o pravdi pevam! Ja tebi, Gospode, pevam pohvale. **2** Predaću se putu besprekornom! Kada ćeš mi doći? U čestitosti srca svoga živeću u svom domu. **3** Stvari gnušne ne stavljam pred oči svoje; otpadničke stvari mrzim, na njih ne pristajem! **4** Ništa nemam s podlacima i za зло neću da znam. **5** Ko svog bližnjeg iza leđa ocrnuje, ja toga satirem; ko je prkosnog pogleda i nadmenog srca, ja toga ne trpim. **6** Moje su oči na vernima u zemlji da bi sa mnom boravili; nek mi služi onaj koji ide putem besprekornim. **7** U mom domu mesta nema za preprednjaka, pred očima mojim lažov potrajati neće. **8** Iz jutra u jutro satirem sve neverne [iz] zemlje, sve zlotvore istrebljujem iz Gospodnjeg grada.

102 Molitva ojađenog čoveka pred Gospodom, kad izliva svoju muku. O, Gospode, čuj molitvu moju i moj vapaj nek do tebe dode! **2** Svoje lice ne skrivaj od mene u danu nevolje, uho svoje prigni meni; ti požuri, usliši me u dan kad te zovem. **3** Moji dani nestaju u dimu, poput peći kosti mi spečene. **4** Srce je moje kao trava košena, uvela, pa ni hleb se ne setim da

Gospod da izgradi Sion i objavi se u njegovoj slavi; **17** kada čuje molitvu jadnika njihove vapaje prezreti neće. **18** Nek se to zapiše za naraštaj novi, za narod sazdan da Gospoda slavi! **19** Jer će s visine svetosti svoje gledati Gospod, s nebesa će zemlju da pogleda; **20** čuće ropac zatočenih i od smrti spasti osuđenike; **21** da objavi sa Siona ime Gospodnje i hvalu svoju u Jerusalimu; **22** kada se zajedno okupe narodi, i carstva da Gospodu služe. **23** Sred života snagu mi je oduzeo i dane mi prekratio! **24** Rekao sam: „Ne uzmi me usred mojih dana kad već živiš od roda do roda! **25** Ti si u početku utemeljio zemlju, i nebesa su delo tvojih ruku. **26** Ona će propasti, ali ti ćeš ostati, i sve će se ishabati kao iznošena odeća, izmeničeš ih kao odeću i proći će. **27** A ti si [uvek] isti, veku tvome [nigde] kraja nema. **28** Sinovi tvojih slugu živeće i potomci njihovi pred tobom spokojni će biti.“

103 Davidov. Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda i ime mu sveto sve što je u meni! **2** Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, ne zaboravi sva dobročinstva njegova! **3** On ti krivice sve tvoje opršta i leči ti sve bolesti tvoje; **4** od propasti spasava ti život, ovenčava milošću i milosrđem; **5** život ti dobrotom hrani, mladost ti je sveža ko u orla. **6** Gospod čini ono što je pravo, presuđuje u korist tlačenih. **7** Puteve je svoje otkrio Mojsiju, dela svoja deci Izrailja. **8** Milostiv i milosrdan je Gospod, dugotpljiv, bogat milosrđem. **9** Ne tuži [nas] bez prestanka, doveška se on ne gnevi. **10** Po gresima našim on nam ne uzvraća, ne plača nam prema krivicama. **11** Jer koliko je nebo nad zemljom visoko, tolika je nad bogobojaznima milost njegova. **12** Koliko je istok od zapada

daleko, toliko je prestupe naše od nas udaljio. **13** hranu. **22** Kad sunce zarudi oni se okupe u jazbini Kao kad se otac na decu sažali, sažali se Gospod svojoj i ležu. **23** A čovek ide za poslom svojim i bogobojaznima. **14** Jer on zna kako smo građeni radi do večeri. **24** O, Gospode, kako je mnogo dela i seća se da smo tek prašina. **15** Poput trave tvojih! Svako si od njih učinio mudro i tvojih čovekovi su dani, poput cveta na livadi što cveta; je stvorena puna zemљa! **25** Eno mora, velikog **16** vetr zduva i već je nestao, više ga se i ne i širokih obala, vrve od bezbrojnih stvorenja, seća mesto gde je bio. **17** A milost je Gospodnja životinja malih i velikih; **26** Po njemu brodovi oduvek i zauvek na bogobojaznima i pravednost brode i Levijatan koga si načinio u njemu igra. njegova na njihovim potomcima; **18** na onima koji **27** Svi oni čekaju tebe da im na vreme daš ono drže njegov savez, koji pamte njegove propise i što jedu. **28** Ti im daješ i oni to sakupe; ti otvaraš izvršavaju ih. **19** Gospod je na nebesima postavio ruku svoju i oni su siti dobra. **29** Kad sakriješ svoj presto i nad svim carstvom svojim vlada. lice svoje oni se prepadnu; kad im uzmeš dah, **20** Blagosiljajte Gospoda, andeli njegovi, jaki i oni skapavaju i ponovo idu u prašinu. **30** Kad im snažni, koji činite po njegovoj reči i slušate pošalješ svoj dah oni nastaju; ti obnavljaš lice njegove naredbe! **21** Blagosiljajte Gospoda, sve zemlje. **31** Nek doveka bude slava Gospodnja! Nek vojske njegove, sluge njegove, što činite kako delima svojim raduje se Gospod! **32** On u zemlju mu je drag! **22** Blagosiljajte Gospoda, sva dela gleda i ona se treste; on dotiče gore i one se dime. njegova, gde god da je mesto u kome on vlada! **33** Kroz svoj život pevaču Gospodu, dok me ima Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda!

104 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! O, Gospode, o, moj Bože, ti si od svih veći; odenu si i sjajem i slavom! **2** Svetlošću je kao plasti zaognut, kao šator prostireš nebesa. **3**

Grede gornjih odaja svojih u vode polaže, oblake u kočije svoje preže, na krilima vетра jezdi. **4** On svoje anđele čini vetrovima, i svoje sluge ognjenim plamenovima. **5** On je zemlju postavio na njene temelje, u veke vekova neće se pomaći. **6** Dubinama si je pokrio kao pokrivačem, a vode su joj bile nad gorama. **7** Povlače se od prekora tvoga, odtekle su od tutnjave groma tvoga – **8** koja je učinio, čuda i sudove usta njegovih. **9** O, kada su se gore digle i doline slegle – tamo gde se im i odredio mesto; **10** ne prelaze među što si stavio, vratiti se neće da zemlju prekriju. **11** Oni poje svaku poljsku zverku i ne prelaze među što si im gase divljim magarcima. **12** Nebeske se ptice kraj njih gnezde i pevaju u rastinju. **13** Iz gornjih Jakovu, Izrailju za večni savez, **14** odaja svojih natapš gore i zemlja je puna ploda dela tvojih. **15** Ti činiš da za stoku trava raste, nasledstva.“ **16** Dok ih je još bilo malo, tek bilje što ga čovek obrađuje, da bi zemlja urodila Šačica došljaka u zemlji, **17** lutajući od naroda hlebom; **18** i vino što čoveku razgaljuje srce, ulje do naroda, od jednog carstva do drugog, **19** nije što lice ozari i hleb što hrani čoveku srce. **20** dao nikom da ih tlači, radi njih je kažnjavao Gospodnja su stabla nalivena, kedrovi što ih je careve: **21** „Ne dirajte moje pomazanike, mojim usadio na Livanu; **22** na njima se ptice gnezde, prorocima zlobu ne činite!“ **23** On je glad prizvao u čempresima roda im se skući. **24** Na visokim gorama žive divokoze, a kamenjari damanima učinuo svako snabdevanje hlebom. **25** Čoveka je poslao pred njima, Josifa, prodanog učište daju. **26** On je mesec načinio da se meri u roblje. **27** Noge su mu sputali lancima, a vrat vreme, a i sunce zna kada da zade. **28** Ti spuštaš su mu okovali gvožđem; **29** sve do časa kad tamu i noć biva, pa izmili sve šumske živiljke. se ispunila reč o njemu, reč Gospodnja ga je **30** Lavovi za plenom riču tražeći od Boga za sebe prokušala. **31** Car je zapovedio da ga puste,

Boga moga proslavljaču! **32** Ugodne mu bile misli moje, a ja ču da se radujem u Gospodu. **33** Nek grčnici nestanu sa zemlje i zlobnika neka više nema! Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! Slavite Gospoda!

105 Hvalite Gospoda, prizivajte mu ime, objavite njegova dela među narodima. **2** Pevajte mu, slavite ga pesmom, govorite o svim njegovim čudesima. **3** Hvalite se svetim imenom njegovim, nek se raduju srca onih koji traže **4** Gospoda. **5** Tražite Gospoda i njegovu snagu, su joj bile nad gorama. **6** Pamtite čudesu njegovim, nek se raduju srca onih koji traže **7** Gospoda. **8** On je Gospod, Bog naš, si im stavio, vratiti se neće da zemlju prekriju. **9** On je Gospod, Bog naš, si im i odredio mesto; **10** ne prelaze među što izabranici njegovii! **11** On je Gospod, Bog naš, si im gase divljim magarcima. **12** Nebeske se ptice kraj se njegovi po svoj zemlji. **13** On seća uvek planinama. **14** Oni poje svaku poljsku zverku i naraštaja, **15** koji je sklopio sa Avrahamom, i žed gase divljim magarcima. **16** Nebeske se ptice kojim se zakleo Isaku, **17** za uredbu ga je postavio kraj njih gnezde i pevaju u rastinju. **18** Iz gornjih Jakovu, Izrailju za večni savez, **19** govoreći: „Tebi ču dati zemlju hanansku, kao deo vašega delu tvojih.“ **20** Dok ih je još bilo malo, tek bilje što ga čovek obrađuje, da bi zemlja urodila Šačica došljaka u zemlji, **21** lutajući od naroda hlebom; **22** i vino što čoveku razgaljuje srce, ulje do naroda, od jednog carstva do drugog, **23** nije što lice ozari i hleb što hrani čoveku srce. **24** dao nikom da ih tlači, radi njih je kažnjavao Gospodnja su stabla nalivena, kedrovi što ih je careve: **25** „Ne dirajte moje pomazanike, mojim usadio na Livanu; **26** na njima se ptice gnezde, prorocima zlobu ne činite!“ **27** On je glad prizvao u čempresima roda im se skući. **28** Na visokim gorama žive divokoze, a kamenjari damanima učinuo svako snabdevanje hlebom. **29** Čoveka je poslao pred njima, Josifa, prodanog učište daju. **30** On je mesec načinio da se meri u roblje. **31** Noge su mu sputali lancima, a vrat vreme, a i sunce zna kada da zade. **32** Ti spuštaš su mu okovali gvožđem; **33** sve do časa kad tamu i noć biva, pa izmili sve šumske živiljke. se ispunila reč o njemu, reč Gospodnja ga je **34** Lavovi za plenom riču tražeći od Boga za sebe prokušala. **35** Car je zapovedio da ga puste,

vladar naroda ga je oslobođio. **21** Postavio ga imena, da bi silu svoju pokazao. **9** Zapretio je je za gospodara kuće, za upravitelja svih svojih Crvenom moru i ono je presušilo, pa ih je vodio dobara; **22** da po svojoj volji vodi mu glavare, dubinama kao po pustinji. **10** Spasao ih je od starešine mu mudro savetuје. **23** Tako je Izrailj ruke mrzitelja, otkupio iz ruke dušmana. **11** I дошао u Egipat; Jakov, došljak u Hamovoј zemlji. vode su preplavile njihove krvnike, niko od njih **24** I on je veoma umnožio svoj narod, brojniji su preostao nije. **12** Tada su poverovali njegovim bili od svojih dušmana. **25** Okrenuo im je srce da rečima i pevali mu hvalospeve. **13** Ali brzo su mu zamrzle njegove znakove i čudesa po Hamovoј zemlji. **26** Poslao je Mojsija, svog slugu, i Arona, pustinji ih spopade žudnja, u pustari su iskušavali svog izabranika. **27** I oni su pred njima prikazali Boga. **14** I on je dao kako su tražili, ali im je duše njegove znakove i čudesa po Hamovoј zemlji. **28** razboleo. **15** U taboru su zavideli Mojsiju i Aronu, Spustio je tamu na nju, pomračio je, i oni nisu svecu Gospodnjem. **16** Na to se zemlja raspukla, bili neposlušni njegovoj reči. **29** Vode im je u progutala je Datana i zatrpana Avironovu družinu. krv pretvorio i ribe im pomorio. **30** Zemlja im **18** Bukanula je vatra u družini, suknuo je plamen je vrvela od žaba, čak i odaje njihovih careva. na zlobnike. **19** Na Horivu izlili su tele, klanjali **31** Zapovedio je, pa su obadi i komarci navalili se livenom idolu; **20** zamenuli su Slavu svoju za na sve njihove krajeve. **32** Grad im je kao kišu lik vola koji pase travu! **21** Zaboravili su Boga, dao i plamene munje po njihovoј zemlji. **33** svog izbavitelja, koji je u Egiptu velika učinio Loze im je i smokve slomio, skršio im stabla po dela; **22** čudesu u Hamovoј zemlji i strahote na njihovom kraju. **34** Zapovedio je, pa su grunuli Crvenom moru. **23** Rekao je da bi ih istrebio, da bezbrojni skakavci i gusenice. **35** Obrstili su sve njegov izabranik Mojsije nije stao pred njega bilje njihove zemlje, pojeli im letinu sa polja. **36** u procep, i odvratio njegov razorni gnev. **24** Pobio je sve prvence njihove zemlje, prvi plod Prezreli su zemlju milu i nisu verovali njegovoj sve njihove muževnosti. **37** Izveo ih je sa srebrom reči. **25** Gundali su u svojim šatorima i glas i zlatom, među njegovim plemenima nije bilo Gospodnji slušali nisu. **26** A on im se zakleo da posrnulih. **38** Egipat je odahnuo kada su izašli, će ih pobiti u pustinji; **27** da će im pobiti decu jer ih je od njih spopala strahota. **39** Oblak je među narodima i raseliti po zemljama. **28** Ali oni kao zaklon razastro i plamen da noću svetli. **40** su se priklonili Val-Fegoru i jeli žrtve za mrtve. Molili su ga i on im doveđe prepelice, hlebom **29** Svojim su ga postupcima na gnev izazvali pa s neba ih nasiti. **41** Otvorio je stenu i vode je poštast buknula među njima. **30** Ali ustao je prokuljaše, potekle su kao potok u zemlji suvoj. Fines da posreduje i poštast je stala. **31** To mu se **42** Jer se setio svog svetog obećanja Avrahamu, uračunalo kao pravednost kroz sva pokolenja, sluzi svome. **43** Izveo je svoj narod u radosti, doveka. **32** Gnevili su ga i na vodama Merive, pa uz klicanje svoje izabrane. **44** Dao im je zemlje je i Mojsije zbog njih nastradao; **33** jer su mu duh tuđinske, zaposeli su trud naroda; **45** da bi se razdražili pa je nepromišljeno govorio usnama držali njegovih propisa i zakone njegove slušali. svojim. **34** Nisu istrebilli narode za koje im je Slavite Gospoda!

106 Slavite Gospoda! Hvalite Gospoda jer je dobar, jer je milost njegova doveka. **2** Ko će da iskaže silna Gospodnja dela, da mu svu slavu razglasiti? **3** Blago onima što se drže pravde, onima što uvek postupaju pravedno. **4** Seti me se, o, Gospode, kada si milostiv svom narodu; u spasenju svome i mene se seti; **5** da vidim napredak tvojih izabranih, da se radujem u radosti naroda tvoga i hvalim se sa tvojim nasledstvom. **6** Zgrešili smo kao preci naši; učinili smo nepravdu, skrivili smo! **7** Naši preci u Egiptu nisu razumeli čudesu tvoja, nisu spominjali tvoju veliku milost, pa su se pobunili kraj mora, kraj Crvenog mora. **8** A on ih je izbavio zarad svog

Gospod zapovedio. **35** Pomešali su se s narodima, naviknuli na njihova dela. **36** Služili su njihovim idolima i oni su im postali zamka. **37** Žrtvovali su svoje sinove i svoje čerke zlodusima. **38** Prolivali su nevinu krv, krv svojih sinova i svojih čerki koje su žrtvovali idolima Hanana; krvlju su opoganili zemlju. **39** Oskrnjavili su se delima svojim, odali se bludu postupcima svojim. **40** Tada je planuo gnev Gospodnji na njegov narod, zgadilo mu se njegovo nasledstvo. **41** Predavao ih je u ruke naroda pa su nad njima vladali oni što ih mrze; **42** tlačili ih njihovi dušmani, ponizili pod njihovom vlašću. **43** Mnogo puta ih je izbavljaо, ali su bili buntovnih namera, pa su propadali u svojim krivicama. **44** Ali on bi ih pogledao u njihovoј muci, čuo bi im prekljinjanje; **45** pa se zbog njih

podsetio svog saveza i sažalio po velikoj milosti svojoj. **46** Čak je učinio da im se smiluju svi tlačitelji njihovi. **47** Spasi nas, Gospode, Bože naš, skupi nas od naroda, da hvalimo tvoje sveto ime, da se dičimo tvojom slavom. **48** Blagosloven da je Gospod, Bog Izraeljev, od veka do veka. I sav narod neka kaže: „Amin.“ Slavite Gospoda!

107 Hvalite Gospoda jer je dobar, jer je milost njegova doveša! **2** Nek govore tako oni što ih je Gospod otkupio, oni otkupljeni iz ruke dušmana; **3** koje je okupio iz zemalja istoka i zapada, sa severa i s mora. **4** Tek, tumarali su po pustinji, po bespuću i nisu našli mesto da se skrase. **5** A bili su i gladni i žedni, dušu svoju da ispuste. **6** Gospodu su zavapili u čemeru svome i on ih je izbavio od njihovih muka! **7** Ravnim putem ih je poveo da se skrase, da se skuće. **8** Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost, za čudesu nad potomcima ljudi! **9** Jer on poj glavo žednom, dobrim siti dušu gladnom. **10** Čame u mraku, u tami; okovani i bedom i gvožđem; **11** jer Božjim rečima prkose, prezreli su savet Svevišnjega. **12** A on im je patnjom srca ponizio; srjali su, a pomoći niotkuda. **13** Gospodu su zavapili u čemeru svome i on ih je spasao od njihovih muka! **14** Izveo ih je iz mraka, iz tame, okove im polomio. **15** Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost, za čudesu nad potomcima ljudi! **16** Jer je on razbio bronzana vrata, izlomio gvozdene vratnice. **17** Pobudališe zbog svojih prestupničkih puteva, mučiše se zbog svojih krivica. **18** Duši im se sva hrana zgadila i do samih vrata smrti su pristigli. **19** Gospodu su zavapili u čemeru svome i on ih je spasao od njihovih muka! **20** Reč svoju im je poslao, pa su ozdravili; iz raka njihovih ih je izvukao. **21** Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost, za čudesu nad potomcima ljudi! **22** Nek žrtvuju žrtve zahvalnice; nek mu dela objavljuju, neka kliču! **23** Oni što su morem brodovima plovili, što su trgovali na velikim vodama; **24** oni su videli dela Gospodnja, njegova čudesna u dubini; **25** kada je zapovedio, vetrus naredio da talase mora oluja podigne. **26** I oni se dižu do nebesa, lome se do dubina, pa im se duša topi od zebnje. **27** Ljuljaju se, teturaju ko pijani, nestaje im sva veština. **28** Gospodu su zavapili u čemeru svome i on ih je izveo iz njihovih muka! **29** Oluju je umirio i talasi mora utihnuše. **30** A kada se stišaju, pomorci se raduju; on ih vodi do željene luke. **31** Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost, za čudesu nad potomcima ljudi!

32 Neka ga uzdižu na narodnom saboru i neka ga slave u starešinskom zboru! **33** On pretvara reke u pustinju, vrela vode u tlo sparušeno; **34** plodnu zemlju u slatinu zbog zla onih koji na njoj žive. **35** Od pustinje on jezero čini, od zemlje puste vodene izvore. **36** Tu je gladne naselio i oni su grad podigli; **37** polja su zasejali, vinograde posadili i oni obilje plodova rađaju. **38** I on ih je blagoslovio pa su se veoma umnožili; ni stoka im se proredila nije. **39** Ali zbog tlačenja, nevolje i jada oni se prorediše, poguriše. **40** On izliva prezir na plemiće, pušta da tumaraju pustarom besputnom; **41** dok ubogog uzdiže, od nevolje sklanja, poput stada njegov porod množi. **42** Vide to pravedni pa se raduju, a svi nepravedni zatvaraju svoja usta. **43** Ko je mudar? Taj nek ovo pamti, u Gospodnju milost nek proniče!

108 Pesma. Psalam Davidov. Srce mi je voljno, Bože, da ti pevam, da ti sviram bićem svojim! **2** Budite se, o, liro i harfo, ja bih zoru da probudim. **3** O, Gospode, hvaliće te među narodima, slaviću te među tuđincima. **4** Jer je velika milost twoja, povrh je nebesa; do oblaka seže vernost twoja. **5** Neka si uzvišen vrh nebesa, Bože; slava twoja nek je nad svom zemljom. **6** Desnicom nas svojom spasi, usliši nas, pa da twoji miljenici izbavljeni budu. **7** U svom Svetilištu Bog je objavio: „Zaklicaču, podeliću Sihem, premeriću dolinu Sokota. **8** Moj je Galad, moj je Manasija; Jefrem mi je kaciga na glavi, a Juda mi carsko žezlo. **9** Moav mi je korito za pranje, na Edom sam bacio sandalu, usklikuću povrh Filisteje!“ **10** Ko će mene da otprati u grad utvrđeni? A na Edom ko će me povesti? **11** Nečeš li ti, o, Bože, koji si nas odbacio, pa s vojskama našim, Bože, više ne koračaš? **12** Pomoć daj nam ispred protivnika, uzalud je ljudsko izbavljenje. **13** Silno ćemo stupati sa Bogom, izgaziće naše protivnike!

109 Horovodi. Psalam Davidov. O, Bože slavljenja mojega, nemoj da začutiš! **2** Eno, usta zlobna i usta pakosna na mene su razjapljena; kleveću me jezikom lažljivim. **3** Okružili su me rečima mržnje, bez razloga napali me. **4** Tužbama mi uzvraćaju ljubav, ali ja se predajem molitvi. **5** Na dobro mi uzvraćaju zlobom i mržnju mi vraćaju za ljubav. **6** Protiv takvog postavi zlikovca, tužitelja, nek mu стоји s desna! **7** Kada mu se sudi, krivac neka bude; neka mu se i molitva u greh preokrene! **8** Nek mu dani budu malobrojni, neka se njegova služba da

drugome. **9** Nek mu deca siročad postanu i žena mu udovica! **10** Neka mu se deca potucaju, neka prose; neka mole kada odu iz svojih ruinai! **11** Nek zajednici! **2** Velika su dela Gospodnja, željan mu pleni zajmodavac sve što je njegovo, neka ih je svako ko uživa u njima. **3** Veličanstveno mu tuđinac imanje opljačka! **12** Nemao nikoga i slavno delo je njegovo, pravednost njegova da mu se smiluje, siročad mu nemala nikoga trajaće doveka. **4** Čudesa je svoja učinio da koji bi ih požalio! **13** Neka mu se seme zatre, se pamte, milosrdan je i milostiv Gospod. **5** Ime im se izbrisalo u kolenu drugom! **14** Nek se Hranu daje bogobojažnima, svog saveza doveka pamte krivice njegovih predaka pred Gospodom, se seća. **6** Svom narodu javio je silu dela svojih, greh majke njegove nek se ne izbriše! **15** Neka budu trajno pred Gospodom, a on sa zemlje nek im zbrishe spomen! **16** Jer se nije setio milost da iskaže, već je kinjio siromaha, nevoljnika, ubijaju blagoslov mu nije bio mio, pa neka je daleko od njega. **17** Voleo je kletvu, pa neka ga stigne; otkup je poslao i svoj savez večno postavio; ime blagoslov mu je i sveto i strašno. **18** Mudrost otpočinje Ko odelom u kletvu se oblačio, pa nek bogobojažnošću. Baš su razboriti svi koji tako se ona kao voda u njega ulije i kao ulje u njegove kosti. **19** Nek mu ona bude ko ogrtiča u koga se zamotava, kao pojaz koji stalno opasuje! **20** Neka tako Gospod plati mojim tužiteljima i onima što o meni govore zlobno! **21** A ti, o, Gospode Bože, čini sa mnom kako dolikuje tvom imenu; izbavi me jer je milost tvoja dobra. **22** Evo, i siromah i nevolnjik ja sam, probodeno srce je u meni. **23** Bledim kao senka izdužena, oduvan sam ko skakavac. **24** Od posta mi kolena klecaju; telo mi je mršavo, bez sala. **25** Postao sam ruglo za njih, odmahuju glavom kad me vide. **26** O, Gospode, pomozi mi! Spasi mene, o, moj Bože, po milosti svojoj! **27** Neka znaju ljudi da je ovo ruka tvoja; da si to ti, o, Gospode, učinio. **28** Oni neka kunu a ti blagosiljav; a kada se dignu neka se zastide, a tvoj će se sluga radovati. **29** Neka se tužitelji moji u bruku obuku, sramotom svojom neka se pokriju ko plaštjom. **30** Hvaliću Gospoda na sav glas! Slaviću ga usred mnoštva; **31** jer je ubogome stao s desne strane da ga spase od onih što mu duši presuduju!

110 Psalam Davidov. Reče Gospod Gospodu mome: „Sedi meni s moje desne strane, dok dušmane ne položim tvoje, za tvoje noge postolje da budu. **2** Žezlo snage tvoje pruža Gospod sa Siona: Sred dušmana svojih vladaj! **3** Tvoj će ti se narod rado dati u danu tvojih pohoda; u sjaju slave, u ciku zore mladići su tvoji kao rosa.“ **4** Gospod je dao zakletvu i neće je povući: „Ti si doveka sveštenik po redu Melhisedekovom. **5** Gospod ti je s desne strane i careve lomi u danu svog gneva. **6** On narodima sudi, sve je puno leševa; širom polja on glave razbjija. **7** On iz potoka kraj puta piće i zbog toga diže glavu.“

111 Slavite Gospoda! Hvaliću Gospoda celim srcem svojim, na saboru pravednika i u prose; neka mole kada odu iz svojih ruinai! **11** Nek zajednici! **2** Velika su dela Gospodnja, željan mu pleni zajmodavac sve što je njegovo, neka ih je svako ko uživa u njima. **3** Veličanstveno mu tuđinac imanje opljačka! **12** Nemao nikoga i slavno delo je njegovo, pravednost njegova da mu se smiluje, siročad mu nemala nikoga trajaće doveka. **4** Čudesa je svoja učinio da koji bi ih požalio! **13** Neka mu se seme zatre, se pamte, milosrdan je i milostiv Gospod. **5** Ime im se izbrisalo u kolenu drugom! **14** Nek se Hranu daje bogobojažnima, svog saveza doveka pamte krivice njegovih predaka pred Gospodom, se seća. **6** Svom narodu javio je silu dela svojih, greh majke njegove nek se ne izbriše! **15** Neka budu trajno pred Gospodom, a on sa zemlje nek im zbrishe spomen! **16** Jer se nije setio milost da iskaže, već je kinjio siromaha, nevoljnika, ubijaju blagoslov mu nije bio mio, pa neka je daleko od njega. **17** Voleo je kletvu, pa neka ga stigne; otkup je poslao i svoj savez večno postavio; ime blagoslov mu je i sveto i strašno. **18** Mudrost otpočinje Ko odelom u kletvu se oblačio, pa nek bogobojažnošću. Baš su razboriti svi koji tako se ona kao voda u njega ulije i kao ulje u njegove kosti. **19** Nek mu ona bude ko ogrtiča u koga se zamotava, kao pojaz koji stalno opasuje! **20** Neka tako Gospod plati mojim tužiteljima i onima što o meni govore zlobno! **21** A ti, o, Gospode Bože, čini sa mnom kako dolikuje tvom imenu; izbavi me jer je milost tvoja dobra. **22** Evo, i siromah i nevolnjik ja sam, probodeno srce je u meni. **23** Bledim kao senka izdužena, oduvan sam ko skakavac. **24** Od posta mi kolena klecaju; telo mi je mršavo, bez sala. **25** Postao sam ruglo za njih, odmahuju glavom kad me vide. **26** O, Gospode, pomozi mi! Spasi mene, o, moj Bože, po milosti svojoj! **27** Neka znaju ljudi da je ovo ruka tvoja; da si to ti, o, Gospode, učinio. **28** Oni neka kunu a ti blagosiljav; a kada se dignu neka se zastide, a tvoj će se sluga radovati. **29** Neka se tužitelji moji u bruku obuku, sramotom svojom neka se pokriju ko plaštjom. **30** Hvaliću Gospoda na sav glas! Slaviću ga usred mnoštva; **31** jer je ubogome stao s desne strane da ga spase od onih što mu duši presuduju!

112 Slavite Gospoda! Blago čoveku što se Gospoda boji i u zapovestima njegovim rado uživa. **2** Moćno će mu potomstvo biti po zemlji, naraštaj će pravednika blagosloven biti. **3** U kući mu blago i imetak, pravednost mu postojana vavek. **4** Svetlo i u tamni sija pravednim, milosrdnjima, milostivima i pravičnjima. **5** Sažaljiv je dobar čovek, pozajmljuje, pravedno se u poslu ophodi. **6** Taj se nikad uzdrmati neće, sećanje na pravednika trajaće doveka. **7** On ne strepi pred lošim vestima, pouzdanog srca u Gospoda se uzda. **8** Priboranog je srca, ne strahuje dok ne zalikuje nad dušmanima svojim. **9** On ne štedimice deli, daje sirotinji, pravednost njegova ostaje doveka; rog će mu se u časti uzdići. **10** Videće to zlottvor, ozlojediće se, škripaće Zubima i grišće se; propašće žudnja zlotvora!

113 Slavite Gospoda! O, slavite, služe Gospodnje, slavite ime Gospodnje! **2** Nekime Gospodnje proslavljanu bude od sad pa doveka! **3** Od izlaska sunca pa do njegovog zalaska, proslavljanu bilo ime Gospodnje! **4** Nad svim narodima uzvišen je Gospod, slava mu je vrh nebesa. **5** Ko je kao Gospod, Bog naš, što stoluje u visini; **6** što se sagne da pogleda i po nebu i po zemlji? **7** Siromaha diže iz prašine, iz bunjišta diže ubogoga; **8** da ga posadi s plemićima, s plemićima njegovog naroda. **9** Od nerotkinje u kući čini srećnu majku dece. Slavite Gospoda!

114 Kada je iz Egipta izašao Izrailj, dom Jakovljev iz naroda tuđinskog jezika, **2** Juda je postao njegovo Svetilište i Izrailj carstvo njegovo. **3** Videlo to more, pa ustuknu, a i

Jordan poteče unazad. **4** Ko ovnovi poskakaše gore i brežuljci poput jaganjaca. **5** More, što si uteklo? Jordane, što si unazad potekao? **6** Gore, što skačete ko ovnovi i vi, brežuljci, poput jaganjaca? **7** Pred Gospodom potresi se, zemljo, pred Jakovljevim Bogom; **8** što pretvara stenu u jezero, kremen-kamen u svoj izvor vode.

115 Nemoj nama, o, Gospode, nemoj nama, već imenu svome slavu podaj, zbog milosti svoje i istine svoje! **2** Zašto narodi da govore: „Taj Bog njihov, gde je?“ **3** A Bog naš je na nebesima i on čini sve što mu se prohće! **4** Srebro su i zlato njihovi idoli, ljudskih ruku delo. **5** Sa ustima – a nemi, sa očima – a slepi; **6** sa ušima – a gluvi i sa nosem koji ne miriše; **7** sa rukama koje ne pipaju, sa nogama koje se ne kreću i sa grlom što ni glas da pusti. **8** Takvi će da budu ti što su ih načinili, svi koji se u njih pouzdaju! **9** Izrailju, u Gospoda se uzdaj! On im je pomoćnik, on im je štit! **10** Dome Aronov, u Gospoda se uzdaj! On im je pomoćnik, on im je zaštitnik! **11** Vi što strepite od Gospoda, u Gospoda se uzdajte! On im je pomoćnik, on im je zaštitnik! **12** Setio se i nas Gospod! Nek nas blagoslovi, neka blagoslov dom Izrailjev; neka blagoslovi dom Aronov! **13** Blagoslovice one što strepe od Gospoda, kako male tako i velike. **14** Umnožio vas Gospod, i vas i decu vašu! **15** Blagoslovio vas Gospod, Sazdatej nebesa i zemlje! **16** Nebesa su Gospodnja nebesa, a zemlju je dao potomcima ljudi. **17** Preminuli ne slave Gospoda, ni svi što u pokoj idu; **18** a mi Gospoda slavimo sada i doveka! Slavite Gospoda!

116 Ja volim Gospoda, jer je čuo moj glas i prekljinjanja moja; **2** prignuo je uho svoje k meni i dokle živim ja ču da mu vapim! **3** Smrtna su se užad splela oko mene i zamka Sveta mrtvih spopala me; snađoše me i muka i čemer. (*Sheol h7585*) **4** Ali ime sam Gospodnje zvao: „O, Gospode, prekljinjem te, izbavi mi dušu!“ **5** Milostiv je i pravedan Gospod, naš je Bog milosrdan! **6** Gospod brani prostodušne, jer kada sam bio lakoveran, on me je spasao. **7** Ti se opet smiri, dušo moja, jer ti Gospod obilno užvrati! **8** Da, ti si dušu moju od smrti spasao, oko moje od plakanja, nogu moju od spoticanja. **9** U zemlji živih pred Gospodom ja ču ići. **10** Poverovaو sam, makar i govorim: „Ojađen sam jako!“ **11** A rekao sam brzopleto: „Svaki čovek je lažljivac!“ **12** Čime Gospodu da užvratim za sve njegovo dobro prema meni? **13** Čašu ču spasenja da podignem, Gospodnje ču ime

da prizovem! **14** Zavete svoje izvršiću Gospodu pred celim njegovim narodom. **15** Skupocena je u očima Gospodnjim smrt njegovih vernih. **16** O, Gospode, ja sam sluga tvoj! Tvoj sam sluga, sin twoje sluškinje, sa mene si raskovo okove! **17** Prineću ti žrtvu zahvalnicu i prizvaću ja ime Gospodnje! **18** Zavete svoje izvršiću Gospodu pred celim njegovim narodom; **19** u dvorištu Doma Gospodnjeg, usred tebe, o, Jerusalime. Slavite Gospoda!

117 Svi puci, slavite Gospoda, veličajte ga, svi narodi! **2** Jer mu je moćna milost prema nama i doveka istina je Gospodnja! Slavite Gospoda!

118 Hvalite Gospoda jer je dobar, jer je milost njegova doveka! **2** Nek Izrailj kaže: „Jer je milost njegova doveka!“ **3** Neka dom Aronov kaže: „Jer je milost njegova doveka!“ **4** Neka kažu oni koji strepe od Gospoda: „Jer je milost njegova doveka!“ **5** U teskobi Gospoda sam zvao; čuo me je Gospod, izveo me na prostrano mesto. **6** Gospod je na mojoj strani, neću se bojati; šta mi može učiniti čovek? **7** Gospod je na mojoj strani, među mojim pomagačima; ja ču samo da likujem nad onima što me mrze. **8** Bolje je u Gospodu utočište naći, nego u čoveku oslonac pronaći. **9** Bolje je u Gospodu utočište naći, nego u plemićima oslonac pronaći. **10** Svi narodi opkoliše mene, ali sam ih potisnuo u ime Gospodnje. **11** Opkoliše me, baš me okružiše, ali sam ih potisnuo u ime Gospodnje. **12** Prekriše me kao pčele, al' zgasnuše ko plamen u trnju, jer baš sam ih potisnuo u ime Gospodnje. **13** Divlje su me gurnuli da padnem, ali mi je Gospod pomogao. **14** Gospod je moja (sila) i pesma, on mi je spasenje! **15** Povik klicanja i spasenja u šatoru je pravednika, silna je na delu desnica Gospodnja. **16** Podigla se desnica Gospodnja! Silna je na delu desnica Gospodnja! **17** Ja umreti neću, živeću dela Gospodnja da objavim. **18** A korio me je Gospod, baš me je korio; ali smrti predao me nije. **19** Vrata pravednosti otvorite meni, da kroz njih prođem i hvalim Gospoda! **20** To su vrata Gospodnja, pravedni će kroz njih proći. **21** Hvaliće te, jer si mi se odazvao, jer si meni Spasitelj postao! **22** Kamen što su zidari odbacili, postade kamen ugaoni. **23** Od Gospoda ovo beše i to je divno u našim očima. **24** Ovo je dan sazdan od Gospoda; radujmo se i kličimo u njemu! **25** O, Gospode, vapimo ti, spasi! O, Gospode, vapimo ti, uspeh daj nam! **26** Blagosloven onaj koji dolazi

u ime Gospodnjeg! Blagosiljamo vas iz Doma držao. **34** Pronicljivost daj mi, da tvoj Zakon Gospodnjeg! **27** Gospod je Bog, nas je obasjao. ispunjavam pa da ga se celim srcem držim. **35** Daj Žrtvu prazničnu konopćima zavežite za robove žrtvenika. **28** Bog moj ti si, tebe ču da hvalim; o, moj Bože, tebe da veličam! **29** Hvalite Gospoda jer je dobar, jer je milost njegova doveš!

119 Blago ljudima besprekornog puta, po

Gospodnjem Zakonu što žive. **2** Blago onima što se drže njegovih propisa, što ga traže celim srcem; **3** i nepravdu što ne čine, prema stazama njegovim što žive. **4** Svoje si nam odredbe ti dao da bi ih se predano držali. **5** O, kada bi moje staze postojane bile, da se tvojih uredaba držim! **6** Ja se onda zastideo ne bi, sve zapovesti tvoje kad bih razmatrao. **7** Čestitog ču srca hvalu tebi dati, kad pravila pravednosti tvoje budem naučio. **8** Držaću se tvojih uredaba, a ti mene sasvim ne napuštaj! **9** Kako mladić čistim put svoj da održi? Držeći se reči tvoje. **10** Tebe tražim celim srcem svojim, ne daj mi da lutam od tvojih zapovesti. **11** Tvoju reč sam u srce sakrio da ti ne bih sagrešio. **12** O, Gospode, blagosloven ti si! Pouči me svojim uredbama. **13** Usnama ja svojim objavljujem sva pravila usta tvojih. **14** Radujem se putu propisa tvojih kao da je svakovrsno blago. **15** Na odredbe tvoje mislim, na puteve tvoje pazim. **16** Uživam u uredbama tvojim, zaboravu reč ti ne dam. **17** Sluzi svome blagonaklon budi, pa da živim i reč tvoju držim. **18** Oči mi otvori, pa da gledam u čudesu tvojega Zakona. **19** Ja sam došljak na zemlji, zapovesti svoje ne skrivaj od mene. **20** Satire se duša moja, jer za pravilima tvojim stalno žudi. **21** Ti bahate prekorevaš, prokleti su oni koji zastraniše od zapovesti tvojih. **22** Skini s mene ruganja i prezir, jer se tvojih propisa ja držim. **23** I glavari zasedaju, protiv mene se dogovaraju; a tvoj sluga razmišlja o tvojim uredbama. **24** Da, propisi su tvoji uživanja moja, savetnici moji. **25** Duša mi se s prašinom slepila, po svojoj me reči ti oživi. **26** Puteve sam svoje izložio i ti si me uslišio, pouči me svojim uredbama. **27** Daj da shvatim put tvojih odredbi, pa da tvoja čudesna razmatram. **28** Od tuge mi duša jeca, po svojoj me reči ti osnaži. **29** Put zablude ukloni od mene, svoj mi Zakon milostivo daruj. **30** Put vernosti ja sam odabrao, pravila sam tvoja priglio. **31** Uz propise tvoje ja prijanjam; o, Gospode, ne daj da se osramotim. **32** Putem tvojih zapovesti hitam, jer mi za njih srce širiš. **33** O, Gospode, pouči me putu svojih uredaba, da bih ga se do kraja

prolaznost ne gledaju, na svom putu život mi podari. **38** Sluzi svome reč svoju ispunji, onu što si dao bogobojaznome. **39** Odagnaj od mene prezir od koga strahujem, jer su tvoja pravila valjana. **40** Gle, za tvojim odredbama čeznem, oživi me pravednošću svojom! **41** O, Gospode, milost tvoja nek na mene dođe, spasenje tvoje što si obećao; **42** pa da mogu podrugljivcu nešto da uzvratim, jer ja se u tvoju reč pouzdam. **43** Ne ostavljam usta moja sasvim bez istine, jer na tvoja pravila ja čekam; **44** pa tvoj Zakon istrajno da držim, sve od veka pa do veka; **45** i da živim u prostranoj zemlji, jer tvoje odredbe ja tražim; **46** da svedočim ja propise tvoje, pred carevima da se ne postidim; **47** uživaču u zapovestima tvojim, jer ih volim; **48** podići ču ruke svoje ka zapovestima tvojim, jer ih volim; uredbe ču tvoje da razmatram. **49** Seti se reči tvoje za slugu tvoga kojom si mi ti ulio nadu. **50** Ona mi je u jadu uteha, jer reč tvoja život meni čuva. **51** Silno mi se rugaju bahati, a ja od tvoga Zakona ne skrećem. **52** Na pravila tvoja davna mislim, Gospode, i njima se tešim! **53** Spopada me plamen srdnje zbog zlobnika, onih što tvoj Zakon napuštaju. **54** Uredbe su tvoje pesme moje u kući skitnje moje. **55** O, Gospode, ime tvoje spominjem u noći, da se držim ja tvoga Zakona! **56** I ovo je moja obaveza: da se držim tvojih odredaba. **57** Ja imam Gospoda, odlučan sam da reč tvoju držim. **58** Prekljinjem te celim srcem svojim, milostivo daj mi što si obećao. **59** Puteve svoje ispitujem, propisima tvojim korake usmeravam svoje. **60** Žurim, ne oklevam da zapovesti tvoje držim. **61** Obmotaše me užad zlikovačka, ali Zakon tvoj ne zaboravljam. **62** Usred noći podižem se da ti zahvaljujem zbog tvojih pravednih sudova. **63** Prijatelj sam bogobojaznih, onih što ti odredbe čuvaju. **64** O, Gospode, milosti je tvoje puna zemlja! Pouči me svojim uredbama. **65** O, Gospode, činiš dobro sluzi tvome, kako si i obećao! **66** Nauči me da dobro sudim i shvatam, jer zapovestima tvojim verujem. **67** Lutao sam pre stradanja svoga, a sada se držim tvoje reči. **68** Ti si dobar, dobročinitelj si; pouči me uredbama svojim. **69** Lažima me blate osioni, a ja se svim srcem odredaba tvojih držim. **70** Srce im je zadriglo, skorelo, a ja u tvom Zakonu uživam. **71** Korisno je kad se mučim da bih tvoje uredbe

shvatio. 72 Bolji mi je Zakon što si objavio od sudova. 107 Mnogo sam stradao, Gospode, po hiljada zlatnika i srebrnjaka. 73 Tvoje su me svojoj me reči ti oživi. 108 Dobrovoljnu žrtvu usta ruke sačinile, stvorile me; razboritost daj mi mojih primi, molim te, Gospode; pouči me tvojim da naučim zapovesti tvoje. 74 Neka me vide pravilima. 109 Glava moja stalno je u torbi ali bogobojazni, pa neka se obraduju, jer se tvojoj Zakon tvoj ne zaboravljam. 110 Zlotvori mi klopku reči nadam. 75 Gospode, znam da su sudovi tvoji postavljaju ali ja ne skrećem s tvojih odredaba. pravedni, da me koriš jer me voliš. 76 Milost 111 Doveka sam nasledio propise tvoje, jer su oni tvoja neka me uteši, kao što si obećao svome radost mome srcu. 112 Predao sam srce svoje sluzi. 77 Neka mi dode milosrđe tvoje, da oživim, da uredbe tvoje izvršava, za vekove i do kraja. jer je Zakon tvoj meni uživanje. 78 Osioni neka 113 Mrzim ljude srca podeljenog, a tvoj Zakon se postide za klevetu kojom me kleveću, a ja volim. 114 Utočište, štit moj ti si, ja se tvojoj reči mislim na odredbe tvoje. 79 Bogobojazni neka nadam. 115 Odlazite od mene, zločinci, da bih mi pristupe, oni koji znaju za tvoje propise. 80 svoga Boga zapovesti ispunjavao! 116 Podrži me Nek mi srce besprekorno bude prema tvojim kao što si obećao, pa da živim; sramoti me ne uredbama, tako da se ne zastidim. 81 Duša prepusti zbog nadanja moga. 117 Okrepi me, pa moja kopni za tvojim spasenjem, jer reč tvoju da spasen budem i da trajno težim uredbama iščekujem. 82 Oči moje sahnu da mi se obratiš, tvojim. 118 Ti se gnušaš svih što zastrane od gorovim: „Kada ćeš me utešiti?“ 83 Postao sam uredaba tvojih, jer je uzaludna njihova obmana. ko mešina nadimljena, uredbe tvoje ne dam 119 Kao zguru skinuo si sve zlobnike zemaljske i zaboravu. 84 Koliko je dana sluzi tvojem ostalo? zato volim propise tvoje. 120 Telo mi se ježi jer Kad ćeš sudu da privedes moje tlačitelje? 85 od tebe strepim, sudovi me tvoji plaše. 121 Ja Bahati mi iskopaše jame, ti što nisu po Zakonu postupam pravo i pravedno, tlačiteljima mojim tvome. 86 Svaka ti je zapovest istina, pomozi ne ostavljam mene! 122 Budi jamac za dobro mi jer me gone zabludama. 87 Skoro su me sa svom sluzi, da me gordi ne bi tlačili. 123 Oči zemlje zbrisali, a ja tvoje odredbe ne odbacujem. su mi usahnule za tvojim spasenjem i za rečju 88 Milošu me svojom živoga sačuvaj da održim pravednosti tvoje. 124 Tvome sluzi ti učini po tvojih usta svedočanstvo. 89 O, Gospode, večna je milosti svojoj, pouči me uredbama svojim. 125 reč tvoja, na nebesima je učvršćena! 90 Od roda Tvoj sam sluga, prosvetljenje daj mi pa da tvoje do roda je vernost tvoja, ti si zemlju osnovao i propise razumem. 126 Jeste vreme da deluje ona je postojana. 91 Po odlukama tvojim i danas Gospod, tvoj su Zakon prekršili! 127 Zato više stoji, jer tebi služi sve što postoji. 92 Da mi tvoj volim zapovesti tvoje nego zlato, više nego suvo Zakon uteha nije bio, propao bih u nevolji svojoj. zlato. 128 Zato odobravam odredbe tvoje, svaku 93 Doveka pamtim odredbe tvoje, jer me one i o svemu, i prezirem svaku stazu laži. 129 u životu drže. 94 Ja pripadam tebi, spasi me, Čudesni su tvoji propisi, zato ih se duša moja jer odredbe tvoje tražim! 95 Zlikovci vrebaju da pridržava. 130 Objasnjenje tvojih reči prosvetljuje, me ubiju, a ja propise tvoje pažljivo razmatram. promičurnost daje lakovernima. 131 Zinuo sam, 96 Svemu savršenom video sam kraja, al' širini dahćem, jer sam željan zapovesti tvojih. 132 Na tvoje zapovesti kraja nema. 97 Kako volim Zakon mene se osvrni, smiluj mi se, ko što često činiš tvoj! Od jutra do sutra razmišljam o njemu. 98 onim što ti ime vole. 133 Rečju svojom korake Zapovest me tvoja mudrijim čini od dušmana mi vodi, ne daj bilo kojem grehu da nada mnom mojih, jer doveka pripada mi. 99 Bolje rasuđujem vlada. 134 Otkupi me od tlačitelja ljudi da odredbi od svih svojih učitelja, jer razmišljam o propisima tvojih mogu da se držim. 135 Nek slugu tvoja tvojim. 100 Od staraca umniji sam, jer razmatram obasja lice tvoje, uredbama svojim pouči me! 136 odredbe tvoje. 101 Od svake zle staze čuvam Potoci suza iz mojih očiju teku jer se Zakona stope svoje da bih reč tvoju mogao da držim. tvoga ne drže ljudi. 137 O, Gospode, ti pravedan 102 Od pravila tvojih ja se ne okrećem jer si ti jesu i presude tvoje ispravne su! 138 Propisi tvoji sam mene poučio. 103 Kako je slatka reč tvoja što si zapovedio, pravedni su i sasvim su verni. nepcu mome, od meda je [slada] ustima mojim! 139 Revnost moja izjeda me jer dušmani su moji 104 Razborit sam od odredaba tvojih i zato mrzim tvoje reči zaboravili. 140 Tvoja reč je sasvim svaku lažnu stazu. 105 Mojoj nozi tvoja reč je proverena i voli je sluga tvoj! 141 Neznatan sam i lampa i svetlo za moju stazu. 106 Zakleo sam omrznut ja sam, odredbe ti ne dam zaboravu. se, obavezujem se: držaću se tvojih pravednih 142 Pravda tvoja je pravda dovecka i istina tvoj

je Zakon. 143 Snašli su me nevolja i muka, ali uživam u zapovestima tvojim. 144 Propisi tvoji doveka su pravedni, da živ budem podari mi Gospode, izbavi mi dušu od lažljivih usana i razum. 145 Od sveg srca vapim! Gospode, usliši jezika prevrtljivog! 3 Šta li će se tebi dati, šta će me, da uredbe tvoje držim! 146 Tebi vapim da ti se nadodati, o, jeziče prevrtljivi? 4 Junakove me spaseš, da propise tvoje držim. 147 Pre zore oštare strele sa smrekinom žeravicom! 5 Jao meni! se dižem i za pomoć vapim, jer se tvojoj reči nadam. 148 Još pre smene noćne straže oči moje živim. 6 Predugo sam boravio sa onima što mir bdiju, da o tvojoj reči mislim. 149 O, Gospode, po mrze. 7 Ja sam miru predan, ali čim bih da milosti svojoj glas moj saslušaj, život mi sačuvaj po svojoj odluci. 150 Primiču se oni što zlobu smišljuju, oni što su od tvog Zakona daleko. 151 A ti si, o, Gospode, blizu i istina su sve zapovesti tvoje! 152 Odavno sam naučio iz tvojih propisa da si ih doveka učvrstio. 153 Pogledaj na moju muku pa me osloboди, jer tvoj Zakon zaboravu ne dam. 154 Za moj slučaj se zauzmi, otkupi me, rečju svojom život mi sačuvaj. 155 A spasenje je daleko od zlobnika, jer uredbe tvoje oni i ne traže. 156 O, Gospode, golemo je milosrđe tvoje, život mi sačuvaj po svojoj odluci. 157 Brojni su progonitelji moji i dušmani moji, ali ja ne skrećem od propisa tvojih. 158 Gadi mi se kad gledam neverne, što ne mare za reč tvoju. 159 Vidi kako odredbe ti volim! O, Gospode, po milosti svojoj život mi sačuvaj! 160 Sva je tvoja reč istina, doveka ti svaka presuda pravedna. 161 Bezrazložno gone me glavari, al' od reči tvoje strepi srce moje. 162 Zbog reči tvoje radujem se kao onaj koji plen veliki stekne. 163 Mrzim laž, prezirem je, a tvoj Zakon volim. 164 Sedam puta na dan ja te slavim zbog tvojih pravednih odluka. 165 Obilje je mira na onima što ti Zakon vole, za njih nema spoticanja. 166 O, Gospode, spasu tvom se nadam; izvršavam tvoje zapovesti. 167 Propisa se tvojih drži duša moja, ja ih neizmerno volim. 168 Odredaba tvojih i propisa tvojih ja se držim, jer svi su moji putevi pred tobom. 169 O, Gospode, plač moj neka ti je blizak! Po reči mi svojoj prosvetljenje podaj. 170 Moja molba nek pred tebe dođe, po svom obećanju ti mene izbavi. 171 Nek se sliva slavopoj sa mojih usana, jer me svojim uredbama učiš. 172 Nek reč tvoju moj jezik zapeva, jer su pravedne sve zapovesti tvoje. 173 Nek ti ruka u pomoć mi stigne, jer sam tvoje odredbe odabroao. 174 O, Gospode, za spasenjem tvojim čeznem i u tvome Zakonu uživam! 175 Neka mi je duša živa da bi te slavila, sudovi tvoji neka mi pomognu. 176 Poput ovce ja sam zalutao; a ti slugu svoga traži, jer zapovesti tvoje ne dam zaboravu.

120 Pesma poklonička. U nevolji Gospoda sam zvao i on mi se odazvao. 2 O, Gospode, izbavi mi dušu od lažljivih usana i razum. 3 Šta li će se tebi dati, šta će me, da uredbe tvoje držim! 4 Junakove me spaseš, da propise tvoje držim. 147 Pre zore oštare strele sa smrekinom žeravicom! 5 Jao meni! se dižem i za pomoć vapim, jer se tvojoj reči nadam. 148 Još pre smene noćne straže oči moje živim. 6 Predugo sam boravio sa onima što mir bdiju, da o tvojoj reči mislim. 149 O, Gospode, po mrze. 7 Ja sam miru predan, ali čim bih da govorim, oni bi da zarate.

121 Pesma poklonička. Svoje oči ka gorama dižem. Odakle će meni pomoći doći? 2 [Doći će] mi pomoći od Gospoda, Sadzatelja nebesa i zemlje! 3 Nozi tvojoj da posrne ne da, tvoj zaštitnik zadremati neće. 4 Gle, ne drema i ne spava zaštitnik Izrailja! 5 Gospod je zaštitnik tvoj! Gospod ti je senka s tvoje desne strane. 6 Neće ti škoditi ni sunce po danu ni mesec po noći. 7 Od svakoga zla Gospod će te zaštititi, zaštitiće dušu tvoju. 8 Gospod će te zaštititi kada budeš odlazio i kad budeš dolazio, od sada pa doveka!

122 Pesma poklonička. Davidova. Obradovao sam se kada su mi rekli: „Idemo u Dom Gospodnj!“ 2 Evo nas, stojimo na vratima tvojim, o, Jerusalime! 3 Jerusalim, grad podignut, postojan i skladan. 4 Plemena se u njega uspinju, Gospodnja plemena prema propisu za Izrailj, da hvalospev daju Gospodnjem imenu. 5 Jer prestoli suda su postavljeni tam, prestoli doma Davidovog. 6 Molite se za mir Jerusalima! Oni što te vole neka napreduju! 7 Neka bude mira među tvojim zidinama, blagostanja među tvojim dvorovima! 8 Radi braće moje, prijatelja mojih, kažem: „Mir u tebi bio!“ 9 Radi Doma Gospoda, Boga našeg, tvoje dobro tražim!

123 Pesma poklonička. Oči svoje ja podižem tebi, koji sediš na nebesima! 2 Gle, kao što su oči slugu na rukama njihovih gazda; kao što su sluškinjine oči na rukama njene gazdarice; tako su i naše oči na Gospodu Bogu našem, dok se na nas ne sažali. 3 Sažali se, o, Gospode, sažali se na nas, jer prezira smo siti! 4 Duša naša dovoljno je sita ruganja bahatih i prezira osionih ljudi!

124 Pesma poklonička. Davidova. „Da Gospod sa nama nije bio“ – nek Izrailj kaže – 2 „da Gospod sa nama nije bio, kada su se ljudi na nas digli; 3 tada bi nas žive progutali, kad su svojim gnevom usplamteli na nas; 4 tada bi nas bujice odnele, brzak bi nam preplavio duše; 5

tada bi nam mahnitale vode preplavile duše. 6 gledaš blagostanje Jerusalima; 6 pa da gledaš Gospod nek je blagosloven što nas nije ko plen decu dece svoje. Mir Izrailju!
dao njihovim zubima! 7 Duša se naša izbavila kao ptica iz lovčeve zamke; zamka je pukla i mi smo se izbavili. 8 Naša pomoć ime je Gospoda, Sazdateљa nebesa i zemlje!"

125 Pesma poklonička. Oni što se u Gospoda uzdaju, jesu kao gora Sion – postojana, doveka se pomaknuti ne da! 2 Poput gora što Jerusalim okružuju, tako je i Gospod oko svog naroda, sve od sada pa za večnost celu. 3 Ustinu, neće žezlo zločinaca vladati nad zemljom što pripada pravednima; da pravedni ruke svoje ne bi nepravdi pružali. 4 O, Gospode, dobro čini dobrima i onima čestitoga srca! 5 A one što na svoje krive staze skreću, Gospod će odagnati sa zlotvorima. Mir Izrailju!

126 Pesma poklonička. Kad je Gospod prognanike na Sion vraćao, bilo nam je kao da sanjamo! 2 Usta su nam praskala od smeha, jezik nam je klicao kada se među narodima pričalo: „Njima je Gospod veliko delo učinio!“ 3 Gospod nam je veliko delo učinio i kako smo samo razdragani bili! 4 O, Gospode, sreću našu ti povrati ko brzake na ispucalu zemlju! 5 Oni koji sa suzama seju, žanju sa klicanjem. 6 Plaćući ide čovek i zobnicu sa semenom nosi, ali će se vratiti sigurno, i klicaće, svoje snoplje dok bude nosio!

127 Pesma poklonička. Solomonova. Ako Gospod ne podiže kuću, uzalud se na njoj graditelji muče; ako Gospod nad gradom ne bdiye, uzalud je nad njim stražar budan. 2 Uzaludno je i vama da se rano podižete, da kasno ležete i jedete hleb sa mukom stečen, jer on sam svom miljeniku daje. 3 Gle, sinovi su poklon od Gospoda, plod utrobe je nagrada! 4 Slični su strelama u ruci ratnika, baš su takvi u mladosti rođeni sinovi. 5 Blago čoveku koji njima tobolac svoj napuni! Takvi se crveneti neće kad se budu s dušmanima na vratima grada raspravljalii!

128 Pesma poklonička. Blago svakom što se Gospoda boji, onom koji puteve mu sledi! 2 Zato ćeš jesti plod svojih ruku; blago tebi, dobro nek ti bude! 3 Žena će ti biti kao loza plodonosna usred kuće tvoje, sinovi ti kao izdanci masline oko tvoga stola! 4 Gle! Tako će biti blagosloven čovek što se Gospoda boji! 5 Nek te sa Siona blagoslovi Gospod, pa da svakog dana svog života

gledaš blagostanje Jerusalima; 6 pa da gledaš decu dece svoje. Mir Izrailju!
129 Pesma poklonička. „Mnogo su me tlačili još od kako mlad sam bio“ – nek kaže Izrailj – 2 „Mnogo su me tlačili još od kako mlad sam bio, a ipak me nisu nadvladali. 3 Preko mojih leđa su orali orači svoje duge brazde. 4 Pravedan je Gospod, presekao je konopce zlotvora!“ 5 Nek se stide, nek ustuknu svi što Sion mrze. 6 Nek su kao trava po krovovima, koja svene pre nego naruče onom koji snoplje veže. 8 A ni prolaznici nek ne kažu: „Blagosloveni od Gospoda da ste! Blagosiljamo vas u Gospodnjie ime!“

130 Pesma poklonička. O, Gospode, iz dubina ja tebe prizivam! 2 O, Gospode, čuj glas moj, uho svoje prigni pozivu preklinjanja mojih! 3 O, Gospode, budeš li krivice zadržavao, ko bi onda opstao, Gospode? 4 Ali u tebi je oprštanje da bi te se bojali. 5 Gospoda ja iščekujem, iščekuje duša moja; njegovo se reči nadam. 6 Duša moja Gospoda iščekuje više no stražari jutro, više no stražari jutro. 7 O, Izrailju, Gospodu se nadaj! Jer milostiv je Gospod, otkupljuje prebogato. 8 Baš on će da otkupi Izrailj od svih njegovih krivica.

131 Pesma poklonička. Davidova. O, Gospode, ne gordi se srce moje! Oči moje nisu uznosite. Ne pružam se za velikim, ni za nečim meni nedosežnim. 2 Evo, dušu sam smirio i utišao kao odoje kod majke svoje, kao odoje u meni je duša moja. 3 O, Izrailju, Gospodu se nadaj od sad pa doveka!

132 Pesma poklonička. O, Gospode, Davida se seti i svih muka njegovih; 2 kako se Gospodu zakleo i zavetovao Silnom Jakovlevom: 3 „U šator doma svoga neću ući, na postelju kreveta svog neću leći; 4 očima sna neću dati, ni kapcima da se spuste; 5 dok ne nađem mesto za Gospoda, Prebivalište Silnom Jakovlevom!“ 6 Gle! Mi smo za to u Efrati čuli, u poljima jarimskim našli smo ga. 7 Podimo u Prebivalište njegovo! Poklonimo se kod podnožja njegovih nogu! 8 Uzdigni se, o, Gospode, na mesto svog počinka; ti i Kovčeg Sile tvoje! 9 Sveštenici nek ogrnu pravdu, tvoji verni nek radosno kliču. 10 Zbog Davida, sluge svoga, ne okreći se od lica svog pomazanika. 11 Davidu se istinski zakleo Gospod i poreći neće: „Jednog od tvojih potomaka postaviću na tvoj presto. 12 Ako sinovi tvoji budu držali moj savez i propise moje, što

ću ih učiti, i sinovi će njihovi doveka sedeti na prestolu tvome.“ **13** Da, Gospod je Sion izabrao, Gospoda, o, dome Aronov! **20** Blagosiljaj Gospoda, za Prebivalište svoje poželeo ga je: **14** „Doveka je ovo mesto mog počinka, tu ču da boravim jer ovo mesto mog počinka, tu ču da boravim jer strepite od Gospoda! **21** Blagosloven nek je sa sam tako poželeo. **15** Šta mu treba, daću izobilno; Siona Gospod, u Jerusalimu što prebivala! Slavite uboge mu nahraniču hlebom. **16** U spasenje ču mu obući sveštenike, verni će mu podcikivati, klicati. **17** Daću da Davidu rog moći uzraste, svetiljku ču da postavim za svog pomazanika. **18** U sramotu ja zaviču dušmane njegove, a na njemu njegova će kruna da zablista!”

133 Pesma poklonička. Davidova. Gle! Kako je dobro, kakva je milina kada su braća zajedno i složno! **2** Ko na glavi dobro ulje, koje se na bradu sliva, na Aronovu bradu; što se sliva na porube odeće njegove; **3** kao rosa sa Ermona, koja rosi na sionske gore; tamo gde je Gospod odredio blagoslov života večnog.

134 Pesma poklonička. Sad Gospoda blagosiljajte, sve sluge Gospodnje, vi što noću stojite u Domu Gospodnjem! **2** Ka Svetilištu ruke svoje podignite i Gospoda blagosiljajte! **3** Sa Siona te blagoslovio Gospod, Sazdatelj nebesa i zemlje!

135 Slavite Gospoda! Slavite ime Gospodnje! Slavite, o, sluge Gospodnje; **2** vi što stojite u Gospodnjem Domu, u dvorištima Doma Boga našeg! **3** Slavite Gospoda jer je dobar Gospod. Pesmom mu proslavlajte ime, jer je milo. **4** Jer, Jakova je sebi izabrao, Izrailja za svoju dragocenu svojinu. **5** Zaista, ja znam da je velik Gospod, naš je Gospod veći od svih božanstava. **6** Sve što hoće, to Gospod i čini – na nebesima i na zemlji, u morima i u svim dubinama. **7** On podiže oblake s kraja zemlje, kiši munje daje i izvodi vетar iz svojih riznica. **8** On je pobjio prvence u Egiptu, kako ljudi, tako životinje. **9** Poslao je znakove i čudesna usred tebe, Egipte, na faraona i sve njegove sluge. **10** Pobjio je narode mnoge, pogubio je careve silne – **11** Sihona, amorejskog cara; Oga, vasanskoga cara i sva carstva u Hananu. **12** Njihovu je zemlju dao u nasledstvo, u nasledstvo za svoj narod, za Izrailj. **13** O, Gospode, večito je ime twoje! O, Gospode, spominješ se kroz naraštaj svaki! **14** Gospod će suditi svome narodu, na svoje će se sluge sažaliti. **15** Srebro su i zlato idoli naroda, ljudskih ruku delo. **16** Sa ustima – a nemi, sa očima – a slepi; **17** sa ušima – a gluvi, u ustima im nema daha. **18** Takvi će da budu ti zemljici? **19** Svi koji se u njih pouzdaju!

19 Sedeli smo tamo, pored reka Vavilona i plakali kad bi se setili Siona. **20** Tamošnje smo vrbe povešali harfe svoje, **3** jer su naši tlačitelji od nas zahtevali pesmu; mučitelji naši da se veselimo: „Pevajte nam pesmu o Sionu!“ **4** Kako da pевамо Gospodnju pesmu u tuđinskoj zemlji? **5** O, Jerusalime, ako bih tebe zaboravio, što su ih načinili, svi koji se u njih pouzdaju! **19** zaboravljena bila i desnica moja! **6** Jezik mi

136 Hvalite Gospoda jer je dobar, jer je milost njegova doveka. **2** Hvalite Boga nad bogovima, jer je milost njegova doveka. **3** Hvalite Gospodara nad gospodarima, jer je milost njegova doveka; **4** onog što ko niko čudesna velika čini,

jer je milost njegova doveka; **5** onog što umešno načini nebesa, jer je milost njegova doveka; **6** onog što je zemlju razastro na vodama, jer je milost njegova doveka; **7** onog što načini velika svetleća tela, jer je milost njegova doveka: **8** sunce da upravlja danom, jer je milost njegova doveka; **9** mesec i zvezde da upravljaju noću; jer je milost njegova doveka; **10** onog što je pobjio prvence Egipta, jer je milost njegova doveka; **11** i iz njega izveo Izraelja, jer je milost njegova doveka; **12** moćnom rukom i ispruženom mišicom, jer je milost njegova doveka; **13** onog što je razdelio Crveno more napola, jer je milost njegova doveka; **14** i kroz njega proveo Izraelja, jer je milost njegova doveka; **15** i sručio faraona i njegovu vojsku u Crveno more, jer je milost njegova doveka; **16** onog što je svoj narod po pustinji vodio, jer je milost njegova doveka; **17** onog što je pogubio careve velike, jer je milost njegova doveka; **18** i pobjio careve silne, jer je milost njegova doveka: **19** Sihona, amorejskog cara, jer je milost njegova doveka; **20** i Oga, vasanskoga cara, jer je milost njegova doveka; **21** i njihovu je zemlju dao u nasledstvo, jer je milost njegova doveka; **22** u nasledstvo za svog slugu, za Izrailj, jer je milost njegova doveka; **23** onoga što nas se poniženih setio, jer je milost njegova doveka; **24** i od dušmana nas izbavio naših, jer je milost njegova doveka; **25** onog koji daje hranu stvorenju svakom, jer je milost njegova doveka. **26** Hvalite Boga nebeskog, jer je milost njegova doveka!

137 Sedeli smo tamo, pored reka Vavilona i plakali kad bi se setili Siona. **20** Tamošnje smo vrbe povešali harfe svoje, **3** jer su naši tlačitelji od nas zahtevali pesmu; mučitelji naši da se veselimo: „Pevajte nam pesmu o Sionu!“ **4** Kako da pевамо Gospodnju pesmu u tuđinskoj zemlji? **5** O, Jerusalime, ako bih tebe zaboravio, što su ih načinili, svi koji se u njih pouzdaju! **19** zaboravljena bila i desnica moja! **6** Jezik mi

se za nepce slepio ako te se ne setio, ako se postojao nije! **17** I kako su mi dragocene tvoje ne radovao Jerusalimu više nego i najboljem misli, Bože! Kako ih je mnogo kad se zbroje! **18** svome! **7** O, Gospode, seti se Edomaca što su na dan pada Jerusalima govorili: „Razvalujte! probudim, još uvek sam sa tobom. **19** O, Bože, Razvalujte ga do temelja!“ **8** O, čerko vavilonska, istom merom, onako kako si činila nama. **9** Blago onom ko ti nejač zgrabi i o stenu smrska!

138 Davidov. Hvaliću te od svecog srca, pred bogovima pevaču ti slavopoj! **2** Klanjaču se u Domu svetosti tvoje; hvaliću ime tvoje za milost tvoju i istinu tvoju; za obećanje tvoje, za reč tvoju što je iznad svecih imena svoga diže. **3** Na dan kada sam vatio, ti si me uslišio; smelost si mi dao, dušu ojačao. **4** Nek te hvale, o, Gospode, svi carevi zemlje, kada čuju reči tvojih ustal! **5** Opevače puteve Gospodnje, jer je slava Gospodnja velika. **6** Uzvišen je Gospod ali gleda poniženog, a bahatog nadaleko prepoznaje. **7** Makar se i našao usred nevolje, život će mi sačuvati; na bes mogu protivnika ispružićes ruku svoju, spašće mene desna ruka tvoja! **8** Gospod će me osvetiti! O, Gospode, milost tvoja je doveka; dela svojih ruku ne napuštaj!

139 Horovođi. Davidov Psalm. O, Gospode, ti me proničeš i tebi sam poznat! **2** Znaš me i kad sedim i kad stojim, poznaješ mi misli izdaleka. **3** Posmatraš me dok hodam, dok ležim, i svestan si svih mojih puteva. **4** Elem, još mi reči na jeziku nema, a ti, eto, o, Gospode, poznaješ baš svaku! **5** Obuhvataš me i spreda i straga, ruku svoju na mene polažeš. **6** Čudesno mi je to saznanje, uzvišeno, nemoćan sam da ga shvatim! **7** Od tvog Duha gde da odem? Od tvog lica kuda da pobegnem? **8** Dignem li se do nebesa – ti si tamo; spustim li se u Svet mrtvih – i tamo si! (Sheol h7585) **9** Vinem li se zorinim krilima i preselim na kraj mora; **10** i tamo me ruka tvoja vodi, pridržava me desnica tvoja. **11** Sve i da kažem – „Tama će me svakako prekriti, svetlo oko mene ko noć će postati“ – **12** od tebe me ni tama ne skriva i noć poput dana sija, jer i tama ti je kao svetlo! **13** Da, ti si mi nutritin stvorio, satkao me u utrobi majke moje! **14** Hvaliću te što sam takav sazdan, zapunjajuće divan, što su ti dela čudesna; a duša je moja toga dobro svesna. **15** Moje kosti tebi nisu sakrivene bile, dok sam bio stvaran na tajnome mestu; dok sam bio oblikovan u dubini zemlje. **16** Oči su me tvoje ko zametak gledale; u tvojoj su knjizi zapisani dani moji određeni, a da još ni jedan od njih

Da ih brojim, više ih je nego peska; a kada se o mene, krvnići! **20** Oni protiv tebe spletakare, laži o tebi šire tvoji protivnici. **21** O, Gospode, zar da ne mrzim te što tebe mrze? Bogoboraca se gnušam! **22** Mržnjom krajnjom ja ih mrzim! Dušmani su oni moji! **23** Pronikni me, o, Bože! Srce mi upoznaj, okušaj me, zabrinute misli moje saznaj! **24** Vidi da li idem putem zastranjenja i vodi me putem iz davnina.

140 Horovođi. Davidov Psalm. O, Gospode, izbavi me od čoveka zlobnog, od čoveka nasilnika ti mene zaštiti; **2** onog što mu srce zlobu smislja, onih što povazdan započinju svađe. **3** Poput zmije oštре jezik, otrov im je zmijski pod usnama. (Sela) **4** Zaštiti me, o, Gospode, od šaka pokvarenog, od čoveka nasilnika ti mene zaštiti i od onih što bi da me sa nogu pometu. **5** Oholi su mi zamku i omče sakrili, kraj puta mi mrežu raširili i klopke stavili. (Sela) **6** Gospodu gorim: „Bog moj ti si!“ O, Gospode, prigni uho glasu mojih prekljinjanja! **7** O, Gospode Bože, silo mog spasenja, u dan ratni glavu moju pokrij. **8** O, Gospode, ne daj zlobnom po željama; zlu nameru mu ne ostvari, da se [ne] oholi. (Sela) **9** Eno glava onih što me okružuju! Zlo usana njihovih nek se na njih sruči! **10** Neka na njih padne žar ugljeni; u vatru neka ih gurne, u rake, i nek se ne dignu! **11** Neka se klevetnik ne ukorenji na zemlji; nasilnika neka zloba lovi, neka ga nadvlada. **12** A ja znam da će Gospod sud doneti siromahu i pravdu za ubogoga! **13** Nek pravedni hvale tvoje imel! Čestiti će pred tobom živeti!

141 Psalm Davidov. O, Gospode, tebi vapim: brzo meni dodji, glas mi počuj kada te dozivam! **2** Molitva moja nek pred tobom kao tamjan bude, moje ruke podignite ko večernji prinos. **3** O, Gospode, pred usta mi stražu stavi, čuvaj vrata usana mojih! **4** Mome srcu ne daj zlog reči da skrene, da se predam zlobi sa zlobnim ljudima; ne daj da se sladim slastima njihovim. **5** Nek pravednik milošću udara me; nek me kori, nek mi glava ne odbije ulje odabranu; još uvek se molim protiv zlih dela zlotvora. **6** Niz litic bacise ih njihove sudije što su čule reči moje, jer su milozvučne. **7** Ko kad neko ore i po zemlji rije, rasute su kosti naše sve do ždrela Sveta mrtvih.

(Sheol h7585) 8 A ja tebi, o, Gospode Bože, oči svoje moje utočište i moj izbavitelj; moj štit, onaj dižem; ti si moje utočište, dušu moju ne satiri! 9 u kome utočište nalazim i koji mi moj narod Čuvaj me, da me ne zgrabi zamka što su mi je postavili i klopke zločinaca. 10 U mreže svoje nek padnu zlobnici, a ja nek ih prođem!

142 Davidova poučna pesma, kad je bio u pećini. Molitva. Glasom svojim ja Gospodu vapim, glasom svojim ja Gospoda za milost prekljinjem. 2 Žalopoku svoju pred njega izlivam, muku svoju njemu obrazlažem. 3 Kada duh mi na izmaku beše, ti si znao stazu moju; put kojim sam išao, na kome su mi zamku postavili. 4 Udesno pogledaj pa vidi da niko na me ne obraća pažnju; meni više utočišta nema, nema nikog da za mene mari. 5 O, Gospode, tebi vapim! Govorim ti: „Utočište moje ti si i nasledstvo moje u zemlji živih!“ 6 Jecaj moj pažljivo počuj, jer sam jadan preko svake mere; od tlačitelja me osloboди, jer za mene su prejaki. 7 Dušu moju iz tamnice vadi pa da hvalim ime twoje; pa neka me okruže pravedni, jer si meni blagonaklon bio!

143 Psalm Davidov. O, Gospode, čuj molitvu moju i poslušaj preklinanja moja! Usliši me po vernosti, po pravednosti svojoj. 2 Sa slugom svojim nemoj na sud ići, jer pred tobom nema živog, a da je pravedan. 3 Jer dušmanin dušu moju goni, živog me o zemlju lomi; tera me da živim po mračnim mestima, kao one što su odavno pokojni. 4 Klonuo je duh moj u meni, srce mi je ucveljeno u grudima! 5 Prohujalih dana prisećam se, unosim se u sva twoja dela i razmatram delo tvojih ruku. 6 Ruke svoje k tebi širim, duša moja te je žedna kao zemlja suva. (Sela) 7 Požuri se, usliši me! O, Gospode, duh moj kopni! Lice svoje od mene ne skrivaj, da ne budem poput onih što idu u raku. 8 Kad je jutro objavi mi svoju milost, jer u tebe uzdajem se; objavi mi put kojim će poći jer je moja duša tebe željna. 9 O, Gospode, izbavi me od dušmana mojih! K tebi bežim da se skrijem. 10 Pouči me da po twojoj volji činim, jer Bog moj ti si; ti si dobrog duha, povedi me gde je zemlja ravnja. 11 O, Gospode, zbog imena svoga sačuvaj me živog! Pravednošću svojom dušu moju od nevolje spasi. 12 Po milosti svojoj zatri protivnike moje; iskoreni sve dušmane duše moje, jer ja sam tvoj sluga!

144 Davidov. Blagosloven da je Gospod, stena moja, što mi ruke za rat i prste za borbu uvežbava; 2 milosrđe moje i tvrđava moja;

moje utočište i moj izbavitelj; moj štit, onaj pokorava. 3 O, Gospode, šta je čovek da za njega mariš i ljudski potomak da se sa njim baviš? 4 Čovek tek je dahu nalik i dani mu blede kao senka. 5 O, Gospode, nebesa svoja spusti, pa da siđeš i dotakneš brda da se puše! 6 Zasevaj munjom, neka se rasprše! Strele svoje baci, neka se razbeže! 7 Sa visina ruke pruži, izbavi me; izvadi me iz bujica i iz ruku dece tuđinaca; 8 onih što ustima svojim obmanjuju i desnicom svojom zaklinju se lažno. 9 O, Bože, pevaču ti novu pesmu, na liri sa deset struna ja sviraču tebi; 10 tebi koji carevima izbavljenje daješ; koji Davida, slugu svoga, spasavaš od mača opakoga. 11 Oslobodi me, izbavi me iz ruke dece tuđinaca, onih što ustima svojim obmanjuju i desnicom svojom zaklinju se lažno. 12 Tad sinovi naši neka budu kao stablo gorostasno u mladosti svojoj; naše čerke neka budu poput šara stubova palate. 13 Ambari će naši biti puni raznovrsnog roda; hiljade će ojagnjiti ovce naše, i deset hiljada po pašnjacima našim. 14 Volovi će tegliti, neće biti razaranja, neće biti bežanje i vriska se neće čuti po trgovima našim. 15 Blago narodu kome tako bude! Blago narodu kome Bog je Gospod!

145 Davidova pohvalna pesma. O, moj Bože, o, care, veličaču tebe, ime tvoje blagosiljaču u veke vekova! 2 Svakog dana blagosiljaču te, ime će ti proslavljati u veke vekova. 3 Veliki je Gospod, predostojan slave, veličanstva nedokučivoga. 4 Pokolenje pokolenju tvoja dela razglasava, obznanjuje silu twoju. 5 O krasoti slave veličanstva tvoga, o stvarima čudnim tvojim ja će da razmišljam. 6 Govoriće ljudi o snazi tvojih strašnih dela, a i ja će da svedočim o tvom veličanstvu. 7 Kazivaće sećanje o twojoj velikoj dobroti, klicaće radosno o pravednosti twojoj. 8 Milosrdan i milostiv je Gospod, spor na srdžbu i bogat milošću! 9 Svakome je Gospod dobar, milosrdan svim svojim delima. 10 O, Gospode, slaviće te svako delo twoje; twoji verni blagosiljače te! 11 O slavi tvoga carstva govoriće, o snazi twojoj svedočiće; 12 dela će mu silna objaviti ljudima, i slavnu krasotu njegovoga carstva. 13 Carstvo svih vremena jeste carstvo twoje, tvoja vladavina za sve naraštaje. 14 Gospod je oslonac za sve koji padnu, uzdanica za sve ponizene. 15 Tebe očekuju baš svačije oči i ti im daješ hranu kad je tome vreme. 16 Ruku svoju ti otvaraš i sitiš želju svakog živog bića. 17 Na svim putevima

svojim pravedan je Gospod i veran je u svakom poteku vode. **19** Jakovu je reči svoje objavio [i] poduhvatu. **18** Gospod je blizak svima što ga Izrailju uredbe svoje i svoja pravila. **20** A to nije prizivaju, svima što ga u istini zovu. **19** Ispunjava čežnju bogobojsznima, spasava ih kada čuje im poznata. Slavite Gospoda!

kako vase. **20** Gospod brani sve koji ga vole, a zlottore sve će da razori. **21** Gospodu će usta moja usklknuti slavopoje! Nek sve živo blagosilja to sveto mu ime, u veke vekova!

146 Slavite Gospoda! Dušo moja, proslavljam Gospoda! **2** Gospoda ču proslavljati dokle živim, dok me ima Bogu svome pevaču pohvale! **3** Ne uzdajte se u vladare, u čovekov izdanak, jer u njemu izbavljenja nema. **4** Napusti ga duh njegov, u zemlju se vraća i tog dana propadne mu što je naumio. **5** Blago onom kom pomaže Bog Jakovljev; onom što se Gospodu, Bogu nada! **6** On je stvorio nebo, zemlju i more i sve što je u njima; on istine doveka se drži. **7** Potlačenim pravedno uzvraca i gladnjima hranu daje; oči otvara, Gospod podiže ponižene, Gospod voli pravednike. **9** Gospod štiti pridošlice, olakšava Dovku vladače Gospod, tvoj Bog, Sione, kroz naraštaj svaki! Slavite Gospoda!

147 Slavite Gospoda! Baš je dobro Bogu našem zapevati slavopoje; baš je milo prikladno slaviti. **2** Gospod gradi Jerusalim i okuplja izgnane Izrailjce. **3** On leći srca ucveljenih i rane im previja. **4** Zvezde on prebrojava i svaku od njih poimence zove. **5** Velik je naš Gospod i sile goleme, njegova je mudrost bezgranična. **6** Gospod diže ponizne, a zlikovce do zemlje srozava. **7** Zapevajte hvalospev Gospodu! Zapevajte slavopoj na harfi Bogu našem! **8** On je nebo zastro oblacima, za zemlju se kišom postarao, dao travi da raste po gorju. **9** On zverima hranu daje kad zatreba, i gavrancićima kada mu zagrakću. **10** Ne zadivljuje se snagom konja, ne oduševljava se bedrima junaka. **11** Gospodu su mili ti što ga se boje, oni što se nadaju milosti njegovoj! **12** O, Jerusalime, veličaj Gospoda! O, Sione, slavi Boga svoga! **13** Jer on je ojačao krila vrata tvojih, blagoslovio je decu tvoju u tebi. **14** Zemlji tvojoj on mir donosi i siti te pšenicom najboljom. **15** Reč odluke svoje on pošalje zemlji, i reč mu već hita, ne zastaje. **16** On sneg daje kao da je vuna, razbacuje inje ko da je pepeo. **17** Grad svoj bacu kao da su mrve i mraz njegov ko može da tripi? **18** Reč pošalje svoju, pa ih onda topi; vetrom svojim dune i

148 Slavite Gospoda! Slavite Gospoda sa nebesa, slavite ga na visinama! **20**, andeli svi njegovi, slavite ga, slavite ga, sve vojske njegove! **3** Slavite ga, sunce i meseče, slavite ga, sve blistave zvezde! **4** Slavite ga, nebesa najviša, i vi, vode vrh nebesa! **5** Nek Gospodnje ime slave, jer on zapovedi i oni postaše. **6** Za svu večnost njih je postavio, uredbu je dao koja proći neće. **7** Vi sa zemlje slavite Gospoda – nemani morske i dubino svaka; **8** grome i grade, sneže i maglo, oluo što reč njegovu ostvaruješ; **9** gore i sva brda, svako stablo rodno i svi kedrovi; **10** zveri i sva stoko, gmizavci i ptice krilate; **11** zemaljski carevi i svi ljudi, glavarji i vladari zemlje; **12** mladići, a i devojke; stari sa mladima! **13** Nek Gospodnje Gospod oslobođa utamničene. **8** Gospod slepima im slave, jer samo je njegovo ime užvišeno; oči oči, Gospod podiže ponižene, Gospod voli veličanstvo mu je i nad zemljom i nad nebesima! pravednike. **9** Gospod štiti pridošlice, olakšava **14** Svom narodu on će rog uzdići – slavu svakog siročetu i udovici, a put zlikovcima osujeće. **10** koji mu je veran – narodu izrailjskom, narodu Dovke vladače Gospod, tvoj Bog, Sione, kroz njemu bliskom. Slavite Gospoda!

149 Slavite Gospoda! Novu pesmu zapevajte Gospodu [i] njegove hvalospeve u zboru vernika. **2** Nek Izrailj raduje se svome Stvoritelju! Neka kliče svome Caru narod sa Siona! **3** Nek mu ime slave igrajući kolo, nek mu zasviraju na bubenju i liri. **4** Jer Gospodu je njegov narod mio, on ponizne ovenčava spasenjem. **5** Neka narod verni likuje u časti! Neka kliču sa ležaja svojih! **6** U grlima nek im budu hvalospevi Božiji, u rukama im mač s obe strane oštar; **7** da se osvete narodima i donesu kaznu tudincima; **8** da lancima careve im svežu i okuju gvožđem njihove pleme; **9** da na njima izvrše zapisanu presudu, što je na čast svih njegovih vernih. Slavite Gospoda!

150 Slavite Gospoda! Slavite Boga u Svetilištu njegovom, slavite ga pod nebeskim svodom sile njegove! **2** Slavite ga zbog njegovih silnih dela, slavite ga zbog njegove silne veličine! **3** Slavite ga uz jeku truba, slavite ga i lirom i harfom! **4** Slavite ga i bubnjem i kolom, slavite ga strunama i sviralama! **5** Slavite ga cimbališma gromkim, slavite ga cimbališma zvonkim! **6** Nek Gospoda slavi sve što diše! Slavite Gospoda!

Priče Solomonove

1 Mudre priče Solomona, Davidovog sina, cara Izrajlja: **2** da se steknu mudrost i ukor, pouka razumnim rečima; **3** da se primi ukor, razmišlja o pravdi, o pravednosti i čestitosti; **4** da se razboritost lakovernima, znanje i domišljatost mladima. **5** Neka sluša ko je mudar i neka još više shvati, neka učeni dobije mudar savet: **6** da pronikne pouku, zagonetku, reči mudrih i njihove priče. **7** Znanje otpočinje bogobojažnošću, a mudrost i prekor budale preziru. **8** Sine moj, poslušaj pouku oca svoga i majke svoje savet ne odbacuj. **9** Jer, oni će biti prelepi venac na tvojoj glavi i privesci oko tvoga vrata. **10** Sine moj, ako li te grešnici zavode, ti ne pristaj. **11** Kažu li: „Hajde s nama, u zasedu da legnemo, krv nevinog i nedužnog hajde da vrebamo! **12** Hajde da ih poput Sveta mrtvih progutamo, i žive i jedre, kao one što u raku idu. (*Sheol h7585*) **13** Pokupimo sva dobra, sve blago! Nakrcajmo svoje kuće plenom! **14** Sa nama ćeš dobitak da deliš, nek nam svima bude jedna kesa.“ **15** Sine moj, nemoj ići putem s njima, ne daj nozi na njihove staze. **16** Jer im noge ka zlu trče i srljaju da krv liju. **17** Uzalud se širi mreža naočigled ptice. **18** Ali oni čekaju u zasedi krv svoju, vrebaju svoj život. **19** Takve su staze svakog ko grabi nepošten dobitak, života koštaju. **20** Mudrost po ulicama viče, po trgovima diže glas svoj; **21** po raskršćima, u najvećoj vrevi objavljuje, na ulazima gradskih vrata kazivanja svoja daje: **22** „Dokle čete, lakoverni, voleti lakovernost; dokle čete, rugači, u ruganju uživati; dokle čete, tupoglavi, mrzeti znanje? **23** Obratite se po prekoru mome. Evo, izliču vam duha svoga, objaviču vam svoje reči. **24** Jer ja sam vas zvala, a vi ste se oglušili, pružala sam ruku, a niko mario nije; **25** sve moje savete ste zanemarili i prekore moje niste prihvatali. **26** Sada ću se i ja smejati propasti vašoj, rugaću se kad bude došla strahota vaša; **27** kad vaša strahota prođe kao razaranje i propast vaša kao oluja kada huči, kada vas zadesa muka i nevolja. **28** Tada će me zvatati, a ja se neću odazivati, tražiće me željno al' me neće naći. **29** Zato što su mrzeli znanje i nisu izabrali bogobojažnost; **30** moj savet nisu poslušali i odbacili su svaki moj prekor. **31** Zato će jesti plod svog puta, preješće se saveta svojih. **32** Jer lakoverne će upropastiti otpadništvo, a budale satrće lakomislenost. **33** A ko mene sluša živeće spokojno, siguran, bez bojazni od nedaća.“

2 Sine moj, prihvatiš li moje reči i u sebi sačuvaš zapovesti moje; **2** tad pažljivo slušaj mudrost i srcem teži da razumeš. **3** Ako prizoveš pronicljivost i zavapiš razboritosti; **4** potražiš li to kao srebro, tragaš li za tim kao za skrivenim blagom; **5** onda ćeš znati za bogobojažnost i nači ćeš bogopoznanje. **6** Jer Gospod mudrost daje, znanje i razboritost iz njegovih su usta. **7** On pravednima sabira istinsku mudrost, štit je onima što čestito žive, **8** da zaštiti staze pravednosti i sačuva put verujućih svojih. **9** Onda ćeš razumeti pravednost, pravdu i čestitost, baš svaku stazu valjanu. **10** Onda će ti mudrost doći u srce i znanje biće milo duši tvojoj; **11** domišljatost će bdati nad tobom i razboritost čuvaće te. **12** Izbaviće te od puta izopačenog, od onih što izopačeno govore, **13** od onih koji napuštaju pravednu stazu da bi koračali stazama mraka, **14** od onih koji se raduju kada čine зло i kliču izopačenosti zla, **15** kojima su staze pokvarene, a bogaze iskvarene. **16** Izbaviće te od bludnice, od uspaljenice slatkorečive, **17** one što napušta muža mladosti svoje i zaboravlja zavet Boga svoga. **18** Njena kuća tone u smrt, a staze njene među pokojne. **19** Ne vraća se niko ko joj ode, ne domognu se staza života. **20** Zato ti idi putem dobrih ljudi, drži se staza pravednika. **21** Jer će zemlju pravednici naslediti i besprekorni će u njoj prebivati. **22** A zli će se iz zemlje istrebiti, nevernike će počupati iz nje.

3 Sine moj, pouku moju ne zaboravljam i u srcu čuvaj zapovesti moje, **2** jer će ti produžiti dane i godine života, mir će ti pridodati. **3** Milost i istina neka ne odlaze od tebe. Veži ih oko vrata, upiši ih na ploču srca! **4** I tad ćeš naći milost i naklonost i u Božijim i u ljudskim očima. **5** U Gospoda pouzdaj se svim srcem svojim i nemoj se oslanjati na mudrost svoju. **6** Misli na njega na svojim putevima da bi tvoje staze učinio ravnim. **7** U očima svojim nemoj biti mudar, boj se Gospoda i beži od zla. **8** To će ti telu doneti zdravlje, kosti će ti podmladiti. **9** Daj čast Gospodu svojim dobrima i prvinama svega što si stekao. **10** Tada će se obilno napuniti ambari tvoji, prelivaće se širom kace tvoje. **11** Sine moj, ne uzimaj olako Gospodnji odgoj, i ne kloni kada te on kori, **12** jer Gospod kori onog koga voli, baš kao i otac sina u kome mu je milina. **13** Kako je blagosloven čovek koji je našao mudrost, čovek koji je dobio razboritost! **14** Jer je ona dragocenija nego dobit od srebra, korist je njena

od zlata veća. **15** Vrednija je od dragulja i ravna pokvarenjaka i ne sledi put zlikovaca. **15** Kloni joj nisu sva uživanja tvoja. **16** U desnici njenoj ga se i ne idi njime, okreni se od njega i idi je dugi život, a u njenoj levici su bogatstvo i dalje! **16** Jer oni ne spavaju ako zlo ne nanesu, ugled. **17** Putevi su njeni putevi blagi i sve njene staze su mirne. **18** Ona je drvo života onima koji je se drže i blagosloveni su oni koji su čvrsto prionuli uz nju. **19** Mudrošću je Gospod utemeljio osvaja i svetli dok dan ne osvane. **19** Dok je staza zemlju i razboritošću je postavio nebesa. **20** pokvarenih mračna, pa oni i ne znaju o šta se Znanje je njegovo provalilo bezdane i oblaci su sve spotiču. **20** Sine moj, pazi na moje reči i prokapali rosom. **21** Sine moj, ne skreći pogled prikloni uho svoje kazivanjima mojim. **21** Neka sa toga i očuvaj istinsku mudrost i domišljatost; se ne odmiču od očiju tvojih i čuvaj ih usred srca **22** biće to život tvojoj duši i privezak oko tvoga svoga. **22** Jer su one život onima što ih nađu i vrata. **23** Tada će spokojno koračati svojim zdravlje su celom telu njihovome. **23** Od svega putem i nogu se tvoja neće spotaknuti. **24** Kad što se čuva ti najviše čuvaj srce svoje, jer su u počineš, nećeš se bojati, kada legneš slatko ćeš njemu izvori života. **24** Od sebe odbaci nepošten da spavaš. **25** Nećeš se bojati kad strahota bane, govor i obmanu usana daleko baci od sebe. **25** kada zlikovačko razaranje dođe. **26** Jer će Gospod Oči twoje nek gledaju pravo, ispred sebe ti prikuj pored tebe biti i čuvaće tvoj korak od zamke. **27** svoj pogled. **26** Poravnaj stazu koraka svoga i Ne uskraćuj pomoć nevoljnicima kada su ti ruke bezbedni će biti svi tvoji putevi. **27** Ne skreći ni kadre da učine. **28** Nemoj reći svome bližnjem – desno ni levo i korak svoj ukloni od zla.

„Sutra dodi i daću ti“ – kada imaš to kod sebe. **29** Ne smišljaj zlobu bližnjemu svome, jer on sa tobom spokojno živi. **30** Ne svadaj se s bilo kime bez razloga ako ti nije naneo zlo. **31** Ne zavidi nasilniku i ne biraj bilo koju od staza njegovih. **32** Jer je Gospodu oduran pokvarenjak, a blizak je s čestitima. **33** Na kući je zlikovačkoj Gospodnje prokletstvo, a njegovi blagoslovi na kući pravednika. **34** Rugačima Bog se ruga, a poniznima iskazuje milost. **35** Mudri ljudi naslediće ugled, a bezumnima sleduje sramota.

4 Deco, poslušajte očev prekor i budite pažljivi da se naučite iz pouke. **2** Jer ja vam dobar savet dajem, stoga ne zapostavljajte pouku moju. **3** Jer ja sam bio očev sin i mili jedinac majke svoje. **4** On me je učio i govorio mi: „Neka ti srce prione čvrsto uz reči moje, drži se mojih zapovesti i živećeš. **5** Stiči mudrost! Stiči razumevanje! Ne zaboravljaj i ne otuđuj se od onoga što ti kazujem. **6** Ne napuštaj mudrost i ona će te čuvati, voli je i braniće te. **7** Mudrost je najvažnija! Stiči mudrost! Sa svom svojom stečevinom ti stiči razumevanje. **8** Uzdiži je i uzdignuće te, veličaće te jer si je prigrlio. **9** Prelepi venac će ti staviti na glavu, daće ti slavnu krunu.“ **10** Sine moj, poslušaj i prihvati reči moje i mnogo će godina života tvoga biti. **11** Upućujem te putem mudrosti i pravednim te stazama vodim. **12** Noge ti neće klecati dok hodaš i nećeš posrtati dok budeš trčao. **13** Drži se opomene i ne napuštaj je. Brani je, jer ti je ona život. **14** Ne idi stazom

pokvarenjaka i ne sledi put zlikovaca. **15** Kloni san im je ukraden ako koga ne sapletu. **17** Jer A staza je pravednika poput svetla zore koje Znanje je njegovo provalilo bezdane i oblaci su sve spotiču. **20** Sine moj, pazi na moje reči i prokapali rosom. **21** Sine moj, ne skreći pogled prikloni uho svoje kazivanjima mojim. **21** Neka sa toga i očuvaj istinsku mudrost i domišljatost; se ne odmiču od očiju tvojih i čuvaj ih usred srca **22** biće to život tvojoj duši i privezak oko tvoga svoga. **22** Jer su one život onima što ih nađu i vrata. **23** Tada će spokojno koračati svojim zdravlje su celom telu njihovome. **23** Od svega putem i nogu se tvoja neće spotaknuti. **24** Kad što se čuva ti najviše čuvaj srce svoje, jer su u počineš, nećeš se bojati, kada legneš slatko ćeš njemu izvori života. **24** Od sebe odbaci nepošten da spavaš. **25** Nećeš se bojati kad strahota bane, govor i obmanu usana daleko baci od sebe. **25** kada zlikovačko razaranje dođe. **26** Jer će Gospod Oči twoje nek gledaju pravo, ispred sebe ti prikuj pored tebe biti i čuvaće tvoj korak od zamke. **27** svoj pogled. **26** Poravnaj stazu koraka svoga i Ne uskraćuj pomoć nevoljnicima kada su ti ruke bezbedni će biti svi tvoji putevi. **27** Ne skreći ni kadre da učine. **28** Nemoj reći svome bližnjem – desno ni levo i korak svoj ukloni od zla.

5 Sine moj, pazi na moju mudrost i poslušaj dobro razboritost moju, **2** domišljatost da očuvaš i usta da ti očuvaju znanje. **3** Jer sa usana bludnice med curi, zavodljive reči mekše od ulja. **4** Ali na kraju je kao pelen gorka i oštra kao mač dvosekli. **5** Noge joj silaze u smrt, do Sveta mrtvih noge joj dopiru. (*Sheol h7585*) **6** Ona ne mari za put života, staze joj vrludaju, a ona to ne zna. **7** Zato me poslušajte, deco, i ne odstupajte od onoga što vam kazujem. **8** Zaobiđi je nadaleko i ne primiči se ulazu njene kuće, **9** da ne bi drugima dao obraz svoj i okrutnom čoveku godine svoje; **10** da tuđinci ne bi ispili ti snagu i trud ti ostao u kući tuđina; **11** da ne bi kukao na svome svršetku kada ti propadnu i telo i zdravlje. **12** I ti ćeš reći: „Kako sam mrzeo opomenu, dok mi je srce preziralo ukor. **13** Nisam slušao glas svoga učitelja, nisam poslušao vaspitače svoje. **14** Umalo nisam pao u svakojako zlo usred zbora i usred zajednice.“ **15** Pij vodu sa svoga bunara, žubor vodu sa izvora svoga. **16** Zar će se razlivati izvori tvoji po poljima i potoci vode po trgovima? **17** Neka oni budu samo tvoji, a ne tuđinaca što su sa tobom. **18** Da je blagosloven izvor tvoj! Radovao se ti sa ženom mladosti svoje! **19** Ona ti je košuta voljena i srna mila. Naslađuj se uvek grudima njenim, ljubavlju njenom se opijaj stalno. **20** Zašto bi se opijao, sine moj, sa preljubnicom i grlio nedra tuđe žene? **21** Jer su svi čovekovi putevi pred Gospodnjim očima i on ih odmerava. **22** Pokvarenjaka će porobiti krivice njegove, biće sputan vezama

njegovog greha. **23** I umreće, jer nije imao odgoj, izbrisati. **34** Zbog ljubomore je muž gnevani i zastraniće zbog veličine svoje budalaštine.

6 Sine moj, ako jamčiš za bližnjega svoga i ruku si pružio tuđincu; **2** vezan si rečima usta svojih, obavezan svojim obećanjem. **3** Ti onda učini ovo, sine moj, da slobodan budeš, jer si dopao rukama svog bližnjeg: Idi, ponizi se i saleći bližnjeg svog! **4** Ne daj sna očima svojim i svojim kapcima da dremaju. **5** Otmi se kao srna lovcu, kao ptica iz ruku ptičara. **6** O, lenjivče, idi mrvavu, sagledaj njegove puteve i postani mudar! **7** On nema ni vojvodu, ni zapovednika, ni vladara, **8** ali sprema sebi hranu tokom leta, tokom žetve skuplja sebi jelo. **9** O, lenjivče, dokle ćeš da planduješ, kada ćeš od sna da se preneš? **10** Još malo snova, još malo dremeža, još malo dokono da sklopiš ruke; **11** i doći će tvoje siromaštvo kao skitnica i nemaština kao nasilnik. **12** Ništarija i pokvarenjak se skita i nepošteno govori; **13** namiguje svojim očima, podgurkuje nogama, upire prstima; **14** izopačenosti su mu u srcu, svakog časa smišlja zlo i unosi razdor. **15** Zato će nenadano stići njegova propast, u trenu će biti slomljen, a leka mu neće biti. **16** Šest je stvari koje Gospod mrzi i sedam mu se duši ogadilo: **17** oči uznosite, jezik lažljiv, ruke koje liju nevinu krv; **18** srce što smišlja opake naume, noge što srljavu i na zlo su brze; **19** Lažljiv svedok što laže čim zine i ko seje razdor među braćom. **20** Sine moj, drži zapovest oca svoga i ne zaboravljam pouku majke svoje. **21** Vezuj ih istrajno za srce svoje i obmotaj oko svoga vrata. **22** Vodiće te dok budeš hodao, čuvaće te dok budeš spavao i govorice ti kada se probudiš. **23** Jer je zapovest svetiljka i pouka je svetlo, a prekori odgoja staza su života. **24** Čuvace te od opake žene, od laskavog jezika žene preljubnice. **25** Ne poželi u svom srcu njenu lepotu, ne daj da te pogledom opčini; **26** jer zbog bludnice čovek spadne na komad hleba i tuđa žena lovi dragocenu dušu. **27** Može li čovek da u nedra žeravice stavi, a da mu se odeća ne zapali? **28** Može li čovek da hoda po uglju vrelom, a da ne opeče stopala svoja? **29** Tako je i sa onim ko odlazi ženi svoga bližnjeg, neće proći nekažnjeno svaki koji je se dotiče. **30** Ljudi ne sramote lopova kada krade da nasiti svoju dušu, jer je gladan; **31** ali kad uhvaćen bude, nadoknadiće sedmostruko, daće svako dobro iz kuće svoje. **32** Bezuman je ko sa ženom preljubu čini, a to radi onaj ko satire samog sebe. **33** Takav dopada i rana i srama, njegova se bruka neće

izbrisati. **34** Zbog ljubomore je muž gnevani i nema milosti u danu osvete. **35** On ne gleda ni na kakav otkup, ne pristaje ni na velik mito.

7 Sine moj, drži se mojih reči i zapovesti mojih, u sebi ih čuvaj. **2** Moje zapovesti čuvaj i živečeš, pouku moju ko zenicu svoga oka. **3** Veži ih oko prstiju svojih, upiši ih na ploču srca! **4** Mudrosti kaži „Sestro moja!“ i „rođenom“ pronicljivost zovi; **5** da te čuvaju od žene tuđinke, od preljubnice slatkorečive. **6** Elem, na prozoru kuće svoje, kroz rešetke gledao sam, **7** posmatrao sam lakoverne i među mladićima zapazio bezumnoga momka. **8** Prolazio je ulicom, pored njenog ugla i išao prema njenoj kući, **9** potkraj dana, kad je sumrak, usred noći i pomrčine. **10** I gle, presrete ga žena u odeći bludnice i prevezjanog srca; **11** napadna, jogunasta, noge je u kući ne drže; **12** sad je na ulici, sad je na trgu, na svakom ugлу vreba u zasedi. **13** I zgrabi ga, poljubi ga bez stida na licu i reče mu: **14** „Imam kući meso žrtava mira, jer sam danas ispunila zavete svoje. **15** Zato sam izашla da te sretнем, baš tebe da tražim. I našla sam te. **16** Svoj sam krevet ukrasila zastorima, šarenim lanom iz Egipta; **17** smirnom, alojom i cimetom ležaj sam namirisala. **18** Dođi! Do jutra se opijajmo ljubavlju svojom. Hajde da se nauživamo u ljubavi! **19** Jer muž nije u kući svojoj, na daleki put je otišao; **20** sa sobom je poneo kesu s novcem i neće doći kući do dana punog meseca.“ **21** Tako ga je namamilia svojom uverljivom pričom, nagovorila ga svojim zavodljivim usnama. **22** I on je odmah krenuo za njom, kao vo na klanje išao je i kao bezumnik okovan za kaznu; **23** dok mu strela ne probode jetru, kao ptica što u zamku srlja on i ne zna da tu glavu gubi. **24** Zato me poslušajte, sinovi, i pazite na ono što vam govorim! **25** Neka ti srce ne zastrani na puteve njene i ne lutaj po njenim stazama. **26** Jer mnoge smrtno ranjene je oborila i nema broja ljudima koje je pobila. **27** Kuća je njena na putevima za Svet mrtvih, a oni silaze u odaje smrti. (Sheol h7585)

8 Zar to mudrost ne poziva, ne diže li razboritost glas svoj? **2** Eno je na uzvišicama, pokraj puta, na raskršćima se postavila; **3** na kapijama, na ulazima u grad, na ulaznim vratima ona više: **4** „Ljudi, vas dozivam i glas dižem celom čovečanstvu! **5** Razboritosti se naučite, lakoverni ljudi, urazumite srce, nerazumni. **6** Slušajte, jer ja objavljujem dragocene stvari, čestite će biti izreke usana mojih. **7** Baš istinu kazivaču jer

je zloba mrska usnama mojim. **8** Pravedne su poslala je sluškinje svoje i poziva sa najviših sve reči mojih usta i nema u njima izopačenosti gradskih mesta: **4** „Neka ovde svrati ko god je i nepoštenja. **9** Sve su one jasne razboritom i lakoveran!“ A bezumnome govori: **5** „Dodite, ispravne onima što znanje stiču. **10** Prihvativate jedite moju hranu i pijte vino koje sam začinila! pouku moju, a ne srebro, izaberite znanje pre **6** Okanite se lakoverja i živećete, napredujte nego suvo zlato. **11** Jer je mudrost od dragulja razumnim putem.“ **7** Sramotu na sebe navlači bolja i sva joj uživanja ni prineti nisu. **12** Ja, ko podsmevača savetuje, sebi škodi onaj ko kori mudrost, s razboritošću živim, pronalazim znanje zlikovca. **8** Ne prekorevaj podsmevača da te ne bi i domišljatost. **13** Bogobojsnost znači mrzeti zamrzeo, prekorevaj mudrog i voleće te. **9** Reci zlo, jer ja mrzim bahati ponos, put zlobe i mudrom i biće mudriji, pouči pravednoga i učeniji usta pokvarena. **14** U meni je savet, pouzdana će biti. **10** Mudrost otpočinje bogobojsnošću mudrost. U meni je umnost, ja imam snagu. **15** i znanje poznavanjem Svetog. **11** Sa mnom će Carevi vladaju uz moju pomoć i vladari dele se dani tvoji umnožiti i godina tvog života biće pravdu. **16** Glavari, knezovi i sve pravedne sudije mnogo. **12** Ako si mudar, mudar si za svoje vladaju uz moju pomoć. **17** Ja volim sve koji vole [dobro], a ako si podsmevač, to ti je na teret. **13** mene, nalaze me svi koji me pomno traže. **18** Bezumlje je žena goropadna, lakoverna i ničem Čast, imetak, trajno blagostanje i pravednost poučena. **14** Ona sedi na vratima svoje kuće, su sa mnom. **19** Od zlata, od svogog zlata je na gradskim uzvišenjima, **15** dovukije onima rod moj bolji, i dobit moja bolja od probranog što putem prolaze i stazama svojim pravo idu: srebra. **20** Ja hodam putem pravednosti i posred **16** „Neka ovde svrati ko god je lakoveran!“ A staza pravde, **21** da onima koji me vole dam bezumnome govori: **17** „Slatke li su ukradene nasledstvo i njihove riznice napunim. **22** Mene vode, ukusan li je hleb iz potaje!“ **18** Ali on ne je imao Gospod na početku njegovog puta, još zna da su tamо pokojnici, da su njene zvanice u pre dela svojih drevnih. **23** Postavljenia sam dubinama Sveta mrtvih. (Sheol h7585)

10 Mudre priče Solomona: Mudar sin raduje svog oca, a bezuman sin je žalost majci svojoj. **2** Beskorisno je nepošteno bogatstvo, a pravednost izbavlja od smrti. **3** Ne da Gospod da je gladna duša pravednika, a žudnju zlikovca odbacuje. **4** Siromah je ko god radi rukama lenjivim, a bogatstvo stiču ruke marljivih. **5** Mudar je sin koji leti sakuplja, a sramotno radi sin što o žetvi spava. **6** Blagoslovi su nad glavom pravednika, a usta zlikovaca nasilje skrivaju. **7** Blaženo je sećanje na pravednika, a spomen na zlikovca će istruliti. **8** Čovek mudrog srca prihvata zapovesti, a blebetavi bezumnik će satrven biti. **9** Spokojno živi ko čestito živi, a ko nakaradno živi biće razotkriven. **10** Jad zadaje ko okom namiguje, a blebetalo će satrveno biti. **11** Usta su pravednikova vrelo života, a usta zlikovaca nasilje skrivaju. **12** Mržnja zameće svadu, a ljubav sve grehe pokriva. **13** Mudrost ćeš naći na usnama oštoumnog, a batina je za leđa bezumnoga. **14** Mudri ljudi sabiraju znanje, a brbljiva usta blizu su propasti. **15** Bogatstvo je bogatome poput utvrđenja, a siromasima siromaštvo njihovo poput ruševine. **16** Pravedniku je život nagrada, a kazna za grehe naknada zlikovcu. **17** Na stazi života je onaj ko pazi na opomenu, a tumara onaj ko ne mari za

9 Mudrost je kuću svoju sazidala i za nju sedam stubova isklesala. **2** Poklala je svoju stoku, vino svoje začinila, svoju trpezu postavila; **3** pazi na opomenu, a tumara onaj ko ne mari za

ukor. **18** Bezumnik je ko prikriva mržnju lažljivim daje stamena pravednost, a u smrt hrli onaj što usnama, a širi klevetu. **19** Kad je reči mnogo, zlo čini. **20** Gospodu je gadno srce pokvarenih, greh je neizbežan; razborito čini onaj ko zauzda a uživanje su mu ljudi besprekornog puta. **21** usta. **20** Srebro je probrano pravednikov jezik, Nesumnjivo je da zlikovac neće proći nekažnjeno, a srce zlikovca male je vrednosti. **21** Mnoge a potomci pravednika biće izbavljeni. **22** Lepa hrane usta pravednika, a bezumni ginu zbog žena koja se odrekla pameti, zlatna je brnjica bezumlja. **22** Gospodnji blagoslov obogaćuje i na njušci krmače. **23** Želja pravednika je samo tegobu sa sobom ne nosi. **23** Zlobniku je zloba na dobro, a gnevna je nada zlikovaca. **24** Neko ko zabava, a mudrost je za promišljenog. **24** prosipa, a opet ima više, a neko čuva i ne da šta zlikovca stiže ono čega se boji, a pravednom se bi trebalo, pa ipak osiromaši. **25** Darežljiva duša želja ispunjava. **25** Kao kad prohuji vihor vetar, biće nagrađena i napojen onaj koji druge poj. **26** tako ni zlikovca nema, a pravednikovi temelji su ljudi kunu onog ko zadržava žito, a blagoslov večni. **26** Kao sirće zubima i dim očima, takav je daju onom što ga prodaje. **27** Ko predano traži lenština onome ko ga uposli. **27** Bogobojsnost dobro, traži naklonosti, a ko traga za zlom, ono umnožava dane, a godine zlikovaca će se skratiti. **28** Pašće svako ko se uzda u svoje **28** Pravedni se raduju u nadi, a nada će zlobnih bogatstvo, a pupiće pravednici ko zelena grana. da ishlapi. **29** Put Gospodnjeg je tvrđava čestitome, **29** Ko zapusti porodicu naslediće vetar, bezumnik a propast za zlotvore. **30** Pravednika neće doveka biti sluga srcu mudrom. **30** Plod pravednika je poljuljati, a zlotvori neće naseliti zemlju. **31** Drvo života i mudar je onaj koji zadobija duše. Mudrošću rađaju usta pravednika, a jezik će **31** Gle, već je pravednik na zemlji nagrađen, a razvratnika iščupan da bude. **32** Uživanje nije kamoli zločinac i grešnik neće biti! strano pravednim usnama, a ni razvrat ustima zlikovca.

12 Ko voli opomenu voli znanje, a prostak je ko prezire ukor. **2** Dobar čovek dobija

11 Gospodu su gadne terazije lažne, a tegovi Gospodnju naklonost, a on proklinje čoveka tačni njemu su milina. **2** Kada gordost dođe, koji pravi spletke. **3** Pokvarenošću se niko neće dođe i sramota, a mudrost je u krotkim ljudima. učvrstiti, a koren je pravednika nepokolebljiv. **3** Čestitost vodi poštene, a nevernike upropasčuje **4** Čestita je žena kruna mužu svome, a žena dvoliočnost njihova. **4** Nema koristi od bogatstva raskalašna mu je kao trulež u kostima. **5** Pravedni u dan gneva, a pravednost od smrti izbavlja. **5** su naumi pravednika, a saveti pokvarenih su Pravednost besprekornom put ravna, a zlobnik obmana. **6** Reči zlih ljudi krv vrebaju u zasedi, a pada zbog zlobe svoje. **6** Pravednost izbavlja čestiti se ustima svojim oslobođaju. **7** Zlikovci se neporočne, a pokvareni se hvataju u žudnji. **7** ruše i više ih nema, a dom pravednika istrajava. Kada umre pokvarenjak, umire i nada, propada **8** Čovek se ceni prema razboritosti svojoj, a srce mu nadanje u snagu. **8** Od nevolje je izbavljen pokvarenjaka biće prezreno. **9** Bolji je neugledan pravednik, a zlikovac stiže na njegovo mesto. **9** Čovek, a sa slugom, nego onaj što uzdiže sebe, Bezbožnik ustima ruši bližnjeg svoga, a znanje a nema da jede. **10** Pravednik se brine i za spasava pravednika. **10** U napretku pravednika dobro svojih životinja, a zlobnici su okrutni i grad se raduje, a od sreće kliče kada stradaju kad se smiluju. **11** Izobilje hrane onaj koji zlikovci. **11** Blagoslovom čestitih grad se uzdiže, svoju zemlju radi, a supljoglavac teži bezvrednim a ruši se zbog usta pokvarenih. **12** Bezuman stvarima. **12** Zlobnik žudi za zlim plenom, a koren je ko prezire bližnjeg svoga, a razborit čovek pravednika je plodonosan. **13** Zlobniku je zamka čuti. **13** Klevetnik se skita i otkriva tajne, a u grehu usana, a pravednik se kloni nevolje. **14** ko je vernog duha taj čuti o tome. **14** Narod Čovek se nasiti dobra plodom usta svojih i vrati propada gde nema mudrog saveta, i uspeh je mu se sve što rukama radi. **15** Bezumnik smatra u mnogim savetnicima. **15** Zlopati se onaj ko da živi ispravno, ali je mudar onaj ko sluša savet. jamči za tuđinca, a bezbedan je čovek koji mrzi **16** Bezumnikov se gnev odmah prepozna, a ko je da jamči. **16** Blagonaklona žena zavređuje čast, a obazriv pokriva sramotu. **17** Kad verni svedok okrutni ljudi blago osvajaju. **17** Milostiv čovek svedoči, on objavljuje pravdu, a lažljivi svedok čini dobro duši svojoj, a silnik samom sebi škodi. obmanjuje. **18** Ima ljudi koji govore nesmotreno **18** Pokvarenjak zadobija nepoštenu nadnicu, a kao da budu mačem, a jezik mudrih leči. **19** ko seje pravdu dobija poštenu nadnicu. **19** Život Istinoljubiva usta će doveka utvrđena biti, a

lažljivi jezik će nestati dok trepnem. **20** Obmana a voli ga ko ga na vreme kori. **25** Kada jede, je u srcu onih što smišljaju zlo, a radost sleduje pravedniku se duša najede, a stomak zlobnika one što zovu na mir. **21** Pravednika ne snalazi nikakva nevolja, a zlikovci su puni nemira. **22**

Lažljive su usne odurne Gospodu, a milina su mu istinotvorci. **23** Obazriv čovek ne otkriva znanje, a srce budalastih razglasava bezumlje. **24** Ruka marljivih ljudi će vladati, a lenština mora da robuje. **25** Srce što strepi povija čoveka, a dobra reč ga vedri. **26** Pravednik bira sebi prijatelja, a nepravednike zavodi put njihov. **27** Nema pečenja za lenštinu, čoviku je blago marljivost njegova. **28** Život je na putu pravednosti i nema smrti na njenoj stazi.

13 Mudar sin [prihvata] očevo vaspitanje, a podrugljivac ne sluša ukor. **2** Čovek se nasiti dobra od ploda usta svojih, a pokvarenjaci su gladni nasilja. **3** Ko god čuva usta svoja čuva život svoj, a propast sleduje onome ko širi svoje usne. **4** Duša lenštine je gladna, ali nema ništa, a duša se marljivih ljudi nahrani. **5** Pravednik mrzi laž, a zlobnik odurno i sramno postupa. **6** Pravednost čuva put čestitog, a nepravda obara grešnika. **7** Neko sebe predstavlja bogatim, ali nema ništa, a neko sebe predstavlja siromašnim, a prebogat je. **8** Čovek bogatstvom otkupljuje dušu svoju, a siromah i ne čuje pretnju. **9** Svetlo pravednika blešti, a svetlijka zlikovaca gasne. **10** Bahatost jedino razdor izaziva, a mudrost je kod onih koji primaju savet. **11** Naglo stečeno bogatstvo se umanjuje, a uvećava se ono sakupljano radom. **12** Dugotrajno nadanje žalosti srce, a ispunjena želja je kao drvo života. **13** Ko prezire reč sebi samom škodi, a ko strahuje od zapovesti nagrađen će biti. **14** Mudračeva pouka vrelo je života i odvraća od smrtnih zamki. **15** Pronicljivost stiče naklonost, a put nevernih je nepromenjiv. **16** Svaki obazriv čovek radi prema znanju, a bezumni širi bezumlje. **17** Glasnik zla u zlo pada, a svedok istine leći. **18** Siromaštvo i sramota stižu onog ko ne mari za opomenu, a počašćen će biti onaj ko prihvata ukor. **19** Slatka je duši želja ispunjena, a bezumnici je mrsko da se od zla odvrati. **20** Biće mudar ko ide s mudrima, a nastradaće ko se druži s bezumnima. **21** Grešnike propast progoni, a pravednici su dobrom nagrađeni. **22** Dobar čovek ostavlja nasledstvo unucima, a grešnikova se dobra čuvaju za pravednika. **23** Obilje je hrane na neuзораном polju siromaha, ali ga nepravda odnosi. **24** Ko svoj prut štedi mrzi svoga sina,

a voli ga ko ga na vreme kori. **25** Kada jede, bezumna je žena raskuće rukama svojim.

14 **1** Gospoda se boji ko čestito živi, a prezire ga onaj ko pokvareno živi. **3** Bezumnikov govor je batina za leđa njegova, a mudre čuvaju usta njihova. **4** Gde volova nema i jasle su čiste, u snazi je vola obilje plodova. **5** Veran svedok ne govorii laži, a lažljivi svedok odiše lažima. **6** Podrugljivac mudrost traži i ne nalazi je, a poučen čovek znanje pronađi lako. **7** Idi od bezumnika, od njega nećeš čuti pametne reči.

8 Mudrošću obazriv čovek shvata put svoj, a bezumlje bezumnih je obmana. **9** Bezumnici se rugaju grehu, a među čestitim je dobra volja. **10** Srcu je poznata gorčina njegova i tuđinac ne deli njegovo veselje. **11** Kuća će zlobnika biti razoren, a šator pravednika će procvetati. **12** Neki put pred čovekom kao da je prav, ali završava na putevima smrti. **13** Srce boli i u smehu, a i radost na svom kraju ponekad je žalost. **14** Svojih će se puteva nasiti otpadnik, a i dobar čovek [biće sit] od svojih. **15** Lakoverni svačemu veruje, a obazriv pazi na svoj korak. **16** Mudar se čovek boji greha, kloni ga se, a nemudar je raspojasan, u sebe siguran. **17** Budalasto radi čovek koji brzo plane, a i spletkarš je omražen. **18** Lakovernim sleduje bezumlje, a obazrivi se znanjem kite. **19** Pred dobrim će se ljudima zlobnici klanjati i pokvarenjaci pred vratima pravednih. **20** I susedu svome mrzak je siromah, a mnogo je onih što vole bogatoga. **21** Grešan je čovek što prezire bližnjeg svoga, a blagosloven je onaj koji je naklonjen poniznima. **22** Ne zastranjuju li spletkarši? Milost i istina onima što dobro smišljaju. **23** Od svakog [vrednoga] rada dolazi zarada, a od praznih priča samo oskudica. **24** Mudrima je kruna njihovo bogatstvo, nemudrost je nemudrog glupava. **25** Istinoljubiv svedok spasava živote, a lažljivi slaže čim zine. **26** U bogobojaznosti je pouzdanje jakom i utočište deci njegovoj. **27** Vrelo je života bogobojaznost i odvraća od smrtnih zamki. **28** Careva je slava u mnoštvu naroda, a kad življa nema, tad vladar propada. **29** Ko se sporo srdi vrlo je razborit, a ko brzo plane veliča bezumlje. **30** Zdravo srce – zdravo telo; ljubomora – trulež u kostima. **31** Ko tlači ubogog sramoti mu Sazdateљa, a slavi Ko onaj što se ubogom smiluje. **32** Opaki će

srušen biti opakošću svojom, a pravednik i u srce veseli, a dobre vesti podmlađuju kosti. **31** smrti utočište ima. **33** Mudrost počiva u srcu Uho koje sluša pouku života, trajaće u društvu razumnog čoveka, čak je i u nutrini bezumnika mudrih ljudi. **32** Ko ne mari za opomenu, prezire obelodanjena. **34** Pravednost uzdiže narod, a sam sebe, a ko sluša ukor stiče razboritost. **33** greh je sramota narodu. **35** Car poštije slugu Bogobojaznost je pouka mudrosti, a pre časti što čestito radi, a gnevani su na onoga što radi dolazi poniznost.

sramotno.

16 Čovek nešto srcem namerava, ali od Gospoda

je jezika odgovor. **2** U očima svojim čoveku su čisti putevi, ali Gospod proverava namere srca. **3** Svoja dela prepusti Gospodu i učvrstite tvoje naume. **4** Gospod je načinio sve za svoju svrhu, pa čak i zlobnika za dan stradanja. **5** Gospodu je mrsko svako uzносито srce. Nema sumnje da taj neće proći nekažnjeno. **6** Milošcu i istinom otkupljuje se krivica i bogobojaznost odvraća od zla. **7** Kada su Gospodu mili čovekovi putevi, on ga i sa neprijateljima njegovim miri. **8** Bolje je i malo, a po pravdi, nego obilje stečenog, a po nepravdi. **9** Srce čovekovo smera svojim putem, ali Gospod usmerava njegove korake. **10** Car presuđuje nadahnutom objavom i odluke mu nisu nepravedne. **11** Pravedne su Gospodnje mere i terazije, svi tegovi u torbi njegovo su delo. **12** Gadost je kad carevi pokvareno rade, jer se pravednošću učvršćuje presto. **13** Carevi cene pravdoljubiva usta, oni vole onog ko iskreno zbori. **14** Careva je srdžba kao vesnik smrti i mudar je čovek gasi. **15** Život je u vadrini carevog lica, naklonost je njegova kao oblak prolećne kiše. **16** Koliko je bolje težiti mudrosti nego zlatu, težiti umnosti više nego težiti srebru! **17** Put čestitih je odvraćanje od zla, život svoj čuva onaj ko svoj put sačuva. **18** Pred propašću ide ponos i pred padom ide duh nadmeni. **19** S poniznim bolje biti ponizan, nego plen deliti s bahatima. **20** Dobro nalazi ko na reč pripazi i kako je blagosloven onaj ko se u Gospoda pouzda! **21** Promučurnim zovu onog srca mudrog i ljubazne usne su uverljivije. **22** Vrelo je života pronicljivost onima što je imaju, a bezumlje je šiba bezumnima. **23** Srce mudrome daje šta će da kaže i usnama njegovim jača ubedljivu pouku. **24** Medeno saće su reči ljubazne, slast su duši i zdravlje kostima. **25** Neki put pred čovekom kao da je prav, ali završava na putevima smrti. **26** Sebi radi ko god da radi, jer ga gladna usta nagone na to. **27** Ništarija iskopava zlo i usne su mu poput vatre koja prlji. **28** Spletkar o spletke spliče i klevetnik razdvaja bliske prijatelje. **29** Nasilnik mami bližnjeg svoga i groznim ga putem vodi; **30** namiguje očima i gadosti smišlja, stiska

15 Blagi odgovor utišava gnev, a gruba reč pokreće jarost. **2** Jezik mudrih dobro vlada znanjem, a usta bezumnih bljuju bezumljem. **3** Gospodnje su oči na svakome mestu, motreći na zle i na dobre. **4** Zdrav je jezik ko drvo života, a duh slama jezik pogani. **5** Bezumnik prezire opomenu svoga oca, a razborit je ko mari za ukor. **6** Veliko je blago u domu pravednika, a zlobniku je muka da zaradi. **7** Znanje rasipaju usta mudrih ljudi, što ne čini srce bezumnika. **8** Gadna je Gospodu žrtva zlikovaca, molitva čestitih njemu je milina. **9** Gospodu je mrzak put zlobnika, a voli onoga koji pravdu sledi. **10** Nemilo je poučenje za onoga ko se odriče puta, a umreće onaj ko mrzi prekor. **11** Pred Gospodom su i Svet mrtvih i trulež mrtvih, a kamoli srca ljudskih potomaka. (*Sheol h7585*) **12** Podrugljivac ne voli onoga koji ga kori i ne ide kod mudrih ljudi. **13** Veselo srce vedri lice, žalosno srce slama duh. **14** Razborito srce teži znanju, a usta se bezumnika bezumljem hrane. **15** Nemili su svi dani nevoljnika, a čovek se dobrog srca gosti neprestano. **16** Bolje je i malo u bogobojaznosti, nego blago silno i sa njim strepnja. **17** Bolji je tanjur povrća u ljubavi, nego utovljeni vo u mržnji. **18** Gnevani čovek raspaljuje svadu, a smirenji čovek utišava sukob. **19** Put lenštine je obrastao trnjem, a put je čestitih poravnat. **20** Mudar sin raduje oca, a bezuman čovek prezire majku svoju. **21** Bezumnika raduje bezumlje, a razborit čovek ravno ide putem. **22** Naumi se izjalove kad nema saveta, a ostvare s mnoštvom savetnika. **23** Čovek se raduje kad odgovori [tačno]; kako je dobra reč u pravo vremelj. **24** Staza života za razumnog prema gore vodi, i ne da mu prema dole, u Svet mrtvih da skrene. (*Sheol h7585*) **25** Gospod ruši kuću gordih ljudi i jača među udovice. **26** Namere zlikovca gadne su Gospodu, a čiste su [mu] reči ljubaznosti. **27** Kući svojoj bedu navaljuje ko nečasno i lakomo stiče, a živeće onaj čovek kom se mito gadi. **28** Srce pravednika promišlja odgovor, a usta pokvarenih ljudi zlom bljuju. **29** Gospod je daleko od pokvarenjaka, a sluša molitvu pravednika. **30** Bistar pogled i

usta i zlo postiže. **31** Prelepa je kruna kosa seda [kad] se nade na pravednom putu. **32** Bolji je dugotrljiv čovek od junaka, i onaj koji sobom vlada od osvajača grada. **33** U krilo se kocka baca, ali od Gospoda dolazi svaka odluka njena.

17 Bolji je i zalogaj suvog hleba u spokoju, nego kuća puna žrtvenog mesa u svađi. **2** Čestiti sluga će vladati nad nečasnim naslednikom i deliće nasledstvo sa braćom. **3** Topionica je za srebro i peć je za zlato, a Gospod ispituje srca. **4** Zlotvor pazi na usne zlikovačke, a zavodnik sluša jezik razdora. **5** Ko se ruga siromahu sramoti mu Sazdateљa, nekažnijeno neće proći ko likuje zbog propasti. **6** Unuci su starcima ko kruna i dika su roditelji deci. **7** Budali ne stoje usne besedničke, a kamoli knezu usne lažljivice. **8** Mito je za davaoca kao dragi kamen, jer mu čini da uspeva gde se god okrene. **9** Ko prestup pokriva, teži ljubavi, a ko priču prepričava razdvaja bliske prijatelje. **10** Ukor razumnoga proniče duboko, više nego nerazumnog stotinu udaraca. **11** Zlikovcu je samo do meteža stalo, ali će mu biti poslan surovi poslanik. **12** Bolje je čoveku da nabasa na medvedicu kojoj su oteli medvediće, nego na bezumnika u ludosti njegovoј. **13** Ko na dobro zlom uzvraća, nikada mu od zla neće počinuti kuća. **14** Ko prepirku otpočinje, taj bujicu oslobođa. Zato se zavade kloni pre nego što šikne. **15** I onaj što opravdava krivog i onaj što okriviljuje pravog – obojica su mrski Gospodu. **16** Čemu blago u ruci nemudrog, kad namere nema da mudrost zatraži? **17** Prijatelj voli u svako doba, a i brat se za nevolju rađa. **18** Nerazuman čovek ruku pruža i sigurno jamči za bližnjega svoga. **19** Ko voli razdor voli i prestup, posnuće traži ko podiže vrata svoja u visine. **20** Čovek srca pokvarenog ne nalazi dobro, a kome je pogon jezik u nevolju pada. **21** Žalostan je ko rodi bezumnog i nema radosti ocu neukoga. **22** Veselo srce dobro zdravlje daje, a duh potišteni suši kosti. **23** Pokvarenjak prima mito iz nedara da pokvari staze pravednosti. **24** Mudrost je pred licem razumnog čoveka, a oči bezumnog na kraju su zemlje. **25** Budalasti sin tuga je svom ocu, ogorčenje onoj što ga je rodila. **26** Nije dobro globiti pravednika ni šibati čestite zbog pravde. **27** Istinski je mudar čovek štedljiv na rečima, a ko je plemenitog duha razuman je čovek. **28** I bezumnik čak se čini mudrim kada čuti, kad zatvara usne svoje razumnim ga drže.

18 Za željom svojom žudi samoživi čovek, na mudrost se svaku iznervira. **2** Bezumnik ne uživa u razboritosti, nego u razotkrivanju svoga srca. **3** Kada dođe zao čovek dolaze i prezir i bruka sa sramotom. **4** Duboke su vode reči u ustima ljudskim i vrelo mudrosti potok je nabujali. **5** Strašno je držati stranu nepravedniku da bi pravedniku oduzeli pravdu. **6** U svađu srljavu usne bezumnika i batine mu usta prizivaju. **7** Bezumnika ruše sopstvena usta i usne mu život vrebaju. **8** Reči klevetnika su kao poslastice što u stomak klize. **9** Ko je lenj u poslu svome pobratim je velikom rasipniku. **10** Ime je Gospodnje moćna kula u koju se na visinu sklanja pravednik. **11** Bogatstvo je bogatome poput utvrđenja, poput zida visokoga u maštiji njegovoј. **12** Srce se čoveka uznesu pred propast, a pre časti dolazi poniznost. **13** Budalast je i sramotan onaj koji uzvraća reč pre nego je čuo. **14** S bolešću se svojom nosi duh u čoveku. Ali ko se nosi s duhom utučenim? **15** Znanju teži srce promućurnog, a i uho mudrog predano je njemu. **16** Čovek darom sebi put otvara i on ga odvodi pred velike ljude. **17** U pravu je ko je prvi u svojoj parnici, ali onda dođe njegov bližnji pa ga ispituje. **18** Žreb prekida razmirice i neslogu među moćnicima. **19** Uvređeni brat je tvrdi od utvrđenog grada i razmirice su kao rešetka tvrđave. **20** Plodom usta svojih siti čovek stomak svoj, siti ga plodom usana svojih. **21** Jezik vlada i životom i smrću; ko ga voli, ješće njegov plod. **22** Ko nađe ženu, našao je blago, blagodat je dobio od Gospoda. **23** Molečivo siromah besedi, a bogataš oštro odgovara. **24** Čovek s mnogo prijatelja može i da strada, ali ima prijatelja prisnijih od brata.

19 Bolji je i siromah što čestito živi, nego čovek nečistih usana i bezumnik. **2** I čovek bez znanja je opak i onaj što srlja, taj luta. **3** Ludost čoveku podriva put i srce mu se na Gospoda gnevi. **4** Bogatstvo donosi mnogo prijatelja, a siromah je napušten od svog prijatelja. **5** Lažljiv svedok neće proći bez kazne i ko laži širi izbaviti se neće. **6** Mnogi se dodvoravaju velikodušnom i svi su prijatelji sa darežljivim. **7** Siromaha mrze sva braća njegova, njegovi ga prijatelji još više napuštaju! On ih traži, doziva ih, a njih nema. **8** Ko srce ispituje, samog sebe voli; ko se drži razboritosti pronalazi dobro. **9** Lažljiv svedok neće proći bez kazne, nastradaće taj što laži širi. **10** Budalastom raskoš ne pristaje, a kamoli sluzi da vlada glavarima. **11** Čovekova

obazrivost čuva ga od srdžbe, na čast mu je da pređe preko uvrede. **12** Careva je srdžba lavić dragoceni nakit. **16** Uzmi haljinu onome što koji riče, a njegova naklonost je ko rosa po travi. jamči za tuđinca, i zalog mu uzmi kad jamči za **13** Bezuman sin upropoštava oca svoga, a ženine neznanca. **17** Čoveku je sladak nepošteni hleb, su svađe kao stalno prokišnjavanje. **14** Kuća i ali su mu posle usta peska puna. **18** Namere imanje nasledstvo su od otaca, a od Gospoda osmisli savetom i mudrim vođenjem ratuj. **19** je žena obazriva. **15** Lenjost vodi u duboki san, Ogovarač skita i odaje tajne, zato se ne petljaj sa a dokoni će gladovati. **16** Život svoj čuva ko brbljivcem. **20** Ko proklinje i oca i majku, svetiljka zapovest drži, a umreće onaj ko prezire puteve mu dogoreva u najcrnjoj tami. **21** U početku svoje. **17** Gospodu pozajmljuje ko daje siromahu, naglo zgrnuto nasledstvo ostaje neblagosloveno on će da mu uzvratи za to dobročinstvo. **18** Sina na svom kraju. **22** Nemoj reći: „Uzvratiču zlu!“ svoga kažnjavaj dokle ima nade, ali srcem ne Čekaj Gospoda da te izbavi. **23** Gospodu su mrski poželi da ga do smrti dovedeš. **19** Besan čovek nejednaki tegovi i strašne su terazije nejednake. plaća globu i ako ga od nje spaseš, moraćeš to **24** Od Gospoda su čovekovi koraci, pa kako bi neko ponovo da radiš. **20** Slušaj savet i prihvati ukor dokučio svoj vlastiti put? **25** Čoveku je zamka da postaneš mudar u zrelim danima. **21** U srcu kad nepromišljeno kaže da je nešto posvećeno, čoveka mnoge su namere, ali Gospodnji se naum a da posle zavete razmatra. **26** Car će mudar ostvaruje. **22** Odanost je poželjna za čoveka; bolje razvezjati zlikovce, vršidbenim točkom preko i siromašan nego lažljiv. **23** Bogobojsnost znači njih će preći. **27** Svetiljka Gospodnja je čovekov život, pa ispunjen čovek počiva nepoharan zlom. dah, ispituje dubine nutrine. **28** Odanost i istina **24** Lenština umaće ruku u čanak, ali je ustima čuvaju cara, on odanošću ostaje na prestolu svojim ne prinosi. **25** Šibaj podrugljivca pa će svome. **29** Mlađiću je čast u njegovoj snazi a seda lakoverni postati mudar, prekori razumnog i je kosa dostojanstvo starih. **30** Rane i masnice shvatiće pouku. **26** Ko oca zlostavlja i tera majku, čiste od zla, a šiba čisti dubine nutrine.

sin je koji donosi bruku i sramotu. **27** Sine, prestani, i slušaj ukor da ne zastraniš od pouka znanja. **28** Bezvredan se svedok ruga pravdi i usta zlih ljudi proždiru zlobu. **29** Za podsmevače spremljena je kazna i batina za leđa bezumnika.

20 Vino je podsmevač i žestoko piće svadalačica, nemudar je ko se zbog njih tetura. **2** Carevo je nasilje kao rika lavića, ko ga razdražuje sebi samom škodi. **3** Na čast je čoveku da se kloni svađe, a svaki se bezumnik izbezumi. **4** Kad je jesen – lenština ne ore, kad je žetva – on prosi i oskudeva. **5** Duboka je voda zamisao čovekovog srca, al' je crpsti može samo čovek razboriti. **6** Mnogi ljudi objavljuju svima svoju dobrotu, ali ko će naći odanog čoveka? **7** Pravednik živi čestitost svoju i kako su samo blagoslovena deca nakon njega! **8** Car koji sedi na sudskom prestolu pogledom svojim sve zlo rasipa. **9** Može li ko reći: „Srce sam svoje očistio, čist sam od greha svoga?“ **10** Nejednaki tegovi i mera dvojaka – oboje su ogavni Gospodu. **11** I dete se po delima svojim prepoznaće, da li su mu dela ispravna i čista. **12** I uho što čuje i oko što vidi, i jedno i drugo stvorio je Gospod. **13** Ne voli spavanje da ne osiromašiš, probudi se i naješeće se hleba. **14**, „Bezvredno! Bezvredno!“ – govori kupac – a onda se hvali kada ode svojim putem. **15** Postoji

21 Ko potoci vode carevo je srce u ruci Gospodnjoj, on ga vodi kako njemu godi. **2** U sopstvenim očima čoveku je čist svaki put, ali Gospod proverava namere srca. **3** Da se čini po pravu i pravdi Gospodu je milije od žrtve. **4** Uznosite oči i oholo srce svetiljka su pokvarenih, a to je greh. **5** Namere marljivog jedino obilju vode, a svih onih što srljavaju samo siromaštvu. **6** Sticanje bogatstva jezikom lažljivim je poput pare lelujave; u smrt srljavaju takvi. **7** Nasilnike će pomesti nasilje njihovo, jer su odbili da čine po pravdi. **8** Kriv je put krivca, a nedužno je delo nedužnoga. **9** Bolje je sedeti na uglu krova nego sa ženom svadljivom u zajedničkoj kući. **10** Za zlom žudi duša zlotvora, samilost mu bližnji njegov ne vidi u oku. **11** Kazni podrugljivca, pa će lakoverni postati mudar, pouči razumnog i shvatiće pouku. **12** Svepravedni motri na kuću zloga, on obara zle u propast. **13** Ko zatvara uho svoje od plača ubogog i sam će plakati, a uslišen neće biti. **14** Tajni poklon ljutnju utišava i mito u nedrima pogolemu srdžbu. **15** Pravedniku je radost da radi po pravdi, a jeza je za one što nepravdu rade. **16** Čovek što zaluta s puta razumnoga završiće u društvu pokojnih. **17** Siromašan čovek biće ko voli veselje, ko vino i ulje voli bogat biti neće. **18** Zlobnik je otkup za pravednika i nevernik za

ispravnoga. **19** Bolje biti i u zemlji pustoj, nego sa upoznam s istinitošću pouzdanih reči, kako bi ženom svadljivom i goropadnom. **20** Primamljivo uzvratio pouzdanim rečima onima koji te šalju? blago i ulje su u domu mudrog, a bezumni čovek **22** Ne otimaj siromahu jer je siromah, ne satiri sve to proćerda. **21** Ko pravdi i ljubavi teži nalazi ubogoga na sudske vratima. **23** Jer Gospod će i život i pravdu i čast. **22** Mudar se uspinje u braniti njegov slučaj i oteće dušu onima što grad junaka i obara bedem njihovog uzdanja. **23** njima otimaju. **24** Ne druži se s razjarenim, ne Usta svoja i jezik svoj ko čuva, od nevolja sebe idu sa besnim čovekom; **25** jer ćeš naviknuti na brani. **24** Bahati i oholi – ime mu podrugljivac – puteve njegove i sebe češ uplesti u zamku. **26** Ne onaj je što radi u obesti bezmernoj. **25** Lenštinu budi od onih koji ruku daju i od onih koji jamče ubija njegova želja, jer odbija da radi rukama. **26** za dugove. **27** Ako nemaš dovoljno da platiš, zašto On mahnito traži od jutra do sutra, a pravednik da ti neko uzme i postelju ispod tebe? **28** Ne deli i ne cicijaši. **27** Mrske su žrtve zlobnika, a pomiči drevni medaš što su tvoji preci postavili. još više kad ih prinosi u zlobi! **28** Lažljivi svedok **29** Da li si video čoveka veštog u svom poslu? će nastradati, a čovek koji sluša s uspehom će Pred carevima će on stajati, a neće stajati pred da svedoči. **29** Zlobnik na licu pokazuje drskost, bezačajnim.

a čestiti put svoj razaznaje. **30** Ni mudrosti ni znanja, ni saveta nema nasuprot Gospodu. **31** Za dan boja konj je spreman, ali pobeda je od Gospoda.

22 Bolje je izabrati ime nego bogatstvo golemo i blagonaklonost je bolja od srebra i zlata. **2** pameti prodi. **5** Pustiš li na njega oči svoje, gle I bogataš i siromah se sreću, jer sve ih je Gospod njega nema, jer je sebi načinilo krila poput orla, sazdao. **3** Obazriv čovek primeti nevolju, pa se što se vine u nebesa. **6** Ne jedi hranu samoživca, skrije, a lakoverni idu dalje i budu kažnjeni. ne poželi đakonije njegove. **7** Jer kako se on u **4** Obilje, čast i život su nagrada za poniznost sebi preračunava, baš je takav kada ti kaže – „Jedi i bogobojsnost. **5** Zamke su i trnje na stazi i pij!“ – a srce mu nije s tobom. **8** Izbljuvačeš podlaca a od njih je podaleko onaj koji čuva zalogaj koji si pojeo, proćerdačeš sve ljubazne dušu svoju. **6** Vaspitaj dete za put kojim mu reči svoje. **9** Ne govori ušima bezumnog, jer će valjaći pa i kada ostari od njega se odmaknuti prezreti poruku tvojih reči. **10** Ne pomiči drevni neće. **7** Bogati vlada siromasima, a ko zajmi služi medaš, ne zalazi u njive siročadi. **11** Jer je jak zajmodavcu. **8** Ko nepravdu seje nevolju će zeti, njihov Otkupitelj, odbraniće njihov slučaj od slomiće se šiba gneva njegovoga. **9** Blagosloven tebe. **12** Srce svoje predaj opomeni, svoje uši biće darežljivi, jer daje siromahu parče svoga poučnim rečima. **13** Ne uskraćuj kaznu detetu, hleba. **10** Oteraš li podrugljivca, svađa prestaće, jer neće da umre ako ga i udariš šibom. **14** Tuci parničenje i sramota nestaće. **11** Ko voli čisto ga šibom i dušu mu od Svetih mrtvih spasi. (**Sheol** srce i milost mu je na usnama ima cara za **h7585**) **15** O, moj sine, ako ti je srce mudro i moje prijatelja. **12** Oči Gospodnje čuvaju znanje, on se srce raduje; **16** raduje se nutritra moja, kad ti obara reči onih što nepravdu čine. **13** Lenština usne čestito govore. **17** Nek ti srce grešnicima govori: „Lav je na ulici! Zaklaće me nasred trga!“ ne zavidi, u bogobojsnosti ti povazdan budi. **14** Jama duboka usta su bludnice, u nju pašće **18** Nema sumnje, budućnost postoji, tvoja nada onaj na koga je Gospod srdit. **15** Dečije je srce neće propasti. **19** Sine moj, poslušaj i mudar svezano bezumljem koje šiba opomene nadaleko budi, svoje srce ti na put usmeri. **20** Ne druži od njega uklanja. **16** I ko tlači siromaha da za se sa onima što se vinom opijaju, sa onima koji sebe zgrne i ko daje bogatome, sigurno im sledi žderu meso. **21** Jer, osiromašice i pijanica i izelica, nemaština. **17** Prikloni uho, poslušaj reči mudrih mamurluk če ih obući u dronjke. **22** Slušaj oca ljudi i srce prikloni mom znanju. **18** Jer će ti svoga što te je rodio, majku svoju ne prezirni ni biti zadovoljstvo da ih držiš u sebi, da budu kada ostari. **23** Istinu kupuj i ne prodaji mudrost, spremne na usnama tvojim. **19** A da ti u Gospodu prekor i pouku. **24** Jako se raduje otac pravednog pouzdanje bude, ja ti ih danas objavljujem, baš sina, ko je rodio mudrog sina uživa u njemu. **25** tebi. **20** Nisam li ih za tebe zapisao trideset Neka se raduju i otac tvoj i majka tvoja, neka mudrih priča kroz savete i znanje; **21** da te se veseli ona koja te je rodila. **26** Srce mi svoje

daj, sine moj, i neka ti oči počivaju na putevima gleda ko je ko na sudu. **24** Naime, ko kaže zlome – mojim. **27** Jer bludnica je duboka jama, tuđinka „Ti si pravedan!“ – ljudi će ga proklinjati, narodi je uzano ždrelo. **28** Ona je ko lopov što vreba iz ga prezirati. **25** A onima koji ga prekore uživanje potaje i među muškarcima umnožava neverne. Če biti, na njih će doći blagoslov dobra. **26** Usne **29** Ko to kuka? Ko to ječi? Ko se svađa? Ko to voli onaj ko uzvraća pravednim rečima. **27** Posao prigovara? Ko ima rane bezrazložne i kome su svoj na polju završi, pripremi njivu svoju, a onda zakrvavljenе oči? **30** Onima što se izležavaju kraj izgradi kuću svoju. **28** Ne svedoči bez razloga vina, onima što idu da probaju vino izmešano. protiv bližnjeg svoga, zar ćeš da obmanjuješ **31** Ne gledaj vino dok se rumeni, dok se svetluca usnama svojim? **29** Ne reci – „Kako je on uradio u čaši, dok lagano klizi. **32** Kao zmija na kraju meni, tako će i ja da uradim njemu. Uzvratiju mu ujeda, kao otrovnica ubada. **33** Čudne će prizore po delu njegovom!“ **30** Prošao sam pored polja da vide oči twoje i srce govorice ludorije. **34** Bićeš lenštine i pored vinograda bezumnika. **31** I gledam, u kao onaj što leži usred mora, kao onaj što leži trnje je sve zaraslo, koprivama sve obraslo, zid navrh jarbola. **35** [I reći ćeš]: „Udarili su me, a kameni beše srušen. **32** Kada sam to video, srcem bolestan nisam, tukli su me, osetio nisam. Kada sam shvatio, video sam i prihvatio pouku: **33** Još ču se probudit da ponovo potražim piće?“

24 Ne zavidi zlima, ne poželi da si s njima; jer u srcu svome smišljaju nasilje, najavljuju

u sredu svogliči smisljaju hasiju, najavljuju usnama nevolju. 3 Mudrošću se podiže kuća, a razboritošću je osnovana; 4 znanjem su joj sobe napunjene svakim blagom poželjnim i vrednim. 5 Čovek ratnik je jak, ali onaj koji zna jaču snagu svoju; 6 jer ćeš rat dobiti mudrim savetima i pobeda je u mnogim savetnicima. 7 Visoka je mudrost nemudrome, on usta svoja ne otvara na sudskim vratima. 8 Ko je predan da zlo smislja nazvaće ga spletkarošem. 9 Greh su bezumni naumi i podrugljivac je oduran ljudima. 10 Kloneš li u danu nevolje, klonuće i tvoja snaga. 11 Spasavaj one koje u smrt vuku, izvlači one što teturaju na pogubljenje. 12 Jer, kažeš li – „Ali, mi to nismo znali!“ – neće li shvatiti onaj što proniče srca? Neće li znati onaj koji ti život čuva i uzvratići čoveku po delu njegovom? 13 Jedi med, sine moj, jer je zdrav i nepcu je tvome sladak med iz sača. 14 Takvo je poznanje mudrosti duši tvojoj ako je pronađeš; tada budućnost postoji i tvoja nada neće propasti. 15 Ne vrebaj ko zlikovac u potaji na dom pravednika i konačiše njegovo ne ruši. 16 Jer padne li pravednik i sedam puta, ustaće, a zlikovac će posrnuti u nevolji. 17 Ne raduj se dok se ruši dušmanin tvoj, kad posrne neka ti se srce ne veseli; 18 da Gospod to ne vidi i to bude zlo pred njime, pa sa dušmanina povuče svoj gnev. 19 Ne žesti se zbog zlotvora, ne zavidi zlikovcima; 20 jer budućnost ne pripada zlotvoru, dogoreva svetiljka zlikovcu. 21 Boj se Gospoda, sine moj, baš kao i cara; ne druži se s buntovnima; 22 jer iznenadna dolazi njihova propast i ko će da sazna svršetak ove dvojice? 23 I ovo se tiče mudrih ljudi: Strahota je kad se

25 I ovo su Solomonove mudre priče koje su prepisali ljudi Jezekije, Judinog cara: **2** Božija je slava da sakriva stvari, a caru je slava da stvar istražuje. **3** Nebo je visoko, zemlja je duboka, a i srca carska niko ne istraži. **4** Ukloni sa srebra zguru i eto ga čanak za kovača: **5** ukloni zloga od cara i u pravdi presto njegov utvrđen će biti. **6** Pred carem se ne veličaj i ne stoj na mestu velikaša; **7** jer je bolje da ti kaže – „Gore dođi!“ – nego da te ponizi pred plemićem. A to što su ti oči videle **8** ne dovodi žurno na suđenje, jer šta ćeš kada te na kraju posrami bližnji tvoj? **9** Reši spor sa bližnjem svojim i tajnu drugoga ne otkrivaj; **10** da te ne bi osramotio onaj koji sluša i zao glas ostao na tebi. **11** Blagovremeno kazana reč je poput zlatnih jabuka u srebrnim činijama. **12** Minduša zlatna i ukras od čistog zlata je ukor mudrog onome koji sluša. **13** Kao studen snega na dan žetve je verni glasnik onom ko ga šalje – osvežava dušu svoga gospodara. **14** Poput oblaka i vetra bez kiše čovek je što se hvali darom nedarovanim. **15** Strpljivošću se nagovara vladar, a i jezik blagi može kost da slomi. **16** Kad nađeš med, jedi dok se ne najedeš, jer ćeš ga povratiti ako se prejedeš. **17** Neka ti je nogu retko u kući bližnjeg tvoga, da te se ne zasiti i ne zamrzi te. **18** Poput buzdovana, mača i strele oštре je čovek koji svedoči protiv bližnjeg svoga, a lažov je. **19** Zub pokvaren i klecava noga je poverenje u izdajnika u danu nevolje. **20** Kao čovek što haljinu skida po zimskome danu i kao sirće na šalitri, takav je onaj koji pesme peva srcu žalosnome. **21** Ako je tvoj neprijatelj gladan,

nahrani ga, i ako je žedan, napoj ga vodom. **22** Jer zboru pokvarenost njegova. **27** Ko jamu kopa, ako tako činiš, zgrnućeš žar ugljeni na njegovu sam u nju pada i ko kamen valja, na njega se glavu, a Gospod će da ti plati. **23** Severac kišu svalja. **28** Lažljiv jezik mrzi one koje drobi i usta donosi, a jezik ogovarački srdita lica. **24** Bolje je laskava ruševine prave.

sedeti na ugлу krova nego sa ženom svadljivom u zajedničkoj kući. **25** Što je studena voda duši iznurenog, to je dobra vest iz daleke zemlje. **26** Zamućen izvor i bunar zarušeni je pravednik što tetura pred nepravednikom. **27** Nije dobro preždrati se meda i ljudima na čast nije da čast svoju traže. **28** Grad provaljen i bez zida je čovek koji ne zna sebe samog da obuzda.

26 Kao sneg leti i kiša o žetvi, tako čast ne stoji bezumnom. **2** Kao kad prhne vrabac i lasta kad odleti, tako i kletva ne stiže bez povoda. **3** Bič je za konja, uzde za magarca, a batina za leđa bezumnog. **4** Ne uzvraćaj bezumnome po bezumlju njegovome, da i sam ne bi bio savetuje. **5** Uzvrati bezumnome po bezumlju njemu nalik. **6** svoje nevolje; bolji je sused koji je blizu, nego Noge svoje sam saseca, nasiljem se podnapija brat koji je daleko. **7** Kako srce mi razveseli, pa da mogu podrugljivcu rečju noge vise oduzetom, takva je mudra priča u da uzvratim. **8** Kamen u pračku veže ko pa se skrije, a lakoverni idu dalje i budu kažnjeni. bezumnom počast daje. **9** Trnova grana u ruci bljuvitinu kao što se i bezumnik vraća bezumlju svome. **10** Poput strelca što ranjava koga stigne, takav je čovek što unajmljuje bezumnika i onaj što unajmljuje prolaznika. **11** Vraća se pas na svoju bljuvitinu kao što se i bezumnik vraća bezumlju svome. **12** Vidiš li čoveka koji misli za sebe da je mudar? Više je nade za bezumnika nego za njega! **13** Lenština govori: „Lav je na ulici! Lav je našred trga!“ **14** Na šarkama okreću se vrata, a Kao mahnitavi što baklje, strele i smrt seje, „Nisam li se našalio?!“ **15** Lenština umače hvata ko se u prolazu ljuti zbog tude rasprave. **16** Samom sebi lenština je mudriji od sedmorice što razborito odgovaraju. **17** Psa za uši takav je čovek što vara bližnjeg svoga, pa još kaže: „Nisam li se našalio?!“ **18** Kada nema drva i vatra se gasi, kada nema klevetnika i svada se stiša. **19** Ugalj je za žeravicu i drvo za vatru, a čovek sakuplja prevaru. **20** Ne veruj čoveku umilnog glasa kome je u srcu sedmostruka gadost. **21** On se skriva, mržnju prikriva, ali će se razotkriti u zboru pokvarenost njegova. **22** Ko jamu kopa, sam u nju pada i ko kamen valja, na njega se svalja. **23** Lažljiv jezik mrzi one koje drobi i usta laskava ruševine prave.

27 Ne hvali se sutrašnjim danom, jer ne znaš šta donosi taj dan. **2** Drugi nek te hvali, a ne ti sebe samog; neznanac, a ne usne tvoje. **3** Težak je kamen i pesak je težak, ali od oboje je teži bezobrazluk bezobčnoga. **4** Okrutan je bes, srdžba je goropadna i sa ljubomorom ko da se suoči? **5** Javni ukor je bolji od tajne ljubavi. **6** Pouzdanije su modrice od onoga koji te voli od mnogih poljubaca onoga koji te mrzi. **7** Sita duša saće meda gazi, a gladnoj je duši slatko i sve gorko. **8** Poput ptice proterane iz gnezda, takav je i čovek proteran iz svog zavičaja. **9** Ulje i miris za leđa bezumnog. **10** Ne napuštaj prijatelja i prijatelja njemu nalik. **11** Mudar budi, sine moj, i ko poruku šalje rukama bezumnog. **12** Obazriv čovek primeti nevolju, ustima bezumnoga. **13** Uzmi haljinu onome što jamči za tuđinca, i pijanca je mudra priča u ustima bezumnoga. **14** Ko od **10** Poput strelca što ranjava koga stigne, takav ranog jutra svoga bližnjeg blagosilja na sav glas, je čovek što unajmljuje bezumnika i onaj što unajmljuje prolaznika. **15** Žena svadljiva unajmljuje prolaznika. **16** Ko nju obuzdava, vetr obuzdava i kao da drži ulje u desnici. **17** Gvožđe se o gvožđe oštiri, a je mudar? Više je nade za bezumnika nego za njega! **18** Od smokvinog ploda je poput stalnog prokišnjavanja po kišnom danu. **19** Kao što se lice lenština na krevetu svome. **20** Kao što su i Svet mrtvih i trulež mrtvih nezasiti, tako su nezasite i oči čoveka. (Sheol h7585) **21** Topionica je za srebro i peć je za zlato, a čovek se iskušava pohvalama koje prima. **22** Istuča li tučkom nerazumnog sa prekrupom u avanu, takav je čovek što vara bližnjeg svoga, pa još kaže: njegova se ludost neće skinuti sa njega. **23** Svoje stado dobro pazi, pobrini se dobro za krda svoja; se jarcima plačaš za polja. **24** Tad imaš obilje kozjeg grnčarija – to su usne uglađene i zlo srce. **25** Kosi se trava da nova nikne, sva pokolenja. **26** On sakupi se seno po brdim; **27** jagnjad te oblače, a kao poslastice što u stomak klize. **28** Nepravednik beži, a niko ga ne goni, a pravednik je kao lavić hrabar. **2** Zemlja zbog prestupa ima mnoge glavare, ali traje dugo

čovekom poučenim i razumnim. 3 Siromah koji 3 Oca svog raduje čovek koji voli mudrost, a s ubogoga tlači je kao pljusak koji nosi, a roda ne bludnicom ko se druži, imetak svoj ruži. 4 Car donosi. 4 Zlog hvale oni koji Zakon zaboravljuju, po pravdi zemlju gradi, a gramzivi tlačitelj je a na njih su kivni oni koji Zakon čuvaju. 5 razgrađuje. 5 Čovek što laska bližnjem svome Zlotorvi ne shvataju pravdu, a sve razume onaj mrežu širi nogama njegovim. 6 U grehu je što Gospoda traži. 6 Bolji je i siromah koji časno zamka zlikovačka, a pravednik kliče i veseli se. 7 živi od bogataša što nečasno živi. 7 Razuman Pravednik razume slučaj siromaha, a nepravednik je sin koji Zakon drži, a svog oca sramoti onaj za tu stvar ne mari. 8 Podsmevači grad razjare, što se druži s izelicama. 8 Ko imetak sebi zgrće a mudri stišavaju gnev. 9 Kad se mudar čovek od kamate i zelenja, sakuplja onome koji je sudi s čovekom nemudrim, ljutio se il' smejava, milostiv ubogima. 9 Uho svoje ko odvrati i ne počinka mu nema. 10 Krvnici mrze čoveka bez sluša Zakon, njegova je molitva odvratna. 10 mane, a pravedni mu dušu štite. 11 Svu čud U svoju će jamu pasti ko zavodi pravedne na svoju istresu bezumnik, a mudar se povlači i put zla, a dobro će besprekorno da naslede. 11 stišava. 12 Vladar koji sluša laži imaće za sluge Bogati je sebi samom mudar, ali ga razumni sve same zlikovce. 13 I siromahu i tlačitelju siromah istražuje pomno. 12 Velika je slava u jedno je zajedničko: obojici Gospod prosvetljuje radosti pravednika, a kada se zli osile, čovek se oči. 14 Doveka će stajati presto cara što ubogom sakriva. 13 Ko sakriva sagrešenja svoja, nema sudi po istini. 15 Šiba prekora donosi mudrost, mu napretka; pomilovan biva ko se zbog njih a dete raspušteno sramoti svoju majku. 16 Kad kaje i odriče ih se. 14 Blažen li je čovek što je se zlobnici umnožavaju, umnožavaju se i gresi, stalno na oprezu, a u zlo će pasti onaj što je ali će pravednici gledati njihovu propast. 17 srce svoje skamenio. 15 Lav što riče, medved Opomeni svoga sina i doneće ti spokoj, i doneće raspomamljen, takav je i zlobni vladar ubogom radost duši twoj. 18 Gde viđenja nema, narod narodu. 16 Golemi je iznuđivač nerazborit vladar, se razuzda; a kako je blagosloven čovek što se a ko se gnuša iznuđenog dobitka produžava svoje pouke drži! 19 Rečima se ne popravlja sluga, jer dane. 17 Krvoprolićem opterećen čovek hrli jami ako ih i razume, on se ne odaziva. 20 Vidiš li i neka mu niko ne pomogne. 18 Izbaavljen će biti čoveka brzopletog u govoru? Više je nade za onaj što besprekorno živi, a u trenu pašće onaj bezumnog nego za njega. 21 Ko svom sluzi od što nečasno živi. 19 Izobilje hrane ima onaj koji malena povlađuje za nevolju kraj mu sprema. svoju zemlju radi, a izobilje siromaštva onaj koji 22 Razjaren svadu započinje, goropadni obiluje teži bezvrednim stvarima. 20 Veran će čovek gresima. 23 Bahatost unižava čoveka, a ponizni obilno biti blagosloven, a nekažnjeno neće proći zavređuje čast. 24 Ko se druži sa lopovom mrzi ko srlja da se obogati. 21 Strahota je kad se dušu svoju, jer on čuje kletvu, ali je prečuti. gleda ko je ko, jer će čovek da sagreši i za parče 25 Strah čoveku zamku postavlja, a zbrinut je hleba. 22 Škrtica srlja da se obogati, a i ne zna onaj što se u Gospoda uzda. 26 Mnogi traže da mu stiže oskudica. 23 Veću blagonaklonost vladarevu naklonost, ali od Gospoda je pravda za naposletku nalazi onaj koji kori čoveka nego onaj čoveka. 27 Nepravednik je mrzak pravednicima, koji laska jezikom. 24 Ko potkrada majku svoju i a zlobnicima je mrzak čovek čestitog života. oca svojega, pa još kaže da tu greha nema, taj se druži sa dželatom. 25 Bahat čovek otpočinje svađu, a napreduje ko se uzda u Gospoda. 26 Bezuman je čovek što veruje srcu svome, a ko mudro živi izbaavljen će biti. 27 Nema oskudice ko siromahu pruža, a ko sa njega skreće pogled prepun je prokletstva. 28 Kada se osile zlikovci, svako se sklanja, a kada stradaju, množe se pravednici.

29 Kada tvrdoglavci još više otvrdoglavci uprkos karanju, slomiće se nenadano i neće mu biti leka. 2 Kad se množe pravednici, narod se raduje, a kad zlikovac zavlada, narod uzdiše.

30 Poruke Agura, Jekajevog sina, proročstvo ovog čoveka kazano Itilu, Itilu i Ukalu. 2 „Elem, ja sam prostiji od bilo koga i nemam pameti ljudske; 3 nisam se poučio mudrosti i znanje Svetog nemam. 4 Ko se to uspeo na nebesa pa sišao? Ko je sabrao vetr u šake svoje? Ko je to uvio vode u plaš? Ko je postavio sve zemljine krajeve? Kako mu je ime i kako mu se sin zove, znaš li? 5 Svaka je Božija reč oprobana. On je štit onima koji u njemu utočište nalaze. 6 Ne dodaji rečima njegovim da te ne bi prekorio, da se ne bi pokazalo da si lažov. 7 Dve stvari od tebe tražim, ne uskrati mi ih dok sam živ: 8

beskorisnu, lažljivu reč od mene udalji; ne daj i vino za unesrećenu dušu. 7 Neka takav pije, mi siromaštva i bogatstva, daj mi hleba da jedem neka zaboravi svoju bedu i svog jada neka se tek da se najedem; 9 da se ne bih zasitio, pa ne seća. 8 Govori umesto bezglasnog i zastupaj se odrekao i rekao 'Ko je Gospod?' Ili da ne bih sve ljude koji umiru. 9 Govori i sudi pravedno, osiromašio, pa kralj i ružio ime Boga svoga. 10 odbrani pravo siromaha i ubogog.“ 10 Ko da Ne kleveći slugu gospodaru njegovom da te ne bi nađe čestitu ženu? Takva vredi mnogo više od proklinja, pa bi kriv bio. 11 Neki soj proklinje dragulja. 11 U nju se pouzdaje srce njenog muža oca svoga i majku svoju ne blagosilja. 12 Neki i neće ostati bez dobitka. 12 Dobro, a ne zlo ona je soj sebi samom čist pa od izmeta svog ostaje mu čini kroz sve dane života svoga. 13 Prihvata neopran. 13 O, kako neki soj uzdiže oči i kako se vune i lana pa uživa u radu ruku svojih. 14 Ona mu je pogled nadmen! 14 Nekom su soju zubi ko je poput trgovackih galija, jer izdaleka donosi mačevi a vilice ko noževi, da sa zemlje prožderu sebi hleba. 15 Diže se dok je još mrklo, hranu uboge i nesrećnike ljudskog roda. 15 Pijavica deli ukućanima i poslove sluškinjama svojim. 16 ima dve čerke - Daj i Daj. Tri su stvari nezasite i Razgleda njivu pa je kupi, od zarade svojih ruku četiri nikada ne kažu 'Dosta!': 16 Svet mrtvih, sadi vinograd. 17 Odvažno se prihvata posla i jalova utroba, zemlja vode nikad sita i vatra mišice svoje jača. 18 Uviđa da dobro zarađuje što ne kaže 'Dosta!' (**Sheol h7585**) 17 Oko što se i svetiljka joj se po noći ne gasi. 19 Rukama se ocu ruga i prezire poslušnost majci, isključaće preslice dohvata, dlanovima prihvata vreteno. potočni gavrani i pojče orlići. 18 Tri su mi 20 Siromahu otvara šaku, ruke pruža ubogome. stvari začuđujuće i četiri su mi nepoznate: 19 21 Ne strahuje za ukućane kada je sneg, jer svi orlov let po nebesima, puzaće zmije po steni, u domu nose dvostruku odeću. 22 Pokrivače plovidba lađe posred mora i put muškarca sa sebi šije i odeću od tankoga platna i skerleta. devojkom. 20 A put žene preljubnice je ovakav: 23 Poznaje se njen muž na vratima kada sedi sa ona jede, obriše usta pa kaže: 'Nikakvo zlo nisam starešinama zemlje. 24 Ona šije lanene košulje uradila!' 21 Pod tri stvari zemlja se potresa i četiri i prodaje ih, pojasevima snabdeva trgovce. 25 ne može da nosi: 22 slugu kada se zacari, budalu Oblači se u čast i u diku i smeje se danu što kad je sita hleba, 23 nevoljenu, u udatu ženu, i dolazi. 26 Mudro otvara usta svoja, a na jeziku su sluškinju kad zameni gazdaricu svoju. 24 Četiri joj pouke istine. 27 Nadgleda kako joj ukućani su stvora malena na zemlji, a opet su preko mere žive i ne jede hleb u dokolici. 28 Sinovi njeni učinjena mudrim: 25 mrvavi, nejak narod, ali leti se dižu i blagosiljavaju je, a njen je muž hvali: 29 sebi pripremaju hranu; 26 damani, nejak narod, „Čestite su mnoge žene ali ti ih sve nadmašuješ!“ ali dom svoj na stenama prave; 27 skakavci, iako 30 Dopadljivost je zavodljiva i lepota je prolazna, bez cara, al' svi lete u poretku; 28 gušter, iako ga ali će hvaljena biti žena koja se Gospoda boji. 31 s obe ruke hvataš, eno ga u odajama carskim. 29 Podajte joj nešto od ploda njenih ruku i neka je Tri su stvora koraka ponosnog i četiri što otmeno na vratima [grada] hvale dela njeni! gaze: 30 lav, od svih zveri jači, ni pred čim ne uzmiče; 31 petao kada se šepuri, jarac i car sa vojskom pored sebe. 32 Ako si budalast bio sebe uzdižući, ako li si spletario, ruku na usta stavi. 33 Jer kada se mleko bućka, nastaje maslo; i kada se nos istrlja, krv procuri; a kada bes uskipi, to donosi svađu.“

31 Poruke cara Lemuila, proročtva kojim ga je poučila njegova majka: 2 „Čuj, sine moj! Čuj, sine utrobe moje! Čuj, sine zaveta mojih! 3 Ne daj svoju snagu ženama, ni puteve svoje onima što ruše careve. 4 Nije za careve, Lemuilo, nije za careve da piju vino i za vladare sklonost žestokom piću. 5 Da ne bi uz piće zaboravili šta su odredbe, pa onda uskratili pravo svim ojađenima. 6 Žestoko piće ostavi za umirućeg

Knjiga propovednikova

1 Reči propovednika, Davidovog sina i cara u Jerusalimu: **2** Prolaznost nad prolaznošću – vajka se propovednik – prolaznost nad prolaznošću! Sve je prolazno! **3** U čemu je korist ljudima od sveg njihovog truda kojim se upinju pod kapom nebeskom? **4** Pokolenje dolazi, pokolenje odlazi, a zemlja traje doveka. **5** Sunce izlazi, sunce zalazi, žuri na svoje mesto odakle izlazi. **6** Vetar ide na jug i kruži na sever, kovitla li kovitla, da se ponovo kružeći vrati. **7** Sve reke u more teku, a more nije puno; i tamo odakle teku reke, vraćaju se da opet teku. **8** Sve je to zamorno i niko to ne može da iskaže. Oko se nije nagledalo i uho se nije zasitilo slušanja. **9** Jer šta se već zbilo, opet će da se zbude; i šta se radilo, opet će da se radi. Baš ništa novo nema pod kapom nebeskom. **10** Zar ima nečeg da neko kaže: „Vidi, ovo je novo.“ Već od davnina, pre nas toga je bilo. **11** Nema sećanja na ono prošlo, kao što nema sećanja kod onih koji tek dolaze na ono što još nije došlo. **12** Ja, propovednik, bio sam car izrajljski u Jerusalimu. **13** Elem, srcem sam se predao proučavanju i mudrom istraživanju svega što se zbiva pod nebesima. A to je tegoban zadatak koji je Bog dao ljudima da se njime bave. **14** Posmatrao sam sva dela koja se čine pod kapom nebeskom – i gle – sve je prolazno i jurenje vetra! **15** Ono što je krivo ne može da se ispravi i ono čega nema ne može da se izbroji. **16** Kazao sam svome srcu: „Gle! Postao sam daleko mudriji od svih koji su pre mene vladali Jerusalimom, i srce mi se nagledalo tolike mudrosti i znanja.“ **17** Srcem sam se predao upoznavanju mudrosti, a upoznao sam i bezumlje i glupost. Shvatio sam – i to je jurenje vetra. **18** Jer, gde je mnogo mudrosti, mnogo je i strepnje, i muku gomila ko gomila znanje.

2 Kazao sam u svom srcu: „Hajde da oprobam uživanje, da dobro uživam.“ Ali, gle, i to je prolazno! **2** Za smeh sam kazao: „Budalaš je“; i za uživanje: „Koja mu je svrha?“ **3** Duboko sam razmišljao o zadovoljstvu tela u vinu – dok mi je srce mudrošću vođeno bilo – o prihvatanju bezumlja, dok ne otkrijem kakva je korist ljudima od onoga što rade pod nebesima za malo dana. **4** Velike sam stvari sebi napravio:

izgradio sam kuće, vinograde zasadio. **5** Uredio sam vrtove i parkove, u njima posadio razno voće. **6** Napravio sam jezera sa vodom za natapanje mlade šume. **7** Doveo sam sluge i sluškinje, pored onih koji su mi pripadali po rođenju u kući. Imao sam stoke, mnoga krda i stada, više od svih koji su pre mene vladali u Jerusalimu. **8** Nakupio sam i srebro, zlato, blago od careva i okolnih oblasti. Obezbedio sam pevače, pevačice, uživanja ludska i mnoge žene. **9** Postao sam moćan, užvisio sam se više od svih svojih prethodnika u Jerusalimu, a i dalje sam bio mudar: **10** Svojim očima nisam uskratio nijednu želu i srcu nisam uskratio nijedno uživanje. Jer, srce se moje radovalo u svim mojim poduhvatima i to mi je bila nagrada za sav trud moj. **11** A onda sam razmišljao o svim svojim delima koje sam preduzeo svojeručno, o trudu koji sam uložio. I gle, sve je prolazno i jurenje vetra, bez koristi pod kapom nebeskom! **12** Zatim sam se posvetio razmišljanju o mudrosti, bezumlju i gluposti. Šta više da uradi carev naslednik nakon onog što je već urađeno? **13** Shvatio sam da je mudrost bolja od gluposti kao što je svetlost bolja od tame. **14** Mudrome su oči na glavi, a bezumnik u tami hoda. Ali sam naučio i ovo: obojicu zadesi ista sudbina. **15** I kazao sam u svom srcu: „Sudbina bezumnika će i mene zadesiti, pa čemu onda tolika moja mudrost?“ Još sam se vajkao u svom srcu: „I to je prolazno!“ **16** Jer sećanje na mudroga ne traje duže od sećanja na bezumnoga, jer će se sve zaboraviti u danim kojima stižu. I – avaj – mudri će umreti baš kao i bezumnik! **17** I tako mi je život omrznuo i ono što se pod kapom nebeskom radi postalo mi je mučno. Jer, sve je prolazno i jurenje vetra. **18** Da, omrznuo sam sav svoj mukotrpan rad i trud pod kapom nebeskom, jer ga ostavljam svome nasledniku. **19** I ko zna hoće li on mudar ili lud da bude? Tek, naslediće sav moj trud koji sam uložio i u kom sam mudar bio pod kapom nebeskom. Ali i to je prolazno. **20** Počeo sam da očajavam u srcu nad svim uloženim trudom pod kapom nebeskom. **21** Jer, neko se trudio mudro, sa znanjem i veštinom, i prepusta to onome ko nema udela u tome. Baš je i to prolazno i zlo je veliko. **22** Šta vrede čoveku sav njegov trud i napor njegovog srca kojima mukotrpo radi pod kapom nebeskom? **23** Jer, muči se sve svoje dane i strepi zbog svojih obaveza, pa mu ni noću srce ne miruje. I to je prolazno. **24** Ništa bolje nema za čoveka nego da jede i piye, da mu duša života svoga. **25** Naime, shvatio sam

da je i to iz ruke Božije. **25** A ko je to jeo i ko se nauživao mimo njega? **26** Jer [Gospod] svakome bogougodniku daje mudrost, znanje i radovanje. Grešniku daje zadatok da sabira, da skuplja i to da bogougodniku. A to je prolazno i jurenje vetra.

3 Sve ima svoje doba i svaka stvar pod nebesima ima prikladno vreme: **2** vreme rađanja i vreme umiranja; vreme sađenja i vreme vađenja posađenog; **3** vreme ubijanja i vreme lečenja; vreme rušenja i vreme građenja; **4** vreme plakanja i vreme smejanja; vreme žaljenja i vreme igranja; **5** vreme razbacivanja kamenja i vreme sakupljanja kamenja; vreme grljenja i vreme rastajanja; **6** vreme traganja i vreme mirenja sa gubitkom; vreme čuvanja i vreme bacanja; **7** vreme cepanja i vreme ušivanja; vreme čutanja i vreme govora; **8** vreme ljubavi i vreme mržnje; vreme rata i vreme mira. **9** I kakva je korist trudbeniku od njegovog truda? **10** Posmatrao sam posao koji je Bog dao ljudima da se njime bave. **11** Naime, sve je predivno stvorio u prikladno vreme. Čak im je i večnost stavio u srca, ali ljudi ne mogu da dokuče dela koja Bog čini od početka do svršetka. **12** Otkrio sam da za njih ništa bolje nema nego da se raduju i čine dobro sav svoj život; **13** da svi ljudi jedu i piju, da uživaju korist truda svoga. I to je Božiji dar. **14** Saznao sam da sve što Bog čini ostaje doveka, da tome ništa ne može da se doda i da od toga ništa ne može da se oduzme, da sve što Bog čini jeste da bi ga se ljudi bojali. **15** I sve što je bilo, jeste i sada, i sve što će tek da bude, već je bilo, a Bog traži ono što je minulo. **16** Još sam video pod kapom nebeskom: da na mestu pravde stoji nepravednost i na mestu pravednosti stoji nepravednost. **17** Kazao sam u svom srcu: „Bog će da sudi i pravedniku i nepravedniku, jer postoji prikladno vreme, za svaku stvar i delo svakog.“ **18** Još sam kazao u svom srcu u vezi ljudi: „Bog ih iskušava, da uvide da su kao stoka, baš oni sami.“ **19** Jer, sudbina ljudi i sudbina stoke je jednaka sudbina: umiru i oni, a umire i ona. U svima je isti dah i čovek nije bolji od stoke. Da, jer sve je prolazno. **20** Na isto mesto svi odlaze, jer su svi iz prašine i svi se u prašinu vraćaju. **21** Ko zna odlazi li gore duh ljudi, a duh stoke odlazi li dole, u zemlju? **22** Shvatio sam da za ljude nema boljeg nego da se raduju u svom poslu, jer to im je dano. Ele, ko će ih vratiti da vide kako će nakon njih biti?

4 Opet sam razmišljao o svem tom tlačenju koje se čini pod kapom nebeskom: I gle, suze potlačenih, a za njih nema tešitelja! Nema tešitelja za one pod silom ruke tlačitelja. **2** Hvalio sam mrtve, one već preminule više nego žive, koji su još u životu. **3** I od jednih i od drugih bolje je onome ko se rodio nije, onome koji nije video zlodelo koje se čini pod kapom nebeskom. **4** Ele, razmišljao sam o svakom trudu, svakoj veštini u poslu: zbog toga svako zavidi bližnjemu svome. A i to je prolazno i jurenje vetra. **5** Bezumnik prekrsti svoje ruke i onda jede sebe samog. **6** Bolja je jedna puna šaka, a u miru nego obe pune šake u muci i jurenju vetra. **7** Opet sam razmišljao o prolaznosti pod kapom nebeskom: **8** Čovek samac, bez druga, bez sina i brata pored sebe, ali nema kraja njegovom mukotrpnom radu. Oči mu nikada nisu site blaga, pa se vajka: „Za koga ja to radim, duši svojoj uskraćujem sreću?“ I to je prolazno i tegoban je zadatak. **9** Dvojici je bolje nego jednom, jer imaju dobru korist od svog truda. **10** Jer, padne li jedan, drug njegov će ga podignuti. I jao onom koji padne, a nema druga da ga podigne! **11** Ele, toplo im je kad leže udvoje, a kako će se jedan ugrejati? **12** I ako neko nadvlada jednoga, dvojica mogu tog da nadvladaju. Tek, trostruko se uže ne iskida brzo. **13** Bolji je siromašan, a mudar mladić, od budalaštig i ostarelog cara što se više ne da savetovati. **14** Jer on je izašao iz zatvora i zacario se, a u svom se carstvu rodio kao siromah. **15** Posmatrao sam sve živo što hoda pod kapom nebeskom i video da pristaju uz ovog drugog, uz mladića koji će ga naslediti. **16** Nebrojeni je sav taj narod, svi koji su bili pred njima. Ali oni što dolaze posle neće mu se radovati. I to je prolazno i jurenje vetra.

5 Pazi na svoje korake kada ideš u Dom Božiji. Pristupi da slušaš, jer je to bolje od žrtve bezumnika što ne znaju da zlo čine. **2** Ne brzaj ustima, ne srljav srcem pred Boga sa rečima, jer je Bog na nebesima, a ti si na zemlji. Zato ne govoris mnoge reči. **3** Jer san dolazi od obilja rada, a glas bezumnika od obilja reči. **4** A kada daš zavet Bogu, ne oklevaj da ga ispunиш, jer Bogu nisu mili bezumnici. Ispuni šta si se zavetovao. **5** Bolje je i da se ne zavetuješ nego da se zavetuješ, a ne ispunиш. **6** Ne daj svojim ustima da te u greh vode i ne reci pred vesnikom Božijim: „Ovo je bila nesmotrenost!“ Zašto da se Bog gnevi na tebe i uništi delo ruku tvojih? **7** Jer

kao što je prolaznost u obilju snova, tako je i duša nije sita. **8** Po čemu je mudrom bolje od u mnogim rečima. Zato – Boga se boj! **9** Ako u bezumnog, i šta ima siromašak koji ume da se okolnim oblastima vidiš da se tlači siromah i vlada pred ljudima? **10** Bolje je ono što oči gledaju izvrú pravo i pravičnost, ne čudi se toj stvari. nego ono za čim duša žudi, jer je i to prolazno i Jer i nad visokim ima ko je viši, a nad njima bdije jurenje vetra. **11** Ono što se zbilo određeno je i uvišeniji. **12** Dobrobit od zemlje je za svakog, jer bilo, i zna se šta je čovek: ne može da se spori i samom caru se služi od njive. **13** Ko god voli sa jačim od sebe. **14** Tamo gde je mnogo reči srebro, srebrom neće biti zadovoljan; ni zaradom besmisao biva veći, i kakva je od toga čovekova onaj što bogatstvo voli. I to je prolazno. **15** Gde je korist? **16** Jer ko zna šta je dobro za čoveka u mnogo imovine, mnogo je i onih što je troše. U čemu je onda dobit njenim gazdama osim što je malo dana njegovog prolaznog života koji mu iščezenu kao sena? Ko će da kaže čoveku šta će se svojim očima gledaju? **17** Trudbeniku je sladar zbiti nakon njega pod kapom nebeskom?

san bilo da je malo ili mnogo jeo; a bogatstvo bogatome miran san ne pruža. **18** Video sam da pod kapom nebeskom postoji zlo golemo: bogatstvo nagomilano za bedu vlasniku svome. **19** Ele, propalo je to bogatstvo u poslovima lošim, pa takav rođenom sinu ništa ne ostavlja u rukama svojim. **20** Kakav je iz majčine utrobe izašao – go – vratice se kakav je i došao. I ništa u rukama svojim od svog truda neće uzeti i poneti. **21** I ovo je zlo golemo: kakav je došao, takav će i otići. I u čemu je korist za njega što se mučio u vetrar? **22** Stvarno, jeo je sumoran kroz sve dane svoje, uznemiren, veoma bolestan i srđit. **23** Eto, video sam nešto dobro i korisno za čoveka: da jede i piye, da uživa dobro sveg svog truda kojim se muči pod kapom nebeskom za malo dana svog života koje mu je Bog dao da su njegovi. **24** Svakom čoveku kome je Bog dao imetak i bogatstvo, dao je i ovlašćenje da od toga jede, da primi svoju nagradu i bude srećan u svom trudu – i to je Božiji dar. **25** Jer, on se ne seća često dana svog života, jer ga Bog zaokuplja radostima njegovog srca.

6 Postoji za ljude još jedno veliko zlo koje sam video pod kapom nebeskom: **2** Nekome Bog da imetak, bogatstvo, čast, pa mu duši ništa ne manjka što poželi. Ali mu Bog ne daje da uživa, da jede od toga, već tuđinac jede. To je prolazno i teška je bolest. **3** Da neko ima stotinu sinova, da živi mnoge godine, da je mnogo dana njegovih godina – čak i groba ne imao, a duša mu se nije nasilita blagostanja – onda tvrdim da je i mrtvorodenče bolje od njega. **4** Jer, ono je uzalud rođeno, u tamu je otišlo i tama mu ime pokriva. **5** Nije video sunca i ne zna za njega, a počiva bolje nego onaj drugi; **6** koji, sve da živi i dvaput po hiljadu godina, ne uživa u svome imetu. Najzad, ne idu li svi na isto mesto? **7** Sav je čovekov trud za njegova usta, ali mu opet

7 Bolje je dobro ime od dobrog mirisnog ulja i dan smrti od dana rođenja. **8** Bolje je ići u kuću ožalošćenih nego u kuću gde je gozba, jer je to kraj svakom čoveku. Neka to srcem svojim prigrli ko živi. **9** Od smeha je strepnja bolja jer je u tužnom licu milina srcu. **10** Srce mudrih ljudi je u kući ožalošćenih, a srce bezumnika u kući gde je gozba. **11** Bolje je slušati prekor mudrog nego kad neko sluša pesmu bezumnika. **12** Naime, smeh bezumnika je poput praskanja trnovog granja pod loncem, ali i to je prolazno. **13** Nasilje i mudrog čini ludim, a u mitu srce ogreerne. **14** Kraj neke stvari je bolji od njenog početka i dugotrpeljivost od bahatosti. **15** Ne nagli duhom do jarosti, jer jarost počiva u nedrima bezumnika. **16** Ne pitaj: „Zašto su dani koji su prošli bolji od dana koji su došli?“, jer takvo pitanje nije mudro. **17** Mudrost je dobra kao i nasledstvo i na korist je onima koje sunce obasjava. **18** Jer je u mudrosti zaklon kao što je u novcu zaklon, ali je prednost poznavanja mudrosti u tome što čuva život mudrih. **19** Razmisli o delu Božijem: ko je to kadar da ispravi ono što on iskrivi? **20** U danu dobrih stvari i ti dobar budi, a u danu loših stvari razmisli o ovom: Bog je načinio oboje s razlogom, da čovek ne zna šta će biti nakon njega. **21** Baš sam svaštva video u danima svoje prolaznosti: pravednika koji strada u svojoj pravednosti i nepravednika koji istrajava u svojoj nepravednosti. **22** Ne budi preterano pravedan i ne čini sebe premudrim. Zašto bi se upropastio? **23** Ne budi preterano zao i ne budi lud. Zašto bi umro kad ti vreme nije? **24** Dobro je da se držiš ovog saveta, a i prethodni ne ispuštaj ruke. Jer ko se boji Boga spasava se od svega. **25** Mudrost mudrome pruža više snage nego desetorici vladara što su u gradu. **26** Stvarno, nema na zemlji pravednog čoveka koji čini dobro i ne greši. **27** Ele, ne mari za priče što ih ljudi

pričaju, da ne bi čuo kako te tvoj sluga kune. **22** da jede i pije, da srećan bude; to da ga prati u Jer, srce tvoje zna da si često i ti kleo druge. **23** I trudu njegovom kroz dane života njegovog, koji sve sam to iskušao mudrošću, pa rekoh: „Biću mu je Bog dao pod kapom nebeskom. **16** Zato mudar!“ Ali, to je bilo daleko od mene. **24** Šta sam se srcem predao da upoznam mudrost, da god da se zbiva je daleko i preduboko. Ko će vidim dostignuća što su na zemlji ostvarena – to da dokući? **25** Tako sam srcem nastojao da iako zbog njih nekome ni noću ni danju san na saznam, da istražim, da nađem mudrost i smisao, oči ne dolazi – **17** razmislio sam o svim Božijim da otkrijem glupost nepravde i ludost bezumlja. delima: čovek ne može da dokući urađeno pod **26** I otkrio sam da je žena, koja je kao zamka i čije kapom nebeskom. On traga s trudom ali ne je srce mreža, od smrti gorča i da su joj ruke kao lanci. Bogougodnik od nje beži dok grešnika ona hvata. **27** Gle, to sam otkrio – govori propovednik – dok sam stvari po stvari tražio smisao, **28** za kojim istrajno tragam dušom i ne nalazim ga: od njih hiljadu čoveka jednog sam našao, ali ženu među svim ovima našao nisam. **29** Eto, jedno sam otkrio: Bog je ljude stvorio čestitima, ali oni kojekakve spletke traže.

8 Ko je poput mudrog čoveka? Ko poznaje značenje stvari? Mudrost čoveku obasjava lice i tvrdoču mu lica omešava. **2** Kažem ti: carevu zapovest izvrši zbog zaveta pred Bogom. **3** Ne žuri da od njega odeš i ne pristaj na zlu stvar, jer on čini šta god poželi. **4** Naime, njegova reč je vrhovna i ko će da mu kaže: „Šta to radiš?“ **5** Ko god sluša njegovu zapovest neće doživeti zlo, a mudro srce zna i pravo vreme i način. **6** Jer za sve postoji pravo vreme i način, makar nevolja velika pritiska čoveka. **7** Tek, on ne zna šta će da se zbude, i ko da mu kaže kad će se šta desiti? **8** Nema čoveka koji vlada vетром, koji vетar zauzdava. Niko ne vlada danom smrti, od boja nema poštede, a nepravda ne spasava onog nad kim vlada. **9** Sve to sam video i srcem razmišljao o svemu što se radi pod kapom nebeskom. Nekada čovek vlada čovekom na njegovu štetu. **10** A video sam i zlobnike, već sahranjene, kako dolaze i odlaze sa svetog mesta. Zaboravili su ih u gradu gde su tako radili. A i to je prolazno. **11** Zato što ih kazna za zlo ne stiže odmah, ljudi su srcem rešeni da čine zlo. **12** Makar da grešnik i stotinu puta učini zlo, pa opet dugo živi, ja znam da će bogobojaznim biti dobro jer se boje Boga. **13** A zlobniku neće biti dobro, neće mu se produžiti dani što su poput senke, jer se Boga ne boji. **14** I ovo je prolaznost koja se dešava na zemlji: ima pravednika kojima se dešava po delima nepravednika, a ima nepravednika kojima se dešava po delima pravednika. Ali, kažem, i to je prolazno. **15** Tako sam hvalio uživanje, jer za čoveka nema boljeg pod kapom nebeskom nego

9 Dakle, svemu tome sam se srcem predao, da sve to razjasnim. Jer, i pravedan i mudar su sa svojim delima u Božjoj ruci. Voljen ili omražen – čovek ne zna ništa od onoga što ga čeka. **2** Svima je ista sudbina: pravednom kao i nepravednom, dobrom i čistom kao i nečistom, onome koji žrtvuje, kao i onome koji ne žrtvuje, dobrome kao i grešnome, onome koji se zaklinje, kao i onome koji se boji zaklinjanja. **3** Ovo je zlo u svemu što se čini pod kapom nebeskom: svima je ista sudbina, a i srce ljudi je puno zla. Ludost je u njihovom srcu dok god su živi, a nakon toga umiru. **4** Ko god je među svim živima ima nadu, jer je i životu bolje nego uginulom lavu. **5** Živi znaju da će umreti, a umrli ne znaju ništa; nagrade za njih više nema jer je iščeznuo spomen na njih. **6** Odavno su propale njihove ljubavi, mržnje i zavisti, nemaju više udela doveka u svemu što se dešava pod kapom nebeskom. **7** Hajde, radosno hleb svoj jedi, pij svoje vino s milinom u srcu, jer je Bog već prihvatio dela tvoja! **8** Neka ti odeća uvek bela bude i neka ti ulja na glavi uvek bude. **9** Sa ženom koju voliš uživaj kroz sve dane svog prolaznog života koji ti je dan pod kapom nebeskom u svim tvojim prolaznim danima. Jer ti je to nagrada u životu za tvoj trud koji ulažeš pod kapom nebeskom. **10** Čega god ti latile se ruke, čini koliko možeš, jer nema delovanja i rasuđivanja, znanja i mudrosti u Svetu mrtvih u koji ideš. (*Sheol h7585*) **11** Razmišljao sam i video da pod kapom nebeskom: brzi ne pobediće u trci ni jaci u boju; mudar ne dobija hleba ni pametan bogatstvo; najučenijem ne sleduje naklonost. Svakog stignu i vreme i događaji. **12** Čovek ne zna svoje vreme, poput ribe uhvaćene u mrežu zla i poput ptice uhvaćene u zamku. Da, poput njih su zarobljeni ljudi, u zao čas koji se na njih nenadano spušta. **13** Ele, pod kapom nebeskom video sam i ovu mudrost koja mi se učinila važnom: **14** Mali grad, u njemu tek nešto žitelja,

a veliki car ga napada, opkoljava i protiv njega izručuju; padne li drvo na jug ili na sever, tamo diže velike nasipe. **15** Tek, u gradu se našao gde padne, tamo i ostaje. **4** Ko u vетар gleda, siromašan, ali mudar čovek, koji je mudrošću odustaje od setve; ko oblake prati, odustaje od spasao grad. Pa opet niko ne pamti tog siromaha. žetve. **5** Kao što ne znaš putanju vetra ni kako **16** Zato sam rekao da je mudrost bolja od sile, nastaju kosti u utrobi trudnice, tako i delo Boga ali mudrost siromaha je prezrena i njegove reči koji sve čini ne poznaješ. **6** Od jutra sej seme i do nisu poslušali. **17** Bolje se čuju tihe reči mudrih večeri ne sklapaj ruke svoje. Jer ne znaš hoće od vladarevog povika među bezumnicima. **18** li da uspe jedno ili drugo, ili će oboje ispasti Mudrost je bolja od ratnog oružja, a jedan grešnik dobro. **7** Slatko li je svetlo i dobro li je kada oči u može da upropasti mnogo dobrog.

10 Od uginule muve se usmrdi i užegne apotekarsko ulje. Tako je i malo gluposti teže od mnogo mudrosti i od mnogo časti. **2** Mudrom je srce s desne strane, a bezumniku s leve strane. **3** Čak i kada putem ide, luda je bez srca, pa još kaže svima da je luda. **4** Ako se gnev vladarev na tebe podiže, ne napuštaj svoje mesto, jer smirenost utišava goleme grehe. **5**

Video sam da pod kapom nebeskom postoji zlo nalik grehu koji dolazi od vladara: **6** Glupaci su ustoličeni na mnogim visokim mestima, dok poštovani zauzimaju niže mesto. **7** Video sam sluge na konjima i glavare što pešače kao roblje. **8** Ko drugome jamu kopa sam u nju upada i ko ruši zid uješće ga zmija. **9** Kamenje koje se kleše može da povredi klesara, a drvo koje se teše može da ugrozi tesara. **10** Ako je sekira tupa i sečivo

joj naoštreno nije, čoveku golema snaga treba. Znači, mudrost je korisna jer napredak daje. **11** Slaba korist za bajača pre bajanja ujede li zmija. **12** Blažene su reči mudrog, a bezumnog njegova usta izjedaju; **13** glupost je na početku njegovog govora, a suluđo zlo na njegovom svršetku. **14** Ludak silno brblja, a čovek ne zna šta će da se zbude, i ko će da mu kaže šta dolazi nakon

njega? **15** Bezumnike trud zamara, pa ne znaju ni grad da uđu. **16** Jao tebi, zemljo, s neodraslim carem i sa glavarima što se od jutra goste! **17** je prolazno! **9** I ne samo da je propovednik bio Blažena si, zemljo, s carem plemenitog roda, s mudar nego je i narod poučavao znanju. Pažljivo glavarima što se goste kad je tome vreme, ko je proučavao mnoge priče da bi ih sastavio. **10** junaci, a ne ko pijanci. **18** Zbog lenjosti i krov se Radi slavlja hleb se mesi, vino život uveseljava, a novac svemu rešenje pruža. **20** Cara nemoj kleti u sebi, a u odajama gde počivaš nemoj kleti

11 Povrh voda hleb svoj baci i naći ćeš ga posle dana mnogih. **2** Daj imetak sedmorici, pa i osmorici, jer ne znaš hoće li zemlju da stigne zlo? **3** Ako su oblaci puni kiše, na zemlju se

izručuju; padne li drvo na jug ili na sever, tamo diže velike nasipe. **4** Ko u vетар gleda, siromašan, ali mudar čovek, koji je mudrošću odustaje od setve; ko oblake prati, odustaje od spasao grad. Pa opet niko ne pamti tog siromaha. žetve. **5** Kao što ne znaš putanju vetra ni kako **6** Od jutra sej seme i do nisu poslušali. **7** Slatko li je svetlo i dobro li je kada oči u sunce gledaju. **8** Jer, ako čovek već i živi mnoge godine, neka u svima njima radostan bude. Ali neka se seti da će doći mnogi tmurni dani. A prolazno je sve to što dolazi. **9** O, mladiću, raduj se u mladosti svojoj! Neka ti srce uživa dok si mlađ, sledi njegove želje i htenja očiju svojih. Ali znaj da će te zbog svega toga Bog dovesti na sud. **10** Odbaci strepnju iz svog srca i zlo od tela svoga odbaci, jer su i mladost i crna kosa prolazni.

12 Sećaj se Stvoritelja svoga u danima mladosti svoje – pre nego dođu dani zla i pristignu godine za koje ćeš reći: „Ne mile mi se“; **2** pre nego se zamrači sunce, svetlo meseca i zvezda i odu oblaci nakon kiše; **3** na dan kada se zaljuljaju čuvari kuće i presamite se junaci, kada stanu malobrojne drobilice i zamagle se one što kroz prozore gledaju, **4** kada se zatvore ulična vrata i utiša zvezket mlinskog karnema, kada se čovek diže s cvrkutom ptica i proredi se pesme; **5** kada

Znači, mudrost je korisna jer napredak daje. **11** se čovek boji uzvišenja i opasnosti na putu, kada procveta badem i skakavac se ulenji, kada želja umine. Jer čovek odlazi u svoju večnu kuću, a na ulicu izlaze ožalošćeni. **6** [Sećaj ga se] pre nego govora, a suluđo zlo na njegovom svršetku. **14** pukne srebrno uže i polomi se zlatna čaša, pre Ludak silno brblja, a čovek ne zna šta će da se zbude, i ko će da mu kaže šta dolazi nakon bunaru. **7** Tada se prah zemlji vraća, gde je i bio, njega? **15** Bezumnike trud zamara, pa ne znaju ni a duh se vraća Bogu koji ga je dao. **8** Prolaznost u grad da uđu. **16** Jao tebi, zemljo, s neodraslim nad prolaznošću – vajka se propovednik – Sve carem i sa glavarima što se od jutra goste! **17** je prolazno! **9** I ne samo da je propovednik bio Blažena si, zemljo, s carem plemenitog roda, s mudar nego je i narod poučavao znanju. Pažljivo glavarima što se goste kad je tome vreme, ko je proučavao mnoge priče da bi ih sastavio. **10** junaci, a ne ko pijanci. **18** Zbog lenjosti i krov se Propovednik je tragao za prikladnim rečima, ugiba, zbog nemarnih ruku prokišnjava kuća. **19** hteo je da tačno zapisi reči istine. **11** Reči mudrih Radi slavlja hleb se mesi, vino život uveseljava, su poput ostana, poput čvrsto prikućanih eksera a novac svemu rešenje pruža. **20** Cara nemoj su sakupljači priča, što ih je dao jedan pastir. **12** kleti u sebi, a u odajama gde počivaš nemoj kleti Čuvaj se, sine moj, preterivanja, jer nema kraja bogataša; jer će ptica nebeska odneti glas, odaće pisanju mnogih knjiga. A od silnog učenja i telo stvar vlasnika krila.

13 Zaključak svega što se čulo je: Boga se boj i njegove zapovesti drži. To je sva čovekova dužnost]. **14** Elem, Bog će svako delo dovesti na sud, svaku skrivenu stvar, bilo dobro ili zlo.

Pesma nad pesmama

1 Solomonova pesma nad pesmama. **2**

Poljupcem usana svojih me poljubi, jer je tvoja ljubav bolja od vina. **3** Miris je tvoje pomasti divan, ime je tvoje kao ulje izliveno i zato te vole devojke. **4** Povedi me sa sobom, pobegnimo! Nek me car uvede u odaje svoje. Prijateljice Radovaćemo se i uživaćemo u tebi. Slavićemo tvoju ljubav više nego vino. Ona Dobro je što te one vole. **5** Tamnoputa sam ali ljudka, čerke jerusalimske, kao šatori kedarski, kao krila Solomonovih šatora. **6** Ne gledajte me što sam tamnoputa, jer me je sunce opalilo. Moja su braća ljuta na mene. Postavili su me da vinograde čuvam, a ja svoj sopstveni vinograd sačuvala nisam. **7** Kaži mi, ti koga duša moja voli, gde ti stado pase i gde ti u podne planduje? Zašto da se velom pokrivam među stadima prijatelja tvojih? **8** Ako ne znaš, o, najlepša među ženama, idi po tragu stada pa napasaj kozliće svoje kraj pastirskih konačišta. **9** O, voljena moja, ti si kao moja ždrebica među faraonovim upregnutim ždrepicima! **10** Lepi su ti obrazni okičeni lančićima, a na vratu ti ogrlice. **11** Skrivaćemo ti narukvice zlatne i ukrasiti srebrom. **12** Dok je car za stolom svojim, mirisom svojim moj nard odaje. **13** Smotuljak smirne što noći među grudima mojim, to je meni moj voljeni. **14** Struk kane u cvatu iz vinograda En-Gedija, to je meni moj voljeni. **15** Kako li si lepa, o, voljena moja! Lepa si, a oči su ti golubice. **16** Kako si zgodan, o, voljeni moj, i mio! Evo, postelja je naša bujna trava. **17** Kedrovi su grede kuće naše, a čempresi rogovi krova.

2 Ja sam šafran sa Sarona i ljiljan iz dolina. **2**

Kakav je ljiljan među trnjem, takva je voljena moja među devojkama. **3** Kao stablo jabuke među šumskim drvećem, takav je voljeni moj među momcima. Za hladom njegovim čeznem, da sednem, da plodom njegovim osladim nepce svoje. **4** Uneo me je u kuću vina, ljubav je njegova zastava nada mnom. **5** Krepite me suvim grožđem, jabukama me osvežite, jer sam od ljubavi klonula. **6** Levica mu je pod glavom mojom, a desnicom me grli. **7** Čerke jerusalimske, zaklinjem vas lanadima i košutama poljskim, ne budite i ne dižite moju ljubav dok joj se ne prohete. **8** Čuj glasa voljenog moga! Evo, dolazi, poskakuje po brdima i gore preskače. **9** Kao gazela i kao srndač moj je voljeni. Gle, eno ga stoji iza našeg zida, proviruje sa prozora, kroz

rešetke gleda. **10** A moj voljeni mi odgovori, reče mi: „Ustani, voljena moja, dođi, najlepša moja! **11**

Evo, zima je prošla i kiša uminu, prođe. **12** Zemlja je procvetala, stiže vreme orezivanja, po našoj se zemlji čuje cvrkut grlice. **13** Plodovi rani pupe na smokvinom stablu, vinogradi cvatu i mirisom odišu. Ustani i dođi, o, voljena moja, dođi!“ **14** Golubice moja u raselini stene, zaklonjena u vrleti. Daj mi da ti vidim lice! Daj mi glasa da ti čujem, jer je glas tvoj meden i lice je tvoje ljupko. **15** Lisice nam pohvatljate, lisičiće što satiru vinograde, jer naš je vinograd u cvatu. **16** Moj je dragi moj i ja sam njegova, među ljiljanima on pase. **17** Vrati se dok dan ne mine i senke ne iščile. Kao srna budi, o, voljeni moj, kao srndač na brdima što nas dele.

3 Tražila sam u noćima na postelji svojoj onog

koga voli duša moja, tražila sam i nisam ga našla. **2** Ustaču, grad ču obigrati, po ulicama i po trgovima ču tražiti onog koga duša moja voli. I tražila sam ga, ali ga nisam našla. **3** Našli su me stražari što obilaze grad: „Jeste li videli onoga koga voli duša moja?“ **4** I tek što sam ih malo prošla, našla sam onog kog mi duša voli. Zgrabila sam ga i puštala ga nisam sve dok ga nisam dovela do kuće majke moje, do odaje one što me je rodila. **5** Čerke jerusalimske, Smotuljak smirne što noći među grudima mojim, zaklinjem vas lanadima i košutama poljskim, to je meni moj voljeni. **6** Šta se to iz pustinje diže ko oblaci ne budite i ne dižite moju ljubav dok joj se ne prohete. **6** Šta se to iz pustinje diže ko oblaci dima, namirisano smirnom, tamjanom i svim mirisnim pomastima trgovačkim? **7** Gle, to je ležaljka Solomonova, a oko nje su šezdeset delija, neki od junaka Izrailja. **8** Svaki od njih mač je dograbio, ratovanju su vični; svakom od njih mač o bedru, zbog noćnih strahota. **9** Od stabala livanskih je sebi nosiljku načinio car Solomon. **10** Od srebra joj je načinio motke, naslon od zlata, sedište od skerleta, a unutrašnjost su joj kožom obložile čerke jerusalimske. **11** Izadite i gledajte, o, čerke sionske, cara Solomona s krunom kojom ga okrunila majka njegova na dan njegovog venčanja, na dan kada mu se srce radovalo!

4 Lepa si, voljena moja, lepa si! Oči su tvoje

golubice iza vela tvoga, kosa ti je poput stada koza što se spušta niz goru Galad. **2** Zubi su ti kao stado ostriganih ovaca što dolazi sa kupanja. Svaka od njih blizance nosi i jalove među njima nema. **3** Usne su ti poput niti skerleta, a usta su ti ljupka. Kao kriška nara čelo je tvoje iza vela tvoga. **4** Tvoj je vrat kao kula Davidova,

načinjena od poredanog kamenja. Hiljadu štitova među ženama? Što je tvoj voljeni bolji od drugih vise na njoj, sve štitovi od ratnika. **5** Grudi su pa nas zaklinješ tako? **10** Moj voljeni blista, tvoje kao lanad, blizanci srnini koji pasu među rumen je, naočitiji od deset hiljada! **11** Glava mu ljiljanima. **6** Dok dan ne mine i senke ne iščile je od zlata zlaćanog, kosa uvojita i ko gavrani crna. oticiću na brdo smirnino i na goru od tamjana. **12** Oči su njegove golubice na vodenim brzacima, **7** Sva si lepa, voljena moja, i na tebi mane nema. mlekom umivene, skladno ugnezđene. **13** Obrazi **8** Hajde sa mnom sa Livana, nevesto, hajde sa mu ko leje začina i kule mirišljavih trava; usne mnom sa Livana! Siđi sa vrha Amana, sa vrha su mu ljiljani sa kojih se cedi smirna. **14** Ruke Senira i Ermona; iz brloga lavova i s gora risovih. su mu ko palice zlatne pune hrisolita, stomak **9** Srce si mi ukrala, sestro moja, nevesto! Srce si mu je ploča slonovače pokrivena safirima. **15** mi ukrala jednim pogledom očiju svojih, jednim Njegove su noge mermerni stubovi položeni na ukrasom ogrlice svoje. **10** Kako je lepa ljubav temelje od suvoga zlata; stasit je ko Livan, kao tvoja, sestro moja, nevesto! Ljubav je tvoja od probrani kedrov. **16** Usta su mu zaslđena i sav vina bolja i miris ulja tvojih od svih začina. **11** Sa je poželjan; takav je voljeni moj, takav je dragan usana tvojih med kaplje, o, nevesto! Med i mleko moj, o, čerke jerusalimske!

pod tvojim su jezikom, a miris haljina tvojih je miris Livana. **12** Vrt zaključan ti si, sestro moja, nevesto; vrelo zatvoreno, zapečaćen izvor. **13** Tvoji su izdanci carski vrt narova s najboljim plodovima, sa kanom i nardom; **14** sa nardom i šafranom, sa mirisnom trskom i cimetom, sa svim stablima tamjana, smirne i aloje, sa svim probranim začinima. **15** Ti si vrelo vrtovima, izvor vode što žubori i s Livana teče. **16** Probudi se, severni vetre! Dođi, južni vetre! Duni, vrtom mojim, nek polete njegovi začini. Neka dode moj voljeni u svoj vrt, neka jede od probranog voća.

5 Došao sam u vrt svoj, o, sestro moja, nevesto!

Pobratio sam smirnu moju sa začinima mojim, pojeo sam saće moje s medom mojim, popio sam vino moje sa mlekom mojim. Prijatelji Jedite i pijte, o, prijatelji moji! Opijte se, o, najmiliji! **2** miljenica one što je rodi. Videle su je devojke Spavam, al' srce mi budno. Čuj! Voljeni moj kuca: „Otvor mi, sestro moja, voljena moja, golubice bez manel! Glava mi je natopljena rosom, uvojke mi noć je ovlažila.“ **3** Odoru sam svoju svukla i kao vojska s barjacima? **11** Sišao sam u orašnjak, kako da je navučem? Noge sam oprala svoje i pregledao izdanke u dolu, da vidim hoće li da kako da ih isprljam? **4** Kroz otvor je moj voljeni provukao ruku svoju i za njim je ustreptala utroba moja. **5** Ustala sam da otvorim voljenome svome i s ruku mi je prokапала smirna, na rezu je s prstiju mi procurila smirna. **6** I otvorila sam voljenom svom, ali moj se voljeni okrenuo i otiašao. Duša mi je klonula što se udaljio. Tražila sam ga i nisam ga našla, dozivala sam ga i nije mi se odazvao. **7** Našli su me stražari što obilaze grad. Istukli su me, izranjavali, uzeli su veo s mene stražari sa zida. **8** Čerke jerusalimske, zaklinjem vas, ako nadete voljenoga moga šta da mu kažete? Da bolujem od ljubavi. **9** A što je tvoj voljeni bolji od drugih voljenih, o, ti najlepša

6 Gde je otiašao voljeni tvoj, o, najlepša među ženama? Kuda se okrenuo voljeni tvoj da ga tražimo sa tobom? **2** Voljeni je moj sišao u vrt svoj, na leje začina, da pase po vrtovima i ljiljane bere. **3** Ja pripadam mome voljenome i meni pripada moj voljeni koji pase među ljiljanima. **4** Lepa si, voljena moja, kao Tersa ljupka i kao Jerusalim, strahovita kao vojska s barjacima. **5** Oči svoje s mene skreni jer me zaluduju, a kosa ti je poput stada koza što se spušta niz Galad. **6** Zubi su ti kao stado ovaca što dolazi sa kupanja. Svaka od njih blizance nosi i jalove među njima nema. **7** Kao kriška nara čelo je tvoje iza vela tvoga. **8** Neka je šezdeset carica, osamdeset inoča i nebrojeno mladih žena; **9** al' je jedna golubica moja bez mane. Ona je ljubimica majke svoje, i blaženom je prozvale, a carice i inoče su je hvalile. **10** Ko je ona što se javlja kao zora, lepa bez manel! Glava mi je natopljena rosom, uvojke kao puni mesec, ko sunce bez mane, strahovita mi noć je ovlažila.“ **3** Odoru sam svoju svukla i kao vojska s barjacima? **11** Sišao sam u orašnjak, propupi loza i nar da procveta. **12** Al' me duša, a da nisam znao, posadi na kola mojih velikaša. **13** Vrati se! Vrati se, o, Sulamku! Vrati se, vrati da te pogledamo! On Zašto da gledate u Sulamku kao u igru dva tabora.

7 Kako su ljupka stopala tvoja u sandalama, o, čerko velikaška! Obline bokova tvojih su kao dragulji, kao rukotvorina umetnika. **2** Pupak ti je ko okrugli pehar kome nikad ne zafali vina; stomak ti je ko snopić pšenice okružen ljiljanima. **3** Grudi su tvoje kao lanad, blizanci srnini. **4** Vratiti je kao kula od slonovače, oči jezerca Esevona na vratima vatravimskim; nos ti je kao kula

livanska što gleda na Damask. **5** Glava je tvoja drugovi pomno osluškuju, pa daj da ga i ja čujem. poput Karmila, kosa ti je kao carski skerlet. U **14** Požuri, o, voljeni moj! Budi kao jelen ili ko lokne se tvoje car upleo. **6** Kako si lepa! Kako jelenče na brdimu što mirišu.

si ljupka voljena u svojim čarima! **7** Stas ti je kao drvo palme, a grudi ti ko grozdovi. **8** Zato kažem: „Ja bih se na palmu peo, držao se za stablike njenog voća.“ Nek mi tvoje grudi budu ko grozdovi na vinovoj lozi, dah nosa tvoga ko miris jabuka. **9** Usta su tvoja kao dobro vino. Ona Ono glatko klizi mome voljenome, ono nežno curi sa usana onih što spavaju. **10** Ja pripadam mome voljenome, a on za mnom žudi. **11** Dođi, voljeni moj! Hajdemo u polja, hajde da noćimo po selima! **12** Dignimo se rano, hajdemo u vinograde da vidimo je li propupila loza, da li se rascvetala, jesu li se rascvetali narovi. I tamo će ti dati ljubav svoju. **13** Mandragore odišu mirisom, a na vratima je našim sve probrano voće. A ja sam za tebe sačuvala i novo i staro, o, voljeni moj!

8 O, da si mi kao brat bio što je grudi majke moje sisao! Našla bih te na polju i poljubila te i niko me prezirao ne bi. **2** Vodila bih te i dovela u dom majke svoje, koja me je podigla. Dala bih ti da popiješ vino začinjeno i sok od moga nara. **3** Levica mu je pod glavom mojom, a desnicom me grli. **4** Čerke jerusalimske, zaklinjem vas, ne budite i ne dižite moju ljubav dok joj se ne prohete. **5** Ko je ona što dolazi iz pustinje, naslonjena na voljenog svoga? Ona Pod jabukom sam te probudila, tamo gde te je majka tvoja rodila, tamo gde te rodila u mukama. **6** Stavi me kao žig na srce svoje, kao prsten na ruku svoju. Jer ljubav je ko smrt jaka, a ljubomora strašna poput Sveta mrtvih. Njen gorući plamen je moćna vatra. (*Sheol h7585*) **7** Silne vode nisu kadre da ugase ljubav i reke je zgasnuti ne mogu. Ako neko za ljubav daje sve bogatstvo svoje kuće, ljudi bi to prezreli. **8** Naša je sestra mala i još nema grudi. Šta za nju da uradimo na dan kada o njoj bude reči? **9** Ako kao zid bude, na njoj ćemo dići grudobran od srebra; ako bude kao vrata, zagradićemo ih kedrovim daskama. **10** Ja sam zid! Moje su grudi kao kule. Tako sam postala ona što je našla naklonost u njegovim očima. **11** U Val-Amonu Solomon je vinograd imao. Vinograd je dao čuvarima, da mu svaki od tog ploda donosi po hiljadu srebrnika. **12** Preda mnom je moj vinograd, moje je vlasništvo. Hiljadu srebrnika pripada tebi, o, Solomone, a dve stotine onima koji mu plod čuvaju. **13** O, ti koja prebivaš u vinogradima! Glas tvoj ti

Knjiga proroka Isajje

1 Viđenje Isajje sina Amocova, što je za Judu i Jerusalim video u vreme Judinih careva: Ozije, Jotama, Ahaza i Jezekije. **2** Čujte, nebesa! Slušaj, zemljo, jer govori Gospod: „Sinove sam vaspitao i podigao, a oni se odmetnuše od mene. **3** Vo poznaje vlasnika svojega i magarac jasle gospodara svojega. Izrailj ne zna; narod moj ne razume!“ **4** Jao, grešnoga li puka, naroda ogreznog u krivici, potomaka zločinačkih, sinova pokvarenjačkih! Gospoda su ostavili; Svetitelja Izrailjevog prezreli, leđa mu okrenuli. **5** Gde još da udarim, odmetnici tvrdokorni? Sva je glava bolna i sve srce iznemoglo; **6** od pete do glave zdravog mesta nema, nego su uboji i modrice i rane otvorene; očišćene nisu, u zavojima nisu, uljem zablažene nisu. **7** Opustošena vam je zemlja, oganj vam je gradove popalio, vaše njive pred vama haraju tudinci. Pustoš je kao kad opustoše tudinci. **8** Ostavljena je čerka sionska kao senica u vinogradu, kao koliba u gradini za krastavce, kao grad pod opsadom. **9** Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio ostatka, kao Sodoma bili bismo, slični Gomori bili bismo. **10**

Reč Gospodnju čujte, glavari sodomski! Zakon Boga našeg poslušajte, narode gomorski! **11** „Šta li će meni mnoštvo žrtava vaših? – govori Gospod. Sit sam ovnjuških svespalnicu i naslagu lojnih sa teladi gojnih. I krv od bikova i jaganjaca i jaraca ne mili se meni. **12** Kad dolazite da mi se pokažete, ko to traži od vas da po mojim predvorjima trupkate? **13** Ne umnožavajte bezvredne prinose, kađenje na koje se gadim; mladine i subote, sazivanje saziva, ne podnosim zle svečanosti. **14** Mladine vaše i praznike, to mrzi duša moja, to je teret za me, dodija mi podnositi. **15** Kad [za molitvu] širite ruke svoje, ja od vas odvraćam oči svoje; i kad produžujete molitvu, ja vas ne slušam. Vaše su ruke ogrekle u krvu. **16** Operite sebe, očistite sebe. Uklonite zloču dela vaših ispred očiju mojih. Prestanite zlo činiti, **17** učite se dobro činiti: težite pravu, ublažite ugnjetavanje, dajte prava sirotinji, parničite se u korist udovice. **18** Zatim dodite da raspravljam – govori Gospod – budu li gresi vaši kao skerlet, postaće beli kao sneg; budu li crveni kao purpur, postaće kao vuna. **19** Ako budete voljni i poslušate, dobra zemaljska ještete. **20** A ako odbacite i bunite se, mač će vas progutati – jer usta Gospodnja rekoše.“ **21** Kako se pretvori u bludnicu verna

naseobinal Bila je puna pravičnosti, u njoj je boravila pravda, a sada su ubice. **22** Tvoje je srebro kao zgura postalо. Tvoje piće se razvodnilo. **23** Tvoji glavari su se odmetnuli, s kradljivcima drugovi su postali. Svaki se grabi za mito i hrli za poklonima. Pravo sirotinji oni uskraćuju; udovičina parnica do njih ne doseže. **24** Zato govori Gospodar, Gospod nad vojskama, Silni Izrailjev: „Ah, kad se iskalim na protivnicima i kad se osvetim neprijateljima! **25** Kad ruku na tebe ispružim, da lužinom zguru tvoju očistim, da iz tebe onečišćenja uklonim. **26** Pa ti sudije opet postavim kao nekad, savetnike kao od davnina, te da te prozovu ‘Grad pravednosti’, ‘Verna naseobina.’“ **27** Pravda će otkupiti Sion, i pravednost pokajnike njegove; **28** a prestupnici i grešnici zajedno će se skršti i oni koji napuštaju Gospoda poginuće. **29** „Zbog plemenitog drveća će se stideti, zato što ih slavite; i zbog lugova ćete se crveneti, zato što ste ih izabrali. **30** Vi ćete biti slični hрасту, s lišćem što se na njemu suši. Nalik lugu u kom vode nema. **31** I skriveno blago će biti kao kučina, i onaj ko ga načini kao varnica – oboje će zajedno izgoreti, a niko neće gasiti.“

2 Viđenje Isajje sina Amocova za Judu i Jerusalim. **2** Dogodiće se u poslednje dane i gora Doma Gospodnjeg biće postavljena vrh gora, i uzvišena iznad bregova. Svi puci prema njoj će se sticati. **3** Mnogi narodi će hodati i goroviti: „Hajde, popnimo se na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva, te da nas on nauči putevima svojim, i da mi hodamo stazama njegovim.“ Jer će poučenje izaći sa Siona, i reč Gospodnja iz Jerusalima. **4** Pa će on biti sudija među pucima, i on će biti merodavan za narode mnoge; te će oni mačeve prekovati u raonike, a koplja u srpove. Neće više narod protiv naroda podizati mačeve, niti će se više učiti ratovanju. **5** Dome Jakovljev, hajdemo, u svetlosti Gospodnjoj da hodamo! **6** Ta, ti si napustio svoj narod, dom Jakovljev. Zato što su puni vračanja sa istoka i gatare kao Filistejci, i deci tudinaca oni se umiljavaju. **7** Njegova zemlja je srebra i zlata puna, i riznicama njegovim nema broja; njegova zemlja je konja puna, i kolima njegovim nema broja. **8** Njegova je zemlja idola puna, i pred delom ruku svojih oni ničice padaju, pred onim što prsti njihovi načiniše. **9** Ipak, čovek će se saviti, i muž će se poniziti, a ti im nećeš oprostiti. **10** Uđi u stenu, sakrij se u prašinu pred strahom

Gospodnjim, pred sjajem veličanstva njegova. **12** Narode moj! Maloletnici su njihovi tlačitelji **11** Oholi čovekov pogled biće skrhan i bahatost i žene nad njim vladaju. Narode moj! Koji te ljudska ponižena. Gospod će biti uzvišen, on vode, oni te zavode, i puteve tvojih staza oni su jedini – u dan onaj. **12** Jer biće to dan Gospoda zapetljali. **13** Na parnicu Gospod se podiže i stao nad vojskama protiv svih ponositih i nadmenih, je na sud s narodima. **14** Gospod će na sud doći protiv svih što se uzvisiše da ih on obori; **15** protiv protiv starešina naroda svojega i protiv glavara svih kedrova livanskih, visokih i uzdignutih, i njihovih: „To ste vi vinograd moj opustošili; u protiv svih hrastova vasanskih, **14** i protiv svih vašim kućama ste zadržali što ste od siromaha gora visokih, i svih bregova uzdignutih; **15** i oteli. **15** Šta vam je, te narod moj tlačite i lice protiv svake kule visoke, i protiv svih zidina siromaha drobite? – govori Gospodar, Gospod utvrđenih; **16** protiv svega brodovlja tarsiskog, i nad vojskama.“ **16** I reče Gospod: „Šta se to šepure protiv svih brodova raskošnih. **17** Oholost ljudska čerke sionske, te hodaju ispruženih vratova, biće skršena, i nadmenost ljudska ponižena. i očima namiguju, koracima sitnim koračaju, Gospod će biti uzvišen, on jedini – u dan onaj, **18** lančićima na nogama zveckaju? **17** Gospodar će a idoli će nestati potpuno. **19** Neka uđu u pećine učiniti da teme čerki sionskih očelavi. Gospod će stenovite, i u zemunice u prašini, pred strahom razgolititi stidna mesta njina.“ **18** U dan onaj će Gospodnjim, pred sjajem veličanstva njegova, Gospodar strgnuti bleštavost lančića i grivni i kad ustane da potrese zemlju. **20** U dan onaj mesečića **19** i naušnica i narukvica i koprena **20** i čovek će pobacati svoje idole srebrne i svoje turbana i ogrlica i pojasića i stakalaca s mirisima idole zlatne, što su ih njemu načinili, da se klanja i amajlja **21** i prstenja i nosnih kolutića **22** i ničice krticama i slepim miševima. **21** Ulažice u skupocenih haljina i plăsteva i ogretači i torbicu pećinske šupljine i u raspuklne u stenama pred **23** i šljokica i košuljica i povezača i kapica. **24** strahom Gospodnjim, pred sjajem veličanstva Mesto miomirisa biće smrad; mesto pojasa biće njegova, kad ustane da potrese zemlju. **22** Čuvajte vrpcu, mesto kovrdža biće obrijano teme, mesto se, dakle, od čoveka! On dah ima u nozdrvama. Ta, šta on vredi?

3 Gle, Gospodar, Gospod nad vojskama, oduzima Jerusalimu i Judi snabdevanje i izdržavanje, snabdevanje hlebom i snabdevanje vodom, **2** junaka i ratnika, sudija i proroka, rukovodioca i starešinu, **3** pedesetnika i prepostavljenog, savetnika i veštog stručnjaka, i onoga koji se predviđanjem bavi. **4** „I dajem im dečake za glavare; i čudljive da nad njima upravljavaju.“ **5** Narod gonjen biva: čovek na čoveka, i čovek na bližnjeg svojeg; drski su: dečak na starešinu, i prostak na odličnika. **6** A svako će hvatati brata svojega u domu oca svojega: „Ti plašt imaš! Dodji! Poglavar budi naš! Ovo rasulo uzmi u ruke svoje!“ **7** A on će se braniti u onaj dan: „Neću to da ispravljam. U Domu mome hleba nema, ni plašta nema. Nemoj mene postavljati za narodnog glavara.“ **8** Jer Jerusalim se ruši, i Juda pada, zato što su reči njihove i dela njihova protiv Gospoda prkošenje u lice Slavi njegovo. **9** Izraz lica njihovog protiv njih svedoči; i kao Sodoma grehom svojim razmeću se i ne kriju. Teško duši njihovo! Sami sebi propast pripremaju. **10** Kažite pravedniku: biće mu dobro, jer će se hranići plodom dela svojih. **11** Teško opakome na zlo, jer dela ruku njegovih na njega će pasti!

4 I sedam će se žena grabiti za jednog čoveka – u dan onaj – i reći će: „O svom trošku ćemo se hranići; o svom trošku ćemo se odevati. Samo nam daj da tvoje ime nosimo; skini sa nas tu sramotu našu.“ **2** U dan onaj biće Izdanak Gospodnjи na diku i slavu, a zemaljski plod na dostojanstvo i veličanstvo izbavljenima i Izraelju. **3** Tako, koji preostane na Sionu i koji prezivi u Jerusalimu, zvaće se „sveti“, svako ko je upisan među žive u Jerusalimu. **4** Kad Gospodar ljagu spere sa sionskih čerki, i obriše krv prolivenu posred Jerusalima, duhom suda i duhom očišćenja vatrom; **5** tad će Gospod stvoriti nad celom čvrstom gorom sionskom, i nad saborima njenim: oblak i dim danju, sjaj plamena da blesti noću, jer će on, Slava, zaklon povrh svega biti **6** i senica kao senka danju od pripeke, štit i utočište od oluje i pljuska.

5 Zapevaču miljeniku svome, pesmu ljubavnika svojega o vinogradu njegovom. Moj miljenik je vinograd imao na brdaču rodnome. **2** On ga okopa i od kamenja očisti, te lozu plemenitu

u njemu posadi. Posred njega on kulu podiže vinu silni, i u mešanju žestokih pića hrabri; **23** i u njemu muljaru sagradi. Čekao je da mu koji za mito krivca opravdavaju, i pravedničku rodi grožđe, a on njemu izrodi vinjage. **3** „Sad, pravednost potiskuju. **24** Zato, kao što plameni stanovnici jerusalimski, i vi, ljudi Judejci, vi jezici strnjiku proždiru, i kao što vatra seno budite sudije na sudu između mene i mog proguta, tako će koren njihov istrunuti, kao vinograda. **4** Šta još mogoh učiniti za vinograd prah će se pupoljak njihov razleteti; zato što moj, a da mu nisam učinio? Zašto? Ja se nadah odbaciše Zakon Gospoda nad vojskama i prezreće da će roditi grožđe, a on je izrodio vinjage? **5** I reč Svetitelja Izrailjeva. **25** Zato se raspalio gnev sad da vam kažem šta ču da učinim vinogradu Gospodnji protiv njegovog naroda, te on na njega svome: plot ču njegov ukloniti, neka ga pustoše; podiže ruku svoju i tako ga udari da se potresuče zid ču njegov razvaliti, neka ga izgaze; **6** u pustoš planine; pa telesa njihova leže kao smeće posred ču ga pretvoriti, niti će biti orezan, niti će biti ulica. Ipak, gnev se njegov još ne smiruje, još okopan; neka sav zaraste u bodlje i u trnje; i je ispružena ruka njegova. **26** On podiže ratnu oblacima ču zabraniti da nad njim kišu puste.“ **7** zastavu narodima izdaleka; i on im zazviđi do Naime, vinograd Gospoda nad vojskama dom je kraja zemlje; i gle, brzom hitrinom oni dolaze. Izrailjev; i ljudi Judejci zasad su njegov premili. **27** Među njima nema ni umorna, ni sustala, ni Nadao se on pravu, a eto krvoprolića; nadao se dremljiva, ni pospana; ni da im se pojas oko pravednosti, a eto vapaja. **8** Teško onima koji primiču kuću uz kuću, polje uz polje, sastavlaju struka raspasuje, ni da im se remen na sandali dreši. **28** Njihove su strele dobro zašiljene; njihovi dok sve mesto ne zauzmu, te da jedini sred su lukovi svi zapeti; njihovih konja kopita su kao zemlje ostanu. **9** Ušima svojim slušam Gospoda kremen; njihovi su točkovi kao vihor. **29** Njihova nad vojskama: „Baš će kuće mnoge opusteti, je rika kao u lava, oni riču kao mlada zver, i velike i lepe bez žitelja ostati. **10** Jer vinograd reže, i plene, i odnose, i нико ih ne sprečava. **30** I od deset vata samo će bačvicu dati, i zasejana režaće na njega u dan onaj kao more kada reži. mera daće deseti deo.“ **11** Teško onima koji rano Pogleda li neko na zemlju, gle, tama je i teskoba, rane da se opijaju pićem žestokim, nastavljaju do i svetlost zamračena oblacima njenim.

rasvitka zato što ih vino raspaljuje. **12** Harfe i lire, bubnjevi i frule i vino na gozbama su njihovim; a za delo Gospodnje ne mare, i rad ruku njegovih ne gledaju. **13** Zato što znanja nema, narod moj će u ropstvo odveden biti; i slavni njegovi će od gladi umirati, i mnoštvo će njegovo od žedi goreti. **14** Zato je Svet mrtvih žдрело svoje razvalio, i neizmerne ralje razjapio da se u njih strmoglave slava njegova i mnoštvo njegovo uz buku njegovu i viku njegovu. (*Sheol h7585*) **15** I čovek će se savijati, i muževan će ponižen biti, i silnici će pogled oboriti. **16** Gospod nad vojskama sudom će se uzvisiti, i Bog sveti svetost će pravdom dokazati. **17** Jaganjci će kao na pašnjacima pasti, i jarci će po bogataškim ruševinama brstiti. **18** Teško onima koji na sebe krivicu navlače užima varalačkim i opakost konopćima kolskim – **19** onima koji govore: „Neka požuri, neka pohita sa onim što čini, pa da vidimo. Neka se približi i neka dođe Svetitelj Izrailjev sa onim što je naumio, pa da znamo!“ **20** Teško onima koji zlo dobrim nazivaju, a dobro zlim; tamu kao svetlost predstavljaju, a svetlost kao tamu; gorko kao slatko predstavljaju, a slatko kao gorko! **21** Teško onima koji u svojim očima su mudri i sami pred sobom pametni! **22** Teško onima koji su u

6 Godine kad je umro car Ozija videh Gospoda kako sedi na visokom i uzdignutom prestolu, a skuti njegovog plašta su ispunjavali hram. **2** Iznad njega su se postavili šestokrili serafimi. Svaki je imao šestora krila: dvama je zaklanjao lice, dvama je pokrivalo noge, a dvama krilima je leteo. **3** Oni su klicali jedan drugom i govorili: „Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama! Puna je sva zemlja slave njegove!“ **4** Od glasa onog koji kliče zatrešli su se dovraci na pragovima i Dom se napunio dimom. **5** Na to sam rekao: „Teško meni, propao sam, jer sam čovek nečistih usana, i stanujem sred naroda nečistih usana; a Cara, Gospoda nad vojskama, videle su oči moje!“ **6** Tada je jedan od serafima doleteo k meni. U ruci mu je bila žeravica što je hvataljkama uzeo sa žrtvenika. **7** Njom je dotakao moje usne i rekao: „Evo, ovo je dotaklo usne twoje, i skinuta je krivica twoja, i oprošten je greh twoj.“ **8** Zatim sam čuo glas Gospodarev kako govorи: „Koga da pošaljem? I ko će poći za nas?“ A ja sam rekao: „Evo mene! Pošalji mene!“ **9** On je na to rekao: „Idi i reci tom narodu: 'Slušaćete i nećete razumeti, gledaćete i nećete videti.' **10** Otežaj salom tom narodu srce, ogluvi uši

njegove, oslepi oči njegove, dok progledaju oči tvog, i protiv dinastije tvoje dane kakvih nije njegove, i pročuju uši njegove, i razberbe srce bilo, od dana kad se Jefremovci odvojiše od njegovo, i pokaje se i isceli ga.“ **11** Tada sam Judejaca – dovešće cara asirskog.“ **18** U dan onaj rekao: „Dokle, Gospodaru?“ Odgovorio je: „Dok zazviždače Gospod zunzarama na ušću egipatskih su turobni gradovi bez stanovnika, i kuće bez tokova i pčelama po zemlji asirskoj, **19** da sve čoveka, i turobne njive za pustošenje, **12** i Gospod one dodu i da popadaju po strmim koritima otera ljudstvo, i veliko razaranje bude u samoj potoka suvih, i po raselinama stena, po trnjacima zemlji. **13** Pa ostane li u njoj desetina, i ona će se i svim pašnjacima. **20** U dan onaj, Gospodar vratiti. I biće spaljen kao brest, i kao hrast koji je oboren do panja svoga. Potomstvo sveto iz panja Eufrata, carem asirskim, obrijaće glavu i dlake s njegovog.“

7 U dane Judinog cara Ahaza, sina Jotama, sina Ozijina, podigše se aramejski car Resin i izrailjski car Fekaj, sin Remalijin, da ratuju protiv Jerusalima, ali nisu mogli da ga osvoje. **2** Tada su dojavili dinastiji Davidovoj govoreći: „Aramejci su se ulogorili u Jefremovoj oblasti.“ I zadrhtalo je srce njihovo i srce naroda njihovog kao kad šumsko drveće zadrhti zbog vetra. **3** Onda je Gospod rekao Isajiji: „Izadi da sretneš Ahaza, ti i sin tvoj Sear-Jasuv, na kraj vodovoda Gornjeg jezera na putu za Beljarevo polje, **4** i reci mu: 'Pazi i budi spokojan i ne boj se! I srce tvoje neka se ne plaši od ova dva ugarka zadimljena, zbog raspaljenog gneva Resina i Arama i zbog sina Remalijina, **5** ni zato što su se zaverili protiv tebe na zlo Aram i Jefremovci i sin Remalijin, te govore: **6**, 'Krenimo na Judu i opkolimo je i osvojimo za sebe, i zacarimo usred nje za cara sina Taveilovog.' **7** Govori Gospodar Gospod: „To se zbiti neće, i to biti neće! **8** Zato što Aramom Damask gospodari, a Damaskom Resin gospodari, i kroz šezdeset pet godina biće razoreni Jefremovci kao narod; **9** a Jefremovcima Samarija gospodari, a Samarijom sin Remalijin gospodari; ako ne verujete, nećete se održati.“ **10** Gospod je opet progovorio Ahazu i rekao: **11** „Zaišti znak od Gospoda Boga svojega bilo iz dubine bezdana bilo s visine od gore.“ (*Sheol h7585*) **12** Ahaz je, međutim, odgovorio: „Neću tražiti i neću iskušavati Gospoda.“ **13** Tada je Isajija rekao: „Čujte, dinastijo Davidova! Zar vam je malo što ste dojadili ljudima, pa i Bogu mome hoćete da dojadite? **14** Zato će vam sam Gospod dati znak: eto, devojka će zatrudneti i sina će roditi, i nadenuće mu ime 'Emanuil'. **15** Maslo i med ješće da sazna kako da odbaci zlo i odabere dobro; **16** jer pre nego što dečak sazna kako da odbaci zlo i odabere dobro, biće napuštena zemlja za koju se ti brineš pred oba cara njena. **17** Dovešće Gospod protiv tebe, i protiv naroda

tvog, i protiv dinastije tvoje dane kakvih nije njegove, i pročuju uši njegove, i razberbe srce bilo, od dana kad se Jefremovci odvojiše od njegovo, i pokaje se i isceli ga.“ **11** Tada sam Judejaca – dovešće cara asirskog.“ **18** U dan onaj rekao: „Dokle, Gospodaru?“ Odgovorio je: „Dok zazviždače Gospod zunzarama na ušću egipatskih su turobni gradovi bez stanovnika, i kuće bez tokova i pčelama po zemlji asirskoj, **19** da sve čoveka, i turobne njive za pustošenje, **12** i Gospod one dodu i da popadaju po strmim koritima otera ljudstvo, i veliko razaranje bude u samoj potoka suvih, i po raselinama stena, po trnjacima zemlji. **13** Pa ostane li u njoj desetina, i ona će se i svim pašnjacima. **20** U dan onaj, Gospodar vratiti. I biće spaljen kao brest, i kao hrast koji je oboren do panja svoga. Potomstvo sveto iz panja Eufrata, carem asirskim, obrijaće glavu i dlake s nogu, i bradu će takođe zbrisati. **21** U dan onaj, svako će hraniti po junicu iz krda i po dve ovce, **22** a od obilja obrađenog mleka maslom će se hraniti; maslom i medom će se hraniti svako ko u zemlji bude preostao. **23** U dan onaj, na svakom mestu gde je čokota hiljadu, što vrede srebrnjaka hiljadu, tamo će biti bodlje i trnje; **24** sa strehom i lukom tamo će se dolaziti, jer će zemlja biti sva u bodljama i trnju, **25** a po gorama svim, gde se motikom kopalo, niko tamu dolaziti neće, zbog straha od bodlji i trnja; tamo će se goveda slati, tamo će ovce gaziti.

8 Rekao mi je Gospod: „Uzmi veliku ploču i na njoj napiši narodnim pismom: 'Brz na grabež – hitar na plen.'“ **2** Potom sam za overu zapisa uzeo pouzdane svedoke: sveštenika Uriju i Zahariju sina Jeverehijina. **3** Onda sam se približio proročici te je ona začela i rodila sina. Tada mi je Gospod rekao: „Nadeni mu ime 'Brz na grabež – hitar na plen', **4** jer pre nego što dečak nauči 'tata' i 'mama', nosiće se pred cara asirskog bogatstvo iz Damaska i plen iz Samarije.“ **5** Opet mi Gospod uputi reč govoreći: **6**, „Zato što ovaj narod odbacuje spokojne tokove siloamskih voda, a veseli se pred Resinom i pred sinom Remaljinim, **7** gle, zato će Gospodar na vas navesti vode s Eufrata, silne i velike – cara asirskog i svu slavu njegovu – i one će se izliti iz korita svoga i prelije se preko svih obala; **8** provaliće u Judu, razliće se i poplaviliće je, popeće se do grla njezina, i krila će raširiti svoja preko zemlje tvoje, o, Emanuile!“ **9** Udružuje se na zlo, o, narodi, ali bićete smravljeni! Poslušajte vi, daljine zemaljske. Opašite se, i bićete smravljeni. Opašite se, i bićete smravljeni. **10** Smišljajte zaveru – biće uništena; samo se vi dogovarajte – biće uzalud; zato što je s nama Bog. **11** Jer Gospod mi je ovako govorio kad me je rukom uhvatio i kad me je opomenuo da ne idem putem kojim ovaj narod ide. Rekao je: **12** „Ne zovite zaverom sve što narod ovaj naziva zaverom; ne bojte se

čega se on boji i neka u vama straha ne bude. **13** tamo podići.“ **11** A Gospod razmešta protiv Gospod nad vojskama, neka vam svetinja bude Resina protivnike njegove i podbada neprijatelje on, bojte se njega, neka vas prožima strah od njegove, **12** Arameju spreda, Filistejce straga, njega. **14** Svetilište biće on, i kamen za spoticanje i te Izrailj proždiru svojim ustima. Uza sve to stena za posrtanje obema dinastijama izrailjskim, gnev se njegov umiriti neće i ruka mu ispružena zamka i mreža za sve stanovnike jerusalimske. **15** ostaje. **13** Ipak se narod obratio nije onom koji Mnogi će se od njih sableti i pašće i razbiće se, ga je udario, i Gospoda nad vojskama potražili zaplešće se i uhvatiće se.“ **16** Sačuvaj svedočenje, nisu; **14** te je Gospod odsekao od Izraelja glavu i zapečati Zakon među učenicima mojim. **17** Ja ћu rep, granu i rogoz, u jedan dan. **15** Starešina i se pouzdati u Gospoda koji je lice svoje sakrio od lice ugledno – to je glava, a prorok koji naučava potomaka Jakovljevih, njemu se ja nadam. **18** laž – to je rep. **16** Koji ovaj narod vode, oni Evo mene i dece koju mi je dao Gospod za znak zavode; koji bivaju vođeni, oni propadaju. **17** i čudesa u Izraelju od Gospoda nad vojskama, Zato se Gospodar njegovim mladićima radovati koji boravi na gori Sion. **19** A kad vam budu neće, njegovo sirotinji i udovicama smilovati govorili: „Pitajte prizivače duhova i vidovnjake se neće. Zato što je sav narod opak i zao, na koji šapuću i mrmljaju...!“ Ne treba li narod da sva usta bezumno govore. Uza sve to gnev se pita svog Boga, nego da se kod mrtvih raspituju njegov umiriti neće i ruka mu ispružena ostaje. za žive? **20** Uz Zakon i uz svedočenje! Ko ovo **18** Zato što se opakost kao požar rasplamsala, ne rekne, zoru neka ne dočeka. **21** Lutaće po bodlje i trnje proždire, šumski čestar je upalila, njoj potlačen i gladan; kad izgladni razjariće oblaci dima se podižu. **19** Zemlja plamti od jarosti se i psovaće svoga cara i Boga svojega, bude li Gospoda nad vojskama, i narod kao hrana za lice prema gore okrenuo. **22** Bude li po zemlji požar postaje: ni svog brata niko ne poštedi. pogledao, videće strahotu i tamu i mrak kako **20** Ždere s desna i opet je gladan; guta s leva i guši, i zagnatog u stravu.

9 Ali neće biti mrak što nju guši kao u vremenu prethodnom, kad je obezvredio zemlju zavulonovsku i zemlju neftalimsku, a potonji će proslaviti put što vodi ka moru s druge strane Jordana, Galileju mnogobogačku. **2** Narod koji po tami hoda, veliku je svetlost ugledao, nastanjene u zemlji sena smrtnoga, svetlost ih jarka obasja. **3** Radost si uvećao; pred tobom se raduju kao u žetvenoj radosti, kao što se vesele kada plen dele; **4** jer jaram na nj natovaren i obramicu na njegovom ramenu, šibu progonitelja njegova, ti si polomio kao u dan madijanski. **5** Ta, svaka cokula maršira u metež, i plašt se natapa u krvi, te će biti za vatru hrana razgorela. **6** Ta, nama se muško dete rodilo, nama je sin dat; vlast je njemu na ramenu. I on će se zvati: Divni Savetnik, Bog Silni, Otac Večni, Vladar Mirotvorni. **7** Rasprostiranju vlasti i miru neće biti kraja na prestolu Davidovu i na carstvu njegovu, da ga sredi i da ga utvrdi u pravu i u pravednosti od sada i do veka. Revnost Gospoda nad vojskama to će učiniti. **8** Gospodar je reč poslao Jakovu i ona je među Izraeljce pala. **9** I sav narod nju će upoznati, Jefremovci i stanovništvo Samarije, koji govore srcem nadmenim i oholim: **10** „Ako su opeke pale, gradićemo od tesana kamena; divlje smokve su sasečene, kedre ćemo

Manasijevci Jefremovce, Jefremovci Manasijevce, a zajedno oba na Judejce. Uza sve to gnev se njegov umiriti neće i ruka mu ispružena ostaje. **10** Teško onima koji nepravedne odredbe određuju i propise tlačiteljske propisuju da bi ubogome pravdu uskratili i siromasima naroda mog pravo oteli, kako bi sirotinju otplaćkali. **3** I šta će u dan kazne činiti, kada propast iz daleka dode? Kome ćeće za pomoć uteći? Kamo ćeete blago svoje ostaviti? **4** Kao roblje jamačno puzati među poklane pasti... Uza sve to gnev se njegov umiriti neće i ruka mu ispružena ostaje. **5** „Teško Asircu! On je gneva moga šiba. On je u njihovoj ruci prut srdžbe moje. **6** Na puk otpadnički njega sam poslao, na narod koji me je rasrdio. On neka ga opleni i otplaćka, kao blato drumsko neka ga izgazi. **7** Ali on nije tako nameravao, i u srcu svom nije tako smisljao, nego je u srcu svom za zatiranje, za istrebljivanje ne malog broja naroda. **8** Jer on je govorio: 'Svaki od mojih glavaru nije li [kao] car? **9** Nije li Halani kao Harkemis? I nije li Amat kao Arfad? Nije li Samarija kao Damask? **10** Kao što moja ruka dohvati carstva idolska i njihove likove od Jerusalima i od Samarie; **11** kao što učinih sa Samarijom i njenim idolima, zar da ne učinim s Jerusalimom i njegovim ikonama?“ **12** I kad Gospodar izbubnja sve što namerava

činiti na gori Sion i u Jerusalimu, onda će kazniti plod oholog srca cara asirskog, i drskost njegovih ponositih očiju, **13** zato što je rekao: „Snagom svoje ruke učinih, i mudrošću svojom, jer uman jesam; granice narodima uklonih, i blaga njihova opijačkah; kao junak pokorih stoljuće. **14** Ruka moja kao gnezdo zgrabi bogatstva tih naroda. I kao što se kupe ostavljena jaja svu sam zemlju pokupio; i nikog ne bi da krilo pokrene, da kljun otvori, da zapijuće.“ **15** Zar sekira da se hvališe nad čovekom koji njome seče? Hoće li se veličati testera nad čovekom koji njom testeri? Zar palica maše čovekom koji je poteže, i štap li podiže onog koji drvo nije? **16** Zato će Gospodar Gospod nad vojskama poslati skapavanje među njegove zadrigle, i njegovu će slavu popaliti kao što se vatra raspaljuje. **17** Svetlost Izrailjeva biće ta vatra, i Svetitelj njegov biće taj plamen: on će goreti i proždirati bodlje njegove i trnje njegovo u jednom danu. **18** Krasotu šuma njegovih i polja njegovih on će uništiti od srži do kore. I biće kao bolesnik koji kopni. **19** Što ostane drva u njegovoj šumi, to malo će i dečak moći da prebroji. **20** I biće u dan onaj ostatak Izrailjev i izbeglice, potomci Jakovljevi, neće se više oslanjati na onoga koji ih obara, nego će bivati istinski oslonjeni na Gospoda, Svetitelja Izrailjeva. **21** Ostatak će se vratiti, ostatak Jakovljev Bogu silnome. **22** Ta, ako bude naroda tvojega, Izrailja, kao peska morskoga, vratiće se ostatak njegov. Odluka je konačna: pravda nadire. **23** Jer u potpunosti je odlučio Gospod Bog nad vojskama: on to čini u sredini cele zemlje. **24** Zato govori Gospodar Gospod nad vojskama: „Narode moj, stanovnici na Sionu, ne boj se Asircu kad te šibom tuče, kad palicu na te podiže na putu egipatskom, **25** jer još samo malo, i jarost je ispunjena, i gnev moj će ih uništiti.“ **26** I Gospod nad vojskama zamahnuće bićem na njega kao što udaraše Madijane na Steni Orivovo; i palica je njegova nad morem, i podiže je na putu egipatskom. **27** I biće u dan onaj: biće skinuto breme njegovo s tvojih ramena i jaram njegov s tvojeg vrata, i slomiće se jaram pred pomazanjem. **28** On dolazi na Ajat, on je prošao Migron, on rasprti prtljac svoj u Mihmasu. **29** Oni prelaze prelaze: „U Gavi će biti prenoćiste za nas.“ Rama drhće, a Gavaja Saulova beži. **30** Vrišti, čerko Galimska, što glasnije! Slušaj, Laise! Siromahu, Anatote! **31** Madmena odluta; stanovnici gevimski utekoše. **32** Još danas će se u Novu zaustaviti, rukom maše gori čerke sionske, humu jerusalimskom.

33 Gle, Gospodar Gospod nad vojskama grane kreše užasom, posećeni su vrhovi uspravljeni, oni uzdignuti su oborenii; **34** a sekirom se šumski gustiš raseca, a od Silnog Livan biva oboren.

11 Iz panja Jesejeva mladica će izrasti, iz njegova bokora Izdanak će plod doneti. **2** Na njemu će počivati Duh Gospodnji, Duh mudrosti i razuma, Duh saveta i jakosti, Duh znanja i bogobojažnosti. **3** Njega će prodahnuti bogobojažnost: te on neće suditi prema onome što vidi, niti centi prema onome što čuje, **4** nego će on po pravdi suditi, i poniznima na zemlji pravednu procenu izricati; šibom reći svoje ošinuće zemlju, a dahom iz usta ubiće opakoga. **5** On će opasati bedra pravdom, i bokove će povezati vernošću. **6** Vuk će boraviti s jagnjetom i ris će ležati s jaretom, tele i lav zajedno će pasti, a dečak će ih voditi. **7** Krava i medvedica će se napasati, i mladunčad njihova zajedno će ležati; slično volu, i lav će se slamom hraniti. **8** Iznad lame gujine igraće se odojče, a detence će ručicu zavlačiti u leglo zmijino. **9** Zlo se više neće činiti, niti će biti nasilja na svetoj gori mojoj, jer će se zemlja ispuniti poznavanjem Gospoda, kao što je vodom ispunjeno more. **10** U dan onaj Jesejev koren će se podići kao zastava na narode, puci će tražiti njega i odmorište njegovo biće slavno. **11** U onaj dan Gospodar će po drugi put ispružiti ruku da otkupi ostatak svog naroda, one što su preostali iz Asirije i iz Egipta i iz Patrosa i iz Kuša i iz Elama i iz Senara i iz Amata i sa obala morskih. **12** Podići će zastavu za puke i sabrače raspršene Izrailjce, i sakupiće raseljene Judejce, sa zemljina sva četiri krila. **13** Zavist plemena Jefremova nestaće, neprijatelji Jude istrebljeni biće: Jefrem više Judi zavideti neće, niti će Juda Jefremu neprijatelj biti. **14** Oni će za vrat sesti Filistejcima na zapadu; oni će zajedno pleniti plemena na istoku; rukom će svojom držati Edomce i Moavce; njima će biti poslušni potomci Amonovi. **15** Gospod će isušiti zaliv mora egipatskog, rukom će zamahnuti protiv Eufrata, jarom vetra on će nju razbiti na sedam suvih tokova, te će je ljudi prelaziti u obući. **16** I biće put ostatku naroda njegova, preživelima iz Asirije, kao što je bio Izrailjcima kad su se podigli iz zemlje egipatske.

12 U onaj dan ti ćeš govoriti: „Hvalim te, Gospode, ti si se na mene razgrevio, ali i gnev svoj odvratio; još si me utešio. **2** Evo, Bog je spasenje moje, uzdam se i neću se bojati, jer je

Gospod snaga moja i pesma Gospodnja, on mi je Bog opustošio. **20** On doveka neće biti naseljen, bio na spasenje.“ **3** I radosno ćete crpti vodu iz od kolena do kolena biće nenastanjen. I Arapin spasonosnih izvora. **4** Vi ćete govoriti u dan onaj: onde neće podizati šatora, niti će pastiri onde „Zahvaljujte Gospodu! Prizivajte ime njegovo! počivati. **21** Onde će zveri pustinjske boraviti, Obznanjujte narodima dela njegova! Pominjite i sovuljage će im kuće napuniti, i nojevi će kako je užvišeno delo njegovol! **5** Pevajte Gospodu onde stanovati, a jarci će tamo skakutati. **22** Po zato što je sazvao divotu. Neka to bude po svoj njihovim napuštenim zgradama zavijaje hijene, zemlji znano. **6** Kličite i uživisujte, stanovnici a po njihovim raskošnim dvorovima šakali. Bliži Siona, jer je velik među vama Izrailjev Svetitelj.“ se vreme njegovo, a dani mu se produžiti neće.

13 Proroštvo o Vavilonu što ga vide Isaija sin **14** Ta, smilovaće se Gospod Jakovu, i opet će Amocov: **2**, „Na goletnom brdu podignite izabratи Izraelja; i daće im da se odmore zastavu, njima iz glasa vičite, rukom mašite: i na svom tlu. Pa će im se pridružiti došljak i neka uđu na kneževska vrata. **3** Ja sam zapovedio priklučiće se plemenima Jakovljevim. **21** Uzeće svojim posvećenima, pa sam pozvao junake ih narodi i odvešće ih u njihov kraj, a potomstvo svoje za gnev moj, koji se vesele veličanstvu Izraeljevo njih će naseliti na Gospodnjem tlu, mome.“ **4** Glas je mnoštva na gorama, kao da kao robe i sluškinje. I zarobiće one koji su je puno naroda. Glas je buke od carstava, od njih zarobljavali, i biće gospodari nad svojim sakupljenih gomila. To Gospod nad vojskama vrši tlačiteljima. **3** I biće onog dana: Gospod će smotru vojske za boj. **5** Dolaze iz daleke zemlje, s ti dati počinak od napora tvojih i od nevolja nebeske granice, Gospod i oruđa ljtine njegove, tvojih i robovanja teškog, čime su te bili tlačili, da svu zemlju razore. **6** Kukajte, jer je blizu dan **4** Tad ćeš sastaviti izreku protiv vavilonskog Gospodnji, pustošenje od Svemoćnog dolazi. **7** cara, ti ćeš govoriti: Kako nestade tlačitelj! Kako Sve su ruke zato malaksale, svako ljudsko srce nestade mučiliše! **5** Gospod je slomio palicu obamrlo, **8** pa su se ustrašili, žiganje i bolovi ih opakih i žezlo vladarsko **6** što je besno tuklo spopadaju, grče se kao porodilja; jedan zazire od narode udarcima što ne prestajahu, što je gnevno drugoga, lica su im lica od plamena. **9** Evo dolazi potčinjavalo puke, nemilice ih progonilo. **7** Sva dan Gospodnji, svirepost moja i ljutina i jarost zemlja se odmara, počiva, prolama se klicanje. **8** gneva mojega, da u pustoš zemlju pretvori, da Nad tobom se raduju čempresi i kedri livanski: iz nje grešnike istrebi; **10** jer nebeske zvezde i „Od kako si pao, ne dolaze na nas drvoreče.“ **9** sazvežđa njina neće više svetlošću sijati, sunce Dole se zbog tebe Svet mrtvih uskolebao, kada će da zgasne čim grane i mesec svetlost svoju neće više odsjajivati; **11** jer ču kazniti vaseljenu dođeš, da te on pozdravi; zato on budi preminule, za zloču, i opake za krivicu; i zaustaviću ponos sve moćnike zemaljske; sa svojih prestola ustaju svi carevi raznih narodnosti. (*Sheol h7585*) **10** Svi oholih, i poniziću nadmenost nasilničku. **12** ti oni kazuju i govore: „Ti si onemoćao kao Čovek će biti redi od zlata žeženoga, ljudski i mi što smo. Ti si nama sličan postao.“ **11** stvor redi od zlata ofirskoga. **13** Zato ču nebesa Oholost se tvoja u Svet mrtvih sruši, buka tvojih potresti i zemlja će se s mesta svoga pomeriti lauta; pod tobom je ležaj truleži, a nad tobom zbog srdžbe Gospoda nad vojskama, u dan kad pokrivač od crva. (*Sheol h7585*) **12** Kako pade sa se gnev njegov razjari. **14** I tada, kao srna nebesa, Svetlonoš, sine Zorin? Oboren si ti pred hajkačima, kao ovce koje niko ne sabira, na zemlju, razoritelj nad pucima. **13** A u svom svakog koga stignu, i od mača će pasti svako gori sabornoj, na ivicama severa. **14** Uzneću koga uhvate; **16** pred očima njihovim odojčad će se na visine nad oblacima, izjednačiću se sa im smrskati, kuće njine opljačkati, žene njihove Svevišnjim.“ **15** A ti si u Svet mrtvih bačen, u silovati. **17** Evo, na njih Midije podižem. Oni dubine bezdana. (*Sheol h7585*) **16** Koji te vide, oni srebro ne cene i oni u zlatu ne uživaju. **18** Oni te posmatraju, i o tebi razmišljaju: „Je li to taj će lukom postreljati mladiće, na plod utrobe se čovek koji je zemlju tresao, carstva drmao; **17** smilovati neće, nad dečacima oko im se sažaliti koji je vaseljenu u pustinju pretvarao i njene neće. **19** Vavilon, ukras carstvima, ponos gordosti gradove rušio; koji zatvorenike svoje kući nije haldejske, biće kao Sodoma i Gomora kada ih je puštao?“ **18** Carevi raznih naroda svi počivaju

u časti, svaki je u svojoj grobnici; **19** a ti si vode nimrimske, trava je usahla, bilje propalo, izbačen iz groba svog kao neki izdanak odurni, zelenila više nema. **7** Zato ko je nešto uštedeo pokriven si poklanima, mačem probodenima, na i skladišta njihova, taj će to nositi na Potok ploče od rake pobacanima, kao izgažena lešina. vrba. **8** Jer jauk se razleže do granice s Moavom, **20** Ni tvoj pogreb neće biti kao što je pogreb naricanje mu je do Eglajima, naricanje mu je do njihov, zato što si svoju zemlju razorio, zato Vir-Elima. **9** Ta, pune su krvi vode dimonske, a ja što si svoj narod poklao. Neka se nikad više ču još dodati Dimonu jednog lava na moavske potomstvo zlikovačko ne pominje. **21** Spremite begunce i na preostale u zemlji.“

pokolj potomcima zbog krvice njihovih otaca, da se više ne podižu, da svet osvajaju, te će sva vaseljena biti pokrivena gradovima. **22** „Ustaću na njih – govori Gospod nad vojskama – i zatrču Vavilonu ime i ostatak i rod i porod – govori Gospod. **23** Pa ču njega u posed predati ježevima i močvarama. Počistiću ga metlom-zatiralicom – govori Gospod nad vojskama.“ **24** Zakleo se Gospod nad vojskama govoreći: „Što zamislih, to se ima zbiti, što naumih, to će se dogoditi. **25** Skršiću Asircu na mojoj zemlji, izgaziću na mojim gorama. Njen će jaram sa njih pasti; njeno breme sa njihovih pleća.“ **26** Takva je odluka donesena protiv čitave zemlje; takva je ruka ispružena protiv svih narodnosti. **27** A kad Gospod nad vojskama odluči, ko će se usprotiviti? Kad on ruku ispruži, ko će je odvratiti? **28** Godine kad je umro car Ahaz bilo je ovo proroštvo: **29** Ne raduj se, Filistejo cela, što se slomi štap što te udara, jer će otrovnica izaći iz zmijskog klupka i ona će izleći zmaja krilatoga. **30** I napasaće se prvinci ubogih, i u spokojsvu počivaće siromasi; a tvoj rod ču pomoriti glađu, i pobiću što od tebe ostane. **31** Kukajte, vratnice! Zapomaži, grade! Strepni, sva filistejska zemljo! Jer najezda sa severa dolazi, i čete njezine niko ne napušta! **32** Šta će se tada odgovoriti glasnicima bilo koga puka? „Gospod je osnovao Sion, i u njemu će biti zaštićeni siromasi iz njegova naroda.“

15 Proroštvo protiv Moava: „Obnoć je opustošen Ar; srušen je Moav! Obnoć je opustošen Kir; srušen je Moav! **2** U hram i Devon ona se uspinje na uzvišicu da plaće; nad Navavom i nad Medevom nariče narod moavski; a sve su glave ogolele i sve brade obrijane; **3** po ulicama su vrećama zaognuti, na njihovim krovovima i po trgovima svi oni nariču i plačući silaze. **4** Esevon i Elealija jauču, glas njihov se čuje do Jase. Zato drhču ratnici moavski, u grču je duša njihova. **5** Zato jeca srce moje zbog Moavaca, begunci njihovi beže do Soara, Eglat-Selisije, plačući se penju na Luit; putem oronajimskim razleže se jauk nad ruševinama. **6** Jer su se isušile

16 Šaljite jagnje vladaru zemlje, od Sele prema pustinji, do gore crke sionske. **2** Slično ptici oteranoj, slično gnezdu rasturenom, biće crke moavske na gazovima potoka Arnona. **3** „Daj nam savet! Donesi presudu! Usred podneva senku svoju kao noć rasprostri. Sakrivaj prognanike! Nemoj izdati begunce! **4** Pusti da k tebi uteknu prognanici moavski. Budi njihov zaklon ispred pustošnika; jer tlačitelj je skončao, ugnjetač je nestao, pustošenje je prestalo, gazilac je sa zemlje iščezao.“ **5** „I tad će se učvrstiti presto u milosti, i na njemu će stolovati u istini, u šatoru Davidovu, sudija koji zahteva pravednost i vešt je sa pravdom.“ **6** Čuli smo za moavsku nadmenost, gordost preveliku; za nadmenost njihovu i oholost njihovu. Isprazno je njihovo hvalisanje. **7** Tako nariče Moav, svi nariču nad Moavom, za koljivom od grožđa iz Kir-Eresa tuguju sasvim slomljeni. **8** Uvenuli su zasadi esevonski, vinogradi sivamski, gospodari nad pucima potrše njegove odabranе lozice. Doprli su do Jazira, zamicali u pustinju; ogranci su im dosezali da pređu more. **9** Zato plačem kao što Jazir oplakuje vinograde sivamske, natapam suzama Esevon i Elealiju; jer nad tvojom berbom i nad tvojom žetvom nestalo je klicanje, **10** veselje i radost. U vinogradima nema cike, ne kliče se od radosti; gazilac ne gazi grožđe u kaci, zatvorio sam podvikivanje. **11** Zato utroba moja za Moavom kao harfa civili, i potresen sam za Kir-Eresom. **12** I biće da će se videti: na užvišicama umaraju se Moavci, i dolaze na svetilište svoje da se mole, ali to neće ići. **13** Ovo je reč što je Gospod nekad rekao za Moav. **14** Sad, pak, Gospod kaže govoreći: „Za tri godine, kao tri godine najamničke, moavska će slava potamneti sa svim velikim mnoštvom, a ono malo ostatka biće sitno i slabšano.“

17 Proroštvo protiv Damaska: „Gle, Damask će prestati da bude grad, i postaće gomila krhotina. **2** Njegovi gradovi oko Aroira biće za stada i ležaće, i neće biti zastrašitelja. **3** Jefremovo pleme izgubiće utvrđenje, i Damask

carstvo; a ostatku Arama će se dogoditi što i prepliću se reke, k mestu gde je ime Gospoda slavi potomaka Izrailjevih – govori Gospod nad nad vojskama, gori Sion.

vojskama. **4** I biće u dan onaj: smanjiće se slava Jakovljeva i splasnuće im salo na telu. **5** I biće kao kad žetelac žanje žito, i ruka mu klasje hvata; kao kad se skuplja klasje u refaimskoj dolini – **6** samo će pabirci ostati; ili kao kad se maslina otrese: dve-tri zrele na vrhu gornje grane, četiri-pet na granama drveta – govori Gospod, Bog Izrailjev.“ **7** U dan onaj čovek će pogledati svoga Sazdatelja, i upraviće oči svoje prema Svetitelju Izrailjevu. **8** Neće više pogledati na žrtvenike, na delo svojih ruku; neće više gledati šta njegovi prsti načiniše: Aštartine stupove i stubove u čast Sunca. **9** U dan onaj utvrđeni gradovi njegovi će biti kao ostavljeni u šumi, kao gornja grana što je ostavio pred potomcima Izrailjevim; i biće pustošenje. **10** Zato što si zaboravio Boga koji te spasava, i nisi se setio Stene koja ti daje snagu; zato sadiš ljupke sadove, i kalemiš tuđinske mladice; **11** u dan kad ih posadиш, one izrastu, a ujutru tvoje sadnice su bokor; ali žetva odlete u dan nevolje, u dan bola kome leka nema. **12** Jao, buka mnogih naroda, buče kao što buči more; šum svetine koja šumi kao silne vode što šumore. **13** Narodi šumore kao silne vode što šumore, ali kad im on zapreti, oni beže daleko, i razvejani kao pleva po gorama na vetr, kao vrtložiči pred vihom. **14** Dode veče, eto straha; pre svanuća njega više nema. Tako prolaze oni koji nas plene, i kob je onih koji nas pljačkaju.

19 Proroštvo protiv Egipta. Evo, Gospod jaše na laku oblaku, i u Egipat stiže. Drhću pred njim egipatski idoli, Egipćanima srce u grudima obamire. **2** „Podbošću Egipćane protiv Egipćana, i čovek će se boriti protiv brata svojega, i čovek protiv druga svojega, grad protiv grada, carstvo protiv carstva. **3** Egipat će klonuti duhom. Ja ču sprečiti njegove namere, te će tražiti kod idola i kod vračara, kod prizivača duhova i kod vidovnjaka. **4** Egipćane ču ja predati u ruke okrutnom gospodaru; car žestoki nad njima će vladati – govori Gospodar Gospod nad vojskama.“ **5** Iz reke će ispariti vode, korita će rečna presahnuti i presušiti, **6** usmrdeće se prokopi, sahnuće rukavci egipatski i presušće. Uvenuće trska i rogoz. **7** Livade kraj Nila, kraj ušća Nila, i svi usevi kraj Nila usahnuće; biće odbačeni i neće ih više biti. **8** I tugovaće ribari, i jadikovaće koji bacaju u Nil udicu, i biće uplakani koji mreže po vodi bacaju. **9** I postideće se koji obrađuju lan, vlačari i tkači platna beloga. **10** Srušene su ustave njegove, rastužiće se koji grade za platu. **11** Ah, glavari soanski su ludaci, mudri savetnici faraonovi savetuju glupavo. Kako to gorovite faraonu: „Učenik sam mudrih ljudi, učenik sam drevnih careva.“? **12** Gde li su ti tvoji mudraci? Neka ti dojave i neka obznane: Šta je Gospod nad vojskama za Egipat naumio?

13 Glavari soanski su ludi, prevariše se knezovi nofski, oni zavode Egipat, njegove plemenske uglednike. **14** Gospod je u njih ulio duha zabune, te Egipat smućuju u svemu što on čini, jer se tetura kao pijanica kad povraća. **15** Više neće biti u Egiptu rada, bilo da ga čini glava ili rep, bilo palma ili sita. **16** U dan onaj Egipćani će biti kao žene, drhtaće i strepeće kad Gospod nad vojskama na njih rukom zamahne, kojom on maše nad njima. **17** Tle judejsko na užas Egiptu će biti; bojaće se ko god mu ga pomene, zbog namere što je Gospod nad vojskama za Egipat naumio. **18** U dan onaj biće u zemlji egipatskoj pet gradova gde će se jezikom hananskim goroviti i gde će se Gospodu nad vojskama zaklinjati; „grad Aheres“ reći će za jednoga. **19** U dan onaj biće žrtvenik Gospodnjii usred zemlje egipatske, i stub posvećen Gospodu blizu granice njegove. **20** I biće znak i svedočanstvo za Gospoda nad vojskama u zemlji egipatskoj: kad protiv tlačitelja prizovu Gospoda, on će im poslati spasitelja i vojskovođu

18 Teško zemlji razmahnutih krila, s one strane kušanskih reka, **2** koja morem šalje glasnike, i vodom u čamcima rogoznim. Idite, hitri vesnici, puku lepa stasa i tamne puti, narodu kog se boje i nadalje, puku žilavom i zavojevačkom, čijom zemljom se prepliću reke. **3** Svi stanovnici vaseljene, žitelji zemlje, kad se zastava na gorama podigne, gledajte; i kad rog zatrubi, slušajte. **4** Jer meni govori Gospod: „Odmaraću se i posmatrati sa svojeg mesta, kao žege zažarena nad svetlošću, kao rosni oblak kad je žege tokom žetve.“ **5** Pre berbe, kad procveta loza, dozrevanje grozdova je u jeku, i sekacima će poseći mladice, i odstraniti posećene lozice. **6** Zajedno će biti ostavljeni grabljivicama gorskim i zverima po zemlji: grabljivice će na njima letovati, i sve zveri zemaljske zimovati. **7** U to vreme dar donosiće Gospodu nad vojskama puk lepa stasa i tamne puti, narod kog se boje i nadalje, puk žilav i zavojevački, čijom zemljom

– izbavitelja. **21** I Gospod će sebe obznaniti on progovori i reče: 'Pade, pade Vavilon! Svi Egipćanima, i Egipćani će poznati Gospoda u kipovi njegovih bogova o zemlju se razbiše.' **10** dan onaj, i služiće mu žrtvama i prinosima, Vršeno moje, zrno s gumna mojeg! – što sam zavetovaće Gospodu zavete i izvršavaće. **22** čuo od Gospoda nad vojskama, Boga Izrailjeva, Gospod će Egipćane udariti teško, ali će ih isceliti; to vam objavljujem. **11** Proroštvo o Dumi. Dođe i oni će se Gospodu obratiti, i on će ih uslušiti i mi zov iz Sira: „Stražari, koje je doba noći? izlečiti. **23** U dan onaj drum će biti od Egipta do Stražari, koje je doba noći?“ **12** Stražar odgovara: Asirije: Asirci će dolaziti u Egipt i Egipćani u „Dolazi jutro, pa opet noć. Ako ćete iskati, ištite! Asiriju. Egipćani i Asirci služiće Gospodu. **24** U Vratite se! Dodite!“ **13** Proroštvo Arapima. U dan onaj Izrailj će biti treći sa Egiptom i Asirijom, da budu blagoslov usred zemlje. **25** Blagosloviće ih Gospod nad vojskama: „Neka je blagosloven – govoriće se – moj narod egipatski, i delo ruku mojih, Asirija, i dostojanje moje, Izrailj.“

20 One godine kad je u Azot došao Tartan, koga je poslao Sargon, car asirski, i zaratio na Azot i zauzeo ga, **2** negde u to vreme reče Gospod preko Isajie, sina Amocova. Reče mu: „Idi i skinji kostret s bedara i izuj obuću s nogu svojih.“ On je to učinio, te je hodao neodeven i bos. **3** Tad je Gospod rekao: „Kako je sluga moj Isajija tri godine hodao neodeven i bos, kao znak i znamenje Egipćanima i Kušanima, **4** tako će car asirski odvesti roblje iz Egipta i izgnanike iz Kuša, mlade i stare, neodevene i bose, otkrivenih zadnjica na sramotu Egipta. **5** Tada će se zbuniti i zastideti zbog Kuša, svoje uzdanice, i Egipta, ponosa svojega. **6** Govoriće u dan onaj stanovnici ovog primorja: 'Eto, to je uzdanica naša, kamo smo bežali da nam pomogne, da nas izbavi od cara asirskog. A kako mi da uteknemo?'“

21 Proroštvo primorskoj pustinji. Kao što vihori po Negevu huje, iz pustinje pristižu, iz zemlje strahotne. **2** Otkriveno mi je strašno viđenje – podlac podlost čini, pustošnik pustoši: „Na juriš, Elame! Na opsadu, Midijo! Dokrajčiću sve uzdahe njene!“ **3** Zato bedra moja probadaju probadi; bolovi me spopadaju kao porodilju; smućen sam nad onim što čujem, užasnut sam pred onim što vidim. **4** Zbunjeno je srce moje, groza me snađe. Suton mog uživanja pretvori se u jezivost. **5** Postavi stol! Prostiri prostirku! Jedi! Pij! Ustajte, glavari! Mažite štitove! **6** Jer Gospod je meni ovako rekao: „Idi, postavi stražara! Pa što vidi, to neka ti javi. **7** Ako vidi konjanike, kako jašu po dvojica, jahače na magarcima, jahače na kamilama, neka dobro pazi, neka pazi što pažljivije.“ **8** I povika stražar sa stražarnice: „Gospodaru moj, stojim danju neprestano, i celu noć na banku gde sam postavljen. **9** I gle ovo: dolaze konjanici, jašu po dvojica. Tada

14 Pristupite žednom, iznesite vodu, stanovnici zemlje temeske, s hlebom svojim pred begunce izadite. **15** Jer oni beže pred mačevima, ispred mača isukanog, i ispred luka napetoga, i ispred boja žestokoga. **16** Da, ovako mi je rekao Gospodar: „Još jedna godina, kao što su godine najamničke, i iščežnuće sva slava kedarska. **17** Od mnogobrojnih strelaca među muškarcima iz Kedra, malo će ih ostati. Jer je to rekao Gospod, Bog Izrailjev.“

22 Proroštvo o Dolini viđenja. Šta ti je sad, te se penješ sav na krovove? **2** Prepun vreve, grade bučni, šeheru razigrani! Izginuli tvoji od mača ne padoše, niti mrtvi tvoji u boju. **3** Svi tvoji vladari zajedno pobegoše, ne zategoše luk, a padoše u ropstvo, zarobljeni su svi koji se nađoše u tebi, daleko su bežali. **4** Zato sam rekao: „Ostavite me, gorko ću plakati; nemojte me tešiti nad ruševinom milog naroda mojega.“ **5** Jer je dan pometnje i rasula i zbunjenosti od Gospodara Gospoda nad vojskama. U Dolini viđenja zid se ruši, prema planini je vapaj, **6** jer Elam tobolac donosi, sa bojnim kolima i konjanicima, a Kir štit otkriva. **7** Izabrane doline tvoje bojnih kola su punе. Konjanici se kod vratnica postrojavaju. **8** Tako je Judi uklonio zaštitu. U dan onaj pogled si svrnuo na oružje u šumskoj kući. **9** I pukotine u gradu Davidovu, videli ste kako ih je mnogo. I sabrali ste vodu iz Donjeg jezera. **10** Pa ste prebrojali kuće jerusalimske i porušili kuće da zid učvrstite; **11** te ste između dva zida načinili spremište za vodu iz Starog jezera; ali se na Stvoritelja niste obazirali, niti ste videli onog što je sve načinio odavno. **12** I pozvao je u dan onaj Gospodar Gospod nad vojskama: da plačete i tugujete, da obrijete glave i pripašete kostret. **13** Ali, gle, veselje i radost, ubijaju goveda i kolju ovce, jedu meso i piju vino: „Da jedemo i pijemo, jer sutra ćemo da pomremo.“ **14** A mojim ušima je objavio Gospod nad vojskama: „Neće biti otkupljena vaša krivica dok ne umrete – reče Gospodar Gospod nad vojskama.“ **15** Govori

Gospodar Gospod nad vojskama: „Hajde, otidi predi u Kitim; ali ni tamo nećeš imati počinka.“ onom dvoraninu, Somni, nadstojniku dvora: **16** **13** Evo zemlje haldejske, taj narod ne postoji, 'Šta je s tobom i ko si to ti, da ovde grobnicu Asirci je osnovali za one iz pustinje, razaraju klešeš sebi? Klešeš sebi grobnicu na visini, useca utvrđenja njena. **14** Ridajte, lađe tarsiske, jer je u steni stan za sebe. **17** Gle, Gospod će tebe baciti raskopana vaša tvrđava. **15** I biće u onaj dan, silno, junak će te uhvatiti snažno, **18** u klupko pa će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, će te umotati žestoko, kao loptu će te bacati kao dani jednog kralja. Posle sedamdeset godina, po zemlji širokoj. Tamo ćeš ti umreti, i tamo Tiru će biti kao bludnici iz pesme: **16** „Uzmi su kola tvoja slavna, sramoto dvoru gospodara citru, te se skitaj gradom, bludnice zaboravljeni! tvoga. **19** Lišiću te položaja tvoga, i oteraću Sviraj lepo, pevaj mnogo, ne bi li se setili tebel“ te iz službe tvoje. **20** A u taj dan će pozvati **17** I biće posle sedamdeset godina: Gospod će slugu svoga Elijakima sina Helkijina. **21** Njega će pohoditi Tir; i grad će ponovo uzimati svoju obući u odoru tvoju, njega će opasati pojasmom platu i bludničić sa svim carstvima na svetu, po tvojim, njemu će u ruke predati vlast tvoju, te će licu zemlje. **18** Ipak, njegova dobit i plata biće biti predak stanovnicima jerusalimskim i domu posvećeni Gospodu. Neće se zgrtati ni čuvati, Judinom. **22** Na njegova pleća postaviću ključ nego će njegova dobit biti za one koji borave od doma Davidova: kad otvoris, neće zatvoriti pred Gospodom, te da imaju hrane do sitosti i niko, kad zatvoris, neće otvoriti niko. **23** Njega otmenu odeću.

ću kao klin uglaviti na mestu čvrstome, te će postati slavni presto u domu oca svojega. **24** O njega će se obesiti sva slava doma oca njegovog: izdanci i potomci, sve posude malene, od zdelica do svih krčaga.' **25** U dan onaj – govori Gospod nad vojskama – izvući će se klin uglavljeni na mestu čvrstome, slomiće se i pašće; a teret što je na njemu biće odsečen, jer je Gospod rekao.“ **23** Proroštvo o Tiru. Ridajte, lađe tarsiske, jer je raskopan, nema kuće, nema ulaska. Objavljeno im je iz zemlje kitimske. **2** Umuknite, oskrnavljena pod stanovnicima njenim, zato stanovnici primorski, trgovci sidonski brodili su morem – oni su te snabdevali – **3** i vodama savez večni prekršili. **4** Stidi se, Sidone, jer more govori, preostalo. **5** Kada su vesti stigle u svirku na citarama. **6** Zato zemlju prokletstvo velikim. Seme sihorsko i žetva kraj Nila bili su bogatstvo njegovo. On je narodima bio sajmište. **7** Stidi se, Sidone, jer more govori, preostalo. **8** Vino novo tuguje, loza vene, uzdišu sila morska kazuje: „Ne spopadaju mene bolovi svi što vesela srca behu. **9** Nema više veselja uz trudnički, niti rađam, i ne odgajam mladiće, bubenjeve, okonča se graja slavljenika, umukla je ne podižem devojke.“ **10** Grad bezvredni Tiru. **11** Otplovite u Tarsis, ridajte, stanovnici primorski. **12** Samo pustoš ostade u gradu, vratnice se Tira koji krune deli, čiji trgovci behu glavari i razvališe treskom, **13** jer se tako u zemlji događa, prodavci njegovi poštovani po svetu? **14** Gospod tako biva među narodima, kao kad se otresu nad vojskama je to odlučio, da osramoti nadutost masline, ili grožđe pabirči po berbi. **15** Oni gordu, da ponizi sve po svetu poštovane. **16** Prodi glas podižu kličući; veličanstvenost Gospodnju svojom zemljom kao Nil, ljudi Tarsise: nema više uznose s mora. **17** Zato slavite Gospoda vi na luke. **18** Ruku svoju na more je podigao, carstva istoku, ime Gospoda, Boga Izrailjeva na ostrvima zatresao. Gospod je zapovedio za Hanan: da se morskim. **19** Kraja zemlje čujemo muziku: „Neka razore tvrđave njegove. **20** I rekao je: „Nećeš više je čast Pravedniku!“ Ali ja govorim: „Propadoh! klicati, silovana devojko, ljudi Sidone. Ustani, Propadoh! Teško meni! Izdajnici su izdali, baš

izdajom izdajnici su izdali!“ **17** Strahota i jama i oboriće ih na zemlju, poniziće ih, baciće ih u zamka, tebi, stanovniče zemaljski. **18** Ko utekne pršinu.

ispred glasa o strahoti, u jamu će upasti; a ko se izjame izvuče, u zamku će se uhvatiti. Pa će se otvoriti okna na visini, i zatrešće se temelji zemaljski. **19** Zemlja će se razbijanjem razbiti. Zemlja će se raspluinom raspuci. Zemlja će se zemljotresom tresti. **20** Zemlja će se teturanjem teturati kao pijan čovek; zaljuljaće se kao senica: tamo-amo; toliko će joj bezakonje njeni otežati, te će pasti i više ustati neće. **21** I dogodiće se u onaj dan: Gospod će pohoditi vojsku višnju na visini, i sve careve ovozemaljske na zemlji; **22** biće sabirom sabrani i zarobljeni u tamnici, u zatvoru zatvoreni, i kažnjeni posle mnogo dana. **23** Mesec će se zacrveneti i sunce će pocrveneti, jer će se zacariti Gospod nad vojskama na gori Sion i u Jerusalimu, i slava mu je pred starešinama njegovim.

25 Gospode, ti si Bog moj, uzvisujem te, slavim tvoje ime, zato što si ostvario divotu, od davnina smišljenu vernošću venu, **2** jer si grad pretvorio u hrpu, naselje utvrđeno u ruševinu; tvrđava tuđinaca više nije grad – doveka se obnoviti neće. **3** Tebe zato narod snažni slavi, od tebe se boji grad svirepih plemena, **4** a ti si utočište sirotom, utočište ubogom u nevolji njegovoj; ti si sklonište od nepogode, zaklon od žege, jer čud je svirepih kao nepogoda sa strane; **5** kao žega nad sušnim tlom, ti guši graju odvratnih, kao žegu senkom oblaka svirepima se prekinulo pevanje. **6** A Gospod nad vojskama spremiće na ovaj gori gozbu od sala za sve narode, gozbu od sala, gozbu od vina, od vina odležalog, od moždine masne, od prečišćenog vina odležalog. **7** I na ovaj gori on će zderati zastor što sve narode zastire i koprenu što sve puke obavija. **8** On će smrt pobedonosno zderati, i Gospodar Gospod će suzu orti sa lica svakoga, i sramotu će skinuti sa svog naroda po svoj zemlji – zato što je Gospod rekao. **9** I govoriće se u dan onaj: „Gle, ovo je Bog naš. Njega smo očekivali i on nas je spasao. Ovo je Gospod kog smo očekivali; kličimo i radujmo se, jer on spasava.“ **10** Jer ruka Gospodnja počiva na gori ovog, i Moav će biti izgažen pod njim kao što se slama u đubrištu gazi. **11** I širiće ruke svoje posred njega kao što širi plivač kada pliva. I poniziće njegov ponos veštinom ruku njegovih. **12** I oboriće na visokoj tvrđavi tvoje zidove, i

26 U onaj dan pevaće se ova pesma u zemlji Judinoj: „Imamo tvrd grad, on nam podiže spasenje, zidove i bedeme. **2** Otvorite vratnice da uđe puk pravedni koji je dosledno veran, **3** čiju ćeš sabranost zasnovanu na tebi ti sabrati u miru, u miru zato što se u tebe uzda. **4** Uzdajte se u Gospoda doveka, jer u Gospodu, u Gospodu samom je večna Stena; **5** jer on obara one koji stanuju visoko, naselje uzdignuto on ruši, on ga ruši na zemlju, on ga srozava u pršinu. **6** Gazije ga noge, noge ubogih, koraci nevoljnih.“ **7** Staza pravednikova je čestita i pravednikov kolosek ti ravnaš. **8** Da, na stazi tvojih presuda, Gospode, mi te očekujemo, i za imenom tvojim i za spomenom tvojim žudi duša. **9** Duša moja žudi noću, da, duh moj u meni, tebe traži, jer kad ti presudiš na zemlji, tad se pravdi uče stanovnici sveta. **10** Ako opaki dobije naklonost, ipak neće naučiti što je pravednost; u zemlji čestitih on čini nepravdu i ne obazire se na veličanstvo Gospodnje. **11** Gospode, ruka tvoja je podignuta, ipak oni ne vide. Daj da vide revnost tvoju za tvoj narod, pa nek se postide. Plamen za neprijatelje tvoje neka ih proždere. **12** Gospode, ti nam mir određuješ, jer si ti uredio sva dela naša. **13** Gospode, Božje naš, upravljali su nama osim tebe drugi gospodari. Tebi jedinome, tvoje ime pominjemo. **14** Mrtvi neće oživeti, pokojnici neće ustati, jer ti si ih pohodio i razorio, i zatro si svaku uspomenu na njih. **15** Umnožio si puk, Gospode, umnožio si puk, proslavio si se, proširio si zemlji sve granice njene. **16** Gospode, u nevolji oni su k tebi došli, tihu molitvu izlivali kada si ih karao. **17** Kao trudnica pred porođajem, grči se, vrišti u bolovima, takvi smo mi pred licem tvojim, Gospode, **18** Zatrudneli smo, grčimo se kao da vetr porađamo, niti smo zemlji spasenja doneli, niti se rodiše stanovnici sveta. **19** Oživeće mrtvi tvoji, dići će se s mojim mrtvim telom. Probudite se i pevajte koji boravite u prahu, jer rosa svetlosna rosa je tvoja, i zemlja pokojnika porod će dati. **20** Hajde, narode moj, u odaje svoje uđi, i vrata svoja za sobom zatvori. Sakrij se časkom na tren, dok jarost ne prođe. **21** Jer, gle, Gospod će izaći iz mesta svojega da pohodi krivicu stanovnika zemaljskih; i otkriće zemlja krv što je u njoj, i neće više pokrivati poklane koji su u njoj.

27 U dan onaj pohodiće Gospod mačem svojim, se na ročištu. **8** Ta svi su stolovi puni gnusnih ljudima i velikim i jakim levijatana, zmiju izbljuvaka, nigde mesta čistoga. **9** „Koga on vijugavu, i zaklaće neman morsku. **2** U dan onaj to uči znanju? I kome on objašnjava poruku? „Vinograde vinorodni – odgovoriće mu. **3** Ja, Deci koju odvikavaju od mleka? Odbijenima od Gospod, bdim nad njim, zalivam ga neprestano; dojenja? **10** Jer: Tuc pa muc, tuc pa muc! Muc da ga neko ne ošteti, danju i noću stražarim pa tuc, muc pa tuc! Tamo kvrc! Tamo kvrc!“ nad njim. **4** Nema jarosti u meni. Trnovitim **11** Jer usnama što mucaju, i jezikom tuđinskim bodljama, ko će me napasti? Nastupiću protiv govorice ovom narodu. **12** Jer on im je rekao: njega; spaliću ga svega. **5** Ili: neka se pouzda „Ovo je počinak. Neka se umorni odmore, i ovo u moje utočište: mir sa mnom neka sklopi, sa im je zastanak!“ Ali oni poslušati ne hteloše. **13** I mnom mir neka sklopli!“ **6** Ide vreme, Jakov će se biće im reč Gospodnja: Tuc pa muc, tuc pa muc! ukoreniti, Izrailj će se razgranati i procvetati, i Muc pa tuc, muc pa tuc! Tamo kvrc! Tamo kvrc, oni će plodovima lice sveta prekriti. **7** Da li je on da nauznak padnu kada hodaju i da se polome udario onog što je njega udario? Da li je on klapo i upletu i uhvate. **14** Zato čuje reč Gospodnju, onog što je njega klapo? **8** Isterao si ga, izgnao si vi, podsmevači, vi, vladari ovog naroda koji je ga – ti si njega karao. On će ga oduvati dahom u Jerusalimu. **15** Zato što govorite: „Sa smrću svojim olujnim u dan vetra istočnoga. **9** Tako će smo savez sklopili, sa Svetom mrtvih sporazum se otkupiti krivica Jakovljeva, a sve ovo je zato što je njemu oprošten greh: on će učiniti da svi kameni žrtvenici budu kao zdrobljeni krečnjak, da se više ne podižu Aštartini stupovi i stubovi u čast sunca. **10** Jer će grad utvrđeni ostati sam, na Sionu kamen, kamen za proveru, dragoceni napušten i zaboravljen kao pustinja. Onde telad kamen ugaoni, temeljac utemeljeni. Ko u njega pase, onde leži i brsti mu grane. **11** Kad mu se poveruje neće paničiti. **12** Uzeću pravo da mi kruna osuši, onda se lome; žene dolaze i one bude kao ravnalo, i pravdu kao visak. I grad ih spaljuju, jer je to narod nerazuman. Zato će vam zatrati sklonište načinjeno od laži, a im se neće smilovati njegov Sazdatelj, i neće voda će vam poplaviti skrovište, **13** U dan onaj ovršće Gospod klasje od toka Eufrata do smrću propašće, vaš sporazum sa Svetom mrtvih Egipatskog potoka, i vi ćete se skupiti, jedan po jedan, potomci Izrailjevi. **14** U dan onaj velika će zatrubiti truba i doći će raseljeni po zemlji asirskoj, i izgnani u zemlju egipatsku, i klanjaće se Gospodu na svetoj gori, u Jerusalimu.

28 Teško gordome vencu pijanica Jefremovih, i cvetu uvelome, bleštavoj slavnosti njegovo, koji su se udebljali, vinom opili. **2** Evo, Gospodar ima jačinu i moć, kao oluja gradonosna, vihor rušilački, kao poplava bujičnih voda, obara ih na zemlju rukom. **3** Nogama će biti izgažen gordi venac pijanica Jefremovih, **4** i cvet uveli, bleštava slavnost njegova, koji su se udebljali; biće kao smokva rana pre leta, čim je neko ugleda, odmah je šakom ubere. **5** U dan onaj Gospod nad vojskama postaće venac blistavi i kruna slavonosna ostatku naroda svojega, **6** duh pravedni sudija na sudu, i sila onom koji odbija napade na vratnice. **7** A i oni posrću od vina, i teturaju se od žestokog pića. Sveštenik i prorok od žestokog pića, omamilo ih je vino; teturaju se zbog žestokog pića. Posrću pri viđenju, ljujaju

Zato govor Gospod Gospodar: „Evo, postavljam na Sionu kamen, kamen za proveru, dragoceni kamen ugaoni, temeljac utemeljeni. Ko u njega poveruje neće paničiti. **17** Uzeću pravo da mi održati se neće, kad prođe bič razorni, on će vas izgaziti; (**Sheol h7585**) **18** dohvatiće vas kad prolazi, a prolaziće od jutra do jutra, po danu i po noći.“ Vas će goli strah uputiti u poruku. **19** Prekratka će biti postelja da se čovek pruži; uzak će biti pokrivač da se obmota. **20** Kao na gori Faresim, Gospod će ustati; kao u Gavaonskoj dolini, on će se razjariti, da delo svoje izvrši, delo čudnovato; da zadatak svoj ostvari, zadatak zapanjujući. **21** A sada, ne podsmevajte se, inače će vas okovi jače stezati, jer čuh da je uništenje zemlji celoj dosudio Gospodar Gospod nad vojskama. **22** Poslušajte i čujte glas moj, oslušnite pažljivo besedu moju. **23** Ore li orač svakog dana da seje? brazdi li i drlja njivu svoju? **24** A kad joj poravna površ, ne seje li grahor i ne sipa li kim? Pšenicu gde treba, i ječam na mesto, i krupnik po rubovima? **25** Bog njegov ga upućuje, on ga uči šta je ispravno. **26** Jer se ne mlati grahor mlatilicom, niti se točkom vrše po kimu, već se grahor palicom bije, a kim se prutom lupa. **27** A da li se žito tare? Njega stalno vršiti nećeš; i točak kolski i konje njegove po njemu ćeš valjati, ali ga nećeš zdrobiti. **28** I to stiže od Gospoda nad

Jer govorи Gospodar Gospod, Svetitelj Izrailjev: protiv njega on se bori. 33 Već je pripravljen „U pokajanju i spokojstvu bićete spaseni; u Tofet, upravo je spreman za cara, mnogo vatre i smirenosti i osloncu vaša je sila; ali vi niste hteli mnogo drva. On je produbio, proširio lomaču za 16 Rekli ste: ‘Ne, jer čemo na konjima pobeći.’ njega, povećao vatru i drva. Dah Gospodnji je Zato kao potok od sumpora, razgara se na njemu.

će vaši gonioci brži biti: 17 vas hiljadu bežaće kad jedan podvikne; kad podviknu petorica, trkom čete bežati, dok od vas ne ostane kao kolac na vrhu gore ili kao oznaka na brdu.“ 18 Ipak, Gospod čezne da vam se smiluje, i zato čezne da vas oblagodati, jer Gospod je Bog pravedni. Blago svima koji čeznu za njim. 19 O, narode sionski, koji stanuješ u Jerusalimu. Nemoj nikako plakati. On će jamačno biti naklonjen glasu vapaja tvojega. Čim te čuje, odgovoriće ti. 20 I Gospodar će vam dati hleb patnički i vodu nevolje, pa se više neće kriti tvoji učitelji, i tvoje će oči gledati učitelje tvoje. 21 I uši tvoje slušaće reč iza leđa tvojih gde se govorи: „To je put, njime idite!“, bilo da skrećete nadesno ili nalevo. 22 Tada ćeš smatrati nećistima svoje kumire posrebrene i svoje idole zlatom optočene. Odbacićeš ih kao izliv ženski i reći ćeš: „Napolje!“ 23 Tada će dati kišu tvom semenu što poseješ na njivi, a hleb što će ga njiva roditi biće obilat i hranljiv. Stoka tvoja će pasti u onaj dan, po prostranim pašnjacima. 24 Volovi i magarci koji služe za njivu ješće osoljenu hranu, ovejanu lopatom i rešetom. 25 I na svakoj gori i na svakoj uzvišici biće potoka i tokova, u dan silnoga pokolja kad se kule budu rušile. 26 Tada će mesečina biti kao sunčeva svetlost, a sunčeva svetlost će biti sedam puta jača, kao svetlost sedam dana – u dan kad Gospod zavije prelome narodu svome, i izleći rane udaraca njegovih. 27 Gle, Gospod lično iz daleka dolazi, gnev njegov gori, breme biva otežano. Usne njegove jarosti su pune, jezik mu je vatra što proždire, 28 a Duh je njegov kao potok nabujali, što se do grla popeo. On dolazi da svetinu prorešeta rešetom pogubnim, i da postavi uzde zavodljive u čeljust narodima. 29 Pesma će vam biti kao u pretprazničkim noćima, kad su srca vesela kao kod onog koji ide uz zvuke frule da dođe na Goru Gospodnju, na Stenu Izrailjevu, 30 i začuće se veličanstveni glas Gospodnji, i pokazaće se udar ruke njegove u jarosnom gnevnu, u vatri što proždire, iz provale oblaka i oluje, i iz grada koji je kao tucanik,

31 jer od glasa Gospodnjeg prepašće se Asirac, šibom kojom on šiba. 32 I kad god udari palica određena kojom će se Gospod odmoriti na njemu, s bubenjevima i harfama, u borbenim pokličima,

31 Teško onima koji silaze u Egipat po pomoć, i nadu u konje polažu, i u kola se uzdaju mnoga, i u konjanike vrlo jake, a ne gledaju s pouzdanjem u Svetitelja Izailjeva, a ne traže Gospoda. 2 Ipak, on je mudar i navaliće zlo, i neće preinaći što je rekao, te će ustati protiv doma zlikovačkog i protiv pomoći od prestupnika. 3 Egipćanin je čovek, on nije Bog; konji njegovi su meso, oni nisu duh. Kada Gospod ispruži ruku svoju, posruće onaj koji pomaže i pašće onaj kome on pomaže – svi zajedno će propasti. 4 Evo, Gospod mi je ovako rekao: „Kao što lav ili lavić nad plenom svojim reži, i onda kad na njega poviče pastira mnoštvo, on se ne plaši od glasova njihovih, niti on strepi od graje njihove – tako će Gospod nad vojskama sići da se bori za goru Sion, za uzvišenje njeno. 5 Kako ptica krilima, tako će Gospod nad vojskama Jerusalim zaklanjati, zaklon biti, izbaviti, poštediti i spasti.“ 6 Vratite se onome protiv koga ste se duboko pobunili, sinovi Izailjevi. 7 Ta, u onaj dan će svako prezreti idole svoje srebrne i zlatne, likove svoje rezane, što ih sebi ruke vaše na greh načiniše. 8 „Asirac će pasti od mača što nije od ljudi, prožderće ga mač što nije od čoveka. On će od mača bežati, a mladići njegovi će biti pod nasiljem. 9 Užasnut, ostaviće svoju tvrđavu; njegovi glavari će se prestraviti pod zastavom – tako je rekao Gospod, njegova je vatra na Sionu, i njegova je peć u Jerusalimu.“

32 Evo, po pravdi caruje car, pravedno vladaju vladari. 2 I svaki je kao zavetrina, te zaklanja od oluje, i on je kao potoci vodenii u sušnoj zemlji, kao hladovina iza velike stene u žednoj pustinji. 3 I oči onih koji vide neće više biti zamućene, i uši onih koji čuju slušaće pažljivo, 4 i srce brzopletih shvatice znanje, i mucavci će požuriti da govore razgovetno. 5 Pokvarenjaka više neće zvati plemićem, varalicu više neće smatrati uglednim. 6 Naime, bezumnik govorii bezumno, i srce njegovo smišlja bezakonje, da počini zlodela, da o Gospodu oholo govorii, da gladnoga ostavi prazna želuca, da žednome uskrati piće. 7 I varalica je naoružan zlobom; on spletke smišlja da upropasti ponizne rečima lažljivim, i siromaha kad traži pravo. 8 A plemić smišlja plemenitosti,

i on plemenitosti ostvaruje. **9** Ustajte, žene silu moju: **14** strepe na Sionu grešnici, užas lakomislene, počujte glas moj; čerke lakoverne, spopada prokletnike. 'Ko od nas će opstati pred poslušajte besedu moju. **10** Kroz godinu i nešto vatom što proždire? Ko od nas će opstati pred dana drhtaće, lakoverne, jer propada berba, ne požarom večnim?' **15** Onaj koji živi pravedno i dolazi žetva. **11** Strepite, lakomislene! Drhćite, koji govoriti čestito, prezire zarađeno na nasilju, lakoverne! Svucite se i razgolitite se, i opašite se stresa mito sa svojih dlanova, odbija da posluša po bedrima. **12** [Udarajte se] u grudi i naričite za krvoproljeće, i neće da gleda da se čini zlo. **16** za poljima ljupkim, za vinogradima rodnim. **13** Taj će stanovati na visinama, zaklon će mu biti Nad tлом naroda moga trnje bodljikavo će rasti, tvrdave na stenama, hranu će dobijati redovno i kao i nad svim domovima veselim, naseljem voda će mu biti obezbeđena. **17** Oči tvoje gledaće razdraganim. **14** Jer dvor je napušten, grad bučni cara u lepoti njegovo, posmatraće zemlju oblasti zapušten. Umesto nasipa i kule biće pećina dalekih. **18** Srce će tvoje razmatrati užas: 'Gde doveka, uživanje za divlje magarce, pašnjak za je onaj što broji? Gde je onaj što meri? Gde stada. **15** Dok se na nas ne izlije Duh s visina, je onaj što kule broji?' **19** Nećeš videti naroda te pretvori pustinju u voćnjak, a voćnjak će se žestokog, naroda čiji se govor teško sluša, jezika računati kao šuma. **16** Tad će u pustinji stanovati странog što ga нико ne razume.' **20** Pogledaj pravo, a u voćnjaku boraviti pravednost. **17** Iz Sion, grad praznika naših. Oči će tvoje Jerusalim pravednosti će se mir roditi, a pravednosti će videti, boraviše zaštićeno, šator neuzdrmani, na službi biti pouzdanje i spokojsvo doveke. **18** čiji se stubići ne vade nikada, a nijedno uže Moj će narod tada boraviti u zgradama mirnim, njegovo neće se otkinuti. **21** Ta onda ćemo imati i u stanovima bezbednim, i u počivalištima dostojanstvenog Gospoda, umesto reka, rukavaca pouzdanim, **19** iako će šuma biti oborenna i grad širokih sa obe strane. Neće njime prolaziti lada nisko spušten. **20** Blago vama, sejete pored svih voda, puštate volove i magarce.

33 Teško tebi, razaraš, a nisi razoren, i izdajnik si, a tebe nisu izdali. Kad prestaneš da razaraš, ti ćeš biti razoren; kad završiš sa izdajništvom, tebe će izdati. **2** Gospode, smiluj se nama, ti si naša nada. Budi njihova mišica jutrima, i naše spasenje u vreme nevolje. **3** Narodi su pobegli pred gomilom koja tutnji, puci su se raspršili pred uzvišenošću tvojom. **4** I vaš plen se sakuplja, sakupljaju se gusenice, kao što skakavci tumaraju, tako on optrčava oko njega. **5** Gospod je užvišen zato što na visini stanuje, i napunio je Sion pravom i pravednošću. **6** I tvoja bezbedna vremena biće spaseno bogatstvo, mudrost i znanje. Njegova je riznica bogobojaznost. **7** Gle, delije kukaju napolju, glasnici za mir zaplakaće gorko. **8** Opusteli su drumovi, prestali su da putuju putnici. Savez je raskinuo, gradove odbacio, čoveka ne poštuje. **9** Tuguje, klone zemlja; Livan je postidjen i vene, Saron je postao kao pustara, Vasan i Karmil su bez lišća. **10** „Sad ću ustati – govoriti Gospod. Sad ću biti užvišen. Sad ću biti podignut. **11** Zasejali ste seno, rodićete strnjiku. Proždreće vas vaš ognjeni dah. **12** I biće narodi kao peći za kreč, trnje posećeno u vatri će izgoreti. **13** Vi, koji ste daleko, čujte šta sam učinio; a vi, koji ste blizu, upoznajte

Jer: naš sudija je Gospod, naš zakonodavac je Gospod, naš car je Gospod, on će nas spasti. **23** Tvoja užad su popustila, svoje katarke ne mogu držati, niti jedra podizati – pa se deli mnogi plen od pljačke; kljasti će otimati otimačinu, **24** i nijedan stanovnik neće reći: „Bolestan sam.“ Narodu koji boravi u njemu krivica će oproštena biti.

34 Pristupite, puci, da čujete; i narodi, slušajte! Neka čuje zemlja i što je ispunjava, svet i sve što po njemu raste. **2** Jer se razjario Gospod na sve puke, rasrdio se protiv sve vojske njihove; izručio ih je, predao ih je pokolju. **3** Njihovi pobijeni leže, i od leševa njihovih smrad se podiže, i krv njihova gorja natapa. **4** I rasula se sva vojska nebeska, i nebesa se savijaju kao svitak, i sva vojska njihova klone, kao što klone list na lozi, kao što klone na stablu smokvinu. **5** „Jer mač moj se natopio na nebesima. Gle, na Edom on se spušta, i na narod kome sam odredio da sudim.“ **6** Mač za Gospoda napunjeno je krvlju, podmazan je lojem; krvlju od jaganjaca i jaraca, lojem s bubrega ovnjujskih, jer Gospod ima žrtvu u Vosori, i veliko klanje u zemlji edomskoj. **7** I njima će se to spustiti na bivole i na volove s juncima. I zemlja njihova će se krvlju natopiti, i prasina njihova lojem omastiti, **8** jer Gospod ima dan za odmazdu, godinu da se namire računi za

Sion. **9** I prevratiće se potoci njezini u smolu, i prašina njena u sumpor, i zemљa će njena biti smola u plamenu, **10** neće se gasiti ni noću ni danju, dim njen će se dizati doveka. Od kolena do kolena ležaće pustoš zasvagda. Nikad više nikо prolaziti neće. **11** Nju će zaposesti buljina jezera na putu za Beljarevo polje. **12** Njeno plemstvo tamo neće biti, za prazninу. **13** Po zdanjima njenim prorastaće trnje, njoj rastegnuti mernu traku za pustoš i visak za prazninу. **14** Tamo plemstvo tamo neće biti, za prazninу. **15** Tamo je izašao upravnik dvora Elijakim sin Helkijin, pisar Somna i dvorski savetnik Joah sin Asafov. za prazninу. **16** Tada im Rabsak reče: „Recite Jezekiji: 'Ovako carstvom da ga zovu, i svi njeni zapovednici biće kaže veliki car Asirije: u šta se to uzdaš? **5** Zar uništeni. **17** Po zdanju njenim kopriva i čkalj, te će postati jazbina za šakale, ležaj za nojeve ženke. **18** Tamo će se sresti divlje mačke s hijenama, i dlakavci od trske, koji ubada i probija šaku onome ko se dozivati jedan drugog; tamo će se smestiti na njega naslanja? Takav je faraon, egipatski car, noćnica-veštica i naći će sebi počivalište; **19** tamo svakome ko se osloni na njega. **20** A ako mi kažeš: 'će se gnezditи guja, polagaće svoja jaja, ležaće na „Mi se pouzdajemo u Gospoda, Boga našeg!“ njima, izleći će ih u senu svom; tamo će takođe Pa nije li baš Jezekija srušio njegove uzvišice i sletati jastrebovi jedan za drugim. **21** Istražujte žrtvenike, rekavši Judi i Jerusalimu: klanjaće u Knjizi Gospodnjoj, i čitajte: Nijedno od njih se jedino pred ovim žrtvenikom. **22** A sad, hajde, nedostajati neće, mužjak ženki neće zafaliti, zato opkladi se sa mojim gospodarem, asirskim carem: što su usta moja tako zapovedila, i Duh njegov daču ti dve hiljade konja, ako si u stanju da tako ih je sakupio; **23** zato što je on za njih bacio nađeš jahače da ih jašu. **24** Kako ćeš onda odbiti i žreb, i njegova ruka im je odmerila zemljу: oni jednog vojvodu koji je među najmanjim slugama će je posedovati doveka, nju će nastanjivati od moga gospodara? No, ti se uzdaš u Egipat da će kolena do kolena.

35 Neka im se uzraduje pustinja, zemља sasušena. Neka kliče pustara, neka kao šafran procveta. **2** Neka bujno cvati cvat, i neka još kliče od radosti i pevanja. Njoj je dana slava livanska, krasota karmilska i saronska. Oni će gledati slavu Gospodnjу, krasotu Boga našeg. **3** Ruke klonule ukrepite, i kolena klecava učvrstite. **4** Recite preplašenim srcima: „Budite jaki, ne bojte se! Evo Boga vašega, odmazda dolazi, naplata Božija. On sam hita da vas spasel!“ **5** Tada će se slepima otvoriti oči i gluvima će se uši otvoriti; **6** tada će hromi kao jelen skakati, i pevaće jezik u nemoga; jer će voda izbjijati u pustinji i potoci u pustari, **7** tle spaljeno postaće rit, a žedna zemља vodoskoci; u jazbinama za šakale smestiće se zelenilo za trsku i rogoz. **8** Tamo će prolaziti drum i put, i on će se zvati „Sveti put“; niko nečist njime proći neće nego će biti za njih, za one koji putem idu, a tu ludi neće zalutati. **9** Tamo lava više biti neće, niti će tamo prolaziti zver, niti će se naći, nego će hodati otkupljeni. **10** Vratiće se izbavljeni Gospodnjи, doći će u Sion s veseljem i s radošću večnom na čelima; pratiće ih razdražanost i radost, a pobeći će žalost i uzdasni.

36 Četrnaeste godine cara Jezekije, asirski car Senaheriv je napao sve utvrđene judejske gradove i osvojio ih. **2** Međutim, asirski car pošalje iz Lahisa caru Jezekiju u Jerusalim Rabsaka s jakom vojskom. Ovaj se zaustavio kod Gornjeg njome prolaziti neće. **3** I pred njega i jež, u njoj će boraviti ušara i gavran. I on će na je izašao upravnik dvora Elijakim sin Helkijin, misliš da su same reči savet i sila za rat? Na koga po tvrdavama njenim kopriva i čkalj, te će postati se oslanjaš, da si se pobunio protiv mene? **6** Da se možda ne uzdaš u Egipat, u taj slomljeni štap kaže veliki car Asirije: u šta se to uzdaš? **5** Zar se oslanjaš, da si se pobunio protiv mene? **6** Da se možda ne uzdaš u Egipat, u taj slomljeni štap se možda ne uzdaš u Egipat, u taj slomljeni štap na njega naslanja? Takav je faraon, egipatski car, na njega naslanja? Takav je faraon, egipatski car, noćnica-veštica i naći će sebi počivalište; **7** A ako mi kažeš: 'će se gnezditи guja, polagaće svoja jaja, ležaće na „Mi se pouzdajemo u Gospoda, Boga našeg!“ njima, izleći će ih u senu svom; tamo će takođe Pa nije li baš Jezekija srušio njegove uzvišice i sletati jastrebovi jedan za drugim. **8** A sad, hajde, nedostajati neće, mužjak ženki neće zafaliti, zato opkladi se sa mojim gospodarem, asirskim carem: što su usta moja tako zapovedila, i Duh njegov daču ti dve hiljade konja, ako si u stanju da tako ih je sakupio; **9** zato što je on za njih bacio nađeš jahače da ih jašu. **10** Kako ćeš onda odbiti i žreb, i njegova ruka im je odmerila zemljу: oni jednog vojvodu koji je među najmanjim slugama će je posedovati doveka, nju će nastanjivati od moga gospodara? No, ti se uzdaš u Egipat da će kolena do kolena.

ja bez odobrenja Gospodnjeg pošao protiv ove zemље da je razorim? Gospod je meni rekao: „Digni se na tu zemљу i razori je!“ **11** Tada su Elijakim, Somna, i Joah rekli Rabsaku: „Govori svojim slugama aramejski, jer mi razumemo; ne razgovaraj sa nama judejski da te sluša narod na zidinama.“ **12** Ali Rabsak im je rekao: „Zar me je moj gospodar poslao da samo vašem gospodaru i vama kažem ove reči, a ne baš onima koji sede na zidinama, koji će s vama morati da jedu svoj izmet i piju svoju mokraću?“ **13** Rabsak, zatim, ustade i povika snažnim glasom na judejskom: „Čujte reči velikog cara, asirskog cara: ovako kaže car: 'Ne dajte da vas Jezekija zavarava, jer on vas ne može izbaviti iz moje ruke.' **14** Ovako kaže car: 'Ne dajte da vas Jezekija zavarava, jer vas ne može izbaviti. **15** Ne dajte da vam Jezekija uliva pouzdanje u Gospoda govoreći: „Gospod će vas sigurno izbaviti; ovaj grad neće pasti u ruke asirskom caru.“ **16** Ne slušajte Jezekiju, jer ovako kaže asirski car: 'Sklopite mir sa mnom i izdajte k meni, pa će svaki od vas jesti svoje grožđe i svoje smokve i pitи vodu iz svoga studenca, **17** dok ne dodem i ne odvedem vas u zemljу kao što je vaša zemља, u zemljу žita i mladog vina, u zemljу hleba i vinograda.' **18** Ne dajte da vas Jezekija

ubeđuje govoreći: 'Gospod će vas izbaviti.' Da li stoluješ nad heruvimima! Samo si ti Bog svih je koji bog izbavio svoju zemlju iz ruke asirskog carstava zemaljskih, ti si načinio nebo i zemlju. cara? **19** Gde su bogovi amatski i arfadski? Gde su bogovi sefarvimski? Jesu li izbavili Samariju iz svoje i pogledaj. Čuj sve Senaherivove reči koje moje ruke? **20** Koji su među svim bogovima tih je poslao da se ruga Bogu živome! **18** Istina je, o, zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke? Kako Gospode, opustošili su carevi asirski sve narode i če onda Gospod izbaviti Jerusalim iz moje ruke?" **17** Prigni uho svoje, Gospode, i počuj; otvori oči njihove zemlje, **19** pobacali im bogove u vratu, jer **21** A oni su čutali i nisu odgovarali ni reč, jer je oni i nisu bogovi, nego delo ljudskih ruku, drvo car bio zapovedio: „Ne odgovarajte mu!“ **22** Tada i kamen; zato su ih razorili **20** A sad, Gospode, su upravitelj dvora Elijakim, sin Helkijin, pisar Somna i Asafov sin Joah, dvorski savetnik, došli pred Jezekiju. Razdrli su svoju odeću i saopštili Bože naš, izbavi nas iz njegovih ruku, neka znaju sva carstva na zemlji, da si samo ti, Gospod.“ **21** Tada je Isaija, sin Amocov poslao poruku Jezekiji: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Zato što si mi se molio zbog Senaheriva, asirskog cara, **22** ovo je reč koju je Gospod rekao protiv njega: Prezire te, ruga ti se, devica, čerka sionska, maše glavom za tobom čerka jerusalimska. **23** Koga si ružio i vredao? Na koga si glasno vikao i oholi pogled dizao? Na Sveca Izrailjeva! **24** Preko slуга svojih vredao si mog Gospoda. Rekao si: konjima svojim i jahačima mnogim, na visine sam se gorske uspeo, do najviših vrhova livanskih. Posekao sam mu najviše kedrove i njegove pojzbor čemprese. Dosegao sam mu vrh najkrajnji, vrt njegov u bujnoj šumi. **25** Iskopao sam studence i pio tuđe vode, stopalima svojih nogu isušio sam sve potoke egipatske. **26** Zar nisi čuo? Od iskona sam to odredio, uredio od pradavnih dana, a sada sam to ostvario: u ruševine si pretvorio utvrđene gradove. **27** Stanovnici njihovi nemoćni, isprepadani, postiđeni, bili su kao rastinje u polju, kao mlado zelenilo, kao trava po krovovima, što usahne pre nego što poraste. **28** Ja znam kad sedaš i kad izlaziš i kad se vraćaš, i kako si protiv mene besneo. **29** Zato što si na mene besneo, i što mi je tvoja obest došla do ušiju, brnjicu ču ti kroz nozdrve provući, u usta ču ti uzde staviti, i vratiti te putem kojim si došao. **30** A ovo je znak za tebe: Ove godine ćeš jesti što sâmo izraste, a dogodine ono što nikne od toga, a treće godine sej, žanji i sadi vinograde i jedi njihov rod. **31** A preživelji iz doma Judinog, opet će pustiti svoj koren u dubinu, i roditi svoje plodove u visinu. **32** Jer iz Jerusalima će izaći ostatak, i preživelji sa gore Siona. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.' **33** Zato govori Gospod o caru asirskom: 'On neće ući u ovaj grad, i neće odapeti strelu na njega, neće sa štitom krenuti na njega, niti nasipati bedem protiv njega, **34** nego će se vratiti putem kojim je došao. U ovaj grad on ući neće – govori Gospod. **35** Ja ču odbraniti ovaj grad i izbaviti ga radi sebe i radi moga sluge

37 Kad je to čuo, car Jezekija je razdro svoju odeću, navukao na sebe kostret i otiašao u Dom Gospodnji. **2** Zatim je poslao Elijakima, upravitelja dvora, pisara Somnu, i starešine svešteničke obučene u kostret, proroku Isajiju, sinu Amocovom. **3** Rekli su mu: „Govori Jezekija: 'Dan je ovaj dan nevolje, kazne i sramote. Deca su prispela za porodaj, a nema snage da se rode. **4** Može biti da je Gospod, Bog tvoj, čuo reči Ravsaka, koga je njegov gospodar, asirski car, poslao da vreda živoga Boga, pa će ga pokarati zbog reči koje je Gospod, Bog tvoj, čuo, kad se pomoliš za ostatak što je preostao.'“ **5** Kad su sluge cara Jezekije došle k Isajiju, **6** Isaija im je rekao: „Ovako recite svome gospodaru: 'Govori Gospod: ne boj se reći što si čuo, kojima su me ružile sluge asirskog cara. **7** Evo, udahnuću u njega duh, i kad čuje jednu vest, vratiće se u svoju zemlju, a ja ču učiniti da pogine od mača u svojoj zemlji.'“ **8** Kad se Ravsak vratio, našao je asirskog cara kako ratuje s Livnom; čuo je, naime, da je napustio Lahis. **9** Čuo je, naime, da Tiraka, kuški car, govori: „Izašao je da ratuje s tobom.“ Kad je to čuo, poslao je glasnike Jezekiji govoreći: **10** „Ovako recite Jezekiji, caru Judinom: 'Neka te ne vara Bog tvoj u koga se uzdaš govoreći ti: Jerusalim neće pasti u ruke asirskom caru. **11** Čuo si šta su asirski carevi učinili svim zemljama, kako su ih izručili prokletstvu. Zar ćeš ti da se izbaviš? **12** Jesu li bogovi naroda spasli one što su uništili moji preci: Gozance, Harance, Resefe i sinove Edena u Telasaru? **13** Gde je car amatski, car arfadski, i car Laira, Sefarvima, Ena i Ava?“ **14** Jezekija je primio pismo iz ruku poslanika i pročitao ga. Zatim se popeo u Dom Gospodnji i razvio ga pred Gospodom. **15** Onda se Jezekija ovako pomolio Gospodu: **16** „Gospode nad vojskama, Bože Izrailjev, koji

Davida.” 36 Tada je izašao Anđeo Gospodnji i pobjio stotinu osamdeset pet hiljada u asirskom taboru. Kada je narod ustao ujutro, a ono sve sami mrtvaci. 37 Senaheriv, asirski car, je podigao svoju vojsku i povukao se; vratio se u Ninivu. 38 tvojoj. 20 Da me spaseš, priteci, Gospode, i mi I dok se klarjao u hramu svoga boga Nisroka, ubili su ga mačem njegovi sinovi Adrameleh pred Domom Gospodnjim. 21 A Isaija beše rekao: Sarasar. Potom su pobegli u zemlju araratsku. Na „Neka donesu oblog od smokava i priviju na čir i njegovo mesto se zacario njegov sin Esaradon. ozdraviće.“ 22 A Jezekija reče: „Šta će biti znak da ću ići gore u Dom Gospodnj?“

38 U one dane se Jezekija razboleo na smrt.

Prorok Isajia, sin Amocov, je došao i rekao mu: „Govori Gospod: 'Uredi svoju kuću, jer ćeš umrijeti; nećeš se oporaviti.'“ 2 Jezekija je okrenuo svoje lice prema zidu, pa se pomolio Gospodu ovako: 3 „O, Gospode, seti se da sam pred tobom hodio verno i svim srcem, i da sam činio što je dobro u tvojim očima.“ I Jezekija gorko zaplaka. 4 I dođe reč Gospodnja Isajiji govoreći: 5 „Iди i reci Jezekiji. Govori Gospod, Bog tvoga pretka Davida: 'Čuo sam tvoju molitvu i video sam tvoje suze. Gle, dodaću tvome životu petnaest godina, 6 i izbaviću te iz ruke asirskog cara. Odbraniću ovaj grad. 7 I ovo će ti biti znak od Gospoda: Gospod će učiniti ovu stvar kao što je rekao. 8 Gle, ja ću vratiti za deset crta senku što je sišla po crtama Ahazova sunčanika.'“ Tada se sunce vratilo za deset crta po crtama po kojima je sišlo. 9 Zapis Jezekije, cara Judinog, kada se razboleo pa ozdravio od svoje bolesti: 10 Ja sam govorio: „U sredini mojih dana ja odlazim pred vratnice Sveta mrtvih, lišen ostatka godina mojih.“ (Sheol h7585) 11 Govorio sam: „Više neću gledati Gospoda, Gospoda u zemlji živih; više neću videti čoveka sa onima koji stanuju u prolaznosti. 12 Moj vek je odvojen i od mene otrgnut slično šatoru pastirskom, slično tkaču presekao je život moj. Dokrajčićes mene od dana do noći. 13 Slično lavu primirio sam se do jutra, tako on drobi sve kosti moje. Dokrajčićes mene od dana do noći. 14 Slično lasti uzleteloj, tako cijućem; slično žđralu iznemoglo, tako uzdišem – moj je pogled prema visinama: Gospode, pod teretom sam, budi moj jamac.“ 15 Šta da mu kažem? On mi je rekao i on je taj koji je u delo sproveo. Blago ću provesti sve godine svoje, mada će mi ostati gorčina u duši. 16 Gospodaru, na njima oni žive i život duha mog je za sve u njima. A ti ćeš me izlečiti i život mi vratiti. 17 Gle, u zdravlje se pretvorilo što mi beše gorko; i ti si dušu moju izbavio iz pogubne Jame, tako što si u nepovrat bacio sve što sam ja zgrešio. 18 Ta,

Svet mrtvih tebe ne hvali, smrt tebe ne slavi; oni koji su spušteni u raku u tebe se ne uzdaju zbog tvoje istine. (Sheol h7585) 19 Živi, živi, on tebe hvali kao ja danas. Otac će učiti sinove istini pred Domom Gospodnjim. 21 A Isaija beše rekao: „Neka donesu oblog od smokava i priviju na čir i ozdraviće.“ 22 A Jezekija reče: „Šta će biti znak da ću ići gore u Dom Gospodnj?“

39 U ono vreme je vavilonski car Merodah-

Valadan, sin Valadanov, poslao pisma s darom za Jezekiju. Čuo je, naime, da se ovaj razboleo i da je ozdravio. 2 Jezekija im se obradovao; pokazao im je svu svoju riznicu, srebro i zlato, začine, mirisna ulja, celu oružnicu, i sve što se našlo u njegovim riznicama. Nije bilo ničega u njegovom dvoru i na celom njegovom području što im Jezekija nije pokazao. 3 Tada je prorok Isajia došao k caru Jezekiji i rekao mu: „Šta su rekli ti ljudi? Odakle su ti došli?“ Jezekija odgovori: „Iz daleke zemlje, iz Vavilona.“ 4 „Šta su videli u tvojoj kući?“ – upita on. Jezekija odgovori: „Nije bilo ničeg u mojim riznicama što im nisam pokazao.“ 5 Tada je Isajia rekao Jezekiji: „Počuj reč Gospoda nad vojskama: 6 'Evo, dolaze dani kada će sve što je u tvome dvoru, i sve što su tvoji preci sabrali do ovoga dana, biti odneseno u Vavilon; neće ostati ništa –“ govorи Gospod. 7 A neki od tvojih sinova, koji su ti se rodili, biće odvedeni. Oni će biti evnusi na dvoru vavilonskog cara.“ 8 Jezekija odgovori Isajiji: „Dobra je reč Gospodnja što si je ti rekao.“ A mislio je: „Neka bude mir i spokojstvo tokom dana mojih.“

40 „Tešite, tešite narod moj – govorи Bog vaš –

2 Govorite Jerusalimu srdačno, i vičite mu: ratovanje mu je okončano, krivica mu okajana, jer on iz ruke Gospodnje primi dvaput više nego što sagreši.“ 3 Glas viče: „Put Gospodnji kroz pustinju pripravite; drum za Boga našega u pustoši poravnajte. 4 Svaka dolina neka se podigne, a svaka gora i brežuljak neka se spusti; i što je strmo nek bude ravnica, i hrapavo neka bude glatko. 5 Tada će se otkriti slava Gospodnja, i svaki čovek će je videti – jer su to kazala usta Gospodnja.“ 6 Glas reče: „Vič!“ A on odgovori: „Šta da vičem?“ „Svako je telo kao trava, i sva mu je milina kao cvet poljski. 7 Sahne trava, vene cvet, kad preko njih Gospodnji pređe dah. Zaista, narod je trava. 8 Sahne trava, vene cvet, ali reč

Boga našega ostaje doveka.“ **9** Na visoku goru se uspni, Sione, glasniče radosne vesti. Glas svoj snažno podigni, Jerusalime, glasniče radosne vesti. Podigni ga, ne boj se, kaži gradovima Judinim: „Evo Boga vašega!“ **10** Evo, Gospodar Gospod dolazi u sili, vlada on mišicom svojom! Evo, s njim je i plata od njega, a ispred njega nagrada od njega. **11** Kao Pastir on svoje stado napasa, u svoje ruke jagancje sabira, u naručju svome ih nosi, a dojilice neguje. **12** Ko je vode pregrštima izmerio, i nebesa pedljem premerio? A ko je sav prah zemaljski razmerio mericom, i planine tegovima, i bregove terazijama? **13** Duha Gospodnjeg ko je premerio, i koji savetnik je njega uputio? **14** S kim se savetovao i izgrađivao, i ko ga je stazama pravde naučio? I naučio ga znanju i upoznao ga s putem razboritosti? **15** Gle, narodi su kao kap iz vedra, i vrede kao prah na terazijama. Gle, ostrva kao zrnce podiže. **16** Ni Livan nije dovoljan za lomaču, a njegovih zveri nema dovoljno za svespalnicu. **17** Svi narodi pred njim su kao ništa, ništavilom i prazninom on ih smatra. **18** Kome ćeće Boga sličnim učiniti i s kakvim ćeće ga likom uporediti? **19** Livac izliva idola, zlatar ga pozlatom oblaže i od srebra lančiće izliva. **20** Siromah za prinos drvo netruležno bira, i za to veštog umetnika traži da za njega kip nepomični načini. **21** Zar ne zname? Zar niste čuli? Zar vam nije od iskona objavljeno? Zar niste shvatili od osnivanja zemlje? **22** Nad krugom zemaljskim on stoluje i stanovnici su njeni na skakavce nalik; nebesa je razastro kao koprenu, razapeo ih kao šator za stanovanje. **23** On moćnike pretvara u ništavilo, sudije po zemlji čini da su kao ništa. **24** Tek što su zasađeni, tek što su posejani, tek što im stabljika u zemlju koren pustila – on na njih dune, i oni usahnu, kao slamu vihor ih razveje. **25** „Kome ćeće mene sličnim učiniti? Ko je kao ja?“ – pita Svetitelj. **26** Podignite pogled svoj i gledajte: Ko je ovo stvorio? Onaj koji na broj vojsku nebesku izvodi, i koji po imenu sve njih proziva. Zbog njegove velike moći i silne jačine niko ne izostaje. **27** Zašto kažeš, Jakove, i ti govorиш, Izrailju: „Moj put je skriven Gospodu, i moja pravica izmiče Bogu mojem“? **28** Zar ne znaš i zar nisi čuo? Gospod je Bog večni, stvoritelj krajeva zemljinih. On se ne umara i ne sustaje, i um se njegov ne da ograničiti. **29** On snagu umornome daje, i nemoćnome moć on jača. **30** Mladići se umaraju i sustaju, i momci moraju da posrću, **31** ali onima koji se u Gospoda uzdaju snaga se obnavlja, krila

im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hodaju i ne umaraju se.

41 „Umuknite preda mnom, ostrva, i neka snagu obnove narodi. Neka se primaknu, pa neka progovore; pristupimo na sud zajedno. **2** Ko je sa istoka podigao pravednost, pozvao ga do svojih stopa, daje mu pred sobom narode i careve pokorava? Maču njegovom ih kao prašinu daje, lukom njegovim su raspršeni kao slama. **3** On njih goni, bezbedno napreduje, noge mu na drumove ne dolaze. **4** Ko to čini i ko to postiže, koji od početka priziva naraštaje? Ja, Gospod, koji sam Prvi i Poslednji, to sam ja.“ **5** Ostrva gledaju i strah ih obuzima, drhču krajevi zemaljski, oni se približavaju i već su tu. **6** Čovek svom drugu pomaže i svom bratu govori: „Budi jak!“ **7** Livac bodri zlatare, onaj koji čekiće tanji bodri onog koji kuje na nakovnju. On govori o spaju: „To je dobro“, i kip utvrđuje klinovima da se ne pomiče. **8** „A ti, Izrailju, slugo moj, Jakove, izabraniče moj, potomče Avrahama, mog ljubimca! **9** Ti, koga osnažih sa zemljinih krajeva i koga pozvah s njenih rubova; ti, kome sam rekao: ‘Ti si sluga moj’, tebe sam izabrao i neću te odbaciti. **10** Ne boj se, jer ja sam s tobom, ne obziri se zastrašeno, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krepim i zaista ti pomažem, zaista te podupirem desnicom pravde svoje. **11** Gle, postideće se i posramiće se svi koji su protiv tebe besneli i biće kao ništa, i propaše koji se s tobom parničše. **12** Tražićeš svoje protivnike, ali ih nećeš naći. Biće kao ništa i iščeznuće oni koji protiv tebe vojuju. **13** Jer ja, Gospod, Bog tvoj, krepim desnicu tvoju, govorim ti: Ne boj se, ja ti pomažem. **14** Ne boj se, crviču Jakove, ljudstvo Izrailjevo, ja ču ti pomoći – govori Gospod. Izrailjev Svetitelj, On je tvoj Otkupitelj. **15** Gle, načinio sam te da budeš oštari mlat, novi, sa zupcima jakim; mlatičeš brda i satiraćeš, a od bregova češ plevu načiniti. **16** Ti ćeš njih vejati, i veter će ih odneti, vihor će ih raspršiti. A ti ćeš kliktati Gospodu, slavićeš Svetitelja Izrailjevog. **17** Ubogi i bedni vodu traže, a nje nema. Jezik im se od žedi osušio. Ja, Gospod, njih ču uslišiti. Ja, Bog Izrailjev, njih neću zaboraviti. **18** Otvoriču reke u goletima, i izvore posred dolina. Pustinju ču u rit pretvoriti, a sušnu zemlju u vrelo. **19** U pustinji posadiću kedar, bagrem i mirtu i maslinu. Pustinju ču pošumiti čempresom, brestom i šimširom zajedno. **20** Neka ljudi vide i neka znaju, i neka promisle i neka shvate zajedno, da je to učinila ruka Gospodnja, i

stvorio Svetitelj Izrailjev. **21** Svoj spor izložite! – viče, na neprijatelje se svoje ustremio. **14** „Od govori Gospod. Dokaze predočite! – govori car davnina sam čutao, gluv se pravio, uzdržavao, sad Izrailjev. **22** Neka pristupe i nek nam objave ono vičem kao porodilja, dahćem i izdišem ujedno. što će se dogoditi. Prošlost – šta su otkrili? da **15** Sasušiću gore i bregove, i sparutići sve biljke o tome razmišljamo i znamo što se ispunilo? po njima, i pretvoriti reke u vrtače, i močvare ja Nego objavite šta će doći. **23** Otkrijte nam šta će ču isušiti. **16** Slepé ljude vodiću putem što ga ne posle biti, pa čemo poznati da ste bogovi. Hajde, poznaju, uputiću ih na staze što ih ne poznaju. učinite nešto, dobro ili zlo, pa da se zadivimo i Pred njima ču tamu u svetlost pretvoriti, a zajedno uvidimo. **24** Gle, vi ste ništa, i dela su džombe u zaravan. Te ču stvari učiniti i neću vaša kao izdisaj; ko vas izabere, taj je odvratan. oklevati. **17** U velikom studu će uzmaći koji se **25** Podigao sam ga sa severa, i on je došao sa u rezane kipove uzdaju, koji livenim likovima istoka sunčanoga; te će doći na dostojanstvenike govore: 'Vi ste bogovi naši.' **18** Čujte, gluvi! I kao po kaljuzi, i gaziće ih kao grnčar glinu. **26** progledajte, slepi, da vidite! **19** Ko je slep, ako ne Ko je od iskona objavio pa da znamo, unapred, moj sluga? Ko je gluv, ako ne moj glasnik koga pa da kažemo: 'U pravu je!?' Zaista, nema ko šaljem? Ko je slep kao namiren i slep kao sluga da objavljuje. Zaista, nema ko da obaveštava. Gospodnji? **20** Mnogo si video, ali nisi mario; uši Zaista, nema ko da čuje reči vaše. **27** Prvo Sionu otvorene ali niko ne sluša.“ **21** Gospodu se svidelo rekoh: 'Gle, evo ih!' i Jerusalimu ču dati vesnika. zbog pravednosti njegove da uzveliča Zakon i **28** I ja gledam, a čoveka nema, i među njima, a počast mu da. **22** A narod je ovaj opljačkan i savetnika nema, pa ja ih pitam, a ne odgovaraju oplenjen, u pećine svi su oni zatvoreni, u zatvore ni reč. **29** Gle, svi su oni zli; ništavilo su dela sklonjeni. Plene ih, a niko da ih izbavi; otimaju njihova, vetrar i praznina kipovi su njihovi.

42 Evo Sluge moga, kome sam potpora, izabranika moga, miljenika duše moje. Na njega sam Duha svoga izlio da donosi pravdu narodima. **2** On ne viče, niti buku pravi, na ulici glasa svog ne diže. **3** On ne lomi trsku napuknutu, niti gasi fitilj koji tinja, nego on donosi pravo istinito. **4** On ne tinja, niti slomljen biva dok na zemlji pravo ne uspostavi, a ostrva su žedna njegovog Zakona.“ **5** Govori Bog Gospod, koji je stvorio i razastro nebesa, koji je raširio zemlju i rastinje njen, koji daje disanje narodima po njoj, i duh bićima koja hodaju po njoj: **6** „Ja, ti si moj. **7** Kad preko vode prelaziš, ja sam s Gospod, u pravdi sam te pozvao, i za ruku te uhvatio; i tebe čuvaو i tebe postavio za savez narodu, za svetlost plemenima, **7** da otvoriš oči neće, **3** jer ja sam Gospod, Bog tvoj, Izrailjev slepima, da izvedeš iz zatvora sužnje, iz tavnice Svetitelj, tvoj Spasitelj. Da tebe otkupim, dajem one što u tami žive. **8** Ja sam Gospod, to je ime Egipat; umesto tebe dajem Kuš i Sevu. **4** Jer ti moje, i slave svoje drugom dati neću, niti časti si dragocen u mojim očima, cenjen si i ja te svoje kipovima. **9** Što je od iskona, gle, to dolazi; volim. Zato i dajem čoveka umesto tebe, i narode i novosti ja već najavih, pre nego se zbudu činim trampim za život tvoj. **5** Ne boj se, jer ja sam s da čujete.“ **10** Pevajte Gospodu pesmu novu, slavu tobom. Sa istoka ču potomstvo tvoje dovesti, i njegovu od kraja zemljinog, koji morem silazite sa zapada ču te sakupiti. **6** Reći ču severu: 'Daj i što je po njemu, ostrva i svi stanovnici njini. mi!' i jugu: 'Ne zadržavaj gal' Sinove moje dovedi **11** Neka se uskomeša pustinja i gradovi njeni, izdaleka, i čerke moje s kraja zemlje, **7** svakog neka odjekuju naselja kedarska, neka podvikuju ko se imenom mojim zove, i koga sam na slavu stanovnici Sele, neka kliču s gorskih vrhova, svoju stvorio, zamislio ga, pa ga načinio. **8** Izvedi **12** Neka slavu svoju daju Gospodu, i hvalu mu narod slep, premda ima oči, i gluv, premda ima najavljuju po ostrvima. **13** Kao junak Gospod uši. **9** Neka se zajedno saberi sva plemena, i neka stupa, kao ratnik on se razjario, On klikće i uz to se sakupe narodi. Je li ko od njih ovo najavio, i

im, a niko da kaže: „Vrati!“ **23** Ko od vas mari za to? Ko se nagao i sluša unapred? **24** Ko je pljačkašu izručio Jakova i otimačima Izraelja? Nije li to Gospod, protiv kog smo grešili, čije puteve nisu hteli da slede, i čiji Zakon nisu slušali? **25** Zato je on na njega izlio jarost gneva svojega i nasilja ratna; plamen ga je odasvud okružio, ali on ni to nije shvatio; i spalio ga je, ali on ni to nije ozbiljno uzeo.

43 Sada govori Gospod, koji te je stvorio, Jakove, koji te je načinio, Izraelju: „Ne boj se, jer ja sam te otkupio, po imenu te pozvao: **1** Kad preko vode prelaziš, ja sam s tobom; preko reka, neće te preplaviti. Prodeš li kroz vatru, nećeš izgoreti, i plamen te opaliti narodu, za svetlost plemenima, **2** da otvoriš oči neće, **3** jer ja sam Gospod, Bog tvoj, Izrailjev slepima, da izvedeš iz zatvora sužnje, iz tavnice Svetitelj, tvoj Spasitelj. Da tebe otkupim, dajem one što u tami žive. **4** Jer ti moje, i slave svoje drugom dati neću, niti časti si dragocen u mojim očima, cenjen si i ja te svoje kipovima. **5** Što je od iskona, gle, to dolazi; volim. Zato i dajem čoveka umesto tebe, i narode i novosti ja već najavih, pre nego se zbudu činim trampim za život tvoj. **6** Ne boj se, jer ja sam s da čujete.“ **10** Pevajte Gospodu pesmu novu, slavu tobom. Sa istoka ču potomstvo tvoje dovesti, i njegovu od kraja zemljinog, koji morem silazite sa zapada ču te sakupiti. **6** Reći ču severu: 'Daj i što je po njemu, ostrva i svi stanovnici njini. mi!' i jugu: 'Ne zadržavaj gal' Sinove moje dovedi **11** Neka se uskomeša pustinja i gradovi njeni, izdaleka, i čerke moje s kraja zemlje, **7** svakog neka odjekuju naselja kedarska, neka podvikuju ko se imenom mojim zove, i koga sam na slavu stanovnici Sele, neka kliču s gorskih vrhova, svoju stvorio, zamislio ga, pa ga načinio. **8** Izvedi **12** Neka slavu svoju daju Gospodu, i hvalu mu narod slep, premda ima oči, i gluv, premda ima najavljuju po ostrvima. **13** Kao junak Gospod uši. **9** Neka se zajedno saberi sva plemena, i neka stupa, kao ratnik on se razjario, On klikće i uz to se sakupe narodi. Je li ko od njih ovo najavio, i

od davnina nam predskazao? Nek dovedu svoje drugi će se zvati imenom Jakovljevim, treći svedoke i opravdaju se. Neka se čuje, pa nek kaže: 'će sebi na ruci ispisati: 'Gospodnji', i usvojice 'Istina je!' 10 Vi ste svedoci moji – govori Gospod ime Izrailjevo.“ 6 Govori Gospod, Car Izrailjev – i služe moje koje sam izabrao, da biste znali i njegov Otkupitelj, Gospod nad vojskama: „Ja meni verovali, i shvatili da sam to ja. Pre mene sam Prvi i ja sam Poslednji, osim mene drugog nijedan bog sazdan ne bi, a neće ni posle mene Boga nema. 7 Ko je kao ja? Neka ustane i kaže, biti. 11 Ja, ja sam Gospod, osim mene spasitelja neka se javi i nek to objavi, i nek to razloži nema. 12 Ja sam najavio i spasao i predskazao, i preda mnom. Otkad postavih narod od večnosti, među vama tuđinaca nema! A vi ste svedoci moji i stvari što će doći, neka najavi šta će se zbiti. 8 – govori Gospod – i ja sam Bog. 13 Od večnosti Ne plašite se i ne bojte se: nisam li vam odavno ja to jesam, i niko iz moje ruke izbaviti neće. objavio i najavio? I vi ste moji svedoci: ima li Učiniću, a ko će izmeniti?“ 14 Govori Gospod, vaš Boga osim mene? Ne, nema Stene za koju ja Otkupitelj, Izrailjev Svetitelj: „Vas radi poslao znam.“ 9 Koji prave kipove, svi su oni ništavila, i sam prema Vavilonu, i oboriću begunce, sve njih; dragocenosti njihove ne koriste ničemu. Svedoci a Haldejci će klicati u lađama. 15 Ja sam Gospod, njihovi ne vide i ne znaju, te će biti na sramotu. vaš Svetitelj, Izrailjev stvoritelj, vaš car!“ 16 10 Ko pravi boga i lije kip, da od toga koristi Govori Gospod, koji načini put po moru, i po nema? 11 Gle, osramotiće se svi drugovi njegovi vodama silnim prolaz, 17 koji je izveo bojna kola i umetnici. Neka se saberu svi: i oni su delo i konje, vojsku i junake zajedno, i oni padoše da ljudsko. Neka se postave: zajedno će se prestraviti više ne ustana, zgasnuše, kao fitilj utrnuše: 18 i postideti. 12 Oblikuje gvožđe alatkom i radi „Ne spominjite ono što je davašnje, ne mislite na žaru uglja, čekićima ga doteruje i snažnom na ono što je zastarelo. 19 Evo, činim nešto novo; ga rukom obrađuje. Ne hrani se i nema snage, već nastaje, zar ne opažate? Da, napraviću put vode ne pije i iscrpljuje se. 13 Oblikuje drvo, u pustinji, i reke u pustoši. 20 Slaviće me zveri uzima meru, pisaljkom ga obeležava, obrađuje poljske, šakali i nojevi mladi, jer sam dao vodu u ga dletom, ocrtava ga šestarom, i delje ga po pustinji, reke u pustari, da napojim svoj narod, uzoru na ljudski lik, kao lepotu ljudsku, da bude izabranika svojega. 21 Ovaj narod što sam ga sebi postavljen u domu. 14 Za sebe je nasekao kredre sazdao, kazivaće meni pohvalu. 22 Ali ti mene i uzeo kiparise i hrast, što je za sebe negovao nisi prizivao, Jakove; dosadio sam ti, Izrailju! 23 među drvetima šumskim, zasadio bor što je Nisi mi prinosio ovcu na svespalnicu, nisi me porastao na kiši. 15 I čoveku je to kao gorivo; proslavljao prinoseći žrtve; a ja te nisam terao uzima od toga da se ogreje; pa loži i peče hleb. da prinosiš prinose, niti sam ti dosađivao da Medutim, od toga delje i boga pred kojim pada mi kadiš; 24 nisi mi za novac kupovao mirisni ničice i pravi kip i klanja mu se. 16 Polovinom štapić; nisi me sitio salom svojih žrtava; nego loži vatru, tom polovinom peče meso na žaru, si me opterećivao svojim gresima, dosađivao si jede pečenje i biva sit, te se greje i govori: „Ah, mi svojom krivicom. 25 A ja, ja sam taj, sebe grejem se i kraj vatre uživam.“ 17 A od ostatka radi brišem twoje prestupe, i ne spominjem twoje pravi boga, idola svoga; pada pred njim ničice i grehe. 26 Podseti me, sporićemo se zajedno, klanja mu se i moli mu se: „Izbavi me, jer ti si saberi se da se opravdaš. 27 Prvo je sagrešio otac moj bog.“ 18 Ne znaju i ne rasuđuju, jer su im tvoj, a od mene su se odmetnuli posrednici tvoji. 28 I ja ču oskrnaviti glavare Svetilišta, te Jakova izručiti prokletstvu, a Izrailja poruzi.

44 A sad poslušaj, Jakove, slugo moj, i Izrailju, kog sam izabrao. 2 Govori Gospod koji te je načinio, i koji te je od utrobe sazdao, tebi pomaže: Ne boj se, Jakove, moj slugo, Ješurune, kog sam izabrao. 3 Jer ču vodu izliti na žedno tle, i vrela na sušnu zemlju. Izliču Duh svoj na potomstvo twoje, i blagoslov na pokolenja twoja. 4 I rašće kao da su među travom, kao vrbe iz tekuće vode. 5 Jedan će reći: 'Ja sam Gospodnji!'

znanja ni rasuđivanja da kaže: „Polovinom od ovoga ložio sam vatru, pa sam na žaru ispekaо hleb, ispržio sam meso i pojeo ga. A od ostatka sam načinio gnusobu. Zar da se klanjam komadu drveta?“ 20 Taj se stara za pepeo. Njega zavodi prevarno srce, te ne može da izbavi svoj život, a neće da kaže: „Nije li obmana u mojoj desnici?“ 21 „Seti se ovoga, Jakove, i Izrailju, jer si sluga moj! Ja sam te sazdao i ti si sluga moj; Izrailju, ja tebe da zaboravim neću! 22 Kao maglu rasterao sam twoje prestupe, i grehe twoje kao da su

oblak. Meni se vrati, jer ja sam te otkupio.“ **23** sam rukama nebesa rasprostro i svim vojskama Kličite, nebesa, ovo je delo Gospodnje! Orite se, njihovim zapovedam. **13** Ja sam ga podigao u dubine zemljine! Odjekujte radosno, planine, i pravednosti i poravnao sve puteve njegove. On vi, šume, sa svim svojim drvećem! Jer Gospod će obnoviti moj grad i oslobođiti zarobljene je otkupio Jakova, i proslavio se u Izraelju. **24** moje bez otkupnine i bez naknade – govori Govori Gospod, Otkupitelj tvoj, i Sazdatejl tvoj Gospod nad vojskama.“ **14** Govori Gospod: „Trud od utrobe: „Ja sam Gospod koji sam sve učinio, ja egipatski i dobitak kuški, i Savajci, ljudi povisoki, sam lično razapeo nebesa, i bez ikoga zasvodio tebi će preći i twoji će biti, za tobom će ići, u zemlju. **25** Ja sprečavam враčarska znamenja, okovima prethoditi, i tebi će se klanjati, i tebe i gatare pretvaram u ludake; teram mudrace moliti: 'O, samo kod tebe je Božanstvo, i osim da ustuknu i znanje preobraćam u bezumlje. Boga drugi ne postoji.'“ **15** Zaista, ti si Božanstvo **26** Potvrđujem što sluga mu kaže, ispunjavam skriveno, Bog Izrailjev, Spasitelj. **16** Postideće se i svojih glasnika namere. 'Naseli se!' – govorim osramotice se svi, zajedno će se povući pokunjeni Jerusalimu, i gradovima Judinim: 'Sagradite se!' oni koji prave kipove. **17** Gospod će spasti Izraelja A ja ču podići što je razrušeno. **27** Govorim spasenjem večnim, nećete se postideti, i do okeanu: 'Presahni! Tvoje reke presušujem.' **28** vekova večnih nećete se osramotiti. **18** Ta, govori 'Pastiru moj' – govorim Kiru, i on će sve moje Gospod, stvoritelj nebesa – on je Bog – koji želje ispuniti. 'Sagradi se!' – govoriće Jerusalimu, je oblikovao zemlju i izgled joj dao, koji je učvrstio, i nije je stvorio da bude pustoš, nego je ubolio da se na njoj stanuje: „Ja sam Gospod i drugog nema. **19** Nisam govorio u tajnosti, u zakutku zemlje tamne. Nisam rekao potomstvu Jakovljevu: 'Tražite me u pustoši.' Ja, Gospod, govorim pravdu i blagovestim čestitosti. **20** Saberite se i dodite, zajedno pristupite, izbeglice iz drugih naroda. Neznaćice su koji nose drvo idolsko i mole se božanstvu koje ne spasava. **21** Objavite i predložite, hajde, posavetujte se zajednički. Ko je ovo od davnina izjavio i još tada predskazio? Nisam li ja, Gospod? Osim mene drugog boga nema; pravednog Božanstva i Spasitelja osim mene nema. **22** Obratite se meni i bićete spaseni, svi krajevi zemljini, jer ja sam Božanstvo i drugog nema. **23** Zaklinjem se samim sobom: iz mojih usta izlazi reč pravedna i neću je opozvati: da će se preda mnom svako koleno saviti, svaki jezik mnome zaklinjati. **24** 'Samo u Gospodu imam – veli – pravednost i snagu.'“ K njemu će doći i stideće se svi koji su besneli protiv njega. **25** U Gospodu će imati pravednost i proslavljanje sve potomstvo Izraeljevo.

45 Govori Gospod o pomazaniku svom, Kiru, kog prihvatih za desnicu da pred njim oborim narode i careve lišim njihovog ugleda: „Pred njim dvostruka vrata otvaram, i neće vratnice pred njim zatvorene biti. **2** Ja ču marširati pred tobom da poravnam neravnine, da razlomim vrata bronzana, i pokršim prevornice gvozdene. **3** Dajem ti blaga iz mračnih odaja i bogatstva iz skrovišta, da shvatiš da sam ja Gospod, koji te zove po imenu, Bog Izraeljev. **4** Radi sluge svoga Jakova, i izabranika Izraelja, i tebe pozvah po imenu, najmenovah te, iako me nisi znao. **5** Ja sam Gospod i drugoga nema, osim mene drugog Boga nema. Iako mene ne poznaćeš, ja sam te naoružao. **6** Neka se zna od istoka i od zapada da je ništavilo sve što je mimo mene. Ja sam Gospod i drugoga nema: **7** ja tvorim svetlost i stvaram tamu, činim mir i nesreću stvaram; ja, Gospod, sve to činim. **8** Rosite, nebesa, odozgo, i pravednost, oblaci, neka iz vas pada. Neka se otvori zemlja i spasenje neka bude plod, te zajedno proklijia pravednost; ja, Gospod, to sam stvorio. **9** Teško onom ko raspravlja sa Sazdateljem svojim, a grne je među grnčarijom! Kaže li glina grnčaru: 'Šta radiš?' ili delo njegovo: 'On nema obe ruke'? **10** Teško onom koji ocu kaže: 'Zašto si rodio?' ili ženi: 'Zašto si na svet donela?'“ **11** Govori Gospod, Izraeljev Svetitelj i njegov Sazdatejl: „Zar je vaše da me pitate o znacima nad decom mojom, i da mi zapovedate nad delom mojih ruku? **12** Ja sam zemlju načinio i čoveka na njoj stvorio; svojim

46 Pade Vil! Sruši se Navav! Stavlaju svoje rukotvorine na životinje i na stoku. Nose ih kao bremena, teret što zamara. **2** Ruše se i padaju zajedno. Ne mogu izbaviti nosioce. I duše svoje u ropstvo odvode. **3** „Slušajte me, dome Jakovljev, i svi ostaci doma Izraeljeva! Ja sam vas nosio od rođenja; Ja sam vas podizao od utrobe. **4** I kad ostarite, ja ostajem isti; i kad osedite, ja ču biti potpora. Ja sam činio i ja ču podizati, i ja ču podupirati i dopremati. **5** S kim biste me

uporedili, i sličnim i izglednim učinili i poredili? tvojih vračanja, na kojima se trudiš od mladosti; **6** Vade zlato iz torbe, i srebro mere na vagi, u možda se i okoristiš, možda strah donešeš. **13** najam uzimaju livca da im od toga načini boga, Rintala si zbog mnogih savetnika tvojih. Hajde, da padaju ničice, čelom i telom da se prostiru. neka ustanu i spasu te: oni 'premeravaju' po **7** Podižu ga na rame, podupiru ga, spuštaju ga nebesima, oni 'vide' po zvezdama, oni 'saznavaju' dole i stoji, iz mesta svojega i ne pomera se, niti po mlađom mesecu; šta će tebe snaći. **14** Ta, viče na njih i ne odgovara; ne spasava nikoga iz oni će biti kao strnjika, ogranč će ih spaliti; sami nevolje njegove. **8** Setite se toga i budite ljudi; sebe izbaviti neće iz plamene ruke; neće ostatи odmetnici, uzmite to k srcu. **9** Setite se početaka ni žeravice da se neko ogreje, ni vatre da kraj nje iz drevnosti. Ta, ja sam Bog i nema drugoga, posedi. **15** Takvi će postati oni oko kojih si se Bog jesam i niko nije kao ja. **10** Na početku zamarala, tvoji trgovci od mlađosti: svaki će posledice najavljujem, i unapred što se nije zabilo. na svoju stranu otperjati, nikog neće biti da te Kažem: 'Odluka će se moja izvršiti, i učiniću spase.'

sve što hoću.' **11** Pozvaću sa istoka grabljivicu, iz daleke zemlje čoveka po odluci svojoj. Što rekoh, to će i dovesti. Što iskazah, to će učiniti. **12** Slušajte me, srcem uporni, od pravednosti udaljeni. **13** Pravednost svoju primičem, nije se udaljila; i spasenje moje okasniti neće. I na Sion ču spasenje staviti, Izrailju proslavljenje svoje.'

47 „Spusti se i sedi u prašinu, device, čerko vavilonska. Sedи na zemlju. Nema prestola, čerko haldejska! Jer neće te više zvati nežnom i osećajnom. **2** Uhvati mlinsko kamenje i melji brašno, svuci svoj ogrtač, skut podigni, svuci s bedara, prelazi reke. **3** Neka se pojavi golotinja tvoja, još neka se pokaže sramota tvoja. Osvetiću se i neće me sprečiti niko.“ **4** Otkupitelj naš, njegovo je ime: Gospod nad vojskama, Svetitelj Izrailjev. **5** „Sedi čutke i povuci se u tamu, čerko haldejska, jer te više neće zvati gospodaricom nad carstvima. **6** Na svoj sam se narod razgnevio, svoju sam baštinu oskrnavio, i tebi ih u ruke predao; a ti prema njima milost ne pokazaš: jarmom tvojim starce si pretovarila. **7** I govorila si: 'Doveka ču biti gospodarica!', a u tvoje srce to nije dospelo, nisi se setila šta na kraju biva. **8** A sada slušaj ovo, razvratnice, koja boraviš u spokojstvu, te u srcu progovaraš svome: 'Ja sam i druge nema, neću postati udovica, niti decu izgubiti svoju.' **9** Pa oboje će doći na tebe, trenutno, u istom danu: izgubićeš i decu i muža; u celini će doći na tebe, iako vračaš mnogostruko i čaraš veoma. **10** U zloču svoju i ti si se pouzdala govoreći: 'Ne vidi me niko.' Mudrost tvoja i znanje tvoje, one te zavedoše, te govorиш u srcu svojemu: 'Ja sam i druge nema.' **11** Doći će zloča i na tebe, i nećeš znati da ih sprečiš; i stuštiće se nevolja na te, i nećeš moći odvratiti; i doći će na te iznenada propast za koju ne znaš. **12** De, ostani na tvojim čaranjima, i na mnoštvu

48 „Slušaj ovo, dome Jakovljev, koji se nazivate imenom Izrailjevim i koji ste izašli iz voda Judinih, koji se zaklinjete imenom Gospodnjim, spominjete Boga Izraeljeva ne u istini i ne u pravednosti. **2** Jer po Svetom Gradu vi se nazivate i na Boga Izraeljeva vi se oslanjate, njegovo je ime: Gospod nad vojskama. **3** Od početka, od davnina obaveštavam, iz mojih usta je izašlo i objaviću što se čini iznenada, i to se zabilo. **4** Iako sam znao da si tvrdokoran, i da je vrat tvoj žila gvozdena, i da je čelo tvoje bronza; **5** ipak sam ti već onda najavio, obavestio te pre nego se zbude; da ne rekneš: 'Moj kip to učini, i moj lik rezani i moj lik liveni to zapovediše.' **6** Čuo si, pogledaj sve to. Zar nećete objavljuvati? I novo ćeš od sada slušati od mene, tajanstveno, što znao nisi. **7** Sada je stvoreno, a nije od ranije i pre ovog dana, što ni čuo nisi; da ne rekneš: 'Gle, to sam već znao.' **8** Niti si čuo, niti si znao, niti se uši tvoje od pre otvorile. Ta, znao sam da ćeš izneveriti i da su te nazvali otpadnikom čim si se rodio. **9** Zbog imena svojega sputavam gnev svoj, i zbog časti svoje uzdržavam se prema tebi, inače bih te istrebio. **10** Evo, pretopiću te, ali ne kao srebro; pročišćavam te u topionici nevoljničkoj. **11** Zbog sebe, zbog sebe ču učiniti. Zar da se bogohuli? I slavu svoju drugom dati neću.“ **12** „Čuj mene, Jakove, i Izraelju, koga sam pozvao: Ja jesam, ja sam Prvi, ja sam i Poslednji. **13** Ruka je moja i zemlju utemeljila, a desnica moja nebesa je rasprostrila, kad ja njih pozovem, skupa će se postrojiti. **14** Skupite se svi i poslušajte: Ko je od njih to najavio? Onaj koga Gospod voli volju njegovu će učiniti nad Vavilonom i nad potomstvom njegovim, Haldejcima. **15** Ja, ja sam rekao, njega sam pozvao, njega vodio, i njegov put unapredio. **16** Pristupite mi i poslušajte ovo: Nisam vam od početka u tajnosti govorio,

i bio sam tamo kad se to događalo. A sad me drumove. **12** Evo, neki dolaze iz daleka, i, gle, neki šalje Gospodar Gospod i Duh njegov.“ **17** Govori sa severa i sa zapada, a neki iz zemlje Sinim.“ **13** Gospod, Otkupitelj tvoj, Svetitelj Izrailjev: „Ja, Kličite, nebesa, i veseli se, zemlj! Podvikujte, Gospod Bog tvoj, učim te na dobrobit, upućujem planine, razdragano! Zato što Gospod teši narod te kojim ćeš putem ići. **18** O, da si se pokorio svoj, i smilovaće se na nevoljnike svoje. **14** A Sion mojim zapovestima, mir bi tvoj bio kao reka, i reče: „Napustio me Gospod“ i „Gospodar me je pravednost tvoja kao talasi morski. **19** Potomstva zaboravio.“ **15** „Može li žena zaboraviti svoje bi tvojeg bilo kao peska, a poroda tvoga kao odojče, da se ne smiluje na sina utrobe svoje? Ako njegovih zrnaca. Ne bi se zatrlo i ne bi se izbrisalo bi neka i zaboravila, ja pak tebe zaboraviti neću. ime njegovo pred licem mojim.“ **20** Izadite iz **16** Evo, na oba dlana sam te urezao, zidovi tvoji Vavilona! Bežite iz Haldeje! Glasom usklikitalim preda mnom su svagda. **17** Graditelji tvoji žure, blagoslovite; ovo objavljujte; to razglasite do rušitelji tvoji i pustošnici tvoji od tebe odlaze. **18** kraja zemlje. Govorite: „Otkupio je Gospod svog Osvrni se i pogledaj oko sebe, svi se oni sabiraju, slugu Jakova!“ **21** I nisu bili žedni dok su išli k tebi dolaze. Života mi moga – govori Gospod pustošima, vodu im je iz stene natočio, i stenu – svima ćeš se njima kao haljinom odenući, i je rascepio i voda je potekla. **22** „Nema mira! – kao nevesta njima ukrasiti. **19** Ruševine svoje govori Gospod opakima.

49 Čujte mene, ostrva! Poslušajte me, narodi daleki! Gospod me je pozvao čim sam se rodio, moje ime je spomenuo od utrobe materine, **2** i načinio je usta moja kao oštari mač, senom svoje ruke on me je zaklonio, u glatku me strelu pretvorio, u tobolcu svome on me je sakrio. **3** Rekao mi je: 'Izrailju, ti si moj sluga, u kom ću postati ponosan.' **4** A ja sam rekao: 'Uzalud sam se mučio za opustošenost, i isprazno upinjao snagu svoju. Ipak, pravda je moja kod Gospoda, i učinak moj kod Boga mojega.' **5** I sad govorи Gospod koji me je pre rođenja slugom svojim načinio, da mu Jakova povratim i da mu se Izrailj sabere. I proslaviću se u očima Gospodnjim, i Bog moj će biti snaga moja. **6** I reče: 'Nevažno je da mi budeš sluga, da podignem pleme Jakovljevo, i da vratiš ostatke Izrailjeve, nego ću te odrediti da budeš svetlost pucima, da budeš spasenje moje do kraja zemlje.' **7** Govori Gospod, Otkupitelj Izrailjev, Svetitelj njegov, onom kome preziru dušu, na koga se gadi puk, sluzi nasilnicima: „Videće carevi i ustaće glavari, i klanjaće ti se zbog Gospoda koji je veran, Svetitelja Izrailjeva koji te je izabrao.“ **8** Govori Gospod: „U vreme povoljno sam te uslišio, i u dan spasenja sam ti pomogao, i sazdao sam te i postavio te za savez s narodom, za podizanje zemlje, za ubaštinjenje razorenih baština, **9** za reč utamničenima: 'Izadite!', i onima koji su u tami: 'Pokažite sel!' Na putevima će se napasati, i po svim visoravnima biće paša njihova. **10** Neće biti ni gladni ni žedni, i neće ih mučiti ni suša ni sunce, jer će ih voditi onaj koji im se smilovao, i doveće ih na izvore vodene. **11** I pretvoriće sve gore moje u put, i uzdići će moje

i razvaline svoje, i zemlju poharanu svoju sad podešavaš za stanovanje, i zato će se udaljiti koji te zatiru. **20** Ponovo će ti govoriti na uši sinovi kojih si bila lišena: 'Tesno mi je mesto; pomeri se i nastaniću se.' **21** I govoriceš u srcu svome: 'Ko mi je ovo rodio? A ja sam bila bez dece i ploda, prognana i odbačena, a ove, ko je odgajio? Eto, ja sam ostala sama; ovi, otkuda su oni?'“ **22** Govori Gospodar Gospod: „Evo, rukom svojom mašem pucima i zastavu svoju podižem narodima. Pa ću vratiti sinove tvoje na grudi, i doneću čerke na plećima. **23** I carevi će o tebi brinuti, i kneginje njihove biće tvoje dojkinje. Klanjaće ti se do zemlje i prašinu s nogu tvojih lizaće. I znaćeš da sam ja Gospod. Neće se postideti koji se uzdaju u mene.“ **24** Može li se junaku plen zapleniti, ili da zarobljenik pobegne od užasnika? **25** Ipak, govorи Gospod: „Junaku će biti zaplenjen zarobljenik i plen će pobeći od užasnika, a sa onima koji se s tobom spore sporicu se ja, i tvoje sinove izbavici ja. **26** A tlačitelje tvoje nateraću da jedu meso svoje, i kao mladim vinom opijaće se krvlju svojom. I znaće telo svako da sam ja, Gospod, Spasitelj tvoj, i da je Silni Jakovljev Otkupitelj tvoj.“

50 Govori Gospod: „Gde je potvrda o razvodu za vašu mater kojom sam je otpustio? Ili: ko je poverilac kome sam vas prodao? Gle, zbog krivica vaših vi ste prodani. Zbog neverstva svoga vaša mati je otpuštena. **2** Zašto, kad sam bio došao, nikog nije bilo? Kad sam bio zvao, odazvao se niko nije? Zar je tako kratko skraćena ruka moja, te ne može izbaviti? Ili: zar snage u meni nema, te ne mogu oslobođiti? Gle, pretnjom svojom isušujem more, pretvaram reke

u pustinju. Raspadaju se ribe njihove kad vode moja trajaće doveka, i spasenje moje od kolena nema, i umru od žedi. **3** Nebesa oblačim u crninu, do kolena. **9** Probudi se! Probudi se! Odeni se i kostret im kao prekrivači.“ **4** Gospodar Gospod u snagu, mišice Gospodnja. Probudi se kao u dade mi jezik učen da znam okrepiti umornoga. dane drevne, tokom starinskih naraštaja. Nisi li Rečju me budi; iz jutra u jutro budi me na uho da ti ispresecala Ravu, izranjavila morsku neman? ga slušam kao učeni. **5** Gospodar Gospod otvorio **10** Nisi li ti isušila more, vode bezdana golemlih, mi je uho, a ja nisam okretao pleća, niti sam postavila po dubinama morskim put da prolaze ustuknuo. **6** Leđa sam svoja podmetao onima otkupljeni? **11** Vratiće se izbavljeni Gospodnji, koji me tuku, a obraze svoje onima koji mi bradu doći će u Sion s veseljem i s radošću večnom na čupaju, lice svoje zaklanjao nisam od uvreda i čelima; pratiće ih razdraganost i radost, a pobeći od pljuvanja. **7** A Gospodar Gospod meni pomoći će žalost i uzdas. **12** „Ja, ja sam utešitelj vaš. Ko daje da se ne postidim, zato sam svoj obraz u si ti da se bojiš čoveka smrtnoga i sina čovečijeg kremen pretvorio i znam da se posramiti neću. **8** koji je kao trava? **13** Zaboravio si Gospoda, koji Blizu je onaj koji me pravda. Ko će sa mnom da te je načinio, koji je razastro nebesa i utemeljio se parniči? Stanimo zajedno. Ko će protiv mene? zemlju. Pa si strepeo stalno, povazdan pred licem Nek mi pride bliže. **9** Gle, Gospodar Gospod meni nadmenog tlačitelja, kao pred nekim ko postoji pomaže. Ko je taj koji će me okriviti? Eto, svi oni da bi razjedao. I... gde je nadmenost tlačitelja? će se istrošiti kao haljina, moljac će ih pojesti. **14** Biće izgnanik slobodan ubrzo, i neće umirati **10** Ko se među vama boji Gospoda i sluša glas da bi bio razjedan, i hleba mu nedostati neće. njegovog sluge, koji je išao po tamninama, a nije **15** Gospod Bog tvoj sam ja, more uzburkam i imao videla; uzdao se u ime Gospodnje, oslanjao talasi mu ključaju. Gospod nad vojskama ime je na Boga svojega. **11** Eno, svi vi koji palite vatrui njegovo. **16** I stavio sam reči svoje u usta tvoja, opasujući se iskrama, odoste u plamen svoje i sakrio te u senku ruke svoje, da razastrem vatre i u iskre vašeg sagorevanja; od ruke moje nebesa i utemeljim zemlju, i kažem Sionu: ‘Ti to će vam biti: ležaćete u mukama.

51 Poslušajte me, sledbenici pravednosti, tražioci Gospoda, osmotrite stenu iz koje ste isklesani, kop istesan iz kog ste iskopani. **2** Osmotrite Avrahama, oca svojega, i Saru koja vas je rodila. Ta, on je sam bio kad sam ga pozvao, a ipak sam ga blagoslovio i umnožio. **3** Ta, Gospod se sažalio nad Sionom, sažalio se nad svim njegovim razvalinama, te će pretvoriti pustinju njegovu u Eden, a pustaru njegovu u vrt Gospodnji. Klicanje i radost odjekivače po njemu, zahvaljivanja i glas pohvalni. **4** Posluhni mene, narode moj, i čuj mene, svete, jer Zakon od mene proističe, i moje će pravosudstvo hitro postaviti da bude svetlost narodima. **5** Blizu je pravda moja, spasonosno proističe, a i mišica moja sudiće narodima. Na mene ostrva čekaju i u moju mišicu se uzdaju. **6** Oči svoje k nebu podignite, i po zemlji osmotrite dole; jer će nebesa kao dim iščeznuti, i zemlja će se kao ogrtić raskrpati, i stanovnici njeni kao takvi pomreće; a spasenje moje trajaće doveka, i pravednost moja uzdrmana neće biti. **7** Poslušajte mene, koji poznajete pravdu, narode kome je Zakon moj u srcima: ne bojte se ruganja od ljudi, i neka vas ne uzbuduje njihovo vredanje, **8** jer će ih kao ogrtić pojesti moljac, i kao vunu poješće ih crv; a pravednost

moja trajaće doveka, i spasenje moje od kolena se i kostret im kao prekrivači.“ **4** Gospodar Gospod u snagu, mišice Gospodnja. Probudi se kao u dade mi jezik učen da znam okrepiti umornoga. dane drevne, tokom starinskih naraštaja. Nisi li Rečju me budi; iz jutra u jutro budi me na uho da ti ispresecala Ravu, izranjavila morsku neman? ga slušam kao učeni. **5** Gospodar Gospod otvorio **10** Nisi li ti isušila more, vode bezdana golemlih, mi je uho, a ja nisam okretao pleća, niti sam postavila po dubinama morskim put da prolaze ustuknuo. **6** Leđa sam svoja podmetao onima otkupljeni? **11** Vratiće se izbavljeni Gospodnji, koji me tuku, a obraze svoje onima koji mi bradu doći će u Sion s veseljem i s radošću večnom na čupaju, lice svoje zaklanjao nisam od uvreda i čelima; pratiće ih razdraganost i radost, a pobeći od pljuvanja. **7** A Gospodar Gospod meni pomoći će žalost i uzdas. **12** „Ja, ja sam utešitelj vaš. Ko daje da se ne postidim, zato sam svoj obraz u si ti da se bojiš čoveka smrtnoga i sina čovečijeg kremen pretvorio i znam da se posramiti neću. **8** koji je kao trava? **13** Zaboravio si Gospoda, koji Blizu je onaj koji me pravda. Ko će sa mnom da te je načinio, koji je razastro nebesa i utemeljio se parniči? Stanimo zajedno. Ko će protiv mene? zemlju. Pa si strepeo stalno, povazdan pred licem Nek mi pride bliže. **9** Gle, Gospodar Gospod meni nadmenog tlačitelja, kao pred nekim ko postoji pomaže. Ko je taj koji će me okriviti? Eto, svi oni da bi razjedao. I... gde je nadmenost tlačitelja? će se istrošiti kao haljina, moljac će ih pojesti. **14** Biće izgnanik slobodan ubrzo, i neće umirati **10** Ko se među vama boji Gospoda i sluša glas da bi bio razjedan, i hleba mu nedostati neće. njegovog sluge, koji je išao po tamninama, a nije **15** Gospod Bog tvoj sam ja, more uzburkam i imao videla; uzdao se u ime Gospodnje, oslanjao talasi mu ključaju. Gospod nad vojskama ime je na Boga svojega. **11** Eno, svi vi koji palite vatrui njegovo. **16** I stavio sam reči svoje u usta tvoja, opasujući se iskrama, odoste u plamen svoje i sakrio te u senku ruke svoje, da razastrem vatre i u iskre vašeg sagorevanja; od ruke moje nebesa i utemeljim zemlju, i kažem Sionu: ‘Ti to će vam biti: ležaćete u mukama.

52 Probudi se! Probudi se! Odeni se u svoju snagu, Sione! Odeni se ogrtaćem sjajnosti svoje, Jerusalime, grade sveti, jer u tebe više ulaziti neće neobrezani i nečisti. **2** Stresi sa sebe prašinu i ustani, ustoliči se, Jerusalime! Skini okove sa svoga vrata, zaboravljena čerko sionska. **3** Jer govori Gospod: „Eto, bili ste prodani i bez

novca čete biti otkupljeni.“ **4** Jer govori Gospodar ispriča šta je posle bilo? Jer iz zemlje živih je Gospod: „U Egipat je nekada narod moj sišao da izdvojen, zbog greha mog naroda on je tučen. **9** tamo stranac bude, a Asir mu je ni zbog čega Odredili su mu grob među opakima, a u smrti nasilje činio. **5** A sada, zašto sam ja ovde? – bi s bogatašima. Ipak, niti je učinio nasilje, niti govori Gospod. Zato što je bez razloga porobljen prevaru ustima svojim. **10** Međutim, Gospodu se moj narod, a porobljivač njegovi likuju – govori svidelo da ga satire bolom. Ako prineseš život Gospod – i bez prestanka, povazdan vređa se njegov kao žrtvu za prestup, potomstvo će se moje ime. **6** Zato će narod moj poznati ime postarati da se produže dani, i što je Gospodu moje. Zato će u onaj dan znati da sam ja onaj ugodno napredovaće rukom njegovom. **11** „Iz koji govor: 'Evo me!'“ **7** Kako li su divne po onog što je iskusio videće svetlo i znanjem svojim gorama noge blagovesnika koji najavljuje mir, će se nasititi. Svojim poznanjem pravedni sluga blagovesnika dobrote koji najavljuje spasenje, moj opravdaće mnoge. I njihove krivice sam će govoreći Sionu: „Bog tvoj caruje!“ **8** Glas stražara izneti. **12** Zato će mu mnoge u baštinu dati i s tvojih se podiže, glas zajedničkog klicanja, jer moćnicima će plen deliti. I sam je sebe ponudio očima svojim gledaju kako se Gospod vraća na da umre, pa je u grešnike ubrojen, i sam je poneo Sion. **9** Podvriskujte i kličite zajedno, razvaline grehe mnogih i zauzima se za grešnike.

jerusalimske, jer Gospod je narod svoj utešio, Jerusalim otkupio. **10** Svoju svetu mišicu Gospod je otkrio da svi puci gledaju, da svi krajevi zemljini vide kako naš Bog spasava. **11** Odlazite! Odlazite! Odatle izadite! Nečistote ne dotičite! Iz sredine njegove izadite! Sebe očistite, koji posude Gospodnje podižete. **12** Jer u žurbi izlaziti nećete, i bežati nećete, zato što ispred vas ide Gospod, a iza vašeg stroja je Bog Izrailjev. **13** „Gle, moj Sluga će uspevati, uzvisiće se i uzdignuti, i veoma uzveličati. **14** Kako su se mnogi užasnuli nad njim: tako iznakažen njegov ljudski lik i pojava njegova među potomcima ljudi. **15** Ipak, poškropiće on narode mnoge, ni pisnuti neće carevi, jer videće što im niko objavio nije, i shvatice o kome čuli nisu.“

54 Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvriskuj kličući; veseli se koja za porođaj ne znaš, jer više sinova ima samotna nego li udata – govori Gospod. **2** Raširi mesto za svoj šator, razastri platna za svoje konačiste. Ne štedi! Užad svoju produži, kočiće svoje učvrsti! **3** Jer desno i levo će se probiti i potomstvo će tvoje puke zaposesti i nastaniće opustele gradove. **4** Ne boj se, nećeš se postideti. Ne stidi se, jer nećeš crveneti. Jer ćeš zaboraviti sramotu mladosti svoje, i nećeš više spominjati što su te ponižavali dok si bila udovica. **5** Jer tvoj suprug je Sazdatelj tvoj, njegovo je ime Gospod nad vojskama, i tvoj Otkupitelj je Svetitelj Izrailjev, on se zove Bog zemlje svekolike. **6** Naime, kao ženu ostavljenu i duhovno ucvljenu pozvao te je Gospod, i

53 Ko je poverovao našoj poruci, i mišica Gospodnja kome se otkrila? **21** kao izdanak pred njim je izrastao, i kao koren iz zemlje suhe. Nije imao krasote ni izgleda; ni da bude viđen ni poželjan. **3** Bio je prezren i od ljudi odbačen, i bio je prezren i za nas od kog zaklanaju lice, bio je prezren i za nas nećejan. **4** A on je naše bolove poneo, i naše bolesti na sebe uzeo. Mi smo, pak, smatrali da ga Bog tuče, udara i ponižava. **5** A on je proboden zbog naših prestupa, satren zbog naših krivica, karanje je na njemu zbog našeg mira i ranama svojim nas je iscelio. **6** Svi smo mi kao ovce zavrljali, svaki je krenuo svojim putem; a Gospod je na njega svalio krivicu svih nas. **7** Tlačen je bio i ponizio se on, i nije otvorio usta svoja; kao je na njega svalio krivicu svih nas. **8** Od vlasti i od suda on je izuzet. I ko će da

otpuštenu ženu s kojom si od mladosti svoje“ – govori Bog tvoj. **7** „Za tren kratki sam te ostavio, a u velikim milosrdima tebe će prigrlliti. **8** Iz mene je srdžba provalila, i za časak sam zaklonio lice svoje od tebe, a smilovao sam ti se po večnoj milosti – govori Otkupitelj tvoj, Gospod. **9** Jer ovo im je kao vode Nojeve, kad se zakleh da vode Nojeve više zemlju preplavljati neće: tako se zaklinjem da na tebe srditi se neću i da tebe prekoriti neću. **10** Neka se planine pomaknu i neka se brda uzdrmaju, ipak se moja milost od tebe odmaći neće, niti će se uzdrmati moj savez mirovni – govori Gospod koji ti se smilovao. **11** Nevoljnica, vihorom vitlana, neutešena, gle, ja zavrljala, svaki je krenuo svojim putem; a Gospod Nevoljnica, vihorom vitlana, neutešena, gle, ja jagnje na klanje je vođen, i kao ovca nema pred zupce; i od karbunkula tvoje vratnice, i sve onima koji je strižu, i nije otvorio usta svoja. **12** I od rubina dići će ti na tvrđavi tgrade tvoje od kamenja dragoga. **13** I svi sinovi tvoji biće učeni od Gospoda, i obilan mir imaće

sinovi tvoji. **14** Bićeš sazdana na pravdi. Odbaci strah, jer nemaš se čega bojati. Odbaci strah, jer on ti se ni primaći neće. **15** Gle, postrojiće se protiv tebe kao da je to od mene. Ko se postroji protiv tebe propaše zbog tebe. **16** Gle, ja sam kovač stvorio, koji žeravicom raspaljuje, vadi iz I evruh neka ne govori: „Ja sam suvo drvo.“ nje oružje da ga iskuje, a ja sam i zatirača stvorio da zatire. **17** Nijedno oružje iskovano protiv tebe neće uspeti, i svaki jezik koji se protiv tebe podigne na sudu ćeš oboriti. To je baština slugu Gospodnjih i pravda njihova od mene – govori Gospod.

55 O, svi žedni, pristupite vodi, i koji novac nemate, pristupite, kupujte i jedite, i pristupite, kupujte bez novaca i bez plaćanja, vino i mleko. **2** Zašto da trošite novac na nešto što hleb nije, i zaradu svoju na nešto što zasiliti neće? Mene poslušajte i ještete što je dobro, i duša će se vaša nasladivati krtinom. **3** Uho priklonite i meni pristupite; slušajte i duša vaša će živeti. Pa ču s vama sklopiti savez večni, Davidu obećanih milosti. **4** Evo, njega sam dao da bude svedok narodima; vladar i zapovednik narodima. **5** Evo, puk koji ga ne poznaješ pozvaćeš; puk koji tebe ne poznaje pohrliće tebi radi Gospoda Boga tvojega i za Svetitelja Izrailjeva koji ti je dao dostojanstvo.“ **6** Tražite Gospoda dok se može naći! Prizivajte ga dok je blizu. **7** Neka opaki put svoj ostavi i nikogović svoje zamisli, i neka se Gospodu vrati, a on će mu se smilovati; i Bogu našem zato što umnožava praštanje. **8** „Jer, zamisli vaše nisu zamisli moje, i putevi moji nisu putevi vaši – govori Gospod. **9** Nego, koliko je nebo nad zemljom visoko, toliko su putevi moji visoko nad putevima vašim, a zamisli moje iznad zamisli vaših. **10** Jer kao što kiša pada i sneg sa nebesa i ne vraća se pusta, nego natapa zemlju, te biva plodna i rodna; pa daje seme onome koji seje i hrana onome koji jede, **11** takva je reč moja što iz mojih usta izlazi, neće mi se vratiti prazna, nego će učiniti ono što mi se svida i napredovaće radi čega sam je poslao. **12** Da, s radošću čete otići, i u miru čete biti vođeni. Planine i bregovi klicaće pred vama veselo, i svako drvo zeleno zapljeskaće dlanovima. **13** Umesto trnja će rasti čempresi, umesto koprive će rasti mirta. I biće radi Gospodnjeg imena, radi znaka večnoga, nerazorivoga.“

56 Govori Gospod: „Držite pravo i činite pravdu, jer od mene se približava spasenje i biće objavljenja pravda moja. **2** Blažen je čovek

koji čini ovo, i sin čovečiji koji to drži, koji pazi na subotu da je ne oskrnavi, i pazi na ruku svoju da nikakva zla ne učini.“ **3** Neka tuđinčev sin protobe moje i biraju što je meni ugodno, i koji se drže saveza sa mnom; **5** njima će dati u Domu mome i među zidovima mojim spomen i ime bolje nego sinovima i čerkama, daću im večno ime, nerazorivo. **6** A tuđinske sinove koji su prionuli uz Gospoda da mu se klanjaju i da ljube ime Gospodnje i da mu budu služe, svi koji paze na subotu da je ne oskrnave i koji se drže saveza sa mnom; **7** njih će dovesti na svetu goru moju, i obradovaću ih u mom Domu za molitvu. Svespalnice njihove i žrtve zaklane biće mi po volji na žrtveniku mome. Jer će se Dom moj zvati 'Dom za molitvu svim narodima'.“ **8** Gospodar Gospod koji sakuplja izgname Izraeljce veli: „Još će ih sakupiti svrh već sakupljenih.“ **9** Sve životinje poljske, dođite da jedete, sve životinje šumske. **10** Svi njegovi stražari su zatajili, svi oni ne shvataju, psi bezglasni, da laju ne mogu. Sanjivo se izležavaju, vole da dremaju. **11** I to: proždrljivi su psi, ne umeju da se nasite. I oni su pastiri nerazboriti, svaki od njih na svoj put okreće, svaki za grabežom svojim sebično. **12** „Dođite, doneću vina, i napićemo se žestoka pića. Kao danas i sutra će biti: obilje vrlo veliko!“

57 Pravednik gine i nikoga to ne uzbudiće. I smerni ljudi bivaju odvođeni i niko ne razabire da pravednik biva odveden pred zlo, **2** da uđe u mir. Počivaju na ležajima svojim ko je išao ispravno. **3** „A sad se primaknite amo, sinovi gatarini, potomstvo preljubničko, smrdljivo. **4** Nad kim se šegačite? Nad kim se bekeljite? Plazite jezik? Niste li vi deca buntovna, potomstvo lažljivaca, **5** koji se uspaljuju među hrastovima, pod svakim drvetom zelenim, žrtvujući decu po dolinama, pod kamenim raselinama?“ **6** „Na vododerini tvoja je raka. One, one su tvoji međaši. Upravo njima izlivaž žrtve nalivne, spaljuješ žitnu žrtvu. Zar one da mi se svide? **7** Na goru visoku i uzdignutu svoj si ležaj postavila, pa si se tamo popela da kolješ žrtvu zaklanicu. **8** Uz vrata i dovratke svoj si zapis postavila. Daleko od mene si razotkrila i na visine ležaj svoj namestila, te se pogaćala sa onima koje voliš da legneš s njima, da osetiš snagu. **9** I hodočastiš

caru u pomazanju, i umnožavaš svoja mira; i Gospodu po volji? 6 Nije li ovo post što sam ga poslala si svoje izvestioce izdaleka i spustila izabrao: odrešiti veze nad zlehumidim, razvezati u do Sveta mrtvih. (Sheol h7585) 10 Iznurila si sebe jaram svezane, dati slobodu potrvenima, i svaki mnogim putovanjima svojim. Nisi rekla: 'To jaram da bude izlomljen? 7 Nije li da udeliš hleb je taština!' Stekla si jakost novu, zato oslabila svoj gladname, da u dom dovedeš beskućnika, nisi. 11 Pa koga si se uplašila i pobojava, te si kad vidiš gola da ga odeneš, i od rodbine svoje slagala? I nisi se mene setila, nisi sebi na srce da se ne kriješ? 8 Tada će kao zora sijati svetlost stavila. Nisam li ja čutao i od veka, pa se mene tvoja i zdravlje će tvoje brzo bujati, i pravda pobojava nisi? 12 Ja ču objaviti tvoju pravdu, će tvoja ispred tebe ići, a slava Gospodnja će i dela ti tvoja koristiti neće. 13 Kad zavičeš, te pratiti. 9 Kad povičeš, Gospod će odgovoriti; neka te izvedu čete tvoje. A sve njih će vetar zavapićeš, a on će reći: 'Evo me!' Ako iz svoje odneti, taština uzeti. Međutim, koji se u mene sredine ukloniš jaram, prst preteći i besedu uzdaju zemlju će baštiniti i moju svetu goru prestupničku, 10 i zbog gladnog se uzbudi tvoja posedovati." 14 Tada će se govoriti: „Nasipajte! duša, i nasitiš dušu namučenu; tada će se svetlost Nasipajte! Put poravnajte! Mom narodu smetnje tvoja podići u tami, i tamnina tvoja biće kao s puta uklonite!" 15 Jer govor Višnji i Uzdignuti, podne. 11 I Gospod će te voditi bez prestanka, nastanjeni trajno, a ime mu je Svetitelj: „Moj i po suhim tlima nasitiće ti dušu, i kosti će stan je uzvišenost i svetinja, a sa skrušenim sam tvoje gipkijima učinili; i bićeš kao vrt zalivan i s duhom poniženim, da oživim poniženima i kao studenac čije vode usahnuti neće. 12 I duh, da oživim skrušenima srce. 16 Jer se neću vekovne razvaline sagradiće za sebe, utemeljene prepirati doveka, niti ču se ljutiti neprestano, od kolena do kolena, a tebe će zvati 'Onaj koji jer bi ispred lica mojega oslabio duh i duše koje pukotine zaziđuje', 'Obnovitelj drumova prema sam sazdao. 17 Krivica njegova je grabež. Zato naseljima.' 18 Ako odvratiš svoju nogu od subote, sam se naljutio, i zato ga udario, i u ljutini se da u sveti dan moj ne radiš što se tebi svida, i sakrio; a on je otišao odmetnički, kako ga srce da subotu nazoveš milinom, svetinju Gospodnju njegovo odvuci. 18 Puteve njegove sam video. I proslavljenom, a slavu njegovu odvojenom od izlečiću ga i dovesti, i umiriću srce onih koji ga poslova, da na svojim putevima ne obavljaš što teše i koji s njim tuguju. 19 Stvaram reči usnama ti se prohće, i da ne govorиш [nepromišljene] da progovore: Mir! Mir udaljenome i bliskome – reći; 14 tada će ti omiliti ono što je Gospodnje, govori Gospod, i njega ču izlečiti. 20 A opaki su projahaćeš sa mnom po uzvišicama na zemlji, kao more ustalasalo, što se uspokojiti ne može, i pa ču te hraniti onim što si nasledio od Jakova, iz voda svojih istalasava mulj i blato. 21 Nema pretka tvojega – jer su to kazala usta Gospodnja.“ mira opakima – govorи Bog moj.

59

Gle, nije ruka Gospodnja okraćala da ne spasava, niti je uho njegovo ogluhnulo da ne čuje; 2 nego vaše krivice jesu pregrada između vas i Boga vašega, i gresi vaši zaklanjavaju lice njegovo od vas da vas ne čuje. 3 Jer šake su vaše krvlju zagadene, i prsti su vaši u zločinu, usne vaše govore prevaru, jezik vaš mrmila podlost. 4 Na pravednost нико не poziva, niti iko po istini sudi; uzdaju se u ništavilo, i govore reči isprazne; muku začinju, nevaljalstvo rađaju. 5 Jaja gujina legu i mrežu paukovu pletu; od njihovih ko pojede jaja, taj umire; a ako ga razbijje, guja se izlegne. 6 Njihovo pletenje nije za odevanje, njihove izrađevine nisu za pokrivanje. Njihove postiti, onda će se na visinama čuti glas vaš. 5 izrađevine delo su prestupničko i šakama svojim Zar je takav post što sam ga izabrao, dan kad čine nasilje 7 Njihove noge u zlo trče i hitre su muči čovek dušu svoju, da se glavom svojom da prolivaju nevinu krv. Misli njihove misli su savija ničice kao rogoz, i kostret i pepeo prospere prestupničke, pustoš je i propast na drumovima pod sebe? Zar ćeš to postom zvati i danom što je njihovim. 8 Put ka miru oni ne poznaju, na

stazama njihovim pravednosti nema. Izopačili ćeš gledati i bujati, i ustreptaće i širiće se srce su svoje ugažene puteve, ko po takvom putuje, tvoje, jer će se bogatstvo s mora k tebi okrenuti, mir ne upoznaje. **9** Zato se pravo od nas udaljilo, blago tuđih naroda tebi će pristizati. **6** Mnoštvo i pravednost do nas ne dopire. Nadali smo se kamila tebe će prekriti, jednogrbe kamile iz svetlosti, a gle, tama; sjajnom sjaju, a hodamo Madijana i Gefe, svi će oni doći iz Save, doneće po mraku dubokom; **10** po zidu pipamo kao zlato i tamjan, i blagovestiće pevajući polhvale slepi, i tapkamo kao da smo bez očiju; u podne Gospodu. **7** Sva stada iz Kedra k tebi će se sabrati, se spotičemo kao da smo u sumraku; u obilju ovnovi iz Navajota tebi će služiti; podizaće se kao smo kao da smo mrtvi; **11** svi mi mumlamo kao ugodna žrtva na žrtveniku mom. I proslaviću da smo medvedi i gukanjem gučemo kao da Dom slavnosti svoje. **8** Ko su oni što nadleću kao smo golubovi. Očekujemo sud, a njega nema, oblak tamni, kao golubovi prema golubnjacima spasenje – udaljilo se od nas. **12** Jer mnogo je svojim? **9** Na mene ostrva čekaju, na čelu su im naših pobuna pred tobom, i gresi naši svedoče iz Tarsisa brodovi, da izdaleka dovedu sinove protiv nas. Zaista, mi uviđamo pobune svoje i tvoje, srebro njihovo i zlato njihovo s njima, upoznali smo krivicu svoju. **13** Pobunili smo se i za ime Gospoda Boga tvojega, za Svetitelja Gospoda se odrekli, odmetnuli se od Boga našeg; Izrailjeva koji te je slavnim učinio. **10** Sinovi govorili smo reči podle i otpadničke, izmišljotine stranaca gradiće tvrđave tvoje i carevi njihovi i odvajanje, iz srca reči lažljive. **14** I tako je tebe će opsluživati, jer sam te udario u srđnji pravo potisnuto, i pravda je daleko odgurnuta, svojoj, a smilova sam ti se po raspoloženju jer istina je javno posrnula, i čestitost proći ne svojem. **11** Vratnice će tvoje svagda otvorene biti, može. **15** Istina biva čerupana, i ko se zla kloni, danju i noću zatvarati se neće, da bi propustile biva orobljen. A Gospod vidi i to je zlo pred njim blago tuđinskih naroda i careve njihove koji ih jer pravice nema. **16** I vidi: nema čoveka. I zapanji predvode. **12** Ta propašće puk i carstvo koji tebi se što zastupnika nema. Onda se osloboди mišića ne budu služili, i ti će puci biti potpuno zatrati. njegova, i bi mu potpora pravednost njegova. **13** Slava livanska doći će tebi: čempres, brest i **17** Pravednost je navukao kao oklop, i na glavi šimšir skupa, da ukrase mesto Svetilišta mojega, mu je spasenje kao kaciga, a odeću osvetničku je da učine časnim mesto ispod nogu mojih. **14** navukao kao odoru, i revnošću se ogrnuo kao I ići će prema tebi pognuti sinovi tlačitelja plăštom. **18** Prema onom što su zaslужili njih će tvojih, i padaće ka tvojim stopama svi koji su namiriti; prema onom što su zaslужili, zato što te prezirali. A tebe će nazvati: 'Grad Gospodnji', su nasrtali, zato što su mrzeli, njih će namiriti, 'Sion Svetitelja Izrailjeva.' **15** Umesto da budeš prema onom što su žudeli, što su zaslужili. **19** napušten i omrznut i izbegavan, postaviću te da I videće sa zapada ime Gospodnje, i sa istoka budeš ponos večni, veselje od roda do roda. **16** I sunčevoga slavu njegovu, jer će doći kao bujica, sisacše mleko stranih naroda, i carske grudi će te Duh Gospodnji nju će podsticati. **20** „A Otkupitelj dojiti, i znaćeš da sam ja Gospod, Spasitelj tvoj, će doći Sion i onima koji se u Jakovu odvrata Otkupitelj tvoj, Silni Jakovljev. **17** Umesto bronze od prestupa – govori Gospod. **21** Evo, ovo je moj dovešču ti zlato, i umesto gvožđa dovešču ti savez s njima, govori Gospod: Duh moj, koji je srebro, i umesto drveta bronzu, i umesto kamena na tebi, i reči moje, što sam ti ih u usta stavio, gvožđe, a za nadzornika ču ti postaviti Mir, i neće otići od usta tvojih, ni od usta potomstva tvojega, ni od usta potomaka potomstva tvojega – govori Gospod – kako sada tako i doveka.

60 Ustani, zasvetli, jer dolazi svetlost tvoja, i slava Gospodnja nad tobom blista. **2** Jer, gle, mrak će pokriti zemlju, i gusta tama narode, a nad tobom blista Gospod, i slava njegova nad tobom se javlja. **3** I puci idu prema tvojoj svetlosti, i carevi prema sjaju blistanja tvoga. **4** Obazri se oko sebe i gledaj: svi se oni sakupljaju, sinovi tvoji dolaze ti iz daleka, i čerke tvoje bivaju donesene u naručju. **5** Tada

moćni puk. Ja, Gospod, činiču brzo u vreme pogodno.

61 Duh je Gospodnji nada mnom; on me je pomazao, da javim Radosnu vest poniznima. Poslao me je da previjem u srcu slomljene, da najavim slobodu zarobljenicima, utamničenima da će im prestati sužanjstvo; **2** da od Gospoda najavim godinu pomilovanja, i od Boga našega dan osvete; da utešim sve ožalošćene, **3** da uspravim ožalošćene na Sionu, da im dam nakit umesto pepela, ulje za veselje umesto žalosti, odeću za pohvalu umesto duha tužnoga; i njih će zvati: 'Hrastovi pravdini, Zasad Gospodnje slavnosti'. **4** I sagradiće drevne razvaline, i podići mesta poharana, i obnoviće gradove, pustošene od kolena do kolena. **5** I tuđinci će stajati i stada vaša napasati, i sinovi stranaca biće ratari vaši i vinogradari vaši. **6** A vi ćete se zvati: 'Sveštenici Gospodnji'. Govoriće vam se: 'Služitelji Boga našeg'. Ješćete blago tuđinskih naroda i zagospodariće slavom njihovom. **7** Umesto vašeg dvostrukog nipođašavanja i sramote, odrediće im se da se vesele za vas, koji će u njihovoj zemlji naslediti dvostruko, kojima će biti radost večna. **8** Jer ja, Gospod, volim pravo, mrzim grabež uz žrtvu svespalnicu, a daću im platu odistinsku, i sklopiću s njima savez večni. **9** I znaće se među pucima potomstvo njihovo, usred naroda naraštaji njihovi. Svi koji ih vide shvatiće da su oni potomstvo što ga je blagoslovio Gospod. " **10** Ushićen sam vrlo u Gospodu, kliče duša moja u Bogu mome, jer me je odenuo haljinom spasenja, ogrnuo me je plaštom pravednosti, kao ženik kad na sebe venac stavi i nevesta kad se nakitom ukraši. **11** Jer kao što zemlja isteruje klice svoje, i kao što seme u vrtu kljija, tako će Gospodar Gospod učiniti da proklijeva pravda i pohvala pred svim pucima.

62 Siona radi učutati neću i zbog Jerusalima odmora mi nema, dok njegova pravednost kao bljesak ne sine, i spasenje njegovo kao buktinja se ne razbukti. **2** I puci će videti pravednost tvoju, svi carevi slavu tvoju. A tebe će novim imenom nazvati, kako to budu usta Gospodnja odredila. **3** I bićeš venac blistavi u Gospodnjoj ruci, i turban carski na dlani Boga svojega. **4** Više ti se neće govoriti: „Ostavljena“, niti će se zemlji tvojoj govoriti: „Opustošena“, nego će te zvati: „Milina moja“, a zemlju tvoju: „Udata“. Jer ćeš Gospodu milina biti, i zemlja će tvoja muža imati. **5** Jer kao što se mladić ženi

devicom, tvoj Sazdatelj će se oženiti tobom, i kao što se ženik veseli nevesti, veseliće se tebi Bog tvoj. **6** Po zidovima tvojim, Jerusalime, stražare sam rasporedio. Po ceo dan i po celu noć oni neće začutati nikako. Oni podsećaju Gospoda, njima počinka nema. **7** Ne dajte mu da počine dok ne učvrsti i ustroji Jerusalim, da on bude zemlji na pohvalu. **8** Zakleo se Gospod desnicom svojom i snažnom mišicom svojom: „Više neće dati žito tvoje da ga jedu neprijatelji tvoji, ni da sinovi tuđinski piju tvoje vino na čemu si se ti trudio. **9** Nego koji su ga želi, ti će ga i jesti, Gospoda hvaliće; i koji su ga brali, ti će ga i piti u predvorju mojega Svetilišta.“ **10** Prodite! Prodite kroz vratnice! Poravnajte narodu put! Nasipajte! Nasipajte drum! Uklonite kamenje! Podignite narodima znamenje! **11** Evo, Gospod se glasi do zemljinih krajeva: „Recite čerki sionskoj: 'Evo, Spas tvoj dolazi. Evo s njim je plata njegova, ispred njega najamnina njegova.'“ **12** Oni će se zvati: „Sveti narod“, „Otkupljeni Gospodom“, a tebe će zvati: „Traženi“, „Grad neostavljeni“.

63 Ko je taj što iz Edoma dolazi, iz Vosore u ograču jarkom, onaj ukrašeni u odeći svojoj, koji korača u punoj snazi? – „Ja sam koji govor o pravdi, velik kad spasava.“ **2** Zašto ti je odelo crveno i haljine tvoje kao da si u muljari gazio? **3** – „Cedio sam, po kaci gazio, od naroda sa mnom ni čoveka, i u gnevnu njih sam izgazio, i u jari svojoj njih sam izgneđio. A što je iz njih šikljalo moj ogrtač je poprskalo, te sam isprljaо svu odeću svoju. **4** Jer je u mom srcu dan kada se svetim, i došla je godina kada otkupljujem. **5** I gledam, a nema ko da pomogne; zbrunjen bivam, a oslonca nema. I spasla me je desnica moja, i srdžba moja oslonac mi bila, **6** te satirem narode u gnevnu svom, i srdžbom svojom sam ih opio, a onim što iz njih šiklja zemlju sam natopio.“ **7** Gospodnje ћu milosti pominjati, pohvalu Gospodnju prema svemu što nam je uradio Gospod, i dobro umnoženo domu Izraeljevu, što nam ga je uradio po samilosti svojoj po obilju milosti svoje. **8** I rekao je: „Doista su moj narod, sinovi koji neće izneveriti“, pa je njima Spasitelj postao. **9** U svim nevoljama njihovim i on beše u nevolji; andeo što pred njim stoji ih je spasao. Svojom ljubavlju ih je spasao i sam ih svojim milosrđem otkupio i digao i nosio u sve dane od veka. **10** A oni se sami odmetnuše, Svetog Duha njegovog žalostiše. I on im se preokrenuo u neprijatelja; on lično protiv

njih zarati. **11** Tad se davnih prisetiše dana, Zar ćeš ovo mirno gledati, Gospode? Ćutaćeš i Mojsija, njegovog naroda. Gde je onaj koji im iz još više ponižavati?

mora izvlači pastira za svoje stado? Gde je onaj koji će u njega smestiti svoga Duha Svetoga? **12** Koji je Mojsijevom desnicom upravljao preko svoje mišice slavnosne? Koji vodu pred njima raspoluti da svoje ime večnim učini? **13** Koji njima upravlja po dnu morskome kao konjem po pustinji, nije bilo spoticanja? **14** Slično stoci što u dolinu silazi, Duh Gospodnji ih je uspokojio. Ti si tako vodio narod svoj, i preslavno ime stekao si sebi. **15** Pogledaj s nebesa i vidi iz tvoga svetog i preslavnog Prebivališta. Gde je tvoja revnost i twoja sila, navala ozalošćenosti twoje i milosrđa tvojega? Meni li se uskraćuju? **16** Ta, ti si Otac naš, jer Avraham nas spoznao nije, i Izrailj nas prepoznao nije, ipak, Gospode, ti si Otac naš, Otkupitelj naš, od večnosti je ime twoje. **17** Zašto nas, Gospode, odvodiš od tvojih puteva, tvrdim činiš srce naše spram straha od tebe? Vrati se zbog svojih slugu, zbog plemena što su ti baština. **18** Nju je narod twoj tek za kratko zaposeo, ali izgaziše Svetilište twoje protivnici twoji. **19** Već odavna slični smo postali onima nad kojima ti nisi, nad kojima se twoje ime ne priziva.

64 O, razvedri nebesa i siđi, neka se pred tobom planine zatresu. **2** Kao kad se vatra po granju zapali, vatra zakuva vodu: neka dušmani tvoji shvate ime twoje, neka puci zadrhću pred tobom. **3** Što ti činiš to zastrašuje; neočekivano si sišao, pred tobom se zatresle planine. **4** Od kako je veka nisu čuli, nisu slušali, oko nije videlo, da bog neki osim tebe učini onima koji od njega očekuju. **5** Susretljiv ti si prema razdraganima koji čine pravdu, na putevima twojim sećaju se tebe. Gle, ti si se razljutio, grešili smo na njima, a bili bismo spaseni. **6** I postali smo svi mi kao nešto nečisto, i kao ogrtać sa ženskim odlivom sve su pravednosti naše, i svi smo mi kao lišće kad opadne, i krivice naše kao veter nas odnesu. **7** I nikog nema da priziva ime twoje, da se podigne i na tebe osloni, zato što si lice svoje od nas sakrio i rastapaš nas krivicama našim. **8** Pa ipak, Gospode, ti si Otac naš; mi smo glina, a ti nas oblikuješ, i svi smo mi ruke twoje delo. **9** Ne srdi se, Gospode, isuviše, i nemoj stalno pominjati nedelo. Evo, pogledaj nas: svi smo mi narod twoj. **10** Opusteli su sveti gradovi twoji, Sion je opusteo, Jerusalim je opustošen. **11** Hram, svetinja naša i ponos naš, u čemu su te hvalili preci naši, postao je zgariste i sve dragocenosti naše su satrte. **12**

65 „Potražili su me koji nisu pitali, našli su me koji nisu iskali. Rekao sam: 'Evo me! Evo me!' puku koji moje ime prizivao nije. **2** Ruke svoje pružao sam vazdan prema narodu odmetničkom, koji putem nevaljanim hoda po svojim zamislima; **3** narodu koji me u lice izaziva stalno, žrtve prinose po vrtovima i kade na opekama, **4** borave po grobovima, noć provode po skrivenim mestima, jedu meso svinjsko i drobe gadosti u zdele svoje; **5** koji govore: 'Sebe se drži! Ne pristupaj meni, jer sam od tebe svetiji.' Ovi su dim u nosu mom, vatra što povazdan gori. **6** Evo, zapisano je preda mnom, neću učutati dok ne namirim, a namiriću u nedra njihova. **7** Krivice vaše i krivice otaca vaših, zajedno su – gorovi Gospod – jer oni kade po gorama i ruže me po uzvišicama. I nekadašnje delo njihovo odmeriću u nedra njihova.“ **8** Govori Gospod: „Kao kad se stiče sok u grozdu, pa se kaže: 'Ne zatiri ga. U njemu je blagoslov', tako će učiniti radi svojih slugu: neću sve to zatrati. **9** I izvešću iz Jakova potomstvo, i iz Jude mojih gora posednika, i to će izabranici moji baštiniti, i sluge moje tamo će se nastaniti. **10** I Saron će postati za ovce plandište, i dolina Ahor za goveda počivalište – narodu mojem koji mene traži. **11** A vi, koji ste Gospoda ostavili, koji ste svetu goru moju zaboravili, koji Gadu trpezu postavljate, i koji nalive izlivate na oltar Meniju – **12** za vas odredio sam mač i da se svi savijete radi klanja. Zato što sam zvao i odgovorili niste, što sam govorio i slušali niste. Nego ste činili ono što ja smatram da je zlo, izabrali ste ono što mi nije ugodno.“ **13** Zato govorci Gospodar Gospod: „Evo, sluge moje će jesti, a vi ćete gladovati. Evo, sluge moje će piti, a vi ćete žedni biti. Evo, sluge moje će se radovati, a vi ćete se stideti. **14** Evo, sluge moje će se veseliti zbog dobra u srcu, a vi ćete vikati zbog bola u srcu, i tugovaćete zbog slomljenog duha. **15** I ostavićete ime svoje da njim kunu moji izabranici: i neka te usmrти Gospodar Gospod! A sluge će svoje drugim imenom nazvati. **16** Širom zemlje ko se bude blagosiljao, neka se blagosilja Bogom vernim. I ko se bude zaklinjao širom zemlje, neka se zaklinje Bogom vernim. Naime, predašnje nevolje će biti zaboravljene, i zato će biti od očiju mojih sakrivenе. **17** Jer, gle, ja stvaram nebesa nova i zemlju novu, i predašnje se pominjati neće, i na um vam to padati neće. **18**

Stoga veselite se i kličite od kolena do kolena za Sion sinove svoje rodi? 9 'Zar ja, koji otvaram ono što stvaram. A evo, ja stvaram od Jerusalima matericu, pa da ne rađam? – govori Gospod. klicanje i od naroda njegova veselje. 10 I klicaće Zar ja, koji dajem da se rađa, pa da budem u Jerusalimu, i veseliće se u mom narodu; i jalov? – govori Bog tvoj.' 10 Radujte se zbog više u njemu čuti se neće glas koji oplakuje i Jerusalima, i kličite u njemu, svi koji ga volite. glas koji vapi. 20 Tamo više neće biti odojčeta Veselite se s njim, veselite se svi koji ste tugovali kratkoga života, ni starca koji ne bi navršio dane nad njim; 11 da budete nadojeni i nasićeni na svoje, jer će mladić kao stogodišnjak umirati, dojkama utehe njegove, da se nasišete i nasladite i stogodišnji grešnik prokletim će se smatrati. iz obilja slave njegove.“ 12 Jer govori Gospod: 21 I kuće će graditi i nastanjivati, i vinograde „Evo, ja ću ga dosegnuti mirom koji je kao reka, saditi i rod njihov jesti. 22 Neće jedni graditi, a i slavom naroda koja je kao potok nabujali. I drugi nastanjivati; neće jedni saditi, a drugi jesti. njegovu odojčad će u naručju nositi i na kolenima Nego će kao trajanje drveta biti trajanje naroda milovati. 13 Kao čoveka koga majka njegova mojega, a dela svojih ruku koristiće izabranici teši, tako ću i ja vas tešiti, i bićete utešeni u mojoj. 23 Neće se mučiti naprazno, niti će rađati Jerusalimu.“ 14 I videćete i veseliće se srce vaše, za užas, jer oni će biti potomstvo blagoslovenih i kao trava procvetaće kosti vaše, i poznaće se od Gospoda i izdanci njihovi s njima. 24 I biće ruka Gospodnja na slugama njegovim, i posledice pre nego što će prizvati, a ja ću im odgovoriti; njihove na neprijateljima njegovim. 15 Jer, gle, još dok budu govorili, ja ću ih uslišiti. 25 Vuk i Gospod u ognju dolazi, kao oluja su bojna kola jagnje zajedno će se napasati, i lav će slično volu njegova, vratiće u gnevnoj razjarenosti svojoj i slamu jesti, a zmiji će prašina biti za hranu. Oni karanju njegovom, u ognju raspaljenom. 16 Jer zlo činiti neće, i potirati neće nigde na svetoj će Gospod suditi ognjem i mačem svojim svakom ljudskom biću, te će mnogi od Gospoda poginuti.

66 Govori Gospod: „Nebesa su presto mojo, a zemlja postolje za noge moje. Kakvu kuću ćete mi sagraditi? I gde je mesto moga počivanja? 2 Pa sve je to ruka moja načinila i sve je to postalo – govori Gospod. A na koga ću pogledati? Na iscrpljenoga i na duhovno slomljenoga, i onoga koji drhti pred mojom reči. 3 Taj što kolje vola, ko čoveka da ubija, i ko žrtvuje ovcu, kao da se psom skrnavi; taj što donosi prinos, ko da krv svinjsku prinosi, ko kadi tamjanom, taj idola blagosilja. To su oni izabrali za svoje puteve i gadosti njihove po volji su duši njihovoj. 4 Ja ću takođe izabrati da im dodijavam: dovešću na njih to od čega zaziru. Zato što sam zvao, a odgovora nije bilo; govorio sam, a slušali nisu; nego su činili što ja zlom smatram, i birali ono što mi nije ugodno.“ 5 Poslušajte reč Gospodnju, vi, koji drhtite od njegove reči: „Govore vaša braća, mrzitelji vaši, koji vas gone zbog imena mojega: 'Neka se proslavi Gospod, te da vidimo vašu radost.' I oni će postiđeni biti. 6 Glas graje iz grada, glas iz hrama – glas je Gospoda koji namiruje naknadu neprijateljima svojim. 7 Pre nego što ju je zbolelo, ona je rodila; pre nego što je bol na nju došao, ona je na svet muškarca donela. 8 Ko je tako nešto čuo? Ko je ovako nešto video? Može li zemlja u jednom danu da rodi čitavi puk? Da bol odjedanput žacne, pa da

17 „Posvećuju i pročišćavaju sami sebe u vrtovima iza 'one jedne u sredini'; jedu svinjetinu i gadosti i miševe: zajedno će skončati – govori Gospod. 18 A ja znam dela njihova i namere njihove. Dolazi vreme da se saberi svi puci i svi jezici, pa će doći i slavu moju gledati. 19 I njima ću postaviti znak, te od onih koji su se izmakli, od njih ću poslati pucima: u Tarsis, Ful i Lud – poznatim strelcima – u Tuval i Grčku, na ostrva daleka gde se nije čulo što se o meni čuje, i gde se slava moja nije videla. I oni će pucima slavu moju objavljivati. 20 I oni će dovesti svu braću vašu iz svih tuđinskih naroda, prinos za Gospoda: na konjima i na kolima i u nosiljkama i na mazgama i na jednogrbitim kamilama na svetu goru moju, Jerusalim – govori Gospod – kao što sinovi Izrailjevi prinose prinos u čistoj posudi u Domu Gospodnjem. 21 Pa ću i od njih uzeti za sveštenike, za Levite – govori Gospod. 22 Jer kao što će preda mnom stajati nebesa nova i zemlja nova, što ću ja načiniti – govori Gospod – tako će stajati potomstvo vaše i ime vaše. 23 I od mladog meseca do mladog meseca, i od subote do subote, dolaziće svako biće na poklonjenje pred licem mojim – govori Gospod; 24 i izlaziće i gledaće leševe ljudi koji su se od mene odmetnuli, jer crv njihov ne umire i organj se njihov ne gasi; i biće za prezir svakom stvorenju.“

Knjiga proroka Jeremije

nadvladati neće, jer će ja da budem s tobom – govori Gospod – da te izbavljam.“

2 Došla mi je reč Gospodnja govoreći: 2 „Idi i objavi u uši Jerusalima: 'Govori Gospod:

1 Reči Jeremije, Helkijinog sina, jednog „Sećam te se po privrženosti tvoje mладости od sveštenika koji su bili u Anatotu i ljubavi tvog vereništva. Išla si za mnom u Venijaminovoj zemlji; 2 kome je došla pustinju, u nezasejanu zemlju. 3 Svet je Izrailj reč Gospodnja u vreme Judinog cara Josije, bio Gospodu, prvina njegovog uroda i svi koji Amonovog sina, trinaeste godine njegovog su ga gutali bili bi krivi i propast bi ih stigla – carevanja. 3 A dolazila je i u vreme Judinog cara govori Gospod.““ 4 Čujte Gospodnju reč, dome Joakima, Josijinog sina, do završetka jedanaeste Jakovljev i svi rodovi Izrailjevog doma. 5 Govori godine Judinog cara Sedekije, Josijinog sina i sve Gospod: „Kakvu su nepravdu u meni našli tvoji do petog meseca kada je Jerusalim odveden u preci kada su se udaljili od mene, išli za taštinom izgnanstvo. 4 Došla mi je reč Gospodnja govoreći: i postali tašti? 6 Nisu pitali: 'Gde je Gospod koji 5 „I pre nego sam te oblikovao u utrobi, poznavao nas je doveo iz egipatske zemlje, koji nas je vodio sam te; i pre nego si izašao iz materice, posvetio u pustinji, po zemlji pustoši i jama, po zemlji sam te; postavio sam te za proroka narodima.“ 6 sušnoj i mračnoj, po zemlji kojom niko kročio Rekao sam: „Jao, Gospode Bože! Evo, ja ne znam nije i u kojoj niko prebivao nije?“ 7 A ja sam vas da govorim jer sam premlad!“ 7 Gospod mi je doveo u zemlju voćnjaka, da jedete njenovo voće odgovorio: „Ne govari 'premlad sam', jer ćeš i njena dobra. I došli ste i opoganili ste moju ići kome god te pošaljem i govoriceš sve što ti zemlju, i moje ste nasledstvo pretvorili u gadost. zapovedim. 8 Ne boj ih se, jer će ja biti s tobom da 8 Sveštenici nisu rekli: 'Gde je Gospod?' Oni koji te izbavljam – govori Gospod.“ 9 Tada je Gospod se bave Zakonom me nisu poznali, i pastiri se ispružio ruku i dotačao mi usta. I rekao mi je pobuniše protiv mene. Proroci su proricali uz Gospod: „Evo, stavio sam svoje reči u usta tvoja. pomoć Vala i išli za onim od čega nema koristi. 9 10 Vidi, postavljam te danas nad narodima i nad I još će da se parničim s vama – govori Gospod carstvima da čupaš i rušiš, da razaraš i obaraš, da – i sa decom vaše dece će da se parničim. 10 gradiš i sadiš.“ 11 Opet mi je došla reč Gospodnja: Jer, predite na kitimska ostrva i vidite, i u Kedar „Šta vidiš, Jeremija?“ Odgovorio sam: „Vidim pošaljite pa onda dobro razmotrite. Vidite da granu bademovog stabla.“ 12 A Gospod mi je li se ovako nešto već dogodilo: 11 Da li je neki rekao: „Dobro si video, jer ja bdim nad svojom narod zamenio bogove ako oni i nisu bogovi? reči da je ispunim.“ 13 Došla mi je reč Gospodnja A moj narod je zamenio svoju Slavu za ono od drugi put: „Šta vidiš?“ Odgovorio sam: „Vidim čega nema koristi! 12 O, nebesa, užasnute se zbog usključili lonac čiji je otvor okrenut od severa.“ ovoga, zgrozite se i opustošite – govori Gospod. 14 I Gospod mi je rekao: „Sa severa će se sručiti 13 Jer je dva zla učinio moj narod: Zaboravio je propast na sve stanovnike zemlje. 15 Jer, evo, mene, izvor svežih voda, i sebi isklesao bunare, ja pozivam sva plemena po severnim carstvima napukle bunare što ne drže vodu. 14 Pa zar je – govori Gospod – i oni će doći. i postaviće Izrailj rob, jedan od onih rođenih u kući? Zašto je svaki svoj presto na ulaz vrata Jerusalima, i postao plen? 15 Na njega riču lavići, urljući rikom; protiv svih zidova svuda unaokolo, i protiv svih njegovu su zemlju pretvorili u pustoš, njegovi Judinih gradova. 16 Objaviću im svoje sudove nad gradovi su porušeni i tu više niko ne prebiva. 16 svom njihovom opaćinom, jer su me ostavili, jer Čak ti je i narod iz Nofa i Tafnesa obrijao teme. su kadili drugim bogovima i klanjali se svojim 17 Zar to nisi sam sebi uradio napustivši Gospoda, rukotvorinama. 17 A ti, opaši svoje bokove. Ustanji svog Boga, u vreme kada te je vodio putem? 18 i govari im sve ovo što ti zapovedam. Ne strahuj I zato što ti znači put egipatski da piješ vodu od njih da te ja ne prestrašim pred njima. 18 sihorsk! I što ti znači put asirski da piješ vodu iz Evo, ja sam te danas učinio utvrđenim gradom, reke? 19 Kazniće te tvoje zlo i tvoje otpadništvo stubom gvozdenim i zidovima bronzanim protiv če te prekoriti. Pa znaj i vidi, jer je zlo i gorko sve zemlje, protiv Judinih careva, protiv njenih što si napustio Gospoda, svog Boga, i što nema glavara, protiv njenih sveštenika i protiv naroda u tebi mogu straha – govori Gospod, Bog nad zemlje. 19 I oni će se boriti protiv tebe ali te vojskama. 20 Jer ja sam odavno skršio tvoj jaram

i tvoje sam okove izlomio. Ali ti si rekla: 'Neću da ti služim.' I na svakoj uzvišici, i pod svakim zelenim drvetom si polegla kao bludnica. **3** Ako muž otpusti svoju ženu i ona ode od njega i pripadne drugom čoveku, hoće li on ja, ja sam te posadio kao plemenitu lozu, baš biti sasvim oskrnavljena ta zemlja? A ti si pouzdano seme. I kako si mi se promenila i bludničila sa mnogim drugima i meni ćeš li izrodila u virnjagu? **22** Sve i da se šalitrom pereš se vratiti? – govori Gospod. **2** Podigni svoje i da pribaviš mnogo cedi, štrčaće fleka tvoje oči na ogolele visove i osmotri: Gde još nisi krivice pred mnom – govori Gospod Bog. **23** napastvovana? Na putevima si sedela zbog njih Kako onda govorиш: 'Nisam oskrnavljena i nisam kao Arapin u pustinji. Oskrnavila si zemlju svojim išla Valima?' Sagledaj svoje tragove u dolini i bludničenjem i svojom pokvarenošću. **3** Zato su shvatišta si uradila. Ti si mlada i brza kamila što zaustavljeni pljuskovi i nije bilo poznih kiša. A tumaraš kojekuda; **24** mlada magarica navikla na ti si dobila obraz žene bludnice, ali si odbila da divljinu što u svojoj žudnji njuši veter. I ko će da se postidiš. **4** Nećeš li od sada da me dozivaš: je vrati kad je u teranju? Neće malaksati svi koji 'Oče moj, prijatelju mladosti moje! **5** Hoće li se je traže, jer će je pronaći u njenom mesecu. **25** gneviti doveška? Zar će neprestano da se ljuti?" Ne dozvoli da ti noga bude bosa, da ti grlo bude Čuj, rekla si, a učinila si zla koliko si mogla." **6** suvo. Ali ti si rekla: 'Ništa od toga! Ne, jer volim Gospod mi je rekao za vreme cara Josije: „Jesi li tuđe bogove i ići ću za njima.' **26** Kao lopov što se video što je učinila otpadnica Izrailj? Išla je na stidi kada ga uhvate, tako će da se osramoti dom svaku uzvišicu i pod svako zeleno drvo i onde Izrailjev. Oni – njegovi carevi, njegovi glavari, bludničila. **7** A mislio sam, posle svega toga njegovi sveštenici i njegovi proroci – **27** koji što je učinila, da će mi se vratiti, a nije mi se govore drvetu: 'Ti si moj otac!' I kamenu: 'Ti vratila. I to je videla Judeja, njeni prevrtljivi si me rodio!' Jer su meni okrenuli leđa a ne sestra. **8** Naime, video sam da je u svim tim lice, a u vreme svoje propasti će reći: 'Ustani slučajevima bludničila otpadnica Izrailj, pa sam i spasi nas!' **28** Pa gde su tvoji bogovi koje si je otpustio i dao joj potvrdu o razvodu. Ali se nije napravio za sebe? Neka ustani ako mogu da uplašila Judeja, njeni prevrtljivi sestra, nego te spasu u vreme tvoje propasti. Jer, koliki je i ona ode da takođe bludniči. **9** Eto, svojim je broj tvojih gradova – o, Judo – toliko je tvojih lakovislenim bludničenjem opoganila zemlju, bogova. **29** Zašto se parničite sa mnom? Pa svi Počinila je preljubu i na kamenu i na drvetu. **10** ste se vi pobunili protiv mene – govori Gospod. Ali i pored svega toga nije mi se svim svojim **30** Uzalud sam udarao tvoje sinove jer nisu srcem vratila njeni prevrtljivi sestra Judeja, prihvatali karanje, a tvoj je mač progutao tvoje nego prividno – govori Gospod." **11** Na to mi proroke kao kad lav proždire. **31** O, naraštaju, je rekao Gospod: „Otpadnica Izrailj se pokazala razmotrite reč Gospodnju: Zar sam Izrailju bio pravednjom nego prevrtljiva Judeja! **12** Idi i pustinja ili zemlja mrklog mraka? Zašto moj objavi ove reči severu pa reci: 'Vrati se, otpadnice narod govori: 'Naskitašmo se pa nećemo ponovo Izrailju – govori Gospod – neću da te gledam da ti dođemo?' **32** Zaboravlja li devica svoj nakit gnevno. Jer ja sam veran – govori Gospod – i nevesta svoj pojas? A moj narod zaboravlja i neću da se gnevim doveška. **13** Samo shvati mene danima bez broja. **33** Kako si dobro uredila svoje krivice. Jer, protiv Gospoda, svog Boga, svoj put da tražiš ljubav, da si i pokvarenice si se pobunila i rasula svoje puteve tudincima naučila svojim putevima! **34** Još se i krv našla pod svakim zelenim drvetom, a glas moj niste na tvojim skutima, sve životi ubogih i nevinih, poslušali – govori Gospod. **14** Vrati se, o, narode iako ih nisi zatekla dok provaljuju. Ali za sve odmetnički – govori Gospod – jer ja sam oženjen to ti kažeš: **35** 'Ja sam nedužna! Njegov se gnev vama i ja ću da vas uzmem: jednog iz grada i svakako odvratio od mene.' I evo, sporioši se s dvoje iz roda i odvešću vas na Sion. **15** Daću tobom jer govorиш: 'Sagrešila nisam.' **36** Zašto vam pastire po mom srcu i oni će vas napasati tako tumarajući menjši svoj put? I od Egipta ćeš znanjem i razboritošću. **16** I biće ovako: kada se zastideti kao što si se zastidela Asirijske. **37** I se umnožite i budete plodni u zemlji tih dana od njega ćeš da odeš s rukama svojim na glavi – govori Gospod – narod više neće govoriti: svojim, jer je Gospod odbacio tvoje uzdanice da „Kovčeg Gospodnjeg savezal“ Neće im dolaziti zbog njih ne napreduješ.

Ako muž otpusti svoju ženu i ona ode od njega i pripadne drugom čoveku, hoće li on da je vrati i ponovo uzme nazad? Zar neće ja, ja sam te posadio kao plemenitu lozu, baš biti sasvim oskrnavljena ta zemlja? A ti si pouzdano seme. I kako si mi se promenila i bludničila sa mnogim drugima i meni ćeš li izrodila u virnjagu? **22** Sve i da se šalitrom pereš se vratiti? – govori Gospod. **2** Podigni svoje i da pribaviš mnogo cedi, štrčaće fleka tvoje oči na ogolele visove i osmotri: Gde još nisi krivice pred mnom – govori Gospod Bog. **23** napastvovana? Na putevima si sedela zbog njih Kako onda govorиш: 'Nisam oskrnavljena i nisam kao Arapin u pustinji. Oskrnavila si zemlju svojim išla Valima?' Sagledaj svoje tragove u dolini i bludničenjem i svojom pokvarenošću. **3** Zato su shvatišta si uradila. Ti si mlada i brza kamila što zaustavljeni pljuskovi i nije bilo poznih kiša. A tumaraš kojekuda; **24** mlada magarica navikla na ti si dobila obraz žene bludnice, ali si odbila da divljinu što u svojoj žudnji njuši veter. I ko će da se postidiš. **4** Nećeš li od sada da me dozivaš: je vrati kad je u teranju? Neće malaksati svi koji 'Oče moj, prijatelju mladosti moje! **5** Hoće li se je traže, jer će je pronaći u njenom mesecu. **25** gneviti doveška? Zar će neprestano da se ljuti?" Ne dozvoli da ti noga bude bosa, da ti grlo bude Čuj, rekla si, a učinila si zla koliko si mogla." **6** suvo. Ali ti si rekla: 'Ništa od toga! Ne, jer volim Gospod mi je rekao za vreme cara Josije: „Jesi li tuđe bogove i ići ću za njima.' **26** Kao lopov što se video što je učinila otpadnica Izrailj? Išla je na stidi kada ga uhvate, tako će da se osramoti dom svaku uzvišicu i pod svako zeleno drvo i onde Izrailjev. Oni – njegovi carevi, njegovi glavari, bludničila. **7** A mislio sam, posle svega toga njegovi sveštenici i njegovi proroci – **27** koji što je učinila, da će mi se vratiti, a nije mi se govore drvetu: 'Ti si moj otac!' I kamenu: 'Ti vratila. I to je videla Judeja, njeni prevrtljivi si me rodio!' Jer su meni okrenuli leđa a ne sestra. **8** Naime, video sam da je u svim tim lice, a u vreme svoje propasti će reći: 'Ustani slučajevima bludničila otpadnica Izrailj, pa sam i spasi nas!' **28** Pa gde su tvoji bogovi koje si je otpustio i dao joj potvrdu o razvodu. Ali se nije napravio za sebe? Neka ustani ako mogu da uplašila Judeja, njeni prevrtljivi sestra, nego te spasu u vreme tvoje propasti. Jer, koliki je i ona ode da takođe bludniči. **9** Eto, svojim je broj tvojih gradova – o, Judo – toliko je tvojih lakovislenim bludničenjem opoganila zemlju, bogova. **29** Zašto se parničite sa mnom? Pa svi Počinila je preljubu i na kamenu i na drvetu. **10** ste se vi pobunili protiv mene – govori Gospod. Ali i pored svega toga nije mi se svim svojim **30** Uzalud sam udarao tvoje sinove jer nisu srcem vratila njeni prevrtljivi sestra Judeja, prihvatali karanje, a tvoj je mač progutao tvoje nego prividno – govori Gospod." **11** Na to mi proroke kao kad lav proždire. **31** O, naraštaju, je rekao Gospod: „Otpadnica Izrailj se pokazala razmotrite reč Gospodnju: Zar sam Izrailju bio pravednjom nego prevrtljiva Judeja! **12** Idi i pustinja ili zemlja mrklog mraka? Zašto moj objavi ove reči severu pa reci: 'Vrati se, otpadnice narod govori: 'Naskitašmo se pa nećemo ponovo Izrailju – govori Gospod – neću da te gledam da ti dođemo?' **32** Zaboravlja li devica svoj nakit gnevno. Jer ja sam veran – govori Gospod – i nevesta svoj pojas? A moj narod zaboravlja i neću da se gnevim doveška. **13** Samo shvati mene danima bez broja. **33** Kako si dobro uredila svoje krivice. Jer, protiv Gospoda, svog Boga, svoj put da tražiš ljubav, da si i pokvarenice si se pobunila i rasula svoje puteve tudincima naučila svojim putevima! **34** Još se i krv našla pod svakim zelenim drvetom, a glas moj niste na tvojim skutima, sve životi ubogih i nevinih, poslušali – govori Gospod. **14** Vrati se, o, narode iako ih nisi zatekla dok provaljuju. Ali za sve odmetnički – govori Gospod – jer ja sam oženjen to ti kažeš: **35** 'Ja sam nedužna! Njegov se gnev vama i ja ću da vas uzmem: jednog iz grada i svakako odvratio od mene.' I evo, sporioši se s dvoje iz roda i odvešću vas na Sion. **15** Daću tobom jer govorиш: 'Sagrešila nisam.' **36** Zašto vam pastire po mom srcu i oni će vas napasati tako tumarajući menjši svoj put? I od Egipta ćeš znanjem i razboritošću. **16** I biće ovako: kada se zastideti kao što si se zastidela Asirijske. **37** I se umnožite i budete plodni u zemlji tih dana od njega ćeš da odeš s rukama svojim na glavi – govori Gospod – narod više neće govoriti: svojim, jer je Gospod odbacio tvoje uzdanice da „Kovčeg Gospodnjeg savezal“ Neće im dolaziti zbog njih ne napreduješ.

to vreme narod će Jerusalim zvati prestolom u caru i u glavarima. Sveštenici će se užasnuti, Gospodnjim. I u njemu, u Jerusalimu, će se svi a proroci preneraziti.“ **10** A ja sam rekao: „Jao, narodi okupiti ka imenu Gospodnjem i neće Gospode Bože, zaista si sasvim zavarao ovaj više hodati po samovolji svog zlog srca. **18** U to narod i Jerusalim govoreći: 'Mir vam pripada', će vreme dom Judin ići sa domom Izrailjevim, a evo mač je došao do grla.“ **11** U to će se i zajedno će doći iz severne zemlje u zemlju vreme reći ovom narodu i Jerusalimu: „Zažareni koju sam dao u nasledstvo vašim precima. **19** pustinjski vетар sa ogolelim visova duvaće na I pomislio sam: „Kako da te postavim među čerku mog naroda, ali ne da razveje i očisti. sinove? Kako da ti dam zemlju čežnje, preslavno **12** Vетар prejak za sve to dolazi za mene, pa nasledstvo naroda?“ Pomislio sam: zvačeš me ču sada i ja da im objavim sudove.“ **13** Vidi! „Oče moj!“ i od mene otići nećeš. **20** Ipak, kao što Kao oblaci on se valja, kao oluja su bojna kola žena izneveri svog muža tako ste i vi izneverili njegova i konji su mu od orlova brži. Teško nama! mene, o, dome Izrailjev – govori Gospod.“ **21** Propadosmo! **14** Operi od zla svoje srce – o, Na ogolelim visovima se čuje vapaj preklinjanja Jerusalime – da bi bio spasen. Dokle će u tebi da izrailjskog naroda, jer su izopaćili svoje puteve ostaju misli tvojih zlodela? **15** Jer glas objavljuje i zaboravili su Gospoda, svog Boga. **22** „Vrati iz Dana, najavljuje nevolju iz gorja Jefremovih. **16** se, o, narode odmetnički! Ja ču da izlečim vaše „Obznanite narodima. Evo, najavite Jerusalimu: otpadništvo.“ „Evo nas! Tebi smo došli jer ti 'Vojnici opsadnici dolaze iz daleke zemlje, da si Gospod, naš Bog. **23** Zaista, sa uzvišica stiže buče pokličima protiv Judinih gradova. **17** Kao obmana, a metež sa planina. Zaista, u Gospodu, stražari na polju ga napadaju, opsedaju ga jer se našem Bogu je spasenje Izrailja! **24** Bog sramote protiv mene pobunio – govori Gospod. **18** Tvoji je proždro trud naših otaca još od naše mladosti, putevi i tvoja dela su ti doneli ovo. Ovo je tvoja i njihova stada, njihova krda, njihove sinove zloba – gorko je i do srca ti je proniklo.“ **19** Moja i njihove čerke. **25** Lezimo u sramotu svoju i utroba! Moja utroba! Previjam se jer mi srce neka nas pokrije naš stid! Zgrešili smo Gospodu, uzdiše. A moje srce neće da čuti jer je zvuk trube našem Bogu, mi i naši preci još od svoje mladosti, koji si čula, dušo moja, bojni poklič. **20** Javljuju sve do danas, i nismo poslušali glas Gospoda, o razaranju za razaranjem, jer su svu zemlju opustošili. Naprečac su opustošili moje šatore i za čas moje zavesе. **21** Dokle ču da gledam zastavu i da slušam zvuk trube? **22** „Baš je lud moj narod jer me ne poznaje. Oni su budalasta, neurazumljena deca. Vešti su da čine zlo a ne znaju da čine dobro.“ **23** Kad sam pogledao po zemlji – pustoš i praznina. I na nebo – ostalo bez svoga svetla. **24** Pogledao sam brda – a ona se tresu; i sve uzvišice – i one se ljljuju. **25** Pogledao sam – a ono nema ni čoveka, i sve su nebeske ptice odletele. **26** Pogledao sam – plodna dolina je bila kao pustinja; i svi njeni gradovi su bili oborenici pred Gospodom i pred plamenom njegovog gneva. **27** Jer govori Gospod: „Pustoš će biti po svoj zemlji, ali neću da je sasvim uništим. **28** Zbog ovoga će zemlja da tuguje i nebo će gore da pocrni. Rekao sam, odlučio sam i neću se pokajati. Ne povlačim se od toga.“ **29** Od pokliča konjanika i strelnica beži sav grad. Ljudi se zavlače u čestare i veru se po krševima. Svaki grad je napušten i u njima nikо ne prebiva. **30** A ti – o, poharana – šta ti radiš? Makar se i oblačiš u skerlet, kitiš se zlatnim nakitom i bojama bojiš svoje oči – uzalud se ulepšavaš. Prezreli su te tvoji ljubavnici i traže ti glavu. **31**

4 „Ako se vratiš, o, Izrailju – govori Gospod – meni se vrati; i ako skloniš svoje gadosti od mene nećeš lutati. **2** Zaklinjaćeš se: 'Tako mi živog Gospoda!' u istini, u pravdi i u pravednosti. I blagoslovije se njime narodi i njime će se hvaliti.“ **3** Govori Gospod Judejcima i Jerusalimu: „Uzorite svoje neuзорано tlo i ne sejte u trnje! **4** Obrežite se Gospodu i uklonite obreske sa svojih srca – o, Judejci i stanovnici Jerusalima – da se ne bi kao vatra obrušio moj gnev i rasplamteo se, a nikog nema da gasi zbog zala vaših dela. **5** Objavite u Judi i u Jerusalimu, najavite i recite: 'Zatrubit u trubu po zemljil! Ispunite je povicima i recite: 'Okupimo se! Hajdemo u utvrđene gradove!“ **6** Podignite zastavu prema Sionu. Bežite i ne stajte! Jer ja sa severa donosim propast i veliko razaranje.“ **7** Podigao se lav iz svog šipražja, zatirač naroda je krenuo i izašao iz svog mesta, da ti zemlju pretvori u pustoš. A tvoji gradovi će pasti u ruine bez stanovnika. **8** Zato opašite kostret, žalite i kukajte, jer se od nas nije okrenuo plamen Gospodnjeg gneva. **9**, „I tog će dana – govori Gospod – da nestane srčanost i

Čujem: zvuči kao žena u bolovima, kao vrisak prvorotkinje glas je čerke sionske. Ona sopće i širi ruke: „Teško meni jer sam iznurena, i moj je život u rukama ubica!“

5 „Protrčite po trgovima Jerusalima. Gledajte, posmatrajte, tražite po ulicama: da li ćete pronaći čoveka, ijednog koji postupa po pravdi i koji teži vernosti, pa da oprostim gradu. 2 Tako mi živog Gospoda!, ako tako i govorи narod, zapravo se lažno zaklinju.“ 3 O, Gospode, ne traže li tvoje oči vernost? Ti si ih udarao, ali nisu popustili; dokrajčio si ih, ali su odbili da prihvate karanje. Okamenili su svoje obraze da su tvrdi nego stena i odbijaju da se vrate. 4 Ja sam rekao: „Baš su siromasi, i baš su ludo postupili jer ne poznaju Gospodnjи put i propise Boga svoga. 5 [I sebi sam rekao da] ću ići velikašima, pa ću njima da govorim, jer oni poznaju Gospodnjи put i propise Boga svoga.“ Ali su i oni složno skršili jaram i izlomili okove. 6 Zato će ih napasti šumski lav, pustinjski vuk će ih opustošiti i ris će vrebati kod njihovih gradova. I svako ko izade od njih biće rastrgnut u komade, jer su mnogi njihovi prestupi i brojna su njihova otpadništva. 7 „I kako ću sve to da ti oprostim? Tvoja su me deca ostavila i zaklela se lažnim bogovima. Ja sam ih nasitio, a oni su učinili preljubu i žurili u kuću bludnice. 8 Oni su kao ugojeni, jedri ždrepci, pa svaki rže za ženom svog bližnjeg. 9 Zar zbog toga da ih ne kaznim? – govorи Gospod. Nad narodom poput ovog zar da se ne osveti moja duša? 10 Idite među redove njegove loze i iskidajte ih, ali ne činite potpuno uništenje. Odstranite posećene lozice jer ne pripadaju Gospodu. 11 Jer su me sasvim izneverili dom Izrailjev i dom Judin – govorи Gospod.“ 12 Lagali su o Gospodu jer su rekli: „Nije on takav! Neće nas da zadeset ni zlo ni mač, a ni gladi nećemo videti! 13 Proroci su postali poput vetra jer reč nije u njima, pa neka im tako i bude učinjeno.“ 14 Zato govorи Gospod Bog nad vojskama: „Zato što su tako izjavili, evo, moje ću reči u tvojim ustima da pretvorim u vatru, a ovaj narod u drva, pa će ih progutati. 15 Evo, dovodim na tebe narod izdaleka, dome Izrailjev – govorи Gospod. To je krepak narod, drevni narod, narod čiji jezik ne razumeš šta god da govore. 16 Tobolac im je poput groba otvoren i svi su ratnici. 17 Progutaće ti i letinu i hranu. Progutaće ti sinove i čerke. Progutaće ti stada i krda. Progutaće ti vino i smokve. Razorice ti mačem utvrđene gradove u koje si se uzdao. 18

Ali tih dana – govorи Gospod – neću te sasvim satrti. 19 Jer tada ćete upitati: ‘Zašto nam čini sve to Gospod, naš Bog?’ A ti ćeš im odgovoriti: ‘Kao što ste napustili mene i služili tuđim bogovima u svojoj zemlji, tako ćete sada da služite tuđincima u zemlji koja nije vaša.’ 20 Najavite ovo u domu Jakovljevom i objavite u Judi. Recite: 21 ‘Čujte sad ovo, ludi i nerazumnji narode, koji ima oči, a ne vidi i koji ima uši, a ne čuje! 22 Zar se mene ne bojite? – govorи Gospod. Ne drhtite li od mene koji sam večnom uredbom postavio pesak za granicu moru, i ono ga ne prelazi? Ako se i ustalasa, ono se ne izliva; talasi mu huče, ali se ne prelivaju.’ 23 Ali ovaj narod ima srce prkosno i odmetničko, skrenuli su i udaljili se. 24 Nisu rekli od srca: ‘Sad se bojmo Gospoda, našeg Boga koji nam daje ranu i poznu kišu na vreme, koji nam čuva sedmice određene za žetvu.’ 25 Vaše su krivice sve ovo uskratile i vaši su gresi zadržali ovo dobro. 26 Jer se u mom narodu nalaze zlikovci što vrebaju kao ptičari iz zasede, što postavljaju zamke da hvataju ljude. 27 I kao što je kavez pun ptica, tako su njihove kuće pune prevare. Zato su postali silni i nagrabili su blaga. 28 Ugojeni su i uglađeni. Oni preteruju u zlu, ne mare za pravo sirotinje, napreduju, ne sude za pravo siromaha. 29 Zar zbog toga da ih ne kaznim? – govorи Gospod. Nad narodom poput ovog zar da se ne osveti moja duša? 30 Grozota i strahota se događaju po zemlji. 31 Proroci prorokuju laž i sveštenici vladaju po svome, a moj narod sve to voli! Ali šta ćete na kraju da radite?!

6 Beži i sklanjaj se iz Jerusalima, narode Venijaminov! U Tekuji zatrubi u trubu, a u Vet-Keremu vatrom dajte znak, jer se sa severa nadvija propast i veliko razaranje. 2 Razoricu lepuškastu i razmaženu čerku sionsku! 3 Njoj dolaze pastiri sa svojim stadima, oko nje podižu šatore i svaki će da pase po svom delu.“ 4 „Pozivajte na boj protiv njel! Ustanimo i krenimo na njih usred bela dana. Jao nama! Dan izmače i večernje senke su se izdužile. 5 Ustanimo i krenimo da joj po noći razorimo dvorove!“ 6 Jer govorи Gospod nad vojskama: „Secite stabla i naspite bedem protiv Jerusalima. Grad će taj da odgovara zbog tlačenja što je svud po njemu. 7 Kao što bunar čuva hladnu vodu tako i on čuva zlo svoje. Nasilje i pustoš se čuju u njemu, a preda mnom stalno bolest su i rane. 8 Pouči se, Jerusalime, da se ne bi od tebe odvojila moja

duša, da te ne bih pretvorio u opustošenu zemlju u kojoj niko ne boravi.“ **9** Govori Gospod nad vojskama: „Temeljno će kao lozu popabirčiti ostatak Izrailjev. Vrati svoju ruku kao berač grožđa nad mladicu.“ **10** Kome da govorim, da upozoravam, a da čuju? Evo, neobrezano im je uho i ne mogu da sa pažnjom čuju. Evo, Gospodnja se reč za njih pretvorila u ruglo i u njoj ne uživaju. **11** Pun sam gneva Gospodnjeg, iznurilo me je da ga zadržavam. „Izlij ga po deci na ulici i na skup mladića. I muža i ženu će zahvatiti, i stare i vremenite. **12** Njihove će se kuće predati drugima, baš kao i polja i žene, jer ja ču podići svoju ruku na stanovnike zemlje – govori Gospod. **13** Baš svi, od malog pa do velikog među njima grabe nepošteni dobitak. Od proraka pa do sveštenika, baš svi varaju. **14** Oni mom narodu olako leče prelom pričajući: 'Mir! Mir!' A nema mira. **15** Jesu li se zastideli zato što su učinili gadost? Baš se nimalo nisu zastidili i ne znaju za stid. Zato će pasti među one što padaju i u času kada ih kaznim biće sapleneti – govori Gospod.“ **16** Ovako kaže Gospod: „Stanite na puteve, gledajte i pitajte za staze od davnina. Pa koji je put dobar, idite njime, i nadite spokoj svojim dušama. Ali oni rekoše: 'Nećemo da idemo!' **17** Stražare sam postavio nad vama: 'Pazite na zvuk trube!' Ali su mi oni rekli: 'Nećemo da pazimo!' **18** Zato slušajte, narodi, i poznaj, zajednico, šta je s njima: **19** Poslušaj zemlju! Evo donosim propast na ovaj narod, plod samih njihovih spletki. Jer za moje reči nisu marili i moj su Zakon prezreli. **20** Šta će meni tamjan što dolazi iz Save i cimet iz daleke zemlje? Ne prihvatom vaše svespalnice. I u ostalim žrtvama ne uživam.“ **21** I zato kaže Gospod: „Evo, daću ovom narodu kamenje spoticanja, pa će se spoticati o njih. Nastradaće i očevi i sinovi, sused i njegov prijatelj.“ **22** Evo kako govorи Gospod: „Gle, narod dolazi iz severne zemlje! Veliki će narod biti podignut iz najdaljih zemljinih krajeva. **23** Oni drže luk i kopljе. Okrutni su i nemilosrdni, a glas im huči kao more. Jašu konje spremni kao ratnik protiv tebe, čerko sionska.“ **24** Čuli smo o njima glas i ruke su nam klonule, obuzeli su nas zebnja i bol kao porodilju. **25** Ne izlazi u polje i ne idi putem, jer je užas odasvud i mač neprijateljev. **26** Čerko mog naroda, opaši kostret i valjaj se u pepelu. Žali kao za jedincem, gorko plači jer će nenadano doći na nas zatirač. **27** „Postavio sam te kao ispitivača metala među moj narod, kao

utvrđenje, da ispitaš i oprobaš njihov put. **28** Svi su oni najgori odmetnici, idu pa kleveću. Oni su od bronze i gvožđa, svi su zatirači. **29** Mehovi se zapališe od vreline i vatru je spalila olovo. Zalud neko pretapa i kali, jer zlikovce ne može da odvoji. **30** 'Srebro odbačeno', zvaće se, jer ih je Gospod odbacio.“

7 Reč koja je od Gospoda došla Jeremiji: **2** „Stanite na vrata Gospodnjeg Doma i tamo objavite ovu poruku. Reci im: 'Čujte reč Gospodnju, svi Judejci, vi što ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodu. **3** Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: popravite svoje puteve i svoja dela, i ja ču da te nastanim na ovom mestu. **4** Ne uzdajte se u reči lažljive, govoreći: Gospodnji Dom! Gospodnji Dom! Gospodnji Dom je ovo! **5** Jer ako zaista popravite svoje puteve i svoja dela, i ako stvarno radite po pravdi među ljudima, među bližnjima; **6** i ne budete tlačili došljaka, siroče i udovicu; ako ne budete prolivali na ovom mestu nevinu krv i ne budete na štetu svoju sledili druge bogove – **7** ja ču da vas nastanim na ovom mestu, u zemlji koju sam dao vašim precima odvajjkada pa doveška. **8** Agle, vi se uzdajete u reči lažljive i beskorisne. **9** Zar da kradete, ubijate, činite preljubu, lažno se zaklinjete, kadite Valu, sledite druge bogove koje ne poznajete; **10** a onda da dođete i stanete pred mene, u ovom Domu koji je po meni nazvan?! Pa još ćete da kažete – Izbavljeni smo! – da radite sve ove gadosti?! **11** Zar je pećina hajduka vama postao ovaj Dom, po meni nazvan? To isto i ja sam vidim – govori Gospod. **12** Nego, podiđe na moje mesto, što je bilo u Silomu, gde sam prvo nastanio svoje ime. Gledajte šta sam mu uradio zbog zla moga naroda Izailja. **13** Zato što ste učinili sva ova dela – govori Gospod – iako sam ti uporno govorio i govorio, ali niste slušali; zvao vas ali se niste odazivali: **14** učiniku ovom Domu – koji je po meni nazvan, u koji se uzdate i mestu koje sam dao vama i vašim precima isto što sam učinio i Silomu. **15** Odbaciću vas od sebe kao što sam odbacio svu vašu braću, svo Jefremovo potomstvo. **16** A ti nemoj da se molиш za ovaj narod. Ne vapi mi zbog njih i u molitvi ih ne zastupaj. Jer – ne slušam te. **17** Ne vidiš li šta rade po Judinim gradovima i na ulicama Jerusalima? **18** Deca sakupljaju drva, a očevi potpaljuju vatru. Žene mese testo da umese kolače za caricu nebesku, pa još izlivaju žrtvu izlivnicu drugim bogovima da bi me razgnevile.

19 Mene li oni gneve? – govori Gospod. Zar ne onima koje su voleli i služili im, koje su sledili, baš sebe same na sramotu svog obraza? **20** Zato težili im i kojima su se klanjali. Neće ih sakupiti ovako kaže Gospod Bog: moj gnev i srdžba moja i neće ih sahraniti. Biće kao gnojivo po tlu. **3** Će se rasplamteni protiv ovog mesta – na ljude A svem ostatku ovog zlog roda, koji preživi po i na životinje, na poljska stabla i na plodove svim mestima u koja će ih prognati, smrt će biti zemlje – planuće i neće se ugasići. **21** Ovako kaže draža od života – govori Gospod nad vojskama. **4** Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: samo vi Reci im: 'Govori Gospod: Zar ne ustaju oni koji gomilajte svespalnice na ostale vaše žrtve i jedite padaju? Zar se ne vraća onaj koji se odvraća? **5** A meso! **22** Jer ja nisam naložio vašim precima, zašto se odvratio ovaj narod, Jerusalim, uporan u nisam im zapovedio oko svespalnica i ostalih odmetništva? Drži se obmane i odbija da se vратi. žrtava, onda kada sam ih izveo iz Egipta. **23** Ali **6** Pazio sam i čuo: ne govore dobro, nijedan se ne sam im ovo zapovedio i rekao: slušajte moj glas kaje za svoja zla i ne kaže – Šta sam to uradio? i ja će biti Bog vaš, a vi ćete biti narod moj. Svi su se odvratili na svoju stranu kao konj što Ako budete sledili sve puteve za koje sam vam grabi u bitku. **7** Čak i roda na nebesima zna zapovedio, biće vam dobro. **24** Ali oni nisu slušali svoje vreme; golub, lasta i ždrav paze na vreme i nisu pragnuli svoje uho. Živeli su po samovolji kada dolaze; a samo moj narod ne zna Gospodnje svog zlog srca pa su zato nazadovali umesto propise. **8** Kako možete da kažete: mudri smo! da napreduju. **25** Od dana kada su vaši preci Imamo Gospodnjii Zakon? Gle, stvarno ga je izašli iz Egipta, pa do dana današnjeg ja sam lažnim načinilo lažljivo pero znalača Svetog vam uporno, iz dana u dan slao proroke, moje pisma! **9** Mudraci su se osramotili, uplašili su se sluge. **26** Ipak me nisu poslušali i nisu pragnuli i zarobljeni su. Evo, prezreli su reč Gospodnjiju, svoje uho. Postali su tvrdoglavci i činili su zlo pa kakva im to mudrost preostaje? **10** Zato će više od svojih predaka.' **27** Govorićeš im sve ove njihove žene da dam drugima, a njihova polja reči ali te oni neće slušati. Zvaćeš ih ali se oni novim gazdama. Jer baš svi, od najmanjeg do neće odazvati. **28** Zato im kaži: 'Ovo je narod koji najvećeg, grabe nepošteni dobitak. Od proroka, nije poslušao glas Gospoda, svoga Boga, i nije pa do sveštenika, baš svi varaju. **11** Oni prelom prihvatio karanje. Vernost je nestala, iščupana čerke mog naroda olako leče pričajući: Mir! Mir! je iz njihovih usta! **29** Iseci svoju kosu i baci A nema mira. **12** Jesu li se zastideli zato što su je, pa idu na ogolele visove sa naricaljkom, jer učinili gadost? Baš se nimalo nisu zastidili i ne je Gospod odbacio i napustio ovaj naraštaj na znaju za stid. Zato će pasti među one što padaju koji se gnevi.' **30** Jer je Judin narod počinio zlo i u času kada ih kaznim biće sapleteni – govori na moje oči – govori Gospod. Postavili su svoje Gospod. **13** Pokupiću ih i dokrajčiću ih – govori gadosti u Domu koji je po meni nazvan, da bi ga Gospod – neće više biti grožđa na lozi, neće više onečistili. **31** Još su sagradili tofetske uzvišice, što biti plodova smokve na njenom stablu i lišće su u dolini Ven-Enom, da spaljuju svoje sinove i će se osušiti. A ja će da ih dam onima što će čerke u vatri. A ja to nisam zapovedio i na to ih pregaziti." **14** I zašto sada sedimo? Okupite nisam ni pomislio. **32** I evo, zato dolaze dani – se, podimo u utvrđene gradove pa da tamо govori Gospod – kada ih više neće zvati 'Tofet' izginemo, jer nas je Gospod, naš Bog, odredio i 'dolina Ven-Enom', nego 'Dolina klanja'. Jer za propast. Dao nam je da pijemo zatrovani u Tofetu će se ljudi sahranjivati dok više ne vodu jer smo Gospodu zgrešili. **15** Nadali smo se bude mesta. **33** Leševi ovog naroda će biti hrana miru, ali ničeg dobrog; i vremenu zdravlja, a ono pticama nebeskim i zverima zemaljskim, a neće strava. **16** Od Dana se još čulo rzanje njihovih biti nikog da ih uplaši. **34** Ja će da učutkam konja, a od njihovanja njihovih ždrebaca tresla zvuk veselja, ciku radovanja i povik mladoženje se zemlja. Došli su, poharali zemlju i sve što je i neveste iz Judinih gradova i sa jerusalimskih u njoj, i grad i stanovnike u njemu. **17** „Evo, šaljem na vas zmije otrovnice protiv kojih nema bajalice, pa će vas ujedati – govori Gospod.“ **18** O, kad bih se nasmejao! Al' tužan sam i srce me boli. **19** Gle, vapaj čerke moga naroda iz zemlje daleke: „Zar Gospod nije na Sionu? Njen car nije tu?“ „Ali zašto me gneve njihovim idolima, tim tuđinskim ništavilima?“ **20** „I žetva je prošla

8 U to će vreme – govori Gospod – izvaditi kosti

Judinih careva, kosti glavarja, kosti sveštenika, kosti proroka i kosti stanovnika Jerusalima iz njihovih grobova. **2** Razasuće ih pred suncem, mesecom, pred svom nebeskom vojskom, pred

i leto je kraju došlo, a mi spaseni nismo!“ **21** **18** Ali neka požure, neka nariču nad nama, pa Razorilo me je razaranje čerke moga naroda. U da nam oči suzama rone i da nam kapci budu crnini sam jer me je grozota obuzela! **22** Zar u uplakani. **19** Evo, čuje se naricanje sa Siona: ‘O, Galadu nema melema? Zar tamo nema lekara? Pa zašto onda nije ozdravila čerka moga naroda?

9 O, kad bi mi glava bila voda, a moje oko vrelo suza, pa da oplakujem i danju i noću izginule od čerki moga naroda! **20** Kad bih u pustinji imao prenoćište za putnike, mogao bih da napustim svoj narod i da odem od njih. Jer, svi su preljubnici i sabor nevernika. **3** „Kao svoj luk oni zapinju jezik lažima. Ali nisu zbog istine postali jaki u zemlji, jer hrle od zla do zla i mene ne poznaju – govori Gospod. **4** Svako nek se pazi od svoga bližnjeg i ne veruje nijednom bratu. Jer svaki brat uporno vara i svaki bližnji kleveće. **5** I svako vara svoga bližnjeg i ne govore istinu. Svoj su jezik naučili da govori lažno. Iznureni su od grešenja. **6** Ti živiš usred prevare, a baš zbog prevare oni odbijaju da me znaju – govori Gospod.“ **7** Zato ovako kaže Gospod nad vojskama: „Evo, pretopiću ih i oprobaću ih. Jer, kako da postupim sa čerkom svog naroda? **8** Njihov je jezik strela što ubija i govori prevaru. Svojim ustima o miru sa svojim bližnjim čovek govori, ali u sebi kuje spletku. **9** Zar zbog toga da ih ne kaznim? – govori Gospod. Nad narodom poput ovog zar da se ne osveti moja duša?“ **10**

Nad brdima ču da vapim, naricaću naricaljku nad pustinjskim pašnjacima jer su opustošeni. Niko tuda ne prolazi, i ne čuje se rika stoke. Od ptica pa do životinja, sve je pobeglo i nestalo. **11** „Od Jerusalima ču da učinim gomilu kamenja i brlog šakala. Od Judinih gradova ču da napravim pustoš u kojoj niko ne živi.“ **12** Ko je mudar čovek da razume ovo i kome su usta Gospodnja jer ne hodaju. Ne plaši ih se! Oni ne mogu da govorila da to rastumači? Zbog čega je zemlja naude, a ne mogu ni šta dobro da urade.“ **6** nastrandala i kao pustinja opustošena da kroz Niko nije kao ti, o, Gospode! Veliki si, i veliko nju niko ne prolazi? **13** I Gospod reče: „Zato je tvoje silno ime. **7** Ko se ne bi bojao tebe, što su ostavili moj Zakon koji sam pred njih postavio, i zato što nisu slušali moj glas ni po njemu išli. **14** Nego su išli po samovolji svog srca za Valima, kako su ih njihovi preci naučili.“ **15** Zato ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: „Evo, ja ču da nahranim ovaj narod pelenom i napojim ga zatrovanim vodom. **16** Rasuću ih među narode koje nisu znali, ni oni, ni njihovi preci. Poslaću za njima mač dok ih ne dokrajčim.“ **17** I ovo kaže Gospod nad vojskama: „Razmotrite, pa sazovite narikače neka dođu. Ali pošalji po one koje su veštne, neka dođu.

da nam oči suzama rone i da nam kapci budu uplakani. **19** Evo, čuje se naricanje sa Siona: ‘O, kako smo propali! Strahovito smo osramoćeni, jer smo napustili svoju zemlju i domovi su nam porušeni.“ **20** Čujte, žene, reč Gospodnju. Neka vaše uho primi reč njegovih usta. Naučite svoje čerke da nariču i svaka žena svoju susetku da leleće. **21** Smrt se uspužala na naše prozore. Došla je u naše dvorove, istrebila decu sa ulica i mladiće sa trgova. **22** Reci: „Govori Gospod: ‘Leševi će ljudi po tlu popadati kao gnojivo po polju, kao snop za žeteocem, a neće imati ko da ga sakupi.“ **23** Ovako kaže Gospod: „Neka se mudrac ne hvali svojom mudrošću, neka se junak ne hvali svojim junaštvom, i bogataš neka se bogatstvom svojim ne hvali. **24** A ko hoće da se hvali, neka se hvali time što mene poznaje, što proniče da sam ja Gospod koji čini milost, pravdu i pravednost na zemlji, i da u tome uživam – ovako kaže Gospod. **25** Evo, dolaze dani – govori Gospod – kada ču kazniti sve one samo po telu obrezane: **26** Egipat i Judu, Edom zajedno sa Amoncima i Moavcima; koji izbrijavaju zulufe i koji žive u pustinji. Jer svi su ti narodi neobrezani i sav je Izrailjev dom neobrezanog srca.“

10 Dome Izrailjev, čujte reč koju vam govori Gospod! **2** „Ovako kaže Gospod: Ne učite se putu naroda i ne plašite se nebeskih znakova kojih se plaše narodi. **3** Jer su običaji tih naroda prazni. Eto, to je tek drvo iz šume koje je neko posekao, delo umetnikove alatke. **4** Ukrasio ga je srebrom i zlatom. Klinovima i čekićima ga učvršćuju da se ne klati! **5** Liče na strašilo u leđi za krastavce. Ne govore, i moraju da se nose, Care naroda? Jer tebi to dolikuje. Među svim mudracima naroda i po svim njihovim carstvima nema nikog kao što si ti. **8** Svi su glupi i bezumni, jer je ništa pouka od drveta. **9** Iz Tarsisa donose kovanu srebro i zlato iz Ufaza, delo umetnika i rukotvorinu zlatara. Odeća im je ljubičasta i skerletna i sve je to delo veštih ljudi. **10** A Gospod je istinski Bog! On je Bog živi i večni car. Od njegovog gneva trese se zemlja, i narodi ne mogu da istrpe jarost njegovu. **11** „Ovako im recite: ‘Bogovi koji nisu načinili nebesa i zemlju Ali nestati i sa zemlje i ispod nebesa.“ **12** On je

silom svojom načinio zemlju. Mudrošću svojom upozorio vaše pretke na dan kada sam ih izveo iz on je osnovao vaseljenu, i svojom je razboritošću egipatske zemlje, i sve do dana današnjeg sam razapeo nebesa. **13** Glas on kada pusti, vode ih uporno upozoravao: poslušajte moj glas! **8** huče na nebesima. On podiže oblake s kraja Ali oni nisu poslušali i nisu prgnuli svoje uho. zemlje, kiši munje daje i izvodi vетar iz svojih Svako je išao po samovolji svog zlog srca. I ja riznica. **14** Baš je od svog znanja glup svaki čovek. sam na njih svalio sve reči ovog saveza koje sam Zbog idola se svaki zlatar stidi, jer su obmana im zapovedio da drže. Ali ih nisu držali.“ **9** njegovi liveni idoli. Nema daha u njima. **15** Oni Gospod mi je kazao: „Zavera je otkrivena kod su isprazni, tvorevine rugla. Propašće kad dođe svih Judejaca i kod Jerusalimljana. **10** Vratili su vreme za njihovu kaznu. **16** Ne slede Jakovu se krivicama svojih predaka koji su odbili da čuju takvi kao ovi. Jer on je taj koji je sve načinio. moje reči. Išli su za drugim bogovima da bi im Pleme Izrailj njegovo je nasleđstvo, a on se zove služili. Prekršili su moj savez dom Izrailjev i dom Gospod nad vojskama. **17** Pokupi sa zemlje svoj Judin koji sam sklopio sa njihovim precima. **11** I zavežljaj, ti koja živiš pod opsadom. **18** Jer ovako zato ovako kaže Gospod: 'Evo, doneću im propast kaže Gospod: „Evo, sad ču kao praćkom da iz i neće moći da pobegnu od nje. Vapiće mi, a ja ih zemlje izbacim stanovnike. Stisnuću ih, da mogu neću slušati. **12** Tada će gradovi Jude i stanovnici da shvate.“ **19** Jao meni zbog mog loma! Teška je Jerusalima ići da v ape bogovima kojima su kadili. moja rana. A ja sam rekao: „Ovo je samo bolest, Ali oni ih neće izbaviti u čas njihove propasti. **13** izdržaću je ja.“ **20** Moj je šator poharan i šatorska Jer ti, Judo, imаш bogova koliko imaš i gradova! užad pokidana. Deca su moja od mene otišla i Koliko Jerusalim ima ulica toliko ste napravili nema ih. Nema nikoga da opet postavi moj šator, žrtvenika božanstvu sramote, žrtvenika da kadite nikoga da podigne zavesu na njemu. **21** Pastiri Valu.' **14** A ti se ne moli za ovaj narod. Ne vapi su se glupo poneli i nisu tražili Gospoda. Zato mi zbog njih u molitvi. Jer ja ih neću uslušiti i nisu napredovali i raštrkana su sva njihova kada mi zavape zbog svoje nevolje. **15** Šta radi stada. **22** Evo vesti! Dolazi glas i lomjava velika moj miljenik u mom Domu? čini mnoga zla. iz severne zemlje: da će gradovi Jude postati Nema više žrtava pred tobom, a ti još likuješ kad pustoš i jazbina šakala. **23** Znam ja, o, Gospode, činiš zlo.“ **16** „Lepa maslino, zelena i rodna“ – da čovek nije vladar svog puta, i da onaj koji Gospod te je zvao – ali ju je zapalio hukom velike hoda ne upravlja svojim koracima. **24** Pokaraj me, oluje pa su joj grane nikakve. **17** Jer Gospod nad Gospode, al' samo po pravdi; ne u svom gnevnu, vojskama, koji te je i posadio, izrekao ti je zlo da me ne nestane. **25** Izlij svoj gnev na narode zbog zla doma Izrailjevog i doma Judinog koje su što te ne poznaju, na rodove koji twoje ime ne sebi naneli, razdražujući me svojim kađenjem prizivaju. Jer su oni gutali Jakova i progtutali, i Valu. **18** Ja ovo znam, jer mi je Gospod objavio. A proždrli su ga, naselje mu u pustoš pretvorili. onda si mi pokazao njihova dela. **19** Bio sam kao jagnje pitomo što ga vode na klanje. Nisam znao da protiv mene kuju urete: „Hajde da srušimo stablo s njegovim plodovima, da ga posečemo iz zemlje živih te da mu se ime više ne spomenel!“ **20** O, Gospode nad vojskama, koji sudiš pravedno i koji ispituješ i nutrinu i srce: Daj da vidim kako im se svetiš, jer tebi sam poverio moj slučaj. **21** „Zato ovako kaže Gospod za narod u Anatotu, za one koji ti vrebaju život i govore: 'Ne prorokuj u Gospodnje ime da te ne bismo ubili!' **22** I zato ovako kaže Gospod nad vojskama: evo, kazniču ih! Njihove će mladiće da saseče mač, a glad će da im pokosi sinove i čerke. **23** Niko se neće spasti, nema preostalih, jer ču da dovedem propast na ljudje iz Anatota – godinu njihove kazne.“

11 Poruka koje je došla Jeremiji od Gospoda:

2 „Čujte reči ovog saveza! Reći ćeš ih svima u Judi i svima stanovnicima Jerusalima. **3** Reci im: 'Ovako kaže Gospod, Bog Izrailja: proklet je čovek koji ne sluša reči ovog saveza **4** koje sam zapovedio vašim precima, u dan kada sam ih izveo iz egipatske zemlje, iz one usijane peći.' Govorio sam: 'Poslušajte moj glas, činite po njemu, prema svemu što sam vam zapovedio. I bićete mi narod, a ja ču da budem vaš Bog; **5** da bih ispunio zakletvu kojom sam se zakleo vašim precima – da im dam zemlju kojom teku med i mleko, evo sve do danas.'“ A ja sam odgovorio: „Amin, o, Gospode!“ **6** Gospod mi je kazao: „Objavi sve ove reči po gradovima Jude i na ulicama Jerusalima. Kaži ovo: 'Poslušajte reči ovog saveza i izvršavajte ih. **7** Jer ja sam ozbiljno

12 Pravedan si, Gospode, kad god ti se tužim, ali ču ipak da ti govorim o pravdi: Zašto

su napredni putevi pokvarenjaka? Zašto likuju došla reč od Gospoda i rekla mi: 4 „Uzmi pojas svi podli zlotvor! 2 Ti si ih posadio i već se što si ga kupio, što ti je na bedrima. Ustani i idi ukoreniše, napredju i već donose plod. Blizu si na Eufrat pa ga tamo sakrij u raselinu stene.“ 5 I njihovih usta, ali daleko od nutrine njihove. 3 A ja sam otiašao na Eufrat i sakrio pojaz kako mi ti me, Gospode, poznaješ, vidiš me i ispituješ srce je zapovedio Gospod. 6 A kada je prošlo mnogo moje spram tebe. Poteraj ih ko ovce na klanje, dana Gospod mi je rekao: „Ustani i idi na Eufrat, odvoji ih za dan klanja! 4 Dokle će zemlja da Uzmi odande pojaz za koji sam ti zapovedio da tuguje, da sahne rastinje po svim poljima od ga tamo sakriješ.“ 7 I ja sam otiašao na Eufrat, zla onih što tu prebivaju? Propale su i životinje kopao i uzeo pojaz gde sam ga bio sakrio. I gle i ptice jer je narod rekao: „Neće on da vidi – on sav truo i ni za šta valjan. 8 Tada mi je naše skončanje!“ 5 „Ako si se umorio trčeći s došla Gospodnja reči i rekla mi: 9 „Ovako kaže pešacima, kako li ćeš se tek ogledati s konjima? Gospod: 'Učiniču da ovako istruli Judin ponos i Kada u spokojnoj zemlji padaš, šta li ćeš da veliki ponos Jerusalima! 10 Taj narod pokvareni, radiš na jordanskom čestaru? 6 Jer i braća tvoja što odbija da čuje moje reči, što živi po samovolji i dom tvoga oca su te izneverili i na sav glas svog srca, što sledi druge bogove, služi im i su vikali za tobom. Ne veruj im čak i kada ti klanja im se, biće kao ovaj pojaz što ni za šta nije ljubazno govore. 7 Dom sam svoj napustio i svoje valjan. 11 Jer kao što pojaz prijanja za čovekova nasledstvo ostavio. Voljenu sam svoju predao bedra, tako sam privio k sebi sav dom Izrailjev u ruke njenih neprijatelja. 8 A sada je moje i sav dom Judin – govori Gospod – da mi budu nasledstvo kao lav u šumi što na mene rikom riče. narod i ime, slava i čast. Ali nisu poslušali.“ 12 I zato ga mrzim. 9 Je l' nasledstvo moje pirlava A ti im reci ovu poruku: 'Ovako kaže Gospod, ptica grabljivica? Lešinari, sjatite se na nju svud Bog Izrailjev: svaka se mešina puni vinom', a oni unaokolo! Idite, sakupite sve životinje na polje, će da ti prigovaraju: 'Pa zar mi ne znamo da se dovedite ih na hranu. 10 Mnogi su pastiri izlomili svaka mešina puni vinom?“ 13 A ti im uzvrati: moj vinograd i izgazili moj deo. Pretvorili su moj 'Ovako kaže Gospod: evo, ja ěu pisanstvom da mili deo u golu pustinju. 11 Da, pretvorili su je u ispunim sve stanovnike ove zemlje, i careve pustinju i sada preda mnjom opustošena tuguje. koji sede na Davidovom prestolu, i sveštenike i U pustaru je pretvorena zemlja i to nikoga ne prroke, i sve stanovnike Jerusalima! 14 Polupaću potresa. 12 Preko pustinjskih ogolelih visova ih jedne o druge, i roditelje i decu takođe – došli su zatirači, jer Gospodnji mač satire s kraja govori Gospod. Neću se sažaliti, neću se smilovati na kraj zemlje i nema mira ni za koga. 13 Sejaće i neću ih poštediti nego ěu ih uništiti!“ 15 pšenicu, a trnje će žeti. Iznuriše se, a nikakve Čujte i poslušajte. Ne budite oholi jer je Gospod koristi. Stidite se svojih uroda zbog Gospodnjeg progovorija. 16 Gospodu Bogu svome dajte slavu plamtećeg gneva! 14 Ovako kaže Gospod svim pre nego on tamu doneše, i pre nego vam se u mojim zlim susedima koji napadaju zemlju koju sumrak noge spotaknu o gore. A vi ćete čekati sam dao mom narodu Izraelju u nasledstvo: evo, svetlost koju će on da pretvoriti u smrtnu tamu, u počupaču ih iz njihove zemlje, a iz njihove ěu gustu tamu pretvorice je. 17 A ako ne poslušate, sredine da iščupam Judin dom. 15 A kada ih plakaću na skrivenom mestu, zbog oholosti iščupam, vratiću se da im se smilujem i dovedem ěu gorko jecati i roniti suze, jer je porobljeno svakog na njegovo nasledstvo i svakog na njegovu stado Gospodnje. 18 „Recite caru i carici majci: zemlju. 16 I ako se istinski nauče putevima moga 'Ponizno siđite s prestola! Pašće s glava vaših naroda, da se zaklinju mojim imenom – 'Tako kruna vašeg veličanstva.' 19 Gradovi Negeva biće nam živog Gospoda‘ – onako kako su oni moj zatvoreni, a nikog nema da ih otvari. Juda je narod naučili da se kunu Valom, naseliće se usred mog naroda. 17 Ali ako ne poslušaju, ja ěu da iščupam taj narod, da iščupam i da zatrema – govoru Gospod.“

13 Ovako mi je Gospod rekao: „Idi i kupi sebi laneni pojaz i pripaši bedra, ali ga ne potapaj u vodu.“ 2 Kupio sam pojaz kako mi je Gospod kazao i pripasao bedra. 3 Opet mi je

može Kušanin kožu svoju da promeni i ris šare narod kome je prorokovano će od rata i gladi svoje? I vi biste onda mogli dobro da činite; vi, biti pobacan po ulicama Jerusalima. Neće biti što zlo ste naučili! **24** Zato će ih rasejati, kao koga da ih sahrani – njih, njihove žene, njihove slama odleteće sa pustinjskim vjetrom. **25** To je sinove i njihove čerke – i ja će po njima da tvoja kob, od mene ti mera izmerena – govori izlijem njihovu zlobu. **17** I ovu će poruku još da Gospod – jer si me zaboravio i pouzdao se u laž. im kažem: 'Rone suze oči moje i noću i danju bez **26** Sada će ti ja zadignuti skutove preko lica, pa prestanka, jer je devica mog naroda razoren a u polje – tamo mačem poklani! Ako odem tvoje gadosti, izopačenost tvog bludničenja po tamaraju zemljom i ništa ne shvataju.' **19** Zar si gorama. Video sam i tvoje gadosti po polju. Jao – tamo od gladi bolesni! I prorok i sveštenik tebi, o, Jerusalime! Koliko još ćeš biti nečist?!'?"

14 Jeremiji je došla od Gospoda poruka o suši:

2 „Juda plače. Gradovi joj propadaju, a oni leže po zemlji u crno zavijeni. Plać Jerusalima se razleže. **3** Moćnici šalju svoje sluge po vodu, ali kada oni stignu do čatrinja, vode nema. A onda se vraćaju praznih posuda, posramljeni i zbunjeni, pokrivenih glava. **4** Tlo je ispučalo, jer nema kiše u zemlji, ratari su posramljeni i pokrivaju svoje glave. **5** I košuta se olanila u polju i napustila mlado, jer nema trave. **6** Divlji magarci stope po ogolelim visovima i kao šakali dahéu. Iskolačili su oči jer nema paše.“ **7** Naše krivice svedoče protiv nas. A ti ipak, Gospode, deluj radi svoga imena, jer su mnoga naša otpadništva. Protiv tebe smo sagrešili! **8** Nado Izrailjeva, Spasitelju njegov u času nevolje! Zašto si poput došljaka u zemlji i putnika što bi tek usput da prenoći? **9** Zašto si kao smeten čovek, kao junak nemoćan da spase? A ti si među nama, o, Gospode, i tvoje je ime prizvano na nas. Ne napuštaj nas! **10** Evo

Gospod ovom narodu: „Oni baš vole da lutaju, ne sputavaju u tome korake svoje. I Gospod ih nije prihvatio i sada se seća njihovih krivica i kazniće njihove grehe.“ **11** Gospod mi je rekao: „Ne moli se za dobro ovog naroda. **12** Postiće oni, ali ja neću slušati njihov vapaj. Žrtvovaće oni svespalnice i žitne žrtve, ali ja ih neću prihvativati. Dokrajčiću ih mačem, glađu i pomorom.“ **13** A ja sam uzvratio: „O, Gospode Bože! Evo proroci im govore: 'Rat i glad nećete gledati! Neće vas to zadesiti!' Jer ja će da vam dam siguran mir na ovom mestu.“ **14** Gospod mi je odgovorio: „Ti proroci prorokuju laž u moje ime! Ja ih nisam poslao i nisam ih ovlastio. Nisam im objavio lažno viđenje i obmanjivačku gatalicu, jer to oni prorokuju po svom srcu. **15** Je Zato ovako kaže Gospod o tim prorocima koji prorokuju u moje ime. Ja ih nisam poslao da vam kažu: 'Rat i glad vas neće zadesiti u ovoj zemlji.' – govori Gospod.“ **16** A Skončaće ti proroci i od rata i od gladi!

15 Gospod mi je rekao: „Ako bi Mojsije i Samuilo stali pred mene ne bi se moja duša priklonila ovom narodu. Oteraj ih od mene! Neka idu. **2** A ako ti kažu: 'A gde da idemo?', ti im odgovori: 'Ovako kaže Gospod: U smrt, ko je za smrt; pod mač, ko je za mač; u glad, ko je za glad; u izgnanstvo, ko je za izgnanstvo.' **3** Navalici na njih četiri stvari – govori Gospod – mač što ubija, pse što trgaju, ptice nebeske i zveri zemaljske što proždiru i tamane. **4** Učiniču ih prizorom grozote za sva carstva sveta zbog Judinog cara Manasije, sina Jezekijinog, zbog onog što je uradio u Jerusalimu. **5** O, Jerusalime, ko će da ti se smiluje?! Ko će da te požali i ko da ti svrati i upita te za zdravlje? **6** Ti si mene napustio – govori Gospod – ustuknuo si, a ja ћu zamahnuti rukom na tebe i razoriću te. Umorilo me je da ti popuštam. **7** Razvejaču ih vilama na vratima zemlje. Pobiću decu mom narodu, satrću ih jer se ne kaju zbog svojih puteva. **8** Više nego morskog peska biće preda mnom udovica, majki mladića protiv kojih će dovesti zatirača usred dana. Učiniču da se iznenada na njih strovale muka i užas. **9** Klonula je ona što je sedmoro rodila, dah je ispustila, sunce joj je zašlo još za dana. Posramljena je, zacrvenela se, a njihov ostatak će dati maču njihovih neprijatelja – govori Gospod.“ **10** Kuku majko, što si me rodila! Čovek sam nesloge, čovek oko kog se

gloži cela zemlja! Nit' sam pozajmljivao, nit' da sa njima sediš, da jedeš i piješ! **9** Jer ovako su mi pozajmljivali, a svaki me proklinje. **11** kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: evo, Gospod odgovori: „Oslobodiću te zaista za tvoje naše oči, još za vaše vreme, baš na ovom dobro. Zaista će dati da te neprijatelj moli u mestu da učutkam zvuk veselja, ciku radovanja i vreme pogroma i u vreme nevolje. **12** Slomi li povik mladoženje i neveste. **10** A kada najaviš ko gvožđe, gvožđe sa severa i bronzu? **13** Tvoja ovom narodu sve ove reči, oni će ti reći: 'A zbog dobra i imanja tvoja dajem kao plen, u bescenje, čega je Gospod objavio sve ovo veliko zlo protiv za sve tvoje grehe po svim tvojim granicama. **14** nas? Koja je naša krivica? Koji je naš greh kojim Predaću te neprijateljima tvojim u zemlji koju ne smo zgrešili Gospodu Bogu našem?' **11** Ti im znaš, da im služiš; jer moj gnev je vatru zapalio i odgovori: 'Zato što su me napustili vaši preci protiv tebe ona bukti.' **15** O, Gospode, ti znaš, ti – govori Gospod – išli su za drugim bogovima, me se seti. Seti me se i osveti se za mene onima služili im i klanjali im se. A mene su napustili i što me kinje. Ne daj da me zbrisne sporost tvoga moj Zakon nisu držali. **12** A vi ste još gora zla gneva. Ti znaš da za tebe trpim ruglo. **16** Tvoje počinili nego oni! Eto, svako živi po samovolji reči su se našle i ja sam ih pojeo! Tvoje reči su svog zlog srca i ne sluša me. **13** Isteraću vas postale radost i veselje mome srcu! Jer, tvoje je zato iz ove zemlje u zemlju koju niste znali ni ime prizvano na mene, o, Gospode, Bože nad vi ni vaši preci. Služiće drugim bogovima i vojskama! **17** Ja ne sedim u društvu veseljaka i ne noću i danju, a ja vam se neću sažaliti.' **14** Zato veselim se. Sedim sam, baš zbog ruke tvoje, jer si dolaze dani – govori Gospod – kad se više neće me jarošću preplavio. **18** Zašto mome bolu nema govoriti: 'Živ bio Gospod koji je izveo izrailjski kraja? Zašto mojoj rani nema leka, što odbija narod iz egipatske zemlje!' **15** Nego: 'Živ bio da bude izlečena? A ti si mi stvarno kao potok Gospod koji je izveo izrailjski narod iz severne nepostojan, voda što presuši. **19** I zato ovako kaže zemlje i iz svih zemalja u koje ih je izagnao!' Gospod: „Ako se vratiš, izlečiću te i predam mnom Jer ja ću ih vratiti u njihovu zemlju koju sam ćeš stajati. I ako razdvojiš vredno od bezvrednog dao njihovim precima. **16** Evo, poslaću mnogo bićeš kao moja usta. I oni će se okretati tebi ali ti ribara – govori Gospod – da ih love. A nakon toga ne sмеš da se okrećeš k njima. **20** Napraviću od poslaću mnoge lovce da ih love po svakoj planini, tebe utvrđeni bronzani zid za narod ovaj. Boriće po svakom brdu i u raselinama stena. **17** Jer moj se protiv tebe, ali te neće nadvladati. Jer ja sam s je pogled nad svim njihovim putevima. Oni nisu tobom da te spasem i izbavljam – govori Gospod. sakriveni predam mnom, a ni krivice njihove nisu **21** Izbaviću te iz ruku zlikovaca! Iz šaka svirepih sakrivenе od mojih očiju. **18** Prvo ću dvostruko otkupiću te!"

16 Došla mi je reč od Gospoda i poručila: **2**
„Ne ženi se! Sinove i čerke ne podiži na ovom mestu. **3** Jer evo šta kaže Gospod za sinove i čerke rođene na ovom mestu, za majke što ih rađaju i za očeve njihove od kojih se rađaju u ovoj zemlji: **4** Pomreće od smrtonosnih zaraza, neoplakani i nesahranjeni biće gnojivo povrh zemlje. Dokrajčić ih mač i glad, a leševi njihovi će biti hrana pticama nebeskim i zemaljskim zverima. **5** Jer ovako kaže Gospod: ne ulazi u kuću ožalošćenih i ne idi da naričeš. Ne pokazuj da ti ih je žao jer sam uezao svoj mir i milost i milosrđe od njih, od naroda ovog – govori Gospod. **6** Pomreće i veliki i mali u ovoj zemlji. Neće ih sahraniti, neće žaliti za njima, niko se neće rezati i niko brijati glavu za njima. **7** Neće im udeliti hleb, ožalošćenog za pokojnikom neće utešiti, neće im dati da piju iz čaše utehe za utešiti, neće im dati da piju iz čaše utehe za ocem i majkom. **8** I ne ulazi u kuću gde je veselje,

njihovih gadosti, njihovim gnusnostima su ispunili moje nasleđstvo." **19** O, Gospode, snago moja i tvrdavo moja! Utočište moje u danu nevolje. K tebi će doći narodi sa krajeva sveta pa će reći: „Stvarno su naši preci imali lažne bogove, ništavila, i u njima baš nikakve koristi nije bilo! **20** Hoće li čovek da za sebe pravi bogove, a oni nisu Bog?" **21** „Zato ću, evo, ja sada da im obznam, da im obznam svoju moćnu ruku, pa će znati da je moje ime Gospod!

17 Judin je greh zapisan gvozdenim perom, urezan dijamantskim šiljkom na ploču njihovog srca i na rogove vaših žrtvenika. **2** Deca njihova razmišljaju o njihovim žrtvenicima i Ašstartinim stupovima, pod zelenim drvećem na visokim brdima. **3** A ti što se penješ na planinu u polju: tvoje dobro i sva imanja tvoja dajem kao plen, i tvoje uzvišice za greh po svim

tvojim granicama. 4 I ti sam ćeš da izgubiš ne budete nosili robu kroz gradska vrata, već nasleđstvo koje sam ti dao. Učini da robuješ posvetite subotu i ne radite nikakav posao: 25 svojim neprijateljima u zemlji koju ne знаš, jer si tada će na gradska vrata ulaziti carevi i knezovi, zapalio vatu moga gneva i doveka ona bukti.“ 5 koji sede na prestolu Davidovom, na bojnim Ovako kaže Gospod: „Proklet je čovek u čoveka kolima i na konjima – oni, njihovi glavari, svi što se uzda, snagu svoju što u telu traži, a od Judeci i svi stanovnici Jerusalima. A grad će ovaj Gospoda okreće srce svoje! 6 Biće kao grm u ostati doveka. 26 I doći će iz Judinih gradova, svi pustinji što i ne zna kad mu dobro dođe. Tavorice što su oko Jerusalima, iz Venijaminove zemlje, u bezvodnoj pustari, u slatini где нико не živi. iz ravnice, sa brda i iz Negeva oni što donose 7 Blagosloven je čovek što se uzda u Gospoda svespalnice, žrtve, žitne žrtve i tamjan, i oni što i kome je Gospod uzdanica! 8 On će biti kao donose zahvalnice u Dom Gospodnj. 27 Ali ako drvo posađeno pored voda, što korenje pruža ka me ne poslušate – da posvetite subotu, da ne živome toku. Pripeka kad dođe, ono se ne boji; nosite robu i prolazite kroz jerusalimska vrata u lišće mu zeleno kroz godinu celu. Od suše ne subotu – zapaliću vatu na njegovim vratima da strepi, ploda uvek ima. 9 Srce je varljivo više od proguta dvorove Jerusalima, i neće se ugasiti.“

sveg drugog. Nepopravljivo je, i kog će ga znati! 10

Ja, Gospod, ispitujem srce, nutrinu proveravam; pa svakome dajem po njegovom putu, a i prema plodu od njegovih dela. 11 Kao jarebica što se leže, ali ne izleže, onaj je što blago nepošteno zgrće: na pola mu života blaga više nema, a on na svome kraju ispada budala.“ 12 Presto slave od davnina užvišen, mesto je našeg Svetilišta. 13 Nado Izrailjeva, Gospode, postideće se svi koji te ostave. Oni koji su se okrenuli od mene u prašinu biće upisani, jer su ostavili Gospoda, izvor svežih voda. 14 Izleči me, Gospode, da budem izlečen! Spasi me da i spasen budem, jer si ti moja slava! 15 Gle njih, govore mi: „Gde je reč Gospodnja? Hajde, nek se zbude!“ 16 Ja se nisam ustezao da ti pastir budem, da za tobom idem. Priželjkivao ti nisam taj dan nesnosni. I ti znaš šta su moje usne rekle u prisustvu tvome. 17 Ne budi mi ti na užas, jer si moje utočište u danu propasti! 18 Nek se stide moji gonitelji, a ne ja da se stidim. Neka oni budu zaplašeni, a ne ja da zaplašen budem. Sruči na njih dan propasti i slomi ih dvaput jačim slomom. 19 Gospod mi je ovako rekao: „Idi i stani na Vrata sinova naroda, kroz koja ulaze Judini carevi i kroz koja izlaze, i na sva vrata Jerusalima. 20 Reci im: ‘Čujte reč Gospodnju, o, carevi Judini i sva Judo i svi stanovnici Jerusalima koji ulazite kroz ova vrata! 21 Ovako kaže Gospod: čuvajte živote svoje pa ne nosite robu u subotu i ne unosite je na jerusalimska vrata. 22 Ni iz svojih kuća ne iznosite robu u subotu i ne radite nikakvog posla. Posvetite subotu kao što sam zapovedio vašim precima. 23 Ali oni nisu poslušali i nisu prignuli svoje uho. Tvrdoglavi su postali, nisu slušali i nisu prihvatali karanje. 24 Ali, budete li me pažljivo slušali – govori Gospod – i subotom

18 Reč od Gospoda je došla Jeremiji: 2 „Ustani i siđi u grnčarevu kuću. Tamo ču ti reći svoje reči.“ 3 Otišao sam u grnčarevu kuću, a tamo, on radi nešto na grnčarskom točku. 4 A posuda od gline, koju je grnčar vajao rukama se pokvarila. I on ju je vratio, pa je oblikovao drugu posudu, baš kakvu je želeo da napravi. 5 Došla mi je reč Gospodnja i rekla: 6 „Dome Izrailjev! Zar ja ne mogu da uradim sa vama kao ovaj grnčar? – govori Gospod. Evo, poput gline u rukama grnčara, i vi ste u mojim rukama, dome Izrailjev! 7 U času kad objavim narodu i carstvu da ču da ih iščupam, srušim i razorim; 8 a taj se narod odvratи od svog zla za koje sam govorio, ja ču da sažaliti zbog propasti koju sam naumio da im nanesem. 9 Ili u času kad objavim narodu i carstvu da ču da ih gradim i sadim; 10 a oni na moje oči čine зло i ne slušaju moj glas, ja ču da odustanem od dobra koje sam naumio da im učinim. 11 Zato sad reci svima u Judi i svim stanovnicima Jerusalima: ‘Ovako kaže Gospod: evo, vajam propast na vas, protiv vas zamisao smišljam. Nek se svako vrati sa svog puta zloga, molim vas. Neka popravi i svoje puteve i dela svoja.’ 12 A oni će reći: ‘Ništa od toga! Živećemo po mislima svojim i svako će da postupa samovoljno po zlobi svog srca!‘“ 13 Zato ovako kaže Gospod: „Raspitaj se među narodima je li iko ikad čuo za ovako nešto, nečuveno strašno što je učinila devica izrailjska?! 14 Da li kopni sneg sa kamenitih livanskih strmina, presuše li hladne vode tuđinskih brzaka? 15 A moj je narod mene zaboravio! Ništavilu kade, koje ih je i sapplelo na njihovim putevima, na starim tragovima, da slede staze puta nenasutog; 16 da zemlju svoju opustoše, pa da doveka zviždi

svako ko pored nje prođe, pa da se užasne i da pritisnuti njihovi neprijatelji i oni što im o glavi klima glavom. **17** Kao istočni vетар ћу ih rasejati rade.’ **10** A onda razbij vrč na oči onih ljudi što pred neprijateljem. Gledаću im leđa, a ne lice, u su s tobom pošli, **11** pa im onda reci: ‘Ovako kaže dan njihove propasti.’ **18** A oni su rekli: „Hajde Gospod nad vojskama: ovako ћu da razbijem ovaj da zaveru skujemo protiv Jeremije! Jer neće narod i ovaj grad, kao što se razbijaju grnčareva nestati pouka sveštenika, savet mudrog i poruka posuda što se više popraviti ne da. A u Tofetu proroka. Hajde da ga oklevećemo i da ne marimo ћe se ljudi sahranjivati jer nema više mesta za na njegove reči!“ **19** Ali ti za mene mari, Gospode, pogreb. **12** To ћu da učinim mestu ovom – gorovi i poslušaj viku mojih krvnika! **20** Dobro li se Gospod – i njegovim stanovnicima. Ovaj ћu grad zlom odužuje? A meni su jamu iskopali! Ti se učiniti poput Tofeta. **13** Jerusalimske kuće i kuće seti kada sam pred tobom stajao i dobro za njih careva Jude ћe biti kao Tofet, nečisto mesto, tražio: da okreneš svoj gnev od njih. **21** Neka im baš sve kuće где su kadili sa njihovih krovova deca gladuju! U bitkama na mač nek nalete. Nek svoj vojsci nebeskoj i izlivali žrtvu izlivnicu im žene ojalove, udovice budu. Muževe njihove drugim bogovima.“ **14** Jeremija se vratio iz neka smrt pokosi, a mladiće nek im mač satre u Tofeta gde ga je Gospod poslao da prorokuje boju. **22** Nek se čuje naricanje iz njihovih kuća, Onda je stao u dvorište Doma Gospodnjeg i jer ћe na njih iznenada dovesti pljačkaše. Jer rekao svem narodu: **15** „Ovako kaže Gospod nad su jamu iskopali da me zarobe, i sakrili zamke vojskama, Bog Izrailjev: ‘Evo, ovom gradu i svim ispred mojih nogu. **23** Ali ti, Gospode, znaš šta su okolnim gradovima donosim propast koju sam protiv mene naumili – da me ubiju. Ne pokrivaj vam najavio, jer su tvrdoglavci i ne slušaju moje im krivicu i njihov greh ne briši pred sobom, reči!“

nek se zbog njih sruše tu pred tobom; pa se s njima obračunaj u dan gneva svoga.

20 A Pashor – Imirov sin, sveštenik i glavni nadglednik u Domu Gospodnjem – je čuo

19 Ovako kaže Gospod: „Iди sa nekoliko kako Jeremija prorokuje sve te reči. **2** Tada je narodnih starešina i sa nekoliko starešina Pashor udario proroka Jeremiju i bacio ga u svešteničkih, pa od grnčara kupi zemljani vrč. **2** okove, u tamnicu kod gornjih Venijaminovih Podi u dolinu Ven-Enom, pred Grnčareva vrata i vrata, где je Dom Gospodnj. **3** Sutradan je tamo objavi reči što ћu ti ih reći. **3** Reci: ‘Čujte reč Pashor doveo Jeremiju iz tamnice, a Jeremija mu Gospodnju, carevi Jude i stanovnici Jerusalima! je rekao: „Neće te više Gospod zvati ‘Pashor!‘ Ime Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: ћe ti biti Magor-Misaviv. **4** Jer ovako kaže Gospod: evo donosim propast na mesto ovo! Odzvanjače u ‘Evo, od tebe ћu užas da napravim i za tebe ušima svakom ko za to čuje. **4** Jer su me ostavili, samog i za sve prijatelje twoje! Pašće svi oni da ovo mesto učinili tuđim i u njemu kadili drugim mača njihovih neprijatelja, a ti ћe sve to gledati. bogovima – a za njih nisu znali ni oni, ni njihovi I svu ћu Judu dati u ruke cara vavilonskog. On ћe preci, ni carevi Jude – jer su ispunili mesto ovo da ih odvede u izgnanstvo, u Vavilon, i pobiće ih krvlju nedužnih. **5** Podigli su uzvišice Valima da mačem. **5** Daću sve bogatstvo ovog grada, sav spaljuju svoju decu vatrom, da žrtvuju Valu. A ja njegov trud, sve njegove dragocenosti, sve imanje im to nisam zapovedio, nisam im govorio i na to careva Judinih u ruke njihovih neprijatelja. Oni pomislio nisam! **6** Zato, evo dolaze dani – govorи ћe to opleniti, pokupiti i odneti u Vavilon. **6** A ti Gospod – kada se ovo mesto više neće zvati ћeš, Pashore, i svi domaći twoji otici u izgnanstvo, ‘Tofet’ i ‘dolina Ven-Enom’, nego ‘Dolina klanja’. u Vavilon. Tamo ћeš otici i umrećeš tamo. Tamo **7** Ja ћu da osujetim naum Jude i Jerusalima na ћe da sahrane i tebe i sve twoje prijatelje kojima mestu ovom. Srušiću ih mačem pred njihovim si prorokovao laž.“ **7** Zaveo si me, o, Gospode, i neprijateljima. Rukom onih što im rade o glavi ja sam zaveden! Nadjačao si me i nadvladao me. leševe ћu njihove da dam pticama nebeskim i Svako mi se ruga, celodnevna sam im i priča i zverima zemaljskim. **8** Od ovog ћu grada pustoš i podsmeh. **8** Kad god govorim, ja vapim. „Nasilje ruglo da načinim. Svako ko pored njega prođe i pustoš“ vičem! A Gospodnja reč mi je postala užasnut ћe biti i zviždaće zbog svih rana njegovih. ruglo i celodnevni cerek. **9** A rekao sam: „Ne **9** Primoraću ih da jedu meso svojih sinova i spominjem ga više! Više ne govorim u njegovo meso čerki svojih. I svako ћe jesti meso bližnjeg imel!“ Ali u srcu mi je bilo kao vatra, kao plamen svoga, ješće pod opsadom i nevoljom kojom ћe ih stešnjen u kostima. Iznurilo me je i više nisam

mogao da se suzdržavam. **10** Čujem šapat mnogih i pomora. Ko god ode i preda se Haldejcima što oko mene i užas je svuda unaokolo: „Odajte ga! vas opsedaju, preživeće i plen će mu biti tek Hajde da ga odamol!“ Sada svako s kim sam bio u to što je živ. **10** Jer sam okrenuo svoje lice na miru vreba na moj pad: „Možda se i da zavesti, grad ovaj da mu se zlo, a ne dobro desi – govori pa čemo ga nadvladati i osvetičemo mu se!“ **11** Gospod. Biće predan u ruke vavilonskog cara A Gospod je sa mnom kao ratnik svirep. Zato i on će ga u vatri spaliti! **11** A evo Gospodnje će da posrnu gonitelji moji, ništa mi ne mogu! reči i za dom Judinog cara: **12** Dome Davidov, Posramić se silno jer neće uspeti, za nezaborav ovako kaže Gospod: ‘Po pravdi sudite svaki dan, večni biće njihova sramota. **12** O, Gospode nad od tlačitelja izbavljajte pokradenog, da se ne bi vojskama, koji pravednika ispituješ, koji vidiš zbog vaših zlih dela kao vatrica obrušio moj gnev i nutrinu i srce; nek nad njima i ja vidim tu i rasplamte se, a nikog nema da gasi. **13** Evo, osvetu tvoju, jer parnicu svoju ja sam izložio dolazim na tebe, koji u dolini prebivaš kao stena tebi. **13** Pevajte Gospodu! Slavite Gospoda jer iz na visoravni – govori Gospod – na vas što kažete: zlikovačkih ruku dušu ubogog izbavlj! **14** Proklet Ma ko će na nas da udari i ko će da dođe u naše da je dan kad sam se rodio! Ne bio blagosloven utočište? **14** Sudiću vam prema plodu vaših dela dan kad me majka rodi! **15** A i nek je proklet – govori Gospod – šumu ču mu upaliti da plamen čovek što mom oču blagovesti – „Muško je! Sin ti proguta sve unaokolo.“

se rodio!“ – i tako ga silno obradovao. **16** Nek taj čovek bude poput gradova što je Gospod satro, na koje se smilovao nije. Neka jutrom naricanje sluša, a u podne poklič od ratnika. **17** Što me ne usmrti u materici i zašto mi moja majka grob nije postala! Što za veke vekova ne osta utroba joj trudna! **18** Zašto sam izašao iz materice, muku i tugu da gledam, moji dani u sramoti da dođu svom kraju.

21 Ovo je reč koja je došla Jeremiji od Gospoda, kada mu je car Sedekija poslao Malhijinog sina Pashora i sveštenika Sofoniju, Masijinog sina, s porukom: **2** „Molimo te, pitaj Gospoda za nas! Vavilonski car Navuhodonosor ratuje protiv nas, pa da nam možda Gospod učini jedno od svojih čudesa, da ovaj ode od nas.“ **3** Jeremija im je odgovorio: „Ovo recite Sedekiji: **4** Ovako kaže Gospod, Bog Izrailja: evo, to oružje ratno što ti je u rukama – to s kojim se borиш protiv vavilonskog cara i Haldejaca koji te opkoljavaju oko zidina – ja povlačim i okupljam nasred grada ovog. **5** I ja ču da se borim protiv vas rukom ispruženom, rukom moćnom, u velikom gnevnu, jarosti i srdnji. **6** Pobiću stanovnike ovog grada, i ljude i životinje. Pomreće od velike zaraze. **7** A posle toga – govori Gospod – daću Sedekiju, cara Judinog, njegove sluge, narod i one koji preostanu u gradu od zaraze, mača i gladi, u ruke vavilonskog cara Navuhodonosora i u ruke onih koji im rade o glavi. On će ih pobiti mačem i neće ih poštediti, neće im se smilovati i sažaliti.“ **8** Reci ovom narodu: ‘Ovako kaže Gospod: evo, više neće vratiti. **9** Ko god ostane u ovom gradu umreće od mača, gladi

22 Gospod je ovako rekao: „Siđi do carevog dvora u Judi i tamo im objavi ovu reč. **2** Reci: ‘Čuj Gospodnju reč, care Judin, što sediš na Davidovom prestolu – ti, tvoje služe i tvoj narod što ulazi na ova vrata! **3** Ovako kaže Gospod: postupajte pravo i pravedno. Od tlačitelja izbavljajte pokradenog. Došljaka, siroče i udovicu ne zlostavljajte i ne tlačite. Ne prolivajte krv nevinih na ovom mestu! **4** Jer ako ovo budete predano radili, tada će na vrata dvora ovog ulaziti carevi koji sede na prestolu Davidovom, na bojnim kolima i na konjima – oni, njihove sluge i njihov narod. **5** A ne budete li poslušali ove reči, sobom se zaklinjem – govori Gospod – ovaj će dvor postati pustoš!“ **6** Jer ovako kaže Gospod za dvor Judinog cara: „Meni si ti kao Galad i vrh Livana, ali ču te stvarno pretvoriti u pustinju, u gradove raseljene. **7** Zatirača spremam na tebe, sve do jednog naoružanog! Najbolje će tvoje kedrove poseći i u vatru baciti. **8** Mnogi će narodi prolaziti pored ovog grada, pa će se medusobno pitati: ‘Zašto je Gospod postupio ovako sa velikim gradom ovim?’ **9** I odgovoriće: ‘Zato što su napustili savez Gospoda, Boga svoga, pa su se klanjali drugim bogovima i služili su im.’ **10** Ne oplakujte mrtvog i ne žalite za njim! Nego gorko jecajte za onim što odlazi, da se više ne vrati i ne vidi svoj rodni kraj. **11** Ovako kaže Gospod o Salumu, sinu Judinog cara Josije, postavljenom na mesto svog oca Josije i koji je otišao iz ovog mesta: „On se nikada neće vrati i ne vidi svoj rodni kraj. **12** Tamo gde su ga odveli, u izgnanstvo, tamo će i da umre. Ovu zemlju on nikada više neće videti. **13** Teško onome što kuću

nepravedno kući, i odaje gornje, ali ne po pravdi; moj narod: 'Vi ste stado moje rasterali, vi ste ih kome sunarodnik radi bez naknade i koji ne daje raštrkali i niste se pobrinuli za njih! Evo, sada ču trudbeniku platu. **14** Jer taj kaže: 'Sazidaču sebi ja da se pobrinem za vas zbog vaših zlih dela – kuću poveliku i prostrane gornje sobe.' Otvoriće govoril Gospod. **3** Sakupiću ostatak svog stada iz za sebe prozore, pa kedrom oblaže i crvenim boji. svih zemalja u koje sam ih prognao. Vratiću ih **15** Zar ti vlastiš da bi se kedrovinom razmetao? na njihovu pašu, pa će biti plodni i množiće se. **4** Zar tvoj otac nije i jeo i pio, zar nije pravedno i Postaviću nad njima pastire koji će ih napasati, pravično radio, pa mu je bilo dobro? **16** Branio pa više neće strahovati i neće biti prestrašeni. je siromaha i ubogog. I onda je bilo dobro. Ne Neće se izgubiti – govoril Gospod.' **5** Evo, dolaze znači li to poznavati mene? – govoril Gospod. dani – govoril Gospod – da Davidu podignem **17** Ali tvoje oči i tvoje srce ne teže ničem sem pravedni Izdanak. On će da vlada kao car, biće nepoštenom dobitku i prolivanju krvi nevinoga, mudar, činiće pravedno i pravično po zemlji. **6** U da bi tlačio i iznuđivao." **18** Ovako kaže Gospod njegovo vreme Juda će biti spasena, a Izraelj će o Joakimu, sinu Judinog cara Josije: „Neće za spokojno počivati. A ovo će mu biti ime kojim će njim zažaliti: 'Jao, brate moj! Jao, sestro!' Neće ga svako zvati: 'Gospod, naša pravednost!' **7** Zato za njim zažaliti: 'Jao, gospodaru! Jao njegovo dolaze dani – govoril Gospod – kada više neće veličanstvol' **19** Sahraniće ga kao što magarca govoriti: 'Živ bio Gospod koji je izveo izraeljski sahranjuju. Odvući će ga i baciti podalje od narod iz egipatske zemlje!' **8** Nego: 'Živ bio vrata Jerusalima. **20** Popni se na Livan i viči! Gospod koji je izveo potomke doma Izraeljevog i Na Vasaru glasom zajeci i zaviči sa Avarima, jer doveo ih iz zemlje severne i iz svih zemalja u koje su satrveni svi tvoji ljubavnici. **21** A ja sam ti sam ih izagnaol! I oni će da prebivaju u svojoj govorio u tvom blagostanju, a ti si rekao: 'Neću zemlji.' **9** Zbog proroka je u meni slomljeno da slušam! I to ti je bio put još od mladosti tvoje srce. Ustreptaše sve kosti moje, postao sam kao – da ne slušaš moj glas. **22** Svim tvojim pastirima pijanica, kao čovek kog je stuklo vino. A sve vetar pastir će da bude, a i tvoji ljubavnici će zbog Gospoda i sve zbog njegovih svetih reči. **10** otići u izgnanstvo. A onda ćeš se baš zastideti i Jer sva je zemlja puna preljudnika! Zbog kletve ponižen ćeš biti zbog svih svojih zala. **23** Ti što se osušila zemlja, a pašnjaci pustinjski svenuli. sediš na 'Livanu', ugnezden u kedrovinu: kako Zlo im je postalo životno predanje, a nepravda ćeš stenjati kad te spopadnu trudovi i bol kao snaga. **11** „I prorok i sveštenik su opoganjeni, čak porodilju! **24** Života mi moga – govoril Gospod – i u svom sam Domu pronašao zla njihova – govoril sve da Jehonija, sin Judinog cara Joakima, bude i Gospod. **12** Zato će im put postati klizav, u tamu pečatni prsten na desnoj ruci mojoj, i odande će biti proterani i tamo će pasti. Jer ja na njih ču te strgnuti. **25** Predaču te u ruke onima koji propast nosim, godinu njihove kazne – govoriti ti o glavi rade, u ruke onih od kojih strepiš, u Gospod. **13** Video sam: proroci Samarije po Valu ruke vavilonskog cara Navuhodonosora i u ruke odurnosti prorokuju, navode moj narod Izraelj Haldejaca. **26** Izbacicu i tebe i majku tvoju koja te da greši. **14** I među prorocima Jerusalima sam rodila u drugu zemlju, tamo gde se niste rodili. video strahotu. Preljubu čine, žive u laži, rukama I tamo ćete umreti. **27** A u zemlju u koju im zlikovaca snagu daju da se niko ne odvrati od duša žudi da se vrati, vratiti se neće.“ **28** Je li svog zla. Svi su mi postali kao Sodoma, stanovnici krčag prezren i polupan ovaj čovek Jehonija? tamošnji su mi kao Gomora.“ **15** Zato ovako kaže Ili je posuda koju niko neće? Zašto su odbačeni Gospod nad vojskama o tim prorocima: „Evo, i on i njegovo potomstvo, isterani u zemlju nahraniću ih pelenom i napojiću ih zatrovanom koja im je tuđa? **29** O, zemljo! O, zemljo! O, vodom, jer je od proroka Jerusalima po svoj zemljo, čuj reč Gospodnju! **30** Ovako kaže Gospod: zemlji krenula opoganjenoš.“ **16** Zato ovako „Zapiši: ovaj čovek je kao bez poroda i neće kaže Gospod nad vojskama: „Ne slušajte reči napredovati za života svoga. Neće napredovati koje vam proroci prorokuju! Oni vas obmanjuju, niko od njegovih potomaka, niko neće sedeti na govore vam viđenja iz svoga srca, a ne iz usta prestolu Davidovom da bi ponovo vladao Judom. Gospodnjih! **17** Uporno govore onima koji me preziru: 'Gospod je kazao: mir vam pripada!' I svakom ko živi po samovolji svog srca kažu: 'Neće propast na vas doći!' **18** A ko je bio na Gospodnjem veću? Ko je video i ko je čuo njegovu

23 Teško pastirima što satiru i rasteruju stado moje paše – govoril Gospod. **2** Zato ovako kaže Gospod, Bog Izraelja, pastirima koji napasaju

reč? Ko je pazio na njegovu reč i poslušao je? govorite: 'Breme Gospodnje'. **39** Zato, evo me, **19** Evo vihora Gospodnjeg što gnevom planu! da vas zaboravim! Sasvim ču da vas zaboravim i Kovitla vihor nad glavom zlikovaca, baš kovitla. **20** Neće se povući gnev Gospodnji dok on ne izvrši, dok ne učini po naumima svog srca. A u poslednjim danima ovo ćete sasvim shvatiti.

21 Ja nisam poslao te proroke, a oni trče. Ja im nisam govorio, a oni prorokuju. **22** A da su bili na mom veću, moj bi narod čuo reči moje i oni bi ih odvratili od njihovih zlih puteva i od njihovih zlih dela. **23** Jesam li ja Bog izbliza – govori Gospod – a nisam Bog izdaleka? **24** Može li neko da se sakrije na tajnim mestima, a ja da ga ne vidim? – govori Gospod. Ne ispunjavam li ja i nebesa i zemlju? – govori Gospod. **25** Čuo sam šta govore proroci koji u moje ime prorokuju laž. Oni govore: 'Sanjao sam! Sanjao sam!' **26** Dokle misle to da rade proroci što iz srca laž prorokuju, proroci sa obmanom u srcu; **27** ti što teraju moj narod da zaboravi moje ime zbog njihovih snova koje jedni drugima prepričavaju? Tako su i njihovi preci zaboravili moje ime zbog Vala. **28** Prorok koji je sanjao san samo neka priča o njemu, a onaj koji ima moju reč neka je tačno objavi. Jer, šta imaju slama i pšenica?! – govori Gospod. **29** Nije li moja reč kao oganj – govori Gospod – kao malj što razbija stenu? **30** Zato ja dolazim na proroke – govori Gospod – što jedan drugom reč moju kradu. **31** Evo me na proroke – govori Gospod – što jezikom govore: 'Gospodnji je ovo govor!' **32** Evo me na one što proriču lažne snove – govori Gospod – što ih prepričavaju i navode moj narod da greši po njihovim lažima i njihovoj bahatosti. A ja ih nisam poslao i nisam ih ovlastio. Oni su sasvim beskorisni mom narodu – govori Gospod. **33** A ako te zapita ovaj narod, prorok ili sveštenik, pa ti kažu: 'Šta je breme Gospodnje?', a ti im reci: 'Vi ste breme! Odbaciću vas – govori Gospod.' **34** Proroku i svešteniku i narodu koji kaže: 'Breme Gospodnje', sudiću takvome i njegovom domu.

35 Ovako neka kaže svako svome bližnjem i svaku svome bratu: 'Šta je odgovorio Gospod?' I: 'Šta je kazao Gospod?' **36** Ali breme Gospodnje više ne spominjite! Svakom će čoveku breme biti njegova sopstvena reč, jer ste izvrnuli reči živog Boga, našeg Boga, Gospoda nad vojskama. **37** Ovako reci proroku: 'Šta ti je odgovorio Gospod?' I: 'Šta Gospodnja. Ja sam vam je uporno objavljuvao ti je kazao Gospod?' **38** A pošto govorite – 'Breme i objavljuvao, ali vi niste poslušali. **4** Gospod Gospodnje' – zato vam ovako kaže Gospod: 'Zato vam je slao sve svoje služe. Uporno vam je slao što govorite ovu reč – 'Breme Gospodnje' – a proroke ali ih niste poslušali, niste prgnuli svoje ja sam vam poslao poruku: 'Ne smete više da uho da čujete. **5** A govorili su vam: 'Molimo vas,

24 Gle! Gospod mi je pokazao dve kotarice smokava stavljene pred Gospodnji Dom, nakon što je vavilonski car Navuhodonosor odveo u izgnanstvo Jehoniju, sina Judinog cara Joakima i judejske glavare, zajedno sa tesarima i kovačima iz Jerusalima. On ih je sve odveo u Vavilon. **2** U jednoj su korpi bile veoma dobre smokve, nalik ranim smokvama. U drugoj su bile vrlo loše smokve, nejestive koliko su loše. **3** I tada mi je Gospod rekao: „Jeremija, šta vidiš?“ Odgovorio sam: „Smokve! Ove dobre su baš dobre; i loše smokve, nejestive koliko su loše.“ **4** Tada mi je došla Gospodnja reč i poručila mi: **5** „Ovako kaže Gospod, Bog Izrailja: 'Kakve su ove dobre smokve, takvo dobro smeram Judinim izgnanicima koje sam iz ovog mesta poslao u haldejsku zemlju. **6** Moje će oči gledati da im dobro bude: da ih vratim u ovu zemlju; da ih gradim, a ne da ih rušim; da ih sadim, a ne da ih čupam. **7** Daću im srce da me upoznaju, da sam ja Gospod. Oni će biti moj narod, a ja ču im biti Bog jer će mi se vratiti svim srcem svojim. **8** A kakve su loše smokve, nejestive koliko su loše – jer tako kaže Gospod – tako ču da učinim sa Judinim carem Sedekijom, njegovim glavarima, sa preostalima u Jerusalimu, sa ostatkom ove zemlje i onima što prebivaju u egipatskoj zemlji. **9** Učiniću ih prizorom grozote za sva carstva sveta, ruglom i podsmehom, porugom i prokletstvom po svim mestima u koja ču ih izagnati. **10** Poslaću na njih mač, glad i pomor, sve dok se ne zatru sa zemlje koju sam dao i njima i njihovim precima.“

25 Reč koja je došla Jeremiji za sav narod Jude, četvrte godine Joakima, sina Judinog cara Josije, što je bila prva godina Navuhodonosora, cara Vavilona; **2** reč koju je prorok Jeremija objavio svem narodu Jude i svim stanovnicima Jerusalima. Rekao im je: **3** „Još od trinaeste godine Josije, sina Amonova cara Judinog, pa do ovakog današnjeg dana, evo mi već dvadeset tri godine dolazi reč Gospodnja. Ja sam vam je uporno objavljuvao, ali vi niste poslušali. **4** Gospod Gospodnja. Ja sam vam je slao sve svoje služe. Uporno vam je slao što govorite ovu reč – 'Breme Gospodnje' – a proroke ali ih niste poslušali, niste prgnuli svoje ja sam vam poslao poruku: 'Ne smete više da uho da čujete. **5** A govorili su vam: 'Molimo vas,

neka se svako vrati sa svog zlog puta i od svojih sisaški će piti posle njih. 27 „Reci im: 'Ovako kaže zlodela! Prebivajte na zemlji koju je Gospod dao Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: pijte i opijte vama i vašim precima odvajkada pa doveka. 6 Ne se Izbljujte se pa padnите da ne ustanete, jer ja idite za drugim bogovima da biste im služili i šaljem mač među vas.' 28 Ako li odbiju da iz tvoje klanjali im se! Ne gnevite me delom svojih ruku ruke uzmu čašu da bi pili, ti im reci: 'Ovako kaže i neću vam nauditи. 7 Ali vi me niste poslušali Gospod nad vojskama: pićete! Zatelo će piti! – govori Gospod – nego ste me gnevili delom 29 Jer, evo počinjem da puštam zlo na grad koji je svojih ruku sebi na nesreću.“ 8 Zato ovako kaže po meni nazvan, a vi da ostanete nekažnjeni? Gospod nad vojskama: „Zato što niste slušali Nećete ostati nekažnjeni! Prizvao sam mač na moje reči; 9 evo, ja šaljem i donosim sve rodove sve stanovnike zemlje – govori Gospod nad sa severa – govori Gospod – i Navuhodonosora, vojskama.“ 30 Ti im prorokuj sve ove reči i reci cara Vavilona, moga slугу. Dovešću ih na ovu im: 'Gospod će sa visina kao lavić riknuti, iz svog zemlju, na njene stanovnike i na sve ove okolne svetog mesta će moćno zavikati. Zaoriće na svoje narode. Izručiću ih kletom uništenju, pretvoriću Prebivalište klicanjem protiv svih stanovnika ih u pustoš, u ruglo i ruševine večne. 10 Ugušću zemlje, kao onaj koji mulja grožđe. 31 Ta vika stiže među njima zvuk veselja, ciku radovanja, povik do krajeva zemlje, jer se Gospod spori s narodima. mladoženje i neveste, kloparanje žrvnjeva i Za sud se on spremu s celim čovečanstvom, a svetlost svetiljke. 11 Zemlju ču ovu pretvoriti zlikovce je maču prepustio – govori Gospod.“ 32 u pustoš, u ruševinu, a ovi će narodi služiti Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Evo zla što sedamdeset godina caru Vavilona. 12 I kada se nadire od naroda do naroda! Prolama se velika navrši sedamdeset godina, kazniću cara Vavilona oluja iz najdaljih zemljinih krajeva. 33 Poklanji i onaj narod – govori Gospod – za njihove krivice. će toga dana od Gospoda biti s kraja na kraj A zemlju ču haldejsku da pretvorim u ruševinu zemlje. Neožaljeni, nesakupljeni i nesahranjeni večnu. 13 Pustiću na tu zemlju sve moje reči – takvi će postati – đubrivo povrh zemlje. 34 koje sam protiv nje objavio i sve što je zapisano Kukajte, pastir! Zavapite, u prašini se valjajte, u ovoj knjizi, što je Jeremija prorokovao svim vi vladari stada! Sazrelo je vreme i za vaše ovim narodima. 14 Jer će i njima nametnuti klanje i za vaše rasejanje, jer će prsnuti ko radove mnogi narodi i veliki carevi. Uzvratiću im posuda draga. 35 Za pastire nema utočišta, nema po njihovim postupcima i prema delu njihovih spasa za vladare stada! 36 Slušaj vapaj pastira i ruku.“ 15 Jer ovako mi je kazao Gospod, Bog naricanje vladara stada jer Gospod hara njihov Izrailja: „Uzmi ovu čašu vina jarosti iz moje ruke pašnjak. 37 I biće opustošeni mirni pašnjaci zbog i napoj njome sve narode kojima te šaljem. 16 I Gospodnjeg razjarenog gneva. 38 Kao lavić on piće i zateturaće se, kao da nisu pri čistoj pameti napušta stanište svoje jer je opustošena njihova zbog mača koji ču među njih da pošaljem.“ 17 zemlja od jarosti tlačitelja, od njegovog gneva Tako sam uzeo čašu iz Gospodnjih ruku i napojio usplamtelog.“ sve narode kojima me je [Gospod] poslao: 18 Jerusalim, sve gradove Jude i njegove careve, njegove glavare, da postanu pustoš, ruševina, ruglo i prokletstvo, što danas i jesu; 19 i faraona, cara Egipta, njegove sluge, njegove glavare i sav njegov narod; 20 i sve koji su mešanog porekla, sve careve zemlje Uz, sve careve filistejske zemlje, Askalon, Gazu, Akaron i ostatak Azota; 21 i Edom, Moav i narod Amona; 22 i sve careve Tira, sve careve Sidona i sve careve ostrva sa druge strane mora; 23 i Dedan, Temu, Vuz i sve sa krajeva zemlje; 24 i sve arapske careve, sve careve onih u pustinji koji su mešanog porekla; 25 i sve zimrijske careve, sve elamske careve, sve midijske careve; 26 i sve careve severa, i one koji su blizu i one koji su daleko, i jedne i druge, sva carstva sveta koja su na licu zemlje. A car

26 Na početku vladavine Joakima, sina Judinog cara Josije, došla mi je reč Gospodnja: 2 „Ovako kaže Gospod: stani u dvorište Doma Gospodnjeg i objavi svim gradovima Jude, onima koji su došli da se poklonje u Domu Gospodnjem. Objavi im sve ove reči koje ti zapovedam. Ni reč ne izostavi. 3 Možda će da slušaju, pa se svako vrati sa svog zlog puta i ja se predomislim zbog propasti koju sam naumio da im nanesem zbog njihovih zlodela. 4 Reci im ovo: 'Ovako kaže Gospod: ako me ne budete slušali – da živate po Zakonu koji sam stavio pred vas, 5 da slušate reči mojih slug proroka, koje vam uporno šaljem, a vi ih ne slušate – 6 ovaj ču Dom učiniti poput Siloma i ovaj grad prokletstvom za sve zemaljske narode.'“ 7 A sveštenici, proroci i sav narod su

čuli Jeremijinu objavu, te reči u Gospodnjem Domu. **8** Tek što je Jeremija završio sa objavom svega što mu je Gospod zapovedio da kaže svem narodu, oni su ga uhvatili – sveštenici, proroci i sav narod. Rekli su: „Jamačno ćeš umreti! **9** Zašto si prorokovao u Gospodnje ime i rekao da će ovaj Dom postati kao Silom, da će ovaj grad opustošiti od žitelja?!” A sav se narod okupio oko Jeremije u Domu Gospodnjem. **10** Za ovo su čuli Judini glavarji, pa su iz carevog dvora došli u Gospodnji Dom. Seli su na ulaz Novih Gospodnjih vrata. **11** Sveštenici i proroci su ovako rekli glavarima i svem narodu: „Ovaj čovek je zasluzio smrtnu kaznu jer je prorokovao protiv ovog grada, onako kako ste čuli svojim ušima.“ **12** A Jeremija je uzvratio svim glavarima i svem narodu: „Gospod me je poslao da prorokujem protiv ovog Doma i protiv ovog grada svim rečima koje ste čuli. **13** Zato popravite svoje puteve i svoja dela! Poslušajte glas Gospoda, svoga Boga, da bi se predomislio za propast koju vam je najavio. **14** A ja sam, evo, u vašim rukama. Radite sa mnom ono što je po vama dobro i pravo. **15** Ali jedno sigurno znajte: ako me pogubite, svaljujete nevinu krv na sebe, na ovaj grad i sve njegove stanovnike. Jer, zaista me je Gospod poslao k vama da vam u uši objavim sve ove reči.“ **16** A glavarji i sav narod su rekli sveštenicima i prorcima: „Ovaj čovek ne zaslzuje smrt jer nam je govorio u ime Gospoda, našeg Boga.“ **17** Ali podigli su se neki ljudi od starešina zemlje pa su rekli svem narodnom zboru: **18** „Mihej Moraščanin je prorokovao u vreme Judinog cara Jezekije. Rekao je svem narodu Jude: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: Preoran će biti Sion, Jerusalim u ruševine pretvoren, a brdo ovog Doma u zarasu šumu.' **19** Pa jesu li ga pogubili Jezekija, car Jude i svi Judejcji? Zar se on nije bojao Gospoda i vazio pred licem Gospodnjim, pa je odustao Gospod od zla koje im je najavio? A evo, mi čemo sebi naneti veliko зло!“ **20** Ali bio je tu i čovek koji je prorokovao u Gospodnje ime – Urija, sin Semajin iz Kirijat-Jarima. I on je za ovaj grad i za ovu zemlju prorokovao prema Jeremijinim rečima. **21** Kada su car Joakim, svi njegovi junaci i svi glavarji čuli njegove reči, car je odlučio da ga pogubi. Urija je čuo za to, uplašio se i pobegao. Otišao je za Egipat. **22** Car Joakim je poslao ljude u Egipat. Tamo su, naime, otisli Ahvorov sin Elnatan i još neki s njim. **23** Oni su doveli Uriju iz Egipta i izveli ga pred cara Joakima koji ga je pogubio mačem. Telo mu je bacio na groblje običnog naroda. **24** Ali Ahikam, sin Safanov, je čuva Jeremiju i nije dozvolio da ga predaju narodu i pogube.

27 Na početku vladavine Sedekije, sina Judinog cara Josije, ova je reč došla Jeremiji od Gospoda: **2** Ovako mi je rekao Gospod: „Napravi sebi okove i jaram pa ih stavi na vrat. **3** Onda ih pošalji edomskom caru, moavskom caru, caru Amonaca, tirskom caru i sidonskom caru po glasnicima koji dolaze u Jerusalim Sedekiji, caru Jude. **4** Zapovedi im da ovako kažu svojim gospodarima: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: ovo recite svojim gospodarima: **5** Ja sam stvorio zemlju, ljude i životinje što su na zemlji, silom svojom velikom i rukom svojom ispruženom, i dajem je kome hoću. **6** I sada dajem sve ove zemlje u ruke Navuhodonosora, cara Vavilona, moga služe; daću da mu služe i zveri poljske. **7** Služiće svi narodi njemu, njegovom sinu i njegovom unuku, dok ne dođe vreme i za njega i za njegovu zemlju, da on služi mnogim narodima i velikim carevima. **8** A bude li naroda i carstva koji neće da služe njemu – Navuhodonosoru, caru Vavilona – i neće da upregnut vrat u jaram cara Vavilona, ja će taj narod kazniti mačem, glađu i bolešću, sve dok ih ne zatrema njegovom rukom – govori Gospod. **9** Zato ne slušajte svoje proroke i svoje враћare, svoje tumače snova, svoje gatare i svoje babače koji vam govore: nećete vi služiti caru Vavilona! **10** Jer vam oni laž prorokuju da bi se odvojili od vaše zemlje, da bih vas ja isterao i da biste nastrandali. **11** A narod koji upregne vrat u jaram cara Vavilona i služi mu, ostaviću da počiva u svojoj zemlji – govori Gospod – da je obrađuje i prebiva u njoj.“ **12** Sve sam ove reči objavio Sedekiji, caru Jude. Baš isto ovako: „Upregnite vratove u jaram cara Vavilona pa služite i njemu i njegovom narodu da biste preživeli. **13** Zašto da izginete i ti i tvój narod od mača, gladi i bolesti, onako kako je Gospod objavio za narod koji neće da služi caru Vavilona? **14** Ne slušajte reči proraka koji vam govore: 'Nećete vi služiti caru Vavilona', jer vam oni laž prorokuju. **15** Jer ja ih nisam poslao – govori Gospod – oni u moje ime prorokuju laž da bih vas isterao, da biste nastrandali i vi i proroci koji vam prorokujete.“ **16** I sveštenicima i svem ovom narodu sam objavio: „Ovako kaže Gospod: ne slušajte reči svojih proraka koji vam prorokuju: 'Blago Doma Gospodnjeg uskoro vraćaju iz Vavilona', jer vam

oni prorokuju laž. **17** Ne slušajte ih! Služite svojim putem. **12** Reč Gospodnja je došla Jeremiji caru Vavilona i preživeće! Zašto da ovaj grad nakon što je prorok Hananija skršio jaram sa postane ruševina? **18** Ako su oni proroci i ako vrata proroka Jeremije: **13**, „Idi i reci Hananiji: je sa njima Gospodnja reč, neka se zauzmu kod 'Ovako kaže Gospod: skršio si drveni jaram, ali Gospoda nad vojskama da ne odnose u Vavilon sada si umesto njega napravio gvozdeni jaram! blago što je preostalo u Domu Gospodnjem, na **14** Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog dvoru cara Jude i Jerusalimu. **19** Jer ovako kaže Izrailja: na vrat svih tih naroda stavljam gvozdeni Gospod nad vojskama za stubove, za more, za jaram, da služe Navuhodonosoru, caru Vavilona, podnožja i ostatak blaga što je u ovom gradu, **20** i služiće mu, baš kao i zveri poljske koje sam koje nije uzeo Navuhodonosor, car Vavilona, kada mu dao.“ **15** Prorok Jeremija je rekao proroku je iz Jerusalima u Vavilon odveo u izgnanstvo Hananiji: „Slušaj, Hananija: nije te Gospod poslao! Jehoniju, sina Judinog cara Joakima i sve plemeće Ovaj si narod naveo da se pouzda u laž! **16** Jude i Jerusalima. **21** Da, ovako kaže Gospod nad Zato ovako kaže Gospod: 'Evo, zbrisaću te sa vojskama, Bog Izrailja za blago koje je preostalo lica zemlje ove godine. Umrećeš, jer si razglasio u Domu Gospodnjem, na dvoru cara Jude i u pobunu protiv Gospoda.“ **17** Tako je prorok Jerusalimu: **22** 'U Vavilon će se odneti i tamo će Hananija umro te godine u sedmom mesecu. ostati sve do dana kada ču da se pobrinem za njih – govori Gospod – a onda ču da ih donesem i vratim ih na ovo mesto.“

28 Bilo je to iste godine kada je Judin car Sedekija otpočeo vladavinu. Te četvrte godine, petog meseca, naočigled sveštenika i svega naroda u Domu Gospodnjem, Azurov sin Hananija, prorok iz Gavaona, mi je rekao: **2** „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: 'Skršiću jaram cara Vavilona! **3** Za dve godine vraćam na ovo mesto sve stvari Doma Gospodnjeg koje je odavde uzeo vavilonski car Navuhodonosor i odneo ih u Vavilon; **4** Jehoniju, sina Judinog cara Joakima, i sve izgnane Judejce koji su otišli za Vavilon ja vraćam na mesto ovo – govori Gospod – jer ja ču da skršim jaram cara Vavilona.“ **5** A prorok Jeremija je odgovorio proroku Hananiji pred sveštenicima i pred svim narodom, koji su stajali u Domu Gospodnjem: **6** Jeremija je rekao proroku: „Amin! Tako neka Gospod učini, neka ispunji twoje reči koje si prorokovao. Neka iz Vavilona u ovo mesto vrati stvari Gospodnjeg Doma i sve izgnane. **7** Ali, poslušaj ovu reč koju ču objaviti i tebi i svem narodu: **8** Proroci od davnina, koji su bili i pre mene i pre tebe, prorokovali su mnogim zemljama i velikim carstvima rat, zlo i pomor. **9** A prorok koji bi prorokovao mir, pa bi se ispunila njegova reč, bio bi prihvaćen kao prorok koga je zaista Gospod poslao.“ **10** Prorok Hananija je tada skinuo jaram sa vrata proroka Jeremije i skršio ga. **11** I pred celim narodom Hananija je rekao: „Ovako kaže Gospod: 'Ovako ču za dve godine sa vrata svih naroda skršiti jaram Navuhodonosora, cara Vavilona.“ A prorok Jeremija je otišao

29 Ovo su reči pisma koje je prorok Jeremija poslao iz Jerusalima ostatku starešina u izgnanstvu, sveštenicima, prorocima i svem narodu koji je iz Jerusalima u Vavilon odveo Navuhodonosor – **2** nakon odlaska cara Jehonije, carice majke, dvorana, glavara Jude i Jerusalima, zajedno sa tesarima i kovačima iz Jerusalima – **3** po Safanovom sinu Eleasi i Gemariji, Helkijinom sinu, koje je car Jude Sedekija poslao u Vavilon kod Navuhodonosora, vavilonskog cara. A pisalo je: **4** Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja, svim izgnanicima koje sam iz Jerusalima poslao u izgnanstvo, u Vavilon: **5** „Gradite kuće i kućite se! Bašte sadite i jedite njihov plod! **6** Ženite se, rađajte sinove i čerke. Ženite svoje sinove i svoje čerke udajite, da i oni izrode sinove i čerke. Množite se tamo i ne umanjujte se. **7** Tražite blagostanje gradu u koji sam vas poslao u izgnanstvo. Molite se za njega Gospodu, jer će njegovo blagostanje biti i vaše blagostanje.“ **8** Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: „Neka vas ne varaju vaši proroci, koji su među vama i vaši tumači snova. Ne slušajte svoje snove što ih sanjate **9** jer vam oni prorokuju lažno u moje ime. Ja ih nisam poslao – govori Gospod.“ **10** Ovako kaže Gospod: „Kada se navrši vavilonskih sedamdeset godina, zauzeću se za vas i ostvariću nad vama moju dobru reč. Vratiću vas na ovo mesto. **11** Jer ja znam naume koje sam za vas osmislio – govori Gospod – dobre naume, a ne loše, da vam dam budućnost punu nade. **12** A vi ćete me prizivati, dolazićete da mi se molite, a ja ću vas uslitići. **13** Tražiće me i pronaći ćete me jer ćete me tražiti svim svojim srcem! **14** Daću vam da me pronađete – govori Gospod. Vratiću

vaše izgnanike i sabraću vas iz svih naroda i svih mesta u koje sam vas izagnao – govori Gospod – i dovešću vas na mesto sa kojeg sam vas i poslao u izgnanstvo.“ **15** Ipak vi govorite: „Gospod nam je u Vavilonu podigao proroke.“ **16** Ali ovako kaže Gospod caru koji sedi na Davidovom prestolu i svem narodu što živi u ovom gradu, tvojim sunarodnicima koji nisu s tobom otišli u izgnanstvo: **17** Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Evo, šaljem na njih mač, glad i pomor. Učiniću da su kao trule smokve, nejestive koliko su loše. **18** Goniću ih mačem, glađu i pomorom; pretvoriću ih u prizor grozote za sva carstva sveta, u kletvu, u pustoš, u ruglo i podsmeħ za sve narode među koje sam ih izagnao. **19** Jer nisu slušali moje reči – govori Gospod – koje sam im uporno slao i slao po prorocima, svojim slugama. Niste slušali – govori Gospod. **20** Svi vi, izgnanici, čujte reč Gospodnju koju sam iz Jerusalima poslao u Vavilon: **21** Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izraelja za Kolajinog sina Ahava i za Masijinog sina Sedekiju, za one koji vam u moje ime prorokuju laž: predaču ih u ruke Navuhodonosora, cara Vavilona. A on će da ih pogubi pred vašim očima. **22** Baš njih će svi izgnani Judejci, koji su u Vavilonu, uzimati za kletvu, kad govore: 'Neka ti Gospod učini kao Sedekiji i Ahavu, koje je u vatri spalio vavilonski car!', **23** jer su učinili sramotu u Izraelju. Učinili su preljubu sa ženama svojih bližnjih, u moje su ime objavljavali lažnu poruku koju im ja nisam zapovedio. I ja to znam i tome sam svedok – govori Gospod.“ **24** „A Semaji iz Nelama reci: **25** 'Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izraelja: zato što si u svoje ime slao pisma svem narodu koji je u Jerusalimu, Masijinom sinu Sofoniji i svim sveštenicima, govoreći: **26** Gospod te je postavio za sveštenika umesto sveštenika Jodaja, da u Domu Gospodnjem pazite na svakog ludaka koji prorokuje. A ti ga baci u okove, pa mu okuj i vrat. **27** A zašto onda nisi zapretio Jeremiji Anatoćaninu koji vam prorokuje? **28** Jer on je nama u Vavilonu poručio: „Zadugo još gradite kuće i kućite se! Bašte sadite i jedite njihov plod.““ **29** Sveštenik Sofonija je pročitao ovo pismo proroku Jeremiji. **30** I reč Gospodnja je došla Jeremiji: **31** „Pošalji svim izgnanicima poruku: 'Gospod kaže za Semaju iz Nelama: zato što vam je Semaja ovako prorokovao – a ja ga nisam poslao, već vas je on naveo da se pouzdate u laž – **32** zato ovako kaže Gospod: evo, ja ću suditi Semaji iz Nelama i njegovim potomcima.

Nikog svog više neće imati živog u ovom narodu i neće videti dobro koje će da učinim za svoj narod – govori Gospod – jer je pozivao na pobunu protiv Gospoda.“

30 Reč koja je Jeremiji došla od Gospoda: **2** „Ovako kaže Gospod, Bog Izraelja: 'Zapiši sebi u knjigu sve reči koje ti objavljujem. **3** Jer, evo, dolaze dani – govori Gospod – kada će da vratim iz izgnanstva moj narod, Izraelj i Judu. Gospod kaže: dovešću ih u zemlju koju sam dao njihovim precima i oni će je zaposesti.“ **4** A ovo je poruka koju je Gospod objavio Izraelju i Judi: **5** „Ovako kaže Gospod: 'Čuli ste strašne, grozne vapaje, a mira nemal! **6** Raspitajte se i razmotrite: Da li muškarac rađa? Pa kako onda vidim da se svako muško drži za bedra, kao porodilja, da su svima lica izobljičena od bledila! **7** Jao! Velik će biti taj dan i nema takvog. Biće to vreme nevolje za Jakova, ali i od nje će biti spasen. **8** I toga dana – govori Gospod nad vojskama – slomiću mu jaram s vrata, pokidaću mu okove i neće više služiti tuđincima. **9** Služiće Gospodu, svome Bogu, i svome caru Davidu koga će im podignuti. **10** A ti se ne plaši, slugo moj Jakove – govori Gospod – ne strahuj, Izraelju, jer te ja spasavam izdaleka; iz zemlje njihovog izgnanstva враćam tvoje potomke. I Jakov će se vratiti, biće spokojan i siguran jer ga niko neće plasti. **11** Jer sam ja s tobom – govori Gospod – da te spasem. Ja ću da istrebim sve narode gde sam te rasejao, ali tebe neću da istrebim. Tebe ću pravedno da pokaram i neću te ostaviti nekažnenog. **12** Jer ovako kaže Gospod: 'Prełom je tvoj neizlečiv i teška je tvoja rana! **13** Niko te ne brani i za tvoju ranu nema leka što ti zdravlje nosi! **14** Svi ljubavnici tvoji su te zaboravili i nije ih briga; jer sam te oborio naletom neprijatelja i kaznom okrutnoga zbog tvojih velikih krivica i mnogih greha tvojih. **15** Zašto plačeš zbog svog loma? Bol je tvoj neizlečiv zbog tvojih velikih krivica i mnogih tvojih greha. A sve to ja sam ti učinio. **16** I zato će biti progutani svi ti što tebe gutaju. Svi tvoji neprijatelji, baš svi će otići u ropstvo. Oni koji te pljačkaju biće opljačkani, a one koji te plene u plen ću da pretvorim. **17** Jer ti ja zdravlje donosim i lečim te od svih rana – govori Gospod. Jer, zvali su te 'Oterana', 'Sion' za koji nikog više nije briga.' **18** Ovako kaže Gospod: 'Evo, vratiću izgnane Jakovljevih šatora i smilovaću se na njihova prebivališta! Obnoviće grad na njegovim ruševinama i dvor

će da počiva gde mu je i mesto. **19** Iz njih će se Preokrenuću njihovu žalost u radost. Utešiću ih i čuti zahvaljivanje i povik radosnih. Umnožiću ih obradovati ih nakon tuge njihove. **14** Nasitiću i neće biti neznačni; učiniću ih časnim i poniženi izobiljem duše sveštenika a i moj će narod sit neće biti. **20** Njihove će dece biti kao nekad biti od dobara mojih – govori Gospod.“ **15** Ovako davno, a njihova će zajednica preda mnom biti kaže Gospod: „U Rami se glas čuje, jecaj i lelek osnovana. I ja ču da kazniam sve njihove tlačitelje. glasni: to Rahilja za decom svojom nariče, i neće **21** Od njega će poteći vladar njihov, njihov će da se uteši, jer njih više nema.“ **16** Ovako kaže vođa od svojih izači. Ja ču ga privući i on će mi Gospod: „Grlo stegni da ne plače, ne daj oku da pristupiti. Jer, ko je taj što bi srcem i pomislio zasuzi! Jer, evo nagrade za delo twoje – govori da mi drugačije pristupi – govori Gospod. **22** Gospod – vratiće se oni iz zemlje neprijatelja. I vi ćete biti meni narod a ja vama biću Bog.“ **17** Za twoje sutra postoji nada – govori Gospod **23** Evo vihora gneva Gospodnjeg! Kovitla vihor – vratiće se deca u svoj zavičaj. **18** Jesam, čuo nad glavom zlikovaca, baš kovitla. **24** Gospodnjii sam Jefrema što nad sobom žali: 'Kaznio si me i usplamtelii gnev neće uminuti dok ne ispunii i bio sam kažnjen kao tele neukroćeno. Povrati dok ne uradi po naumima svog srca. A to ćete me da mogu da se vratim, jer si ti, Gospode, Bog shvatiti u poslednjim danima.

31 „U one dane – govori Gospod – biću Bog svim rodovima Izrailjevim, a oni će biti moj narod.“ **2** Ovako kaže Gospod: „Narod koji je preživeo mač našao je naklonost u pustinji, kada je Izrailj otiašao da nađe svoj počinak.“ **3** Gospod mi se izdaleka objavio: „Ja te volim ljubavlju večnom i zato te milošću privlačim! **4** Opet ću te sazidati, obnovljena bićeš, o, device izrailjska. Dairama ćeš se opet okititi, igraćeš u kolu s radosnim! **5** Opet ćeš da sadiš vinograde na brdima Samarije. A oni koji sade, ti će i da jedu. **6** Jer dolazi dan kada će zvati stražari po Jefremovom gorju: 'Ustanite! Idemo Gospodu, našem Bogu na Sion!'“ **7** Ovako kaže Gospod: „Radosno kličite zbog Jakova! Podvriskujte kličući zbog glave naroda! Objavljujte, proslavljajte i gorovite: 'O, Gospode, spasi svoj narod, ostatak Izrailjev!' **8** Evo, dovodim ih iz severne zemlje, okupljam ih iz najdaljih zemljinih krajeva. I među njima će biti slepi i hromi, trudnica i porodilja. Baš veliki zbor će se vratiti ovamo. **9** Doći će s prekljinjanjima, dovešću ih dok budu vapili. Vodiću ih na nabujale potoke, na puteve ravne na kojima se neće spotaknuti. Jer ja sam Izrailju otac i Jefrem je moj prvenac.“ **10** „Narodi, čujte reč Gospodnju, javite po dalekim ostrvima i recite: 'Onaj koji je raštrkao Izrailj, taj će ga i sakupiti i čuvaće ih kao pastir svoje stado.' **11** Jer, Gospod je otkupio Jakova, iskupio ga je iz ruku jačega od njega. **12** A oni će doći na brdo Sion kličući radosno. Likovaće zbog dobra Gospodnjeg, zbog žita i vina, zbog ulja, jaganjaca i teladi. Život će im biti kao vrt zaliven i više nikad neće malaksati. **13** Devojka će se u kolu radovati zajedno sa mladićima i starcima.

Preokrenuću njihovu žalost u radost. Utešiću ih i izobiljem duše sveštenika a i moj će narod sit neće biti od dobara mojih – govori Gospod.“ **15** Ovako kaže Gospod: „U Rami se glas čuje, jecaj i lelek osnovana. I ja ču da kazniam sve njihove tlačitelje. glasni: to Rahilja za decom svojom nariče, i neće **16** Ovako kaže Gospod: „Grlo stegni da ne plače, ne daj oku da se uteši, jer njih više nema.“ **17** Za twoje sutra postoji nada – govori Gospod **18** Jesam, čuo nad glavom zlikovaca, baš kovitla. **19** I kad sam ti se vratio, pokajao sam se; i kad sam poučen bio, tukao sam se u bedra. Sramota me je i ponižen sam jer nosim ruglo svoje mladosti.’ **20** Nije li Jefrem moj dragi sin i dete najmilije? Iako sam često govorio protiv njega, stalno mislim o njemu. Zato mi je za njim ustreptala utroba i stvarno ču da mu se smilujem – govori Gospod. **21** Postavi sebi putokaze. Stavi sebi znakove i srce usmeri na put, na stazu kojom si išla. Pa se vратi, o, device izrailjska, vrati se ovim svojim gradovima! **22** Dokle ćeš da tumaraš, o, čerko odmetnička?! Jer Gospod je stvorio na zemlji nešto novo, kao kad bi žena pristupila muškarcu.“ **23** Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: „Ljudi će opet govoriti ovu izreku u judejskoj zemlji i po njenim gradovima, kad im vratim njihove izgnanike: 'Neka te Gospod blagoslov Prebivalište pravde, svetosti gorol!' **24** Prebivaće Juda i svi njeni gradovi zajedno u njoj, i ratari i oni što idu za stadom. **25** Napojiću duše malaksale, okrepiću svakog iznemoglog.“ **26** I tada sam se probudio i pogledao: moj je san bio tako sladak. **27** „Evo, dolaze dani – govori Gospod – kada ću dom Izrailjev i dom Judin zasejati ljudskim semenom i stočnim semenom. **28** I kao što sam bdeo nad njima da ih čupam, da ih obaram i rušim, da ih razaram i kažnjavam; tako ću da bdim nad njima da ih gradim i da ih sadim – govori Gospod. **29** U daniма onim neće više govoriti: 'Očevi su jeli nedozrelo grožđe, ali zato zubi trnu sinovima!' **30** Ipak, za svoju krivicu svako će da umre; utruće zubi svakom koji grožđe nedozrelo jede! **31** Evo, dolaze dani – govori Gospod – kada ću sklopiti novi savez s narodom izrailjskim i s narodom Judinim. **32** To neće biti kao kad sam sklopio savez sa njihovim ocima, onoga dana kad sam ih uzeo za

ruku i izveo iz Egipta. Ali nisu bili verni mome rekao – u dvorište za stražu i rekao mi: „Molim savezu, a ja sam im bio muž – govori Gospod. te, kupi moje polje u Anatotu, na području 33 A ovo je savez koji će sklopiti s narodom Venijamina. Ti imaš pravo da ga poseduješ, tvoje izrailjskim nakon tih dana: staviću svoj Zakon je otkupno pravo. Kupi ga!“ Znao sam da je ova u njih same, i upisaću ga u njihova srca. Ja reč od Gospoda. 9 Tako sam od Anameila, sina će biti njihov Bog, a oni će biti moj narod – moga strica, kupio polje u Anatotu plativši mu govori Gospod! 34 Tada nikо neće poučavati sedamnaest srebrnih šekela. 10 Napisao sam svoga sugrađanina ili brata govoreći: 'Upoznaj ugovor, zapečatio ga i pred svedocima mu na Gospoda', jer će me poznavati svi od malog do terazijama odmerio srebro. 11 Zatim sam uzeo velikog – govori Gospod. Jer oprostiću njihove ugovor o kupovini, onaj zapečaćeni po uslovima krivice, i neću se sećati njihovih greha.“ 35 Ovako i odredbama, kao i nezapečaćeni. 12 Ugovor kaže Gospod koji daje sunce da svetli danju, o kupovini sam dao Varuhu, sinu Masijinog odredbe mesecu i zvezdama da svetle noću; koji sina Nirije, pred stričevičem Anameilom i pred more uzburka i talasi mu ključaju i kome je ime svedocima koji su se potpisali na ugovor o Gospod nad vojskama: 36 „Ako bi ove odredbe i prodaji, i pred svim Judejcima koji su sedeli u nestale preda mnom – govori Gospod – prestaće i stražarskom dvorištu. 13 I pred svima njima sam Izrailjevo potomstvo da bude narod preda mnom zapovedio Varuhu: 14 „Ovako kaže Gospod nad doveka.“ 37 Ovako kaže Gospod: „Kada bi mogla vojskama, Bog Izrailja: 'Uzmi ove ugovore – ovaj da se premere nebesa gornja, i kada bi mogli ugovor o prodaji i zapečaćeni i nezapečaćeni – da se istraže temelji zemljini donji, tako bih i pa ih stavi u zemljanu posudu. Neka tamo stoje ja mogao da odbacim sve potomke Izraelja zbog zadugo.' 15 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, svega onoga što su učinili – govori Gospod. 38 Bog Izrailja: 'U ovoj će se zemlji opet kupovati Evo, dolaze dani – govori Gospod – kada će se kuće, polja i vinograd!‘“ 16 I kada sam dao obnoviti grad za Gospoda, od Ananilove kule ugovor o prodaji Nirijinom sinu Varuhu pomolio pa do Ugaonih vrata. 39 A uže za merenje će sam se Gospodu: 17 „O, Gospode Bože! Evo, ti si se protegnuti sve do brda Gariv i nazad prema stvorio nebesa snagom svojom velikom i rukom Goahu. 40 I sva dolina leševa i pepela, sva polja svojom moćnom. Tebi ništa nemoguće nije! 18 Ti doline Kidron, do ugla Konjskih vrata ka istoku iskazuješ milost hiljadama, uzvraćaš po krivici biće sveta Gospodu. Grad nikad više i doveka otaca u nedra njihovih sinova nakon njih. Bog neće biti razvaljivan i rušen.“

32 Reč od Gospoda koja je došla Jeremiji desete godine Sedekije, Judinog cara, odnosno osamnaeste godine cara Navuhodonosora. 2 Tada je vojska cara Vavilona opsedala Jerusalim. Prorok Jeremija je bio zatvoren u dvorištu za stražu, koje je u dvoru Judinog cara. 3 Kada ga je zatvorio, Judin car Sedekija ga je prekorio: „Zašto prorokuješ govoreći: 'Ovako kaže Gospod: evo, predaću ovaj grad u ruke cara Vavilona i on će ga osvojiti; 4 Sedekija, car Jude neće pobeci iz ruku Haldejaca jer će sigurno biti predat u ruke cara Vavilona, razgovaraće sa njim i sreće ga oči u oči; 5 car Vavilona će odvesti Sedekiju i tamo će biti dok se ne zauzmam za njega – govori Gospod – jer ako se borite sa Haldejcima nećete pobediti?'“ 6 A Jeremija reče: došla mi je Gospodnja reč i poručila: 7 „Evo Anameila, sina tvoga strica Saluma. Doći će ti i reći: 'Kupi moje polje u Anatotu jer imaš otkupno pravo da ga kupiš.'“ 8 Tako je Anameilo, sin moga strica, došao do mene – kako je Gospod i

veliki i moćni! Ime mu je Gospod nad vojskama. 19 Velik si u odlukama i velik u delima. Oči su tvoje otvorene nad svim putevima potomaka ljudi, da svakome uzvratiš po njegovim putevima i prema plodu dela njegovih. 20 U Egiptu si učinio znakove i čudesna poznata sve do danas i u Izraelju i među ljudima. Stekao si sebi ime, baš kakvo je i danas. 21 Izveo si svoj narod Izraelj iz Egipta znakovima i čudesima, svojom rukom velikom, svojom rukom moćnom i velikom strahotom. 22 Dao si im ovu zemlju za koju si se zakleo njihovim precima da ćeš im je dati, zemlju kojom teku mleko i med. 23 I oni su došli, zaposeli su je i nisu slušali tvoj glas i tvoj Zakon. Nisu živelii po svemu što si im zapovedio da čine, baš ništa od toga. Zato si pustio na njih sva ova zla. 24 Evo, bedemi se primiču gradu da ga osvoje! Grad će zbog mača, gladi i pomora biti predat u ruke Haldejcima što se protiv njega bore. Kao što vidiš, ostvarilo se sve što si najavio. 25 A ti si mi rekao, o, Bože Gospode: 'Kupi srebrom sebi polje, pa neka svedoci to posvedoče', a grad je predan u ruke Haldejcima!“ 26 Reč od Gospoda koja je

došla Jeremiji: 27 „Evo, ja sam Gospod Bog celog čovečanstva, pa zar je meni nešto nemoguće? 28 Zato ovako kaže Gospod: evo, daću ovaj grad za stražu: 2 „,Ovako kaže Gospod koji je zemlju u ruke Haldejcima i u ruke Navuhodonosora, stvorio, Gospod koji ju je oblikovao i utvrdio – cara Vavilona, i on će ga osvojiti. 29 I doći će Gospod mu je ime! 3 „Pozovi me i odazvaču ti se! Haldejci koji se bore za ovaj grad i zapalice ga. Objaviču ti nešto veliko i nedokučivo, ono što ne Spaliće ga ognjem, a posebno kuće na čijim su poznaće.“ 4 Jer ovako kaže Gospod, Bog Izrailja, krovovima kadili Valu i izlivali žrtvu izlivnicu o kućama ovog grada i o dvorovima careva Jude drugim bogovima, da bi me razgnevili. 5 Jer su koji su bili srušeni bedemima i mačem; 5 i o Izraeljci i Judejci od svoje mladosti na moje oči onima što dolaze da se bore sa Haldejcima, a činili samo zlo, jer su me Izraeljci samo gnevili koji pune kuće leševima svih onih koje sam svojim postupcima – govori Gospod. 31 Jer me je satro u svom gnevnu i u jarosti svojoj, i onih ovaj grad terao na gnev i razjarenost od dana zbog čijih sam opaćina sakrio svoje lice od ovog kada su ga sazidali do danas. Zato ga uklanjam od grada: 6 „Evo, ja ču doneti i lek i ozdravljenje. sebe 32 zbog svega zla naroda Izraelja i naroda Jude Izlečiću ih i otkriću im obilje mira i istine. 7 koje su počinili da bi me razgnevili i oni, i njihovi Vratiču Judine izgnanike i izgnanike Izraelja, carevi, njihovi glavari, njihovi sveštenici, njihovi obnoviču ih da su kao nekad. 8 Očistiću ih od proroci, svi iz Jude i svi stanovnici Jerusalima. 33 svih njihovih krivica kojima su zgrešili protiv Okrenuli su mi leđa, a ne lice. Ja sam ih uporno mene. Oprostiće im sve njihove krivice kojima učio, a oni nisu poslušali da bi primili prekor. 34 su mi zgrešili i protiv mene prestupili. 9 I u Postavili su svoje gadosti u Domu koji je po meni tom imenu će mi biti radost, slava i čast pred nazvan, da bi ga onečistili. 35 Sazidali su užvišice narodima zemaljskim koji će čuti za sve dobro Valu u dolini Ven-Enom, da spaljuju svoje sinove koje ču da im uradim. Uplašiće se i uzdrhtaće i čerke u vatri Molohu. A ja to nisam zapovedio, zbog svega dobra i svega blagostanja koje činim za ni pomislio nisam da se takva gđost radi i Juda njega.“ 10 Ovako kaže Gospod: „Na ovom mestu, navodi na greh. 36 Sada zbog toga kaže Gospod, za koje gorovite: ‘Ovo je pustoš bez ljudi i stoke’, Bog Izraelja, ovom gradu, za koji gorovite da će po gradovima Jude i po ulicama Jerusalima, mačem, glađu i pomorom biti predan u ruke cara opustošenim od ljudi, bez stanovnika i stoke, opet Vavilona: 37 ‘Evo, sakupiću ih iz svih zemalja će se čuti 11 zvuk veselja, cika radovanja, povik u koje sam ih izagnao u svom gnevnu, u svojoj mladoženje i povik neveste, klicanje onih što jarosti i u svojoj srđnji velikoj. Vratiču ih na pozivaju: ‘Hvalite Gospoda nad vojskama! Dobar ovo mesto i daću im da žive spokojno. 38 Oni će je Gospod, jer je milost njegova doveša’ i onih koji biti moj narod, a ja ču im biti Bog. 39 Daću im donose zahvalnicu u Dom Gospodnjem. Jer ja ču da jedno srce i jedan put, da me se boje doveka za vratim izgnane iz zemlje i biće kao nekad – kaže dobro svoje i svoje dece nakon njih. 40 Sklopiću Gospod.“ 12 Ovako kaže Gospod nad vojskama: sa njima večni savez i neću ih napustiti. Činiču „Na ovom mestu, opustošenom od ljudi i stoke, im dobro i svoj ču strah staviti u njihova srca i u svim njegovim gradovima ponovo će biti da se ne okrenu od mene. 41 I radovaču se zbog paše za pastire da na njima odmaraju stada. 13 njih dok im činim dobro. Zasadiću ih čvrsto u U gradovima gorja, u svim gradovima ravnice, ovoj zemlji od svega srca i svom dušom svojom.“ u gradovima Negeva, u zemlji Venijaminovoj, 42 Jer ovako kaže Gospod: ‘Kao što sam na ovaj u okolini Jerusalima i u svim gradovima Jude narod doveo svu ovu veliku propast, tako ču na prolaziće stada kroz ruke onog što ih broji, kaže njih da dovedem sve dobro koje im obećavam. 43 Gospod. 14 Evo, dolaze dani – govori Gospod – Kupovaće polja u ovoj zemlji za koju gorovite: kada ču da ostvarim dobru reč koju sam najavio „Ovo je pustoš bez ljudi i stoke, dana u ruke domu Izraeljevom i domu Judinom. 15 Tih dana Haldejaca!“ 44 Kupovaće polja za novac, sklapaće i u to vreme daću da izraste Davidov pravedni ugovore i pečatiće ih uz prisustvo svedoka u Izdanak. On će da vlada pravedno i pravično zemlji Venijaminovoj, u okolini Jerusalima, u po zemlji. 16 Tih će dana Juda biti spasena, gradovima Jude, u gradovima gorja, u svim Jerusalim će prebivati spokojno i svako će ga gradovima ravnice i u svim gradovima Negeva, zvati: ‘Gospod, naša pravednost!’“ 17 Jer ovako jer ja ču da vratim njihove izgnanike – govori kaže Gospod: „Nikada Davidu neće ponestati Gospod.“ naslednika na prestolu doma Izraeljevog! 18

Sveštenicima Levitima neće ponestati naslednika Jerusalimu i tako im proglašio oslobođenje: 9 koji bi preda mnom prinosio svespalnicu, koji Da svako oslobodi svoju robinju i svoga roba, bi prinosio kad i žitnu žrtvu i koji bi žrtvovao Jevrejina i Jevrejku, da za njih ne radi nijedan doveka.“ 19 Reč Gospodnja je došla Jeremiji: 20 njihov brat Jevrejin. 10 Poglavar i sav narod su „Ovako kaže Gospod: 'Ako bi raskinuli moj savez poslušali pa su sklopili savez o puštanju svakog sa danom i moj savez sa noćí, pa više ne bude ni roba i svake robinje, da ne rade više za njih. Tako dana ni noćí kad im je vreme; 21 tako bi se isto su poslušali i oslobođili su ih. 11 Ali nakon toga raskinuo moj savez sa Davidom, slugom mojim, su se predomisili, pa su vratili i robe i robinje da više nema sina koji bi vladao na njegovom koje su oslobođili od ropstva, i potčinili ih kao prestolu; i sa sveštenicima Levitima, slugama robe i robinje. 12 Tada je reč Gospodnja došla mojim. 22 Kao što je vojska nebeska neprebrojiva Jeremiji od Gospoda: 13 „Ovako kaže Gospod, Bog i pesak morski neizmerljiv, tako će da uvećam Izraelja: 'Ja sam sklopio savez sa vašim precima potomke mog služe Davida i mojih sluge Levita!“ onog dana kada sam ih izveo iz egipatske zemlje, 23 Reč Gospodnja je došla Jeremiji: 24 „Zar nisi iz kuće ropstva. Rekao sam im: 14 „Kada se navrši čuo što je ovaj narod kazao: 'Dva su plemena koja sedam godina svako neka oslobodi svog brata je izabrao Gospod, a onda ih je odbacio?“ Tako Jevrejina koji ti se prodao i služio šest godina. oni preziru moj narod da više pred njima i nisu Oslobođeni ga da ti ne robuje.“ I nisu prignuli svoje narod. 25 Ovako kaže Gospod: da nisam sklopio uho k meni vaši preci. Nisu me poslušali. 15 A svoj savez sa danom i noćí, i čvrste odredbe vi ste se danas vratili i na moje oči pravedno sa nebesima i zemljom; 26 tada bih odbacio i postupili. Svako je proglašio slobodnim svog potomke Jakovljeve i mog služe Davida. Tada ne bližnjeg i sklopili ste savez preda mnom u Domu bih više uzimao nijednog od njegovih potomaka koji je po meni nazvan. 16 Ali ste se predomisili da vladaju potomcima Avrahamovim, Isakovim i i oskrnavili moje ime! Svako je vratio svog roba i Jakovlevim. Ali ja će vratiti njihove izgnanike i svaku svoju robinju koje ste oslobođili od ropstva smilovaču im se!“

34 Reč koja je od Gospoda došla Jeremiji kada su se Navuhodonosor, car Vavilona, sva njegova vojska, sva carstva na zemlji kojima je vladao i svi narodi borili protiv Jerusalima i svih okolnih gradova: 2 „Ovako kaže Gospod, Bog Izraelja: idи и reci Sedekiji, caru Jude. Kaži mu ovo: 'Ovako kaže Gospod: evo, daću ovaj grad u ruke cara Vavilona i on će ga spaliti vatrom! 3 A ti se nećeš izbaviti iz njegovih ruku već ćeš sigurno biti zarobljen. Predaće te u njegove ruke, razgovaraćeš sa carem Vavilona licem u lice i srećeš ga oči u oči. I otići ćeš u Vavilon.'“ 4 Ali čuj Gospodnju reč, Sedekija, care Judin: ovako ti kaže Gospod: „Neće te smaknuti mačem. 5 Umrećeš u miru. I kao što su kadili za tvoje očeve, bivše careve – one koji su pre tebe bili – tako će i za tebe kaditi. 'Jao, gospodaru!' – žaliće za tobom – jer sam ja tako obećao, govori Gospod.“ 6 Tako je prorok Jeremija objavio Sedekiji, caru Jude, sve ove reči u Jerusalimu 7 dok se vojska cara Vavilona borila protiv Jerusalima i svih gradova Jude koji su preostali, to jest Lahisa i Azeke. Naime, jedino su oni preostali od svih Judinih utvrđenih gradova. 8 Ovo je reč koja je Jeremiji došla od Gospoda nakon što je car Sedekija sklopio savez sa svim narodom preostalim u

robovi i robinje. 17 Zato govori Gospod: 'Niste me poslušali da objavite slobodu, svako svom bratu i svako svom bližnjem. Evo, ja objavljujem vama slobodu – govori Gospod – za mač, pomor i glad! Pretvoriću vas u prizor grozote za sva carstva sveta. 18 Sa ljudima koji su prekršili moj savez i koji nisu ispunili uslove saveza koji su sklopili preda mnom, učiniću kao sa teletom kada ga raspolute i prođu između polutki. 19 Poglavar Jude, glavare Jerusalima, dvorane, sveštenike i sav narod zemlje koji je prošao između polutki teleta 20 predaću u ruke njihovih neprijatelja i u ruke onih koji im rade o glavi. Njihovi će leševi postati hrana nebeskim pticama i zverima zemaljskim. 21 Sedekiju, cara Jude, i njegove glavare predaću u ruke njihovih neprijatelja, u ruke onih koji im rade o glavi i u ruke vojske cara Vavilona koja se povukla od vas. 22 Evo, zapovedi – govori Gospod – i vratiću ih na ovaj grad. Napaše ga, osvojiće ga i spaliće ga ognjem. A Judine gradove će da pretvorim u pustoš bez stanovnika.'“

35 Reč koja je od Gospoda došla Jeremiji u vreme Joakima, sina Judinog cara Josije: 2 „Idi u kuću Rihavovih potomaka i razgovaraj s njima. Dovedi ih u Dom Gospodnji, u jednu

od odaja, pa im daj da piju vino.“ **3** I ja sam sve njegove zapovesti i uradili sve kako vam poveo Jazaniju, Jeremijinog sina, i Hovasijinog je zapovedio. **19** Zato ovako kaže Gospod nad unuka, njegovu braću, sve njegove sinove i sve iz vojskama, Bog Izrailja: „Doveka neće nestati Rihavovog doma. **4** Doveo sam ih u Gospodnji čovek iz kuće Rihavovog sina Jonadava koji bi Dom, u odaju sinova Anana, sina Božijeg čoveka stajao pred mnom!““

Igdalija. Ona je bila pored odaje glavaru, povrh sobe Salumovog sina Masije, vratara praga. **5** Onda sam pred sinove Rihavove kuće stavio pehare pune vina i čaše, pa sam im rekao: „Pijte vino.“ **6** Odgovorili su: „Mi ne pijemo vino! Naš praotac Jonadav, Rihavov sin, nam je zapovedio: 'Ne pijte vino ni vi ni vaša deca doveka! **7** Kuće ne gradite, seme ne sejte, vinograde ne sadite i ne posedujte ih. U šatorima prebivajte doveka, da biste živeli mnoge dane na zemlji u kojoj ste došljaci.' **8** I mi smo poslušali glas Jonadava, sina našeg praocea Rihava u svemu što nam je zapovedio. Zato doveka ne pijemo vino ni mi, ni naše žene, ni naši sinovi, ni naše crkve. **9** Kuće ne gradimo da u njima prebivamo, vinograde i polja i seme ne posedujemo, **10** u šatorima živimo. Poslušali smo i uradili sve kako nam je zapovedio naš praotac Jonadav. **11** Ali kada je u zemlju došao Navuhodonosor, car Vavilona, rekli smo: 'Hajde da se sklonimo u Jerusalim pred vojskom Haldejaca i pred vojskom Aramejaca.' Tako smo ostali u Jerusalimu.“ **12** A Jeremiji je došla reč od Gospoda: **13** „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: idi i reci svakome u Judi i svim stanovnicima Jerusalima: 'Zar nećete da prihvativate ukor i posluštate moje reči? - govori Gospod. **14** Ispunjavaju se reči Rihavovog sina Jonadava, kada je zapovedio svojoj deci da ne piju vino. I nisu pili sve do dana današnjeg. Poslušali su zapovest svog praocea. A ja sam vama uporno govorio i govorio, ali me niste poslušali! **15** Slao sam vam uporno sve moje sluge proroke i opominjao: neka se svako vrati sa svog zlog puta, popravite svoja dela i ne idite za drugim bogovima da im služite. Tada ćete prebivati u zemlji koju sam dao vama i vašim precima. Ali niste prgnuli uho i niste me poslušali! **16** Sinovi Rihavovog sina Jonadava su poslušali zapovest svog praocea, koju im je naložio. A ovaj narod mene nije poslušao.“ **17** Zato ovako kaže Gospod, Bog nad vojskama, Bog Izrailja: 'Evo, na Judu i sve stanovnike Jerusalima dovodim propast koju sam im najavio! Jer sam im govorio - nisu me poslušali; zvao sam ih - nisu se odazvali!'“ **18** Kući Rihavovo prorok Jeremija je kazao: „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: 'Poslušali ste zapovest svog praocea Jonadava, izvršili ste

36 Četvrte godine Joakima, sina Judinog cara Josije, došla je Jeremiji ova reč od Gospoda: **2** „Uzmi svitak i zapiši u njega sve reči koje ti objavljujem za Izraelj, za Judu i za sve narode, od dana kada sam ti govorio u Josijino vreme, pa do danas. **3** Možda će čuti dom Judin za svu propast koju nameravam da im nanesem, pa se svako vrati sa svog zlog puta i ja im oprostim njihovu krivicu i greh njihov.“ **4** Jeremija je pozvao Varuhu, Nirijinog sina. Varuh je zapisao na svitak, po Jeremijinom kazivanju, sve Gospodnje reči koje su mu objavljene. **5** Onda je Jeremija zapovedio Varuhu: „Meni su zabranili i ne mogu da odem u Gospodnji Dom. **6** Zato ti idi i pročitaj svitak koji si zapisao po mom kazivanju, sve Gospodnje reči. Neka čuje narod u Domu Gospodnjem na dan posta. Neka čuje sva Juda, oni što dolaze iz svojih gradova. Ti im pročitaj. **7** Možda će njihovo preklinjanje pasti pred Gospoda, pa se svako vrati sa svog zlog puta, jer su veliki gnev i srđnja koje je Gospod objavio protiv ovog naroda.“ **8** Nirijin sin Varuh je uradio kako mu je zapovedio prorok Jeremija, da u Domu Gospodnjem pročita svitak reči Gospodnjih. **9** A pete godine Joakima, sina Judinog cara Josije, devetog su meseca objavili post pred Gospodom za sav narod u Jerusalimu i za sve koji su iz Judinih gradova došli u Jerusalim. **10** U odaji Gemarije, sina pisara Safana - u gornjem dvorištu, kod ulaza na Nova vrata Doma Gospodnjeg - Varuh je pred celim narodom pročitao Jeremijinu poruku iz svitka. **11** A Miheja, sin Gemarije i unuk Safanov, je čuo sve Gospodnje reči iz svitka, **12** pa je sišao do carevog dvora i do pisareve odaje. I gle, tamo su sedeli svi glavari: pisar Elisama, Semajin sin Delaja, Ahvorov sin Elnatan, Safanov sin Gemarije, Hananjin sin Sedekija i svi glavari. **13** Miheja im je preneo sve reči koje je čuo dok je Varuh pred narodom čitao svitak. **14** Na to su glavari poslali Varuhu Judija, Netanijevog sina, Selemijinog unuka i Kušijevog praučnika. Poručili su mu: „Uzmi u ruke svitak koji si čitao pred narodom i dodi.“ Nirijin sin Varuh je uzeo svitak u ruke i otisao k njima. **15** Rekli su mu: „Sedi, molimo te, pa pročitaj i nama da čujemo.“ Na to je Varuh i njima pročitao svitak da čuju. **16**

I čim su čuli sve te reči sa strepnjom su pogledali sina Sedekiju koji je počeo da vlada u Judinoj jedan drugog, a Varuhu su rekli: „Javićemo caru zemlji. 2 Ali ni on, ni njegove sluge, ni sav narod o svemu ovome!“ 17 Pitali su Varuha: „Reci u zemlji nisu poslušali reči koje im je Gospod nam, molimo te, kako si zabeležio sve ove reči iz objavio preko proroka Jeremije. 3 Car Sedekija njegovih usta?“ 18 Varuh im je odgovorio: „On je poslao Jeremiji Selemijinog sina Jeuhala i mi je ustima objavljuvao sve ove reči, a ja sam sveštenika Sofoniju, Masijinog sina. Poručio mu ih mastilom pisao na svitak.“ 19 Poglavarci su je: „Molim te, moli se za nas Gospodu, našem rekli Varuhu: „Idi, pa se sakrijte i ti i Jeremija! Bogu!“ 4 Jeremija se slobodno kretao u narodu Neka niko ne zna gde ste.“ 20 Zatim su otisli jer ga još uvek nisu bacili u zatvor. 5 Tada je caru u dvorište, a svitak su ostavili u odaji pisara faraonova vojska nadrla iz Egipta, za što su čuli Elisama. Preneli su caru o svim ovim događajima. Haldejci koji su opsedali Jerusalim. Na tu vest su 21 Car je poslao Judija da donese svitak i on ga odstupili od Jerusalima. 6 Gospodnja reč je došla je doneo iz odaje pisara Elisama. Onda je Judije proroku Jeremiji: 7 „Ovako kaže Gospod, Bog čitao svitak pred carem i pred svim glavarima Izraelja: 'Ovako recite Judinom caru koji vas je koji su stajali kraj cara. 22 Car je sedeо u zimskoj poslao k meni po pomoć: evo, faraonova vojska kući. Bio je deveti mesec i pred njim je gorelo koja nadire da ti pomogne vratiće se u svoju ognjište. 23 I kad bi Judije pročitao tri ili četiri zemlju, u Egipat. 8 A vratiće se i Haldejci pa će stupca, car bi ih isekao pisarevim perorezom. napasti ovaj grad, osvojiće ga i spaliti vatrom.' 9 Bacao ih je u vatrnu, u ognjište, sve dok sav Ovako kaže Gospod: ne zavaravajte se govoreći: svitak nije izgoreo u vatri ognjišta. 24 I nisu se 'Haldejci će svakako otići od nas!', jer neće oni uplašili, nisu razderali svoju odeću ni car ni sve otići. 10 Jer, sve i da poraziš svu vojsku Haldejaca njegove sluge koji su čuli sve ove reči. 25 Iako koja ratuje sa tobom, preživeli među njima – su Elnatan, Delaja i Gemarije molili cara da ne svaki proboden u svom šatoru – ustače i vatrom spaljuje svitak, on ih nije poslušao. 26 Car je će ovaj grad spaliti.“ 11 A kada se haldejska vojska zapovedio Jerameilu, carevom sinu, Azrilovom povukla od Jerusalima zbog faraonove vojske, 12 sinu Seraji i Avdilovom sinu Selemiji da uhvate i i Jeremija je otišao iz Jerusalima u Venijaminov pisara Varuha i proroka Jeremiju. Ali Gospod ih je kraj, da tamo primi nasledstvo od rođaka. 13 sakrio. 27 Jeremiji je došla reč od Gospoda nakon Ali dogodilo se da je na Venijaminovim vratima što je car spalio svitak sa porukom koju je prema bio zapovednik straže zvani Jeraja. Bio je sin Jeremijinom kazivanju zapisao Varuh: 28 „Uzmi Hananijinog sina Selemije. On je uhvatio proroka drugi svitak i na njemu ponovo zapiši predašnje Jeremiju optužujući ga: „Ti bi da prebegneš reči koje su bile na predašnjem svitku, koji je Haldejima!“ 14 Jeremija mu je odvratio – „To spalio Judin car Joakim. 29 Reci ovako za Joakima, je laž! Ne bežim ja Haldejima“ – ali ga ovaj cara Jude: 'Gospod ti ovako poručuje: spalio si nije slušao. Jeraja je uhvatio Jeremiju i odvukao onaj svitak i rekao: zašto si na njemu zapisao: car ga glavarima. 15 Poglavarci su se razbesneli na Vavilonu će sigurno doći i razoriće ovu zemlju, Jeremiju, pa su ga tukli i bacili u tamnicu, u kuću istrebiće iz nje i ljude i stoku? 30 Zato ovako pisara Jonatana od koje su napravili zatvor. 16 kaže Gospod o Joakimu, caru Jude: neće imati Tako je Jeremija dospeo u podrumsku tamnicu, u naslednika na Davidovom prestolu! Njegov će leš jamu. Tamo je Jeremija ostao mnogo dana. 17 Car biti bačen na dnevnu žegu i noćnu hladnoću. 31 Sedekija je poslao ljude po njega. Car ga je doveo Kazniču i njega, njegovo potomstvo i njegove i potajno ispitivao na dvoru. Pitao ga je: „Javlja sluge za krivice njihove. Na njih, na stanovnike li šta Gospod?“ Jeremija je odgovorio: „Javlja.“ Jerusalima i na svakoga u Judi doneću propast I još: „Bićeš predan u ruke cara Vavilona!“ 18 koju sam im najavio, a oni nisu poslušali.“ 32 Jeremija je rekao caru Sedekiji: „Šta sam ja Tako je Jeremija uzeo drugi svitak pa ga je dao skrivio tebi, tvojim slugama i ovom narodu da pisaru Varuhu, Nirjinom sinu. On je na svitku me bacite u zatvor? 19 Gde su sada tvoji proroci zapisao, po Jeremijinom kazivanju, sve reči svitka koji su vam prorokovali: 'Neće car Vavilona da koji je u vatri spalio Judin car Joakim. I još je tim napadne ni tebe ni ovu zemlju?' 20 I zato me rečima dodano mnogo sličnih reči. čuj, molim te, care moj gospodaru. Neka se moje preklinanjanje izlje pred tebe: ne vraćaj me u kuću pisara Jonatana da tamo ne umrem!“ 21 Na to je car Sedekija zapovedio da Jeremiju

37 Vavilonski car Navuhodonosor je umesto Jehonije, Joakimovog sina, zacario Josijinog

smeste u stražarsko dvorište, da mu dnevno daju komad hleba iz pekarske ulice, sve dok u gradu nije nestalo hleba. Tako je Jeremija ostao u stražarskom dvorištu.

38 Matanov sin Sefatija, Pashorov sin Godolija,

Selemijin sin Juhal i Malhijin sin Pashor su čuli poruku koju je Jeremija objavio svemu narodu, kada je rekao: **2** „Ovako kaže Gospod: 'Ko god ostane u ovom gradu umreće od mača, gladi i pomora. Ko god ode i preda se Haldejcima, preživeće i plen će mu biti tek to što je živ.' **3** Ovako kaže Gospod: 'Ovaj će grad sigurno biti predan u ruke vojske cara Vavilona, i on će ga osvojiti.' **4** Tada su glavari rekli caru: „Molimo te, neka se pogubi ovaj čovek! On obeshrabruje ruke ratnika koji su preostali u ovom gradu i ruke svega naroda jer im govoriti te stvari. Ovaj čovek ne želi dobro ovom narodu nego zlo!'' **5** Na to je car Sedekija rekao: „Evo, u vašim je rukama! Car je nemoćan protiv vas.' **6** Oni su uzeli Jeremiju i bacili ga u bunar carevog sina Malhije, u stražarskom dvorištu. Jeremiju su konopcima spustili u presušen bunar, u glib. Tako je Jeremija potonuo u glib. **7** Evnuh Avdemeleh, Kušanin sa carevog dvora, je čuo da su Jeremiju bacili u bunar. Kada je car sedeo na Venijaminovim vratima **8** Avdemeleh je došao iz carskog dvora da razgovara sa carem. Rekao mu je: **9** „Gospodaru moj, care! Zlodelo su ovi ljudi načinili u svemu što su naneli proroku Jeremiji. Bacili su ga u bunar. Umreće od gladi u njemu jer u gradu više nema hrane.' **10** Na to je car zapovedio Avdemelehu Kušaninu: „Povedi odavde trideset ljudi pa izvucite proroka Jeremiju iz bunara pre nego skonča.' **11** Avdemeleh je poveo ljude i sa carevog dvora otišao ispod riznice. Odande je uzeo iznošenu odeću, rite, pa ih je konopcima spustio Jeremiju u bunar. **12** Avdemeleh Kušanin je doviknuo Jeremiji: „Molim te, stavi ove rite i dronjke između pazuha i konopca!'' Jeremija je tako i uradio. **13** Tako su konopcima podigli Jeremiju i izvukli ga iz bunara. Jeremija je ostao u stražarskom dvorištu. **14** Potom je car Sedekija poslao po proroka Jeremiju. Doveli su mu ga na treći ulaz, kod Gospodnjeg Doma. Car je rekao Jeremiji: „Pitao bih te nešto i nemoj ništa da sakrivaš od mene!'' **15** Jeremija je odgovorio Sedekiji: „Ako ti kažem, nećeš li me sigurno pogubiti? I ako te posavetujem, nećeš me poslušati.' **16** Car Sedekija se potajno zakleo: „Tako mi živog Gospoda koji nam je

dao ovaj život, neću da te pogubim i predam u ruke ovih ljudi koji ti rade o glavi!'' **17** Na to je Jeremija rekao Sedekiji: „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: 'Preživećeš samo ako se predaš zapovednicima cara Vavilona, a ovaj grad neće biti vatrom spaljen. Preživećeš i ti i tvoj dom. **18** A ako se ne predaš zapovednicima cara Vavilona ovaj će grad biti predan u ruke Haldejaca. Oni će ga spaliti vatrom, a ti nećeš biti izbavljen iz njihovih ruku.''' **19** Car Sedekija je uzvratio Jeremiji: „Bojim se Judejaca koji su prešli kod Haldejaca. Mogli bi da me predaju u njihove ruke da mi se rugaju!'' **20** Jeremija mu je odgovorio: „Neće te predati. Molim te, slušaj Gospodnjii glas u onom što ti govorim da bi ti bilo dobro i da bi ostao živ. **21** A ako odbiješ da se predaš, evo šta mi je Gospod objavio: **22** 'Evo, sve žene koje su ostavljene na dvoru cara Jude biće predane zapovednicima cara Vavilona. One će prigovarati: „Zaveli su te i nadvladali tvoji vajni prijatelji! Noge su ti zaglibili u blato, a oni se izmakoše i okrešće.''' **23** Sve tvoje žene i decu tvoju će izvesti pred Haldejce, a ti se nećeš izbaviti iz njihovih ruku. Ruke cara Vavilona će te zarobiti, a grad će ovaj spaliti vatrom.''' **24** Na to je Sedekija rekao Jeremiji: „Neka niko ne sazna za ovu poruku i nećeš umreti. **25** Ako glavari čuju da sam razgovarao sa tobom, i ako ti dođu i pitaju te: 'Kaži nam, molimo te, šta si to rekao caru? Ništa nemoj da nam kriješ i nećemo te smaknuti. Šta te je car pitao?' **26** A ti im odgovori: 'Izložio sam caru svoju molbu, da me ne šalje nazad u Jonatanov dom da tamо ne skončam.''' **27** Svi su glavari došli Jeremiji i ispitali su ga, a on im je odgovorio svim tim rečima kako mu je zapovedio car. I oni su završili razgovor sa njim jer se ona stvar nije pročula. **28** Tako je Jeremija ostao u stražarskom dvorištu sve do dana osvajanja Jerusalima. Bio je tamo kad je Jerusalim osvojen.

39 Devete godine carevanja Sedekije, cara Jude, desetog meseca, došao je Navuhodonosor, car Vavilona sa svom svojom vojskom na Jerusalim i opkolili su ga. **2** Jedanaeste godine Sedekijine, četvrtog meseca, devetog dana tog meseca su provalili u grad. **3** Svi glavari cara Vavilona su došli i seli na srednja vrata: Nergal-Sareser, Samgar-Nevon, Sar-Sehim, Ravsar, Nergal-Sareser, Rav-Mag i ostali glavari cara Vavilona. **4** Sedekija, car Jude, i svi ratnici su pobegli kada su ih videli. Car je baštenskim

putem noću, na vrata između dva zida izašao rukama. Ako ti je po volji da podješ sa mnom iz grada. Izašao je na put ka Aravi. **5** Haldejski u Vavilon, ti podi. Paziću na tebe. A ako ti nije vojnici su se dali u poteru za njima. Stigli su po volji da sa mnom podješ u Vavilon, ti ostani. Sedekiju na Jerihonskim poljanama, uhvatili ga i Osmotri svu tu zemlju pred sobom, pa gde ti je odveli Navuhodonosoru, vavilonskom caru, koji dobro i gde ti je po volji da ideš, ti idi.“ **5** I pre mu je izrekao presudu u Rivli, u amatskoj zemlji. nego što se on okrenu da se vrati, Navuzardan **6** Car Vavilona je u Rivli poklao Sedekijine sinove je nastavio: „Vrati se Godoliji, Ahikamovom pred njim. I sve plemiće Judine je poklao car sinu i Safanovom unuku koga je vavilonski car Vavilona. **7** Sedekiji su iskopali oči, pa su ga postavio nad gradovima Jude. Ostani sa njim, vezanog lancima odveli u Vavilon. **8** Haldejci su među narodom, ili idi gde god ti je draga da vatrom spalili carev dvor i kuće naroda. Srušili su ideš.“ Onda mu je zapovednik telesne straže i jerusalimske zidine. **9** Navuzardan, zapovednik dao hranu i dar, pa ga je otpustio. **6** Jeremija telesne straže, odveo je u Vavilon, u izgnanstvo je otiašao Godoliji, Ahikamovom sinu, u Mispu. ostatak naroda koji je preživeo u gradu, one Ostao je sa njim, među narodom koji je preostao koji su se predali Navuhodonosoru i preostali u zemlji. **7** Svi vojni zapovednici koji su bili u narod. **10** Samo je neke od siromaha koji ništa polju, i njihovi ljudi su čuli da je vavilonski car nisu imali ostavio u Judinoj zemlji Navuzardan, postavio za namesnika Godoliju, Ahikamovog zapovednik telesne straže. Toga dana im je dao sina, da upravlja muškarcima, ženama, decom i vinograde i polja. **11** Navuhodonosor, car Vavilona nekim siromasima iz zemlje koji nisu povedeni u je Navuzardanu, zapovedniku telesne straže, vavilonsko izgnanstvo. **8** Tada su Godoliji u Mispu zapovedio za Jeremiju: **12**, „Uzmi ga i dobro ga pazi. sa svojim ljudima došli Netanijin sin Ismailo, Ne čini mu ništa nažao. Ophodi se sa njim kako Karijini sinovi Joanan i Jonatan, Tanumetov sin ti on kaže.“ **13** Tako su Navuzardan, zapovednik Soraja, sinovi Jofije Netofaćanina i Mahaćaninov telesne straže, Nevezasvan, Ravsar, Nergal- sin Jezanija. **9** A Godolija, Ahikamov sin i Safanov Sareser, Rav-Mag i svi glavari cara Vavilona unuk, se zakleo njima i njihovim ljudima, rekavši: poslali **14** da dovedu Jeremiju iz stražarskog „Ne bojte se da služite Haldejcima; ostanite dvorišta. Predali su ga Godoliji, Ahikamovom u zemlji i služite vavilonskom caru, i biće sinu i Safanovom unuku, da ga izvede do kuće. vam dobro. **10** Evo, ja ostajem u Mispi da vas Tako je on ostao među narodom. **15** A Jeremiji predstavljam pred Haldejcima kad budu dolazili je došla reč od Gospoda dok je bio zatvoren u kod nas. A vi prikupljajte vino, letnje voće i ulje, stražarskom dvorištu: **16** „Idi i kaži Avdemelehu stavljajte ih u svoje posude i živite u svojim Kušaninu: ’Ovako kaže Gospod nad vojskama, gradovima koje ste osvojili.“ **11** Tako su i svi Bog Izrailja: evo, ispuniću svoje reči nad ovim Judejci iz Moava, oni među Amoncima, oni u gradom na zlo, a ne na dobro. I to će se onog Edomu i u svim zemljama čuti da je car Vavilona dana ostvariti pred tobom. **17** Ja ču da te izbavim odobrio ostatak življa u Judi, te da je nad njima toga dana – govori Gospod – i nećeš biti predan postavio Godoliju, Ahikamovog sina i Safanovog u ruke naroda od koga strahuješ. **18** Jer ja ču unuka. **12** Svi Judejci su se vratili iz svih mesta u te sigurno izbaviti. Nećeš nastradati od mača i koja su bili proterani. Došli su u Judinu zemlju, život će ti tvoj biti poput plena, jer si se pouzdao kod Godolije u Mispu, pa su skupili vino i letnje voće u izobilju. **13** Godoliji u Mispu su došli i Karijin sin Joanan i svi zapovednici vojske koja je bila u polju. **14** Rekli su mu: „Znaš li da je Valis, car Amonaca, poslao Netanijinog sina Ismaila da te ubije?“ Ali Ahikamov sin Godolija im nije poverovao. **15** Karijin sin Joanan je u tajnosti kazao Godoliji u Mispi: „Molim te, dopusti mi da ubijem Netanijinog sina Ismaila. Niko neće saznati. Zašto da on ubije tebe, pa da se raseju svi Judejci koji su se okupili oko tebe i tako propadne Judin ostatak?“ **16** Ali Ahikamov sin Godolija odvrati Joananu, Karijinom sinu: „Ne čini tako nešto! Neistinu govorиш o Ismailu.“

40 Reč od Gospoda je došla Jeremiji nakon što ga je Navuzardan, zapovednik telesne straže, oslobođio iz Rame, kada je bio okovan lancima među izgnanicima iz Jerusalima i Jude, koji su povedeni u Vavilon, u izgnanstvo. **2** Naime, zapovednik telesne straže je uzeo Jeremiju i rekao mu: „Gospod, tvoj Bog, je najavio ovo zlo ovom mestu. **3** Gospod je to i ostvario. Učinio je kako je najavio jer ste sagrešili Gospodu. Niste poslušali njegov glas i sve ovo vas je zadesilo. **4** Evo, danas te oslobođam okova koji su ti na

41 Ali u sedmom mesecu dođe Ismailo, ljudi, ratnike, žene, decu i dvorane. Poveli su ih sin Netanijin, sin Elisamin, koji je bio iz Gavaona. **17** I kada su otišli, zaustavili su se u carskog roda i carev zapovednik, sa deset ljudi Gerutu kod Himama, blizu Vitlejema. A odatle su Ahikamovom sinu Godoliji u Mispu. U Mispi su krenuli za Egipat **18** jer su se plašili Haldejaca. zajedno obedovali. **2** Tada se digao Netanijin Naime, Netanijin sin Ismailo je ubio Godoliju, sin Ismailo zajedno sa svojih deset ljudi i ubio Ahikamovog sina, koga je nad zemljom postavio Godoliju, Ahikamovog sina i Safanovog unuka. car Vavilona.

Pogubio je mačem onoga koga je nad zemljom postavio car Vavilona. **3** Sve Judejce koji su bili sa Godoljom u Mispi i sve Haldejce, ratnike koji su se tamo zatekli, pogubio je Ismailo. **4** A sutradan, nakon Godoljinog ubistva za koje još niko nije znao, **5** došli su ljudi iz Sihema, iz Siloma i Samarije. Njih osamdeset – odsečenih brada, pocepane odeće, isparanih tela – nosili su žitne žrtve i tamjan kao prinos za Dom Gospodnj. **6** Netanijin sin Ismailo im je izšao u susret iz Mispe. Išao je i usput naricao. A kada ih je sreo pozvao ih je: „Dodata kod Ahikamovog sina Godolije.“ **7** Kada su došli nasred grada Netanijin sin Ismailo ih je pobio. Bacili su ih u bunar, on i ljudi koji su bili sa njim, njih desetorka. **8** Ali među njima su bila desetorka koja su rekla Ismailu: „Nemoj da nas ubiješ! Imamo skrivene odaje u polju, pšenicu, ječam, ulje i med.“ Na to je on odustao da ih ubije zajedno sa njihovim sunarodnicima. **9** Inače, bunar u koji je Ismailo bacio sva tela ljudi, zajedno sa Godoljom, iskopao je car Asa bojeći se izrailjskog cara Vase. Sada ga je Netanijin sin Ismailo ispunio pobijenima. **10** Ismailo je zarobio sav preostali narod iz Mispe, careve čerke i sve ljude koji su preostali u Mispi, a kojima je Navuzardan, zapovednik telesne straže, postavio Ahikamovog sina Godoliju. Ismailo, Netanijin sin, ih je zarobio i otišao da prebegne Amoncima. **11** Ali Karijin sin Joanan i svi vojni zapovednici koji su bili sa njim su čuli za sve зло koje je uradio Netanijin sin Ismailo. **12** Uzeli su sve ljudstvo i otišli u bitku sa Ismailom, Netanijinim sinom, pa su ga našli kod velike vode u Gavaonu. **13** Sav se narod, koji je bio sa Ismailom, obradovao kada je video Karijinog sina Joana na i sve vojne zapovednike koji su bili sa njim. **14** Svi ljudi iz Mispe koje je zarobio Ismailo su se okrenuli. Vratili su se i otišli Karijinom sinu Joananu. **15** A Ismailo, Netanijin sin, je pobegao sa još osmoricom ljudi pred Joananom. Otišao je Amoncima. **16** Joanan, Karijin sin, i svi vojni zapovednici koji su bili sa njim su poveli sav ostatak naroda iz Mispe, koji su povratili od Netanijinog sina Ismaila – nakon što je ubio Ahikamovog sina Godoliju –

42 Tada su svi vojni zapovednici, Karijin sin Joanan, Osajin sin Jezanija i sav narod od najmanjih do najvećih došli **2** proroku Jeremiji. Rekli su mu: „Neka se naše preklinjanje izlije pred tebe! Pomoli se za nas Gospodu, svom Bogu, za sav ovaj ostatak. Od mnogo nas, malo nas je preostalo, baš onako kako nas i vidiš svojim očima. **3** Neka nam Gospod, tvoj Bog, pokaže kojim putem idemo i šta da radimo.“

4 Prorok Jeremija im je odgovorio: „Pristajem. Evo, moliću se Gospodu, vašem Bogu, onako kako ste kazali. Preneću vam svaku reč Gospodnjeg odgovora i ništa neću da vam prećutim.“ **5** Na to su rekli Jeremiji: „Neka protiv nas Gospod bude istiniti i verni svedok ako ne postupimo prema svakoj reči koju ti za nas pošalje Gospod, tvoj Bog. **6** Poslušaćemo bilo da je dobar ili loš glas od Gospoda, našeg Boga, kome te šaljemo. Jer, biće nam dobro kad poslušamo glas Gospoda, našeg Boga.“ **7** Nakon deset dana Jeremiji je došla reč od Gospoda. **8** Na to je on okupio Karijinog sina Joana na, sve vojne zapovednike koji su bili sa njim i sav narod od najmanjih do najvećih. **9** Rekao im je: „Ovako kaže Gospod, Bog Izraelja, kome ste me poslali da mu izlijem vaše preklinjanje: **10** 'Ako stvarno ostanete u ovoj zemlji ja će vas izgraditi i neću vas porušiti. Zasadiću vas i neću vas iščupati jer sam žalostan zbog zla koje sam vam naneo. **11** Ne plašite se cara Vavilona od koga strahujete! Ne plašite ga se – govori Gospod – jer ja sam sa vama da vas spasavam, da vas izbavljam iz njegovih ruku. **12** Iskazuću vam milosrđe pa će vam se i on smilovati, u vašu će vas zemlju vratiti. **13** Ali ako kažete – Nećemo da živimo u ovoj zemlji – neposlušni glasu Gospoda, svoga Boga; **14** i kažete: ne, mi idemo u Egipat da više ne gledamo rat, da ne slušamo zvuk trube, da ne budemo gladni hleba. Tamo ćemo da živimo. **15** Onda čujte Gospodnju reč, o, Judin ostatku. Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izraelja: ako se okrenete Egiptu i odete da živate тамо, **16** u Egiptu će vas stići mač koga se bojite. I glad od koje strepite proganjaće vas тамо у

Egipcu. I tamo čete umrijeti. **17** I sav narod koji se šator. **11** On će doći i napašće Egipat – u smrt ko okrene Egipcu da tamo živi pomreće od mača, je za smrt; u izgnanstvo ko je za izgnanstvo; pod gladi i pomora. Neće biti preživelog ili izbeglice mačko je za mač. **12** Zapaliću vatrnu u hramovima pred nesrećom koju ču im naneti. **18** Jer ovako bogova Egipca i on će ih spaliti. Porobiće ih, a kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: kao što Egipat će očistiti kao što pastir od vaški čisti svoj sam izlio svoj gnev i svoju jarost na stanovnike ogrtač. I odande će izaći u miru. **13** Polomiće Jerusalima, tako ču da izlijem svoj gnev na vas svete stubove hrama Sunca što su u egipatskoj kada odete u Egipat. Postaćete kletva i užas, zemlji i hramove egipatskih bogova će spaliti prokletstvo i ruglo, i više nikada nećete videti vatrom.”“

ovo mesto.' **19** Gospod vam je objavio, o, ostatku Judin: 'Ne idite u Egipat!' Zaceло znajte to, jer sam vas ja danas upozorio. **20** Ne obmanjujte sebe. Poslali ste me Gospodu, vašem Bogu i rekli: 'Pomoli se za nas Gospodu, našem Bogu. Uradićemo sve onako kako nam kažeš da ti je objavio Gospod, naš Bog.' **21** Danas sam vam kazao i nećete da poslušate Gospoda, svoga Boga, u bilo čemu zbog čega me je poslao vama. **22** Zato zaceло znajte da ćete pomreti od mača, gladi i pomora u mestu gde hoćete da idete i tam živite!''

44 Reč koja je Jeremiji došla za sve Judece koji su živeli u Egiptu, koji su živeli u Migdolu i Tafnesu, u Nofu i u Patrosu: **2** „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izraelja: ‘Videli ste zlo koje sam doneo na Jerusalim i na sve judejske gradove. Eno ih, i danas su u ruševinama, a u njima niko ne živi. **3** I to zbog njihove zlobe koju su počinili da bi me razgnevili kada su išli da kade, služeći drugim bogovima, a koje nisu znali ni oni, ni vi, ni vaši preci.

4 A ja sam vam uporno slao sve moje sluge, proroke, slao i govorio: molim vas, ne radite tu odvratnost koju mrzim!

43 A kada je Jeremija prestao da objavljuje sve narodu sve reči Gospoda, njihovog vrate od svoje zlobe i ne kade drugim bogovima. Boga – sve te reči koje mu je za njih poslao 6 Zato se izlio moj gnev i jarost moja, raspališe se njihov Gospod Bog – 2 Osajin sin Azarija, Karijin sin Joanan i svi bahati ljudi uzvratiše Jeremiji: „Lažeš! Nije te poslao Gospod, naš Bog, da kažeš: ‘Ne smete da idete u Egipt i živite тамо.’“ 3 Tebe Bog Izrailjev: „Zašto sebi zlo veliko nanosite – je Nirijin sin Varuh podgovorio protiv nas, kako satirete ljudе, žene, decu i dojenčad iz Jude – bi nas predao u ruke Haldejaca, da nas pobiju i i sebi ostatak ne ostavljate?“ 8 Jer me gnevite da nas odvedu u Vavilon, u izgnanstvo.“ 4 Tako delima svojih ruku, kad kadite drugim bogovima Karijin sin Joanan, svi vojni zapovednici i sav narod nisu poslušali Gospodnjи poziv da ostanu tako da ste postali prokletstvo i ruglo među u judejskoj zemlji. 5 Karijin sin Joanan i svi vojni narodima na zemlji. 9 Zar ste zaboravili zapovednici su poveli sav Judin ostatak koji se zlodela svojih predaka, zlodela Judinих careva vratio iz svih naroda u koje su bili izgnani da i zlodela svih njihovih žena, ali i svoja zlodela bi živelи u Judi: 6 muškarce, žene, decu, careve i zlodela vaših žena koja su počinjena u Judi čerke – svakoga koga je Godoliji, Ahikamovom i po ulicama Jerusalima? 10 Niste se ponizili sinu, i Safanovom unuku ostavio Navuzardan, do dana današnjeg, niste se bojali i niste živelи zapovednik telesne straže – proroka Jeremiju i po mom Zakonу i po mojim odredbama koje Varuha, Nirijinog sina. 7 Otišli su Egipt jer nisu poslušali Gospodnjи glas. Tako su stigli u Tafnes. 8 A Jeremiji je u Tafnesu došla reč od Gospoda: „Evo, okrenuće lice prema vama na propast i „Uzmi u ruke veliko kamenje i naočigled svih satrću sve Judejce. 12 Odvešću sav Judin ostatak, Judejaca ga sakrij u malter terase od cigala, što one što su se okrenuli ka Egiptu, da tamo žive. je na ulazu faraonovog dvora u Tafnesu. 10 I Ali skončаće svako u Egiptu od mača i gladi, reci im: ‘Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog skončаće od najmanjeg do najvećeg od mača i Izrailja: evo, ja šaljem po Navuhodonosora, cara gladi. Umreće i biće kletva i užas, prokletstvo i Vavilona, svoga slugu. Dovešću ga i ostaviću ruglo. 13 Kazniću one što žive u Egiptu kao što njegov presto nad ovim kamenjem koje sam sakrio, a on će nad njima da postavi svoj carski 14 I neće biti begunica i preživelog od ostatka

Judejaca koji su otišli da žive тамо, у Египат, да маč i vrate se из Египта у Јудину земљу. И знаće би se vratili u Judinu zemљu. Iako im duša žudi да se vrati, da тамо живе, неће se тамо vратiti osim onih koji pobegnu.“ **15** Na то су Јеремији odgovorili svi muškarci који су znali да им јене kade drugim bogovima, sve јене које су тамо stajale u velikom mnoštву i sav narod који je Žивео у Патросу, у Египту: **16** „Нећемо да слушамо reč koju si nam objavio u ime Gospodnjeg! **17** u ruke onih који му раде о глави. Tako sam dao i Štaviше, чинићемо све што smo obećali. Kadićemo carici nebeskoj, izlivачемо јој ћртве izlivnice kao što smo činili i mi, наши preci, наши carevi i naši glavari u gradovima Jude i po ulicama Jerusalima. I imali smo da jedemo, napredovali smo i nismo videli zla. **18** Jer otkako smo prestали da kadimo carici nebeskoj i da јој izlivamo ћртве izlivnice, sveга нам је ponestalo, a od маčа i gladi propadamo.“ **19** A јене су dodale: „Kada smo kadile carici nebeskoj, kada smo јој izlivale ћртве izlivnice, kada smo јој spremale kolače prema njenom liku i izlivale јој ћртве izlivnice, zar smo to radile bez одобрења наших muževa?“ **20** Јеремија је rekao свем narodu, muškarcima i женама, свем narodu који му је tako uvratio: **21** „Zar se Гospod nije setio, зар mu nije на um palo to што ste kadili tamjanom u gradovima Jude i по ulicama Jerusalima vi, vaši preci, vaši carevi, vaši glavari i narod земље? **22** Ali Гospod nije mogao da istrpi zlobu ваšu, dela i gadosti које ste uradili. Zato vam se земља pretvorila u ruševinu, pustoш и прокletstvo u којој до данас нико не живи. **23** Zato што ste kadili, grešili ste Гospodu. Niste slušali Gospodnji glas, njegov Zakon i njegove odredbe. Niste живели по njegovim сведочанствима и зато вас је снаšла ова неволја, kakva je danas.“ **24** Onda je Јеремија rekao свем narodu i свим женама: „Чујте reč Gospodnju, svi Judejci i vi који ste u Египту! **25** Овако kaže Gospod nad vojskama, Бог Izrailja: ‘Vi i vaše јене ste sami svojim ustima rekli i svojim rukama ispunili zavet: Štaviše, чинићемо све шта smo obećali. Kadićemo carici nebeskoj, izlivачемо јој ћртве izlivnice. Stvarno ispunite своје zavete i uradite по svojim zavetima! **26** Zato чујте Gospodnju reč, svi Judejci који живите у Египту: evo, zaklinjem se imenom svojim velikim – kaže Гospod – нећe više моје име бити zazvano ustima Gospod – neћe više моје име бити zazvano ustima bilo kojeg човека Judejca у Египту, који говори: **27** Evo, bdeću nad njima zбог зла а не zbog dobra, па ћe propasti svaki Judejac који је у Египту од маčа i gladi, sve dok ne nestanu. **28** Malo ћe biti onih који izbegnu

sav ostatak Judin, који су otišli da живе тамо u Egiptu, чија ћe se reč ostvariti – moja ili njihova. **29** A ово јe знак за vas – govori Гospod – kad Sedekiju, cara Jude, u ruke njegovog neprijatelja Navuhodonosora, cara Vavilona, који mu je radio o glavi.“

45 Ovo je poruka koју je prorok Јеремија objavio Varuhu, Nirijinom sinu, који je zapisivao оve reči na svitak по Јеремијином kazivanju. A то je bilo четврте године Josijinog sina Joakima, Judinog cara: **2**, „Овако kaže Гospod, Bog Izrailja, теби, Varuše: **3** Rekao si: ‘Teško meni! Гospod mi je tugu na bol nadodao. Klonuo sam od jecanja, a mir našao nisam! **4** Овако mu reci: ‘Ovo kaže Гospod: ево, шта sam sazidao, to ћu da srušim; шта sam posadio, то ћu da počupam po svoj оvoj земљи. **5** A ti tražиš за себе velike ствари! Не traži ih. Jer ja donosim propast na svoје човечанство – govori Гospod – и твој ћu ti живот dati kao plen po свим mestima u koja odeš.“

46 Reč Gospodnja koja je доšla proruку Јеремији за narode: **2** За Египат, за војску cara Египта, faraona Nehaona, што је на reci Eufrat u Harkemisu i коју je porazio Navuhodonosor, car Vavilona. A то je bilo четврте године Josijinog sina Joakima, cara Jude. **3** „Пoređajte štitove i male i velike! Spremite se za bitku! **4** Upregnite konje! Узјашите конјаници! Zauzmite položaj sa kacigama! Uglaćajte kopljia i oklope na sebe! **5** Je l' ja to видим да су prestravljeni i да су потиснути unazad? Njihovi su ratnici razbijeni, povlaче se, beže i ne враћaju se. Уžas odasvud – говори Гospod. **6** Ne daj brzom da побегне, ni ratniku da se spase. На severu, поред реке Eufrat, ћe se spotaknuti i pasti. **7** Ko je тaj што попут Nila plavi i vodom svojom nadolazi као reka? **8** Египат плavi poput Nila i као река водом nadolazi. I јoш kaže: ‘Nadoći ћu, preplaviću земљу, razoriću grad i sve koji u njemu живе.’ **9** Propnite se, konji! Jurišajte, bojna kola! Ratnici нека iskorače: i Kuši i Futi

sa štitovima i Ludeji s lukovima. **10** To je dan koji припада Гospоду, Богу над vojskama, dan osvete, да se освети svojim dušmanima. Mač ћe i proždirati dok se не засити, напиће se njihove krvi, jer ћe ћrтva за Гospoda, Бога над vojskama,

biti u severnoj zemlji kraj reke Eufrat. **11** Popni se u Galad i kupi melem, o, device, čerko egipatska! Uzalud su ti meleme brojni, jer za tebe nema izlečenja. **12** Narodi su čuli za tvoju sramotu i tvoga se plača ispunila zemlja, jer se ratnik o što je u njoj, grad i one što žive u njemu. I svako ratnika spotiče i obojica padaju.“ **13** Reč koju će da zavapi, zakukaće svaki stanovnik zemlje. **3** je Gospod objavio proroku Jeremiji o pohodu Navuhodonosora, cara Vavilona, i o napadu na Egipat: **14** „Najavi u Egiptu, proglaši u Migdolu, u Nofu i Tafnesu proglaši. Reci: ‘Postavi se i spremi se jer mač proždire unaokolo!’ **15** Zašto su polegli tvoji ratnici? Nisu se održali jer ih je Gospod gurnuo. **16** Mnoge je spotaknuo i oni padaju jedan na drugoga, pa govore: ‘Ustanimo i vratimo se našem narodu i u svoj rodni kraj pred mačem tlačiteljevim.’ **17** I narod će tamo nazvati faraona, cara Egipa: ‘Galamđžija kome je prošlo vremel’ Života mi moga – govori car, Gospod nad vojskama mu je ime – doći će kao Tavor među planinama i kao Karmil pored mora. **19** Spremaj sebi prtljac za izgnanstvo, stanovnike, čerko egipatska. Jer će Nof postati ruina, opusteće od stanovnika. **20** Egipat je prelepa junica, a obadi sa severa dolaze i dolaze. **21** Plaćenici su njegovi usred njega kao tovna telad. Okrenuće se i pobeći će zajedno, neće ostati na položajima. Jer stiže na njih dan njihove propasti, vreme njihove kazne. **22** On sikće kao zmija što je odmigoljila jer oni dolaze u snazi, dolaze na njega sa sekirama kao drvoreče. **23** Poseći će mu šumu – govori Gospod – ako je i nepregledna. Više ih je nego skakavaca što im nema broja. **24** Biće osramoćena čerka Egipa i predana u ruke naroda sa severa.“ **25** Ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: „Evo, ja ču da kaznim Amona u Noi, faraona, Egipat i njegove bogove, njegove careve i faraona i one što se u njega pouzdaju. **26** Daću ih u ruke onih koji im rade o glavi, u ruke Navuhodonosora, cara Vavilona, i u ruke njegovih slugu. A nakon toga će ga naseliti kao u starim vremenima – govori Gospod. **27** A ti se ne plaši, slugo moj Jakove! Ne strahuј, Izraelju, jer te ja spasavam izdaleka; iz zemlje njihovog izgnanstva vraćam tvoje potomke. I Jakov će se vratiti, biće spokojan i siguran jer ga niko neće plašiti. **28** Ne plaši se, slugo moj Jakove – govori Gospod – jer sam ja s tobom. Ja ču da istrebim sve narode gde sam te rasejao, ali tebe neću da istrebim. Tebe ču pravedno da pokaram i neću te ostaviti nekažnenog.“

47 Reč Gospodnja koja je došla proroku Jeremiji za Filistejce, pre nego je faraon udario na Gazu: **2** Ovako kaže Gospod: „Evo, dižu se vode sa severa, postaju bujični potoci i plave zemlju i sve tvoga se plača ispunila zemlja, jer se ratnik o što je u njoj, grad i one što žive u njemu. I svako ratnika spotiče i obojica padaju.“ **3** Od topota kopita njihovih ždrebaca, od vreve njihovih kola i praska točkova njihovih ni očevi istrebi Tiru i Sidonu sve preživele pomoćnike. **4** zbog dana što dolazi da satre sve Filistejce, da se, nemoćni od straha neće vratiti po svoju decu; **5** Jer Gospod će da pohara Filistejce, ostatak ostrva Kaftor. **5** Očelaviće Gazal Opustošiće Askalon! **6** O, ostaće njihove doline, dokle će se parati? **6** 'Jao, maču Gospodnji, koliko se još primiriti miran.' **7** Kako da se primiri kada mu je Gospod zapovedio? Za Askalon i za obalu morsku, tamo ga je on odredio.“

48 Ovako kaže Moavu, Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: „Jao Navavu, jer će se opustošiti! Kirijatajim će se posramiti i porobiti; posramiće se utvrđenje i razvaliti. **2** Neće se više Moav dići jer mu zlo spremaju u Esevonu: ‘Hajde da ga istrebimo kao narod.’ A i ti, Madmane, će učutati, jer mač na tebe kreće. **3** Čuje se vrisak iz Oronajima. Pustošenje, razaranje veliko! **4** Moav je slomljen i čuje se plač njegove nejači. **5** Na usponu luitskom penjaće se neprestano plačući, i slušaće vapaj razaranja na padini Oronajima. **6** Bežite! Živote spasavajte i budite ko grm smreke u pustinji. **7** Zato što se pouzdaješ u svoja dela i u blago svoje, i ti ćeš biti porobljen. I Hamos će otici u ropstvo, njegovi sveštenici i njegovi glavari zajedno. **8** Zatirač će proći od grada do grada i nijedan neće izmaći. Propašće dolina i visoravan će biti uništena kako je kazao Gospod. **9** Dajte krila Moavu da poleti, da ode iz svojih gradova što će postati ruševine bez stanovnika u njima. **10** Proklet svako ko nemarno radi Gospodnji posao! Proklet onaj što od krvi mač svoj usteže! **11** Spokojan i siguran je bio Moav od svoje mladosti, kao talog nepretakan iz bureta u bure. U izgnanstvo nije išao, ukus i miris mu se nisu menjali. **12** Zato, evo dolaze dani – govori Gospod – kada ču im poslati pretakače da ih pretoče u svoju burad, a da isprazne njihove krčage i skrše ih. **13** Osramotiće se Moavci zbog Hamosa kao što se zbog Vetiľja, svoje uzdanice, osramotio dom Izraeljev. **14** Kako možeš da govorиш: ‘Ratnici smo, bitke smo junaci?’ **15** Moav je poharan, gradovi

mu osvojeni, a najbolji mladići njegovi sišli su na klanje – govori car, Gospod nad vojskama mu samo žalopijke, jer sam skršio Moav kao krčag je ime. **16** Blizu je, dolazi propast Moava. Žuri, koji niko neće – govori Gospod. „**39** Žaliće: „O, ne zastaje njegovo зло. **17** Žalite ga, svi vi oko njega, svi što znate za njegovo ime. Pa kažite: je posramljen. Postao je Moav priča za podsmeh ‘Žezlo moći, žezlo slavosnosno – kako ga slomiše!’ i užasavanje svim mestima unaokolo.“ **40** Jer **18** Spusti se iz časti svoje, na tlo sedi isušeno, ovako kaže Gospod: „Evo, kao orao se obrušava i stanovnice, čerko devonska. Onaj što je poharao krila svoja širi nad Moavom. **41** Keriot je osvojen, Moav uspinje se k tebi da i twoja utvrđenja skrši. utvrđenja opkoljena, a srce će moavskih ratnika **19** Na put stani i posmatraj, stanovnice, čerko onoga dana biti kao srce porodilje. **42** Moav Aroira. Čoveka što beži i ženu izbeglu ti upitaj: ‘će istrebljen biti kao narod, jer je sebe nad ‘Šta se dogodilo?’ **20** Moav je osramoćen jer je Gospodom uzdigao. **43** Čekaju te strahota, jama i srušen. Vapite, plačite i objavite u Arnonu da je zamka, stanovniče Moava! – govori Gospod. **44** Moav poharan. **21** Sud dolazi na visoravan, na Ko utekne od strahote, u jamu će pasti; ko se Olon, na Jasu i Mifat; **22** na Devon, na Navav i iz jame izvuče, u zamku će se uhvatiti! Jer ja Vet-Devlataim; **23** na Kirijatajim, na Vet-Gamul sam taj što na Moav donosim godinu njihove i na Vet-Meon; **24** na Keriot i na Vosoru, na kazne – govori Gospod. **45** U senci su Esevona sve gradove moavske zemlje koji su daleko i zastali begunci onemoćali, jer je požar krenuo od koji su blizu. **25** Slomljena je Moavova sila, Esevona i plamen iz samoga Sihona, da proguta polomljena ruka je njegova – govori Gospod.“ **46** Jao tebi, čelo Moavovo i teme buntovnicima. **26** Opijte ga, jer je sebe nad Gospodom uzdigao. Moave! Propašće Hamosov narod! Sinove će tvoje Ali valjaće se Moav u izbljuvku svome i postaće priča drugima za podsmeh. **27** Nije li i tebi Izrailj prebiva u tamošnjim gradovima? **2** Zato, evo, dolaze dani – govori Gospod – uzviknuću Ravi sinova Amonovih bojni poklič. Postaće pusta ruševina, naselja će joj vatrom spaliti, a Izrailj **28** Napustite Moavom.

gradove i živite u vrletima, stanovnici Moava. Postanite kao golub što se gnezdi u visokoj raselini. **29** Za Moavom smo ponos čuli, za ponos veliki, za njegovu oholost, za njegovu osornost i hvalisanje, i za gordost njegovog srca. **30** „Znam ja – govori Gospod – obest njegovu. Lažno je njegovo hvalisanje i lažima ništa neće da postigne. **31** Kukam zato za Moavom, plačem za svima njima, Moavcima. Jećim za ljudima u Kir-Eresu. **32** Plakaću za tobom više, lozo sivamska, nego što sam plakao za Jazirom. Mladice tvoje su bile pružene do mora, sve do mora jazirskog. A sada se na tvoje, tek pristiglo letnje voće, i na berbu tvoju, ustremio zatirač. **33** Nestali su radost i veselje iz voćnjaka i iz zemlje moavske. Učinio sam da nestane vina iz kaca, da gazilac ne gazi grožđe u kaci radujući se. Biće vriske, ali ne od radosti. **34** Od Esevona do Elealije i Jase se čuje naricanje, viču od Soara do Oronajima i Eglat-Selisija jer su se isušile vode nimrimske. **35** Istrebiću u Moavu – govori Gospod – onog što žrtvuje po uzvišicama i onog koji kadi svojim bogovima. **36** Za Moavom kao frula jeca srce moje. Za ljudima Kir-Eresa kao frula jeca srce moje, zato što je nastradalo ono što su stekli. **37** Sve su glave ogolele i sve brade obrijane. Sve su ruke izbrazdane, a kostret je na bedrima. **38** Na

49 Za Amonce ovako kaže Gospod: „Zar Izrailj nema decu? Zar Izrailj nema naslednika? Zašto je onda Malhom zauzeo Gad i njegov narod prebiva u tamošnjim gradovima? **2** Zato, evo, dolaze dani – govori Gospod – uzviknuću Ravi sinova Amonovih bojni poklič. Postaće pusta ruševina, naselja će joj vatrom spaliti, a Izrailj će da zauzme ono što su njemu zauzeli – ovako kaže Gospod. **3** Zakukaj, Esevone, jer je Gaj opustošen; zapomažite, naselja Ravina, opašite kostret, žalite, tumarajte među zidinama, jer će Malhom u izgnanstvo. Otići će zajedno sa svojim sveštenicima i svojim glavarima. **4** Zašto se hvališ dolinama? Doline su tvoje potopljene, o, čerko odmetnička, što se hvališ svojim blagom: ‘Ko će da udari na mene?’ **5** Evo, na tebe puštam strahotu od svih oko tebe – govori Gospod Bog nad vojskama – na sve strane sve će proterati, a begunce neće imati ko da okupi. **6** Ali posle ovoga ču vratiti izgnane sinove Amonove – govori Gospod.“ **7** Za Edomce ovako kaže Gospod nad vojskama: „Zar nema više mudrosti u Temanu? Zar je iščezao savet mudraca i zar su pokvarili njihovu mudrost? **8** Bežite! Okrenite se, u dubine nastanite, stanovnici Dedana. Propast na Isava donosim, vreme kada će ga kazniti. **9** I berači

grožđa da ti dođu, pabirke zar ne bi ostavili? Da lopovi haraju te noću, zar poneli ne bi koliko im „Ovako kaže Gospod: Ustanite i idite u Kedar i treba? **10** Ali ja ču da ogolim Isava, da otkrijem satrite istočne narode! **29** Uzeće i njihove šatore skrivena mu mesta, a on sebe da sakrije neće i njihova stada, njihove šatarske zastore i sve moći. Uništiću mu potomstvo, braću, susede i njihove stvari; njihove će kamile uzeti za sebe i više ga neće biti. **11** Ostavi svoju siročad i ja ču vikaće na njih: ‘Užas odasvud!’ **30** Bežite, utecite ih sačuvati žive; udovice tvoje neka se u mene odmah, u dubine se nastanite, stanovnici Asora pouzdaju.“ **12** Jer ovako kaže Gospod: „Evo, iz – govori Gospod – jer je za vas osmislio naume, čaše će zacelo piti i oni kojima nije sudeno da namerio se na vas Navuhodonosor, car Vavilona. piju, pa zašto bi sasvim kazne ti pošteđen bio? **31** Ustanite! Idite krotkom narodu što spokojno Bićeš kažnjen i zacelo ćeš i ti piti. **13** Jer sobom živi – govori Gospod – bez vrata i bez krila na se zaklinjem – govori Gospod – ruševina i ruglo, njima, i žive sami. **32** Njihove će kamile postati pustoš i kletva postaće Vosora; i svi njeni gradovi plen, a obilje njihove stoke grabež; i ja ču ih će postati ruine doveke.“ **14** Od Gospoda sam čuo razvejati svakim vetrom, te što izbrijavaju zulufe; vesti i glasnik je poslan među narode: „Okupite sa svih strana ču doneti propast njihovu na sel! Udarite na njega! Ustanite u bojl!“ **15** „Jer, njih – govori Gospod. **33** Asor će postati jazbina evo, učinio sam te neznatnim među narodima šakala, pustoš doveke. Tamo nikо prebivati neće, i prezrenim među ljudima. **16** Strahovitost te potomaka ljudi neće biti.“ **34** Reč Gospodnja koja je tvoja obmanula i oholost tvoga srca, ti što je došla proroku Jeremiji za Elam, na početku živiš u raselini stene, stanovniče gorskih visina. vladavine Sedekije, cara Jude: **35** Ovako kaže Sve i da kao orao svoje gnezdo u visine sviješ, Gospod nad vojskama: „Evo, lomim luk Elamov, strovaliću te ja i odande – govori Gospod. **17** njihovu najveću snagu. **36** Na Elam dovodim Edom će postati pustoš, i svako ko pored njega četiri vetrata, sa četiri strane nebeske. Razvejaču prođe užasnut će biti, i zviždaće zbog svih rana ih svim ovim vetrovima i neće biti naroda u koji njegovih. **18** Kao kad su opustošeni Sodoma i neće otići razvejani iz Elama. **37** Poraziću Elam Gomora i okolni gradovi – kaže Gospod – tamo pred njihovim neprijateljima i pred onima što im nikо prebivati neće, neće biti potomaka ljudi. rade o glavi. Propast donosim na njih, žar svog **19** Gle, kao lav što skače iz jordanskog čestara gneva – govori Gospod – poslaću za njima mač na pašnjak plodan, ja ču Edom poterati odatle u sve dok ih ne istrebim. **38** Presto svoj u Elamu trenu. I ko god da je izabrani, tu ču ga staviti. Jer, postaviću, cara tamošnjeg i glavare istrebiću – ko je kao ja i ko će protiv mene? Ko je taj pastir govori Gospod. **39** Ali vratiću izgnanike elamske koji će izaći pred mene?“ **20** Zato čuje namere u poslednjim danima – govori Gospod.“

Gospodnje što ih je za Edom namerio, i njegove naume što je za Temance naumio: stvarno će odvući najmlađe iz stada, opustošiće stvarno zbog njih pašnjak njihov. **21** A od praska pada njihovoga potrešće se zemlja; vapaj njihovoga glasa će se čuti do Crvenog mora. **22** Gle, kao orao se diže i obrušava se, krila svoja širi nad Vosorom! A srce će edomskega ratnika onoga dana biti kao srce porodilje. **23** O Damasku: „Osramotić se i Amat i Arfad zbog glasova loših što su čuli. Istopi ih strepnjia; na moru je loše, nema mu spokoja! **24** Klonulo je srce u Damasku. Okrenuo se da beži. Užas ga je obuzeo, nemir i bolovi su ga spopali kao porodilju. **25** Kako to da nije napušten grad slave, grad radosti moje?! **26** Zato će da popadaju njegovi mladići po njegovim trgovima; nastradaće toga dana svi ljudi ratnici – govori Gospod nad vojskama. **27** Ja ču vatrom da zapalim zidine Damaska i ona će da sagori Ven-Adadove dvorove.“ **28** O Kedru i o carstvima Asora

50 Reč koju je rukom proroka Jeremije Gospod objavio o Vavilonu i o zemljii haldejskoj: **2** „Objavite među narodima i proglašite; podignite zastavu, proglašite i ne sakrivajte. Recite: ‘Osvojen je Vavilon, osramoćen je Vil i Merodah je skršen. Osramoćeni su njihovi idoli i slomljeni njihovi odurni likovi.’ **3** Jer protiv njega dolazi narod sa severa koji će mu opustošiti zemlju. Tamo neće biti potomaka ljudi, a ni stoke, jer će pobeći i otići. **4** U tim danima i u to vreme – govori Gospod – doći će zajedno Izraeljci i Judejci. Ići će plačući i Gospoda, Boga svoga tražiće. **5** Pitaće za put za Sion, lice svoje će k njemu okrenuti: Prionimo uz Gospoda i večni savez koji se neće zaboraviti. **6** Moj je narod sad postao stado izgubljeno, na greh su ih zavodili njihovi pastiri. Zavodili su ga po gorama, išli od brda do brda. Zaboravili su svoje počivalište. **7** Proždire ih svako ko ih nađe, a njihovi dušmani

govore: 'Mi za ovo nismo krivi! Oni su zgrešili Gospoda, Boga nad vojskama. **26** Na nju dođite sa Gospodu, prebivalištu pravde; Gospodu, nadi svih krajeva, otvorite njene žitnice i zgrnite je njihovih otaca.' **8** Bežite iz Vavilona i iz zemlje na gomile! Izručite je kletom uništenju da joj haldejske! Izadite i budite kao jarac predvodnik. niko ne preživi! **27** Pokoljite sve njene nasilnike **9** Evo, ja podižem i dovodim na Vavilon zbor kao bikove, na klanje ih povedite! Jao njima, jer naroda velikih iz severne zemlje. Postrojice se stiže njihov dan, vreme njihove kazne! **28** Glas prema njemu i odande ga zarobiti. Strele su begunaca i izbeglih iz vavilonske zemlje javlja po im kao u ratnika što decu odvodi i koji se ne Sionu o osveti Gospoda, našeg Boga, o osveti za vraća bez plena. **10** Haldeja će plen postati, a njegov Dom. **29** „Okupi strelce na Vavilon, utabori oni što je plene činiće to koliko im je po volji četu s lukovima protiv njih svuda unaokolo. – govori Gospod. **11** Jer vi ste se radovali, vi Neka niko ne pobegne. Uzvrati mu po delima ste i likovali dok ste plenili moje nasledstvo. njegovim, prema svemu što je učinio ti mu učini, Ritali ste se ko junica po proplanku, njištali jer se poneo drsko protiv Gospoda, protiv Sveca ste ko obesni konji. **12** Vaša je majka jako Izrailjeva. **30** Zato će da popadaju njegovi mladići posramljena, zacrvnela se ona što vas rodila. Evo, po njegovim trgovima; nastradaće toga dana svi poslednja među narodima je kao divljina, pustoš ljudi ratnici – govori Gospod. **31** Evo, dolazim i pustara. **13** Zbog gneva Gospodnjeg tamo se na tebe, o, držniče – govori Gospod Bog nad ne živi, sva će biti opustošena. I svako ko pored vojskama – jer je došao tvoj dan i vreme da Vavilona prođe užasnut će biti i zviždaće zbog te kaznim! **32** Posrnuće drznik, paše, a niko svih rana njegovih. **14** Postrojte se na Vavilon ga podignuti neće. Zapaliću vatru u njegovim svud unaokolo! Gadajte ga, četo s lukovima, ne grádovima da proguta sve unaokolo.“ **33** Ovako štedite strele jer je Gospodu zgrešio! **15** Pokličem kaže Gospod nad vojskama: „Potlačeni su zajedno sad protiv njega svud unaokolo! Ruke diže, kule narod Izraelja i narod Jude. Svi njihovi tlačitelji mu padaju, strovaljene zidine njegove jer ovo je su ih zgrabili, odbijaju da ih oslobole. **34** Ali je Gospodnja osveta. Osvetite se: kao što je on činio, jak njihov Otkupitelj! 'Gospod nad vojskama' mu tako njemu učinite. **16** Istrebite sejača iz Vavilona je ime. On će ih braniti u njihovoј parnici da i onoga što o žetvi zamahuje srpom. Neka se od zemlji da spokoj, a nespokoj svim stanovnicima mača tlačiteljskog svako u svoj narod vrati, neka Vavilona. **35** Mač na Haldejce – govori Gospod – i svako svojoj zemlji beži. **17** Izrailj je ovca oterana na sve stanovnike Vavilona, na njegove glavare koju su lavovi poterali. Prvi lav, car asirski, ga i mudrace njegove! **36** Mač na lažne proroke – je prožderao; a ovaj zadnji, Navuhodonosor, car neka budu budale. Mačem na njihove ratnike Vavilona, mu je kosti oglodao.“ **18** Zato ovako – neka se užasnu. **37** Mač na njihove konje, kaže Gospod nad vojskama, Bog Izrailja: „Evo, na njihova kola i na sve koji su među njima, a kazniću cara Vavilona u njegovoj zemlji kao što mešanog su porekla. Postaće kao žene! Mač na sam kaznio cara Asirije. **19** Vratiću Izrailj na njihove riznice – neka budu oplenjene. **38** Suša njegovu pašu, da pase po Karmilu, po Vasanu, vodama njegovim! Neka presuši, jer je to zemlja po Jefremovom gorju i po Galadu dok mu se idola od čijeg užasa ludo rade. **39** Zato će u njemu duša ne napase. **20** U tim daniма i u to vreme boraviti zveri pustinjske sa hijenama, i nojevi – govori Gospod – neće biti krivice na Izrailju će se nastaniti. On doveka neće biti naseljen, koja se traži, i neće biti greha na Judi koji se od kolena do kolena biće nenastanjen. **40** Kao traži; jer ja oprاشtam onima koji su ostatak. **21** kad je Bog opustošio Sodomu i Gomoru i okolne Na meratajimsku zemlju izadi i na stanovnike gradove – govori Gospod – tamo niko prebivati Fekoda. Pobji ih, izruči za njima sve kletom neće, neće biti potomaka ljudi. **41** Gle, narod uništenju – govori Gospod – i učini sve kako sam dolazi sa severa! Veliki narod i carevi mnogi biće ti zapovedio. **22** Bojni poklič i razaranje veliko su podignuti iz najdaljih zemljinih krajeva. **42** Oni po zemlji! **23** Kako je presečen i slomljen malj drže luk i kopljje. Okrutni su i nemilosrdni, a glas čitave zemlje! Kako je Vavilon postao ruglo među im huči kao more. Jašu konje spremni kao ratnik narodima! **24** Zamku sam ti postavio i ti si se protiv tebe, crkvo vavilonska. **43** Čuo je o njima uhvatio, Vavilone. Ti i ne znaš da si razotkriven i glas car Vavilona i ruke su mu klonule, obuzeli uhvaćen jer si protiv Gospoda zaratio.“ **25** Gospod su ga zebnja i bol kao porodilju. **44** Gle, kao je otvorio svoju oružarnicu i izneo oružje svoje lav što skače iz jordanskog čestara na pašnjak jarosti, jer to u haldejskoj zemlji je poduhvat ploden, ja ču ih poterati odatle u trenu. I ko god

da je izabrani, tu će ga staviti. Jer, ko je kao ja i oblake s kraja zemlje, kiši munje daje i izvodi ko će protiv mene? Ko je taj pastir koji će izaći veter iz svojih riznica. **17** Baš je od svog znanja pred mene?“ **45** Zato čujte namere Gospodnje glup svaki čovek. Zbog idola se svaki zlatar stidi što ih je za Vavilon namerio, i njegove naume jer su obmana njegovi liveni idoli. Nema daša što je za zemlju haldejsku naumio: stvarno će u njima. **18** Oni su isprazni, tvorevine rugla, odvući najmlađe iz stada, opustošiće stvarno Propašće kad dođe vreme za njihovu kaznu. zbog njih pašnjak njihov. **46** Od povika „Osvojen **19** Ne slede Jakovu takvi kao ovi. Jer on je taj je Vavilon“ potrešće se zemlja i vapaj će se čuti koji je sve načinio. Pleme je njegovo nasledstvo, među narodima.

51 Ovako kaže Gospod: „Evo, podižem na Vavilon i na stanovnike Lev-Kamaja veter što razara. **2** Na Vavilon šaljem tuđince da ih razveju, da opustoši njihovu zemlju. Napaše ih sa svih strana na dan propasti. **3** Neka strelac luk svoj ne zapinje, neka se ne šepuri u oklopu svome. Ne štedite njegove mladiće, izručite kletom uništenju svu vojsku njegovu. **4** Popadaće pobijeni u zemlji haldejskoj i proboden po njegovim ulicama. **5** Izrailj i Juda nisu udovica zaboravljeni od njihovog Boga, Gospoda nad vojskama, makar je njihova zemlja puna greha pred Svecem Izrailjevim.“ **6** Bežite iz Vavilona! Svaku živu glavu nek spasava da ne nastradate u njegovoj krivici. Jer je vreme Gospodnje osvete. On uzvraća, on će da mu naplati. **7** Čaša zlatna je Vavilon bio u Gospodnjoj ruci, svu je zemlju opijao. Od njenog vina su se napili narodi i zato su se poneli ludo narodi ti. **8** I odjednom je pao Vavilon i razbio se. Kukajte nad njim! Donesite melem za njegovu bol, možda i ozdravi. **9** Lečili smo mi Vavilon, ali nije ozdravio. Ostavite ga! Svaku svojoj zemlji neka ide, jer do neba je dospeo njegov sud, do oblaka se uzdigao. **10** A Gospod je za nas pravedna dela učinio. Dodjite, objavimo na Sionu delo Gospoda, našeg Boga! **11** Strele naoštrite! Štitove podignite! Na Vavilon je Gospod podigao duh midijskih careva jer hoće da ga razorí, jer je Gospodnja osveta, odmazda za njegov Dom. **12** Podignite zastavu protiv zidina Vavilona! Ojačajte stražu, postavite stražare, spremite zasede. Ono što je Gospod naumio, to je i uradio, baš kako je najavio stanovnicima Vavilona. **13** O, ti što živiš kraj mnogih voda i obiluješ bogatstvom, kraj ti je došao i tvoj je dobitak prestao! **14** Gospod nad vojskama se sobom zakleo: „Ispuniću te ljudima kao skakavcima da na tebe pobednički kliču.“ **15** On je silom svojom načinio zemlju. Mudrošću svojom on je osnovao vaseljenu i svojom je razboritošću razapeo nebesa. **16** Glas on kada pusti, vode huče na nebesima. On podiže

a on se zove Gospod nad vojskama. **20** „Ti si mi malj, ratno oružje; tobom razbijam narode i carstva tobom satirem. **21** Tobom razbijam i konja i njegovog jahača; tobom razbijam kola i njihovog vozača. **22** Tobom razbijam muškarca i ženu; tobom razbijam starca i dete; tobom razbijam mladića i devojku. **23** Tobom razbijam pastira i stado njegovo; tobom razbijam ratara i njegovu zapregu; tobom razbijam gospodara i dostojanstvenika. **24** Naplatiće Vavilonu i svim stanovnicima Haldeje sve njihove opačine koje su počinili na Sionu vama naočigled – govori Gospod. **25** Evo me na tebe, goro što satireš – govori Gospod – koja satireš svu zemlju. Na tebe će ruku svoju da ispružim, da te svaljam sa litice i od tebe da napravim goru sagorelu. **26** Od tebe neće uzimati ni ugaoni kamen, ni kamen temeljac, jer ćeš biti pustoš doveka – govori Gospod. **27** Podignite zastavu u zemlji! Duvajte u trube među narodima! Spremite protiv njega narode, okupite na njega carstva Ararata, Minije i Ashenasa. Postrojte na njega vojskovođu, dovedite konje čekinjaste kao skakavci. **28** Spremite na njega narode i midijske careve, njihove gospodare, sve njihove glavare i svaku zemlju njihove vladavine. **29** I zemlja će se tresti i uvijati, jer se na Vavilonu ispunjavaju Gospodnje namere, da zemlju vavilonsku pretvorи u pustoš nenaseljenu. **30** Prestali su da se bore ratnici Vavilona, ostali su u utvrđenjima i presahnula im je snaga. Postali su kao žene! Domove su im spalili, a vrata polomili. **31** Stiže glasnik za glasnikom, trči vesnik za vesnikom, javlja caru Vavilona: grad su njegov sasvim osvojili; **32** gazove su opkolili, ritove su vatrom popalili i sve ratnike preplašili.“ **33** Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Bog Izailja: „Ćerka vavilonska će biti kao gumno kome je vreme da se omlati. Još malo i za nju će doći vreme žetve.“ **34** „Mene je Navuhodonosor, car Vavilona, i proždroi i pomeo. Izložio me je kao posudu praznu, proždroi me kao morska neman. Mojim je dobrima napunio trbušinu svoju, a mene je ojadio. **35** Neka na Vavilon dode nasilje učinjeno nada mnom i mojom rođbinom – reći

će stanovnica Siona. I moja krv na stanovnike zaspaje doveka i buditi se neće – govori Car, Haldeje – reći će Jerusalim.“ **36** Zato ovako kaže Gospod nad vojskama mu je ime.“ **58** Ovako kaže Gospod: „Braniću te u parnici tvojoj. Osvetiću te! Presušiću more njegovo i izvor mu isušiti. **37** srušiti, a vrata njegova visoka će vatrom spaliti. Vavilon će postati gomila kamenja i brlog šakala, Narodi su radili uzalud, ljudi su za vatrnu rintalu.“ ruglo i pustoš u kojoj niko ne živi. **38** Zajedno **59** Ovo je nalog koji je prorok Jeremija izdao će rikati kao mlađi lavovi, režaće kao lavići. Soraji, Nirijinom sinu i Masijinom unuku, kada **39** A kada se razdraže daču im njihove gozbe i je sa Judinim carem Sedekijom otišao u Vavilon, napiću ih; pa neka slave i spavaju doveke, neka četvrte godine njegove vladavine. A Soraja je se ne bude – govori Gospod. **40** Odvešću ih kao bio glavni komornik. **60** Naime, Jeremija mu je u jagnjad na klanje i kao ovnove i jarce. **41** Kako jednu knjigu zapisaše sve zlo koje će stići Vavilon, je porobljen Sisak i uhvaćena slava sve zemlje! baš sve ove poruke koje su zapisane o Vavilonu. Kako je Vavilon postao ruglo među narodima! **42** **61** A onda je Jeremija rekao Soraji: „Čim dođeš u More se diglo hukom talasa svojih na Vavilon. Vavilon pazi da naglas pročitaš sve ove reči. **62** Prekrilo ga je! **43** Njegovi su gradovi postali Reci: 'O, Gospode! Ti si objavio da ćeš razoriti pustoš, zemlja osušena, pustara bez ikoga u ovo mesto, da u njemu ne ostane potomaka ljudi njima. Tamo neće biti potomaka ljudi. **44** Kazniču ni stoke, već da bude pustoš doveke.' **63** I kada Vila u Vavilonu, iz usta će da mu otmem ono što završiš sa čitanjem, veži ovu knjigu za kamen i je progutao. Neće mu ponovo hrliti narodi, a i baci je posred Eufrata. **64** A onda reci: 'Ovako zidine će vavilonske pasti. **45** Izadite iz sredine Vavilon da potone i neće se dići, zbog zla njegove, o, narode moj! Svako neka spasava glavu koje donosim na njega! Malaksaće!'“ Ovde se od rasplamtelog gneva Gospodnjeg. **46** Da vam završavaju Jeremijine poruke.

52 Sedekija je imao dvadeset jednu godinu kad se zacario, a vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. Majka mu se zvala Amutala, čerka Jeremijina, iz Livne. **2** On je činio što je зло u očima Gospodnjim, sasvim kako je činio i Joakim. **3** I pošto su se pobunili protiv Gospoda, gnev Gospodnjeg je došao na Jerusalim i Judu, pa ih je odbacio od svoga lica. A Sedekija se pobunio protiv vavilonskog cara. **4** Devete godine njegovog carevanja, desetog dana desetog meseca, došao je Navuhodonosor, car Vavilona, sa svom svojom vojskom na Jerusalim; utaborili su se pred njim i podigli nasip oko njega. **5** Grad je bio pod opsadom do jedanaeste godine cara Sedekijke. **6** Ali devetog dana četvrtog meseca kad je u gradu zavladala ljuta glad, da nije bilo hrane za narod zemlje, **7** grad je bio provaljen. Car je pod okriljem noći pobegao sa svim ratnicima između dva zida pored carskog vrta, iako su Haldejci bili svuda oko grada, i otišao u pravcu Arave. **8** Haldejski vojnici su se dali u poteru za carem i stigli ga na Jerihonskim poljanama; sva njegova vojska se razbežala i ostavila ga. **9** Haldejci su uhvatili cara. Odveli su ga vavilonskom caru u Rivlu, u amatskoj zemlji, koji mu je izrekao presudu. **10** Car Vavilona je Sedekijine sinove poklao pred njim, a u Rivli je takođe poklao i sve glavare Jude. **11** Sedekiji je iskopao oči, pa ga je vezanog lancima vavilonski

car doveo u Vavilon i bacio u zatvor sve do dana sedme godine: tri hiljade dvadeset troje Judejaca; njegove smrti. **12** Desetog dana petog meseca; to **29** osamnaeste godine Navuhodonosor je poveo je bila devetnaesta godina cara Navuhodonosora, iz Jerusalima osam stotina trideset dvoje ljudi; cara Vavilona, u Jerusalim je došao carev sluga **30** Navuhodonosorove dvadeset treće godine, Navuzardan, zapovednik telesne straže koji je zapovednik telesne straže, Navuzardan, poveo služio vavilonskom caru. **13** On je spalio Dom je u izgnanstvo sedam stotina četrdeset pet Gospodnji, carev dvorac i sve kuće u Jerusalimu; Judejaca. Ukupno četiri hiljade šest stotina ljudi. spalio je svaku veliku zgradu. **14** Zatim su svi **31** Trideset sedme godine izgnanstva Judinog haldejski vojnici, koji su bili sa zapovednikom cara Jehonije, dvadeset petog dana dvanaestog telesne straže, srušili sve zidine oko Jerusalima. meseca, vavilonski car Evil-Merodah je u prvoj **15** Najsiročenije i ostatak naroda koji je ostao godini svoga carevanja pomilovao i pustio iz u gradu, one što su prebegli k vavilonskom tamnici Judinog cara Jehoniju. **32** Ljubazno je caru i preostale majstore, odveo je u izgnanstvo s njim razgovarao, i postavio mu stolicu više Navuzardan, zapovednik telesne straže. **16** Ipak, stolica svih careva koji su bili s njim u Vavilonu. zapovednik telesne straže, Navuzardan je ostavio **33** Jehonija je odložio svoju tamničku odeću, pa najsiročenije u zemlji da budu vinogradari i je do kraja života jeo hranu za carevim stolom. zemljoradnici. **17** Haldejci su izlomili i bronzane **34** Car Vavilona mu je svakodnevno davao za stubove koji su bili u Domu Gospodnjem, i izdržavanje do kraja njegovog života, sve do dana podnožja i bronzano more, koji su bili u Domu njegove smrti.

Gospodnjem, i odneli svu njihovu bronzu u Vavilon. **18** Odneli su i lonce, lopatice, usekače, mašice, tepsi, i sve bronzano posude koje se koristilo za hramsku službu, kao i kadionice i labore. **19** Zatim zdele, kadionice, činije, lonce, svećnjake, tepsi i krčage. Zapovednik telesne straže je odneo sve što je bilo od zlata i srebra. **20** Bronzi od dva stuba, jednog mora, dvanaest bronzanih volova koji su bili pod njim i podnožja, a koje je car Solomon načinio za Dom Gospodnj, nije bilo mere. **21** U pogledu stubova, svaki stub je bio visok osamnaest lakata i bio je obmotan užetom od dvanaest lakata. Bio je šuplj i debljine četiri prsta, **22** a na njegovom vrhu je bilo bronzano oglavlje. Oglavlje je bilo visoko pet lakata. Pletenice i narovi oko oglavlja su bili potpuno od bronce. Drugi stub s pletenicom i narovima je bio isti. **23** Bilo je devedeset šest narova sa strana; ukupno stotinu narova u platenici. **24** Zapovednik telesne straže je, takođe, poveo Soraju, Prvosveštenika, i Sofoniju, drugog sveštenika, i tri vratara. **25** Iz grada je odveo i jednog dvoranina koji je bio nad ratnicima, i sedmoricu carskih sveštenika koje su našli u gradu. Takođe je odveo pisara vojnog zapovednika, koji je pozivao u vojsku narod zemlje, i šezdeset ljudi od naroda zemlje koje su našli u gradu. **26** Navuzardan, zapovednik telesne straže, ih je uzeo i doveo ih pred vavilonskog cara u Rivlu. **27** Vavilonski car ih je pobio; pogubio ih je u Rivli, u zemlji amatskoj. Tako je Juda bio odveden u izgnanstvo iz svoje zemlje. **28** Ovo je narod koji je Navuhodonosor poveo u izgnanstvo:

Plač Jeremijin

1 Kako sedi prestonica usamljena! A nekad je puna ljudi bila. Grad postade kao udovica, a nekad je svet ga poštovao. Ta carica među gradovima robinja je sada potlačena. **2** Grozni plaćem svu noć plače, niz obraze suze roni. Nikog nema da je teši sada, a nekada svi joj prijatelji behu. Saveznici svi je izdadoše, postali su njeni neprijatelji. **3** Narod Judin, roblje bespomoćno, u nevolji, u teškom progonstvu, po tuđinskim sad žive zemljama. Nema mesta gde bi da počinu. Odasvud ih okružuju gonitelji, iz tesnaca nikud da pobegnu. **4** Tužni su putevi ka sionskom Domu, na praznike ne dolazi niko. Sva su vrata razvaljena, sveštenici uzdišu jednako, uplakane su devojke koje su nekad pevale. Sion je u gorkom ropcu. **5** Nad njim sada gospodare tlačitelji, zbog pobede likuju neprijatelji. Mnogobrojni su gresi sionski, zato ga je Gospod izložio patnjama. Nasilnici zarobiše decu sa Siona i odvedoše ih u izgnanstvo. **6** Povukla se od crkve sionske, povukla se sva slava njegovu. Knezovi mu postadoše kao srne iscrpene od gladi, u bežanju izgubiše snagu ispred lovaca koji ih gone. **7** Jerusalim, ruševina usamljena, svog se sjaja opominje, a kad pade neprijateljima u ruke, nikog nema da mu pomoći pruži. Gledaju ga tlačitelji, smeju mu se zato što je pao. **8** Teški li su ovog grada gresi! Gadan li je, nečist li je! Ceniše ga, a sad ga preziru: Grad bez časti, go je u sramoti. Samo ječi, lice krije, osvrće se, iza sebe gleda. **9** Vidi mu se da je nečist jako, ali on ne mari što ga ovo snađe. Užasno je kako on propada, a nikoga nema da ga teši. Pogledaj, Gospode, njegovu nevolju, jer neprijatelji likuju li, likuju. **10** Neprijatelj grabi, pljačka, sve riznice ovog grada. Jerusalim gleda kako stranci provaljuju Domu u Svetilište, a njima si, Gospode, zabranio da stupaju gde ti zbor stupa. **11** Cvili narod, kako da ne tuguje! Traže hleba, trampe dragocenosti svoje za hranu, ne bi li živnuli nekako. „Smiluj mi se – [plaču] –“ **12** Pogledajte me, svi što prolazite – [grad dovikuje tužno] – Ima li bola sličnog ovom bolu što pogodi mene? Kako me je Gospod udario u dan kad se na me razgnevio. **13** Poslao je organj sa visine, razgore ga po mojim kostima. Razapeo mrežu ispred mojih nogu i na zemlju oborio. Ucvilio me je i ožalostio u mukama za sva vremena. **14** Sve moje grehe na mene navalio, rukom

ih svojom u breme svezao, na moj ga je vrat natovario. Oslabih od ovog tereta. Gospod me je predao mojim dušmanima, ja im se pak ne mogu suprotstaviti. **15** Svim mojim junacima Gospod se narugao. Digao je ratnike protiv mene, da pobije moje uzdaniće mlade. Kao grožđe u muljari izgazio je Gospod lepu zemlju Judinu. **16** Zato iz mojih očiju kao potok liju suze. Utešiti ne može me niko; ohrabriti ne može me niko. Sinovi su moji pobeđeni, neprijatelj ništa narodu ne ostavi. **17** Sion ruke svoje pruža, ali pomoći niko mu ne pruža. Gospod posta protivnik narodu Jakovljevu, sa svih strana navaljuju tlačitelji; s Jerusalimom postupaju kao da je gadost među njima. **18** Gospod me je pravedno kaznio, jer njegovu reč nisam poslušao. O, čujte me, odasvud narodi, jade moje gledajte, vidite; devojke moje, mladiće moje, u progonstvo oteraše. **19** Pozvah svoje saveznike, a oni mi pomoći uskratiše. Sveštenici moji i starešine po gradskim ulicama pomreše, a samo su hranu tražili ne bi li u životu ostali. **20** Na moj ropac pogledaj, Gospode, na izmučenost duše moje. U grudima srce mi se grči, žalostan sam zbog svoga prkosa. Po ulicama sinove moje ubijaju, a unutra, po kućama, smrt kosi. **21** Kako civilim, čuj me. Nema nikog da me uteši. Za moju nesreću dušmani su čuli, te likuju zato što si mi je ti poslao. Daj da i meni svane! Neka slično meni i dušmani pate. **22** Prokuni njihove opačine sve, računaj im zlo za zlo; mene si već za grehe kaznio, i njih kazni tako. Samo ječim ja u jadu sada, u mom je srcu tuga.

2 Kada se Gospod razgnevio, crku je sionsku u tamu zavio. Sjajni grad svetlosti nebeske, u ruševine pretvorи zemaljske. Slavni [Dom], diku Izrailjevu, on napusti u dan gneva svoga. **2** Gospod je satro bez milosti, sva sela u Jakovljevoj zemlji. Kad se razgnevio, on je razorio sve tvrđave što drže Judejci; sa zemljom je sravnio i prokleo carstvo i njegove glavare. **3** U raspaljenoj svojoj jarosti, svu moć izrailjsku on je skrhao. Kad je neprijatelj nasrnuo, desnicu svoju Bog nam je uskratio. Kao organj planuo je u Jakovu, oko sebe sve je popalio. **4** Kao neprijatelj luk je svoj zategao, kao dušman je navalio, ubijao sve što nam je oku drago, sve čemu se radovasmo. Na šatore crkve sionske sasuu svoju srdžbu raspaljenu. **5** Gospod je kao neprijatelj postao: Izrailjev narod razorio, sve njegove dvore porušio, sve tvrđave njemu razorio; Judinom narodu umnožio je jade, nagomilao jecanje i uzdisaje. **6** Senicu je rasturio

u komade, razorio mesto za službe Božije. Na Gospode! Koga si to na muke bacio? Zar žene da Sionu Gospod u zaborav baci i praznik i subotu; porod svoj jedu? Zar one što u naručju njišu? razgnevio se i prezreo i cara i sveštenika. **7** Zar u samom Svetilištu kolju sveštenike tvoje i Gospod je svoj žrtvenik odbacio, Svetilište svoje proroke tvoje? **21** Po ulici leže u prašini, mrtva je oskrnavio; predao u ruke dušmanske da ruše leže deca sa starcima; devojke moje i mladići bedeme i dvore, da urlaju po Gospodnjem Domu, leže mačem pobijeni. Ti ih pobi u dan gneva gde mi nekad praznovasmo. **8** Gospod je odlučio svoga, ti ih pokla bez milosti. **22** Kao da je dan da ruši, da popadaju zidovi cerke sionske; odredio praznika, sa svih strana sabrao si sve užase na je meru rušenja i nije se ustezala ruka njegova. me. U dan gneva tvoga нико nije preživeo, niko Spoljni zidovi, drugi red zidova, oronuli tužno leže. **9** Vratnice su spaljene i polomljene, on im je zdrobio reze i grede. Car i knezovi su u progonstvu, nema nikog da nas uči Zakonu, niti se javljaju viđenja, dar Gospodnji prorocima. **10** Starešine cerke sionske po zemlji su posedali i čute, glave svoje prašinom posipaju, obavili kostret oko tela. Sve do zemlje spustile su glave jerusalimske devojke mlade. **11** Od plakanja iščileše mi oči, u ropcu mi duša grca, žalost me je iscrpla potpuno, jer posmatram slom naroda moga: deca i odočać umiru po trgovima grada srušenoga. **12** Govorahu svojim materama: „Gde je žito? Gde je piće?“ i slično ranjenicima obamiru po trgovima grada srušenoga i duše svoje ispuštaju na grudima svojih majki. **13** O, Jerusalime, o, mili grade, kome si sličan, nalik si na koga? Kako da te utešim, o, device, cerko sionska? Da li je ovako postradao iko? Nesreća je tvoja bezgranična, kao more. Da te isceli neko? **14** Tvoji proroci nemaju proroštva osim obmana i laži. Na krivicu tvoju ne ukazuju, zavaravaju te, od izgnanstva odvraćaju. Lažnim te proroštima ubeđuju, te izbegavaš pokajanje. **15** Ruga ti se, pljeska rukama narod koji prolazi kraj grada. Zvižde i glavom odmahuju nad ruševinama jerusalimskim: „Je li to ta varoš savršeno lepa? Je li to radost cele zemlje?“ **16** Smeju ti se, nad tobom se cerekaju svi neprijatelji tvoji. Krive usne, keze zube, pa govore: „Mi smo ga slistili! Ovo je ono što smo čekali! Dočekasmo. Oči naše videše!“ **17** Gospod je izvršio svoju nameru, održao je reč svoju. Od davnina nas je on opominjao, sad nas bez milosti razorio. Neprijatelj pobednički likuje, protivnik se našem porazu veseli. **18** I zidovi tvoji neka vase, jecaj, cerko sionska, prizivaj Gospoda! Neka teku suze tvoje kao potoci i danju i noću. Ne daj sebi odmora, nariči! Ne daj mira zenicama, plaći! **19** Tokom noći diži se i viči, prizivaj ga svakog časa, izlivaj srce kao vodu pred licem Gospoda, da se smiluje nejači twojoj, deci što od gladi skapavaju po uglovima svih ulica. **20** Pogledaj, pogledaj, o,

3 Ja sam čovek koji je upoznao bedu; iskusio sam kako [Bog] kažnjava. **2** Mene odvede, mene primora; hodam bez svetlosti, a tmina sve gušća. **3** Lično mene on bije i tuče, njegovi udarci ne prestaju. **4** Meso mi se cepa, koža mi puca; on lomi kosti moje. **5** U ropski me jaram upregao, teškoće je na mene navalio, **6** naterao da živim u tmini, mrtvac zatvoren doveka. **7** Zazida me, izlaza mi nema; ja sam sužanj s teškim okovima. **8** Vičem, vapim da mi on pomogne, ali on mi molitvu odbija. **9** Tesanim kamenom me je zazidao, na sve strane zakrčio drumove, puteve. **10** Kao medved na me vreba, kao lav se na me bacá. **11** Po bespuću goni me i komada, ostavlja me da bih tamo umro. **12** Zapinje luk svoj i gađa, kao da sam ja meta njegovih strela. **13** U nutrinu strele mi je sasuo, u moje telo duboko ih zario. **14** Narod mi se vazda podsmeva, za porugu služim svima. **15** On gorčinom mene hrani, pelenom me on napaja. **16** Tera me da grizem kamen i zube moje lomi; u pepeo mene zakopava. **17** Zaboravih šta je mir i zdravlje, više ne znam šta je život dobri. **18** Nema meni još mnogo življenja, išezla je moja nada u Gospoda. **19** Mislim na svoje muke i potucanja, to mi je slično pelenu, slično otrovu. **20** Mislim na to bez prestanka, duša moja sahne u meni. **21** Nevolju nosim u srcu svome, ali gajim nadu u mislima: **22** Nije nas nestalo jer nije prestala ljubav Gospodnja, jer nije presušilo milosrđe njegovo, **23** oni se obnavljaju svakog jutra, vernost mu je zajamčena kao izlazak sunca. **24** Kad Gospoda imam, ništa mi ne treba, i zato se uzdam u njega. **25** Gospod je dobar prema čoveku koji se u Boga uzda, koji ga traži. **26** Dobro je čekati ga smireno, očekivati spasenje od Gospoda. **27** Najbolje je u mladosti svome se jarmu naučiti. **28** Patniče, sedi usamljen i čuti, [Bog] je to nametnuo. **29** Poklonimo se do tla prašnjavoga, možda još ima nade. **30** Ako nas tuče, neka tuče; ako nam se ruga, neka se

ruge. **31** Gospod ipak ima milosrđa, za večnost kao proizvod lončarski. **3** I vučica hoće da doji, [nas] neće odbaciti; **32** smilovaće se iako nas je da vučiće svoje neguje, a žene u narodu mome rastužio, njegova je milost postojana; **33** njemu okrutne su kao noj u pustinji: **4** odojčad ostaviše nije milo da nas ponizava i da na ljudе navaljuje žednu, jezik im se za nepce lepi; decu pustiše da tugu. **34** Kada sužnje gaze mučitelji, kada duh pište, nikoga nema da im hranu pruži. **5** Nekad im lome u tamnici, **35** kada ljudе lišavaju prava, sami sladiše jela odabranu, sada skapavaju po kada se ukida što je Svevišnji ustanovio, **36** kada ulicama. Nekad su u raskoši odrastali, sada po se pravda izvrće na sudu, zar Gospod sve to ne smetlištu prebiru. **6** Primio je kaznu narod moj vidi? **37** Čovek kaže pa se i ne zbude, ali Gospod težu nego stanovnici sodomski, jer njih razori za zapoveda i to biti mora. **38** Kada Svevišnji odredi tren oka i pritom na njih ne podiže ljudе. **7** Nekad onda i nesreća i dobro dolazi. **39** Zašto se buni su bili naši junaci čistiji od snega, belji od mleka; čovek? Svako dobija prema grehu svome. **40** bili su rumeni i glatki, kao od brega odvaljeni. **8** Ispitajmo, razmotrimo puteve svoje, vratimo se Sad su im lica crnja od čađi, po ulicama ih ne Gospodu svome. **41** Otvorimo svoja srca, molimo poznaje niko; koža im se smežurala oko očiju, se Bogu nebeskome. **42** Mi smo otpadnici, mi sasušila se kao drvo suvo. **9** Sretniji su koji u smo nepokorni, a ti nam praštao nisi. **43** Gnevom ratu pogibоše, teže je onima koje glad pomori: si se zaogrnuo, gonio nas, ubijao, nisi štedeo. iscrpeni, skapavali su lagano, nije bilo plodova **44** Oblakom si se zaogrnuo, naša molitva nije sa polja da ostanu u životu. **10** Žene tako nežne prodrla do tebe. **45** Smetlište si od nas načinio, behu, pa kuvaju decu svoju da nahrane sebe svi narodi su nas prezreli. **46** Na nas su se iskezili njima – o, užasno je naroda moga stradanje! **11** svi naši dušmani. **47** Prošli smo kroz propast i Silinom je provalio gnev Gospodnjи, on izli svoju ruševine, živimo u strahu i zatiranju. **48** Potoci srdžbu jarosnu, zapali požar na sionskom gradu, suza iz mojih očiju teku zbog razaranja moga te mu spali i temelje same. **12** Nisu verovali ni naroda. **49** Suze moje teku bez prestanka, iz strani vladari, ni svi stanovnici zemlje, da će moći očiju liju i stati neće, **50** dok nas ne pogleda i ne osvajač i dušman kroz kapije jerusalimske da vidi Gospod sa nebesa. **51** Žalost me razdire kad uđu. **13** Ipak to se dogodilo zbog greha proročkih, gledam očima šta se događa u gradu ženama. **52** zbog krivica svešteničkih, zbog nevine krvi usred Kao pticu progone me stalno, a nemaju zašto da grada prolivene. **14** Tumaraju po ulicama kao me mrze. **53** Živoga me u jamu baciše i kamenjem slepi, krvlju su umrljani, niko se ne usuđuje da zatrpaše. **54** Voda mi se sklopi iznad glave, te ih dotakne, oskrnavljena je odeća njihova. **15** pomislih: „Sa mnom je svršeno.“ **55** Iz dubine, iz Narod viče: „Odlazite! Oskrnavljeni, natrag! Ne jame, o, Gospode, prizvah ime tvoje. **56** Glas moj dotičite!“ Tako lutahu od naroda do naroda, a ti si čuo, poslušaj vapaje mojel! **57** Kad zavapih, ti među narodima su govorili: „Ovdje više ne mogu se nađe blizu. Ti mi reče: „Nemoj se bojati!“ **58** da borave.“ **16** Rasprši ih Gospod da ih ne gleda, Ti si mi, Gospode, izvojevao pravdu, ti si mi život da o njima više ne brine. Na sveštenike više ne otkupio. **59** Ti, Gospode, vidiš, nasilje mi čine. Ti pazi, starešine više ne žali. **17** A nama su se oči mi pravdu na sudu dosudi. **60** Ti znaš kako mi umorile, iščekujemo pomoć, a nje nema. S kula se svete neprijatelji, kakve spletke protiv mene naših zurimo do na kraj obzorja, čekamo narod pletu. **61** Ti, Gospode, čuješ kako me ismevaju, koji nas ne može izbaviti. **18** Neprijatelj nam kakve spletke protiv mene pletu. **62** Kad govore i je svaki korak vrebao, po trgovima svojim ne kad misle protivnici, povazdan su protiv mene. mogosmo prolaziti, ali dani naši prolažahu, kraj **63** Kad sedaju i kad ustaju, ti ih vidiš, meni se nam se približi, stiže. **19** Brže od grabljivica koje rugaju. **64** Ti, Gospode, kazni kako dolikuje, s neba sleću, gonitelji naši stigše, hvatali su nas prema onome što su učinili. **65** Ti prokuni srca po brdima, u pustinji u zasedi čekali. **20** Zarobiše njihova, ti ih ispuni očajnim mukama. **66** Ti ih u naše životno uzdanje, Gospodnjeg pomazanika, gnevnu goni, sa zemlje istrebi. Gospode, neka ih cara, a mi smo se uzdali: car će nas od svakog osvajača sačuvati. **21** Raduješ se i veseliš, o, čerko edomska, i ti, narode iz zemlje Uz. Čas propasti i vama dolazi, i vi ćeće se teturati goli, otkriće se i vaša sramota. **22** Za svoju krivicu si, čerko sionska, ispaštala, više te neće u izgnanstvo ne bude ispod neba.

4 Kako potamne zlato, naše žeženo zlato! Leži kamenje hramovno po ulicama razbacano.
2 Sionski mladići, nekad skupoceni kao zlato najčistije, sada su – ah! – kao obična grnčarija,

terati. Ćerko edomska, tebe će Gospod kazniti,
tvoje će krivice razotkriti.

5 Opomeni se, Gospode, šta nam se dogodilo;
pogledaj, vidi našu sramotu. **2** U tuđinske
ruke pala je baština naša, stranci se šire po
našim domovima. **3** Očeva naših nema, siročad
smo postali, majke su naše sada udovice. **4**
Vodu za piće novcem plaćamo, drva za gorivo
takođe kupujemo. **5** Gone nas kao tegleće živinče;
iscepani smo, a ne daju nam odmora. **6** Idemo,
prosjačimo po Egiptu i Asiriji da bismo imali
hleba da preživimo. **7** Naši preci zgrešiše, ali njih
nema, pa mi ispaštamo za krivice njihove. **8** Nad
nama vladaju prostaci robovi i od njihove sile
niko da nas izbavi. **9** Ubice haraju po zemlji,
stavljamo život na kocku idući po hranu. **10** Od
gladi gorimo kao u groznici, i koža je naša kao
peć užarena. **11** Na svetinji, na Sionu, siluju žene,
po Judinim naseljima devojke. **12** Naše glavare
rukama svojim hvataju i vešaju, ni starce naše
neće da poštuju. **13** Mladići kao robovi okreću
žrvnjeve, dečaci padaju pod bremenima drva. **14**
Starci više ne sede pred vratima, mladih ljudi
svirka više se ne čuje. **15** Iščezla je radost iz naših
života: umesto da igramo, mi smo ojađeni. **16**
Sa glave je naše kruna pala. Zgrešili smo, sada
teško nama. **17** Eto zato srce naše boluje! Eto,
zato se oči naše zamutiše! **18** Zato je sionska gora
opustošena. Zato se šakali šunjaju po toj pustoši.
19 Ti, Gospode, ostaješ doveka, tvoj je presto
od kolena do kolena. **20** Nemoj nas zanavek
zaboraviti, nemoj nas za dugo vreme ostaviti. **21**
Vrati nas k sebi! Obrati nas, Gospode! Obnovi
slavu našu iz negdašnjih dana. **22** Zar da nas
odbaciš potpuno? Da se na nas srdiš beskrajno?

Knjiga proroka Jezekilja

1 U tridesetoj godini, petog dana četvrtog meseca, dok sam bio među izgnanicima na reci Hevar, otvorila su se nebesa, i ukazala su mi se viđenja od Boga. **2** Petog dana tog meseca, a to je peta godina izgnanstva cara Jehonije, **3** dođe reč Gospodnja svešteniku Jezekilju, sinu Vuzijevom, u zemlji Haldejaca, na reci Hevar. Tamo je ruka Gospodnja bila nad njim. **4** Pogledam ja, kad gle, dođe olujni vетar sa severa s velikim oblakom u kome je plamteo oganj; oko njega je bila jaka svetlost. Usred njega, u samom središtu ognja, bilo je nešto kao sjajni metal. **5** Usred toga je bilo nešto kao četiri bića, koja su po izgledu bila slična ljudskom obličju. **6** Svako je imalo četiri lica i četiri krila. **7** Noge su im bile ravne, stopala kao u teleta; blistali su kao uglačana bronza. **8** Ispod krila, na četiri strane, imali su ljudske ruke; svako od ovih četvoro imalo je svoje lice i svoja krila. **9** Krila su im se dodirivala. Dok su išla, nisu se okretala; svako se kretalo napred. **10** Ovako su izgledala njihova lica: svako od ovih je s prednje strane imalo ljudsko lice; sva četiri su imala lice lava s desne strane, a lice vola s leve strane; i sva četiri su imala lice orla. **11** Takva su im bila lica. Krila su im bila raširena od gore; svako je imalo dva krila koja su dodirivala krila susednog, dok su im druga dva pokrivala telo. **12** Svako od njih se kretalo napred. Gde god je Duh išao, tamo su išli i oni; nisu se okretali dok su išli. **13** Između tih bića je bilo nešto nalik užarenom uglju, ili bakljama. Svetlost vatre je prolazila između bića, a iz vatre su sevale munje. **14** Bića su trčala i vraćala se kao munja. **15** I kako sam pogledao bića, video sam da je na zemlji, pored svakog od četiri bića, bio po jedan točak. **16** Točkovi su po izgledu i načinu izrade bili malik hrisolit; sva četiri su izgledala isto. Po svom izgledu i načinu izrade svaki je bio kao točak unutar točka. **17** Kojim god od četiri pravaca kretala, svako je išlo na svoju stranu, pa se nisu morala okretati. **18** Rubovi su im bili visoki i zastrašujući; sva četiri ruba su svuda unaokolo bila pokrivena očima. **19** Kad su se bića kretala, pokretali su se i točkovi pored njih; kad su se bića podizala sa zemlje, dizali bi se i točkovi. **20** Gde god bi Duh išao, išli bi i oni, a točkovi bi se dizali sa njima, jer je duh tih bića bio u točkovima. **21** Kad bi bića kretala,

kretali bi i točkovi, kad bi bića stala, stali bi i oni; a kad bi se bića dizala sa zemlje, s njima bi se dizali i točkovi, jer je duh tih bića bio u točkovima. **22** Nad glavama bića prostiralo se nešto što je izgledalo kao svod, svetlucajući kao kristal iznad njihovih glava. **23** Ispod svoda, krila su im se pružala jedno prema drugom. Svako biće je imalo dva krila kojima je pokrivalo sebi telo. **24** Kad su se bića pokrenula, čuo sam zvuk njihovih krila. Zvuk njihovih krila je bio kao huk mnogih voda, kao glas Svemoćnoga, kao buka vojnog tabora. Kad bi bića stala, spuštala bi krila. **25** Iznad svoda nad njihovim glavama dolazio je glas. Dok su bića stajala, spuštala bi svoja krila. **26** Nad svodom iznad njihovih glava je bilo nešto kao safir s izgledom prestola. Na vrhu toga što je izgledalo kao presto, bilo je neko obliješje slično čovečijem. **27** Onda sam video oko njegovih bokova naviše nešto kao sjajni metal, kao oganj, a od njegovih bokova naniže nešto kao oganj; bio je okružen svetlošću. **28** Svetlost koja ga je okruživala bila je kao duga u oblacima na kišni dan. To je izgledom bilo kao slava Gospodnja. Kada sam to video, pao sam licem na zemlju. Tada sam čuo jedan glas kako govori.

2 On mi reče: „Sine čovečiji, ustani na noge da govorim s tobom.“ **21** kako mi to reče, uđe u mene Duh i postavi me na noge. Tada sam čuo kako mi govori. **3** Reče mi: „Sine čovečiji, šaljem te Izrailjcima, otpadničkom narodu koji se pobunio protiv mene. Oni su se, kao i njihovi očevi, bunili protiv mene sve do danas. **4** Šaljem te među tvrdoglavе i nepokorne sinove da im kažeš: 'Govori Gospod Bog.' **5** Poslušali ili ne – jer su otpadnički dom – znaće da je prorok bio među njima. **6** A ti, sine čovečiji, nemoj se bojati ni njih ni njihovih reči, makar te pritisnuli dračem i trnjem, makar sedeо na škorpijama. Ne boj se njihovih reči i ne daj se smesti pred njima, jer su otpadnički dom. **7** Prenesi im moje reči, bilo da ih poslušaju ili ne, jer su otpadnici. **8** A ti, sine čovečiji slušaj što ti kažem. Ne buni se kao taj otpadnički dom. Otvori usta, pa ćeš jesti ono što ti ja dam.“ **9** Tada sam pogledao i video da je prema meni ispružena ruka, i u njoj svitak knjige. **10** Kada ga je raširio preda mnom, svitak je bio ispisan i iznutra i spolja. Bio je ispisan tužbalicama, naricaljkama i lelecima.

3 On mi reče: „Sine čovečiji, pojedi ono što se našlo pred tobom; pojedi ovaj svitak, pa idi i

govori Izrailjcima.“ **2** Ja sam otvorio usta, a on životu zato što je primio opomenu, a ti ćeš spasti mi je dao da pojedem svitak. **3** Onda mi je rekao: sebi život.“ **22** Ruka Gospodnja je bila na meni i „Sine čovečiji, napuni svoj trbuh, nasiti stomak ovim svitkom koji ti dajem.“ Ja sam ga pojeo, i govoriti.“ **23** Ustao sam i otišao u dolinu, a tamo, bio je sladak kao med u mojim ustima. **4** Zatim Slava Gospodnja stoji, kao ona slava koju sam mi je rekao: „Sine čovečiji, idi domu Izrailjevom video pored reke Hevar. Ja padoh ničice. **24** Ali i prenesi im moje reči. **5** Nisi, naime, poslan u mene uđe Duh i podigne me na noge. Reče k narodu koji govori nerazumljivim i teškim mi: „Idi i zatvori se u svoju kuću. **25** Na tebe će, jezikom, već domu Izrailjevom. **6** I nisi poslan sine čovečiji, staviti užad i svezati te njima, te mnogim narodima koji govore nerazumljivim nećeš izlaziti među njih. **26** A ja ćeš učiniti da govorom i teškim jezikom, čije reči ne razumeš. ti se jezik prilepi za nepce, pa ćeš biti nem, i Da sam te poslao k njima, oni bi te poslušali. **7** Ali nećeš ih više prekorevati, jer su dom otpadnički. dom Izrailjev neće te poslušati, jer oni mene neće **27** Kad ti budem govorio, otvoriću ti usta, a ti da slušaju, pošto je sav dom Izrailjev tvrdoglav i ćeš im reći: ‘Govori Gospod Bog! Ko sluša, neka nepokoran. **8** Evo, ja će te učiniti nepopustljivim sluša; a ko odbije da sluša, neka odbije, jer oni su i tvrdoglavim kao što su oni. **9** Otvrduću ti čelo odmetnički dom.

da bude kao dijamant, tvrde od kremena. Ne boj ih se i ne daj se smesti pred njima, jer su odmetnički dom.“ **10** Još mi reče: „Sine čovečiji, uzmi k srcu sve reči koje ti govorim i pomno slušaj. **11** Iди svome narodu u izgnanstvu i govorim. Reci im, hteli oni da slušaju ili ne: ‘Govori Gospod Bog.’“ **12** Tada me je Duh podigao, i čuo sam iza sebe tutnjavu gromkog glasa: „Neka se blagosilja Slava Gospodnja u njegovom mestu!“ **13** Onda sam čuo lepet krila onih bića kako udaraju jedno o drugo, i zvuk točkova pored njih, i tutnjavu gromkog glasa. **14** Duh me je, zatim, podigao i odneo. U duši sam bio ogorčen i ljut, a Gospodnja me je ruka teško pritisla. **15** Potom sam došao u Tel-Aviv, k onima u izgnanstvu koji su živeli pored reke Hevar i ostao тамо s njima. Sedam sam dana sedeо zapanjen među njima. **16** Kad se navrшило sedam dana, došla mi je reč Gospodnja: **17** „Sine čovečiji, postavio sam te stražarem doma Izrailjevog, slušaj moje reči i opominji ih u moje ime. **18** Ako kažem bezbožniku ‘Zaista ćeš umreti’, a ti ga ne opomeneš i ne upozoriš ga da se odvrati sa svog bezbožničkog puta da spase sebi život, on će umreti zbog svoje krivice, ali će račun za njegovu krv tražiti od tebe. **19** Ali ako opomeneš bezbožnika, a on se ne odvrati od svoje bezbožnosti i od svoga bezbožnog puta, on će umreti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasti svoj život. **20** Kad pravednik odstupi od svoje pravednosti i počne činiti nepravdu, postaviću pred njega nešto da posrne, pa će umreti. Ali pošto ga nisi opomenuo, umreće zbog svog greha. Njegova se pravednost neće pamtit, ali će od tebe tražiti račun za njegovu krv. **21** Ako opomeneš pravednika da ne greši, i taj pravednik prestane da greši, on će ostati u

4 A ti, sine čovečiji, uzmi jednu ciglu, stavi je ispred sebe i nacrtaj na njoj grad Jerusalim. **2** Postavi opsadu oko njega i sazidaj opsadnu kulu naspram njega. Oko njega podigni nasip, postavi tabor oko njega i namesti probojne sprave unaokolo. **3** Onda uzmi jednu gvozdenu ploču i postavi je kao gvozdeni zid između sebe i grada. Tada ćeš okrenuti svoje lice prema njemu i pošto je pod opsadom, zauzećeš ga. To će biti znak za dom Izrailjev. **4** Potom lezi na levi bok i uzmi na sebe krivicu doma Izrailjevog. Koliko dana budeš ležao na njemu, toliko ćeš nositi njihovu krivicu. **5** Određujem ti da nosиш krivicu doma Izrailjevog tri stotine devedeset dana, prema broju godina njihovih krivica. **6** Kada završiš s tim, ponovo lezi, sada na desni bok, i nosi krivicu doma Judinog. Određujem ti četrdeset dana, po jedan dan za svaku godinu. **7** Tada podigni svoj pogled na Jerusalim pod opsadom, otkrij svoju mišicu i prorokuj protiv njega. **8** Evo, ja će te vezati užima, pa nećeš moći da se okreneš s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane svoje opsade. **9** Uzmi, [zatim], pšenicu, ječam, pasulj, sočivo, proso i raž. Stavi ih u jednu posudu, pa od njih napravi sebi hleb. Ješćeš ga onoliko dana koliko budeš ležao na svom boku: tri stotine devedeset dana. **10** Od te hrane izmeri dvadeset šekela na dan. Jedi ga u određeno vreme. **11** I vodu ćeš piti na meru: šestinu hina. Pij je u određeno vreme. **12** Jedi ga kao ječmenu pogaču. Ispeci je na ljudskom izmetu pred njihovim očima.“ **13** Gospod nastavi: „Tako će Izrailci jesti svoj nečisti hleb među narodima, gde će ih izgnati.“ **14** Ja odgovorih: „Ah, Gospode Bože, moja se duša nikada nije

onečistila. Od detinjstva pa do sada nisam jeo i užas narodima koji te okružuju, kad izvršim telo uginule ili rastrgnute životinje, niti je u moja sud gnevom, jarošću i žestokim opomenama. To usta ušlo nešto nečisto.“ **15** On mi reče: „Vidi, sam ja, Gospod, rekao. **16** Kad odapnem kobne daću ti kravlju balegu umesto ljudskog izmeta; strele gladi na one koji su određeni za propast, na tome peci svoj hleb.“ **16** I reče mi: „Sine odapeću ih da vas zatru. Dovešću na vas još i čovečiji, ja će prekinuti snabdevanje hlebom veću glad i ukinuti vam snabdevanje hlebom. u Jerusalimu, pa će jesti hleb na meru i sa **17** Poslaču na vas glad i divlje zveri koje će vas strepnjom, i piti vodu na meru i pod užasom. ostaviti bez dece. I proći će kroz tebe zaraza i **17** Jer, nestaće hleba i vode, pa će gledati jedan krv, i dovešću na tebe mač. To sam ja, Gospod, drugog u očaju i propašće zbog svoje krivice. rekao.“

5 A ti, sine čovečiji, uzmi jedan oštari mač. **6** I dođe mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, Upotrebni ga kao brijačku britvu i izbjrij svoju okreni se licem prema izrailjskim gorama i glavu i bradu. Onda uzmi vagu za merenje i prorokuj protiv njih. **3** Reci: 'Gore izrailjske, čujte razdeli kosu. **2** Kada se okončaju dani opsade, reč Gospoda Boga. Ovako Gospod Bog govoriti jednu trećinu spali ognjem usred grada, jednu gorama i brdima, klancima i dolinama. Evo, ja će trećinu poseći mačem oko grada, jednu trećinu dovesti na vas mač i uništiti vaše uvriježice. **4** Vaši razvej u vetr, a ja će im s isukanim mačem biti žrtvenici biće opustošeni, razorenii vaši stubovi u za petama. **3** Uzmi odande nešto vlasti i zaveži ih čast sunca, a ja će pobacati vaše poginule ispred na kraj svoga plašta. **4** Od ovih uzmi nekoliko, vaših gnusnih idola. **5** Položiću leševe Izraeljaca baci ih u oganj i spali ih; odatle će planuti oganj ispred njihovih gnusnih idola, i rasuću vaše kosti na sav dom Izraeljev. **5** Govori Gospod Bog: to oko vaših žrtvenika. **6** Po svim vašim naseljima, je Jerusalim! Postavio sam ga usred naroda, sa gradovi će opusteti, a uvriježice biti razorenii, zemljama oko njega. **6** Ali on se usprotivio mojim da bi vaši žrtvenici bili opustošeni i razorenii, propisima i uredbama, čineći gore bezakonje od vaši gnusni idoli polomljeni i istrebljeni, vaša naroda i zemalja, jer su odbacili moje propise i svetilišta oborenata, a vaša dela uništena. **7** Kad nisu sledili moje uredbe. **7** Stoga govori Gospod pobijeni popadaju usred vas, značete da sam ja Bog: zato što se bunite protiv mojih uredbi više Gospod. **8** Ipak, ostaviću neke od vas u životu; od naroda oko vas, i ne sledite ih, i ne vršite one koji među narodima uteknu maču kad se moje propise, a ni propise naroda koji su oko rasejete po zemljama. **9** Ti što umaknu setiće vas, **8** stoga govori Gospod: evo me lično protiv me se među narodima gde ih budu odveli u tebe; izvršiću sud usred tebe na oči naroda. **9** roblje, kako sam patio zbog njihovog bludničkog Zbog svih tvojih gadosti učiniću s tobom što još srca koje se odvratilo od mene, i zbog njihovih nisam učinio, niti će ikada učiniti. **10** Zato će očiju koje su se bludno okretale za njihovim očevi jesti svoje sinove usred tebe, a sinovi jesti gnusnim idolima. I gadiće se sami sebi zbog sveg svoje očeve. Izvršiću na tebi sud i rasejati tvoje zla što su učinili i zbog svih svojih odvratnih preživele na sve strane. **11** Zato govori Gospod dela. **10** Tada će znati da sam ja Gospod, i da Bog: života mi moga! Zato što si oskrnavio moje nisam uzalud govorio da će dovesti na njih Svetilište svim vašim odvratnim idolima i svim ovo zlo.“ **11** Govori Gospod: 'Pljesni dlanovima, vašim gadostima, zato će se povući od vas: moje lupi nogama i reci: jao domu Izraeljevom zbog se oko neće sažaliti na tebe i neće te poštedeti. svih njegovih odvratnih zala, jer će pasti od **12** Trećina će pomreti od zaraze i od gladi, trećina mača, gladi i zaraze. **12** Ko je daleko, umreće od će pasti od mača izvan tebe; trećinu će rasejati zaraze, ko je blizu, pašće od mača, a ko preživi na sve strane, pa će im s isukanim mačem biti ili bude postrođen, umreće od gladi. Time će se za petama. **13** A kad se dovrši moj gnev, i kad dovršiti moja jarost nad njima. **13** Tada ćete dam oduška svojoj jarosti na njima, i zadovoljim znati da sam ja Gospod, kada njihovi pobijeni se; kad na njima dam oduška svojoj jarosti, budu ležali među njihovim gnusnim idolima oko tada će znati da sam ja, Gospod Bog, govorio u njihovih žrtvenika, na svakom visokom brdu, svojoj ljubomori. **14** Pretvoriću te u ruševinu i na svakom gorskom vrhu, ispod svakog zelenog učinili te predmetom poruge među narodima drveta, ispod svakog krošnjatog hrasta – svuda koji te okružuju, na oči svakom prolazniku. **15** gde su prinosili mirisni kad svim svojim gnusnim Bićeš predmet ruganja i podsmeha, opomena idolima. **14** Ispružiću svoju ruku protiv njih i

pretvoriti zemlju u pustoš i užas od pustinje do oplene, i zlikovcima na zemlji da ga opljačkaju, Divle – svuda gde žive. Tada će znati da sam ja koji će ga oskrnaviti. **22** Okrenuću svoje lice od njih, pa neka se skrnavi moje blago; neka razbojnici upadaju u njega i neka ga oskrnave! **23**

7 Dode mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji,“ govorи Gospod Bog zemlji izrailjskoj: ‘Kraj, došao je kraj na četiri kraja zemlje! **3** Sada ti je došao kraj, jer ћu poslati svoj gnev na tebe. Sudiću ti po tvojim putevima i platiću ti za sve tvoje gadosti. **4** Moje ti se oko neće sažaliti, neću te poštediti, nego ћu ti platiti za tvoje puteve i za gadosti u tebi. Tada ћete znati da sam ja Gospod.’ **5** Govori Gospod Bog: ‘Dolazi zlo za zlom. **6** Došao je kraj! Kraj je stigao! Gle, došao je, na tebe se namerio. **7** Kucnuo ti je čas, žitelju zemlje, vreme je došlo, blizu je dan; strahota je u gorama, a ne radost. **8** Svoj bes ћu ubrzo izliti na tebe, gnev ћu svoj iskaliti na tebi. Sudiću ti po tvojim putevima, platiću ti za sve gadosti tvoje. **9** Moje ti se oko neće sažaliti, neću te poštediti, nego ћu ti platiti za tvoje puteve, i za gadosti koje su u tebi. Tada ћeš znati da to ja, Gospod, udaram. **10** Dan je, evo, došao! Propast je iznikla, štap je procvetao, oholost napupela!

11 Nasilje je izraslo u štap bezakonja. Niko od njih neće ostati, ništa od njihovog mnoštva, ništa od njihovog blaga, ničega vrednog među njima! **12** Došlo je vreme, prispeo je dan. Ko kupuje, neka se ne veseli, ko prodaje, neka ne žali, jer gnev dolazi na sve mnoštvo. **13** Ko prodaje neće moći da povrati što je prodao, dokle god su obojica živi, jer je viđenje za sve mnoštvo i neće biti opozvano. Zbog svoje krivice нико неće sačuvati svoj život. **14** U trube su zatrubili, sve je spremno, ali nema nikog da u boj podje, jer moj je gnev nad svim mnoštвом.

15 Napolju je mač, a unutra zaraza i glad; ko je napolju poginуće od mača, a ko je unutra, njega ћe proždreti glad i zaraza. **16** A njihovi prežивeli koji umaknu, biće po gorama, kao golubovi po dolinama, i svi ћe uzdisati, svaki za svoju krivicu. **17** Sve ћe ruke malaksati, a sva ћe kolena postati kao da su od vode. **18** Opasivaće se kostreću, drhtanje ћe ih obuzeti, na svakom ћe licu biti sram, i svaka ћe glava očelaviti. **19** Izbacije na ulice svoje srebro i zlato kao smeće. Njihovo srebro i zlato neće moći da ih izbavi u dan gneva Gospodnjeg. No, svoju glad neće utoliti, svoje trbuhe neće napuniti, jer su zbog toga posrnuli u krivicu. **20** Dičili su se svojim divnim nakitom; od njega su pravili likove svojih odvratnih gadnih stvari. Zato ћu im ga pretvoriti u smeće. **21** Onda ћu ga predati u ruke tuđinaca da ga

zlikovcima na zemlji da ga opljačkaju, i skrnavi moje blago; neka razbojnici upadaju u njega i neka ga oskrnave! **24** Zato ћu dovesti najgore među narodima da zaposednu njihove kuće. Tako ћu dokrajčiti ponos moćnih, a njihova svetilišta ћe biti oskrnavljena. **25** Kad strahota dode, tražiće mir, a njega neće biti. **26** Jedna ћe propast ići za drugom, jedna [loša] vest stizaće za drugom. Tada ћe tražiti viđenje od proroka, ali ћe sveštenik ostati bez Zakona, a starešine bez saveta. **27** Car ћe tugovati, knez biti obučen u očaj, a ruke naroda zemlje ћe drhtati. Postupaću s njima po njihovim putevima i suditi im po njihovim sudovima. Tada ћe znati da sam ja Gospod.”

8 Šeste godine, petog dana šestog meseca, sedeо sam u svojoj kući. Preda mnom su sedele Judine starešine. Tada se na mene spustila ruka Gospoda Boga. **2** I kako sam pogledao, video sam neko oblije slično čovečijem. Od njegovih bokova naniže, bilo je nešto kao organj, a od njegovih bokova naviše bilo je nešto kao svetlost sjajnog metala. **3** On je ispružio nešto kao ruku i uhvatio me za pramen kose. Tada me je Duh podigao između zemlje i neba i odneo me, u Božijim viđenjima, u Jerusalim, na ulaz severnih vrata koja gledaju na sever, gde стоји idol koji izaziva ljubomoru. **4** I gle, tamo je bila slava Boga Izraeljevog, ista kao ona koju sam video u dolini.

5 Tada mi reče: „Sine čovečiji, Podigni svoje oči prema severu.“ I ja sam podigao oči prema severu – i gle – severno od žrtvenih vrata, na samom ulazu, bio je onaj idol što izaziva ljubomoru. **6** On mi reče: „Sine čovečiji, vidiš li šta čine, velike gadosti koje dom Izraeljev čini ovde, da bi me udaljili iz mog Svetilišta? A videćeš još i gore gadosti.“ **7** Zatim me je doveo na ulaz dvorišta. Tamo sam video rupu u zidu. **8** On mi reče: „Sine čovečiji, prokopaj zid!“ Ja prokopam zid, a tamo jedan ulaz. **9** On mi reče: „Uđi i pogledaj zle gadosti koje se čine ovde.“ **10** Uđem ja i pogledam, a tamo, gmizavci i nečiste životinje svih oblika – svi gnusni idoli doma Izraeljevog – iscrtani svuda po zidu. **11** Pred njima je stajalo kradioniku u ruci iz koje se dizao oblak mirisnog kada. **12** On mi reče: „Sine čovečiji,

jesi li video šta starešine doma Izrailjevog čine kažu: 'Gospod je napustio zemlju; Gospod ne tajno, svaki u kapeli svog nacrtanog idola? Jer vidi.' **10** Stoga se ni ja neću sažaliti niti smilovati, govore: 'Gospod nas ne vidi; napustio je Gospod nego ču im platiti po njihovim putevima.' **11** zemlju.' **12** Još mi reče: „Videćeš kako čine tamo Tada se vratio onaj čovek obučen u lan, koji je još i gore gadosti.“ **14** Potom me je doveo na za pojasmom imao pisarski pribor, i doneo vest: ulaz od vrata Doma Gospodnjeg koji je na severu. „Izvršio sam sve što si mi zapovedio.“

A tamo, gle, žene sede i oplakuju Tamuza. **15** On mi reče: „Jesi li video to, sine čovečiji? A videćeš još gore gadosti od ovih.“ **16** Onda me je odveo u unutrašnje dvorište Doma Gospodnjeg. Tamo, na ulazu u Svetinju Gospodnju, između trema i žrtvenika, bilo je oko dvadeset pet ljudi leđima okrenutih prema Svetinji Gospodnjoj. Bili su licem okrenuti prema istoku, i tamo prema istoku klanjali se suncu. **17** On mi reče: „Sine čovečiji, jesli li video to? Zar je mala stvar za dom Judin što čine gadosti koje čine ovde, pa još pune zemlju nasiljem i stalno me izazivaju? Vidi samo kako stavljaju granu pod svoj nos! **18** Zato ču postupati po svom gnevnu: neću se sažaliti i neću se smilovati. Pa da me dozivaju i jakim glasom, neću ih slušati.“

9 Tada je povikao u moje uši jakim glasom, govoreći: „O, vi, pogubitelji grada, pristupite svaki s razornim oružjem u ruci!“ **2** Uto dodoše šestorica ljudi iz pravca Gornjih vrata, koja su okrenuta ka severu. Svaki je imao smrtonosno oružje u ruci. Jedan od njih je bio obučen u lan, a za pojasmom je imao pisarski pribor. Došli su i stali pored bronzanog žrtvenika. **3** Tada se Slava Boga Izrailjevog podigla s heruvima na kome je bila i otišla prema pragu Doma. Gospod jedan točak bio unutar drugog. **11** Kad su išli, doviknu onome što je bio obučen u lan, koji je za pojasmom imao pisarski pribor, **4** i reče mu: „Prođi kroz grad, kroz Jerusalim, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i stenu zbog svih gadosti na moje uši: „Sledite ga kroz grad i ubijajte. Ne žalite i ne pokazujte milost. **6** Pobjite starce, mladiće i devojke, decu i žene; istrebite ih, ali ne dirajte nijednog čoveka koji na sebi ima znak. Počnite od mog Svetilišta.“ Počeli su od starešina pred Domom. **7** On im reče: „Oskrnavite Dom, napunite dvorište pobijenima, pa izadite.“ Oni suizašli i [počeli da] ubijaju po gradu. **8** Dok su ih ubijali, ja sam ostao sam. Tada sam pao sive što je ostalo od Izraelja izlivajući svoj gnev na Izrailj?“ **9** On mi odgovori: „Krivica doma Izrailjevog i Jude je veoma velika. Zemlja je puna krvi, a grad se ispunio opakošću. Jer oni

10 Zatim sam pogledao, i gle, na svodu koji je bio nad glavama heruvimima pojavilo se nešto kao kamen safir, po izgledu slično prestolu. **2** Tada reče čoveku obučenom u lan: „Uđi između točkova ispod heruvima, ispuni šake užarenim ugljem koji je između heruvima i prosi ga na grad.“ On uđe na moje oči. **3** Heruvimi su stajali s desne strane Doma kad je taj čovek ušao. Oblak je ispunio unutrašnje dvorište. **4** Tada se podigla slava Gospodnja s heruvima prema pragu Doma; Dom se ispunio oblakom, a dvorište se napunilo svetlošću slave Gospodnje. **5** Zvuk krila heruvima se čuo do dvorišta, kao glas Svemoćnog kad govorи. **6** Kad je zapovedio obučenom u lan: „Uzmi oganj između točkova, između heruvima“. Čovek ga donese i stavi pored točka, **7** jedan heruvim je pružio ruku između heruvima prema ognju koji je bio između heruvima, poneo ga i stavio ga u šake čoveka obučenog u lan. Ovaj ga je uzeo i izašao. **8** Tada se ispod krila heruvima pojavila nešto kao čovečija ruka. **9** Kad sam po jedan točak pored svakog heruvima. Točkovi su po izgledu bili slični kamenu hrisolitu. **10** Četiri od njih su bili sličnog izgleda, kao da je Celo njihovo telo: leđa, ruke, krila i točkovi, sva svaka je mogao da se kreće u sva četiri pravca, a da se pritom ne okreće. Naime, išli su tamo kuda se glava okretala, ne okrećući se u kretanju. **12** Četiri od njih su bili sličnog izgleda, kao da je Celo njihovo telo: leđa, ruke, krila i točkovi, sva svaka je mogao da se kreće u sva četiri pravca, a da se pritom ne okreće. Naime, išli su tamo kuda se glava okretala, ne okrećući se u kretanju. **12** Celo njihova četiri točka, bila su puna očiju svuda unaokolo. **13** Ja sam čuo da se ovi točkovi zovu vrtložni točkovi. **14** Svaki heruvim je imao njihova četiri točka, bila su puna očiju svuda unaokolo. **13** Ja sam čuo da se ovi točkovi zovu vrtložni točkovi. **14** Svaki heruvim je imao njihova četiri točka, bila su puna očiju svuda unaokolo. **15** Potom su se pred Domom. **7** On im reče: „Oskrnavite Dom, heruvimi uzneli. To su bila ista bića koja sam napunite dvorište pobijenima, pa izadite.“ Oni video na reci Hevaru. **16** Dok su heruvimi išli, suizašli i [počeli da] ubijaju po gradu. **8** Dok su ih ubijali, ja sam ostao sam. Tada sam pao sivoj krilima da se podignu od zemlje, točkovi ničice i zavapio: „Ah, Gospode Bože, zar ćeš se nisu odvajali od njih. **17** Kada bi se zaustavili, pobiti sve što je ostalo od Izraelja izlivajući svoj zaustavili bi se i točkovi; kada bi se podizali, gnev na Izraelj?“ **9** On mi odgovori: „Krivica podizali bi se i točkovi, jer je duh bića bio u doma Izrailjevog i Jude je veoma velika. Zemlja njima. **18** Zatim se slava Gospodnja podigla s je puna krvi, a grad se ispunio opakošću. Jer oni praga Doma i zaustavila se nad heruvimima. **19** I

dok sam gledao, heruvimi su zamahnuli krilima i vas iz naroda, sabraću vas iz zemalja među koje podigli se sa zemlje. Točkovi su bili uz njih kad ste bili rasejani, i dati vam zemlju Izrailjevu.¹⁸ A su otišli. Zaustavili su se kod ulaza istočnih vrata kada dođu tamo, ukloniće iz nje sve svoje gadne Doma Gospodnjeg. Nad njima je bila slava Boga idole i sve svoje gnusnosti.¹⁹ I daću im jedno Izrailjevog. **20** Bila su to ista bića koja sam video srce, i staviću u njih novi duh. Izvadiću kameno pod Bogom Izrailjevim na reci Hevaru. Tako sam srce iz njihovih tela i dati im srce od mesa,²⁰ shvatio da su to heruvimi. **21** Svako je imalo kako bi sledili moje odredbe, čuvali moje propise četiri lica i četiri krila. Ispod krila su imala nešto i vršili ih. Tada će biti moj narod, a ja ću biti kao ljudske ruke. **22** Lica su im bila kao ona lica njihov Bog. **23** A onima čija srca slede njihove koja sam video na reci Hevaru. I svako se kretalo napred.

11 Onda me je Duh podigao i doneo me do istočnih vrata Doma Gospodnjeg, koja su okrenuta prema istoku. Tamo, na ulazu vrata, bilo je dvadeset pet ljudi. Među njima sam video narodne knezove Jazaniju, sina Azurovog, i Felatiju, sina Venajinog. **2** On mi reče: „Sine čovečiji, ovo su ljudi koji smišljaju bezakonje i koji daju zle savete u ovom gradu. **3** Oni govore: 'Nije sad vreme da se grade kuće. Ovaj je grad lonac, a mi smo meso.' **4** Zato, prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovečiji.“ **5** Duh Gospodnji se spusti na mene i reče mi: „Govori Gospod: 'Znam šta kažete, dome Izrailjev, znam ja misli vašeg srca. **6** Pobili ste mnogo ljudi u ovom gradu, ulice ste napunili ubijenima.' **7** Stoga, govori Gospod Bog: 'Oni koje ste pobili i nagomilali u njemu, oni su meso, a ovaj grad je lonac. **8** Vi se bojite mača, a ja ću baš mač dovesti na vas – govori Gospod Bog. **9** Isteraću vas iz njega i predati vas u ruke tuđincima i izvršiti sud nad vama. **10** Padaćete od mača po svim krajevima Izrailjevim; ja ću vam suditi. Tada ćete znati da sam ja Gospod. **11** Ovaj grad neće biti vaš lonac, niti ćete biti meso u njemu; ja ću izvršiti sud nad vama po svim krajevima Izrailjevim.

12 Tada ćete znati da sam ja Gospod; jer niste sledili moje odredbe, niti ste izvršavali moje propise, nego ste vršili propise naroda oko vas.“

13 Dok sam ja prorokovaо, Felatija, sin Venajin, pade mrtav. Ja padoh ničice i glasno zavapih: „O, Gospode Bože, zar ćeš istrebiti što je ostalo Gospoda; nama je zemlja dana u nasledstvo.“ **16** Stoga govori Gospod Bog: 'Udaljio sam ih među narode i rasejao ih po zemljama. Ipak, samo sam im na kratko bio Svetilište u zemljama gde su otišli.' **17** Zato reci: 'Govori Gospod Bog: skupiću

kada dođu tamo, ukloniće iz nje sve svoje gadne idole i sve svoje gnusnosti. **19** I daću im jedno srce, i staviću u njih novi duh. Izvadiću kameno glavu – govori Gospod Bog.“ **22** Tada su heruvimi raširili svoja krila s točkovima pored sebe. Nad njima je bila slava Boga Izrailjevog. **23** Potom se Slava Gospodnja podigla iz središta grada, i zaustavila se nad gorom istočno od grada. **24** A mene je Duh poneo i doveo me u viđenju – Duhom Božijim – k izgnanicima u Haldeji. Tada je viđenje koje sam imao otišlo od mene. **25** Izgnanicima sam ispričao sve što mi je Gospod pokazao.

12 Dode mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, ti prebivaš usred odmetničkog doma, koji ima oči da vidi, ali ne vidi, ima uši da čuje, ali ne čuje; jer odmetnički su oni dom. **3** A ti, sine čovečiji, spremi sebi stvari za izgananstvo i po danu, na njihove oči, podi u izgananstvo. Podi u izgananstvo iz svoga mesta i na njihove oči idi u drugo mesto, ne bi li kako uvideli da su odmetnički dom. **4** Iznesi svoje stvari po danu, na njihove oči, kao izgnaničke stvari. Uveče, na njihove oči, izadi kao oni što idu u izgananstvo. **5** Na njihove oči prokopaj zid i prodi kroz njega. **6** Iznesi ih po mraku, na njihove oči, noseći ih na ramenu. Pokrij svoje lice da ne vidiš zemlju, jer sam te postavio za znak domu Izrailjevom.“ **7** Učinio sam kako mi je zapoveđeno. Izneo sam svoje stvari po danu, kao izgnaničke stvari, a uveče sam svojim rukama prokopao zid. Izašao sam po tamu, na njihove oči, noseći svoje stvari na ramenu. **8** Ujutro mi dode reč Gospodnja: **9** „Sine čovečiji, zar te dom Izrailjev, taj odmetnički dom, nije pitao: 'Šta to radiš?' **10** Ti im reci: od Izrailja?“ **14** Tada mi dode reč Gospodnja: **15** „Govori Gospod Bog: ovo je proroštvo za kneza u Jerusalimu i za sav dom Izrailjev, koji je u njemu.“ **11** Reci: 'Ja sam znak za vas; kako sam ja učinio, tako će biti učinjeno njima, kad odu i izgananstvo kao roblje.' **12** Knez koji je među njima nosiće po mraku svoje stvari na ramenu, pa će izići. Prokopaće zid da bi izašao, i pokriće lice da ne bi video zemlju. **13** A ja ću baciti mrežu preko njega, te će se uhvatiti u moju zamku. Zatim

ću ga dovesti u Vavilon, u zemlju Haldejaca, ali nisam govorio?! **8** Zato, govori Gospod Bog: zbog je on neće videti; umreće tamo. **14** A one što vaših ispraznih reči i lažnog proricanja, evo me su oko njega, njegove pomoćnike i svu njegovu protiv vas – govori Gospod Bog. **9** Dici će se vojsku, ja ču rasejati na sve strane; isukaću mač i moja ruka na proroke koji prorokuju isprazna goniti ih. **15** I znaće da sam ja Gospod, kad ih viđenja i proriču laž. Oni neće opstati na saboru rasejem među narode, i razaspem po zemljama. moga naroda, i u knjigu doma Izrailjeva neće **16** Ipak, neke od njih ču sačuvati od mača, gladi i biti upisani, niti će ući u zemlju Izrailjevu. Tada zaraze, da bi pričali narodima među koje budu čete znati da sam ja Gospod Bog.' **10** To je zbog dospeli o svojim gadostima. Tada će znati da sam toga što su zaveli moj narod govoreći 'Mir', a ja Gospod." **17** Dođe mi opet reč Gospodnjia: **18** mira nema. Neko još gradi zid, a oni ga, evo, „Sine čovečiji, jedi svoj hleb s drhtanjem, i pij premazuju krečom. **11** Reci onima što premazuju vodu sa strahom i brigom. **19** Reci narodu zemlje: krečom da će pasti. Sručiće se kiša poplavna, 'Govori Gospod Bog, stanovnicima Jerusalima padaće veliki grad, besneće olujni vetrovi. **12** u izrailjskoj zemlji: svoj će hleb jesti s brigom, A kad zid padne, neće li vas pitati ljudi: gde je i svoju vodu pitи s užasom, jer će im zemlja kreč kojim ste ga namazali?" **13** Stoga, govori opusteti i ostati bez ičega zbog nasilja njegovih Gospod Bog: 'Pustiću olujne vetrove u svom stanovnika. **20** I znaće da sam ja Gospod, kad gnev, i poplavnu kišu u svojoj jarosti, i veliki gradovi budu poharani, a zemlja se pretvori grad, da ga u gnev zatrema. **14** Razoriću zid u pustoš.' **21** I dođe mi reč Gospodnjia: **22** koji ste namazali krečom, oboriću ga na zemlju, „Sine čovečiji, kakva je to izreka koju imate za pa će se pokazati njegov temelj. A kad padne, zemlju Izrailevu? Jer kažete: 'Dani odmiču, a skončaćete i vi u njemu. Tada će znati da sam svako viđenje propadal' **23** Stoga im reci: 'Govori ja Gospod. **15** A kad iskalim svoj gnev na zidu Gospod Bog: ja ču učutkati ovu izreku i više je i na onima koji su ga namazali krečom, reći neće koristiti u Izraileju.' Reci im: 'Primakli su se ču vam: 'Nema više zida, nema više onih koji dani da se svako viđenje ispunii. **24** I neće više su ga okrečili, **16** nema više proroka izrailejskih biti lažnih viđenja ni zavodljivih proricanja u koji su prorokovali Jerusalimu i imali viđenja o domu Izrailevu. **25** Jer kad ja, Gospod, izreknem njegovom miru, a mira nigde – govori Gospod što izreknem, reč će se ispuniti bez odlaganja. Bog.' **17** A ti, sine čovečiji, okreni svoje lice prema Naime, u vaše ču dane, o, dome odmetnički, čerkama svog naroda, koje prorokuju po želji izreći reč i ispuniti je – govori Gospod Bog." **26** svog srca, i prorokuj protiv njih. **18** Reci: 'Govori Dođe mi reč Gospodnjia: **27** „Sine čovečiji, evo Gospod Bog: teško onima što prišivaju враčarske dom Izrailev gorovi: 'Viđenje koje on vidi odnosi vrpce oko svih svojih zglobova, i prave amajlike se na daleke dane; on to prorokuje za daleka za glave svih veličina, da ulove duše! Možete vremena.' **28** Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod li da lovite duše mog naroda, a da svoje duše Bog: neće se više odlagati ni jedna od mojih sačuvate? **19** Skrnave me pred mojim narodom za šaku-dve ječma, i koji komadić hleba. Lažete moj narod koji sluša laži, te ubijate duše koje ne treba da umru, a ostavljate u životu one koji ne treba da žive.' **20** Zato, govori Gospod Bog: 'Evo me protiv vaših враčarskih vrpci kojima lovite duše kao ptice; strgnuću ih s vaših ruku i oslobođiću one čije duše lovite kao ptice. **21** Pokidaću vaše amajlike za glavu i izbaviću svoj narod iz vaših ruku, pa više neće biti plen u vašim rukama. Tada će znati da sam ja Gospod. **22** Zato što ste lažju ožalostili srca pravednih, koja ja nisam ožalostio, i zato što ste ohrabrili nepravedne da se ne odvrate od svog zlog puta kako bi se spasili, **23** zato više nećete imati isprazna viđenja i baviti se proricanjem! Ja ču izbaviti moj narod iz vaših ruku, pa ćete znati da sam ja Gospod.'"

13 Dođe mi reč Gospodnjia: **2** „Sine čovečiji, prorokuj protiv izrailejskih proroka. Prorokuj i reci onima što prorokuju po želji svoga srca: 'Čujte reč Gospodnju: **3** Govori Gospod Bog: teško bezumnim prorocima koji svoj duh slede, a ništa ne vide! **4** Tvoji su proroci, Izraileju, kao lisice među ruševinama. **5** Niste došli na probijena mesta da gradite zid oko doma Izrailevoga, da se održi u ratu u dan Gospodnj. **6** Njihova su viđenja isprazna, a njihova proricanja lažna. Kažu – govori Gospod – a Gospod ih nije poslao, i još čekaju da se reč ispunii! **7** Zar viđenje koje imate nije isprazno, zar proricanje koje izričete nije lažno kad kažete – govori Gospod – a ja

14 Zatim su došli neki od izrailjskih starešina i stoku, 20 čak i da su u njoj i ova trojica: Noje, seli pred mene. 21 dođe mi reč Gospodnja: Danilo i Jov, života mi moga – govori Gospod Bog 3 „Sine čovečiji, ovi ljudi nose idole u svom – ne bi se spasli ni njihovi sinovi i čerke; oni sami srcu i stavljaju pred sebe ono što ih navodi na bi se spasli zbog svoje pravednosti. 21 Jer, govori nepravdu. Zar da im odgovorim na ono što me Gospod Bog: ‘Čak i da pošaljem na Jerusalim pitaju? 4 Zato im govori i reci im: ‘Govori Gospod svoja četiri strašna suda: mač, glad, divlje zveri i Bog: svaki čovek iz izrailjskog doma, koji u srcu zarazu, da istrebim iz njega i ljudi i stoku, 22 u nosi svoje idole i pred sebe stavљa ono što ga njemu će, ipak, ostati preživeli; njihovi sinovi i navodi na nepravdu, pa dođe k proroku, tome će čerke će izaći iz njega. Kada dođu k vama i kad ja, Gospod, odgovoriti prema mnoštvu njegovih idola vidite njihove puteve i njihova dela, utešiće te idola, 5 da zadobijem srce doma Izrailjevog koje se za nevolje koje sam doveo na Jerusalim, za se otudilo od mene zbog svih njihovih idola.’ 6 sve što sam doveo na njega. 23 Oni će vas utešiti Stoga, reci domu Izrailjevom: ‘Govori Gospod kad budete videli njihove puteve i njihova dela. Bog: pokajte se! Odvratite se od svojih idola Tada ćete znati da sam ja sve to uradio – govori i okrenite leđa svim svojim gadostima. 7 Jer, Gospod Bog.’“

ko god se od doma Izraileva i od stranaca koji prebivaju u Izraelju odvrati od mene i postavi idola u svom srcu i stavi pred sebe ono što ga navodi na nepravdu, a onda dođe k proroku da traži savet od mene, tome će ja, Gospod lično odgovoriti. 8 Okrenuću svoje lice prema tom čoveku učiniću da bude opomena i pouka; istrebiću ga iz svog naroda. Tada ćete znati da sam ja Gospod. 9 A ako bi se prorok prevario, pa saopštio kakvu poruku, to sam ja, Gospod, zaveo tog proroka. Ja će, onda, ispružiti ruku na njega i istrebiti ga iz svog naroda Izraelja. 10 Obojica će primiti svoju krivicu; krivica će biti ista i za onog koji traži savet, i za proroka 11 Tako dom Izrailev neće više odstupati od mene, i neće se više skrnaviti svim prestupima. I biće moj narod, a ja će im biti Bog – govori Gospod Bog.’“ 12 I dođe mi reč Gospodnja: 13 „Sine čovečiji, kada mi neka zemlja zgreši tako što učini neverstvo, i ja dignem ruku na nju i presečem joj snabdevanje hlebom, pa pošaljem na nju glad i istrebim iz nje i ljudi i stoku, 14 čak i da su u njoj ova trojica: Noje, Danilo i Jov, njihova bi pravednost spasla samo njih – govori Gospod Bog. 15 Ili, ako pustim na tu zemlju divlje zveri da ih ostavljaju bez dece, pa postane pustara gde niko ne prolazi zbog zveri, 16 života mi moga, čak i da su ova trojica u njoj – govori Gospod Bog – ni oni ne bi mogli da spasu svoje sinove i čerke; samo bi se oni spasli. A zemlja će se pretvoriti u pustaru. 17 Ili, ako pustim mač na tu zemlju i kažem: ‘Maču, prodi zemljom i istrebi iz nje i ljudi i stoku’, 18 čak i da su u njoj i ova trojica, života mi moga – govori Gospod Bog – ne bi se spasli ni njihovi sinovi i čerke; samo bi se oni spasli. 19 Ili, ako pošaljem zarazu na tu zemlju i izlijem na nju svoj gnev čineći krvoproljeće, da istrebim iz nje ljudi i

15 Dođe mi reč Gospodnja: 2 „Sine čovečiji, po čemu je drvo vinove loze bolje od bilo koje grane drveta među šumskim drvećem? 3 Zar se uzima njeni drvo da se od njega nešto napravi? Da li se od njega pravi klin da se o njega okače kakve posude? 4 Eto, ono se bacu u vatru za gorivo. Vatra sagoreva oba njegova kraja i nagoreva mu sredinu. Valja li onda za nešto? 5 I kad je zdravo, ništa se od njega ne da napraviti, a kad je spaljeno i nagorelo, šta se još od njega može napraviti? 6 Zato govori Gospod Bog: kao što sam bacio za gorivo drvo vinove loze, koje je među šumskim drvećem, tako će postupiti sa stanovnicima Jerusalima. 7 Okrenuću svoje lice protiv njih. Pobegli su od vatre, ali će ih vatra ipak prožreti. I znaćete da sam ja Gospod, kad okrenem svoje lice protiv njih. 8 A zemlju će obratiti u pustoš, jer su počinili neverstvo – govori Gospod Bog.“

16 Dođe mi reč Gospodnja: 2 „Sine čovečiji, obznnani Jerusalimu njegove gadosti. 3 Reci: ‘Ovako Gospod Bog govori Jerusalimu: poreklom i rodom iz zemlje si hananske; otac ti je Amorejac, a majka Hetitka. 4 A twoje rođenje? Na dan tvog rođenja pupčanu ti vrpcu nisu odsekli, niti su te vodom oprali da te očiste; nisu te solju natrljali, niti te pelenama povili. 5 Ničije ti se oko nije sažalilo, da ti iz samilosti učini nešto od toga, nego su te s gađenjem bacili napolje na dan tvog rođenja. 6 Prolazeći pored tebe video sam te kako se kopraš u svojoj krvi. I dok si ležala u svojoj krvi, ja ti rekoh: živi! Živi! – rekoh ti – dok si ležala u svojoj krvi. 7 Učinio sam da porasteš kao biljka u polju. A ti si porasla i razvila se, nakon se devojačkim okitila: dojke su ti napupele, dlake

ti iznikoše, ali si bila još sasvim naga. **8** Prolazeći Asircima, ne bi li se kako zadovoljila; bludničila pored tebe, primetio sam da je došlo twoje vreme, si s njima, ali se nisi zadovoljila. **9** Umnožila vreme za ljubav. Tada sam te zaogruuo svojim si svoje bludničenje u Haldeji, zemlji trgovaca, plaštem i pokrio twoju golotinju. Zakleo sam ti se ali ni sa njima se nisi zadovoljila. **10** Kako ti i sklopio savez s tobom – govori Gospod Bog – i je srce posrnulo – govori Gospod Bog – kad si ti si postala moja. **11** Vodom sam te oprao, krv činila sva ova dela kao besramna bludnica! **12** A sam s tebe sprao i uljem te namazao. **13** Obukao kad si gradila svoje humke na svakom raskršću, sam te u vezenu haljinu, na noge ti obuo sandale i pravila svoja uzvišenja na svakom trgu, ti od najbolje kože, opasao te finim lanom i pokrio nisi bila kao obična bludnica, nego si prezrela te svilom. **14** Nakitom sam te okitio: na ruke platu. **15** Preljubnice! Ti tudince primaš umesto sam ti stavio narukvice i lančić oko vrata. **16** Na svoga muža! **17** Svim bludnicama se plača, a nos sam ti stavio prsten, naušnice na twoje uši i ti si davala darove svim svojim ljubavnicima, i krasni venac na glavu. **18** Bila si okićena zlatom i potplaćivala ih da ti dolaze odasvuda da bludniče srebrom, a odeća ti je bila od finog lana, svile i s tobom. **19** U svom bludničenju ti si drugačija vezenog platna. Hranila si se brašnom, medom i od drugih žena; нико ne ide za tobom radi tvoga uljem. Bila si sve lepša i lepša, do carske si se časti bludničenja. Drugačija si, jer daješ platu za blud, uzdigla. **20** Zbog twoje lepotе ime ti se pročulo a sama je ne primaš. **21** Stoga, poslušaj, bludnice, među narodima, jer si bila savršena u svojoj reč Gospodnjу: **22** Govori Gospod Bog: zbog lepoti zbog raskoši moje kojom sam te obdario toga što si rasula svoju pohotu i otkrila svoju – govori Gospod Bog. **23** Ali ti si se oslonila na golotinju bludeći sa svojim ljubavnicima i sa svoju lepotu i bludu se odala zbog svoje slave: svim svojim ogavnim idolima, i zbog toga što svojim si bludom obasipala svakog prolaznika; si im dala krv svoje dece, **24** skupiću, evo, sve bila si njegova. **25** Uzela si svoje haljine i od njih twoje ljubavnike sa kojima si uživala, sve koje si načinila šarene uzvišice, i odavala se bludu na volela, i sve koje si mрzela. Skupiću ih odasvud njima. Tako nešto nije smelo da se desi, nije protiv tebe i otkriće pred njima twoju golotinju, i smelo da se dogodi. **26** Uzela si i predivne posude videće svu twoju golotinju. **27** Sudiću ti kako se od moga zlata i srebra koje sam ti dao, i napravila sudi preljubnicama i onima koje su prolile krv. od njih muške likove s kojima si bludničila. **28** Izručiću te njihovoј ljubomornoј jarosti. **29** Daću Onda si uzela svoje šarene haljine i obukla ih u te njima u ruke, a oni će oboriti twoje humke njih, i prinela im moje ulje i moj kad. **30** A hranu i uništiti twoja uzvišenja. Oni će svući s tebe koju sam dao tebi – brašno, ulje i med kojima twoje haljine, uzeti tvoj predivni nakit, i ostaviti sam te hranio – ti si prinosila njima na ugodan te sasvim nagu. **31** Onda će dovesti svetinu na miris. Tako je bilo – govori Gospod Bog. **32** Još tebe koja će te zasuti kamenjem i iseći te svojim si uzela i svoje sinove i čerke koje si mi rodila, mačevima. **33** Oni će spaliti twoje kuće i izvršiti pa si ih prinela na žrtvu njima za hranu. Zar je pravdu na tebi, na oči mnogih žena. Tako će stati bilo malo tvoga bludničenja, **34** pa si i moju decu na kraj tvome bludničenju, pa nećeš više platići klala, i davala ih da se spale njima u čast? **35** U za blud. **36** A kada utihne moj gnev protiv tebe, i svim svojim gadostima i bludničenjima, nisi se moja se ljubomora odvrati od tebe, smiriću se i sećala dana svoje mladosti, kad si bila potpuno neću se više gneviti. **37** A zato što nisi prizivala u naga i koprcala se u svojoj krvи. **38** Teško! Teško pamet dane svoje mladosti, nego si me izazivala tebi – govori Gospod Bog. Jer, nakon svega zla svim tim, twoje će postupke svaliti na twoju glavu svoga **39** ti si podigla sebi humke, i napravila – govori Gospod Bog. Nisi li na sve svoje gadosti sebi uzvišenja na svakom trgu. **40** Podigla si dodala i bestidnost? **41** Evo, ko god se služi sebi humke na svakom raskršću i poganila svoju izrekama govoriće ovu izreku o tebi: kakva majka, lepotu; širila si noge pred svakim prolaznikom, takva čerka. **42** Ti si čerka svoje majke, koja je te si umnožila svoje bludničenje. **43** Bludničila si prezrela svoga muža i svoju decu. Ti si sestra sa Egipćanima, tvojim susedima velikih udova, svojih sestara, koje su prezrele svoje muževe i množeći svoje bludničenje da bi me razgnevila. svoju decu, jer majka je vaša Hetitka, a otac vam **44** Zato sam, evo, digao ruku na tebe i smanjio ti je Amorejac. **45** Twoja starija sestra je Samarija obrok hrane. Predao sam te na milost i nemilost koja sa svojim čerkama živi levo od tebe, a twoja tvojim neprijateljima, filistejskim ženama, koje mlada sestra je Sodoma koja sa svojim čerkama se stide tvog sramotnog puta. **46** Bludničila si i sa živi desno od tebe. **47** Ne, ti nisi isla njihovim

stopama, niti si činila njihove gadosti, nego si **5** Uzme on od semena te zemlje i posadi ga u ubrzo postala pokvarenija od njih u svim svojim plodnu njivu. Zasadio ga je kraj obilnih voda, postupcima. **48** Života mi moga – govori Gospod postavio ga je kao vrbu. **6** Ono je niklo i postalo Bog – tvoja sestra Sodoma sa svojim čerkama bujna loza, niska rasta, koja je pružila granje nije učinila ono što ste ti i tvoje čerke učinile. **49** prema orlu. Koren mu se razvio ispod njega A ovo je bila krivica tvoje sestre Sodome: oholo, i ono postade loza. Ona je poterala izdarke i u obilju hleba i bezbrižnom spokoju je živila pružila mlado granje. **7** Bio je još jedan orao sa svojim čerkama, a nisu pomagale siromahu i velikih krila i pun perja. I gle, čokot pusti k ubogom. **50** U svojoj uznositosti činile su što je njemu svoje žile i pruži k njemu svoje grane gadno preda mnom, pa sam ih uklonio kad sam da bi ga zaliavo iz brazda gde je bio zasađen. to video. **51** Samarija nije učinila ni polovinu **8** Bio je zasađen na plodnoj njivi kraj obilnih greha kao ti. Ti si počinila više gadosti nego voda, da bi razvio grane, doneo plod i postao njih dve zajedno, te si opravdala svoje sestre plemenita loza.’ **9** Reci: ’Govori Gospod Bog: svim svojim gadostima koje si učinila. **52** Sama hoće li napredovati? Neće li mu [orao] iščupati snosi svoju sramotu pošto si se založila za svoje koren i otkinuti mu plodove, pa će se osušiti sve sestre. Zato što si učinila gadnije grehe nego lišće koje je na njemu izniklo? Osušiće se i neće one, one su pravednije od tebe. Snosi dakle svoju trebati jaka mišica ni mnogo ljudi da ga iščupaju sramotu, jer si opravdala svoje sestre. **53** Ja ču iz njegovog korena. **10** No, iako je zasađena, hoće obnoviti njihovu sreću, sreću Sodome i njениh li napredovati? Neće li se potpuno osušiti kad čerki, i sreću Samarije i njenih čerki, a sa njima ga zahвати vетар istočnjak? Da, osušiće se na i tvoju sreću, **54** da bi nosila svoju sramotu i brazdama gde je posaden.’ **11** I dođe mi reč poniženje zbog svega što si učinila kada si im Gospodnja: **12**, „Reci tom odmetničkom domu: donela utehu. **55** Tvoje sestre, Sodoma i njene ’Zar ne znate šta to znači?’ Reci: ’Eto, car je čerke, i Samarija i njene čerke, će se vratiti u vavilonski ušao u Jerusalim, uzeo njegovog cara i prvo bitno stanje, a i ti i tvoje čerke cete se vratiti njegove knezove i doveo ih u Vavilon. **13** A od u prvo bitno stanje. **56** Zar nisi govorila prezrivo carskog roda je uzeo jednog i sa njim sklopio o svojoj sestri Sodomu u vreme svoje uznositosti, savez i vezao ga zakletvom. Vodeće ljudi u zemlji **57** pre nego što se otkrila tvoja zloća? A sada si ti je odveo **14** da carstvo bude slabo, da se ne postala predmet poruge za aramejske čerke i sve bi podiglo ponovo, nego da drži savez kako bi njihove susede, i za filistejske čerke – onih oko opstalo. **15** Međutim, on se pobunio protiv njega tebe koji te preziru. **58** Zato ćeš ispaštati za svoju i poslao glasnike u Egipat, da nabavi sebi konje i pokvarenost i gadosti – govori Gospod. **59** Jer veliku vojsku. Hoće li uspeti? Hoće li se izvući govor Gospod Bog: postupiću s tobom kao što onaj koji tako nešto uradi? Može li se izvući onaj si ti postupila kad si prezrela moju zakletvu i ko krši savez? **16** Života mi moga, govor Gospod raskinula savez. **60** Ipak, setiću se svoga saveza Bog: umreće usred Vavilona, u zemlji cara koji koji sam sklopio s tobom u vreme tvoje mladosti, ga zacario, čiju je zakletvu odbacio i čiji je savez i sklopiću s tobom večni savez. **61** A ti ćeš se setiti prekršio. **17** Faraon neće moći da ga spase u bici svojih puteva i postideti se kada primiš obe svoje ni velikom vojskom, ni mnogobrojnim ljudstvom, sestre, stariju i mlađu od sebe. Njih ču ti dati za kad se podignu nasipi i sagrade se borbene kule čerke, ali neće pripadati tvom savezu. **62** Ja ču da se istrebe mnoge duše. **18** Odbacio je zakletvu uspostaviti svoj savez s tobom, i znaćeš da sam prekršivši savez; dao je obećanje, a učinio je ja Gospod, **63** da se setiš i postidiš i da više ne sve to. Zato se neće izvući.’ **19** Stoga govor otvoriš usta od sramote, kad izvršim otkupljenje Gospod Bog: ’Života mi moga, on je prezreo za sve što si učinila – govori Gospod Bog.’

17 Dođe mi reč Gospodnja: **2**, „Sine čovečiji, postavi zagonetku i izloži priču domu Izrailjevom. **3** Reci: ’Govori Gospod Bog: veliki orao velikih krila, dugih pera, pun šarolikog perja, dođe na Livan i odnese vrh keda. **4** Odlomio mu je vrh od mlađih grana, odneo ga u zemlju trgovaca, i spustio ga u gradu prodavaca.

moju zakletvu i prekršio moj savez, i zato ču to svaliti na njegovu glavu. **20** Razapeću nad njim svoju mrežu i uloviće se u moju zamku. Onda ču ga odvesti u Vavilon i tamo ču mu suditi zbog neverstva koje je počinio protiv mene. **21** I svi će njegovi begunci sa svom njegovom vojskom pasti od mača, a koji ostanu raspršiće se na sve strane. Tada ćete znati da sam to ja, Gospod, govorio.’ **22** Govori Gospod Bog: ’Ja ču

uzeti grančicu s vrha tog visokog kedra i posaditi umreti za svoju krivicu, zbog toga što je tlačio je; odlomiću grančicu s vrha njegovih mlađih druge, pljačkao, i nije činio ništa dobro među grana, i posadiću je na gori visokoj i užvišenoj. svojim narodom. **19** A vi kažete: 'Zašto da sin **23** Posadiću je na visokoj gori Izrailjevoj, i pustiće ne ispašta za krivicu svoga oca?' Ako sin vrši grane, i rodiće, i postaće predivan kedar. Pod pravo i pravdu i drži moje uredbe i vrši ih, zaista njim će prebivati svakojake ptice, i gnezditи se u hladu njegovih grana. **24** I sva će stabla ispaštati zbog krivice svoga oca, a ni otac neće poljska znati daja, Gospod, sružavam visoko drvo ispaštati zbog krivice svoga sina. Pravedniku će i uzvisujem nisko drvo; da sušim zeleno drvo i se računati njegova pravda, a opakome njegova činim da ozeleni suvo drvo. Ja, Gospod, to sam rekao, i to će učiniti."

18 I dođe mi reč Gospodnja: **2** „Šta vam znači poslovica kojom se služite za Izrailjevu zemlju: 'Očevi su jeli kiselo grožđe, a sinovima trnu zubi.' **3** Života mi moga, govori Gospod Bog: nećete se više služiti ovom poslovicom u Izraelju! **4** Evo, sve žive duše pripadaju meni; duša oca i duša sina meni pripadaju. Duša koja zgreši, ona će umreti. **5** Ko je pravedan i vrši što je pravo i pravedno, **6** ne jede na gorama, ne podiže oči prema idolima doma Izrailjevog, ne skrnavi ženu svoga bližnjega, i ne leže sa svojom ženom tokom njenog mesečnog reda; **7** nikoga ne iskoristiava, vraća zalog svome dužniku, ne pljačka, nego daje gladnomete hleba i gologa pokriva odećom; **8** ne pozajmljuje zbog dobiti i ne uzima kamatu, kloni se nepravde, i po istini deli pravdu između jednog čoveka i drugog; **9** i sledi moje uredbe i drži moje propise postupajući po istini – taj je pravedan; on će zaista živeti – govori Gospod Bog. **10** Ali ako ima sina nasilnika, koji proliva krv, i on učini jedno od ovoga – **11** iako [otac] nije učinio ništa od ovoga – pa jede na gorama, skrnavi ženu svoga bližnjega, **12** ugnjetava siromašnog i ubogog, pljačka, ne vraća zalog, i podiže oči prema idolima, taj čini gadno delo. **13** Ako pozajmljuje zbog dobiti i uzima kamatu, hoće li živeti? Neće živeti! Zato što je počinio sve te gadosti, zato će svakako umreti. Krv njegova na njegovu glavu! **14** Ako li on ima sina koji vidi sve grehe koje njegov otac čini – ali ih sam ne čini, iako ih vidi – **15** te ne jede na gorama, ne podiže oči prema idolima doma Izrailjevog, ne skrnavi ženu svoga bližnjega; **16** nikoga ne iskoristiava, vraća zalog svome dužniku, ne pljačka, nego daje gladnomete od svoga hleba i gologa pokriva odećom; **17** kloni se nepravde, ne pozajmljuje radi koristi, niti s kamatom, već izvršava moje propise i sledi moje uredbe – taj neće umreti zbog krivice svoga oca; on će zaista živeti. **18** A njegov otac će

umreti za svoju krivicu, zbog toga što je tlačio druge, pljačkao, i nije činio ništa dobro među lavovima. **19** A vi kažete: 'Zašto da sin svojim narodom. **20** Umreće onaj koji zgreši. Sin neće se računati njegova pravda, a opakome njegova opakost. **21** Ali ako se opaki odvrati od svih svojih greha koje je učinio i bude držao sve moje uredbe i vršio pravo i pravdu, zaista će živeti, neće umreti. **22** Nijedan od njegovih prestupa neće mu se više spominjati; zaista će živeti, neće umreti. **23** Zar ja uživam da opaki umre – govori Gospod Bog – a ne da se odvrati od svojih puteva i da živi? **24** Ali ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane da čini nepravdu i gadosti koje čini opaki, hoće li živeti? Sva njegova pravednost koju je učinio neće se više spominjati zbog neverstva i greha koje je učinio; zbog njih će umreti. **25** A vi kažete: 'Put Gospodnji nije pravedan.' Zato čuj, dome Izrailjev: zar je moj put nepravedan? Nisu li vaši putevi nepravedni? **26** Ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane da čini nepravdu, pa umre zbog svoje nepravde, umreće zbog nepravde koju je učinio. **27** Ali ako se opaki odvrati od svoje opakosti koju je činio i počne vršiti pravo i pravdu, spaše sebi život. **28** Jer je uvideo sve svoje prestupe koje je učinio i odvratio se od njih, zaista će živeti i neće umreti. **29** A dom Izrailjev kaže: 'Put Gospodnji nije pravedan.' Zar moji putevi nisu pravedni, dome Izrailjev? Nisu li vaši putevi nepravedni? **30** Zato će vam, dome Izrailjev, suditi prema njegovim delima – govori Gospod Bog. Pokajte se i odvratite se od svih svojih prestupa, i više se nećete saplitati o svoju krivicu. **31** Odbacite od sebe sve prestupe koje ste počinili i načinite sebi novo srce i novi duh! Zašto da izginete, dome Izrailjev? **32** Jer ja ne uživam u ničijoj smrti – govori Gospod Bog. Zato se pokajte i živećete!

19 A ti izreci naricaljku za izraeljskim knezovima. **2** Reci: 'Šta je bila mati tvoja? Lavica! Među lavovima je ležala, među mlađim lavovima mlade je hranila. **3** Kad jednog mlađunca othrani, mlađi lav od njega postade. Naučio se da plen razdire, pa je ljude stao da proždire. **4** Narodi su za njega dočuli; u njihovu se jamu uhvatilo, u lancima ga u Egipt odvedeoše. **5** A kad vide da uzalud čeka, i da joj se nada razvezala, ona

uze drugoga mladunca, i od njega učini lavića. **6** Među lavovima on je išao, u mladoga je lava ih izveo iz Egipta. **10** Tako sam ih izveo iz Egipta i izrastao. Naučio se da plen razdire, pa je ljude doveo ih u pustinju. **11** Dao sam im svoje uredbe stao da proždire. **7** Rušio je njihove dvorove, i obznanio im svoje propise, jer će po njima pustio njihove gradove, Zemlja i svi što u živeti onaj koji ih izvršava. **12** Dao sam im i svoje njoj žive, isprazni se od rike njegove. **8** Skupiše subote da im budu znak između mene i njih, te se narodi na njega, iz okolnih krajeva dođe, da znaju da ih ja, Gospod, posvećujem. **13** Ali svoje mreže razapeš nad njim, i uhvati se u dom se Izrailjev pobunio protiv mene u pustinji; jamu njihovu. **9** U lancima ga u kavez metnuše, nisu sledili moje uredbe, nego su odbacili moje dovedoše ga caru u Vavilon. U tamnicu su njega bacili, da se rika njegova više ne čuje po gorama i preko svake mere skrnavili moje subote. Tada izrailjskim. **10** Mati ti je bila kao loza, zasađena sam rekao da će izliti svoj gnev na njih u pustinji kraj obilnih voda. Plodna beše i sa puno lišća, da ih istrebim. **14** Radi svoga imena sam delovao natapana obilnim vodama. **11** Grane su joj bile tako da se ne bi skrnavilo u očima naroda na moćne, svaka beše kao šezlo carsko. Visinom se očigled kojih sam ih izveo. **15** Još sam im se zakleo više krošnji digla, visina joj beše na vidiku sa u pustinji da ih neću dovesti u zemlju kojom teku granama svojim mnogobrojnim. **12** Iščupaše je med i mleko, najlepšu od svih zemalja, **16** zato gnevno, i baciše na zemlju. Osuši je vetaristočni, što su odbacili moje propise, nisu sledili moje rod joj bi pokidan, osušen, a moćne grane organj uredbe, i skrnavili moje subote, jer im je srce išlo je proždro. **13** A sada je u pustinji zasađena, u za idolima. **17** Ipak, sažalio sam se na njih i nisam zemlji suvoj i žednoj. **14** Planu organj iz jednoga ih uništio, i nisam ih zatru u pustinji. **18** Rekao pruta, rod joj proždra; Ne osta joj moćna grana, sam njihovo deci u pustinji: 'Ne sledite uredbe dostoјna šezla vladarskog.' To je naricaljka, i svojih predaka, ne držite njihove propise, i ne tako treba da se nariče.

20 Sedme godine, desetog dana petog meseca, došli su neki od Izrailjevih starešina da traže savet od Gospoda, i seli pred mene. **2** Tada mi dode reč Gospodnjia: **3** „Sine čovečiji, govori Izrailjevim starešinama. Reci im: 'Govori Gospod Bog: da li ste došli da me pitate za savet? Života mi moga – govori Gospod Bog – neću vam odgovoriti na pitanje!' **4** Hoćeš li da im sudiš? Hoćeš li da im sudiš, sine čovečiji? Saopšti im gadosti njihovih predaka. **5** Reci im: 'Govori Gospod Bog: onoga dana kad sam izabrao Izrajlja, kad sam se zakleo Jakovljevim potomcima i objavio im se u Egiptu, podigao sam ruku i rekao: ja sam Gospod, Bog vaš! **6** Tog dana sam im se zakleo da će ih izvesti iz Egipta u zemlju koju sam istražio za njih, zemlju kojom teku med i mleko, najlepšu od svih zemalja. **7** Rekao sam im: neka svako od vas izbaci gadne likove u koje upirete pogled, i ne poganite se egipatskim idolima; ja sam Gospod Bog! **8** Ali oni su se pobunili protiv mene i nisu hteli da me slušaju. Ni jedan od njih nije izbacio svoje gadne likove u koje su upirali pogled, niti su ostavili svoje egipatske idole. Tada sam rekao da će izliti svoj gnev na njih i dati oduška svojoj jarosti na njima usred Egipta. **9** Radi svoga imena sam delovao tako da se ne bi skrnavilo u očima naroda među kojima su bili i pred kojima sam im se objavio, kad sam ih izveo iz Egipta. **10** Tako sam ih izveo iz Egipta i izrastao. Naučio se da plen razdire, pa je ljude doveo ih u pustinju. **11** Dao sam im svoje uredbe stao da proždire. **7** Rušio je njihove dvorove, i obznanio im svoje propise, jer će po njima pustio njihove gradove, Zemlja i svi što u živeti onaj koji ih izvršava. **12** Dao sam im i svoje njoj žive, isprazni se od rike njegove. **8** Skupiše subote da im budu znak između mene i njih, te se narodi na njega, iz okolnih krajeva dođe, da znaju da ih ja, Gospod, posvećujem. **13** Ali svoje mreže razapeš nad njim, i uhvati se u dom se Izrailjev pobunio protiv mene u pustinji; jamu njihovu. **9** U lancima ga u kavez metnuše, nisu sledili moje uredbe, nego su odbacili moje dovedoše ga caru u Vavilon. U tamnicu su njega bacili, da se rika njegova više ne čuje po gorama i preko svake mere skrnavili moje subote. Tada izrailjskim. **10** Mati ti je bila kao loza, zasađena sam rekao da će izliti svoj gnev na njih u pustinji kraj obilnih voda. Plodna beše i sa puno lišća, da ih istrebim. **14** Radi svoga imena sam delovao natapana obilnim vodama. **11** Grane su joj bile tako da se ne bi skrnavilo u očima naroda na moćne, svaka beše kao šezlo carsko. Visinom se očigled kojih sam ih izveo. **15** Još sam im se zakleo više krošnji digla, visina joj beše na vidiku sa u pustinji da ih neću dovesti u zemlju kojom teku granama svojim mnogobrojnim. **12** Iščupaše je med i mleko, najlepšu od svih zemalja, **16** zato gnevno, i baciše na zemlju. Osuši je vetaristočni, što su odbacili moje propise, nisu sledili moje rod joj bi pokidan, osušen, a moćne grane organj uredbe, i skrnavili moje subote, jer im je srce išlo je proždro. **13** A sada je u pustinji zasađena, u za idolima. **17** Ipak, sažalio sam se na njih i nisam zemlji suvoj i žednoj. **14** Planu organj iz jednoga ih uništio, i nisam ih zatru u pustinji. **18** Rekao pruta, rod joj proždra; Ne osta joj moćna grana, sam njihovo deci u pustinji: 'Ne sledite uredbe dostoјna šezla vladarskog.' To je naricaljka, i svojih predaka, ne držite njihove propise, i ne poganite se njihovim idolima. **19** Ja sam Gospod, Bog vaš! Sledite moje uredbe, držite moje propise i izvršavajte ih. **20** Držite svetim moje subote; neka one budu znak između mene i vas, da znate da sam ja Gospod, Bog vaš.' **21** Ali deca su se pobunila protiv mene: nisu sledili moje uredbe, nisu držali moje propise kako bi ih vršili, koje vršeći ih, svaki čovek ima život; skrnavili su moje subote. Tada sam odlučio da izlijem svoj gnev na njih i da dam oduška svojoj jarosti u pustinji. **22** Ali zadržao sam svoju ruku. Učinio sam to radi svog imena da se ne bi skrnavilo u očima naroda na očigled kojih sam ih izveo [iz Egipta]. **23** Još sam im se uz podignutu ruku zakleo u pustinji da će ih raspršiti među narode i rasejati ih po zemljama, **24** zato što nisu vršili moje propise, nego su odbacili moje odredbe, skrnavili moje subote, i upirali pogled u idle svojih predaka. **25** A dao sam im i odredbe koje nisu dobre i propise po kojima ne mogu da žive. **26** Ja sam ih oskrnavio njihovim darovima, kad su odvajali svakog prvenca majčine utrobe, kako bih na njih svalio propast, da bi znali da sam ja Gospod.' **27** Stoga, sine čovečiji, govori domu Izrailjevom. Reci im: 'Ovakо Govori Gospod Bog: vaši preci su me uvredili i ovim: učinili su neverstvo protiv mene. **28** Kad sam ih doveo u zemlju za koju sam se zakleo da će im je dati, i kad su videli svaku veliku uzvišicu i svako granato drvo, tamo su

prinosili svoje žrtve. Izazivali su me prinoseći izreci reč protiv juga, prorokuj protiv šumskog tamo svoje prinose, paleći mirisni kad, i izlivajući kraja u Negevu. **47** Reci šumi negevskoj: 'Čuj reč svoje žrtve izlivnice. **29** Tada im rekoh: kakva je to Gospodnju! Govori Gospod Bog: evo, razbuktaću uzvišica na koju idete? Tako je ostalo ime Bama u tebi oganj, koji će progutati svako drvo, zeleno – uzvišica – sve do danas.' **30** Zato reci domu i suvo. Razbuktali plamen neće se ugasiti, i svako Izrailjevom: 'Govori Gospod Bog: zar ćeće da se če lice biti spaljeno od juga do severa. **48** Tada će skrnavite kao vaši preci, i da se upuštate u blud s svako videti da sam ga ja, Gospod, zapalio; i neće njihovim gadnim idolima? **31** Kad prinosite svoje se ugasiti.' **49** A ja rekoh: 'Jao, Gospode Bože, darove, kad spaljujete svoju decu u ognju, vi se i oni govore za mene: 'Nije li to onaj što ispreda dalje skrnavite sa svim vašim idolima do ovog priče?'

dana. Pa kako onda da vam odgovorim, dome Izrailjev? Života mi moga – govori Gospod Bog – neću vam odgovoriti! **32** Što zamišljate neće se ostvariti. Vi gorovite: bićemo kao narodi, kao plemena zemaljska koja služe drvetu i kamenu. **33** Života mi moga – govori Gospod Bog – vladaću nad vama moćnom rukom, ispruženom mišicom, i izlivom svog gneva. **34** Izvešću vas iz naroda i skupiti vas iz zemalja po kojima ste bili rasejani, moćnom rukom, ispruženom mišicom i izlivom svoga gneva. **35** Odvešću vas u pustinju naroda i sudiću vam tamo licem u lice. **36** Kako sam sudio vašim precima u egipatskoj pustinji, tako će suditi vama – govori Gospod Bog. **37** Ja ću vas provesti ispod mog štapa i dovesti vas da se pokoravate savezu. **38** Ukloniću one što se bune protiv mene; odvešću ih iz mesta njihovog boravka, ali neće ući u zemlju izrailjsku. Tada ćete znati da sam ja Gospod. **39** A ti, dome Izrailjev, govori Gospod Bog: idite, svaki od vas, i služite svojim idolima, ali pazite se ako me posle ne poslušate! Nećete više skrnaviti moje sveto ime vašim darovima i vašim idolima! **40** Jer, na mojoj svetoj gori, na visokoj gori Izrailjevoj – govori Gospod Bog – tamo u zemlji služiće mi sav dom Izrailjev. Tamo ću ih prihvatići. Tamo ću tražiti vaše prinose, vaše najbolje darove, i vaše svete žrtve. **41** Prihvatiću vas kao ugodni miris, kada vas izvedem iz naroda i sakupim vas iz zemalja gde ste bili rasejani, i pokazaću svoju svetost među vama pred očima naroda. **42** Tada ćete znati da sam ja Gospod, kada vas uvedem u zemlju izrailjsku za koju sam se uz podignutu ruku zakleo da ću je dati vašim ocima. **43** Setićeće se tamo svojih puteva i svojih idola kojima stе se skrnavili, pa ćeće se samih sebe gaditi zbog svih zala koje ste počinili. **44** Znaćete, dome Izrailjev, da sam ja Gospod, kad tako postupim sa vama radi svog imena, a ne prema vašim zlim putevima i vašim izopačenim delima – govori Gospod Bog." **45** Dode mi reč Gospodnja: **46** „Sine čovečiji, okreni se licem prema jugu;

21 Tada mi dođe reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, okreni se licem prema Jerusalimu i propovedaj protiv Svetilišta, i prorokuj protiv zemlje Izrailjeve. **3** Reci zemlji Izrailjevoj: 'Govori Gospod: evo, ja sam protiv tebe; isukaću svoj mač iz korica i istrebiću iz tebe i pravednog i opakog. **4** I pošto ću istrebiti iz tebe i pravednog i opakog, zato ću isukati mač iz korica na svakoga od juga do severa. **5** Tada će svi ljudi znati da sam ja, Gospod, isukao svoj mač iz korica, i da se tamo neće više vratiti.' **6** A ti, sine čovečiji, uzdiši kao da su ti polomljena bedra, gorko uzdiši na njihove oči. **7** Kada te budu pitali: 'Zašto uzdišeš?', odgovori im: 'Zbog vesti koja će doći. Tada će svako srce izgubiti odvažnost i sve će ruke klonuti, svaki će duh zamreti i sva će kolena biti oduzeta.' Evo, dolazi i ispunice se – govori Gospod Bog." **8** I dode mi reč Gospodnja: **9** „Sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Gospod kaže: Mač! Mač naoštren i izglačan, **10** naoštren za klanje, uglačan da seva. Zar da se radujemo vladarskoj palici, sine moj? Mač ne mari ni za kakvo drvo. **11** Dat je da se uglača, da ga ruka prihvati; naoštren je mač, izglačan, da se ubici da u ruku! **12** Zaplači, zakukaj, sine čovečiji, jer mač će stići narod moj i sve knezove izrailjske; s mojim narodom maču su oni predani. Zato se udaraj u grudi svoje. **13** To će biti kušanje. A ako vladarskog štapa, za koga mač ne mari, ne bude više? – govori Gospod Bog. **14** Zato prorokuj, sine čovečiji, udari dlanom o dlan, neka mač udari dvaput, triput, mač taj što služi za pokolj. Mač je to velikog pokolja, što ih odasvud vreba. **15** Da klonu srca i da mnogi padnu, na svaka sam vrata njihova postavio mač da zatre. Jao! Načinjen je da seva kao munja, isukan je za klanje. **16** Zamahni na desno, udri na levo, gde god ti se sećivo nameri. **17** I udariću dlanom o dlan, i smiriće se gnev moj. Ja, Gospod, sam govorio." **18** Dode mi reč Gospodnja: **19** „Sine čovečiji, označi dva puta kojim će doći mač cara vavilonskog. Neka oba izlaze iz iste zemlje.

Zatim načini znak i postavi ga na početak puta si pun nereda. 6 Gle, izrailjski knezovi u tebi, koji vodi u grad. 20 Označi put kojim će mač svaki od njih, koriste svoju vlast da prolivaju doći u Ravu amonsku, i u Judu, u jerusalimsku krv. 7 U tebi ponižavaju očeve i majke, u tebi tvrđavu. 21 Naime, car vavilonski će se zaustaviti zlostavlju strance, i tlače siročad i udovice. 8 na raskršću, gde počinju dva puta, da gata: Ti prezireš moje svetinje i skrnaviš moje subote. treće strele, pitaće idole i gledati u jetru. 22 U 9 U tebi su klevetnici koji gledaju da proliju krv, desnoj će ruci držati gatarski žreb za Jerusalim, u tebi jedu na gorama i čine što je sramota. da postavi probojne sprave, da naredi pokolj, 10 U tebi [deca] otkrivaju očevu golotinju, u da podigne bojni poklik, da namesti probojne tebi obeščašćuju žene dok su obredno nečiste. sprave prema vratima, da podigne nasip, i da 11 Jedan čini gadost sa ženom svoga bližnjeg, sagradi opsadne kule. 23 To će izgledati kao drugi sramotno skrnavi svoju snahu, a treći opet isprazno gatanje onima koji su položili zakletvu, obeščašćuje svoju sestru, čerku svoga oca. 12 U ali on će im dozvati u pamet njihovu krivicu, tebi primaju mito da prolivaju krv, pozajmljuješ pa će ih zarobiti.“ 24 Zato govori Gospod Bog: radi koristi i s kamatom, i nepoštено zarađuješ „Zato što dozivate u pamet svoju krivicu javno na svome bližnjem iznuđujući od njega, a mene si čineći svoje prestupe, te iznosite na videlo vaše zaboravio – govori Gospod Bog.“ 13 Evo, udariću grehe – sva vaša dela – zato ćeće biti pohvatani dlanom o dlan zbog nepoštenog dobitka koji si njegovom rukom. 25 A ti, nečisti, opaki kneže stekao, i krvoprolića koje se čini u tebi. 14 Hoće Izrailjev, došlo ti je vreme; kucnuo je čas da se li ti srce ostati mirno i hoće li ostati snage u stane na kraj tvom bezakonju!“ 26 Govori Gospod tvojim rukama u dan kada budem postupao s Bog: „Skini turban i odloži krunu. Neće više biti tobom? To sam ja, Gospod, rekao i to će učiniti. kao pre: neka se niski uzvisi, a uzvišeni snizi. 27 15 Jer, rasejaću te među narode i rasuti te po Propast! Propast! Dovešću takvu propast kakve zemljama, i dokrajčiću tvoju nečistotu. 16 A kad još nije bilo, dok ne dođe onaj kome pripada oskrnaviš sebe u očima naroda, znaćeš da sam ja sud; njemu će ga dati.“ 28 „A ti, sine čovečiji, Gospod Bog.“ 17 Dode mi reč Gospodnja: 18 „Sine prorokuj i reci: ‘Govori Gospod Bog Amoncima čovečiji, dom Izrailjev mi je postao šljaka; svi su za njihovo ruganje: Mač! Mač je isukan za klanje, bronza, kalaj, gvožđe i olov u peći, a postali su izglačan da proždere, da seva kao munja! 29 šljaka od srebra. 19 Stoga govori Gospod Bog: Pošto ti donose isprazna viđenja i proriču ti laži, ‘Zato što ste svi postali šljaka, evo, skupiću vas položiće se mač na vratove opakih bezbožnika. usred Jerusalima. 20 I kao što se skuplja bronza, Njima je došlo vreme, kucnuo je čas da se stane gvožđe, olov i kalaj u peći, pa se oko toga raspiri na kraj njihovom bezakonju. 30 A ti vrati svoj organj da se istopi, tako će vas skupiti u svom mač u korice! Ja će ti suditi u mestu gde si gnev i jarosti, položiti vas i rastopiti. 21 A kad stvoren, sudiću ti u zemlji tvog porekla. 31 Izliči vas skupim, dunuću na vas organj moga gneva i na tebe svoju jarost, dunuću organj svoga besa rastopiti vas u njemu. 22 Kao što se srebro topi u na tebe i predaću te u ruke svirepim ljudima, peći, tako ćeće i vi biti rastopljeni u njemu. Tada veštим u zatiranju. 32 Bićeš hrana ognju, a tvoja ćeće znati da sam to ja, Gospod, izlio svoj gnev će krv teći u zemlji, i pašeš u zaborav, jer sam na vas.“ 23 Dode mi reč Gospodnja: 24 „Sine ja, Gospod, progovorio.“

22 Dode mi reč Gospodnja: 2 „A ti, sine čovečiji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi tom gradu što proliva krv? Zatim mu obznani sve njegove gadosti. 3 Reci: ‘Govori Gospod Bog: evo, bliži se čas gradu u kome se proliva krv, i koji pravi idole da se njima oskrnavljuje. 4 Navukao si na sebe krivicu zato što si prolivao krv, i zato što si se oskrnavio idolima koje si napravio. Skratio si sebi dane, i došao je kraj tvojim godinama. Zato će učiniti da te narodi preziru i da ti se sve zemlje rugaju. 5 Rugaće ti se i oni koji su blizu i koji su daleko, grade osramoćenog imena, koji

na koju još nije pala kiša u dan gneva.“ 25 Udružili su se njeni proroci u njoj kao lavovi što riču i razdiru plen. Oni proždiru duše, uzimaju blago i dragocenosti, i umnožavaju udovice usred nje. 26 Sveštenici njeni krše moj Zakon i skrnave moje svetinje; ne prave razliku između svetog i nesvetog, i ne poučavaju da se pravi razlika između nečistog i čistog. Oni zatvaraju oči kad se krše moje subote, te sam i ja bez časti među njima. 27 Knezovi su njeni u njoj kao vuci koji razdiru plen; prolivaju krv i upropaćuju duše radi nepoštenog dobitka. 28 Proroci njeni kreće u belo; zamazuju im oči donoseći prazna viđenja

i proričući im laž. Oni govore: govori Gospod svoju golotinju, duša se moja od nje odvratila, Bog, a Gospod nije govorio. **29** Narod zemlje odao kao što mi se duša odvratila od njene sestre. **19** se nasilništvu i pljački; tlače siromaha i ubogoga Ali ona je još više bludničila sećajući se dana i bespravno zlostavlju stranca. **30** Tražio sam svoga devojaštva, kad je činila blud u Egiptu. među njima čoveka koji će popraviti zid i stati u **20** Vukla ju je pohota za njenim ljubavnicima procepm pred mnom radi zemlje, da je ne bih kojima je muškost kao u magarca, a izliv kao u uništio. I nisam ga našao. **31** Zato ču izliti na konja. **21** Ti si se vratila na razvratnost svoje njih svoj gnev, istrebiću ih ognjem svoje jarosti, i mladosti, kad su ti u Egiptu dirali dojke i milovali svaliću im na glavu njihova dela – govori Gospod te devojačke grudi. **22** Zato, Olivo, govori Gospod Bog: evo, okrenuću protiv tebe twoje ljubavnikе koji su ti se zgadili, i dovešću ih na tebe sa svih strana: **23** Vavilonjane, sve Haldejce, Fekođane, Sojane i Kojane, sve Asircima s njima, zgodne mlađice, sve same upravitelje i namesnike, vojne zapovednike i ratnike što jašu na konjima. **24** Oni će navaliti na tebe s oružjem, bojnim kolima na točkovima i združenim snagama. Postaviće se protiv tebe sa svih strana sa štitovima, štiticima i šlemovima. Ja ču im predati sud, pa će ti suditi po svojim zakonima. **25** Okrenuću protiv tebe svoju ljubomoru i gnevno će postupati s tobom: odseći će ti nos i uši, a ti što ti preostanu, ti će pasti od mača; odvešće ti sinove i čerke, a te što ti preostanu, njih će proždreti oganj. **26** I strgnuće s tebe twoje haljine i odneti tvoj nakit. **27** Tako ču odstraniti od tebe twoju razvratnost i tvoj blud koji si počela u Egiptu. I neće više žudeti za njima, niti se sećati Egipta. **28** Jer govori Gospod Bog: evo, daću te u ruke onih koje mrziš, od kojih ti se duša gadi. **29** Dušmanski će postupati s tobom: uzeće plod twoje muke i ostaviti te potpuno golu, pa će se pokazati golotinja tvojih bludničenja, twoja razvratnost i tvoja bludničenja. **30** To će ti se dogoditi zato što si bludničila s narodima i oskrnavila se njihovim idolima. **31** Pošto si išla stopama svoje sestre, daću ti u ruku njenu čašu. **32** Govori Gospod Bog: Ispićeš čašu svoje sestre, čašu duboku i široku, do ruba punu, i bićeš na podsmeh i porugu. **33** I obuzeće te pjanstvo i žalost. To je čaša strahote i pustošenja, čaša twoje sestre Samarije! **34** Ispićeš je do dna, pa ćeš je razbiti u komade i odseći sebi dojke. To sam ja rekao – govori Gospod Bog. **35** Zato, govori Gospod Bog: zato što si me zaboravila i okrenula mi leđa, ispaštaćeš zbog svog razvrata i svojih bludničenja.“ **36** Gospod mi reče: „Sine čovečiji, hoćeš li suditi Oli i Olivu? Objavi im njihove gadosti, **37** jer su počinile preljubu, i krv je na njihovim rukama. Počinile su preljubu sa svojim idolima, a sinove koje su mi rodile žrtvovala je njima za hranu. **38** Još su mi učinile i ovo: istoga su dana oskrnavile

Bog.“

23 Dođe mi reč Gospodnjа: **2** „Sine čovečiji, bile su dve žene, čerke jedne majke. **3** Bludničile su u Egiptu, bludničile su od mладости svoje. Tamo su im grudi stiskali, devojačke im dojke dirali. **4** Starija se zvala 'Ola', a 'Oliva' joj je bila sestra. Bile su moje, i rodile su sinove i čerke. Ola je Samarija, a Oliva je Jerusalim. To su im imena. **5** Ola se odala bludu dok je bila moja; vukla ju je pohota za njenim ljubavnicima, Asircima, ratnicima **6** u purpur obučenima, upraviteljima i namesnicima, sve zgodnim momcima, konjanicima što jezdje na konjima. **7** Nudila im je svoj blud, sve najvrsnijima od Asiraca, i svima za kojima ju je vukla pohota, te se oskrnavila svim svojim idolima. **8** Od Egipta nije ostavljala svoje bludničenje, jer su sa njom legali u njenoj mladosti i dirali joj devojačke dojke, a ona ih je zasipala svojim bludom. **9** Zato sam je predao u ruke njenim ljubavnicima, Asircima, za kojima ju je vukla pohota. **10** Oni su otkrili njenu golotinju: povhatali su njene sinove i čerke i pobili ih mačem. Tako je došla na loš glas među ženama, kad je na njoj izvršen sud. **11** Videla to njena sestra Oliva, pa je u svojoj pohoti postala još pokvarenija od nje; u svojim je bludničenjima postala gora od svoje sestre. **12** Vukla ju je pohota za Asircima, upraviteljima i namesnicima, ratnicima, raskošno obučenim konjanicima što jezdje na konjima, sve zgodnim momcima. **13** I video sam da se oskrnavila; obe su pošle istim putem. **14** U svojim je bludničenjima postala još gora. Videla je na zidu nacrtane likove muškaraca, slike Haldejaca naslikane crvenom bojom, **15** opasane opasacima oko bedara, s nabranim turbanima na glavama, s izgledom vojnih zapovednika, nalik Vaviloncima, kojima je rodna zemlja Haldeja. **16** I kako ih je ugledala, pohota je obuzela, pa im je poslala glasnike u Haldeju. **17** Vavilonjani su došli k njoj na postelju ljubavničku i oskrnavili je njihovim bludom. A kad se s njima oskrnavila, zgodili su joj se. **18** Kad je javno počinila svoja bludničenja i otkrila

moja Svetilišta i okaljale moje subote. **39** Toga su sagori. **12** Mukotrpan je to posao! Zagorelina se dana poklale svoje sinove za svoje idole i došle u ne skida s njega čak ni ognjem. **13** Razvratnost moje Svetilište da ga okaljaju. Eto, to su učinile je u tvojoj nečistosti! Zato što sam te čistio, a ti u mome domu. **40** Šta više, poslale su glasnike se nisi dala očistiti od svoje nečistote, nećeš se po ljude iz daleka, a kad su došli, ti si se za njih više očistiti od svoje nečistote, dok ne iskalim okupala, namazala oči, i stavila nakit na sebe. **41** svoj gnev na tebi. **14** Ja, Gospod to sam rekao; Onda si sela na raskošni krevet, a pred tobom je to dolazi i to će učiniti. Neću odustati, neću bio postavljen sto na koji si stavila moj kad i moje se sažaliti, neću se smilovati. Bićeš kažnjena ulje. **42** Dizala se bezbrižna buka mnogih ljudi; zbog svojih puteva i svojih dela – govori Gospod pijanice su došle iz pustinje i stavile narukvice Bog.“ **15** Dođe mi opet reč Gospodnja: **16** „Sine na ruke i raskošne krune na svoje glave. **43** Tada čovečiji, uzeću od tebe želju tvojih očiju jednim rekom njoj koja je istrošena od preljube: neka udarcem. A ti ne tuguj, ne plaći, niti roni suze. je iskoriste kao bludnicu, jer nije ništa drugo. **17** Uzdiši tiho, ne nariči za mrtvima, obmotaj **44** I kao što se dolazi bludnici, tako su došli k turban oko svoje glave, obuj sandale na noge, Oli i Olivii, razvratnicama. **45** Ali pravednici će ne pokrivaj svoju bradu, i ne jedi što ti spreme im suditi kao što se sudi preljubnicama i onima ljudi.“ **18** To sam ujutro rekao narodu, a uveče koji prolivaju krv, jer one su preljubnice i krv im mi je umrla žena. Ujutro sam učinio kao što mi je na rukama. **46** Jer govori Gospod Bog: saberi je bilo zapovedeno. **19** Ljudi mi rekoše: „Zar nam vojsku protiv njih i predaj ih užasu i pljački. **47** nećeš reći šta za nas znači sve to što radiš?“ Neka ih vojska zaspne kamenjem, neka poseku **20** Ja im rekoh: „Došla mi je reč Gospodnja: **21** mačevima njihove sinove i čerke, i neka spale ‘Reci domu Izraeljevom: govori Gospod Bog: evo, njihove kuće. **48** Tako će odstraniti razvratnost oskrnaviću svoje Svetilište, ponos vaše snage, iz zemlje i dati primer svim ženama, da ne uživanje vaših očiju, ono što vam duša želi, a slede vašu razvratnost. **49** Oni će vas kazniti za vaši sinovi i čerke koje ste ostavili, popadaće od mača. **22** Tada ćete učiniti kao što sam ja učinio; nećete pokrивati bradu i nećete jesti što vam spreme ljudi. **23** Turbani će vam biti na glavi a sandale na nogama. I nećete tugovati, ni plakati, nego ćete istrunuti zbog svojih krivica i uzdisati jedan pred drugim. **24** Jezekilj će vam biti znak; što je on radio, radićete i vi. A kad se to dogodi, znaćete da sam ja Gospod Bog. **25** A ti, sine čovečiji, onoga dana kada im oduzmem ponos njihove snage, uživanje njihovih očiju i ono što im duša želi, njihove sinove i čerke, **26** tog dana ce doći begunac da ti donese vest. **27** Tog dana će ti se otvoriti usta pred tim beguncem, pa ćeš progovoriti i nećeš više biti nem; ti ćeš im biti znak. Tada će znati da sam ja Gospod.“

24 Dođe mi reč Gospodnja devete godine, u desetom mesecu, desetog dana: **2** „Sine čovečiji, zabeleži ovaj dan, upravo ovaj dan, jer je car vavilonski na ovaj isti dan opseuo Jerusalim. **3** Ispričaj priču odmetničkom domu. Reci im: ‘Govori Gospod Bog: Pristavi kotao; pristavi ga i nalij vodu u njega. **4** Stavi u njega komade mesa, sve najbolje komade, but i plećku, i napuni ga najboljim kostima. **5** Uzmi najbolje grlo sitne stoke i naslaži kosti ispod njega. Neka dobro uzavri, tako da se i kosti skuvaju u njemu. **6** Zato govori Gospod Bog: Teško krvničkom gradu, kotlu koji je zagoreo, a čija zagorelina nije uklonjena! Isprazni ga komad po komad; za njega se neće bacati žreb. **7** Jer njegova je krv još u njemu: stavio ju je na golu stenu; nije je prolio na zemlju da je pokrije prašina. **8** I ja ću ostaviti njegovu krv na goloj steni, nepokrivenu, da plane gnev i da se izvrši osveta. **9** Zato govori Gospod Bog: Teško krvničkom gradu, jer ću naložiti veliki oganj! **10** Stavi mnogo drva, podloži vatru, skuvaj meso, umešaj začine; neka kosti zagore. **11** Zatim ga stavi praznog na užareni ugajlji da se zagreje, tako da se bronza usija, pa da zagorelina u njemu

25 I dođe mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, okreni se licem prema Amoncima i prorokuj protiv njih. **3** Reci Amoncima: ‘Čujte reč Gospoda Bog! Govori Gospod Bog: zato što si rekao: „Aha!“ – za moje Svetilište kada je bilo oskrnavljeno, i za zemlju Izraeljevu kada je bila opustošena, i za dom Judin kada je otisao u izgnanstvo. **4** zato ću te, evo, predati u posed sinovima istoka. Oni će u tebi postaviti svoje tabore i napraviti svoja naselja u tebi; oni će jesti tvoj urod i piti tvoje mleko. **5** Od Rave ću učiniti pašnjake za kamile, a od Amonaca obor za ovce. Tada će

zнати да сам ја Господ. **6** Јер говори Господ Бог: „ћерке у земљи. Дignуће против теbe opsadne kule, zato što si pljeskao rukama, i udarao nogom o tlo i s krajnjim se prezicom radovao u srcu nad zemljom Izrailjevom, **7** zato ћу, evo, ispružiti svoju ruku na tebe i dati te za plen narodima. I kule. **8** Od mnoštva njegovih konja prekriće te istrebiću te iz naroda, iskoreniću te iz zemalja; prašina; a od buke njegovih konjanika i točkova zatrču te. Tada ће znati da sam ја Господ.“ **9** bojnih kola zatreše se twoji zidovi kada uđe Govori Господ: „Zato što su Moav i Tir rekli: 'Гле, kroz twoja vrata, kao što se ulazi u provaljen dom je Judin [postao] kao svi drugi narodi', **10** grad. **11** Kopitama svojih konja protutnjaće kroz zato ћu otvoriti granicu Moavovu, da uklonim sve twoje ulice; mačem ћe pobiti tvoj narod, a njegove gradove, pogranične gradove, ponos tvoji moćni stubovi ћe biti oboren na zemlju. **12** zemlje: Vet-Jesimot, Val-Meon i Kirijatajim. **10** Zapleniće twoje blago i oplačkati twoja dobra, Daću Amonce u posed sinovima istoka, da se srušiće twoje zidove i razoriti twoje lepe kuće, a Amonci ne spominju među narodima. **11** I nad tvoje kamenje, drvo, i prašinu pobacaće u vodu. Moavcima ћu izvršiti sud. Tada ћe znati da sam **13** Prekinuće jeku tvojih pesama, a zvuk tvojih ja Господ.“ **12** Govori Господ Бог: „Zato što harfi više se neće čuti. **14** Učiniću od tebe golu je Edom izvršio osvetu nad domom Judinim, stenu; postaćeš mesto gde se suše mreže. Nikada pa je, sveteći im se, navukao na sebe krivicu, više nećeš biti sagrađen, jer sam ја, Господ, to **15** zato, говори Господ Бог: podignuće ruku rekao – говори Господ Бог.“ **15** Ovako Господ на Edom i istrebiću iz njega i ljudi i stoku, i Bog говори Tiru: „Zar se neće zatresti ostrva od pretvoriću ga u ruševine; i izginuće od mača praska tvoga pada, kad ranjeni stanu da jauči i od Temana do Dedana. **14** Osvetiću se Edomu pokolj nastane u tebi? **16** Tada ћe sići s prestola rukom moga naroda Izrailja. Oni ћe postupiti svi morski knezovi, odložiti svoje plašteve i s Edomom po mome gnevnu i jarosti. Tako ћe skinuti sa sebe izvezene haljine, pa ћe se obuci upoznati мојu osvetu – говори Господ Бог.“ **15** u strah, posedati na zemlju i neprestano se Govori Господ Бог: „Zato što su Filistejci izvršili tresti zapanjeni nad tobom. **17** Onda ћe zapevati osvetu, sveteći se s prezicom u srcu, i zatirali tužbalicu nad tobom i reći ti: 'Kako propade, s vekovnim neprijateljstvom, **16** zato, говори slavni grade, kako nestade s mora! A bio si Господ Бог: evo, podići ћu ruku na Filistejce: morska sila, ti i meštani tvoji, sejući strah među istrebiću Herećane i uništiti ostatak što živi svima koji su živeli u tebi. **18** Sad se tresu ostrva uz more. **17** Izvršiću nad njima veliku osvetu u dan tvoga pada, smela su se ostrva morska i gnevno ih kazniti. I znaće da sam ја Господ, zbog tvog kraja.“ **18** Јер говори Господ Бог: 'Kad kada izvršim svoju osvetu nad njima.“

26 U jedanaestoj godini, prvog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja: **2** „Sine чovečiji, zato što je Tir говори за Jerusalim: 'Ha, ha, razbijena su vrata naroda, širom su mi otvorena, obogatiću se sad kad je opustošen!', **3** zato говори Господ Бог: o, Tire, evo me, dolazim na tebe! Podići ћu na tebe mnoge narode, kao što more podiže talase. **4** Oni ћe razoriti zidine tirske i srušiti njene kule. Ja ћu sastrugati zemlju s njega i učiniti ga golom stenom. **5** I postaće mesto gde se suše mreže usred mora, jer sam ја, Господ, to rekao – говори Господ Бог. Tir ћe postati plen narodima. **6** A twoje ћерке u земљи biće pobijene mačem. Tada ћe znati da sam ја Господ Бог. **7** Јer говори Господ Бог: evo, dovešću na Tir sa severa Navuhodonosora, cara vavilonskog, cara nad carevima, s konjima i bojnim kolima, s konjicom i velikom vojskom. **8** On ћe pobiti mačem twoje

i silne te vode prekriju, **20** spustiću te k onima što silaze u raku, k narodu iz davnih vremena, nastaniću te u najniže krajeve zemlje, što liče na drevne ruševine, s onima što silaze u raku. I nećeš više biti nastanjen, niti zračiti sjajem u zemlji živih. **21** Dovešću na tebe propast i neće te više biti. Tražiće te, ali te nikada više neće naći – говори Господ Бог.“

27 I dođe mi reč Gospodnja: **2** „Sine чovečiji, zapevaj tužbalicu o Tiru! **3** Reci Tiru: 'O, ti što stoluješ na vratima morskim, što trguješ s narodima na mnogim ostrvima, Govori Господ Бог: o, Tire, ti reče: 'Ja sam savršenstvo lepote!'“ **4** Granice twoje u srcu su mora, savršena twoja lepota tvojih je zidara delo. **5** Od čempresa senirskeh sve su ti daske načinili, s Livana kedar uzeše, da ti jarbol načine, **6** od hrastova

vasanskih, vesla su ti napravili, a palubu od 28 Kad se začuje vapaj tvojih kormilara zatreće borova s kitimskih ostrva; slonovu kost u nju se obala. 29 Tada će svi veslači, mornari i svi su umetnuli. 7 Jedro ti je bilo od lana vezenog, morski kormilari napustiti svoje lađe i iskrpati egipatskog, a zastori od grimiza i skerleta s ostrva se na zemlju. 30 Oni će podići svoj glas i gorko eliskih. 8 Meštani Sidona i Arvada bili su ti veslači, zavapiti nad tobom. Prašinom će posuti svoju mudraci tvoji, Tire, bili su ti kormilari. 9 Starešine glavu i valjati se u pepelu, 31 obrijaće glavu za gevalske i mudraci njegovi pukotine su tvoje tobom, pripasaće kostret, pa će, ogorčene duše, popravljali; sve lađe na moru i posada njihova plakati za tobom i gorko naricati. 32 Zakukaće i dolazili su da od tebe robu kupuju. 10 Ljudi iz zapevati naricaljku nad tobom: „Ko je kao Tir Persije, Luda i Futa, tvoji su bili ratnici. O tvoje su učutkan usred mora?“ 33 Kad su ti robu dovozili s zidove štitove i šlemove kačili, i kitili te sjajem. mora, njom si sitio mnoge narode; obiljem blaga 11 Arvadani i vojska tvoja na tvojim zidovima, i robom svojom, ti si bogatio careve zemaljske. kule su tvoje Gamaditi čuvali unaokolo. Štitove 34 A sada te more razbi u vodi dubokoj, roba su svoje kačili na tvoje zidove da doteraju tvoju tvoja propade, i sav narod u tebi. 35 Svi su žitelji lepotu. 12 Tarsis je trgovao s tobom; zbog tvog ostrvski zapanjeni nad tobom; careve im podilazi silnog bogatstva svakojakog plaćao je tvoju robu jeza, od straha im se lice grči. 36 Trgovci naroda srebrrom i gvožđem, kalajem i olovom. 13 Javan, zvižde nad tobom; postao si ruglo i više te neće Tuval i Meseh su trgovali s tobom razmenjujući biti.“

roblje i bronzano posude za tvoju robu. 14 Oni iz doma Togarminog razmenjivali su konje, jahače konje i mazge za tvoju robu. 15 Sinovi Dedanovi su trgovali s tobom. I mnoga su ostrva trgovala za tebe; donosili su ti kao naknadu slonovu kost i ebonovo drvo. 16 Aram je trgovao s tobom zbog obilja tvojih proizvoda; plaćali su za tvoju robu malahitim, skerletom, vezenim platnom i finim lanom, koralima i rubinima. 17 Juda i zemlja Izrailjeva su trgovali s tobom; plaćali su za tvoju robu pšenicom iz Minita, brašnom, medom, uljem i melemom. 18 Damask je, zbog obilja tvojih proizvoda svake vrste, trgovao s tobom helvonskim vinom i vunom iz Sahara. 19 Dan i Javan iz Uzala za tvoju su robu davali obrađeno gvožđe, kasiju i trsku. 20 Dedan je trgovao s tobom s jahačkim prostirkama. 21 Arabljan i svi knezovi kedarski trgovali su s tobom i plaćali ti jaganjcima, ovnovima i jarcima. 22 Trgovci iz Save i Regme su trgovali s tobom. Za tvoju robu plaćali su najboljim začinima svake vrste, svakojakim draguljima i zlatom. 23 Haran, Kana, Eden, savski trgovci, Asirija i Hilnad, su trgovali s tobom. 24 Trgovali su s tobom na tvojoj pijaci u zamenu za najbolje ruho od vezene purpurne tkanine, i raznobojne tepihe od čvrsto uplenih nitи. 25 Tarsiske lađe prevozile su tvoju robu. Bio si pun i veoma natovaren na morskoj pučini. 26 Tvoji veslači su te izveli na pučinu, ali istočni vетар te je razbio usred mora. 27 Tvoje bogatstvo, tvoja roba, tvoji moreplovci, tvoji mornari, kormilari i majstori za tvoje pukotine, tvoji trgovci, svi ratnici u tebi, i svi koji su na palubi, pače u morske dubine u dan tvoga pada.

28 Dođe mi reč Gospodnja: 2 „Sine čovečiji, reci tirskom vladaru: 'Govori Gospod Bog: Uzoholio si se u srcu govoreći: „Ja sam bog; sedim na Božijem prestolu u srcu mora.“ Ipak, ti si samo čovek, a ne Bog, iako svoj um izjednačavaš s Božijim umom. 3 Eto, mudriji si od Danila; nijedna tajna ti nije skrivena. 4 Stekao si sebi bogatstvo mudrošću i razumom, nakupio si srebro i zlato u svojim riznicama. 5 Umnožio si svoje bogatstvo velikom svojom mudrošću u trgovini, ali si se uzoholio u srcu zbog svog bogatstva. 6 Zato govori Gospod Bog: Zato što izjednačavaš svoj um s Božijim umom, 7 evo, dovešu na tebe tuđince, najnemilosrdnije među narodima, a oni će isukati mačeve na lepotu tvoje mudrosti i okaljati tvoj sjaj. 8 Baciće te u jamu i umrećeš smrću posećenih usred mora. 9 Hoćeš li pred svojim pogubiteljem da kažeš: „Ja sam Bog?“ Ti si čovek, a ne Bog, kad padneš u ruke svojih pogubitelja! 10 Umrećeš smrću neobreznih rukom tuđinaca, jer sam ja to rekao – govori Gospod Bog.“ 11 Opet mi dođe reč Gospodnja: 12 „Sine čovečiji, ispevaj tužbalicu protiv tirskog cara. Reci mu: 'Govori Gospod Bog: Ti [si] pečat savršenstva, pun mudrosti i savršen u lepoti. 13 Bio si u Edenu, vrtu Božnjem, sav okičen dragim kamenjem: rubinom, topazom, dijamantom, hrisolitom, oniksom, jaspisom, safirom, malahitom i smaragdom; zlatom te uokvirili i izvezli, učvrstili ih u dan kad si bio stvoren. 14 Učinih te heruvimom zaštitnikom, postavih te na svetu goru Božiju, hodio si posred ognjenog kamenja. 15 Besprekoran beše na

putevima svojim, od dana kad si stvoren, do te neće poneti ni sahraniti. Daću te za hranu dana kad se nepravda našla na tebi. **16** Zbog poljskim zverima i pticama nebeskim. **6** I svi će obilja tvoje trgovine napunilo se nasilje u tebi; stanovnici Egipta znati da sam ja Gospod. Bili ste zgrešio si. Zato te zbaci nečistog s gore Božije i štap od trske domu Izrailjevu. **7** Kada su te uzeli uklonili te, heruvime zaštitniče, ispred ognjenog u ruke, ti si se slomio i probio im sva ramena; kamenja. **17** Ponelo se srce tvoje zbog tvoje kada su se oslonili na tebe, ti si pukao i oduzeo lepote, upropasti mudrost svoju zbog svog sjaja. **I** im snagu u svim bedrima. **8** Zato govori Gospod bacio sam te na zemlju, pred careve te zemaljske Bog: poslaču na tebe mač i istrebiti iz tebe i postavio da te oni gledaju s prezrenjem. **18** ljudi i stoku. **9** Zemlja egipatska postaće pustoš Zbog mnogih tvojih krivica, zbog trgovine tvoje i pustinja. Tada će znati da sam ja Gospod. To nepoštene, svetiliše si svoje oskrnavio. Zato sam je zbog toga što si rekao: „Nil je moj, sebi sam zapalio organj posred tebe, i organj te je progutao; ga načinio!“ **10** Stoga, evo dolazim na tebe i na u pepeo sam te pretvorio na oči svima što te tvoje reke: pretvoriću egipatsku zemlju u pustoš gledaju. **19** Svi koji su te znali među narodima, i pustinju, od Migdola do Siene, do međe kuške, zgražaju se sad nad tobom, postao si prizorom **11** Ljudska noga neće više preko nje prelaziti, a užasa, i više te nikada neće biti.“ **20** Dode mi neće ni stoka svojom nogom prelaziti preko nje, reč Gospodnja: **21** „Sine čovečiji, okreni se licem nego će četrdeset godina biti nenastanjena. **12** I prema Sidonu i prorokuj protiv njega. **22** Reci: pretvoriću egipatsku zemlju u najgoru pustoš 'Govori Gospod Bog: Evo me protiv tebe, Sidone, među opustošenim zemljama. Njegovi će gradovi da se proslavim usred tebe. I znaćete da sam biti pusti među razorenim gradovima četrdeset ja Gospod, kada nad njim izvršim sud, i kada godina. A ja ču rasuti Egipćane među narode i pokažem svoju svetost u njemu. **23** Poslaču na rasejati ih po zemljama. **13** Jer govori Gospod njega pošt, i krvi će biti na njegovim ulicama. Bog: kad se navrši četrdeset godina, skupiću Posećeni će ginuti usred njega od mača, koji će Egipćane iz naroda, gde su bili rasuti, **14** pa ih stizati sa svih strana. Tada će znati da sam ču vratiti Egipćane iz ropstva i dovesti ih u ja Gospod. **24** Dom Izrailjev neće više imati trn zemlju Patros, njihovu postojbinu, i tamo će koji ubada, ni bodlju koja nanosi bol; niotkuda biti malo carstvo. **15** Ono će biti najmanje od više neće biti onih koji ih preziru. Tada će znati zemaljskih carstava, te se neće više uzdići nad da sam ja Gospod Bog. **25** Zato govori Gospod: narode; tako ču ga smanjiti da više nikad ne kada skupim dom Izrailjev iz naroda gde su bili zagospodari nad narodima. **16** I više neće biti rasejani, i pokažem na njima svoju svetost pred uzdanica domu Izrailjevu, nego podsetnik na pucima, tada će živeti na zemlji, koju sam ja njihovu krivicu, kada su se k njemu okretali za dao svome sluzi Jakovu. **26** I živeće spokojno pomoć. Tada će znati da sam ja Gospod Bog.“ **17** na njoj: gradiće kuće, sadiće vinograde i živeće U dvadeset sedmoj godini, prvog dana u prvom bezbedno, kada izvršim sud nad svima koji ih mesecu, dođe mi reč Gospodnja: **18** „Sine čovečiji, preziru sa svih strana. Tada će znati da sam ja, Navuhodonosor, car vavilonški, je odveo svoju Gospod, njihov Bog.“

29 U desetoj godini, u desetom mesecu, dvanaestoga dana, dođe mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, okreni lice prema faraonu, egipatskom caru i prorokuj protiv njega i protiv celog Egipta. **3** Govori i reci: 'Govori Gospod: Evo me protiv tebe, faraone, care egipatski! Ti si velika neman što leži u svojim rekama i govori: „Nil je moj, sebi sam ga načinio!“ **4** Zato ču zakačiti kuku za tvoju čeljust i učiniti da se sve ribe iz tvojih reka priljube uz tvoje krljušti. Zatim ču te izvući iz tvojih reka zajedno sa ribama iz tvojih reka koje su se priljubile uz tvoje krljušti. **5** Ostaviću te u pustinji, tebe i sve ribe iz tvojih reka. Pašćeš na ledinu i niko

vojsku u veliki pohod na Tir. Svaka je glava očelavila, svako se rame odralo, ali od pohoda koji je preuzeo protiv Tira nije imao dobit ni on ni njegova vojska. **19** Zato govori Gospod Bog: evo, ja dajem Navuhodonosoru, caru vavilonškom, zemlju egipatsku. On će odneti njeno blago, oteti njen plen i opljačkati je. To će biti plata njegovoj vojsci. **20** A kao nadoknadu za njegov trud daću mu egipatsku zemlju, jer su radili za mene – govori Gospod Bog. **21** U onaj ču dan podići rog domu Izrailjevu, a tebi ču otvoriti usta među njima. Tada će znati da sam ja Gospod.“

30 Dode mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Govori Gospod: Zakukajte – Jao, dane! **3** Jer blizu je dan, dan Gospodnji,

dan oblačni, vreme za narode. **4** Doći će mač ruke vavilonskom caru, a faraonove će ruke na Egipat, strepna će obuzeti Kuš kad puginuti klonuti. Kada stavim mač u ruke vavilonskom stanu da padaju po Egiptu, kad mu otmu njegovo caru, i on zamahne njime nad Egiptom, tada će bogatstvo, i kad mu sruše temelje. **5** Kuš i Fut, znati da sam ja Gospod. **26** Ja ću rasuti Egipćane Lud, Arabija i Huv, i narod zemlje saveza, pašće s medju narode i rasejati ih po zemljama. Tada će njima od mača. **6** Govori Gospod Bog: Propašće znati da sam ja Gospod.“

oni koji pomažu Egiptu, survaće se ponos njegove snage; padaće od mača od Migdola do Siene – govori Gospod Bog. **7** Biće opustošeni usred opustošenih zemalja, a njegov gradovi će ležati među razorenim gradovima. **8** Tada će znati da sam ja Gospod kada zapalim vatru u Egiptu i kada pretrpe slom svi njegovi pomagači. **9** U taj dan izaći će preda mnjom poslanici u brodovima da uplaše spokojni Kuš. I obuzeće ih užas u dan egipatski, jer on, evo, dolazi. **10** Govori Gospod Bog: Ja ću istrebiti mnogobrojni narod egipatski rukom Navuhodonosora, vavilonskog cara. **11** On i njegov narod, najnemilosrdniji među narodima, doći će da unište zemlju. Oni će isukati svoje mačeve na Egipćane, pa će ispuniti zemlju mrtvima. **12** Ja ću isušiti rukavce Nila, a zemlju će prodati zlikovcima. Rukom tuđinaca opustošiću zemlju i sve što je u njoj. Ja sam, Gospod, govorio. **13** Govori Gospod Bog: Uništiću idole i istrebiti ništavna božanstva iz Nofa. Neće više biti kneza u Egiptu; i predaću strahu zemlju egipatsku. **14** Opustošiću Patros, zapaliću Soan, i izvršiti sud na Noi. **15** Izliču svoj gnev na Sin, tvrđavu egipatsku, i istrebiti mnoštvo u Noi. **16** Zapaliću vatru u Egiptu: Sin će se previjati od muka, Noa će biti osvojen, a Nof će biti svakog dana u teskobi. **17** Mladići Avina i Pi-Veseta pašće od mača, a gradovi će otići u ropstvo. **18** U Tafnesu će se pomračiti dan kada slomim jaram egipatski. Tada će se ugasi ponos njegove snage. Prekriće ga oblak, a njegove će čerke otići u ropstvo. **19** Tako ću izvršiti sudove na Egiptu, pa će znati da sam ja Gospod.“ **20** U jedanaestoj godini, prvog meseca sedmog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja: **21** „Sine čovečiji, ja sam slomio mišicu faraonu, egipatskom caru, a evo, niko mu na nju nije stavio povoj s melema, niti je povio zavojima da se učvrsti, kako bi se latila mača. **22** Zato govorи Gospod Bog: evo me protiv faraona, cara egipatskog; slomiću mu ruke, i zdravu i onu slomljenu, i učiniti da mu mač ispadne iz ruke. **23** Rasuću Egipćane među narode, i rasejati ih po zemljama. **24** Ja ću ojačati ruke vavilonskom caru i dati mu mač u ruku; slomiću ruke faraonu, a on će stenjati pred njim kao što stenje smrtno ranjen čovek. **25** Ojačaću

31 U jedanaestoj godini, trećeg meseca, prvog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, reci faraonu, egipatskom caru, i njegovom mnoštvu: 'Kome li si sličan po svojoj veličini? **3** Pogledaj Asiriju! Ona je bila kao kedar na Livanu: divnih grana, senovite krošnje. Rastom je bio veoma visok, među oblake vrh mu se vinuo. **4** Vode su mu dale da poraste, dubinske su ga vode uzdigle. Oko stabla su mu tekle reke, potoke je svoje odaslao da napaja sve poljsko drveće. **5** Stoga je visinom nadvisio sve poljsko drveće, mnoge su mu grane izrasle, u dužinu su mu ogranci otišli, od obilnih se voda razgranali. **6** U njegovim granama gnezidle su se sve ptice nebeske, ispod njegovih grana rađale se sve poljske zveri, a u njegovom hladu sedeli svi veliki narodi. **7** Divan je bio u svojoj veličini i dužini svojih grana, jer mu je koren bio kraj obilnih voda. **8** Kedrovi u Božnjem vrtu nisu mogli da se mere s njim, čempresi nisu bili ravni njegovim granama, platani nisu mogli da se porede s njegovim granama; nijedno drvo u Božnjem vrtu nije mu bilo ravno po lepoti. **9** Podario sam mu lepotu – mnoge grane – pa su mu zavidela sva drveta edenska u Božnjem vrtu. **10** Zato govorи Gospod Bog: zato što se uzdigao svojim rastom, i digao svoj vrh među oblake, i poneo se u srcu zbog svoje visine, **11** predaću ga u ruke najsilnjem među narodima, da postupa s njim prema njegovoj opakosti. Zato sam ga proterao. **12** Posekli su ga stranci, najokrutniji među narodima, i ostavili ga. Sve su mu grane popadale po gorama i po svim dolinama, ogranci mu leže slomljeni po svim klisurama zemlje. Svi su narodi zemaljski otišli iz njegovog hлада i napustili ga. **13** Na njegovom oborenom stablu gnezde se sve ptice nebeske, a među njegovim granama borave sve zveri poljske. **14** To je zbog toga da se nijedno drvo kraj vode ne ponosi svojom visinom, i ne diže svoj vrh među oblake, i da nijedno navodnjavano drvo svojom visinom ne dosegne do njih. Jer svi su oni na smrt osuđeni, bačeni u najniže krajeve zemlje među sinove ljudske, s onima što silaze u raku. **15** Govori Gospod Bog: onoga

dana kad je kedar sišao u Svet mrtvih, upriličih tugovanje; radi njega sam bezdan pokrio i reke njegove zaustavio, te stadoše silne vode. Zbog njega sam Livan u žalost zavio, zbog njega se sve poljsko drveće osušilo. (**Sheol h7585**) **16** Od praska njegovog pada sam potresao sve narode kada sam ga survao u Svet mrtvih, s onima što silaze u raku. Tada se sve drveće edensko, najprobranije i najbolje na Livanu, sve što vodu prima, utešilo u najdubljim delovima pod zemljom. (**Sheol h7585**) **17** U Svet mrtvih sidoše i oni što su pali od mača, mišica njegova, i oni koji su sedeli pod njegovim hladom. (**Sheol h7585**) **18** Eto kome si sličan po slavi i veličini! S edenskim si drvećem survan u najniže krajeve pod zemljom. Stoga ćeš leći među neobrezane, među one koji padoše od mača. To je faraon i sve njegovo mnoštvo – govori Gospod Bog.“

32 U dvanaestoj godini, dvanaestog meseca, prvog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, ispevaj tužbalicu za faraonom, egipatskim carem, i reci mu: 'Ti što smatraš sebe lavićem naroda! Ti si kao neman u moru, haraš u svojim rekama, nogama vodu talasaš, i reke njihove mutiš! **3** Govori Gospod Bog: Razapeću svoju mrežu preko tebe sa zborom mnogih naroda; oni će te izvući u mojoj mreži. **4** Ostaviću te na zemlji, baciću te na poljanu, daću te pticama nebeskim, i sve divlje zveri na zemlji tobom ču nasititi. **5** Telo ču ti razbacati po gorama, ispuniću doline ostacima tvojim. **6** Natopiću zemlju krvlju tvojom isteklom, rečna će korita biti puna tvoga mesa. **7** A kad te ugasim, zastreću nebesa, i pomračiti zvezde njihove. Sunce ču prekruti oblacima, a mesec neće više davati svoju svetlost. **8** Pomračiću nad tobom sva sjajna svetlila, i prekriti tamom twoju zemlju – govori Gospod Bog. **9** Ispuniću brigom srca mnogih naroda, kad donesem twoje izlomljene ostatke među narode, u zemlje koje ne poznajеш. **10** Užasom ču ispuniti mnoge narode, a njihovi će se carevi zgražati nad tobom, kad zavitlam svojim mačem pred njima. U dan tvog pada svaki će čovek sve vreme strahovati za svoj život. **11** Jer govori Gospod Bog: Mač vavilonskog cara će te sustići. **12** Twoje ču mnoštvo pobiti mačevima moćnih – najokrutnijima među svim narodima. Oni će uništiti ponos Egipту i istrebiti sve njegovo mnoštvo. **13** Ja ču pobiti svu njegovu stoku kraj obilnih voda. Ljudska ih nogu više neće mutiti, niti će ih mutiti životinjski papak.

14 Tada ču umiriti njihove vode, i učiniti da njihove reke teku kao ulje – govori Gospod Bog. **15** Kad opustošim zemlju egipatsku i kad zemlja ostane bez ičega u njoj, kada udarim sve njegove stanovnike, tada će znati da sam ja Gospod.“ **16** Ovo je tužbalica koja će se naricati. Čerke naroda će je naricati; naricaće je za Egipptom i za svim njegovim mnoštvom – govori Gospod Bog.“ **17** U dvanaestoj godini, petnaestoga dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja: **18** „Sine čovečiji, zakukaj nad egipatskim mnoštvom, obori ga, njega i čerke uzvišenih naroda, u najdonje krajeve pod zemljom, sa onima što silaze u raku. **19** Reci mu: 'Jesi li sad lepsi od svih drugih? Silazi dole i počini sa neobrezanim! **20** On će pasti među pobijene od mača; maču je on predan. Neka ga odvuku sa njegovim mnoštvom. **21** Neka mu moćnici i njegovi pomoćnici kažu iz središta Sveta mrtvih: spustili su se, leže neobrezani, poginuli od mača. (**Sheol h7585**) **22** Tamo je Asirija i sav njen zbor; oko nje su njeni grobovi, svi izginuli, pali od mača. **23** Grobovi im leže u najdubljim delovima jame; njen zbor je oko njenog groba, svi izginuli, pali od mača – oni što su sejali užas u zemlji živih. **24** Tamo je i Elam i sve njegovo mnoštvo oko njegovog groba, svi izginuli, od mača pali, koji su neobrezani sišli u najdublje krajeve pod zemljom. Oni su sejali užas u zemlji živih, a sad nose svoju sramotu s onima što silaze u raku. **25** Stavili su mu ležaj među pobijenima, sa svim njegovim grobovima oko njega, svi neobrezani, izginuli od mača. Oni su sejali užas u zemlji živih, a sad nose svoju sramotu sa onima što silaze u raku; smešteni su među pobijene. **26** Tamo su i Meseh, Tuval i sve njegovo mnoštvo oko njegovog groba, svi izginuli, svi neobrezani, izginuli od mača, jer su sejali užas u zemlji živih. **27** Oni ne počivaju sa neobrezanim ratnicima koji su pali, koji su sišli u Svet mrtvih sa svojim oružjem za rat, koji su stavili svoje mačeve pod svoju glavu i svoju krivicu na svoje kosti, jer su ratnici sejali užas u zemlji živih. (**Sheol h7585**) **28** I ti ćeš biti slomljen, pa ćeš leći među neobrezane, sa onima što su izginuli od mača. **29** Tamo je i Edom, njegov car i njegovi knezovi, koji su uprkos svojoj sili, stavljeni među one što su izginuli od mača. Oni sad počivaju među neobrezanim i onima što silaze u raku. **30** Tamo su i svi knezovi sa severa i svi Sidonci koji su u sramoti sišli sa izginulima zbog užasa svoje sile. Oni su neobrezani počinuli sa izginulima od mača, i poneli svoju sramotu

sa onima što silaze u raku. **31** Kad ih faraon bude video, utešiće se on i njegova vojska za svim svojim mnoštvom koje je izginulo od mača – govori Gospod Bog. **32** Ja sam, naime, sejao užas u zemlji živih. A faraon će sa svim svojim mnoštvom biti položen među neobrezane, sa onima što su izginuli od mača – govori Gospod Bog.”

33 Dođe mi opet reč Gospodnja: **2** „Sine čovečiji, govori svojim sunarodnicima. Reci im: 'Ako dovedem mač na neku zemlju, a narod zemlje uzme jednog čoveka iz svojih krajeva i postave ga za čuvara, **3** i ako on vidi da mač dolazi na tu zemlju, pa zatrubi u trubu i opomene narod, **4** ali se onaj koji čuje glas trube ne da opomenuti, a mač dođe i pokosi ga, njegova će krv pasti na njegovu glavu. **5** Pošto je čuo glas trube, a nije se dao opomenuti, njegova će krv biti na njemu. Da se dao opomenuti, spasao bi sebi život. **6** Ako čuvar vidi da mač dolazi, a ne zatrubi u trubu, te narod ne bude opomenut, a dođe mač i pokosi jednog od njih, taj će platiti životom za svoju krivicu, ali ču odgovornost za njegovu krv tražiti od čuvara.’ **7** Tebe sam, sine čovečiji, postavio za čuvara domu Izrailjevom. Kad čuješ reč iz mojih usta, prenesi im moju opomenu. **8** Kad kažem opakome: 'Zaista ćeš umreti', a ti mu ne kažeš ništa kako bi ga opomenio da se okane svog opakog puta, opaki će svakako umreti zbog svoje krivice, ali ču odgovornost za njegovu smrt tražiti od tebe. **9** Ali ako opomeneš opakog da se vrati sa svog puta, a on se ne vrati sa svog puta, umreće za svoju krivicu. Ti ćeš, pak, spasti sebi život. **10** A ti, sine čovečiji, reci domu Izrailjevu: 'Vi gorovite: naši prestupi i gresi nas terete, i zbog njih propadamo. Kako ćemo opstati!' **11** Reci im: 'Života mi moga – govori Gospod Bog – nije meni milo da opaki umre, nego da se vrati sa svog puta i živi. Vratite se! Vratite se sa svojih zlih puteva! Zašto da izginate, dome Izrailjev?' **12** Ti, sine čovečiji, reci svojim sunarodnicima: 'Pravednika neće spasti njegova pravednost kada zgreši, niti će opakost dovesti opakoga do njegove propasti kada se okane svoje opakosti. Pravednik neće ostati u životu kad zgreši.' **13** Kad kažem pravedniku da će živeti, ali se on pouzda u svoju pravednost, pa zgreši, sva njegova pravednost neće se pamtit; umreće zbog nepravde koju je počinio. **14** A ako kažem opakome: 'Zaista ćeš umreti!' – i on se okane svog greha, pa počne da čini pravo i pravdu; **15** ako opaki vrati zalog i vrati što je opljačkao, drži se zapovesti života i ne čini nepravdu, zaista će živeti, neće umreti. **16** Ni jedan od greha koje je počinio mu se neće pamtit. Činio je pravo i pravdu, zaista će živeti. **17** Ipak, tvoji sunarodnici kažu: 'Put Gospodnjii nije pravedan.' Ne, njihovi putevi nisu pravedni! **18** Kad se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane da čini nepravdu, umreće zbog nje. **19** A ako se opaki okane svoje opakosti i počne da čini pravo i pravdu, živeće zbog njih. **20** A vi kažete: 'Put Gospodnjii nije pravedan.' Dome Izrailjev, svakome ču od vas suditi po njegovim putevima!“ **21** U dvanaestoj godini našeg izgnanstva, petoga dana desetog meseca, došao mi je jedan begunac iz Jerusalima i rekao mi: „Grad je pao!“ **22** A uveče, pre nego što je begunac došao, na mene se spustila ruka Gospodnja. Gospod mi je otvorio usta pre nego što je ovaj došao ujutro. I pošto su mi se otvorila usta, više nisam čutao. **23** Tada mi dođe reč Gospodnja: **24** „Sine čovečiji, oni što žive u onim ruševinama u Izrailjevoj zemlji govore: 'Avraham je bio jedan jedini kad je primio zemlju u posed, a nas je mnogo. Nama je zemlja dana u posed.' **25** Zato im reci: 'Govori Gospod Bog: eto, vi jedete meso s krvlju, dižete oči prema svojim idolima i prolivate krv, a hoćete da posedujete zemlju? **26** Oslanjate se na svoj mač, činite gadosti, i svako od vas skrnavi ženu svog bližnjeg. Zar vi da posedujete zemlju?' **27** Ovako im reci: 'Govori Gospod Bog: života mi moga, oni koji žive u ruševinama izginiće od mača, one koji su napolju daču zverima za hranu, a oni koji su u skloništima i pećinama pomreće od zaraze. **28** Tako ču zemlju pretvoriti u krajnju pustoš, pa će nestati ponos njene sile. Gore će Izrailjeve opusteti, i više nikao tamo neće prolaziti. **29** I znaće da sam ja Gospod, kada pretvorim zemlju u krajnju pustoš zbog gadosti koje su počinili.' **30** Sine čovečiji, tvoji sunarodnici govore o tebi uz zidove i kod kućnih vrata. Govore jedan drugom: 'Dodata i poslušajte reč koja je došla od Gospoda!' **31** Dolaze k tebi kao kad narod dolazi na sabor; moj narod seda ispred tebe i sluša tvoje reči, ali ih ne izvršava; prijaju im u ustima, a srce im ide za nepoštenim dobitkom. **32** Ti si za njih kao pevač umilnog glasa, koji peva ljubavne pesme i veštvo svira; slušaju tvoje reči, ali ih ne izvršavaju. **33** Ali kad ovo dođe, a evo, već dolazi, tada će znati da je prorok bio među njima.“

34 Dode mi reč Gospodnja: 2 „Sine čovečiji, suditi između debele i mršave ovce. 21 Zato što prorokuj protiv Izrailjevih pastira. Reci pastirima: 'Govori Gospod Bog: teško Izrailjevim pastirima, koji napasaju sami sebe! Zar ne bi trebalo da pastiri napasaju stado? 3 Jedete salo, ču suditi između ovce i ovce. 23 Postaviću im oblačite se vunom, i prinosite na žrtvu utovljene jednog pastira, moga slugu Davida, koji će ih ovce ali ne napasate ovce. 4 Slabašne ne jačate, napasati; on će ih napasati i biti im pastir. 24 bolesne ne lečite, povredene ne zavijate, odlutale Ja, Gospod, biću im Bog, a moj sluga David biće ne vraćate, izgubljene ne tražite, nego grubo i knez među njima. Ja, Gospod, sam govorio. 25 I okrutno gospodarite nad njima. 5 I kako nisu sklopiću sa njima savez mira: istrebiću zle zveri imale pastira, raštrkale su se, i tako raštrkane iz zemlje, pa će spokojno prebivati u pustinji i postale plen svim poljskim zverima. 6 Moje ovce spavati u šumama. 26 Izliču blagoslov na njih lutaju po svim gorama i na svakom visokom brdu; oko mog brda i davaću na vreme kišu; biće to rasejane su moje ovce po celoj zemlji, i нико не kiša blagoslova. 27 Poljsko drveće davaće svoje pita za njih, niti ih iko traži. 7 Zato, pastiri, čujte plodove a zemlja radaće svoj rod. I biće spokojni reč Gospodnju: 8 Životu mi moga, govoril Gospod Bog: zato što su moje ovce, nemajući pastira, bile u svojoj zemlji. Kada slomim palice na njihovom opljačkane, te su postale hrana svakoj poljskoj zveri; i zato što moji pastiri ne haju za moje ovce, znaće da sam ja Gospod. 28 I više neće biti plen nego sami sebe napasaju, a ne napasaju stado; narodima, niti će biti hrana zemaljskim zverima. 9 zato, pastiri, čujte reč Gospodnju: 10 Ovako Živeće u spokojstvu i niko ih neće plaštiti. 29 A ja kaže Gospod: evo me protiv pastirâ; držaću ih odgovornima za moje stado, i neću im više dati da napasaju stado. Pastiri neće više napasati sebe, jer će ja izbaviti svoje ovce iz njihovih ralja, i više im neće biti hrana. 11 Jer govoril Gospod Bog: ja, glavom, ču potražiti svoje ovce i starati se o njima! 12 Kao što se pastir stara o raštrkanom stadu kad je među njima, tako će se ja starati o ovcama i izbavljati ih iz svih mesta gde budu rasejane u dan kad se nadviju oblaci i gusta tama. 13 Izvešću ih iz naroda, skupiti ih iz zemalja, i dovesti ih u njihovu zemlju. Napasaću ih po gorama Izrailjevim, po dolinama i po svim naseljenim mestima u zemlji. 14 Napasaću ih na dobroj paši, na visokim gorama izrailjskim biće im pašnjaci. Počivaće tam, na gorama izrailjskim, na dobrim pašnjacima i paše na obilatoj paši. 15 Ja ču napasati svoje ovce, i ja ču im dati počinak – govoril Gospod Bog. 16 Tražiću izgubljenu, dovešću natrag odlatalu, povređenu ču zaviti, a bolesnu okreptiti. A utovljenu i jaku ču držati na oku; napasaću ih po pravdi. 17 A tebi, moje stado, govoril Gospod Bog: evo, ja ču suditi između ovce i ovce, i između ovnova i jaraca. 18 Zar vam nije dovoljno što pasete na dobroj paši? Zašto onda nogama gazite što ostane od paše? Zar vam nije dovoljno što pijete bistru vodu? Zašto onda nogama mutite ostalu vodu? 19 A moje ovce moraju da pasu što ste vi nogama izgazili, i da piju što ste vi nogama zamutili. 20 Zato im Gospod Bog govoril ovako: evo, ja ču

35 Dode mi reč Gospodnja: 2 „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema Siru i prorokuj protiv njega. 3 Reci mu: 'Govori Gospod Bog: evo me protiv tebe, sirska goro! Ispružiću na tebe svoju ruku i pretvoriti te u krajnju pustoš. 4 Razoriću twoje gradove i postaće pustoš. Tada ćeš znati da sam ja Gospod. 5 Zbog toga što si gajio trajno neprijateljstvo i izručivao maču Izrailjce u vreme njihove nevolje, u vreme njihove konačne kazne, 6 zato će ti, života mi moga, spremiti krvoproljeće, i krvoproljeće će ti biti za petama; krvi se nisi gnušao, krv će ti biti za petama – govoril Gospod Bog. 7 Pretvorici goru Sir u krajnju pustoš, i odseći je za sve prolaznike i za povratnike. 8 Gore ču mu ispuniti pobijenima; pobijeni će padati po tvojim uzvišicama, dolinama i udolinama. 9 Učiniću od tebe večnu pustoš, a twoji gradovi će biti nenastanjeni. Tada ćeš znati da sam ja Gospod. 10 Zbog toga što kažeš: „Dva naroda i dve zemlje će biti moje, mi čemo ih osvojiti“ – iako je Gospod tamo – 11 zato ćeš, života mi moga, postupiti sa onakvim gnevom i zavišću s kojom si ti postupao iz svoje mržnje prema

njima. Tako će obznaniti sebe među njima kada govori Gospod Bog. **15** Neću više dati da slušaš vam budem sudio – govori Gospod Bog. **12** Tada uvrede naroda, niti da trpiš njihovo ruganje, i ćeš znati da sam ja, Gospod, čuo sve prezirevi reči više nećeš ostavljati svoj narod bez dece – govori koje si izrekao protiv izrailjskih gora, govoreći: „Gospod Bog.“ **16** Dođe mi opet reč Gospodnja: **17** „Opustele su; nama su za hranu!“ **13** Oholo ste „Sine čovečiji, dom Izrailjev je živeo u zemlji, govorili protiv mene i gomilali reči protiv mene, ali ju je oskrnavio svojim putevima i svojim Ja sam to čuo! **14** Govori Gospod Bog: učiniču od delima. Njihovi su putevi pred mnom bili kao tebe pustoš na radost cele zemlje. **15** I kako si se žena u svojoj mesečnoj nečistoći. **18** Zbog toga ti radovala kad je dom Izrailjev bio opustošen, sam izlio svoju jarost na njih zbog krvi koju tako ćeš ja postupiti s tobom. Opustečeš, sirska goro, ti i sav Edom! Tada će znati da sam ja Gospod.“

36 Ti, sine čovečiji, prorokuj Izrailjevim gorama i reci: 'Čujte, gore Izrailjeve, reč Gospodnju. **2** Govori Gospod Bog: zato što je neprijatelj rekao za vas: „Ahal! Večne uzvišice su postale naša svojina!“, **3** prorokuj i reci: govori Gospod Bog: zato što su vas pustošili i gazili sa svih strana da postanete imovina ostalih naroda, i što vas uzimaju u usta i kleveću, **4** čujte, gore Izrailjeve, reč Gospoda Boga! Govori Gospod Bog gorama i uzvišicama, uvalama i dolinama, pustum razvalinama i napuštenim gradovima, koje su postale plen i predmet poruge ostalim narodima unaokolo. **5** Zato govori Gospod Bog: u svojoj sam ognjenoj revnosti govorio protiv ostalih naroda, i protiv celog Edoma, koji je iz radosti, iz sveg srca, i s prezirom u duši prisvojio moju zemlju, radi pašnjaka i plena. **6** Zato prorokuj za zemlju Izrailjevu i reci gorama i uzvišicama, uvalama i dolinama. Govori Gospod Bog: evo, govorio sam u revnosti i jarosti, jer ste podneli porugu naroda. **7** Stoga govori Gospod Bog: dižem svoju ruku i kunem se da će i narodi oko vas podneti porugu. **8** A vi, gore izrailjske, širićeš svoje grane i donositi plod mom narodu Izrailju, jer mu se bliži dolazak. **9** Jer, evo, ja sam za vas! Okrenuću se k vama, i bićete obrađene i posejane. **10** Umnožiću ljude na vama, sav dom Izrailjev, te će gradovi biti naseljeni, a ruševine podignute. **11** Umnožiću na vama i ljude i stoku, i biće mnogobrojni i plodni, a ja ćeš vas naseliti kao nekada i učiniti vas uspešnijima nego ranije. Tada ćete znati da sam ja Gospod. **12** I dovešču ljude, moj narod Izrailj, da hodaju po vama. Oni će vas posedovati, i postaćeš im nasledstvo, i nećeš ih više ostavljati bez dece. **13** Govori Gospod Bog: pošto ljudi govore o vama: „Vi proždirete ljude i ostavljate svoju zemlju bez dece“ – **14** stoga više nećeš proždirati ljude, niti ćeš više ostavljati svoj narod bez dece – govori Gospod Bog. **15** Neću više dati da slušaš vam budem sudio – govori Gospod Bog. **12** Tada uvrede naroda, niti da trpiš njihovo ruganje, i ćeš znati da sam ja, Gospod, čuo sve prezirevi reči više nećeš ostavljati svoj narod bez dece – govori koje si izrekao protiv izrailjskih gora, govoreći: „Gospod Bog.“ **16** Dođe mi opet reč Gospodnja: **17** „Opustele su; nama su za hranu!“ **13** Oholo ste „Sine čovečiji, dom Izrailjev je živeo u zemlji, su prolili u zemlji i zbog njihovih idola kojima su je oskrnavili. **19** Zato sam ih razvejao među narode i rasejao po zemljama. Sudio sam im po njihovim putevima i delima. **20** I među koji god narod da su došli, skrnavili su moje sveto ime. Govorilo se za njih: 'Oni su narod Gospodnji, a morali su da odu iz svoje zemlje.' **21** A meni je bilo žao moga svetog imena koje su oni, dom Izrailjev, oskrnavili među narodima gde su došli. **22** Zato recite domu Izrailjevom: 'Govori Gospod Bog: ne radim ovo radi vas, dome Izrailjev, nego radi svog svetog imena, koje ste oskrnavili među narodima u koje ste došli. **23** A ja ću posvetiti moje veliko ime, koje je bilo oskrnavljeno među narodima, koje ste vi oskrnavili među njima. Tada će narodi znati da sam ja Gospod – govori Gospod Bog – kad na njihove oči pokažem svoju svetost na vama. **24** Onda ću vas pokupiti iz naroda i sabrati vas iz svih zemalja, pa ću vas dovesti u vašu zemlju. **25** Poškropiću vas čistom vodom i bićete čisti. Očistiću vas od svih vaših nečistoća i od svih vaših idola. **26** Daću vam novo srce i novi duh ću staviti u vas. Odstraniću kameno srce iz vašeg tela i daću vam srce od mesa. **27** Staviću svoj Duh u vas i učiniču da sledite moje uredbe i da držite i izvršavate moje propise. **28** I živećete u zemlji koju sam dao vašim precima. Vi ćete mi biti narod, a ja ću vam biti Bog. **29** Izbaviću vas od svih vaših nečistoća, i dozvaću žito i umnožiću ga, i više neću dovesti na vas glad. **30** Umnožiću rod na drveću i urod na njivama i nećete više podnositi sramotu među narodima zbog gladi. **31** Tada ćete se setiti svojih zlih puteva i nevaljalih dela, pa ćete se gaditi sami sebi zbog svojih krivica i gadosti. **32** Ovo znajte: neću to učiniti radi vas – govori Gospod Bog. Neka vas je stid i sram zbog vaših puteva, dome Izrailjev! **33** Govori Gospod Bog: onoga dana kad vas očistim od svih vaših krivica, naseliću vas na gorama i obnoviću vaše ruševine. **34** Opustela zemlja će biti obrađivana umesto da leži pusta pred prolaznicima. **35** Tada će govoriti: „Opustošena zemlja postala je kao

edenski vrt, a gradovi nekad razoreni, opusteli i Jefremovo, i njegov saveznički dom Izrailjev.¹ uništeni, sada su utvrđeni i naseljeni.² 36 Tada će 17 Sastavi ih jedno s drugim, da budu jedno u preostali narodi oko vas znati da sam ja, Gospod, tvojoj ruci. 18 Kada te tvoji sunarodnici upitaju: podigao razvaline i posadio što je bilo pusto. Ja, 'Nećeš li da nam kažeš šta ovo znači?', 19 ti im Gospod, sam to rekao. 37 Govori Gospod Bog: još reci: 'Govori Gospod Bog: evo, ja ču uzeti drvo jednom ču dozvoliti domu Izrailjevom da traže Josifovo, koje je u ruci Jefremovoj i plemena da im učinim ovo: da umnožim njihove ljude kao Izrailjevih, njegovih saveznika, pa ču ga sastaviti stado. 38 Kao što je mnogo ovaca posvećenih za s Judinim drvetom i sjediniti ih u jedno drvo. I žrtvu u Jerusalimu za njegove praznike, tako će postaće jedno drvo u mojoj ruci.'³ 20 Neka drveta, na kojima si to napisao, budu u tvojoj ruci pred njihovim očima. 21 Reci im: 'Govori Gospod Bog narodu Izrailjevom: uzeću narod Izrailjev iz naroda među koje su otišli, pa ču ih skupiti i dovesti u njihovu zemlju, i sjediniti ih u jedan narod. 22 Učiniču ih jednim narodom u zemlji, na gorama Izrailjevima, i jedan će car biti car nad svima njima. I neće više biti dva naroda, niti će ikad više biti podeljeni na dva carstva. 23 Više se neće skrnaviti svojim idolima, svojim gadostima i svim svojim prestupima. Izbaviću ih od svih njihovih otpadničkih dela kojima su grešili, i očistiću ih. Tada će mi biti narod, a ja ču im biti Bog. 24 Moj sluga David će im biti car, i svi će oni imati jednog pastira. Slediće moje sudove, čuvaće moje uredbe i vršiće ih. 25 Nastaniće se u zemlji koju sam dao svome služi Jakovu, u kojoj su živeli i vaši očevi. U njoj će doveša živeti i vaši sinovi, i sinovi vaših sinova, a moj sluga David biće im knez zauvek. 26 Sklopiću sa njima savez mira; biće to večni savez sa njima. Ja ču im dati zemlju i umnožiću ih, i postaviću zauvek svoje Svetilište među njih. 27 Moje će Prebivalište biti među njima; ja ču im biti Bog, a oni će mi biti narod. 28 Kad moje Svetilište bude zauvek među njima, narodi će znati da ja, Gospod, posvećujem Izraelja.'

37 Ruka se Gospodnja spustila na mene. Gospod

me je poneo svojim Duhom i postavio me usred doline pune kostiju. 2 Proveo me je oko njih, i gle, bilo ih je veoma mnogo po dolini. Bile su veoma suve. 3 Rekao mi je: „Sine čovečiji, mogu li da ožive ove kosti?“ Ja odgovorih: „To samo ti znaš, Gospode Bože.“ 4 On mi reče: „Prorokuj ovim kostima i reci im: 'Suve kosti, čujte reč Gospodnju! 5 Govori Gospod Bog ovim kostima: evo, udahnuću svoj Duh u vas i oživećete. 6 Staviću na vas žile, obložiću vas mesom, i navući na vas kožu. Udahnuću u vas duh i oživećete. Tada ćete znati da sam ja Gospod.“ 7 Ja sam prorokovalo kako mi je zapovedio. I dok sam ja prorokovalo, začuo se zvuk kao klepet; kosti su se pribirale jedna uz drugu. 8 Pogledao sam, i gle, na njima su se pojavile žile i meso, preko njih se navukla koža, ali nije bilo duha u njima. 9 [Gospod] mi reče: „Prorokuj duhu, prorokuj, sine čovečiji, i reci duhu: 'Govori Gospod Bog: od četiri vetra dođi, duše, i dahni u ove pobijene da ožive.“⁴ 10 Ja sam prorokovalo kako mi je zapovedio, i duh je došao u njih; oni su oživeli i stali na svoje noge, vojska veoma, veoma velika. 11 On mi reče: „Sine čovečiji, ove kosti su sav dom Izrailjev. Oni, evo, govore: 'Osušiše nam se kosti, nadu smo izgubili; propadosmo!“ 12 Zato prorokuj i reci im: 'Govori Gospod Bog: evo, ja ču otvoriti vaše grobove i podići vas iz vaših grobova, moj narode, i dovesti vas u zemlju Izraeljevu. 13 I znaćete, da sam ja Gospod, moj narode, kad otvorim vaše grobove i podignem vas iz vaših grobova. 14 Udahnuću svog Duha u vas i oživeću vas, pa ču vas smestiti u vašu zemlju. Tada ćete znati da sam to ja, Gospod, rekao i učinio – govori Gospod Bog.“⁵ 15 Dode mi reč Gospodnja: 16 „Ti, dom Togarmin s krajnjeg severa i njegove čete, sine čovečiji, uzmi jedno drvo i napiši na njemu: mnogi narodi s tobom. 7 Budi pripravan! Spremi 'Juda, i njegov saveznički narod Izraeljev.' Onda se ti i tvoj zbor, oni koji su se skupili oko uzmi drugo drvo i napiši na njemu: 'Josif, drvo tebe i budi im čuvar. 8 Bićeš pozvan nakon

okreni lice prema Gogu, u zemlji Magog, knezu i glavaru Meseha i Tuvala i prorokuj protiv njega. 3 Reci: 'Govori Gospod Bog: protiv tebe sam, Gože, kneže i glavaru Meseha i Tuvala. 4 Ja ču te obrnuti, zakačiću kuke za tvoju čeljust i izvući te sa svom tvojom vojskom, konje i konjanike, sve besprekorno odevene, veliki zbor sa velikim i malim štitovima, sve vične maču. 5 S njima je Persija, Kuš i Fut, svi sa štitovima i pod šlemovima, 6 Gomer, i sve njegove čete, Gospod Bog.“⁶ 16 „Ti, dom Togarmin s krajnjeg severa i njegove čete, sine čovečiji, uzmi jedno drvo i napiši na njemu: mnogi narodi s tobom. 7 Budi pripravan! Spremi 'Juda, i njegov saveznički narod Izraeljev.' Onda se ti i tvoj zbor, oni koji su se skupili oko

i pod šlemovima, 6 Gomer, i sve njegove čete, Gospod Bog.“⁷ 16 „Ti, dom Togarmin s krajnjeg severa i njegove čete, sine čovečiji, uzmi jedno drvo i napiši na njemu: mnogi narodi s tobom. 7 Budi pripravan! Spremi 'Juda, i njegov saveznički narod Izraeljev.' Onda se ti i tvoj zbor, oni koji su se skupili oko

mnogo dana, doći ćeš, u godinama što dolaze, **39** Sine čovečiji, prorokuj protiv Goga i reci: u zemlju koja se oporavila od mača. Oni će biti skupljeni iz mnogih naroda na gore Izrailjeve, kneže i glavaru Meseha i Tuvala. **2** Okrenuću te, odavno opustošene, narod izbavljen od naroda, povešću te, podići te s krajnjeg severa i dovesti koji svi žive u spokojsvstvu. **9** Dići ćeš se kao te protiv Izrailjevih gora. **3** No, ja ću izbiti luk oluja, doći ćeš kao oblak što prekriva zemlju, ti, iz tvoje leve ruke i prosuti strele iz tvoje desne tvoje čete i mnogi narodi s tobom. **10** Govori ruke. **4** Pašćeš na gorama Izrailjevim, ti, sve Gospod Bog: u onaj dan prolaziće ti umom misli, tvoje čete i narodi koji su s tobom, i daću te i smislićeš opaki naum. **11** Reći ćeš: „Dići ću za hranu pticama grabljivicama svake vrste i se na nebranjenu zemlju, navalici na miran divljim životinjama. **5** Pašćeš na ledinu, jer to i spokojan narod, gde svi žive u mestima bez sam ja rekao – govori Gospod Bog. **6** Poslaću zidina, bez prevornica i vrata, **12** da ugrabim oganj na Magog, na one koji spokojno žive na plen i napljačkam što je za pljačku, da okrenem ostrvima. Tada će znati da sam ja Gospod. **7** ruku protiv opet naseljenih ruševina i naroda A ja ću učiniti znamenito moje sveto ime usred skupljenog iz naroda, naroda koji je stekao stoku mog naroda Izrailja, i niko više neće kaljati i imovinu, i živi usred zemlje.“ **13** Pitaće te Sava i moje sveto ime. Tada će narodi znati da sam ja, Dedan, trgovci iz Tarsisa i svi tarsiski velikaši: Gospod, sveti u Izraelju. **8** Evo, to dolazi i to će se „Jesi li došao da ugrabiš plen? Zar si toliki narod dogoditi. To je dan o kome sam govorio – govori sabrao da napljačkaš što je za pljačku, da odneseš Gospod Bog. **9** Zatim će izaći stanovnici gradova srebro i zlato, stoku i imovinu, i da ugrabiš veliki Izrailjevih i naložiti vatrui spaliti oružje: štitove plen?“ **14** Stoga, sine čovečiji, prorokuj i reci i štitice, lukove i strele, buzdovane i kopila. Gogu: 'Govori Gospod Bog: neće li ti biti poznato Ložice ih na svojim ognjištima sedam godina. u onaj dan da moj narod Izrailj živi u spokojsvstvu? **10** Neće donositi drva iz polja niti će skupljati **15** Dodi ćeš iz svog mesta s krajnjeg severa, ti i drva po šumama, nego će ložiti vatrui oružjem. mnogi narodi s tobom, sve jahači na konjima, Ubiraće plen od onih koji su plenili od njih, veliko mnoštvo, silna vojska. **16** Dići ćeš se na i pljačkaće one koji su pljačkali njih – govori moj narod Izrailj kao kad oblak prekrije zemlju. Gospod. **11** U onaj dan ću odrediti Gogu mesto za U poslednje dane dovešću te na moju zemlju da sahranu u Izraelju, u Dolini prolaznika, istočno me upoznaju narodi kad na njihove oči pokažem od mora, i preprečiti put prolaznicima. Tamo će svoju svetost na tebi, Gože. **17** Govori Gospod sahraniti Goga i sve njegovo mnoštvo, i nazvaće Bog: nisi li ti onaj o kome sam govorio u minulim je Dolina Gogovog mnoštva. **12** Dom Izrailjev će danima preko mojih slugu, proroka Izrailjevih, ih sahranjivati sedam meseci da očisti zemlju. **13** koji su u ono vreme godinama prorokovali da sahranjivaće ih sav narod zemlje, i time steći će dovesti na njih? **18** U ono vreme kad Gog sebi ime onoga dana kad pokažem svoju slavu – napadne zemlju Izrailjevu – govori Gospod Bog – govori Gospod Bog. **14** Oni će izdvojiti sebi ljude, planuće moj jarosni gnev. **19** U svojoj revnosti, koji će stalno prolaziti zemljom i sahranjivati one u svom ognjenom besu, objavljujem: u taj dan što su ostali da leže na zemlji, kako bi je očistili. će veliki zemljotres zadesiti zemlju Izrailjevu. Tragaće za njima sedam meseci. **15** Kada ovi **20** Trešće se pred mnom ribe u moru, ptice budu prolazili zemljom, pa jedan od njih bude na nebu, divlje zveri, svi gmizavci što puze po ugledao ljudske kosti, on će podići spomenik zemlji, i svi ljudi na zemlji. Gore će se srušiti, kraj njih, dok ih grobari ne sahrane u Dolini grebeni će pasti, a svaki zid će se srušiti do Gogovog mnoštva. **16** Grad će se, takođe, prozvati temelja. **21** Pozvaću mač protiv Goga na svim Mnoštvo. Tako će očistiti zemlju.' **17** A ti, sine mojim gorama, pa će okrenuti mač jedan na čovečiji, reci pticama svake vrste i svim divljim drugoga – govori Gospod Bog. **22** Kazniću ga zverima: 'Govori Gospod Bog: skupite se, dodite i zarazom i krvoprolicom; pljusak, grad, oganj saberite se odasvud na moju žrtvu koju prinosim i sumpor sručiću na njega, na njegove čete i za vas – veliku žrtvu na gorama Izrailjevim – da na mnoge narode što su sa njim. **23** Pokazaću jedete meso i pijete krv. **18** Ješćete meso ratnika svoju veličinu i svoju svetost, i objaviću se pred i piti krv zemaljskih knezova, ovnova, jaganjaca, mnogim narodima. Tada će znati da sam ja jaraca i teladi, sve ugojene stoke vasanske. **19** Ješćete salo dok se ne nasitite, i pićete krv dok se ne opijete od moje žrtve koju prinosim za vas. **20**

Nasitićete se za mojim stolom konja i konjanika, razmak između stražarnica bio je pet lakata. Prag junaka i svakojakih ratnika – govori Gospod Bog. vrata kod trema nasuprot Doma bio je jednu **21** Ja ћu pokazati svoju slavu među narodima i svi trsku dug. **8** Izmerio je trem vrata prema Domu; će narodi videti moj sud koji sam izvršio, i moju bio je jednu trsku dug. **9** Onda je izmerio trem ruku koju sam na njih spustio. **22** A dom Izrailjev vrata; bio je osam lakata dug, a njegova dva znaće od tog dana nadalje da sam ja, Gospod, stuba bila su dva lakta duga. Trem kod vrata bio njihov Bog. **23** I znaće narodi da je dom Izrailjev je nasuprot Doma. **10** Sa svake strane istočnih izgnan zbog svoje krivice, jer su mi bili neverni. vrata bilo je po tri stražarnice. Sve tri su bile Zato sam sakrio svoje lice od njih i predao ih iste mere, i stubovi između njih su imali iste u ruke njihovih neprijatelja, da svi izginu od mere. **11** Širina vrata koja je izmerio bila je deset mača. **24** Postupio sam s njima prema njihovim nečistoćama i prestupima, i sakrio svoje lice od Ispred stražarnica s obe strane bila je ograda njih. **25** Zato govori Gospod Bog: sada ћu vratiti od jednog lakta. Svaka stražarnica je imala po roblje Jakovljevo i smilovati se svemu domu šest lakata i s jedne i s druge strane. **13** Onda Izrailjevu. Pokazaću revnost za svoje sveto ime. je izmerio vrata od krova jedne stražarnice do **26** Oni će nositi sramotu i sva njihova neverstva, krova druge stražarnice; bila su široka dvadeset kojima su se ogrešili o mene, kada su spokojno pet lakata. Ulazi stražarnica su stajali jedan živeli u svojoj zemlji, i nije bilo nikoga da ih naspram drugog. **14** Napravio je i stubove od plasti. **27** Kada ih vratim iz naroda i skupim ih šezdeset lakata. Dvorište se pružalo svuda oko iz zemalja njihovih neprijatelja, pokazaću svoju vrata do stubova. **15** Razmak između pročelja svetost pred mnogim narodima. **28** Tada ћe znati vrata do trema unutar vrata bio je pedeset lakata. da sam ih ja, Gospod Bog njihov, izgnao među **16** Stražarnice sa svojim stubovima imale su – narode, ali da sam ih opet sabrao u njihovoj svuda unaokolo – uske prozore unutar vrata. I zemlji. I neću ostaviti tamo nijednog od njih. **29** trem je imao prozore svuda unaokolo. Stubovi Neću više kriti svoje lice od njih, nego ћu izliti su bili ukrašeni palmama. **17** Zatim me je doveo svoga Duha na dom Izrailjev – govori Gospod Bog.”

40 Dvadeset pete godine našeg izgnanstva, na početku godine, desetog u mesecu, četrnaeste godine nakon pada grada – na isti dan – spustila se na mene ruka Gospodnjia, i on me je odneo tam. **2** Gospod me je u viđenjima odveo u zemlju Izrailjevu i spustio me na veoma visoku goru. Na njenoj južnoj strani je bila neka građevina koja [je izgledala] kao grad. **3** Kad me je doveo tam, video sam nekog čoveka, koji je izgledom bio kao da je od bronze. Stajao je na vratima, a u ruci mu je bilo laneno uže i meračka trska. **4** Čovek mi reče: „Sine čovečiji, pažljivo gledaj, dobro slušaj i obrati pažnju na sve što ћu ti pokazati, jer si doveden ovde da bih ti to pokazao. Ispričaj domu Izrailjevom sve što budeš video.“ **5** I gle, Dom je bio opasan zidom svuda unaokolo. Meračka trska koju je čovek imao u ruci bila je dugačka šest lakata, a svaki lakat je bio za jedan dlan duži. Širina građevine koju je izmerio bila je jedna trska, a i visina joj je bila jedna trska. **6** Zatim je došao na vrata koja gledaju na istok. Popeo se na stepenice i izmerio prag vrata. Širina mu je bila jedna trska. **7** Svaka stražarnica je bila jednu trsku duga, a

– iste mere, i stubovi između njih su imali iste mere. **11** Širina vrata koja je izmerio bila je deset lakata, a dužina vrata bila je trinaest lakata. **12** Ispred stražarnica s obe strane bila je ograda od jednog lakta. Svaka stražarnica je imala po jednu trsku dug. **13** Onda je izmerio vrata od krova jedne stražarnice do **14** Oni će nositi sramotu i sva njihova neverstva, krova druge stražarnice; bila su široka dvadeset kojima su se ogrešili o mene, kada su spokojno pet lakata. Ulazi stražarnica su stajali jedan živeli u svojoj zemlji, i nije bilo nikoga da ih naspram drugog. **15** Napravio je i stubove od plasti. **16** Stražarnice sa svojim stubovima imale su – narode, ali da sam ih opet sabrao u njihovoj svuda unaokolo – uske prozore unutar vrata. I zemlji. I neću ostaviti tamo nijednog od njih. **17** trem je imao prozore svuda unaokolo. Stubovi Neću više kriti svoje lice od njih, nego ћu izliti su bili ukrašeni palmama. **18** Zatim me je doveo svopljno dvorište. Tamo su bile odaja i pločnik koji se pružao svuda oko dvorišta. Bilo je stotinu lakata odaja na tom pločniku. **19** Pločnik je bio sa obe strane vrata prema dužini vrata. To je bio donji pločnik. **20** Zatim je izmerio razmak između donjeg dvorišta, od pročelja unutrašnjih vrata do pročelja spoljnog dvorišta. Bilo je stotinu lakata na istok i na sever. **21** Onda je izmerio dužinu i širinu vrata spoljnog dvorišta koja gledaju prema severu. **22** Imala su po tri sobe sa obe strane; stubovi i trem su imali jednake mere: pedeset lakata u dužinu, i dvadeset pet lakata u širinu. **23** Njeni prozori, tremovi i palme su imali iste mere kao na vratima koja gledaju na istok. Sedam je stepenika vodilo do njih, a trem je bio ispred njih. **24** Unutrašnje dvorište je imalo vrata naspram severnih vrata, kao ona na istoku. Izmerio je od vrata do vrata: stotinu lakata. **25** Zatim me je odveo na jug gde su bila južna vrata. Izmerio je stražarnice, stubove i trem; imali su iste mere kao i ostale. **26** Prozori i trem su imali uske prozore svuda unaokolo, kao ostali prozori: pedeset lakata u dužinu i dvadeset pet lakata u širinu. **27** Sedam je stepenica vodilo do njih, a trem je bio ispred njih. Njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama; na svakoj strani je bila po jedna. **28** Unutrašnje dvorište je imalo vrata

okrenuta ka jugu. Izmerio je rastojanje između ovih vrata i južnih vrata: stotinu lakata. **28** Potom stotinu lakata u širinu. Žrtvenik je stajao ispred me je doveo u unutrašnje dvorište kod južnih vrata i izmerio južna vrata. Imala je iste mere kao ostala. **29** Stražarnice, stubovi i trem bili su iste unaokolo. Bili su pedeset lakata dugi i pet lakata široki. **31** Trem je bio naspram spoljnog dvorišta, a njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama. Osam je stepenika vodilo do njega. **32** Onda me je doveo do unutrašnjeg dvorišta na istoku, i izmerio vrata. Bila su iste mere kao ostala. **33** Stražarnice, stubovi i trem bili su iste mere. Vrata i njihov trem imali su prozore svuda unaokolo. Bila su pedeset lakata duga i dvadeset pet lakata široka. **34** Trem je bio naspram spoljnog dvorišta, a njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama. Osam je stepenika vodilo do njega. **35** Doveo me je do severnih vrata i izmerio ih. Bila su iste mere kao ostala. **36** Stražarnice, stubovi i trem bili su iste mere. [Vrata i] njihov trem imali su prozore svuda unaokolo. Bila su pedeset lakata duga i dvadeset pet lakata široka. **37** Trem je bio naspram spoljnog dvorišta, a njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama. Osam je stepenika vodilo do njega. **38** Tu je bila jedna odaja čiji je ulaz bio kod stubova vrata. Tu su prali žrtvu svespalnicu. **39** Unutar trema vrata su bila dva stola sa obe strane, na kojima su klali žrtve svespalnice, žrtve za greh i žrtve za prestup. **40** A sa spoljne strane, kako se ulazi na severna vrata, bila su dva stola, i dva stola na drugoj strani trema na vratima. **41** Bilo je ukupno osam stolova, po četiri stola sa svake strane, na kojima su se klale žrtve. **42** Bila su i četiri stola za žrtve svespalnice od tesanog kamena, dužine jedan i po lakat, šrine jedan i po lakat a visine jedan lakat. Na njih su stavljali oruđe za klanje žrtava svespalnica i drugih žrtava. **43** Police, jedan dlan široke, bile su pričvršćene za zid svuda unaokolo, a na stolove su stavljali meso žrtava. **44** Izvan unutrašnjih vrata bile su dve odaje u unutrašnjem dvorištu, jedna kod severnih vrata okrenuta prema jugu, i druga kod južnih vrata okrenuta prema severu. **45** On mi reče: „Ova odaja koja gleda na jug je za sveštenike koji su zaduženi da čuvaju Dom. **46** Odaja koja gleda na sever je za sveštenike, sinove Sadokove, Levijeve potomke, koji jedini mogu da pristupe Gospodu da mu služe. Oni vrše službu oko žrtvenika.“ **47** Onda je izmerio dvorište.

Bilo je četvorouglasto, stotinu lakata u dužinu i i izmerio trem: pet lakata s jedne strane i pet lakata s druge strane. Dužina vrata: tri lakata s jedne strane i tri lakata s druge strane. **49** Trem je bio dvadeset lakata u dužinu i dvanaest lakata u pet lakata u širinu. Bilo je deset stepenika kojima se penjalo do njega. Pored stubova su bili veliki stubovi, sa svake strane po jedan.

41 Doveo me je u dvoranu Doma i izmerio stubove. Širina stubova je bila šest lakata sa obe strane. **2** Širina vrata je bila deset lakata, a strane ulaza su bile pet lakata sa obe strane. Onda je izmerio dvoranu Doma. Bila je četrdeset lakata duga i dvadeset lakata široka. **3** Zatim je ušao u unutrašnji deo Doma i izmerio stubove. Bili su dva lakta, a vrata šest lakata. Širina zidova sa obe strane bila je sedam lakata. **4** Izmerio mu je dužinu: dvadeset lakata. Širina ispred dvorane Doma bila je dvadeset lakata. On mi reče: „To je Svetinja nad svetinjama.“ **5** Zatim je izmerio zid Doma. Bio je šest lakata širok. Bočne odaje su bile četiri lakta u dužinu i širinu, svuda oko Doma. **6** Bočne odaje su bile na tri sprata, jedna iznad druge, po trideset na svakom spratu. Svuda okolo uz zid Doma bile su potporne grede da nose bočne odaje, da se ne bi umetale u zid Doma. **7** Bočne odaje, koje su okruživale Dom, bivale su šire sa svakim narednim spratom. Građevina koja je okruživala Dom vodila je na gore, sprat po sprat, sa svih strana Doma. Što se išlo više, povećavala se i širina građevine. Tako se, preko srednjeg sprata, išlo od najnižeg do najvišeg sprata. **8** Zatim sam video da je svuda oko Doma bio jedan uzdignut pločnik, to jest, temelj bočnih odaja. Bio je visok celu dužinu trske, odnosno šest lakata. **9** Debljina spoljašnjeg zida bočnih odaja bila je pet lakata. Širina prostora između bočnih odaja Doma **10** i drugih odaja, bila je dvadeset lakata svuda oko Doma. **11** Od tog prostora bočne odaje su imale po jedan ulaz, jedan na severnoj strani, a drugi na južnoj strani. Širina mesta gde se taj prostor nalazio bila je pet lakata svuda unaokolo. **12** Građevina koja je stajala nasuprot odeljenog prostora na zapadnoj strani bila je široka sedamdeset lakata, a debljina zida građevine bila je pet lakata svuda unaokolo. Dužina mu je bila devedeset lakata. **13** Zatim je izmerio dužinu Doma: stotinu lakata. Dužina odeljenog prostora i zgrade sa svojim zidovima

bila je stotinu lakata. **14** Dužina prednje strane sprata, ali nisu imale stubove kao [one odaje] Doma i odeljenog prostora na istočnoj strani u dvorišta. Zato su gornje odaje bile uže od bila je stotinu lakata. **15** Onda je izmerio dužinu donjih i srednjih. **7** Spoljašnji zid, koji je bio uz zgrade koja stoji nasuprot odeljenog prostora odaje, i protezao se prema spoljašnjem dvorištu, sa zadnje strane, i njegove hodnike sa svake ispred soba, bio je dugačak pedeset lakata, **8** jer strane: stotinu lakata. Unutrašnja dvorana Doma i su i odaje u spoljašnjem dvorištu bile pedeset tremovi Doma, **16** pragovi i uski prozori, i hodnici lakata. A onaj red odaja ispred glavne dvorane koji ga okružuju sa tri strane nasuprot praga su je bio dug stotinu lakata. **9** Podno tih odaja bili obloženi drvetom svuda unaokolo od poda je bio jedan ulaz, kojim se sa istoka ulazilo iz do prozora; prozori su bili zatvoreni. **17** Obloženo spoljašnjeg dvorišta. **10** S juga, po širini zida se nastavljalо od vrha ulaza do unutrašnjeg do odeljenog prostora i do građevine, bile su dela Doma i spolja. A na svim zidovima svuda druge odaje. **11** Ispred njih je bila staza, baš kao unaokolo, kako iznutra tako spolja, bili su, prema i kod odaja na severnoj strani. Odaje su imale nacrtu, **18** izdeljani heruvimi i palme; po jedna istu dužinu i širinu, i sve su imale iste izlaze i palma između dva heruvima. Svaki heruvim je ista vrata, **12** kao izlazi odaja na južnoj strani. imao dva lica. **19** Ljudsko lice mu je s jedne strane Na početku staze je bio ulaz, koji je bio ispred bilo okrenuto prema palmi, a lavlje lice mu je zaštitnog zida, kojim se može doći s istočne bilo okrenuto prema drugoj strani palme. Bili strane. **13** Onda mi je rekao: „Odaje na severnoj su izdeljani po svem Domu, svuda unaokolo. **20** i južnoj strani nasuprot odeljenog prostora, to Heruvimi i palme su bili izdeljani od poda do su posvećene odaje, gde jedu sveštenici koji vrha ulaza po zidu dvorane Doma. **21** Dovratinici prinose najsvetije žrtve Gospodu. Oni će tamo dvorane Doma bili su četvorouglasti, a ispred ostavljati najsvetije žrtve, žitne žrtve, žrtve za Svetinje nad svetinjama bilo je nešto **22** kao greh, žrtve za prestup, jer je to sveto mesto. **14** drveni žrtvenik; bio je tri lakta visok i dva lakta Kada sveštenici uđu, neka ne odlaze iz svetog širok. Njegovi uglovi, podnože i strane su bili mesta u spoljašnje dvorište, nego neka odlože od drveta. Onaj čovek mi reče: „To je sto koji odeću u kojoj služe, jer je sveta. Zatim neka stoji pred Gospodom.“ **23** I dvorana Doma i obuku drugu odeću, pa neka pristupe mestima Svetinja nad svetinjama su imale po dvoja vrata. za običan svet.“ **15** Kada je završio sa uzimanjem **24** Svaka vrata su imala po dva krila koja su mera unutrašnjeg dela Doma, izveo me je na se obratala: dva krila za jedna vrata i dva krila istočna vrata i izmerio svuda unaokolo. **16** za druga vrata. **25** Na vratima dvorane Doma Meračkom trskom je izmerio istočnu stranu: su bili izdeljani heruvimi i palme, isto kao i bilo je pet stotina lakata unaokolo, meračkom na zidovima. A napolju, ispred trema, bila je trskom. **17** Onda je izmerio severnu stranu: bilo je drvena nadstrešnica. **26** Na bočnim stranama pet stotina lakata unaokolo, meračkom trskom. trema bili su uski prozori sa izdeljanim palmama **18** Izmerio je južnu stranu: bilo je pet stotina s obe strane trema, kao i na bočnim sobama i nadstrešnicama.

42 Onda me je odveo u spoljašnje dvorište prema severu. Doveo me je u odaje koje su bile nasuprot odeljenog prostora i građevine na severu. **2** Dužina s prednje strane bila je stotinu lakata, a širina pedeset lakata. **3** Nasuprot prostora od dvadeset lakata koji pripada unutrašnjem dvorištu, i nasuprot pločnika spoljašnjeg dvorišta, nalazio se hodnik ispred hodnika na tri sprata. **4** Nasuprot odaja bila je unutrašnja staza deset lakata dugačka i latakat uže od odaja na donjem gornjem spratu su bile odaja na donjem i srednjem spratu zgrade, zato što su hodnici zauzimali više prostora. **6** Naime, bile su na tri

lakata, meračkom trskom. **19** Zatim se okreuo na zapadnu stranu i izmerio: bilo je pet stotina lakata, meračkom trskom. **20** Onda je izmerio na sve četiri strane: zid je bio dugačak pet stotina lakata i pet stotina širok, da razdvaja sveto mesto od nesvetog.

43 [Čovek] me je onda doveo na vrata koja gledaju na istok. **2** Uto, Slava Boga Izrailjevog dođe sa istoka. Huk joj je bio kao slave. **3** Viđenje koje sam video, bilo je slično viđenju koje sam video kada sam došao da slave. **3** Viđenje koje sam video, bilo je slično viđenju koje sam video na reci Hevaru. Ja padoh ničice. **4** Slava Gospodnja je došla u Dom na vrata koja gledaju na istok. **5** Tada me je Duh poneo i

doveo me u unutrašnje dvorište. A tamo, slava mestu Doma, izvan Svetilišta. **22** Drugog dana Gospodnja ispunila Dom. **6** Dok je onaj čovek prinesi jarca bez mane na žrtvu za greh; neka se stajao pored mene, čuo sam da mi neko govorи из žrtvenika očisti kao što je bio očišćen s juncem. **23** Doma. **7** Rekao mi je: „Sine čovečiji, ovo je mesto Kad zavrшиš s očišćenjem, prinesi junca bez mane mog prestola, i mesto gde će zauvek položiti i ovna bez mane. **24** Prinesi ih pred Gospodom, a stope svojih nogu usred naroda izrajljskog. Dom sveštenici neka ih pospu solju, pa neka se prinesu Izrailjev i njihovi carevi neće više kaljati moje Gospodu na žrtvu svespalnicu. **25** Neka se sedam sveto ime svojim bludnim delima i mrtvim telima dana, svakodnevno, prinosi jarac, žrtva za greh, svojih careva kada umru. **8** Oni su postavili svoj kao i junac i ovan; neka budu bez mane. **26** prag pored mog praga, svoje dovratnike pored Neka se sedam dana vrši otkupljenje i očišćenje mojih dovratnika, i ništa osim zida između mene žrtvenika. Tako će biti posvećen za upotrebu. i njih. Tako su okaljali moje sveto ime svojim **27** Kad isteknu ti dani, onda osmoga dana i gadostima koje su učinili, pa sam ih zatro u nadalje, neka sveštenici prinesu na žrtveniku svom gnevnu. **9** Stoga, neka uklone preda mnom vaše svespalnice i žrtve mira, i bićete prihvaćeni svoje bludničenje i mrtva tela svojih careva na svojim uzvišicama, i ja će zauvek prebivati među njima. **10** A ti, sine čovečiji, opiši Dom domu Izrailjevom, da se postide svoje krivice. Oni neka uzmu mere za njegov nacrt. **11** Ako se postide za sve što su učinili, tada im saopšti nacrt i izgled Doma, njegove izlaze i ulaze – celokupni nacrt – i sva uputstva i zakone za celokupni nacrt. Napiši im na njihove oči kako bi se držali celokupnog nacrta i izvršili sva uputstva. **12** Ovo je zakon o Domu: sva okolina oko vrha gore biće najsvetija svetinja. To je zakon o Domu. **13** A ovo su mere za žrtvenik u laktovima (svaki lakat iznosi lakat i podlanicu): podnožje će biti lakat visoko i lakat široko, a okvir koji ga uokviruje – jedan pedalj. A ovo je visina žrtvenika: **14** od podnožja na zemlji do donjeg pojasa – dva laka, a u širinu jedan lakat; a od manjeg pojasa do većeg četiri laka, a u širinu lakat. **15** Ognjište žrtvenika neka bude četiri lakata dug, a sa ognjišta žrtvenika neka se dižu na gore četiri roga. **16** Samo ognjište žrtvenika neka bude dvanaest lakata dug i dvanaest lakata široko. Neka bude četvorouglast. **17** A pojasi neka bude četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok, na četiri strane; rub oko njega pola lakta. Stepenice neka mu budu okrenute prema istoku.“ **18** Zatim mi reče: „Sine čovečiji, govorи Gospod Bog: ‘Ovo su uputstva za žrtvenik kada bude sagrađen da se na njemu prinose žrtve svespalnice, i da se zapljuškuje krvlju. **19** Neka se Levitima, sveštenicima iz Sadokove loze, koji pristupaju da služe preda mnom, donese junac za žrtvu za greh – govorи Gospod Bog. **20** Onda uzmi nešto krvi i namaži je na četiri roga žrtvenika i na četiri ugla podnožja svuda unaokolo. Tako ćeš ga očistiti i izvršiti otkupljenje za njega. **21** Zatim uzmi junca, žrtvu za greh, pa ga spali na određenom

Neka se sedam dana vrši otkupljenje i očišćenje – govorи Gospod Bog.“ **44** [Čovek] me je onda vratio na spoljašnja vrata Svetilišta, koja gledaju na istok. Bila su zatvorena. **2** Gospod mi reče: „Ova vrata neka ostanu zatvorena; ne smeju se otvarati. Niko ne sme da uđe na njih, jer je Gospod, Bog Izrailjev, ušao na njih. Stoga, neka ostanu zatvorena. **3** Samo knez, pošto je knez, može tamo da sedi i jede pred Gospodom. Ipak, on može da uđe samo kroz trem vrata, i da istim putem izade.“ **4** Čovek me je zatim doveo na severna vrata ispred Doma. Pogledam ja, kad eno, Slava Gospodnja ispunila Dom Gospodnji. Ja padoh ničice. **5** Tada mi Gospod reče: „Sine čovečiji, dobro pazi, pažljivo gledaj i slušaj sve što ti govorim o svim uputstvima i svim zakonima za Dom Gospodnji. Dobro pazi na ulaze i na sve izlaze Svetilišta. **6** Reci odmetničkom domu Izrailjevom: ‘Govori Gospod Bog: dosta je više svih vaših gadosti, dome Izrailjev! **7** Uvodili ste strance, neobrezanog srca i tela, da budu u mom Svetilištu i skrnave moj Dom, dok ste mi prinosili hranu, salo i krv. Tako ste svim vašim gadostima pogazili moj savez. **8** I niste vodili brigu o mojim svetim stvarima, nego ste druge postavili da vode brigu o mom Svetilištu umesto vas. **9** Govori Gospod Bog: neka nijedan stranac, niko ko je neobrezanog srca i tela – nijedan stranac koji je među Izraeljcima – ne ulazi u moje Svetilište. **10** A pošto su me Leviti napustili kad je Izrail odlutao od mene da sledi svoje idole, podneće kaznu. **11** Oni će biti u mom Svetilištu služitelji koji će nadgledati vrata Doma i obavljаće dužnosti u mom Domu; klače žrtve svespalnice i žrtve za narod, i stajaće pred njima da im služe, **12** jer su im služili pred idolima i naveli dom Izrailjev da padne pod osudu. Zato sam se zakleo – govorи

Gospod Bog – da će podneti kaznu. **13** Oni mi smeju jesti meso uginule ili rastrgane životinje, neće više pristupati da mi služe kao sveštenici; bilo od ptica ili stoke.

neće više prilaziti nijednoj od mojih svetih stvari, niti mojim najsvetijim prinosima. Tako će nositi svoju sramotu radi gadosti koje su činili. **14** Staviću ih da budu čuvari Doma, da obavljaju sve njegove poslove i sve što treba uraditi u njemu. **15** Samo će sveštenici, Leviti, potomci Sadokovi, koji su se brinuli za moje Svetilište kad je izrajljski narod odlutao od mene, pristupati da mi služe; oni će stajati pred mnom da mi prinose salo i krv – govori Gospod Bog. **16** Oni će ulaziti u moje Svetilište i pristupati mom stolu da mi služe; oni će biti u mojoj službi. **17** Kada budu ulazili na vrata unutrašnjeg dvorišta, neka nose na sebi lanenu odeću. Na sebi da ne nose ništa od vune kada budu služili na vratima unutrašnjeg dvorišta ili u Domu. **18** Neka nose lanene turbane i lanene gaće oko bokova; neka ne nose ništa od čega bi se znojili. **19** Kada budu izlazili u spoljašnje dvorište, тамо где је народ, нека сваку са себе одећу у којој služe, и нека их ставе у свете одaje. Затим нека обуку другу одећу, да се народ не би посветио њиховим халjinama. **20** Нека не брију главу, али и да не пуštaju дугукосу, него нека је redovno скраćују. **21** Нижедан свештеник нека не пije вино када улази у unutrašnje dvorište. **22** Нека не узимају за жене udovice ili razvedene, nego samo device iz roda doma Izrailjevog, ili udovice sveštenika. **23** Нека уче мој народ да прави razliku između svetog i nesvetog, i između čistog i nečistog. **24** U slučaju spora, нека deluju u svojstvu sudija; нека суде по мојим zakonima i propisima na svim мојим prazničnim saborima, i нека drže моје subote svetima. **25** Свештеник не sme da prilazi mrtvacu, da se ne bi onečistio. On može da se onečisti samo ako se radi o njegovom ocu, majci, čerki, sinu, bratu, ili neudatoj sestri. **26** A kada se očisti, нека му se broji sedam dana. **27** Onog dana kada dođe u unutrašnje dvorište Svetinje da služi u njemu, нека prinese žrtvu za greh – govori Gospod Bog. **28** Ово će biti njihovo nasledstvo: ja sam njihovo nasledstvo. Nećete im dati imovinu u Izrailju, zato što sam ja njihova imovina. **29** Hraniće se žitnim žrtvama, žrtvama za greh i žrtvama za prestup. I sve što je zavetovano u Izrailju biće njihovo. **30** Najbolje od svih vrsta prvih plodova, od svih prinosova koje prinosite, pripašće sveštenicima. Дјате sveštenicima нај bolje brašno, да благослов почива на vašim domovima. **31** Свештенici ne

45 Kada budete delili zemlju u nasledstvo, prinesite prinos Gospodu, sveti deo od zemlje, dvadeset pet hiljada lakata dugačak, i dvadeset hiljada lakata širok. To neka bude sveto područje na celom tom prostoru. **2** Od ovog, neka se za Svetinju odvoji četvrtasta površina od pet stotina lakata sa pet stotina lakata, i čistina od pedeset lakata oko nje. **3** U ovom području, izmeri dvadeset pet hiljada lakata u dužinu i deset hiljada lakata u širinu gde će biti Svetilište – Svetinja nad svetinjama. **4** To će biti sveti deo zemlje za sveštenike, služitelje Svetilišta – koji pristupaju da služe Gospodu. То će biti место за njihove kuće, и свето место за Svetilište. **5** A dvadeset pet hiljada lakata u dužinu i deset hiljada u širinu neka pripadne u posed Levitima, služiteljima Doma, sa gradovima u kojima će živeti. **6** Gradu u posed dajte pet hiljada lakata u širinu i dvadeset pet hiljada u dužinu pored svetog područja; то neka bude за sav dom Izrailjev. **7** Knezu neka pripadne deo s obe strane svetog područja i gradskog poseda, i duž svetog područja i gradskog poseda, sa zapadne strane na zapad, i sa istočne strane na istok, a dužina neka bude jednakva svakom od tih delova od zapadne do istočne granice. **8** Ta zemlja neka bude njegova imovina u Izrailju. Тада моји knezovi neće više ugnjetavati мој народ, него ће dati zemlju domu Izrailjevom po njihovim plemenima. **9** Govori Gospod Bog: доста виše, knezovi izrailjski! Ostavite se nepravde i nasilja, па чините што је право и прavedно. Prestanite да oduzimate [zemlju] mom narodu – govori Gospod Bog. **10** Merite ispravnom vagom, s poštenom efom i s poštenim vatom. **11** Efa i vat neka budu iste mere: vat neka iznosi jednu desetinu homera, i efa neka iznosi jednu desetinu homera. Dakle, нека i efa i vat iznose jednu desetinu homera. **12** Šekel neka iznosi dvadeset šekela, a mina neka iznosi dvadeset šekela, dvadeset pet šekela, i petnaest šekela. **13** Ово је прinos koji ћете prinositi: jednu šestinu efe od svakog homera pšenice i jednu šestinu efe od svakog homera ječma. **14** А за ulje је ова uredba: vat je mera za ulje. Нека од svakog kora ide jedna desetina vata, пошто у кору, као и у homeru, има deset vata. **15** А од sitne stoke, od svakih dve stotine grla sa Izrailjevih pašnjaka, нека se prinese jedno grlo. Све то нека се prinosi kao

žitna žrtva, žrtva svespalnica i žrtva mira, da se za njih izvrši otkupljenje – govori Gospod. **8** Kada knez bude ulazio, neka ulazi kroz trem Sav narod zemlje neka predaje ovaj prinos vrata, i istim putem neka izlazi. **9** Kada narod Izrailjevom knezu. **10** A knez je zadužen za žrtve zemlje bude dolazio pred Gospoda na praznike, svespalnice, žitne žrtve i žrtve izlivnice prilikom onaj ko uđe na severna vrata da se pokloni neka praznika, za mladine i subote, i za sve svetkovine izade na južna vrata, a onaj koji uđe na južna doma Izrailjevog. Neka on obezbedi žrtvu za vrata, neka izade na severna vrata. Neka se ne greh, žitnu žrtvu, žrtvu svespalnicu i žrtvu mira, vraća na ista vrata na koja je ušao, nego neka da se izvrši otkupljenje za dom Izrailjev. **11** izade na suprotna. **12** Neka knez bude među Govori Gospod Bog: prvi meseca, prvi dan, njima: kada budu ulazili, neka i on uđe, a kada uzmi jednog junca bez mane i očisti Svetilište. **13** izlaze, neka i on izade. **14** Žitna žrtva za praznike Neka sveštenik uzme nešto krvi od te žrtve za i svetkovine biće: jedna efa brašna na junca i greh, i njome pomaže dovratke Doma i četiri ugla jedna efa na ovnu, a na jaganjce koliko može da pojasa žrtvenika, i dovratke vrata unutrašnjeg priušti, i hin ulja na efu brašna. **15** Kad knez da dvorišta. **16** Isto to čini sedmog dana u mesecu dobrovoljni prinos – žrtvu svespalnicu ili žrtvu za svakoga ko nemerno zgreši. Tako će mira – kao dobrovoljni prinos Gospodu, neka izvrši otkupljenje Doma. **17** A četrnaestog dana vrata koja gledaju na istok budu otvorena za prvi meseca, proslavlajte Pashu, sedmodnevni prinos. Onda neka prinese svoju žrtvu svespalnicu praznik. Neka se tada jedu beskvasni hlebovi. **18** i žrtvu mira, isto kao što je prineo na subotnji Tog dana neka knez prinese junca, žrtvu za greh, dan. Zatim neka izade, i pošto izade neka se vrata za sebe i za narod zemlje. **19** Neka tokom sedam zatvore za njim. **20** Svakog dana češ obezbediti dana praznika prinosi kao žrtvu svespalnicu jedno jagnje bez mane na žrtvu svespalnicu Gospodu sedam junaca i sedam ovnova bez mane, Gospodu; prinosićeš ga svakog jutra. **21** Žitna svaki dan tih sedam dana, i jednog jarca dnevno žrtva koju češ obezbediti svakog jutra biće: jedna kao žrtvu za greh. **22** Neka knez obezbedi i žitnu šestina efe brašna i jedna trećina hina ulja, da se žrtvu od jedne efe za svakog junca, jednu efu za navlaži brašno. To je žitna žrtva Gospodu, trajna svakog ovna i hin ulja na svaku efu. **23** Sedmog uredba za sva vremena. **24** Neka se jagnje, žitna meseca, petnaestog dana meseca, na praznik, žrtva, i ulje prinose svako jutro. To je trajna neka sedam dana čini onako kako je činio sa uredba o svespalnici za sva vremena. **25** Govori žrtvom za greh, žrtvom svespalnicom, žitnom Gospod Bog: ako knez da dar jednom od svojih žrtvom i uljem.

46 Govori Gospod Bog: vrata unutrašnjeg dvorišta, koja gledaju na istok, neka budu zatvorena šest radnih dana, ali neka se otvaraju u subotnji dan, i na mladinu. **1** Neka knez uđe na spoljašnja vrata, i neka stane kod dovrata vrata, a sveštenici neka prinisu njegove žrtve svespalnice i žrtve mira. Zatim neka se na pragu vrata pokloni, pa neka izade. A vrata neka se ne zatvaraju do večeri. **2** Na subote i na mladine neka se i narod zemlje klanja pred Gospodom na ulazu tih vrata. **3** Ovo je žrtva svespalnica koju će knez prinositi Gospodu u subotnji dan: šest jaganjaca bez mane i jedan ovan bez mane. **4** A žitna žrtva: jedna efa brašna na ovnu, a žitna žrtva na jaganjce koliko može da priušti, zajedno sa hinom ulja na svaku efu brašna. **5** Na dan mladine neka se prinise jedan junac bez mane, i šest jaganjaca i jedan ovan, sve bez mane. **6** Za žitnu žrtvu neka se prinise efa brašna na junca, i efa brašna na ovnu, a na jaganjce koliko može da priušti, zajedno sa hinom ulja na efu brašna.

7 Kada knez bude ulazio, neka ulazi kroz trem Sav narod zemlje neka predaje ovaj prinos vrata, i istim putem neka izlazi. **8** Kada narod Izrailjevom knezu. **9** A knez je zadužen za žrtve zemlje bude dolazio pred Gospoda na praznike, svespalnice, žitne žrtve i žrtve izlivnice prilikom onaj ko uđe na severna vrata da se pokloni neka praznika, za mladine i subote, i za sve svetkovine izade na južna vrata, a onaj koji uđe na južna doma Izrailjevog. Neka on obezbedi žrtvu za vrata, neka izade na severna vrata. Neka se ne greh, žitnu žrtvu, žrtvu svespalnicu i žrtvu mira, vraća na ista vrata na koja je ušao, nego neka da se izvrši otkupljenje za dom Izrailjev. **10** izade na suprotna. **11** Neka knez bude među Govori Gospod Bog: prvi meseca, prvi dan, njima: kada budu ulazili, neka i on uđe, a kada uzmi jednog junca bez mane i očisti Svetilište. **12** izlaze, neka i on izade. **13** Žitna žrtva za praznike Neka sveštenik uzme nešto krvi od te žrtve za i svetkovine biće: jedna efa brašna na junca i greh, i njome pomaže dovratke Doma i četiri ugla jedna efa na ovnu, a na jaganjce koliko može da pojasa žrtvenika, i dovratke vrata unutrašnjeg priušti, i hin ulja na efu brašna. **14** Kad knez da dvorišta. **15** Isto to čini sedmog dana u mesecu dobrovoljni prinos – žrtvu svespalnicu ili žrtvu za svakoga ko nemerno zgreši. Tako će mira – kao dobrovoljni prinos Gospodu, neka izvrši otkupljenje Doma. **16** A četrnaestog dana vrata koja gledaju na istok budu otvorena za prvi meseca, proslavlajte Pashu, sedmodnevni prinos. Onda neka prinese svoju žrtvu svespalnicu praznik. Neka se tada jedu beskvasni hlebovi. **17** i žrtvu mira, isto kao što je prineo na subotnji Tog dana neka knez prinese junca, žrtvu za greh, dan. Zatim neka izade, i pošto izade neka se vrata za sebe i za narod zemlje. **18** Neka tokom sedam zatvore za njim. **19** Svakog dana češ obezbediti dana praznika prinosi kao žrtvu svespalnicu jedno jagnje bez mane na žrtvu svespalnicu Gospodu sedam junaca i sedam ovnova bez mane, Gospodu; prinosićeš ga svakog jutra. **20** Žitna svaki dan tih sedam dana, i jednog jarca dnevno žrtva koju češ obezbediti svakog jutra biće: jedna kao žrtvu za greh. **21** Neka knez obezbedi i žitnu šestina efe brašna i jedna trećina hina ulja, da se žrtvu od jedne efe za svakog junca, jednu efu za navlaži brašno. To je žitna žrtva Gospodu, trajna svakog ovna i hin ulja na svaku efu. **22** Sedmog uredba za sva vremena. **23** Neka se jagnje, žitna meseca, petnaestog dana meseca, na praznik, žrtva, i ulje prinose svako jutro. To je trajna neka sedam dana čini onako kako je činio sa uredba o svespalnici za sva vremena. **24** Govori žrtvom za greh, žrtvom svespalnicom, žitnom Gospod Bog: ako knez da dar jednom od svojih žrtvom i uljem.

i širine trideset lakata. Sva četiri dvorišta su koji je na granici između Damaska i Amata; Asar-imala iste mere. **23** Sva četiri su bila opasana Atihon, koji je na avranskoj granici. **17** Tako će se kamenom ogradom, a pod kamenom ogradom granica protezati od mora do Asar-Enana, koja svuda oko su bila izgrađena ognjišta. **24** [Čovek] je na severnoj granici Damaska, sa amatskom mi reče: „Ovo su kuhinje gde će sluge Doma granicom na severu. To će biti severna granica. kuvati narodu žrtve.“

47 Potom me je doveo na ulaz Doma, i gle, voda je izvirala ispod praga Doma prema istoku, jer je Dom bio okrenut prema istoku. Voda je isticala ispod desne strane Doma, južno od žrtvenika. **2** Zatim me je izveo kroz severna vrata vodeći me okolo, sa spoljne strane, prema spoljašnjim vratima, putem koji gleda na istok. I gle, voda je kuljala s desne strane. **3** Kada je čovek pošao na istok sa meračkim užetom u ruci, izmerio je hiljadu lakata, pa me je preveo kroz vodu; voda je bila do članaka. **4** Zatim je izmerio još hiljadu lakata, pa me je preveo preko vode. Voda mi je bila do kolena. Opet je izmerio hiljadu lakata i preveo me preko vode. Voda mi je bila do pojasa. **5** Kada je izmerio još hiljadu, nisam mogao da pređem reku, jer je voda toliko nadošla da je moral da se pliva; nije mogla da se pređe. **6** Tada me je upitao: „Jesi li video to, sine čovečiji?“ Onda me je poveo i vratio na obalu reke. **7** Kada sam se vratio, video sam na obali reke, s obe strane, veoma mnogo stabala. **8** Čovek mi reče: „Ove vode teku u istočni kraj i spuštaju se u Aravu, pa se ulivaju u more. Kada se uliju u more, vode ozdravljaju. **9** I kuda god reka dođe, svako živo biće koje se miče oživljava. Tada će biti veoma mnogo riba, jer kad ove vode dođu morske vode će ozdraviti. Gde ova reka dođe, sve će oživeti. **10** Ribari će stajati duž mora od En-Gedija do En-Eglajima; to će biti mesto gde će se sušiti mreže. Biće tamo veoma mnogo svakojakih riba, kao riba u Velikom moru. **11** Ipak, njegove bare i močvare neće ozdraviti; iz njih će se dobijati so. **12** A kraj reke, na obe njene obale, rašće svakojaka voćna stabla. Njihovo lišće neće venuti, niti će im plodovi nestajati, nego će rađati novi rod svakog meseca, jer im vode dolaze iz Svetilišta. Njegovi plodovi biće za jelo, a njegovo lišće za lek.“ **13** Govori Gospod Bog: „Ovo su granice po kojima ćete podeliti zemlju u nasleđe među dvanaest plemena Izrailja: Josifu dva dela. **14** Podelite je podjednako, pošto sam se zakleo da će je dati vašim ocima, i ova zemlja će vam pripasti u nasleđstvo. **15** Ovo je granica zemlje: Na severu, od Velikog mora preko Etlona i Levo-Amata, do Sedada, **16** Virote, Sivrajima,

koji je na granici između Damaska i Amata; Asar-imala iste mere. **17** Tako će se kamenom ogradom, a pod kamenom ogradom granica protezati od mora do Asar-Enana, koja svuda oko su bila izgrađena ognjišta. **18** Na istočnoj strani, granica će se pružati između Avrana i Damaska, i između Galada i Izrailjeve zemlje, s Jordanom kao granicom, sve do Istočnog mora i Tamara. To će biti istočna granica. **19** Na južnoj strani, granica će se pružati prema jugu od Tamara do voda Merive kadiske, duž potoka i Velikog mora. To će biti južna granica. **20** Na zapadu granica će biti Veliko more, od te mede pa do Levo-Amata. To će biti zapadna granica. **21** Podelite zemlju među sobom po Izrailjevim plemenima. **22** Zemlju podelite u nasleđstvo među sobom i među strancima koji borave među vama, i koji su izrodili decu među vama. Ophodite se prema njima kao prema domaćima, Izrailjcima. Neka i oni prime deo u nasleđstvo sa Izrailjevim plemenima. **23** Neka se strancu da zemlja u onom plemenu u kojem boravi – govori Gospod Bog.

48 Ovo su imena plemena. Deo od krajnjeg severa putem za Etlon do Levo-Amata sve do Asar-Enana i severne granice Damaska prema Amatu – od istočne granice do zapada – pripada Danu. **2** Asiru pripada deo koji je na granici sa Danom, od istoka do zapada. **3** Deo od Asirove granice, od istočne strane do zapadne, pripada Neftalimu. **4** Deo od Neftalimove granice, od istočne strane do zapadne, pripada Manasiji. **5** Deo od Manasijine granice, od istočne strane do zapadne, pripada Jefremu. **6** Deo od Jefremove granice, od istočne strane do zapadne, pripada Ruvimu. **7** Deo od Ruvimove granice, od istočne do zapadne strane, pripada Judi. **8** Deo od Judine granice, od istočne do zapadne strane, odvojite za prinos. Neka bude dvadeset pet hiljada lakata u širinu. Njegova dužina, od istočne do zapadne strane, neka bude jednak jednom od plemenskih delova. Svetilište biće usred njega. **9** Dužina prinosa koji ćete odvojiti za Gospoda biće dvadeset pet hiljada lakata, a širina deset hiljada lakata. **10** Taj deo će biti sveti prinos za sveštenike. Neka bude dugačak deset hiljada lakata prema severu i deset hiljada lakata prema zapadu. Širina neka mu bude dvadeset pet hiljada lakata prema jugu. Svetilište neka bude usred njega. **11** To će biti za posvećene sveštenike, Sadokove potomke, koji su mi verno služili, i

nisu zastranili kao ostali Leviti, kada su Izrailjci severnoj strani, u dužini od četiri hiljade pet zastranili. **12** Njima će pripasti deo od prinosa stotina lakata, **31** biće troja vrata. Vrata će nositi zemlje, najsvetiji deo, uz granicu Levita. **13** Uz imena Izrailjevih plemena: vrata Ruvimova, vrata svešteničke granice neka Leviti imaju deo od Judina i vrata Levijeva. **32** I na istočnoj strani, u dvadeset pet hiljada lakata u dužinu, i deset dužini od četiri hiljade pet stotina lakata, biće hiljada lakata u širinu. Ukupna dužina neka troja vrata: vrata Josifova, vrata Venijaminova bude dvadeset pet hiljada, a širina deset hiljada i vrata Danova. **33** Na južnoj strani, u dužini lakata. **14** Neka ništa od toga ne prodaju niti od četiri hiljade pet stotina lakata, biće troja razmenjuju. Neka taj najbolji deo zemlje ne vrata: vrata Simeunova, vrata Isaharova i vrata prenose na nekog drugog, jer je svet Gospodu. **15** Zavulonova. **34** Na zapadnoj strani, u dužini od Preostalih pet hiljada lakata širine i dvadeset pet četiri hiljade pet stotina lakata, biće troja vrata: hiljada lakata dužine je svetovni deo koji pripada vrata Gadova, vrata Asirova i vrata Neftalimova. gradu za kuće i pašnjake. Grad će biti usred **35** Svuda unaokolo: osamnaest hiljada lakata. njega. **16** Ovo su njegove mere: četiri hiljade pet Grad će se od tog dana zvati: Gospod je ovde.“
stotina lakata na severnoj strani, četiri hiljade pet stotina lakata na južnoj strani, četiri hiljade pet stotina lakata na istočnoj strani, i četiri hiljade pet stotina lakata na zapadnoj strani.

17 Pašnjaci će biti dve stotine pedeset lakata na severu, dve stotine pedeset na jugu, dve stotine pedeset na istoku, i dve stotine pedeset na zapadu. **18** Ostatak dužine uz sveti deo biće deset hiljada lakata na istok i deset hiljada na zapad. Nalaziće se uz sveti deo, a što rodi od njega, neka bude za hranu gradskim slugama.

19 Gradski radnici koji ga budu obrađivali neka budu iz Izrailjevih plemena. **20** Sav prinos biće četvorouglast: dvadeset pet hiljada lakata sa dvadeset pet hiljada lakata. To će odvojiti kao sveti prinos za gradski posed. **21** Knezu će pripasti ono što ostane s obe strane svetog dela i gradske imovine: dvadeset pet hiljada lakata od svetog dela do istočne granice, i dvadeset pet hiljada lakata na zapadu prema zapadnoj granici.

Oba ta dela uz granicu Izrailjevih plemena pripadaju knezu. Svetilište Doma neka bude usred toga. **22** Posed Levita i gradski posed biće usred dela koje pripada knezu, između Judine i Venijaminove granice. To će biti knežev. **23** Ostala plemena: od istočne do zapadne strane – Venijaminov deo. **24** Uz Venijaminovu granicu, od istočne do zapadne strane – Simeunov deo.

25 Uz Simeunovu granicu, od istočne do zapadne strane – Isaharov deo. **26** Uz Isaharovu granicu, od istočne do zapadne strane – Zavulonov deo.

27 Uz Zavulonovu granicu, od istočne do zapadne strane – Gadov deo. **28** Uz Gadovu granicu, s južne strane prema jugu, granica ide od Tamara do voda Merive kadiske, duž potoka do Velikog mora. **29** To je zemlja koju će rezbom razdeliti Izrailjevim plemenima. To su njihovi delovi – govori Gospod Bog. **30** Ovo su gradski izlazi: na

Knjiga proroka Danila

1 Treće godine Joakima, cara Jude, Navuhodonosor, car Vavilona, dođe do Jerusalima i opkoli ga. **2** Gospod je predao Joakima, Judinog cara, u njegove ruke i deo posuđa iz Doma Gospodnjeg. Navuhodonosor ih je odneo u zemlju Senar i doneo ih u hram svoga boga. Posude je položio u riznicu svoga boga. **3** Tada je car naredio Asfenazu, starešini svojih dvorana, da dovedu neke od Izrailjaca iz carske loze i plemstva – **4** mladiće bez ikakve mane, dobrog izgleda, umešne u svakoj vrsti mudrosti, vrsne u znanju i rasuđivanju, i sposobne za službu na carskom dvoru – da ih nauče pismu i jeziku Haldejaca. **5** Car im je odredio svakodnevni obrok od careve hrane i vina. Zapovedio je da se obrazuju tri godine, a potom neka stupe u carsku službu. **6** Među ovima su bili Danilo, Ananija, Misailo i Azarija, iz Judinog plemena. **7** Starešina dvorana im je dao druga imena: Danilu je dao ime „Valtazar“, Ananiji „Sedrah“, Misailu „Misah“, a Azariji „Avdenago“. **8** Danilo je rešio da se ne okalja carevom hranom i vinom, pa je zamolio starešinu dvorana da mu dozvoli da se ne okalja. **9** Bog je dao Danilu da zadobije blagonaklonost i milosrđe starešine dvorana. **10** Starešina dvorana reče Danilu: „Bojim se mog gospodara cara, koji vam je odredio hranu i piće. A šta kad primeti da su vam lica mršavija od ostalih mladića vaših godina? Tada bih ja platio glavom pred carem za vašu krivicu.“ **11** Danilo reče nadgledniku koga je starešina dvorana postavio nad Danilom, Ananijom, Misailom i Azarijom: **12** „Molim te, pokušaj sa svojim slugama deset dana. Neka nam daju samo povrće za jelo i vodu za piće. **13** Onda uporedi naš izgled sa izgledom mladića koji su jeli od careve hrane, pa postupaj sa svojim slugama prema onome što vidiš.“ **14** Složi se on sa ovim i pokuša to s njima deset dana. **15** Kad je isteklo deset dana, oni su izgledali bolje i uhranjenije od svih drugih mladića koji su jeli od careve hrane. **16** Tako je nadglednik odnosio njihov obrok hrane i vina i davao im povrće. **17** Ovoj četvorici mladića Bog je dao znanje i umešnost u svakoj vrsti pisanja i mudrosti; a Danilo se razumeo u sva viđenja i snove. **18** Kad je isteklo vreme koje je car odredio da ih dovedu, starešina dvorana ih je doveo pred

Navuhodonosora. **19** Car je razgovarao s njima, ali se među njima nije našao niko kao Danilo, Ananija, Misailo i Azarija. Zato su bili postavljeni u carsku službu. **20** Kad ih je car pitao o svemu što se tiče mudrosti i razumevanja, utvrdio je da su deset puta bolji od svih čarobnjakâ i gatarâ u njegovom carstvu. **21** Danilo je ostao tamo do prve godine cara Kira.

2 U drugoj godini svoje vladavine Navuhodonosor je sanjao snove. On se toliko uznemirio, da mu san nije dolazio na oči. **2** Car je naredio da se pozovu čarobnjaci, gatari, vračari i Haldejci, da kažu caru šta je sanjao. Kad su došli, stali su pred cara. **3** Car im reče: „Sanjao sam san i uznemiren sam; hoću da znam šta taj san znači.“ **4** Haldejci odgovoriše caru na aramejskom: „O, care, da si živ doveka! Ispričaj san svojim slugama, a mi ćemo protumačiti njegovo značenje.“ **5** Car odgovori Haldejcima: „Izdajem proglaš: ako mi ne kažete kakav sam san imao i šta je njegovo tumačenje, bićete rastrgnuti na delove, a vaše kuće ležaće u ruševinama. **6** A ako mi kažete kakav sam san imao i šta je njegovo značenje, dobićete od mene darove, nagrade i veliku počast. Stoga mi recite šta je bio moj san i protumačite njegovo značenje.“ **7** Oni mu opet odgovoriše: „Neka car ispriča san svojim slugama, a mi ćemo protumačiti njegovo značenje.“ **8** Ali car im odgovori: „Znam ja pouzdano da hoćete da dobijete na vremenu, pošto vidite da sam izdao proglaš, **9** da ako mi ne kažete kakav sam san imao, postoji samo jedna presuda za vas. Vi ste se dogovorili da mi saopštite lažljive i zavodljive reči, dok se prilike ne promene. Stoga mi recite kakav sam san imao, a ja ću znati da li ste protumačili njegovo značenje.“ **10** Haldejci odgovoriše caru: „Nema na zemlji čoveka koji bi mogao da razjasni što car zahteva. Nikada jedan car, bilo kako da je veliki i moćan, nije tražio tako nešto od čarobnjaka, gataru i Haldejaca. **11** Teško je to što car zahteva; ne postoji niko ko bi to mogao da otkrije caru osim bogova koji ne borave među ljudima.“ **12** Zbog svega ovoga car se toliko razgnevio da je naredio da se pobiju svi mudraci u Vavilonu. **13** Kad je bila izdana naredba da se pobiju svi mudraci, tražili su i Danila i njegove druge da ih ubiju. **14** Tada se Danilo obratio mudrim i razboritim rečima Arioju, zapovedniku careve telesne straže, koji je izašao da pobije vavilonske mudrace. **15** Upitao

je carevog zapovednika Arioha: „Zašto je careva tvoje ruke je predao ljude, svuda gde žive, zveri naredba toliko stroga?“ Arioh obavesti Danila. **16** poljske i ptice nebeske, i učinio te vladarem nad Na to je Danilo otišao caru i tražio od cara da mu svima njima. Ti si ta glava od zlata. **39** Posle tebe da vreme kako bi mogao da protumači značenje će nastati drugo carstvo, manje od tvog, pa treće sna. **17** Posle toga je Danilo otišao svojoj kući i carstvo, od bronze, koje će vladati nad svom obavestio o tome Anariju. Misaila i Azariju, **18** zemljom. **40** Četvrto carstvo će biti čvrsto kao kako bi tražili milost Boga nebeskog u pogledu gvožđe, kao gvožđe koje sve lomi i mrvii. Kao što ove tajne, da ne bi i Danilo i njegovi drugovi gvožđe sve satire, tako će ono razbiti i satrti sva nastradali sa vavilonskim mudracima. **19** Ta ta carstva. **41** To što si video da su stopala i prsti je tajna bila otkrivena Danilu noću, u viđenju. delom od gline, a delom od gvožđa, znači da će Danilo je blagoslovio Boga nebeskog. **20** Danilo se to carstvo podeliti. Ipak, u njemu će ostati reče: **21** On menja vremena i doba, **22** On otkriva nešto od čvrstine gvožđa, jer si video gvožđe stvari duboke i tajne, **23** Hvalim te i slavim, Bože pomešano sa glinom. **42** A to što su prsti na otaca mojih, **24** Danilo je otišao k Arioahu, koga stopalima delom od gvožđa, a delom od gline, je car odredio da pobije vavilonske mudrace znači da će carstvo biti delom jako, delom krhko. i rekao mu: „Ne ubijaj vavilonske mudrace; **43** Video si i da je gvožđe pomešano sa običnom odvedi me pred cara, a ja ču caru protumačiti glinom. To znači da će se mešati sa semenom značenje sna.“ **25** Arioh je odmah doveo Danila drugih naroda, ali da se neće održati zajedno, pred cara i rekao mu: „Našao sam među Judinim kao što se ni gvožđe ne može pomešati s glinom. izgnanicima čoveka koji može caru da objasni **44** U vreme tih careva Bog nebeski će uspostaviti značenje sna!“ **26** Car upita Danila, kome je carstvo, koje nikada neće biti uništeno, niti ime bilo i Valtazar: „Da li stvarno možeš da će se to carstvo ostaviti drugom narodu. Ono mi kažeš kakav sam san imao, i protumačiš će razbiti i okončati sva ona carstva, a sâmo ga?“ **27** Danilo odgovori caru: „Tajnu, za koju će ostati dovecka, **45** baš kao što si video da se car pita, ne mogu rasvetliti mudraci, gatari, odvalio kamen, ali ne ljudskom rukom, i smrvio čarobnjaci i zvezdoznaci, **28** ali postoji Bog na gvožđe, bronzu, glinu, srebro i zlato. Veliki Bog nebu koji otkriva tajne. On je obznanio caru je obznanio caru šta će se dogoditi kasnije. San Navuhodonosoru šta će se dogoditi u danima što je istinit, a tumačenje mu je pouzdano.“ **46** dolaze. Ovo je tvoj san, ovo su viđenja, koja su ti Tada car Navuhodonosor pade ničice, pokloni se došla na um na twojoj postelji: **29** Tebi su, o, care, Danilu i naredi da mu se prinesu žitna žrtva i došle misli na twojoj postelji o stvarima koje kad. **47** Car reče Danilu: „Tvoj Bog je, zaista, Bog će se dogoditi kasnije, a onaj što otkriva tajne nad bogovima, gospodar carevima i Otkrivatelj objavio ti je šta će se dogoditi. **30** Ova tajna mi je tajni, kad si mogao da otkriješ ovu tajnu.“ **48** Car bila otkrivena ne zato što imam više mudrosti od je uzvisio Danila, i dao mu mnogo velikih darova. svih živih, nego da bi car saznao njenu značenje, Postavio ga je za upravitelja sve vavilonske i da bi doznao kakve su ti misli došle na um. **31** oblasti i glavara svih vavilonskih mudraca. **49** Ti si, o, care, video veliki kip. Kip je bio ogroman No, Danilo je zamolio cara da poslove vavilonske i izvanredno blistav. Stajao je ispred tebe, a oblasti poveri Sedrahu, Misahu i Avdenagu. Sâm izgled mu je bio zastrašujući. **32** Glava kipa je Danilo je ostao na carevom dvoru.

bila od čistog zlata, prsa i ruke od srebra, trbuhi bedra od bronze, **33** noge od gvožđa, a stopala delom od gvožđa, delom od gline. **34** Dok si ti gledao, odvalio se jedan kamen, ali ne ljudskim rukama, udario kip u stopala od gvožđa i gline i razbio ih. **35** Istog časa su se smrvili i gvožđe i glina, bronza, srebro i zlato. Postali su kao pleva na gumnu u letu; dunuo je vetar i sve ih odneo bez traga. A kamen koji je udario u kip postao je velika planina, koja je ispunila svu zemlju. **36** To je san. Sada ćemo saopštiti caru njegovo tumačenje. **37** Ti si, care, car nad carevima, kome je Bog nebeski dao carstvo, silu, moć i slavu. **38** U

3 Car Navuhodonosor je napravio zlatni kip, visine šezdeset lakata, i širine šest lakata. Postavio ga je u dolini Duri, u vavilonskoj pokrajini. **2** Tada je car Navuhodonosor poslao da se saberi satrapi, namesnici, upravitelji, savetnici, rizničari, sudije, pravnici i svi pokrajinski namesnici, da dodu na posvećenje kipa, koji je podigao car Navuhodonosor. **3** Kad su se satrapi, namesnici, upravitelji, savetnici, rizničari, sudije, pravnici i svi pokrajinski namesnici sabrali na posvećenje kipa, koji je podigao car Navuhodonosor, stali su ispred

kipa koji je on postavio. **4** Tada glasnik objavi Navuhodonosor prepao, pa je brzo ustao. Rekao glasno: „Narodi, plemena i jezici, naređuje vam je svojim savetnicima: „Nismo li bacili tri svezana se, **5** da kad začujete glas roga, frule, kitare, čoveka u užarenu peć?“ Oni odgovorile: „Tako lire, gajdi, i svih ostalih svirala, padnete i je, care.“ **25** On odgovori: „A ja, evo, vidim četiri poklonite se zlatnom kipu, koji je podigao car čoveka kako hodaju u ognju, a nisu ni vezani ni Navuhodonosor. **6** Ko ne padne i ne pokloni ozledeni; četvrti izgleda kao sin bogova.“ **26** Tada se, istog će trena biti bačen u užarenu peć.“ **7** Navuhodonosor pride vratima užarene peći i Čim je sav narod začuo glas roga, frule, kitare, viknu: „Sedraše, Misah i Avdenago, sluge Boga lire, gajdi, i svih ostalih svirala, svi su narodi, Svevišnjega, izadite i dođite ovamo!“ Sedrah, plemena i jezici pali i poklonili se kipu koji je podigao car Navuhodonosor. **8** U taj čas pristupe su se okupili satrapi, namesnici, upravitelji i neki Haldejci i optuže Judejce. **9** Rekli su caru carevi savetnici da pogledaju ove ljude kojima Navuhodonosoru: „O, care, da si živ doveška! **10** Ti oganj nije naudio; kosa na glavi im nije bila si, care, izdao naredbu da svaki čovek koji začuje oprljena, plaštevi im nisu nagoreli, a nije se osetio glas roga, frule, kitare, lire, gajdi, i svih ostalih ni miris ognja na njima. **28** Tada Navuhodonosor svirala, padne i pokloni se zlatnom liku. **11** A reče: „Neka je blagosloven Bog Sedrahov, Misahov ko ne padne i ne pokloni se, da bude bačen u i Avdenagov, koji je poslao svog anđela da izbavi užarenu peć. **12** Ali ima tu nekih Judejaca kojima svoje sluge! Oni su se pouzdali u njega, te nisu si poverio upravu vavilonske oblasti: Sedrah, poslušali carevu naredbu, već su radije stavili Misah i Avdenago. Oni ne mare za tebe, o, care; svoj život na kocku, da ne bi služili i klanjali oni ne služe tvom bogu i ne klanjaju se zlatnom se ni jednom drugom bogu osim svome Bogu. kipu, koji si podigao.“ **13** Tada je Navuhodonosor, **29** Stoga izdajem naredbu, o narodi, plemena i kipteći od gneva, naredio da dovedu Sedraha, jezici: svako ko vreda Sedrahovog, Misahovog Misaha i Avdenaga. Kad su ove ljude doveli pred i Avdenagovog Boga, biće rastrgnut na delove, cara, **14** Navuhodonosor im reče: „Da li je to a kuća će mu ležati u ruševinama, jer nema istina Sedraše, Misah i Avdenago, da ne služite nikakvog boga koji tako može da izbavlji!“ **30** Tada mojim bogovima i ne klanjate se zlatnom kipu je car unapredio Sedraha, Misaha i Avdenaga u koji sam podigao? **15** Jeste li spremni da padnete vavilonskoj oblasti.

ničice i poklonite se kipu koji sam napravio kad začujete glas roga, frule, kitare, lire, gajdi, i svih ostalih svirala? Ako se ne poklonite, bićete istog časa bačeni u užarenu peć.“ **16** Sedrah, Misah i Avdenago odgovorile caru Navuhodonosoru: „Nije potrebno da ti odgovorimo na to. **17** Ako već tako mora da bude, naš Bog kome služimo, koji može da nas izbavi iz užarene peći, izbavite nas iz tvoje ruke. **18** Ali ako to i ne učini, znaj, care, da nećemo služiti tvojim bogovima, niti ćemo se pokloniti kipu koji si podigao.“ **19** Tada se Navuhodonosor toliko razbesneo na Sedraha, Misaha i Avdenaga, da mu se lice izobličilo. Onda je zapovedio da se peć ugreje sedam puta jače nego što se običavalo, **20** i naredio jakim ljudima iz svoje vojske da svežu Sedraha, Misaha i Avdenaga, i da ih bace u užarenu peć. **21** Tako su ih svezali, pa su ih u njihovim plaštevima, odorama, kapama i ostaloj odeći bacili usred užarene peći. **22** Pošto je careva zapovest bila hitna, a peć suviše užarena, plamen je ubio ljude koji su nosili Sedraha, Misaha i Avdenaga. **23** Tako ova tri čoveka, Sedrah, Misah i Avdenago svezani padnu usred užarene peći. **24** Tada se car

4 Car Navuhodonosor svim narodima, plemenima i jezicima, koji žive po svoj zemlji: Neka se umnoži vaše blagostanje! **2** Čini mi zadovoljstvo da vam kažem o znacima i čudima, koje je Bog Svevišnji učinio za mene. **3** Kako li su veliki njegovi znaci! **4** Ja, Navuhodonosor, živeo sam spokojno u svom domu, cvetajući u svom dvoru. **5** A onda sam usnio san koji me je preplašio. Dok sam bio na svojoj postelji, glavom su mi prolazile slike i viđenja koja su me uz nemirila. **6** Zato sam izdao zapovest da se dovedu svi vavilonski mudraci i da mi saopštite tumačenje sna. **7** Kada su došli čarobnjaci, gatari, Haldejci i zvezdoznanci, ispričao sam im svoj san, ali nisu mogli da kažu njegovo tumačenje. **8** Na kraju je pred mene došao Danilo, u kome su duhovi svetih bogova. (Njemu je ime i Valtazar, prema imenu moga boga.) Tada sam mu ispričao svoj san, govoreći: **9** „Valtazar, glavaru čarobnjaka, znam da su u tebi duhovi svetih bogova, i da ti nijedna tajna ne zadaje muku. Evo viđenja koje sam imao, a ti mi reci šta je njegovo značenje. **10** U viđenjima koja su mi

na postelji prolazila glavom, video sam jedno drvo nasred zemlje; bilo je veoma visoko. **11** Drvo ti biti među poljskim zverinjem. Hranićeš se je poraslo i postalo moćno. Visinom je dopiralo travom kao goveda, kvasiće te rosa nebeska, do neba, tako da se videlo sa svih krajeva zemlje. i sedam će vremena preći preko tebe, dok **12** Lišće mu je bilo predivno, a rod obilan. Na ne spoznaš da Svevišnji vlada nad ljudskim njemu je bilo hrane za sve. Pod njim su poljske carstvom, i da ga daje kome hoće. **26** A to što su zveri nalazile hlad, a na njegovim granama su zapovedili da se ostavi panj s korenjem, znači da živele ptice nebeske; sva su se stvorena hranila će ti se carstvo vratiti kad spoznaš da Nebesa od njega. **13** Dok sam gledao viđenja koja su mi vladaju. **27** Zato, o, care, neka ti moj savet bude na postelji prolazila glavom, gle, s neba siđe ugodan: reši se svojih greha čineći pravdu, i sveti stražar. **14** On snažno povika i reče ovako: svojih bezakonja milošću prema siromasima, da 'Posecite drvo, okrešite mu grane, pokidajte mu bi se produžilo tvoje blagostanje.' **28** Sve se to lišće i pobacajte mu rod; neka se razbeže zveri dogodilo Navuhodonosoru. **29** Nakon dvanaest ispod njega i ptice sa njegovih grana. **15** Ipak, meseci, dok je šetao po krovu carskog dvora u ostavite mu u zemlji panj s korenom, okovan Vavilonu, **30** car reče: „Nije li ovo veliki Vavilon, obručem od gvožđa i bronze, u poljskoj travi. koji sam podigao svojom silnom moći sebi za Neka ga kvasi rosa nebeska i neka sa zverima carsku prestonicu, na slavu svoga veličanstva?“ deli travu zemaljsku. **16** Neka mu se ljudsko **31** Reči su još bile na carevim usnama kad je srce promeni u srce životinjsko, i neka sedam sišao glas s neba, govoreći: „Odlučeno je za tebe, vremena predu preko njega. **17** To je presuda care Navuhodonosore: oduzima ti se carstvo. koju su stražari odredili, zapovest koju su izrekli **32** Prognaće te iz ljudskog društva, i boravište sveti, da bi svi živi znali da Svevišnji vlada nad će ti biti među poljskim zverinjem. Hranićeš se ljudskim carstvom. On ga daje kome hoće, i travom kao goveda, i sedam će vremena preći postavlja nad njim najnižeg od ljudi.' **18** To je preko tebe, dok ne uvidiš da Svevišnji vlada nad san koji sam sanjao ja, car Navuhodonosor, a ljudskim carstvom, i da ga daje kome hoće.“ **33** ti mi ga, Valtazare, rastumači, pošto nijedan Odluka je odmah sprovedena. Navuhodonosor je od mudraca u mom carstvu nije mogao da mi bio prognan iz ljudskog društva, jeo je travu, obznani njegovo tumačenje. Ipak, ti to možeš, kvasila ga je rosa nebeska, kosa mu je narasljer je duh svetih bogova u tebi.“ **19** Na to se kao orlovsko perje, a nokti kao ptiče kandže. **34** Danilo, koji se još zove i „Valtazar“, na trenutak Kada se to vreme navršilo, ja, Navuhodonosor, smeo; misli su ga uz nemirile. Car mu reče: podigao sam svoje oči prema nebu i razum „Valtazare, ne daj da te uz nemiri san i njegovo mi se vratio. Tada sam blagoslovio Svevišnjeg, značenje.“ Valtazar odgovori: „Gospodaru moj, slaveći i veličajući onoga koji živi zauvek. **35** neka taj san bude za tvoje mrzitelje, i njegovo Svi stanovnici zemlje **36** Istog časa mi se vratio značenje za tvoje neprijatelje! **20** Ti si video razum, a uz moju carsku čast vratila mi se i drvo koje je toliko poraslo i postalo silno, da je slava i sjaj. Tada su me potražili moji savetnici i visinom doseglo do neba, pa ga je cela zemlja velikaši, pa mi je bilo vraćeno carstvo. Uz to sam mogla videti. **21** Lišće mu je bilo predivno, a postao još moćniji. **37** Sada ja, Navuhodonosor, urod obilan, te je bilo hrane za sve. Pod njim slavim i uzvisujem nebeskog cara, čija su sva su poljske zveri nalazile hlad, a ptice nebeske dela istina, a putevi pravda; on je onaj koji može živele u njegovim granama. **22** Ti si, care, to da ponizi one koji hode oholo.

drvo, jer si postao veliki i silan! Veličina ti je poraslala i dosegla do neba, a tvoja vladavina do kraja zemlje. **23** Car je video i svetog stražara, koji je sišao sa neba i rekao: 'Posecite drvo i uništite ga, ali mu ostavite u zemlji panj s korenom, okovanog obručem od gvožđa i bronze, u poljskoj travi. Neka ga kvasi rosa nebeska i neka sa zverima deli travu zemaljsku, dok preko njega ne prođe sedam vremena.' **24** Ovo je tumačenje, o, care: to je odluka Svevišnjega, koja će se izvršiti na mom gospodaru, caru. **25**

5 Car Valtasar je priredio gozbu za svojih hiljadu velikaša, pa je pred njima pio vino. **2** Kada ga je vino omamilo, Valtasar je naredio da se donesu zlatne i srebrne posude, koje je njegov otac Navuhodonosor doneo iz Doma u Jerusalimu, da car, njegovi velikaši, njegove žene i inoče piju iz njih. **3** Kada su doneli zlatne posude koje su bile odnesene iz Božijeg Doma u Jerusalimu, iz njih su pili car, njegovi velikaši, njegove žene i inoče. **4** Pili su vino iz njih i proslavljeni

svoje bogove od zlata i srebra, bronce i gvožđa, srce uzoholilo, a duh mu okoreo od ponosa, bio drveta i kamena. 5 Tog časa su se pojavili je skinut sa svog carskog prestola i slava mu prsti ljudske ruke pišući po okrečenom zidu je bila oduzeta. 21 Bio je proteran iz ljudskog carskog dvora nasuprot svećnjaka. Car je video društva, a um mu je postao kao životinjski, pa dlan ljudske ruke kako piše. 6 Car je prebledeo mu je boravište bilo sa divljim magarcima. Jeo je uznemiren mislima. Oduzele su mu se noge u travu kao goveda, rosa nebeska mu je kvasila kukovima, a kolena počela da mu klecaju. 7 telo, dok nije spoznao da Bog Svevišnji vlada Car pozva čarobnjake, Haldejce i gatare, pa reče nad ljudskim carstvom, i nad njim postavlja vavilonskim mudracima: „Čovek koji pročita ovo koga hoće. 22 A ti, Valtasare, sine njegov, nisi pismo i protumači mi ga biće obučen u skerlet, ponizio svoje srce iako si znao sve ovo, 23 nego nosiće zlatan lanac oko vrata, i vlastaće kao si se digao protiv Gospoda nebeskog. Ti si doneo treći u carstvu.“ 8 Pristupili su svi mudraci, sudove iz njegovog Doma, pa ste ti, tvoji velikaši, ali niko nije mogao da ga pročita ili da iznese tvoje žene i inoče, pili vino iz njih, i slavili svoje caru njegovo tumačenje. 9 Car se tada veoma bogove od srebra i zlata, bronce i gvožđa, drveta uznemirio, pa je još više prebledeo. Njegovi i kamena, koji niti vide, niti čuju, niti razumeju, velikaši su bili zbumjeni. 10 Kad je carica čula a nisi dao slavu Bogu koji u svojoj ruci drži tvoju reči cara i velikaša, došla je u gozbenu dvoranu dušu i sve tvoje puteve. 24 Zato je poslao ruku i rekla: „Živ bio, care, doveka! Neka te misli koja je napisala ovaj natpis. 25 Ovo je natpis koji ne uznemiravaju i neka ti lice ne bledi! 11 je napisan: mene, mene, tekel, farsin. 26 Ovo Postoji čovek u tvom carstvu u kome je duh je značenje poruke: 27 Tekel – bio si izmeren svetih bogova. U vreme tvoga oca u njemu se na vagni, i našlo se da si prelagan; 28 Farsin – našlo prosvetljenje, razum i mudrost, koja je kao podeljeno je tvoje carstvo i dano Međanima mudrost bogova. Tvoj otac, car Navuhodonosor, i Persijancima.“ 29 Tada su, na Valtasarovu postavio ga je za upravitelja nad čarobnjacima, zapovest, Danila obukli u skerlet, oko vrata mu gatarima, Haldejcima i zvezdoznačnicima. 12 I stavili zlatni lanac, i proglašili da će vladati pošto se u Danilu, koga je car nazvao Valtazarom, kao treći u carstvu. 30 Te iste noći je Valtasar, našao izuzetan duh, znanje, razum da tumači haldejski car, bio ubijen. 31 Carstvo je preuzeo snove, da rešava zagonetke i da razjašnjava teške stvari, ti ga pozovi, a on će ti izložiti tumačenje Darije, Međanin. Bilo mu je oko šezdeset dve godine.

pisma.“ 13 Tada su Danila doveli pred cara, i car mu reče: „Da li si ti Danilo, jedan od Judinih izgnanika, koje je moj otac, car, doveo iz Jude? 14 Čuo sam da je u tebi duh bogova, i da se u tebi našlo prosvetljenje, razum i izuzetna mudrost. 15 Doveli su mi mudrace i gatare da mi pročitaju ovo pismo i da mi saopšte njegovo tumačenje, ali oni nisu u stanju da mi izlože njegovo tumačenje. 16 Čuo sam da si u stanju da tumačiš i rešavaš teške stvari. Ako možeš da pročitaš ovo pismo i saopštiš mi njegovo tumačenje, bićeš odevan u skerlet, oko vrata će ti biti stavljena zlatni lanac, i vlastaćeš kao treći u carstvu.“ 17 Tada Danilo odgovori caru: „Svoje darove zadrži za sebe, i svoje nagrade daj drugom. Ja ču caru pročitati pismo i saopštiti mu njegovo tumačenje. 18 O, care, Svevišnji Bog je dao tvome ocu Navuhodonosoru carstvo, veličinu, veličanstvo i slavu. 19 Od veličine koje mu je dao, drhtali su i strahovali svi narodi, plemena i jezici; ubijao je koga je htio i ostavljao u životu koga je htio, uzvisivao je koga je htio i ponižavao koga je htio. 20 Ali kada mu se

6 Dariju se svidelo da postavi nad carstvom stotinu dvadeset satrapa, da budu po celom carstvu, 2 a nad njima tri načelnika, među kojima je bio i Danilo. Njima su satrapi polagali račun da car ne bi bio na gubitku. 3 Taj Danilo je svojim izuzetnim duhom nadmašivao načelnike i satrape, pa je car mislio da ga postavi nad celim carstvom. 4 Tada su načelnici i satrapi gledali da nađu neku zamerku Danilovoju upravi nad carstvom, ali nisu mogli da mu nađu ni zamerku ni grešku, jer je bio pouzdan. Tako nisu mogli da pronađu na njemu ni nemara ni greške. 5 Tada su ti ljudi rekli: „Nećemo naći na Danilu nikakvu zamerku, osim ako ne nađemo nešto protiv njega u vezi sa zakonom njegovog Boga.“ 6 Tako su se ti načelnici i satrapi sjatili pred carem i rekli mu: „O, care Darije, živ bio doveka! 7 Dogovorili su se svi načelnici carstva, upravitelji, satrapi, savetnici i namesnici, da car izda naredbu i zabranu: svako ko uputi molbu nekom bogu ili čoveku u roku od trideset dana osim tebi, care, neka bude bačen u lavljiju jamu. 8 Sada,

care, izdaj zabranu i potpiši je, pošto se tako, po dno jame, kad su ih lavovi zgrabili i smrskali neopozivom zakonu Međana i Persijanaca, ne im sve kosti. **25** Zatim je car Darije napisao može promeniti.“ **9** Tako je car Darije potpisao pismo svim narodima, plemenima i jezicima, pismo sa zabranom. **10** Kad je Danilo čuo da koji žive po svoj zemlji: „Neka vam se umnoži je naredba bila napisana, otišao je svojoj kući, blagostanje! **26** Izdajem naredbu: neka se svi ljudi gde su prozori njegove gornje sobe bili otvoreni po svim oblastima moga carstva boje i drhču prema Jerusalimu. Tu se on tri puta dnevno pred Danilovim Bogom. **27** On izbavlja i oslobađa, spuštao na kolena, moleći i hvaleći Boga, kao što **28** Danilo je napredovao tokom vladavine Darija i je uvek radio. **11** Tada su ti ljudi banuli i zatekli vladavine Kira Persijanca.

Danila kako se moli i priziva svog Boga. **12** Zatim su pristupili caru i spomenuli mu carsku zabranu: „O, care, zar nisi potpisao zabranu prema kojoj će svako ko uputi molbu nekom bogu ili čoveku u roku od trideset dana, osim tebi, biti bačen u lavlju jamu?“ Car odgovori: „Zapovest ostaje na snazi prema zakonu Međana i Persijanaca, te se ne može opozvati.“ **13** Oni odgovore caru: „Danilo, jedan od izgnanika iz Jude, ne mari za tebe, o, care, ni za tvoju zabranu koju si potpisao; on se tri puta dnevno moli svome Bogu.“ **14** Kad je car to čuo, veoma se uznenirio. Bio je rešen da spase Danila, pa je sve do zalaska sunca svim silama nastojao da ga izbavi. **15** Ali oni ljudi navalili su na cara, govoreći: „Znaj, care, da se prema zakonu Međana i Persijanaca, nijedna zabrana ili naredba koju car izda, ne može promeniti.“ **16** Tada je car naredio da dovedu Danila i da ga bace u lavlju jamu. Car reče Danilu: „Neka te izbavi Bog tvoj kome neprestano slušiš.“ **17** Zatim su doneli kamen i stavili ga na otvor jame, a car ga je zapečatio svojim pečatnim prstenom i pečatnim prstenom svojih velikaša, da se ništa za Danila ne bi moglo promeniti. **18** Car se vratio u svoj dvor. Noć je proveo bez jela, i nije dao da mu dovedu suložnice. San mu nije dolazio na oči. **19** U sam osvit zore, car ustane i užurbano ode do lavlje jame. **20** Kad je prišao jami, pozvao je Danila žalosnim glasom. Car reče Danilu: „Danilo, slugo Boga živoga, da li je Bog, kome neprestano slušiš, mogao da te izbavi od lavova?“ **21** Danilo odgovori: „O, care, živ bio doveka! **22** Moj Bog je poslao svog anđела, koji je zatvorio čeljusti lavovima, te mi nisu naudili, zato što sam se našao nevinim pred njim. Ni tebi, care, nisam ništa skrivio.“ **23** Car se zbog toga veoma obradovao, pa je naredio da izvuku Danila iz jame. Kad su izvukli Danila iz jame, nije se na njemu našla nijedna rana, jer se pouzdao u Boga. **24** Tada je car naredio da dovedu one ljudе što su zlonamerно optužili Danila, i bace ih u lavlju jamu, zajedno sa njihovim ženama i njihovom decom. I još nisu ni došli na

7 Prve godine Valtasara, cara Vavilona, Danilo je usnio san: viđenja su mu prolazila glavom dok je bio na svojoj postelji. Posle je zabeležio san, dajući sažet izveštaj. **2** Danilo reče: „U viđenju koje sam imao noću, video sam četiri nebeska vетra kako dižu buru na velikom moru. **3** Iz mora su izašle četiri ogromne zveri; svaka je bila drugačija. **4** Prva je bila kao lav, i imala je orlova krila. Dok sam gledao, krila joj se iščupaše, pa je bila podignuta sa zemlje i postavljena na noge kao čovek, a dano joj je i ljudsko srce. **5** Zatim sam video drugu zver, sličnu medvedu, koja je bila uspravljena na jednu stranu. Držala je tri rebra u čeljustima, među zubima. Bilo joj je rečeno: 'Ustanji i nažderi se mesa!' **6** Zatim sam pogledao, a ono, treća zver slična leopardu. Na leđima joj četiri ptičja krila. Imala je četiri glave i dana joj je vlast. **7** Među noćnim viđenjima video sam sledeće viđenje: četvrta zver, strašna, užasna i izuzetno moćna. Imala je ogromne zube od gvožđa; proždirala je i drobila, a što je ostalo, to je izgazila nogama. Bila je drugačija od svih drugih zveri pre nje; imala je i deset rogova. **8** Dok sam tako posmatrao, izrastao je jedan mali rog među njima, a prva tri roga su bila iščupana pred njim. I gle, na rogu su bile oči, kao ljudske oči, i usta koja su oholo govorila. **9** Gledao sam sve dok se nisu postavili prestoli, i onaj od iskona sede na svoje mesto. Odeća mu je bila bela kao sneg, a kosa kao čista vuna. Presto su mu bili ognjeni plamenovi, a točkovi užarenog organja. **10** Ognjena reka je izvirala i tekla pred njim. Hiljadu hiljada mu je služilo, i deset hiljada puta deset hiljada je stajalo pred njim. Sud je zaseo, knjige su se otvorile. **11** Dok sam gledao, video sam da je zbog oholih reči, koje je rog govorio, zver bila ubijena, i da joj je telo izručeno užarenom ognju. **12** Ostalim zverima je bila oduzeta vlast, ali im je život bio produžen za jedno vreme i doba. **13** Gledao sam u noćnim viđenjima, i gle, neko kao sin čovečjih dolazi na oblacima nebeskim. On dođe do onoga od iskona, i dovedu

ga k njemu. **14** Njemu je bila dana vlast, slava i roga kako стоји pred rekom. Oba roga su bila carstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. dugačka, ali jedan rog je bio duži od drugog. Taj Njegova vlast je večna vlast, koja nikada neće duži je narastao kasnije. **4** Video sam da ovan proći, i njegovo carstvo nikada neće propasti. bode na zapad, sever i jug. Nijedna životinja nije **15** A u meni, Danilu, uz nemirio se duh, i strava mogla da mu se odupre, i ništa nije moglo da me je obuzela zbog viđenja koja su mi prolazila se izbavi od njega. Radio je šta je htelo, osilio glavom. **16** Pristupio sam jednome od onih što se. **5** Dok sam razmišljao o tome, dove jarac su stajali i upitao ga o svemu ovome. On mi sa zapada i prede preko sve zemlje, a da nije je odgovorio i izneo mi tumačenje ovih stvari. dotakao tlo. Jarac je imao veliki rog između **17** 'Četiri ogromne zveri su četiri cara koji će očiju. **6** Dode on do ovna sa dva roga, koga sam se pojavit u zemlji. **18** No, carstvo će primiti video gde стојi pred rekom, i zaleti se na njega sveti Svevišnjega i posedovati ga zauvek, u veke silinom svoga gneva. **7** Video sam kako je stigao vekova.' **19** Tada sam poželeo da saznam tačno do ovna, pa ga je razjaren udario i slomio mu značenje četvrte zveri, koja je bila drugačija od oba njegova roga, a u ovnu nije ostalo snage svih ostalih zveri, ona strašna, sa gvozdenim da mu se odupre. Onda ga je bacio na zemlju i zubima i bronzanim kandžama, što je proždirala, izgazio ga; i nije bilo nikoga da izbavi ovna. **8** drobila, i nogama gazila što je ostalo; **20** kao Jarac se veoma osilio, ali kada je bio na vrhuncu i deset rogova na njenoj glavi, i onaj rog što snage, slomio mu se onaj veliki rog; na njegovo je iznikao tamo gde su prva tri roga otpala – mesto su izrasla četiri velika roga prema četiri rog koji je na sebi imao oči i usta koja su oholo nebeska vatra. **9** Iz jednog od ovih, iz malog, je govorila, i koji je izgledom bio veći od drugih izrastao jedan rog koji je veoma narastao prema rogova. **21** Gledao sam kako je taj rog vodio jugu, istoku i prema Divnoj zemlji. **10** Narastao je rat protiv svetih i nadvladavao ih, **22** dok nije sve do vojske nebeske, pa je oborio na zemlju došao onaj od iskona i doneo presudu u korist neke od vojske i neke od zvezda, i izgazio ih. svetaca Svevišnjega, da je došlo vreme da sveti **11** Narastao je do samog kneza vojske, oduzeo dobiju carstvo u posed. **23** Ovako mi je rekao: mu svakodnevnu žrtvu i ponizio mesto njegovog 'Četvrti zver biće četvrtvo carstvo na zemlji, koje Svetilišta. **12** Osim dnevne žrtve, u pobuni će mu će se razlikovati od svih drugih carstava. Ono će biti predata i vojska. Istinu je bacio na zemlju, i progutati sav svet, pregaziti ga i smrviti. **24** A što god je radio pošlo mu je za rukom. **13** Zatim deset rogova, to su deset careva koji će nastati iz sam čuo jednog sveca kako govoril. Tada je drugi tog carstva. Posle njih će se pojavit jedan car, svetac rekao onome što je govorio: „Dokle će drugačiji od prethodnih, i pokoriti tri cara. **25** On trajati viđenje o svakodnevnoj žrtvi, o pobuni će vredati Svevišnjega i mučiti svete Svevišnjega. koja pustoši, i o dopuštenju da se gazi Svetinja i Smišljače kako da promeni doba i zakon; a oni nebeska vojska?“ **14** On mi reče: „Dok ne prođe će biti predani u njegove ruke na jedno vreme, dve hiljade tri stotine večeri i jutara. Tada će se dva vremena i polovinu vremena. **26** Tada će Svetinja obnoviti.“ **15** Dok sam ja, Danilo, gledao zasesti sud, oduzeti mu vlast, i biće uništen i viđenje i trudio se da ga shvatim, ispred mene potpuno zatrpt. **27** Tada će se vladavina, vlast i stade neko ko je izgledom bio kao čovek. **16** veličina svih carstava pod nebom dati narodu Tada sam začuo ljudski glas iz Ulaja, kako poziva: svetaca Svevišnjeg. Njegovo carstvo je večno „Gavrilo, razjasni mu ovo viđenje.“ **17** On je došao carstvo, i svaka će mu vlast služiti i slušati ga.' do mesta gde sam stajao, ali kad je došao, ja sam **28** Ovim se poruka završava: ja, Danilo, veoma se prepao i pao na lice. On mi reče: „Razumi, sine sam se uz nemirio u svojim mislima, lice mi je čovečiji, da je ovo viđenje za poslednje vreme.“ prebledelo, ali sam stvar sačuvao u svom srcu.“

8 U trećoj godini vladavine cara Valtasara, meni, Danilu, ukazalo se viđenje nakon onoga koje mi se ukazalo na početku. **2** Gledao sam u viđenju, i dok sam gledao, našao sam se u tvrđavi Susanu, u pokrajini Elamu. U viđenju sam video da sam kraj reke Ulaj. **3** I kako sam podigao oči, ugledao sam jednog ovna sa dva

nova roga, to su četiri carstva koja će nastati iz zgrešili. **12** On je ispunio svoje reči koje je izrekao njegovog naroda. Ona neće imati njegovu snagu. protiv nas i naših vladara koji su vladali nad **23** Kasnije, kada se njihova vladavina okonča, nama, kada je doveo na nas veliko зло. Nikada se i kada odmetnicima dođe kraj, pojaviće se car pod nebom nije dogodilo ono što se dogodilo oholog izraza lica, koji će biti vešt u lukavstvima. u Jerusalimu. **13** Stigla nas je sva ta nevolja, **24** Snaga će mu porasti, ali ne od njegove snage. kako je zapisano u Mojsijevom Zakonu, ali mi Besprimerno će pustošiti, uspevaće u svemu što nismo tražili smilovanje Gospoda, Boga našega: preduzme, i zatiraće silne ljude i sveti narod. **25** nismo se odvratili od svoje krivice i nismo se Svojom prepredenošću će uspešno odvoditi u umudrili twojim istinom. **14** A Gospod je čuvaо zabludu, srce će mu se veoma osiliti, i mnoge će nevolju i doveo je na nas, jer je Gospod, Bog naš, uništiti kad ne očekuju. Ustaće čak i na Kneza pravedan u svim svojim delima koje čini. Ipak, nad knezovima, ali će biti uništen bez ljudske nismo poslušali njegov glas. **15** Sada, Gospode, sile. **26** Viđenje o večerima i jutrima koje je bilo Bože naš, koji si izveo svoj narod iz Egipta svojom ispričano je istinito. A ti drži viđenje u tajnosti, moćnom rukom, i stekao sebi ime do ovoga jer je za daleka vremena.“ **27** Ja, Danilo, bio dana: zgrešili smo, učinili smo što ne valja. **16** sam iscrpljen i danima sam bolovao. Zatim sam Gospode, po svojoj pravdi, odvrati svoj gnev i ustao i obavljao carsku službu. Viđenje me je jarost od Jerusalima, tvoga grada, tvoje svete gore, jer zbog naših greha i krivica naših očeva, uz nemirilo, ali niko ga nije razumeo.

9 Prve godine Darija, sina Artakserksovog, od midijskog roda, koji se zacario nad carstvom Haldejaca; **2** prve, dakle, godine njegove vladavine, ja, Danilo, razumeo sam iz pisama: sedamdeset godina je broj godina, kada će se, prema reči Gospodnjoj upućenoj proroku Jeremiji, navršiti pustošenje Jerusalima. **3** Tada sam okrenuo lice prema Gospodu Bogu, tražeći ga u molitvi i preklinjanjima, uz post, kostret i pepeo. **4** Molio sam se Gospodu, mome Bogu, i ispovedao se: „O, Gospode, veliki i strašni Bože, koji čuvaš savez i milost onima koji te ljube i drže tvoje zapovesti. **5** Zgrešili smo i činili nepravdu, odmetnuli smo se i odstupili od tvojih zapovesti i odredbi. **6** Međutim, mi nismo slušali tvoje sluge, proroke, koji su govorili u tvoje ime našim carevima, knezovima i precima, i svem narodu zemlje. **7** Tebi, Gospode, pripada pravda, a nama je danas sramota na licima, nama Judejcima i stanovnicima Jerusalima, celom Izraelju, onima koji su blizu i onima koji su daleko, po svim zemljama kuda si ih isterao zbog nevere koju su počinili protiv tebe. **8** Gospode, na našim je licima sramota, na našim carevima, našim knezovima i našim precima, jer smo ti zgrešili. **9** Gospodnje je da iskaže milosrđe i praštanje, jer mi smo se odmetnuli od njega. **10** Nismo slušali glas Gospoda, Boga našega, niti smo sledili zakone koje nam je dao preko svojih slugu proroka. **11** Sav je Izrailj prestupio tvoj Zakon i odvratio se ne slušajući tvoj glas. Zato se na nas svalila kletva i prokletstvo, kao što je zapisano u Zakonu Mojsija, sluge Božijeg, jer smo mu

jer zbg naših greha i krivica naših očeva, Jerusalim i tvoj narod služe za ruganje svima oko nas. **17** Stoga, Bože naš, usliši molitvu i preklinjanje svoga sluge. Neka tvoje lice obasja tvoje opustošeno Svetilište, tebe radi, Gospode! **18** Prigni svoje uho, Bože moj, i počuj! Otvori svoje oči i pogledaj našu pustoš i grad koji nosi tvoje ime! Jer, ne donosimo preklinjanja pred tebe radi svoje pravednosti, već radi velikog milosrđa tvoga. **19** Počuj, Gospode! Oprosti, Gospode! Gospode, obrati pažnju i učini! Ne oklevaj – radi sebe, Bože moj, jer tvoj grad i tvoj narod nose tvoje imel“ **20** Dok sam još govorio moleći se i ispovedajući svoje grehe i grehe svoga naroda Izraelja, i iznoseći svoju molbu pred Gospodom, Bogom svojim, za svetu goru svog Boga; **21** dok sam tako govorio u molitvi, Gavrilo, onaj čovek koga sam video u prethodnom viđenju, doleti k meni u hitrom letu, dotakne me za vreme večernjeg prinosa **22** i pouči me, govoreći: „Danilo, došao sam sad da ti dam uvid i razumevanje. **23** Kad si počeo da preklinješ, došla je reč, pa sam došao da ti je javim, jer si izabran. Stoga, razumi reč i razumi viđenje. **24** Sedamdeset 'sedmica' je određeno za narod i za sveti grad, da se okonča prestup, da se stavi tačka na greh, da se otkupi krivica i da se uvede večna pravda, kako bi se stavio pečat na viđenje i na proročstvo, radi pomazanja Svetinje nad svetnjama. **25** Znaj i razumi: od objavlivanja reči da se Jerusalim obnovi i sazida, do Pomazanika Vladara, je sedam sedmica i još šezdeset dve sedmice. I biće opet obnovljen trg i opkop, i to u vreme nevolje. **26** A posle šezdeset dve sedmice Pomazanik će biti pogubljen i ostaće

bez ičega. Potom će doći vojska jednog vladara, onome koji je stajao preda mnom: „Gospodaru pa će opustošiti grad i Svetinju, ali će mu kraj moj, zbog viđenja su me spopali bolovi i snaga doći s poplavom. Rat će se voditi do kraja; me je ostavila. **17** Kako ja, sluga svoga gospodara, pustošenje je određeno. **18** On će sklopiti čvrst mogu sad da razgovaram sa svojim gospodarem, savez sa mnogima za jednu sedmicu i ukinuće kad sam ostao bez snage i daha?“ **19** Tada me žrtvu i prinos u polovini sedmice. U jednom je opet dotaknuo, okrepio me **20** i rekao: „Ne uguš Doma biće strašna gadost, dok se određena boj se, izabrani čoveče! Mir s tobom! Ohrabri pustoš ne sruči na pustošnika.“

10 U trećoj godini Kira, cara Persije, Danilu, koji je nazvan Valtazar, bila je otkrivena poruka. Poruka je bila istinita, a odnosila se na veliki rat. On je razumeo poruku; njeno značenje mu je došlo u viđenju. **2** U te dane, ja, Danilo, bio sam u žalosti tri sedmice. **3** Nisam jeo probrana jela, meso i vino nije ulazilo na moja usta, niti sam se mazao uljem dok se nisu navršile tri sedmice. **4** Dvadeset četvrtog dana prvog meseca, stajao sam pored velike reke Tigar. **5** Kad sam podigao pogled, ugledao sam jednog čoveka obučenog u lanenu odeću. Bokovi su mu bili opasani pojasmom od čistog zlata iz Ufaza. **6** Telo mu je bilo kao hrisolit, lice kao munja, a oči kao upaljena baklja. Njegove ruke i noge izgledale su kao uglačana bronza, a glas mu je bio kao buka velikog mnoštva. **7** Samo sam ja, Danilo, video viđenje; ljudi koji su bili sa mnom nisu videli viđenje. Njih je obuzeo veliki strah, pa su pobegli i sakrili se. **8** A ja sam ostao sam gledajući ovo veliko viđenje; snage je nestalo u meni, lice mi se izmenilo, izobličilo se, ostavila me snaga. **9** Tada sam začuo kako mi govori glas, i čim sam čuo njegov glas kako mi govori, pao sam licem na zemlju utonuvši u dubok san. **10** Ali ruka me je dotakla i pomogla mi da se pridignem na kolena i ruke. **11** On mi reče: „Danilo, izabrani

se, ohrabri se!“ Dok je razgovarao sa mnom, ja sam se ohrabrio i rekao: „Govori, moj gospodaru, pošto si me ohrabrio.“ **20** On me upita: „Znaš li zašto sam došao k tebi? No, sada ću se vratiti da ratujem protiv kneza persijske vojske. Kad ja odem, doći će, evo, grčki knez. **21** I niko drugi mi ne pomaže protiv njih osim Mihaila, vašeg kneza. Ipak, reći ću ti što je zapisano u Knjizi istine.

11 U prvoj godini Darija Međanina, ja sam se zauzeo da ga ohrabrim i zaštitim. **2** Sada ću ti reći istinu: evo, još će tri cara nastati u Persiji, ali četvrti će biti bogatiji od svih njih. A kad stekne moć svojim bogatstvom, sve će podići na grčko carstvo. **3** Zatim će nastati moćni car koji će vladati velikim carstvom i raditi šta hoće. **4** Ali, pošto dođe na vlast, raspaće se njegovo carstvo. Ono će biti razdeljeno na četiri nebeska vetra, ali ne između njegovog potomstva. Ono neće imati istu silu kao kada je on vladao, jer će njegovo carstvo biti slomljeno i predano drugima, a ne njima. **5** Zatim će južni car postati moćan, ali će ga nadmašiti jedan od njegovih knezova, koji će vladati većim carstvom nego što je njegovo. **6** Posle nekoliko godina, oni će se sprnjateljiti, pa će čerka južnog cara doći k severnom caru da sklopi savez. Međutim, neće zadržati silu, a ni njeno potomstvo neće opstatiti: biće predana onim koji će joj pomagati u tim vremenima. **7** Ali na njegovo mesto će doći jedan od potomaka boj se, Danilo, jer su tvoje reči bile uslišene još iz njene loze. On će krenuti protiv vojske, ući u prvo dana kad si odlučio da razumeš ovo i da se tvrđavu severnog cara, boriti se s njima i svladati ponizš pred svojim Bogom; zbog tvojih reči sam ih. **8** Odneće i njihove bogove, njihove live ne i došao. **13** Međutim, knez persijske vojske mi se kipove, njihove dragocene predmete od srebra odupirao dvadeset jedan dan, ali mi je Mihailo, i zlata, kao plen u Egipat. Nekoliko godina će jedan od vodećih knezova, pritekao u pomoć ostaviti na miru severnog cara. **9** Ovaj će, zatim, kad sam ostao sam s persijskim carevima. **14** napasti carstvo južnog cara, ali će se vratiti u Došao sam, dakle, da ti razjasnim šta će zadesiti svoju zemlju. **10** Njegovi sinovi će poći u rat; tvoj narod u poslednjim danima. Ima, naime, još skupiće ogromnu vojsku, koja će krenuti, navaliti jedno viđenje za te dane.“ **15** Dok mi je on govorio kao silna poplava, probiti se i nastaviti rat sve ovo, pognuo sam lice k zemlji i zanemeo. **16** do njegovog utvrđenja. **11** Tada će se južni car Tada mi je taj što je izgledao kao čovek dotaknuo razbesneti i izaći u rat protiv severnog cara, koji usne, a ja sam otvorio usta i progovorio, rekavši

biti predano u ruke onog drugog. **12** A kad porazi se vratiti i opet napasti jug, ali ovaj put neće to mnoštvo, južni car će se uzoholiti i pobiti biti kao prvi put. **30** Na njega će doći kitimski hiljade i hiljade, ali neće nadvladati. **13** Naime, brodovi i on će se obeshrabriti. Onda će se severni car će se vratiti i skupiti veću vojsku vratiti i iskaliti svoj bes na svetom savezu. Kad od prve. Onda će posle nekoliko godina doći to učini, vratiće se i pokazati naklonost prema s velikom vojskom i velikom opremom. **14** U onima koji su napustili sveti savez. **31** Njegove to vreme će mnogi ustati protiv južnog cara; snage će ustati i oskrnaviti tvrđavu Svetilišta i pobuniće se i nasilnici iz tvoga naroda da ispune ukinuti dnevnu žrtvu. Zatim će postaviti tamo viđenje, ali će pokleknuti. **15** Potom će doći strašnu gadost. **32** On će laskanjem navesti na severni car, podići nasipe i zauzeti utvrđeni otpadništvo prekršioce saveza, ali će narod koji grad. Snage juga neće odoleti; čak ni najbolji poznaje svoga Boga ostati postojan i stupiti na od vojske neće imati snage da se odupru. **16** A delo. **33** Razboriti među narodom poučice mnoge, njegov protivnik će raditi šta hoće i niko neće ali će za neko vreme stradati od mača i plamena, moći da mu se odupre; on će se zaustaviti u ropstva i pljačke. **34** Dok budu stradali, primiče Divnoj zemlji, a njegova ruka doneće uništenje. malu pomoć, ali mnogi će im se neiskreno **17** On će biti rešen da silom zauzme sve njegovo pridružiti. **35** Neki od razboritih će proći kroz carstvo, ali će sklopiti savez sa njim; daće mu stradanje, da budu prekaljeni, pročišćeni i čisti, svoju čerku za ženu kako bi srušio carstvo. dok ne dođe vreme kraja, jer određeno vreme Ipak, neće uspeti; to mu se neće ostvariti. **18** tek treba da dode. **36** Car će ciniti šta hoće. On Onda će se okrenuti prema ostrvima i osvojiti će se uzoholiti i uzvisivati se više svakog boga. mnoga od njih, ali će jedan vojvoda stati na Govoriće pogrdno protiv Boga nad bogovima, kraj sramoti koju čini, da mu vrati za njegovu i napredovaće dok se ne dovrši gnev, jer što je sramotu. **19** Zatim će se okrenuti ka tvrdavama određeno, to će se ispuniti. **37** On neće mariti za u svojoj zemlji, ali će posrnuti, pasti i više ga bogove svojih očeva, ni za ljubimca žena; on neće neće biti. **20** Njegovo mesto zauzeće čovek koji mariti ni za kakvog boga, nego će sebe uzdizati. će poslati uterivača poreza za carsku raskoš. **38** Umesto njih, on će slaviti boga tvrđava, boga za Ipak, propašće za nekoliko dana bez gneva i koga nisu znali njegovi očevi. Slaviće ga zlatom i boja. **21** Na njegovo mesto će doći ništarija, srebrom, dragim kamenjem i skupocenostima. kome nije namenjena carska čast. On će doći u **39** Uz pomoć tog stranog boga napašće najtvrdava vreme mira i spletkama se dokopati carstva. **22** utvrđenja i ukazaće veliku čast onima koji ga Silne će vojske biti uništene pred njim. Čak će i budu prihvati. Njima će dati vlast nad mnogima, vladar saveza biti razbijen. **23** On će prevariti i razdeliti zemlju po određenoj ceni. **40** A u vreme i one koji sklope savez sa njim, i tako postati kraja, južni car će ukrstiti rogove s njim, ali će se veoma moćan uz pomoć malog broja ljudi. **24** severni car oboriti na njega sa borbenim kolima On će napasti najbogatije pokrajine u vreme i konjanicima, i s mnogim lađama. On će upasti spokojsvta, i činiti ono što nisu činili ni njegovi u zemlje i proći kroz njih kao poplava. **41** Upašće očevi, ni očevi njegovih očeva, deleći među i u Divnu zemlju i mnoge će zemlje pasti. Ipak, svojima plen, grabež i bogatstvo. Smišljaće i njegovo ruci umači će Edom, Moav i veći deo lukavstva protiv utvrđenja, ali samo za neko Amonaca. **42** On će posegnuti rukom na zemlje; vreme. **25** Potom će, s velikom vojskom, skupiti ni Egipat mu neće uteći. **43** On će se domoći snagu i hrabrost protiv južnog cara. Južni car će vlasti nad riznicima zlata i srebra i nad svim poći u rat s veoma velikom i moćnom vojskom, dragocenostima Egipta. Slediće ga Luvimani i ali neće odoleti, jer će se kovati zavere protiv Kušani. **44** Međutim, uznemiriće ga vesti sa istoka njega. **26** Uništiće ga oni što se hrane carevom i sa severa, pa će s velikim gnevom otići da uništi hranom. Njegova će vojska biti zbrisana; mnogi i istrebi mnoge. **45** Zatim će razapeti šatore – će pasti pobijeni. **27** Oba cara će u srcu smišljati carske odaje, između mora i gore Svetе divote. A zlo; sedeće za istim stolom i lagati jedan drugog, kad mu dođe kraj, niko mu neće pomoći. ali bez uspeha, jer će do svršetka doći tek u određeno vreme. **28** [Severni car] će se vratiti u svoju zemlju s velikim bogatstvom, ali će srcem biti protiv svetog saveza. Kad tako uradi, vratiće se u svoju zemlju. **29** U određeno vreme će

12 U to vreme će se pojavit Mihailo, veliki knez, branitelj tvog naroda. To će biti vreme nevolje kakve nije bilo od kad narod postoji. U to vreme će biti izbavljen tvoj narod, svako ko

se nađe zapisan u Knjizi. **2** Probudiće se mnogi koji počivaju u prahu zemaljskom, jedni za večni život, a drugi za sramotu i večni prezir. **3** Tada će razboriti zasjati kao svetlost s nebeskog svoda, i oni koji mnoge vode k pravednosti, kao zvezde u veke vekova. **4** A ti, Danilo, drži u tajnosti ove reči i zapečati ovu knjigu dok ne dođe vreme kraja. Mnogi će ići s jednog kraja na drugi, i znanje će se umnožiti.“ **5**Ja, Danilo, pogledao sam i video drugu dvojicu kako stoje, jedan na jednoj obali reke, a drugi na drugoj obali. **6** Tada je neko rekao čoveku obučenom u lanenu odeću, koji je bio iznad rečne vode: „Kada će doći kraj tim čudesima?“ **7**Tada sam čuo čoveka obučenog u lanenu odeću, onog što je bio iznad rečne vode. On je podigao svoju desnu i levu ruku prema nebu i zakleo se onim koji živi zauvek: „Za jedno vreme, za dva vremena i pola vremena – kada se okonča slom snage svetog naroda – sve će se to završiti.“ **8**Ja sam to čuo, ali nisam razumeo. Pitao sam: „Gospodaru moj, kako će se to završiti?“ **9**On je odgovorio: „Idi sad, Danilo, jer su te reči tajne i zapečaćene do vremena kraja. **10**Mnogi će se očistiti, izbeliti i prekaliti, a zli će ustrajati u zlu. I nijedan od zlih neće razumeti, ali će razboriti razumeti. **11**Od časa kad se ukine dnevna žrtva i postavi se strašna gadost biće hiljadu dve stotine devedeset dana. **12**Blago onome ko istraje i dočeka hiljadu tri stotine trideset pet dana. **13**A ti, nastavi do kraja, pa ćeš se odmoriti i primiti svoj deo na kraju dana.“

Knjiga proroka Osije

1 Ovo je Gospodnja reč koja je došla Osiji, Veirovom sinu, u vreme Judinih careva Ozije, Jotama, Ahaza i Jezekije, i u vreme izrailjskog cara Jerovoama, Joasovog sina. **2** Gospod je počeo da govori preko Osije. Rekao je Osiji: „Idi i oženi bludnicu s decom bluda, jer je zemlja ogreza u bludništvu, odmetnula se od Gospoda.“ **3** Ion je otisao i oženio Gomeru, čerku Divlaimovu, a ona je zatrudnela i rodila mu sina. **4** Gospod mu je rekao: „Nazovi ga Jezrael, jer će ubrzo da kaznim Jujev dom zbog pokolja Jezraela. Okončaću carstvo doma Izrailjevog! **5** Toga dana slomiću luk Izrailjev u dolini jezraelskoj.“ **6** Ona je ponovo zatrudnela i rodila čerku. Ion mu reče: „Nazovi je Lo-Ruhama, jer se više neću smilovati domu Izrailjevom i sigurno im neću oprostiti. **7** A na dom Judin će se smilovati, spašcu ih ja – Gospod, njihov Bog – neću da ih spasem lukom i mačem, bitkom, konjima i konjanicima.“ **8** A kada je odojila Lo-Ruhamu zatrudnela je i rodila sina. **9** [Bog] je rekao: „Nazovi ga Lo-Ami, jer vi niste moj narod i ja nisam vaš Bog. **10** Izrailci će biti brojni kao morski pesak bez mere i broja; a na mestu gde im se reklo: 'Vi niste narod moj', nazvaće se 'sinovima živoga Boga.' **11** Sabraće se narod Jude i narod Izraile zajedno, pa će sebi postaviti jednog glavaru. I otici će iz zemlje jer će onaj dan biti veliki za Jezrael.

2 Recite svojoj braći: 'Narode moj!'; i svojoj sestri: 'Pomilovana!' **2** Parničite se sa majkom svojom! Sudite se, jer mi ona više nije žena, a ja muž njen nisam. Nek sa lica svoga skine svoje bludništvo i svoje preljube sa grudi svojih, **3** da je ne bih skinuo, golotinju njenu razotkrio kao na dan kada se rodila. Pretvoriću je u pustinju, pretvoriću je u zemlju suvu i ubiti žedu. **4** Neću se smilovati na njenu decu, jer su kopilad! **5** Njihova je majka bludničila, osramotila se ona što ih je začela. Jer, rekla je: 'Idem ja za svojim ljubavnicima, za onima što mi hranu i vodu daju; što mi daju vunu i lan, ulje i piće.' **6** Zato će, evo, da pregradim njen put trnjem; zidom će je obzidati da ne nađe svoj put. **7** Ona će juriti za svojim ljubavnicima, ali ih neće stići; tražiće ih, ali ih neće naći. Reći će: 'Otići će, vratiću se svome prvom mužu, jer mi je bilo bolje tada nego sada.' **8** Ona ne zna da sam joj ja dao žito i vino, ulje i srebro; ja sam joj umnožio zlato što ga je dala da slije Vala. **9** Zato će sada da uzmem

natrag svoje žito u vreme žetve, i svoje vino u doba berbe; skloniću svoju vunu i svoj lan, čime bi pokrila nagost njenu. **10** Razotkriću sada njenu nagost na oči njenim ljubavnicima i iz ruku mojih je niko izbaviti neće. **11** Učutkaću sve veselje njenih sabora, njenih mладина, njenih subota i svih njenih praznika. **12** Opustošiću njenu lozu i njene smokve, za koje je rekla: 'To je plata moja koju su mi dali ljubavnici moji.' Pretvoriću sve to u šumu, da ih jedu poljske zveri. **13** Sudiću joj za zbog dana Vala, kada im je palila tamjan; kada se nagizdala svojim prstenjem i nakitom svojim, kada je otisla za svojim ljubavnicima, a mene je zaboravila – govori Gospod. **14** Zato će je, evo, namamiti; u pustinju odvešću je i blago joj govoriti. **15** Vratiću joj ja odande vinograde njene i dolinu Ahor kao vrata nade. Odazavaće se ona s onog mesta, kao kad je bila mlada i kao kada je dolazila iz Egipta. **16** Toga ćeš me dana – govori Gospod – zvati: 'Mužu moj', i nećeš me više zvati: 'Gospodaru moj.' **17** Ukloniću imena Vala iz njenih usta da im ime više nikad ne spomene. **18** Toga će dana za njih sačiniti savez sa poljskim zverima, sa nebeskim pticama i sa gmizavcima. Ukloniću luk, mač i bitku iz zemlje i daću im da bezbrižno leže. **19** Veriću te doveka sa sobom; veriću te sa sobom u pravednosti i pravdi, u milosti i milosrđu. **20** Veriću te sa sobom u vernosti i poznaćeš Gospoda. **21** I ja će toga dana da poslušam – govori Gospod – da poslušam nebesa, a ona će poslušati zemlju; **22** zemlja će poslušati žito i novo vino i sveže ulje. A oni će poslušati Jezrael. **23** Posejaću je za sebe po zemlji i smilovaću se Lo-Ruhami, a Lo-Amiju ču reći: 'Ti si moj narod', a on će reći meni: 'Moj Bog.'"

3 Gospod mi je rekao: „Idi i voli ponovo ženu koju voli drugi čovek i koja čini preljubu. Baš kao što Gospod voli izrailjski narod, a oni se okreću drugim bogovima i vole idolske kolače od suvog grožđa.“ **2** I ja sam je kupio za petnaest srebrnih šekela i za homer i po ječma. **3** Kazao sam joj: „Ostaćeš kod mene mnogo dana. Nećeš bludničiti, nećeš spavati sa drugim muškarcem, a i ja će takav prema tebi biti.“ **4** Jer će mnogo dana izrailjski narod ostati bez cara, ostaće bez glavaru, bez žrtve, bez svetog stuba, bez efoda i kućnih idola. **5** A posle toga će se vratiti izrailjski narod i tražiće Gospoda, svoga Boga i svog cara Davida. Drhtaće pred Gospodom i dobrotom njegovom u poslednjim danima.

4 Čujte reč Gospodnju, o, narode izrailjski, jer ti sebe opogani, Izrailju! **4** Dela im njihova ne se Gospod parniči sa stanovnicima zemlje: puštaju da se svome Bogu vrate, jer im je u „Nema istine, nema milosti i nema bogopoznanja srcu duh bludništva i Gospoda ne poznaju. **5** u zemlji. **2** Proklinjanje i obmanjivanje, ubijanje, Izrailju ponos svedoči u lice, pa će se i Izrailj i krađe i preljube su prokuljali, a krv se na krv Jefrem spotaknuti u svojoj krivici. A i Juda će se proliva. **3** Zato će zemlja da tuguje, svenuće spotaknuti s njima. **6** Sa stadima i krdima će ići svako u njoj. Uginuće zveri poljske, nebeske Gospoda da traže, ali ga pronaći neće [jer] se on ptice, pa i ribe u moru. **4** Ipak, neka se niko izmaknuo od njih. **7** Gospoda su izneverili jer su ne parniči, niko nikoga neka ne prekoreva, jer decu tuđu izrodili, i sad će ih praznik mladina narod je tvoj poput onih koji se bune protiv pojesti sve sa imanjem njihovim. **8** Duvajte u sveštenika. **5** Posrnućeš danju ali će i prorok trubu u Gavaji, zatrubit u Rami, vičite u Vetzajedno sa tobom da posrne noću. A i majku Avenu – za tobom, o, Venijamine! **9** Jefrem će tvoju pogubiću! **6** Pogibe moj narod jer nema postati pustoš na dan kazne, i ja plemenima znanja. Zato što si ti odbacio znanje i ja ču izrailjskim otkrivam stvari pouzdane. **10** Judini tebe da odbacim, da mi više ne budeš sveštenik. su glavari postali kao oni što pomeraju među, i Zaboravio si Zakon Boga svoga, pa ču i ja da ja ču na njih kao vodu da izlijem jarost svoju. zaboravim decu twoju. **7** I što ih je više bilo, **11** Jefrem je potlačen, sud ga je skršio jer mu je grešili su više protiv mene; sramotom ču da baš po volji bilo da ide za idolima. **12** A ja sam zamenim ja njihovu slavu. **8** Grehom mog naroda Jefremu kao moljac, i kao trulež domu Judinom. se hrane, krivica njihova glad im razgaljuje. **9** **13** A kada je Jefrem video svoju bolest i Juda ranu Narodu će biti kao i sveštenicima; i ja ču da mu svoju, otiašao je Jefrem Asiriji i poslao po velikog sudim, da uzvratim po njegovim putevima i po cara. Ali on ne može da vas izleči, on ne može da delima njegovim. **10** Ješće oni, ali siti neće biti; isceli ranu vašu. **14** Jer ja sam Jefremu poput lava bludničili su, ali se neće umnožiti jer su Gospodu i Judi sam poput lavića. Ja, ja ču da rastrgnem, prestali da služe. **11** Bludničenje, vino i šira da odjurim i odvučem, i niko ne može da izbavi! zaluđuju srce. **12** Sa drvetom se svojim savetuje **15** Odjurči, vratiču se na svoje stanište dok ne moj narod i štap mu njegov savet daje! Zaveden podnesu sud. I tražiće lice moje u nevolji svojoj, je duhom bludništva. Bludničili su i otpali od i tražiće me željno.“

Boga. **13** Žrtviju na vrh gora; kade po brdima i ispod hrasta, topole i bresta jer je tamо dobar hlad. A čerke vam bludniče i snahe vam preljubu čine. **14** Ali neću da sudim vašim čerkama jer bludniče i snahama vašim jer čine preljubu. Jer, sami se muškarci odvajaju sa bludnicama i žrtviju sa hramskim bludnicama. A narod koji to ne shvata biće upropošćen. **15** Ako ti bludničiš, o, Izrailju, neka Juda ne sagreši! Ne idite u Galgal! Ne penjite se u Vet-Aven i ne kunite se: 'Tako mi živog Gospodal!' **16** Kao jogunasta junica Izrailj je jogunast. Hoće li ih sada Gospod voditi kao jagnje na prostrano mesto? **17** Jefrem se udružio sa idolima. Prodi ga se! **18** A kada im ponestane pića oni uporno bludniče, a njihove starešine baš vole sramotu. **19** Vetur ih je svojim krilima sapeo; biće posramljeni zbog žrtava svojih.

5 Čujte ovo, sveštenici i pazi, dome Izrailjev! I ti, dvore carev, poslušaj, jer ti je određen sud, jer ste bili zamka za Mispu i mreža razapeta preko Tavora. **2** Ogrezli su u klanju, buntovnici, i sve sam ih pokarao. **3** Poznajem ja Jefrema i Izrailj od mene skriven nije. Jer ti sada bludničiš, Jefreme,

6 „Dodata! Hajde da se vratimo Gospodu, jer on nas je rastrgnuo, i on će nas izlečiti; on nas je udario, i on će nas previti! **2** Oživeće nas za par dana, a već trećeg će nas dići da pred njime mi živimo! **3** Hajde da ga upoznamo, hajde da težimo bogopoznaju! On sigurno stiže kao zora, dolazi nam kao kiša, kao pozna kiša zemlju što natapa.“ **4** „Šta da ti radim, Jefreme? Judo, šta da ti radim? Vaša je odanost kao oblak jutarnji, kao rosa rana nestaje. **5** Seći ču ih u komade preko proroka, ubići ih rečima svojih usta, a propisi će moji biti svetlo što se javlja. **6** Jer ja milosrđe hoću, a ne žrtvu; bogopoznanje, a ne svespalnice! **7** Poput Adama su savez prekršili. O, kako su me izdali! **8** Galad je grad zločinaca krvavih tragova. **9** Družina je sveštenička banda ubica što čoveka vreba. Ubijaju na putu za Sihem, grozote su počinili. **10** Video sam strašne stvari u domu Izrailjevom: Jefrem tamо bludniči, a Izrailj se opoganio. **11** Judo, i za tebe je određena žetva, iz izgnanstva narod svoj kad vratim.

7 Kada bih da lećim Izraelja, otkriva se Jefremova krivica i zlo Samarije; jer su prevrtljivci, lopov

provaljuje i banda je ubica na ulici. **2** A u srcu sada među narodima kao krčag bezvredan koji svome oni i ne misle da ja pamtim sva zlodela niko neće. **9** Jer su u Asiriju otišli poput divljeg njina. Sada su ih okružila sva njihova dela, evo magarca što se sam skita, a Jefrem ljubavnike ih pred licem mojim. **3** Zlodelima cara razgaljuju plaća. **10** Iako ih i među narodima plaća, sada i lažima svojim glavare. **4** Svi su oni preljubnici, ču ih okupiti i za malo će biti pod teretom cara kao peć su usplamtelia koju pekar prestaje da i glavara. **11** Jefrem je umnožio žrtvenike za žari od kada je zamesio testo, pa dokle mu ne grehe, a za njega su oni postali žrtvenici greha. uskisne od kvasca. **5** Na dan našega cara klonuli **12** Napisao sam mu mnogo toga u svome Zakonu, su glavari razgaljeni vinom i on pruži svoju ruku ali za njega je to kao nešto tuđe. **13** Za žrtve, podsmevačima. **6** Prišli su mu i plamtelii srcem u za prinose moje oni žrtvuju meso i jedu ga, a svojoj obmani. Spavala je kao pekar jarost njina Gospodu to nije ugodno. Sada će se opomenuti cele noći, a ujutro se razgnevila kao plamen njihove krvice i kazniće grehe njihove, a oni vatre. **7** Svi su oni zažarenii kao peć i progutaće će se vratiti u Egipat. **14** Zaboravio je Izrailj svoje sudije; padaju svi njihovi carevi, a među Sazzatelja svoga i sagradio dvorove, a Juda je njima nema nikog da pozove mene. **8** Jefrem je umnožio utvrđene gradove. Ja ču da pošaljem sa narodima, sebe je izmešao. Jefrem je postao oganj na njegove gradove i on će da proždere pogaća neokrenuta. **9** Tuđinci mu snagu jedu, njegova utvrđenja.“

a on to i ne zna; sede kose posuše ga, a on to i ne zna. **10** Izrailju ponos svedoči u lice, al' se ne okreću Gospodu, svom Bogu; i u svemu tome oni ga ne traže. **11** A Jefrem je postao kao golubica lakoverna što razuma nema! Eno, zovu Egipat i odlaze u Asiriju. **12** Ali kada odu, nad njima ču da raširim svoju mrežu. Kao ptice nebeske zbaciću ih, kazniću ih kad ih čujem u njihovom zboru. **13** Jao njima, jer su od mene pobegli! Opustošiće jer su se protiv mene pobunili. Ja bi da ih otkupim, a oni o meni laži objavljuju. **14** Nisu srcem vapili meni, nego su kukali na svojim posteljama. Zbog žita i mladog vina sebe sekui od mene se okreću. **15** A ja sam ih krepio, snažio im ruke, a oni su mi zlo mislili. **16** I oni se nisu okrenuli Višnjem; postali su kao luk labavi. Pašće oni od mača, a njihove vođe od gorčine sopstvenog jezika. A to će im u Egiptu biti na porugu.

8 Trubu na ustal! Eno lešinara nad Domom Gospodnjim jer su prekršili moj savez, pobunili se protiv mog Zakona. **2** Meni vase: 'O, moj Bože! Mi, Izrailj, znamo tebel!' **3** Ali Izrailj je odbacio dobro i dušman će ga progoniti. **4** Postavljuju careve koji nisu moji, postavljaju glavare koje ne poznamem. Od svog srebra i od zlata svoga idole su sebi napravili, da bi mogli biti istrebljeni. **5** Samarijo, tvoje je tele odbačeno jer se na njih moj gnev raspalio. Koliko još nećete moći da budete neokaljani? **6** Jer je od Izraelja i ta rukotvorina, livac ju je izlio i nije Bog. Zato će se u parciće pretvoriti tele Samarije. **7** Zato što su sejali vetar, požnjeće oluju. Nema klasa na tom snopu, neće biti brašna. Možda rodi za tuđince koji će ga progutati. **8** Izrailj će progutati! Oni su

9 Izrailju, ne raduj se! Ne likuj kao narodi jer si bludničio i otišao od Boga svoga. Zavoleo si zaradu bludničku sa pšeničnih gumna. **2** Gumno i vinska kaca ih neće nahraniti, izneveriće u njima šira. **3** Oni neće ostati u Gospodnjoj zemlji. Jefrem će se vratiti u Egipat i u Asiriji će jesti nečistu hrannu. **4** Neće Gospodu izlivati vino i neće mu biti ugodne njihove žrtve. Biće im kao hleb žalosti i svi koji ga jedu će se onečistiti. Jer je njihov hleb za njihovu gušu i neće ući u Dom Gospodnj. **5** Šta ćeš da radiš na dan određenog praznika, na dan Gospodnje svetkovine? **6** Jer, gle, pobegli su od propasti, a Egipat će ih okupiti i u Memfisu će ih sahraniti. Dragocnosti njihovog srebra zarašće u koprivu i trnje će im biti u šatorima. **7** Došli su dani kazne! Došli su dani osvete! Neka zna Izrailj: Prorok je lud i sumanut je čovek duhovan, od veličine krivice twoje i velike mržnje. **8** Jefrem je sa Bogom mojim bio stražar, a prorok ptičareva zamka na svim njegovim putevima. Mržnja je u Domu Boga njegovoga. **9** U pokvarenosti su ogrezi kao u danima Gavaje. Ali setiće se on krivice njihove i kazniće grehe njihove. **10** „U pustinji sam našao Izrailj kao grožđe; kao rani plod na tek stasalom smokvinom stablu video sam vaše pretke. I oni su došli u Val-Fegor i posvetili se sramoti, postali su poput gadosti kakve su voleli. **11** Jefremova slava će kao ptica da odleti – nema rađanja, nema trudnoće, nema začeća. **12** Jer ako i odgaje decu svoju ja ču ih ostaviti bez ijednog čoveka. I još: jao njima, kada budem otišao od njih! **13** Jefrem je, koliko vidim, kao Tir, zasađen na pašnjaku. Ali Jefrem izvodi ubicama svoju decu.“ **14** O, Gospode, podaj im,

al' šta da im daš? Utrobu koja pobacuje i grudi usahle podaj im. **15** „U Galgalu su sva njihova zla i tamo ih mrzim. Zbog njihovih zlobnih dela isteraću ih iz svoga Doma. Više neću da ih volim. Svi su njihovi glavari odmetnici. **16** Razoren je Jefrem, koren mu je sasušen i ploda neće imati. A ako i nešto rodi, to predrago njegove utrobe ja ču da pogubim!“ **17** Moj Bog će ih odbaciti jer ga nisu poslušali, pa će biti latalice među narodima.

10 Izrail je bio loza razgranata. Rađao je plod za sebe i po obilju svojih plodova umnožavao žrtvenike, podizao je ukrašene svete stubove prema napretku svoje zemlje. **2** Srce im je ljigavo i sada im sledi kazna od njega: razbiće im žrtvenike i polomiće im svete stubove. **3** Jer oni sad govore: „Nemamo cara jer se ni Gospoda ne bojimo! Jer, kakva korist i od cara?“ **4** Govore besmislice dok se kunu lažno i zavetuju se, parnice se ko otrovni korov šire po brazdama njihove njive. **5** Za teletom Vet-Avenovim strepe stanovnici Samarije. Žaliće za njim njegov narod, njegovi sveštenici će strepeti nad njim, jer je od njega otišla slava njegova. **6** U Asiriju će ga odneti na dar velikom caru; stid će da spopadne Jefrema, a Izrailj će se zastideti zbog namere svoje. **7** Samarija će se razoriti sa sve carem ko sa trunkom povrh vode. **8** Biće oborene uzuvišće Vet-Avena, taj greh Izrailja; trnje i korov će pokriti njihove žrtvenike, a oni će reći gorama: „Prekrijte nas“, i bregovima: „Padnite na nas.“ **9** O, Izrailju, grešio si još od gavajskih dana! Onde su i ostali. Ali, tamo u Gavaji, neće li rat zahvatiti sinove nepravde? **10** Kazniču ih kad mi je po volji. Okupiće se na njih narod da ih okuju zbog njihovog dvostukoga greha. **11** Jefrem je ukroćena junica koja voli da vrše. Lepu ču joj šiju jarmom ukrasiti. Ujarmiću Jefrema, oraće Juda, drljaće Jakov. **12** Pravednost setje, žanjite milost i tlo neuзорано orite! Vreme je da Gospoda tražite, dok se ne vrati i ne da vam kišu pravednosti. **13** A vi ste opakost oralni, nepravdu požnjeli i plod laganja jeli, jer ste se u svoj put pouzdali, u ratnike svoje mnogobrojne. **14** Zaoriće se ratna vika u narodu tvome, satrvena biće utvrđenja tvoja sva; kao što je Salman satro Vet-Arvel, kada je na dan boja majka s decom na komade bila razmrskana. **15** Ovo će ti učiniti, o, Vetilju, zbog velike zlobe tvoje. Kada dan bude okončan, okončaće i car Izrailja.

11 „Voleo sam Izrailj još dok je dete bio i iz Egipta pozvah sina svoga. **2** Ali što su ih više pozivali, od njih su više odlazili, Valima su žrtvovali, idolima su kadili. **3** Jefrema sam učio da hoda, ja sam ih za ruke prihvatao. Ali oni prepoznali nisu da sam ja taj što sam ih lečio. **4** Sponama ljudskim, vezama ljubavi ja sam ih privlačio. Bio sam im kao onaj što im u ustima žvale raslabljuje. Saginjao sam se da bih ih hranio. **5** Neće se vratiti u Egipat, nego će Asirca za cara imati jer su odbili da se pokaju. **6** Vitlaće im mač po gradovima, kapije će im razoriti, proždraće ih zbog njihovih spletki. **7** Moj je narod odlučan da me se odriče. Zovu ga ka Višnjem, al' ga niko ne uzvisi. **8** O, Jefreme, kako da te predam? O, Izrailju, kako da te izručim? Kako da te učinim kao Admu, da te učinim kao Sevojim? Tuče u meni srce moje, razgorelo se moje smilovanje. **9** Plamen svoga gneva neću da izlijem, neće opet Jefrema da zatremljer. Jer, Bog ja jesam, nisam čovek; Svetac među vama i u gnevnu neću da vam dođem. **10** Oni će slediti Gospoda i kao lav on će da riče. Zarikaće on, zadrhtaće i doći će oni, deca sa zapada. **11** Zadrhtaće i doći kao ptica iz Egipta, kao golubica iz zemlje asirske. Daću im da žive u kućama njinim – govori Gospod. **12** Jefrem me je lažu okružio, a obmanom dom Izrailjev. Ali Juda još s Bogom korača, sa svetima ostao je veran.“

12 Jefrem se vetrom hrani, za istočnim [vetrom] stalno hrli. Umnožio je laž i nasilje. Sa Asirijom savez su sklopili, a ulje se u Egipat nosi. **2** Gospod se parniči sa Judom. Jakova kažnjava, uzvratiće mu po njegovim putevima i po delima njegovim. **3** Za petu je svoga brata u utrobi uhvatio, i sa Bogom se borio u muževnoj snazi svojoj. **4** Sa Andželom se borio i pobedio. Plakao je, naklonost mu je tražio i u Vetilju ga je našao. I tamo mu je on govorio. **5** On – Gospod Bog nad vojskama – Gospod mu je ime za spominjanje. **6** A ti, ti se vrati svome Bogu. Vernost i pravednost čuvaj. U svog Boga stalno se pouzdaj. **7** U ruci trgovca terazije nepoštene, voli da zakine. **8** Jefrem reče: „Obogatio sam se, zgrnuo sam sebi blago. I u svemu mome trudu krivicu mi neće naći a da je greh.“ **9** „A ja, Gospod, Bog tvoj ja sam bio još od zemlje egipatske. I opet ču ti dati da u šatorima svojim prebivaš kao u danima praznika. **10** Prorocima sam se objavio i viđenja im umnožio. Po prorocima sam se poređenja davao.“ **11** Ima li zla u Galadu? Baš

su ništa svi koji su u njemu. U Galgalu volove kako bismo ti prineli plod usana svojih kao junce žrtvuju, njihovi su žrtvenici gomile kamenja po kada žrtvujemo! **3** Asirija nas spasti neće i na brazdama njive. **12** U zemlju aramejsku Jakov je konjima nećemo jahati. Nećemo opet govoriti, pobegao. Za ženu je služio Izrailj i za ženu čuva delu ruku naših: 'Bože naš!' Jer siroče smilovanje je [stada]. **13** Gospod je preko proroka izveo u tebi nalazi.“ **4** „Izlečiću otpadništvo njihovo, Izraelja iz Egipta i čuva ga je preko proraka. **14** dobrovoljno voleću ih jer se od njih jarost moja A Jefrem ga je gorko razdražavao. Krv što je proli odvratila. **5** Izrailju biću kao zora, procvetaće na njemu ostaje. Gospod njegov uzvratiće mu kao ljiljan, pustiće korenje kao [kedar] livanski. **6**

Nicaće mu mladice, kao maslina raskošan će biti, mirisaće kao [kedar] livanski. **7** Vratiće se da žive u senci njegovoj. Prokljajaće kao žito, raširiti kao loza, pročuće se kao vino sa Livana. **8** O, Jefreme, šta ja imam s idolima? Ja, ja ču da uslišim, ja ču da se staram, ja sam kao zelen čempres. Od mene ćeš ti svoj plod da primiš.“ **9** Ko je mudar nek ovo razume, ove stvari nek umni razazna: Gospodnji su ispravni putevi. Pravednici hodaju po njima, odmetnici na njima posrću.

13 Strah je vladao dok je Jefrem govorio.

Uzdigao se on u Izraelju, ali je zgrešio zbog Vala i umro. **2** A i sada grehe množe jer su sebi izlili idole od svog srebra i svojom veštinom. Idoli su delo livca, svi do jednog! I još za njih kažu: „Ljudi koji žrtvuju neka ljube telad!“ **3** Biće zato ko jutarnji oblak i kao rosa rana što nestaje, kao pleva s gumna olujom nošena i dim iz odzaka. **4** „A ja sam bio Gospod, Bog tvoj, još od zemlje egipatske, osim mene ne znaš za druge bogove. Osim mene Spasitelja nema. **5** Ja sam tebe posmatrao u pustinji, u zemlji susušenoj. **6** Nasitili su se na pašnjaku svome. Nasitili su se, srcem ogordili i zato me zaboravili. **7** Poput lava ja ču za njih biti, poput risa što kraj puta vreba. **8** Presreću ih kao medvedica kojoj su oteli medvediče, do srca im grudi rastrgnuti. Proždraću ih onde kao lav, raskomadaće ih divlje zveri. **9** Satrven si, Izraelju, jer si protiv mene, protiv svoga pomoćnika! **10** Gde je sada car tvoj da te spase u svim tvojim gradovima, tvoje sudije? A za njih si govorio: 'Daj mi cara i glavare!' **11** I u gnevnu svome cara sam ti dao, ali sam ga i uzeo u jarosti svojoj. **12** Svezana je krivica Jefremova i prikriven greh je njegov. **13** Spopăše ga bolovi ko da se porađa. Ali on je dete što mudrosti nema, jer on ne bi da se rodi, da izade iz utrobe kad je tome vreme. **14** Od prevlasti Sveta mrtvih otkupiće ih i od smrti izbaviće ih. Gde je, smrti, tvoje razaranje? Gde je, Sveti mrtvih, žalac tvoj? Samlost je sakrivena od očiju mojih. **(Sheol h7585)** **15** Sve i da procveta među braćom svojom, istočni će vetar doći, iz pustinje vetar Gospodnji se diže da presuši njegove izvore, da presahne njegova vrela i da otme blago, sve dragocenosti. **16** Biće kriva Samarija za pobunu protiv Boga svoga. Od mača će oni pasti, decu će im razmrskati i trudnice rasporiti.“

14 Gospodu se, Bogu svome, Izraelju vrati, jer si posrnuo u krivici svojoj! **2** Ponesite sa sobom reči, Gospodu se vratite. Kažite mu: „Krivicu nam svaku ti oprosti, molitvu usliši;

Knjiga proroka Joila

1 Ovo je Gospodnja reč koja je došla Joilu, Fatuilovom sinu. **2** Čujte ovo, o, starešine; poslušajte, svi stanovnici zemaljski: Zar se ovo dogodilo u daniма vašim ili u daniма vaših predaka? **3** Pričajte o ovom svojoj deci, vaša deca svojoj deci a njihova deca novom pokolenju. **4** Ostatke gubara poješće skakavci; ostatke skakavaca poješće crvi; ostatke crva poješće gusenice! **5** Probudite se, o, vi pijani! Zaplaćite i zakukajte, vinopije, zbog šire, zato što vam se od usta otela! **6** Jer na moju zemlju izade narod silan i broja im nema. Zubi su im kao lavlji zubi, a očnjaci kao u lavice. **7** Moju je lozu počupao, moju je smokvu izlomio; potpuno je ogolio i bacio, mladice joj ogulio. **8** Nariči kao mlada žena ogrnuta u kostret za mužem svoje mladosti. **9** Nestale su žitna žrtva i izlivnica iz Doma Gospodnjeg. U žalosti su sveštenici, služe Gospodnje. **10** Polja su opustošena i zemlja je u žalosti jer je žito satrveno, mlado vino je presahlo, a urod ulja je podbacio. **11** Stidite se, ratari, kukajte, vinogradari, za pšenicom i za ječmom, jer je propala žetva na njivi. **12** Loza je presahnula, stablo smokve se sparušilo. Presahnuli su nar, palma, jabuka i sva stabla po polju, jer je presahla radost sinova ljudskih. **13** O, sveštenici, opašite se i plačite! Žalite, služe žrtvenika! Dođite, služe Boga moga, noć probdite u kostreti jer je iz Doma Boga vašeg nestalo žitne žrtve i izlivnice. **14** Sveti post proglašite, pozovite svečani sabor! Okupite sve starešine, stanovnike zemlje u Domu Gospoda, vašeg Boga, pa vapite Gospodu! **15** Jao, kakvog li dana, jer je blizu dan Gospodnji što dolazi kao pustošenje od Svemoćnoga! **16** Zar nam nije pred očima ponestala hrana i radosti i veselja iz Doma našeg Boga? **17** Ugniliše smokve na vencima; opustošene su žitnice; porušeni su ambari jer je žito propalo. **18** O, kako stoka riče! Tumaraju krda goveda jer ispaše za njih nema, a i stada ovaca takođe skapavaju. **19** Gospode, ja tebe prizivam jer je plamen suše прогутао пустинjsке паšnjake, a požar je спалио све пољско дрвеће. **20** I пољске звери ти civile и јудеjer су пресушила водена врела, jer je požar spalio пустинjsке паšnjake.

2 Zatrubite trubom na Sionu! Povičite na mojoj svetoj gori! Neka zadrhte svi stanovnici zemlje. Dolazi dan Gospodnji i баš je blizu! **2** Dan tamni i sumorni, dan oblaka i guste tame. Ko što se

svitanje širi preko brda, takav je narod veliki i moći kakvog od davnina nije bilo i neće ga biti godinama, iz naraštaja u naraštaj. **3** Pred njim vatra proždire, a za njim spaljuje plamen. Pred njim je zemlja kao vrt edenski, a za njim opustošena divljina i нико му utekao nije. **4** Licem su slični licima konja i jure kao konjanici. **5** Tutnje kao bojna kola kad vrh gora posakuju; praskaju ko plamen vatre što strnjiku guta, kao narod moćan što se za boj postrojava. **6** Narodi pred njima drhite, zažari se svako lice. **7** Trče kao ratnici, ko borci se uz zidine penju; i svaki svojim putem ide, staze svoje ne menjaju. **8** Jedan drugog ne sapliču, svojim putem koraćaju i neće stati, sve i da na oružje nasrnu. **9** Vršljaju po gradu, po zidinama trče, u kuće se penju i kroz prozore provaljuju poput lopova. **10** Pred njima zemlja drhti i nebesa se potresaju; pomračuju se sunce i mesec, a zvezde gasnu sjajem svojim. **11** A Gospod će glas svoj da digne pred vojskom svojom jer je tabor njegov vrlo velik; jer su moći oni što reč njegovu čine; jer je velik i veoma strašan dan Gospodnji, ko da ga izdrži? **12** „Zato sada – govori Gospod – vratite mi se svim srcem svojim, u postu, žaljenju i vapaju.“ **13** Srca svoja razderite, a ne odeću svoju! Vratite se Gospodu, Bogu svome, jer je milosrdan i milostiv; spor na srdžbu, bogat milosrđem i sažaljiv na nesreću. **14** Ko zna? Možda se odvrati, predomisli, pa za sobom ostavi blagoslov – žitnu žrtvu i izlivnicu za Gospoda, vašeg Boga. **15** Zatrubite trubom na Sionu! Sveti post proglašite, pozovite svečani sabor! **16** Okupite narod i posvetite zbor. Okupite starešine, decu i odojčad. Neka mladoženja izade iz svoje sobe i mlada iz odaje svoje. **17** Neka sveštenici, služe Gospodnje, plaču između trema i žrtvenika. Neka kažu: „Gospode, poštedi svoj narod! Ne daj sramotu na nasleđstvo svoje, da mu se rugaju narodi. Zašto da se govori među narodima: 'Gde je Bog njihov?'“ **18** I Gospod će da revnuje za svoju zemlju i poštedi svoj narod. **19** Odgovoriće Gospod svom narodu i reći će mu: „Evo, daću vam žita, vina i ulja da se time nasitite. I više vas neću činiti ruglom među narodima. **20** Daleko od vas oteraču tog sa severa. Rasejaću ga u zemlju pustu i bezvodnu: lice njegovo prema moru na istok, i njegov kraj prema moru na zapad. Dizaće se njegov smrad, širiće se njegova trulež, jer je velike stvari uradio.“ **21** O, zemljo, ne strahuј! Raduj se i veseli jer je Gospod velike stvari uradio! **22** Ne bojte se, o, пољске звери, jer se zelene pašnjaci пустински i stabla rađaju svoj

plod. Smokva i čokot su dali obilje svoje. **23** I vi, narodi, neka izađu u dolinu Josafatovu, jer će narode sionski, radujte se i veselite u Gospodu, tamo sesti da sudim svim narodima unaokolo. **13** svome Bogu, jer vam je dao učitelja pravednosti. Latite se srpa jer je žetva zrela. Dodite, muljajte, Izlio vam je rānu, jesenju kišu i poznu, prolećnu muljare su pune i kace se prelivaju jer je velika kišu. **24** Gumna biće puna žita, vinom i uljem će njihova zloba.“ **14** Mnoštva su, mnoštva su u se prelivati kace. **25** „Nadoknadiću vam godine dolini odluke jer je blizu dan Gospodnjii u dolini koje su pojeli skakavci, crvi, gusenice i gubari, ta odluke. **15** Pomračuju se sunce i mesec, a zvezde moja velika vojska koju sam poslao među vas. gasnu sjajem svojim. **16** Riknuće Gospod sa Siona **26** I ješćete obilno i nasitićete se. Slavićete ime i iz Jerusalima; povikaće glasom svojim i potrešće Gospoda, svoga Boga, koji vam je učinio čudesne se i nebo i zemlja. Ali Gospod je utočište narodu stvari. Neće se stideti moj narod doveka. **27** svome i zaštita deci Izrailjevoj. **17** „Shvatićete da Shvatićete da sam ja usred Izraelja, da sam ja, sam ja Gospod, vaš Bog koji prebiva na Sionu, Gospod, vaš Bog i da drugog nema! I neće se na mojoj svetoj gori. I Jerusalim će biti sveto stideti moj narod doveka. **28** A nakon toga izliči mesto i tuđinci više neće njime prolaziti. **18** I na sve ljude svoga Duha, pa će vaši sinovi i čerke toga će dana kapati planine slatkim vinom, a prorokovati, starci će sanjati snove, a mladi ljudi brdima će teći mleko. Svi Judini brzaci će bruhati imati viđenja. **29** Takođe će u one dane izliti vodom, teći će izvor od Doma Gospodnjeg i svoga Duha na služe i sluškinje. **30** Učiniću da natapati dolinu sitimsku. **19** U pustoš će se Egipat se pokažu čudne pojave na nebu i na zemlji – pretvoriti i Edom u pustaru divlju, zbog nasilja krv, vatra i oblaci dima. **31** Sunce će potamneti, nad narodom Jude u čijoj su zemlji krv nevinu a mesec pocrveneti kao krv pre nego što dođe prolili. **20** Počivaće doveka Juda i Jerusalim veliki i slavni dan Gospodnjii. **32** Svako ko zazove od naraštaja do naraštaja. **21** Krv njihovu još ime Gospodnje, biće spasen. Jer će na gori Sion neosvećenu neosvećenom neću ostaviti.“ i u Jerusalimu biti spasenje, baš kako je rekao Gospod, i od ostatka koji Gospod pozove.

3 Jer, gle, u tim danima i u to vreme kada vratim izgnanike Jude i Jerusalima, **2** okupiću sve narode. Spusiću ih u dolinu Josafatovu da se tamo sudim s njima, zbog mog naroda Izraelja, nasledstva moga, koje su rasuli među narode i moju zemlju razdelili. **3** Za moj su narod bacali žreb, dečake za bludnicu menjali, devojčice prodavali za vino, pa se opijali. **4** I šta sad sa mnom vi imate, Tire i Sidone i svi krajevi filistejski? Da li biste da mi uzvratite? Ako li mi uzvraćate, brzo će vam dela vaša olupati o glavu! **5** Jer ste uzeli moje zlato i moje blago, moja ste dobra uneli u hramove svoje. **6** Judin narod i narod Jerusalima ste prodali Grcima, da biste ih odveli daleko od njihove mede. **7** Evo, podižem ih sa mesta gde ste ih prodali i dela će vam vaša olupati o glavu vašu. **8** Prodaću vaše sinove i čerke vaše u ruke Judejaca, a oni će ih prodati Savejcima, dalekom narodu“ – jer tako kaže Gospod. **9** Objavite ovo među narodima: „Za rat se spremite! Ljude snažne pozovite! Nek pristupe i neka krenu ratnici. **10** Raonike svoje u mačeve prekujte i srpove u kopinja. Neka nejaki čovek kaže: 'Snažan sam!' **11** Požurite odasvud i dodite, o, narodi svi! Okupite se tamo.“ O, Gospode, dovedi dole svoje junake! **12** „Nek se dignu

Knjiga proroka Amosa

1 Reči Amosa koje je video za Izrailj, dok je bio među stočarima iz Tekuje. Bilo je to dve godine pre zemljotresa, u vreme Ozije, cara Jude, i za vreme Jerovoama, cara Izraelja, Joasovog sina. **2** On je rekao: „Gospod riče sa Siona, iz Jerusalima glas svoj pušta. Tuguju pastirski pašnjaci i vrh Karmila se suši.“ **3** Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa Damaska, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer su Galad ovršili gvozdenom vršilicom. **4** Baciću organj na kuću Azailova i spaliće Ven-Adadova utvrđenja. **5** Izlomiću prevornice na Damasku, istrebiću živalj iz te doline Aven i onoga što u Vet-Edenu žezlo drži. U izgnanstvo, u Kir će otići Aramov narod – kaže Gospod.“ **6** Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa Gaze, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer su sve izgnanike odveli u ropstvo i predali ih Edomu. **7** Baciću organj na zidine Gaze i spaliće njena utvrđenja. **8** Istrebiću živalj iz Azota i onoga što u Askalonu žezlo drži. Ruku ču svoju da okrenem na Akaron, i postradaće ostatak filistejski – govori Gospod Bog.“ **9** Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa Tira, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer su sve izgnanike predali Edomu. Nisu se setili bratskog saveza. **10** Baciću organj na zidine Tira i spaliće njegova utvrđenja.“ **11** Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa Edoma, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer je mačem svoga brata progonio i potisnuo svoje smilovanje. U svom ga je besu satirao stalno i doveka razjaren bio. **12** Baciću organj na Teman i spaliće utvrđenja Vosore.“ **13** Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa sinova Amonovih, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer su rasporili trudnice Galada da bi među svoju proširili. **14** Zapaliću organj na zidinama Rave i spaliće njena utvrđenja, sve uz poklič na dan boja i uz vihor olujnoga dana. **15** A njihov će car otići u izgnanstvo, zajedno – on i glavari njegovi“ – kaže Gospod.

2 Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa Moava, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer je u kreću spalio kosti cara Edoma. **2** Baciću organj na Moav i spaliće kerrotska utvrđenja. Moav će propasti uz vrevu, uz pokliče i uz jeku trube. **3** Istrebiću iz njega sudije, sa njim pobiću

sve njegove glavare“ – kaže Gospod. **4** Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa Jude, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer su odbacili Zakon Gospodnj i njegove uredbe nisu držali. Na greh su ih navele njihove laži, u kojima su živeli i njihovi očevi. **5** Baciću organj na Judu i spaliće jerusalimska utvrđenja.“ **6** Ovako kaže Gospod: „Zbog tri prestupa Izraelja, a i zbog četiri, svoju kaznu neću da povučem, jer su pravednika prodavalili za srebro i ubogoga za sandale. **7** Oni gaze po prašini na glavi siromaha. Put poniznih izokreću, čovek i otac njegov idu [isto] devojci i tako skrnave moje sveto ime. **8** Na založenim haljinama leže kraj svakog žrtvenika i vino onih koji su globljeni piju u hramu njihovih bogova. **9** A ja sam istrebio Amorejce među njima, visoke kao kedrovi močni, jake kao hrastovi. Istrebio sam ih od podnožja do vrha, od korena do ploda. **10** I još sam vas izveo iz egipatske zemlje i vodio vas po pustinji četrdeset godina, da biste zaposeli zemlju Amorejaca. **11** Od vaših sam sinova neke podizao za prroke, i za nazireye neke od vaših mlađića. Zar nije tako, o, deco Izraeljeva – govori Gospod. **12** Ali vi ste nazirejima davali da piju vino i prorocima ste zapovedali: 'Ne prorukujte!' **13** Evo, pritisnuću vas kao što snopovi mnogi pritiskaju zapregu. **14** Ni onaj koji je brz neće uteći, ni jaki neće učvrstiti snagu svoju i svoj život junak spasti neće. **15** Strelac se neće održati, brzi na nogama se neće spasti, a ni konjanik život sačuvati neće. **16** I najsrčaniji među ratnicima toga će dana uteći neodeven – govori Gospod.“

3 Čujte ovu reč, jer Gospod protiv vas govori, deco Izraeljeva. Govori protiv vas i svega roda koji sam izveo iz egipatske zemlje: **2** „Samo sam vas poznavao više od svih rodova na zemlji. Zato ču vas i kazniti za sve vaše krivice.“ **3** Idu li dvoje zajedno, a da se nisu sreli? **4** Riće li lav u šumi ako nema plena? Javlja li se rikom lavić iz brloga svoga, ako nije nešto uhvatio? **5** Sleće li ptica u zamku na tle, ako nema mamca? Sklanja li se ptičija zamka sa tla, ako ništa uhvaćeno nije? **6** Oglasli li se truba u gradu, a da narod ne zadrhti? Zar postoji nesreća u gradu, a da nije od Gospoda? **7** Jer Gospod ne čini ništa, a da tajnu svoju ne objavi prorocima, slugama svojim. **8** Zarikao je lav! I ko da se ne prepadne?! Progovorio je Gospod Bog! I ko da ne prorukuje?! **9** Objavite po utvrđenjima u Azotu i po utvrđenjima egipatske zemlje. Recite: „Saberite se po brdima Samarie, gledajte velike nemire sred nje i nasilje u njoj.“

10 „Nisu znali dobro da čine – govori Gospod – da ti uradim, pripremi se da sretneš svoga Boga, ti što zgrću nasiljem i pustošenjem po svojim o, Izrailju!“ **11** Zato ovako kaže Gospod Bog: „Što je vetar sazdao i javio čoveku misao svoju; „Neprijatelj je oko zemlje, snagu će tvoru da koji zoru u tamu pretvara i hoda po uzvišenjima obori, opleniće tvoga utvrđenja.“ **12** Ovako kaže zemlje – ime mu je Gospod, Bog nad vojskama! Gospod: „Kao kada pastir istrgne iz lavljih čeljusti par nogu ili komad uva, tako će istrgnuti decu Izrailjevu koja u Samariji prebivaju na uglu postelje, na svilenom krevetu. **13** Čuj i svedoči domu Jakovljevom, govori Gospod, Gospod Bog nad vojskama: **14** Na dan kada kaznim Izrailja za prestupe njegove kazniču i žrtvenike Vetišta. Odseće se rogovi žrtvenika i popadaće na tle. **15** I zimsku i letnju ču kuću udariti. Srušiće se kuće pune slonovače i mnogi će domovi biti zbrisani – govori Gospod.“

4 Čujte ovu reč, o, krave vasanske koje ste na brdu Samarije, što tlačite siromaha, obarate ubogoga i gorovite muževima: „Donesite nam da pijemo!“ **2** Gospod Bog se zakleo svetošću svojom: „Gle, evo dolaze vam dani kada će vas izvlačiti kukama, a poslednje od vas udicama. **3** Izlaziće svaka od vas, ravno napred, kroz pukotine i razbacaće vas po Armonu – govori Gospod. **4** Dodjite u Vetišta i grešite, a u Galgalu grešite još više. Svoje žrtve jutrom prinosite i trećeg dana svoje desetke. **5** Zahvalnice sa kvascem prinosite, objavite dobrovoljne žrtve, razglasite ih, jer vam je to po volji, deco Izrailjeva – govori Gospod Bog. **6** A ja sam vam dao čiste zube u svim vašim gradovima, oskudicu hleba u svim mestima vašim, ali vi mi se niste vratili – govori Gospod. **7** Još sam vam i kišu uskratio, a bilo je tri meseca pred žetvu. Na jedan grad sam poslao kišu, a na drugi nisam. Poslao sam kišu na jednu njivu da je natopi, a ona koja nije natapana se osušila. **8** Dva su se, pa i tri grada doteturala do jednog grada da piju vode. I nisu se napili i vi mi se niste vratili – govori Gospod. **9** Udario sam medljikom i kukoljem bašte vaše i vaše vinograde, vaše smokve i vinograde vaše. Pojedih je skakavac, ali vi mi se niste vratili – govori Gospod. **10** I pomor sam slao među vas kao na Egipat. Mačem sam sasekao vaše mladiće sa sve vašim preotetim konjima. Dao sam da vam se do nosa podiže smrad vašeg tabora, ali vi mi se niste vratili – govori Gospod. **11** Zatirao sam neke od vas kao što je Bog opustošio Sodomu i Gomoru, bili ste kao ugarak izvučen iz ložišta, ali vi mi se niste vratili – govori Gospod. **12** Zato ču tako da ti uradim, o, Izrailju! I zbog toga što ču

5 Čujte ovu reč, naricaljku koju o vama iznosim, o, dome Izrailjev! **2** „Pala je devica izrailjska i više ustati neće. Napuštena je na svojoj zemlji i nikoga nema da je podigne.“ **3** Jer ovako kaže Gospod Bog: „U gradu iz kog je otišla hiljada ostaće njih stotinu, iz kog je otišlo njih stotinu ostaće desetoro domu izrailjskom.“ **4** Jer ovako kaže Gospod domu izrailjskom: „Tražite me i živećete! **5** Ne tražite Vetišta! Ne idite u Galgal! Ne prelazite u Vir-Saveju! Jer, Galgal će sigurno u izgnanstvo, a i Vetišta će avetinja postati.“ **6** Tražite Gospoda i živećete, da se ne bi obrušio kao oganj na dom Josifov i spalio ga, a niko ga ne gasi u Vetištu. **7** Vi u pelen pravdu izokrećete i pravednost na tle obarate. **8** A on je stvorio vlašiće i Orion, pretvara mrak u jutro i okreće dan u noć. On doziva morske vode i izliva ih po zemljinom licu. Gospod je ime njegovo. **9** On sukne pustoš na moćnika i pustoš će na utvrđenje doći. **10** A oni mrze onoga koji na još više. Svoje žrtve jutrom prinosite i trećeg dana svoje desetke. **11** Zahvalnice sa kvascem prinosite, objavite dobrovoljne žrtve, razglasite ih, jer vam je to po volji, deco Izrailjeva – govori Gospod Bog. **12** Jer ja znam mnoštvo vaših prestupa i vaše mnogobrojne grehe. Tlačite pravednika, mito uzimate, na vratima ubogoga i uzimate mu danak u žitu, sagradili ste kuće od klesanog kamena ali nećete prebivati u njima. Nećete piti vino vaših rodnih vinograda koje ste zasadili. **13** Zato mudar čuti u ovom vremenu jer je zlo vreme. **14** Dobro tražite, a ne zlo, da živi budete, da sa vama bude Gospod, Bog nad vojskama, kako i kažete. **15** Zlo mrzite, a volite dobro, na vratima pravdu zastupajte, pa se možda Gospod, Bog nad vojskama, smiluje ostatku Josifovom. **16** Zato ovako kaže Gospod, Bog nad vojskama, Gospod: „Jadikovka je po svim trgovima i ulicama svim: ‘Jao! Jao!’ I zvaće ratara da žali, da žale oni koji znaju naricaljku. **17** Jadikovaće po svim vinogradima, jer posred tebe ja ču proći – govori Gospod.“ **18** Jao onima što priželjkuju dan Gospodnj! Šta će vama dan Gospodnj? Tad je tama, a ne svetlo. **19** Kao čovek kad od lava beži, a dočeka ga medved, ili u kuću uđe i ruku svoju na zid stavi da ga ujede zmija. **20** Neće li dan Gospodnj biti tama, a ne svetlo i pomrčina bez sjaja? **21** „Ja mrzim, ja prezirem vaše svetkovine!

Svetim saborima vašim ni da primirišem! **22** I ako mi prinosite svešpalnice i vaše žitne žrtve, neću da ih prihvatom. Ne obazirem se na žrtve mira vaših utovljenih junaca. **23** Sklonite od mene buku svojih pesama i melodiju harfi svojih. Ne želim da ih čujem. **24** Neka pravda kao voda Gospod Bog je pozvao organj da sudi i on proguta poteće i pravednost kao potok nepresušni. **25** golemi bezdan i proguta polje. **5** A ja sam rekao: Meni li ste prinosili žitne žrtve i prinose u „O, Gospode Bože, molim te oprost! Ali, kako pustinji četrdeset godina, o, dome Izrailjev?!” **26** će se dići Jakov kad je tako nejak?“ **6** Gospod Nosili ste svoje idole – Sikuta, cara svoga i Kijuna, se sažalio zbog ovog. „Neće tako biti“ – zvezdu svojih bogova – koje ste sebi načinili. **27** rekao je Gospod. **7** Ovo mi je pokazao Gospod Izagnaču vas još dalje od Damaska, kaže Gospod, Bog. Gle, Gospod je stajao na zidu pravljenom a njegovo je ime Bog nad vojskama.“

6 Jao lakomislenima na Sionu, onima što su bezbrižni na gori Samariji, onima što se zovu uglednima najboljih naroda, a kojima dolazi dom Izrailjev! **2** Pređite u Halani, razgledajte, pa odande idite u Amat-Rabu i spustite se u Gat filistejski. Jesu li ta carstva bolja od ovih i da li su im prostranije mede od vaših meda? **3** Vi odgurujete dolazak dana zla, a primičete vladavinu nasilja. **4** Baškarite se na ležajima od slonovače, protežete na divanima svojim i jedete jagnjad iz stada i telad iz štale. **5** Drndate po harfi, kao David sebi izmišljate instrumente. **6** Vi peharima pijete vino, mažete se najboljim uljima i ne bole vas Josifove razvaline. **7** Zato ćete sada otići u izgnanstvo na čelu izgnanika, umuknuće slavlje onih što se protežu. **8** Sobom se zakleo Gospod Bog, [ovako] govori Gospod, Bog nad vojskama: „Grušam se Jakovljevog ponosa i mrzim njegova utvrđenja. Zato ću da predam grad i sve u njemu.“ **9** Ako i desetoro ljudi preostane u jednoj kući i oni će pomreti. **10** Njihov rođak, najbliži njihov će ih uzeti da ih spali, da iznese kosti njihove iz kuće. I reći će onome u čošku kuće: „Je li još neko sa tobom?“ A on će mu odgovoriti: „Nije.“ I dodaće: „Tiše samo! Ne spominji Gospodnjie ime!“ **11** Jer, evo, Gospod zapoveda i udariće veliku kući i razvalice je, a manja će kuća pući. **12** Trče li konji po liticama? Ore li se more volovima? Jer, pravdu ste u otrov preokrenuli i u pelen plod pravednosti. **13** Radujete se Lo-Devaru i gorovite: „Nismo li svojom snagom osvojili Karnajim!“ **14** „Jer, evo, je kraj i ja više neću da mu popuštam. **3** Na podižem protiv vas, o, dome Izrailjev – govori Gospod Bog nad vojskama – narod koji će vas tlačiti od Levo-Amata do pustinjskog potoka.“

7 Ovo mi je pokazao Gospod Bog. Gle, sazdao je skakavce kad prolećni usevi počinju da niču. I gle, to su usevi nakon carske kosidbe! **2** I tako

su popasli sve bilje po zemlji, a ja sam rekao: „O, Gospode Bože, molim te oprosti! Ali, kako će se dići Jakov kad je tako nejak?“ **3** Gospod se sažalio zbog ovog. „Neće tako biti“ – rekao je Gospod. **4** Ovo mi je pokazao Gospod Bog. Gle, po visku, a u ruci mu je bio visak. **8** I rekao mi je Gospod: „Amose, šta vidiš?“ Odgovorio sam: „Visak.“ Gospod uzvrati: „Evo, postavljam visak usred svog naroda Izraelja i više im ne popuštam. **9** Opusteće Isakove užvišice i svetilišta Izraeljeva ce se srušiti. A ja ću mačem da ustanem na dom Jerovoamov.“ **10** Amasija, sveštenik iz Vetylja, je poručio Jerovoamu, caru Izraelja: „[Znaš], protiv tebe se urotio Amos usred doma Izraeljevog. Zemlja ne može da trpi njegove reči! **11** Evo šta kaže Amos: 'Jerovoam će skončati od mača, a Izraelj iz svoje zemlje sigurno ide u izgnanstvo.'“ **12** Amasija je rekao Amosu: „Odlazi, videoče! Beži u Judinu zemlju pa tamo jedi hleba i prorokuj! **13** A u Vetylju ne smeš više da prorokuješ jer je ovo carevo svetilište i prestonica suverena.“ **14** Amos je odgovorio Amasiji rečima: „Nisam bio ni prorok ni prorokov sin. Bio sam stočar i divlje smokve sam gajio. **15** Gospod me je uzeo od stada i rekao mi je Gospod: 'Idi, prorokuj Izraelju, mom narodu.' **16** I sada ću Gospodnju reči: ti kažeš: 'Ne prorokuj protiv Izraelja i ne žvali protiv doma Isakovog.' **17** Zato ovako kaže Gospod: 'Žena će ti postati gradska bludnica, a sinovi tvoji i twoje crke će pasti od mača. Tvoje ce se imanje užetom premeriti i razdeliti, a ti ćeš umreti na nečistom tlu. A Izraelj će sigurno iz svoje zemlje otici u izgnanstvo.'“

8 Ovo mi je pokazao Gospod Bog. Gle, korpa letnjeg voća. **2** Kazao mi je: „Amose, šta vidiš?“ Odgovorio sam: „Korpu letnjeg voća.“ Gospod uzvrati: „Mom narodu, Izraelju, došao je kraj i ja više neću da mu popuštam. **3** Na taj dan će lelek biti hramska pesma – govori Gospod Bog – posvuda će biti razbacani mnogi leševi. Tiše samo! **4** Čujte ovo, o, vi što gazite ubogoga i satirete ponizne u zemljilj! **5** Govorite: 'Kada će se završiti mladina da prodajemo žito, i subota, da otvorimo žitnice; da zakidamo na meri,

varamo na tegovima i podvaljujemo nepoštenim zapovedam da će prosejati dom Izrailjev među terazijama; **6** da za srebro kupujemo siromaha i svim narodima kao da ga prosejavam sitom, i ni ubogog za sandale, da prodajemo žitne trice.“ **7** zrnce na tlo pasti neće. **10** Od mača će izginuti Gospod se zakleo ponosom Jakovljevim: „Doveka svi grešnici mog naroda što govore: 'Neće nam zaboraviti neću sva njihova dela. **8** Zar se zemlja se približiti, zlo nas neće dohvati!“ **11** Toga zbog toga neće zadrmati i zakukati svako živi na ču dana podići pali šator Davidov, zazidaču mu njoj? Podiće se na njoj sve poput Nila, nabujače i pukotine, sagradiću što je u njemu srušeno, i opašeće kao Nil egipatski. **9** I toga dana ču dati da obnoviti ga kao u davnašnje vreme. **12** Tako će sunce zađe u podne, i doneću zemlji pomrčinu uzeti nasledstvo ostatka Edoma i sve narode koji u po bela dana – govori Gospod. **10** Okrenetu nose moje ime – govori Gospod koji čini ovo. **13** vaše svetkovine u žalopojku i sve pesme vaše Evo, dolaze dani – govori Gospod – kada će ratar u naricaljku. Sva ču bedra vaša obući u kostret stizati žeteoca i gazilac grožđa prestići sejača. i očelaviću svaku glavu. Učiniću žalopojku kao I tada će gore kapati slatkim vinom i svi će se za jedincem i kraj toga kao dan gorčine. **11** bregovi prelivati. **14** Vratiću Izrailj, svoj narod iz Gle, dolaze dani – govori Gospod Bog – kada ču izgnanstva. I oni će obnoviti gradove napuštene poslati glad na zemlju. Ali ne glad za hlebom, ne i živeće u njima. Sadiće vinograde i njihovo piti žeđ za vodom, već za slušanjem reči Gospodnjih! vino, sadiće bašte i njihov rod jesti. **15** Zasadiću **12** Tumaraće od mora do mora i od severa do ih u zemlju njihovu i neće biti iščupani opet iz istoka. Lutaće s jednog kraja na drugi, tražiće svoje zemlje, koju sam im dao“ – kaže Gospod, reč Gospodnju i neće je naći. **13** Toga će dana tvój Bog.

od žeđi smalaksati lepe devojke i mladići, **14** oni koji se zaklinju idolom Samarije i govore: 'Živ bio tvoj bog, o, Dane! Živ bio put u Vir-Saveju!' I onda će pasti i više se neće dići.“

9 Video sam Gospoda, stajao je kod žrtvenika i rekao: „Udari u stubove! Neka se zatresu dovraci! Sruši ih na glavu svih njih, a ja ču da pobijem preživele i neće umaći ko god da beži, i niko se neće spasti. **2** U Svet mrtvih ako se ukopaju, i onde će ih moja ruka zgrabiti. Na nebesa da se popnu, i odande ču ih skinuti. (*Sheol h7585*) **3** Na vrh Karmila da se sakriju, ja ču ih naći i uzeću ih odande. Na dno mora da se sakriju od pogleda moga, i onde ču zapovediti zmiji da ih ujede. **4** Ako ih njihov neprijatelj otera u izgnanstvo, i onde ču da zapovedim maču, pa će ih saseći. Oka sa njih ja skinuti neću da im zlo donesem, a ne dobro.“ **5** Gospod Bog nad vojskama dotiče zemlju i ona se topi. I kukaju njeni stanovnici, nabuja ona poput Nila i opada poput Nila egipatskog. **6** On sebi na nebesima gradi odaje, za sebe je svod nad zemljom utezeljio. On poziva vode mora i izliva ih po zemljinom licu – Gospod je ime njegovo! **7** „Niste li za mene kao deca kušitska, vi, deco izrailjska? – govori Gospod. Zar ja nisam iz egipatske zemlje izveo Izrailja, Filistejce sa Kaftora i Arama iz Kira? **8** Evo, oči su Gospoda Boga na grešnom carstvu i ja ču da ga zbršem sa lica zemlje. Ipak neću sasvim da zbršem dom Jakovljev – govori Gospod. **9** Jer, evo,

Knjiga proroka Avdije

1 Viđenje Avdijino: Ovako Gospod Bog kaže o Edomu: Čuli smo vest od Gospoda i glasnik je poslan među narode: „Ustanite! Dignimo se u boj protiv njega!“ **2** „Evo, učinio sam te neznačnim među narodima i vrlo prezrenim. **3** Drskost srca tvoga te je obmanula, ti što živiš u raselini stene, stanovničе gorskih visina. Govoriš u srcu svome: 'Ko da me dole, na zemlju sruši?!' **4** Sve i da se ko orao vineš, svoje gnezdo među zvezde svijеš, strovaliću te ja i odande – govori Gospod. **5** Ako ti lopovi dođu i po noći zatirači, zar neće nakrasti koliko im treba? Ako ti dođu berači grožđa, zar neće ostaviti za pabirčenje? Ali ti ćeš biti poharan! **6** O, kako će Isava da pretresu! Naći će mu sva skrivena blaga. **7** Sve do granice poterali te svi tvoji saveznici. Obmanuli su te, nadvladali te tvoji vajni prijatelji. Ti što tvoj hleb jedu, ispod tebe kopaju ti jamu, a ti o tome pojma nemaš. **8** Neću li onog dana – govori Gospod – satrti mudrace edomske i učene s gore Isavove? **9** O, Temane, prepašće se tvoji ratnici, svi sa gore Isavove biće pobijeni. **10** Zbog nasilja nad Jakovom, bratom tvojim, prekriće te stid i doveka satrven ćeš biti. **11** Onog dana kada si stajao po strani, od dana kad su mu tuđinci blago zarobili, kad neznanci grunuše na vrata njegova i za Jerusalim žreb bacaše, ti si bio kao jedan od njih. **12** Nisi smeо da posmatraš dan brata svoga, dan njegove kobi; nisi smeо da likuješ nad narodom Jude, onog dana kad su razoren, i zlurado da se ceriš na dan njinog jada. **13** Nisi smeо da prođeš kroz vrata mog naroda u onaj dan njihove propasti. Nisi smeо da posmatraš zlo njihovo u taj kobni dan, da se pružaš za njihovim blagom na dan njinog jada. **14** Nisi smeо da stojiš na raskršćima, begunce njegove da ubijaš, da njegove izdaješ preživele u tom danu jada. **15** Blizu je dan Gospodnji svim narodima. Šta si činio, činiće se tebi. Običe ti se o glavu dela tvoja. **16** Jer, kao što ste pili na mojoj svetoj gori i svi narodi će istrajno piti. I piće i gutaće i biće kao da ih nije bilo. **17** A na gori Sion spasenje će biti i biće ona svetinja, a dom će Jakovljev zaposeti posede svoje. **18** Vatra će postati dom Jakovljev, dom Josifov biće plamen, a dom Isavov postaće strnjika. I spaliće ih, progutaće ih, i neće se spasti niko iz doma Isavovog.“ Jer tako kaže

Gospod. **19** Oni iz Negeva će osvojiti goru Isavovu, a oni iz ravnice Filisteju. Osvojiće i područje Jefremovo i područje Samarije, a Venijamin će osvojiti Galad. **20** I izgnanici sa bedema naroda izrailjskog naslediće zemlju Hananaca do Sarepte. A izgnanici iz Jerusalima, koji su u Sefardu, zaposešće gradove Negeva. **21** I izaći će izbavljeni na goru Sion da sude gori Isavovoj i Carstvo će pripadati Gospodu.

Knjiga proroka Jone

1 Reč Gospodnja dođe Joni, sinu Amitajevu:

2 „Ustani i idi u Ninivu, onaj veliki grad, i propovedaj protiv njega, jer se njihova zloba popela do mene.“ **3** Međutim, Jona ustane i pobegne od Gospoda u Tarsis. Došavši u Jopu, našao je lađu koja je išla u Tarsis. Platio je vozarinu i ukrcao se u nju da sa njima ode u Tarsis i da pobegne od Gospoda. **4** Ali Gospod podiže veliki vетар. Nastala je velika bura na moru, pa je izgledalo da će se lađa razbiti. **5** Uplasivši se, mornari su počeli da prizivaju svaki svog boga i da izbacuju u more tovar što je bio u lađi, da je olakšaju. A Jona je sišao pod palubu, legao i zaspao tvrdim snom. **6** Kapetan lađe dođe k njemu i reče mu: „Kako možeš da spavaš?! Diži se i prizivaj svoga Boga! Možda će se Bog obazreti na nas, te nećemo propasti.“ **7** Tada ljudi rekoše jedan drugome: „Hajde da bacimo žreb da vidimo zbog koga nas je snašlo ovo зло.“ Bacili su žreb i žreb je pao na Jonu. **8** Oni su ga upitali: „Reci nam, zašto nas je snašlo ovo зло? Kakvim se poslom baviš? Odakle dolaziš? Koja je tvoja zemlja, i kom narodu pripadaš?“ **9** Jona im odgovori: „Ja sam Jevrejin i bojam se Gospoda, Boga nebeskog, koji je stvorio more i zemlju.“ **10** Ljude je obuzeo veliki strah. Pitali su ga: „Šta si uradio?“ Znali su da beži od Gospoda, jer im je sam rekao. **11** Onda su ga upitali: „Šta da učinimo s tobom da nam se more smiri?“ More je, naime, počelo sve više da besni. **12** On im odgovori: „Podignite me i bacite me u more i more će vam se umiriti, jer znam da vas je ovo veliko nevreme snašlo zbog mene.“ **13** No, ljudi su počeli da vslaju kako bi se domogli obale, ali nisu mogli, jer se more još jače dizalo na njih. **14** Tada su prizvali Gospoda govoreći: „Ne daj, Gospode, da propadnemo zbog života ovog čoveka! Ne svali na nas krv nevinog čoveka, jer ti, Gospode, činiš kako hoćeš.“ **15** Podigli su Jonu, i bacili ga u more; i more je prestalo da besni. **16** Na to je ljude obuzeo veliki strah od Gospoda, pa su prineli žrtvu Gospodu i učinili zavete. **17** Ali Gospod posla veliku ribu da proguta Jonu. Jona je bio u utrobi ribe tri dana i tri noći.

2 Tada se Jona pomolio Gospodu, svome Bogu, iz utrobe ribe. **2** Rekao je: „Iz nevolje svoje prizvah Gospoda i on mi je odgovorio, iz utrobe Sveta mrтvih zavapih, i ti si čuo glas moj. (Sheol h7585) **3** Ti si me bacio u dubine, u središte

mora, bujica me opkolila, svi talasi tvoji i vrtlozi preplaviše me. **4** Pomislih: 'Oteran sam od tvojih očiju, no, opet ču sveti Dom tvoj gledati.' **5** Vode mi dođoše do grla, bezdan me je okružio, trave mi se oko glave spletoše, **6** spustih se do temelja gorskih, zauvek se brave zemaljske sklopiše nada mnom, ali ti si podigao iz jame život moj, Gospode, Bože moj. **7** Kad mi život na izmaku beše, setih se Gospoda, i molitva mi dopre do Gospoda, do svetoga Doma tvojega. **8** Oni što se drže ništavnih idola, milost Božiju sebi uskraćuju. **9** Glasom hvalospevnim žrtvu ču ti prineti, što zavetovah, to ču izvršiti. Spasenje je od Gospoda!“ **10** Tada je Gospod zapovedio ribi, te je ona izbacila Jonu na kopno.

3 Reč Gospodnja po drugi put dođe Joni: **2**

„Ustani i idi u Ninivu, taj veliki grad i propovedaj mu ono što ti ja kažem.“ **3** Jona ustane i ode u Ninivu po reči Gospodnjoj. A Niniva je bila veliki grad pred Bogom, tri dana hoda. **4** Kad je ušao u grad, Jona je išao samo dan hoda propovedajući: „Još četrdeset dana i Niniva će biti uništena.“ **5** Ninivljani su poverovali Bogu; proglašili su post, pa su se, od najvećeg do najmanjeg, obukli u kostret. **6** Kad je vest došla do cara, on je ustao sa svog prestola, skinuo svoje ruho, stavio na sebe kostret i seo u pepeo. **7** Onda je zapovedio da viču po Ninivi: „Po nalogu cara i njegovih velikaša: 'Ni čovek ni stoka, bilo krupna ili sitna, ne sme ništa okusiti! Neka ne pasu i ne piju vodu. **8** Neka se i stoka i ljudi pokriju kostreću, i neka iz sve snage prizivaju Boga. Neka se svako odvrati od svoga zlog puta i od nasilja koje je činio. **9** Ko zna? Možda će se Bog odvratiti i milostivo odustati od svog lutog gneva, pa ne izginemo.“ **10** Bog je video njihova dela, kako su se odvratili od svojih zlih puteva, pa je odustao od nesreće, koju je rekao da će izvršiti nad njima. I tako je nije izvršio.

4 Tada se Jona veoma ozlovoljio i naljutio. **2**

Jona se pomolio Gospodu: „O, Gospode! Nisam li ja baš ovo rekao dok sam bio u svojoj zemlji? Ja sam i pobegao u Tarsis, zato što sam znao da si ti Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat milosrđem, i da se sažališ nad nesrećom.

3 Zato, Gospode, uzmi sada moj život, jer je bolje da umrem nego da živim.“ **4** Gospod reče: „Ljutiš li se s pravom?“ **5** Jona izade iz grada i nastani se istočno od grada. Tamo je načinio sebi kolibu i seo u nju, u hlad, da vidi šta će Gospod učiniti s gradom. **6** A Gospod Bog učini da izraste

bršljan nad Jonom, da pruža senku nad njegovom glavom, da okonča njegovu zlovolju. Jona se veoma obradovao zbog bršljana. **7** Ali sutradan, u zoru, Bog zapovedi crvu da podgrize bršljan, tako da je bršljan uvenuo. **8** Kad je granulo sunce, Bog je učinio da dune vetar s istoka; sunce je peklo Joninu glavu, pa je smalaksao. Želeći da umre, rekao je: „Bolje da umrem, nego da živim.“ **9** Bog upita Jonu: „Gneviš li se s pravom zbog bršljana?“ On odgovori: „Da, s pravom sam ljut nasmrt.“ **10** Gospod mu reče: „Tebi je žao bršljana oko koga se nisi trudio, i koga nisi uzgojio; jedne noći je niknuo, a druge noći je uvenuo. **11** A meni da ne bude žao Ninive, velikog grada u kome ima više od stotinu dvadeset hiljada ljudi, koji ne znaju šta je desno a šta levo, i mnogo stoke?“

Knjiga proroka Miheja

1 Ovo je Gospodnja reč koja je došla Miheju

Moraščaninu, viđenje za Samariju i Jerusalim u vreme Jotama, Ahaza i Jezekije, careva Jude. **2** Čujte, o, narodi svi! Poslušaj, zemljo, svi vi što je ispunjavate! Neka Gospod Bog protiv vas svedok bude, Gospod iz hrama svetosti svoje. **3** Jer, gle, izlazi Gospod iz svog mesta, sići će da gazi visine zemaljske. **4** Pod njim će se topiti planine, raspuknuće se doline kao vosak pred ognjem, biće kao kada voda niz strminu teče. **5** Sve je to zbog Jakovljevog prestupa i zbog greha kuće izrailjske. A koji je Jakovljev prestup? Zar to nije Samarija? I koje su uzvišice Judine? Zar to nije Jerusalim? **6** „Samariju ču da pretvorim u hrpu kamenja nasred ledine, u polje za zasad vinograda. Kamenje ču njeno da izručim u dolinu, ogoliću njene temelje. **7** Biće satrveni svi njeni kipovi i u vatri izgoreće svi njeni dobici. Uništiću sve njene idole jer ih je nakupila od dobiti bludničke, pa će opet biti bludnička dobit.“ **8** Žaliću ja zbog ovog, vapiću, ići ču bos i go. Zavijaću naricaljku kao šakal i kliktaću kao ženka noja. **9** Jer nema leka za njenu ranu koja dođe sve do Jude, raširi se sve do vrata mog naroda u Jerusalimu. **10** Ne javljajte Gatu, ne jecajte, ne plaćite. U Vet-Afri u prašini valjavte se. **11** Beži, stanovnice safirska, gola i osramoćena. Neće izaći stanovnica sananska jer zbog naricaljke Vet-Ezela tamo nećete zaklon naći. **12** Dobro čeka zabrinuta stanovnica marotska, jer je sišlo od Gospoda zlo na vrata Jerusalima. **13** U bojna kola upregni konje, stanovnice Lahisa, jer si početak greha čerko sionska. U tebi su se našli prestupi Izrailja. **14** Zato ćeš dati darove Moreset-Gatu, a kuće ahzivske izneveriće careve Izrailja. **15** Ipak ču ti dovesti osvajača, stanovnice mariska, a do Odolama će doći slava Izrailja. **16** Očelavi i kosu ošišaj za decom svojom milom. Raširi čelu svoju kao lešinar, jer će od tebe otići u izgnanstvo.

2 Jao onima koji zlo spremaju, koji kuju nepravdu na posteljama svojim! Kad osvane, onda to i čine, jer je sila u ruci njihovo. **2** Zaželete njive – otimaju ih; i kuće – oduzimaju ih. Oni tlače čoveka i dom njegov, čoveka i njegovo nasledstvo. **3** Zato ovako kaže Gospod: „Evo, rodu ovom spremam zlo. Iz njega nećete svoje vratove izvući i nećete nadmeno ići, jer će doći

vreme zla. **4** Toga će dana o vama s podsmehom pričati, naricaće naricaljku: 'Zbilo se – reći će. Satrveni smo sasvim. Menjao je deo naroda moga. Kako ga je otrgnuo od mene! Naša je polja dao otpadnicima.'“ **5** Zato nećeš imati nikoga ko bi ti žrebom merio užetom zemlju u zboru Gospodnjem. **6** „Ne penite proroštvinu“ – prorokuju oni – „Ne prorokujte o tim stvarima! Neće se na nas obrušiti.“ **7** Kažeš li ti, o, dome Jakovljev: „Je li Duh Gospodnji nestrpljiv? To li su njegova dela?“ „Ne čine li moje reči dobro onome koji ispravno živi? **8** Koliko juče moj se narod podigao kao neprijatelj. Skidate sa haljine plašt onima koji spokojno prolaze, kao oni koji se iz bitke vraćaju. **9** Žene mog naroda terate iz njihovih voljenih kuća, od njihove dece slavu moju doveka uzimate. **10** Ustanite i idite jer ovo nije mesto počinka. Zato što je nečisto, biće razoren i biće to strahovito razaranje. **11** Ako čovek lažov, što ide niz vetar, slaže – prorokovaču ti o vinu i žestokom piću – taj će biti prorok ovom narodu. **12** Zaista, okupiću, Jakove, sve vas. Zaista, zajedno ču okupiti ostatak Izrailjev. Učiniću ih poput ovaca u toru, poput stada posred paše njegove, da od ljudi bude larma. **13** Pred njima će ići onaj što prodire, pa će i oni prodrti, proći kroz vrata i izaći kroz njih. Njihov će car ići pred njima i Gospod na njihovom čelu.“

3 Zato sam rekao: „Čujte, o, Jakova glavari i vojvode doma Izrailjevog! Nije li na vama da znate šta je pravda? **2** A vi mrzite dobro i volite zlo! Kožu sa njih gulite i meso sa njihovih kostiju. **3** Jedete meso mog naroda i kožu sa njih derete; lomite im kosti na komade; kasapite ih kao za lonac, kao meso usred tiganja.“ **4** Tada će oni Gospodu da zavape, a on im se odazvati neće. Sakriće od njih lice svoje u ono vreme, jer su počinili zlodela. **5** „Ovako kaže Gospod protiv proroka koji zavode moj narod, koji grizu Zubima i objavljuju mir, a rat najavljuju onome ko im u usta ništa ne stavlja. **6** Zato će vam noć pasti bez viđenja i tama će vas obaviti bez gatanja; sunce će nad prorocima zaći i biće onog dana mrak nad njima. **7** I posramiće se videoci, i zastideće se gatari. Zatvorice usta svoja svi do jednog jer nema Božijeg odgovora.“ **8** A ja sam pun snage Gospodnjeg Duha, pravde i sile, da objavim Jakovu prestup njegov i Izrailju njegov greh. **9** Čujte, o, glavari Jakovljevog doma i vojvode doma Izrailjevog, vi što se gadite na pravdu i izvrćete sve što je pravo; **10** koji krvlju Sion

gradite i Jerusalim nepravdom. **11** Njegovi glavari Efrato, premda si malen među hiljadama Jude, iz za mito sude, za platu sveštenici njegovi uče. tebe će mi izaći Vladar Izrailja, a poreklo mu je Proroci gataju za srebro, a na Gospoda se pozivaju od davnina, od večnosti.“ **12** Zato će ih predati govoreći: „Nije li Gospod među nama? Neće nas dok ne bude vreme da rodi ona što će da rodi, a zlo zadesiti!“ **13** Zato će zbog vas preoran biti Sion, Jerusalim u ruševine pretvoren, a brdo ovog Doma u zarašlu šumu.

4 Dogodiće se u poslednje dane i gora Doma Gospodnjeg biće postavljena vrh gora, i uzvišena iznad bregova. Puci prema njoj će se sticati. **2** Mnogi narodi će hodati i govoriti: „Hajde, popnimo se na goru Gospodnju i u Dom Boga Jakovljeva, te da nas on nauči putevima svojim, i da mi hodamo stazama njegovim.“ Jer će poučenje izaći sa Siona, i reč Gospodnja iz Jerusalima. **3** Pa će on biti sudija među mnogim narodima, i on će biti merodavan za narode moćne i daleke; te će oni mačeve prekovati u raonike, a koplja u srpove. Neće više narod protiv naroda podizati mačeve, niti će se više učiti ratovanju. **4** Svako će da prebiva pod svojom lozom i pod svojom smokvom, a neće biti nikog da ih plaši, jer su tako kazala usta Gospoda nad vojskama. **5** Jer svi će narodi hoditi, svako u ime svoga boga, a mi ćemo hoditi u ime Gospoda, našeg Boga u veke vekova. **6** „Toga dana – govorи Gospod – okupiću hrome, sabraću proterane kojima sam naudio. **7** Od hromih ču načiniti ostatak i od proteranih narod moćan. I Gospod će nad njima da vlada na gori Sion od sad pa doveka. **8** A ti, o, kulo stada, uporište ćerke sionske, tebi će doći i stići ti vlast, predanja carstvo ćerke Jerusalima.“ **9** Zašto sada tako jako vičeš? Zar u tebi nema cara? Jesu li ti propali savetnici pa te je obuzeo bol kao porodilju? **10** Savij se i napni, o, ćerko sionska, kao porodilja, jer ćeš sada izaći iz grada i živećeš na polju. Otići ćeš u Vavilon i tamo će te izbaviti, tamo će te otkupiti Gospod iz ruku tvojih neprijatelja. **11** A sada su se protiv tebe okupili narodi mnogi, koji govorile: „Oskrnavimo jel I nek nam se oči naslađuju Sionom.“ **12** Ali oni ne znaju naume Gospodnje i njegove odluke ne shvataju, jer on ih sakuplja ko snoplje po gumnu. **13** „Ustani i vrši, o, ćerko sionska! Načiniču ti gvozdeni rog i bronzana kopita da smrviš narode mnoge.“ Gospodu ćeš da posvetiš njihovu otimačinu, i njihovo blago Gospodu sve zemlje.

5 A sada se u čete saberi, o, ti, ćerko čete! Opsadu je protiv nas digao, palicom udaraju po obrazu sudu Izraelja. **2** „A ti, Vitlejeme

ostatak braće njegove će se vratiti deci Izraelja. **4** I on će stajati i napasaće ih u sili Gospodnjoj i u slavi imena Gospoda, Boga svoga. A oni će da počivaju, jer će se on tada veličati do krajeva gde zemlja prestaje. **5** On će biti taj mir, kad Asirac dođe u našu zemlju i stupi u dvorove naše. A mi ćemo ustati protiv njega sa sedam pastira i osam narodnih knezova. **6** Oni će mačem potući zemlju asirsku i zemlju Nevrodotu na vratima njegovim; a on će da nas izbavi od Asirca koji će doći u našu zemlju i zgaziće među našu. **7** Jakovljev ostatak će biti među mnogim narodima kao rosa Gospodnja, kao sitna kiša po travi što za čoveka ne mari i ne čeka nikoga od ljudi. **8** Jakovljev ostatak će biti među mnogim narodima, usred mnoštva ljudi kao lav među šumskim zverima; kao lavić među stadima ovaca. A prođe li, satrče i rastrgnuti, a nikoga da izbavi. **9** Nek se digne ruka twoja na neprijatelje twoje! Neka se istrebe svi dušmani twoji! **10** „I toga ču dana – govorи Gospod – da potamanim twoje konje iz twoje sredine i izlomim twoja bojna kola! **11** Gradove twoje zemlje ču da srušim i sva utvrđenja twoja ču da razorim. **12** Istrebiću vraćanje ruku tvojih i ostaćeš bez gataral! **13** Izlomiću twoje kipove i svete stubove u twojoj sredini, pa se više nećeš klanjati svojoj rukotvorini. **14** Izvaliću Aštartine stupove iz twoje sredine i twoje ču gradove da porušim. **15** U gnev u jarosti ču se osvetiti ovim neposlušnim narodima.“

6 Čujte sada šta govorи Gospod: „Ustani, sa gorama se parniči. Glas twoj neka čuju brda. **2** O, brda i čvrsti temelji zemljini, čujte Gospodnji slučaj! Jer, Gospod se sudi sa svojim narodom i sa Izrailem se spori. **3** Šta sam ti uradio, narode Mojsija, Arona i Mariju. **5** Seti se, molim te, narode moj, šta je naumio moavski car Valak i šta mu je govorio Valam, sin Veorov, šta se zbilo od Sitima do Galgala, da biste shvatili Gospodnju pravednost.“ **6** Kako ču Gospodu da pristupim, savijen ničice pred uzvišenim Bogom? Da mu pristupim sa svespalnicama i teladima od godinu dana? **7** Hoće li Gospod biti zadovoljan sa hiljadama ovnova, sa desetinom

hiljada potoka ulja? Da li da prvenca dam za dana će se tvoja međa proširiti. **12** Toga će ti dana svoje prestupe, plod utrobe svoje za greh duše dolaziti od Asirije do gradova Egipta; i od Egipta moje? **8** Objavio ti je Gospod, o, čoveče, šta je do reke [Eufrat]; od mora do mora i od gore do dobro i šta traži od tebe: samo da činiš pravdu, gore. **13** I zemlja će se pretvoriti u pustoš zbog voliš milosrđe i pokorno hodaš sa svojim Bogom. njenih stanovnika, zbog ploda dela njihovih. **14** **9** Glas Gospodnjii viće gradu i ko je mudar bojače Palicom svojom napasaj svoj narod, stado svog se imena tvoga. „Slušajte žezlo moći i onoga nasledstva što prebiva sâmo u čestaru, usred ko ga je ovlastio! **10** Ima li u kući nepoštenog voćnjaka. Napasaj ih po Vasani i Galadu kao u još uvek nepoštenog blaga i proklete nepoštene starim vremenima. **15** „Kao u danima tvog izlaska mere? **11** Zar ču da budem čist sa nepoštenim iz egipatske zemlje pokazaču vam čudesa.“ **16** terazijama i sa torbom netačnih tegova? **12** Jer su Narodi će gledati i zastideće se sve svoje snage. njihovi bogataši puni nasilja, njegovi stanovnici Zatvoriće usta svoja i uši će im zaglveti. **17** govore prevaru, lažljiv im je jezik u ustima. **13** I Lizaće prašinu poput zmije, poput gmizavaca još ču te razboleti udarajući te, zbog greha ču te zemaljskih trešće se puzeći iz svojih utvrda. Zbog pustošiti. **14** Ješćeš, a sit nećeš biti. Bićeš prazan Gospoda, našeg Boga, prestravljeni biće i plasiće u nutrini svojoj. Sklanjaćeš, a nećeš osigurati. te se. **18** Ko je Bog tebi nalik, što krivice prašta i A ja ču mač poslati na ono što si osigurao. **15** prelazi preko greha ostatka svog nasledstva? Ne Sejaćeš, ali nećeš žeti, gazićeš masline i grožđe, srdi se doveka već uživa u milosti. **19** Opet će ali se uljem nećeš mazati i vino nećeš piti. **16** se smilovati na nas i zgaziti naše krivice. Da, ti Držiš Amrijeve uredbe i sva dela Ahavovog doma. ćeš baciti u dubine mora sve grehe njihove. **20** Ides po njihovim savetima i zato sam te predao Pokazaćeš istinu Jakovu i milost Avrahamu kako razaranju, a tvoj živalj će podneti ruglo i pogrdi si se od davnina zakleo našim ocima. mog naroda.“

7 Jadan li sam! Ja sam kao oni koji beru letnje voće i pabirče grožđe, a nema grozdova za jelo, i nema ranih smokava za kojima mi duša žudi. **2** Nestalo je vernika iz zemlje i pravednika među ljudima nema. Svako vreba krv da lije, svako mrežom lovi brata svoga. **3** Rukama su vešti u zlu. Glavar zahteva, sudija mito traži, velikaš kazuje svoje prohteve i zajedno spletakare. **4** Njihov je najbolji čovek poput trna, a pravednik gori od trnovog žbuna. Stiže ti tvoja kazna, dan što ti je najavljen, i sada će nastati njihova pometnja. **5** Drugu ne veruj i u prijatelja se ne pouzdaj. Usta svoja ne otvaraj ni pred onom u naručju svome. **6** Sin prezire oca, čerka se diže na majku svoju i snaha na svekrvu svoju. Čoveku će njegovi ukucani postati neprijatelji. **7** A ja Gospoda iščekujem, čekam Boga mog spasenja! Uslišiće mene Bog moj! **8** Ne raduj se nada mnom, o, neprijateljice moja! Jer, ako sam i pao, ustaću; ako i u tami sedim, Gospod mi je svetlost! **9** Gospodnju ču jarost da podnosim – jer sam mu zgrešio – dok moj slučaj ne odbrani i parnicu moju pravedno ne reši. Izvešće me on na svetlost i ja ču gledati pravednost njegovu. **10** Videće to moja neprijateljica i sramota će pokriti onu što me pita: „Gde je Gospod, tvoj Bog?“ A ja ču je posmatrati, jer će tada postati blato po drumu gaženo. **11** To je dan gradnje tvojih zidova, toga

Knjiga proroka Nauma

1 Proroštvo o Ninivi. Knjiga viđenja Nauma iz Elkoša. **2** Bog je ljubomoran i osvećuje se Gospod. On je Gospod osvete i gospodar gneva. Gospod se sveti svojim dušmanima i gaji gnev prema svojim neprijateljima. **3** Gospod se sporo gnevi, velike je sile, ali krvica nipošto ne ostavlja nekažnjena. U olujnom vetrnu, u vihoru put je njegov i oblak mu je prašina pod nogama. **4** Kad more prekori, on ga isušuje i sve reke čini suvim. Venu Vasan i Karmil, vene cvat Livana. **5** Zbog njega se gore tresu, a bregovi rastaču. Zemlja se pred njim podiže i sav svet i svi koji na njemu žive. **6** Ko da stoji pred gnevom njegovim? Ko da izdrži plamen srđnje njegove? Jer gnev se njegov izlio kao lava i stene se pred njim drobe. **7** Gospod je dobar, zaštita je u danu nevolje i poznaje one što u njemu utočište traže. **8** On će silnom poplavom da dokrajči Ninivu, a svoje će dušmane u mrak da odagna. **9** Šta god da spletkarite protiv Gospoda, on će to da dokrajči. Nevolja se neće podignuti dvaput. **10** Neka su i kao trnje spleteni i kao pijani od svog pića, progutani biće sasvim ko strnjika suva. **11** Od tebe će doći onaj koji spletkar zlo protiv Gospoda, opaki savetnik. **12** Ovako kaže Gospod: „Iako su Asirci i složni i iako brojni, i takvi biće sasečeni i izgaženi. A ja sam te tlačio, narode moj, ali te više tlačiti neću. **13** Evo, sada ću da skršim njegov jaram na tebi, izlomiću tvoje okove.“ **14** Gospod je zapovedio protiv tebe: „Tvoje ime neće imati potomke. Iz kuće tvojih bogova srušiću kipove i livene idole. Grob ti spremam jer si bezvredan.“ **15** Evo, na gorama su noge blagovesnika koji mir objavljuje! Proslavljam, Judo, praznike svoje! Ispuni svoje zavete jer te više neće gaziti opaki. Satrće se sasvim.

2 Pred tebe je stao onaj što te rasejava! Čuvaj utvrđenje, pazi na put, učvrsti bedra, okrepi sasvim svoju snagu! **2** Jer, Gospod će da obnovi Jakovljev ponos kao slavu Izraelja, premda su ih opustošili dušmani i posekli im loze. **3** Crven je štit ratnika njegovih, junaci su obučeni u skerlet, sijaju metalni okovi bojnih kola, a u danu kad se spremi i čempresi se tresu. **4** Po ulicama mahnitaju bojna kola, vršljaju po trgovima, izgledaju kao baklje, galopiraju kao munje. **5** Setiće se svojih vojskovođa koji će se spoticati na

svojim marševima, žuriti njenim zidinama i već spremnoj barikadi. **6** Ustave će se otvoriti i dvor će se podlokati. **7** Tako je urađeno: razotkrivena je i odvedena. Njene sluškinje zapevaju, pijuču kao golubice, u prsa se tuku. **8** Kao jezero je Niniva još od prvih dana, ali oni sada beže. „Stanite! Stanite!“ Ali нико se okrenuo nije. **9** Otimajte srebro! Otimajte zlato! Nema mere zalihamu i obilju svake dragocene stvari. **10** Opustelo, poharano i ojađeno! Tope se srca, klecaju kolena i bedra sva, svima su smrknuta lica. **11** Gde je lavlja jazbina, gde brlog za laviće? Gde su išli lav, lavica i mladunče, a da ih niko plašio nije? **12** Lav je lovio dovoljno za mladunce, davio plen za svoje lavice, svoju pećinu punio plenom i svoj brlog mesom. **13** „Evo me protiv tebe – govori Gospod nad vojskama – da tvoja bojna kola pretvorim u dim. Mač će da pojede laviće tvoje i tvoj ću plen da istrebim iz zemlje. Povik glasnika tvojih više se neće čuti.“

3 Jao gradu krvoločnom! Pun je obmane, pun je otimačine, u njemu plena nema da nema. **2** Fijuće bič i tutnje točkovi, konji su u galopu, a bojna kola poskakuju. **3** Konjanici jure dok mač seva i kopanje blešti. Eno mnoštva poklanih, nema mere težini leševa, pobijenima nema broja i ljudi se o mrtve sapliću. **4** A to je zbog mnogih bludništava bludnice, zanosne i vešte u vraćanju, koja prodaje narode svojim bludničenjem i plemena svojim vračanjima. **5** „Evo me protiv tebe – govori Gospod nad vojskama – da ti preko lica zadignem skutove, da narodima pokažem tvoju golotinju i carstvima tvoju sramotu. **6** Gadosti ću baciti na vas, prezreću vas i učiniti prizorom u koji se zuri. **7** Pobeći će od tebe svih koji te budu gledali. Reći će: ‘Opustošena je Niniva! Ko će da je požali?’ Gde da ti nađem utešitelje?“ **8** Zar si ti bolja od No-Amona što prebiva na vodama Nila, okružen vodama, kome je more bilo bedem i kome su more zidine bile. **9** Kuš mu je bio snaga, Egipat kome kraja nije bilo, a Futi i Luvimani su mu pomagali. **10** Ipak je otišla u izgnanstvo, u ropstvo. A i decu su joj smrskali po uglovima svih ulica. Za njihove su plemiće bacali žreb, velikaše su im okovali lancima. **11** I još ćeš biti pijana i sakrivena, tražićeš zaklon pred neprijateljem. **12** Sva utvrđenja tvoja su smokve sa prvim zrelim plodovima koji, protresu li se, padaju u usta onog ko bi da ih jede. **13** Evo, tvoj je narod poput žena usred tebe. Vrata tvoje zemlje će se širom otvoriti neprijateljima tvojim.

Tvoje će rešetke vatrica proguta. **14** Nahvataj sebi vode za opsadu! Ojačaj svoja utvrđenja! Idi, gacaj u glini, pravi cigle u kalupima. **15** Tamo će te vatrica progutati, mač će te saseći, proždraće te kao skakavac. Namnoži se poput skakavaca! Namnoži se poput gusenica! **16** Umnožila si svoje trgovce da ih je više od zvezda na nebu, a oni su skakavci što su se izlegli i odleteli. **17** Tvoji stražari su kao gusenice, tvoje vojskovode kao roj skakavaca što se roje na zidinama po hladnom danu. A kada sunce grane, oni odlete i ne zna se mesto na kome su? **18** Pospani su tvoji pastiri, o, care asirski! Dvorani tvoji dremaju, tvoj je narod raštrkan po gorama i nema ko da ih okupi. **19** Stradanju tvome nema leka. Opaka je tvoja rana. Svi koji čuju vest o tebi pljeskaju dlanovima nad tobom, jer koga nije zahvatila tvoja istrajna zloba?

Knjiga proroka Avakuma

1 Proroštvo koje je video prorok Avakum: 20,

Gospode, dokle da vapim za pomoć, a ti me ne čuješ! Vičem o nasilju, a ti ne spasavaš! 3 Zašto daješ da gledam pokvarenost, da vidim nevolju? Razaranje i nasilje su pred očima mojim. Eno, i nasilje i nesloga se dižu. 4 Zato Zakon gubi snagu, zato pravdi nikada nema mesta. Zlotvor opkoljava pravednika i zato ima mesta za pravdu iskvarenu. 5 „U narode pogledajte, čudite se i divite, jer, evo, učiniću nešto u vaše dane, u šta ne biste verovali da vam ko ispriča. 6 Jer, evo podižem Haldejce, surov i nagao narod da širom zemlje osvaja tuda naselja. 7 Strahovit je i užasan; on odlučuje šta je pravda, a šta dostojanstvo. 8 Konji su im hitriji od risova i svirepiji od vukova u sumrak. Konjanici im galopiraju, dolaze izdaleka njihovi konjanici; lete, obrušavaju se kao lešinar što bi da ždere. 9 Svi dolaze zbog nasilja, horde su im okrenute istoku, a zarobljenike sakupljaju kao da su pesak. 10 On se ruga i carevima i sa vladarima se šegači. Svakom se utvrđenju smeje dok zemljane nasipe pravi i osvaja ih. 11 Kao vetar tada zaviori i mine, ali kriv je taj kome je božanstvo njegova snaga.“ 12 O, Gospode, zar ti nisi od davnilna, moj Bože sveti? Nećemo mi umreti! O, Gospode, za sud si ih odredio. O, Steno, za prekor si ih učvrstio. 13 Prečiste su oči tvoje da bi zlo promatrala, ti pakost ne možeš da gledaš. Zašto onda trpiš nevernike, čutiš dok zlikovac proždire pravednjeg od sebe? 14 Stvorio si ljudе kao ribe u moru i kao gmizavce što vladara nemaju među sobom. 15 I on ih sve udicom vadi, vuče ih svojom mrežom i u mrežu ih skuplja. Zato se i raduje i likuje. 16 Zato svojoj mreži žrtvuje, pali tamjan mreži svojoj, jer mu ona daje mastan obrok i obilje hrane. 17 I hoće li zbog toga da prazni mrežu svoju, da istrajno satirate narode bez zadrške?

2 Stajaću na svojoj straži, zauzeću mesto na bedemu. Stražariću da vidim što će po meni reći i što da mu odgovorim kada me ukori? 2 I Gospod mi je uzvratio rečima: „Čitko zapisi objavu na ploče, da se lako čita. 3 Jer ipak je ova objava za određeno vreme, žuri se kraju i ne obmanjuje. A ako i kasni, pričekaj, jer će sigurno doći. Doći će i neće zakasniti. 4 Evo čoveka prkosnog! U njemu je duša nepravedna, a

pravednik će živeti od svoje vere. 5 Pa još i vino izneverava oholog čoveka i ne drži ga mesto kod kuće. Zinuo je kao Svet mrtvih. On je kao smrt i nikad mu dosta nije. On za sebe okuplja sve narode i sve ljudе za sebe sabira. (**Sheol h7585**) 6 A neće li baš ti narodi, svaki od njih, da pokrenu priču, pesmu rugalicu i zagonetku o njemu? Reći će: ‘Teško onome što sabira što mu ne pripada – i do kada tako misli – što je sebe nakrcao založima?’ 7 Neće li se nenadano dići zajmodavci tvoji? Probudiće se oni pred kojima će strepeti, pa će ti njima postati plen. 8 Zato što si mnoge narode poharao, poharaće tebe ostatak naroda. I to za krv ljudi, za nasilje nad zemljom, nad gradom i nad svima koji u njemu žive. 9 Jao onom ko za svoju kuću nepoštenu dobit zgrće gramzivo, da bi u visini svoje gnezdo svio, da bi se spasao iz ruku propasti! 10 Kući si svojoj sramotu naneo ubijanjem mnogih naroda i dušu svoju ogrešio. 11 Jer će kamen iz zida vikati, svedočić gređa iz krova. 12 Jao onome koji na krvi grad gradi i naselje osniva na nepravdi! 13 Pazi, zar nije od Gospoda nad vojskama to što narodi rade za oganj i što se ljudi iscrpljuju nizašta? 14 Jer će se zemlja ispuniti poznavanjem Gospoda, kao što je vodom ispunjeno more. 15 Jao onome ko napija svoga bližnjeg, gnev svoj izliva i opija ga da bi mu gledao golotinju! 16 Nasitićeš se sramotom više nego čašcu. Pij sada i ti i pokaži svoju neobrezanost. Stići će te čaša u desnici Gospodnjoj i sramota će pokriti čast twoju. 17 Jer će te stići nasilje nad Livanom, istrebljenje životinja preplašenih, krv ljudi, nasilje nad zemljom, nad gradom i nad svima koji u njemu žive. 18 Kakva je korist od lika koji je klesar isklesao, od livenog idola, učitelja laži? Jer onaj koji ga je napravio se pouzdaje u svoje delo, praveći neme idole. 19 Jao onome koji drvetu gorovi: ‘Budi se!’ I kamenu nemom: ‘Podigni se!’ Taj li će da te poučava? Evo, optočen je zlatom i srebrom, ali u njemu nema daha.“ 20 Ali Gospod je u svom hramu svetom. Tiho pred njim, zemljo sva!

3 Molitva proroka Avakuma u obliku naricaljki:

2 O, Gospode, čuo sam vest o tebi i uplašio sam se! O, Gospode, oživi delo svoje u vremenu, obnovi ga usred godina, seti se da se smiluješ u gnevnu svome. 3 Sa Temana dolazi Bog i Svetitelj sa Gore Farana. (Sela) Veličanstvo njegovo pokriva nebesa, a slava njegova zemlju ispunjava. 4 Njegovo svetlo blista, a u ruci mu je dvokraka

munja, gde je skrovište snage njegove. **5** Pred njim pomor ide, a pošast ga sve u stopu prati. **6** Kada stane, tad se zemlja trese; kad pogleda, narodi poskaču; rastresu se večiti vrhovi i sležu se brda drevna, jer drevni su putevi njegovi. **7** Video sam tugu pod šatorima Kušana, podrhjavaju šatorski zastori zemlje madijanske. **8** O, Gospode, jesи li na reke gnevani? Gneviš li se ti na reke ili si na more jarostan? Evo, jezdiš na konjima svojih bojnih kola spasenja. **9** Razotkriven i vidno je postavljen luk tvoj, reč zakletve tvoje šiba. (Sela) A reke brazdaju zemlju. **10** Gledaju te, grče se planine, kuljaju bujične vode, bezdan se javlja hukom svojim i ruke svoje visoko diže. **11** Sunce i mjesec miruju u svom prebivalištu, uminu na svetlo strela tvojih i na blesak sjaja tvoga kopљa. **12** Ti u ljutnji zemlju gaziš, u jarosti ti narode vršeš. **13** Izlaziš zbog spasenja svog naroda, zbog spasenja pomazanika svoga drobiš glavara zlikovačkog doma, razotkrivaš od pete do vrata. (Sela) **14** Njihovim kopljima probadaš glavara njihovih ratnika, a oni jurišaju da nas zdrobe, i likuju kao kad u potaji proždiru siromaha. **15** Ti gaziš po moru konjima svojim i pene se velike vode. **16** I ja sam to čuo i stomak mi se zgrčio, od tog zvuka mi zadrhtaše usne, trulež mi se uvuče u kosti, a kolena mi zaklecaše. Smiriću se sve do dana nevolje što dolazi na narod koji nas napada. **17** Ako smokva i ne propupi, ako nema na čokotu ploda; izneveri li trud oko masline, ne rode li polja hranom, nestane li stado iz tora i iščezne stoka iz obora, **18** u Gospodu ja ću da uskliknem i veselim se u Bogu mog spasenja! **19** Gospod Bog je moja snaga! Dade mi noge hitre ko u koštute, po mom kršu dade mi da hodam.

Knjiga proroka Sofonije

1 Reč Gospodnja koja je došla Sofoniji, Kušijevom sinu i potomku Godolije, Amarije i Jezekije u vreme Amonovog sina Josije, cara Jude. **2** „Zbrisacu, dokrajčiću sve sa lica zemlje – govori Gospod. **3** Dokrajčiću i čoveka i zver, dokrajčiću ptice s neba, ribe iz mora i pakosti sa sve pakosnima. Istrebiću ljude sa lica zemlje – govori Gospod. **4** Podignuću svoju ruku na Judu i na sav živalj Jerusalima. Istrebiću sa ovog mesta Valov ostatak i spomen na idolopokloničke sveštenike s drugim sveštenicima; **5** one što se po krovovima klanjaju vojsci nebeskoj, one koji se klanjaju i zaklinju Gospodu ali se zaklinju i Molohu; **6** one što se okreću od Gospoda, one što ne traže Gospoda i za njega ne pitaju.“ **7** Tišina pred Gospodom Bogom jer je blizu dan Gospodnj! Spremio je Gospod žrtvu, sazvao je goste svoje. **8** „A na dan Gospodnje žrtve sudiću glavare, careve sinove i sve koji nose odelo tuđinca. **9** Kazniću sve koji toga dana preskaču preko praga, koji kuće svojih gospodara pune nasiljem i prevarom. **10** Toga će se dana čuti – govori Gospod – plač nevolje sa Ribljih vrata, zapomaganje sa drugog kraja i velika lomljava sa brda. **11** Kukajte, o, stanovnici Makteza, jer gine sav narod koji trguje, biće pobijeni svi koji mere srebro. **12** U to vreme ču svetiljkama da pretražim Jerusalim. Sudiću narodu poleglom [ko vino] po talogu svome, koji u srcu svom govorit: 'Gospod ne čini dobro, a ni зло ne čini!' **13** Blago će im plen postati i opusteće im kuće. Kuće će zidati, ali živeti u njima neće, sadiće vinograde, ali vino njihovo neće piti.“ **14** Blizu je veliki dan Gospodnj! Blizu je i sve je bliži i bliži! Gorak je povik dana Gospodnjeg i eno više ratnik. **15** Taj dan će biti dan gneva, dan nevolje i stradanja, dan razaranja i pustošenja, dan mrklog mrača, dan oblaka i guste tame; **16** dan truba i bojnog pokliča nad gradovima utvrđenim, nad kulama visokim. **17** „Naneću bol ljudima pa će ići kao da su slepi, jer su Gospodu sagrešili. Prosuće se krv njihova kao prah i kao đubrivo njihove utrobe. **18** Ni njihovo srebro ni zlato njihovo neće moći da ih spase na dan gneva Gospodnjeg.“ Plamen njegove revnosti proždraće svu zemlju, jer će sigurno i strašno dokrajčiti sav živalj zemaljski.

2 Saberite se! Saberite se, o, narode koji stida nemaš, **2** pre nego se osuda ostvari i dan prode kao pleva; pre nego na vas dođe plamen gneva Gospodnjeg, pre nego na vas dođe dan gneva Gospodnjeg. **3** Tražite Gospoda, o, svi ponizni u zemlji, koji izvršavate njegove sudove. Tražite pravednost! Tražite poniznost, pa možda na dan gneva Gospodnjeg skriveni budete. **4** Jer Gaza će biti napuštena, Askalon će pustoš postati, Azotu će narod isterati u po bela dana, a Akaron će biti iskorenjen. **5** Jao Herećanima, stanovnicima primorskog kraja! O, Hanane, reč je Gospodnja protiv tebe, zemljo filistejsku: „Uništiću ti svakog živog!“ **6** Primorski će kraj postati pašnjaci, pastirske livade i torovi za ovce. **7** Zato će ovaj kraj pripasti ostatku doma Judinog i po njemu će se napasati. Uveče će legati po kućama Askalona jer će ih se setiti Gospod, Bog njihov, i vratiće njihove izgnanike. **8** „Čuo sam ruganje Moavaca i ponižavanje Amonaca. Oni hule na moj narod, osili su se na njihovoj granici. **9** Zato, života mi moga – govori Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev – Moavci će biti kao Sodoma, a Amonci kao Gomora: carstvo kopriva, slana jama i večna pustoš. Poharaće ih ostatak mog naroda, preostali od moga naroda će ih zaposesti.“ **10** I ovo im je umesto njihovog ponosa, jer su osiono ponižavali narod Gospoda nad vojskama. **11** Biće Gospod strašan prema njima jer će pomesti sve bogove zemaljske. Sva ostrva naroda će mu se pokloniti, baš svako sa svog mesta. **12** „A i vi, o, Kušani, bićete sasečeni mačem mojim!“ **13** Pružiće on ruku svoju na sever i uništiće Asiriju. Ninivu će učiniti pustarom sprženom kao pustinja. **14** Krda će ležati po njoj i sve vrste životinja. Buljina i sova po njenim stubovima noć provode, huču na prozoru. Razvaljen će biti prag jer je on izlomio dasku od kedra. **15** Takav će biti oholi grad što spokojno počiva, koji u svom srcu kaže: „Ja jedini i niko kao ja!“ Kako si postao pustoš, brlog svake zveri! Ko god mimo njega prođe zviždaće, odmahnuće rukom.

3 Jao pogonom i oskrnavljenom gradu siledžiji! **2** On ne sluša glas i ne prihvata prekor Gospodnji. Ne pouzdaje se u Boga svoga i ne prilazi mu. **3** Usred njega glavari njegovi su lavovi što riču, sudije su mu noćni vuci što do jutra sve kosti oglodu. **4** Njegovi proroci su bahati, ljudi izdajnici. Sveštenici njegovi svetinju skrnave i Zakon krše. **5** Pravedan je Gospod usred njega! On ne čini nepravdu. Svako jutro svoju pravdu

daje i kad svane on se ne povlači. Ali zlotvor ni tад za sramotu ne zna. **6** „Zatro sam narode i srušio im kule. Ulice sam im opustošio da ni prolaznika nema. Gradove im zarušio i nikoga nema, nema stanovnika. **7** A rekoh: ‘Svakako ćeš me se uplašiti, prihvatićeš prekor.’ Tada mu se neće porušiti prebivalište svim onim što sam naumio za njega. Ipak, uporno su grešili svim delima svojim. **8** Zato me čekajte – govori Gospod – do dana kada će se dići zbog plena. Jer je moja odluka da okupim narode, da saberem carstva i na njih izlijem svoju jarost i sav plamen gneva svoga. Tako će u vatri revnosti moje sva zemlja biti progutana. **9** Tada će da dam narodima čista usta da svaki od njih priziva ime Gospodnje i rame uz rame mu služe. **10** S druge strane, od reka kušanskih, doneće mi žitne žrtve moji molioci, čerka mojih rasejanih. **11** Nećeš se stideti toga dana svih svojih postupaka kojima si se bunio protiv mene. Tada će ukloniti od tebe one ohole, tvoje ponosite, pa se više nećeš bahatiti na mojoj svetoj gori. **12** U tebi će ostaviti narod krotak i siromašan, i oni će utočište naći u imenu Gospodnjem. **13** Ostatak Izrailja neće činiti nepravdu i laži neće govoriti. Neće im u ustima biti jezik obmane nego će se napasati i počivaće. Neće biti nikog da ih plaši.“ **14** Klići, čerko sionska! Podvikuj, Izrailju! Raduj se i veličaj od sveg srca, o, čerko jerusalimska! **15** Uklonio je Gospod presudu protiv tebe, pomeo je dušmane twoje. Car Izraelja – Gospod je u sredini twoj! Od zla se ti više ne plaši. **16** Tog dana će se reći Jerusalimu: „O, Sione, ne plaši se! Neka ti ruke ne klonu! **17** Gospod, Bog tvoj je usred tebe, ratnik što ti pobedu daje. Radovaće se silno zbog tebe, utišaće te ljubavlju svojom. Klicaće zbog tebe radosnim povikom.“ **18** „Ojađene, odstranjene od praznika ja će da okupim. Bili su daleko od tebe, obremenjeni sramotom. **19** Evo, okrećem se svim tvojim tlačiteljima u vreme ovo. Spašću hrome i sabraču proterane. Daću čast i ime osramoćenima što su bili po celoj zemlji. **20** Dovešću vas u ono vreme, u to vreme ja će vas sabrati. Jer ja će vam dati i ime i čast među svim zemaljskim narodima, kada na vaše oči vratim izgnane vaše“ – kaže Gospod.

Knjiga proroka Ageja

1 Druge godine cara Darija, u šestom mesecu prvog dana toga meseca, reč Gospodnja je došla preko proroka Ageja Zorovavelju, Salatilovom sinu koji je bio upravitelj Jude, i Prvosvešteniku Isusu, Josedekovom sinu. Poručila je: **2** „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Ovaj narod govori: „Nije vreme, još nije došlo vreme da se obnovi Dom Gospodnjil!'" **3** I onda je došla reč Gospodnja preko proroka Ageja i poručila: **4** „A vama je vreme da živite u svojim sređenim kućama, a ovaj je Dom porušen?!" **5** I zato ovako kaže Gospod nad vojskama: „Razmislite o svojim putevima! **6** Sejete mnogo, ali malo žanjete. Jedete, ali niste siti. Pijete, ali se niste napili. Oblaćite se, ali vam nije toplo; a onaj koji je zaradio nadnicu, zaradio je za probušenu kesu.“ **7** Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Razmislite o svojim putevima! **8** Na goru se popnite i građu donesite! Obnovite Dom da uživam u njemu, da proslavljen budem – kaže Gospod. **9** Mnogo ste očekivali, a eno, malo ste dobili! Ja oduvam to što u kuću unesete. A zašto? – govori Gospod nad vojskama. Zato što je moj Dom porušen, a svaki od vas svoju kuću kući! **10** Zato su se nad vama zatvorila nebesa, nema rose, a zemlja je uskratila svoj rod. **11** Prizvao sam sušu na zemlju, na gore, na useve, na novo vino, na ulje, na sve čime zemlja rađa, na ljude, na stoku i na sav trud ruku.“ **12** Zorovavelj, Salatilov sin i Prvosveštenik Isus, Josedekov sin, i sav preostali narod su poslušali glas Gospoda, Boga svoga, i sve reči proroka Ageja jer ga poslao Gospod Bog njihov. Narod je tada pokazao strahopoštovanje pred Gospodom. **13** A Agej, glasnik Gospodnj, je preneo narodu poruku od Gospoda i rekao im: „Ja sam sa vama – govori Gospod.“ **14** Gospod je pokrenuo duh u Zorovavelju, Salatilovom sinu, upravitelju Jude i duh u Prvosvešteniku Isusu, Josedekovom sinu, kao i duh u svem preostalom narodu. Naime, došli su u Dom Gospoda nad vojskama, Boga svoga, i priomlili na posao. **15** A to je bilo dvadeset četvrtog dana, šestog meseca druge godine cara Darija.

2 Dvadesetog dana sedmog meseca, reč Gospodnja je došla preko proroka Ageja. Poručila je: **2** „Kaži upravitelju Jude Zorovavelju, Salatilovom sinu, i Prvosvešteniku Isusu, Josedekovom sinu, i svem preostalom narodu: **3** Ko je među vama preostalima video ovaj Dom

u njegovoj predašnjoj slavi? A kako vam sada izgleda? Zar sad nije kao ništa? **4** Zato sada, Zorovavelju, budi jak – govori Gospod. Budi jak, prvosvešteniče Isuse, sine Josedekov! Budi jak, sav narode zemlje – govori Gospod. Gradite, jer ja sam sa vama – govori Gospod nad vojskama. **5** Ovo je obećanje koje sam vam dao kada ste izašli iz Egipta: moj će Duh biti među vama. Ne plašite se! **6** Jer ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Još jednom ču, i to uskoro, uzdrmati nebesa i zemlju, more i kopno! **7** Uzdrmaće sve narode pa će doći Čežnja svih naroda. Ispuniću ovaj Dom slavom – kaže Gospod nad vojskama. **8** Moje je srebro, a i zlato je moje – govori Gospod nad vojskama. **9** Slava ovog drugog Doma će biti veća od slave prethodnog – kaže Gospod nad vojskama. Daću mir mestu ovom – govori Gospod nad vojskama.“ **10** Dvadeset četvrtog dana devetog meseca, druge godine Darijeve, reč Gospodnja je došla proroku Ageju i poručila: **11** „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Pitaj sveštenike za Zakon i reci: **12** Evo, ako neko nosi žrtvu u skutu svojih haljina, i skutom svojim dotakne hleb, varivo, vino, ulje i ostalu hrani, hoće li se ona posvetiti?'“ A sveštenici su odgovorili: „Neće.“ **13** Agej je uzvratio: „Ako se osoba onečišćena mrtvim telom dotakne svih tih stvari, hoće li se one onečistiti?“ A sveštenici su odgovorili: „Onečistice se.“ **14** A Agej je uzvratio: „Takov je ovaj narod i takvi su ovi ljudi preda mnom – govori Gospod – takav je sav trud njihovih ruku. Nečisto je sve što mi tamo prinose. **15** Sada vas molim da srcem razmislite od danas pa unazad, od kada je polagan kamen za kamenom u Dom Gospodnj. **16** Od tog vremena kada bi neko na gomili očekivao dvadeset mera, bilo bi ih deset. A kada bi neko očekivao da iz vinske kace zagrabi pedeset nadeđenih merica, bilo bi ih dvadeset. **17** Udarao sam vas i sva dela vaših ruku medljikom, kukoljem i gradom. I nijedan od vas mi se nije vratio – govori Gospod. **18** Srcem svojim razmislite od danas pa unazad, od dvadeset četvrtog dana devetog meseca do dana kada je osnovan Gospodnj Dom. Razmislite srcem svojim! **19** Naime, da li je zrno u ambaru? Pa ni loza, smokva, nar i maslina ne rađaju plodom. A od ovoga dana ja ču da blagoslovim!“ **20** Gospodnja reč je došla i drugi put Ageju dvadeset četvrtog dana tog meseca: **21** „Reci Zorovavelju, upravitelju Jude: 'Ja ču uzdrmati nebesa i zemlju! **22** Preturiću presto carstvima i uništiću snagu carstvima naroda. Prevrnuću bojna kola i njihove vozače pa će popadati konji

i njihovi konjanici, i to svi do jednog od mača svog brata. **23** Toga će dana – govori Gospod nad vojskama – da te uzmem, o, Zorovavelju, Salatilov sine, slugo moj! Govori Gospod: učiniću te pečatnim prstenom jer sam te izabrao – govori Gospod nad vojskama.”“

Knjiga proroka Zaharije

1 Osmog meseca druge Darijeve godine, reč Gospodnja je došla proroku Zahariji, Varahijinom sinu i Idovom unuku. **2** „Gospod se veoma razgnevio na vaše pretke! **3** Reci im zato: ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Vratite mi se, govorи Gospod nad vojskama, i ja ћu se vratiti vama – kaže Gospod nad vojskama. **4** Ne budite kao vaši preci kojima su prorokovali pređašnji proroci rečima: ovako kaže Gospod nad vojskama: odvratite se, molim vas, od svojih zlih puteva i svojih zlih dela. Ali nisu poslušali, nisu marili za mene – govorи Gospod. **5** I gde su sada vaši preci? Doveka li žive proroci? **6** Zar nisu stigle vaše pretke moje reči i moji zakoni, koje sam zapovedio svojim slugama prorocima? I oni su se pokajali i odgovorili: učinio je baš kako je i nameravao Gospod nad vojskama da nam užvrati prema našim putevima i prema našim delima.“ **7** Dvadeset četvrtog dana jedanaestog meseca, a to je mesec savat, druge Darijeve godine, došla je reč Gospodnja proroku Zahariji, Varahijinom sinu i Idovom unuku: **8** Gle, bila je noć kada sam video čoveka kako sedi na konju riđanu. Stajao je među stablima mirte, tamo u dolu, a iza njega konji riđani, sivci i belci. **9** Rekao sam: „Gospodaru moj, ko su ovi?“ Odgovorio mi je andeo koji je razgovarao sa mnom: „Pokazaću ti ko su ovi.“ **10** Tada je užvratio čovek koji je stajao među stablima mirte. Rekao je: „Ovo su oni koje je Gospod poslao da obilaze zemlju.“ **11** A oni su kazali Andelu Gospodnjem koji je stajao među stablima mirte: „Obišli smo zemlju. Evo, sva je zemlja mirna i spokojna.“ **12** Andeo Gospodnji je odgovorio: „O, Gospode nad vojskama, zar se nećeš smilovati Jerusalimu i Judinim gradovima na koje si, evo, ozlojeđen ovih sedamdeset godina?!“ **13** A Gospod je andelu koji je razgovarao sa mnom odgovorio blagonaklonim rečima, utešnim rečima. **14** Andeo koji je razgovarao sa mnom mi je kazao: „Objavljuj! Reci: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: stalo mi je do Jerusalima i do Siona mi je veoma stalo. **15** Strahovito sam gnevan na lakomislene narode, a na njih sam bio tek malo gnevan. Ali oni su zlo potpomogli.'“ **16** Zato ovako kaže Gospod: 'Vratiću se Jerusalimu sa smilovanjem! Obnoviće se u njemu moј Dom – govorи Gospod nad vojskama. Zidarsko uže

će razvučeno biti nad Jerusalimom.' **17** Opet objavljuj i reci: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: moji će se gradovi ponovo prelivati blagostanjem! Gospod će ponovo da se smiluje Sionu, ponovo će da odabere Jerusalim!'“ **18** Tada sam pogledao gore, i gle – četiri roga. **19** Pitao sam andela koji je razgovarao sa mnom: „A šta su oni?“ Odgovorio mi je: „Ovo su rogovi koji su rasejali Judu, Izrailj i Jerusalim.“ **20** A Gospod mi je pokazao četvoricu kovača. **21** Upitao sam: „Šta su oni došli da rade?“ Odgovorio mi je rečima: „Ovo su rogovi koji su rasejali Judu tako da nikо ni glavu podigao nije. A ovi kovači su došli da ih preplaše, da razvale robove naroda koji su podignuli rog protiv Judine zemlje, da je raseju.“

2 Onda sam podigao pogled, i gle, video sam čoveka kako u ruci drži uže za merenje. **2** Upitao sam: „A gde ti ideš?“ Odgovorio mi je: „Da izmerim Jerusalim i vidim koliko je širok i koliko je dug.“ **3** I gle, otiašo je andeo koji je razgovarao sa mnom, a drugi andeo je došao da ga sretne. **4** Rekao mu je: „Požuri! Reci ovako ovom mladiću: 'Jerusalim će naseliti kao neograđeno mesto zbog mnoštva ljudi i stoke u njemu. **5** Ali ja ћu da mu budem zid vatreñi svud unaokolo, biću slava usred njega – govorи Gospod. **6** Hej! Hej! Bežite iz zemlje severne – govorи Gospod. Jer ja sam vas razasuo kao četiri vetra nebeska – govorи Gospod. **7** Hej, Sione! Beži, ti koji prebivaš kod crke vavilonske! **8** Jer ovako kaže Gospod nad vojskama: zbog slave svoje on me je poslao narodima koji su vas poharali. Jer ko vas dira, u zenici moga oka diral **9** Jer, evo, zamahnuću na njih svojom rukom pa će ih opleniti sopstveni podanici, i vi ćete znati da me je poslao Gospod nad vojskama. **10** Kliči i raduj se, o, crkvo sionskoj! Evo, dolazim da živim u tvojoj sredini – govorи Gospod. **11** Mnogi će narodi prionuti uz Gospoda toga dana, postaće moј narod i ja ћu da prebivam u tvojoj sredini. I ti ćeš znati da me je Gospod nad vojskama poslao k tebi. **12** A Gospod će da nasledi Judu, svoj deo u svetoj zemlji, i ponovo će da odabere Jerusalim. **13** Tišina, ljudi svi pred Gospodom! Jer, on se pridigao iz svoje svetinje gde prebiva.“

3 A onda mi je pokazao Prvosveštenika Isusa, kako стоји pred Andelom Gospodnjim, i Satunu s njegove desne strane kako ga optužuje. **2** Gospod je rekao Satani: „Neka ti Gospod zapreti, Satano! Neka ti zapreti Gospod koji je odabrao Jerusalim! Nije li on ugarak izvučen iz vatre?“

3 Isus je bio obućen u prljave haljine dok je strane?“ **12** I još sam ga pitao: „A šta su ove stajao pred anđelom. **4** A on se ovako obratio dve grane na maslinama, na dva zlatna levka, onima što su stajali pred njim: „Skinite s njega iz kojih curi zlatasto ulje?“ **13** Odgovorio mi je: prljave haljine.“ I njemu reče: „Vidi! Skinuo „Zar ne znaš šta su oni?“ „Ne [znam], gospodaru sam s tebe krivicu tvoju. Neka te obuku u moj“ – uzvratio sam. **14** I reče mi: „Ovo dvoje skupocene haljine.“ **5** Rekao sam: „Neka mu su pomazanici koji stoje pred Gospodom sveg čist turban na glavu stave!“ I stavili su mu čist sveta!“

turban na glavu i obukli su mu haljine dok je Andeo Gospodnji tu stajao. **6** Andeo Gospodnji je opomenuo Isusa ovim rečima: **7** „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Budeš li sledio moje puteve i ispunjavao moju odredbu, upravljaćeš mojim Domom i čuvaćeš moja dvorišta. Još ču ti dati slobodan pristup ovima što ovde stope. **8** Poslušaj, o, Isuse prvosvešteniče, ti i saradnici tvoji što sede oko tebe. Ti ljudi su znak da ja, evo, dovodim Izdanak, svog slugu. **9** Jer, evo, kamen koji sam postavio pred Isusa je jedan kamen sa sedam očiju. Evo, isklesaču natpis na njemu – govori Gospod nad vojskama – i ukloniću krivicu zemlje u jednom danu. **10** Toga dana – govori Gospod nad vojskama – pozivaćete svi bližnje svoje pod lozu i pod smokvu.“

4 Tako se andeo koji je razgovarao sa mnjom vratio i probudio me kao kada čoveka iz sna bude. **2** Upitao me je: „Šta vidiš?“ Odgovorio sam: „Gle! Vidim svećnjak sav od zlata sa sudom na vrhu, sa sedam žižaka na njemu i sa sedam levaka za svaki žižak na vrhu. **3** Tu su i dva stabla masline kraj njega, jedno sa desne strane suda, a drugo sa njegove leve strane.“ **4** A ja sam ovako pitao anđela koji je razgovarao sa mnjom: „Gospodaru moj, šta je ovo?“ **5** Andeo koji je razgovarao sa mnjom mi je uzvratio rečima: „Zar ne znaš šta je ovo?“ Odgovorio sam: „Ne [znam], gospodaru moj.“ **6** Nastavio je i rekao mi: „Ovo

je reč Gospodnja Zorovavelju koja kaže: 'Ni silom ni snagom, već Duhom mojim – kaže Gospod nad vojskama. **7** Ma, ko si ti, o, goro velika! Pred Zorovaveljom bićeš zaravan. On će izneti ugaoni kamen na vrh kličući: „Milost! Neka mu je milost!“ **8** Reč Gospodnja mi je došla i poručila: **9** „Ruke Zorovaveljove su osnovale ovaj Dom i njegove će ga ruke završiti. I ti ćeš shvatiti da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. **10** Jer ko je prezreo dan skromnih početaka? A onih sedam će se radovati, videće ugaoni kamen i visak u ruci Zorovaveljovo, tih sedam očiju Gospodnjih će pomno gledati po svoj zemlji.“ **11** Pitao sam ga: „A šta su ova dva stabla masline, jedno s desne strane svećnjaka, a drugo sa njegove leve

5 A ja sam se okrenuo, podigao pogled, i gle! Video sam svitak koji leti. **2** [Andeo] me je pitao: „Šta vidiš?“ Odgovorio sam: „Vidim svitak koji leti. Dug je dvadeset lakata, a širok deset lakata.“ **3** I rekao mi je: „Ovo je prokletstvo koje će preći preko cele zemlje. Prema onome što piše s jedne strane prognaće se svaki lopov, a svaki krivokletnik će se prognati prema onome što piše sa druge strane. **4** Ja ga donosim – govori Gospod nad vojskama – da uđe u kuću lopova i u kuću onoga koji se mojim imenom krivo kune. Prokletstvo će da mu prenoći usred kuće i uništi je sa sve gredama i kamenom.“ **5** Prišao mi je andeo koji je razgovarao sa mnjom i rekao: „Podigni pogled i pogledaj. Šta je to što dolazi?“ **6** Odgovorio sam: „Šta je to?“ A on je nastavio: „Korpa je to što dolazi, a ovo je njen oko svuda po zemlji.“ **7** I gle! Olovni poklopac podignut i jedna žena što sedi usred korpe. **8** I sam on je rekao: „Ova [žena] je opačina!“ Onda ju je bacio nasred korpe i poklopio je onim olovnim poklopcem. **9** Ja sam onda pogledao gore, i gle! Video sam, dolaze dve žene. Vetar im je bio u krilima, a krila su im bila kao rodina. I onda su podigle onu korpu između zemlje i nebesa. **10** Pitao sam anđela koji je razgovarao sa mnjom: „Gde to nose korpu?“ **11** Uzvratio mi je: „Da joj sazidaju kuću u zemlji Senar, pa kad je naprave postaviće je na njenu podnožje.“

6 A ja sam se okrenuo, podigao pogled, i gle! Video sam kako četvora kola stižu između dve gore. A gore su bile bronzane. **2** U prvim su kolima bili upregnuti konji riđani, a u drugim kolima konji vranci. **3** U trećim su kolima bili upregnuti konji belci, a u četvrtim kolima snažni konji šarci. **4** Obratio sam se anđelu koji je razgovarao sa mnjom: „Gospodaru moj, šta je to?“ **5** Odgovorio mi je ovako: „Ovo su četiri nebeska duha koji dolaze iz prisustva Gospoda sve zemlje. **6** Kola sa vrcicima su dolazila na severnu zemlju, ona sa belcima su išla za njima, a kola sa šarcima su išla na jug.“ **7** Snažni konji su izašli željni da idu i optriče zemlju. A on reče: „Idite! Oprčite

zemlju!“ I oni su optrčavali zemlju. **8** A on mi dozivao, a oni nisu slušali, tako su i oni dozivali, doviknu: „Vidi one koji su krenuli na severnu zemlju, kako su umirili moj duh u severnoj zemlji.“ **9** Došla mi je reč Gospodnja i poručila: „Uzmi od izgnanika, od Heldaja, od Tovije, onih koji prolaze i od onih koji se vraćaju. Oni su od Jedaja, koji su došli iz Vavilona. Idi toga dana, uđi u kuću Josije, Sofonijinog sina. **11** Uzmi zlato i srebro, napravi krunu i stavi je na glavu Prvosvešteniku Isusu, Josedekovom sinu. **12** Reci mu: ‘Ovako kaže Gospod nad vojskama: evo čoveka! Zove se Izdanak. Izniknuće sa svog mesta i izgradiće Dom Gospodnji. **13** Izgradiće Dom Gospodnji, nosiće slavu, zaseče i vladaće sa svog prestola. I sveštenik će biti na svom prestolu, a između njih dvojice će biti mir.’ **14** A kruna će ostati u Domu Gospodnjem za spomen Heldaju, Toviji, Jedaju i Henu, Sofonijinom sinu. **15** Oni koji su daleko dolaziće da grade Dom Gospodnji pa čete znati da me je k vama poslao Gospod nad vojskama. I to će se zbiti ako budete stvarno poslušali glas Gospoda, vašeg Boga.“

7 Četvrte godine cara Darija, četvrtog dana devetog meseca kisleva, proroku Zahariji je došla reč Gospodnja. **2** Naime, iz Vetiľja su poslali Sarasara, Regem-Meleha i njihove ljude da vape pred licem Gospodnjim, **3** da pitaju sveštenike Doma Gospoda nad vojskama i proroke: „Hoćemo li da jadikujemo u petom mesecu i posvetimo se, kako smo činili sve ove godine?“ **4** I došla mi je reč Gospoda nad vojskama i poručila: **5** „Reci svem narodu zemlje i sveštenicima ovako: ‘Postili ste i jadikovali petog meseca i sedmog meseca svih ovih sedamdeset godina. A jeste li vi to zaista meni postili, baš meni? **6** A kada jedete i pijete zar sebi ne jedete i zar sebi ne pijete? **7** Nije li trebalo da poslušate reči koje je Gospod objavio preko predašnjih proroka, kada je Jerusalim bio naseljen i spokojan; kada su bila naseljena sva njegova okolna mesta, kao i Negev i ravnica?’“ **8** Reč Gospodnja je došla Zahariji: **9** „Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Sudite pravedan sud, iskazujte milosrđe i ljubav svima, svakom svom bratu. **10** Ne tlačite udovice, siročad, putnike, došljake i siromahe. Ne smišljajte zlo u srcu svome nikome od bližnjih.’ **11** Ali oni nisu hteli da slušaju već su tvrdoglavno okrenuli leđa i zatvorili uši da ne čuju. **12** Svoja su srca učinili kao kremen, da ne čuju Zakon i reči koje im je Gospod nad vojskama poslao svojim Duhom po predašnjim prorocima. I zato je došao veliki gnev od Gospoda nad vojskama. **13** I kao što sam ih ja

dozivao, a oni nisu slušali, tako su i oni dozivali, a ja ih nisam slušao – kaže Gospod nad vojskama. **14** Kao vihor sam ih razvejao po svim narodima koje nisu znali, zemlja je zbog njih opustila i od **15** „Uzmi od izgnanika, od Heldaja, od Tovije, onih koji prolaze i od onih koji se vraćaju. Oni su od Jedaja, koji su došli iz Vavilona. Idi toga zemlju milu pretvorili u pustoš.“ **8** Reč Gospoda nad vojskama je došla i poručila: **2** „Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Stalo mi je do Siona, jako mi je stalo! Za njega revnjujem velikom strašcu! **3** Ovako kaže Gospod: ‘Vratio sam se na Sion da prebivam usred Jerusalima. „Grad istine“, zvaće se Jerusalim, a i gora Gospoda nad vojskama „Sveta gora.“’ **4** Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Stari ljudi i stare žene će ponovo sedeti na trgovima Jerusalima, vremešni, svako sa štapom u ruci svojoj. **5** Gradske će trgrove ispuniti dečaci i devojčice. Igraće se po ulicama grada.’ **6** Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Ako bi tih dana to preteško bilo u očima ovog ostatka, ovih ljudi, hoće li da bude preteško i u mojim očima? – govori Gospod nad vojskama.’ **7** Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Evo, spašcu svoj narod iz istočne zemlje i iz zapadne zemlje. **8** Dovešću ih da prebivaju usred Jerusalima, pa će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog u istini i u pravednosti.’ **9** Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘O, vi što slušate, neka vam ruke budu jake u vremenu ovom zbog ovih reči koje vam govore proroci – koji su bili na dan osnivanja Doma Gospoda nad vojskama – da bi se izgradio Dom! **10** Jer, pre tih dana nije bilo nadnica ni za ljude ni za stoku. Ko god da je odlazio i dolazio nije imao mira od neprijatelja, a ja sam zavadio bližnje međusobno. **11** A ja sada neću biti ostatku naroda ovog kakav sam bio ranije – govori Gospod nad vojskama. **12** Naime, sejaće se u miru, loza će rađati rodom svojim, zemlja će rađati plodovima i rosiće nebesa. Ja ću dati ostatku ovog naroda da nasledi sve ovo. **13** I kao što ste bili prokleti među narodima, dome Judin i dome Izrailjev, tako ću vas sada spasti da ste blagoslov. Ne plašite se! Ruke svoje osnažite! **14** Jer ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Kao što sam nameravao da vam naudim kada su me gnevili vaši preci – kaže Gospod nad vojskama – i nisam se sažalio, **15** tako sam okrenuo svoje namere u ovo vreme, da Jerusalimu i domu Judinom učinim dobro. Ne plašite se! **16** Ovo su stvari koje čete da radite: gorovite istinu jedan drugom. Radi mira istinito i pravedno sudite na svojim vratima. **17** Neka niko ne smišlja u srcu zlo protiv bližnjeg

svoga. Ne volite lažno zaklinjanje. Sve su to sebi Judu kao luk i napuniću ga Jefremom. Podići stvari koje mrzim – govori Gospod.“ **18** Došla mi će tvoje sinove, Sione na sinove tvoje, Grčko. je reč Gospoda nad vojskama: **19** „Ovako kaže Učinići te, [Sione], da si kao mač ratnika. **14** Gospod nad vojskama: ‘Postovi četvrtog, petog, Gospod će se javiti nad njima i suknuće kao sedmog i desetog meseca za dom Judin će postati munja strela njegova. Gospod Bog će zaječati radost i milina, postaće radosni praznici. Zato trubom i hujće u vihorima s juga. **15** Gospod volite istinu i mir.’ **20** Ovako kaže Gospod nad vojskama će biti zaštita nad njima, pa će vojskama: ‘Ponovo će doći narodi, stanovnici razarati i obaraće kamenjem iz pracke. Piće i gradova mnogih. **21** I stanovnici će ići jedni kod vikaće kao vinopije i biće puni kao pehar, kao drugih i govorice: hajde da odemo i vapimo uglovi žrtvenika. **16** Toga dana će ih izbaviti pred licem Gospodnjim, da tražimo Gospoda nad njihov Gospod Bog kao stado svog naroda, i oni vojskama. I ja ću ići! **22** I doći će mnogi ljudi i će blistati kao dragulji iz krune nad njegovom narodi moćni, da traže Gospoda nad vojskama zemljom. **17** Kakvo je dobro njegovo! Kakva je u Jerusalimu, da vase pred licem Gospodnjim.” lepotu njegova! Od žita će bujati mladići i devojke **23** Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘U to će od šire.

vreme po desetoro ljudi od svakog narodnog jezika držati za skut jednog Jevrejina i govorice: pustite nas da idemo s vama, jer smo čuli da je sa vama Bog!”“

9 Proroštvo: Reč Gospodnja o zemlji Adrahu i o Damasku, odmorištu njegovom – jer su na Gospodu oči sveta i svih plemena Izrailja – **2** zatim o Amatu, koji se graniči sa njim, kao i o Tiru i o Sidonu, jer su veoma mudri. **3** Naime, pastire je planula srdžba moja i jarcima ja ću da sudim. Jer Gospod nad vojskama se o svom Tir je sebi sazidao utvrđenje, zgrnuo je srebra svojim silnim ratnim konjem. **4** Od njega je kao prašine i zlata kao blata sa ulica. **4** Gle! ugaoni kamen, od njega je klin u zidu; od njega Gospod će ga razvlastiti, u more će bacati bedem je ratni luk i svaki vladar dolazi od njega. **5** I oni njegov, a njega će samog plamen da proguta. **5** će biti kao junaci što u boju gaze dušmane po Videće to Askalon pa će se prepasti, a Gaza će se blatu ulica. Boriće se, jer će Gospod biti s njima i zgrčiti od jakog bola, baš kao i Akaron čija će se posramiće one koji jašu konje. **6** Ojačaću dom nuda obrukati. Postradaće car Gaze, a u Askalonu Judin i dom Josifov izbaviću. Obnoviću ih jer nikog neće biti. **6** Mešanci će naseljavati Azot jer sam im se smilovao. I biće kao da ih odbacio ču Filistejcima da slomim ponos. **7** Uzeću im krv nisam, jer ja sam Gospod, ja sam Bog njihov i njihovih gadosti iz usta, između njihovih zuba. A ja ću im se odazvati. **7** Jefremovci će biti kao ostatak će biti našem Bogu kao dostojanstvenik junak moćni, srca radosnoga kao od vina. Deca u Judi, a Akaron će biti poput Jevusejca. **8** Hramu njihova će to videti i milo će im biti. Klicaće im svom ću na stražu da se postavim zbog vojske, srca u Gospodu. **8** Zazviđaću im i okupiću ih. Jer zbog onih što prolaze i dolaze. Dušman više ja sam ih otkupio i biće ih mnoštvo kao što ih neće da ga gazi jer sada sam očima svojim video je mnoštvo i bilo. **9** Rasejaću ih među narode i to. **9** Kliči radosno, o, čerko sionska! Podvikuj u dalekim krajevima će me se setiti. Živeće sa od sreće, o, čerko jerusalimska! Evo, Car tvoj k svojom decom i onda će se vratiti. **10** Vratiću tebi dolazi! Pravedan je i spasava. On je krotak ih iz egipatske zemlje i iz Asirije. Okupiću ih u i jaše na magarcu i na magaretu, mladuncu galadskoj zemlji i na Livan dovešću ih. Neće za magarice. **10** Ukloniću iz Jefrema bojna kola i njih biti dovoljno mesta. **11** Kroz more oluje će konje iz Jerusalima. Izlomiću ratne lukove i on proći i primiriće morske talase. Osušiće dubine će objaviti mir narodima, vladaće od mora do Nila, poniziće ponos Asirije, a žezlo će egipatsko mora i od Eufrata do krajeva gde zemlja prestaje. nestati. **12** Osnaziću ih, ja Gospod, i u mom imenu **11** Još ću ti zbog krvi tvog saveza osloboditi tvoje če oni koračati – govori Gospod.“ zarobljenike iz bezvodne Jame. **12** O, zatvorenići, u nadi se vratite u utvrđenje! Još toga ću dana da objavim: „Vraćam ti dvostruko.“ **13** Napeću

pao kedar. Ta su moćna stabla uništena. Jadujte, teškim kamenom za sve narode. Okilaviće teško hrastovi Vasana, jer je oborena gusta šuma. **3** Evo svi koji ga podignu i protiv njega će se okupiti jauka pastirskog ridanja jer je ojađen njihov sjaj. svi narodi zemaljski. **4** Toga dana – govori Evo jeke rikanja lavića jer su opustošeni jordanski Gospod – udariću smetenošću svakog konja, a čestari. **4** Ovako kaže Gospod, moj Bog: „Napasaj konjanika bezumljem. Ali bdeću nad svakom stado koje je za klanje. **5** Kupci njihovi ih kolju i kućom Judinom dok ću slepilom udariti sve konje ne misle da su krivi. A oni koji ih prodaju govore: naroda. **5** I Judini glavari će govoriti u svom 'Blagosloven Gospod! Obogatio sam se.' Njihovi srcu: 'Stanovnici Jerusalima naša su snaga zbog pastiri su nemilosrdni prema njima. **6** Zato ni ja Gospoda nad vojskama, Boga njihovog.' **6** Toga više neću da se smilujem na stanovnike zemlje – dana ću učiniti Judine glavare poput žeravice govoriti Gospod. Evo, predajem svakoga u ruke među stablima, poput baklje među snopovima. njegovog bližnjeg i u ruke njegovog cara. Oni će I oni će popaliti i sa leve i sa desne strane, satrti zemlju, a ja neću da ih izbavim iz njihovih sve narode unaokolo. Jerusalimljani će ponovo ruku.“ **7** I ja sam napasao stado za klanje, baš prebivati u svom mestu – u Jerusalimu. **7** Gospod one najneznatnije u stadu. Uzeo sam dva štapa. će prvo oslobođiti šatore Judine, da sjaj slave Jedan sam nazvao „Blagost“, a drugi sam nazvao doma Davidovog i slava stanovnika Jerusalima „Sloga“, pa sam napasao stado. **8** Onda sam ne budu iznad Jude. **8** Toga će dana Gospod biti za mesec dana zbrisao tri pastira jer su mi se zaštita svim stanovnicima Jerusalima. I onaj koji smučili, a i ja sam njima ogadio. **9** Onda sam među njima posrće biće toga dana kao David. rekao: „Neću više da vas napasam! Neka skapa Dom Davidov biće kao Bog, kao Andeo Gospodnjii ovca koja je za smrt i neka propadne koja je za među njima. **9** Toga dana ću učiniti da ispare propast. A one koje prežive neka glođu jedna svi narodi koji udare na Jerusalim. **10** Izliču na drugu.“ **10** Elem, uzeo sam „Blagost“, svoj štap, i dom Davidov i na stanovnike Jerusalima Duh prelomio ga. Tako sam raskinuo svoj savez koji naklonosti i preklinjanja. I oni će gledati mene, sam sklopio sa svim narodima. **11** Tog dana je onoga koga su proboli. Zakukaće za njim kao bio slomljen, pa su i najneznatniji u stadu, oni što se kuka za jedincem. Gorko će plakati za što su u mene gledali, znali da je ova reč bila njim kao što se plače za prvencem. **11** Toga će od Gospoda. **12** Rekao sam im: „Ako je pravo dana biti velika žalost u Jerusalimu kao žalost u vašim očima vi mi dajte moju nadnicu. A za Adad-Rimonom u dolini Megido. **12** Žaliće ako nije, ne dajte mi.“ Onda su mi odmerili zemlja, porodica za porodicom za sebe, porodica nadnicu od trideset srebrnjaka. **13** Gospod mi je doma Davidovog zasebno, njihove žene zasebno, rekao: „Baci grnčaru tu silnu vrednost kojom su porodica doma Natanovog zasebno i njihove žene me procenili!“ I ja sam uzeo [od njih] trideset zasebno; **13** porodica doma Levijevog zasebno srebrnjaka i bacio ih grnčaru Doma Gospodnjeg. i njihove žene zasebno, porodica Semajeva **14** Zatim sam prelomio „Slogu“, svoj drugi štap, i zasebno i njihove žene zasebno; **14** sve preostale tako prekinuo bratstvo između Jude i Izraelja. porodice, svaka od njih zasebno i njihove žene **15** Gospod mi je kazao: „Ponovo uzmi opremu zasebno.

12 Proroštvo reči Gospodnje o Izraelju. Govori Gospod koji je razastro nebesa i utemeljio zemlju, koji je načinio duh u čovekovoj nutrini: **2** „Evo, načiniću Jerusalim čašom pijanstva za sve okolne narode. I Juda će biti pod opsadom kao i Jerusalim. **3** Tog dana ću Jerusalim načiniti

13 Toga će se dana zbog greha i nečistoće otvoriti izvor za dom Davidov i za stanovnike Jerusalima. **2** Toga ću dana – govori Gospod nad vojskama – iz zemlje zbrisati imena idola i više se neće spominjati. Iz zemlje ću da istrebim i proroke i nečisti duh. **3** A ako bi još neko da prorokuje, kazaće mu roditelji, otac njegov i majka njegova: 'Živ nećeš ostati jer si laž objavljuvao u ime Gospodnje!' Tako će ga roditelji, otac njegov i majka njegova, probosti kada bude prorokovao. **4** Toga će se dana zastideti proroci, baš svi, zbog svojih objava koje su prorokovali. Neće se više zagrtati kosmatim ogrtačem da bi obmanjivali. **5** I kazaće: 'Ja i nisam prorok. Ja sam

ratar koji ore zemlju, nego me je neko kupio još Gospodnji među njima. Zato će svako hvatati kada sam mlad bio.' **6** Neko će ga upitati: 'Odakle za ruku svoga bližnjeg i dizaće ruku jedni na ti te rane po prsima?' Odgovoriće: 'Izranjavali su druge. **14** Juda će se boriti u Jerusalimu, zgrnuće me u kući moga prijatelja.' **7** O, maču, ustani na se blago svih okolnih naroda – obilje zlata, srebra mog pastira i na čoveka koji mi je blizak – govori i odeće – baš pravo mnoštvo. **15** Poput ove Gospod nad vojskama. Udari pastira, i ovce će pošasti doći će u tom taboru i do pomora konja, se razbežati, a ja ču nad neznatne da okrenem mazgi, kamilu, magaraca i sve stoke. **16** Svaki ruku svoju. **8** I u celoj zemlji – govori Gospod – preživelji, iz svih naroda koji su došli da napadnu dve trećine će biti posećeno i postradaće. Tako Jerusalim, dolaziće iz godine u godinu da se će ostati samo trećina ljudi. **9** Tu ču trećinu pokloni Caru, Gospodu nad vojskama, i slavi da pustim kroz vratu, da je pretopim kao što praznik Senica. **17** A onim zemaljskim narodima se srebro topi. Proveriću ih kao što se zlato koji ne budu dolazili da se poklone Caru, Gospodu proverava. Oni će zazvati moje ime i ja ču se nad vojskama, neće padati kiša. **18** Ako egipatski odazvati i reći: 'Ovo je moj narod!' A oni će da uzvrate: 'Gospod je naš Bog!'

14 Evo, dolazi dan Gospodnji kada će se usred tebe podeliti tvoj plen. **2** Okupiću sve narode na bitku protiv Jerusalima. Grad će biti osvojen, kuće oplenjene, a žene silovane. Pola grada će odvesti u izgnanstvo, a ostatak naroda neće terati iz grada. **3** A Gospod će izaći i boriće se protiv ovih naroda kao što se nekada borio u vreme rata. **4** Toga dana će njegove noge stati na Maslinsku goru koja je istočno od Jerusalima. I Maslinska gora će se rascepiti na pola, od istoka na zapad u jako veliku dolinu. Polovina gore biće pomerena na sever, a polovina na jug. **5** I vi ćete bežati u dolinu mojih gora koja će dosezati do Acela. Bežaćete kao kada ste bežali pred zemljotresom, u danima Judinog cara Ozije.“ Ali će doći Gospod, moj Bog, i svi sveti s tobom. **6** Toga dana neće biti ni svetla ni hladne, ledene tame. **7** U jedan dan, Gospodu znan, neće biti ni dana ni noći, nego će biti veče, a biće svetlo. **8** Toga će dana sveže vode poteći iz Jerusalima: polovina njih ka moru na istoku, a polovina ka moru na zapadu. I to će biti i leti i zimi. **9** Gospod će biti car nad zemljom svom. Toga će dana Gospod biti jedini i ime njegovo jedino. **10** Sva će se zemlja promeniti, biće kao poljana od Gavaje do Rimona na jugu Jerusalima, koji će se podići i počivati na svom mestu od Venijaminovih vrata do mesta gde su Prva vrata i Ugaona vrata, i od Ananilove kule do Careve kace. **11** Narod će živeti u njemu i neće više doživeti kleto uništenje. Jerusalim će prebivati spokojno. **12** I ovo će biti pošast kojom će Gospod da udari sve narode koji su zaratili protiv Jerusalima: meso će im istruliti dok još stoje na nogama svojim, oči će im usahnuti u dupljama, a jezici će im se sasušiti u ustima. **13** Toga će dana biti veliki nespokoj

narod ne dođe gore, ne pojavi se, ni njemu neće [padati kiša]. Snaći će ga pošast kojom će Gospod da udari narode koji neće dolaziti da proslave praznik Senica. **19** I to će Egipatu biti kazna i kazna svih naroda koji neće dolaziti gore da proslave praznik Senica. **20** Toga će dana na konjskim praporcima pisati „Gospodu posvećen“, a kotlovi Doma Gospodnjeg biće kao posude pred žrtvenikom. **21** Gospodu nad vojskama biće posvećen svaki kotač u Jerusalimu i Judi, pa će doći svi koji žrtvuju da ih uzmu i kuvaju u njima. Toga dana u Domu Gospoda nad vojskama više neće biti trgovaca.

Knjiga proroka Malahije

1 Proroštvo reči Gospodnje o Izrailju preko Malahije: 2 „Voleo sam vas – kaže Gospod. A vi kažete: 'Kako si nas voleo?' Zar Isav nije Jakovljev brat? – govori Gospod. Jakova sam zavoleo, 3 a Isava zamrzeo i njegovu sam goru pretvorio u pustoš, i njegovo nasledstvo dao pustinjskim šakalima.“ 4 Jer Edom govori: „Satrti smo, ali čemo se vratiti i obnoviti ruševine.“ Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Oni neka grade, a ja će da razgrađujem, pa će ih prozvati: opaka zemlja, narod na koji je Gospod doveka gnevao. 5 Videćete to svojim očima, pa ćete reći: 'Velik je Gospod i izvan granica Izraelja!' 6 Sin poštuje oca i sluga gospodara svog, a ako sam ja otac gde je čast za mene? Ako sam ja gospodar gde je poštovanje za mene? To Gospod nad vojskama kaže vama, sveštenici, koji prezirete moje ime. Ali vi uzvraćate: 'A kako preziremo tvoje ime?' 7 Vi donosite na moj žrtvenik nečisti hleb i još me pitate: 'Pa kako smo te onečistili?' Tako što kažete: 'Gospodnji sto je prezira vredan!' 8 Zar nije zlo kada mi slepo prinosite na žrtvu? Zar nije zlo kada mi prinosite sakato i bolesno? Odnesi to upravitelju svome, hoće li odobriti? Hoće li te pogledati? – kaže Gospod nad vojskama.“ 9 Vapite sad, molim vas, licu Božijem, vi sveštenici: „Smiluj nam se!“ „Pa kako da vas pogleda sa tim što vam je u rukama? – kaže Gospod nad vojskama. 10 Koji od vas će da zatvori vrata da moj žrtvenik ne gori uzalud? Ja ne uživam u vama – kaže Gospod nad vojskama – i iz vaših ruku ne prihvatom prinos. 11 Jer od izlaska sunca pa do njegovog zalaska moje je ime veliko među narodima. Na svakom se mestu u moje ime prinosi tamjan i čista žitna žrtva jer je moje ime veliko među narodima – kaže Gospod nad vojskama. 12 A vi to skrnavite kada gorovite: 'Gospodnji sto je nečist! Prezira je vredna njegova žrtva, njegova hrana!' 13 Kažete: 'Eh, kakvo umaranje!' Uzdišete zbog toga – kaže Gospod nad vojskama. I još donosite ukradene, sakate i bolesne životinje kao prinos. Zar da prihvatom to iz vaših ruku? – kaže Gospod. 14 Neka je proklet prepredenjak koji ima muško u svom stadu i koji ga zavetuje, ali žrtvuje Gospodu sakato. Jer ja sam veliki car – kaže Gospod nad vojskama – i strašno je ime moje među narodima!

2 Sveštenici, evo sada i za vas zapovesti: 2 Ako ne poslušate, ako srcem ne žudite da imenu mome date slavu – kaže Gospod nad vojskama – prokletstvo će poslati na vas. Prokleću i blagoslove vaše, kako sam ih i prokleo, jer niste srcem žudili. 3 Evo, pokaraću vam potomke, a vama će lica zamazati iznutricama, otpacima vaših prazničnih žrtava, da vas takve odvedu. 4 I tada ćete znati da sam ja ovako zapovedio za vas, da bi važio moj savez sa Levijem – kaže Gospod nad vojskama. 5 A moj savez sa njim je bio u životu i miru koji sam mu dao da bi me poštovao. I on mi je čast odavao i strahovao od mog imena. 6 Poučavao je istinit Zakon i nije govorio nepravdu. Živeo je sa mnom spokojno i pravedno i mnoge je odvratio od greha. 7 Jer bi usta sveštenika trebalo da čuvaju znanje, da ljudi od njega traže pouku jer je on glasnik Gospoda nad vojskama. 8 Ali vi ste skrenuli sa tog puta pa ste mnoge sapleli da krše Zakon i Levijev savez – kaže Gospod nad vojskama. 9 Zato sam vas učinio prezrenim i poniznim pred svim narodima, jer se niste držali mojih puteva i gledali ste ko je ku u stvarima Zakona.“ 10 Nemamo li svi mi jednog oca? Nije li nas jedan Bog stvorio? Zašto izneveravamo jedni druge i skrnavimo savez svojih otaca? 11 Juda je neveran, a u Izailju i u Jerusalimu je počinjena gadost, zato što je Juda oskrnavio Gospodnje Svetilište koje je on voleo i oženio čerku tuđinskog boga. 12 Neka Gospod iz Jakovljevih šatora istrebi svakog ko to čini, i ko je budan i ko odgovara, i ko prinosi žrtvu Gospodu nad vojskama. 13 A i ovo još radite: suzama zalivate žrtvenik Gospodnji, vapite i stenjete. Zato se on ne osvrće na žrtve i ne uživa u vašim prinosima. 14 A vi pitate: „Zašto?“ Zato što je Gospod svedok između tebe i žene iz mladosti tvoje kojoj si neveran, a ona ti je prijatelj i zakonita žena. 15 Zar ih on nije stvorio kao jedno? Nije li u njemu ostatak duha? A čemu jedno? Teži Božijem potomstvu. Zato čuvajte pomno duh svoj i ne varajte ženu iz mladosti svoje. 16 „Čovek što mrzi ženu svoju i razvodi se – kaže Gospod, Bog Izailjev – zlostavlja onu koju bi trebalo da štiti – govori Gospod nad vojskama.“ Zato čuvajte pomno duh svoj i ne budite neverni. 17 Dodijali ste Gospodu svojim izjavama. Ali vi pitate: „Kako smo to dodijali?“ Tako što gorovite: „Pred Gospodom je dobar svako ko zlo čini. On uživa u takvima.“ Ili: „Gde je taj Bog pravde?“

3 „Evo, šaljem poslanika svoga koji će mi put pripraviti. Gospod, onaj koga tražite, će ne služi.
iznenada doći u svoj hram, i poslanik saveza kome se radujete. Evo, on dolazi“ – kaže Gospod nad vojskama. **2** Ali ko će da izdrži dan u koji dolazi? Ko će da opstane kada se pojavi? Jer on je kao kovačev plamen i kao suknareva ced. **3** I on će sesti da pretopi, da pročisti srebro i pretopi Levijeve sinove. Pročistiće ih kao zlato i kao srebro da bi u pravednosti Gospodu doneli prinos. **4** Tako će Gospodu biti mio prinos Jude i Jerusalima, kao u davna vremena i predajašnjim godinama. **5** „Dolazim da vam sudim, da budem hitar svedok protiv vračara, protiv preljubnika, protiv krivokletnika, protiv onih što zakidaju nadničara, tlače udovicu i siroče, protiv onih koji obespravljuju pridošlicu, a mene se ne boje“ – kaže Gospod nad vojskama. **6** „Jer ja, Gospod, se ne menjam i zato vi, sinovi Jakovljevi, niste skončali! **7** Još od vremena svojih predaka ste se okrenuli od mojih uredbi i niste ih držali. Vratite se meni da se i ja vama vratim – kaže Gospod nad vojskama. A vi uzvraćate: 'Kako da se vratimo?' **8** Potkrada li čovek Boga? A vi mene potkradate. I još pitate: 'A kako te potkradamo?' Kroz desetke i prinose! **9** Prokletstvom ste vezani! Potkrali ste me, vi, sav narod. **10** Donesite sve desetke u riznicu Doma. Neka u mom Domu bude hrane pa me u tome oprobajte – kaže Gospod nad vojskama. Neću li vam otvoriti okna na nebesima i izliti na vas obilje blagoslova? **11** Zbog vas ču da odstranim štetočine, pa vam neće uništavati rod na njivi, neće vam se izjaloviti loza u polju – kaže Gospod nad vojskama. **12** Svi će vas narodi zvati blaženima jer ćete živeti u predivnoj zemlji – kaže Gospod nad vojskama. **13** Protiv mene ste rekli teške reči – kaže Gospod. Ali vi uzvraćate: 'A šta smo to rekli protiv tebe?' **14** Rekli ste: 'Uludo je da se Bogu služi! Kakve je korist od toga što držimo njegove zapovesti i hodamo snuždeni zbog Gospoda nad vojskama? **15** Sada blaženima zovemo gorde, a zlikovci su se osilili. Još su i poštedeni, a Boga su iskušavali!“ **16** Tada su međusobno razgovarali bogobojažni, svako sa bližnjim svojim. Gospod je to pogledao i saslušao. Onda je pred njim zapisana knjiga za spomen za bogobojažne i za one koji cene njegovo ime. **17** „Oni će meni pripasti – kaže Gospod nad vojskama – u danu kad načinim dragocenu svojinu. Smilovaću im se kao što se čovek smiluje svom sinu koji mu služi. **18** Tada ćete se vratiti i razlikovaćete pravednika od

4 Gle! Evo dana što dolazi, zažaren kao peć, kada će svi gordi i svi zlotvori biti kao strnjika. Spržiće ih dan što dolazi – kaže Gospod nad vojskama – pa im ni koren ni granu neće ostaviti. **2** A vama koji strepite od moga imena svanuće sunce pravednosti sa zracima zdravlja, i vi ćete izlaziti i poskakivati kao tovna telad. **3** Izgazićete zlikovce, pepeo će biti pod tabanima vaših nogu onog dana koji spremam – kaže Gospod nad vojskama. **4** Pamtite Zakon mog sluge Mojsija, i uredbe i propise što sam mu zapovedio na Horivu za sav Izrailj. **5** Evo, šaljem vam proroka Iliju pre nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji. **6** On će da okrene srce otaca prema sinovima i srce sinova prema očevima, da ne bih došao i udario zemlju kletim uništenjem.“

NOVI ZAVET

Isus je govorio: „Oče, oprosti im, jer ne znaju šta čine.“ Zatim su [vojnici] bacali kocku za njegovu odeću da bi je podelili među sobom.

Luka 23:34

Matej

1 Ovo je rodoslovna knjiga Isusa Hrista – sina Davidovog, sina Avrahamovog. **2** Avraham je imao sina Isaka, Isak Jakova, Jakov je imao Judu i njegovu braću, **3** Juda je sa Tamarom imao Faresa i Zaru, Fares je imao Esrona, Esron Arama, **4** Aram Aminadava, Aminadav Nasona, Nason Salmona. **5** Salmon je sa Rahavom imao Voza, Voz sa Rutom Ovida, Ovid je imao Jeseja. **6** Jesej je bio otac cara Davida. David je sa Urijinom ženom dobio Solomona. **7** Solomon je imao Rovoama, Rovoam Aviju, Avija Asafu, **8** Asaf Josafata, Josafat Jorama, Joram Oziju, **9** Ozija Jotama, Jotam Ahaza, Ahaz Jezekiju, **10** Jezekiju Manasiju, Manasija Amosa, Amos Josiju. **11** Josiji su se rodili Jehonija i njegova braća za vreme vavilonskog izgnanstva. **12** Jehonija je, posle vavilonskog izgnanstva, imao Salatila, Salatilo Zorovavelja, **13** Zorovavelj Avijuda, Avijud Elijakima, Elijakim Azora, **14** Azor Sadoka, Sadok Ahima, Ahim Elijuda, **15** Elijud Eleazara, Eleazar Matana, Matan Jakova, **16** Jakov Josifa, koji je bio muž Marije, koja je rodila Isusa zvanog „Hristos“. **17** Dakle, od Avrahama do Davida bilo je četrnaest kolena, od Davida do vavilonskog izgnanstva četrnaest kolena, i od vavilonskog izgnanstva do Hrista takođe četrnaest kolena. **18** A evo kako se Isus Hrist rodio: njegova majka, Marija, bila je isprošena za Josifa. Međutim, pre nego što su postali supružnici, ispostavi se da je ona zatrudnela po Svetome Duhu. **19** Njen muž Josif, koji je bio pravedan čovek, ne žečeći da je javno izvrgne sramoti, naumi da potajno raskine veridbu. **20** Tek što je on to naumio, kad gle, anđeo Gospodnji ukaza mu se u snu i reče mu: „Josife, Sine Davidov, ne boj se da uzmeš Mariju za ženu. Dete koje je u njoj začeto, delo je Svetoga Duha. **21** Ona će roditi sina, a ti ćeš mu dati ime 'Isus', jer će on spasti svoj narod od njihovih greha.“ **22** Sve se ovo dogodilo da se ispuni ono što je Gospod rekao po proroku: **23** „Evo, začeće devica i rodiće sina, i daće mu ime 'Emanuil'.“ (To u prevodu znači „Bog je s nama“.) **24** Kada se Josif probudio, učinio je ono što mu je anđeo Gospodnji zapovedio: uzeo je Mariju za ženu, **25** ali kao supružnici nisu živeli, sve dok ona nije rodila sina. Josif mu dade ime „Isus“.

2 U vreme kada se Isus rodio u Vitlejemu, u Judeji, u dane cara Iroda, dodoše u Jerusalim mudraci sa istoka, **2** i upitaše: „Gde je novorođeni

Car judejski? Videli smo na istoku njegovu zvezdu, pa smo došli da mu se poklonimo.“ **3** Kada je to čuo car Irod, uznenirio se i on i sav Jerusalim sa njim. **4** Onda je sazvao sve vodeće sveštenike i narodne znalce Svetog pisma i upitao ih: „Gde treba da se rodi Hristos?“ **5** Oni mu odgovorile: „U Vitlejemu Judinom, jer je ovako napisao prorok: **6** 'A ti, Vitlejeme [u] zemlji Judinoj, ni po čemu nisi manje važan od vladalačkih [gradova] judejskih, jer iz tebe će izaći Vladar, koji će kao Pastir voditi moj narod Izraelj.'“ **7** Irod je tada tajno pozvao mudrake k sebi, pa se podrobno raspitivao kod njih za vreme kada se pojavila zvezda. **8** Zatim ih je poslao u Vitlejem rekvavši im: „Idite i pomno se raspitajte o detetu, pa kada ga nađete, javite mi da bih i ja došao i poklonio mu se.“ **9** Kada su čuli šta im je car rekao, odoše. A na putu, eto zvezde koju su videli na istoku. Ona je išla ispred njih sve dok se nije zaustavila nad mestom gde se nalazio dete. **10** Kada su videli tamu zvezdu, obuzela ih je silna radost. **11** Ušli su, zatim, u kuću i videli dete i njegovu majku Mariju, te su pali ničice i poklonili mu se. Onda su izvadili svoje dragocenosti i prineli mu darove: zlato, tamjan i smirnu. **12** Nakon toga su u snu bili upozorenici da se ne vraćaju Irodu, pa su se drugim putem vratili u svoju zemlju. **13** Kada su mudraci otišli, anđeo Gospodnji se ukaza Josifu u snu i reče mu: „Spremi se, uzmi dete sa majkom njegovom i beži u Egipat. Budi tamo dok ti ne kažem, jer će Irod tražiti dete da ga ubije.“ **14** Josif se spremi, uzme dete sa njegovom majkom i po noći ode u Egipat. **15** Tamo je boravio sve dok Irod nije umro, da bi se ispunilo što je Gospod rekao preko proroka: „Iz Egipta pozvah Sina svoga.“ **16** Kad je Irod video da su ga mudraci nadmudrili, žestoko se razbesneo i naredio da se u Vitlejemu i okolini pobiju sva deca od dve godine i niže, prema vremenu koje je doznao od mudraca. **17** Tada se ispunilo ono što je rekao prorok Jeremija: **18** „U Rami se glas čuje, jecaj i lelek glasni: to Rahilja za decom svojom nariče, i neće da se uteši, jer njih više nema.“ **19** Kad je Irod umro, anđeo Gospodnji ukaza se Josifu u snu u Egiptu, **20** rekvavši mu: „Spremi se, uzmi dete i njegovu majku i podi u izraelsku zemlju, jer su pomrli oni koji su tražili da se dete ubije.“ **21** Josif se spremi, uzme dete i njegovu majku, pa se vrati u izraelsku zemlju. **22** Međutim, kada je čuo da Judejom vlada Arhelaj umesto svog oca, uplašio se da ide tamo, ali je u snu bio upućen

da ide u galilejsku oblast. **23** Otišao je tamo i vrh hrama **6** i rekao mu: „Ako si Sin Božiji, baci nastanio se u gradu koji se zove Nazaret. Tako se se dole jer je [u Svetom pismu] napisano: 'On ispunilo ono što su proroci rekli: „Nazvaće ga če zapovediti svojim andželima za tebe, da te svojim rukama ponesu, da nogom ne bi o kamen Nazarećaninom.“

3 U one dane pojavio se Jovan Krstitelj propovedajući u Judejskoj pustinji. **2** Govorio je: „Pokajte se, jer se približilo Carstvo nebesko!“ **3** To je ono što je rekao prorok Isaja: „Glas jednog pustinjom odzvanja: 'Put Gospodnjii pripravite; drumove za njega poravnajte.'“ **4** Sâm Jovan je bio odevan u odeću od kamilje dlake, a oko struka je imao kožni pojasa. Hranio se skakavcima i divljim medom. **5** Ljudi iz Jerusalima, iz cele Judeje i iz cele jordanske oblasti dolazili su tada k njemu, **6** a on ih je krštavao u reci Jordanu, pri čemu su oni ispovedali svoje grehe. **7** Kada je Jovan video da fariseji i sadukeji dolaze da se krste, on im je rekao: „Porode zmijski, ko vam je rekao da bežite pred nadolazećim gnevom [Božijim]? **8** Nego, donesite plod koji dokazuje pokajanje. **9** I ne obmanjujte sebe govoreći u sebi: 'Avraham je naš otac!', jer vam kažem da Bog može i od ovog kamenja da podigne decu Avrahamu. **10** Već je sekira spremna da u korenui poseče drveta, jer svako drvo koje ne rađa dobar rod, odseca se i baca u vatrui. **11** Ja vas krštavam vodom radi pokajanja, ali posle mene dolazi neko ko je moćniji od mene, kome ja nisam dostojan ni sandale da ponesem. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem. **12** U njegovoj ruci je lopata da oveje svoje gumno i da sabere žito u svoju žitnicu, a plevu će spaliti neugasivim ognjem.“ **13** Tada Isus ode iz Galileje na Jordan da ga Jovan krsti. **14** A Jovan ga je odvraćao od toga, govoreći: „Ti treba mene da krstiš, a ti dolaziš k meni?“ **15** A Isus mu odgovori: „Pusti sada, jer ovako nam valja ispuniti sve [što je u skladu s Božijom] pravednošću.“ Tada mu Jovan dopusti. **16** Odmah nakon što je Isus bio kršten, izšao je iz vode. Uto se otvore nebesa, i Isus ugleda Božijeg Duha kako kao golub silazi i spušta se na njega. **17** Tada se začuo glas s neba: „Ovo je Sin moj voljeni, koji mi je sva radost!“

4 Tada je Duh odveo Isusa u pustinju, da ga đavo kuša. **2** Pošto je Isus postio četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladne. **3** Kušač mu tada pride i reče mu: „Ako si Sin Božiji, reci neka ovi kamenovi postanu hlebovi.“ **4** Isus mu odgovori: „Neće čovek živeti samo od hleba, već od svake reči koja izlazi iz Božijih usta.“ **5** Onda ga je đavo odveo u Sveti grad, postavio ga na

zapec.“ **7** Isus mu odgovori: „Napisano je i ovo: 'Ne iskušavaj Gospoda, Boga svoga.'“ **8** Tada je đavo opet odveo Isusa na jednu veoma visoku goru, pokazao mu sva svetska carstva i njihovu slavu, **9** i rekao mu: „Sve ču ti ovo dati ako padneš preda mnom i pokloniš mi se.“ **10** Tada mu Isus odvrati: „Odlazi od mene, Satano! Jer [u Pismu] piše: 'Gospodu Bogu svome klanjaj se, i njemu jedinom služi.'“ **11** Đavo je nakon ovoga otisao od Isusa, a andeli su mu pristupili i služili mu. **12** Kada je Isus čuo da je Jovan odveden [u tamnicu], povukao se u Galileju. **13** Napustio je Nazaret i nastanio se u Kafarnaumu, kraj mora, na području Zavulonovog i Neftalimovog plemena, **14** da bi se ispunilo ono što je [Bog] rekao preko proroka Isaje: **15** „Zemlja zavulonovska i zemlja neftalimska, na putu [što vodi] ka moru, s druge strane Jordana, Galileja mnogobožaka; **16** narod što u tami sedi, veliku je svetlost ugledao, onima što u kraju smrti žive, i pod njenom senkom sede, svetlost jarka osvanu.“ **17** Od tada je Isus počeo da propoveda i govori: „Pokajte se, jer se približilo Carstvo nebesko!“ **18** A kada je išao pored Galilejskog jezera, [Isus] vide dva brata, Simona, nazvanog Petar, i njegovog brata Andriju, kako bacaju mreže u more. Oni su, naime, bili ribari. **19** [Isus] im reče: „Podîte za mnom i ja ču vas učiniti ribarima ljudi.“ **20** Oni su odmah ostavili mreže i krenuli za njim. **21** Pošavši odatle dalje, video je braću Jakova i Jovana, Zavedejeve sinove, kako u brodiču sa svojim ocem Zavedejem, krpe ribarske mreže, pa ih pozva. **22** I oni su odmah ostavili brodič i svog oca i krenuli za njim. **23** [Isus] je obilazio svu Galileju. Poučavao je narod u njihovim sinagogama, objavljuvao Radosnu vest o Carstvu i lečio svaku bolest i svaku nemoć u narodu. **24** Glas o njemu raširio se po svoj Siriji. Ljudi su mu donosili sve bolesnike koji su patili od različitih bolesti i muka, opsednute zlim duhovima, obolele od padavice i nepokretne, i on ih je izlečio. **25** Za njim je išlo mnoštvo sveta iz Galileje, Dekapolja, Jerusalima, Judeje, i s one strane Jordana.

5 Kada je Isus video mnoštvo sveta, popeo se na goru, i pošto je seo, pristupiše mu njegovi učenici. **2** Isus poče da ih poučava, govoreći: **3** „Blaženi su siromašni duhom, jer je njihovo

Carstvo nebesko. 4 Blaženi su žalosni, jer će vam kažem da svako ko gleda ženu sa požudom, primiti utehu. 5 Blaženi su krotki, jer će im se već je učinio preljubu s njom u svome srcu. 29 dati zemlja u nasledstvo. 6 Blaženi su gladni i Ako te tvoje oko navodi na greh, iskopaj ga i žedni pravednosti, jer će se nasititi. 7 Blaženi baci od sebe, jer bolje je da jedan ud bude mrtav su milostivi, jer će im se [Bog] smilovati. 8 za tebe, nego da sa celim telom budeš bačen u Blaženi su čisti srcem, jer će oni Boga gledati. 9 Blaženi su mirotvorci, jer će ih Bog nazvati pakao. (Geenna g1067) 30 I ako te tvoja desna ruka svojim sinovima. 10 Blaženi su prognani zbog navodi na greh, odseći je i baci od sebe, jer bolje pravednosti, jer je njihovo Carstvo nebesko. 11 je da jedan ud bude mrtav za tebe, nego da sa Blaženi ste kad vas budu vredali i progonili i celim telom budeš bačen u pakao. (Geenna g1067) kada vas zbog mene lažno optuže pripisujući 31 Takođe je rečeno i ovo: 'Ako se neko razvede vam svako zlo. 12 Radujte se i kličite, velika je od žene, neka joj da potvrdu o razvodu.' 32 A ja nagrada vaša na nebesima; tako su progonili i vam kažem: svaki ko se razvede od svoje žene, proroke pre vas. 13 Vi ste so zemlje. Ali ako so osim u slučaju da je zatećena u bludu, navodi je obljetutavi, čime će povratiti slanoću? Neće više da čini preljubu, i svaki ko se oženi razvedenom, valjati ni za šta, osim da se izbací i da je ljudi precima: 'Ne kuni se krivo, nego izvrši ono što si izgaze. 14 Vi ste svetlost svetu. Ne može se sakriti se Gospodu zakleo.' 34 A ja vam kažem: ne kunate grad koji stoji na brdu. 15 I niko ne pali svetiljku se nikako, ni nebom, jer je presto Božiji, 35 ni i stavila je pod mericu, nego na svećnjak, pa zemljom, jer je ona podnožje njegovim nogama, svetli svima u kući. 16 Tako neka zasvetli vaša ni Jerusalimom, jer je to grad velikog Cara. 36 Ne svetlost pred ljudima, da bi oni, videći vaša dobra kuni se ni svojom sopstvenom glavom, jer ne dela, proslavili Oca vašeg koji je na nebesima. 17 možeš ni jednu dlaku na glavi učiniti belom ili Nemojte misliti da sam došao da ukinem Zakon crnom. 37 Samo recite 'da' kada nešto tvrdite, i ili Proroke. Nisam došao da ukinem, nego da 'ne' kada nešto poričete. Što je više od ovoga, od ispunim. 18 Zaista vam kažem: sve dok traju Zloga je. 38 Čuli ste da je rečeno: 'Oko za oko i Zub nebo i zemlja, ni najmanje slovo, ni jedna crtica za Zub.' 39 A ja vam kažem: ne suprotstavljamte se neće nestati iz Zakona dok se sve ne ispuni. 19 zlom čoveku, nego, ako te neko udari po desnom Ali, ako neko proglaši nevažećom jednu od ovih obrazu, okreni mu i drugi. 40 Ako neko hoće da najmanjih zapovedi, i tako nauči druge ljude, ide na sud s tobom da bi ti uzeo košulju, daj mu i najmanjim će se nazvati u Carstvu nebeskom. A ogrtać. 41 Ako te neko natera da ideš jednu milju ko izvrši i tome nauči druge ljude, velikim će se s njim, idi s njime i dve. 42 Daj onome koji traži nazvati u Carstvu nebeskom. 20 Jer vam kažem: od tebe, i ne okreći se od onoga koji hoće da ako vaša pravednost ne bude veća od pravednosti pozajmi od tebe. 43 Čuli ste da je rečeno: 'Voli znalaca Svetog pisma i fariseja, nećete ući u bližnjega svoga, a mrzi neprijatelja svoga.' 44 A Carstvo nebesko. 21 Čuli ste da je rečeno starima: ja vam kažem: volite svoje neprijatelje, i molite 'Ne ubij! Svako ko ubije, odgovaraće za to pred se za one koji vas progone. 45 Tako će se pokazati sudom.' 22 A ja vam kažem da će svako ko se da ste deca Oca vašega koji je na nebesima, jer gnevi na svog brata, odgovarati pred sudom. A on daje da njegovo sunce obasjava i zle i dobre, i ko kaže svom bratu 'šupljoglavlje', odgovaraće da daje kišu i pravednima i nepravednima. 46 Jer to pred Velikim većem, a ko kaže bratu 'budalo', ako volite one koji vas vole, kakvu ćete nagradu odgovaraće za to uognju paklenom. (Geenna g1067) primiti [od Boga]? Ne čine li to isto i poreznici?

23 Ako doneseš žrtveni dar na žrtvenik i tamo 47 Ako pozdravljate samo svoje sunarodnike, se setiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, 24 činite li nešto posebno? Zar to isto ne čine i ostavi svoj dar pred žrtvenikom, te idi i izmiri se mnogobоšći? 48 Budite, dakle, savršeni kao što prvo sa svojim bratom, pa onda dodji i prinesi je savršen Otac vaš nebeski.

svoj žrtveni dar. 25 Gledaj da se brzo nagodiš sa 6 Pazite da svoja dela pravednosti ne činite pred svojim zajmodavcem koji te vodi na sud. Učini ljudima da bi vas primetili; inače nećete dobiti to dok si još s njim na putu, da te zajmodavac nagradu od Oca vašega koji je na nebesima. 2 ne bi predao sudiji, a sudija službeniku, pa ćeš Stoga, kad daješ milostinju, ne trubi pred sobom, biti bačen u tamnicu. 26 Zaista ti kažem: nećeš kao što to licemeri čine po sinagogama i po izaći odande dok ne isplatiš i poslednji dinar. 27 ulicama, da bi ih ljudi veličali. Zaista vam kažem: Čuli ste da je rečeno: 'Ne čini preljube!' 28 A ja

6 Pazite da svoja dela pravednosti ne činite pred ljudima da bi vas primetili; inače nećete dobiti nagradu od Oca vašega koji je na nebesima. **2** Stoga, kad daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što to licemeri čine po sinagogama i po ulicama, da bi ih ljudi veličali. Zaista vam kažem:

već su primili svoju nagradu. **3** A ti kad daješ nebeski ih hrani. Zar vi ne vredite mnogo više milostinju, neka tvoja levica ne zna šta čini tvoja od njih? **27** Ko od vas može brinuti se produžiti desnica, **4** da tvoja milostinja bude u tajnosti. I sebi život, makar samo za jedan čas? **28** A zašto Otac tvoj koji vidi ono što je tajno, uzvratice ti se brinete za odeće? Pogledajte poljske ljiljane! javno. **5** Kada se molite, ne budite kao licemeri Ne trude se niti predu. **29** A ja vam kažem da ni koji vole da se mole stojeći po sinagogama i po Solomon u svojoj raskoši nije bio odevan raskršćima ulica da bi ih ljudi videli. Zaista vam kao i jedan od njih. **30** Pa ako Bog tako odeva kažem, već su primili svoju nagradu. **6** A ti kada bilje koje je danas u polju, a već sutra se baca u se moliš, uđi u svoju sobu, zatvorи vrata za sobom peć, koliko li će pre odenuti vas, o, maloverni! **31** i pomoli se svome Ocu koji vidi što je tajno. Tvoj Ne gorovite zabrinuto: 'Šta ćemo jesti?' ili: 'Šta Otac koji vidi što je tajno, uzvratice ti javno. **7** I ćemo pitи?' ili: 'Šta ćemo obući?' **32** Sve to traže i kada se molite, ne budite kao neznabоšci koji mnogobоšci. Jer, zna vaš nebeski Otac da vam je gomilaju reči, misleći da će zbog mnogih reči biti sve to potrebno. **33** Tražite prvo Carstvo Božije i uslišeni. **8** Ne budite kao oni! Naime, vaš Otac njegovu pravednost, a sve ovo će vam se dodati. zna koje su vaše potrebe i pre nego što zatražite **34** Prema tome, ne brinite se za sutrašnji dan, jer nešto od njega. **9** Vi se, dakle, molite ovako: 'Oče će se sutra brinuti o sebi. Svakom danu je dosta naš, koji si na nebesima, neka se slavi ime tvoje zla svoga.

sveto, **10** neka dođe Carstvo tvoje, neka bude tvoja volja, kako na nebu, tako i na zemlji. **11** Hleb naš nasušni daj nam danas **12** i oprosti nam dugove naše kako smo i mi oprostili dužnicima svojim. **13** Ne daj da podlegnemo iskušenju, nego nas izbavi od Zloga.' **14** Jer, ako oprštate ljudima njihove prestupe, oproštice i vama vaš Otac nebeski. **15** A ako ne oprštate ljudima, ni vama neće oprostiti Otac vaše prestupe. **16** A kada postite, ne budite snuždeni kao licemeri, koji izobličuju svoje lice da bi ih ljudi videli kako poste. Zaista vam kažem: već su primili svoju nagradu. **17** A ti kada postiš, umij se i uredi svoju kosu mažući je uljem, **18** da ne primete ljudi da postiš, nego Otac tvoj koji vidi što je tajno. I Otac tvoj koji vidi što je tajno, uzvratice ti javno. **19** Ne prikupljajte sebi blago na zemlji, gde ga moljci i rđa nagrizaju i gde lopovi potkopavaju i kradu. **20** Nego prikupljajte sebi blago na nebu, gde ni moljac ni rđa ne nagrizaju i gde lopovi ne potkopavaju i ne kradu. **21** Jer, gde je tvoje blago, tamo će biti i tvoje srce. **22** Oko je svetiljka telu. Ako je tvoje oko velikodušno, celo tvoje telo biće osvetljeno. **23** Ali ako je tvoje oko zavidno, celo tvoje telo biće u tami. Dakle, ako ono što te osvetljava postane tamno, kakva li će tek tama nastati u tebi! **24** Niko ne može služiti dva gospodara. Jer, ili će jednoga mrzeti, a drugoga voleti; ili će jednoma biti privržen, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu! **25** Zato vam kažem: ne brinite se za svoj život, šta ćete jesti ili šta ćete piti, niti za telo, čime ćete se odenuti. Nije li život vredniji od hrane i telo od odeće? **26** Pogledajte ptice na nebu! Niti seju, niti žanju, niti sabiru u žitnice, a vaš Otac

7 Ne osuđujte, da sami ne biste bili osuđeni. **2** Jer kako vi sudite [druge], tako će i vama biti suđeno. Kakvom merom merite, takvom merom će vama biti mereno. **3** Zašto vidiš trun u oku brata svoga, a ne primećuješ balvan u svome oku? **4** Ili, kako možeš da kažeš svome bratu: 'Daj da ti izvadim trun iz oka', a u svome oku imaš balvan? **5** Licemere! Najpre izvadi balvan iz svoga oka, a onda gledaj kako da izvadiš trun iz oka svoga brata. **6** Ne dajte svetinje psima, jer će se okrenuti protiv vas i rastrgnuti vas, niti bacajte svoje bisere pred svinje, jer će izgaziti bisere. **7** Molite i daće vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvorite vam se. **8** Jer, ko god moli, dobija, ko god traži, nalazi, i ko god kuca, tome se otvara. **9** Ko bi od vas svome sinu dao kamen, kad ovaj zatraži hleb, **10** ili mu dao zmiju, kad sin zatraži ribu? **11** Dakle, kada vi, budući zli, umete da dajete dobre darove svojoj deci, koliko će više vaš Otac koji je na nebesima dati dobra onima koji zatraže od njega? **12** Sve što hoćete da ljudi čine vama, činite i vi njima. O tome su Zakon i Proroci. **13** Uđite na uska vrata, jer su široka vrata i prostran put koji vodi u propast, i mnogo je onih koji stupaju na njega. **14** Kako li su samo uska vrata i tesan put koji vode u život i malo je onih koji ga nalaze. **15** Čuvajte se lažnih proroka koji vam dolaze u ovčnjem ruhu, a iznutra su grabljivi vuci. **16** Prepoznaćete ih po njihovim plodovima. Bere li se grožđe s trnja, ili smokve s čička? **17** Tako svako dobro drvo rađa dobre plodove, a svako loše drvo rađa loše plodove. **18** Ne može dobro drvo rađati loše plodove, niti može loše drvo rađati dobre plodove. **19** Svako

drvo koje ne rađa dobre plodove, seče se i baca u vatu. **20** Tako čete i [lažne proroke] prepoznati po njihovim plodovima. **21** Neće ući u Carstvo po nebesko svako ko mi govori: 'Gospode, Gospodel!', nego onaj koji izvršava volju Oca mojega koji je na nebesima. **22** Mnogi će mi govoriti u onaj tvoje ime, u tvoje ime izgonili zle duhove, i u tvoje ime činili mnoga čuda?" **23** Onda će im ja reći: 'Nikada vas nisam poznavao. Odlazite od mene vi, koji činite bezakonje!' **24** Prema tome, sveta, zapovedio je [svojim učenicima] da se svako ko sluša ove moje reči i izvršuje ih, sličan pređe na drugu obalu [jezera]. **16** A kada se spustilo veče, doveli su Isusu mnoge steni. **25** Sruči se kiša, reke se izliju, dunu vetrovi i obore se na onu kuću, ali kuća se ne sruši, jer je utemeljena na steni. **26** A svako ko sluša ove moje reči i ne izvršuje ih, sličan je nerazumnom čoveku koji je sazidao svoju kuću na pesku. **27** „Gospode, dozvoli mi prvo da odem i sahranim Sruči se kiša, reke se izliju, dunu vetrovi i obore oca.“ **28** Kad je Isus završio ove reči, narod se divio njegovom učenju, **29** jer ih je učio kao neko ko ima vlast, a ne kao njihovi znalci Svetoga pisma.

8 Kad je [Isus] sišao sa gore, krene za njim mnogo naroda. **2** Uto mu pristupi neki gubavac, pade pred njim i reče mu: „Gospode, ako hoćeš, možeš da me očistiš.“ **3** Isus ispruži ruku i dotaknu ga, rekavši: „Da, hoću, budi čist!“ [Čovek] je istog trenutka bio isceljen od gube. **4** Isus mu reče: „Gledaj da nikom ne govorиш o ovome, nego idi i pokaži se svešteniku i prinesi žrtvu koju je Mojsije propisao, da se pred njima potvrdi [da si zdrav].“ **5** Kad je došao u Kafarnaum, pristupi mu jedan rimski kapetan **6** i zamoli ga: „Gospode, moj sluga leži u kući oduzet i mnogo se muči.“ **7** [Isus] mu reče: „Doći će i izlećiš ga.“ **8** Kapetan mu odgovori: „Gospode, ja nisam dostojan da dođeš pod moj krov. Nego ti samo reci reči i ozdraviće moj sluga. **9** Ja, náime, imam vojnike koji su mi potčinjeni, pa kad kažem jednom: 'Idi tam!', on ode; i drugome: 'Dodi!', on dođe. I sluzi kad kažem: 'Uradi ovol!', on uradi.“ **10** Kad je Isus čuo ovo, zadivio se i rekao onima koji su ga sledili: „Zaista vam kažem da ni među Izrailejcima nisam našao ovakvu veru! **11** A ja vam kažem da će mnogi doći s istoka i zapada i sestri za sto sa Avrahacom, Isakom i Jakovom u Carstvu nebeskom. **12** A podanici Carstva biće izbačeni u tamu najkrajnju. Tamo će biti plač i škrugut zuba.“ **13** Isus reče kapetanu: „Idi! Neka ti bude kako si verovao.“ Tog istog časa je sluga

ozdravio. **14** Isus je došao u Petrovu kuću. Tamo je zatekao Petrovu taštu kako leži u groznici. **15** [Isus] je dotakao njenu ruku i groznačica je prestala. Onda je ustala i počela da ga poslužuje. **16** A kada se spustilo veče, doveli su Isusu mnoge steni. **17** „Učitelju, slediš te kud god ti budeš pošao!“ **20** „Lisice imaju jazbine, ptice je mudrom čoveku koji je sazidao svoju kuću na vjetru i oboru na jezeru, tako da su talasi preplavljavali brodić. A [Isus] je spavao. **25** Učenici su mu pristupili i probudili ga govoreci: „Gospode, spasi nas, propadamo!“ **26** A [Isus] im reče: „Zašto ste se uplašili, maloverni?“ Onda ustade, te zapovedi vetrovima i jezeru da se smire, i nastade velika tišina. **27** Ljudi su začuđeni govorili: „Ko je ovaj Kad je Isus prispeo na drugu stranu [jezera] u gadarinski kraj, iz grobnica su izašla dva čoveka odsednuta zlim duhovima i pošla mu u susret. Bili su veoma opasni, pa se niko nije usuđivao da prođe onim putem. **29** Oni povikaše: „Šta hoćeš od nas, Sine Božiji? Jesi li došao da nas mučiš pre [određenog] vremena?“ **30** Podalje odatle nalazilo se veliko krdo svinja. **31** Zli duhovi iz dvojice odsednutih zamoliše Isusa: „Ako nas već izgoniš, pošalji nas u ono krdo svinja.“ **32** Isus im reče: „Odlazite!“ [Zli duhovi] su izašli i ušli u svinje. Krdo se istog časa sjurilo niz obronak u more i podavilo se u vodi. **33** A svinjari su se razbežali, pa su došli u grad i sve razglasili, kao i ono što se dogodilo sa odsednutima. **34** Sav grad je izašao i pošao u susret Isusu. Kad su ga videli, zamolili su ga da ode iz njihovog kraja.

9 Isus je zatim, ušao u brodić, otplovio na drugu stranu i došao u svoj grad. **2** Tamo su mu doveli jednog oduzetog čoveka koji je ležao na nosilima. Isus, videvši njihovu veru, reče

oduzetome: „Hrabro, sinko, oprštaju ti se tvoji gresi!“ **3** A neki znalci Svetog pisma rekoše u ruku i ona ustade živa. **26** To se pročulo po celom sebi: „Ovaj vređa [Boga].“ **4** Pronikavši njihove onom kraju. **27** Kad je Isus odlazio odande, krenu misli, Isus reče: „Zašto imate tako zle misli u za njim dva slepca. Vikali su i govorili: „Sine svome srcu? **5** Šta je lakše reći: 'Tvoji gresi su Davidov, smiluj se na nas!'“ **28** Kad je ušao u kuću, oprošteni, ili: „Ustani i hodaj!“ **6** Ali da znate: Sin slepcu mu pristupe. Isus ih upita: „Verujete li da Čovečiji ima vlast da opršta grehe na zemlji.“ vas mogu isceliti?“ „Da, Gospode!“ – odgovoriše Onda reče oduzetome: „Ustani, uzmi svoja nosila oni. **29** Onda je Isus dotakao njihove oči i rekao: i idi svojoj kućil“ **7** Oduzeti ustane i ode svojoj „Neka vam bude po vašoj veri.“ **30** Tog časa su kući. **8** Kada je narod to video, zaprepastio se, pa progledali, a Isus im strogo napomenu: „Gledajte je dao slavu Bogu koji je dao takvu vlast ljudima. da niko ne dozna za ovo!“ **31** A oni, izašavši iz **9** Kako je odlazio odande, Isus je primetio jednog kuće, proneše glas o njemu po celom onom kraju. čoveka kako sedi na mestu za prikupljanje poreza. **32** Tek što su ova dvojica izašla, kad eto, dovedoše Zvao se Matej. [Isus] mu reče: „Podži za mnom!“ mu čoveka koji nije mogao da govorи jer je bio On ustade i podže za Isusom. **10** Dok je [Isus] opsednut zlim duhom. **33** Pošto je [Isus] isterao obedovao u [Matejevoj] kući, mnogo poreznika i zlog duha, nemи čovek je progovorio. Narod je drugih grešnika je došlo i obedovalo sa Isusom ostao u čudu govoreći: „Nikada se tako nešto i njegovim učenicima. **11** A fariseji, videvši to, nije dogodilo u Izrailju.“ **34** Ipak, fariseji rekoše: upitaše njegove učenike: „Zašto vaš učitelj jede „On uz pomoć glavara zlih duhova isteruje zle sa poreznicima i [drugim] grešnicima?“ **12** [Isus] duhove!“ **35** Isus je prolazio kroz sve gradove i je to čuo, pa im je odgovorio: „Lekar ne treba sela. Poučavao je narod u njihovim sinagogama, zdravima, nego bolesnima. **13** Idite i naučite objavljuvao Radosnu vest o Carstvu i lečio svaku šta znači ovo: 'Milosrđe hoću, a ne žrtvu.' Jer bolest i svaku nemoć. **36** Kad je video toliki ja nisam došao da pozovem pravednike, već narod, sažalio se nad njim, jer su bili iznurenii grešnike.“ **14** [Isusu] su tada pristupili Jovanovi i ojađeni kao ovce bez pastira. **37** Tada [Isus] učenici. Pitali su ga: „Zašto mi i fariseji često reče svojim učenicima: „Žetve je mnogo, a malo postimo, a tvoji učenici ne poste?“ **15** Isus im radnika. **38** Stoga se molite Gospodaru žetve da odgovori: „Zar mogu svatovi tugovati dok je pošalje radnike na svoju žetvu.“

mladoženja sa njima? Ipak, doći će dani kada će im oteti mladoženju, i tada će postiti. **16** Niko ne prišiva zakrpu od novog platna na staru odeću; jer zakrpa, kad se u pranju skupi, dere staru odeću, te nastaje veća poderotina. **17** Niti se novo vino sipa u stare mehove, jer će se stari mehovi raspući od [vrenja] novog vina, pa će vino isteći, a mehovi propasti. Nego, novo vino se sipa u nove mehove, pa se tako oboje sačuvaju.“ **18** Dok im je Isus to govorio, pristupi mu neki starešina, pade pred njim ničice i reče: „Moja čerka je upravo umrla. No, ti dođi, stavi svoju ruku na nju i ona će oživeti.“ **19** Isus ustade te pođe za njim zajedno sa svojim učenicima. **20** Uto, neka žena koja je dvanaest godina patila od krvarenja, priđe mu s leđa i dotače rub njegove odeće. **21** Govorila je u sebi: „Ako dotaknem samo njegovu odeću, ozdraviću.“ **22** Isus se okreće i ugledavši je, reče: „Hrabro, čerko, tvoja te je vera iscelila.“ Žena je tog časa bila izlečena. **23** Kada je Isus došao u kuću onog starešine, ugledao je pogrebne svirače i ljudi kako nariču. **24** Rekao im je: „Sklonite se! Devojka nije umrla, nego spava.“ A oni su mu se podsmevali. **25** Kada je narod

10 Isus je pozvao svojih dvanaest učenika i dao im vlast da isteruju nečiste duhove i da leče svaku bolest i svaku nemoć. **2** A ovo su imena dvanaest apostola: prvi Simon, prozvani Petar, i njegov brat Andrija, Jakov Zavedejev i njegov brat Jovan, **3** Filip i Vartolomej, Toma i Matej poreznik, Jakov Alfejev i Tadej, **4** Simon Hananejac i Juda Iskariot, koji je izdao Isusa. **5** Ovu Dvanaestoricu je Isus poslao i naložio im: „Ne idite k neznačajcima i ne ulazite u samarjanske gradove. **6** Idite radije izgubljenim ovcama doma Izrailjevog. **7** Kad putujete propovedajte ovo: 'Približilo se Carstvo nebesko.' **8** Bolesne lečite, mrtve vaskrsavajte, gubave čistite, zle duhove izgonite! Besplatno ste primili, besplatno i dajte. **9** Ne opremajte svoje pojaseve ni zlatnim, ni srebrnim, ni bakrenim novcem. **10** Ni torbu na put ne nosite, ni dva para odeće, ni obuće, ni štap, jer radnik zaslužuje svoju hranu. **11** A kada ulazite u neko selo, raspitajte se ko u njemu hoće da vas primi. Tu ostanite sve dok ne dođe vreme da odete. **12** Ulazeći u tu kuću, pozdravite ukućane. **13** I ako ta kuća hoće da vas primi, neka

vaš mir bude nad njom. Ako li kuća neće da vas primi, neka se vaš mir vrati k vama. **14** A ako vas neko ne primi ili ne posluša vaših reči, izadite iz te kuće ili iz tog grada i otresite prašinu sa svojih nogu. **15** Zaista vam kažem da će zemlji nego onom gradu. **16** Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Stoga, budite mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi. **17** Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati sudovima i bičevati vas po svojim sinagogama. **18** I pred vladare i careve će vas voditi zbog mene, da posvedočite njima i mnogobroćima. **19** A kada vas budu predali, ne brinite se šta ćete govoriti, jer će vam u taj čas biti dano šta da kažete. **20** Nećete, naime, vi govoriti, nego će Duh Oca vašega govoriti iz vas. **21** Brat će brata predati da se pogubi i otac svoje dete, ustaće deca na svoje roditelje i ubijaće ih. **22** Svi će vas mrzeti radi mog imena, ali ko istraže do kraja, biće spasen. **23** Kada vas budu progonili u jednom gradu, vi bežite u drugi. Zaista vam kažem: Sin Čovečiji će doći pre no što vi dovršite svoje poslanje po Izrailjevim gradovima. **24** Učenik nije iznad svoga učitelja, niti je sluga iznad svoga gospodara. **25** Učeniku je dovoljno da bude kao njegov učitelj i sluzi da bude kao njegov gospodar. Ako su domaćina nazvali Veelzebulom, koliko će pogrdnjijim imenima nazvati njegove ukućane. **26** Zato se ne bojte ljudi, jer nema ničeg što je skriveno, da se neće otkriti, niti tajnog, da se neće doznati. **27** Što vam kažem u tami, recite na svetlu i što vam se tiho kaže na uho, objavite glasno s krovova. **28** Ne bojte se onih koji ubijaju telo; oni dušu ne mogu ubiti. Više se bojte onoga koji može i dušu i telo da pogubi u paklu. (**Geenna g1067**) **29** Zar se ne prodaju dva vrapca za jedan novčić? Ipak, ni jedan od njih ne pada na zemlju a da to dozvoli vaš Otac. **30** A vama su i sve vlasti na glavi prebrojane. **31** Zato se ne bojte: vi vredite mnogo više od jata vrabaca. **32** Ko god mene prizna pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima. **33** A ko god se odrekne mene pred ljudima, odreći će se i ja njega pred mojim Ocem koji je na nebesima. **34** Ne mislite da sam došao da donesem mir na zemlju. Nisam došao da donesem mir, nego mač. **35** Ja sam, naime, došao 'da razdvojam čoveka od njegovog oca, i čerku od njene majke, i snahu od svekrve. **36** Čovetuće njegovu ukućani postati neprijatelji.' **37** Ko svoju majku više voli od mene, nije dostojan da bude moj sledbenik, i ko svoju čerku više voli od mene, nije dostojan mene. **38**

Ko ne uzima svoj krst i ne sledi me, nije dostojan mene. **39** Ko hoće da nađe svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene, naći će ga. **40** Ko vas prihvata, mene prihvata, a ko mene prihvata proroka zato što je prorok, taj će primiti proročku platu. Ko prihvata pravednika zato što je pravednik, taj će primiti pravedničku platu. **42** Ko napoji jednog od ovih neznačnih samo čašom hladne [vode] zato što je moj učenik, zaista vam kažem: taj čovek neće biti lišen svoje nagrade.“

11 Kad je Isus završio da upućuje dvanaestoricu svojih učenika, otišao je odатle da poučava i propoveda po gradovima [Galileje]. **2** A Jovan, koji je bio u tamnici, čuvši o Hristovim delima, posla svoje učenike **3** da pitaju Isusa: „Jesi li ti onaj koji treba da dođe ili da čekamo drugoga?“ **4** Onda im Isus odgovori: „Idite i javite Jovanu šta čujete i vidite: **5** slepi gledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi se vraćaju u život, siromašnima se propoveda Radosna vest. **6** Blažen je onaj ko se ne pokoleba zbog mene.“ **7** Kad su [Jovanovi učenici] otišli, Isus je počeo da govori narodu o Jovanu: „Zašto ste izašli u pustinju? Da vidite kako vetar ljljuja trsku? **8** Šta ste, dakle, izašli da vidite? Čoveka obučenog u raskošnu odeću? Evo, ti što nose raskošnu odeću žive na carskim dvorovima. **9** Prema tome, šta ste očekivali da vidite? Proroka? Da, kažem vam, on je i više nego prorok. **10** To je onaj o kome je pisano: 'Evo, šaljem poslanika svoga ispred tvoga lica, koji će ti put pripraviti.' **11** Zaista vam kažem: među ljudima rođenima od žena nije se pojavio slavniji od Jovana Krstitelja, ali i najneznačniji među narodom Carstva nebeskog slavniji je od njega. **12** Od vremena Jovana Krstitelja do sada, u Carstvo nebesko se provaljuje, i siloviti ga osvajaju. **13** Jer, svi su Proroci i Zakon [Mojsijev] prorokovali do Jovana. **14** I ako hoćete da prihvivate, on je Ilija koji treba da dođe. **15** Ko ima uši, neka sluša! **16** S kim ću uporediti ovaj naraštaj? On je sličan deci koja sede po trgovima i dovikuju drugoj deci: **17** 'Svirali smo vam, a vi niste igrali. Jadikovali smo, a vi niste naricali!' **18** Jer, došao je Jovan koji posti i ne piye [vino], a oni kažu: 'Opsednut je zlim duhom.' **19** Došao je Sin Čovečiji, koji jede i piye, a oni kažu: 'Gledaj izjelice i pijanice, prijatelja poreznika i grešnika!' Ipak, mudrost se delima dokazuje.“ **20** Tada je [Isus] počeo da kori gradove u kojima su se dogodila većina njegovih čuda, ali se stanovnici

nisu pokajali: **21** „Jao tebi, Horazine! Jao tebi, i većajući skovaše zaveru kako da ubiju Isusa. Vitsaido! Jer, da su se u Tiru i Sidonu dogodila **15** Kada je Isus to doznao, napustio je to mesto. čuda koja su bila učinjena u vama, odavno bi se već pokajali, sedeći u kostreti i pepelu. **22** **16** Isus im je napomenuo da ne otkrivaju ko je Ali ja vam kažem da će Tiru i Sidonu biti lakše na Sudnji dan nego vama. **23** A ti, Kafarnaume, hoćeš li se do neba uzdići? Do Sveta mrtvih ćeš se srušiti! Jer da su se u Sodomi dogodila čuda koja su se dogodila u tebi, tog grada bi bilo sve do **24** Ali ja vam kažem da će zemlji sodomskoj biti lakše na Sudnji dan nego tebi.“ **25** U to vreme Isus reče: „Hvalim te, tinja, dok ne dovede pravo do pobede. **21** Ime Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio onima [što su kao] Isusu doveli čoveka opsednutog zlim duhom, koji mala deca. **26** Da, Oče, jer ti je tako bilo po volji. **27** Otac mi je sve predao, i niko ne poznaje Sina je čovek progovorio i progledao. **23** Sav narod se osim Oca, niti ko zna Oca osim Sina, i onog kome divio i govorio: „Nije li ovo Sin Davidov?“ **24** Kad Sin hoće da otkrije. **28** Dodite k meni, svi koji ste su fariseji to čuli, rekli su: „Ovaj ne isteruje zle umorni i pod teretom, i ja ću vam dati odmora. **29** Uzmite moj jaram na sebe, i naučite od mene, duhova!“ **25** A [Isus], znajući šta misle, reče im: jer ja sam krotka i ponižna srca, te ćete naći „Svako carstvo u kome dođe do podele i rata – spokoj svojim dušama. **30** Jer moj je jaram blag, i opusteće, i svaki grad ili dom gde se ljudi okrenu breme je moje lako.“

12 Tih dana je Isus prolazio kroz žitna polja.

Bila je subota. Njegovi učenici su bili gladni, pa su počeli da trgaju klasje i da jedu zrnavlje. **2** Kada su fariseji to videli, rekli su Isusu: „Pogledaj! Tvoji učenici čine što ne sme da se čini subotom.“ **3** Isus im odgovori: „Zar niste čitali šta je David učinio kada je ogladneo, on i njegovi pratioci? **4** On je ušao u Dom Božiji i zajedno sa njima jeo postavljene hlebove koje, [po Zakonu], nisu smeli da jedu ni on ni njegovi pratioci, nego samo sveštenici. **5** Ili, zar niste čitali u Zakonu da sveštenici u hramu krše subotu, a ipak nisu krivi? **6** A ja vam kažem da se ovde zbiva nešto važnije od hrama. **7** Kada biste znali šta znači: 'Milosrđe hoću, a ne žrtvu', ne biste osudili nevine. **8** Jer, Sin Čovečijj je Gospodar subote.“ **9** Isus je otiašao odande i ušao u njihovu sinagogu. **10** Tamo se našao neki čovek sa usahlom rukom. Fariseji su upitali Isusa: „Da li je dopušteno lečiti u subotu?“ To su ga pitali, nameravajući da ga optuže. **11** Isus im odgovori: „Ima li takvog među vama, koji ne bi svoju jedinu ovcu prihvatio i izvadio ako bi ova u subotu upala u jamu? **12** A koliko je samo čovek vredniji od ovce! Prema tome, dozvoljeno je da se subotom čini dobro.“ **13** Onda reče čoveku sa usahlom rukom: „Ispruži svoju ruku!“ Čovek ispruži ruku i ona postade zdrava kao i druga ruka. **14** Tada fariseji izdoše

Mnoštvo ljudi ga je sledilo i on ih je sve iscelio. **16** Isus im je napomenuo da ne otkrivaju ko je on, **17** da bi se ispunilo ono što je [Bog] rekao po proroku Isaiji: **18** „Evo Sluge moga, koga sam izabrao, voljenog mog, miljenika duše moje. Na njega ću Duha svoga izliti, da objavi pravdu narodima. **19** Neće se prepirati, niti vikati, niti će se glas njegov čuti po ulicama. **20** On neće slomiti trsku napuknutu, niti će ugasiti fitilj koji njegovo nado narodima biće.“ **22** Nakon toga su Isusu doveli čoveka opsednutog zlim duhom, koji je zbog toga bio slep i nem. [Isus] ga je iscelio, pa su fariseji to čuli, rekli su: „Ovaj ne isteruje zle duhove osim uz pomoć Veelzevula, glavara zlih **23** Sav narod se jedni protiv drugih, neće opstati. **26** Ako Satana izgoni Satana, on se okrenuo protiv sebe samog. Kako će, dakle, opstati njegovo carstvo? **27** Ako ja uz pomoć Veelzevula izgonim zle duhove, uz čiju [pomoć] ih vaši učenici izgone? Zato će vam oni suditi. **28** Ali, ako ja Božijim Duhom izgonim zle duhove, onda je k vama došlo Carstvo Božije. **29** Ili, zar može neko da uđe u kuću snažnog čoveka i da opljačka njegovo pokućstvo, ako ga prvo ne sveže? Tek onda će opljačkati njegovu kuću. **30** Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko sa mnom ne sakuplja, taj rasipa. **31** Zato vam kažem: ljudima se može oprostiti svaki greh i svako bogohulstvo, ali bogohulstvo protiv Duha mu se neće oprostiti. **32** I ako ko kaže nešto protiv Sina Čovečijeg, to mu se može oprostiti; ali ako kaže nešto protiv Duha Svetoga, to mu se neće oprostiti ni na ovom svetu, ni u budućem. (aiōn g165) **33** Stoga se odlučite: ili je drvo dobro, pa mu je i plod dobar, ili je drvo loše, pa mu je i plod loš. Drvo se, naime, po svome plodu poznaje. **34** Porode zmijski! Kako možete reći šta je dobro, kad ste sami zli? Usta govore ono čime je srce ispunjeno. **35** Dobar čovek iz riznice [svoga srca] iznosi dobro, a zao čovek iz zle riznice [svoga srca] iznosi зло. **36** Ali ja vam kažem da će ljudi na Sudnji dan odgovarati za svaku reč koju neodgovorno izgovore. **37** Jer, tvoje će te reči ili opravdati ili okriviti.“ **38** Tada mu rekoše neki od znalaca Svetog pisma i od

fariseja: „Učitelju, hoćemo da vidimo znak od Carstva nebeskog, a njima nije dano. **12** Jer ko tebe.“ **39** Isus im je odgovorio: „Zli i preljubnički ima, njemu će se dodati i izobilovaće, a onome naraštaj traži znak, ali mu se neće dati drugi koji nema, oduzeće se i to što ima. **13** Zato im znak, osim znaka proroka Jone. **40** Jer, kao što govorim kroz priče, zato što gledaju, a ne vide, je Jona proveo tri dana i tri noći u utrobi kita, slušaju, a ne čuju i ne razumeju. **14** Na njima se tako će i Sin Čovečiji biti tri dana i tri noći u ispunjava Isajino proročstvo koje glasi: 'Slušaćete srcu zemlje. **41** Ninivljani će se podići iz mrtvih i nećete razumeti, gledaćete i nećete videti. **15** na Sudnji [dan] sa ovim naraštajem i optužiti Jer je otvrđnulo srce ovoga naroda, uši su svoje ga, jer su se oni pokajali na Joninu propoved, a začepili, oči su svoje zatvorili, da očima ne vide, evo, ovde se zbiva nešto što prevazilazi Jonu. **42** da ušima ne čuju, da srcem ne razumeju i obrate Carica sa juga će se podići iz mrtvih na Sudnji se, da ih ja iscelim.' **16** A vaše oči su blažene dan sa ovim naraštajem i optužiće ga, jer je iz što gledaju, i vaše uši što slušaju. **17** Jer zaista daleka došla da čuje Solomonovu mudrost, a evo, vam kažem: mnogi proroci i pravednici su želesli ovde se zbiva nešto što prevazilazi Solomona. **43** da vide ono što vi gledate, ali nisu videli, i da A kada nečisti duh izade iz čoveka, on tumara čuju što vi slušate, ali nisu čuli. **18** Vi poslušajte, po bezvodnim mestima tražeći sebi pokoja. I dakle, šta znači priča o sejaču. **19** Svakome ko pošto ga ne nalazi, **44** kaže: 'Vratiću se u svoj sluša reč o Carstvu, a ne razume, dolazi Zli i dom, odakle sam izšao.' Kada se vrati, nalazi otima što mu je posejano u srcu. To je ono [seme] kuću nenastanjenu, počišćenu i uređenu. **45** što je uz put posejano. **20** A [seme] posejano na Onda odlazi i dovodi sa sobom sedam drugih kamenito tle, to je onaj koji kad čuje Božiju reč, duhova, goril od sebe, pa uđu i nastane se tamo. odmah je sa radošću prihvata, **21** ali pošto reč Čoveku onda to potonje stanje biva gore no što nije uhvatila korena u njemu, biva nepostojan. mu je bilo pređašnje. Tako će biti i sa ovim zlim Kad nastane nevolja ili progonstvo zbog reči, on naraštajem. **46** Dok je [Isus] govorio narodu, odmah otpada. **22** Ono [seme] što je posejano dođu njegova majka i braća. Stajali su napolju u trnje, to je onaj koji čuje reč, ali briga za želeći da govore sa njim. **47** Neko mu reče: „Evo, ovozemaljske [stvari] i zavodljivost bogatstva tu napolju su tvoja majka i tvoja braća i hoće uguše reč, te ostaje bez ploda. (aiōn g165) **23** A da govore sa tobom.“ **48** Isus mu odgovori: „Ko [seme] posejano na dobro tle, to je onaj koji je moja majka i ko su moja braća?“ **49** Onda je reč sluša i razume, te onda zaista daje plod: pružio svoju ruku prema učenicima i rekao: „Evo stostruko, šezdesetostruko i tridesetostruko.“ moje majke i moje braće! **50** Jer onaj ko vrši volju **24** [Isus] im je ispričao drugu priču: „Carstvo moga Oca koji je na nebesima, taj mi je brat i nebesko je slično čoveku koji je posejao dobro seme na svojoj njivi. **25** Ali dok su [njegovi] ljudi spavalj, dođe njegov neprijatelj, poseje kukolj među žito i ode. **26** Kada je usev izrastao i doneo plod, pokazao se i kukolj. **27** Sluge pristupiše svome domaćinu, pa mu rekoše: 'Gospodaru, nisi li ti posejao dobro seme na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' **28** 'To je uradio neprijatelj', odgovori im domaćin. Sluge ga onda upitaše: 'Hoćeš li, onda, da odemo i da ga pokupimo?' **29** [Domaćin] im odgovori: 'Ne, da ne biste sa kukoljem iščupali i žito. **30** Ostavite neka oboje rastu do žetve. A u vreme žetve ču reći žeteocima: skupite prvo kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito odnesite u moju žitnicu.'“ **31** [Isus] im je izložio drugu priču: „Carstvo nebesko je slično goruščinom zrnu koje čovek uzme i poseje na svojoj njivi. **32** Ono je doduše manje od svega semenja, ali kada izraste, nadvisuje ostalo rastinje i postaje drvo na koje dolaze ptice nebeske i gnezde se po njegovim granama.“ **33**

13 Onoga dana Isus je izšao iz kuće i seo uz jezero. **2** Oko njega se okupilo mnogo sveta, pa je morao da sedne u jednu lađicu, dok je sav narod stajao na obali. **3** Mnogo im je govorio služeći se pričama: „Gle, izade sejač da seje. **4** I kako je sejao, neka zrna su pala kraj puta. No, došle su ptice i pozobale ih. **5** Druga zrna su pala na kamenito tle, gde nisu imala mnogo zemlje. Brzo su iznikla, jer zemlja nije bila duboka. **6** Ali kada je sunce sinulo, spržilo je biljke, i pošto nisu imale koren, posušile su se. **7** Neka zrna su pala među trnje. Trnje naraste i pogusi biljke. **8** Ipak, neka zrna su pala na dobru zemlju i donela rod: neka stostruko, neka šezdesetostruko, a neka tridesetostruko. **9** Ko ima uši, neka sluša!“ **10** Tada mu pristupe njegovi učenici i upitaju ga: „Zašto im govorиш kroz priče?“ **11** [Isus] im odgovori: „Vama je дано да sazname tajne

Ispričao im je još jednu priču: „Carstvo nebesko je slično kvascu koji žena uzme i umesi sa tri mere brašna, dok sve testo ne uskisne.“ **34** Sve je Jovan Krstitelj. On je ustao iz mrtvih, te zato ovo je Isus ispričao narodu kroz priče, i bez priča čudne sile deluju u njemu.“ **3** Irod, naime, beše im ništa nije govorio, **35** da bi se ispunilo ono uhvatilo Jovana, svezao ga i bacio u tamnicu. Što je [Bog] rekao po proroku: „Moj govor biće u To je bilo zbog Irodijadi, žene Irodotovog brata pričama, objaviću što je sakriveno od postanka Filipa. **4**Jovan je govorio Irodu: „Ti nemaš prava sveta.“ **36** [Isus] je onda raspustio narod i ušao u da je imaš [za ženu]!“ **5**Zbog toga je Irod hteo kuću. Njegovi učenici su došli k njemu i rekli mu: da ga ubije, ali se bojao naroda, jer su Jovana „Razjasni nam priču o kukolju na njivi.“ **37** On im smatrali prorokom. **6**Ipak, na Irodotov rođendan odgovori: „Sejač dobrog semena je Sin Čovečiji. Irodijadića čerka je pred gostima odigrala ples. **38**Njiva predstavlja svet. Dobro seme su podanici Irodu se toliko dopala, **7**da se zakleo da će joj Carstva, a kukolj su podanici Zloga. **39**Neprijatelj dati što god zatraži. **8**A ona, nagovorena od koji je posejavao kukolj – to je đavo. Žetva je svoje majke, zatraži: „Daj mi ovde na tanjuru svršetak sveta, a žeteoci anđeli. (**aiōn g165**) **40**I kao glavu Jovana Krstitelja.“ **9**Car se ražalostio, ali je što se kukolj sakuplja i spaljuje, tako će biti na zbog zakletve i zbog okupljenih naredio da joj se svršetku sveta. (**aiōn g165**) **41**Sin Čovečiji će poslati da. **10**Tako je poslao da se Jovanu odrubi glava u svoje andelete da sakupe iz njegovog Carstva sve tamnici. **11**Jovanovu glavu su doneli na tanjuru one što navode na greh i one koji čine bezakonje, i dali devojci, a ona je odnела svojoj majci. **12****42**pa će ih baciti u peć ognjenu. Tamo će biti A Jovanovi učenici dođu, odnesu Jovanovo telo plać i škrgut zuba. **43**Tada će pravednici zasjeti i sahrane ga. Potom odu i jave Isusu. **13**Kada kao sunce u Carstvu Oca svojega. Ko ima uši, je Isus to čuo, povukao se odande brodićem na neka sluša! **44**Carstvo nebesko je slično i blagu pusto mesto, da bude nasamo. Ipak, narod je to sakrivenom u polju, koje čovek nađe. On ga tada čuo, pa je pešice krenuo iz gradova za njim. **14**sakrije i sav radostan ode da proda sve što ima, Izašavši [iz brodića], Isus ugleda mnogo naroda, pa kupi ono polje. **45**Nadalje, Carstvo nebesko sažali se na njih, te izleći bolesne u narodu. je slično trgovcu koji traga za lepim biserima. **15**Kada je palo veče, pristupiše mu [njegovu] **46**A kada nađe jedan skupoceni biser, on ode učenici i rekoše [mu]: „Već je dosta kasno, a da rasproda sve što ima i kupi ga. **47**Carstvo mesto je pusto. Zato raspusti narod neka ode nebesko je slično i ribarskoj mreži bačenoj u do okolnih sela da kupi sebi nešto za jelo.“ **16**more koja zahvati razne vrste [riba]. **48**Kada se A Isus im reče: „Ne treba da idu. Dajte im vi mreža napuni i izvuku je na obalu, onda ribari da jedu.“ **17**Oni mu rekoše: „Mi nemamo ovde sednu, pa dobre [ribe] stave u sudove, a loše ništa drugo osim pet hlebova i dve ribe.“ **18**izbace. **49**Tako će biti i na svršetku sveta: izaći On im reče: „Donesite mi ih ovamo.“ **19**I pošto će anđeli pa će izdvojiti zle od pravednih (**aiōn** je naredio narodu da poseda po travi, uzeo je **g165**) **50**i baciti ih u peć ognjenu. Tamo će biti onih pet hlebova i dve ribe, pogledao prema plać i škrgut zuba. **51**Razumete li sve ovo?“ Oni nebu i izrekao blagoslov. Potom je razlomio odgovoriše: „Da!“ **52**On im onda reče: „Zato je hleb i davao učenicima, a učenici narodu. **20**svaki znalač Svetog pisma, poučen o Carstvu Svi su jeli i nasitili se. A učenici su pokupili još nebeskom, sličan domaćinu koji iz svoje riznice dvanaest kotarica preostalih komada. **21**Onih iznosi novo i staro.“ **53**Kada je Isus završio sa koji su jeli bilo je oko pet hiljada muškaraca, ne ovim pričama, otišao je odande. **54**Došao je u računajući žene i decu. **22**Isus je odmah zatim svoj zavičaj i učio meštane u njihovoj sinagogi. poterao učenike da se ukrcaju u brodić i da pre Oni su se divili i govorili: „Odakle ovome ovakva njega otplove na drugu obalu, dok on ne raspusti mudrost i čuda? **55**Nije li ovo drvodeljin sin? Ne narod. **23**Oprostivši se od naroda, otišao je u zove li se njegova majka Marija, a njegova braća brda da se nasamo moli. Spustilo se i veče, a Jakov, Josif, Simon i Juda? **56**Nisu li i njegove on je još uvek tamo bio sam. **24**A brodić [sa sestre ovde među nama? Odakle mu onda sve učenicima] je već bio na velikoj udaljenosti od to?“ **57**Zato ga nisu prihvatali. Isus im reče: obale, šiban talasima usled protivnog vетра. **25**„Prorok je bez časti samo u svom zavičaju i u Negde između tri i šest sati ujutro, došao je k svom domu.“ **58**Tu nije učinio mnogo čuda zbog njima hodajući po jezeru. **26**Ugledavši ga kako njihovog neverovanja.

„To je utvara!“, i od straha povikaše. **27** Isus čoveka nečistim, a jesti neopranim rukama – to im odmah reče: „Budite hrabri! To sam ja, ne čoveka ne čini nečistim.“ **28** A Petar reče: „Gospode, ako si to odande i povukao se u tirske i sidonske oblasti. ti, zapovedi mi da dođem do tebe po vodi.“ **29** **22** Kad, gle, neka žena Hananejka iz tih krajeva [Isus] mu reče: „Dodil!“ Petar izade iz brodića dođe i zavapi: „Gospode, Sine Davidov, smiluj mi te, hodajući po vodi, krene prema Isusu. **30** sel Moja čerka se strašno muči, jer je opsednuta Ali, videvši jačinu vetra, uplaši se, te poče da zlim duhom.“ **23** [Isus] joj nije odgovorio ni reči. tone. On povika: „Gospode, spasi me!“ **31** Isus Tada mu pristupiše njegovi učenici moleći ga: odmah pruži ruku, dohvati ga i reče mu: „O, „Reci joj da ode, jer ide za nama i viče.“ **24** Isus maloverni, zašto si posumnjao?“ **32** Kada su joj odgovorili: „Ja sam poslan samo izgubljenim ušli u brodić, vetrar se umirio. **33** Oni u brodiću ovcama doma Izrailjeva.“ **25** Žena dođe, pade pokloniše mu se i rekoše: „Ti si zaista Sin Božiji!“ ničice pred njim te reče: „Gospode, pomozi **34** Kada su preplovili na drugu obalu, pristali su u mil!“ **26** On joj odgovorili: „Nije dobro uzeti hleb Genisaretu. **35** Pošto su tamošnji ljudi prepoznali deci i baciti ga kučićima.“ **27** A žena reče: „Da, Isusa, razglasili su to po celom onom kraju, pa su mu doneli sve bolesnike. **36** Molili su ga da samo sa stola njihovih gospodara.“ **28** Tada joj Isus dotaknu rese njegove odeće. I ko god bi dotakao, odgovorili: „O, ženo, velika je twoja vera! Neka ti bude po twojoj želji.“ Tog istog časa je ozdravila njena čerka. **29** Isus je otišao odande i došao do Galilejskog jezera. Popeo se na jedno brdo i tamo seo. **30** Tada je mnogo naroda došlo k njemu, a među njima mnogo hromih, slepih, bogalja, nemih i mnogo drugih. Položili su ih do njegovih nogu, a on ih je izlečio. **31** Narod se divio, pa je, gledajući da nemi govore, da su bogalji isceljeni, da hromi hodaju i da slepi gledaju, dao hvalu Bogu Izrailjevu. **32** Isus pozva k sebi svoje učenike, i reče im: „Žao mi je ovog naroda, jer, evo, ima već tri dana od kako su sa mnom, a nemaju šta da jedu. Ja, pak, neću da ih otpremim gladne, da ne malakšu na putu.“ **33** A učenici mu odgovore: „Odakle nam u ovoj pustari toliko hleba da se nahrani ovoliko mnoštvo?“ **34** Isus ih upita: „Koliko hlebova imate?“ Oni [mu] rekoše: „Sedam hlebova i nešto ribica.“ **35** Tada je [Isus] zapovedio narodu da poseda po zemlji. **36** Onda je uzeo sedam hlebova i one ribice, zahvalio Bogu, te razlomio hlebove i dodavao ih učenicima, a učenici narodu. **37** Svi su jeli i nasitili se i još su pokupili sedam punih kotarica preostalih komada. **38** A onih koji su jeli bilo je četiri hiljade muškaraca, ne računajući žene i decu. **39** Potom je poslao narod kući, ušao u brodić i otišao u krajeve magadanske.

15 Tada neki fariseji i znaci Svetog pisma iz Jerusalima pristupe Isusu, pa ga upitaju: **2** „Zašto tvoji učenici krše predanje [naših] starih? Oni, naime, ne peru ruke pre jelal!“ **3** Isus im uzvratili: „A zašto vi kršite Božiju zapovest zbog svojih uredaba? **4** Jer Bog je rekao: ‘Poštuj [svoga] oca i [svoju] majku’ i: ‘Ko naruži oca ili majku, neka se pogubi.’ **5** A vi kažete: ‘Ako neko kaže svome ocu ili majci: „Sve što ja mogu da ti učinim je [žrtveni] prinos [Bogu]“ – **6** taj onda ne treba da se stara o svome ocu. Tako ste ukinuli Božiju reč radi vašeg predanja. **7** Licemer! Dobro je prorokovao Isaija o vama, rekavši: **8** ‘Ovaj narod me poštaje usnama, ali mu je srce daleko od mene. **9** Uzalud je njihova pobožnost; njihovo učenje naučene su zapovesti ljudske.’“ **10** Zatim je pozvao narod i rekao: „Slušajte i razumite! **11** Čoveka ne čini nečistim ono što ulazi u usta, već ono što izlazi iz usta. To ga čini nečistim!“ **12** Tada su mu pristupili [njegovi] učenici i rekli mu: „Znaš li da su se fariseji uvrđili kada su čuli ono što si rekao?“ **13** A [Isus] im odgovorili: „Svaka sadnica koju nije posadio Otac moj nebeski biće iskorenjena. **14** Pustite ih. Oni su slepcii koji vode slepe. A ako slepac vodi slepoga, obojica će pasti u jamu.“ **15** Petar mu reče „Objasni nam ovu priču.“ **16** A [Isus] reče: „Zar i vi još uvek ne razumete? **17** Ne shvatate li da sve što ulazi u čovekova usta odlazi u stomak i potom se izbacuje napolje? **18** A ono što izlazi iz usta, to izvire iz srca. To čini čoveka nečistim. **19** Jer iz srca izlaze zle pomisli, ubistva, preljube, blud, krađe, lažna svedočenja, pogrdne reči. **20** To čini

16 Nekom prilikom pristupe [Isusu] fariseji i sadukeji. Iskušavali su ga tako što su od njega tražili da im da znak s neba. **2** [Isus] im je odgovorio: „Kad padne veče, vi govorite: ‘Biće vedro, jer je nebo crveno.’ **3** A ujutro: ‘Danas će biti nevreme, jer je nebo crveno i mutno.’ Vi po izgledu neba znate da procenite kakvo će

biti vreme, a niste u stanju da prepoznote znake ovoga vremena. **4** Zli i preljubnički naraštaj traži znak, ali mu se neće dati drugi znak, osim znaka Jone.“ Tada ih je napustio i otišao. **5** Učenici su otplovili na drugu stranu, ali su zaboravili da ponesu hleb. **6** Isus im reče: „Pazite i čuvajte se farisejskog i sadukejskog kvasca!“ **7** A oni su raspravljali među sobom govoreći: „[Ovo je rekao], jer nismo poneli hleb.“ **8** Isus, shvativši to, reče im: „Maloverni, šta raspravljate među sobom kako nemate hleba? **9** Zar još uvek ne razumete i ne sećate se onih pet hlebova na pet hiljada ljudi? Koliko ste košara preostalog hleba sakupili? **10** A onih sedam hlebova na četiri hiljade ljudi? Koliko ste košara preostalog hleba sakupili? **11** Pa, kako onda ne razumete? Ja vam nisam govorio o hlebu nego: ‘Čuvajte se farisejskog i sadukejskog kvasca.’“ **12** Tada su shvatili da im nije rekao da se čuvaju hlebnog kvasca, nego učenja fariseja i sadukeja. **13** Kad je Isus došao u krajeve oko Kesarije Filipove, upitao je svoje učenike: „Šta govore ljudi o Sinu Čovećjem? Za koga ga drže?“ **14** Oni mu odgovorile: „Jedni kažu da je Jovan Krstitelj, drugi da je Ilija; treći kažu da je to Jeremija ili jedan od proroka.“ **15** Isus ih upita: „A što vi kažete: ko sam ja?“ **16** Tada Simon Petar odgovori: „Ti si Hristos, Sin Boga živoga.“ **17** A Isus mu reče: „Blago tebi, Simone, sine Jonin, jer ti ovo ne otkri twoje ljudsko umovanje, nego Otac moj koji je na nebesima. **18** A ja ti kažem: ti si Petar, a na ovoj steni sagradišu svoju Crkvu i vrata Svetih mrtvih neće je nadvladati. (**Hades 986**) **19** Tebi ću dati ključeve Carstva nebeskog, pa što presudiš na zemlji, biće presuđeno na nebesima, i što razrešiš na zemlji, biće razrešeno na nebesima.“ **20** Tada je [Isus] zapovedio svojim učenicima da nikome ne govore da je Hristos. **21** Od tada je Isus počeo da obznanjuje svojim učenicima da treba da ide u Jerusalim i mnogo da propati. Njega će odbaciti starešine, vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma. Biće ubijen, ali će vaskrsnuti trećeg dana. **22** Tada mu je prišao Petar i počeo da ga prekoreva: „[Božje] sačuvaj, Gospode! To se tebi neće dogoditi!“ **23** [Isus] se okreće i reče Petru: „Odlazi od mene, Satano! Ti si mi zamka na putu, jer twoje umovanje nije Božije, već ljudsko.“ **24** Onda Isus reče svojim učenicima: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe samog i neka uzme svoj krst, pa neka me sledi. **25** Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene, naći

će ga. **26** Šta vredi čoveku da zadobije i sav svet, a životu svom naući? Ili, šta čovek može dati u zamenu za svoj život? **27** Uistinu, doći će Sin Čovečiji u slavi svoga Oca i sa andelima njegovim, te će svakom uzvratiti po njegovim delima. **28** Zaista vam kažem: među onima koji stoje ovde ima nekih koji neće iskusiti smrt dok ne vide Sina Čovečijeg da dolazi sa svojim Carstvom.“

17 Posle šest dana Isus povede sa sobom Petra, Jakova i njegovog brata Jovana i odvede ih na visoku goru, gde su bili sami, **2** te se preobrazi pred njima: lice mu je zasijalo kao sunce, a odeća mu postade blistavo bela kao svetlost. **3** Uto se pred njima pojave Mojsije i Ilija, te su razgovarali sa njim. **4** Petar reče Isusu: „Gospode, dobro je za nas da smo ovde! Ako hoćeš, napraviču ovde tri senice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Iliju.“ **5** Dok je [Petar] još govorio, jedan svetli oblak ih zakloni i iz oblaka se začu glas: „Ovo je Sin moj voljeni, koji mi je po volji! Njega slušajte!“ **6** Kada su čuli ovo, učenici polegaše licem okrenuti prema zemlji i silno se uplašile. **7** Isus im pride, dotače ih i reče im: „Ustanite, ne bojte se!“ **8** Kada su podigli pogled, nisu videli nikog drugog osim samoga Isusa. **9** Dok su silazili sa gore, Isus im zapovedi: „Nikome ne govorite o ovom viđenju dok Sin Čovečiji ne vaskrsne iz mrtvih.“ **10** Tada ga zapitaše učenici: „Zašto, dakle, znalci Svetog pisma kažu da prvo Ilija treba da dođe?“ **11** On im odgovori: „Ilija će zaista doći i sve obnoviti. **12** Ali ja vam kažem da je Ilija već došao, ali ga nisu prepoznali, nego su učinili sa njim što su hteli. Tako isto i Sin Čovečiji treba da pretrpi od njih.“ **13** Tada su učenici razumeli da im je to rekao o Jovanu Krstitelju. **14** Kad su došli k narodu, pristupi mu jedan čovek i pade pred njim na kolena. **15** Reče: „Gospode, smiluj se na moga sina jer je mesečar i strašno se muči. Često pada u vatru i u vodu. **16** Doveo sam ga tvojim učenicima, ali oni nisu mogli da ga izleče.“ **17** Isus im odgovori: „O, neverni i izopačeni rode, dokle ću još biti sa vama?! Dokle ću vas još podnosići? Dovedite mi dečaka ovamo!“ **18** Isus zapreti zlom duhu, te on izade iz dečaka. Dečak ozdravi istog časa. **19** Nešto kasnije, učenici nasamo pristupe Isusu i upitaju ga: „Zašto mi nismo mogli da isteramo zlog duha?“ **20** A on im reče: „Zato što imate malo vere. Zaista vam kažem, ako imate vere kao zrno gorušice, možete reći ovoj gori: 'Premesti se odavde onamo!', ona će se zaista premestiti i ništa vam neće

biti nemoguće. **21** A ovaj rod isteruje se samo postom i molitvom.“ **22** Vraćajući se u Galileju, ni jedan od ovih malih. **15** Ako tvoj brat sagreši Isus reče svojim [učenicima]: „Sin Čovečiji će biti predat ljudima u ruke **23** i oni će ga ubiti, ali greh dok si nasamo sa njim. Ako te posluša, će on vaskrsnuti trećeg dana.“ To ih je duboko zadobio si brata. **16** A ako te ne posluša, povedi ožalostilo. **24** Kada su došli u Kafarnaum, pristupe sa sobom još jednog ili dvojicu. 'Svaka optužba Petru ubirači [hramskog] poreza koji je iznosio mora da se potvrди samo na osnovu izjave dva ili dve drahme, pa ga upitaju: „Zar vaš učitelj ne tri svedoka.“ **17** A ako ne posluša njih, reci crkvi. plaća dve drahme?“ **25** Petar odgovori: „Plaća.“ A ako ne posluša ni crkvu, neka ti bude kao A kad je ušao u kuću, Isus ga pretekne: „Šta mnogobožac i poreznik. **18** Zaista vam kažem, misliš, Simone? Od koga carevi ubiru namet ili porez? Od svojih sinova, ili od tudih?“ **26** „Od nebū; a što razrešite na zemlji, biće presuđeno na tudih“ – odgovori [Petar]. Isus mu onda reče: „Dakle, sinovi su izuzeti. **27** Ipak, da ih ne bismo zbumjivali, idi do mora, baci udicu i uzmi prvu ribu koja se upeca, pa joj otvorи usta. Tu ćeš naći novčić od četiri drahme. Uzećeš ga i dati im za mene i za sebe.“

18 Nešto kasnije, učenici pristupiše Isusu i upitaše ga: „Ko je, dakle, najveći u Carstvu nebeskom?“ **2** [Isus] dozva jedno dete, postavi ga između njih **3** i reče: „Zaista vam kažem, ako se ne promenite iznutra i ne postanete kao deca, nećete ući u Carstvo nebesko. **4** Ko se ponizi kao ovo dete, taj je najveći u Carstvu nebeskom. **5** Ko prihvati jedno takvo dete u moje ime, taj mene prihvata. **6** A ko god navede na greh jednoga od takvih malih koji veruju u mene, bolje bi mu bilo da o svoj vrat obesi veliki vodenični kamen i da se utopi u dubini morskoj. **7** Teško svetu zbog iskušenja koje navode na greh. Naime, iskušenja koje navode na greh moraju doći, ali teško čoveku po kome takva iskušenja dolaze. **8** Ako te tvoja ruka ili nogu navodi na greh, odseći je i baci od sebe, jer bolje je da udeš u život obogaljen ili hrom, nego da sa obe ruke ili obe noge budeš bačen u oganj večni. (*aiōnios g166*) **9** I ako te tvoje oko navodi na greh, izvadi ga i baci od sebe, jer je bolje da udeš u život s jednim okom, nego da sa oba oka budeš bačen u pakao ognjeni. (*Geenna g1067*) **10** Pazite da ne gledate prezriivo ni na jednoga od ovih malih, jer, kažem vam, njihovi andeli na nebu uvek gledaju lice Oca mojega koji je na nebesima. **11** Jer je Sin Čovečiji došao da spase što je izgubljeno. **12** Šta mislite? Ako neki čovek ima stotinu ovaca, a jedna od njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset devet u brdimu i poći da traži onu jednu koja je zalutala? **13** I ako se desi da je nađe, zaista vam kažem, on će se zbog nje radovati više nego zbog onih devedeset devet koje nisu zalutale. **14** Tako ni

Otac vaš koji je na nebesima ne želi da propadne protiv tebe, idi k njemu i ukaži mu na njegov predat ljudima u ruke **23** i oni će ga ubiti, ali greh dok si nasamo sa njim. Ako te posluša, će on vaskrsnuti trećeg dana.“ To ih je duboko zadobio si brata. **16** A ako te ne posluša, povedi ožalostilo. **24** Kada su došli u Kafarnaum, pristupe sa sobom još jednog ili dvojicu. 'Svaka optužba Petru ubirači [hramskog] poreza koji je iznosio mora da se potvrди samo na osnovu izjave dva ili dve drahme, pa ga upitaju: „Zar vaš učitelj ne tri svedoka.“ **17** A ako ne posluša njih, reci crkvi. plaća dve drahme?“ **25** Petar odgovori: „Plaća.“ A ako ne posluša ni crkvu, neka ti bude kao A kad je ušao u kuću, Isus ga pretekne: „Šta mnogobožac i poreznik. **18** Zaista vam kažem, misliš, Simone? Od koga carevi ubiru namet ili porez? Od svojih sinova, ili od tudih?“ **26** „Od nebū; a što razrešite na zemlji, biće presuđeno na tudih“ – odgovori [Petar]. Isus mu onda reče: „Dakle, sinovi su izuzeti. **27** Ipak, da ih ne bismo zbumjivali, idi do mora, baci udicu i uzmi prvu ribu koja se upeca, pa joj otvorи usta. Tu ćeš naći novčić od četiri drahme. Uzećeš ga i dati im za ja sam tamo među njima.“ **21** Tada mu pristupi Petar i upita ga: „Koliko puta treba da oprostim svome bratu koji sagreši protiv mene? Do sedam puta?“ **22** Isus mu reče: „Kažem ti, ne sedam puta, nego sedamdeset puta sedam. **23** Zato je Carstvo nebesko slično caru koji je odlučio da svede račune sa svojim slugama. **24** Kad je počeo da obračunava, dovedoše mu jednog čoveka koji mu je dugovao deset hiljada talanata. **25** Budući da nije mogao da mu plati, gospodar naredi da se prodaju u robљe on, njegova žena i deca i sve što poseduje, te da se dug naplati. **26** Sluga na to pade ničice na zemlju i reče mu: 'Imaj strpljenja sa mnom i sve će ti vratiti.' **27** Gospodar se smiluje na slugu, pusti ga i oprosti mu dug. **28** Kad je taj isti sluga izašao, našao je jednog od svojih prijatelja koji je takođe bio sluga. Taj mu je dugovao stotinu srebrnjaka. On ga uhvati i poče da ga davi, govoreći: 'Vraćaj što si dužan!' **29** Njegov drug padne pred njim, preključi ga: 'Budi strpljav sa mnom i ja će ti vratiti!' **30** Ali ovaj ne htede, nego ode i baci ga u tamnicu dok ne vrati dug. **31** Međutim, to su videli njegovu drugovi, sluge, koji su se na to veoma ožalostili. Otišli su i javili gospodaru sve što se dogodilo. **32** Tada je gospodar ponovo pozvao k sebi tog slугу. Rekao mu je: 'Zli slugo! Oprostio sam ti sav onaj dug jer si me molio. **33** Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se ja smilovao tebi?' **34** Gospodar se razgnevi, te ga predade mučiteljima dok mu ne vrati sav dug. **35** Isto tako će Otac moj koji je na nebesima, učiniti s vama, ako svaki od vas od srca ne oprosti svome bratu.“

19 Kada je Isus završio ove besede, napustio teško uči u Carstvo nebesko! **24** Još vam kažem je Galileju i došao u oblast Judeje, s druge da je lakše kamili da prođe kroz iglene uši, nego strane Jordana. **2** Pratilo ga je veliko mnoštvo bogatašu da uđe u Carstvo Božije.“ **25** Kada su naroda. On je onda izlečio bolesne u narodu. **3** Tada mu pristupiše neki fariseji s namerom učenici čuli ovo, zapanjili se i rekoše: „Ko se da ga iskušaju. Rekoše mu: „Da li je dopušteno „Za ljude je ovo nemoguće, ali je za Boga sve čoveku da se razvede od svoje žene iz bilo kakvog moguće.“ **27** Tada mu Petar reče: „Evo, mi smo razloga?“ **4** Isus odgovori: „Zar niste čitali da je sve ostavili i krenuli za tobom. Šta ćemo, dakle, Stvoritelj u početku stvorio muško i žensko?“ **5** dobiti za to?“ **28** A Isus im reče: „Zaista vam Uz to je rekao: „Stoga će čovek ostaviti svoga oca i svoju majku, te se priljubiti uz svoju ženu, pa će dvoje biti jedno telo. **6** Tako nisu više dvoje, nego jedno telo. Dakle, što je Bog sastavio, čovek da ne rastavlja!“ **7** A oni mu rekoše: „Zašto je onda Mojsije zapovedio da [muž] da [svojoj ženi] potvrdi o razvodu braka kada se od nje razvodi?“ **8** Isus im odgovori: „Mojsije vam je zbog tvrdoće vašeg srca dopustio da se razvodite od svojih žena. Ipak, u početku nije bilo ovako. **9** A ja vam kažem: ko se razvede od svoje žene, osim zbog njenog bluda, i oženi se drugom, taj čini preljubu.“ **10** Tada mu rekoše njegovi učenici: „Ako tako stoje stvari između muža i žene, onda je bolje ne ženiti se.“ **11** Isus im odgovori: „Ne mogu to svi razumeti, nego samo oni kojima je dano. **12** Ima, naime, nesposobnih za brak, jer su rođeni sa telesnom manom. Ima, opet, i takvih koji su nesposobni za brak, jer su ih ljudi osakatili. A ima i takvih koji su sami sebe lišili bračnog života, zbog Carstva nebeskog. Ko može da prihvati, neka prihvati.“ **13** Tada su mu doveli decu da bi položio ruke na njih i pomolio se za njih, ali su im učenici branili. **14** Isus reče: „Pustite decu i ne sprečavajte ih da dolaze k meni, jer takvima pripada Carstvo nebesko!“ **15** [Isus] položi ruke na njih pa ode odande. **16** Uto mu pristupi neki čovek i reče: „Učitelju, kakvo dobro treba da činim da bih imao večni život?“ (aiōnios g166) **17** [Isus] mu odgovori: „Zašto me pitaš šta je dobro? Samo je Jeden dobar. Ako hoćeš da uđeš u život, drži zapovesti.“ **18** Čovek ga upita: „A koje?“ Isus mu odgovori: „Ne ubij, ne čini preljube, ne kradi, ne svedoči lažno, **19** poštuj svoga oca i majku, i voli bližnjega svoga kao samoga sebe.“ **20** Mladić mu reče: „Sve sam to izvršavao. Šta mi još nedostaje?“ **21** Isus mu odgovori: „Ako hoćeš da budeš savršen, onda idi i prodaj sve što imaš, pa razdeli to siromasima i imaćes blago na nebesima. Onda dodi i sledi me.“ **22** Kada je to mladić čuo, otišao je žalostan, jer je imao veliki imetak. **23** Isus reče svojim učenicima: „Zaista vam kažem da je bogatašu kažem: dolazi dan sveopšte obnove kada će Sin Čovečiji sesti na presto svoje slave. Tada ćete vi koji me sledite i sami sesti na dvanaest prestola i suditi nad dvanaest plemena Izraeljevih. **29** I svako ko zbog mene ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili decu, ili njive, primiče stostruko i baštiniće večni život. (aiōnios g166) **30** Ali će mnogi prvi biti poslednji, i poslednji – prvi.

20 Carstvo nebesko je slično domaćinu koji je u ranu zoru otišao da unajmi radnike za svoj vinograd. **2** Pogodio se sa njima da rade za jedan srebrnjak na dan i poslao ih u svoj vinograd. **3** Oko devet sati ujutro je ponovo otišao i video druge kako stoje na trgu besposleni, **4** pa i njima reče: 'Idite i vi u vinograd, pa ću vam platiti što bude pravo.' **5** Oni odoše. Otišao je ponovo oko podne i oko tri po podne i učinio isto tako. **6** Izšavši oko pet po podne, našao je neke druge kako stoje na trgu, pa ih je upitao: 'Zašto stojite ovde celi dan besposleni?' **7** Oni mu odgovorili: 'Niko nas nije unajmio.' Domaćin i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd.' **8** Kad je palo veče, gospodar vinograda reče svome upravitelju: 'Pozovi radnike i plati im, počevši od onih koji su došli poslednji, pa do onih koji su došli prvi.' **9** Kad su došli oni koji su radili od pet sati po podne, dobili su po jedan srebrnjak. **10** Kada su došli oni koji su prvi počeli da rade, pomisili su da će primiti više. Ali i oni su primili po jedan srebrnjak. **11** Primivši svoje, počeli su da gundaju protiv domaćina. **12** Govorili su: 'Ovi koji su došli poslednji radili su samo jedan sat, a ti si ih izjednačio sa nama koji smo podnosili težinu dnevnog posla i žegu.' **13** A gospodar odgovori jednom od njih: 'Prijatelju, ja ti ne činim nepravdu. Nisi li se pogodio sa mnom za srebrnjak? **14** Uzmi svoje pa idi. A ja hoću da dam ovom poslednjem kao i tebi. **15** Zar ja nemam pravo da raspolažem svojim novcem kako hoću? Ili ti je oko zavidno zato što sam ja dobar?' **16** Tako će poslednji biti prvi, i prvi – poslednji.“

17 Dok se Isus uspinjao prema Jerusalimu, uzeo pa je [Isus] uzjaha. **8** Mnogi je narod prosto je Dvanaestoricu učenika nasamo, i putem im svoju odeću po putu, dok su drugi rezali grane rekao: **18** „Evo, penjemo se prema Jerusalimu i sa drveća i prostirali ih po putu. **9** Ljudi koji Sin Čovečiji će biti predan vodećim sveštenicima su išli ispred Isusa uzvikivali su: „Osana Sinu i znalcima Svetog pisma, i oni će ga osuditi na Davidovu! Blagosloven onaj koji dolazi u ime smrt. **19** Zatim će ga izručiti neznačajcima da Gospodnje! Osana na visini!“ **10** Kad je [Isus] ušao mu se rugaju, i da ga izbičuju i razapnu, ali će on u Jerusalim, sav grad se uskomešao, govoreći: trećeg dana vaskrsnuti.“ **20** Tada mu pristupi „Ko je ovaj?“ **11** A narod je odgovarao: „To je majka sinova Zavedejevih sa sinovima i pade prorok Isus iz Nazareta galilejskog.“ **12** Isus je ničice da zatraži nešto od njega. **21** Isus je upita: potom ušao u hram i isterao sve one koji su „Šta želiš?“ Ona mu reče: „Odredi da ova moja prodavali i kupovali u hramu, i isprevrtao stolove dva sina u tvome Carstvu sednu pored tebe, menjajući novca i tezge prodavcima golubova. jedan zdesna, a drugi sleva.“ **22** Isus odgovori: **13** [Isus] im je rekao: „Napisano je: 'Moj Dom će „Ne znate šta tražite. Možete li piti čašu koju ču se zvati „Dom za molitvu“, a vi od njega pravite ja ispiti?“ „Možemo!“ – odgovoriše mu oni. **23** razbojničku pećinu!“ **14** Tada su mu u hramu Isus im uzvrati: „Čašu čete ispiti, ali ko će sedeti pristupili slepi i hromi i Isus ih je izlečio. **15** A meni zdesna i sleva, to ja nisam ovlašten da dam. kad su vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma To je za one kojima je to moj Otac namenio.“ **24** videli čuda koja je učinio, te decu u hramu gde Kada su to čula ostala desetorka, razljutiše se na uzvikuju: „Osana Sinu Davidovu“, razljutili su dva brata. **25** Isus ih onda sve dozva i reče im: se. **16** I rekoše: „Čuješ li šta oni govore?“ Isus im „Vi znate da vladari vladaju narodima i da ih odgovori: „Da. Zar niste čitali: 'Sa usana dece njihovi velikaši drže pod vlašću. **26** Tako nešto i dojenčadi, hvalu si sebi ispevao?“ **17** On ih neće biti među vama! Nego, ko hoće među vama je onda ostavio i otišao van grada u Vitaniju, da bude velik, neka vam bude sluga, **27** i ko hoće gde je proveo noć. **18** Ujutro, dok se vraćao u među vama da bude prvi, neka vam bude sluga. grad, Isus je ogladneo. **19** Video je jednu smokvu **28** Tako ni Sin Čovečiji nije došao da mu služe, kraj puta pa je došao do nje, a kako ništa nije nego da služi i da svoj život da kao otkupninu našao na njoj osim lišća, reče: „Nikada više da ne za mnoge.“ **29** Kad su izlazili iz Jerihona, pode bude ploda na tebi!“ I smokva se odmah osuši, za njim silan narod. **30** Uto, dva slepca koja su (aīn g165) **20** Kada su to učenici videli, začudili su sedela kraj puta, čuvši da Isus prolazi, povikaše: se i rekli: „Kako se smokva odmah osušila?“ **21** „Smiluj se na nas, Gospode, Sine Davidov!“ **31** Isus im odgovori: „Zaista vam kažem, ako imate Narod ih je učutkivao, ali oni još jače povikaše: vere i ne posumnjate, činićete ovo ne samo sa „Smiluj se na nas, Gospode, Sine Davidov!“ **32** smokvom, nego ako i ovoj gori kažete: 'Digni Isus stade, pozva ih i reče: „Šta želite da vam se i baci se u more!, to će se i dogoditi. **22** Ako učinim?“ **33** Oni mu rekoše: „Gospode, daj da verujete, primičete što god zatražite u molitvi.“ progledamo!“ **34** Isus se sažali na njih, dotače **23** [Isus] je ušao u hram i dok je poučavao narod, pristupiše mu vodeći sveštenici i starešine, pa ga njihove oči i oni odmah progledaše. Potom su krenuli za njim.

21 A kada su se približili Jerusalimu i došli u Vitfagu na Maslinskoj gori, Isus je poslao dvojicu učenika, **2** rekavši im: „Idite u selo koje je pred vama i odmah čete naći privezanu magaricu i magare s njom. Odvezite ih i dovedite k meni. **3** A ako vam ko što kaže, vi recite da su potrebni Gospodu. Odmah će ih poslati.“ **4** Ovo se dogodilo da bi se ispunilo što je bilo rečeno preko proroka: **5** „Recite čerki sionskoj: 'Evo, Car tvoj k tebi dolazi! On je krotak i jašće na magarcu i na magaretu, mladuncu magarice.“ **6** Učenici odoše i učiniše kako im je Isus naložio. **7** Doveli su magaricu i magare i stavili na njih odeću,

Vitfagu na Maslinskoj gori, Isus je poslao dvojicu učenika, **2** rekavši im: „Idite u selo koje je pred vama i odmah čete naći privezanu magaricu i magare s njom. Odvezite ih i dovedite k meni. **3** A ako vam ko što kaže, vi recite da su potrebni Gospodu. Odmah će ih poslati.“ **4** Ovo se dogodilo da bi se ispunilo što je bilo rečeno preko proroka: **5** „Recite čerki sionskoj: 'Evo, Car tvoj k tebi dolazi! On je krotak i jašće na magarcu i na magaretu, mladuncu magarice.“ **6** Učenici odoše i učiniše kako im je Isus naložio. **7** Doveli su magaricu i magare i stavili na njih odeću,

pa pristupiše mu vodeći sveštenici i starešine, pa ga upitaše: „U čije ime činiš ovo? Ko te je ovlastio za to?“ **24** Isus im odgovori: „Postaviš i ja vama jedno pitanje i ako mi odgovorite, odgovoriću i ja vama odakle mi vlast da činim ova [dela]. **25** Odakle je Jovan dobio pravo da krštava? S neba ili od ljudi?“ Oni su umovali među sobom i govorili: „Ako kažemo 'od Boga', reći će nam: 'Zašto mu onda niste verovali?' **26** A ako kažemo 'od čoveka', strah nas je ljudi, jer svi smatraju da je Jovan prorok.“ **27** Oni odgovoriše Isusu: „Ne znamo.“ Isus im odgovori: „Ni ja vama neću reći u čije ime činim ovo.“ **28** „Šta mislite? Neki čovek je imao dva sina. On priđe prvom i reče mu: 'Dete, idi danas i radi u vinogradu!' **29** On odgovori: 'Neću!', ali se kasnije predomisli i ode.

30 Otac priđe i drugom sinu i reče mu isto. Ovaj Ostali su uhvatili careve sluge, zlostavljali ih i odgovori: 'Svakako, gospodaru!', i ne ode. **31** pobili. **7** Car se na to razbesneo, poslao svoju Koji je od ove dvojice postupio po očevoj volji?' vojsku, te pobio one ubice, a njihov grad spalio. Oni rekoše: „Prvi.“ Isus im onda reče: „Zaista **8** Zatim je car rekao svojim slugama: 'Svadba je, vam kažem da će poreznici i bludnice ući u evo, priređena, ali zvanice nisu bile dostoje. Carstvo Božije pre nego vi! **32** Jer Jovan je došao **9** Stoga, idite na raskršća, i koga god nađete, k vama [da vam pokaže] put pravednosti, ali mu pozovite na svadbu! **10** Sluge izađoše na puteve niste poverovali. A poreznici i bludnice su mu i sakupiše sve koje su našli, zle i dobre, tako poverovali. Vi ste to videli, ali niste promenili da je svadbena dvorana bila puna gostiju. **11** mišljenje da mu poverujete. **33** Poslušajte drugu Kad je car ušao da vidi zvanice, ugledao je priču. Bio neki domaćin koji je posadio vinograd, jednog čoveka koji nije bio svečano odeven za ogradio ga ogradiom, iskopao u njemu jamu svadbu. **12** Car mu reče: 'Prijatelju, kako si ušao za muljanje grožđa, i sagradio kulu. Onda je ovamo a nisi odeven kako priliči za svadbu?' vinograd iznajmio vinogradarima i otpotovao. Čovek zanemri. **13** Tada car reče svojim slugama: **34** Kada se približilo vreme da vinograd rodi, 'Svežite mu noge i ruke pa ga izbacite u tamu domaćin pošalje sluge da uzmu njegov deo najkrajnju.' Onde će biti plač i škrugut zuba. **14** roda od vinogradara. **35** Ali, vinogradari uhvate Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih.“ **15** Tada njegove sluge, te jednog pretuku, drugog ubiju, a su fariseji otišli i na svom Veću skovali plan kako trećeg kamenuju. **36** Domaćin pošalje druge sluge, da [Isusa] uhvate u reči. **16** Potom su poslali svoje više nego prvi put, ali [vinogradari] i sa ovima učenike i irodovce koji mu rekoše: „Učitelju, postupe jednako. **37** Naposletku, domaćin pošalje znamo da govoris istinu i da po istini učiš o putu vinogradarima svoga sina misleći: 'Mog sina će Božijem, da nikome ne ugađaš, jer ne praviš poštovati.' **38** Ali vinogradari, kada videš sina, razlike među ljudima. **17** Reci nam šta misliš: da rekoše među sobom: 'Ovo je naslednik. Hajde da li je dopušteno davati porez caru ili ne?' **18** Isus ga ubijemo pa čemo imati njegovo nasledstvo! je prozreo njihovu opakost, pa je rekao: „Zašto **39** Zatim ga uhvatiše, izbaciše iz vinograda i me iskušavate, licemeri? **19** Pokažite mi novac ubiše. **40** Kada, dakle, dođe vlasnik vinograda, za plaćanje poreza!“ Dali su mu srebrnjak. **20** šta će učiniti onim vinogradarima?“ **41** Oni mu [Isus] ih upita: „Čiji je ovo lik i natpis?“ **21** Oni odgovoriše: „Zločince će pobiti bez milosti, a odgovore: „Carev.“ „Onda, dajte caru carevo, a vinograd će iznajmiti drugim vinogradarima koji Bogu Božije.“ **22** Kada su čuli ovo, zadivili su se, će mu davati urod u vreme kada dozri.“ **42** Isus pa su ga ostavili i otišli. **23** Istog dana pristupe im reče: „Zar nikada niste čitali u Pismu: 'Kamen mu i sadukeji, koji govore da nema vaskrsenja, što su zidari odbacili, postade kamen ugaoni. Od **24** i upitaju ga: „Učitelju, Mojsije je rekao: 'Ako Gospoda ovo beše i to je divno u našim očima?' neki čovek umre i iza sebe ostavi ženu, a nema **43** Zato vam kažem da će vam se oduzeti Carstvo dece, onda neka se njegov brat oženi udovicom i Božije i daće se narodu koji donosi rod. **44** I ko podigne potomstvo svome bratu.“ **25** Bilo tako u padne na ovaj kamen, razbiće se, a na koga on nas sedmoro braće. Prvi se oženio i umro, pa padne, zdrobiće ga.“ **45** Kada su vodeći sveštenici kako nije imao potomstva, njegova žena ostane i fariseji čuli ovu priču, shvatili su da to on o njegovom bratu. **26** Isto je bilo i sa drugim i njima govori. **46** I gledali su da ga uhvate, ali su se bojali naroda koji ga je smatrao prorokom.

22 Isus im je ponovo govorio u pričama. Rekao je: **2** „Carstvo nebesko je slično nekom caru koji je priredio svadbu za svoga sina. **3** Onda je poslao svoje sluge da pozovu zvanice na svadbu, ali niko nije htio da dođe. **4** Car je iznova poslao svoje sluge, rekavši: 'Recite zvanicama: „Evo, pripravio sam trpezu. Zaklao sam svoje volove, tovljene junce i sve je pripravljeno. Dodite na svadbu!“ **5** Ali zvanice ne mareći odoše: jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. **6**

Ostali su uhvatili careve sluge, zlostavljali ih i

Koje je od ove dvojice postupio po očevoj volji?“ vojsku, te pobio one ubice, a njihov grad spalio. Oni rekoše: „Prvi.“ Isus im onda reče: „Zaista **8** Zatim je car rekao svojim slugama: 'Svadba je, vam kažem da će poreznici i bludnice ući u evo, priređena, ali zvanice nisu bile dostoje. Carstvo Božije pre nego vi! **32** Jer Jovan je došao **9** Stoga, idite na raskršća, i koga god nađete, k vama [da vam pokaže] put pravednosti, ali mu pozovite na svadbu! **10** Sluge izađoše na puteve niste poverovali. A poreznici i bludnice su mu i sakupiše sve koje su našli, zle i dobre, tako poverovali. Vi ste to videli, ali niste promenili da je svadbena dvorana bila puna gostiju. **11** mišljenje da mu poverujete. **33** Poslušajte drugu Kad je car ušao da vidi zvanice, ugledao je priču. Bio neki domaćin koji je posadio vinograd, jednog čoveka koji nije bio svečano odeven za ogradio ga ogradiom, iskopao u njemu jamu svadbu. **12** Car mu reče: 'Prijatelju, kako si ušao za muljanje grožđa, i sagradio kulu. Onda je ovamo a nisi odeven kako priliči za svadbu?' vinograd iznajmio vinogradarima i otpotovao. Čovek zanemri. **13** Tada car reče svojim slugama: **34** Kada se približilo vreme da vinograd rodi, 'Svežite mu noge i ruke pa ga izbacite u tamu domaćin pošalje sluge da uzmu njegov deo najkrajnju.' Onde će biti plač i škrugut zuba. **14** roda od vinogradara. **35** Ali, vinogradari uhvate Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih.“ **15** Tada njegove sluge, te jednog pretuku, drugog ubiju, a su fariseji otišli i na svom Veću skovali plan kako trećeg kamenuju. **36** Domaćin pošalje druge sluge, da [Isusa] uhvate u reči. **16** Potom su poslali svoje više nego prvi put, ali [vinogradari] i sa ovima učenike i irodovce koji mu rekoše: „Učitelju, postupe jednako. **37** Naposletku, domaćin pošalje znamo da govoris istinu i da po istini učiš o putu vinogradarima svoga sina misleći: 'Mog sina će Božijem, da nikome ne ugađaš, jer ne praviš poštovati.' **38** Ali vinogradari, kada videš sina, razlike među ljudima. **17** Reci nam šta misliš: da rekoše među sobom: 'Ovo je naslednik. Hajde da li je dopušteno davati porez caru ili ne?' **18** Isus ga ubijemo pa čemo imati njegovo nasledstvo! je prozreo njihovu opakost, pa je rekao: „Zašto **39** Zatim ga uhvatiše, izbaciše iz vinograda i me iskušavate, licemeri? **19** Pokažite mi novac ubiše. **40** Kada, dakle, dođe vlasnik vinograda, za plaćanje poreza!“ Dali su mu srebrnjak. **20** šta će učiniti onim vinogradarima?“ **41** Oni mu [Isus] ih upita: „Čiji je ovo lik i natpis?“ **21** Oni odgovoriše: „Zločince će pobiti bez milosti, a odgovore: „Carev.“ „Onda, dajte caru carevo, a vinograd će iznajmiti drugim vinogradarima koji Bogu Božije.“ **22** Kada su čuli ovo, zadivili su se, će mu davati urod u vreme kada dozri.“ **42** Isus pa su ga ostavili i otišli. **23** Istog dana pristupe im reče: „Zar nikada niste čitali u Pismu: 'Kamen mu i sadukeji, koji govore da nema vaskrsenja, što su zidari odbacili, postade kamen ugaoni. Od **24** i upitaju ga: „Učitelju, Mojsije je rekao: 'Ako Gospoda ovo beše i to je divno u našim očima?' neki čovek umre i iza sebe ostavi ženu, a nema **43** Zato vam kažem da će vam se oduzeti Carstvo dece, onda neka se njegov brat oženi udovicom i Božije i daće se narodu koji donosi rod. **44** I ko podigne potomstvo svome bratu.“ **25** Bilo tako u padne na ovaj kamen, razbiće se, a na koga on nas sedmoro braće. Prvi se oženio i umro, pa padne, zdrobiće ga.“ **45** Kada su vodeći sveštenici kako nije imao potomstva, njegova žena ostane i fariseji čuli ovu priču, shvatili su da to on o njegovom bratu. **26** Isto je bilo i sa drugim i njima govori. **46** I gledali su da ga uhvate, ali su se bojali naroda koji ga je smatrao prorokom.

22 Isus im je ponovo govorio u pričama. Rekao je: **2** „Carstvo nebesko je slično nekom caru koji je priredio svadbu za svoga sina. **3** Onda je poslao svoje sluge da pozovu zvanice na svadbu, ali niko nije htio da dođe. **4** Car je iznova poslao svoje sluge, rekavši: 'Recite zvanicama: „Evo, pripravio sam trpezu. Zaklao sam svoje volove, tovljene junce i sve je pripravljeno. Dodite na svadbu!“ **5** Ali zvanice ne mareći odoše: jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. **6**

Ostali su uhvatili careve sluge, zlostavljali ih i

Koje je od ove dvojice postupio po očevoj volji?“ vojsku, te pobio one ubice, a njihov grad spalio. Oni rekoše: „Prvi.“ Isus im onda reče: „Zaista **8** Zatim je car rekao svojim slugama: 'Svadba je, vam kažem da će poreznici i bludnice ući u evo, priređena, ali zvanice nisu bile dostoje. Carstvo Božije pre nego vi! **32** Jer Jovan je došao **9** Stoga, idite na raskršća, i koga god nađete, k vama [da vam pokaže] put pravednosti, ali mu pozovite na svadbu! **10** Sluge izađoše na puteve niste poverovali. A poreznici i bludnice su mu i sakupiše sve koje su našli, zle i dobre, tako poverovali. Vi ste to videli, ali niste promenili da je svadbena dvorana bila puna gostiju. **11** mišljenje da mu poverujete. **33** Poslušajte drugu Kad je car ušao da vidi zvanice, ugledao je priču. Bio neki domaćin koji je posadio vinograd, jednog čoveka koji nije bio svečano odeven za ogradio ga ogradiom, iskopao u njemu jamu svadbu. **12** Car mu reče: 'Prijatelju, kako si ušao za muljanje grožđa, i sagradio kulu. Onda je ovamo a nisi odeven kako priliči za svadbu?' vinograd iznajmio vinogradarima i otpotovao. Čovek zanemri. **13** Tada car reče svojim slugama: **34** Kada se približilo vreme da vinograd rodi, 'Svežite mu noge i ruke pa ga izbacite u tamu domaćin pošalje sluge da uzmu njegov deo najkrajnju.' Onde će biti plač i škrugut zuba. **14** roda od vinogradara. **35** Ali, vinogradari uhvate Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih.“ **15** Tada njegove sluge, te jednog pretuku, drugog ubiju, a su fariseji otišli i na svom Veću skovali plan kako trećeg kamenuju. **36** Domaćin pošalje druge sluge, da [Isusa] uhvate u reči. **16** Potom su poslali svoje više nego prvi put, ali [vinogradari] i sa ovima učenike i irodovce koji mu rekoše: „Učitelju, postupe jednako. **37** Naposletku, domaćin pošalje znamo da govoris istinu i da po istini učiš o putu vinogradarima svoga sina misleći: 'Mog sina će Božijem, da nikome ne ugađaš, jer ne praviš poštovati.' **38** Ali vinogradari, kada videš sina, razlike među ljudima. **17** Reci nam šta misliš: da rekoše među sobom: 'Ovo je naslednik. Hajde da li je dopušteno davati porez caru ili ne?' **18** Isus ga ubijemo pa čemo imati njegovo nasledstvo! je prozreo njihovu opakost, pa je rekao: „Zašto **39** Zatim ga uhvatiše, izbaciše iz vinograda i me iskušavate, licemeri? **19** Pokažite mi novac ubiše. **40** Kada, dakle, dođe vlasnik vinograda, za plaćanje poreza!“ Dali su mu srebrnjak. **20** šta će učiniti onim vinogradarima?“ **41** Oni mu [Isus] ih upita: „Čiji je ovo lik i natpis?“ **21** Oni odgovoriše: „Zločince će pobiti bez milosti, a odgovore: „Carev.“ „Onda, dajte caru carevo, a vinograd će iznajmiti drugim vinogradarima koji Bogu Božije.“ **22** Kada su čuli ovo, zadivili su se, će mu davati urod u vreme kada dozri.“ **42** Isus pa su ga ostavili i otišli. **23** Istog dana pristupe im reče: „Zar nikada niste čitali u Pismu: 'Kamen mu i sadukeji, koji govore da nema vaskrsenja, što su zidari odbacili, postade kamen ugaoni. Od **24** i upitaju ga: „Učitelju, Mojsije je rekao: 'Ako Gospoda ovo beše i to je divno u našim očima?' neki čovek umre i iza sebe ostavi ženu, a nema **43** Zato vam kažem da će vam se oduzeti Carstvo dece, onda neka se njegov brat oženi udovicom i Božije i daće se narodu koji donosi rod. **44** I ko podigne potomstvo svome bratu.“ **25** Bilo tako u padne na ovaj kamen, razbiće se, a na koga on nas sedmoro braće. Prvi se oženio i umro, pa padne, zdrobiće ga.“ **45** Kada su vodeći sveštenici kako nije imao potomstva, njegova žena ostane i fariseji čuli ovu priču, shvatili su da to on o njegovom bratu. **26** Isto je bilo i sa drugim i njima govori. **46** I gledali su da ga uhvate, ali su se bojali naroda koji ga je smatrao prorokom.

učutkao sadukeje, okupiše se, 35 a jedan od njih, znac Svetog pisma, upita ga, s namerom da ga iskuša: 36 „Učitelju, koja je zapovest najveća u Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom zakletvu.’ 17 Budale i slepc! Pa šta je veće: zlato svojom i svim umom svojim.’ 38 Ovo je najveća ili hram koji posvećuje zlato? 18 Takođe kažete: najvažnija zapovest. 39 Druga je jednakovo važna: ‘Ko se zakune žrtvenikom, to ga ne obavezuje ni ‘Voli bližnjega svoga kao samoga sebe. 40 Na na šta, a ko se zakune darom koji je na žrtveniku, ovim dvema zapovestima počiva sav Zakon i obavezan je da održi zakletvu.’ 19 Slepci! Pa šta Proroci.“ 41 Kada su se fariseji okupili, Isus je veće? Dar ili žrtvenik koji posvećuje dar? 20 ih upita: 42 „Šta mislite o Hristu? Čiji je on Ko se, dakle, zakune žrtvenikom, kune se njime i sin?“ Oni mu odgovore: „Davidov.“ 43 On ih svime što je na njemu. 21 I ko se zakune hramom, upita: „Kako ga onda David, posredstvom Duha, kune se njime i onim koji prebiva u njemu. 22 I naziva Gospodom kad govorи: 44 ‘Reče Gospod ko se zakune nebom, kune se Božijim prestolom Gospodu mome: „Sedi meni s moje desne strane, i onim koji sedi na njemu. 23 Jao vama, znalci dok dušmane ne položim tvoje, za tvoje noge Svetoga pisma i fariseji! Licemer! Dajete desetak podnožje da budu“? 45 Dakle, ako ga David od nane, kopra i kima, a propuštate ono što naziva Gospodom, kako onda može da bude je pretežnije u Zakonu – pravdu, milosrđe i njegov sin?“ 46 Niko nije mogao da mu odgovori ni reči, i нико se od tada nije usudio da ga pita bilo šta.

23 Tada Isus reče narodu i svojim učenicima:

2 „Znalci Svetog pisma i fariseji su zaseli na Mojsijevu stolicu. 3 Sve što vam kažu, vi to činite i sledite, ali se ne povodite za onim što rade, jer oni jedno govore, a drugo rade. 4 Oni vezuju i tovare teška bremena ljudima na pleća, a sami neće ni prstom da mrdnu da bi ih pokrenuli. 5 Sva svoja dela čine da bi ih ljudi videli: proširuju svoje molitvene zapise i produžuju rese na odeći. 6 Vole pročelja na gozbama i prednja mesta u sinagogama, 7 da ih ljudi pozdravljuju na trgovima i da ih oslovljjavaju sa ‘Učitelju! 8 A vi se nemojte oslovljavati sa ‘učitelju’, jer samo je jedan vaš Učitelj, a vi ste svi braća. 9 I nikoga na zemlji ne oslovljavajte sa ‘Očel’, jer samo je jedan vaš Otac – onaj koji je na nebu. 10 Niti zovite koga vođom, jer samo je jedan vaš vođa – Hristos. 11 Najveći među vama neka vam bude sluga. 12 Ko samog sebe uzvisuje, biće ponižen, a ko sebe unizi, biće uzvišen. 13 Jao vama, znalci Svetog pisma i fariseji! Licemer! Vi zaključavate Carstvo Božije pred ljudima; sami ne ulazite, niti dajete da uđu oni koji bi hteli. 14 Jao vama, znalci Svetog pisma i fariseji! Licemer! Udovice lišavate imovine, a molite se dugo da biste ostavili dobar utisak na ljude. Zato ćete biti strože osuđeni. 15 Jao vama, znalci Svetoga pisma i fariseji! Licemer! Putujete morem i kopnom da učinite nekoga svojim sledbenikom. A kada on to postane, onda ga načinite sinom paklenim

dvaput gorim od sebe. (Geenna g1067) 16 Jao vama, slepe vode! Vi kažete: ‘Ko se zakune hramom, to ga ne obavezuje ni na šta, a ko se zakune Zakon?“ 37 Isus mu odgovori: „Voli Gospoda, zlatom koje pripada hramu, obavezan je [da održi žrtveniku, ovim dvema zapovestima počiva sav Zakon i obavezan je da održi zakletvu.’ 17 Budale i slepc! Pa šta je veće: zlato svojom i svim umom svojim.’ 38 Ovo je najveća ili hram koji posvećuje zlato? 18 Takođe kažete: najvažnija zapovest. 39 Druga je jednakovo važna: ‘Ko se zakune žrtvenikom, to ga ne obavezuje ni ‘Voli bližnjega svoga kao samoga sebe. 40 Na na šta, a ko se zakune darom koji je na žrtveniku, ovim dvema zapovestima počiva sav Zakon i obavezan je da održi zakletvu.’ 19 Slepci! Pa šta Proroci.“ 41 Kada su se fariseji okupili, Isus je veće? Dar ili žrtvenik koji posvećuje dar? 20 ih upita: 42 „Šta mislite o Hristu? Čiji je on Ko se, dakle, zakune žrtvenikom, kune se njime i sin?“ Oni mu odgovore: „Davidov.“ 43 On ih svime što je na njemu. 21 I ko se zakune hramom, upita: „Kako ga onda David, posredstvom Duha, kune se njime i onim koji prebiva u njemu. 22 I naziva Gospodom kad govorи: 44 ‘Reče Gospod ko se zakune nebom, kune se Božijim prestolom Gospodu mome: „Sedi meni s moje desne strane, i onim koji sedi na njemu. 23 Jao vama, znalci dok dušmane ne položim tvoje, za tvoje noge Svetoga pisma i fariseji! Licemer! Dajete desetak podnožje da budu“? 45 Dakle, ako ga David od nane, kopra i kima, a propuštate ono što naziva Gospodom, kako onda može da bude je pretežnije u Zakonu – pravdu, milosrđe i njegov sin?“ 46 Niko nije mogao da mu odgovori ni reči, i нико se od tada nije usudio da ga pita bilo šta.

24 Slepce vode, vi procedujete [piće kad vam komarac [upadne u čašu], a kamilu gutate! 25 Jao vama, znalci Svetoga pisma i fariseji! Licemer! Čistite čašu i zdelu spolja, a iznutra su pune grabeži i raskalašnosti. 26 Fariseju slepi! Očisti najpre čašu iznutra, da bi i njena spoljašnjost bila čista. 27 Jao vama, znalci Svetoga pisma i fariseji! Licemer! Vi ste kao grobovi okrećeni u belo. Spolja izgledaju lepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svakakve nečistoće. 28 Tako i vi naoko izgledate ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemerja i bezakonja. 29 Jao vama, znalci Svetoga pisma i fariseji! Licemer! Vi podižete spomenike prorocima i ukrašavate grobove pravednika 30 i govorite: ‘Da smo mi živeli u vreme naših predaka, mi ne bismo učestvovali u prolivanju krvi proročke.’ 31 Tako sami svedočite protiv sebe da ste potomci onih koji su pobili proroke. 32 Dovršite samo ono što vaši preci započeše! 33 Zmije! Porode otrovnji! Kako ćete pobeći od kazne [kojom ste osuđeni] na pakao? (Geenna g1067) 34 Stoga, evo, ja vam šaljem proroke, mudrace i znalce Svetoga pisma. Neke od njih ćete pobiti i razapeti, a neke ćete bičevati po vašim sinagogama i terati iz vaših gradova. 35 Tako će na vas doći kazna za svu pravedničku krv prolivenu na zemlji, od krvi Avelja pravednika do Zaharije sina Varahijina, koga ste ubili između hrama i žrtvenika. 36 Zaista vam kažem, sve će ovo doći na ovaj naraštaj. 37 Jerusalime, Jerusalime, ti što ubijaš proroke i kamenuješ one koji su poslani k tebi, koliko puta sam htio da skupim tvoju decu, kao što kvočka skuplja svoje

piliće pod krila, ali vi niste hteli. **38** Evo, kuća vam se ostavlja pustom. **39** A ja vam kažem da me nećete videti dok ne kažete: 'Blagosloven onaj koji dolazi u ime Gospodnje!'

24 Isus je izašao iz hrama, i dok je odlazio, pristupe mu njegovi učenici da mu pokažu hramskе zgrade. **2** Isus im odgovori: „Vidite li sve ovo? Zaista vam kažem da neće ovde ostati ni kamen na kamenu, koji se neće porušiti.“ **3** Kasnije, dok je Isus sedeо na Maslinskoj gori, pristupiše mu njegovi učenici nasamo i upitaše ga: „Reci nam, kada će se ovo dogoditi i šta će biti znak tvoga dolaska i svršetka sveta?“ (**αἰών** **g165**) **4** Isus im odgovori: „Pazite da vas ko ne zavedel! **5** Mnogi će doći u moje ime govoreći: 'Ja sam Hristos!', te će mnoge zavesti. **6** Čućete za ratove i za glasine o ratovima. Ne plašite se, jer sve to mora da se dogodi, ali to još nije kraj. **7** Podići će se narod na narod i carstvo na carstvo; biće gladi i zemljotresa po raznim mestima. **8** Sve ovo je tek početak nevolja. **9** Tada će vas predavati na muke i ubijati vas. Svi narodi će vas omrznuti radi mog imena. **10** I mnogi će tada odstupiti od vere: izdavaće jedan drugoga i mrzeti se među sobom. **11** Pojaviće se i mnogi lažni proroci i zavešće mnoge. **12** Bezakonje će uzeti maha i usled toga će ohladneti ljubav mnogih. **13** A ko istraje do kraja, biće spasen. **14** I Radosna vest o Carstvu će se propovedati po celom svetu za svedočanstvo svim narodima. Tada će doći kraj. **15** A kad vidite da 'strašno bogohulstvo' o kome govori prorok Danilo, stoji na svetom mestu – ko čita neka razume! – **16** tada stanovnici Judeje neka beže u brda. **17** Ko se nađe na krovu neka ne silazi da uzme što iz kuće, **18** i ko se nađe u polju neka se ne vraća da uzme svoj ogrtač. **19** Jao trudnicama i dojiljama u te dane! **20** Molite se da se vaše bežanje ne dogodi u zimu ili u subotu. **21** Jer će tada nastati velika nevolja kakve nije bilo od početka sveta, pa do danas, niti će je više biti. **22** I ako se broj tih dana ne bi skratio, нико se ne bi spasao; ali zbog izabranih ti će se dani skratiti. **23** Ako vam tada neko kaže: 'Evo, Hristos je ovde!' ili: 'Onde je!', ne verujte! **24** Jer će se pojavitи lažni Hristosi i lažni proroci i učiniće velike znakove i čuda, da zavedu, ako je moguće, i izabrane. **25** Evo, kazao sam vam unapred. **26** Dakle, ako vam kažu: 'Evo ga u pustinji!', ne izlazite. Ili: 'Evo ga u tajnim odajama!', ne verujte. **27** Jer kao što munja sevne s istoka i zasveti sve do zapada, tako će biti i

sa dolaskom Sina Čovečijeg. **28** Gde bude leštine, tamo će se i lešinari okupljati. **29** A odmah nakon nevolje tih dana 'sunce će potamneti, a mesec neće više svetleti; zvezde će sa neba padati, i sile se nebeske uzdrmati.' **30** I tada će se na nebu pojavitи znak Sina Čovečijeg, i sva će plemena na zemlji zakukati i ugledati Sina Čovečijeg kako dolazi na oblacima nebeskim sa silom i velikom slavom. **31** A na glas velike trube, on će poslati svoje anđele da saberu njegove izabrane sa četiri strane sveta, s kraja na kraj neba. **32** Poučite se na primeru smokve. Kada njena grana omekša i lišće potera, tada znate da je leto na pragu. **33** Tako i vi, kad vidite sve ovo, znajte da je [on] blizu, pred vratima. **34** Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne dogodi. **35** Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći. **36** A koji je to dan i čas, to niko ne zna, ni anđeli na nebu, pa ni sam Sin, već samo Otac. **37** Jer, kao što je bilo u vremenu Nojevo, tako će biti i sa dolaskom Sina Čovečijeg. **38** Naime, kao što su u one dane, pre potopa, ljudi jeli i pili, ženili se i udavali, do dana kada je Noje ušao u plovilo, **39** i nisu uvideli sve dok nije došao potop i sve ih odneo, tako će biti i sa dolaskom Sina Čovečijeg. **40** Tada će dvojica biti na njivi; jedan će biti uzet, a drugi ostavljen. **41** I dve će mleti žito na žrvnju; jedna će biti uzeta, a druga ostavljena. **42** Bdite, stoga, jer ne znate u koji dan vaš Gospod dolazi. **43** Ovo znajte: ako bi domaćin znao u koji noćni čas će lovor doći, bdeo bi i ne bi dozvolio da mu provali u kuću. **44** Zato i vi budite spremni, jer će Sin Čovečiji doći u čas kada ne mislite. **45** Ko je, dakle, verni i mudri sluga, koga je Gospodar postavio nad svojim domaćinstvom da svakom daje hrana na vreme? **46** Blažen je onaj sluga koga Gospodar, kada dođe, zatekne da ovako radi. **47** Zaista vam kažem da će mu poveriti upravu nad celim svojim imanjem. **48** Ali ako nevaljali sluga kaže: 'Moj Gospodar se zadržao na putu', **49** pa počne da tuče svoje drugove u službi, da jede i opija se sa pijanicama, **50** doći će Gospodar ovih slуга u dan u koji ga ne očekuje, **51** te će ga poseći i odrediti mu mesto među licemerima. Tamo će biti plač i škrugut zuba.

25 Tada će Carstvo nebesko biti kao deset devojaka, koje uzeše svoje svetiljke i izadoše u susret mladoženji. **2** Pet od njih bilo je nerazumno, a pet mudro. **3** Nerazumne, naime, uvezvi svoje svetiljke nisu ponele sa sobom ulje; **4** mudre su, pak, u svojim svetiljkama ponele

ulje. **5** Kako je mladoženja okasnio, one su sve nema, oduzeće se i ono što ima. **30** A nekorisnog zadremale i zaspale. **6** O ponoći nastala vika: slugu izbacite u tamu najkrajinju. Tamo će biti 'Evo mladoženje! Izadite mu u susret!' **7** Tada plaći i škrugut zuba.' **31** A kada Sin Čovečiji dođe u one devojke ustadoše i urediše svoje svetiljke. svojoj slavi i svi anđeli s njim, onda će on sestati **8** Nerazumne rekoše mudrima: 'Dajte nam od na svoj slavni presto. **32** I sabraće se pred njim svoga ulja, jer nam se svetiljke gase.' **9** Mudre svi narodi, a on će ih odvojiti jedne od drugih, devojke im odgovoriše: 'Da ne bi manjkalo i kao što pastir odvaja ovce od jaraca. **33** Ovce će nama i vama, bolje idite trgovcima i kupite postaviti sebi s desne strane, a jarce s leve. **34** sebi.' **10** Kad su nerazumne otiske da kupe ulje, Tada će Car reći onima sa desne strane: 'Hodite stiže mladoženja i ove koje su bile spremne vi, blagosloveni od moga Oca, primite Carstvo uđu sa mladoženjom na svadbu, a vrata se koje je bilo pripravljeno za vas od postanka sveta. zatvore. **11** Kasnije dođu i nerazumne devojke, **35** Jer, bio sam gladan i vi ste me nahranili; bio govoreći: 'Gospodaru, gospodaru, otvor nam!' sam žedan i vi ste me napojili; bio sam stranac **12** Mladoženja im odgovori: 'Zaista vam kažem, i vi ste me ugostili; **36** bio sam go i vi ste me ne poznajem vas.' **13** Bdite stoga, jer ne znate obukli; bio sam bolestan i vi ste me posetili; bio ni dana ni časa kada će Sin Čovečiji doći. **14** sam u tannicu i vi ste me obišli.' **37** Tada će ga To je kao kad je čovek, polazeći na put, pozvao upitati oni pravednici: 'Gospode, kada smo te svoje sluge i predao im svoje imanje. **15** Tako je videli gladnog i nahranili te, ili žednog i napojili jednom da pet talanata, drugom dva, a trećem te? **38** Kada smo te videli kao stranca i ugostili jedan; svakome prema njegovoj sposobnosti, pa te, ili golog i obukli te? **39** Kada smo te videli otputovao. **16** Onaj što je primio pet talanata bolesnog, ili u tannicu i posetili te?' **40** A Car odmah ode, poslova s njima, te zaradi drugih će im odgovoriti: 'Zaista vam kažem, ukoliko pet. **17** Isto tako je i onaj sa dva talanata zaradio ste učinili jednom od ove moje najneznačnijie druga dva. **18** A onaj koji je dobio jedan talanat, braće, meni ste učinili.' **41** Potom će reći onima sode, iskopa jamu u zemlji, te sakrije novac svoga gospodara. **19** Posle dužeg vremena, vrati se gospodar onih slugu i počne da svodi račune sa njima. **20** Tada pristupi onaj sluga koji je dobio pet talanata i donese drugih pet, govoreći: **42** Jer, bio sam gladan, a vi me niste leve strane: 'Odlazite od mene, prokleti, u ogan večiti pripravljen za đavola i za njegove andele! (aiōnios g166) **43** bio sam stranac, a vi me niste napojili; bio sam žedan, a vi me niste ugostili; bio sam 'Gospodaru, dao si mi pet talanata, i ja sam, go, a vi me niste odenuli; bio sam bolestan i u evo, zaradio i drugih pet.' **21** Gospodar mu reče: tamnici, a vi me niste posetili.' **44** Tada će ga oni 'Odlično, добри i verni slugo! Pošto si bio veran u upitati: 'Gospode, kada smo te videli gladnog, ili malim stvarima, poveriću ti mnogo više. Uđi i žednog, ili kao stranca, ili golog, ili bolesnog, ili proveseli se sa svojim gospodarem!' **22** Pristupi u tannicu, a da se nismo pobrinuli za tebe?' **45** A drugi sluga, pa reče: 'Gospodaru, dao si mi dva on će im odgovoriti: 'Zaista vam kažem, ukoliko talanta, a ja sam, evo, zaradio druga dva.' **23** to niste učinili jednom od ovih najneznačnijih, Gospodar mu reče: 'Vrlo dobro, valjani i verni slugol! Pošto si bio veran u malim stvarima, niste učinili ni meni.' **46** Stoga će oni otići u večnu kaznu, a pravednici u život večni." (aiōnios g166)

26 Kad je Isus izrekao sve ovo, rekao je svojim učenicima: **2**, „Znate da je za dva dana Pasha, i tada će Sina Čovečijeg predati da ga razaputi.“ **3** Tada se sabraše vodeći sveštenici i starešine naroda u dvoru Prvosveštenika po imenu Kajafa. **4** Dogovorili su se da uhvate Isusa na prevaru i da ga ubiju. **5** Ali govorili su: „Samo ne za vreme praznika, da se narod ne bi pobunio.“ **6** A kada je Isus bio u Vitaniji, u kući Simona gubavca, **7** prišla mu je neka žena s posudom od alabastra, punom skupocenog mirisnog ulja, i izlila je na njegovu glavu dok je on obedovao. **8**

Kada su to videli njegovi učenici, naljutiše se i reče: „Ako treba i da umrem sa tobom, neću te se rekoše: „Čemu ovo rasipanje? 9 Ovo je moglo da odreći!“ Tako su rekli i svi učenici. 36 Tada Isus se proda za veliki iznos i da se da siromasima.“ ode sa njima na mesto koje se zove Getsimanija i 10 Ali Isus je razumeo, pa im je rekao: „Zašto joj reče učenicima: „Sedite ovde dok ja odem onamo stvarate neprijatnosti? Ona mi je učinila dobro da se pomolim.“ 37 Poveo je sa sobom Petru i delo. 11 Jer siromahe čete uvek imati sa sobom, dvojicu Zavedejevih sinova. Uto ga obuze žalost i a mene nećete imati uvek. 12 Ona je izlila ovo teskoba. 38 Tada im reče: „Duša mi je nasmrt mirisno ulje na moje telo radi mog pogreba. tužna. Ostanite ovde i bdite sa mnom.“ 39 Onda 13 Zaista vam kažem, gde god se širom sveta ode malo dalje i pade ničice moleći se: „Oče moj, bude propovedala ova Radosna vest, reći će se ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali i ovo što je ona učinila, za sećanje na nju.“ 14 neka ne bude kako ja hoću, nego kako ti hoćeš.“ Tada jedan od Dvanaestorice, po imenu Juda 40 Kada se vratio k učenicima, našao ih je kako Iskariot, ode vodećim sveštenicima, 15 i reče: spavaju. Zato je rekao Petru: „Zar ni jedan sat „Koliko čete mi platiti ako vam ga predam?“ Oni niste mogli probdeti sa mnom? 41 Bdite i molite odrediše iznos od trideset srebrnjaka. 16 Otada se da ne padnete u iskušenje; duh je, naime, je on tražio priliku da ga izda. 17 A na prvi dan voljan, ali je telo slabo.“ 42 Isus po drugi put ode praznika Beskvasnih hlebova pristupe učenici da se moli i reče: „Oče moj, ako nije moguće da Isusu pitajući ga: „Gde želiš da ti pripremimo me mimoide ova čaša, da je ne ispijem, onda pashalnu večeru?“ 18 On reče: „Idite u grad do neka bude tvoja volja.“ 43 Kad se vratio, ponovo toga i toga i recite mu: 'Učitelj pita: „Moje vreme ih je zatekao kako spavaju, jer su im se oči se primaklo; kod tebe ču slaviti pashalnu večeru sklapale. 44 Onda ih je ostavio, pa je po treći sa svojim učenicima.““ 19 Učenici učine kako im put otiašo da se pomoli, izgovarajući iste reči. je Isus naložio, te pripreme za Pashu. 20 Uveče je 45 Tada se vratio k učenicima i rekao: „Stalno Isus sa Dvanaestoricom bio za stolom. 21 I dok spavate i počivate. Došao je čas! Evo, Sin Čovečiji su večerali, Isus reče: „Zaista vam kažem da će će biti predat u ruke grešnicima. 46 Ustanite! me izdati jedan od vas.“ 22 Učenici su se veoma Hajdemo! Evo, približio se moj izdajnik.“ 47 ožalostili, pa su počeli da pitaju jedan za drugim: Dok je Isus još govorio, došao je Juda, jedan od „Da nisam ja, Gospode?“ 23 A on im odgovori: Dvanaestorice, i sa njim velika rulja sa mačevima „Izdaće me onaj koji je sa mnom umakao hleb i toljagama. Njih su poslali vodeći sveštenici i u zdelu. 24 Doduše, Sin Čovečiji odlazi u smrt narodne starešine. 48 Isusov izdajnik im je dao kao što je u Svetom pismu napisano za njega, ali znak: „Koga poljubim, taj je. Uhvatite ga!“ 49 On teško onom čoveku koji ga izdaje! Tom čoveku bi odmah pride Isusu i reče: „Zdravo, učitelju!“ I bilo bolje da se nije ni rodio.“ 25 A Juda, izdajnik, poljubi ga. 50 A Isus mu reče: „Prijatelju, uradi upita: „Da nisam ja, učitelju?“ Isus mu odgovori: ono zbog čega si došao.“ Tada oni ljudi pristupe i „Sâm si rekao.“ 26 Dok su jeli, Isus uze hleb, uhvate Isusa. 51 Uto, jedan od onih koji su bili sa izreče blagoslov, razlomi ga i dade učenicima Isusom, trže svoj mač i udari Prvosveštenikovog i reče: „Uzmite i jedite, ovo je moje telo.“ 27 slugu, te mu odseče uho. 52 Isus mu tada reče: Zatim je uzeo čašu, zahvalio [Bogu,] pružio im „Vrati svoj mač u korice, jer svi koji se late mača je i rekao: „Pijte iz nje svi. 28 Ovo je krv moja, – od mača će i poginuti. 53 Ili, zar ne misliš da krv Novog saveza, koja se proliva za mnoge radi mogu da zamolim svoga Oca, i on će mi odmah oproštenja greha. 29 A ja vam kažem: neću više poslati više od dvanaest legija anđela? 54 Jer, piti vina od roda loze, do onoga dana kada ču kako bi se inače ispunilo Pismo koje kaže da tako piti sa vama novo vino u Carstvu moga Oca.“ mora da bude?“ 55 U taj čas Isus reče mnoštву: 30 Zatim su otpevali hvalospeve i zaputili se ka „Zar sam ja odmetnik, pa ste sa mačevima i Maslinskoj gori. 31 Tada im Isus reče: „Svi čete se toljagama izašli da me uhvatite? Svaki dan sam vi okrenuti od mene još ove noći, jer je napisano: sedeo u hramu i poučavao, i niste me uhvatili. 'Udaricu pastira, i ovce će se razbežati od stada.' 56 Sve se to dogodilo da se ispune Proroci.“ 32 Ali kada vaskrsnem, otići ču pre vas u Galileju.“ Tada su ga svi učenici ostavili i pobegli. 57 Kad 33 Petar mu reče: „Ako se i svi okrenu od tebe, su oni ljudi uhvatili Isusa, odveli su ga pred ja te nikada neću napustiti.“ 34 A Isus mu reče: Prvosveštenika Kajafu. Tamo su već bili okupljeni „Zaista ti kažem da ćeš me se tri puta odreći ove znalci Svetoga pisma i starešine. 58 Petar ga noći pre no što se petao oglasi.“ 35 Petar mu je pratio izdaleka do Prvosveštenikovog dvora.

Zatim je ušao unutra i seo sa stražarima da vidi Grnčarevu njivu za groblje strancima. **8** Zato kako će se to završiti. **59** A vodeći sveštenici i celo se ta njiva do danas zove „Krvna njiva“. **9** Tada Veliko veće tražili su kakvo lažno svedočanstvo se ispunilo ono što je rekao prorok Jeremija: „I protiv Isusa, da bi mogli da ga pogube. **60** I nisu uzeše trideset srebrnjaka, cenu za procjenjena, mogli da nađu, iako su pristupili mnogi lažni koju odrediše neki od roda Izrailjevog, **10** i za svedoci. Najzad pristupiše dvojica **61** i rekoše: njih kupiše Grnčarevu njivu. Ovako mi Gospod „Ovaj je rekao: ‘Ja mogu da srušim hram Božiji i naredi.’“ **11** Isusa su zatim doveli pred namesnika, da ga za tri dana ponovo sagradim.“ **62** Tada usta koji ga upita: „Jesi li ti Car judejski?“ „Ti to kažeš“ Prvosveštenik i reče: „Zar ništa ne odgovaraš na – odgovori Isus. **12** Onda su ga vodeći sveštenici i to što ovi svedoče protiv tebe?“ **63** Isus je čutao starešine optuživali, a on nije ništa odgovarao. Tada mu Prvosveštenik reče: „Živim te Bogom **13** Tada mu Pilat reče: „Zar ne čuješ za šta te sve zaklinjem: reci nam jesи li ti Hristos, Sin Božiji?“ optužuju?“ **14** Isus nije odgovorio ni reči, čemu **64** Isus mu odgovori: „Sâm si to rekao. Šta više, se zapovednik veoma čudio. **15** A zapovednik je kažem vam da ćete od sada videti Sina Čovečijeg običavao da za praznik pusti jednog zatvorenika kako sedi s desne strane Svesilnoga i dolazi po izboru naroda. **16** Baš tada su u tamnici držali na oblacima nebeskim.“ **65** Tada Prvosveštenik poznatog sužnja po imenu Isus Varava. **17** Kada razdera svoju odeću i reče: „Vredao je [Boga]! se narod okupio, Pilat im se obrati: „Koga želite Zar su nam potrebni drugi svedoci? Evo, sad ste da vam pustum: Isusa Varavu ili Isusa prozvanog čuli bogohuljenje! **66** Kako vam se to čini?“ Oni 'Hristos'?“ **18** Znao je, naime, da su Isusa predali odgovoriše: „Zaslužio je smrt!“ **67** Tada su mu iz zavisti. **19** Dok je sedeо na sudijskoj stolici, pljuvali u lice i udarali ga pesnicama, a drugi su njegova žena mu pošalje poruku: „Okani se tog ga šamarali, **68** govoreći: „Proreci, Hriste, ko te je pravednika, jer sam danas u snu mnogo propatila udario?“ **69** A Petar je sedeо napolju, u dvorištu. zbog njega.“ **20** Međutim, vodeći sveštenici i Neka sluškinja mu pristupi i reče mu: „I ti si starešine nagovore narod da zatraže Varavu, bio sa Isusom Galilejcem!“ **70** A on poreče pred a da se Isus pogubi. **21** Zapovednik ih upita: svima, govoreći: „Ne znam o čemu govorиш!“ **71** „Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustum?“ Kad je izašao u predvorje, videla ga je druga Oni odgovoriše: „Varavu!“ **22** Pilat ih upita: „Šta [sluškinja], te je rekla onima koji su bili tamo: „I onda da radim sa Isusom prozvanim 'Hristos'?“ ovaj je bio sa Isusom Nazarećaninom!“ **72** [Petar] Oni odgovoriše: „Neka bude razapet!“ **23** On ponovo poreče zaklinjući se: „Ne poznajem tog ih upita: „Kakvo je zlo učinio?“ Ali oni su još čoveka!“ **73** Malo kasnije, priđu mu neki koji su glasnije povikali: „Neka bude razapet!“ **24** Kada tu stajali, pa mu i oni rekoše: „Zaista, i ti si jedan je Pilat video da ništa ne koristi, nego da nastaje od njih! Čak te i tvoj naglasak odaje!“ **74** Tada još veći metež, uzeo je vodu i oprao ruke pred Petar stade da se proklinje i kune: „Ne poznajem narodom, rekavši: „Ja nemam ništa sa smrću tog čoveka!“ U isti čas se oglasi petao. **75** Onda ovog pravednika; vi ćete odgovarati za to.“ **25** A se Petar setio reči koje je Isus izrekao: „Pre nego sav narod reče: „Neka njegova krv padne na nas i što se petao oglasi, tri puta ćeš me se odreći.“ na našu decu!“ **26** Tada im je oslobođio Varavu, a Isusa je predao da ga izbičuju i razapnu na krst. **27** Nakon toga su zapovednikovi vojnici poveli Isusa u pretorijum. Oko njega se okupila cela četa. **28** Svukli su Isusa i ogrnuli ga skerletnim plaštrom. **29** Onda su ispleli venac od trnja, te mu stavili na glavu i trsku u njegovu desnu ruku. I klanjali su se pred njim, govoreći: „Zdravo, Care judejski!“ **30** Pljuvali su na njega, a onda su uzeli trsku i udarali ga po glavi. **31** Kada su mu se narugali, skinuli su sa njega ogrtić i obukli mu njegovu odeću, pa su ga odveli da ga razapnu. **32** Kada su izašli, našli su nekog čoveka iz Kirine, po imenu Simon, i naterali ga da mu ponese krst. **33** Kada su došli na mesto zvano Golgota, što znači „Mesto lobanje“, **34** dali su mu da pije

vino pomešano sa žuči. Ali pošto je okusio, nije htio da pije. **35** Kada su ga razapeli, podelili kod Pilata. **63** Rekli su: „Gospodaru, setili smo su njegovu odeću bacajući kocku. **36** Sedeli su tamo i čuvali ga. **37** Onda su iznad njegove glave stavili natpis na kome je bila napisana njegova krivica: „Ovo je Isus, Car judejski.“ **38** Sa njim su razapeli i dva odmetnika, jednog s desne strane, a drugog s leve strane. **39** A prolaznici su ga vredali i klimali svojim glavama, **40** govoreći: „Devi im odgovori: „Evo vam straža; idite i obezbedite sad, ti što rušiš hram i za tri dana ga podižeš, grob kako znate.“ **66** Oni odu i obezbede grob: spasi samoga sebe! Ako si Sin Božiji, sidi s krsta!“

41 Slično su mu se rugali i vodeći sveštenici sa znalcima Svetog pisma i starešinama: **42** „Druge je spasao, a ne može da spase samog sebe! Pa, on je izrailjski Car! Neka siđe sad s krsta pa ćemo poverovati u njega! **43** Uzdao se u Boga, neka ga sad izbavi ako mu je po volji! Sâm je rekao: 'Sin sam Božiji.'“ **44** Tako su ga vredali i odmetnici razapeti sa njim. **45** A od podne pa do tri sata nastala tama po svoj zemlji. **46** Oko tri sata popodne, Isus zavapi veoma glasno: „Eli, Eli, lema savahtani?!“ To znači: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!“ **47** A neki koji su tu stajali, čuli su ovo, pa su rekli: „Ovaj doziva Iliju!“ **48** Jedan od vojnika odmah otrča, uze sunđer, natopi ga kiselim vinom, natače na štap, te je tako pojio Isusa. **49** Ostali su govorili: „Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spase!“ **50** Isus još jednom snažno uzviknu i izdahnu. **51** Uto se hramska zavesa rascepi na dvoje od gore do dole, a zemlja se potrese, te se stene raspuknute. **52** Grobovi se otvorile, pa ustadoše iz mrtvih mnogi sveti koji su usnuli, **53** i izadoše iz svojih grobova. Ovi su kasnije, nakon Isusovog vaskrsenja, došli u Sveti grad i pokazali se mnogima. **54** A [rimski] kapetan i oni koji su sa njim čuvali Isusa, kad su videli potres i sve što se dogodilo, silno su se uplašili i rekli: „Ovaj je zaista bio Božiji Sin!“ **55** Tamo su bile i mnoge žene koje su posmatrale izdaleka. One su pratile Isusa iz Galileje i služile mu. **56** Među njima su bile Marija Magdalena, Marija, majka Jakovljeva i Josifova, i majka Zavedejevih sinova. **57** Kad se spustilo veče, doveđe neki bogati čovek iz Arimateje, po imenu Josif, koji je i sam bio Isusov sledbenik. **58** Ovaj dođe k Pilatu i zatraži od njega Isusovo telo. Tada Pilat naredi da mu se telo preda. **59** Josif uze [Isusovo] telo, uvije ga u čisto platno, **60** te ga položi u novi grob koji je izdubio u steni za sebe. Onda je navalio veliki kamen na ulaz u grobnicu i otiašao. **61** Marija Magdalena i druga Marija sedele su tamo naspram groba. **62** Sledećeg dana, posle

Pripreme, okupe se vodeći sveštenici i fariseji se da je ona varalica, još dok je bio živ, rekao da će nakon tri dana vaskrsnuti. **64** Zato naredi da se grob obezbedi do trećeg dana, da ne bi došli njegovi učenici i ukrali ga. Oni će onda reći da grob obezbedi do trećeg dana, da ne bi zapečate grobni kamen i postave stražu.

28 A posle subote, u svanuće prvoga dana nedelje, dodoše Marija Magdalena i druga Marija da pogledaju grob. **2** U taj čas nastala veliki potres, jer je anđeo Gospodnji sišao sa neba, pristupio, otkotrljao grobni kamen i seo na njega. **3** Lik mu je bio kao munja, a odeća bela kao sneg. **4** Od straha pred njim, stražari su uzdrhtali i postali kao mrtvi. **5** Anđeo reče ženama: „Ne bojte se! Znam da tražite razapetog Isusa. **6** On nije ovde. Vaskrsao je onako kako je rekao. Dodite i vidite mesto gde je ležao. **7** Stoga idite i recite njegovim učenicima da je vaskrsao iz mrtvih. On evo ide pred vama u Galileju, onde ćete ga videti. Eto, rekao sam vam.“ **8** One u žarbi odoše sa groba, te sa strahom, ali i sa velikom radošću, otrčaše da jave njegovim učenicima. **9** Uto ih sretne Isus, te im reče: „Zdravo!“ One mu pridu, obujme njegove noge i padnu ničice pred njim. **10** Isus im tada reče: „Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju; tamo će me videti.“ **11** Dok su one odlazile, neki od stražara odu u grad i jave vodećim sveštenicima sve što se dogodilo. **12** Oni su se onda sastali sa starešinama i odlučili da vojnicima daju mnogo novca. **13** Rekli su im: „Recite da su njegovi učenici došli noću i ukrali telo dok smo mi spavalii. **14** A ako zapovednik dočuje za ovo, mi ćemo ga uveriti i rešiti vas brige.“ **15** Stražari uzmu novac i učine kako su ih uputili. Ova priča se raširila među Jevrejima sve do današnjega dana. **16** A jedanaestorica učenika odoše u Galileju, na goru na koju im Isus naredio da idu. **17** Kada su ga ugledali, pali su ničice, a neki su posumnjali. **18** Isus im priđe i reče im: „Data mi je sva vlast na nebu i na zemlji. **19** Zato idite i načinite sve narode mojim učenicima, krsteći ih u ime Oca, Sina i Svetoga Duha. **20** Učite ih da drže sve što sam vam zapovedio. Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka sveta.“ (aiōn g165)

Marko

1 Ovako počinje Radosna vest o Isusu Hristu, Božijem Sinu. **2** U Knjizi proroka Isajije zapisano je ovako: „Evo, šaljem poslanika svoga ispred tvoga lica, koji će ti put pripraviti.“ **3** „Glas jednog pustinjom odzvanja: 'Put Gospodnjii pripravite; drumove za njega poravnajte.'“ **4** I tako se pojavio Jovan krsteći u pustinji i propovedajući pokajanje i krštenje radi oproštenja greha. **5** Ljudi iz cele Judeje i svi iz Jerusalima dolazili su k njemu, a on ih je krštavao u reci Jordanu, pri čemu su oni ispovedali svoje grehe. **6** Jovan je bio odeven u odeću od kamilje dlake, a oko struka je imao kožni pojasa. Hranio se skakavcima i divljim medom. **7** Jovan je najavljuvao: „Posle mene dolazi neko ko je moćniji od mene, pred kim nisam dostojan da se sagnem i odrešim remenje na njegovoj obući. **8** Ja vas krštavam vodom, a on će vas krstiti Svetim Duhom.“ **9** Tih dana je Isus došao iz Nazareta u Galileji i Jovan ga je krstio u Jordanu. **10** Dok je Isus izlazio iz vode, ugledao je otvoreno nebo i Duha kako se u vidu goluba spušta na njega. **11** Uto se začuje glas sa neba: „Ti si Sin moj voljeni, ti si mi sva radost!“ **12** A Duh odmah odvede Isusa u pustinju. **13** Tamo je proveo četrdeset dana, i bio kušan od Satane. Bio je okružen divljim životinjama i anđeli su mu služili. **14** A pošto je Jovan bio utamničen, Isus je došao u Galileju i propovedao Radosnu vest Božiju. **15** Govorio je: „Nastupilo je pravo vreme! Približilo se Carstvo Božije! Pokajte se i verujte u Radosnu vest!“ **16** Kada je Isus jednom prolazio pokraj Galilejskog jezera, video je dva ribara; braću Simona i Andriju, kako bacaju ribarsku mrežu u jezero. **17** Isus im reče: „Podite za mnom i ja ću vas učiniti ribarima ljudi.“ **18** Oni su odmah ostavili mreže i krenuli za njim. **19** Pošavši malo dalje, video je braću Jakova i Jovana, Zavedejeve sinove. Bili su u svojoj lađici i krpili mreže. **20** Isus ih je odmah pozvao i oni ostavše svoga oca Zavedeja u lađici sa najamnicima i krenuše za njim. **21** Isus je sa svojim učenicima došao u Kafarnaum. Odmah u subotu je ušao u sinagogu i počeo da poučava. **22** Ljudi su bili zadivljeni njegovim učenjem, jer ih je učio kao neko ko ima vlast, a ne kao znalci Svetoga pisma. **23** U sinagogi je bio neki čovek [opsednut] nečistim duhom. On kriknu: **24** „Šta ti imaš sa nama, Isuse Nazarećanine?! Ja znam ko si ti: sveti Božiji [poslanik]!“ **25** Isus

mu pripreti i zapovedi: „Učuti i izađi iz čoveka!“ **26** Nečisti duh spopade čoveka silnim trzajima i uz vršak ga napusti. **27** Zadivljeni time, ljudi su počeli da govore jedni drugima: „Šta je ovo? Je li to neko novo učenje, budući da ima vlast da zapoveda nečistim duhovima, te mu se oni pokoravaju?“ **28** Glas o Isusu se brzo proširio po celom području Galileje. **29** Kada su izašli iz sinagoge, otišli su u Simonovu i Andrijinu kuću, zajedno sa Jakovom i Jovanom. **30** Simonova tahta je ležala sva u groznici. Čim su stigli, rekli su Isusu za nju. **31** Isus joj pride, uze je za ruku i pridiže. Groznica je prestala, te je ona počela da ih poslužuje. **32** Uveče, po zalasku sunca, narod je donosio pred Isusa sve koji su bili bolesni i one koji su bili opsednuti zlim duhovima. **33** Sav grad se sjatio pred vrata te kuće. **34** Isus je iscelio mnogo bolesnih od svakojakih bolesti i isterao mnoge zle duhove. Zlim duhovima je branio da govore, jer su oni znali [ko je] on. **35** Sledećeg jutra, dok još nije svanulo, Isus je ustao, izšao [izvan grada], te otišao na jedno pusto mesto, da se moli. **36** Ali Simon i oni koji su bili sa njim krenuli su da ga traže. **37** Kada su ga našli, rekli su mu: „Svi te traže!“ **38** Ali on im je odgovorio: „Podimo i u druga mesta u okolini, da i njima propovedam, jer sam zato došao.“ **39** I tako je prošao celom Galilejom: propovedao je po tamošnjim sinagogama i izgonio zle duhove. **40** Jednom prilikom, prišao mu je neki gubavac i kleknuo pred njim moleći ga: „Ako hoćeš, možeš da me očistiš.“ **41** Isus se sažali nad čovekom, ispruži ruku, dotaknu ga i reče mu: „Hoću, budi čist!“ **42** Guba je istog trena nestala sa njega i čovek je bio čist od gube. **43** Isus ga tada otpusti uz strogu napomenu: **44** „Gledaj da nikom ne govorиш o ovome, nego idi i pokaži se svešteniku, pa zatim prinesi žrtvu za očišćenje koju je propisao Mojsije, da se pred njima potvrди [da si zdrav].“ **45** Ali ovaj čim ode, poče svima govoriti i razglašavati o onome što mu se dogodilo, tako da Isus nije više mogao da uđe neprimećen u mesto. Zato je boravio na pustim mestima, a narod je sa svih strana hrlio k njemu.

2 Posle nekoliko dana, Isus se vratio u Kafarnaum. Ljudi su to dočuli, **2** pa su se u tolikom broju sjatili u kuću gde je Isus bio, da ni pred vratima više nije bilo mesta. Isus im je onda objavljivao svoje učenje. **3** Uto dođu četvorica ljudi noseći jednog oduzetog čoveka. **4** Pošto zbog mnoštva nisu mogli da ga donesu pred Isusa,

napravili su otvor na krovu iznad mesta gde je bio Isus, kroz koji su spustili nosila na kojima reče oduzetome: „Sinko, opraštaju ti se gresi!“ **6** Tu su sedeli i neki od znalaca Svetog pisma i razmišljali u себi: **7** „Šta to ovaj priča? On vreda Bogal Ko može opraštati grehe osim samoga njihovo umovanje, pa ih je upitao: „Zašto ovako razmišljate u srcu? **9** Šta je lakše reći oduzetome: ‘Tvoji gresi su oprošteni’ ili: ‘Ustani, uzmi svoja nosila i hodaj?’ **10** Ali, da znate: Sin Čovečiji ima vlast da oprašta grehe na zemlji.“ [Onda] reče oduzetome: **11** „Tebi kažem: ustani, uzmi svoja nosila i idi svojoj kući!“ **12** Oduzeti se istog trenutka podiže i na očigled sveg naroda uze svoja nosila i ode. Zadivljeni time, ljudi su slavili Boga i govorili: „Ovo još nikada nismo videli!“ **13** Isus je ponovo otišao do obale Galilejskog jezera. Veliko mnoštvo ljudi je krenulo za njim i on ih je tada poučavao. **14** Jednom je u prolazu opazio Levija, Alfejevog sina, poreznika, kako sedi na mestu za prikupljanje poreza. Isus mu reče: „Podi za mnom!“ On ustade i pođe za Isusom. **15** Kasnije je Isus obedovao u Levijevoj kući. Tu je bilo i mnogo poreznika i [drugih] grešnika koji su obedovali zajedno sa Isusom i njegovim učenicima. Naime, bilo je mnogo onih koji su ga sledili. **16** Neki od znalaca Svetog pisma koji su bili fariseji, videvši da [Isus] obeduje sa grešnicima i poreznicima, upitaše njegove učenike: „Zar on jede sa poreznicima i [drugim] grešnicima?“ **17** Isus je to čuo, pa im je odgovorio: „Lekar ne treba zdravima, nego bolesnima. Ja nisam došao da pozovem pravednike, već grešnike.“ **18** Jednom prilikom su Jovanovi učenici i fariseji postili. Neki ljudi dođu [k Isusu] i upitaju ga: „Zašto Jovanovi učenici i učenici fariseja poste, a tvoji učenici ne poste?“ **19** Isus im odgovori: „Zar mogu svatovi postiti, dok je mladoženja sa njima? Sve dok je on sa njima, oni neće postiti. **20** Ipak, doći će dani kada će im oteti mladoženju. Tog dana će postiti. **21** Niko ne krpi staru odeću zakrpom od nove, [pranjem još neskupljene] tkanine. U tom slučaju nova zakrpa dere staru tkaninu i nastaje veća poderotina. **22** Takođe, niko ne uliva novo vino u stare mehove, jer će stari mehovi popucati od [vrenja] novoga vina, pa će tako propasti i mehovi i vino. Zato, novo vino [ide] u nove mehove.“ **23** Jedne subote je Isus prolazio kroz žitna polja. Njegovi učenici su idući trgali klasje. **24** Fariseji upitaše Isusa: „Pogledaj! Zašto

[tvoji učenici] čine ono što ne sme da se čini subotom?“ **25** Isus uzvrati: „Zar nikada niste čitali šta je David učinio kada se našao u oskudici i kada je ogladneo, on i njegovi pratioci? **26** On je za vreme Prvosveštenika Avijatara ušao u Dom Božiji i jeo postavljene hlebove. [Po Zakonu], David ga je dao čak i svojim pratiocima. **27** Čovek niko ne sme da jede ovaj hleb osim sveštenikâ, a ustanovljena da bi služila čoveku. **28** Dakle, Sin Čovečiji je Gospodar i subote.“

3 Isus je ponovo došao u sinagogu. Tu je bio i neki čovek sa usahlom rukom. **2** Bilo je tu i onih koji su pažljivo motrili na Isusa, da bi ga optužili ukoliko bi izlečio čoveka u subotu. **3** Isus reče čoveku sa usahlom rukom: „Stani ovde u sredinu!“ **4** Onda je upitao narod: „Da li je subotom dozvoljeno činiti dobro ili zlo? Spasiti nekome život ili ga oduzeti?“ Niko nije rekao ni reč. **5** Isus ih pogleda s ljutnjom, ožalošćen zbog okorelosti njihovih srca. Onda reče čoveku: „Ispruži svoju ruku!“ Čovek ispruži ruku i ruka mu ponovo postade zdrava. **6** Tada fariseji izađoše iz sinagoge i odmah sa irodovcima skovaše zaveru kako da ubiju Isusa. **7** Isus se sa svojim učenicima povukao na [Galilejsko] jezero. Pratilo ga je veliko mnoštvo ljudi iz Galileje, Judeje, **8** Jerusalima, Idumeje i s druge strane Jordana, te iz okoline Tira i Sidona. Dolazili su k njemu kad su čuli kakve stvari čini. **9** Isus je rekao učenicima da pripreme neki čamac za njega, da ga narod ne bi stesnio. **10** Budući da je mnoge već iscelio, svi koji su patili od raznih bolesti su se probijali do njega žečeći da ga dotaknu. **11** Kada bi opsednuti nečistim duhovima ugledali Isusa, padali bi pred njim, vičući: „Ti si Sin Božiji!“ **12** [Isus] im je strogo napomenuo da ne otkrivaju ko je on. **13** Zatim se Isus popeo na goru i pozvao one koje je hteo. Oni su došli k njemu. **14** Izdvojio je Dvanaestoricu, koje je nazvao apostolima, da budu s njim. Njih je poslao da propovedaju **15** i da im moć da isteruju zle duhove. **16** Ovo su imena izabrane Dvanaestorice: Simon, koga je [Isus] prozvao Petar, **17** Zavedejevi sinovi Jakov i njegov brat Jovan, koje je Isus prozvao Voanerges, što znači „sinovi groma“, **18** Andrija, Filip, Vartolomej, Matej, Toma, Jakov Alfejev, Tadej, Simon Hananejac, **19** i Juda Iskariot koji je izdao Isusa. **20** Isus se vratio kući. Opet se sleglo toliko sveta, da on i njegovi učenici ni zalagaj hleba nisu mogli da pojedu. **21** Kada je to

čula njegova porodica, došli su da ga odvuku, jer zatražili od njega da im protumači priče. **11** On su govorili da nije pri čistoj svesti. **12** A znaci im reče: „Vama je dano da saznote tajnu Carstva Svetog pisma, koji su došli iz Jerusalima, govorili Božijeg, a ostalima se sve govoriti u pričama: **13** su: „On je opsednut Veelzebulom!“ i: „On uz 'Da gledajući ne vide, da slušajući ne razumeju, pomoć glavara zlih duhova isteruje zle duhove!“ da se ne obrate da bi im [Bog] oprostio.“ **14** Sejač **23** [Isus] ih je onda pozvao k себи i govorio im Isus ih zatim upita: „Zar ne razumete ovu priču? služeći se pričama: „Kako Satana može da izgoni Kako ćete razumeti sve [ostale] priče?“ **15** Sejač Satanu? **24** Ako se neko carstvo razjedini, to seje [Božiju] reč. **16** Neki ljudi su kao zrnevље carstvo se neće održati. **25** I ako u porodici dođe dolazi Satana i odnosi reč koja je posejana u Satana okrenuo protiv sebe samog, pa se razdelio, njima. **17** Drugi su opet kao zrnevље posejano onda mu nema opstanka, nego mu je došao kraj. na kamenitom tlu. Oni, kada čuju reč, odmah **27** Jer, niko ne može ući u kuću snažnog čoveka i je sa radošću prihvataju, **18** ali pošto reč nije opplačkati njegovo pokućstvo, ako ga prvo ne uhvatila korena u njima, bivaju nepostojani. sveže. Tek onda će opplačkati njegovu kuću. **28** Kad nastane nevolja ili progonstvo zbog reči, Zaista vam kažem: ljudima se mogu oprostiti svi oni odmah otpadaju. **19** Neki su kao zrnevље gresi i sva bogohulstva koja izgovore, **29** ali ko posejano u trnje. To su oni koji slušaju reč, **20** ali izgovori bogohulstvo protiv Duha Svetoga, to oni ali brige za ovozemaljske stvari, zavodljivost mu se nikada neće oprostiti, nego će mu se ovaj bogatstva i žudnje za drugim stvarima dolaze greh računati doveka.“ (**aiōn g165, aiōnios g166**) **30** i uguše reč, te ostaje bez ploda. (**aiōn g165**) **20** A [Isus je to rekao] jer su govorili za njega da ima zrnevље koje je posejano na dobro tle, to su oni nečistog duha. **31** Onda je došla Isusova majka sa koji slušaju reč, prihvataju je i donose plod: jedni njegovom braćom. Poslali su nekoga da pozove tridesetostruko, drugi šezdesetostruko, a neki Isusa, a sami su ostali da stoje napolju. **32** Isus je stostruko. **21** [Isus] nastavi: „Ko bi od vas doneo sedeo okružen mnoštvom naroda. Rekli su mu: svetiljku i stavio je pod mericu ili ispod kreveta? „Evo, tu napolju su twoja majka i twoja braća, i Zar se svetiljka ne stavlja na svećnjak? **22** Što traže te.“ **33** Isus im odgovori: „Ko je moja majka je skriveno, to će se otkriti, i obelodaniće se i ko su moja braća?“ **34** I osvrnuvši se na one ono što je tajno. **23** Ko ima uši, neka sluša!“ **24** koji su sedeli oko njega, reče: „Evo moje majke i [Isus] im zatim reče: „Pazite kako slušate. [Jer] moje braće! **35** Jer onaj ko vrši volju Božiju, taj kakvom merom merite, takvom merom će vama mi je brat i sestra i majka.“ biti mereno. **25** Jer ko ima, njemu će se dodati, a onome koji nema, oduzeće se i to što ima.“ **26** Isus je takođe rekao: „Carstvo Božije je slično čoveku koji je posejao seme na svojoj njivi. **27** On leže noću i ustaje danju, a seme niče i raste ni sam ne zna kako. **28** Zemlja sama po себи čini da donosi rod. Prvo se pojavi stabljika, zatim klas, onda klas pun žita. **29** A kada usev sasvim dozri, čovek brže bolje uzima srp u ruke, jer je žetva prispela.“ **30** [Isus] ponovo prozbori: „S čim ćemo uporediti Carstvo Božije? Kakvom pričom da ga objasnimo? **31** Ono je slično gorušićinom zrnu, najmanjem od svih koja se seju u zemlju. **32** Ali kada se poseje, izrasta i postaje veće od svega ostalog rastinja, pa razvija toliko velike grane da se pod njegovom senkom gnezde ptice nebeske.“ **33** Isus je narodu pripovedao mnogo ovakvih priča, onoliko koliko su mogli da razumeju. **34** Bez priča im ništa nije govorio. Ipak, svojim učenicima je sve objašnjavao kada su bili sami. **35** Istog dana uveče, Isus im reče: „Predimo na drugu stranu [jezera].“ **36** Raspustivši narod, [učenici] su ga

4 Isus je ponovo počeo da poučava pored jezera.

Oko njega se okupilo toliko sveta, da je morao da uđe u jednu lađicu sedeći na jezeru, dok je sav onaj svet bio na obali, uz jezero. **2** On ih je onda poučavao mnogim stvarima služeći se pričama. Ovakvo im je izlagao svoje učenje: **3** „Slušajte! Izađe sejač da seje. **4** Ali, kako je sejao, neka zrna su pala kraj puta. No, došle su ptice i pozobale ih. **5** Druga zrna su pala na kamenito tle, gde nisu imala mnogo zemlje. Brzo su iznikla, jer zemlja nije bila duboka. **6** Ali kada je sunce sinulo, spržilo je biljke, i pošto nisu imale koren, posušile su se. **7** Neka zrna su, opet, pala među trnje. Trnje naraste i pogubi biljke, te one nisu donele rod. **8** Ipak, neka zrna su pala na dobru zemlju, pa su iskljivala, uzrasla i donela rod: neka zrna tridesetostruko, neka šezdesetostruko, a neka stostruko.“ **9** Onda Isus reče: „Ko ima uši, neka sluša!“ **10** Kada je Isus ostao sam, Dvanaestorica i oni oko njega, su

poveli brodićem u kome je on već bio. Pratili su ga i drugi brodići. **37** Međutim, podiže se je Isus učinio. Svi su bili zadivljeni. **21** Isus se velika bura, tako da su talasi plavili lađicu, te je vratio lađicom na drugu obalu [jezera]. Ponovo bila skoro pod vodom. **38** A [Isus] je spavao na se oko njega okupilo veliko mnoštvo ljudi. Dok je krmi, na uzglavlju. Oni ga probudiše govoreći: „Učitelju, zar ne mariš što propadamo?“ **39** Isus Jair, starešina tamošnje sinagoge, i pade pred ustade i zapreti vetru: „Prestani!“ Onda reče njegove noge. **23** Saletao ga je molbama: „Moja talasima: „Umiritre se!“ Vetar prestade i nasta čerka je na samrti. Dođi i položi ruke na nju, velika tišina. **40** Onda im [Isus] reče: „Zašto ste da bi ozdravila i živila.“ **24** [Isus] pođe za njim. se uplašili? Zar nemate vere?“ **41** Obuzeti silnim strahom, učenici su počeli da pitaju jedni druge: „Pa ko je, onda, ovaj da mu se i vetar i jezero pokoravaju?“

5 Zatim su stigli na suprotnu obalu jezera u gedarinsku oblast. **2** Čim je Isus izšao iz lađice, iz groblja istrča pred njega čovek koji je bio opsednut nečistim duhom. **3** On je živeo po grobovima. Njega čak ni lancima niko više nije mogao da drži svezanog. **4** Mnogo puta je bio vezan okovima i lancima, ali bi on pokidao lance i polomio okove. Niko nije mogao da ga obuzda. **5** Danju i noću je tumarao po grobovima i brdima, urlajući i udarajući se kamenjem. **6** Kada je izdaleka ugledao Isusa, potrčao je i pao ničice pred njim. **7** Onda je kriknuo i rekao: „Šta hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijeg Boga? Zaklinjem te Bogom, nemoj me mučiti!“ **8** (Isus mu je, naime, već rekao: „Nečisti duše, izlazi iz ovog čoveka!“) **9** [Isus] ga upita: „Kako ti je ime?“ [Nečisti duh] mu odgovori: „Ime mi je Legija, jer nas je mnogo.“ **10** On je prekljinjao Isusa da ih ne istera iz tog kraja. **11** A tamo je, pod brdom, paslo veliko krdo svinja. **12**, „Pošalji nas da uđemo u te svinje“ – zamoliše ga. **13** Isus im je to dozvolio. Nečisti dusi izdoše iz čoveka i uđoše u svinje. Istog časa, krdo svinja, oko dve hiljade, sjuri se niz obronak u more i podavi se. **14** Na to su se svinjari razbežali i javili to ljudima u gradu i po selima. Narod je došao da vidi šta se dogodilo. **15** Kad su došli k Isusu, ugledali su čoveka koji je bio opsednut mnoštvom zlih duhova kako sedi, odevan i pri zdravoj pameti. To ih je uplašilo. **16** Očevici su ispričali drugima šta se zbilo sa opsednutim čovekom i svinjama. **17** Tada su počeli da mole Isusa da ode iz njihovog kraja. **18** A kada je [Isus] ulazio u lađicu, zamoli ga čovek koji je bio opsednut zlim duhovima da pođe sa njim. **19** Međutim, [Isus] mu to nije dozvolio. Rekao mu je: „Vrati se svojoj kući, k svojima, i reci šta ti je Gospod učinio i kako ti se smilovao.“ **20** Čovek je

stajao uz jezero, **22** priđe mu čovek po imenu Mnogo naroda je išlo za njim gurajući ga. **25** Tu je bila i neka žena koja je dvanaest godina bolovala od izliva krvii. **26** Ona je mnogo propatila od mnogih lekara i potrošila sve što je imala. Ipak, ništa joj nije pomoglo. U stvari, bivalo joj je sve gore. **27** Kada je čula za Isusa, prišla mu je s leđa i dotakla njegovu odeću. **28** Govorila je u sebi: „Ako dotaknem samo njegovu odeću, ozdraviću.“ **29** Istog časa je krvarenje prestalo, i ona je osetila u telu da se rešila svoje muke. **30** Isus je odmah osetio da je iz njega izašla sila, pa se okrenuo mnoštvu i upitao: „Ko je dotakao moju odeću?“ **31** Njegovi učenici mu odgovorile: „Vidiš i sam koliko se naroda gura oko tebe. Zašto onda pitaš: 'Ko me je dotakao?'“ **32** Ali Isus je i dalje gledao oko sebe da vidi onu koja je to učinila. **33** Uplašena i uzdrhata žena je znala šta se dogodilo. Istupila je napred, pala ničice pred Isusa, i rekla mu celu istinu. **34** Isus joj onda reče: „Čerko, tvoja te je vera iscelila; idi s mirom i budi zdrava od svoje bolesti.“ **35** Dok je on još govorio, dođu glasnici iz kuće Jaira, starešine sinagoge, govoreći Jairu: „Tvoja čerka je umrla. Zašto da i dalje zamaraš učitelja?“ **36** Isus se nije obazreo na njihove reči, već je rekao starešini: „Ne boj se, samo veruj!“ **37** Nikome nije dozvolio da pode sa njim, osim Petru, Jakovu, Jovanu, bratu Jakovljevom. **38** Zatim su došli u kuću starešine Jaira. Isus je video pometnju i čuo plač i naricanje. **39** On uđe u kuću i upita okupljene: „Zašto ste uz nemireni? Zašto plaćete? Dete nije umrlo, nego spava.“ **40** Oni su mu se, pak, podsmevali. [Isus] je zatim udaljio prisutne, pa je poveo sa sobom oca i majku deteta i svoje pratioce, i ušao tamo gde je bilo dete. **41** Onda ju je uezeo za ruku i rekao joj: „Talita, kum!“ (što u prevodu znači: „Devojčice, tebi govorim, ustani!“) **42** Ona je istog trenutka ustala i počela da hoda (bilo joj je dvanaest godina). Prisutni su bili veoma začuđeni i zapunjeni. **43** Isus im je onda strogo zapovedio da ne pričaju drugima o ovome i rekao im da daju devojčici da jede.

6 Isus je otisao odatle i vratio se u svoje zavičajno što god hoćeš i ja ču ti to dati.“ **23** On joj je uz mesto u pratnji svojih učenika. **2** Kada je došla zakletvu rekao: „Što god da zatražiš, daću ti, subota, počeо je da poučava u sinagogi. Mnogi pa i polovinu moga carstva.“ **24** Ona izade iz slušatelji su bili iznenadeni. Govorili su: „Otkud odaje i reče svojoj majci: „Šta da tražim?“ Ona joj ovaj to zna? Gde li je stekao takvu mudrost? Na odgovori: „Glavu Jovana Krstitelja.“ **25** Devojka koji način on čini čuda? **3** Zar on nije dvodjelja, se odmah hitro vratila pred cara i zatražila: sin Marijin? Nisu li njegova braća: Jakov, Josija, „Hoću da mi odmah daš glavu Jovana Krstitelja Juda i Simon? Zar njegove sestre ne žive ovde?“ na tanjiru.“ **26** Car se veoma ražalostio, ali zbog Zato ga nisu prihvatali. **4** Isus im je onda rekao: zakletve i zbog okupljenih, nije hteo da je odbije. „Prorok je bez časti samo u svom zavičaju, među **27** Car odmah posla dželata i naredi mu da donese svojom rođbinom i u svom domu.“ **5** Zato tamo Jovanovu glavu. [Dželat] ode i odrubi glavu nije mogao da učini nijedno čudo, osim što je Jovanu u tamnici, **28** te je donese na tanjiru i iscelio nekoliko bolesnika polažući ruke na njih. dade je devojci, a ona je dade svojoj majci. **29** **6** Bio je začuđen njihovim neverovanjem. Onda **Kada su to čuli Jovanovi učenici, došli su, uzeli je otisao odatle i poučavao po okolnim selima.** njegovo telo i položili ga u grob. **30** A apostoli **7** Isus je zatim sazvao Dvanaestoricu i slao ih **su se okupili oko Isusa i ispričali mu sve što su dvojicu po dvojicu, dajući im moć nad nečistim radili i poučavali.** **31** Onda im on reče: „Idite na duhovima. **8** Zapovedio im je da ne uzimaju sa neko pusto mesto i malo se odmorite.“ Bilo je, sobom ni hleba, ni torbe, ni novca u pojasu, naime, mnogo ljudi koji su dolazili i odlazili, pa osim jednoga štapa: **9** „Obujte samo sandale, i nisu imali kad da jedu. **32** Onda su otplovili na ne nosite sa sobom dva para odeće.“ **10** Rekao neko pusto mesto [da budu] nasamo. **33** Ipak, im je još: „U koju kuću uđete, u njoj i ostanite, mnogi su ih videli kako odlaze i prepoznali ih, sve dok ne odete iz tog mesta. **11** A ako vas pa su ljudi iz svih gradova pešice žurili za njima neko mesto ne primi, niti želi da vas sasluša, i stigli tamo pre njih. **34** Izašavši [iz brodića], udaljite se odande i otresite prašinu sa svojih [Isus] ugleda mnogo naroda, i sažali se na njih, nogu. To će biti dokaz protiv njih.“ **12** [Učenici] jer su bili kao stado bez pastira. Tada je počeo su otišli i propovedali ljudima da se pokaju [za da ih uči mnogim stvarima]. **35** Kako je već bilo svoje grehe]. **13** Izagnali su mnoge zle duhove, dosta kasno, učenici dodoe k Isusu i rekoše mu: pomazivali uljem mnoge bolesnike i ozdravljali „Već je dosta kasno, a mesto je pusto. **36** Zato ih. **14** I car Irod je čuo [za Isusa], jer je njegovo raspusti narod, neka odu do obližnjih imanja ime postalo dobro poznato. Jedni su govorili: „To i sela da kupe sebi nešto za jelo.“ **37** „Dajte je Jovan Krstitelj ustao iz mrtvih, te zato čudne im vi da jedu“ – reče im [Isus]. „Hoćeš li da sile deluju u njemu.“ **15** Drugi su govorili: „To kupimo hleba za dve stotine srebrnjaka i damo je prorok Ilija.“ Neki su, opet, govorili da je to im da jedu?“ – upitaše ga. **38** [Isus] im reče: jedan od proroka. **16** Kada je to Irod čuo, rekao „Koliko hlebova imate? Idite i pogledajte.“ Kada je: „To je Jovan kome sam ja odrubio glavu. On je su saznali, rekli su: „Pet [hlebova] i dve ribe.“ ustao [iz mrtvih].“ **17** Naime, sam Irod je naredio **39** [Isus] im je onda naredio da posade narod u da uhvate Jovana, da ga svežu i bace u tamnicu. grupe po zelenoj travi. **40** Narod je posedao u To je bilo zbog Irodijade, žene Irodovog brata grupama od stotinu i od pedeset ljudi. **41** Isus Filipa, kojom se Irod oženio. **18** Jovan je, naime, je uzeo pet hlebova i dve ribe, pogledao prema govorio Irodu: „Ti nemaš prava na ženu svoga nebu i izrekao blagoslov. Potom je razlomio hleb brata!“ **19** Irodijada se zato gnevila na Jovana i i davao učenicima da ih podele narodu. Tako je htela da ga ubije, ali nije mogla. **20** Naime, Irod svima podelio i dve ribe. **42** Svi su jeli i nasitili se plasio Jovana, znajući da je pravedan i svet se. **43** Učenici su, pak, kupili dvanaest punih čovek i zato ga je štitio. Kad god bi ga slušao, kotarica preostalih komada [hleba] i ribe. **44** Bilo Irod bi se veoma uz nemirio. Ipak, rado je slušao je pet hiljada muškaraca koji su jeli hlebove. Jovana. **21** Ali, Irodijadi se ukazala prilika. Bilo **45** Isus je odmah zatim poterao učenike da se je to na Irodov rođendan, kada je Irod priredio ukrcaju u brodić i da pre njega otplove na drugu gozbu za svoje velikaše, vojne zapovednike i obalu, u Vitsaidu, dok on ne raspusti narod. vodeće ljude u Galileji. **22** Tada je ušla Irodijadina **46** Oprostivši se od naroda, otisao je u brda da čerka i zaplesala, te ugodila Irodu i njegovim se moli. **47** Kad se spustilo veče, lađica je bila zvanicama. Car reče devojci: „Zatraži od mene nasred jezera, dok je Isus bio sam na kopnu. **48**

Video je da se njegovi učenici muče veslajući, jer „Čujte me svi i razumite! **15** Čoveka ne može im je duvao protivan vетар. Negde između tri učiniti nečistim ništa što ulazi u njega, već ono i šest sati ujutro, došao je k njima hodajući po što izlazi iz njega samog. **16** Ko ima uši, neka jezeru. Hteo je da ih mimoide. **49** Ugledavši ga slušal!“ **17** Kad je otišao od naroda i došao u kako hoda po jezeru, učenici su pomislili da je kuću, njegovi učenici ga upitaše o značenju utvara, pa su počeli da viču. **50** Svi su se prepali priče. **18** A on im reče: „Pa zar i vi još uvek kada su ga ugledali. [Isus] im se odmah obratio ne razumete? Zar ne shvatate da čoveka ne i rekao im: „Budite hrabri! To sam ja, ne bojte se!“ **19** jer ne ulazi u njegovo srce, već u trbu, a umirio. Učenici su bili potpuno smeteni, **52** jer odatle odlazi u nužnik?“ (Tako je [Isus] proglašio nisu razumeli čudo sa hlebovima; srce im je još sva jela „čistim.“) **20** [Isus] nastavi: „Čoveka bilo tvrdo. **53** Kada su preplovili na drugu obalu, čini nečistim ono što iz njega samog izlazi. **21** pristali su u Genisaretu. **54** Dok je [Isus] izlazio iz Jer iz čovekove nutrine, iz njegovog srca izlaze lađice, ljudi su ga odmah prepoznali. **55** Kada su zle pomisli, blud, krađe, ubistva, **22** preljube, čuli gde se nalazi, rastrčali su se po svoj okolini i lakomstva, zlobe, prevare, razuzdanost, zavist, počeli da donose k njemu bolesnike na nosilima. pogrdne reči, oholost i bezumlje. **23** Sva ova zla **56** Po svim selima, gradovima ili zaseocima u koje dolaze iz čovekove nutrine i čine ga nečistim.“ **24** je dolazio, ljudi su iznosili bolesnike na trgove, [Isus] je zatim napustio to mesto i otišao u tirske moleći ga da bolesni dotaknu makar rese njegove kraj. Došao je u jednu kuću gledajući da se ne odoče. Ko god ga je dotakao, bio je izlečen.

7 Jednom prilikom, dođu fariseji i neki znaci

Svetog pisma iz Jerusalima i okupe se oko Isusa. **2** Oni su videli da neki od njegovih učenika jedu neopranim rukama, odnosno, da ih nisu oprali po obredu. **3** Naime, fariseji, kao i svi Jevreji, ne počinju da jedu pre nego što brižljivo operu ruke, držeći se tako predanja starih. **4** Oni, takođe, ne jedu ono što su kupili na pijaci dok to ne operu. Oni drže i mnogo drugog što im je predano, kao pranje čaša, lonaca, i bakarnog posuđa. **5** Fariseji i znaci Svetog pisma upitaše Isusa: „Zašto tvoji učenici ne slede predanje starih, nego jedu neopranim rukama?“ **6** [Isus] im odgovori: „Dobro je prorokovao Isaija o vama licemerima, jer je napisano: 'Ovaj narod me poštuje usnama, ali mu je srce daleko od mene. **7** Uzalud je njihova pobožnost; njihovo učenje naučene su zapovesti ljudske.' **8** Vi ste napustili zapovest Božiju i držite se od ljudi [ustanovljenih] predanja.“ **9** [Isus] nastavi: „Vama odgovara da ukidate Božiju zapovest da biste se držali svojih uredaba. **10** Jer Mojsije je rekao: 'Poštuj svoga oca i svoju majku' i: 'Ko naruži svoga oca ili majku, neka se pogubi.' **11** A vi kažete: 'Ako neko kaže svome ocu ili majci: „Sve što ja mogu da ti učinim jeste da prinesem korvan za tebe“ (to jest, [žrtveni] prinos [Bogu]); **12** onda mu više ne dozvoljavate da se stara o svojim roditeljima. **13** Vi, tako, ukidate reč Božiju radi vašeg predanja koje ste preneli, a radite i mnogo drugih sličnih stvari.“ **14** Zatim je ponovo pozvao narod i rekao:

8 Tih dana ponovo se okupilo veliko mnoštvo ljudi. Kako narod nije imao šta da jede, [Isus] pozva k sebi svoje učenike, i reče im: „Žao nikako da nisi ušao!“ 27 Isus i njegovi učenici mi je ovog naroda, jer, evo, ima već tri dana od odoše u sela oko Kesarije Filipove. Na putu je kako su sa mnom, a nemaju šta da jedu. 3 Ako ih upitao svoje učenike: „Šta govore ljudi: ko sam pošaljem gladne kući, malaksaće uz put, jer neki ja?“ 28 Oni mu odgovoriše: „Jedni kažu da si od njih su došli izdaleka.“ 4 Učenici mu rekoše: Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći, opet, „Može li neko u ovoj pustinji da nađe dovoljno da si jedan od proraka.“ 29 Isus ih upita: „A hrane za sav ovaj narod?“ 5 Isus ih upita: „Koliko šta vi kažete: ko sam ja?“ Petar odgovori: „Ti hlebova imate?“ Oni mu rekoše: „Sedam.“ 6 si Hristos.“ 30 Isus ih je opomenuo da nikome [Isus] tada zapovedi narodu da poseda po zemlji. ne govore o njemu. 31 Tada je počeo da ih uči: Zatim je uzeo sedam hlebova i zahvalio [Bogu]. „Sin Čovečiji mora mnogo da propati. Njega Onda je razlomio hlebove i dodavao ih svojim če odbaciti starešine, vodeći sveštenici i znaci učenicima, a oni su ih delili narodu. 7 A imali Svetog pisma. Biće ubijen, ali će vaskrsnuti posle su i nešto riba. Onda je izrekao blagoslov i tri dana.“ 32 Otvoreno im je govorio o tome. rekao učenicima da ih podele. 8 Narod je jao i Tada mu je prišao Petar i počeo da ga prekoreva. nasitio se, a učenici su pokupili sedam kotarica 33 Isus se okrenu i, pogledavši svoje učenike, preostalih komada. 9 Bilo je tu oko četiri hiljade ukori Petra: „Odlazi od mene, Satano, jer tvoje [muškaraca]. Onda ih je otpremio. 10 Potom umovanje nije Božije, već ljudsko.“ 34 [Isus] je je [Isus] ušao u brodić sa svojim učenicima i tada okupio narod i svoje učenike i rekao im: otiašo u krajeve oko Dalmanute. 11 Neki fariseji „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe pristupiše [Isusu] i počeše da raspravljuju sa njim. samog i neka uzme svoj krst, pa neka me sledi. Iskušavali su ga, tražeći od njega znak s neba. 35 Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a 12 [Isus] uzdahnu iz dubine duše i reče: „Zašto ko izgubi svoj život radi mene i Radosne vesti, ovaj naraštaj traži znak? Zaista vam kažem: ovaj spasiće ga. 36 Šta vredi čoveku da zadobije i sav naraštaj neće dobiti takav znak.“ 13 On ode od svet, a životu svom naudi? 37 Šta može čovek njih i ponovo se ukrcu u lađicu, te ode na drugu dati u zamenu za svoj život? 38 A ko se zastidi obalu [jezera]. 14 Učenici su zaboravili da ponesu mene i mojih reči pred ovim preljubničkim i hleb, osim jednog komada koji su imali sa sobom grešnim naraštajem, i Sin Čovečiji će se postideti na lađici. 15 [Isus] ih upozori: „Čuvajte se kvasca njega kada bude došao u slavi svoga Oca i sa farisejskog i kvasca irodovskog!“ 16 A oni su svetim anđelima.“

raspravljalj među sobom: „Ovo je rekao! jer nismo poneli hleb.“ 17 A on, znajući [šta misle], reče im: „Šta raspravljljate među sobom kako nemate hleba? Zar još ne razumete? Zar još uvek ne shvatate? Zar vam je okorelo srce? 18 Oči imate, a ne vidite, uši imate, a ne čujete. Zar se ne sećate? 19 Koliko punih kotarica preostalog hleba ste sakupili kada sam pet hlebova razdelio na pet hiljada?“ „Dvanaest“ – odgovoriše mu. 20 „A koliko ste punih košara preostalog hleba sakupili kada sam pet hlebova razdelio na četiri hiljade?“ – upita ih Isus. „Sedam“ – odgovoriše mu. 21 Onda im [Isus] reče: „Zar još uvek ne razumete?“ 22 Došli su u Vitsaidu. Neki ljudi su pred Isusa doveli jednog slepog čoveka. Molili su ga da ga dotakne. 23 [Isus] uze slepog čoveka za ruku i izvede ga izvan sela, pljunu mu u oči, stavi svoje ruke na njega i upita ga: „Vidiš li nešto?“ 24 On pogleda i reče: „Vidim ljudе. Izgledaju mi kao drveće koje se kreće.“ 25 [Isus] ponovo stavi svoje ruke na njegove oči. Čovek je progledao,

vratio mu se vid, i sve je video jasno. 26 Isus ga zatim posla njegovoj kući rekavši mu: „U selo mi je ovog naroda, jer, evo, ima već tri dana od odoše u sela oko Kesarije Filipove. Na putu je kako su sa mnom, a nemaju šta da jedu. 3 Ako ih upitao svoje učenike: „Šta govore ljudi: ko sam pošaljem gladne kući, malaksaće uz put, jer neki ja?“ 28 Oni mu odgovoriše: „Jedni kažu da si od njih su došli izdaleka.“ 4 Učenici mu rekoše: Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći, opet, „Može li neko u ovoj pustinji da nađe dovoljno da si jedan od proraka.“ 29 Isus ih upita: „A hrane za sav ovaj narod?“ 5 Isus ih upita: „Koliko šta vi kažete: ko sam ja?“ Petar odgovori: „Ti hlebova imate?“ Oni mu rekoše: „Sedam.“ 6 si Hristos.“ 30 Isus ih je opomenuo da nikome [Isus] tada zapovedi narodu da poseda po zemlji. ne govore o njemu. 31 Tada je počeo da ih uči: Zatim je uzeo sedam hlebova i zahvalio [Bogu]. „Sin Čovečiji mora mnogo da propati. Njega Onda je razlomio hlebove i dodavao ih svojim če odbaciti starešine, vodeći sveštenici i znaci učenicima, a oni su ih delili narodu. 7 A imali Svetog pisma. Biće ubijen, ali će vaskrsnuti posle su i nešto riba. Onda je izrekao blagoslov i tri dana.“ 32 Otvoreno im je govorio o tome. rekao učenicima da ih podele. 8 Narod je jao i Tada mu je prišao Petar i počeo da ga prekoreva. nasitio se, a učenici su pokupili sedam kotarica 33 Isus se okrenu i, pogledavši svoje učenike, preostalih komada. 9 Bilo je tu oko četiri hiljade ukori Petra: „Odlazi od mene, Satano, jer tvoje [muškaraca]. Onda ih je otpremio. 10 Potom umovanje nije Božije, već ljudsko.“ 34 [Isus] je je [Isus] ušao u brodić sa svojim učenicima i tada okupio narod i svoje učenike i rekao im: otiašo u krajeve oko Dalmanute. 11 Neki fariseji „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe pristupiše [Isusu] i počeše da raspravljuju sa njim. samog i neka uzme svoj krst, pa neka me sledi. Iskušavali su ga, tražeći od njega znak s neba. 35 Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a 12 [Isus] uzdahnu iz dubine duše i reče: „Zašto ko izgubi svoj život radi mene i Radosne vesti, ovaj naraštaj traži znak? Zaista vam kažem: ovaj spasiće ga. 36 Šta vredi čoveku da zadobije i sav naraštaj neće dobiti takav znak.“ 13 On ode od svet, a životu svom naudi? 37 Šta može čovek njih i ponovo se ukrcu u lađicu, te ode na drugu dati u zamenu za svoj život? 38 A ko se zastidi obalu [jezera]. 14 Učenici su zaboravili da ponesu mene i mojih reči pred ovim preljubničkim i hleb, osim jednog komada koji su imali sa sobom grešnim naraštajem, i Sin Čovečiji će se postideti na lađici. 15 [Isus] ih upozori: „Čuvajte se kvasca njega kada bude došao u slavi svoga Oca i sa farisejskog i kvasca irodovskog!“ 16 A oni su svetim anđelima.“

9 [Isus] dodade: „Zaista vam kažem: među onima koji stoje ovde ima nekih koji neće iskusiti smrt dok ne vide da je Carstvo Božije došlo sa silom.“ 2 Posle šest dana Isus povede sa sobom Petra, Jakova i Jovana i odvede ih na visoku goru, gde su bili sami, te se preobrazi pred njima. 3 Njegova odeća postade blistava, toliko bela da je niko na zemlji ne bi mogao tako izbeliti. 4 Uto se pred njima pojave Ilijija Mojsije, pa su razgovarali sa Isusom. 5 Petar reče: „Učitelju, dobro je za nas da smo ovde! Da načinimo tri senice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Ilijiju.“ 6 [Petar] nije znao šta govoriti, jer su [sva trojica] bila preplašena. 7 Tada se pojavio jedan oblak koji ih je zaklonio, i začuo se glas iz oblaka: „Ovo je Sin moj voljeni. Njega slušajte!“ 8 U trenu su se osvrnuli, ali nisu više videli nikoga, osim samoga Isusa. 9 Dok su silazili sa gore, Isus im je zapovedio da nikome ne govore šta su videli dok Sin Čovečiji ne vaskrsne iz mrtvih. 10 Oni

su ga poslušali, ali su se među sobom pitali šta znači „vaskrsnuti iz mrtvih.“ **11** Tada oni zapitaše Isusa: „Zašto znaci Svetog pisma kažu da prvo Ilija treba da dode?“ **12** On im odgovori: „Zaista, prvo će doći Ilija i sve obnoviti. Ipak, zašto piše u Pismu da će Sin Čovečiji mnogo postradati i biti odbačen? **13** Ali ja vam kažem da je Ilija već došao, a oni su učinili sa njim što su hteli, kao što je napisano za njega.“ **14** Kada su došli k ostalim učenicima, videli su mnogo naroda oko njih i znalce Svetog pisma kako raspravljaju s njima. **15** Čim je narod ugledao Isusa, iznenadi se, pa pohrli k njemu da ga pozdravi. **16** Isus upita učenike: „O čemu to raspravljate sa njima?“ **17** Rekao sam tvojim učenicima da ga izgnaju, ali oni nisu mogli.“ **19** [Isus] im odgovori: „O, neverni rode, dokle će još biti sa vama? Dokle će vas još podnosit? Dovedite mi dečaka!“ **20** Dovedoše dečaka pred njega. Kad je duh ugledao Isusa, odmah je spopao dečaka grčevima. [Dečak] je pao na zemlju i počeo da se valja, a pena mu je udarila na usta. **21** [Isus] upita dečakovog oca: „Koliko ima vremena kako mu se ovo događa?“ „Još od njegovog detinjstva – odgovori [otac]. **22** [Zli duh] ga često baca u vratu i u vodu da bi ga ubio. Stoga, smiluj se na nas i pomozi nam ako možeš.“ **23** Isus mu odgovori na to: „Ako možeš? Sve je moguće za onoga koji veruje!“ **24** Dečakov otac brže povika: „Verujem, [ali] pomozi mi da nadvladam svoju neveru!“ **25** Kad je Isus video da se narod sve brže okuplja, zapovedi nečistom duhu: „Duše nemosti i gluvila, zapovedam ti: izadi iz dečaka i ne ulazi više u njega!“ **26** Na to [zli duh] vrisnu, spopade dečaka silnim trzajima i izade iz njega. Izgledalo je kao da je dečak mrtav, te su mnogi rekli da je umro. **27** Međutim, Isus uhvati dečaka za ruku, podiže ga i dečak ustade. **28** Kasnije, kada je Isus ušao u kuću, njegovi učenici ga upitaše nasamo: „Zašto mi nismo mogli da isteramo [zlog duha]?“ **29** [Isus] im odgovori: „Ova vrsta se ne može izagnati ničim drugim do molitvom.“ **30** Otišavši odatle prolazili su kroz Galileju. [Isus] nije htio da iko sazna za to, **31** jer je poučavao svoje učenike govoreći im: „Sin Čovečiji će biti predat ljudima u ruke i oni će ga ubiti, ali će on nakon tri dana vaskrsnuti.“ **32** No, oni nisu razumeli te reči, ali bojali su se da ga pitaju [o tome]. **33** Došli su u Kafarnaum. Kada su bili u kući, upita [Isus] svoje učenike: „O čemu ste to putem raspravljali?“ **34** [Učenici] su čutali, jer su putem raspravljali ko je najveći među njima. **35** [Isus] je zatim seo i pozvao Dvanaestoricu. Rekao im je: „Ko hoće da bude prvi, neka sebe smatra poslednjim i neka svima služi.“ **36** Zatim je uzeo reku im: **37**, „Ko jedno ovakvo dete prihvata u moje ime, mene prihvata; a ko mene prihvata, ne prihvata [samou] mene, već i onoga koji me ne prihvata.“ **38** Jovan mu reče: „Učitelju, videli smo jednog čoveka kako u twoje ime isteruje zle duhove. Mi smo mu to zabranili, zato što ne ide sa nama.“ **39** Isus im reče: „Nemojte mu braniti, sam ti svoga sina koji ne može da govori, jer je god ga duh zgrabi, obara ga, te ovaj peni, škrguće zubima i koči se. Rekao sam tvojim učenicima zato što pripadate Hristu, zaista vam kažem: taj čovek neće biti lišen svoje nagrade. **42** A ko god opsednut duhom zbog koga je onemoj. **18** Gde govoriti loše o meni. **40** Jer, ko nije protiv nas, god ga duh zgrabi, obara ga, te ovaj peni, škrguće za nas je. **41** Ko vas napoji čašom hladne vode zubima i koči se. Rekao sam tvojim učenicima zato što pripadate Hristu, zaista vam kažem: taj čovek neće biti lišen svoje nagrade. **42** A ko god navede na greh jednoga od [takvih] malih koji veruju u mene, tome bi bilo bolje da veže sebi o vrat teški vodenični kamen i da se bacu i more. **43** Ako te tvoja ruka navodi na greh, odseći je. Bolje ti je da si obogaljen, te da udeš u život, nego da sa obe ruke odeš u pakao, u neugasivi organj. (*Geenna g1067*) **44** Crv njihov tamo ne umire i organj se ne gasi. **45** I ako te tvoja nogu navodi na greh, odseći je. Bolje ti je da si hrom, te da udeš u život, nego da sa obe noge budeš bačen u pakao. (*Geenna g1067*) **46** Crv njihov tamo ne umire i organj se ne gasi. **47** I ako te tvoje oko navodi na greh, iskopaj ga. Bolje ti je da udeš u Carstvo Božije s jednim okom, nego da sa obe oka budeš bačen u pakao. (*Geenna g1067*) **48** Crv njihov tamo ne umire i organj se ne gasi. **49** Jer će svako [od ovih] biti ognjem posoljen. **50** So je dobra; ali ako so izgubi slanost, čime će joj se povratiti slanost? Imajte soli u sebi i mir među sobom.“

10 [Isus] ode odande i dođe u oblast Judeje, s druge strane Jordana. Narod je ponovo nagrnuo k njemu, a on ih je, po svom običaju, poučavao. **2** Tada mu pristupiše neki fariseji i upitaše ga s namerom da ga iskuša: „Da li je dopušteno čoveku da se razvede od svoje žene?“ **3** [Isus] im na to odgovori: „Šta vam je zapovedio Mojsije?“ **4** Oni rekoše: „Mojsije je dozvolio da čovek napiše potvrdu o razvodu braka i da se razvede [od žene].“ **5** Isus im odgovori: „[Mojsije] vam je napisao ovu zapovest zbog tvrdoće vašeg srca. **6** Međutim, na početku stvaranja [sveta],

10 [Isus] ode odande i dođe u oblast Judeje, s druge strane Jordana. Narod je ponovo nagnruo k njemu, a on ih je, po svom običaju, poučavao. **2** Tada mu pristupiše neki farisej i upitaše ga s namerom da ga iskušaju: „Da li je dopušteno čoveku da se razvede od svoje žene?“ **3** [Isus] im na to odgovorio: „Šta vam je zapovedio Mojsije?“ **4** Oni rekoše: „Mojsije je dozvolio da čovek napiše potvrdu o razvodu braka i da se razvede [od žene].“ **5** Isus im odgovorio: „[Mojsije] vam je napisao ovu zapovest zbog tvrdoće vašeg srca. **6** Međutim, na početku stvaranja [sveta],

[Bog] je stvorio muško i žensko. 7 'Stoga će čovek 31 Ali će mnogi prvi biti poslednji, i poslednji ostaviti svoga oca i svoju majku, te se priljubiti – prvi.“ 32 Isus i njegovi učenici su se, potom, uz svoju ženu, 8 pa će dvoje biti jedno telo.' Tako uspinjali putem za Jerusalim. Dok je Isus išao nisu više dvoje, nego jedno telo. 9 Dakle, što je ispred njih, učenici su bili zbrunjeni, a oni koji su Bog sastavio, čovek da ne rastavlja!“ 10 Kada išli za njima bili su uplašeni. Onda [Isus] ponovo su se ponovo našli u kući, učenici su ponovo povede Dvanaestoricu na stranu i poče da im upitali Isusa o ovome. 11 On im odgovori: „Svako govori o onome što treba da mu se dogodi: 33 ko se razvede od svoje žene i oženi drugom, „Evo, penjemo se prema Jerusalimu i Sin Čovečiji čini preljubu prema svojoj ženi. 12 I ako se žena će biti predan vodećim sveštenicima i znalcima razvede od svoga muža, pa se uđa za drugog, Svetog pisma, i oni će ga osuditi na smrt i izručiti takođe čini preljubu.“ 13 Neki ljudi su donosili ga neznabušcima, 34 koji će mu se narugati, Isusu malu decu da stavi svoje ruke na njih, ali ispljuvati ga, išibati i zatim ga pogubiti, ali će su im učenici branili. 14 Kada je Isus to video, on trećeg dana vaskrsnuti.“ 35 Tada su Jakov i naljutio se i rekao učenicima: „Pustite decu da Jovan, sinovi Zavedejevi, pristupili Isusu rekavši dolaze k meni; nemojte ih sprečavati, jer takvima mu: „Učitelju, hteli bismo da učiniš nešto za pripada Carstvo Božije! 15 Zaista vam kažem, nas što te zamolimo.“ 36 „Šta želite da učinim ko ne prihvati Carstvo Božije kao dete, nikako za vas?“ – upita ih [Isus]. 37 Oni mu rekoše: ne može ući u njega!“ 16 Tada je zagrlio decu i „Postavi nas da sedimo jedan zdesna, a drugi blagosilja ih, polažući ruke na njih. 17 Kada se sleva, [kada budeš bio] u svojoj [nebeskoj] slavi.“ [Isus] ponovo našao na putu, pritrča jedan čovek, 38 Isus im odgovori: „Ne znate šta tražite. Možete pade pred njim na kolena i upita ga: „Dobri li piti času koju ču ja ispit? Možete li primiti učitelju, šta treba da činim da bih baštinio večni krštenje kojim ču se ja krstiti?“ 39 „Možemo!“ – život?“ (aiōnios g166) 18 Isus mu odgovori: „Zašto odgovoriše mu oni. Isus im uzvrati: „Časnu koju ču me nazivaš dobrim? Niko nije dobar osim samoga ja ispit, ispićete i vi; krštenje koje ču ja primiti, Boga. 19 Zapovesti poznaješ: 'Ne ubij, ne čini primićete i vi. 40 Ali, ko će sedeti meni zdesna preljube, ne kradi, ne svedoči lažno, ne zakidaj, i sleva, to ja nisam ovlašten da dam. To je za poštuj oca svog i majku svoju.“ 20 Čovek mu na one kojima je to [Bog] namenio.“ 41 Kada su to to odgovori: „Učitelju, sve sam to izvršavao još od čula ostala desetorica, razlutiše se na Jakova svoje mladosti.“ 21 Isus ga je pogleda sa mnogo i Jovana. 42 Isus ih onda sve dozva i reče im: ljubavi i reče mu: „Još ti jedno nedostaje: idi i „Vi znate da oni koji važe za vladare, gospodare prodaj sve što imaš, pa razdeli to siromasima i narodima i da ih njihovi velikaši drže pod vlašću. imaćeš blago na nebesima. Onda dodi i sledi me.“ 43 Ali među vama nije tako! Nego, ko hoće među 22 [Čovek] se snuždi na ove reči i ode žalostan, vama da bude velik, neka vam bude sluga, 44 i ko jer je imao veliki imetak. 23 Isus se okrenu i reče hoće da bude prvi među vama, neka svima bude svojim učenicima: „Kako li je teško imućnima da sluga. 45 Jer, Sin Čovečiji nije došao da mu služe, uđu u Carstvo Božiel!“ 24 Učenici se zaprepaste nego da služi i da svoj život da kao otkupninu na ove njegove reči. No, Isus ponovo reče: „Deco, za mnoge.“ 46 Došli su u Jerihon. Kad su Isus i kako je teško ući u Carstvo Božije! 25 Lakše je njegovi učenici izlazili iz Jerihona, pratilo ih je kamili da prođe kroz iglene uši, nego bogatašu veliko mnoštvo. Tu kraj puta je sedeо i prosio da uđe u Carstvo Božije.“ 26 [Učenici] su, sada jedan slepi čovek po imenu Vartimej, sin nekog već potpuno zbrunjeni, pitali jedan drugog: „Pa Timeja. 47 Kad je čuo da prolazi Isus iz Nazareta, ko se onda može spasti?“ 27 Isus ih pogleda i počeо je da više: „Isuse, Sine Davidov, smiluj mi reče: „Za ljude je to nemoguće, ali ne za Boga; se!“ 48 Mnogi su ga opominjali da prestane, ali je za Boga je sve moguće.“ 28 Tada mu Petar reče: on još glasnije zapomagao: „Sine Davidov, smiluj „Evo, mi smo sve ostavili i krenuli za tobom.“ 29 mi se!“ 49 Isus se zaustavi i reče: „Pozovite ga Isus odgovori: „Zaista vam kažem, nema toga ko [ovamo]!“ Pozvali su slepog čoveka bodreći ga: je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili „Hrabro, ustani! On te zove!“ 50 On zbaci ogrtić oca, ili decu, ili njive radi mene i Radosne vesti, sa sebe pa skoči na noge i stupi pred Isusa. 51 30 koji neće stostruko primiti. Taj će sada, u ovo vreme, s progostvima primiti: kuću, braću, Isus ga upita: „Šta hoćeš da ti učinim?“ Slepí sestre, majku, decu, i njive, a u vremenu koje 52 „Idi! – reče mu Isus. Tvoja vera te je iscelila.“ dolazi [primiće] večni život. (aiōn g165, aiōnios g166)

Čovek je istog časa progledao i krenuo putem za ne posumnja u srcu, nego veruje da će se to što je Isusom.

11 A kada su se približili Jerusalimu, kod Vitfage i Vitanije prema Maslinskoj gori, [Isus] posla dvojicu svojih učenika. **2** Rekao im je: „Idite u selo koje je pred vama. Čim uđete u njega, naći ćete privezano magare koje još нико nije jahao. Odvezite ga i dovedite. **3** A ako vam ko što kaže: 'Zašto to radite?', vi mu recite: 'Gospodu je potrebno. Odmah će ga vratiti.'“ **4** Oni odu i nađu magare privezano kod vrata napolju na ulici, i odvežu ga. **5** Neki ljudi koji su tu stajali upitali su ih: „Zašto odvezujete magare?“ **6** Oni su im odgovorili onako kako im je Isus rekao, pa su ih ovi pustili. **7** Zatim su doveli Isusu magare. Prebacili su svoje ogrtiče preko životinje, pa je [Isus] seo na nju. **8** Mnogi su prostirali svoje ogrtiče po putu, a drugi zeleno granje koje su nasekli po poljima. **9** Ljudi koji su išli ispred [Isusa] uzvikivali su: „Osana! Blagosloven onaj koji dolazi u ime Gospodnje! **10** Blagosloveno bilo nastupajuće carstvo našega oca Davida! Osana na visini!“ **11** Po ulasku u Jerusalim, [Isus] je došao u hram i tamo sve razgledao. Kako je bilo već dosta kasno, otišao je sa Dvanaestoricom do Vitanije. **12** Sledеćeg dana, kada su odlazili iz Vitanije, [Isus] je ogladneo. **13** Izdaleka je spazio jednu lisnatu smokvu, pa je došao do nje ne bi li pronašao neki plod na njoj. Ali kada je prišao, nije našao ništa osim lišća, jer još nije bilo vreme kada smokve rađaju. **14** Isus reče smokvi: „Neka niko više ne jede od tvoga ploda za sva vremena!“ Njegovi učenici su to slušali. (alōn g165) **15** Došli su u Jerusalim. A [Isus] uđe u hram i poče da isteruje one koji su prodavali i kupovali u hramu. Isprevrtao je stolove menjачima novca i tezge prodavcima golubova. **16** Nikome nije dopuštao da pronese nešto kroz hram. **17** Učio ih je: „Nije li napisano: 'Moj Dom će se zvati „Dom za molitvu svim narodima“'? A vi ste od njega napravili razbojničku pećinu!“ **18** Kad su vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma čuli za to, gledali su kako da ubiju Isusa. Naime, bojali su ga se, jer je narod bio zadivljen njegovim učenjem. **19** Uvečer su [Isus i njegovi učenici] izašli iz grada. **20** Kad su sledećeg jutra prolazili pored one smokve, opazili su da se ona iz korena sasušila. **21** Petar se tada prisetio i rekao: „Vidi, učitelju, osušila se ona smokva koju si prokleo.“ **22** Isus im odgovorio: „Pouzdajte se u Boga! **23** Zaista vam kažem, ko god kaže ovoj gori: 'Digni se i baci se u more!' i

ne posumnja u srcu, nego veruje da će se to što je rekao zaista dogoditi – tako će i biti. **24** Zbog toga vam kažem: sve što u molitvi zatražite, verujte da ste primili, i dobićete. **25** A kad stojite i molite se, praštajte ako šta imate protiv koga, da bi i Otac vaš koji je na nebesima oprostio vama vaše prestupe. **26** Ako vi ne oprštate drugima, ni Otac vaš nebeski neće oprostiti vama vaše prestupe.“ **27** Ponovo su došli u Jerusalim. Dok je hodao hramom, pridoše mu vodeći sveštenici, znaci Svetog pisma i starešine, **28** pa ga upitaše: „U čije ime činiš ovo? Ko te je ovlastio da činiš ovakve stvari?“ **29** Isus im odgovorio: „Postaviću i ja vama jedno pitanje i ako mi odgovorite, odgovoriću i ja vama odakle mi vlast da činim ova dela. **30** Odakle je Jovan dobio pravo da krštava? S neba ili od ljudi? Odgovorite mi!“ **31** Oni su umovali među sobom i govorili: „Ako kažemo 'od Boga', reći će nam: 'Zašto mu onda niste verovali?' **32** A šta ako kažemo da je od čoveka?“ Ipak, bojali su se naroda, jer su svi bili ubedeni da je Jovan zaista bio prorok. **33** Oni odgovorile Isusu: „Ne znamo.“ Isus im odgovorio: „Ni ja vama neću reći u čije ime činim ovo.“

12 Isus poče da im govori u pričama: „Bio neki čovek koji je posadio vinograd, ogradio ga ogradom, iskopao u njemu jamu za muljanje grožđa, i sagradio kulu. Onda je vinograd iznajmio vinogradarima i otputovao. **2** U vreme berbe je poslao jednog slugu vinogradarima da uzme od njih deo vinogradskog roda. **3** No, vinogradari uhvate slugu, pretuku ga i praznih ruku ga vrate. **4** Vlasnik pošalje vinogradarima drugog slugu, ali oni ovome razbiju glavu i narugaju mu se. **5** Vlasnik posla i trećeg slugu, ali ovoga ubiše. Tako bi i sa mnogim drugima: jedne pretukoše, a druge pobiše. **6** Vlasnik je imao još i voljenog sina. Na kraju je poslao i njega govorеći: 'Mog sinu će poštovati.' **7** Ali vinogradari rekoše jedan drugome: 'Ovo je naslednik. Hajde da ga ubijemo, pa će nasledstvo biti naše!' **8** Vinogradari ga uhvate i ubiju, i mrtvog ga izbacuju izvan vinograda. **9** Šta će preduzeti vlasnik vinograda? Doći će i pogubiti te vinogradare, a vinograd će dati drugima. **10** Zar ne čitate u Pismu: 'Kamen što su zidari odbacili, postade kamen ugaoni; **11** od Gospoda ovo beše i to je divno u našim očima?' **12** Oni su onda gledali da ga uhvate, ali su se bojali naroda, jer su znali da je [Isus] ispričao priču zbog njih. Stoga su ga ostavili i otisli. **13** Zatim su ovi poslali Isusu neke od fariseja i irodovce da ga

uhvate u reči. **14** Došli su i rekli mu: „Učitelju, i [drugih] žrtava.“ **34** Isus je video da je čovek znamo da govoriš istinu i da po istini učiš o putu razumno odgovorio, pa mu je rekao: „Nisi daleko Božijem, da nikome ne ugadaš, jer ne praviš od Carstva Božijeg.“ Posle ovoga se niko više razlike među ljudima, nego po istini učiš Božijem nije usuđivao da ga zapita štogod. **35** Kad je putu. Da li je dopušteno davati porez caru ili ne? jednom prilikom Isus poučavao u hramu, zapitao Treba li da dajemo ili ne?“ **15** Ali [Isus] je prozreo je prisutne: „Kako to da znaci Svetog pisma njihovu dvoličnost, pa im je rekao: „Zašto me govore da će Hristos biti Davidov Sin? **36** Naime, iskušavate? Donesite mi jedan srebrnjak da ga sam David je, posredstvom Svetoga Duha, rekao: pogledam.“ **16** Oni donesoše. Isus ih upita: „Čiji 'Reče Gospod Gospodu mome: „Sedi meni s moje je ovo lik i natpis?“ Oni odgovore: „Carev.“ **17** desne strane, dok dušmane ne položim tvoje, Isus im reče: „Onda dajte caru carevo, a Bogu za tvoje noge podnože da budu.““ **37** Ako ga Božije.“ I divili su mu se. **18** Tada su sadukeji, koji sam David naziva Gospodom, kako onda može govore da nema vaskrsenja, pristupili Isusu sa da bude njegov sin?“ Mnogi narod ga je rado pitanjem: **19** „Učitelju, Mojsije nam je napisao: slušao. **38** Izlažući svoje učenje, rekao je: „Čuvajte 'Ako neki čovek umre i iza sebe ostavi ženu, se znalača Svetog pisma. Oni vole da idu u a nema dece, onda neka se njegov brat oženi dugačkim odorama, i da ih narod sa uvažavanjem udovicom i podigne potomstvo svome bratu.“ **20** pozdravlja po trgovima. **39** Biraju prva sedišta Bilo tako sedmoro braće. Prvi se oženi, ali umre u sinagogama i pročelja na gozbama. **40** Oni ne ostavivši za sobom potomstva. **21** Onda drugi osiromašuju udovičke kuće, i to pod izgovorom brat oženi udovicu, ali i on umre ne ostavivši dugih molitava. Zato će biti strože osuđeni.“ **41** potomstva za sobom. Isto je bilo i sa trećim Isus je seo u hramu kod kovčega za priloge i bratom. **22** Uglavnom, nijedan od ove sedmorice posmatrao narod kako ubacuje novac u hramsku nije ostavio potomstvo za sobom. Na kraju umre blagajnu. Mnogi bogati ljudi su stavljali mnogo i žena. **23** Kad prilikom vaskrsenja budu vaskrsli, novca. **42** Onda dođe jedna siromašna udovica i kome će pripasti žena, budući da su sedmorica ubaci dva mala bakarna novčića, što je oko jedan bila njome oženjena?“ **24** Isus im reče: „Niste li dinar. **43** Isus pozva svoje učenike i reče im: u zabludi, zbog toga što ne poznajete ni Pismo „Zaista vam kažem da je ova siromašna udovica ni silu Božiju? **25** Jer, kad mrtvi budu vaskrsli, stavila u kovčeg više od svih drugih, **44** jer su neće se ni ženiti ni udavati, nego će biti kao svi dali priloge od svog izobilja, a ona je od andeli na nebesima. **26** A što se tiče vaskrsenja svoje neimaštine stavila sve što je imala, sav svoj mrtvih, zar niste čitali u Mojsijevoj knjizi, gde se imetak.“

govori o grmu [koji ne sagoreval]? Tu je Bog rekao Mojsiju: 'Ja sam Bog Avrahamov, Bog Isakov i Bog Jakovljev.' **27** On nije Bog mrtvih, nego živih. Vi se grdno varate!“ **28** Tada je prišao jedan od znalača Svetoga pisma koji je slušao kako raspravljuju. Videvši da im je Isus dobro odgovorio, upitao ga je: „Koja Božija zapovest je važnija od svih [drugih]?“ **29** Isus mu odgovori: „Najvažnija je: 'Čuj, Izraelju! Gospod, Bog naš, jedini je Gospod. **30** Zato, voli Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svim umom svojim i svom snagom svojom.“ **31** A druga zapovest je: 'Voli bližnjega svoga kao samoga sebe.' Nijedna druga zapovest nije važnija od ovih dveju.“ **32** Reče mu znalač Svetog pisma: „Tako je, učitelju. Istina je to što si rekao da je on jedini [Bog] i da osim njega nema drugog [Boga], **33** te da [Boga] treba voleti svim svojim srcem, svim svojim razumom i svom svojom snagom, kao i da treba voleti bližnjega svoga kao samoga sebe. To je važnije od svih žrtava svespalnica

13 Dok je [Isus] izlazio iz hrama, reče mu jedan od njegovih učenika: „Učitelju, pogledaj ovo divno kamenje! Kako su predivne ove građevine!“ **2** Isus mu odgovori: „Vidiš li ove velike građevine? Neće ovde ostati ni kamen na kamenu, koji se neće porušiti.“ **3** Kada je Isus sedeо na Maslinskoj gori, nasuprot hramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Jovan i Andrija: **4** „Reci nam, kada će se ovo dogoditi i šta će biti znak da je došao kraj svemu ovome?“ **5** Isus poče da im govori: „Pazite da vas ko ne zavede! **6** Mnogi će doći u moje ime govoreći: 'Ja sam taj!' te će mnoge zavesti. **7** A kada čujete da se vode ratovi i da se šire glasine o predstojećim ratovima, ne plašite se, jer sve to mora da se dogodi, ali to još nije kraj. **8** Podići će se narod na narod i carstvo na carstvo; biće zemljotresa po raznim mestima i gladi. Ovo je tek početak nevolja. **9** Ali vi pazite: predavaće vas sudovima i tući po sinagogama. Izvodiće vas pred namesnike i careve radi mene,

svedočite. **10** Prvo treba da se Radosna vest objavi svim narodima. **11** A kad vas odvedu i predaju na sud, nemojte se unapred brinuti šta ćeće reći, nego govorite ono što će vam se prevaru uhvate i ubiju. **2** Ali rekoše: „Samo da ne tog časa dati, jer nećete vi govoriti nego Sveti Duh [kroz vas]. **12** Brat će brata predati da se pogubi i otac svoje dete, ustaće deca na svoje roditelje i ubijaje ih. **13** Svi će vas mrzeti radi pravog narda. Razbila je posudu i izlila ulje na **14** A kad vidite da 'strašno bogohulstvo' stoji gde Isusovu glavu. **4** Neki od učenika su negodovali, ne treba - ko čita neka razume! - tada stanovnici govoreći među sobom: „Zašto se ovo mirisno Judeje neka beže u brda. **15** Ko se nađe na krovu ulje tako nemilice rasipa? **5** To ulje je moglo neka ne silazi i ne ulazi u kuću da uzme što iz da se proda za više od tri stotine srebrnjaka i kuće, **16** i ko se nađe u polju neka se ne vraća da da se da siromasima.“ Zato su je prekorili. **6** uzme svoj ogrtić. **17** Jao trudnicama i dojiljama Ali Isus reče: „Ostavite je! Zašto joj stvarate u te dane! **18** Molite se da se to ne dogodi u neprijatnosti? Ona mi je učinila dobro delo. **7** zimu, **19** jer će u te dane nastati takva nevolja Jer siromahe ćeće uvek imati sa sobom, te im kakve nije bilo od početka stvorenja, koje je Bog možete iskazivati dobra dela kad god hoćete, a stvorio, pa do danas, niti će je više biti. **20** I da mene neće imati uvek. **8** Ona je učinila što je Gospod nije odlučio da skrati broj tih dana, niko mogla; izlivši mirisno ulje na mene, unapred je se ne bi spasao; ali zbog izabranih, onih koje je pripremila moje telo za pogreb. **9** Zaista vam izabrazio, on će skratiti broj tih dana. **21** Ako vam kažem, gde god se širom sveta bude propovedala tada neko kaže: 'Evo, Hristos je ovde!' ili 'Eno Radosna vest, reći će se i ovo što je ona učinila, ga tamo!', ne verujte! **22** Jer će se pojavitati lažni za sećanje na nju.“ **10** Juda Iskariot, jedan od Hristosi i lažni proroci i učiniće znakove i čuda, Dvanaestorice, ode vodećim sveštenicima da im da zavedu, ako je moguće, i izabranje. **23** Ali vi izda Isusa. **11** Oni su se obradovali kada su to pazite; sve sam vam unapred kazao. **24** Ali u te čuli, pa su mu obećali da će mu dati novac. Juda dane posle te nevolje: 'suncе će potamneti, a je od tada tražio zgodnu priliku da izda Isusa. mesec neće više svetleti; **25** zvezde će sa neba padati, i sile se nebeske uzdrmati.' **26** Tada će kada se klalo pashalno jagnje, učenici rekoše ugledati Sina Čovečjeg kako dolazi na oblacima Isusu: „Gde želiš da odemo, da ti pripremimo i da sa velikom silom i slavom. **27** On će onda poslati jedeš pashalnu večeru?“ **13** Isus posla dva svoja anđele i sabraće izabrane sa četiri strane sveta, učenika i reče im: „Idite u grad. Tamo će vas sa kraja zemlje do nakraj neba. **28** Poučite se sresti čovek koji nosi krčag s vodom. Vi podite na primeru smokve. Kada njena grana omekša i za njim, **14** pa u koju kuću uđe, vi recite vlasniku lišće potera, tada znate da je leto na pragu. **29** kuće: 'Učitelj pita: „Gde je gostinska soba u kojoj Tako i vi, kad vidite da se to dešava, znajte da je ču sa svojim učenicima jesti pashalnu večeru?“ [on] blizu, pred vratima. **30** Zaista vam kažem **15** On će vam pokazati veliku sobu na spratu, da ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne opremljenu i uređenu. Tamo nam pripremite dogodi. **31** Nebo i zemlja će proći, ali moje reči [večeru].“ **16** Učenici krenu i dodu u grad. Tamo neće proći. **32** A koji je to dan i čas, to нико не su našli sve onako kako im je Isus rekao, te zna, ni anđeli na nebu, pa ni sam Sin, već samo pripreme za Pashu. **17** Uveče je Isus došao sa Otac. **33** Pazite i bdite, jer ne znate kada je to Dvanaestoricom. **18** Dok su večerali, Isus reče: vreme. **34** To je kao kada neki čovek krene na put, „Zaista vam kažem da će me izdati jedan od vas a kuću preda na upravu slugama. Zatim svakome koji jedete sa mnom.“ **19** Oni počeše da se žaloste odredi njegovo zaduženje, a vrataru zapovedi da i da ga pitaju: „Da nisam ja taj?“ **20** A [Isus] im čuva stražu. **35** Bдite, stoga, jer ne znate kada odgovori: „To je jedan od Dvanaestorice, koji Gospodar kuće dolazi: da li uveče ili u ponoć; da umače sa mnom hleb u zdelu. **21** Doduše, Sin li kad prvi petlovi zakukurić ili ujutro, **36** da Čovečiji odlazi [u smrt] kao što je u Svetom vas, ako iznenada dođe, ne zatekne da spavate. pismu napisano za njega, ali teško onom čoveku **37** A što vama govorim, svima govorim: bdite!“ koji ga izdaje! Tom čoveku bi bilo bolje da se nije ni rodio.“ **22** Dok su jeli, [Isus] uze hleb,

izreče blagoslov, razlomi ga i dade im. Rekao je: uhvatite? **49** Svaki dan sam provodio sa vama u „Uzmitе, ovo je moje telо.“ **23** Zatim je uezо čаšу, hramu i poučavao, i niste me uhvatili. Ali tako zahvalio [Bogu], pružio im je, pa su svi pili iz nje. treba da se ispune [reči] Pisma.“ **50** Tada su **24** Rekao im je: „Ovo je krv moja, krv saveza, koja ga svi učenici ostavili i pobegli. **51** Tu je bio i se proliva za mnoge. **25** Zaista vam kažem: neću neki mladić, Isusov sledbenik, koji je bio ognut više piti vina od roda loze, do onoga dana kada samo platnom. **52** Njega su uhvatili, ali je on ču piti novo [vino] u Carstvu Božijem.“ **26** Zatim ostavio platno i pobegao go. **53** Isusa su odveli su otpevali hvalospeve i zaputili se ka Maslinskoj Prvosvešteniku, a tamo su se okupili i svi vodeći gori. **27** Isus im reče: „Svi će te se vi okrenuti od sveštenici, starešine i znalci Svetog pisma. **54** mene, jer je napisano: ‘Uđariću pastira, i ovce Petar ga je pratnio izdaleka do Prvosveštenikovog će se razbežati.’ **28** Ali kada vaskrsnem, otići ču dvora, gde je seo sa stražarima i grejao se pre vas u Galileju.“ **29** Petar mu reče: „Ako se i kod vatre. **55** Tada su vodeći sveštenici i celo svi okrenu od tebe, ja neću.“ **30** A Isus mu reče: Veliko veće tražili dokaz protiv Isusa da bi ga „Zaista ti kažem da ćeš me se ti tri puta odreći pogubili, ali nisu našli ništa. **56** Naime, mnogi su danas, još ove noći, i to pre no što se petao dva lažno svedočili protiv njega, ali se svedočenja puta oglasi.“ **31** No Petar je još upornije tvrdio: nisu podudarala. **57** Onda su ustali neki i lažno „Neću te se odreći, čak i ako treba da umrem sa svedočili protiv Isusa, govoreći: **58**, „Čuli smo da je tobom!“ Tako su rekli i svi učenici. **32** Došli su on rekao: ‘Srušiću ovaj hram sagrađen ljudskom na mesto koje se zove Getsimanija. [Isus] reče rukom i za tri dana podići drugi koji neće biti svojim učenicima: „Sedite ovde dok se pomolim.“ sagrađen ljudskom rukom.“ **59** Ali ni ovde se **33** Sa sobom je poveo Petra, Jakova i Jovana i tada njihova svedočenja nisu podudarala. **60** Tada je su ga obuzeli duboki nemir i teskoba. **34** Tada im Prvosveštenik ustao pred svima i upitao Isusa: reče: „Duša mi je nasmrt tužna. Ostanite ovde i „Zar ništa ne odgovaraš na to što ovi svedoče bđite.“ **35** Onda je otišao malo dalje, pa je pao na protiv tebe?“ **61** Ali [Isus] je čutao i nije ništa zemlju i molio se da ga, ako je moguće, mimođe odgovorio. Prvosveštenik ga ponovo upita: „Jesi li čas [stradanja]. **36** Govorio je: „Ava, Oče, tebi ti Hristos, Sin [Boga] blagoslovenoga?“ **62** „Jesam je sve moguće. Ukloni ovu čašu [stradanja] od – odgovori Isus. A vi ćete videti Sina Čovečijeg mene! Ali neka ne bude kako ja hoću, nego kako kako sedi s desne strane Svesilnoga i dolazi na ti hoćeš.“ **37** Kada se vratio k učenicima, našao oblacima nebeskim.“ **63** Na to Prvosveštenik ih je kako spavaju. Zato je rekao Petru: „Simone, razdera svoju odeću i reče: „Zar su nam potrebni spavaš? Zar nisi ni jedan sat mogao da probdiš? drugi svedoci? **64** Čuli ste bogohuljenje! Kako **38** Bđite i molite se da ne padnete u iskušenje; vam se to čini?“ Svi su presudili da je zasluzio duh je, naime, voljan, ali je telо slabо.“ **39** Zatim smrt. **65** Tada su neki počeli da pljuju na njega i je ponovo otišao i pomolio se istim rečima. **40** da mu pokrivaju lice, da ga udaraju pesnicama Kad se vratio, ponovo ih je zatekao kako spavaju, i govore mu: „Proreci!“ Stražari su ga takođe jer su im se oči sklapale. Nisu znali šta da mu šamarali. **66** Dok je Petar bio u dvorištu, došla je odgovore. **41** Kad je [Isus] došao treći put, rekao jedna od Prvosveštenikovih sluškinja. **67** Kada im je: „Stalno spavate i počivate. Dosta! Došao je spazila Petra kako se greje, pogledala ga je je čas! Evo, Sin Čovečiji će biti predat u ruke i rekla: „I ti si bio sa Isusom iz Nazareta!“ **68** grešnicima. **42** Ustanite! Hajdemo! Evo, približio No, on to poreče: „Niti znam, niti razumem o se moj izdajnik.“ **43** Dok je [Isus] još govorio, čemu govorиш!“ Rekavši to izade u predvorje. Uto dođe Juda, jedan od Dvanaestorice, i sa njim rulja se oglasi petao. **69** Međutim, sluškinja je i tamo sa mačevima i toljagama. Njih su poslali vodeći opazila Petra, pa je opet počela da govori onima sveštenici, znalci Svetog pisma i starešine. **44** što su tu stajali: „I ovaj je jedan od njih!“ **70** [Isusov] izdajnik im je dao znak: „Koga poljubim, Ali Petar je i dalje to poricao. Malo kasnije su taj je. Uhvatite ga i odvedite pod stražom!“ **45** mu i drugi rekli: „Zaista, i ti si jedan od njih, On odmah pride i reče: „Učitelju!“ I poljubi ga. jer si Galilejac!“ **71** Petar stade da se proklinje **46** Tada navalije na Isusa i uhvatise ga. **47** Jedan i zaklinje: „Ne poznajem tog čoveka o kome od Isusovih učenika, koji je tu stajao, potegao je govorite!“ **72** Uto se oglasi petao po drugi put. mač, udario Prvosveštenikovog slugu i odsekao Petar se tada setio Isusovih reči: „Pre nego što se mu uho. **48** Isus im reče: „Zar sam ja odmetnik, petao dva puta oglasi, triput ćeš me se odreći.“ I pa ste sa mačevima i toljagama izašli da me on stade da plaće.

15 A čim je svanulo, donesoše odluku vodeći **30** spasi samoga sebe, pa siđi s krsta!“ **31** Slično sveštenici sa starešinama, znalcima Svetog pisma i celim Velikim većem. Svezali su Isusa Svetog pisma. Govorili su među sobom: „Druge i izručili ga Pilatu. **2** Pilat ga upita: „Jesi li ti je spasao, a ne može da spase samog sebe! **32** Car judejski?“ Isus mu odgovori: „Ti to kažeš.“ Hristos, izrailjski Car! Neka siđe sad s krsta, da **3** Vodeći sveštenici optuživali su ga za mnoge vidimo i poverujemo!“ Tako su ga vredali i oni stvari. **4** Pilat ponovo zapita Isusa: „Zar nemaš koji su bili razapeti sa njim. **33** U podne nastala ništa da odgovoriš? Gledaj za šta te sve optužuju!“ tama po svoj zemlji, sve do tri sata. **34** Oko tri sata popodne, Isus vrlo glasno povika: „Elo, Elo, **5** Isus nije ništa odgovorio, tako da se Pilat čudio. [Pilat] je za svaki praznik oslobađao jednog lema savsantan?!“, što u prevodu znači: „Bože zatvorenika koga je narod tražio. **7** U okovima je moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!“ **35** A neki tada bio neki Varava, zajedno sa pobunjenicima koji su tu stajali, čuli su ovo, pa su rekli: „Vidi, koji su u buni počinili ubistvo. **8** Narod je došao i doziva Iliju!“ **36** Jedan čovek je otrčao i natopio tražio od Pilata da im učini ono što je običavao sunder kiselim vinom, pa ga je natakao na trsku i da čini. **9** On ih je upitao: „Hoćete li da vam nudio Isusu da piće, govoreći: „Čekajte da vidimo oslobodim Cara judejskog?“ **10** Znao je, naime, da hoće li doći Iliju da ga skine [sa krsta]!“ **37** A su mu vodeći sveštenici predali Isusa iz zavisti. Isus vrlo glasno povika i izdahnu. **38** Hramska zavesa se rascepi na dvoje od gore do dole. **39** A da traže da im radije oslobođi Varavu. **12** Pilat ih [rimski] kapetan koji je stajao nasuprot njega, je ponovo upitao: „Šta da učinim sa onim koga videvši kako je [Isus] izdahnuo, reče: „Ovaj čovek nazivate Carem judejskim?“ **13** A oni povikaše: je zaista bio Božiji Sin!“ **40** Tu su bile i neke „Razapni ga!“ **14** Međutim, Pilat im reče: „A kakvo žene koje su posmatrale izdaleka. Među njima je zlo učinio?“ No oni su još glasnije povikali: su bile Marija Magdalena i Marija, majka Jakova „Razapni ga!“ **15** Želeći da udovolji narodu, Pilat Mlađeg i Josije, i Saloma. **41** One su ga pratile i je oslobođio Varavu, a Isusa je predao da ga brinule se o njemu dok je bio u Galileji. Tu su izbičuju i da ga razapnu na krst. **16** Vojnici su ga, bile i mnoge druge žene koje su s njim došle potom, odveli u unutrašnje dvorište palate, to u Jerusalim. **42** Došlo je veče. Pošto je bio dan jest u pretorijum, i okupili celu četu. **17** Zaognuli su Isusa skerletnim ogrtačem, opleli trnov venac i stavili mu [na glavu]. **18** Onda su počeli da ga skinuli su sa njega skerletni ogrtač, obukli mu su na polja. Njega su naterali da mu poneše krst. **19** Udarali su ga trskom po glavi, pljuvali ga i klanjali mu se Neki čovek po imenu Simon iz Kirine, otac platno, skinuo telo [sa krsta], umotao ga u platno Aleksandrov i Rufov, prolazio je tuda vraćajući se sa polja. Njega su naterali da mu poneše krst. **20** Kada su mu se narugali, kapetana i upitao ga koliko dugo je Isus mrtav. **21** Kada ga je kapetan upoznao sa stanjem, Pilat njegovu odeću, i odveli ga da ga razapnu. **22** Isusa su odveli na mesto koje se zove Golgota, Marija Magdalena i Marija, [majka] Josijina, su **23** Nudili su mu vino pomešano sa smirnom, ali je on to odbio. **24** Zatim su ga razapeli, a njegovu odeću su podelili među sobom bacajući kocku za nju, da se vidi ko će šta uzeti. **25** Bilo je devet sati ujutro kada su ga razapeli. **26** Tu je bio i natpis na kojem je pisala njegova krivica: „Car judejski“. **27** Sa njim su razapeli i dva odmetnika, jednog s njegove desne strane, a drugog s leve strane. **28** Time se ispunilo ono što je zapisano u Svetom pismu: „U zločince ga ubrojše.“ **29** Prolaznici su ga vredali i klimali svojim glavama, govoreći: „Ua, ti što rušiš hram i za tri dana ga podižeš,

16 Kad je prošla subota, Marija Magdalena, i Marija, majka Jakovljeva, i Saloma, kupiše mirise da bi otišle i pomazale Isusovo telo. **2** A u nedelju, rano ujutro, čim je izašlo sunce, dođoše do groba, **3** pa rekoše jedna drugo: „Ko će nam otkotrljati kamen s vrata groba?“ **4** Kada su pogledale, videle su da je kamen već otkotrljan. A kamen je bio veoma veliki. **5** Ušavši u grob, ugledale su nekog mladića obučenog u belu odeću, kako sedi s desne strane. Žene pretrnuše. **6** Ali on im reče: „Ne bojte se! Vi tražite Isusa

Nazarećanina koga su razapeli. On nije ovde, vaskrsao je. Evo, ovo je mesto gde je bio položen.

7 Nego, idite i recite njegovim učenicima i Petru da on ide pred vama u Galileju; onde će ga videti, baš kao što vam je rekao.“ **8** One izađoše iz groba i pobegoše, jer su bile van sebe od straha. Nikome nisu ništa rekle, jer su bile uplašene. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Rano u nedelju, kada je Isus vaskrsao, javio se prvo Mariji iz Magdale, iz koje je bio isterao sedam zlih duhova. **10** Ona je otišla i rekla to onima koji su nekad bili sa njim, a sada su tugovali i oplakivali ga. **11** Kad su čuli da je živ i da ga je ona videla, nisu poverovali. **12** Posle toga, Isus se javi u drugom obličju dvojici učenika na putu prema selu. **13** Oni odu, te jave ostalima, ali ni njima nisu verovali. **14** Kasnije se javio i Jedanaestorici, dok su bili na obedu. Ukorio ih je zbog njihovog neverovanja i tvrdoglavosti, zato što nisu poverovali onima koji su ga videli vaskrslog. **15** Onda im reče: „Idite po svemu svetu i objavite Radosnu vest svim ljudima. **16** Ko poveruje i krsti se, biće spasen, a ko ne poveruje, biće osuđen. **17** Ovo su znaci koji će pratiti one koji veruju: u moje ime izgoniće zle duhove; govoriće novim jezicima; **18** zmije će podizati rukama, a ako popiju što smrtonosno, neće im naškoditi; polagaće ruke na bolesnike i oni će ozdravlјati.“ **19** Kad je sve to izrekao, Gospod Isus je bio vaznet na nebo, gde je seo Bogu s desne strane. **20** A oni su otišli i propovedali svuda. Gospod im je pomagao i preko njih potvrđivao svoju reč znacima koji su je pratili.

Luka

1 Pošto su već mnogi preduzeli da opišu događaje koji su se ispunili među nama, **2** onako kako su nam preneli oni koji su od početka bili očevici i sluge [Božije] reči, **3** stoga sam i ja smatrao za shodno, pošto sam sve podrobno od početka ispitao, da ti to napišem po redu, uvaženi Teofile, **4** da se uveriš u verodostojnost onoga čemu si poučen. **5** U vreme kada je car Irod vladao nad Judejom, bio je jedan sveštenik po imenu Zaharija. On je pripadao Avijinom redu. Žena mu je vodila poreklo od Arona. Zvala se Jelisaveta. **6** Oboje su bili pravedni pred Bogom, besprekorno živeći po zapovestima i zahtevima Gospodnjim. **7** Dece nisu imali, jer je Jelisaveta bila nerotkinja, a oboje su već bili u poodmaklim godinama. **8** Jednom je Zaharija, po redosledu svog reda, vršio službu u hramu pred Bogom. **9** On je, po svešteničkom običaju, kockom bio izabran da uđe u hram Gospodnji i prinese kad. **10** Dok se kad prinosio, mnogo naroda se molilo u predvorju. **11** Tada se pojavi anđeo Gospodnji i stade s desne strane kadijona žrtvenika. **12** Zaharija se uznemiri i silno se prepadne ugledavši [anđela]. **13** Anđeo mu reče: „Ne boj se, Zaharija! Tvoja molitva je uslišena. Tvoja žena Jelisaveta će ti roditi sina, i ti ćeš mu dati ime 'Jovan'. **14** On će ti biti na radost i veselje i mnogi će se radovati njegovom rođenju. **15** Jer, on će biti veliki pred Gospodom. On neće piti ni vina, ni žestoka pića, a Duhom Svetim biće ispunjen još u majčinoj utrobi. **16** Mnoge će Izrailjce okrenuti Gospodu, njihovom Bogu. **17** Stupaće kao vesnik pred Gospodom, u Ilijinom duhu i sili; da izmiri očeve sa sinovima i da vратi neposlušne na put razboritosti pravedničke, te da pripremi narod za Gospoda.“ **18** Zaharija reče anđelu: „Po čemu ću to znati? Ja sam, evo, star čovek, a i moja žena je već zašla u godine.“ **19** Anđeo mu odgovori: „Ja sam Gavrilo koji stojim u Božijem prisustvu. Bog me je poslao da govorim s tobom i da ti saopštим ovu radosnu vest. **20** Budući da nisi poverovao mojim rečima, zanemećeš i nećeš moći da govorиш sve do dana kada će se ovo dogoditi. Ovo će se ispuniti u pravo vreme.“ **21** A narod koji je čekao Zahariju, čudio se što se on tako dugo zadržao u hramu. **22** Kada je Zaharija izšao iz hrama, nije mogao da im govari. Oni su onda shvatili da je imao viđenje u hramu. Davao im je znakove; nije mogao da

govori. **23** Kad je isteklo vreme njegove službe, Zaharija se vratio kući. **24** Nešto nakon toga, njegova žena Jelisaveta zatrudni. Krila se pet meseci, govoreći: **25** „Ovo je Gospod učinio za mene u vreme kada mu se svidelo da ukloni moju sramotu pred ljudima.“ **26** A šestog meseca, Bog pošalje anđela Gavrila u galilejski grad Nazaret. **27** devojci po imenu Marija. Ona je bila isprošena za čoveka koji se zvao Josif, porekлом iz loze [vara] Davida. **28** Došavši k njoj, rekao je: „Raduj se, ti kojoj je iskazana milost! Gospod je s tobom!“ **29** Marija se smete na te reči i poče da razmišlja: kakav je ovo pozdrav? **30** Anđeo nastavi: „Ne boj se, Marija, jer si našla milost pred Bogom. **31** I evo, zatrudnećeš i rodićeš sina, pa ćeš mu dati ime 'Isus'. **32** On će biti silan i zvaće ga 'Sin Svevišnjega'. Njemu će Gospod Bog predati presto njegovoga oca Davida. **33** On će doveka vladati nad potomstvom Jakovljevim i njegovom Carstvu neće biti kraja.“ (aiōn g165) **34** Marija upita anđela: „Po čemu ću to znati, kad još nisam udatu?“ **35** Anđeo joj odgovori: „Duh Sveti će sići na tebe i sila Svevišnjeg će te oseniti. Zato će to dete biti sveto i zvaće se 'Sin Božiji'. **36** A evo i twoja rođaka Jelisaveta nosi sina u svojoj starosti. Ona je već u šestom mesecu, a nju su nazivali nerotkinjom. **37** Bogu ništa nije nemoguće.“ **38** Marija reče: „Evo služiteljke Gospodnje, neka mi bude kako si rekao.“ Anđeo tada ode od nje. **39** Tih dana, Marija se spremi i žurno ode u grad Judin. **40** Ušla je u Zaharijinu kuću i pozdravila Jelisavetu. **41** Kad je Jelisaveta čula Marijin pozdrav, zaigra dete u njenoj utrobi i Sveti Duh je ispunil, **42** te ona uskliknu: „O, najblagoslovenija među ženama, blagosloven je plod utrobe twoje! **43** Čime sam to zaslужila da majka moga Gospoda dođe k meni? **44** Jer, čim sam čula tvoj pozdrav, od radosti zaigra dete u mojoj utrobi. **45** Blažena je ona koja je poverovala da će se ispuniti što joj Gospod reče.“ **46** Onda Marija reče: „Veliča duša moja Gospoda, **47** veseli se duh moj Bogu, mome Spasitelju, **48** jer pogleda na poniznost svoje sluškinje. Evo, od sada će me svi naraštaji zvati blaženom; **49** jer velika je dela Svesilni učinio po meni, sveto je ime njegovo! **50** Milost je njegova nad onima što ga poštiju, od kolena do kolena. **51** Moćna dela učini mišicom svojom, rastera uzносите što su puni sebe, **52** zbaci vladare sa prestola i uzvizi ponižene, **53** gladne nasiti dobrima, a bogate bez ičega otpusti. **54** Pridiže Izrailja, slugu svoga, setivši se svoga milosrđa, **55** kako reče

precima našim, Avrahamu i njegovom potomstvu 6 Dok su bili tamo, dođe vreme da se [Marija] doveka.“ (aiōn g165) 56 Marija ostade sa Jelisavetom porodi. 7 Rodivši svoga sina prvenca, povila ga oko tri meseca, pa se vrati svojoj kući. 57 Dođe je i položila u jasle, jer za njih nije bilo mesta u vreme da Jelisaveta rodi, i ona rodi sina. 58 Njeni gostonici. 8 A u tom istom kraju su neki pastiri susedi i rođaci su čuli da joj je Gospod bio veoma noću, pod vedrim nebom, čuvali stražu kod svojih milostiv, pa su se radovali sa njom. 59 Osmoga stada. 9 Andeo Gospodnji im pristupi i slava dana dođu da obrežu dete. Hteli su da mu daju Gospodnja ih obasja. Njih obuze veliki strah. 10 očeve ime – Zaharija, 60 ali majka reče: „Nikako, Andeo ih oslovi: „Ne bojte se, jer, evo, javljam ime će mu biti Jovan!“ 61 Oni joj rekoše: „Ali, vam vest o velikoj radosti za sav narod. 11 Danas u tvojoj rodbini niko ne nosi to ime.“ 62 Onda vam se u Davidovom gradu radio Spasitelj! On je znakovima upitaju oca da kaže kako bi on hteo Hristos Gospod! 12 A ovo će biti znak za vas: naći da se dete zove. 63 Zaharija zatraži tablicu i čete novorođenče povijeno u pelene kako leži u napiše: „Njegovo ime je Jovan.“ Svi su se tome jaslama.“ 13 Iznenada se uz anđela nađe velika čudili. 64 Odjednom, Zaharija poče da govori i da vojska [anđela] sa neba, slaveći Boga i govoreći: proslavlja Boga. 65 Strah je obuzeo sve njihove 14 „Nek je slava Bogu na visini, a na zemlji [da je] susede, tako da se ovo pročulo po celom gorskom mir među ljudima koji su mu ugodni.“ 15 Kad kraju Judeje. 66 Svi koji su ovo čuli, razmišljali su su anđeli otišli od njih na nebo, pastiri rekoše o tome pitajući se: „Šta će biti sa ovim detetom?“ jedan drugom: „Hajdemo u Vitlejem da vidimo o Jer je ruka Gospodnja bila sa njim. 67 A Zaharija, kakvom događaju nas je Gospod obavestio!“ 16 otac Jovanov, ispunjen Svetim Duhom, poče da Oni požure i nađu Mariju, Josifa i novorođenče prorokuje: 68 „Blagosloven da je Gospod, Bog gde leži u jaslama. 17 Kad su to videli, preneli su Izrailjev, što dođe među svoj narod i otkupi ga. 69 im što im je bilo rečeno za ovo dete. 18 Svi koji Podiže nam silnoga Spasitelja, od roda Davidova, su to čuli, divili su se onome što su pastiri rekli. sluge svoga, 70 kako obeća davno preko svojih 19 A Marija je zapamtila sve ove reči i u sebi svetih proraka: (aiōn g165) 71 da nas spase od naših razmišljala o njima. 20 Pastiri se vrate slaveći i dušmana i od ruku onih koji nas mrze; 72 da će hvaleći Boga za sve što su čuli i videli. Bilo je baš iskazati milost precima našim i setiti se svoga onako kako im je bilo rečeno. 21 Navršilo se osam svetog saveza, 73 po zakletvi dатој praoču našem dana od rođenja i dete je trebalo obrezati. Tada Avrahamu, da će nam dati: 74 da mu bez straha su mu dali ime Isus, koje mu je nadenuo anđeo služimo, od dušmanske ruke izbavljeni, 75 živeći pre njegovog začeća. 22 A kada je, po Mojsijevom sveto i pravedno pred njim u sve dane naše. 76 A Zakonu, trebalo da se izvrši obred očišćenja, ti, dete moje, zvaćeš se ‘prorok Svevišnjega’, jer Marija i Josif tom prilikom dođu sa detetom u ćeš ići pred Gospodom da pripremš puteve za Jerusalim da ga posvete Gospodu, 23 jer u Zakonu njega. 77 Ti ćeš dovesti do spoznaje njegov narod Gospodnjem piše: „Neka se svako prvorodenio da je spasenje u oproštenju njihovih greha, 78 muško dete posveti Gospodu“ – 24 i da po Zakonu po milostivom srcu Boga našega, od kojeg će Gospodnjem prinesu žrtvu za očišćenje: dve nam doći svetlost zore sa visine, 79 da obasja grlice ili dva golubića. 25 U Jerusalimu je tada one što žive u tami i pod senkom smrti borave, i živeo neki čovek po imenu Simeun. On je bio da naše stope na put mira usmeri.“ 80 Kada je pravedan i pobožan čovek, koji je očekivao da dečak odrastao i duhovno ojačao, otišao je da nastupi vreme utehe za izrailjski narod. Duh živi u pustinji, sve do dana kada se pojavi u Sveti je bio sa njim 26 i on mu je objavio da neće javnosti izrailjskog naroda.

2 U ono vreme car Avgust je izdao uredbu da se izvrši popis u celom [Rimskom] carstvu. 2 To je bio prvi popis izvršen za vreme Kvirinijeve uprave u Siriji. 3 Svako je otišao da se prijavi u mesto svog porodičnog porekla. 4 Tako i Josif, pošto je poticao iz roda i loze Davidove, ode iz grada Nazareta u Galileji, u Judeju, u Vitlejem, grad Davidov, 5 da se upiše zajedno sa svojom isprošenom ženom Marijom koja je bila trudna.

6 Dok su bili tamo, dođe vreme da se [Marija] dođe vreme da se [Marija] doveka.“ (aiōn g165) 56 Marija ostade sa Jelisavetom porodi. 7 Rodivši svoga sina prvenca, povila ga oko tri meseca, pa se vrati svojoj kući. 57 Dođe je i položila u jasle, jer za njih nije bilo mesta u vreme da Jelisaveta rodi, i ona rodi sina. 58 Njeni gostonici. 8 A u tom istom kraju su neki pastiri susedi i rođaci su čuli da joj je Gospod bio veoma noću, pod vedrim nebom, čuvali stražu kod svojih milostiv, pa su se radovali sa njom. 59 Osmoga stada. 9 Andeo Gospodnji im pristupi i slava dana dođu da obrežu dete. Hteli su da mu daju Gospodnja ih obasja. Njih obuze veliki strah. 10 očeve ime – Zaharija, 60 ali majka reče: „Nikako, Andeo ih oslovi: „Ne bojte se, jer, evo, javljam ime će mu biti Jovan!“ 61 Oni joj rekoše: „Ali, vam vest o velikoj radosti za sav narod. 11 Danas u tvojoj rodbini niko ne nosi to ime.“ 62 Onda vam se u Davidovom gradu radio Spasitelj! On je znakovima upitaju oca da kaže kako bi on hteo Hristos Gospod! 12 A ovo će biti znak za vas: naći da se dete zove. 63 Zaharija zatraži tablicu i čete novorođenče povijeno u pelene kako leži u napiše: „Njegovo ime je Jovan.“ Svi su se tome jaslama.“ 13 Iznenada se uz anđela nađe velika čudili. 64 Odjednom, Zaharija poče da govori i da vojska [anđela] sa neba, slaveći Boga i govoreći: proslavlja Boga. 65 Strah je obuzeo sve njihove 14 „Nek je slava Bogu na visini, a na zemlji [da je] susede, tako da se ovo pročulo po celom gorskom mir među ljudima koji su mu ugodni.“ 15 Kad kraju Judeje. 66 Svi koji su ovo čuli, razmišljali su su anđeli otišli od njih na nebo, pastiri rekoše o tome pitajući se: „Šta će biti sa ovim detetom?“ jedan drugom: „Hajdemo u Vitlejem da vidimo o Jer je ruka Gospodnja bila sa njim. 67 A Zaharija, kakvom događaju nas je Gospod obavestio!“ 16 otac Jovanov, ispunjen Svetim Duhom, poče da Oni požure i nađu Mariju, Josifa i novorođenče prorokuje: 68 „Blagosloven da je Gospod, Bog gde leži u jaslama. 17 Kad su to videli, preneli su Izrailjev, što dođe među svoj narod i otkupi ga. 69 im što im je bilo rečeno za ovo dete. 18 Svi koji Podiže nam silnoga Spasitelja, od roda Davidova, su to čuli, divili su se onome što su pastiri rekli. sluge svoga, 70 kako obeća davno preko svojih 19 A Marija je zapamtila sve ove reči i u sebi svetih proraka: (aiōn g165) 71 da nas spase od naših razmišljala o njima. 20 Pastiri se vrate slaveći i dušmana i od ruku onih koji nas mrze; 72 da će hvaleći Boga za sve što su čuli i videli. Bilo je baš iskazati milost precima našim i setiti se svoga onako kako im je bilo rečeno. 21 Navršilo se osam svetog saveza, 73 po zakletvi dатој praoču našem dana od rođenja i dete je trebalo obrezati. Tada Avrahamu, da će nam dati: 74 da mu bez straha su mu dali ime Isus, koje mu je nadenuo anđeo služimo, od dušmanske ruke izbavljeni, 75 živeći pre njegovog začeća. 22 A kada je, po Mojsijevom sveto i pravedno pred njim u sve dane naše. 76 A Zakonu, trebalo da se izvrši obred očišćenja, ti, dete moje, zvaćeš se ‘prorok Svevišnjega’, jer Marija i Josif tom prilikom dođu sa detetom u ćeš ići pred Gospodom da pripremš puteve za Jerusalim da ga posvete Gospodu, 23 jer u Zakonu njega. 77 Ti ćeš dovesti do spoznaje njegov narod Gospodnjem piše: „Neka se svako prvorodenio da je spasenje u oproštenju njihovih greha, 78 muško dete posveti Gospodu“ – 24 i da po Zakonu po milostivom srcu Boga našega, od kojeg će Gospodnjem prinesu žrtvu za očišćenje: dve nam doći svetlost zore sa visine, 79 da obasja grlice ili dva golubića. 25 U Jerusalimu je tada one što žive u tami i pod senkom smrti borave, i živeo neki čovek po imenu Simeun. On je bio da naše stope na put mira usmeri.“ 80 Kada je pravedan i pobožan čovek, koji je očekivao da dečak odrastao i duhovno ojačao, otišao je da nastupi vreme utehe za izrailjski narod. Duh živi u pustinji, sve do dana kada se pojavi u Sveti je bio sa njim 26 i on mu je objavio da neće javnosti izrailjskog naroda.

umreti pre no što vidi Hrista Gospodnjeg. 27 Vođen Duhom, došao je u hram. Kada su roditelji uneli dete Isusa [u hram] da učine sa njim što Zakon nalaže, 28 [Simeun] ga uze u naručje i poče da slavi Boga: 29 „Sada puštaš, [moj] Gospodaru, svoga slugu da u miru ode; twoja reč je tako ispunjena, 30 jer ja sam twoje video spasenje 31 što pripravi pred svim narodima: 32 svetlost tvoju da prosvetli narode, slavu tvome narodu Izraelju.“ 33 Isusovi otac i majka su bili zadivljeni onim što je bilo rečeno za njega. 34 Tada je

Simeun blagoslovio i njih dvoje i rekao njegovoj „Glas jednog pustinjom odzvanja: 'Put Gospodnjí majci Mariji: „Evo, [Bog] je postavio ovo dete da pripravite; drumove za njega poravnajte. 5 mnogi od Izrailja padnu i da se mnogi podignu, i Svaka će se dolina ispuniti, spustiće se svaka da bude znak kome će se suprotstavljeni. 35 A gora i brežuljak; što je strmo, postaće ravno, tebi samoj će mač probosti dušu, da bi se otkrile što je neravno, postaće glatko, 6 i svaki čovek misli mnogih srca.“ 36 A bila je tu i jedna veoma će videti spasenje Božije.“ 7 Mnogo naroda je stara proročica, [po imenu] Ana, Fanuilova čerka, dolazilo k Jovanu da ih krsti, ali on im je govorio: iz Asirovog plemena. Bila je u braku sedam „Porode zmijski, ko vam je rekao da bežite pred godinu, 37 a sada je kao udovica imala osamdeset nadolazećim gnevom [Božijim]? 8 Nego, donesite četiri godine. Ona nikad nije napuštala hram. plodove koji dokazuju pokajanje. I ne govorite Danonoćno je služila [Bogu] uz post i molitvu. 38 U sebi: 'Avraham je naš otac!', jer vam kažem I ona je došla u isti čas i počela da slavi Boga da Bog može i od ovog kamenja da podigne i da govoriti o Isusu svima koji su očekivali da decu Avrahamu. 9 Već je sekira spremna da u [Bog] otkupi Jerusalim. 39 Kada su Josif i Marija korenju poseče drveta, jer svako drvo koje ne obavili sve što Zakon Gospodnjí nalaže, vratili radu dobar rod, odseca se i baca u vatru.“ 10 su se u Galileju, u svoj grad Nazaret. 40 A dečak Narod ga je pitao: „Šta onda da činimo?“ 11 je rastao, jačao i punio se mudrošću, a Božija Jovan im odgovoril: „Ko ima dve košulje, neka da milost je bila nad njime. 41 Isusovi roditelji su jednu onome ko nema i ko ima hranu neka čini svake godine odlazili gore u Jerusalim za praznik slično.“ 12 Došli su i poreznici da se krste, pa su i Pashe. 42 Kad mu je bilo dvanaest godina, oni oni upitali Jovana: „Učitelju, šta mi da činimo?“ su po svom običaju otišli tamo za praznik. 43 13 Jovan im reče: „Ne uzimajte više od onoga što Po završetku prazničnih dana, dok su se oni je propisano.“ 14 I vojnici ga upitaju: „A šta da враćali kući, dečak Isus se zadržao u Jerusalimu. činimo mi?“ Jovan im odgovoril: „Ne iznuđujte Njegovi roditelji nisu znali gde je. 44 Misleći novac ni od koga i nikoga lažno ne optužujte, da je među saputnicima, putovali su ceo dan, nego budite zadovoljni svojom platom.“ 15 U a onda su počeli da ga traže među rodbinom i narodu se probudila nuda, pa su se svi pitali poznanicima. 45 Pošto ga nisu našli, vratili su o Jovanu: „Da nije on Hristos?“ 16 Jovan im se u Jerusalim da ga potraže. 46 Posle tri dana, svima odgovoril: „Ja vas krštavam vodom, ali našli su ga u hramu kako sedi među učiteljima, posle mene dolazi neko ko je moćniji od mene. Ja sluša ih i pita. 47 Svi koji su ga slušali divili su nisam dostojan da odrešim remenje na njegovoj se njegovoj razumnosti i njegovim odgovorima. obući. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem. 48 Kad su ga roditelji ugledali, zapanjili su se. 17 U njegovoj ruci je lopata da oveje svoje gumno Majka mu reče: „Dete, šta nam to učini?! Evo, ja i i da sabere žito u svoju žitnicu, a plevu će spaliti tvój otac svisanusmo od jada tražeći te!“ 49 On im neugasivim ognjem.“ 18 Jovan je i na mnogo odgovoril: „Zašto ste me tražili? Zar niste znali drugih načina podsticaj narod i naveštavao da treba da budem u poslu svoga Oca?“ 50 No, Radosnu vest. 19 A Jovan je javno prekorevaо oni nisu razumeli ono što im je rekao. 51 Onda je i tetrarha Iroda, zbog toga što je ovaj živeo sišao s njima i došao u Nazaret, gde im je bio sa Irodijadom, ženom svoga brata, i zbog svih poslušan. Marija je slagala u sebi sve ove reči. 52 Zlodela koja je počinio. 20 Na sve to, Irod je dodao A Isus je bivao sve mudriji i zrelijiji, te sve miliji i još jedno zlodelo: bacio je Jovana u tamnicu. 21 Bogu i ljudima.

3 Bila je petnaesta godina vladavine cara Tiverija. Tada je Pontije Pilat upravljaо Judejom, Irod je vladao Galilejom, a njegov brat Filip Iturejom i Trahonitidom, dok je Lisanija upravljaо Avilinom. 2 Prvovseštenici su bili Ana i Kajafa. U to vreme je Bog pozvao Jovana, Zaharijinog sina, koji je bio u pustinji. 3 Jovan je prošao celu oblast oko reke Jordan propovedajući pokajanje i krštenje radi oproštenja greha. 4 Ovako je, naime, napisano u Knjizi proroka Isajie:

Pošto se krstio sav narod, krstio se i Isus. Dok se molio, otvore se nebesa, 22 te Duh Sveti siđe na njega u obliku goluba. Tada se začuo glas sa neba: „Ti si Sin moj voljeni, ti si mi sva radost!“ 23 Isus je imao oko trideset godina kada je počeo da deluje. Svet je mislio da je on bio Josifov sin, a potomak: Ilijev, 24 Matatov, Levijev, Melhijev, Janejev, Josifov, 25 Matatijin, Amosov, Naumov, Esljev, Nangejev, 26 Mâtov, Matatijin, Simeinov, Josihov, Jodin, 27 Johananov, Risin, Zorovaveljov, Salatilov, Nirijev, 28 Melhijev, Adijev, Kosamov, Elmadamov, Irov, 29 Isusov, Eliezerov, Jorimov,

Matatov, Levijev, **30** Simeunov, Judin, Josifov, su silazile sa njegovih usana. Govorili su: „Nije li Jonamov, Eliakimov, **31** Melejin, Menin, Matatin, on Josifov sin?“ **23** A Isus im reče: „Vi ćete mi Natanov, Davidov, **32** Jesejev, Ovidov, Vozov, svakako reći ovu poslovicu: 'Lekaru, izleči samoga Salin, Nasonov, **33** Aminadavov, Adminov, Arnijev, sebe. Učini i ovde u svom zavičaju čuda za koja Esronov, Faresov, Judin, **34** Jakovljev, Isakov, smo čuli da si ih učinio u Kafarnaumu.“ **24** Isus Avrahamov, Tarin, Nahorov, **35** Seruhov, Ragarov, nastavi: „Zaista vam kažem: nijedan prorok se Falekov, Everov, Salin, **36** Kainamov, Arfaksadov, nije proslavio u svom zavičaju. **25** Budite uvereni Simov, Nojev, Lamehov, **37** Matusalin, Enohov, da je bilo mnogo udovica u vreme [proroka] Ilike Jaredov, Malaleilov, Kainamov, **38** Enosov, Sitov, u Izrailju, kad nebo nije davalо kišu tri godine i šest meseci i kad je nastala glad u celoj zemlji. **26**

4 Isus se, ispunjen Svetim Duhom, vratio sa

Jordana i Duh ga je vodio po pustinji. **2** Tamo ga je đavo iskušavao četrdeset dana. Pošto za to vreme nije ništa jeo, na kraju je ogladneo. **3** Tada mu đavo reče: „Ako si Sin Božiji, reci ovom kamenu da postane hleb.“ **4** Isus mu reče: „[U Pismu] je napisano: 'Neće čovek živeti samo od hleba.'“ **5** [Đavo] ga odvede na neko visoko mesto i u trenu mu pokaza sva svetska carstva, **6** rekavši mu: „Daću ti vlast nad svim ovim carstvima i svu njihovu slavu, jer je to meni predato i ja ga dajem kome hoću. **7** Sve će ovo biti tvoje, samo ako se pokloniš preda mnom.“ **8** Isus mu odgovori: „[U Pismu] je napisano: 'Gospodu Bogu svome klanjaj se, i njemu jedinom služi.'“ **9** Onda ga je [đavo] odveo u Jerusalim, postavio ga na vrh hrama i rekao mu: „Ako si Sin Božiji, baci se sa ovoga mesta dole **10** jer je napisano: 'On će zapovediti svojim anđelima da te čuvaju.'“ **11** I: 'Oni će te poneti na svojim rukama, da nogom ne bi o kamen zapeo.'“ **12** Isus mu odgovori: „I ovo piše: 'Ne iskušavaj Gospoda, Boga svoga.'“ **13** Kad je završio sa svakim iskušenjem, đavo ga je ostavio za neko vreme. **14** Isus se vratio u Galileju u sili Duha, i glas o njemu se raširio po celom onom kraju. **15** A [Isus] je poučavao po njihovim sinagogama, i svi su ga hvalili. **16** Došao je i u Nazaret, gde je odrastao. U subotu, po svom običaju, ode u sinagogu. Ustao je da čita [iz Svetog pisma]. **17** Dali su mu Knjigu proroka Isaije. On razvije svitak i nađe mesto gde piše: **18** „Duh je Gospodnji nada mnom; on me je pomazao da javim Radosnu vest poniznimma. On me posla da navestim sužnjima oslobođenje, a slepima povratak vida, da oslobođim potlačene **19** i da najavim godinu pomilovanja Gospodnjeg.“ **20** Onda je zamotao svitak knjige, vratio je poslužitelju i seo. Oči sviju u sinagogi bile su uprte u njega. **21** Zatim reče pred svima: „Danas su se, na vaše uši, ispunile ove [reči] Pisma.“ **22** Svi su potvrđivali i divili se umilnim rečima koje

Ipak, Bog je poslao Iliju samo udovici u Sarepti sidonskoj. **27** A u vreme proroka Jeliseja bilo je u Izrailju mnogo gubavaca, ali nijedan nije bio izlečen od gube, osim Namana Sirca.“ **28** Svi u sinagogi uskipeš od besa na ove reči. **29** Onda se podignu i odvedu ga izvan grada do ruba brda na kome je njihov grad sagrađen, s namerom da ga bace dole. **30** Ali Isus prođe između njih i ode. **31** Zatim je sišao u Kafarnaum, grad u Galileji. Tamo je subotom poučavao narod. **32** Ljudi su bili zadržani njegovim učenjem, jer je njegova poruka imala silu. **33** U sinagogi je bio neki čovek opsednut nečistim duhom. On kriknu veoma glasno: **34** „Hej, šta ti imaš sa nama, Isuse Nazarećanine?! Ja znam ko si ti: sveti Božiji [poslanik]!“ **35** Isus mu pripreti i zapovedi: „Učuti i izadi iz čoveka!“ Zli duh obori čoveka na zemlju pred svima, te izade iz njega ne naudivši mu. **36** Ljudi su se našli u čudu, govoreći jedan drugom: „Kakvo je ovo učenje? On vlaštu i silom zapoveda nečistim duhovima i oni izlaze!“ **37** Glas o Isusu raširio se po celom tom kraju. **38** Otišavši iz sinagoge, došao je u Simonovu kuću. Pošto je Simonovu taštu svladala jaka groznica, zamole [Isusa] da joj pomogne. **39** Isus se nadneo nad njom i naredio da groznička prestane. Groznička je prestala a tašta je zatim ustala i posluživala ih. **40** Kada je sunce bilo na zalasku, narod je pred njega doveo svoje nemoćne, koji su bolovali od raznih bolesti. Isus je položio svoje ruke na svakoga od njih i izlečio ih. **41** I zli duhovi su iz mnogih izlazili, vičući „Ti si Sin Božiji!“ On im je onda strogo branio da nikom ne govore, jer su znali da je on Hristos. **42** Kada je svanulo, [Isus] ode na neko pusto mesto. Međutim, narod ga je tražio. Došli su k njemu i zadržavali ga da ne ode od njih. **43** [Isus] im reče: „Treba i drugim gradovima da propovedam Radosnu vest o Carstvu Božijem, jer sam zbog toga poslat.“ **44** I tako je propovedao po judejskim sinagogama.

5 Jednom je Isus stajao kraj Genisaretskog jezera. Narod se oko njega gurao da čuje reč **23** Šta je lakše reći: 'Tvoji gresi su oprošteni', ili: Božiju. **2** Tada je [Isus] spazio dve lađice koje su 'Ustani i hodaj?' **24** Ali da znate: Sin Čovečiji stajale uz obalu. Ribari nisu bili u njima, nego su imala vlast da na zemlji opršta grehe." Onda ispirali mreže. **3** Ušao je u jednu od njih koja je reče oduzetome: „Tebi kažem: ustani, uzmi svoja pripadala Simonu i zamolio ga da otisne malo nosila i idi svojoj kući!“ **25** Čovek odmah ustade lađicu od obale. Onda je seo u lađicu i poučavao sa svoje postelje i ode kući slaveći Boga. **26** Svi narod. **4** Kad je prestao da govori, rekao je su bili ushićeni, slavili su Boga i puni straha Simonu: „Otisni se na pučinu, pa tamo bacite govorili: „Danas smo videli neverovatne stvari!“ mreže za lov.“ **5** Simon mu odgovoril: „Učitelju, **27** Kasnije, kada je izašao, video je poreznika po celu noć smo se trudili i ništa nismo ulovili. imenu Levije kako sedi na mestu za prikupljanje Ali kad ti kažeš, baciću mreže.“ **6** Kada su to poreza. Isus mu reče: „Podi za mnom!“ **28** On učinili, izvukli su toliko riba, da su mreže počele ostati sve, ustane i podje za njim. **29** Levije da se cepaju. **7** Još su mahnuli i drugovima u je, zatim, u svojoj kući priredio veliku gozbu drugoj lađici da dođu i pomognu im. Napunili su njegovu čast. Tamo je zajedno sa njima za su obe lađice toliko da umalo ne potonuše. **8** Trpezom bilo mnogo poreznika i drugih ljudi. **30** Kad to vide Simon Petar, pade na kolena pred A fariseji i znaci Svetog pisma su prigovarali Isusom i reče: „Gospode, idi od mene jer sam njegovim učenicima, govoreći: „Zašto jedete i grešan čovek!“ **9** Strah je, naime, obuzeo i njega pijete s poreznicima i [drugim] grešnicima?“ i one koji su bili sa njim, zbog količine riba koje **31** Isus im odgovoril: „Lekar ne treba zdravima uloviše. **10** Isto je bilo i sa Zavedejevim sinovima, nego bolesnima. **32** Ja nisam došao da pozovem Jakovom i Jovanom, Simonovim drugovima. Isus pravednike na pokajanje, već grešnike.“ **33** Oni reče Simonu: „Ne plaši se! Od sada ćeš loviti mu rekoše: „Jovanovi učenici često poste i mole ljude.“ **11** Kad su izvukli čamce na obalu, ostavili se, a isto čine i farisejski; ipak, tvoji jedu i piju.“ su sve i krenuli za njim. **12** Jednom, dok je [Isus] **34** Isus im reče: „Zar možete siliti svatove da bio u nekom gradu, došao je jedan čovek sav u poste dok je mladoženja sa njima? **35** Ipak, doći gubi. Kad je video Isusa, pao je pred njim ničiceće danii kada će im oteti mladoženju, pa će tada i zamolio ga: „Gospode, ako hoćeš, možeš da postiti.“ **36** Isus im još ispriča priču: „Niko ne me očistiš.“ **13** [Isus] ispruži ruku i dotače ga, pravi zakrpu od nove odeće da bi je stavio na rekavši: „Hoću, budи čist!“ Guba sa njega nestade staru, jer time cepta novu odeću, a ni staroj odeći istog trenutka. **14** [Isus] mu onda naredi: „Ne ne pristaje zakrpa od nove. **37** Takođe, niko ne govori nikome o ovome, nego idi i pokaži se uliva novo vino u stare mehove, jer će mehovi svešteniku, pa prinesi žrtvu za očišćenje, koju je popucati od vrenja novoga vina, pa će [vino] Mojsije propisao, da se njima pruži dokaz.“ **15** isteći, a mehovi propasti. **38** Zato se novo vino Ipak, glas o Isusu se proneo još više, tako da je mora sipati u nove mehove. **39** Ali, niko ko je mnogo naroda dolazilo k njemu da ga sluša i da pio staro [vino], ne želi novo, jer kaže: 'Staro je ih on izleći od bolesti. **16** Ali, [Isus] se povlačio na usamljena mesta i molio se. **17** Jednoga dana je [Isus] poučavao. Tamo su sedeli i neki fariseji i učitelji Zakona koji su došli iz svih mesta u Galileji, Judeji i iz Jerusalima. A Gospodnja sila je bila tamo da bi on lečio. **18** Uto neki ljudi na nosilima doneše jednog oduzetog čoveka. Hteli su da ga unesu i polože pred Isusa, **19** ali to nisu mogli zbog mnoštva. Međutim, oni se popnu na krov, uklone crepove, pa ga sa posteljom spuste nasred sobe, pravo pred njega. **20** Isus, videvši njihovu veru, reče: „Priatelju, oprštajti ti se tvoji gresi!“ **21** Znaci Svetog pisma i fariseji počeše da umuju u sebi, govoreći: „Ko je ovaj bogohulnik? Ko može da opršta grehe osim samog Boga?“ **22** Isus je znao o čemu oni umuju,

6 Jedne subote je [Isus] prolazio kroz žitna polja. Njegovi učenici su trgali klasje, trli ga rukama i jeli. **2** Tada neki fariseji rekoše: „Zašto činite ono što ne sme da se čini subotom?“ **3** Isus im odgovoril: „Niste li čitali šta je David učinio kada je ogladneo, on i njegovi pratnici? **4** On je ušao u Dom Božiju, uzeo posvećene hlebove i jeo ih, a onda ih je dao svojim pratniciima. Te hlebove niko ne sme da jede osim sveštenikâ.“ **5** Onda reče: „Sin čovečiji je Gospodar subote.“ **6** Jedne subote je ušao u sinagogu i poučavao. Tamo je bio neki čovek kome je usahla desna ruka. **7** A znaci Svetog pisma i fariseji su motrili na njega hoće li lečiti u subotu, da bi našli razlog da ga

optuže. **8** No, kako je znao šta oni misle, rekao blagoslov primate? To isto čine i grešnici. **34** Ako je čoveku s usahлом rukom: „Ustani i stani na pozajmljujete samo onima od kojih se nadate sredinu!“ Čovek ustane i stane. **9** Isus ih onda da će vam vratiti, kakav blagoslov primate? **35** upita: „Pitam vas: da li je subotom dozvoljeno Dakle, volite svoje neprijatelje, činite im dobro, i činiti dobro ili зло? Spasiti život ili ga uništiti?“ **10** dajte na zajam ne očekujući ništa. Tada će vaša Pogledavši ih sve naokolo, reče čoveku: „Ispruži nagrada biti velika i bićete sinovi Svevišnjega, jer svoju ruku!“ On učini tako i ruka mu ponovo on je blag prema nezahvalnim i zlima. **36** Budite postade zdrava. **11** A oni, van sebe od gneva, milosrdni, jer je i Otac vaš milosrdan. **37** I ne počeše da se dogovaraju šta bi mogli da učine osuđujte, pa nećete biti osuđeni. Oprاشtajte i biće Isusu. **12** U one dane [Isus] se uspeo na jednu vam oprošteno. **38** Dajte i biće vam dano. Puna goru da se moli i tamo proveo celu noć moleći se mera, nabijena, stresena, prepuna, daće vam se Bogu. **13** Kad je svanulo, pozvao je svoje učenike u naručje. Jer kakvom merom merite, onakvom i od njih izabrao dvanaestoricu, koje je nazvao merom će se odmeriti i vama.“ **39** Tada im [Isus] apostolima: **14** Simona, kome je dao ime Petar, i ispriča ovu priču: „Može li slepac da vodi slepca? njegovog brata Andriju, Jakova i Jovana, Filipa i Neće li obojica upasti u jamu? **40** Učenik nije Vartolomeja, **15** Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i iznad svoga učitelja. Svaki učenik, naime, kada se Simona prozvanog Zilot, **16** Judu Jakovljevog i izuči biće isti kao i njegov učitelj. **41** Zašto vidiš Judu Iskariota, koji je postao izdajnik. **17** Onda je trun u oku brata svoga, a ne primećuješ balvan sišao sa njima i zaustavio se na jednoj visoravni. u svome oku? **42** Kako možeš da kažeš svome Tu se okupilo mnoštvo njegovih učenika i mnogo bratu: 'Brate, daj da ti izvadim trun iz oka', a ne sveta iz cele Judeje, iz Jerusalima i iz tirskog i vidiš balvan u vlastitom oku? Licemere! Najpre sidonskog primorja, **18** koji su došli da ga čuju i izvadi balvan iz svoga oka, a onda gledaj kako da da se izleče od svojih bolesti. Isceljivali su se i izvadiš trun iz oka svoga brata. **43** Nijedno dobro oni koji su bili opsednuti nečistim duhovima. **19** drvo ne rađa loš rod, niti loše drvo rađa dobar Sav narod je pokušavao da ga dotakne, jer je sila rod. **44** Svako se drvo, naime, poznaje po svom izlazila iz njega i sve ležila. **20** Tada je pogledao plodu. Smokve se ne beru s trnja, niti se grožde svoje učenike i rekao: „Blaženi ste vi siromašni, bere s kupine. **45** Dobar čovek iznosi dobro iz jer je vaše Carstvo Božije. **21** Blaženi ste vi koji riznice svoga dobrog srca, a zao čovek iznosi zlo sada gladujete, jer ćete se nasiliti. Blaženi ste vi iz [riznice] svoga zlog [srca], jer njegova usta koji sada plačete, jer ćete se smejeti. **22** Blaženi govore ono čime je srce ispunjeno. **46** Zašto me ste kada vas ljudi omrznu, kada vas vredaju zovete 'Gospode, Gospodel!', a ne činite ono što i proglaše vas zlima, radi Sina Čovečjeg. **23** govorim? **47** Pokazaću vam kakav je svaki čovek Radujte se tada i likujte, jer, evo, velika vas koji dolazi k meni, sluša moje reči i izvršava ih. nagrada čeka na nebu. Njihovi preci su isto tako **48** On je kao onaj koji gradi svoju kuću, pa kopa postupali s prorocima. **24** Ali, jao vama bogatima, duboko i postavi temelj na kamenu. Kad dođe jer ste primili svoju utehu! **25** Jao vama koji ste poplava i navali bujica na tu kuću, ne može da je sad siti, jer ćete gladovati! Jao vama koji se sad poljulja, jer je dobro sagrađena. **49** A ko je čuo, smejete, jer ćete žaliti i plakati! **26** Jao vama ako a nije izvršio, taj je kao čovek koji je sagradio ljudi o vama lepo govore, jer su tako njihovi kuću na zemlji, a nije postavio temelj. Bujica je preci govorili o lažnim prorocima! **27** A vama navalila na nju i ona se odmah srušila. Ta kuća koji slušate, govorim: volite svoje neprijatelje i se srušila do temelja.“

iskazuјte dobročinstvo onima koji vas mrze. **28** Blagosiljajte one koji vas prokljinju i molite se za one koji vas vredaju. **29** Ako te neko udari po jednom obrazu, okreni mu i drugi, a onome koji ti uzima ogrtač, daj i košulju. **30** Daj svakome koji traži od tebe, i ne traži od onoga koji uzima od tebe da ti vrati. **31** Kako hoćete da ljudi čine vama, činite tako i vi njima. **32** Jer ako volite one koji vas vole, kakav blagoslov primate? I grešnici vole one koji njih vole. **33** I ako činite dobro samo onima koji vama čine dobro, kakav

7 Kad je završio svoje besede pred narodom, odo u Kafarnaum. **2** Tamo je jedan [rimski] kapetan imao nekog slугу koga je veoma cenio. Taj sluga je bio bolestan i na umoru. **3** Kada je čuo za Isusa, poslao je k njemu judejske starešine da ga zamole da dođe i isceli njegovog slугу. **4** Kad su oni došli k njemu, usrdno su ga molili: „On zasluzuje da mu to učiniš, **5** jer voli naš narod i sagradio nam je sinagogu.“ **6** Isus pođe sa njima. Kada je već bio nadomak kuće, kapetan

posla prijatelje sa porukom: „Gospode, ne trudi i najneznatniji među [narodom] Carstva Božijeg, se, jer nisam dostojan da dodeš pod moj krov. 7 slavniji je od njega.“ 29 Svi ljudi i poreznici Zato nisam smatrao sebe dostoјnjim da dođem koji su slušali Isusa prihvatali su zahteve Božije pred tebe. Ali, ti samo reci reč, pa će ozdraviti pravednosti, time što su dali da ih Jovan krsti. 30 moj sluga. 8 Ja, naime, imam vojнике koji su mi Ali fariseji i znaci Svetog pisma odbaciše što je potčinjeni, pa kad kažem jednom: 'Idi tamo!', Bog naumio za njih, i nisu dali da ih Jovan krsti. on ode; i drugome: 'Dođi!', on dođe. I sluzi kad 31 [Isus nastavi]: „S kim ću uporediti lude ovog kažem: 'Uradi ovo!', on uradi.“ 9 Kad je Isus čuo naraštaja? Kome li su slični? 32 Oni su slični deci ovo, zadivio se, pa se okrenuo prema narodu koji koja sede na trgu i dovikuju jedna drugoj: 'Svirali je išao za njim, i rekao: „Kažem vam da ni među smo vam, a vi niste igrali, jadikovali smo, a vi Izrailejima nisam našao ovakvu veru!“ 10 Kad su niste plakali! 33 Došao je, naime, Jovan Krstitelj, se izaslanici vratili kući, našli su slugu zdravog. 11 koji posti i ne piće vino, a vi kažete: 'Opsednut Isus zatim ode u grad koji se zvao Nain. S njim su je zlim duhom.' 34 Došao je Sin Čovečiji, koji išli njegovi učenici i mnogo sveta. 12 Kad je stigao jede i piće, a vi kažete: 'Gledaj izjelice i pijanice, pred gradska vrata, baš tada su iznosili mrtvaca, prijatelja poreznika i grešnika!' 35 Ipak, mudrost sina jedinca u majke koja je bila udovica. Sa njom dokazuju svi oni koji je prihvataju.“ 36 Jednom je bilo i mnogo ljudi iz grada. 13 Kad ju je Gospod prilikom neki farisej zamoli Isusa da obeduje video, sažalio se na nju i rekao joj: „Ne plači.“ 14 sa njim. [Isus] je došao u kuću i zauzeo mesto Onda je prišao mrtvačkom sanduku i dotakao ga. za stolom. 37 A neka žena, poznata u gradu po Nosioci stadoše. Tada [Isus] reče: „Mladiću, tebi svojoj grešnosti, sazna da je [Isus] u farisejevoj govorim, ustani!“ 15 Mrtvac ustane i počne da kući. Ona donese posudu od alabastra s mirisnim govor. [Isus] ga predade njegovoj majci. 16 Strah uljem, 38 pa se plačući saže do Isusovih nogu. je obuzeo sve prisutne, te su dali hvalu Bogu, Suzama je kvasila njegove noge i onda ih kosom govoreći: „Veliki prorok se pojавio među nama!“ brisala. Ljubila je njegova stopala i mazala ih i: „Bog je pohodio svoj narod!“ 17 Glas o ovome mirisnim uljem. 39 A farisej koji ga je pozvao, što je [Isus] učinio raširio se po celoj Judeji i kada je to video, reče u себи: „Da je on prorok, okolnim krajevima. 18 Jovana su njegovi učenici znao bi da je žena što ga se dotiče grešnica.“ 40 obavestili o svemu ovome. Tada Jovan pozva Isus mu se obrati: „Simone, hoću da ti kažem dvojicu svojih učenika 19 i posla ih Gospodu, nešto.“ „Kaži, učitelju“ – odgovori on. [Isus reče:] da ga pitaju: „Jesi li ti onaj koji treba da dođe 41 „Dva čoveka su dugovala istom zajmodavcu. ili da čekamo drugoga?“ 20 Došavši k Isusu, Jedan je dugovao pet stotina srebrnjaka, a drugi rekoše: „Jovan Krstitelj nas je poslao tebi, i pita: pedeset. 42 Pošto nisu imali da vrate, zajmodavac 'Jesi li ti onaj koji treba da dođe ili da čekamo im obojici otpiše dug. Koji će ga, dakle, od njih drugoga?“ 21 [Isus] je baš tada izlečio mnoge više voleti?“ 43 Simon odgovori: „Rekao bih, od bolesti, muka i zlih duhova, i vratio vid onaj kome je otpisao veći dug.“ Isus mu reče: mnogim slepima. 22 Onda im je odgovorio: „Idite „Dobro si prosudio.“ 44 Onda se okrenuo prema i javite Jovanu šta ste videli i čuli: slepi gledaju, ženi i rekao Simonu: „Vidiš li ovu ženu? Kada hromi hodaju, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi sam došao u tvoju kuću, ti mi nisi dao vode da se vraćaju u život, siromašnima se propoveda operem noge, a ona je suzama nakvasila moje Radosna vest. 23 Blažen je onaj ko se ne pokoleba noge i svojom kosom ih obrisala. 45 Nisi me zbog mene.“ 24 Kad su Jovanovi glasnici otišli, pozdravio poljupcem; a ona, otkako sam došao, Isus je počeo da govoriti narodu o Jovanu: „Zašto ne prestaje da mi ljubi noge. 46 Ni glavu mi ste izašli u pustinju? Da vidite kako vetrar lJulia nisi namazao uljem, a ona je mirisnim uljem trsku? 25 Šta ste, dakle, izašli da vidite? Čoveka namazala moje noge. 47 Zato ti kažem: ona je obučenog u raskošnu odeću? Evo, ti koji nose pokazala mnogo ljubavi zato što su joj oprošteni skupocenu odeću, žive u raskoši na carskim mnogi gresi. A kome je malo oprošteno, taj malo dvorovima. 26 Prema tome, šta ste očekivali da voli.“ 48 A ženi reče: „Opräštam ti grehe.“ 49 Oni vidite? Proroka? Da, kažem vam, on je i više koji su bili okupljeni za stolom, počeše da govore nego prorok. 27 To je onaj o kome je pisano: 'Evo, u себи: „Ko je ovaj da opräšta grehe?“ 50 Isus šaljem poslanika svoga ispred tvoga lica, koji će reče ženi: „Spasla te je twoja vera. Idi s mirom.“ ti put pripraviti. 28 Kažem vam da među ljudima rođenima od žena nije niko slavniji od Jovana, ali

8 Posle ovoga, [Isus] je obišao gradove i sela Dok su plovili, [Isus] zaspa. Podiže se bura na objavljujući i propovedajući Radosnu vest o jezeru, tako da se čamac punio vodom, te su bili u Carstvu Božijem. S njim su bila i Dvanaestorica, **2** opasnosti. **24** Njegovi učenici mu priđu i probude i neke žene koje su bile izlečene od zlih duhova i ga, govoreći: „Učitelju, učitelju, propadamo!“ bolesti: Marija Magdalena, iz koje je izašlo sedam [Isus] se podiže, pa zapovedi vetrui i talasima, te zlih duhova, **3** Jovana, žena Huze, Irodovog se oni smiriše i nastade tišina. **25** Onda im reče: upravitelja dvora, Suzana, i mnoge druge koje su „Gde vam je vera?“ A oni su, uplašeni i začuđeni, im pomagale od svoje imovine. **4** Narod je i dalje govorili jedan drugom: „Ko je ovaj što zapoveda dolazio Isusu iz svakoga grada. Kada se okupilo vetrovima i vodi, te mu se pokoravaju?“ **26** mnoštvo sveta, [Isus] im ispriča priču: **5**, Izade Doplovili su do gedarinske oblasti, koji se nalazi sejač da seje svoje seme. I kako je sejao, neka nasuprot Galileji. **27** Kada se iskrcao na suvo, srezo zrna su pala kraj puta, te ga ljudi izgaze i ptice ga je neki čovek iz grada, koji je bio opsednut ga pozobaju. **6** Drugo je palo na kamen. Ono je zlim duhovima. On se dugo nije oblačio i nije niklo, ali se osušilo, jer nije imalo vlage. **7** Treće živeo u kući, nego po grobovima. **28** Kada je je palo među trnje. Ali trnje je izraslo zajedno video Isusa, povikao je, pao pred njega, i rekao sa njim i ugušilo ga. **8** Četvrto je palo na dobru veoma glasno: „Šta hoćeš od mene, Isuse, Sine zemlju. Ono je niklo i rodilo stostruko.“ [Isus] najuzvišenijeg Boga? Molim te, nemoj da me je završio rečima: „Ko ima uši, neka sluša!“ **9** mučiš!“ **29** [Isus] je, naime, zapovedio nečistom Njegovi učenici su ga pitali za značenje priče. duhu da izađe iz čoveka, jer ga je odavno obuzeo. **10** On im reče: „Vama je dano da saznote tajne Njega su morali da vezuju lancima i okovima i da Carstva Božijeg, a ostalima se govoriti u pričama, ga čuvaju, ali bi on pokidao okove, i zli duh ga da 'gledajući ne vide i slušajući ne razumeju.'“ je terao na pusta mesta. **30** Isus ga upita: „Kako **11** A evo šta priča znači: seme je Božija reč. **12** ti je ime?“ On odgovori: „Legija!“, jer je mnogo Seme koje je palo kraj puta – to su oni koji su zlih duhova ušlo u njega. **31** Oni su preklinjali reč čuli, ali dolazi đavo i odnosi reč iz njihovog Isusa da im ne zapovedi da odu u bezdan. (Abyssos srca, da ne bi poverovali i bili spaseni. **13** Seme **g12**) **32** A tu u blizini, na jednoj padini, paslo koje je palo na kamen – to su oni koji čim čuju je veliko krdo svinja. [Zli duhovi] zamole Isusa reč, s radošću je primaju. Ali [pošto reč] nije da im dozvoli da idu u svinje. [Isus] im je to uhvatila korenu u njima, neko vreme veruju, dozvolio. **33** Tada su zli duhovi izašli iz čoveka, pa kad nastupi čas iskušenja, oni otpadaju. **14** ušli u svinje, pa se krdo sjurilo niz obronak u Seme koje je palo među trnje – to su oni koji jezero i podavilo se. **34** Kad su svinjari videli slušaju [reč], ali ih brige, bogatstvo i životna šta se dogodilo, razbežali su i javili to ljudima zadovoljstva postepeno guše, te ne donose zreo u gradu i po selima. **35** Ljudi izađu da vide šta rod. **15** A seme koje je palo na dobro tle – to su se desilo. Kad su došli k Isusu, našli su čoveka oni koji slušaju reč i zadržavaju je u dobrom i koji je bio opsednut zlim duhovima, kako sedi plamenitom srcu, te postojano donose rod. **16** do Isusovih nogu, odeven i pri zdravoj pameti. Niko ne pali svetiljku da bi je pokrio posudom, To ih je uplašilo. **36** Očevici su ispričali drugima niti da bi je stavio pod krevet, nego je stavlja na kako je [Isus] iscelio opsednutog. **37** Stanovnici iz svećnjak da bi oni koji ulaze videli svetlost. **17** Jer čitavog gedarinskog kraja su ga molili da ode, jer nema toga što je tajno, a da se neće otkriti, niti su se veoma uplašili. [Isus] uđe u brodić i vrati se. ima čega što je prikriveno, a da se neće saznati **38** A čovek, iz koga su izašli zli duhovi, zamolio i obelodaniti. **18** Zato, pazite kako slušate, jer ga je da ostane sa njim, ali ga je [Isus] otpremio, onaj ko ima, njemu će se dodati, a od onoga koji rekavši: **39** „Vrati se svojoj kući i ispričaj šta ti nema, uzeće se i ono što misli da ima.“ **19** Došli je Bog učinio.“ On ode, te je po celom gradu su i Isusova majka i braća da ga vide, ali nisu govorio šta mu je Isus učinio. **40** Kada se Isus mogli da dođu do njega od mnogo naroda. **20** vratio na drugu obalu jezera, narod ga je srađeno Javili su mu: „Tu napolju su tvoja majka i tvoja dočekao, jer su ga svi očekivali. **41** Dođe i neki braća i hoće da te vide.“ **21** [Isus] im odgovori: čovek koji se zvao Jair, starešina sinagoge. On „Moja majka i moja braća su oni koji slušaju kleknu pred Isusa i zamoli ga da dođe u njegov Božiju reč i izvršju je.“ **22** Jednog dana je [Isus] dom. **42** On je, naime, imao crku jedinicu od ušao u brodić sa svojim učenicima i rekao im: dvanaest godina, koja je bila na smrti. Dok je „Hajdemo na drugu stranu jezera!“ Oni odu. **23** [Isus] išao, narod se gurao oko njega. **43** Tu je

bila i neka žena koja je dvanaest godina bolovala njim. [Isus] ih je prihvatio i govorio im o Carstvu od krvarenja. Ona je sav svoj imetak potrošila Božijem i izlečio one kojima je bilo potrebitno na lekare, ali nijedan nije mogao da je izleči. **44** izlečenje. **12** Kada je dan bio na izmaku, prišla su Ona mu pridiše s leđa i dotače rub njegove odeće. mu Dvanaestorica i rekla mu: „Otpravi narod, da Krvarenje odmah prestade. **45** Isus upita: „Ko me bi mogli da odu do obližnjih sela i zaseoka da je dotakao?“ Kako su svi poricali, Petar odgovori: nadu prenoćite i hranu, jer smo ovde na pustom „Učitelju, to se narod oko tebe gura!“ **46** Ali Isus mestu.“ **13** [Isus] im reče: „Dajte im vi da jedu.“ reče: „Neko me je dotakao, jer sam osetio da je Oni odgovore: „Mi imamo samo pet hlebova i sila izašla iz mene.“ **47** Videvši da nije ostala dve ribe. Da odemo da kupimo hranu za sav ovaj neprimećena, žena istupi drhteći, te pade ničice narod?“ **14** (Bilo je oko pet hiljada muškaraca.) pred njega, i reče pred svim narodom zašto ga je Onda [Isus] reče svojim učenicima: „Svrstajte dotakla i kako je odmah ozdravila. **48** [Isus] joj narod u grupe od po pedeset, pa neka posedaju.“ onda reče: „Ćerko, tvoja te je vera iscelila; idi s **15** Oni tako učiniše, te svi posedaše. **16** [Isus] je mirom.“ **49** Dok je on još govorio, neko dođe iz uzeo pet hlebova i dve ribe, pogledao prema kuće Jaira, starešine sinagoge, i reče Jairu: „Tvoja nebu i izrekao blagoslov. Potom je razlomio hleb čerka je umrla, ne muči više učitelja.“ **50** Isus je i davao učenicima da iznesu pred narod. **17** Svi su to čuo, pa je rekao Jairu: „Ne boj se, samo veruj, i jeli i nasitili se, a učenici su pokupili još dvanaest biće isceljena.“ **51** Kada je došao u kuću, nikome kotarica preostalog [hleba]. **18** Jednom prilikom, nije dozvolio da uđe unutra s njim, osim Petra, kada se [Isus] sam molio, sa njime su bili i njegovi Jovana, Jakova i devojčicinih roditelja. **52** Svi su učenici. Pitao ih je: „Šta se u narodu govorи: ko plakali i naricali za njom. [Isus] reče: „Ne plačite, sam ja?“ **19** Oni odgovoriše: „Jedni kažu da si nije umrla, nego spava.“ **53** Svi su mu se smeiali, Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći da je to jer su znali da je umrla. **54** [Isus] uze njenu ruku neki od proroka iz prošlosti ustao iz mrtvih.“ **20** i povika: „Devojčice, ustani!“ **55** Njen duh se Isus ih upita: „A šta vi kažete: ko sam ja?“ Petar vrati, te ona odmah ustade, a [Isus] zapovedi da joj daju nešto da jede. **56** Njeni roditelji su bili zapanjeni, ali im [Isus] zapovedi da nikom ne govore šta se dogodilo.

9 [Isus] sazva Dvanaestoricu i dade im silu i vlast nad svim zlim duhovima i da isceluju bolesti. **2** Poslao ih je da navešćuju Carstvo Božije i da leče. **3** [Isus] im reče: „Ne nosite ništa sa sobom na put: ni štap, ni vreću, ni hleb, ni novac, niti treba da imate dva para odeće. **4** U koju kuću uđete, u njoj i ostanite, sve dok ne odete iz tog mesta. **5** A ako vas ljudi ne prime, izidite iz tog grada, otresite prašinu sa svojih nogu. To će biti dokaz protiv njih.“ **6** Oni su zatim otisli, pa su propovedali Radosnu vest po selima i lečili posvuda. **7** Kad je Irod četverovlasnik čuo o svemu što se događa, bio je potpuno zburnjen, jer su neki govorili da je to Jovan Krstitelj ustao iz mrtvih. **8** Drugi su, opet, govorili da se to prorok Ilija pojavi, a treći da se neki od drevnih proroka vratio u život. **9** Irod je na to rekao: „Jovanu sam ja odrubio glavu; ali ko je taj o komе čujem takve stvari?“ I nastojao je da vidi Isusa. **10** Kad su se apostoli vrtili, ispričali su Isusu kakve su stvari učinili. [Isus] ih je onda poveo i povukao se u osamu prema gradu po imenu Vitsaida. **11** Međutim, narod je to saznao, pa je krenuo za

Njega će odbaciti starešine, vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma. Biće ubijen, ali će vaskrsnuti trećeg dana.“ **23** Onda je svima rekao: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe samog i neka uzme svoj krst svakoga dana, pa neka me sledi. **24** Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a ko radi mene izgubi svoj život, taj će ga spasti. **25** Šta vredi čoveku da zadobije i sav svet, a samoga sebe izgubi ili sebi nauđi? **26** A ko se zastidi mene i mojih reči, i Sin Čovečiji će se postideti njega kada bude došao u svojoj slavi, i u slavi svoga Oca i sa svetim anđelima. **27** Zaista vam kažem: među onima koji stoje ovde ima nekih koji neće iskusiti smrt dok ne vide Carstvo Božije.“ **28** A oko osam dana nakon što je rekao ovo, poveo je Petra, Jovana i Jakova i popeo se na goru da se moli. **29** Dok se molio, njegovo lice se izmenilo, a njegova odeća postala bela i sjajna. **30** Uto se pojaviše dva čoveka, pa su razgovarali sa njim. To su bili Mojsije i Ilija, **31** koji su se ukazali u [nebeskoj] slavi. Govorili su o Isusovoj smrti, koju je trebalo da podnese u Jerusalimu. **32** Ali, Petra i njegove prijatelje savlada san. Kad su se probudili, ugledali su [Isusa u] njegovoj slavi i dva čoveka kako stoje sa

njim. **33** Kada su oni odlazili od njega, Petar reče: „Učitelju, dobro je da smo ovde! Da načinimo tri senice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Ilij.“ On, govorio, dođe oblak i zakloni ih. Učenici su bili uplašeni kad ih je oblak natkrio. **35** Tada dođe glas iz oblaka, govoreći: „Ovo je moj izabrani Sin. Njega slušajte!“ **36** Kada je glas utihnuo, Isus je ponovo bio sam. A učenici su čitali i tih videli. **37** Sledеćeg dana, kada su sišli sa gore, mnogo sveta mu je krenulo u susret. **38** Jedan čovek iz naroda povika: „Učitelju, obazri se na moga sina; to mi je jedinac. **39** Evo, spopada ga [zao] duh, te odjednom viče, trese ga i detetu pena podje na usta. Ne pušta ga dok ga ne iscrpi. **40** Molio sam twoje učenike da ga izgnaju, ali oni nisu mogli.“ **41** Isus odgovori: „O, neverni i izopačeni rode, dokle će još biti sa vama i podnosiš vas? Dovedi svoga sina ovamo!“ **42** Dok je dečak dolazio, zli duh ga obori na zemlju tresući ga. Isus zapovedi nečistom duhu, isceli dečaka i predade ga njegovom ocu. **43** Svi su bili zadivljeni Božijim veličanstvom. Dok su se svi još divili svemu što je učinio, [Isus] reče svojim učenicima: **44** „Dobro slušajte što vam kažem: Sin Čovečiji će biti predat ljudima u ruke.“ **45** No, oni nisu razumeli te reči, jer je bilo sakriveno od njih, te nisu mogli da shvate, a bojali su se da ga pitaju o tome. **46** Među učenicima se povede rasprava o tome ko je najveći među njima. **47** No Isus, znajući o čemu oni razmišljaju u sebi, uze jedno dete, postavi ga pored sebe, **48** pa im reče: „Ko prihvata ovo dete u moje ime, mene prihvata, a ko mene prihvata, prihvata onoga koji me je poslao. Ko je najmanji među vama, taj je najveći.“ **49** Jovan mu reče: „Učitelju, videli smo jednog čoveka kako u twoje ime isteruje zle duhove. Mi smo mu to zabranili, zato što ne ide sa nama.“ **50** Isus mu reče: „Nemojte mu braniti, jer ko nije protiv vas, za vas je.“ **51** Kada je došlo vreme da bude vaznet [na nebo], [Isus] odluči da ode u Jerusalim. **52** Zato je poslao glasnike pred sobom. Oni odu i dođu u jedno samarjansko selo da pripreme što mu je potrebno. **53** Međutim, meštani ga nisu primili, zato što je išao u Jerusalim. **54** Kada su učenici Jakov i Jovan videli ovo, rekli su: „Gospode, hoćeš li da kažemo da organj siđe sa neba i uništi ih?“ **55** [Isus] se okrenu, pa ih prekori [zbog toga]: „Ne znate kakvog ste duha! **56** Sin Čovečiji nije došao da uništi ljudske duše, nego da ih spase.“ Zatim su otišli u drugo selo.

57 Idući putem, neko reče Isusu: „Slediće te kud god ti budeš pošao!“ **58** Isus mu odgovori: „Lisice imaju jazbine, ptice gnezda, Zatim je rekao jednom drugom: „Podi za mnom.“ No, on reče: „Gospode, dozvoli mi prvo da odem i sahranim oca.“ **60** „Pusti neka mrtvi sahranjuju Carstvo Božije.“ **61** Treći reče: „Gospode, ja ću dana nikome nisu javljali ništa od onoga što su te slediti, ali mi dozvoli da se najpre pozdravim videli. **62** A Isus mu reče: „Niko sa svojim ukućanima.“ **63** A Isus mu reče: „Niko ko se primi pluga, pa se okreće natrag, nije prikladan za Carstvo Božije.“

10 Posle ovoga je Gospod odredio drugu sedamdeset dvojicu učenika i poslao ih po dvojicu pred sobom u svaki grad i svako mesto u koje je nameravao da dođe. **2** Rekao im je: „Žetve je mnogo, a malo radnika. Stoga se molite Gospodaru žetve da pošalje radnike na svoju žetvu. **3** Idite! Ja vas šaljem kao jagancice među vukove. **4** Ne uzimajte sa sobom ni novčanika, ni torbe, ni obuće. Na putu se ni sa kim ne pozdravlajte. **5** Kad ulazite u neku kuću, prvo recite: 'Mir ovoj kući!' **6** Ako čovek mira živi tamo, vaš mir će ostati na toj kući; a ako ne, vaš mir će se vratiti k vama. **7** U toj kući ostanite i jedite i pijte što god vam daju, jer radnik zasluzuјe svoju platu. I ne prelazite iz kuće u kuću. **8** Ako se nađete u nekom gradu i prime vas, jedite ono što postave pred vas. **9** U tom mestu isceljujte bolesne i gorovite im: 'Približilo se Carstvo Božije!' **10** A ako dođete u neki grad, pa vas ne prime, onda idite po njegovim ulicama i gorovite: **11** 'Otresamo i prašinu koja je u vašem gradu prionula za naše stope. Ali da znate: približilo se Carstvo Božije!' **12** Kažem vam da će Sodomiti biti lakše na Sudnji dan nego onom gradu. **13** Jao tebi, Horazine! Jao tebi, Vitsaido! Jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila čuda koja su bila učinjena u vama, odavno bi se već pokajali, sedeći u kostreti i pepelu. **14** Zato će Tiru i Sidonu biti lakše na Sudnji [dan] nego vama. **15** A ti, Kafarnaume, hoćeš li se do neba uzdići? Do Sveta mrtvih ćeš se srušiti! (Hadēs g86) **16** Ko vas sluša – mene sluša, i ko vas odbacuje – mene odbacuje, a ko odbacuje mene – odbacuje onoga koji me je poslao.“ **17** A sedamdeset dvojica se vratiše i sa radošću rekoše: „Gospode, i zli duhovi nam se pokoravaju u twoje ime!“ **18** Isus im reče: „Gledao sam Satanu kako pada s neba kao munja. **19** Evo, dao sam vam vlast da gazite

zmije i škorpije i svaku neprijateljsku silu. Oni vam nikako neće naudititi. **20** Neka vas ne raduje vaša imena zapisana na nebū.“ **21** Tada se Isus ispunio radošću po Svetom Duhu i reče: „Hvalim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio onima [što su kao] mala deca. Da, Oče, jer ti je tako bilo po volji. **22** Otac mi je sve predao; i niko ne zna ko je Sin osim Oca, i niko ne zna ko je Otac osim Sina, i onog kome Sin hoće da otkrije.“ **23** Onda se okrenuo prema učenicima i samo njima rekao: „Blažene su oči, koje gledaju ono što vi gledate. **24** Kažem vam da su mnogi proroci i carevi želeli da vide ono što vi gledate, ali nisu videli, i da čuju ono što vi slušate, ali nisu čuli.“ **25** Neki znalac Svetog pisma ustade i upita Isusa, s namerom da ga iskuša: „Učitelju, šta treba da činim da bih baštinio večni život?“ (*aiōnios g166*) **26** [Isus] mu odgovori: „Šta je zapisano u Zakonu? Kako to tamo čitaš?“ **27** Ovaj mu odgovori: „Voli Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svim umom svojim, i bližnjega svoga kao samoga sebe.“ **28** Isus mu reče: „Dobro si odgovorio. Čini tako i živeće!“ **29** Ali ovaj, želeći da se opravda, upita Isusa: „Ko je moj bližnji?“ **30** Isus na to reče: „Silazio neki čovek iz Jerusalima u Jerihon i dopao u ruke razbojnicima. Oni ga svuku, pretuku, pa odu, ostavljujući ga polumrtva. **31** Desilo se da je tim putem silazio neki sveštenik. Kada je video unesrećenog, nastavio je dalje. **32** I neki Levit je prolazio tim putem. Video je unesrećenog i nastavio dalje. **33** Tako je i neki Samarjanin putovao tuda. Kada je došao do unesrećenog, pogledao ga je i sažalio se nad njim. **34** Zatim mu je prišao, prelio njegove rane uljem i vinom i previo ih. Onda ga je stavio na svoje magare, odveo do gostionice i pobrinuo se za njega. **35** Sutradan je izvadio dva srebrnjaka, dao ih gostioničaru, i rekao: 'Postaraj se za njega, pa ako potroši više, doplatiće ti kada se budem vraćao.' **36** Šta misliš: ko je od ove trojice bio bližnji onome što je pao razbojnicima u ruke?“ – [upita Isus]. **37** Ovaj odgovori: „Onaj koji je pokazao milosrđe prema njemu.“ Isus mu onda reče, „Idi i ti i čini tako.“ **38** Dok su putovali, [Isus] svrati u neko selo. Tamo ga je ugostila neka žena po imenu Marta. **39** Ona je imala sestru koja se zvala Marija. Ova druga je sela do Gospodovih nogu i slušala njegovo učenje. **40** A Marta se sva rastrčala da ga što bolje posluži. Ona priđe i reče: „Gospode, zar ne mariš što me je moja sestra ostavila da sama poslužujem? Reci joj, stoga, da mi pomogne!“ **41** Isus joj odgovori: „Marta, Marta, isuviše se brineš i uzinemiravaš, **42** a samo je jedno potrebno. Marija je izabrala bolji deo koji joj niko neće oduzeti.“

11 Jednom prilikom se [Isus] molio na nekom mestu. Kad je završio, njegovi učenici mu rekoše: „Gospode, nauči nas da se molimo, kao što je i Jovan naučio svoje učenike.“ **2** [Isus] im reče: „Kada se molite, gorovite: 'Oče, neka se slavi ime tvoje sveto, neka dođe Carstvo tvoje, **3** hleb naš nasušni daj nam svakog dana, **4** i oprosti nam grehe naše, jer i mi oprštamo svakom svom dužniku. I ne daj da podlegnemo iskušenju.'“ **5** Onda im reče: „Zar ko od vas ima takvog prijatelja, kod koga bi otišao u po noći i rekao mu: 'Prijatelju, pozajmi mi tri hleba, **6** jer mi je došao prijatelj s puta, a nemam šta da iznesem pred njega', **7** a prijatelj mu odgovorio iz kuće: 'Ne uzinemiravaj me! Vrata su zaključana i ja sam sa svojom decom u postelji; ne mogu da ustanem da ti dam.'? **8** Kažem vam, ako i ne ustane da mu da hleb zato što mu je prijatelj, ustaće i daće mu što mu treba da bi sačuvao себi obraz. **9** Tako i ja vama kažem: molite i daće vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvorite vam se. **10** Jer, ko god moli, dobija, ko god traži, nalazi, i ko god kuca, tome se otvara. **11** Ko je od vas takav otac da sinu pruži zmiju kad mu ovaj zatraži ribu? **12** Ili škorpiju, kad zatraži jaje? **13** Dakle, kada vi, budući zli, umete da dajete dobre darove svojoj deci, koliko više će Otac na nebesima dati Svetoga Duha onima koji zatraže od njega?“ **14** Jednom je [Isus] isterivao zlog duha, uzročnika zanemelosti. Kada je zli duh izašao, gluvi čovek je progovorio, a narod se zadivio. **15** Ipak, neki od njih rekoše: „On uz pomoć Veelzevula, glavara zlih duhova, isteruje zle duhove!“ **16** Drugi su ga, opet, iskušavali, tražeći od njega da im da znak s neba. **17** [Isus] je znao šta oni misle, pa im je rekao: „Svako carstvo koje se podeli unutar sebe, opusteće, i ako se porodica razjedini, raspaće se. **18** Ako je Satana ustao protiv sebe samog, kako će opstati njegovo carstvo? Vi, naime, tvrdite da ja uz pomoć Veelzevula izgonim zle duhove. **19** Ako ja uz pomoć Veelzevula izgonim zle duhove, uz čiju pomoć ih vaši učenici izgone? Zato će vam oni suditi. **20** Ali, ako ja Božijim prstom izgonim zle duhove, onda je k vama došlo Carstvo Božije. **21** Kada jaki čovek oružjem čuva svoj

dom, njegova dobra su bezbedna. **22** Ali kada volite istaknuta mesta u sinagogama i da vas sa neko jači dove i savlada ga, on mu uzima oružje uvažavanjem pozdravljaju po trgovima! **44** Jao u koje se pouzdao i deli što je pokrao od njega. **23** vama, jer ste kao neobeleženi grobovi po kojima Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko sa mnom ljudi neznajući idu!“ **45** Tada mu znaci Svetog ne sakuplja, taj rasipa. **24** Kada nečisti duh izade pisma rekoše: „Učitelju, kad govorиш ove stvari, ti iz čoveka, on tumara po bezvodnim mestima i nas vredaš!“ **46** [Isus] odgovori: „Jao i vama, tražeći sebi pokoja. I pošto ga ne nalazi, kaže: znalcima Svetog pisma, jer teretite ljude jedva 'Vratiću se u svoj dom, odakle sam izašao.' **25** podnošljivim bremenima, a sami ne mrdate ni Kada se vrati, nalazi kuću počišćenu i uređenu. prstom [da im pomognete]! **47** Jao vama, jer **26** Onda odlazi i dovodi sedam drugih duhova, podižete spomenike prorocima, a vaši su ih preci gorih od sebe, pa uđu i nastane se tamo. Čoveku pobili! **48** Time svedočite da odobravate dela onda to potonje stanje biva gore no što mu je svojih predaka: oni su ih pobili, a vi im dižete bilo predašnje.“ **27** Dok je Isus govorio, neka spomenike. **49** Zato Bog po svojoj mudrosti reče: žena iz naroda uzvikne: „Blažena majka koja te 'Poslaču im proroke i apostole; neke će ubiti, je rodila i dojila!“ **28** A Isus reče: „Blaženiji su oni a neke prognati.“ **50** Stoga će vaš naraštaj biti koji slušaju reč Božiju i drže je.“ **29** Kako se narod smatran krivim za krv svih proroka koja se sticao, [Isus] poče da govorи: „Ovaj naraštaj je prolila od početka sveta do sada, **51** od krvi zao naraštaj; on traži znak, ali mu se neće dati drugi znak, osim znaka Jone. **30** I kao što je Jona bio znak za Ninivljane, tako će i Sin Čovečiji biti znak za ljude ovoga naraštaja. **31** Carica sa juga naraštajem i optužiti ga, jer su se oni pokajali na Joninu propoved, a evo, ovde [se zbiva] nešto što prevazilazi Jonu. **33** Niko ne pali svetiljku da bi je stavio na skriveno mesto ili pod mericu, već je stavљa na svećnjak, tako da vide svetlost svi koji ulaze. **34** Tvoje oko je svetiljka tvome telu. Ako je tvoje oko bezazleno, celo tvoje telo je osvetljeno; ako je tvoje oko zlobno, celo tvoje telo je utami. **35** Zato gledaj da svetlost koja je u tebi ne postane tama. **36** Dakle, ako je svetlost u celom tvom telu, tako da nema nijednog mračnog dela, onda ćeš u potpunosti biti osvetljen, kao kad te svetiljka osvetljava svojim sjajem.“ **37** Dok je Isus još govorio, jedan farisej ga pozva da obeduje sa njim. Isus uđe i zauzme mesto za stolom. **38** Fariseji se začudiše videvši da Isus nije prvo oprao ruke pre obeda. **39** Gospod im reče: „Da, vi fariseji spolja čistite čašu i posuđe, a iznutra ste puni pohlepe i zloče. **40** Bezumnici! Nije li [Bog] koji je stvorio [čovekovu] spoljašnjost, takođe stvorio i [njegovu] nutrinu? **41** Nego, dajte ono što je iznutra kao milostinju, pa će vam sve biti čisto. **42** Jao vama, fariseji, jer dajete desetak od nane i rute i od svakog povrća, a zanemarujete pravdu i ljubav Božiju! Ovo je trebalo činiti, a ono ne izostavljati. **43** Jao vama, fariseji, jer znaci Svetog pisma, jer ste ušli, a sprečili ste one koji su hteli da uđu!“ **53** Kad je Isus izašao odande, znaci Svetog pisma i fariseji su se žestoko okomili na njega, salećući ga pitanjima **54** i vrebajući da ulove neku reč koja bi ga optužila.

12 U međuvremenu se okupilo na hiljade ljudi, tako da su gazili jedni druge. Tada [Isus] prvo poče da govori svojim učenicima: „Čuvajte se farisejskog kvasca, koji je licemerje. **2** Nema ničeg što je skriveno, da se neće otkriti, niti tajnog, da se neće dozнати. **3** Jer, što ste rekli u tami, čuće se na svetlosti dana, i što ste rekli iza zatvorenih vrata, razglasile se sa krovova. **4** Prijatelji moji, kažem vam, ne bojte se onih koji ubijaju telo, jer posle toga ne mogu više ništa da učine. **5** Reći ću vam koga da se bojite: bojte se [Boga], koji, pošto ubije, ima vlast da baci u pakao. Da, kažem vam, njega se bojite. ([Geenna g1067](#)) **6** Zar se ne prodaju pet vrabaca za dva novčića? Ipak, ni jedan od njih nije zaboravljen od Boga. **7** A vama su i sve vlasti na glavi prebrojane. Zato se ne bojte: vi vredite mnogo više od jata vrabaca. **8** Kažem vam: svako ko me prizna pred ljudima, priznaće i ja njega pred anđelima Božijim. **9** A ko se mene odrekne pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred anđelima Božijim. **10** Svako ko kaže reč protiv Sina Čovečijeg, biće mu oprošteno, ali ko izgovori hulu protiv Svetoga Duha, tome se neće oprostiti. **11** Kada vas budu izvodili u sinagoge da vam sude, ili pred namesnike i

vladare, ne brinite se kako će se braniti, ili budne. Zaista vam kažem da će se sam gospodar šta ćete govoriti, **12** jer će vas Sveti Duh poučiti opasati, posaditi ih za trpezu i posluživati ih. **38** šta da kažete u taj čas.“ **13** Neko iz naroda Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, reče: „Učitelju, reci mom bratu da podeli sa nađe budne i pripravne u ponoć ili pred svitanje. mnom nasledstvo!“ **14** [Isus] mu reče: „Čoveče, **39** Ovo znajte: ako bi domaćin znao u koje doba ko je mene postavio da sudim ili delim imovinu će lopov doći, ne bi dozvolio da mu provali u među vama?“ **15** Onda se obratio svima: „Pazite kuću. **40** Tako i vi budite spremni, jer će Sin i čuvajte se svake pohlepe, jer ničiji život ne Čovečiji doći u čas kada ne mislite.“ **41** Petar zavisi od obilja njegovih dobara, koliko god da ih upita: „Gospode, govorиш li ovu priču samo nama ima.“ **16** Onda im ispriča jednu priču: „Nekom ili i svima ostalima?“ **42** Gospod odgovori: „Ko bogatom čoveku obilno rodila njiva. **17** [Čovek] je, dakle, verni i mudri upravitelj? To je onaj je razmišljao u sebi: 'Šta da uradim? Nemam koga Gospodar postavi da se stara o ostalim gde da sakupim letinu.' **18** Onda reče: 'Ovako ću slugama da dobijaju obroke na vreme. **43** Blažen učiniti: srušiću svoje žitnice i sagradiću veće, pa je onaj sluga koga Gospodar, kada dođe, zatekne ću tamo smestiti sve žito i ostala dobra. **19** Onda da ovako radi. **44** Zaista vam kažem da će mu ću reći sebi: „Dušo moja, imaš mnoga dobra poveriti upravu nad celim svojim imanjem. **45** smeštena za dugo godina. Odmaraj, jedi, pij i Ali ako taj sluga kaže: 'Moj Gospodar se zadržao uživaj!“ **20** Ali Bog mu reče: 'Bezumno! Još na putu', pa počne da tuče sluge i sluškinje, da noćas ću uzeti tvoju dušu. Kome li će ostatи ono jede, pije i opija se, **46** doći će Gospodar ovih što si stekao?“ **21** Tako biva sa svakim koji zgrće slugu u dan u koji ga ne očekuje, te će ga poseći i sebi bogatstvo, a pred Bogom je siromašan.“ **22** odrediti mu mesto među nevernicima. **47** Sluga Isus reče svojim učenicima: „Stoga vam kažem: koji zna gospodarevu volju, a ne izvršuje je i ne brinite se za život, šta ćete jesti, ili za telo, nije pripravan, biće išban jako. **48** A sluga koji šta ćete obući, **23** jer je život vredniji od hrane i ne zna, a učini ono što zaslужuje kaznu, biće telo od odeće. **24** Pogledajte gavrane! Oni niti malo šiban. Od svakoga kome je mnogo dano, seju, niti žanju, nemaju ni skladišta ni žitnice, a mnogo će se i zahtevati. Kome je više povereno, Bog ih hrani. Vi vredite mnogo više od ptica. **25** od toga će se još više zahtevati. **49** Došao sam da Ko od vas može brinuti se produžiti sebi život, bacim organj na zemlju. O, kako bih voleo da već makar samo i za kratko vreme? **26** Dakle, ako ne plamtli! **50** Treba i krštenje da primim, i kako mi možete da učinite ni to što je najmanje, zašto je teško dok se to ne svrši! **51** Mislite li da sam se brinete za ostalo? **27** Pogledajte ljiljane kako došao da donesem mir na zemlju? Ne, kažem rastu! Ne trude se, niti predu, a ja vam kažem da vam, nego razdor. **52** Naime, od sada će se petoro ni Solomon u svoj raskoši nije bio odevan u kući podeliti: troje protiv dvoje i dvoje protiv kao i jedan od njih. **28** Pa ako Bog tako odeva troje, **53** otac protiv sina i sin protiv oca, majka bilje koje je danas u polju, a već sutra se baca u protiv crke i čerka protiv majke, svekrva protiv peć, koliko li će pre odenući vas, o, maloverni! snahe i snaha protiv svekrve.“ **54** A mnoštvo **29** Zato se ne opterećujte time šta ćete jesti ili je rekao: „Kada vidite da se oblak pojavljuje na piti i ne brinite se oko toga, **30** jer sve to traže zapadu, odmah kažete da će biti nevreme, i bude i mnogobošći u ovome svetu. Vaš Otac zna da nevreme. **55** A kad dune vetar s juga, vi kažete vam je sve to potrebno. **31** Nego, tražite Carstvo da će biti vrućina, i tako i bude. **56** Licemer! njegovo, a [Bog] će vam ovo dodati. **32** Ne boj Izgled zemlje i neba znate da protumačite; kako se, malo stado, jer je Ocu bilo po volji da vam onda ne znate da protumačite ovo vreme? **57** da Carstvo. **33** Prodajte svoju imovinu i dajte Zar sami ne uviđate šta je pravedno? **58** Ako te je kao milostinju. Opremite se torbama koje zajmodavac potera na sud, nastoj koliko možeš neće dotrajati i neiscrpnim blagom sa neba, da izglađiš stvar sa njim dok ste još na putu. U koje lopov ne krađe niti moljac uništava. **34** protivnom, odvešće te pred sudiju i sudija će te Jer, gde je vaše blago, tamo će biti i vaše srce. predati sudsakom službeniku, pa će te ovaj baciti **35** Opašite svoje bokove, a vaše svetiljke neka u tamnicu. **59** Kažem ti da nećeš izaći odande gore. **36** Budite kao sluge koje očekuju svoga dok ne isplatiš i poslednji novčić.“
gospodara da se vrati sa svadbe, da mu odmah
otvore vrata kad on dođe i pokuca. **37** Blago **13** U to vreme dođu neki i izveste Isusa
onim slugama koje gospodar, kad se vrati, nađe o Galilejcima koje je Pilat pobjio dok su

prinosili žrtve [Bogu]. 2 [Isus] im reče: „Mislite odakle ste.“ 26 Tada će te reći: 'Mi smo jeli i pili sa li da su ovi Galilejci bili grešniji od ostalih tobom; ti si poučavao po našim ulicama!' 27 A on Galilejaca, zato što su tako nastradali? 3 Nimalo! će vam odgovoriti: 'Ne znam ni ko ste ni odakle Kažem vam: ako se ne pokajete, svi ćete tako ste. Odlazite od mene svi, koji činite bezakonje!' izginuti. 4 Ili, zar mislite da su onih osamnaest 28 Tamo ćete plakati i škrugutati Zubima kada na koje se srušila kula u Siloamu i pobila ih, vidite Avrahama, Isaka i Jakova i sve proroke u bili krivlji od ostalih jerusalimskih stanovnika? Carstvu Božijem, a vi izbačeni. 29 Doći će narodi s 5 Nimalo! Kažem vam: ako se ne pokajete svi istoka i zapada, severa i juga, i posedati na gozbu ćete tako izginuti.“ 6 Onda im je ispričao ovu Carstva Božijeg. 30 Igle, tamo će poslednji biti priču: „Jedan čovek imao smokvu posaćenu u prvi, i prvi – poslednji.“ 31 U taj čas pristupiše svom vinogradu. Dode on da vidi ima li roda, mu neki fariseji i rekoše mu: „Idi odavde na ali ne nađe. 7 Tada reče vinogradaru: 'Evo, već neko drugo mesto, jer Irod hoće da te ubije.“ 32 tri godine dolazim i tražim rod na ovoj smokvi, [Isus] im reče: „Recite toj lisici: 'Evo, izgonim ali ga ne nalazim. Poseci je! Zašto da iscrpljuje zle duhove i lečim bolesne danas i sutra, a treći zemlju?' 8 Ali [vinogradar] odgovori: 'Gospodaru, dan završavam.' 33 Ali danas, sutra i prekosutra ostavi je još ovu godinu. Okopaju je i nadubriti, moram da putujem, jer ne ide da prorok pogine 9 pa će možda roditi. Ako ne rodi, poseci je.“ 10 izvan Jerusalima. 34 Jerusalime, Jerusalime, ti što Jedne subote je poučavao u sinagogi. 11 Tamo se ubijaš proroke i kamenuješ one koji su poslani k našla i neka žena koju je nečisti duh, uzročnik tebi, koliko puta sam hteo da skupim tvoju decu, bolesti, osamnaest godina držao zgrbljenu, te kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, ali nije mogla da se ispravi. 12 Videvši je, Isus je vi niste hteli. 35 Evo, opusteće vaša kuća. A ja pozva k sebi, i reče joj: „Ženo, oslobođam te vam kažem da me nećete videti dok ne kažete: tvoje bolesti!“ 13 Isus položi svoje ruke na nju 'Blagosloven onaj koji dolazi u ime Gospodnjeg!“ i žena se odmah ispravi i poče da slavi Boga.

14 Starešina sinagoge, ljut što je Isus iscelio u subotu, reče: „Ima šest radnih dana u nedelji. U te dane dolazite da se lečite, a ne u subotu!“ 15 Gospod mu odgovori: „Licemeril! Ne odvezuje li svako svoga vola ili magarca od jasala i ne vodi li ga na pojilo subotom? 16 Nije li trebalo oslobođiti ovu Avrahamovu čerku, koju je Satana osamnaest godina držao svezanu, od sveza baš u subotu?“ 17 Svi njegovi protivnici bili su postiđeni onim što je rekao, ali se narod radovao svim izvanrednim delima koje je učinio. 18 Onda [Isus] reče: „Čemu je slično Carstvo Božije? S čime da ga uporedim? 19 Ono je slično goruščinom zrnu koje čovek uzme i poseje u svojoj bašti. Seme onda izrasta i postaje drvo i ptice nebeske gnezde se po njegovim granama.“ 20 [Isus] ponovo reče: „S čime da uporedim Carstvo Božije? 21 Ono je slično kvascu koji žena uzme i umesi sa tri mere brašna, dok sve testo ne uskisne.“ 22 [Isus] je zatim prolazio kroz gradove i sela i poučavao, nastavljući svoje putovanje prema Jerusalimu. 23 Neko mu reče: „Gospode, ima li malo onih koji će biti spaseni?“ [Isus] odgovori: 24 „Borite se da uđete na usku vrata, jer vam kažem da će mnogi nastojati da uđu, ali neće moći. 25 Kad domaćin ustane i zatvoriti vrata, vi ćete ostati pred vratima i moliti: 'Gospode, otvori nam!' Onda će vam on odgovoriti: 'Ne znam ni ko ste ni

14 Jedne subote je [Isus] došao u kuću jednog od vodećih fariseja na obed. Okupljeni su pažljivo motrili na njega. 2 Uto neki čovek koji je patio od vodene bolesti stade pred Isusa. 3 Isus upita znalce Svetog pisma i fariseje: „Da li je dopušteno lečiti subotom ili ne?“ 4 Oni su čitali. [Isus] prihvati čoveka, isceli ga i pusti ga da ide. 5 A njima reče: „Ako nekome od vas sin ili vo upadne u bunar, zar ga neće odmah izvaditi i u subotu?“ 6 Na to nisu mogli da mu odgovore. 7 [Isus] je primetio da su neki gosti birali počasna mesta, pa im je ispričao priču: 8 „Kad te neko pozove na svadbu, nemoj da sedneš u pročelje, jer domaćin može da pozove nekog ko je ugledniji od tebe. 9 Tada će on, koji je pozvao i tebe i njega, doći i reći: 'Ustupi mu mesto.' Onda ćeš postiđen zauzeti poslednje mesto. 10 Nego, ako te pozovu, idi i zauzmi poslednje mesto. Tada će onaj koji te je pozvao, doći i reći: 'Prijatelju, pomakni se na više.' Tako ćeš biti počašćen pred svima koji s tobom sede za stolom. 11 Jer, svako ko se uznosti, biće ponižen, a ko se ponizi, biće užvišen.“ 12 A domaćin reče: „Kad priređuješ ručak ili večeru, ne pozivaj prijatelje, ni braću, ni rodbinu, ni bogate susede, jer bi oni mogli da pozovu tebe i tako ti užvrate. 13 Nego, kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, bogalje, hrome, slepe. 14 Tada ćeš biti blažen,

jer ne mogu da ti uzvrate, a [Bog] će ti uzvrati ovu priču: **4** „Ko od vas, ako ima stotinu ovaca, pa prilikom vaskrsenja pravednih.“ **15** A jedan od mu se izgubi jedna, neće ostaviti devedeset devet gostiju, kada je to čuo, reče mu: „Blaženi su oni u pustinji, dok ne nađe tu jednu? **5** Kad je nađe, koji će biti za trpezom u Carstvu Božnjem!“ **16** stavљa je na svoja ramena sa radošću. **6** A kada [Isus] mu reče: „Neki čovek je priredio veliku dođe kući, poziva prijatelje i susede, i kaže im: gozbu i pozvao mnogo ljudi. **17** Kad je bilo vreme ‘Radujte se sa mnom, jer sam našao svoju ovcu da gozba počne, poslao je svoga slугу da kaže koja se izgubila.’ **7** Kažem vam da će tako i na zvanicama: ‘Dođite, sve je već pripravljeno.’ **18** nebu biti veća radost zbog jednog grešnika koji Ali, svi od reda počnu da se izgovaraju. Prvi mu se pokaje, nego zbog devedeset devet pravednika reče: ‘Kupio sam njivu, pa moram da idem da je kojima nije potrebno pokajanje.’ **8** „Ili, zamislite vidim. Molim te, primi moje izvinjenje.’ **19** Drugi neku ženu koja ima deset srebrnih novčića, reče: ‘Kupio sam pet jarmova volova, pa idem da pa izgubi jedan. Neće li ona upaliti svetiljk i vidim valjaju li. Molim te, primi moje izvinjenje.’ pomesti kuću, te pomno tražiti dok ga ne nađe? **20** Treći reče: ‘Oženio sam se, te zato ne mogu **9** A kada ga nađe, poziva prijatelje i susede, da dođem.’ **21** Sluga se vrati i javi to svome govoreći: ‘Radujte se sa mnom, jer sam pronašla gospodaru. Gospodar se na to razgnevi i reče srebrni novčić koji sam izgubila!’ **10** Kažem vam svome sluzi: ‘Brzo idi na gradske ulice i prolaze i da se andeli raduju pred Bogom zbog jednog dovedi ovamo siromahe, bogalje, slepe i hrome.’ grešnika koji se pokaje.“ **11** [Isus] nastavi: „Neki **22** Sluga se uskoro vrati i reče: ‘Gospodaru, tvoja čovek imao dva sina. **12** [Jednom], mlađi sin naredba je izvršena, ali još uvek ima mesta.’ reče ocu: ‘Oče, daj mi moj deo imovine.’ Tako **23** Tada gospodar reče sluzi: ‘Izadi na puteve i [otac] podeli imovinu između njih. **13** Nekoliko međe, pa nateraj ljude da dođu, da mi se napuni dana kasnije, mlađi sin pokupi sve što ima i kuća. **24** Kažem vam da nijedan od onih ljudi koji ode u daleku zemlju. Tamo je protračio svoju su bili pozvani neće okusiti moje večere.’“ **25** imovinu na razvratan život. **14** A kada je potrošio Jednom, dok je veliko mnoštvo naroda putovalo sve, nastane velika glad u toj zemlji, i on počne s Isusom, on se okrenu prema njima i reče im: da oskudeva. **15** Onda je otisao i pribio se uz **26** „Ko dolazi k meni, a nije mu omrzao njegov jednog stanovnika te zemlje, koji ga je poslao na otac i majka, žena i deca, braća i sestre, pa i svoja polja da čuva svinje. **16** Žudeo je da napuni sopstveni život, ne može da bude moj učenik. **27** stomak roščićima koje su svinje jele, ali mu niko Ko ne nosi svoj krst i ne sledi me, ne može da nije davao. **17** No, došavši k sebi, reče: ‘Koliko je bude moj učenik. **28** Ako neko od vas hoće da slugu kod mog oca koji imaju hleba u izobilju, a zida kulu, on prvo sedne i proračuna koliki će ja ovde skapavam od gladi! **18** Ustaću i poći k biti trošak, da vidi ima li dovoljno da završi. **29** mome ocu, pa ču mu reći: ‘Oče, zgrešio sam i U protivnom, postaviće temelj, a neće moći da Bogu i tebi; **19** nisam više dostojan da se zovem dovrši gradnju. Svi koji to vide, rugaće mu se **30** tvojim sinom. Primi me kao jednog od tvojih i goroviti: ‘Ovaj čovek je počeo da zida, a nije slugu.’“ **20** Tako je ustao i krenuo svome ocu. mogao da završi!“ **31** Ili koji car ide u rat protiv Ali, dok je još bio daleko, ugleda ga njegov otac i drugog cara, a da prvo ne sedne i razmotri može sažali se, pa potrča, zagrli ga i izljubi. **21** Sin mu li da se sa deset hiljada vojnika odupre onome reče: ‘Oče, zgrešio sam i Bogu i tebi. Nisam više koji ide na njega sa dvadeset hiljada? **32** Ako ne dostojan da se zovem tvojim sinom.’ **22** Ali otac može, poslaće izaslanike [moćnjem caru] dok je naredi svojim slugama: ‘Brzo donesite najbolju ovaj još daleko, da razgovaraju o miru. **33** Prema odecu i obucite mu je. Stavite mu prsten na tome, svaki od vas ko se ne odrekne svega što ruku i obujte mu sandale na noge **23** I uhvatite im, ne može da bude moj učenik. **34** So je dobra, ugojeno tele i zakoljite ga, da jedemo i da se ali ako izgubi slanoću, čime li će je povratiti? **35** radujemo! **24** Jer je ovaj moj sin bio mrtav, ali je Nije ni za zemlju, ni za đubrivo, nego je izbacuju oživeo. Bio je izgubljen, ali je sada nađen.’ Onda napolje. Ko ima uši, neka sluša!”

15 Svi poreznici i grešnici su se okupljali oko Isusa da ga slušaju. **2** Fariseji i znalci Svetog pisma su gundali i gorovili: „Ovaj prihvata grešnike i jede sa njima.“ **3** [Isus] im onda ispriča

hteo da uđe u kuću. Otac izađe iz kuće, pa ga izuzetno, to je Bogu gadno. **16** Zakon i Proroci je molio da uđe. **29** Ali on odgovori ocu: 'Evo, su se naveštavali do dolaska Jovana Krstitelja. toliko godina ti služim i nikada nisam prekršio Od tada se propoveda Radosna vest o Carstvu nijednu twoju zapovest, a nikad mi nisi dao jare Božijem i svako navaljuje da uđe u njega. **17** Ali je da se proveselim sa svojim prijateljima. **30** Ali lakše da nebo i zemlja iščeznu, nego da se i jedna kada je došao ovaj twoj sin koji je proćerdao twoje critica u Zakonu ispusti. **18** Svako ko se razvede imanje sa bludnicama, zaklao si ugojeno tele za od svoje žene i oženi se drugom, čini preljubu. njega.' **31** 'Sine moj – reče mu [otac] – ti si uvek Isto tako i onaj koji se oženi razvedenom čini sa mnom, i sve što je moje, to je i twoje. **32** Ali preljubu. **19** Bio jednom neki bogataš. Oblaćio treba da budemo veseli i da se radujemo, jer je ovaj twoj brat bio mrtav, ali je oživeo; bio je se u odeću od skerleta i finog lana, i raskošno izgubljen, ali je nađen.'

16 [Isus] reče svojim učenicima: „Neki bogat čovek imao upravitelja koga su optužili da mu rasipa imanje. **2** Zato ga je pozvao i rekao mu: 'Šta to čujem o tebi? Podnesi izveštaj o svom upravljanju, jer ne možeš više da budeš moj upravitelj.' **3** Upravitelj reče u себи: 'Moj gospodar uzima od mene upravu. Šta da radim? Za kopanje nemam snage, a stidim se da prosim. **4** Znam šta će da uradim, da bi me, kad izgubim službu, ljudi primili u svoje kuće.' **5** Onda je pozvao k sebi dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Pitao je prvog: 'Koliko duguješ mome gospodaru?' **6** On odgovori: 'Stotinu baćvica ulja.' Onda mu reče: 'Uzmi svoju priznanicu i brzo napiši pedeset.' **7** Onda upita drugog: 'A koliko ti duguješ?' Dužnik reče: 'Stotinu džakova pšenice.' On mu reče: 'Uzmi svoju priznanicu i napiši osamdeset.' **8** Gospodar pohvali nepoštenog upravitelja što je bio snalažljiv. Jer se ljudi ovoga sveta bolje snalaze sa svojim rodom, nego narod svetlosti sa svojim. (aiōn g165) **9** Ja vam kažem: zemaljsko bogatstvo je nepravedno; ali vi ga upotrebitate da steknete sebi prijatelje. Kada ono nestane, bićete primljeni u večne stanove. (aiōnios g166) **10** Ko je veran u najmanjem, biće veran i u najvećem, a ko je nepošten u najmanjem, biće nepošten i u velikom. **11** Dakle, ako niste bili pouzdani u zemaljskom bogatstvu koje je nepravedno, ko će vam poveriti pravo bogatstvo? **12** I ako se niste pokazali pouzdanima u onom što nije vaše, kako će vam [Bog] dati ono što je vaše? **13** Nijedan sluga ne može služiti dva gospodara. Jer, ili će jednoga mrzeti, a drugoga voleti; ili će jednomo biti privržen, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!“ **14** Kad su fariseji čuli sve ovo, podsmevali su mu se, jer su voleli novac. **15** [Isus] im reče: „Vi se pred ljudima pravite da ste pravedni, ali Bog poznaje vaša srca. Jer što se među ljudima smatra za

je ležao jedan siromah koji se zvao Lazar, sav u čirevima, **21** željan da se najede mrvica koje su padale sa bogataševog stola. Psi su dolazili i lizali njegove rane. **22** Kada je siromah umro, andeli ga odneše k Avrahamu. I bogataš je umro i bio sahranjen. **23** Dok se mučio u Svetu mrtvih, podigao je pogled i izdaleka video Avrahama i Lazara sa njim. (Hadēs g86) **24** Onda povika: 'Oče Avrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči samo vrh svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik, jer se veoma mučim u ovoj vatri!' **25** Avraham mu odgovori: 'Sinko, seti se da si tokom svoga životnog veka primao dobre stvari, dok je Lazar primao loše. Sada se on ovde teši, a ti se mučiš. **26** Osim toga, između nas i vas postavljena je velika provalija, tako da oni koji bi hteli odavde k vama ne mogu da pređu, niti iko odande može da pređe k nama.' **27** Bogataš nastavi: 'Onda te molim, oče, da pošalješ Lazara u dom moga oca, **28** gde imam petoro braće. Neka ide i upozori ih da ne bi došli na ovo mesto mučenja.' **29** Avraham reče: 'Oni imaju Mojsija i Proroke, pa neka ih slušaju!' **30** Ali [bogataš] reče: 'Ne, oče Avrahame, oni će se pokajati ako neko dođe iz mrtvih.' **31** Avraham mu reče: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroke, neće ih ubediti ni ako neko ustane iz mrtvih."

17 [Isus] reče svojim učenicima: „Iskušenja koja navode na greh moraju da dođu, ali teško onome koji je uzrok tim iskušenjima. **2** Tome bi bilo bolje da mu obese o vrat vodenični kamen i da ga bace u more, nego da navede na greh jednog od ovih malenih. **3** Zato pazite na sebe. Ako tvoj brat zgreší, opomeni ga i ako se pokaje, oprosti mu. **4** Ako sedam puta na dan zgreší protiv tebe i sedam puta dnevno dođe k tebi i kaže ti: 'Kajem se', ti mu oprosti.“ **5** Apostoli rekoše Gospodu: „Uvećaj nam veru!“ **6** Gospod reče: „Ako biste imali vere kao zrno gorušice, mogli biste da kažete ovom dudu: 'Iščupaj se iz

korena i posadi u more! i on bi vas poslušao. **7** jedan će biti uzet, a drugi će ostati. **35** Dve žene Recimo da neko od vas ima slugu koji ore ili čuva će zajedno mleti; jedna će biti uzeta, a druga će stado. Kada se on vrati sa njive, ko će mu od vas reći: 'Dođi odmah i sedi pa jedi!' **8** Naprotiv! Reći će mu: 'Spremi mi večeru, presvuci se i poslužuj me dok jedem i pijem, a posle toga ćeš ti da jedeš i da piješ.' **9** Treba li [gospodar] da zahvali služi što je izvršio naređenje? **10** Tako i vi govorite kad učinite što vam je bilo naređeno: 'Mi smo samo beskorisne sluge; učinili smo samo ono što smo bili dužni da učinimo.' **11** Putujući prema Jerusalimu, [Isus] je prolazio granicom Samarije i Galileje. **12** Dok je ulazio u jedno selo, pošlo mu je u susret deset gubavih ljudi. Stali su podalje **13** i povikali: „Isuse! Učitelju! Smiluj se na nas!“ **14** Kada ih [Isus] vide, reče im: „Idite i pokažite se sveštenicima!“ Bili su izleženi još dok su išli. **15** Jedan od njih, kada je primetio da je izležen, vratio se slaveći Boga iz svega glasa. **16** Pao je ničice pred Isusove noge zahvaljujući mu. Taj čovek je bio Samarjanin. **17** Isus reče: „Bilo je deset isceljenih; gde su ostala devotorica? **18** Zar se niko od njih nije vratio da zahvali Bogu, osim ovoga stranca?“ **19** [Isus] mu reče: „Ustan i idi; tvoja vera te je ozdravila.“ **20** Jednom su ga fariseji pitali kada će doći Carstvo Božije. On im je odgovorio: „Carstvo Božije ne dolazi na takav način da se može opaziti. **21** Niko ne može reći: 'Evo, tu je!' ili: 'Eno, tamo je!', jer je Carstvo Božije među vama.“ **22** A učenicima reče: „Doći će vremena kada ćete poželeti da vidite samo jedan dan Sina Čovečjeg, ali ga nećete videti. **23** I biće onih koji će vam govoriti: 'Eno ga tamol' i: 'Evo ga ovde!' Ne idite tamo i ne povodite se za njima. **24** Kad Sin Čovečiji dođe u svoj dan, to će biti kao kad munja sevne, pa osvetli nebo s jednog kraja na drugi. **25** Ali on prvo treba da propati i da ga ovaj naraštaj odbaci. **26** Kad dođu dani da se Sin Čovečiji vrati, to će biti kao u Nojevo vreme: **27** jelo se i pilo, ženilo se i udavalо, do dana kada je Noje ušao u plovilo. Onda je došao potop i svu su se podavili. **28** Slično je bilo i u Lotovo vreme: jelo se i pilo, prodavalo i kupovalo, sadilo i gradilo. **29** A na dan kad je Lot izašao iz Sodome, s neba je počeo da sipa oganj i sumpor i sve ih pobjio. **30** Tako će biti i u dan kad se objavi Sin Čovečiji. **31** U te dane, ko je na krovu neka ne silazi da uzme stvari iz kuće. I ko se nađe u polju neka se ne vraća natrag. **32** Setite se Lotove žene! **33** Ko hoće da sačuva svoj život, izgubiće ga; a ko ga izgubi, ostaće u životu. **34** Kažem vam: te noći će dvojica biti u postelji;

18 Onda im je [Isus] ispričao priču o tome kako uvek treba da se mole i da ne posustaju. **2** Rekao je: „U jednom gradu živeo neki sudija. Boga se nije bojao, niti je za ljude mario. **3** U istom gradu živila je i neka udovica. Ona je došla k njemu i rekla: 'Odbrani me od mog tužitelja!' **4** On dugo nije htio da to učini, ali napokon reče: 'Iako se ne bojam Boga, niti marim za ljude, **5** ipak ću odbraniti ovu udovicu, jer mi dodijava. Inače će me izludeti ako nastavi da dolazi.' **6** Gospod reče: „Slušajte šta kaže nepravedni sudija! **7** Neće li Bog odbraniti svoje izabrane koji mu vape danju i noću? Hoće li oklevati? **8** Kažem vam da će ih odbraniti brzo. Ali kad Sin Čovečiji dođe, hoće li naći veru na zemlji?“ **9** A onima koji su se pouzdavali u svoju pravednost i nipođastavali ostale, [Isus] je ispričao ovu priču: **10** „Dva čoveka su došla u hram da se mole. Jedan je bio farisej, a drugi poreznik. **11** Farisej je ustao i molio se u sebi ovako: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi, razbojnici, nepravednici, preljubnici, ili kao ovaj poreznik. **12** Postim dva puta nedeljno i dajem desetak od svega što zaradim.' **13** Poreznik je stao podalje i nije se usuđivao da podigne pogled prema nebu. Udarao se u prsa i govorio: 'Bože, smiluj se meni grešniku!' **14** Kažem vam, ovaj je otiašao opravdan [pred Bogom], a ne prvi. Jer, svako ko se uznosi, biće ponižen, a ko se ponizi, biće uzvišen.“ **15** Narod je donosio Isusu malu decu da ih dotakne. Učenici su to videli, pa su im branili. **16** Ali Isus ih je pozvao, rekavši: „Pustite decu da dolaze k meni; nemojte ih sprečavati, jer takvima pripada Carstvo Božije! **17** Zaista vam kažem, ko ne prihvati Carstvo Božije kao dete, nikako ne može ući u njega!“ **18** Jeden glavar ga upita: „Dobri učitelju, šta treba da činim da bih bastinio večni život?“ **[atōnios gl16]** **19** Isus mu odgovori: „Zašto me nazivaš dobrim? Niko nije dobar osim samoga Boga. **20** Zapovesti poznaješ: 'Ne čini preljube, ne ubij, ne kradi, ne svedoči lažno, poštuj svoga oca i svoju majku.'“ **21** Ovaj odgovori: „Sve sam to izvršavao još od svoje mladosti.“ **22** Kada je Isus to čuo, rekao mu je: „Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš, pa razdeli to siromasima i imaćeš blago

na nebesima. Onda dođi i sledi me.“ **23** Kada Gospodu: „Evo, Gospode, polovinu svoje imovine je glavar to čuo, veoma se ražalostio, jer je bio poklanjam siromasima. A ako sam nekoga u veoma bogat. **24** Isus ga je pogledao, i rekao: čemu prevario, vratiću četverostrukou.“ **9** Isus „Kako li je teško imućnima da uđu u Carstvo reče: „Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i Božije! **25** Jer, lakše je kamili da prođe kroz iglene ovaj čovek potomak Avrahamov. **10** Naime, Sin uši, nego bogatašu da uđe u Carstvo Božije.“ **26** A Čovečiji je došao da traži i spase izgubljene.“ oni koji su slušali, upitaše: „Pa ko se onda može **11** Onima koji su slušali ovo, [Isus] je ispričao spasti?“ **27** [Isus] odgovori: „Što je nemoguće još jednu priču. Bio je, naime, blizu Jerusalima i ljudima, moguće je Bogu.“ **28** Petar reče: „Evo, mi narod je mislio da će se Carstvo Božije pojavit smu ostavili što smo imali i krenuli za tobom.“ odmah. **12** [Isus] reče: „Neki čovek plemićkog **29** [Isus] odgovori: „Zaista vam kažem, nema porekla otputuje u daleku zemlju da primi u toga ko je ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili nasledstvo carstvo i da se vrati. **13** Pozvao je roditelje, ili decu, radi Carstva Božijeg, **30** koji svojih deset slugu, dao im deset zlatnika, i rekao neće primiti mnogo puta više u ovo vreme, a u im: ‘Trgujte dok se ne vratim.’ **14** Ali njegovi vremenu koje dolazi primiče večni život.“ (**aiōn g165, aiōnios g166**) **31** Onda je poveo Dvanaestoricu i sugrađani su ga mrzeli, pa su za njim poslali izaslanike da poruče: ‘Nećemo da taj čovek reka im: „Evo, penjemo se prema Jerusalimu. vlada nad nama!“ **15** Kad je primio u nasledstvo Tamo će se ispuniti sve što su proroci napisali carstvo, čovek se vratio. Odmah je poslao po o Sinu Čovečijem. **32** Predaće ga neznabوćima one sluge kojima je dao novac, da vidi šta je koji koji će mu se rugati, vređati ga i pljuvati. **33** zaradio. **16** Prvi dođe i reče: ‘Gospodaru, tvoj Pošto ga išibaju, ubić ga, ali će on trećeg dana zlatnik je zaradio još deset zlatnika.’ **17** Gospodar vaskrsnuti.“ **34** Ali učenici nisu razumeli ništa reče: ‘Odlično, dobri slugo! Pošto si bio veran u od ovoga. Te reči su im bile nepojmljive, te najmanjem, evo ti vlast nad deset gradova.’ **18** nisu znali o čemu govori. **35** Kad je [Isus] došao Dođe i drugi i reče: ‘Gospodaru, tvoj zlatnik je nadomak Jerihona, neki slepac je sedeо kraj puta zaradio još pet zlatnika.’ **19** Gospodar i ovome i prosio. **36** Čuvši da mnogo naroda prolazi tuda, reče: ‘Ti vladaj nad pet gradova.’ **20** Dođe i treći i upita o čemu se radi. **37** Rekli su mu da to prolazi reče: ‘Gospodaru, evo tvoga zlatnika koji sam Isus iz Nazareta. **38** On tada povika: „Isuse, Sine sačuvao u marami. **21** Plašio sam te se, jer si težak Davidov, smiluj mi se!“ **39** Oni što su išli napred čovek. Uzimaš što nisi ostavio i žanješ gde nisi korili su ga i učutkivali. Ali on je još jače vikao: posejao.“ **22** [Gospodar] mu reče: ‘Zli slugo, sudiću „Sine Davidov, smiluj mi se!“ **40** Isus se zaustavi i ti po tvojim rečima! Ti si znao da sam težak zapovedi da ga dovedu k njemu. Kad je slepac čovek, da uzimam što nisam ostavio i žanjem došao pred njega, [Isus] ga upita: **41** „Šta hoćeš gde nisam posejao? **23** Zašto nisi dao moj novac da ti učinim?“ On odgovori: „Gospode, hoću da u menjačnicu? Ja bih ga po povratku podigao progledam.“ **42** Tada Isus reče: „Progledaj! Tvoja s kamatom.“ **24** Onda reče prisutnima: ‘Uzmite vera te je ozdravila.“ **43** On progleda istog trena. mu zlatnik i dajte onome što ima deset zlatnika.’ Onda je pošao za Isusom slaveći Boga. Videvši **25** Oni mu rekoše: ‘Gospodaru, on već ima deset ovo, sav je narod slavio Boga.

19 [Isus] je ušao u Jerihon i prolazio [gradom]. **2** Tu je živeo neki čovek po imenu Zakhej. On je bio glavar poreznički i uz to veoma bogat. **3** Trudio se da vidi ko je Isus, ali nije mogao od naroda, jer je bio nizak rastom. **4** On zato potrči napred i popne se na divlju smokvu da ga vidi, jer je trebalo da [Isus] prođe tim putem. **5** Kad je Isus došao do tog mesta, pogledao je gore i rekao mu: „Zakheju, brzo sid! Danas treba da ostanem u twojoj kući.“ **6** Zakhej brzo siđe, pa ga radosno primi k sebi. **7** Svi koji su to videli, počeli su da negoduju: „Došao je u goste jednom grešniku!“ **8** No, Zakhej ustade i reče **26** [Gospodar odgovori]: ‘Kažem vam da će se dati svakome koji ima, a uzeće se od onoga koji nema. **27** A one moje neprijatelje, koji nisu hteli da ja vladam nad njima, dovedite ovamo i pogubite ih preda mnom.“ **28** Kad je ovo ispričao, [Isus] je krenuo dalje, nastavljujući prema Jerusalimu. **29** Kada je bio blizu Vitfage i Vitanije, kod gore što se zove Maslinska, poslao je dvojicu učenika, **30** rekvavši im: „Idite u selo koje je pred vama. Kad uđete u njega, naći ćete privezano magare, koje niko nikad nije jahao. Odvezite ga i dovedite. **31** Ako vas neko upita: ‘Zašto ga odvezujete?’, vi mu recite: ‘Gospodu je potrebno.’“ **32** Poslani odu i nađu onako kako im je bilo rečeno. **33** Dok su odvezivali magare,

upitaše ih vlasnici: „Zašto odvezujete magare?“ deo njegovog roda. Međutim, vinogradari ga 34 Oni odgovorile: „Gospodu treba.“ 35 Doveli premlate i pošalju ga praznih ruku. 11 [Vlasnik] su magare, prebacili svoje ogrtice preko njega i pošalje drugog slugu, ali [vinogradari] i njega posadili Isusa na nj. 36 Dok je ulazio u Jerusalim, premlate, narugaju mu se i pošalju ga praznih narod je prostirao svoje ogrtice po putu. 37 Kad ruku. 12 [Vlasnik] pošalje i trećeg slugu, ali su došli blizu obronka Maslinske gore, sa koga se [vinogradari] ga izranjave i isteraju. 13 Onda silazi u Jerusalim, sve mnoštvo Isusovih učenika vlasnik vinograda reče: 'Poslaču svog voljenog poče da hvali Boga za sva čuda koje su videli. sina; možda će njega poštovati.' 14 Ali, kada ga Radovali su se i glasno uzvikivali: 38 „Blagosloven vinogradari videše, rekoše jedan drugom: 'Ovo je Car koji dolazi u ime Gospodnje! Mir na nebu naslednik. Hajde da ga ubijemo, pa će nasledstvo i slava na visini!“ 39 A neki fariseji iz gomile biti naše! 15 Tako ga izbacije izvan vinograda i rekoše: „Učitelju, zabrani svojim učenicima [da ubiše. Šta će, dakle, vlasnik vinograda učiniti to čine]!“ 40 [Isus] im odgovori: „Kažem vam: sa njima? 16 Doći će i pobiće te vinogradare, ako oni učute, kamenje će vikati.“ 41 Kada je a vinograd dati drugima.“ Kada je [narod] to došao još bliže, ugledao je grad i zaplakao nad čuo, rekao je: „Nikakol!“ 17 [Isus] ih je pogledao i njim, 42 govoreći: „[O, grade], kada bi bar u ovaj rekao im: „Šta onda znači ono što je napisano: dan shvatio šta ti donosi mir! Ipak, ti to sada ne 'Kamen što su zidari odbacili, postade kamen možeš da vidiš. 43 Jer doći će dani, kada će tvoji ugaoni? 18 Ko god padne na taj kamen, razbiće neprijatelji podići opkope oko tebe, opkoliće te i se, a na koga on padne, zdrobiće ga.“ 19 Tada su navaliti na tebe. 44 Sravniće sa zemljom i tebe i znalc Svetog pisma i vodeći sveštenici gledali da tvoje stanovništvo, i neće ostaviti ni kamen na ga uhvate, ali su se bojali naroda, jer su znali kamen, jer nisi spoznao vreme kada je [Bog] da je [Isus] ispričao priču zbog njih. 20 Tada su došao k tebi.“ 45 Kada je ušao u hram, počeo je počeli da motre na Isusa, pa su poslali uhode. Ovi da isteruje one koji su prodavalci. 46 Rekao im je: su se pravili da su pošteni, kako bi ga naveli da „Napisano je: 'Moj Dom biće Dom za molitvu', a kaže nešto zbog čega bi ga predali namesnikovoj vi ste od njega napravili razbojničku pećinu!“ vlasti i sili. 21 Oni ga upitaše: „Učitelju, znamo 47 Svakog dana je poučavao u hramu. Međutim, da govoris i učiš po pravdi. Ti ne gledaš ko je ko, vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma, zajedno nego poučavaš ljudi istini o Božjem putu. 22 Da sa narodnim glavarima, gledali su da ga ubiju. li je dopušteno davati porez caru ili ne?“ 23 [Isus] 48 Ipak, nisu mogli da nađu načina kako da to je prozreo njihovo lukavstvo, pa im je rekao: 24 učine, jer ga je sav narod s velikom pažnjom „Pokažite mi srebrnjak. Čiji je lik i natpis?“ Oni slušao.

20 Dok je [Isus] jednom poučavao narod u hramu i propovedao Radosnu vest, dođu k njemu vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma i starešine. **2** Rekli su mu: „Kaži nam u čije ime činiš ovo? Ko te je ovlastio za to?“ **3** [Isus] im reče: „Postaviću i ja vama jedno pitanje. Recite mi: **4** Odakle je Jovan dobio pravo da krštava? S neba ili od ljudi?“ **5** Oni su umovali među sobom i govorili: „Ako kažemo 'od Boga', reći će nam: 'Zašto mu onda niste verovali?' **6** A ako kažemo 'od čoveka', sav narod će nas kamenovati, jer su uvereni da je Jovan bio prorok.“ **7** Tako su odgovorili [Isusu] da ne znaju odakle je. **8** Isus im odgovori: „Ni ja vama neću reći u čije ime činim ovo.“ **9** [Isus] je zatim nastavio sa ovom pričom: „Neki čovek je posadio vinograd, iznajmio vinogradarima i otputovao na duže vreme. **10** Kad je došlo vreme berbe, on pošalje slugu vinogradarima da mu daju caru carevo, a Bogu Božije.“ **26** Pošto nisu mogli da ga uhvate u reči pred narodom, začutali su zadivljeni njegovim odgovorom. **27** Pristupe mu i neki sadukeji, koji govore da nema vaskrsenja, i upitaju ga: **28** „Učitelju, Mojsije nam je napisao: 'Ako neki čovek umre i iza sebe ostavi ženu, a nema dece, onda neka se njegov brat oženi udovicom i podigne potomstvo svome bratu.'“ **29** Bilo tako sedmoro braće. Prvi se oženi i umre bez dece. **30** Tako i drugi. **31** I treći se oženi istom ženom i umre. I tako sva sedmorica pomreće ne ostavljajući poroda. **32** Na kraju umre i žena. **33** Kad prilikom vaskrsenja budu vaskrsli, kome će, dakle, pripasti žena, budući da su sedmorica bila njome oženjena?“ **34** Isus im odgovori: „Ljudi se na ovom svetu žene i udaju. (aiōn g165) **35** Ali oni koje [Bog] udostoji vaskrsenja iz mrtvih i budućeg sveta, neće se ni ženiti ni udavati. (aiōn g165) **36** Oni su kao anđeli, jer ne mogu više umreti. Oni su deca Božija, jer su ustali iz mrtvih

37 Pa i Mojsije je pokazao da mrtvi vaskrsavaju kako će se braniti! **15** Jer ja ču vam dati reči i u odlomku o grmu [koji ne sagoreva]. Tu on mudrost kojoj vaši protivnici neće moći da se Gospoda naziva Bogom Avrahamovim, Bogom suprotstave niti da protivreče. **16** Predavaće vas Isakovim i Bogom Jakovljevim. **38** Dakle, Bog roditelji i braća, rođaci i prijatelji, a neke od vas nije [Bog] mrtvih, nego živih, jer su za njega če ubiti. **17** Svi će vas mrzeti radi mog imena. **18** svi živi.“ **39** Neki od znalaca Svetog pisma mu Ipak, nećete izgubiti ni dlaku s glave. **19** Istrajte, rekoše: „Učitelju, dobro si odgovorio.“ **40** Niko pa će tako steći život. **20** Kada vidite da je se više nije usuđivao da ga o čemu zapita. **41** vojska opkolila Jerusalim, znajte da se primakao Isus ih upita: „Kako to da se govori da je obećani čas njegovog opustošenja. **21** Tada stanovnici Hristos Davidov Sin? **42** Naime, sam David kaže u Judeje neka beže u brda. Oni koji budu u gradu knjizi Psalma: 'Reče Gospod Gospodu mome: neka ga napuste, a koji se nađu izvan grada „Sedi meni s moje desne strane, **43** dok dušmane neka se ne vraćaju u njega. **22** Jer ovo su dani ne položim tvoje, za tvoje noge postolje da [Božije] kazne, kada će se ispuniti sve što je budu.“ **44** Dakle, ako ga David naziva Gospodom, zapisano [u Svetom pismu]. **23** Jao trudnicama kako onda može da bude njegov sin?“ **45** Dok je i dojiljama u te dane! Nastupiće velika nevolja sav narod slušao, [Isus] reče svojim učenicima: na zemlji i gnev [Božiji] nad ovim narodom. **24** **46**, „Čuvajte se znalaca Svetog pisma. Oni vole Pobiće ih mačem i odvesti u ropstvo po svim da idu u dugačkim odorama, i da ih narod sa narodima. Mnogobošći će gaziti Jerusalim dok se uvažavanjem pozdravlja po trgovima. Biraju prva ne navrši njihovo vreme. **25** Pojaviće se znaci na sedišta u sinagogama i pročelja na gozbama. suncu, mesecu i zvezdama. Narodi na zemlji biće **47** Oni osiromašuju udovičke kuće, i to pod shrvani brigom i neizvesnošću zbog buke mora izgovorom dugih molitava. Zato će biti strože i huka talasa. **26** Ljudi će premirati od straha i osuđeni.“ iščekivanja zbog onog što će snaći svet, jer će se sile nebeske uzdrmati. **27** Tada će ugledati Sina Čovečijeg kako dolazi na oblaku sa silom i velikom slavom. **28** Kad ovo počne da se događa, ustanite i podignite svoje glave; bliži se čas vašeg izbavljenja.“ **29** [Isus] im ispriča jednu priču: „Posmatrajte smokvu i ostala drveta. **30** Čim primetite da pupe, znate da je leto na pragu. **31** Tako i vi, kad vidite da se to dešava, znajte da je Carstvo Božije blizu. **32** Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne dogodi. **33** Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći. **34** Pazite da vam srca ne otupe od bančenja, pijanstva i briga za život. Inače će onaj dan doći iznenada i zateći vas nespremne, **35** kao zamka. Taj dan će doći na sve žitelje zemaljske. **36** Budite na oprezu i uvek se molite, da biste mogli da izbegnete sve ovo što će se dogoditi, i stanete pred Sina Čovečijeg.“ **37** [Isus] je danju poučavao u hramu, a noću odlazio na Maslinsku goru da prenoći. **38** Sav narod je od ranog jutra dolazio k njemu u hram da ga sluša.

21 [Isus] je pogledao oko sebe i video kako bogati ubacuju u hramsku blagajnu svoje novčane priloge. **2** Video je i neku siromašnu udovicu kako ubacuje onamo dva mala bakarna novčića, **3** pa je rekao: „Zaista vam kažem da je ova siromašna udovica priložila više nego svi drugi. **4** Jer su svi dali priloge od svog izobilja, a ona je od svoje neimaštine stavila sve što je imala za život.“ **5** Neki [Isusovi učenici] su razgovarali o hramu, kako ga kralji divno kamenje i zavetni darovi. [Isus na to] reče: **6**, „Doći će dani kada neće ostati ni kamen na kamenu, koji se neće porušiti.“ **7** Oni upitaše: „Učitelju, kada će se, onda, ovo dogoditi i šta će biti znak da će se to dogoditi?“ **8** [Isus] odgovorilje: „Pazite da vas ko ne zavede! Mnogi će doći u moje ime govoreći: 'Ja sam taj!' i: 'Nastupilo je vreme!' Ne idite za njima! **9** A kada čujete o ratovima i bunama, ne plašite se, jer to mora prvo da se dogodi. Ipak, neće odmah doći kraj.“ **10** [Isus] nastavilje: „Podići će se narod na narod i carstvo na carstvo; **11** biće velikih zemljotresa, i gladi i pošasti po različitim mestima. Biće i zastrašujućih viđenja, te velikih znakova s neba. **12** Ali, pre svega toga, zatvaraće vas i goniti, i predavati u sinagogu i tamnice. Odvodiliće vas pred careve i namesnike zbog mog imena. **13** To će vam biti prilika da svedočite. **14** A vi dobro upamtite: ne pripremajte se unapred

22 Bližio se praznik Beskvasnih hlebova, zvani „Pasha“. **2** Vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma su tražili priliku da ubiju Isusa, ali su se bojali naroda. **3** Tada Satana uđe u Judu zvanog Iskarion, koji je bio jedan od Dvanaestorice. **4** On ode k vodećim sveštenicima i zapovednicima i dogovori se s njima kako da im izda Isusa. **5** Oni

su se obradovali tome i složili se da će mu dati svoju braću.“ **33** [Petar] mu reče: „Gospode, novac. **6** On pristane, i otada je tražio zgodnu spremam s tobom da idem i u tamnicu i u priliku da im ga izda, ali da narod ne sazna. **7** smrt.“ **34** Isus mu reče: „Kažem ti, Petre, petao se Došao je dan Beskvasnih hlebova kada je trebalo još neće ni oglasiti danas, a ti ćeš me se tri puta da se žrtvuje jagnje za Pashu. **8** [Isus] je poslao odreći.“ **35** Onda reče i ostalima: „Kad sam vas Petra i Jovana, rekavši im: „Idite i pripremite sve poslao bez novčanika, bez torbe i bez obuće, da li za Pashu, da večeramo.“ **9** Oni ga upitaše: „Gde vam je nešto nedostajalo?“ „Ništa“ – odgovoriše hoćeš da pripremimo?“ **10** On odgovori: „Kad oni. **36** [Isus] im reče: „Ali sada ko ima novčanik, uđete u grad sreće vas čovek koji nosi krčag s neka ga ponese, a isto tako i torbu. A ko nema, vodom. Podite za njim i uđite u kuću u koju on neka proda svoj ogrtić i neka kupi mač. **37** bude ušao, **11** pa recite vlasniku kuće: 'Učitelj Zato vam kažem: na meni se mora ispuniti ono pita: „Gde je gostinska soba u kojoj će sa svojim što je zapisano u Svetom pismu: 'Ubrojše ga u učenicima jesti pashalnu večeru?“ **12** On će vam grešnike.' Jer ono što je pisano o meni dolazi do pokazati veliku sobu na spratu, opremljeni i ispunjenja.“ **38** Oni rekoše: „Učitelju, evo ovde su uređenu. Tamo ćete pripremiti.“ **13** [Učenici] dva mača.“ On odgovori: „Dovoljno je.“ **39** Onda odu i nađu sve kako im je rekao, te pripreme za je izašao i po svom običaju otiašao na Maslinsku Pashu. **14** Kad je došlo vreme, [Isus] zauze svoje goru. Sa njim su pošli i njegovi učenici. **40** Kada mesto za stolom, a tako i apostoli. **15** Tada im je stigao onamo, rekao im je: „Molite se da ne rekao: „Silno sam želeo da jedem sa vama ovu padnete u iskušenje.“ **41** Onda se udaljio od njih pashalnu večeru pre mog stradanja. **16** Kažem koliko bi kamenom moglo da se dobaci, kleknuo i vam da je neću više jesti dok se ne ostvari u molio se, **42** govoreći: „Oče, ako je po tvojoj volji, Carstvu Božijem.“ **17** Zatim je uzeo čašu, zahvalio neka me mimoide ova čaša [stradanja]. Ali da ne [Bogu], i rekao: „Uzmite je i pijte iz nje redom. bude kako ja hoću, nego neka bude tvoja volja.“ **18** Kažem vam da od sada neću više piti vina od **43** Tada se pojавio anđeo sa neba i krepio ga. **44** roda loze, dok ne dođe Carstvo Božije.“ **19** Potom Zapavši u smrtnu muku, molio se još predanije, je uzeo hleb, zahvalio [Bogu], prelomio ga, te a znoj mu se slivao na zemlju kao kapi krvi. **45** dao učenicima, rekavši: „Ovo je moje telo koje se Kad je završio sa molitvom, [Isus] se vratio k daje za vas. Ovo činite meni na spomen.“ **20** Tako učenicima. Zatekao ih je kako spavaju, shrvani je uzeo i čašu posle večere i rekao: „Ova čaša je žalošću. **46** Rekao im je: „Zašto spavate? Ustanite Novi savez po mojoj krvi koja se proliva za vas. i molite se da ne padnete u iskušenje.“ **47** Dok **21** Ali, gle, ruka mog izdajnika sa mnom je za je on još govorio, naišla je rulja. Ispred njih je trpezom. **22** Naime, Sin Čovečiji ide [u smrt] kako išao jedan od Dvanaestorice, po imenu Juda. On je [Bog] odredio, ali teško onom čoveku koji ga pristupi Isusu da ga poljubi, **48** ali mu Isus reče: izdaje!“ **23** Tada učenici počeše da pitaju jedan „Judo, zar poljupcem izdaješ Sina Čovečijeg?“ **49** drugog ko bi od njih mogao da učini tako nešto. Kad su učenici oko Isusa videli šta se sprema, **24** Jednom dode do prepirke među njima oko toga rekoše: „Gospode, da potegnemo mačeve?“ **50** ko je od njih najveći. **25** [Isus] im reče: „Carevi Jedan od njih udari mačem Prvosveštenikovog gospodare narodima i vlastodršci nazivaju sebe slugu i odseće mu desno uho. **51** Isus reče: „Dosta dobrotvorima. **26** Vi nemojte tako, nego najveći s tim!“ Zatim mu je dotakao uho i izlečio ga. **52** među vama neka bude kao najmanji, i vođa Tada Isus reče vodećim sveštenicima, hramskoj neka bude kao sluga. **27** Ko je veći? Onaj što straži i starešinama koji su došli da ga uhvate: sedi za trpezom, ili onaj koji poslužuje? Zar nije „Zar sam ja odmetnik, pa ste izašli s mačevima i onaj koji sedi za trpezom? A ja sam među vama toljagama? **53** Svaki dan sam provodio s vama kao onaj što poslužuje. **28** Vi ste postojano bili u hramu, ali me niste uhvatili. No, sada je vaš uz mene u mojim iskušenjima. **29** Zato vam ja čas, kada vladaju sile tame.“ **54** Zatim su Isusu predajem Carstvo, kao što je meni predao moj uhvatili i odveli u Prvosveštenikovu kuću. Petar Otac. **30** Vi ćete jesti i piti za mojim stolom u ga je pratio izdaleka. **55** Kad je vatrica bila naložena mome Carstvu, i sedeti na prestolima sudeći nasred dvorišta, Petar je seo sa onima koji su tu nad dvanaest plemena Izraeljevih. **31** Simone, sedeli. **56** Dok je tako sedeo kod vatre, primeti ga Simone, Satana je zatražio da vas iskuša kao neka sluškinja. Pogledala ga je i rekla: „I on je pšenici na rešetu. **32** Ali ja sam se molio da ne bio sa Isusom!“ **57** Ali [Petar] poreče to, rekavši: kloneš verom. A ti, kad [mi] se vratiš, učvrsti „Ženo, ja ga ne poznajem!“ **58** Nešto kasnije,

primeti ga neko drugi, pa reče: „I ti si jedan od ste mi ovog čoveka i rekli da zavodi narod. A evo, njih!“ A Petar reče: „Čoveče, nisam ja taj!“ **59** Oko ja sam ga u vašem prisustvu ispitao i nisam našao sat vremena kasnije, jedan drugi je tvrdio: „Ovaj nijednu krivicu za koju ga vi optužujete. **15** Pa ni je stvarno bio sa njim, jer je Galilejac!“ **60** Petar Irod nije ništa našao, nego ga je poslao natrag k reče: „Čoveče, ne znam o čemu govorиш!“ Istog nama. On nije učinio ništa što zasluzuje smrt. **16** trenutka, dok je još govorio, se oglasi petao. **61** Daću ga na šibanje, a onda će ga oslobođiti.“ **17** Uto se Gospod osvrne i pogleda Petra, a Petar Naime, svakog praznika je trebalo da im Pilat se seti da mu je Gospod bio rekao: „Danas, pre oslobođi jednog zarobljenika. **18** Oni svi složno nego što se petao oglasi, tri puta će me se povikaše: „Uzmi ovog, a oslobođi nam Varavul!“ odreći.“ **62** Izašao je i gorko zaplakao. **63** Ljudi **19** Varava je bio utamničen zbog nekakve bune u koji su čuvali Isusa, rugali su mu se i tukli ga. gradu i zbog ubistva. **20** Pilat se ponovo obrati **64** Povezali su mu oči i pitali ga: „Proreci, ko narodu, zeleći da oslobođi Isusa. **21** Ali narod te je udario?“ **65** Vredali su ga još i mnogim je vikao: „Razapni ga, razapni ga!“ **22** On im po drugim pogrdnjim rečima. **66** Kada je svanulo, treći put reče: „Kakvo je zlo učinio? Nisam našao okupe se starešine naroda, vodeći sveštenici i ništa što zasluzuje smrt. Daću ga na šibanje, a znaci Svetog pisma, i odvedu Isusa pred svoje zatim će ga oslobođiti.“ **23** Međutim, svetina Veliko veće. **67** Govorili su mu: „Ako si ti Hristos, je galamila i navaljivala, tražeći da se [Isus] reci nam.“ Isus odgovori: „I da vam kažem, razapne. Njihova vika je postajala sve jača. **24** nećete mi verovati; **68** ako vas upitam, nećete mi Tako Pilat odluči da udovolji njihovom zahtevu. odgovoriti. **69** Ali od sada će Sin Čovečiji sedeti s **25** Oslobođio je čoveka kojeg su tražili, onoga desne strane Božje sile.“ **70** Oni upitaše: „Znači, što je bio utamničen zbog bune i ubistva, a ti si Sin Božiji?“ [Isus] reče: „Vi kažete da sam Isusa je predao njima da čine s njim što im ja.“ **71** Oni onda rekoše: „Zar su nam potrebni je po volji. **26** Tako su Isusa odveli. Usput su drugi svedoci? Sami smo čuli iz njegovih usta!“ uhvatili nekog Simona iz Kirine koji se vraćao sa

23

2 Tada su počeli da ga optužuju, govoreći: „Uhvatali smo ovoga da zavodi naš narod. On nam zabranjuje da dajemo porez caru, i tvrdi za sebe da je Hristos, Car.“ **3** Pilat ga upita: „Jesi li ti Car judejski?“ [Isus] mu odgovori: „Ti to kažeš.“ **4** Pilat reče vodećim sveštenicima i mnoštvu: „Ne nalazim nikakvu krivicu na ovom čoveku.“ **5** Ali oni su navaljivali govoreći: „On svojim učenjem diže na bunu naš narod po svoj Judeji. Počeo je u Galileji, a sada je došao i ovde!“ **6** Kada je Pilat to čuo, upitao je: „Da li je ovaj čovek Galilejac?“ **7** Kada je saznao da je Isus iz područja Irodove uprave, poslao ga je k njemu, jer je Irod u to vreme bio u Jerusalimu. **8** Irod se veoma obradovao kad je video Isusa, jer je slušao o njemu. Već duže vreme je želeo da ga vidi, nadajući se da će [Isus] načiniti neki znak. **9** Postavljao mu je mnoga pitanja, ali [Isus] nije odgovarao. **10** Vodeći sveštenici i znaci Svetog pisma su stajali tamo i žestoko ga optuživali. **11** Irod i njegovi vojnici su se rugali Isusu i ponašali se prema njemu s prezirom. Zatim su mu obukli svečanu odeću i poslali ga natrag Pilatu. **12** Tog dana su se Pilat i Irod sprijateljili; pre toga su bili neprijatelji. **13** Pilat je onda sazvao vodeće sveštenike, glavare i narod, **14** pa rekao: „Doveli

ste mi ovog čoveka i rekli da zavodi narod. A evo, ja sam ga u vašem prisustvu ispitao i nisam našao nijednu krvicu za koju ga vi optužujete. **15** Pa ni Irod nije ništa našao, nego ga je poslao natrag k nama. On nije učinio ništa što zaslužuje smrt. **16** Daću ga na šibanje, a onda će ga oslobođiti.“ **17** Naime, svakog praznika je trebalo da im Pilat oslobođi jednog zarobljenika. **18** Oni svi složno povikaše: „Uzmi ovog, a oslobođi nam Varavu!“ **19** Varava je bio utamničen zbog nekakve bune u gradu i zbog ubistva. **20** Pilat se ponovo obrati narodu, želeći da oslobođi Isusa. **21** Ali narod je vikao: „Razapni ga, razapni ga!“ **22** On im po treći put reče: „Kakvo je zlo učinio? Nisam našao ništa što zaslužuje smrt. Daću ga na šibanje, a zatim će ga oslobođiti.“ **23** Međutim, svetina je galamila i navaljivala, tražeći da se [Isus] razapne. Njihova vika je postajala sve jača. **24** Tako Pilat odluči da udovolji njihovom zahtevu. **25** Oslobođio je čoveka kojeg su tražili, onoga što je bio utamničen zbog bune i ubistva, a Isusa je predao njima da čine s njim što im je po volji. **26** Tako su Isusa odveli. Usput su uhvatili nekog Simona iz Kirine koji se vraćao sa polja i natovarili mu krst da ga nosi za Isusom. **27** Za njim je išlo mnogo naroda i žene koje su ga žalile i oplakivale. **28** Isus se okrenuo prema njima i rekao: „Čerke jerusalimske, ne plačite nada mnom, već plačite nad sobom i nad svojom decom. **29** Jer, evo, dolaze dani kada će se govoriti: 'Blago nerotkinjama, koje nikad nisu rađale, i koje nikad nisu dojile.' **30** Tada će početi da govore gorama: 'Padnite na nas', i bregovima: 'Prekrrijte nas.' **31** Jer kad ovako rade sa zelenim drvetom, šta će tek raditi kada drvo postane suvo?“ **32** Uz njega su vodili i dva zločinca da ih pogube sa njim. **33** Kada su došli na mesto koje se zove „Lobanja“, razapeli su njega i zločince, jednog s njegove desne, drugog s leve strane. **34** Isus je govorio: „Oče, oprosti im, jer ne znaju šta čine.“ Zatim su [vojnici] bacali kocku za njegovu odeću da bi je podelili među sobom. **35** A narod je stajao i posmatrao. Glavari su mu se rugali i govorili: „Ako je on Hristos Božiji, Izabranik, neka spase sebe kao što je spasao druge!“ **36** Podsmevali su mu se i vojnici, koji su mu prilazili i nudili mu kiselo vino. **37** Govorili su: „Ako si ti Car judejski, spasi samoga sebe!“ **38** Iznad njegove glave bilo je napisano: „Ovo je Car judejski.“ **39** Jedan od zločinaca koji su visili na krstu, vređao ga je i govorio: „Nisi li ti Hristos? Spasi sebe i nas!“ **40**

Drugi mu odgovori koreći ga: „Zar se ne bojiš je unutra, ali je video samo zavoje. Zatim je otiašao Boga, budući da si primio istu kaznu kao i on? **41** čudeći se onome što se dogodilo. **13** Istog dana, Mi smo pravedno osuđeni i dobijamo što smo dvojica učenika su išla u selo po imenu Emaus, zaslužili, ali on nije učinio ništa nedolično.“ **42** udaljenom od Jerusalima oko šezdeset stadija. Onda reče [Isusu]: „Isuse, seti me se kad dođeš **14** Razgovarali su o svim ovim događajima. **15** u svoje carstvo!“ **43** [Isus] mu reče: „Zaista ti Dok su oni tako razgovarali i raspravljali, Isus kažem, još danas ćeš biti sa mnom u raju.“ **44** im se približio i pošao sa njima. **16** Ali njihovim Oko podne nastala tama po svoj zemlji sve do tri očima nije bilo dano da ga prepoznaju. **17** [Isus] sata. **45** Sunce je prestalo da sija, a zavesa u ih upita: „O čemu to putem raspravljate?“ Oni hramu rascepala se napola. **46** Isus veoma glasno zastadoše snuždeni. **18** Odgovori onaj koji se zvao povika i reče: „Oče, u tvoje ruke predajem svoj Kleopa: „Zar si ti jedini stranac u Jerusalimu koji duhi!“ – te izdahnu. **47** Kada je [rimski] kapetan ne zna šta se tamo dogodilo ovih dana?“ **19** A on video šta se dogodilo, slavio je Boga, govoreći: reče: „Šta to?“ Oni odgovoriše: „Ono sa Isusom „Ovaj čovek je zaista bio pravednik!“ **48** Kada je iz Nazareta. On je bio prorok silan na delu i u sav okupljeni narod video šta se dogodilo, počeo reči pred Bogom i svim narodom. **20** Naši vodeći je da odlazi od atle, udarajući se u prsa. **49** Svi sveštenici i glavari su ga predali da bude osuđen oni koji su ga poznavali, kao i žene iz Galileje na smrt i razapeli ga. **21** A mi smo se ponadali koje su ga sledile, stajali su izdaleka i gledali. da je on onaj koji će otkupiti izrailjski [narod]. **50** A jedan čovek po imenu Josif, član Velikog Osim toga, danas je već treći dan od kako se to veća, dobar i pravedan čovek, **51** nije se slagao sa dogodilo. **22** Uz sve to, zbuniše nas neke naše odlukom Velikog veća i sa onim što su učinili. žene koje su u rano jutro bile na grobu, **23** ali On je bio iz Arimateje, Judinog grada, i očekivao nisu našle njegovo telo. Još su rekle da su im se je Carstvo Božije. **52** On dođe k Pilatu i zatraži ukazali andeli i rekl im da je živ. **24** Neki od naših Isusovo telo. **53** Skinuvši ga [s krsta], povio ga je su otišli na grob i našli onako kako su žene rekle. u platno i položio u grobniču usečenu u stenu, Njega nisu videli.“ **25** [Isus] im reče: „O, kako li u koju još нико nije bio sahranjen. **54** Bilo je to ste nerazumni i spori da poverujete svemu što dan Pripreme, baš uoči subote. **55** Žene koje su su proroci rekl! **26** Nije li trebalo da Hristos sve pratilje Isusa od Galileje, otišle su sa Josifom i to pretrpi i uđe u svoju slavu?“ **27** Tada im je videle gde je grob u koji je bilo položeno njegovo rastumačio ono što je napisano o njemu u celom telo. **56** Zatim su se vratile i pripremile mirisno Pismu, počevši od Mojsija i svih Proraka. **28** Tako bilje i ulje da pomažu njegovo selu u koje su pošli, a on je kao hteo da zapovesti.

24 U nedelju, pre svitanja, žene poneše mirise koje su pripremili i odoše na grob. **2** Tamo su našle kamen otkotrljan s groba. **3** Ušle su unutra, ali nisu našle telo Gospoda Isusa. **4** Dok su one još bile u nedoumici zbog ovoga, iznenada dva čoveka u sjajnim odorama stadoše pred njih. **5** Žene su se uplašile i oborile pogled ka zemlji, a oni im rekoše: „Zašto tražite živog među mrtvima? **6** On nije ovde; vaskrsao je. Setite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji: **7** Sin Čovečiji treba da bude predat u ruke grešnika, da bude razapet, ali će trećeg dana vaskrsnuti.“ **8** One su se tada setile njegovih reči. **9** Vratile su se sa groba i javile sve to Jedanaestoricu i svima ostalima. **10** To su bile: Marija Magdalena, Jovana i Marija, majka Jakovljeva i druge, koje su to javile apostolima. **11** A njima su se ove reči učinile kao besmislica, te im nisu poverovali. **12** Međutim, Petar ustade i otrča do groba. Pogledao

namu, jer je veće blizu, a dan je već na izmaku!“ **30** Dok je bio sa njima za stolom, uzeo je hleb, blagoslovio ga, prelomio ga i dao im. **31** Tada su im se otvorile oči, te su ga prepoznali, ali je on iščeznuo pred njima. **32** Oni rekoše jedan drugom: „Nije li plamtilo u nama, dok nam je putem govorio i izlagao nam Pismo?“ **33** Oni tada ustanu i istog časa se vrati u Jerusalim. Tamo su našli okupljenu Jedanaestoricu i one što su bili s njima. **34** I ovi su govorili: „Gospod je stvarno ustaio iz mrtvih i javio se Simonu!“ **35** A i dvojica učenika su im ispričala šta se zbilo na putu i kako su ga prepoznali dok je lomio hleb. **36** Dok su oni još ovo govorili, Isus stade među njih i reče im: „Mir vam!“ **37** Oni pretrnuše od straha, jer su mislili da vide duha. **38** [Isus] im reče: „Što ste se tako smeli i zašto vas sumnje podilaze? **39** Pogledajte moje ruke i moje noge! To sam ja! Opipajte me i vidite, jer duh nema mesa i kostiju, kao što vidite da imam.“ **40** Rekavši

to, pokazao im je ruke i noge. **41** Kako oni još nisu mogli da poveruju od radosti, nego su se čudili, on im reče: „Imate li ovde nešto za jelo?“ **42** Oni mu dadoše komad pečene ribe. **43** Uzeo ga je i pojeo pred njima. **44** Onda im reče: „Ovo su reči koje sam vam govorio dok sam bio sa vama: treba da se ispuni sve što je napisano za mene u Mojsijevom Zakonu, Prorocima i Psalmima.“ **45** Tada im je otvorio um da razumeju Pismo. **46** Zatim im je rekao: „Zapisano je i to da će Hristos stradati i ustati iz mrtvih trećeg dana. **47** U njegovo ime će se propovedati pokajanje i oproštenje greha svim narodima, počevši od Jerusalima. **48** Vi ste očevici ovoga. **49** Evo, ja ću poslati ono što je moj Otac obećao. Vi budite u gradu dok na vas ne siđe sila sa visine.“ **50** Tada ih je odveo do Vitanije, podigao svoje ruke i blagoslovio ih. **51** Blagosiljavajući ih, počeo je da se udaljava od njih uznoseći se na nebo. **52** Oni su mu se ničice poklonili i vratili se u Jerusalim veoma se radujući. **53** Stalno su bili u hramu i proslavljali Boga.

Jovan

1 U početku je bio On – Reč, i On – Reč je bio sa Bogom. On – Reč bio je Bog. **2** On je u početku bio sa Bogom. **3** Sve je njegovim posredstvom postalo i ništa što je postalo nije postalo bez njega. **4** U Reči je bio život i taj život je bio svetlost ljudima. **5** Svetlost svetli u tami, i tama je ne nadvlada. **6** Bog je poslao čoveka po imenu Jovan. **7** On je došao da svedoči za svetlost, da svi u nju poveruju. **8** [Jovan] nije bio svetlost, nego je svedočio za svetlost. **9** Istinita svetlost, koja obasjava svakog čoveka, došla je na svet. **10** Na svetu je bio, i svet je njegovim posredstvom nastao, ali ga svet nije prepoznao. **11** Svojima je došao, ali su ga njegovi odbacili. **12** A onima koji su ga prihvatali, dao je pravo da postanu deca Božija, onima koji veruju u njegovo ime. **13** Oni nisu rođeni ni od krvi, ni od želje tela, ni od volje muža; njih je Bog rodio. **14** Reč je postala telo i nastanila se među nama. Videli smo njegovu slavu, slavu koju ima od Oca kao jedinorođeni [Sin] pun milosti i istine. **15** Jovan je svedočio za njega kličući: „Za mnom dolazi onaj koji je iznad mene, jer je postojao pre mene.“ **16** Iz punine njegove milosti svi smo primili milost na milost, **17** jer je Zakon dat preko Mojsija, a milost i istina nastupiše posredstvom Isusa Hrista. **18** Boga niko nikad nije video, jedinorođeni Bog, koji je u Očevom krilu, on ga je objavio. **19** Ovo je Jovanovo svedočanstvo. Jevreji iz Jerusalima su poslali k njemu sveštenike i Levite da ga pitaju: „Ko si ti?“ **20** Jovan je priznao, i nije porekao, nego je otvoreno rekao: „Ja nisam Hristos.“ **21** Onda su ga upitali: „Pa ko si onda? Jesi li ti prorok Ilija?“ „Nisam“ – odgovori [Jovan]. „Jesi li Prorok?“ – pitali su ga. „Nisam“ – odgovorio je [Jovan]. **22** Oni mu onda rekoše: „Reci nam ko si, da možemo da odgovorimo nešto onima koji su nas poslali. Šta ti kažeš o sebi?“ **23** On im odgovori rečima proroka Isajije: „Ja sam onaj čiji glas pustinjom odzvanja: ‘Poravnajte put Gospodnj!‘“ **24** Tada su ga farisejski poslanici **25** upitali: „Pa, zašto onda krštavaš kad nisi ni Hristos, ni Ilija, ni Prorok?“ **26** Jovan im odgovori: „Ja krštavam vodom, ali među vama стоји jedan koga ne poznajete. **27** On dolazi posle mene, a ja nisam dostojan da odrešim remenje na njegovoj obući.“ **28** To se dogodilo u Vitaniji, s druge strane Jordana, gde je Jovan krštavao. **29** Sledećeg jutra je Jovan video Isusa kako dolazi k njemu, pa je rekao:

„Evo Jagnjeta Božijeg koje uklanja greh sveta. **30** Ovo je onaj o kome sam rekao: ‘Za mnom dolazi čovek koji je iznad mene, jer je postojao pre mene.’ **31** Ja nisam znao [ko je] to, ali sam došao da krštavam vodom, da bi se on objavio Izraelju.“ **32** Jovan je posvedočio ovo: „Posmatrao sam kako Duh silazi sa neba u obliju goluba i ostaje na njemu. **33** Ja nisam znao [ko je] to, ali onaj koji me je poslao da krštavam vodom, rekao mi je: ‘Kada budeš video da Duh silazi i ostaje na nekome, znaćeš da je to onaj koji krštava Duhom Svetim.’ **34** I pošto sam video, izjavljujem da je on Sin Božiji.“ **35** Sledećeg jutra je Jovan opet bio тамо sa dvojicom svojih učenika. **36** Videvši Isusa kako prolazi onuda, rekao je: „Evo Jagnjeta Božijeg!“ **37** Kada su ona dva [Jovanova] učenika to čula, krenuše za Isusom. **38** Isus se osvrnuo i opazio da ona dvojica idu za njim. Upitao ih je: „Šta tražite?“ Oni odgovorile: „Ravi (što znači: ‘Učitelju’), gde stanuješ?“ **39** [Isus] im reče: „Dodite i vidite.“ Došli su i videli где stanuje, te su ostatak dana proveli s njim. Bilo je oko četiri posle podne. **40** Andrija, brat Simona Petra, bio je jedan od one dvojice koji su pošli za Isusom nakon što su čuli šta je Jovan rekao. **41** On je prvo našao svoga brata Simona i rekao mu: „Našli smo Mesiju“ (što znači: „Hrista“). **42** Onda ga je odveo k Isusu. Kada ga je video, Isus je rekao: „Ti si Simon, sin Jovanov, ali zvaćeš se ‘Kifa’ (što znači: ‘Petar’).“ **43** Sledećeg jutra Isus je odlučio da ide u Galileju. Našao je Filipa i rekao mu: „Podi za mnom!“ **44** Filip je bio iz Vitsaide. Andrija i Petar su bili iz istog mesta. **45** Filip je našao Natanaile i rekao mu: „Našli smo onoga o kome je Mojsije pisao u Zakonu i o kome su pisali Proroci. To je Isus, sin Josifov iz Nazareta.“ **46** Natanaile reče: „Može li išta dobro da dođe iz Nazareta?“ Filip mu odgovori: „Dodi i vidi.“ **47** Isus je video Natanaile kako mu ide u susret, pa je rekao za njega: „Evo pravog Izrailjca u kome nema prevare.“ **48** Natanaile ga upita: „Odakle me poznajes?“ Isus mu odgovori: „Pre nego što te je Filip pozvao, video sam te pod smokvom.“ **49** Natanaile mu odgovori: „Ravi, ti si Sin Božiji, ti si Car Izraeljev!“ **50** Isus mu reče: „Veruješ zato što sam ti rekao da sam te video pod smokvom. Videćeš i veće stvari od ovog.“ **51** Još reče: „Zaista, zaista vam kažem: videćete otvoreno nebo i anđele Božije kako uzlaze i silaze ka Sinu Čovečijem.“

2 Trećeg dana je bila svadba u Kani galilejskoj. **3** Bio neki čovek, farisej, po imenu Nikodim, Tamo je bila i Isusova majka. **2** Isus i njegovi učenici su takođe bili pozvani na svadbu. **3** Kada je došao k Isusu po noći i rekao mu: „Učitelju, je ponestalo vina, reče Isusu njegova majka: znamo da si ti učitelj koga je Bog poslao. Niko, „Nemaju više vina.“ **4** „Nije tvoje da mi govorиш naime, ne može činiti ove znake koja ti činiš ako šta da činim – reče joj Isus. Moj čas još nije Bog nije sa njim.“ **3** Isus mu odgovori: „Zaista, došao.“ **5** Isusova majka reče slugama: „Radite zaista ti kažem: niko ne može videti Carstvo sve što vam kaže.“ **6** Tamo je bilo šest kamenih Božije ako se nanovo ne rodi.“ **4** Nikodim ga posuda za vodu, koje su po judejskim propisima upita: „Kako odrastao čovek može da se nanovo služile za obredno pranje. U svaku je moglo rodi? Može li da uđe u utrobu svoje majke i da da stane oko dva ili tri metrita. **7** Isus reče se ponovo rodi?“ **5** Isus mu odgovori: „Zaista, slugama: „Napunite posude vodom.“ Oni ih zaista ti kažem: niko ne može ući u Carstvo napuniše do vrha. **8** Zatim im reče: „Zahvatite Božije ako se ne rodi vodom i Duhom. **6** Telo sad i odnesite trpezaru [da okusi].“ Oni mu rađa telo, a od Duha se rađa duh. **7** Ne čudi se odnesoše. **9** Trpezar je okusio vino koje je postalo što ti kažem: treba da se nanovo rodite. **8** Vetar od vode, ali nije znao odakle je. To su znale sluge duva gde hoće. Njegov huk čuješ, ali ne znaš koje su zahvatile vodu. Trpezar je onda pozvao otkud dolazi i kuda odlazi. Tako je sa svakim koji mladoženju **10** i rekao mu: „Svaki domaćin prvo je rođen od Duha.“ **9** Nikodim upita Isusa: „Kako iznosi dobro vino, a kad se gosti opiju, onda to može da se dogodi?“ **10** Isus mu odgovori: slabije. A ti si čuvaš dobro vino sve do sada.“ **11** „Ti si učitelj izrailjskog naroda, a ne znaš to? U Kani galilejskoj je Isus učinio svoj prvi znak i **11** Zaista, zaista ti kažem: mi govorimo ono što tako pokazao svoju slavu. Tu su njegovi učenici znamo i svedočimo o onome što smo videli, poverovali u njega. **12** Posle ovoga je [Isus] sa svojom majkom, braćom i učenicima otiašao u Kafarnaum. Ostao je tamo nekoliko dana. **13** stvarima, kako ćete verovati ako vam budem Pošto se bližio judejski praznik Pasha, Isus je govorio o nebeskim? **13** Niko nikada nije uzašao otiašao gore u Jerusalim. **14** U hramu je zatekao na nebo, osim Sina Čovečijeg koji je sišao sa prodavce volova, ovaca i golubova i menjače neba. **14** Kao što je Mojsije podigao [na štap] novca kako sede za svojim tezgama. **15** [Isus] zmiju [od bronze], tako i Sin Čovečiji treba da je načinio bič od uzica i isterao iz hrama sve bude podignut, **15** da svako ko poveruje u njega prodavce, ovce i volove, a menjačima novca rasuo ima večni život. (aiōnios g166) **16** Jer Bog je tako novac i isprevrtao tezge. **16** Prodavcima golubova zavoleo svet, da je svog jedinorodenog Sina dao, je rekao: „Nosite ovo odavde! Ne pravite tržnicu da ko god poveruje u njega, ne propadne, nego od Doma moga Oca!“ **17** Njegovi učenici se tada da ima večni život. (aiōnios g166) **17** Bog, naime, nije setiše da je u [Svetom pismu] napisano: „Izjeda poslao Sina da sudi svetu, nego da se svet spase me revnost za tvój Dom.“ **18** Neki [od vodećih] njegovim posredstvom. **18** Ko veruje u njega, Jevreja su ga pitali: „Kakvim ćeš nam znakom tome se ne sudi; a ko ne veruje, već je osuđen, dokazati da možeš da činiš ovo?“ **19** Isus im jer nije poverovao u ime jedinorodnoga Sina odgovori: „Srušite ovaj hram i ja će ga za tri Božijeg. **19** Bog sudi ovako: svetlost je došla na dana podići.“ **20** Jevreji mu rekoše: „Trebalо je svet, ali ljudi više zavoleše tamu nego svetlost, četrdeset šest godina da se sagradi ovaj hram, a jer su njihova dela zla. **20** Ko čini što ne valja, ti ćeš za tri dana da ga sagradiš?“ **21** Međutim, mrzi svetlost i ne izlazi na svetlost, da se ne [Isus] je govorio o hramu, koji je njegovo telo. **22** otkriju njegova dela. **21** Ko čini što je po istini, Tek kad je vaskrsao iz mrtvih, njegovi učenici dolazi na svetlost, da se pokaže da su njegova su se setili da im je o tome govorio. Tada su dela učinjena [u poslušnosti] prema Bogu.“ **22** poverovali Pismu i rečima koje je Isus izrekao. **23** Posle ovoga je Isus sa svojim učenicima otiašao Dok je [Isus] bio u Jerusalimu za vreme praznika u Judeju. Tamo je boravio sa njima i krštavao. Pashe, mnogi su poverovali u njega, jer su videli **23** I Jovan Krstitelj je krštavao u Enonu kod znake koje je učinio. **24** Sam Isus se nikome nije Salima, jer je tamo bilo mnogo vode, te su ljudi poveravao, jer ih je sve poznavao. **25** Njemu niko dolazili i krštavali se. **24** Jovan tada još nije bio nije morao da govoriti o bilo kome, jer je znao bačen u tamnicu. **25** Između Jovanovih učenika i ljudi u dušu.

pranja. **26** Učenici dođu k Jovanu i obrate mu se: „Učitelju, onaj što je bio s tobom s one strane Jordana, o kome si govorio, eno ga krštava i narod odlazi k njemu.“ **27** Jovan im odgovori: „Niko ne može prisvojiti sebi nešto ako mu to dano s neba. **28** Sami ste mi svedoci da sam rekao: 'Ja nisam Hristos, nego sam poslat pred njim.' **29** Mladoženja je onaj kome mlada pripada, a kum стоји sa strane i sluša, radujući se Žena mu reče: „Gospode, vidim da si prorok. **30** On treba da raste, a ja da se umanjujem.“ **31** Ko dolazi od gore, nad svima je; a ko je sa zemlje, pripada zemljii i govorii se zemaljskim stvarima. Ali onaj koji je sa neba, nad svima je. **32** On govorii ono što je video i čuo, ali njegovu poruku niko ne prihvata. **33** Ko prihvata njegovu poruku, potvrđuje da je Bog istinit. **34** Već je došao, kada će se pravi klanjaoci klanjati Onaj koga je Bog poslao, Božiju poruku prenosi, jer [Bog svoga] Duha u izobilju daje. **35** Otac voli Sina i sve je predao u njegove ruke. **36** Ko veruje u Sina, ima večni život; a ko je nepokoran Sinu, neće iskusiti život, nego će gnev Božiji ostati na njemu. (aiōnios g166)

4 Međutim, Isus je saznao da su fariseji čuli da on zadobija i krštava više učenika nego Jovan. **2** (Ustvari, sam Isus nije krštavao, nego njegovi učenici.) **3** [Tada] je napustio Judeju i otišao u Galileju. **4** Usput je morao da prođe kroz Samariju. **5** Tako je došao u samarijski grad po imenu Sihar, nedaleko od zemljista koje je Jakov dao svome sinu Josifu. **6** Tamo se nalazio Jakovljev bunar. Isus, umoran od puta, sede na bunar. Bilo je oko podne. **7** Neka žena Samarjanka dođe da zahvati vode. Isus joj reče: „Daj mi, [molim te], da pijem.“ **8** (Njegovi učenici su, u međuvremenu, otišli do grada da kupe nešto hrane.) **9** Tada mu Samarjanka reče: „Kako možeš ti, kao Jevrejin, da tražiš od mene, Samarjanke, da pijes?“ (Jevreji se, inače, ne mešaju sa Samarjanima.) **10** Isus joj odgovori: „Kad bi ti znala kakav dar Bog ima za tebe, i ko je taj što od tebe traži da mu daš da pije, ti bi od njega tražila i on bi ti dao živu vodu.“ **11** Žena mu reče: „Gospode, bunar je dubok, a ti nemaš čime da zahvatiš. Odakle ćeš izvući živu vodu? **12** Zar si ti veći od našeg oca Jakova koji nam je dao ovaj bunar? On sam je bio sa njega, njegovi sinovi i njegova stoka.“ **13** Isus joj odgovori: „Svako ko pije od ove vode, ponovo će ožedneti. **14** A ko pije od vode koju će mu dati, taj nikada neće ožedneti, nego će voda koju će mu dati postati u njemu izvor vode

života i doneti mu večni život.“ (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Žena mu reče: „Gospode, daj mi tu vodu da ne žednim više i da ne dolazim više ovamo da zahvatam.“ **16** [Isus] joj reče: „Idi i pozovi svoga muža, pa se vrati.“ **17** Žena mu reče: „Nemam muža.“ Isus reče: „U pravu si kad kažeš da nemaš sam rekao: 'Ja nisam Hristos, nego sam poslat pred njim.' **18** Imala si, naime, pet muževa, a onaj sa kojim sada živiš nije ti muž. Dobro si rekla.“ **19** Žena mu reče: „Gospode, vidim da si prorok. **20** Kad čuje glas mladoženjin. Prema tome, moja Naši preci su se klanjali na ovoj gori, a vi kažete radost je potpuna. **21** On treba da raste, a ja da se je Jerusalim mesto gde se treba klanjati.“ **21** se umanjujem.“ **31** Ko dolazi od gore, nad svima Isus joj reče: „Veruj mi, ženo, da će doći čas je; a ko je sa zemlje, pripada zemljii i govorii se zemaljskim stvarima. Ali onaj koji je sa neba, nad svima je. **32** On govorii ono što je video i čuo, ali njegovu poruku niko ne prihvata. **33** Ko prihvata njegovu poruku, potvrđuje da je Bog istinit. **34** Već je došao, kada će se pravi klanjaoci klanjati Onaj koga je Bog poslao, Božiju poruku prenosi, jer [Bog svoga] Duha u izobilju daje. **35** Otac voli Sina i sve je predao u njegove ruke. **36** Ko veruje u Sina, ima večni život; a ko je nepokoran Sinu, neće iskusiti život, nego će gnev Božiji ostati na njemu. (aiōnios g166)

27 Kad su se njegovi učenici vratili, začudili su se da Isus razgovara sa ženom. Ipak, niko nije rekao: „Šta ti treba?“ ili: „Zašto razgovaraš sa njom?“ **28** Žena tada ostavi svoj krčag, pa ode u grad i reče ljudima: **29** „Dodite da vidite čoveka koji mi je rekao sve što sam učinila. Da nije on Hristos?“ **30** Ljudi izadu iz grada i dođu k Isusu. **31** U međuvremenu, njegovi učenici mu rekoše: „Učitelju, pojedi [nešto]!“ **32** [Isus] im reče: „Ja imam jedno jelo da jedem, koje vi ne poznajete.“ **33** Njegovi učenici počeše da se pitaju među sobom: „Da mu neko nije doneo da jede?“ **34** Isus im reče: „Moje jelo je da vršim volju onoga koji me je poslao i da dovršim njegovo delo. **35** Zar ne kažete: 'Još četiri meseca, pa dolazi žetva?' A ja vam, evo, kažem: osmotrite polja – žito je već dozrelo za žetvu! **36** Žetelac već prima platu i žanje urod za večni život. Tako se i sejač i žetelac raduju zajedno. (aiōnios g166) **37** Ovakovo se ispunjuje izreka: 'jedan seje, drugi žanje.' **38** Ja sam vas poslao da žanjete ono oko čega se niste trudili; drugi su se trudili, a vi ubirete plod njihovog truda.“ **39** Mnogi Samarjani iz tog grada su poverovali u Isusa zbog reči koje je ona žena rekla: „On mi je rekao sve što sam učinila.“ **40** Samarjani su onda došli k njemu i molili ga da ostane sa njima. Tako je ostao tamо dva dana, **41** pa je još više Samarjana poverovalo u njega zbog njegove reči. **42** Onda

su rekli ženi: „Sada više ne verujemo zbog onog
što si ti govorila, nego zato što smo sami čuli, svoja nosila i hodaj!?”¹³ Isceljeni nije znao
pa znamo da je on istinski Spasitelj sveta.“⁴³ ko [ga je iscelio], jer je Isus nestao u mnoštvu
Dva dana kasnije, Isus ode odande u Galileju. sveta koje je bilo tamo.¹⁴ Kasnije je Isus našao
44 Sam Isus je, naime, govorio da je prorok bez isceljenog čoveka u hramu i rekao mu: „Eto,
časti u svom zavičaju.⁴⁵ Kada je, dakle, došao ozdravio si. Ne greši više da te ne snađe nešto
u Galileju, Galilejci su ga lepo dočekali, jer su gore.“¹⁵ Čovek ode i javi vodećim Jevrejima
bili u Jerusalimu tokom praznika [Pashe] i videli da je Isus onaj koji ga je iscelio.¹⁶ Ti Jevreji
sve što je [Isus] tamo učinio.⁴⁶ [Isus] je ponovo su počeli da proganjaju Isusa, jer je to učinio u
došao u Kanu u Galileji, gde je pretvorio vodu subotu.¹⁷ Isus im reče: „Moj Otac sve do sada
u vino. Tamo je bio neki carski činovnik koji je radi, pa i ja radim.“¹⁸ Zbog ovoga su Jevreji još
imao bolesnog sina u Kafarnaumu.⁴⁷ Kada je čuo više bili rešeni da ga ubiju; ne samo zato što
da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu je prekršio [Zakon o] suboti, već i stoga što je
i zamoli ga da dođe i isceli njegovog sina, jer je Boga nazvao svojim Ocem, te izjednačio sebe
bio na umoru.⁴⁸ Isus mu reče: „Ako ne vidite sa Bogom.¹⁹ Isus im reče: „Zaista, zaista vam
zname i čuda, vi nećete da verujete!“⁴⁹ Činovnik kažem: Sin ništa ne može da čini sam od sebe;
mu reče: „Gospode, siđi, dok nije umrlo moje on čini samo ono što je video da Otac čini. Što
Čovek poveruje reči koju mu je Isus rekao i ode. Sina i zato mu otkriva sve što sam čini. Otkriće
51 Dok se vraćao, pohrle mu u susret njegove mu i veće stvari, a vi ćete im se diviti.²¹ Kao
sluge i jave mu da mu je dete živo.⁵² [Činovnik] što Otac podiže mrtve i daje im život, tako i Sin
se onda raspitivao za čas kada je detetu krenulo daje život onima kojima hoće.²² Otac, naime,
na bolje. Rekli su mu da je groznica prestala juče ne sudi nikome, nego je sav sud predao Sinu,²³
oko jedan sat popodne.⁵³ Otac je tada shvatio da svi poštuju Sina, kao što poštiju Oca. Ko ne
da se to dogodilo onog časa kada je Isus rekao:
„Tvoj sin živi.“ Tada je poverovao on i svi njegovi
ukućani.⁵⁴ Ovo je bio drugi znak koji je Isus
učinio, nakon što je iz Judeje došao u Galileju.

5 Nakon ovoga, Isus ode gore u Jerusalim na jedan judejski praznik.² U Jerusalimu, kod Ovčijih vrata, nalazila se banja koja se na jevrejskom zvala „Vitezda“. Imala je pet tremova.³ Tu je ležalo mnogo bolesnih: slepih, hromih, i oduzetih. Čekali su da se voda zatalasa, **4** jer je anđeo silazio u određeno vreme talasajući vodu. Prvi koji bi ušao kad se voda zatalasa, ozdravljaо bi, ma od kakve bolesti da je bolovan.⁵ Tamo je bio jedan čovek koji je trideset osam godina patio od svoje bolesti.⁶ Isus ga je video da leži tamo, te znajući da je već dugo bolestan, upita ga: „Hoćeš li da ozdraviš?“⁷ Bolesnik mu odgovori: „Gospode, nemam nikoga ko bi me spustio u banju kad se voda zatalasa. Dok ja dođem do tamo, drugi pre mene siđe.“⁸ Isus mu reče: „Ustani, uzmi svoja nosila i hodaj!“⁹ Čovek odmah ustane, podigne svoja nosila i počne da hoda. Taj dan je bio subota.¹⁰ [Vodeći] Jevreji rekoše isceljenom čoveku: „[Danas] je subota, i nije dozvoljeno da nosiš svoja nosila!“¹¹ On odgovori: „Onaj koji me je iscelio rekao mi je: 'Uzmi svoja nosila i hodaj!'“¹² Oni ga

upitaše: „Ko je taj čovek što ti je rekao: 'Uzmi što si ti govorila, nego zato što smo sami čuli, svoja nosila i hodaj!?'“¹³ Isceljeni nije znao
pa znamo da je on istinski Spasitelj sveta.“⁴³ ko [ga je iscelio], jer je Isus nestao u mnoštvu
Dva dana kasnije, Isus ode odande u Galileju. sveta koje je bilo tamo.¹⁴ Kasnije je Isus našao
44 Sam Isus je, naime, govorio da je prorok bez isceljenog čoveka u hramu i rekao mu: „Eto,
časti u svom zavičaju.⁴⁵ Kada je, dakle, došao ozdravio si. Ne greši više da te ne snađe nešto
u Galileju, Galilejci su ga lepo dočekali, jer su gore.“¹⁵ Čovek ode i javi vodećim Jevrejima
bili u Jerusalimu tokom praznika [Pashe] i videli da je Isus onaj koji ga je iscelio.¹⁶ Ti Jevreji
sve što je [Isus] tamo učinio.⁴⁶ [Isus] je ponovo su počeli da proganjaju Isusa, jer je to učinio u
došao u Kanu u Galileji, gde je pretvorio vodu subotu.¹⁷ Isus im reče: „Moj Otac sve do sada
u vino. Tamo je bio neki carski činovnik koji je radi, pa i ja radim.“¹⁸ Zbog ovoga su Jevreji još
imao bolesnog sina u Kafarnaumu.⁴⁷ Kada je čuo više bili rešeni da ga ubiju; ne samo zato što
da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu je prekršio [Zakon o] suboti, već i stoga što je
i zamoli ga da dođe i isceli njegovog sina, jer je Boga nazvao svojim Ocem, te izjednačio sebe
bio na umoru.⁴⁸ Isus mu reče: „Ako ne vidite sa Bogom.¹⁹ Isus im reče: „Zaista, zaista vam
zname i čuda, vi nećete da verujete!“⁴⁹ Činovnik kažem: Sin ništa ne može da čini sam od sebe;
mu reče: „Gospode, siđi, dok nije umrlo moje on čini samo ono što je video da Otac čini. Što
Čovek poveruje reči koju mu je Isus rekao i ode. Sina i zato mu otkriva sve što sam čini. Otkriće
51 Dok se vraćao, pohrle mu u susret njegove mu i veće stvari, a vi ćete im se diviti.²¹ Kao
sluge i jave mu da mu je dete živo.⁵² [Činovnik] što Otac podiže mrtve i daje im život, tako i Sin
se onda raspitivao za čas kada je detetu krenulo daje život onima kojima hoće.²² Otac, naime,
na bolje. Rekli su mu da je groznica prestala juče ne sudi nikome, nego je sav sud predao Sinu,²³
oko jedan sat popodne.⁵³ Otac je tada shvatio da svi poštuju Sina, kao što poštiju Oca. Ko ne
da se to dogodilo onog časa kada je Isus rekao:
„Tvoj sin živi.“ Tada je poverovao on i svi njegovi
ukućani.⁵⁴ Ovo je bio drugi znak koji je Isus
učinio, nakon što je iz Judeje došao u Galileju.

(aīōnios g166) **25** Zaista, zaista vam kažem: dolazi
čas, i već je došao, kada će mrtvi čuti glas Sina
Božijeg. Koji ga čuju, ti će živeti.²⁶ Jer, kao što
Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima
život u sebi.²⁷ Dao mu je i vlast da sudi, jer je
on Sin Čovečiji.²⁸ Ne čudite se tome, jer dolazi
čas kada će svi koji su u grobovima čuti njegov
glas,²⁹ pa će izaći [iz njih]. Tada će oni koji su
činili dobro vaskrsnuti za život, a oni koji su
činili zlo vaskrsnuće da prime osudu.³⁰ Ja sam
ništa ne mogu da činim po svome; ja sudim na
osnovu onoga što čujem. Moj sud je pravedan,
jer ja ne tražim da činim svoju volju, nego volju
onoga koji me je poslao.³¹ Ako ja svedočim
sam za sebe, moje svedočanstvo nije istinito.³²
Neko drugi svedoči za mene i ja znam da je ono
što on svedoči o meni istinito.³³ Vi ste poslali
Jovanu [glasnike], a on vam je potvrdio istinu.³⁴
Meni ne treba svedočanstvo čoveka, nego vam
govorim [o Jovanu] da biste se vi spasli.³⁵ Jovan
je bio svetiljka koja je gorela i svetlela, a vi ste
hteli nakratko da uživate u njegovoj svetlosti.³⁶
Ja imam većeg svedoka od Jovana. To su dela
koja mi je Otac naložio da činim. Dela koja činim

svedoče da me je Otac poslao. **37** I Otac koji me učenici su sišli do jezera. **17** Ukrcali su se na je poslao svedoči za mene. Njegov glas nikad brodić i uputili se prema Kafarnaumu. Bilo se niste čuli, niti ste ikada videli lik njegov. **38** već smračilo, a Isus nikako da dođe. **18** Počeo Njegova reč ne boravi u vama, jer ne verujete je da duva jak vetar i more se uzburkalo. **19** [Ocu] koji ga je poslao. **39** Vi istražujete Pisma, Učenici su veslali nekih dvadeset pet do trideset jer mislite da po njima imate večni život, a ona stadija kada su opazili Isusa kako hoda po moru. svedoče o meni. (aiōnios g166) **40** Ipak, vi nećete da Kada se približio čamcu, učenici se uplašile. **20** dođete k meni da imate život. **41** Ja ne prihvataš slavu od ljudi. **42** Ali ja vas poznam i znam da su hteli da ga ukrcaju u brodić, ali brodić se nemate u sebi ljubavi prema Bogu. **43** Ja sam odjednom našao na mestu prema kom su se došao u ime svoga Oca, ali vi me ne prihvataste. Ako neko dođe u svoje ime, takvoga prihvataste. strane jezera, opazili da je tamo ostao samo jedan **44** Vi veličate jedan drugoga, a ne trudite se da brodić. Znali su, naime, da Isus nije ušao u brodić zadobijete slavu od jedinoga Boga. Kako ćete sa svojim učenicima, nego su učenici otišli sami, onda verovati [meni]? **45** Ne mislite da ću vas ja optužiti pred Ocem. Mojsije, u koga se uzdate, **23** A iz Tiverijade prispeše drugi brodići, blizu je onaj koji vas optužuje. **46** Jer da ste verovali Mojsiju, verovali biste i meni, jer je on o meni pisao. **47** Ako ne verujete onom što je on napisao, kako ćete verovati mojim rečima?"

6 Posle ovoga je Isus otišao na drugu stranu Galilejskog jezera (to jest, Tiverijadskog [jezera]). **2** Sledilo ga je mnogo naroda, jer su posmatrali znake koje je činio na bolesnima. **3** Isus je otišao na jednu goru i seo tamo sa svojim učenicima. **4** Bila je blizu Pasha, judejski praznik. **5** Isus podiže pogled i opazi da pristiže mnogo sveta. Upitao je Filipa: „Gde da kupimo hleba da nahranimo ovoliko sveta?“ **6** Ovo je rekao iskušavajući Filipa, a u stvari je znao šta će učiniti. **7** Filip mu odgovori: „Da kupimo hleba i za dve stotine srebrnjaka ne bi bilo dovoljno da svaki dobije nešto malo!“ **8** Jeden od učenika, Andrija, brat Simona Petra, reče mu: **9** „Tu je jedan momčić koji ima pet ječmenih hlebova i dve ribe. Ipak, to nije dovoljno da se nahrani toliki narod.“ **10** Isus im reče: „Neka narod poseda!“ Bilo je tu dosta trave. Ljudi tako posedaše, njih oko pet hiljada. **11** Onda je Isus uzeo hlebove, zahvalio [Bogu], pa ih je dao onima koji su sedeli. Tako je učinio i sa ribama, te [je svako jeo] koliko je htio. **12** Kada su se svi nasiliti, [Isus] reče svojim učenicima: „Pokupite preostale komade da ne propadnu.“ **13** [Učenici] sakupiše dvanaest kotarica preostalog hleba od onih pet ječmenih hlebova koje je narod jeo. **14** Kada su ljudi videli kakav je znak Isus učinio, rekli su: „Ovo je zaista Prorok koji treba da dođe na svet!“ **15** Međutim, Isus je znao da oni hoće da ga zacare na silu, pa je zato otišao na jednu goru da bude sam. **16** Kada se spustilo veče, njegovi

Kada se približio čamcu, učenici se uplašile. **20** Isus im reče: „To sam ja, ne bojte se!“ **21** Tada su hteli da ga ukrcaju u brodić, ali brodić se došao u ime svoga Oca, ali vi me ne prihvataste. **22** Sutradan su ljudi koji su ostali s druge strane jezera, opazili da je tamo ostao samo jedan zahvalio [Bogu]. **24** Kada je, dakle, narod video da tamo nema ni Isusa ni njegovih učenika, ušli su u brodiće i otišli u Kafarnaum da ga traže. **25** Našli su ga s druge strane jezera i rekli mu: „Učitelju, kada si došao ovamo?“ **26** Isus im reče: „Zaista, zaista vam kažem: ne tražite me vi zato što ste videli znake, nego zato što ste jeli hlebove i nasiliti se. **27** Ne radite za hranu koja propada, nego za hranu koja ostaje za večni život. Takvu hranu će vam dati Sin Čovečiji, jer je na njega Bog Otac utisnuo svoj pečat.“ (aiōnios g166) **28** Oni ga upitaše: „Šta treba da radimo da bismo činili dela koja Bog traži?“ **29** Isus im odgovori: „Ovo je delo koje Bog traži: da verujete u onoga koga je on poslao.“ **30** Oni ga onda upitaše: „Kakav će znak učiniti, da bismo verovali u tebe kad ga vidimo? Šta ćeš, dakle, da učiniš? **31** Naši preci su jeli manu u pustinji, kao što je napisano [u Pismu]: 'Dade im hleb sa neba da jedu.'“ **32** Isus im reče: „Zaista, zaista vam kažem: nije vam Mojsije dao hleb sa neba, nego vam moj Otac daje istinski hleb. **33** Hleb koji Bog daje jeste onaj koji silazi sa neba i daje život svetu.“ **34** Tada mu rekoše: „Gospode, daj nam zauvek taj hleb!“ **35** Isus im reče: „Ja sam hleb života; ko dolazi k meni neće ogladneti i ko veruje u mene nikada neće ožedneti. **36** Ali ja sam vam rekao da, iako me vidite, nećete da verujete. **37** Svako koga mi daje Otac dolazi k meni, a onoga koji dolazi k meni neću odbaciti. **38** Jer ja nisam sišao sa neba da činim svoju volju, nego volju [Boga] koji me je poslao. **39** Ovo je volja [Boga] koji me je poslao: da ne izgubim nijednoga od onih koje mi je On dao, nego da ih vaskrsnem u Poslednji dan. **40** Volja moga Oca je da ko god me vidi i poveruje u mene, ima večni život, a ja ću ga

vaskrsnuti u Poslednji dan.“ (aiōnios g166) 41 Na to su Jevreji počeli da gundaju, zato što je rekao: „Ja sam hleb koji je sišao sa neba.“ 42 Rekoše: „Zar nije to Isus, Josifov sin? Zar mu ne znamo oca i majku? Kako to sad kaže da je sišao sa neba?“ 43 Isus im reče: „Ne gundajte među sobom! 44 Niko ne može da dođe k meni, ako ga ne privuče Otac koji me je poslao, a ja ču ga vaskrsnuti u Poslednji dan. 45 U Prorocima je zapisano: 'Svi će biti od Boga učeni.' Svako ko sluša Oca i prihvati njegovo učenje, dolazi k meni. 46 Ipak, Oca niko nije video, osim onog koji je došao od Boga; on je video Oca. 47 Zaista, zaista vam kažem: ko veruje u mene, ima večni život. (aiōnios g166) 48 Ja sam hleb života. 49 Vaši preci su jeli manu u pustinji, a [ipak] su pomrli. 50 Ali hleb koji dolazi sa neba je takav da ko jede od njega ne umire. 51 Ja sam hleb života koji je sišao sa neba. Ko bude jeo od ovog hleba, živeće zauvek. Hleb koji ču ja dati je moje telo koje dajem da bi svet živeo.“ (aiōn g165) 52 Na ovo Jevreji počše žestoko da negoduju. Pitali su se: „Kako ovaj može da nam da svoje telo da jedemo?“ 53 Isus im reče: „Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete telo Sina Čovečijeg i ne pijete krv njegovu, nećete imati života u sebi. 54 Ko jede moje telo i piće moju krv, ima večni život i ja ču ga vaskrsnuti u Poslednji dan. (aiōnios g166) 55 Jer je moje telo istinska hrana i moja krv je istinski piće. 56 Ko jede moje telo i piće moju krv, ostaje u meni i ja u njemu. 57 Kao što je mene poslao živi Otac, te ja živim zbog Oca, tako će i onaj koji mene jede živeti zbog mene. 58 Ovo je taj hleb koji je sišao sa neba. On nije kao onaj što su jeli vaši preci, jer su oni, [ipak], pomrli. Ko jede ovaj hleb, živeće zauvek.“ (aiōn g165) 59 Ovo je [Isus] izrekao u Kafarnaumu, dok je poučavao u sinagogi. 60 Kad su to čuli, mnogi od njegovih učenika rekoše: „Teško je [usvojiti] ovo učenje. Ko može da ga prihvati?“ 61 Isus je u sebi znao da njegovi učenici gundaju zbog njegove besede, te im je rekao: „Zar vas ovo navodi da odustanete? 62 A šta [ćete reći] kada budete gledali Sina Čovečijeg da se vraća tamo где je pre bio? 63 Duh [Božiji] je taj koji daje život. Čovek to ne može. Reči koje sam vam rekao Duh su i život su. 64 Ali, ima među vama onih koji ne veruju.“ Naime, Isus je od početka znao da neki neće verovati u njega i ko će ga izdati. 65 Tada reče: „Zato sam vam rekao: 'Niko ne može doći k meni, ako mu to Otac ne omogući.'“ 66 Tada su ga mnogi učenici napustili i nisu više išli za njim. 67 Zato je Isus upitao Dvanaestoricu:

„Da nećete i vi da odete?“ 68 Odgovori mu Simon Petar: „Gospode, kome da odemo? Ti imаш reči večnog života. (aiōnios g166) 69 Mi smo uvereni i znamo da si ti sveti Božiji [poslanik].“ 70 Isus im reče: „Nisam li baš ja izabralo vas Dvanaestoricu? A ipak, jedan od vas je đavo.“ 71 [Isus] je ovo rekao misleći na Judu, sina Simona Iskariota, jer je on bio taj koji će ga izdati, [iako] je bio jedan od Dvanaestorice.

7 Nakon ovoga je Isus išao po Galileji. Nije htEO da se kreće po Judeji, jer su judejske [vođe] tražile priliku da ga ubiju. 2 Bližio se judejski Praznik Senica. 3 Tada rekoše Isusu njegova braća: „Otputuj odavde i idi u Judeju, da bi tvoji učenici videli dela koja činiš. 4 Niko ne krije šta radi ako želi da bude poznat u javnosti.“ 5 Ipak, ni njegova braća nisu verovala u njega. 6 Isus im reče: „Moje vreme još nije došlo, a za vas je svako vreme pogodno. 7 Svet ne može da mrzi vas, ali mene mrzi, jer mu ja iznosim pred oči njegova zla dela. 8 Vi idite na praznik. Ja neću ići na ovaj praznik, jer moje vreme još nije došlo.“ 9 To im je rekao i ostao u Galileji. 10 Pošto su njegova braća otišla na praznik, onda je i sam Isus otišao, ali ne javno, nego tajno. 11 Judejske [vođe] su ga tražile na praznik i raspitivale se o njemu: „Gde je onaj?“ 12 U narodu se mnogo pričalo o njemu. Jedni su govorili: „Dobar je!“ Drugi su, opet, govorili: „Nije, nego zavodi narod!“ 13 Niko o njemu nije govorio javno zbog straha od judejskih [vođa]. 14 Usred praznika, Isus je otišao u hram i počeo da poučava [narod]. 15 Tada su se Jevreji začudili i rekli: „Otkud se ovaj razume u svede spise kad se nije školovao za to?“ 16 Isus im je tada odgovorio: „Ovo učenje ne potiče od mene, nego od [Boga] koji me je poslao. 17 Ko hoće da čini ono što [Bog] hoće, znaće da li ovo učenje dolazi od Boga ili ja govorim u svoje ime. 18 Ko govoru u svoje ime, taj traži slavu za sebe. A ko traži slavu za onog koji ga je poslao, taj je pošten i u njemu nema nepravde. 19 Nije li vam Mojsije dao Zakon? A ipak niko od vas ne postupa po Zakonu. Zašto hoćete da me ubijete?“ 20 Narod mu odgovori: „Zao duh je [ušao u] tebe! Ko hoće da te ubije?“ 21 Isus im odgovori: „Učinio sam jedno čudo i svi se divite tome. 22 Vi obrezujete [mušku decu], jer vam je Mojsije tako naložio, a ipak to činite i subotom. U stvari, obrezanje ste primili od svojih predaka, a ne od Mojsija. 23 Dakle, ako dečaka obrezujete subotom, da se Mojsijev Zakon ne bi

narušio, zašto se onda ljutite na mene što sam **49** A ova svetina koja ne poznaje Zakon [Mojsijev] celog čoveka iscelio u subotu? **24** Ne sudite po – prokleta je!“ **50** Jedan od njih, Nikodim, koji je spoljašnjosti, nego sudite po pravdi!“ **25** Neki ranije otišao k Isusu, im reče: **51**, Zar se po našem Jerusalimljanu rekoše: „Zar nije to onaj koga Zakonu sudi čoveku koji nije bio prethodno traže da ubiju? **26** A evo, on slobodno govori i ispitan da bi se utvrdilo šta je učinio?“ **52** Oni mu niko mu se ne suprotstavlja. Da nisu možda naši odgovore: „Da nisi i ti iz Galileje? Prouči [Pismo] glavari shvatili da je on Hristos? **27** Međutim, i videćeš da prorok ne dolazi iz Galileje.“ **53** Tada mi znamo odakle je ovaj. Kada Hristos dođe, svaki ode svojoj kući.

niko neće znati odakle je.“ **28** Dok je poučavao u hramu, Isus je povikao: „Vi [mislite da] znate ko sam i odakle sam! Ipak, ja nisam došao u svoje ime; [Bog] istiniti me je poslao. Vi ga ne poznajete, **29** a ja ga poznajem, jer sam od njega došao i on me je poslao.“ **30** Tada su gledali da uhvate Isusa, ali niko nije podigao ruke na njega, jer još nije bio došao njegov čas. **31** Ipak, mnogo ljudi je poverovalo u njega i govorilo: „Kada dođe Hristos, hoće li činiti veće znaće nego što ih je ovaj učinio?“ **32** Fariseji su čuli da se ovo šapuće u narodu, pa su vodeći sveštenici i fariseji poslali hramsku stražu da uhvate Isusa. **33** Tada Isus reče: „Još malo vremena sam sa vama, a onda odlazim onom koji me je poslao. **34** Tražićete me, ali me nećete naći i gde će biti vi ne možete doći.“ **35** Jevreji su tada govorili među sobom: „Gde on to misli da ide, a da ga mi nećemo naći? Da neće možda da ide [Jevrejima] rasejanim među Grke i da uči Grke? **36** Šta je mislio pod tim kad je rekao: ‘Tražićete me, ali me nećete naći i gde će biti vi ne možete doći?’“ **37** Poslednjeg, najvećeg dana praznika, Isus stade pred narod i povika: „Ako je ko žedan, neka dođe k meni i neka piće! **38** Ko veruje u mene, kao što kaže Pismo: ‘Iz njegove nutritine će poteći reke žive vode.’“ **39** Ovo je rekao misleći na Duha koga su imali da prime oni koji veruju u Isusa. Duh tada još nije bio sišao, zato što Isus još nije bio [vaznet] u slavu. **40** Kada su neki ljudi iz mnoštva čuli ove [Isusove] reči, rekli su: „Ovo je zaista pravi Prorok!“ **41** Drugi su govorili: „Ovo je Hristos!“ Treći su govorili: „Zar će Hristos doći iz Galileje? **42** Ne kaže li Pismo da će Hristos biti iz Davidovog potomstva, i da će doći iz Vitlejema, mesta odakle je bio David?“ **43** Tada je među narodom došlo do podele zbog Isusa. **44** Neki od njih su želeli da ga uhvate, ali niko nije stavio ruku na njega. **45** [Hramski] stražari se vrati vodećim sveštenicima i farisejima. Ovi im rekoše: „Zašto ga niste doveli?“ **46** Stražari odgovorile: „Niko nikada nije govorio kao ovaj čovek.“ **47** Fariseji im rekoše: „Zar je i vas zaveo? **48** Da nije neko od glavara ili od fariseja poverova u njega?

8 Isus, pak, ode na Maslinsku goru. **2** Ujutro je [Isus] ponovo došao u hram. Sav narod se okupio oko njega. On je seo i počeo da ih uči. **3** A fariseji i znaci Svetog pisma dovedu neku ženu uhvaćenu u preljubi i postave je u sredinu. **4** Zatim su rekli Isusu: „Učitelju, ova žena je uhvaćena u samom činu preljube. **5** Mojsije nam je u Zakonu zapovedio da takve žene kamenujemo. Šta ti kažeš na to?“ **6** To su rekli da bi ga naveli da izusti nešto zbog čega bi ga optužili. Ali Isus se sagnuo i počeo da piše nešto prstom po tlu. **7** Kako su ga oni neprestano saletali pitanjima, Isus se ispravi i reče im: „Ko je od vas bez greha, neka prvi baci kamen na nju.“ **8** Onda se ponovo sagnuo i pisao po tlu. **9** Kad su ovi to čuli, počeše jedan po jedan da odlaze, počevši od najstarijih do poslednjih. [Isus] je tako ostao sam sa onom ženom koja je stajala u sredini. **10** Isus se zatim uspravi i upita je: „Ženo, gde su oni? Zar te niko od njih nije osudio?“ **11** „Niko, Gospode!“ – odgovori žena. Isus joj reče: „Ni ja te ne osuđujem. Idi i od sada ne greši više!“ **12** Isus se zatim ponovo obratio narodu: „Ja sam svetlost svetu. Ko mene sledi, neće hodati potom, nego će imati svetlost života.“ **13** Rekoše mu fariseji: „Ti svedočiš sam za sebe i zato tvoje svedočanstvo ne vredi.“ **14** Isus im odgovori: „Ako ja i svedočim sam za sebe, to je zato što znam odakle dolazim i kuda odlazim. A vi ne znate odakle dolazim i kuda odlazim. **15** Vi sudite po ljudskim [merilima]; ja ne sudim nikome. **16** Ako i sudim, moj sud je istinit, jer ja ne sudim sam; sa mnom je Otac koji me je poslao. **17** Pa i u vašem Zakonu piše da je svedočenje istinito ako dva svedoka [daju isti iskaz]. **18** Ja svedočim sam za sebe, ali i Otac koji me je poslao svedoči za mene.“ **19** Tada su mu rekli: „Gde je tvoj otac?“ Isus im odgovori: „Vi ne poznajete ni mene, ni moga Oca. Kada biste poznavali mene, poznavali biste i moga Oca.“ **20** Ove reči je Isus izgovorio dok je poučavao narod u delu hrama gde su se skupljali prilozi. Niko ga nije uhvatio, jer još nije bio došao njegov čas. **21** [Isus] im ponovo reče:

„Ja odlazim; vi ćete me tražiti, ali ćete umreti u svom grehu. A tamo gde ja idem, vi ne možete ubije, jer kaže: 'Tamo gde ja idem, vi ne možete doći?'“ **22** Tada Jevreji rekoše: „Da neće da se im reče: „Vi ste odozdo, a ja sam od ovog sveta. **24** Zato sam vam rekao da ćete umreti u svojim gresima. Ako ne poverujete da Ja Jesam, pomrećete u svojim gresima.“ **25** „Ko meni, nego ja poštujem svoga Oca, a vi mene si ti?“ – pitali su ga tada. Isus im odgovori: „Ne govorim li vam baš to od samog početka? **26** Mnogo toga imam da kažem o vama i da sudim. Ipak, ja govorim svetu samo ono što sam čuo od onoga koji je istinit. On me je poslao.“ **27** Ali oni nisu razumeli da im [Isus] govori o Ocu. **28** Isus im tada reče: „Kada podignite Sina Čovečijeg, tada ćete shvatiti da Ja Jesam. Ja ništa ne činim sam od sebe, nego govorim kako me je naučio Otac. **29** Onaj koji me je poslao, sa mnom je; on me nije ostavio samog, jer ja uvek činim ono što je njemu ugodno.“ **30** Nakon ovih njegovih reči, Isus rekao Jevrejima koji su poverovali u njega: „Ako držite moje učenje, zaista ste moji učenici. **32** Upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi.“ **33** Oni mu odgovoriše: „Mi smo Avrahamovo potomstvo. Nikada nikome nismo robovali. Kako to misliš: 'Postaćete slobodni?'“ **34** Isus im reče: „Zaista, zaista vam kažem, svako ko čini greh, rob je grehu. **35** Rob ne pripada porodici zauvek, a sin pripada porodici zauvek. (aiōn g165) **36** Stoga, ako vas Sin osloboodi, tada ćete biti stvarno slobodni. **37** Znam da ste Avrahamovo potomstvo. Ipak, gledate da me ubijete, jer ne prihvivate moju reč. **38** Ja govorim ono što sam video kod [svog] Oca, a vi činite ono što ste čuli od [svog] oca.“ **39** Oni mu odgovoriše: „Naš otac je Avraham.“ Isus im reče: „Da ste Avrahamova deca, vi biste činili Avrahamova dela. **40** Vi sada gledate da me ubijete, mene koji sam vam rekao istinu koju mi je Bog rekao. Avraham tako šta nije činio. **41** Vi činite ono što vaš otac čini.“ Oni mu rekoše: „Mi nismo vanbračna deca. Bog je naš jedini Otac.“ **42** Isus im reče: „Kada bi Bog bio vaš Otac, vi biste me voleli, jer ja sam došao od Boga i sad sam ovde. Nisam došao po svojoj volji, nego me je on poslao. **43** Zašto ne razumete ono što govorim? Zato što ne možete podneti da slušate moju reč. **44** Đavo je vaš otac i vi hoćete da udovoljavate njegovim željama. On je oduvek ubica ljudi i u istini se nije zadržao, jer u njemu nema istine. Kad govorii laž, on pokazuje svoje pravo lice, jer je lažljivac i otac [svih] laži. **45** Ja vam govorim istinu i zato mi ne verujete. **46** Ko od vas može doći?“ **22** Tada Jevreji rekoše: „Da neće da se dokaže da činim greh? Ako govorim istinu, šta mi ne verujete? **47** Ko je od Boga, taj sluša doći?“ **23** [Isus] im reče: „Vi ste odozdo, a ja sam Bog govorii. Vi ne slušate zato što niste od Boga.“ **48** Jevreji mu odgovoriše: „Nismo li u pravu kad kažemo da si Samarjanin i da je zli duh u tebi?“ **49** Isus odgovori: „Nije zli duh u Ja Jesam, pomrećete u svojim gresima.“ **50** Ja ne tražim slavu za sebe. Ali ne poštujete. **51** Zaista, zaista postoji jedan koji traži i on sudi. **52** Rekoše mu Jevreji: „Sada vam kažem: ko drži moju reč neće nikada iskusiti smrti.“ (aiōn g165) **53** Zar si ti veći od oca znamo da je zli duh u tebi. Avraham je umro, a tako i proroci, a ti kažeš: 'Ko drži moju reč neće nikada umreti.' (aiōn g165) **54** Isus odgovori: „Kad bih ja sam sebi davao čast, moja čast ne bi vredela ništa. Moj Otac je onaj koji mi daje čast, za koga vi govorite da je vaš Bog. **55** Vi ga ne mnogo ljudi je poverovalo u njega. **56** Avraham, za koga se ti to izdaje?“ **57** Rekoše mu Jevreji: „Kad bih rekao da ga poznajete, a ja ga poznajem. Kad bih rekao da ga ne poznajem, bio bih lažljivac kao i vi. Međutim, „Nemaš još ni pedeset godina. Kako si ti to video ja ga poznajem i držim njegovu reč. **58** Avraham, vaš otac, radovao se što će videti moj dolazak. **59** Na to svi dohvatiše kamenje da ga vam kažem: pre nego što se Avraham rodio, Ja Jesam.“ **60** Na to svi dohvatiše kamenje da ga kamenuju, ali Isus se ukloni od njih i ode iz hrama.

9 Kada je izašao iz hrama video je čoveka slepog od rođenja. **2** Njegovi učenici ga upitaše: „Učitelju, zašto se ovaj čovek rodio slep? Da li je zgrešio on ili njegovi roditelji?“ **3** Isus odgovori: „Nije on slep zato što je zgrešio on ili njegovi roditelji, već da bi Bog na njemu pokazao delovanje svoje sile. **4** Dok je dan, treba da činimo delo onoga koji me je poslao. Jer dolazi noć kada niko neće moći da radi. **5** Dok sam na svetu, ja sam svetlost svetu.“ **6** Rekavši ovo, pljunuo je na zemlju i od pljuvačke načinio blato, pa je tim blatom namazao čovekove oči. **7** Onda mu je rekao: „Idi i umij se u Siloamskoj banji!“ (Siloam u prevodu znači „poslan“.) Čovek ode, umi se i vrati se sa zdravim vidom. **8** Njegovi susedi i oni koji su ga videli kako prosi, rekli su: „Nije li to onaj koji je tu sedeo i prosio?“ **9** Jedni su govorili: „Da, to je taj!“ – a drugi opet: „Ne, nije, nego samo liči na njega!“ On tada

reče: „Ja sam taj!“ **10** Onda ga upitaše: „Kako si **35** Kada je Isus čuo da su ga isterali, našao ga je progledao?“ **11** On odgovori: „Čovek koji se zove i rekao mu: „Veruješ li u Sina Čovečijeg?“ **36** Isus je napravio blato, namazao moje oči i rekao Čovek mu odgovori: „Reci mi ko je on, Gospode, mi: 'Idi u Siloamsku [banju] i umij sel' Otišao da bih mogao da verujem u njega!“ **37** Isus mu sam, umio se i progledao.“ **12** Oni ga upitaše: reče: „Već si ga video. To je onaj koji govori s „Gde je on?“ „To ne znam“ – odgovori on. **13** tobom.“ **38** Čovek odgovori: „Verujem, Gospode“, Zatim su nekadašnjeg slepca odveli farisejima, i pokloni mu se. **39** Isus reče: „Ja sam došao na **14** A dan kada je Isus napravio blato i vratio vid ovaj svet da sudim, da progledaju oni koji ne slepome bio je subota. **15** Fariseji ga ponovo vide i da postanu slepi oni što vide.“ **40** Neki upitaše kako je progledao. On im reče: „Namazao fariseji koji su bili sa njim čuli su to, pa su pitali: mi je oči blatom, ja sam se umio i sada vidim.“ **16** Tada rekoše neki fariseji: „Taj čovek nije od „Da nismo i mi slepi?“ **41** Isus im reče: „Kad biste **17** Ponovo su pitali nekadašnjeg slepca: „Šta ti misliš o njemu, pošto ti je vratio vid?“ Čovek reče: „On je prorok.“ **18** Ipak, judejske [vođe] nisu hteli da poveruju da je čovek bio slep i da ponovo vidi, dok nisu pozvali njegove roditelje. **19** Onda su i njih pitali: „Da li je ovo vaš sin za koga tvrdite da se rodio slep? Kako to da sada vidi?“ **20** Njegovi roditelji odgovoriše: „Znamo da je ovo naš sin i da se rodio slep, **21** ali ne znamo kako sada vidi i ko mu je vratio vid. Pitajte njega! Punoletan je, pa neka govori sam za sebe.“ **22** Njegovi roditelji su rekli ovo, jer su se plašili judejskih [vođa]. Naime, judejske [vođe] su se već bile dogovorile da se iz sinagoge isključi svako ko bi [Isusa] priznao za Hrista. **23** Zbog toga su njegovi roditelji rekli: „Punoletan je, pitajte njega.“ **24** Tada su po drugi put pozvali čoveka koji je bio slep i rekli mu: „Priznaj na slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovek grešnik.“ **25** Čovek odgovori: „Ja ne znam da li je on grešnik. Jedino znam da sam bio slep, a sada vidim!“ **26** Oni ga upitaše: „Šta ti je učinio? Kako ti je vratio vid?“ **27** On im odgovori: „To sam vam već rekao, a vi niste slušali. Zašto hoćete da to ponovo čujete? Da nećete da postanete njegovu učenici?“ **28** Oni ga izvređaše i rekoše mu: „Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici!“ **29** Znamo da je Bog govorio Mojsiju, a za ovoga ne znamo ni odakle je!“ **30** Čovek im reče: „Baš to je i čudno što mi je iscelio vid, a vi ne znate odakle je. **31** Znamo, naime, da Bog ne uslišava grešnike, nego samo onoga ko je pobožan i ko čini ono što je Bogu po volji. **32** Nikada se nije čulo da je neko vratio vid slepome od rođenja. (aiōn g165) **33** Da on nije došao od Boga, ne bi mogao ništa da učini.“ **34** Oni mu odgovoriše: „Ti ćeš da nas učiš, a sav si rođen kao grešnik!“ Zatim su ga izbacili napolje.

10 Zaista, zaista vam kažem: ko ne ulazi u ovčiji tor na vrata, nego preskače na drugom mestu, taj je lopov i razbojnik. **2** Pastir ovčama je onaj koji ulazi na vrata. **3** Njemu vratar otvara, a ovce slušaju njegov glas. Svoje ovce zove po imenu i izvodi ih. **4** Kada izvede svoje ovce, on sam ide pred njima i ovce idu za njim, jer poznaju njegov glas. **5** One neće slediti stranca, jer ne prepoznaju glas stranca.“ **6** Isus im je ispričao ovu priču, ali oni nisu razumeli o čemu im je govorio. **7** Isus im je tada ponovo rekao: „Zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata za ovce. **8** Svi koji su pre mene došli, lopovi su i razbojnici, ali ih ovce nisu poslušale. **9** Ja sam vrata. Ko uđe kroz mene, biće spasen; ulaziće i izlaziće i pašu će nalaziti. **10** Lopov dolazi samo da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju. **11** Ja sam dobri Pastir. Dobri Pastir polaže svoj život za ovce. **12** Najamnik, kome ovce ne pripadaju, nije pastir. Kada vidi da dolazi vuk, on ostavlja ovce i beži, a vuk ih grabi i razgoni. **13** Pošto je najamnik, njega nije briga za ovce. **14** Ja sam dobri Pastir i poznajem svoje ovce, a moje ovce poznaju mene. **15** Tako i Otac poznaje mene i ja Oca. Ja polažem svoj život za ovce. **16** Ipak, imam i druge ovce koje nisu iz ovog tora. I njih treba da dovedem, pa će slušati moj glas. Onda će biti jedno stado sa jednim Pastirem. **17** Moj Otac me voli, zato što hoću da položim svoj život. Ja ga dajem da bih ga ponovo uzeo. **18** Niko ga ne uzima od mene; ja ga sam polažem. Imam vlast da ga položim kao i da ga ponovo uzmem. Ovu zapovest sam primio od svoga Oca.“ **19** Zbog ovih reči je ponovo nastala podela među Jevrejima. **20** Mnogi rekoše: „U njemu je zli duh, pa bunca. Što ga slušate?“ **21** Drugi rekoše: „To nisu reči opsednutog zlim duhom. Zar zli duh može da vrati vid slepome?“ **22** U Jerusalimu

se tada slavio praznik Posvećenja hrama. Bila je je rekao svojim učenicima: „Hajdemo opet u zima. **23** Isus je hodao u hramu Solomonovim Judeju!“ **8** Učenici rekoše: „Učitelju, još nedavno tremom. **24** Tada ga okružiše Jevreji i rekoše mu: su Jevreji hteli da te kamenuju, a ti opet hoćeš „Dokle ćeš nas držati u neizvesnosti? Reci nam da ideš onamo?“ **9** Isus odgovori: „Nema li otvoreno ako si ti Hristos!“ **25** Isus im odgovori: dan dvanaest časova? Ko hoda danju, taj se ne „Ja sam vam rekao, ali vi ne verujete. Dela koja spotiće, jer vidi svetlost [koja obasjava] svet. **10** činim u ime svoga Oca govore mi u prilog. **26** Ko hoda noću, taj se spotiće, jer nema svetlosti Vi, ipak, ne verujete, jer ne pripadate mojim u njemu.“ **11** Rekavši ovo, [Isus] je dodao: „Naš ovcama. **27** Moje ovce slušaju moj glas. Ja ih prijatelj Lazar je zaspao, ali ja ću otići da ga poznajem i one idu za mnom. **28** Ja im dajem probudim.“ **12** Učenici rekoše na to: „Gospode, večni život, te neće nikada propasti, niti će ih iko ako je zaspao, oporaviće se.“ **13** U stvari, Isus oteti iz moje ruke. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Otac je govorio o njegovoj smrti, a oni su mislili da moj, koji mi ih je dao, veći je od svega i niko ne on govorio o običnom snu. **14** Onda im je Isus može da ih otme iz ruke [moga] Oca. **30** Ja i Otac otvoreno rekao: „Lazar je umro, **15** i zbog vas se jedno smo.“ **31** Jevreji ponovo dograbiše kamenje radujem što nisam bio тамо, da biste vi mogli da da ga kamenuju. **32** Isus im reče: „Učinio sam verujete. Ali, hajdemo k njemu!“ **16** Toma, zvani pred vama mnoga dobra dela koja mi je Otac „Blizanac“, reče ostalim učenicima: „Hajdemo i naložio. Za koje od njih me kamenujete?“ **33** mi da umremo sa njim!“ **17** Kad je Isus došao Jevreji mu odgovoriše: „Ne kamenujemo te mi za тамо, saznao je da je Lazar već četiri dana u dobro delo, nego zbog bogohulstva. Ti si čovek, a grobu. **18** Pošto je Vitanija bila oko petnaest proglašavaš se Bogom.“ **34** Isus im reče: „Zar u stadiju udaljena od Jerusalima, **19** mnogi Jevreji vašem Zakonu ne piše: 'Ja rekoh: „Bogovi ste?“' su došli k Marti i Mariji da ih uteše za bratom. **35** Ako je Zakon nazvao 'bogovima' one kojima **20** Kada je Marta čula da Isus dolazi, pošla mu je Božija reč upućena – a Pismo se ne može je u susret, dok je Marija ostala kući. **21** Marta ukinuti – **36** kako onda kažete za onoga, koga je reče Isusu: „Gospode, da si ti bio ovde, moj brat Bog posvetio i poslao u svet: 'Ti vređaš Bogal!', ne bi umro. **22** Ipak, sada znam da će ti Bog zbog toga što sam rekao: 'Ja sam Sin Božiji'?! dati što god zatražiš od njega.“ **23** Isus joj reče: **37** Ako ja ne činim dela svog Oca, nemojte mi „Vaskrsnuće tvoj brat.“ **24** Marta mu odgovori: verovati. **38** Ukoliko činim njegova dela, onda „Znam da će vaskrsnuti u Poslednji dan.“ **25** verujte makar tim delima, ako već ne verujete Isus joj odgovori: „Ja sam vaskrsenje i život. Ko meni. Tada ćete znati da je Otac u meni i ja u Ocu.“ **39** Tada su ponovo hteli da ga uhvate, ali je on izmakao njihovim rukama. **40** [Isus] je ponovo prešao na drugu stranu Jordana, kod mesta gde je Jovan nekada krštavao. Tamo je ostao. **41** Tada su mnogi došli k njemu i rekli: „Jovan nije učinio stranu svoju sestraru Mariju i rekla joj: „Učitelj je nijedan znak, ali sve što je rekao za ovog čoveka ovde i zove te.“ **29** Kada je Marija to čula, brzo bilo je istinito.“ **42** Mnogi su tamo poverovali u je ustala i otisla k njemu. **30** Isus još nije bio ušao u selo, nego je ostao na mestu na kome ga je Marta susrela. **31** A Jevreji koji su bili sa Marijom u kući i tešili je, kada su videli da je u žurbi ustala i izašla, podu za njom, misleći da ide na grob da plae. **32** Marija je onda došla do mesta gde je bio Isus. Kada ga je videla, pala je ničice pred njega i rekla mu: „Gospode, da si ti bio ovde, moj brat ne bi umro!“ **33** Videvši Mariju i Jevreje koji su došli za njom kako plaču, Isus se silno potrese i uzbudi. **34** Onda [ih] je upitao: „Gde ste ga položili?“ Oni mu rekoše: „Gospode, dodi da vidiš.“ **35** Isusu navreše suze. **36** Jevreji rekoše: „Eto, koliko ga je voleo!“ **37** Ali neki od njih rekoše: „Zar on, koji je vratio

11 Jednom se Lazar iz [mesta] Vitanija razboleo. U tom mestu su živele i njegove sestre, Marija i Marta. **2** Marija je bila ona žena koja je izlila mirisno ulje na Gospodove noge i obrisala ih svojom kosom. Lazar, koji je oboleo, bio je njen brat. **3** One su Isusu poslale poruku: „Gospode, bolestan je onaj koga ti voliš.“ **4** Čuvši ovo, Isus je rekao: „Ova se bolest neće završiti smrću. To je radi Božje slave, da se kroz nju proslavi Sin Božiji.“ **5** Isus je voleo Martu, njenu sestraru i Lazara. **6** Ipak, kada je čuo da je Lazar bolestan, ostao je u tom mestu još dva dana. **7** Onda

12 Šest dana pre Pashe, Isus je otišao u Vitaniju, mesto gde je živeo Lazar koga je Isus bio podigao iz mrtvih. **2** Tamo su mu pripremili večeru. Marta je posluživala, a Lazar je bio jedan od onih koji su sa Isusom bili za stolom. **3** Zatim

i ne umre, ono ne može doneti rod, nego ostaje sâmo. A ako umre, onda donosi mnogo roda. 25 Ko god voli svoj život, izgubiće ga. A ko mrzi svoj život na ovom svetu, sačuvaće ga za večni život. (aiōnios g166) 26 Ko hoće da mi služi, neka me sledi. Gde sam ja, tamo će biti i moj sluga. Ko hoće da mi služi, imaće čast kod moga Oca. 27 Sada mi je duša uz nemirena. Šta da kažem? [Da

kažem]: 'Oče, izbavi me od časa [stradanja]?' Pa Ocu. Tada je pokazao koliko voli one koji su mu zbog tog časa sam i došao! **28** Oče, proslavi svoje pripadali na ovom svetu, a voleo ih je do kraja. **2** ime!" Tada se začuje glas sa neba: „Proslavio sam Isus i njegovi učenici su bili za večerom. Đavo je i opet ču proslavit!“ **29** Narod koji je tu stajao, Judi Iskariotu, sinu Simonovom, već bio ubacio u kada je to čuo, reče: „Zagrmelo je nešto!“ Drugi srce namisao da izda Isusa. **3** [Isus] je znao da mu rekoše: „To mu je arđeo govorio!“ **30** Isus reče: je Otac predao potpunu vlast; znao je da od Boga „Ovaj glas se nije čuo zbog mene, nego zbog vas. dolazi i da će k Bogu otići. **4** Tada je ustao od **31** Sada je vreme da se sudi ovom svetu. Sada će večere, skinuo sa sebe gornji deo odeće, i opasao vladar ovog sveta biti zbačen. **32** A kad ja budem ubrus oko bedara. **5** Onda je nališio vodu u lavor, podignut sa zemlje, sve ljude ču privući k sebi.“ **33** [Isus] je, rekavši ovo, pokazao kakva ga smrt čeka. **34** Tada mu narod odgovori: „Iz Zakona smo čuli da će Hristos živeti doveka. Kako ti, onda, kažeš da će Sin Čovečiji biti podignut? Ko je taj Sin Čovečiji?“ (**aiōn g165**) **35** Isus im odgovori: „Još malo vremena je svetlost među vama. Hodajte dok imate svetlosti, da vas tama ne obuzme. **36** Verujte u Ko hoda po tami, ne zna kuda ide. **37** Iako je [Isus] učinio tolike znake pred njima, oni nisu verovali u njega. **38** Tako se ispunilo ono što je rekao prorok Isajia: „Gospode, ko je poveravao našoj poruci, i mišića Gospodnja kome se otkrila?“ **39** Zbog ovog nisu mogli da veruju, jer Isajia ponovo kaže: **40** „Bog im je oči oslepeo i verovali u njega, ali nisu smeli da se javno izjasne zbog fariseja, da ne bi bili isključeni iz sinagoge. **41** Naime, više su voleli ljudsku slavu nego Božiju slavu. **42** Čak su i mnogi sveštenici verovali u njega, ali nisu smeli da se javno izjasne vama. **43** Naime, više su voleli ljudsku slavu nego Božiju veći od svog gospodara, niti je apostol veći od slavu. **44** Isus povika: „Svako ko veruje u mene, onoga koji ga je poslao. **45** Ko mene vidi, vidi onoga koji vama. Ja znam koje sam izabrao. Ali Pismo mora me je poslao. **46** Ja sam svetlost koja je došla da se ispuni, [kad kaže]: 'Onaj koji sa mnom na svet, da svako ko veruje u mene ne ostane jede, okrenu se protiv mene.' **47** Ko sluša moje reči, a ne izvršava ih, pre nego što se to dogodi, da biste, kada se to tome ne sudim ja. Jer, ja nisam došao da sudim svetu, nego da se svet spase mojim posredstvom. **48** Ko mene odbacuje i ne prihvata moje reči, ima ovo znam: u njegovoj zapovesti jeste večni život. Ja govorim samo ono što mi je Otac rekao da govorim.“ (**aiōnios g166**)

13 Bilo je to pred praznik Pashe. Isus je znao da je došao čas da ode sa ovog sveta k

26 Isus odgovori: „To je onaj kome dam umočen ne zbog drugog, verujte makar zbog dela koja zalogaj hleba.“ Umočio je zalogaj hleba i dao činim. **12** Zaista, zaista vam kažem: ko veruje u ga Judi, sinu Simona Iskariota. **27** Čim je Juda mene, činiće dela koja ja činim. Činiće i veća pojeo zalogaj, uđe Satana u njega. Isus mu reče: dela, jer ja odlazim k Ocu. **13** Što god zatražite u „Što hoćeš da učiniš, učini brzo.“ **28** Niko od moje ime, ja ču to učiniti, da bi se slava Očeva učenika za stolom nije razumeo zašto mu je to otkrila u Sinu. **14** Što god zatražite u moje ime, rekao. **29** Pošto je Juda kod sebe držao zajednički ja ču to učiniti. **15** Ako me volite, izvršavaćete novac, neki su mislili da mu je Isus rekao da moje zapovesti, **16** a ja ču izmoliti od Oca da vam ode da kupi nešto hrane za praznik ili da se da da drugog Pomagača-Utešitelja da bude sa vama siromašnima. **30** Juda je uzeo zalogaj i odmah doveka. (alön g165) **17** [On je] Duh istine. Njega svet izašao. Bila je noć. **31** Kada je Juda izašao, Isus ne može da primi, jer ga ne vidi i ne pozna. Vi reče: „Sada će Bog otkriti slavu Sina Čovečijeg, a ga poznajete, jer sa vama boravi i biće u vama. po njemu će se otkriti slava Božija. **32** Ako će **18** Neću vas ostaviti kao siročad. Vratiću se k se po Sinu Čovečijem otkriti slava Božija, onda vama. **19** Još malo i svet me neće videti. Vi ćete ćete i Bog otkriti slavu njegovu. To će se desiti me videti i živećete, jer ja živim. **20** U taj dan brzo. **33** Deco, još malo vremena sam sa vama. ćete sazнати да sam ja u svom Ocu, a da ste vi u Vi ćete me tražiti, ali što sam rekao judejskim meni i ja u vama. **21** Ko prihvata moje zapovesti i [vođama], to sada i vama kažem: ‘Tamo gde ja izvršava ih, taj me voli. A ko voli mene, njega idem, vi ne možete doći.’ **34** Dajem vam novu će voleti moj Otac. I ja ču ga voleti i sebe mu zapovest: volite jedni druge. Kako sam ja vas otkriti.“ **22** Juda (ne Iskariot) reče: „Gospode, voleo, tako i vi da volite jedni druge. **35** Ako kako to da ćeš se otkriti nama, a ne svetu?“ **23** budete imali ljubavi jedan za drugog, svi će znati Isus mu odgovori: „Ako me neko voli, držaće da ste moji učenici.“ **36** Reče mu Simon Petar: se moga učenja, pa će ga i moj Otac voleti. Moj „Gospode, kuda ideš?“ Isus mu odgovori: „Sada Otac i ja ćemo doći k njemu i nastanićemo se ne možeš ići za mnom tamo gde ja idem, ali ćeš kod njega. **24** A ko me ne voli, taj se ne drži mog me kasnije slediti.“ **37** Petar mu reče: „Gospode, učenja. Učenje koje slušate nije moje, već potiče zašto ne mogu da te sledim? Spreman sam da od Oca koji me je poslao. **25** Ovo vam kažem dok umrem za tebe!“ **38** Isus mu odgovori: „Da li si sam još sa vama. **26** A Pomagač-Utešitelj, Duh zaista spreman da umreš za mene? Zaista, zaista Sveti, koga Otac šalje u moje ime, poučiće vas ti kažem: pre nego što se petao oglasi, tri puta svemu i podsetiće vas na sve što sam vam rekao. ćeš me se odreći.

14 Neka se ne uznemirava vaše srce. Verujte u Boga i verujte u mene. **2** U domu moga Oca ima mnogo stanova. Inače, zar bih vam rekao: 'Idem da vam pripremim mesto'? **3** A kad odem i pripremim vam mesto, vratiću se i povesti vas sa sobom, da i vi budete gde sam ja. **4** A vi znate put kuda ja idem.“ **5** Toma mu reče: „Gospode, ne znamo gde ideš. Kako možemo da znamo put?“ **6** Isus mu reče: „Ja sam Put i Istina i Život. Niko ne dolazi k Ocu osim po meni. **7** Stoga, ako ste upoznali mene, upoznaćete i mog Oca. Vi ga poznajete već sada i videli ste ga.“ **8** Filip reče: „Gospode, pokaži nam Oca i biće nam dovoljno.“

9 Isus mu reče: „Toliko sam vremena sa vama i nisi me upoznao, Filipe? Ko je video mene, video je i Oca. Zašto onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? **10** Zar ne veruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Reči koje vam govorim ne dolaze od mene; Otac koji je u meni čini svoja dela. **11** Verujte da sam ja u Ocu i Otac u meni. Ako

27 Mir svoj vam ostavljam, mir svoj dajem vam. Ne dajem vam onakav mir kakav svet daje. Ne dajte da vam uznemirenost i strah obuzmu srce. **28** Čuli ste da sam vam rekao: 'Odlazim, ali se vraćam k vama.' Da me volite, vi biste se radovali što odlazim k Ocu, jer je Otac veći od mene. **29** To sam vam sada rekao, pre nego što se dogodi, da verujete kad se to dogodi. **30** Neću još dugo govoriti s vama, jer dolazi vladar ovoga sveta. On nema vlasti nad mnom, **31** ali svet treba da zna da ja volim Oca i da činim onako kako mi je zapovedio moj Otac. Ustanite, idemo odavde!

15 Ja sam pravi čokot, a moj Otac je vinogradar. **2** On uklanja svaku lozu na meni koja ne rađa rod, a čisti svaku koja rađa, da bi više roda donela. **3** A vas je već očistila reč koju sam vam govorio. **4** Ostanite u meni i ja [ču ostati] u vama. Kao što loza, sama od sebe, ne može da donosi rod ako ne ostane na čokotu, tako ni vi ne možete da donosite plod ako ne ostanete u meni. **5** Ja sam čokot, a vi ste loze. Ko ostane

u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda, Bogu. 3 Ovo će činiti, jer nisu upoznali ni Oca ni jer bez mene ne možete ništa činiti. 4 Ako neko mene. 4 Međutim, ovo sam vam rekao da se, kada ne ostane u meni, taj se izbacuje kao odsečena dođe taj čas, setite mojih reči. Ovo vam nisam loza, te se suši, a kao takvu je skupljaju i bacaju govorio na početku, jer sam bio sa vama. 5 Sada u vatu, pa je spaljuju. 7 Ako ostanete u meni i odlazim k onome koji me je poslao, a niko od vas ako moje reči ostanu u vama, tražite što hoćete i me ne pita: 'Kuda odlaziš?' 6 Naprotiv, vama je dobiće. 8 Ovo je na slavu moga Oca: da donosite žalost obuzela srce zato što sam vam to rekao. 7 mnogostruki rod i da budete moji učenici. 9 Ja vam govorim istinu: za vas je bolje da odem, Kao što je Otac voleo mene, tako sam i ja voleo jer ako ja ne odem, Pomagač-Utešitelj neće doći vas; ostanite u mojoj ljubavi. 10 Ako izvršavate k vama. Ali ako odem, poslaću ga k vama. 8 A kad moje zapovesti, ostaćete u mojoj ljubavi, kao što on dođe, pokazaće svetu šta je greh, šta je pravda sam i ja izvršio zapovesti svoga Oca, te ostajem i šta je sud. 9 Greh je to što ne veruje u mene. 10 u njegovoj ljubavi. 11 Ovo sam vam rekao da Pravda je to što odlazim k Ocu i što me nećete bi moja radost bila u vama i da bi vaša radost više videti. 11 Sud je to što je vladar ovoga sveta bila potpuna. 12 Ovo je moja zapovest: volite osuđen. 12 Imam još mnogo šta da vam kažem, jedni druge, kao što sam ja voleo vas. 13 Nema ali sada bi to bilo previše za vas. 13 A kada dode veće ljubavi nego kad neko da svoj život za svoje on, Duh istine, uputiće vas u svu istinu, jer neće prijatelje. 14 A vi ste moji prijatelji ako činite govoriti po svome, nego će govoriti ono što čuje, što vam zapovedam. 15 Ne nazivam vas više i najavljuvate vam buduće događaje. 14 On će slugama, jer sluga ništa ne zna o poslovima svoga me proslaviti, jer će od mene primiti i vama gospodara. Ja vas nazivam prijateljima, jer sam najavljavati. 15 Sve što ima Otac, pripada i meni. vam obznanio sve što sam čuo od svoga Oca. 16 Zato sam vam rekao da će od mene uzeti i vama Niste vi mene izabrali, nego sam ja izabrao vas najavljavati. 16 Još malo pa me nećete više videti, i postavio vas da idete i donosite rod i da vaš a zatim još malo, pa će me videti.“ 17 Tada rod ostane, te da vam Otac da sve što zatražite u Isusovi učenici rekoše jedni drugima: „Šta znači moje ime. 17 Ovo vam zapovedam: volite jedni to što nam je rekao: 'Još malo, pa me nećete više druge. 18 Ako vas svet mrzi, znajte da je mene videti, a zatim još malo, pa će me videti' i 'zato mrzeo pre vas. 19 Da pripadate ovom svetu, svet što odlazim k Ocu'? 18 Šta misli pod tim: 'Još bi voleo svoje. Ali, pošto ne pripadate svetu, malo'? Ne znamo o čemu to govorio.“ 19 Isus je nego sam vas ja izdvojio iz ovog sveta, svet vas znao da hoće da ga pitaju, pa im je rekao: „Pitate zbog toga mrzi. 20 Sećajte se reči koju sam vam se među sobom šta znači ono što sam rekao: rekao: 'Sluga nije veći od svog gospodara.' Dakle, 'Još malo, pa me nećete više videti, a zatim još ako su mene progonili, progoniće i vas; ako su malo, pa će me videti'? 20 Zaista, zaista vam poslušali moje reči, poslušaće i vaše. 21 Oni će kažem da će plakati i naricati, a svet će se sve to činiti radi mene, jer ne poznaju onoga radovati. Bićete u žalosti, ali će se vaša žalost koji je poslao mene. 22 Da nisam došao i da preokrenuti u radost. 21 Žena je u teskobi kad im nisam govorio, to im se ne bi uračunalo u rađa, jer je došao čas porođajnih bolova, ali kad greh. Ovako nemaju izgovora za svoj greh. 23 Ko rodi dete, ona više ne spominje svoju muku, jer mrzi mene, mrzi i moga Oca. 24 Da nisam među je novorođenče došlo na svet. 22 I vi ste sada njima činio dela, koja niko drugi nije učinio, žalosni, ali ja ču vas ponovo videti, te će vaša greh im se ne bi uračunao. Sad su videli, pa su srca biti ispunjena radošću. Tu radost нико neće omrzli i mene i moga Oca. 25 Ipak, to je zbog moći da vam oduzme. 23 U onaj dan me nećete toga da bi se ispunila reč, zapisana u njihovom više pitati ni o čemu. Zaista, zaista vam kažem: Zakonu: 'Omrzli su me bez razloga.' 26 A kada Otac će vam dati što god zatražite u moje ime. 24 dođe Pomagač-Utešitelj, koga ču vam poslati od Vi još niste ništa zatražili u moje ime. Tražite i Oca, Duha istine, Duh koji od Oca ishodi – on dobiće, da vaša radost bude potpuna. 25 Ovo će svedočiti za mene. 27 I vi će svedočiti [za sam vam rekao slikovito, ali doći će čas kada mene], jer ste od početka sa mnom.

16 Ovo sam vam rekao da ne odustanete. 2 Isključivaće vas iz sinagoga, a doći će čas kada će, ko god vas ubije, misliti da time služi

vam više neću govoriti slikovito, nego ču vam otvoreno govoriti o Ocu. 26 U taj dan vi ćete tražiti od Oca u moje ime. Ne kažem vam da ču ja moliti Oca za vas. 27 Naime, vas sam Otac voli, zato što ste vi zavoleli mene i zato što ste

poverovali da sam došao od Boga. **28** Od Oca sam kao što si ti mene poslao na svet. **19** Ja sebe izashać i došao na svet; sada odlazim sa sveta posvećujem radi njih, da i oni budu posvećeni i idem k Ocu.“ **29** Njegovi učenici mu rekoše: istinom. **20** Ne molim se samo za njih, nego i za „Evo, sad nam otvoreno govorиш i ne služiš se sve koji će, preko njihove poruke, poverovati u slikovitim govorom. **30** Sada znamo da sve znaš i mene, **21** da bi svi bili jedno. Kao što si ti, Oče, u da nije potrebno da ti neko postavi pitanje, jer meni i ja u tebi, tako neka i oni budu jedno u ti to unapred znaš. Zato verujemo da si došao nama, da svet poveruje da si me ti poslao. **22** Ja od Boga.“ **31** „Sada verujete? – upita ih Isus. **32** sam im predao slavu, koju si ti predao meni, da Evo, tek što nije nastupio čas, kada ćete se svi budu jedno kao što smo mi jedno: **23** ja u njima i razbežati svako na svoju stranu, a mene ostaviti ti u meni, da budu u potpunom jedinstvu, da bi samog. Ipak, ja nisam sam, jer je Otac sa mnom. **33** Ovo sam vam rekao da imate mir u meni. U svetu ćete imati nevolju, ali vi budite hrabri; ja mi ti dao budu sa mnom i da gledaju moju slavu, sam pobedio svet.“

17 Rekavši ovo, Isus je podigao svoje oči ka nebū, i rekao: „Oče, došao je čas. Proslavi svoga Sina, da bi Sin proslavio tebe. **2** Jer ti si mu dao vlast nad svakim čovekom da podari večni život svima koje si mu dao. (aiōnios g166) **3** A večni život je ovo: da upoznaju tebe, jedinog i pravog Boga, i Isusa Hrista, koga si ti poslao. (aiōnios g166)

4 Ja sam pokazao tvoju slavu na zemlji: izvršio sam delo koje si mi poverio. **5** Sada, Oče, podaj mi slavu u tvome prisustvu, slavu koju sam imao sa tobom pre postanja sveta. **6** Objavio sam tvoje ime onima koje si mi dao iz sveta. Oni su bili tvoji, a ti si ih dao meni i oni su poslušali tvoju reč. **7** Sad znaju da sve što si mi dao dolazi od tebe, **8** jer sam im rekao ono što si ti rekao meni. To su prihvatali, te znaju da je istina da sam od tebe došao i veruju da si me ti poslao. **9** Za njih se molim. Ne molim se za svet, nego za one koje si mi ti dao, jer su tvoji. **10** Sve što pripada meni pripada i tebi, i sve što pripada tebi pripada i meni, a moja slava se otkrila po njima. **11** Ja nisam više na svetu, ali su oni na svetu. [Sada] idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu, koje si mi dao, da i oni budu jedno kao što smo mi [jedno]. **12** Dok sam bio s njima, čuvaо sam ih u tvom imenu, koje si mi dao. Ja sam ih sačuvao i nijedan od njih nije izgubljen, osim čoveka predviđenog za propast, da se ispunи što je napisano u Pismu. **13** Sada idem k tebi, a ovo govorim dok sam na svetu, da bi i njih ispunila radost koju ja imam. **14** Dao sam im tvoju reč, a svet ih je omrzao zato što ne pripadaju svetu, kao što ni ja ne pripadam svetu. **15** Ne molim te da ih uzmeš sa sveta, već da ih sačuvaš od Zloga. **16** Oni ne pripadaju svetu, kao što ni ja nisam od sveta. **17** Posveti ih [sebi] istinom; tvoja reč je istina. **18** Ja ih šaljem u svet,

meni i ja u tebi, tako neka i oni budu jedno u svetu znaо da si me ti poslao i da si ih voleo onako kako si voleo mene. **24** Oče, hoću da oni koje si mi ti dao budu sa mnom i da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao, jer si me voleo pre postanja sveta. **25** Oče pravedni, svet te ne poznaje, ali ja te poznajem, a i oni znaju da si me ti poslao. **26** Ja sam im objavio tvoje ime, a objavljuvaju ga i dalje, da ljubav kojom si me voleo bude u njima, i ja u njima.“

18 Kada je ovo izrekao, Isus je sa svojim učenicima prešao preko potoka Kidrona gde je bio vrt. Tamo je otišao sa svojim učenicima. **2** A Juda, izdajnik, je znaо za ovo mesto, jer se Isus tamo često nalazio sa svojim učenicima. **3** Došao je tamo, vodeći sa sobom četu vojnika i [hramske] stražare, koje su poslali vodeći sveštenici i fariseji. Sa sobom su nosili baklje, svetiljke i oružje. **4** Isus, znaјući što će mu se sve dogoditi, izade i upita ih: „Koga tražite?“ **5** Oni mu odgovorile: „Isusa Nazarećanina.“ Isus odgovori: „Ja sam.“ Juda, izdajnik, stajao je među njima. **6** Kada je [Isus] rekao: „Ja sam“ – oni ustuknuše i popadaše na zemlju. **7** [Isus] ih ponovo upita: „Koga tražite?“ Oni odgovore: „Isusa Nazarećanina.“ **8** Isus im odgovoril: „Nisam li vam rekao da sam to ja? Ali, ako mene tražite, pustite onda ove [što su sa mnom] da idu.“ **9** To se dogodilo da se ispune reči koje je Isus izrekao: „Nijednog od onih koje si mi dao nisam izgubio.“ **10** Tada Simon Petar izvuče mač koji je imao sa sobom, pa udari Prvosveštenikovog slugu i odseče mu desno uho. Sluga se zvao Malho. **11** Isus reče Petru: „Vrati mač u korice! Zar da ne ispijem čašu koju mi je Otac dao?“ **12** Tada vojnici sa zapovednikom i judejskim starešinama uhvate Isusa i svežu ga. **13** Prvo su ga odveli Ani, jer je on bio Kajafin tast, a Kajafa je te godine bio Prvosveštenik. **14** Kajafa je bio onaj što je savetovao Jevreje da je bolje da jedan čovek umre za narod. **15** A Simon Petar i jedan drugi učenik sledili su Isusa. Taj

učenik je poznavao Prvosveštenika, pa je ušao sa Isusom u Prvosveštenikovo dvorište. **16** Petar je „Šta, dakle? Jesi li car?“ „Ti kažeš da sam Car – ostao da stoji pred vratima. Onaj drugi učenik, odgovori mu Isus. Ja sam se rodio i došao na svet koji je poznao Prvosveštenika, izašao je tada, da bih svedočio za istinu. Svako ko je od istine, razgovarao sa vratarom i uveo Petra u dvorište. sluša moj glas.“ **18** Pilat upita: „Šta je istina?“ **17** Tada sluškinja vratarka reče Petru: „Da nisi i ti jedan od učenika onog čoveka?“ „Nisam“ – [vode] i rekao im: „Ja ne nalazim nikakvu krivicu odgovori [Petar]. **18** Pošto je bilo hladno, sluge i stražari su založili vatru, pa su stajali oko nje i grejali se. **19** U međuvremenu, Prvosveštenik je ispitivao Isusa o njegovim učenicima i o njegovom učenju.

20 Isus mu odgovori: „Govorio sam javno pred narodom. Uvek sam poučavao u sinagogi i u hramu gde se svi Jevreji okupljaju. Ništa nisam govorio tajno. **21** Zašto pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio. Oni znaju šta sam rekao.“ **22** Kad je [Isus] rekao ovo, jedan od stražara koji je tu stajao ošamari ga i reče: „Zar se tako odgovara Prvosvešteniku?!“ **23** Isus mu odgovori: „Ako sam rekao nešto što ne valja, dokaži da to ne valja. Ali, ako sam u pravu, zbog čega me udaraš?“ **24** Tada ga je Ana svezanog poslao Prvosvešteniku Kajafi. **25** Simon Petar je [u međuvremenu] stajao oko vatre i grejao se. Tada mu je [neko] rekao: „Zar nisi i ti jedan od njegovih učenika?“ [Petar] to poreče, govoreći: „Ne, nisam!“ **26** Jedan od Prvosveštenikovih slugu, rođak onog sluge kome je Petar odsekao uho, takođe mu reče: „Zar te nisam video s njim u vrtu?“ **27** Petar ponovo poreče i uto se oglasi petao. **28** Rano ujutro su Isusa odveli od Kajafe u pretorijum. Judejske vođe nisu ušle u pretorijum, da ne bi postali [obredno] nečisti uoči pashalne večere. **29** Pilat izađe pred njih i upita: „Za šta optužujete ovog čoveka?“ **30** „Zar bismo ga doveli pred tebe da nije počinio zločin?“ – odgovoriše mu oni. **31** Pilat im reče: „Uzmite ga, pa mu sudite po vašem Zakonu!“ Judejske vođe mu odgovoriše: „Mi nikog ne smemo da pogubimo.“ **32** Ovo se dogodilo da se ispune Isusove reči, koje je izrekao da bi nagovestio kakvom će smrću umreti. **33** Pilat se onda vratio u pretorijum i pozvao Isusa. Pital ga je: „Jesi li ti Car judejski?“ **34** Isus odgovori: „Pitaš li to tek tako ili su ti drugi govorili o meni?“ **35** Pilat odgovori: „Zar sam ja Jevrejin? Tvoj narod i vodeći sveštenici su te predali meni. Šta si učinio?“ **36** Isus odgovori: „Moje Carstvo ne pripada ovom svetu. Kada bi moje Carstvo pripadalo ovom svetu, moji podanici bi se borili da ne budem predan Jevrejima. Međutim, moje

Carstvo nije odavde.“ **37** Tada ga Pilat upita: „Ti kažeš da sam Car – ostao da stoji pred vratima. Onaj drugi učenik, odgovori mu Isus. Ja sam se rodio i došao na svet koji je poznao Prvosveštenika, izašao je tada, da bih svedočio za istinu. Svako ko je od istine, razgovarao sa vratarom i uveo Petra u dvorište. sluša moj glas.“ **38** Pilat upita: „Šta je istina?“ **39** Kod vas je običaj da vam za Pashu oslobodim jednog [zatvorenika]. Hoćete li da vam oslobodim Cara judejskog?“ **40** Oni ponovo povikaše: „Ne njega, nego Varavu!“ (Taj Varava je bio odmetnik.)

19 Tada je Pilat predao Isusa da ga išibaju. **2** Vojnici, pak, opletoše venac od trnja i staviše mu ga na glavu. Ogrnuli su mu i kabanicu od porfire, **3** pa su mu prilazili i govorili: „Zdravo, Care judejski!“ Uz to su ga šamarali. **4** Pilat je ponovo izašao i rekao narodu: „Evo, izvodim vam ga, ali da znate: ja ne nalazim nikakvu krivicu na njemu.“ **5** Isus izađe napolje sa trnovom krunom na glavi i skerletnom kabanicom na sebi. Onda im je [Pilat] rekao: „Evo čoveka!“ **6** Kada su ga vodeći sveštenici i stražari videli, povikali su: „Razapni [ga], razapni!“ Pilat im reče: „Uzmite ga vi, pa ga razapnite. Ja ne nalazim nikakvu krivicu na njemu.“ **7** Jevreji mu odgovoriše: „Mi imamo Zakon i po tom Zakonu on mora da umre, jer je tvrdio da je Sin Božiji.“ **8** Kada je Pilat to čuo, još više se uplašio. **9** Ušao je u pretorijum i ponovo upitao Isusa: „Odakle si ti?“ Isus mu nije ništa odgovorio. **10** Pilat mu onda reče: „Zar sa mnom nećeš da govorиш? Zar ne znaš da imam vlast da te oslobodim, kao i vlast da te razapnem?“ **11** Isus mu odgovori: „Ne bi ti imao nikakvu vlast nuda mnom, da ti nije dana od gore. Zato je veći greh na onome koji me je tebi predao.“ **12** Od tog časa je Pilat još više nastojao da oslobodi Isusa. A Jevreji su i dalje vikali, govoreći: „Ako oslobodiš ovog, nisi prijatelj [rimskom] caru! Ko sebe proglašava za cara, protivi se [rimskom] caru!“ **13** Kada je Pilat čuo te reči, izveo je Isusa i seo na sudijsku stolicu, na mestu koje se zove Litostrotos (jvrejski: Gavata). **14** To je bio dan Pripreme uoči [praznika] Pashe, negde oko podne. Pilat reče Jevrejima: „Evo vašeg Cara!“ **15** [Jevreji] povikaše: „Smakni ga! Smakni! Razapni ga!“ Pilat im reče: „Zar da vašeg Cara razapnem?“ Vodeći sveštenici odgovoriše: „Mi nemamo drugog cara osim [rimskog] cara.“ **16** Tada im je [Pilat] predao Isusa da ga razapnu. [Vojnici] su tada preuzeli Isusa. **17** Noseći svoj

krst, došao je na mesto koje se zove „Mesto lobanje“ (jevrejski: Golgota). **18** Tu su ga razapeli na krst, a sa njim drugu dvojicu, njemu s obe strane, tako da je Isus bio u sredini. **19** Pilat Isusovo telo. **39** Sa njim je došao i Nikodim, onaj je napisao natpis i dao da se postavi na krst. Na njemu je bilo napisano: „Isus Nazarećanin, je poneo oko trideset kilograma mirisnog bilja, Car judejski“. **20** Ovaj natpis su mnogi Jevreji pročitali, jer je mesto gde je Isus bio razapet bilo blizu grada. Natpis je bio napisan na jevrejskom, po judejskom običaju sahranjivanja. **41** A blizu latinskom i grčkom. **21** Tada su judejski vodeći sveštenici rekli Pilatu: „Nemoj da napišeš: ‘Car judejski’, nego: ‘Taj je za sebe tvrdio: „Ja sam Car judejski.“’“ **22** Pilat odgovorilje: „Napisao sam što sam napisao.“ **23** Kada su vojnici razapeli Isusa, uzeli su njegovu odeću i podelili je među sobom na četiri dela, svakom po deo. Uzeli su i donju haljinu, koja nije bila šivena, nego sva izatkana. **24** Zato su rekli jedan drugom: „Bolje da je ne cepamo, nego da bacamo kocku za nju, pa ko dobije.“ To se dogodilo da bi se ispunilo što [je napisano u] Pismu: „Moje haljine podeliše među sobom, kocku baciše za moju odeću.“ Vojnici tako i učine. **25** Kod krsta su stajale Isusova majka, sestra njegove majke, Marija Klopina, i Marija Magdalena. **26** Kada je Isus spazio majku i kraj nje učenika koji mu je bio miljenik, rekao je majci: „Ženo, evo ti sina.“ **27** Zatim je rekao učeniku: „Evo ti majke.“ Od tog časa ju je učenik uzeo u svoju porodicu. **28** Nakon ovoga, Isus je znao da se sve svršilo. A da bi se Pismo sasvim ispunilo, rekao je: „Žedan sam.“ **29** Tu, u blizini, stajala je posuda puna kiselog vina. Tada su na štap isopa nataklji sundjer natopljen kiselim vinom i prineli ga njegovim ustima. **30** Kada je Isus okusio vino, rekao je: „Svršeno je.“ Glava mu tada klonu i on izdahnu. **31** Pošto je taj dan bio Priprema, judejske vođe zamole Pilata da se razapetima slome noge, da njihova tela ne bi ostala na krstu preko subote. Naime, te subote je bio veliki praznik. **32** Vojnici su tada došli do prvog razapetog i slomili mu noge, a potom su i drugom razapetom slomili noge. **33** Kada su došli do Isusa i videli da je već mrtav, nisu mu slomili noge. **34** Umesto toga, jedan vojnik mu je kopljem probio rebra. Otuda je odmah potekla krv i voda. **35** To svedoči onaj koji je to video i njegovo svedočenje je istinito. On zna da govori istinu i svedoči da biste vi poverovali. **36** Ovo se dogodilo da bi se ispunilo što je zapisano u Pismu: „Kost se njegova neće polomiti.“ **37** Pismo opet kaže: „Gledaće onoga koga su proboli.“ **38** Posle toga je Josif iz Arimateje zatražio od Pilata da odnese Isusovo telo. Josif je bio Isusov učenik, ali ne javno, jer se plašio judejskih [vlasti]. Tada je Josif došao, i sa Pilatovim odobrenjem, odneve strane, tako da je Isus bio u sredini. **39** Sa njim je došao i Nikodim, onaj koji je jednom po noći došao Isusu. Sa sobom mesta gde je Isus bio razapet, bio je jedan vrt. U tom vrtu se nalazila jedna nova grobnica u kojoj niko nije bio sahranjen. **42** Pošto je bio judejski judejski. **43** Marija Magdalena na grob i primeti da je kamen sa groba otkotrljan. **2** Stoga otrči i dođe k Simonu Petru i drugom učeniku, Isusovom miljeniku, pa im reče: „Uzeli su Gospoda iz groba i ne znamo gde su ga sklonili!“ **3** Petar i drugi učenik su tada izašli i došli na grob. **4** Obojica su trčala, ali je onaj drugi učenik bio brži od Petra, te je prvi došao na grob. **5** Zavirio je unutra i opazio položene zavoje, ali nije ušao u grob. **6** Zatim je i Simon Petar došao za njim. Ušao je u grob i video položene zavoje **7** i ubrus koji je bio na Isusovoj glavi. [Ubrus] nije bio sa zavojima, nego je bio složen na jednom mestu. **8** Zatim je ušao i drugi učenik koji je prvi došao na grob. Video je i poverovao. **9** Oni tada još nisu znali da u Pismu piše da [Isus] treba da vaskrsne iz mrtvih. **10** Tada su se učenici vratili kući. **11** A Marija je stajala ispred groba i plakala. Sva u suzama, zavirila je u grob **12** i ugledala dva anđela u beloj [odeći] kako sede na mestu gde je počivalo Isusovo telo. Jedan kod mesta gde je bila [Isusova] glava, a drugi kod mesta gde su mu bile noge. **13** [Anđeli] je upitaše: „Ženo, zašto plačeš?“ Ona im odgovorila: „Uzeli su mog Gospoda, a ja ne znam gde su ga sklonili.“ **14** Rekavši ovo, okrenula se natrag i videla Isusa kako stoji, ali nije znala da je to bio Isus. **15** Isus joj reče: „Ženo, zašto plačeš? Koga tražiš?“ Misleći da je to vrtlar, [Marija] reče: „Gospodine, ako si ga ti odneo, reci mi gde si ga položio i ja će ga odneti.“ **16** Isus joj reče: „Marija!“ Ona se okrenula i reče na jevrejskom: „Ravuni!“ (što znači: „Učitelju!“) **17** Isus joj reče: „Ne dotiči me, jer još nisam uzašao svome Ocu. Nego, idi mojoj braći i reci im: 'Uzlazim svome Ocu i vašem Ocu, svome Bogu i vašem Bogu!'“ **18** Marija Magdalena ode i javi učenicima: „Videla

sam Gospoda!“ Onda im je prenela ono što joj daleko od obale, svega stotinak metara. **9** Kad su je rekao. **10** Te nedelje uveče, učenici su bili se iskrcali na kopno, videli su naloženu vatu i zajedno. Vrata su bila zaključana, jer su se plašili na njoj ribu i hleb. **10** Isus im reče: „Donesite i judejskih [vlasti]. Tada dođe Isus, stade među od riba koje ste sad ulovili.“ **11** Simon Petar uđe njih i reče im: „Mir vam!“ **20** Rekavši to, pokazao u čamac i izvuče na obalu mrežu punu velikih im je ruke i rebra. Učenici su bili radosni što vide riba. Bilo ih je stotinu pedeset tri. Ipak, iako ih Gospoda. **21** Isus im ponovo reče: „Mir vam! Kao je bilo toliko, mreža se nije pokidala. **12** Isus im što je mene poslao Otac, tako ja šaljem vas.“ **22** reče: „Dođite da doručkuјete.“ Nijedan učenik Rekavši ovo, dunuo je i rekao im: „Primite Duha nije se usudio da ga pita: „Ko si ti?“, jer su znali Svetoga. **23** Kome oprostite grehe, opraćaju da je to Gospod. **13** Isus je zatim uzeo hleb i dao mu se, a kome ne oprostite grehe, tome se ne im ga, a tako i ribu. **14** To je bilo već treći put opraćaju.“ **24** Jedan od Dvanaestorice, Toma kako se Isus pokazao svojim učenicima od kako zvani „Blizanac“, nije bio sa ostalima kada je Isus je ustao iz mrtvih. **15** Posle doručka, Isus upita došao. **25** Njemu su drugi učenici rekli: „Videli Simona Petra: „Simone, sine Jovanov, da li me smo Gospoda!“ On im reče: „Dok ne vidim trag stvarno voliš više nego ovi?“ Petar odgovori: od klinova na njegovim rukama i ne stavim svoj „Da, Gospode, ti znaš da te volim.“ Isus mu prst u ranu od klinova i u ranu između njegovih reče: „Napasaj moje jagancje!“ **16** Isus ga je i po rebara, neću verovati.“ **26** Osam dana kasnije, drugi put pitao: „Simone, [sine] Jovanov, da li me učenici su se ponovo okupili; sa njima je bio i stvarno voliš?“ Petar odgovori: „Da, Gospode, Toma. [Iako] su vrata bila zaključana, Isus uđe ti znaš da te volim.“ Isus mu reče: „Čuvaj moje unutra, stade među njih i reče: „Mir vam!“ **27** ovce!“ **17** Isus ga upita i po treći put: „Simone, Onda reče Tomi: „Stavi svoj prst ovde i pogledaj [sine] Jovanov, voliš li me?“ Petar se rastuži što moje ruke. Pruži svoju ruku i stavi je među moja ga već treći put pita: „Volиш li me?“ On mu reče: rebara, te više ne sumnjaj, nego veruj!“ **28** Toma „Gospode, ti sve znaš i znaš da te volim.“ Isus mu reče: „Gospod moj i Bog moj!“ **29** Isus mu mu reče: „Napasaj moje ovce! **18** Zaista, zaista ti reče: „Veruješ li zato što si me video? Blaženi kažem: kad si bio mlađi, sam si se opasivao i išao su oni koji veruju, a nisu me videli.“ **30** Isus je kuda si hteo, ali kad ostariš, ti ćeš ispružiti svoje pred svojim učenicima učinio i mnoge druge ruke, pa će te neko drugi svezati i voditi kuda ne znake koji nisu zapisani u ovoj knjizi. **31** A ovi želiš da ideš.“ **19** Isus je ovo rekao, naznačavajući su zapisani da biste poverovali da Isus jeste kakvom će smrću Petar proslaviti Boga. Zatim Hristos, Sin Božiji, i da biste, verujući, imali život mu je rekao: „Hajde za mnom!“ **20** Uto se Petar okrenuo i opazio da za njima ide onaj učenik koji je bio Isusov miljenik, isti onaj koji se prilikom Poslednje večere naslonio na Isusove grudi i pitao ga: „Gospode, ko je tvoj izdajnik?“ **21** Kada ga je Petar opazio, rekao je Isusu: „Gospode, a šta sa njim?“ **22** Isus mu odgovori: „Ako ja hoću da on ostane [živ] dok se ja ne vratim, zar je to tvoja briga? Ti samo sledi mene.“ **23** Od tada je među braćom počelo da se priča da taj učenik neće umreti. Međutim, Isus mu nije rekao da neće umreti, nego: „Ako ja hoću da on ostane živ dok se ne vratim, zar je to tvoja briga?“ **24** Taj učenik je svedok ovim događajima. On je napisao sve ovo i znamo da je njegovo svedočanstvo istinito. **25** Ima još mnogo toga što je Isus učinio. Kada bi se sve to redom zapisalo, mislim da napisane knjige ne bi stale ni u ceo svet.

21 Posle ovoga se Isus ponovo ukazao učenicima na Tiveriadskom jezeru. Ovako se ukazao: **2** Bili su zajedno Simon Petar, Toma zvani „Blizanac“, Natanailo iz Kane Galilejske, dva sina Zavedejeva i još druga dva učenika. **3** Simon Petar im reče: „Idem da lovim ribu.“ Oni rekoše: „Idemo i mi s tobom.“ Otišli su i ukrcali se u brodić, ali te noći nisu ulovili ništa. **4** U osvit zore, Isus je stao na obalu, ali učenici nisu znali da je to Isus. **5** Tada im Isus reče: „Deco, jeste li šta ulovili?“ Oni mu odgovoriše: „Nismo.“ **6** [Isus] im reče: „Bacite mreže s desne strane brodića. Tamo ćete naći ribu.“ Oni bacile mreže i ulove toliko ribe da nisu mogli da ih izvuku. **7** Onaj učenik koji je bio Isusov miljenik reče Petru: „To je Gospod.“ Kada je Simon Petar čuo da je to Gospod, ogrnuo se, jer je bio lagano obučen i skočio u jezero. **8** Ostali učenici su doplovili i izvukli mrežu s ribama. Oni, naime, nisu bili

Dela apostolska

1 Uvaženi Teofile! U svom prvom pismu sam ti govorio o svemu; o tome kako je Isus počeo da deluje i poučava, **2** do dana kada se uzneo na nebo, pošto je Duhom Svetim dao nalog svojim izabranim apostolima. **3** Nakon svoje patnje, [Isus] je dao mnogo dokaza da je živ: ukazivao im se četrdeset dana i govorio im o Carstvu Božijem. **4** Jednom prilikom, dok je još bio sa njima, [Isus] im je zapovedio: „Ne udaljavajte se iz Jerusalima, nego čekajte ispunjenje Očevog obećanja o kome ste ranije slušali od mene: **5** Jovan je krštavao vodom, ali vi ćete za nekoliko dana biti kršteni Svetim Duhom.“ **6** Okupivši se oko njega, pitali su ga: „Gospode, hoćeš li u ovo vreme da obnovиш izrailjsko carstvo?“ **7** On je odgovorio: „Vama nije dano da saznate vremena ili čas koji je Otac odredio svojom vlašću. **8** Međutim, kada Sveti Duh siđe na vas, primičete silu da svedočite za mene u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji, i do na kraj sveta.“ **9** Rekavši ovo, [Isus] se uzneo na nebo, a jedan oblak ga je sakrio od njihovih pogleda. **10** Dok su im još oči bile uprte ka nebū, gde je [Isus] otisao, odjednom su se pred njima pojavila dva čoveka obučena u bele haljine. **11** Rekli su im: „Galilejci, zašto stojite tu i gledate u nebo? Ovaj isti Isus koji se od vas uzneo na nebo, vratiće se na isti način kako ste ga videli da odlazi na nebo.“ **12** Zatim su se vratili u Jerusalim s gore, zvane „Maslinsku“, koja je blizu Jerusalima, udaljena jedan subotnji dan i hoda. **13** Kad su stigli, popeli su se u gornju sobu gde su obično boravili Petar, Jovan, Jakov, Andrija, Filip, Toma, Vartolomej, Matej, Jakov (Alfejev sin), Simon (koga su zvali „Zilot“) i Juda (Jakovljev sin). **14** Tu su se jednodušno i postojano molili. Sa njima je bilo i nekoliko žena, Isusova majka Marija i Isusova braća. **15** Tih dana, kada je bilo okupljeno oko stotinu dvadeset osoba, apostol Petar je ustao i obratio se [verujućima]: **16** „Braćo, treba da se ispuni Pismo u kome je Duh Sveti posredstvom Davida prorokovao o Judi, koji je predvodio one što su uhvatili Isusa. **17** Juda je bio izabran da, kao i mi, bude učesnik u apostolskoj službi.“ **18** (On je stekao sebi njivu novcem koji je primio za svoje nepravedno delo. Tu je pao naglavce, raspukao se po sredini, tako da mu se prosula sva utroba. **19** Svi stanovnici Jerusalima su saznali za ovaj događaj, pa su ovu njivu na svom jeziku prozvali Akeldamah

– „Krvna njiva“.) **20** „O ovome je zapisano u knjizi Psalma, gde piše: 'Kuća njegova neka bude pusta; ne živeo нико у нjoj.' Isto tako, [stoji napisano]: 'Neka se njegova služba da drugome.' **21** Sada, dakle, moramo odabratи некога ko je sa nama bio sve vreme od kako je Gospod Isus došao među nas, pa sve do dana kada je otisao od nas, **22** počevši sa krštenjem koje je Jovan propovedao, do dana kada je bio vaznet na nebo. Taj treba da bude svedok njegovog vaskrsenja zajedno sa nama.“ **23** Predložena su dvojica: Josif Just (zvani „Varsava“) i Matija. **24** Zatim su se pomolili [ovim rečima]: „O, Gospode, ti što poznaješ srca svih ljudi, pokaži nam koga si od ove dvojice izabrao **25** da zauzme mesto u ovoj službi i među apostolima, od kojih je Juda otpao i otisao na mesto koje mu i pripada.“ **26** Zatim su bacili kocku i kocka je pala na Matiju, koji je time bio pridodat jedanaestorici apostola.

2 Na praznik Pedesetnice, svi su bili okupljeni na istom mestu. **2** Iznenada se začuo zvuk, sličan hučanju snažnog vetra, i ispunio celu kuću u kojoj su sedeli. **3** Tada im se pojavilo nešto nalik na razdeljene ognjene jezike, te je na svakoga od njih sišao po jedan. **4** Svi su bili ispunjeni Svetim Duhom, pa su počeli da govore drugim jezicima, kako im je već Duh davao da govore. **5** Tada je mnogo pobožnih Judeja, koji su došli iz svake zemlje pod nebom, boravilo u Jerusalimu. **6** Kad se začuo onaj zvuk, mnogi ljudi su okupilo tamo. Bili su zbuđeni, jer je svako od njih čuo kako se govori na njegovom jeziku. **7** Pitali su se u čudu: „Zar nisu svi ovi što govore Galilejci? **8** Pa kako onda govore jezikom zemlje u kojoj smo rođeni? **9** Ovde su Parćani, Međani, Elamiti, ljudi iz Mesopotamije, Judeje, Kapadokije, Punta, [Male] Azije, **10** Frigije, Pamfilije, Egipta, iz libijskih predela kod Kirine, posetoci iz Rima **11** – zajedno Jevreji i obraćenici na judejsku veru – Kričani i Arapi. Svi mi slušamo ove ljudi kako našim jezikom govore o velikim Božijim delima!“ **12** Svi su bili izvan sebe, pa su, zbuđeni, pitali jedni druge: „Šta sve ovo znači?“ **13** Drugi su, opet, terali šegu na njihov račun govoreći: „Ma, napili su se oni slatkoga vina!“ **14** Tada Petar sa ostalih jedanaest apostola stade pred njih i glasno im se obrati: „Slušajte me svi vi – Jevreji i svi koji živite u Jerusalimu, znajte ovo i saslušajte moje reči. **15** Nisu ovi ljudi pijani – kao što vi mislite, jer je tek devet sati ujutro. **16** Radi se o onome što je rekao

prorok Joil: **17** 'U poslednje vreme – kaže Bog – od vas krsti u ime Isusa Hrista za oproštenje izliču na sve ljude svoga Duha, pa će vaši sinovi i greha; onda ćete primiti dar – Duha Svetog. **39** Čerke prorokovati, mladi ljudi imati viđenja, a Njega je Hristos obećao vama, vašem potomstvu starci sanjati snove. **18** Takođe ću u one dane i onima koji žive daleko odavde, svima koje izliti svoga Duha na moje sluge i sluškinje, te pozove Gospod Bog naš.“ **40** Petar ih je još će prorokovati. **19** Učiniću da se pokažu čudne dugo uveravao i opominjao: „Izbavite se od ovog pojave gore na nebu i znaci dole na zemlji – krv, izopačenog naraštaja.“ **41** Oni koji su prihvatali vatru i oblaci dima. **20** Sunce će potamneti, a njegovu poruku su bili kršteni. Tog dana se oko mesec [pocrveneti] kao krv pre nego što dođe tri hiljade ljudi pridružilo [Crkvi]. **42** Svi učenici veliki i slavni dan Gospodnjи. **21** Svako ko zazove su bili istrajni u slušanju apostolskog učenja, u ime Gospodnje, biće spasen.’ **22** Zato, narode zajedništvu, u lomljenu hleba i molitvama. **43** izrailjski, poslušaj ove reči: Isus Nazarećanin je Svi su bili ispunjeni strahopštovanjem, jer su bio čovek čije je poslanstvo Bog potvrdio pred apostoli činili mnoga čuda i znake. **44** Oni koji su vama moćnim delima, čudima i znacima koje je poverovali bili su stalno zajedno i sve im je bilo učinio preko njega, dok je bio među vama. Vi to zajedničko. **45** Prodavali su svoja imanja i ostale i sami znate. **23** Ipak, Bog je u skladu sa svojom vrednosti i delili svakom prema njegovoj potrebi. unapred određenom namerom i predznanjem, **46** Svakog dana su se jednodušno okupljali u dopustio da bude predan vama, a vi ste ga, hramu, sastajali se lomeći hleb po kućama i posredstvom bezakonika, prikovali na krst i ubili. primali hranu iskrena i radosna srca **47** hvaleći **24** Ali Bog ga je vaskrsao iz mrtvih oslobođivši ga Boga. Zato su uživali blagonaklonost celog od vlasti smrti, jer smrt nije mogla da ovlada naroda, a Gospod je svakog dana umnožavao broj njime. **25** David je za Isusa rekao sledeće: 'Gospod spasenih.

mi je uvek pred očima. Pošto mi je on sa desne strane, ništa mene uzdrmati neće. **26** Zato mi je srce ushićeno, a moj jezik tome se raduje; celo moje telo počiva u nadi, **27** što mi dušu nećeš prepustiti Svetu mrtvih, niti dati da tvoj Svetac truli. **[Hadēs g86]** **28** Puteve života ti si mi otkrio, pun radosti pred tobom ću biti.' **29** Draga braćo, s punim pouzdanjem tvrdim da je rodonačelnik David umro i bio sahranjen, a njegov grob je tu, među nama, do dana današnjeg. **30** No, kako je David bio prorok, znao je da se obećanje koje mu je Bog uz zakletvu dao odnosi na jednog od njegovih potomaka koji će naslediti njegov presto. **31** On je to unapred video, te je navestio Hristovo vaskrsenje: 'Nije bio prepušten Svetu mrtvih, niti mu je telo istrunulo.' **[Hadēs g86]** **32** I baš tog Isusa je Bog podigao iz mrtvih, čemu smo svi mi svedoci. **33** I pošto je podignut s desne strane Boga, on je od Oca primio obećanog Svetog Duha i izlio ovo što vidite i čujete. **34** David se, naime, nije uzneo na nebo, a ipak je rekao: 'Reče Gospod Gospodu mome: „Sedi meni s moje desne strane, **35** dok dušmane ne položim tvoje, za tvoje noge postolje da budu.“' **36** Stoga, neka sav dom Izraeljev pouzdano zna da je onog Isusa, koga ste vi razapeli, Bog učinio Gospodom i Hristom.“ **37** Ove Petrove reči su duboko ožalostile srca okupljenih, te su upitali apostole: „Braćo, šta treba da radimo?“ **38** Petar im je odgovorio: „Pokajte se, pa neka se svako

3 Jednom su Petar i Jovan ulazili u hram u vreme molitve. Bilo je oko tri sata popodne. **2** Baš tada su unosili nekog čoveka hromog od rođenja. Njega su ljudi svakoga dana donosili do hramskih vrata zvanih „Divna“, da prosi milostinju od onih koji dolaze u hram. **3** Kad je video da su Petar i Jovan hteli da uđu u hram, zatražio je od njih milostinju. **4** Petar i Jovan su uprili pogled u njega, a onda Petar reče: „Pogledaj nas.“ **5** [Hromi čovek] ih je pažljivo gledao, očekujući da će mu udeliti neku [milostinju]. **6** Petar mu, međutim, reče: „Nemam ni srebra ni zlata, ali ono što imam – to ti dajem: u ime Isusa Hrista iz Nazareta, ustani i hodaj!“ **7** Petar zatim prihvati hromog za desnu ruku i podiže ga. Istog trenutka su mu očvrsnuli stopala i gležnji, **8** pa je skočio na svoje noge i počeo da hoda. Zatim je sa apostolima ušao u hram skačući i hvaleći Boga. **9** Svi ljudi koji su ga videli kako hoda i hvali Boga, **10** prepoznali su onog istog čoveka koga su videli kako sedi kraj Divnih vrata i prosi. Zato su bili preko svake mere začuđeni i zadivljeni zbog onoga što se dogodilo sa njim. **11** Sav narod koji se tamo nalazio pohrlio je ka mestu zvanom „Solomonov trem“, gde su se nalazili Petar, Jovan i isceljeni, koji se nije odvajao od njih. **12** Kada je to Petar video, obratio se narodu: „Izraeljci, zašto ste tako iznenadjeni ovim što se dogodilo i zašto gledate u nas kao da smo mi svojom sopstvenom

snagom ili pobožnošću učinili da ovaj čovek Duhom, odgovori: „Poglavari i starešine naroda! prohoda? **13** Bog Avrahamov, Bog Isakov i Bog **9** Ako smo danas izvedeni na saslušanje zbog Jakovljev, Bog naših otaca, proslavio je svog slugu dobrog dela koje smo učinili bolesnom čoveku i Isusa, koga ste vi predali i odrekli ga se pred zbog načina njegovog isceljenja, **10** onda znajte i Pilatom, kada je ovaj rešio da ga oslobodi. **14** Vi vi i čitav izrailjski narod: to je učinjeno u ime ste odbacili Svetoga i Pravednoga, a izmolili ste Isusa Hrista iz Nazareta, koga ste vi razapeli, da vam u zamenu oslobođe ubicu. **15** Vi ste ubili a koga je Bog vaskrsao. Njegova sila je učinila Stvoritelja života, ali ga je Bog vaskrsao iz mrtvih, da ovaj čovek stoji pred vama zdrav. **11** [Isus] je čemu smo mi svedoci. **16** Verom u Isusovo ime je 'kamen što ste vi, graditelji, odbacili, a koji je ovaj čovek, koga poznajete i gledate, bio ojačan. postao kamen ugaoni.' **12** Spasenja nema ni u Vera u Isusa je učinila ovog čoveka potpuno jednom drugom, jer pod nebom nema drugog zdravim, kao što ste i sami mogli da vidite. **17** imena među ljudima, koje nas može spasti.“ Braćo, znam da ste vi, kao i vaše vođe, uradili to **13** Kada su prisutni videli Petrovu i Jovanovu iz neznanja. **18** Međutim, Bog je na ovaj način odvažnost i doznavali da su neobrazovani i obični ispunio ono što je preko svih svojih proroka ljudi, bili su zapanjeni. Prepoznali su u njima unapred najavio, rekavši da će njegov Hristos one koji su bili sa Isusom. **14** No, gledajući pretrepti stradanje. **19** Stoga, braćo, pokajte se i isceljenog čoveka kako stoji sa njima, ostali su okrenite se [Bogu] da bi vam se izbrisali gresi, bez reči. **15** Tada su naredili Petru i Jovanu **20** kako bi vam Gospod dao vremena počinka, i da napuste Veliko veće, a oni su počeli da se poslao vam Hrista Isusa, koga je vama unapred savetuju među sobom: **16** „Šta da radimo sa namenio. **21** Njega nebo treba da zadrži sve do ovim ljudima? Ne možemo poreći da su učinili vremena sveopštje obnove koju je Bog odavno ovaj znak, jer se to odigralo naočigled svih najavio preko svojih svetih proroka. (atōn g165) **22** stanovnika Jerusalima. **17** Ipak, da se ovo učenje Mojsije je, na primer, rekao: 'Gospod, Bog vaš, ne bi još više proširilo u narodu, zapretićemo im podići će vam proraka od vaše braće, kao što sam da nikome ne propovedaju u Isusovo ime.' **18** ja. Njega slušajte u svemu što vam bude govorio, Tada su dozvali apostole i naredili im da nipošto **23** jer ko ne posluša tog proraka biće istrebljen ne govore niti uče u Isusovo ime. **19** Ali, Petar iz naroda.' **24** Tako su i svi ostali proroci, koji i Jovan im odgovorile: „Prosudite sami da li su [vam] od Samuila redom govorili, najavlivali je pravo pred Bogom da se više pokoravamo ove dane. **25** Vi ste naslednici obećanja koje je vama ili Bogu, **20** jer ne možemo prestati da Bog dao preko proraka i učesnici u savezu koji govorimo o onome što smo čuli i videli.“ **21** je [Bog] sklopio sa vašim precima, jer je [Bog] Članovi Veća su im još jednom zapretili, pa su rekao Avrahamu: 'Preko tvog potomstva biće ih pustili na slobodu. Nisu mogli da se odluče blagosloveni svi narodi na zemlji.' **26** Bog je kako da ih kazne, jer je sav narod slavio Boga najpre vama podigao svoga slugu i poslao ga da za ono što se dogodilo. **22** Naime, čovek koji je svakog od vas blagoslovio i odvrati od vaših zlih dela.“

4 Dok su oni još govorili narodu, pridoše im sveštenici, zapovednik hramske straže i sadukeji. **2** Bili su veoma uznenimireni što su učili narod i objavlivali da je u Isusu vaskrsao mrtvih. **3** Uhvatili su Petra i Jovana i bacili ih u zatvor do narednog dana, jer je već bilo veće. **4** Ipak, mnogi od onih koji su čuli Petrovu poruku su uzverovali, tako da je broj vernika porastao na pet hiljada. **5** Sledećeg dana su se u Jerusalimu okupili poglavari, starešine i znaci Svetog pisma, **6** zatim Prvosveštenik Ana, Kajafa, Jovan, Aleksandar i drugi iz prvosvešteničke loze. **7** Izveli su apostole pred sebe i upitali ih: „Kakvom silom i u čije ime ste to učinili?“ **8** Tada Petar, ispunjen Svetim

godina. **23** Čim su [Petar i Jovan] bili oslobođeni, otišli su k svojima i izvestili ih o onome što su im vodeći sveštenici i starešine rekli. **24** Kada su čuli ovo, jednodušno su se pomolili Bogu rečima: „O, Gospodaru, Stvoritelju neba i zemlje, mora i svega što je u njima. **25** Ti si Duhom Svetim, preko našeg praoca, Davida, tvoga sluge rekao: 'Zašto li se bune narodi, šta to ljudi uzalud smišljaju? **26** Carevi se sveta prikupljaju, knezovi se s njima savetuju, da navale složno na Gospoda i na njegovog Pomazanika.' **27** Da, zaista su se udružili u ovom gradu Irod, Pontije Pilat, neznačajni i izrailjski narod protiv tvoga svetog sluge Isusa, koga si pomazao. **28** Oni su učinili ono što si ti po svojoj volji i sili unapred odredio. **29** A sada, Gospode, pogledaj na njihove pretnje i

dozvoli svojim slugama da s punom slobodom veoma hvalio. **14** Ipak, sve je više bilo muškaraca navešćuju tvoju reč. **30** Ispruži svoju ruku da i žena koji su verovali u Gospoda. **15** Tako su ljudi se događaju isceljenja, znaci i čuda – imenom stavljali bolesnike na postelje i nosila i iznosili tvoga svetog sluge Isusa.“ **31** Kada su se pomolili, ih na ulice, ne bi li kako Petrova senka osenila potresla se kuća u kojoj su bili okupljeni, te su se koga od njih – dok on prolazi. **16** Čak su i žitelji svi ispunili Duhom Svetim. Zatim su odvažno iz okoline Jerusalima donosili one koji su bili naveštavali Božiju reč. **32** A svi koji su poverovali bolesni i opsednuti nečistim duhovima, i svi su bili su jednodušni i istomisleni. Niko sopstvenu bili izlečeni. **17** Tada su se digli Prvosveštenik i imovinu nije nazivao svojom, nego im je sve sve njegove pristalice iz sadukejske stranke, i van bilo zajedničko. **33** Apostoli su sa velikom silom sebe od zavisti, **18** uhvatili apostole i bacili ih u svedočili o Isusovom vaskrsenju, a Bog je izlivač javnu tamnicu. **19** Međutim, anđeo Gospodnjije svoju veliku milost na njih. **34** Među njima niko je u toku noći otvorio vrata tamnice, izveo ih nije oskudevao, jer su svi oni koji su posedovali i rekao im: **20** „Idite u hram i propovedajte zemlju ili kuće to prodavali, **35** a novac donosili sve o ovom [novom] životu.“ **21** Kada su oni apostolima. Od toga se delilo svakome prema to čuli, ušli su u hram u ranu zoru i poučavali njegovim potrebama. **36** Tako je i neki Levit po narod. U međuvremenu su došli Prvosveštenik imenu Josif, rodom s Kipra, koga su apostoli i njegove pristalice, sazvali sastanak Velikog prozvali Varnava (što znači „sin utehe“), **37** veća sa svim starešinama izrailjskog naroda, i prodao njivu koju je posedovao, a novac predao naredili da se apostoli dovedu iz tamnice. **22** Ali, apostolima.

5 I neki Ananija je sa svojom ženom Safirom takođe prodao svoje imanje. **2** Međutim, on je u dogovoru sa svojom ženom zadržao deo novca, a ostalo predao apostolima. **3** Tada mu je Petar rekao: „Ananija, zašto je Satana obuzeo tvoje srce, te si slagao Duhu Svetome i zadržao za sebe deo novca koji si dobio za svoje imanje? **4** Zar imanje ne bi ostalo tvoje da ga nisi prodao? A kad si ga već prodao, zar novcem nisi mogao da raspolazeš kako si hteo? Zašto si u svom srcu odlučio da učiniš ovo? Ti nisi slagao ljudima, već Богу.“ **5** Čim je Ananija čuo ove reči, srušio se i umro. Veliki strah je obuzeo sve koji su to čuli. **6** Tada su mladići ustali, umotali njegovo telo, izneli ga i sahranili. **7** Oko tri sata kasnije dođe Ananijina žena Safira, ne znajući ništa o onome što se desilo. **8** Petar je upita: „Da li ste za toliko novaca prodali vaše imanje?“ „Da, upravo za toliko“ – odgovori ona. **9** Tada joj Petar reče: „Zašto ste se dogovorili da stavite na kušnju Duha Gospodnjeg? Evo, pred vratima su oni što su sahranili tvoga muža. I tebe će izneti.“ **10** Ona istog trena pade do njegovih nogu i izdahnu. Kada su mladići ušli, zatekli su je mrtvu, pa su i nju izneli i sahranili je pored njenog muža. **11** Veliki strah je obuzeo celu Crkvu i sve one koji su čuli o ovome. **12** Preko apostola se događalo mnogo znakova i čuda u narodu. A verujući su se jednodušno okupljali u Solomonovom tremu. **13** Niko se od ostalih nije usuđivao da im se pridruži, ali ih je narod

zatekli, pa su se vratili i rekli: **23** „Vrata čelije su bila dobro zaključana, a stražari su stajali pred vratima. Ipak, kad smo otvorili vrata, nismo našli nikoga.“ **24** Kad su zapovednik hramske straže i vodeći sveštenici čuli ovaj izveštaj, bili su u nedoumici, pitajući se šta je to moglo da se dogodi sa njima. **25** Tada je neko došao i javio im: „Eno, oni ljudi koje ste juče bacili u tamnicu stoje u hramu i poučavaju narod!“ **26** Tada je zapovednik hramske straže lično otišao sa stražarima i odveo apostole, ali ne prisilno, jer su se plašili da ih ljudi ne kamenuju. **27** Kada su ih doveli, izveli su ih pred Veliko veće. Tada ih je Prvosveštenik upitao: **28** „Zar vam nismo strogo zabranili da poučavate u Isusovo ime? A vi ste pak čitav Jerusalim napunili vašim učenjem i hoćete da svalite na nas krivicu za smrt tog čoveka.“ **29** Petar i apostoli su im odgovorili: „Bogu se treba više pokoravati nego ljudima. **30** Bog naših otaca je vaskrsao iz mrtvih Isusa, koga ste vi ubili prikovavši ga na drvo. **31** Ali, Bog ga je uzvisio i postavio sebi s desne strane kao Kneza i Spasitelja, da bi Izrailju omogućio pokajanje i oproštenje greha. **32** Mi smo svedoci svega toga, zajedno sa Duhom Svetim koga je Bog dao onima koji su mu poslušni.“ **33** Kada su [članovi Velikog veća] čuli ovo, toliko su se razbesneli, da su naumili da ih ubiju. **34** Ali tada je u Velikom veću ustao neki učitelj Zakona po imenu Gamalilo, farisej koga je sav narod poštovao, i zapovedio da se apostoli na kratko izvedu. **35** Zatim im se obratio: „Izraeljci, dobro

razmislite šta ćeete učiniti s ovim ljudima. **36** Pre podgovorili neke ljudi da izjave: „Čuli smo da je nekog vremena pojavio se Tevda koji je tvrdio [Stefan] pogrdno govorio protiv Mojsija i Boga.“ za sebe da je neko i nešto. Njemu se pridružilo **12** Pobunili su i narod, starešine i znalce Svetog četiri stotine ljudi, ali je on bio ubijen, a svi pisma, pa su mu prišli, uhvatili ga i izveli pred njegovi sledbenici su se razbežali, te je cela stvar Veliko veće. **13** Tu su doveli lažne svedočke koji propala. **37** Posle ovoga, u vreme popisa, pojavio su govorili: „Ovaj čovek ne prestaje da govoriti se Juda Galilejac i podigao narod na bunu. Ali protiv hrama i Zakona. **14** Čuli smo, naime, da je on je poginuo, a svi njegovi sledbenici su se rekao da će Isus Nazarečanin razoriti ovaj hram i razbežali. **38** Zato vam sada savetujem da se izmeniti običaje koje nam je Mojsije predao.“ okanete ovih ljudi i pustite ih da idu. Jer, ako **15** Svi koji su sedeli u Velikom veću su uprli njihov naum ili njihovo delovanje potiče od ljudi, pogled u Stefana i primetili da mu je lice kao lice to će propasti. **39** No, ako to potiče od Boga, andela.

onda nećete moći da ih uništite, jer biste se tako pokazali kao oni koji se bore protiv Boga.“ Oni su se složili s njim, **40** i kad su pozvali apostole naredili su da ih išibaju. Zatim su im zapretili da više ne propovedaju u Isusovo ime, pa su ih pustili. **41** Apostoli su napustili Veliko veće radujući se što su bili udostojeni da podnesu sramotu radi [njegovog] imena. **42** Ipak, nisu prestali da svakog dana u hramu i po kućama poučavaju i navešćuju Radosnu vest o Hristu Isusu.

6 Tih dana, kada je broj učenika rastao, [Jevreji koji su govorili] grčki počeli su da se žale na [domaće] Jevreje, jer su njihove udovice bile zanemarivane prilikom svakodnevne podele hrane. **2** Zato su Dvanaestorica sazvala sabor učenika i rekla: „Ne bi bilo u redu da mi zanemarimo službu propovedanja reči Božije, da bismo se bavili raspodelom hrane. **3** Zato, braćo, odaberite među sobom sedmoricu osvedočenih ljudi, punih Duha i mudrosti. Njih ćemo postaviti da vrše ovu službu, **4** a mi ćemo se posvetiti molitvi i službi propovedanja.“ **5** Ovaj predlog se svideo svima okupljenima, pa su izabrali Stefana, čoveka punog vere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmena i Nikolu iz Antiohije, koji se bio obratio na judejsku veru. **6** Ove su doveli pred apostole koji su se pomolili i položili na njih ruke. **7** Božija reč se širila, a broj učenika u Jerusalimu se veoma umnožio. Među njima je bio i znatan broj judejskih sveštenika koji su prihvatali veru. **8** A Stefan je, ispunjen [Božjom] milošću i silom, činio velika čuda i znake među narodom. **9** Međutim, došli su neki iz takozvane Sinagoge libertinaca – Jevreji iz Kirine, Aleksandrije, te neki iz Kilikije i [Male] Azije, i upustili se u raspravu sa Stefanom. **10** Ipak, nisu mogli da se suprotstave njegovoj mudrosti, jer ga je Duh poticao da govoriti. **11** Zbog toga su

7 Tada je Prvovještenik upitao Stefana: „Jesu li ove [optužbe] istinite?“ **2** [Stefan] je na ovo odgovorio: „Braćo i oci, slušajte me. Slavni Bog objavio se našem ocu Avrahamu u Mesopotamiji, pre nego što se nastanio u Haranu, **3** i naložio mu: 'Idi iz svoje zemlje i od svoje rodbine, pa podi u zemlju koju će ti pokazati.' **4** [Avraham] je napustio Haldejsku zemlju i nastanio se u Haranu. Posle smrti njegovog oca, [Bog] ga je preselio u ovu zemlju u kojoj vi sada živate. **5** U njoj mu ni stopu nije dao u posed, ali mu je obećao da će je dati u posed njemu i njegovom potomstvu posle njega, iako još nije imao dece. **6** Bog mu je [takođe] rekao da će njegovi potomci biti došljaci u tuđoj zemlji. Tamo će robovati i biti tlačeni četiri stotine godina: **7** Narodu kome budu robovali ja će suditi, a na kraju će izaći odande i služiti mi na ovom mestu.“ **8** Bog je onda sa Avrahandom sklopio savez, čiji je znak obrezanje. Njemu se rodio Isak koga je obrezao osmoga dana. Isak je obrezao Jakova, a Jakov dvanaest rodonačelnika. **9** Rodonačelnici su bili ljubomorni na svog brata Josifa, pa su ga prodali kao roba u Egipt. Ipak, Bog je bio sa njim **10** i izbavio ga od svih njegovih nevolja. Pošto ga je Bog obdario mudrošću, stekao je naklonost faraona, egipatskog cara, koji ga je postavio da upravlja Egiptom i celim svojim dvorom. **11** Tada je u Egiptu i Hananu nastala glad i velika beda, tako da naši preci nisu mogli da nabave hrani. **12** Kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, poslao je tamo naše očeve prvi put. **13** Kada su se tamo našli po drugi put, Josif je obznanio svojoj braći ko je on. Tako je faraon saznao za Josifovu porodicu. **14** Josif je onda poslao po svoga oca Jakova i svu svoju rodbinu – ukupno sedamdeset pet osoba. **15** Tako je Jakov otiašao u Egipt gde je umro on i naši očevi. **16** Njihova tela su bila prenesena u Sihem i položena u grob

koji je Avraham bio kupio od Emorovih sinova našim precima na gori Sinaj; on je primio reči za određenu svotu. **17** Približavalo se vreme života i predao ih nama. **39** Međutim, naši preci da Bog ispunji obećanje koje je uz zakletvu dao nisu hteli da ga poslušaju, nego su ga odbacili Avrahamu. Narod je rastao i množio se u Egiptu, i svojim se srcem vratili u Egipat. **40** Rekli su **18** sve dok Egiptom nije zavladao novi car koji Aronu: 'Napravi nam bogove koji će ići pred njie poznavao Josifa. **19** On je lukavo postupio nama, jer ne znamo šta se dogodilo sa onim sa našim narodom: zlostavljao je naše pretke i Mojsijem koji nas je izveo iz Egipta.' **41** Tih dana prisiljavao ih da svoju novorođenčad ostavljaju su napravili kip teleta i prineli mu žrtvu, veseleći napolju da umru. **20** U to vreme, rodio se Mojsije. se onome što su svojim rukama napravili. **42** Bio je prelepo dete. Tri meseca je bio odgajan Tada se Bog okrenuo od njih, i prepustio ih da u očevoj kući. **21** Kada su ga ostavili napolju, služe nebeskoj vojsci, baš kao što je zapisano u faraonova čerka ga je uzela i odgojila ga sebi Knjizi prorokâ: 'Meni li ste prinosili žitne žrtve za sina. **22** Mojsije je, odgojen u svoj mudrosti i prinose u pustinji četrdeset godina, o, dome Egipta, bio čoven po svojim rečima i delima. **23** Izrailjev?! **43** [Ne], nego ste nosili Molohov šator i Kada mu je bilo četrdeset godina, dođe mu na zvezdu boga vašeg Refana; likove koje ste načinili pamet da poseti svoju braću Izrailjce. **24** Kad je da im se klanjate. Zato ću vas izgnati i dalje od video kako jedan od njih biva zlostavljan, on mu Vavilona.' **44** Naši preci su u pustinji imali Šator priskoči u pomoć i osveti ga – ubivši Egipćanina. svedočanstva. Bog je naložio Mojsiju, dok je **25** Mislio je da će njegovi sunarodnici shvatiti da razgovarao s njim, da Šator izradi prema nacrtu im Bog preko njega šalje izbavljenje, ali oni to koji je video. **45** Šator koji su primili, naši preci nisu razumeli. **26** Sledećeg dana je zatekao dva su uneli u zemlju, što su pod Isusom [Navinom] Izrailjca kako se tuku. Pokušao je da ih pomiri osvojili od mnogobožaca, koje je Bog oterao govoreći: 'Ljudi, vi ste braća! Zašto zlostavljate ispred njih. Šator je ostao тамо sve do vremena jedan drugoga?' **27** No, onaj što je zlostavljao [cara] Davida. **46** On je stekao Božiju naklonost, svoga bližnjeg, odgurnu ga i reče mu: 'Ko je tebe pa je tražio od Boga da mu dozvoli da sagradi postavio za glavara i sudiju nad nama? **28** Hoćeš li Prebivalište za Boga Jakovljevog. **47** Ipak, tek je i mene da ubiješ kao što si juče ubio Egipćanina?' Solomon sagradio Dom Bogu. **48** Ali, Svevišnji **29** Na te reči Mojsije pobegne iz Egipta i nastani se ne prebiva u hramovima napravljenim ljudskim kao došljak u madjanskoj zemlji. Tamo su mu se rukama, kao što i prorok kaže: **49** 'Nebesa su rodila dva sina. **30** Posle četrdeset godina, ukazao presto moj, a zemlja postolje za noge moje. mu se anđeo u plamtećem ognju iz jednog grma, Kakvu kuću ćete mi sagraditi? I gde je mesto u pustinji kod planine Sinaj. **31** Kad je Mojsije moga počivanja? – pita Gospod. **50** Nije li sve to video, zadirio se prizorom. Ali kada je prišao to moja ruka načinila?' **51** O, vi tvrdoglavci i grmu da bolje osmotri, čuo je glas Gospodnji: neobrezani u srcu i ušima! Vi se uvek protivite **32** 'Ja sam Bog tvojih otaca; Bog Avrahama, Duhu Svetom, kao što su to činili i vaši preci Isakov i Jakovljev.' Drhćeći od straha, Mojsije **52** Koga od proroka vaši preci nisu progonili? se nije više usuđivao da digne pogled. **33** Bog Ubili su čak i one što su najavljuvali dolazak mu je zatim rekao: 'Izuj obuću sa svojih nogu, Pravednika, koga ste vi sada izdali i ubili. **53** jer je mesto na kome stojiš sveto tlo. **34** Uistinu Vi ste na zapovest anđela primili Zakon, ali ga sam video nevolje moga naroda u Egiptu i čuo niste poslušali.' **54** Kada su oni to čuli, uskipeo njegovo uzdisanje i zato sam sišao da ih izbavim. je bes u njima, pa su počeli da škrguću Zubima A sad podi, ja te šaljem u Egipat!' **35** Dakle, istog na njega. **55** Tada je Stefan, ispunjen Duhom onog Mojsija koga su odbacili rekavši: 'Ko je tebe Svetim, upro pogled u nebo i ugledao Božiju postavio za glavara i sudiju nad nama?', Bog slavu i Isusa kako stoji s desne strane Boga. **56** je sada poslao kao vladara i izbavitelja preko Zatim je rekao: „Gle, vidim otvoreno nebo i Sina anđela koji mu se ukazao u grmu. **36** On ih je Čovečijeg kako stoji s desne strane Bogu.“ **57** Na izveo odande, čineći čuda i znake u egipatskoj to su oni podigli veliku viku, začepili svoje uši i zemlji, na Crvenom moru i u pustinji tokom jednodušno navalili na njega. **58** Odvukli su ga četrdeset godina. **37** To je onaj isti Mojsije koji je izvan grada gde su ga kamenovali. Svedoci su rekao Izrailjcima: 'Bog će vam podići proroka svoje ogrtače dali na čuvanje mladiću koji se od vaše braće, kao što sam ja.' **38** On je bio na zvao Savle. **59** Dok su ga kamenovali, Stefan je saboru u pustinji, a anđeo je govorio s njim i s zazivao [Boga] i govorio: „Gospode Isuse, primi

moj duh!“ **60** Zatim je pao na kolena i glasno povikao: „Gospode, ne uračunaj im ovaj greh!“ Nakon što je ovo izgovorio, usnuo je.

8 A Savle je odobravao Stefanovo ubistvo.

Tog dana je nastao veliki progon crkve u Jerusalimu, pa su se svi, izuzev apostola, rasejali po Judeji i Samariji. **2** Stefana su, pak, sahranili pobožni ljudi i uz veliku žalost ga oplakali. **3** A Savle je pustošio Crkvu; zalazio je od kuće do kuće i odvlačio muškarce i žene u tamnicu. **4** Oni koji su bili rasejani, naveštavali su Radosnu vest gde god su prolazili. **5** Tako je Filip otiašao u jedan grad u Samariji i objavljuvao im Hrista. **6** Sav narod je pažljivo slušao njegove reči i gledao zname koje je činio. **7** Naime, nečisti duhovi su uz glasne krike izlazili iz ljudi koji su bili njima opsednuti, a i mnogo oduzetih i hromih je bilo isceljeno. **8** Tada je nastala velika radost u gradu. **9** U tom gradu je duže vremena živeo neki čovek po imenu Simon, koji je svojim vraćanjem zadivljavao narod u Samariji. Govorio je za sebe da je on nešto posebno, **10** te su ga uvažavali i ugledni i neugledni, izjavljajući: „Ovaj čovek je zaista sila Božija, za koju se kaže da je velika.“ **11** Priklanjali su mu se, jer ih je duže vremena zadivljavao svojim vraćanjem. **12** Ali kada su poverovali Filipu, koji je propovedao o Radosnoj vesti Carstva Božijeg i o imenu Isusa Hrista, krštavali su se i muškarci i žene. **13** Čak je i sam Simon uzverovao. Nakon što je bio kršten, stalno je bio uz Filipa; bio je zadivljen gledajući zname i velika čuda koja su se događala. **14** Kada su apostoli u Jerusalimu čuli da su Samarjani prihvativi Božiju reč, poslali su tamo Petra i Jovana. **15** Kada su ovi stigli, pomolili su se za Samarjane da prime Svetog Duha. **16** Naime, ni na koga od njih još nije bio sišao Sveti Duh, već su bili kršteni samo u ime Gospoda Isusa. **17** Apostoli su položili ruke na njih, te su primili Duha Svetoga. **18** Kad je Simon video da se Duh daje polaganjem ruku apostola, ponudio im je novac **19** rekavši: „Dajte i meni tu vlast da svako na koga položim ruke primi Duha Svetoga.“ **20** Petar mu je odgovorio: „Neka tvoj novac propadne zajedno s tobom kad si mislio da novcem možeš da stekneš Božiji dar. **21** Ti nemaš ni dela ni udela u ovoj službi, jer tvoje srce nije pravo pred Bogom. **22** Pokaj se za to zlo i moli se Gospodu, ne bi li ti oprostio što si to naumio u svom srcu. **23** Vidim, naime, da si pun gorkog otrova i u okovima nepravde.“

24 „Molite se Gospodu za mene – molio ih je Simon – da mi se ne dogodi ništa od ovoga što ste rekli.“ **25** Nakon što su im svedočili i objavili im reč Gospodnju, [Petar i Jovan] su se vratili u Jerusalim, propovedajući usput Radosnu vest u mnogim samarjanskim selima. **26** Tada je andeo Gospodnji rekao Filipu: „Spremi se i kreni na jug, prema putu što se od Jerusalima spušta prema Gazi; taj put je pust.“ **27** Filip se spremio i otiašao. Baš tada nađe neki Etiopljanin, evnuh, velikodostojnik etiopske carice Kandake, i nadglednik cele njene riznice. On je došao u Jerusalim da se pokloni [Bogu]. **28** Vraćajući se kući sedeо je u svojim kočijama i čitao [Knjigu] proroka Isajie. **29** Tada Duh reče Filipu: „Idi i drži se tih kočija.“ **30** Filip je pritrčao kočijama, pa kad je čuo da Etiopljanin čita iz proroka Isajie, upita ga: „Da li razumeš to što čitaš?“ **31** „Kako da razumem – odgovori Etiopljanin – kada nema nikoga da mi objasni?“ Zatim je pozvao Filipa da sedne s njim. **32** U odeljku iz Pisma koji je Etiopljanin čitao, pisalo je sledeće: „Kao ovca na klanje je vođen, i kao jagnje nemo pred onima koji ga strižu, tako nije otvorio usta svoja. **33** Bio je poniran i pravde lišen. Ko će pričati o njegovom potomstvu pošto mu se život sa zemlje uzima?“ **34** Evnuh je upitao Filipa: „Reci mi, molim te, o kome to prorok govori? O sebi ili o nekom drugom?“ **35** Tada mu je Filip, polazeći od istog odeljka Pisma, objavio Radosnu vest o Isusu. **36** Putujući tako, došli su do neke vode. Evnuh reče: „Evo vode! Šta mi brani da budem kršten?“ **37** „Može – odgovori Filip – ako veruješ svim svojim srcem.“ „Verujem – reče evnuh – da je Isus Hristos Sin Božiji.“ **38** Naredio je da se kočija zaustavi. Zatim su obojica, Filip i evnuh, sišli u vodu, pa ga je Filip krstio. **39** Kada su izašli iz vode, Duh Božiji iznenada uze Filipa, i evnuh ga više nije video. Ipak, nastavio je svojim putem radujući se. **40** Filip se, međutim, našao u Azotu, pa je putujući propovedao Radosnu vest po svim gradovima sve dok nije došao u Kesariju.

9 Savle je, u međuvremenu, i dalje ljutito pretio da će pobiti učenike Gospodnje. Zato je otiašao kod Prvosveštenika **2** i od njega zatražio pismeno odobrenje za sinagogu u Damasku, da ako nađe sledbenike Puta [Gospodnjeg], bilo muškarce ili žene, može da ih svezane sproveđe u Jerusalim. **3** Kada se približio Damasku, odjednom ga je obasjalo jako svetlo sa neba. **4** Tada je pao na zemlju i začuo glas koji mu reče: „Savle! Savle!

Zašto me progoniš?“ 5 „Ko si ti, Gospode?“ – kako je u Damasku hrabro propovedao u Isusovo upitao je [Savle]. „Ja sam Isus koga ti progoniš“ – ime. 28 Tako je Savle ostao sa njima, pa je išao po odgovori glas. 6 „A sad ustani i uđi u grad i tamo Jerusalimu i hrabro propovedao u Isusovo ime. će ti se reći šta treba da radiš.“ 7 Savlovi pratioci 29 Govorio je i raspravljaо sa [Jevrejima koji su su zanemeli; čuli su glas, ali nisu videli nikoga. 8 govorili] grčki, ali su i oni nastojali da ga ubiju. 30 Kada je Savle ustao sa zemlje, otvorio je oči, ali Kada su to braća saznala, odveli su ga u Kesariju ništa nije mogao da vidi, tako da su ga uzeli za i odande ga poslali u Tars. 31 I tako je Crkva ruku i doveli u Damask. 9 Tri dana nije mogao uživala mir u celoj Judeji, Galileji i Samariji. da vidi, a za to vreme nije ni jeo ni pio. 10 U Podizala se i živila u strahopoštovanju prema Damasku je živeo neki učenik po imenu Ananija. Gospodu, rastući brojčano potporom Svetoga Njemu je Gospod u viđenju rekao: „Ananija!“ Duha. 32 Jednom je Petar obilazio sve crkve, pa „Evo me, Gospode“ – odgovorio je Ananija. 11 je svratio k svetima koji su živeli u Lidi. 33 Tamo „Idi u Judinu kuću – reče Gospod – u ulicu koja je našao čoveka po imenu Eneja koji je osam se zove 'Prava', i potraži Taršanina po imenu godina oduzet ležao na postelji. 34 Petar mu reče: Savle. On se upravo sada moli. 12 Savle je u „Eneja, Isus Hristos te isceljuje; ustani i namesti viđenju video čoveka po imenu Ananija kako svoj krevet!“ [Eneja] ustade istog trena. 35 Kada ulazi i stavlja ruke na njega da bi progledao.“ su videli Eneju, svi stanovnici Lide i Sarona su 13 Ananija mu odgovori: „Gospode, čuo sam od se okrenuli Gospodu. 36 U Jopi je, opet, živila mnogih da je ovaj čovek naneo mnogo zla tvom neka učenica po imenu Tavita (što u prevodu svetom narodu u Jerusalimu. 14 Čak i ovde ima znači „Košuta“), koja je uvek činila dobra dela ovlašćenje od Prosvođenika da sveže sve koji i pomagala siromašnjima. 37 Baš u to vreme se prizivaju twoje ime.“ 15 Gospod mu reče: „Idi, jer razbolela i umrla. Okupali su je i položili u sobu je on oruđe koje sam izabrao da objavi moje ime na spratu. 38 Pošto je Lida bila blizu Jope, učenici, narodima, carevima, i narodu izrailjskom. 16 Ja čuvši da je Petar tamo, poslaše mu dva čoveka sa ču mu, naime, pokazati koliko mora da pretrpi molbom: „Dođi k nama bez oklevanja!“ 39 Petar za moje ime.“ 17 Ananija je otišao, ušao u kuću je ustao i otišao sa njima. Čim je stigao, odveli i položio svoje ruke na njega, te rekao: „Brate su ga u gornju sobu. Sve udovice su stajale oko Savle! Gospod Isus, koji ti se ukazao na putu kojim njega; plakale su i pokazivale haljine i ogrtače si išao, poslao me je da progledaš i da se napuniš koje je Tavita izradila dok je bila sa njima. 40 Tada Svetog Duha.“ 18 Istog trenutka sa njegovih očiju je Petar sve njih poslao napolje, pa je kleknuo i spade nešto kao krljušt, te je progledao. Tada pomolio se. Zatim se okrenuo prema mrtvom je ustao i bio kršten. 19 Potom je pojeo nešto telu i rekao: „Tavita, ustani!“ Ona otvorila oči, hrane, pa se okrepio. Nekoliko dana je proveo ugleda Petra i sede. 41 On je prihvati za ruku i sa učenicima iz Damaska, 20 i odmah počeо da podiže je. Zatim je pozvao verujuće i udovice, propoveda po sinagogama da je Isus Sin Božiji. 21 i pokazao im je živu. 42 Za ovo su saznali svi Svi koji su ga slušali, čudili su se: „Nije li ovo onaj stanovnici Jope, te su mnogi od njih poverovali u – pitali su se – što je u Jerusalimu istrebljivao Gospoda. 43 Petar je, pak, ostao izvesno vreme u one koji zazivaju to ime? Zar nije došao ovde da Jopi kod nekog Simona kožara. ih svezane dovede pred vodeće sveštenike?“ 22

Savlovo propovedanje bivalo je sve silnije, pa je Jevreje iz Damaska ostavljaо bez reči, dokazujući da je Isus Hristos. 23 Nakon duže vremena, Jevreji skuju zaveru da ga ubiju. 24 Savle je, međutim, saznao za njihovu nameru. Jevreji su, pak, i danju i noću budno motrili na gradska vrata da bi ga ubili. 25 No, učenici su ga noću spustili u košari preko gradskih zidina. 26 Kad je Savle došao u Jerusalim, pokušao je da se pridruži učenicima. Ipak, svi su ga se plašili, jer nisu verovali da je zaista učenik. 27 Tada ga je Varnava prihvatio i odveo ga apostolima. Ispričao je apostolima kako je Savle video Gospoda koji mu je govorio i

10 U Kesariji je živeo neki čovek po imenu Kornelije koji je bio kapetan takozvane Italijanske čete. 2 Bio je pobožan i bogobojazan čovek, a tako i celi njegov dom. Davao je mnogo milostinje narodu i stalno se molio Bogu. 3 On je u viđenju, oko tri sata popodne, jasno video Božijeg anđela koji je došao k njemu i oslovio ga: „Kornelije!“ 4 Kornelije se zagledao u njega i sav uplašen upitao: „Šta je, Gospode?“ Andeo mu odgovorio: „Tvoje su molitve i milostinje uzaše k Bogu kao žrtva spomenica. 5 A sad, pošalji nekoga u Jopu da dovede Simona koji se zove Petar. 6 On je odseо kod nekog Simona kožara,

čija kuća se nalazi pokraj mora.“ 7 Kad je andeo neki čovek u sjajnoj odeći stade preda me 31 i koji mu je govorio otišao, Kornelije je pozvao reče mi: ‘Kornelije, Bog je uslišio tvoju molitvu dvojicu svojih slugi i jednog pobožnog vojnika iz i seća se tvojih milostinja. 32 Pošalji nekoga u njegove pratnje. 8 Nakon što im je sve ispričao, Jopu i pozovi Simona koji se zove Petar. On je poslao ih je u Jopu. 9 Sutradan, oko podne, dok gost u kući Simona kožara koja se nalazi pokraj su se putujući približavali gradu, Petar se popeo mora.’ 33 Zato sam smesta poslao po tebe. Dobro na krov da se pomoli. 10 Uto je ogladneo, pa je si uradio što si došao. Sada smo svi mi ovde pred hteo da pojede nešto. Dok su mu pripremali jelo, Bogom da čujemo sve što ti je Gospod zapovedio.“ pao je u zanos. 11 Ugledao je otvoreno nebo i 34 Petar poče da govorи: „Sada jasno vidim da nešto kao veliko platno zavezano na četiri kraja Bog nije pristran, 35 nego da iz svakog naroda kako se spušta na zemlju. 12 U njemu su bile sve prihvata onog koji ga se boji i čini pravdu. 36 Bog vrste četvoronožnih životinja, gmizavaca i ptica. je poslao poruku izrailjskom narodu, objavljajući 13 Tada mu reče neki glas: „Ustani, Petre, zakolji Radosnu vest o miru posredstvom Isusa Hrista, i jedi!“ 14 „Nipošto, Gospode – odgovori Petar koji je Gospod svima. 37 Vi znate šta se dogodilo – jer nikada nisam okusio ništa opoganjeno ili u celoj Judeji, počevši od Galileje, posle krštenja [obredno] nečisto.“ 15 Glas mu se po drugi put koje je Jovan Krstitelj propovedao. 38 Znate i za obratio: „Ne nazivaj nečistim ono što je Bog Isusa iz Nazareta, koga je Bog pomazao Svetim proglašio čistim!“ 16 Ovo se ponovilo tri puta, a Duhom i silom. On je išao okolo i činio dobro, onda se platno vratilo na nebo. 17 Dok je Petar lečeći sve one koji su bili pod vlašću đavola, jer bio u nedoumici pitajući se šta bi moglo da znači je Bog bio sa njim. 39 Mi smo svedoci svega što viđenje koje je imao, stigli su ljudi koje je poslao je učinio po celoj judejskoj zemlji i u Jerusalimu. Kornelije. Pošto su se rasptitali za Simonovu Njega su ubili obesivši ga na drvo, 40 ali ga je Bog kuću, stali su pred vrata, 18 pa su pozvali i upitali vaskrsao trećeg dana i omogućio mu da se pojavi. da li je tu odseo Simon zvani „Petar“. 19 Dok je 41 Ne svemu narodu, već samo svedocima koje je Petar još uvek razmišljao o viđenju, reče mu Duh: Bog unapred izabrao. To smo mi koji smo jeli i „Evo, traže te tri čoveka. 20 Ustani, siđi dole i pili sa njim posle njegovog vaskrsenja iz mrtvih. podi s njima bez oklevanja, jer sam ih ja poslao.“ 42 On nam je naložio da propovedamo narodu i 21 Petar je sišao k ljudima i rekao im: „Ja sam svedočimo da ga je Bog odredio za sudiju živima onaj koga tražite. Zbog čega ste došli?“ 22 Oni su i mrtvima. 43 Za njega svedoče svi proroci da mu odgovorili: „Poslao nas je kapetan Kornelije, njegovim imenom prima oproštenje greha svako pravedan i bogobojazan čovek, koga sav judejski ko veruje u njega.“ 44 Dok je Petar još govorio, narod poštaje. Njemu je sveti andeo naložio da te Sveti Duh je sišao na sve koji su slušali poruku. pozove u njegov dom, da čuje šta imaš da kažeš.“ 45 Verujući Jevreji koji su došli sa Petrom bili 23 Petar ih je, zatim, pozvao unutra i ugostio. su zapanjeni da je Bog i na neznabوšće izlio Sutradan se Petar spremi i krene sa glasnicima. dar Duha Svetoga. 46 Čuli su ih, naime, kako Sa njim je pošlo i nekoliko braće iz Jope. 24 govore [drugim] jezicima i veličaju Boga. Tada je Sledećeg dana je stigao u Kesariju. Tu ih je čekao Petar upitao: 47 „Može li ko da zabrani ovima Kornelije koji je pozvao svoju rodbinu i najbliže da budu kršteni? I oni su primili Svetoga Duha prijatelje. 25 Kad je Petar ušao u kuću, Kornelije baš kao i mi.“ 48 Tada je zapovedio da se krste u mu izade u susret, pade pred njegove noge i ime Isusa Hrista. Petra su, potom, zamolili da pokloni mu se. 26 No, Petar ga podiže govoreći: provede nekoliko dana sa njima.

„Ustani, ja sam samo čovek.“ 27 Razgovarajući s njim, [Petar] je ušao u kuću gde je zatekao mnogo okupljenih. 28 Onda im se Petar obratio: „Vi znate da Jevrejinu nije dopušteno da se druži sa strancem ili da dolazi kod njega. Ipak, Bog mi je pokazao da nijednog čoveka ne nazivam poganim ili nečistim. 29 Zato sam došao bez pogovora kad ste me pozvali. Pitam se, stoga, zašto ste me pozvali?“ 30 Kornelije odgovori: „Pre tri dana, baš u ovo vreme, oko tri sata popodne, molio sam se u svojoj kući. Iznenada,

11 Apostoli i braća širom Judeje čuli su da su neznabоšći prihvatali reč Božiju. 2 Kada se Petar vratio u Jerusalim, neki od obrezanih vernika su mu prigovarali: 3 „Ušao si u kuću neobrezanih ljudi i jeo sa njima.“ 4 Petar je tada počeо da im redom objašnjava šta se zbilo: 5 „Dok sam bio u Jopu i molio se, u zanosu sam imao viđenje: sa neba se spušтало nešto kao veliko platno zavezano na sva četiri kraja, i došlo do mene. 6 Pažljivo ga osmotrivši, zapazio

sam u njemu četveronožne životinje, divlje za vreme Klaudijeve [vladavine]. **29** Učenici su zveri, gmizavce i ptice. **7** Uto začuh glas koji odlučili da pošalju pomoći braći u Judeji – svako mi je rekao: 'Ustani, Petre, zakolji i jedi!' **8** prema svojim mogućnostima. **30** Tako su i učinili Ja odgovorih: 'Nipošto, Gospode! Nikada nešto poslavši dar starešinama preko Varnave i Savla. pogano ili nečisto nije ušlo u moja usta.' **9** Glas mi je po drugi put progovorio: 'Ne nazivaj nečistim ono što je Bog proglasio čistim!' **10** Ovo se ponovilo tri puta, a onda je sve to bilo odvučeno na nebo. **11** Baš u tom času su došla tri čoveka i zaustavila se pred kućom u kojoj smo bili; bili su poslani iz Kesarije po mene. **12** Duh mi je rekao da podem s njima bez oklevanja. Sa mnom su pošla i ova šestorica braće, pa smo otišli u kuću onoga čoveka. **13** On nam je ispričao kako je u svojoj kući video anđela koji je stao pred njega i rekao: 'Pošalji [nekog] u Jopu i pozovi Simona prozvanog Petra. **14** On će ti saopštiti reči preko kojih će se spasti i ti i tvoji ukućani.' **15** Ja sam tek počeo da govorim, kad li na njih siđe Sveti Duh, baš kao što je sišao na nas u početku. **16** Setih se tada reći Gospodnjie: 'Jovan je krštavao vodom, a vi ćete biti kršteni Svetim Duhom.' **17** Ako je, dakle, Bog njima dao isti dar kao i nama kada smo poverovali u Gospoda Isusa Hrista, ko sam ja da sprečim Boga u tome?' **18** Kada su to čuli, umirili su se i počeli da slave Boga govoreći: „Bog je, dakle, i neznabوćima omogućio pokajanje koje vodi u život!“ **19** A oni što su se rasejali zbog progonstva koje je nastalo kad je Stefan stradao, došli su sve do Fenikije, Kipra i Antiohije. Reč nisu propovedali nikom drugom osim Jevrejima. **20** Ipak, među njima je bilo nekih Kiprana i Kirinejaca. Stigavši u Antiohiju, oni su govorili i Grcima objavljujući im Radosnu vest o Gospodu Isusu. **21** Ruka Gospodnja je bila sa njima, pa je veliko mnoštvo ljudi poverovalo obrativši se Gospodu. **22** Vest o njima je došla i do ušiju crkve u Jerusalimu, pa su poslali Varnava u Antiohiju. **23** Kada je stigao i video što je Bog učinio po svojoj milosti, veoma se obradovao, pa ih je hrabrio da, odlučni u srcu, ostanu verni Gospodu. **24** Varnava je bio čestit čovek, ispunjen Svetim Duhom i verom. Mnogo naroda je tada prišlo Gospodu. **25** Varnava je zatim otišao u Tars da nađe Savlu. **26** Kada ga je našao, doveo ga je u Antiohiju. Tu su se godinu dana sastajali sa crkvom i poučavali veliki broj ljudi. U Antiohiji su učenici prvi put nazvani „hrišćanima.“ **27** Tih dana su u Antiohiju došli proroci iz Jerusalima. **28** Jedan od njih, po imenu Agav, ustao je, i nadahnut Duhom prorekao da će velika glad zadesiti čitav svet. To se i dogodilo

12 U to vreme je car Irod počeo da zlostavlja neke članove crkve. **2** Tako je pogubio mačem Jakova, Jovanovog brata. **3** Kada je [car] video da je to po volji Jevrejima, naredio je da uhapse i Petra. To se dogodilo tokom [praznika] Beskvasnih hlebova. **4** Pošto ga je uhapsio, bacio ga je u tamnicu i predao na čuvanje straži podeljenoj u četiri grupe od po četiri vojnika. Nameravao je da ga posle Pashe izvede pred narod. **5** Dok su Petra čuvali u tamnici, crkva se žarko molila Bogu za njega. **6** Noć pre nego što je Irod nameravao da ga izvede, Petar je spavao između dvojice vojnika dvostruko okovan, dok su stražari pred vratima čuvali tamnicu. **7** Iznenada se pojavi andeo Gospodnji i svetlost obasja celiju. [Andeo] kucnu Petra u rebra i probudi ga govoreći: „Hajde, ustani brzo!“ Okovi spadoše sa Petrovih ruku. **8** Andeo nastavi: „Opaši se i obuj svoje sandale!“ Petar uradi tako. Onda mu [andeo] reče: „Zaogrni se ogrtačem i podi za mnom.“ **9** Petar je izašao i krenuo za njim. Nije znao da je to, što je andeo uradio, stvarnost, nego je mislio da ima viđenje. **10** Prošli su pored prve i druge straže, te došli do gvozdenih vrata koja vode u grad. Sama su se otvorila pred njima, te su izašli. Kada su prošli jednu ulicu, andeo odjednom ode od njega. **11** Tada Petar, došavši k sebi, reče: „Sada zaista znam da je Gospod poslao svoga anđela, te me izbavio od Irodove ruke i od svega što je judejski narod očekivao.“ **12** Kada je to shvatilo, došao je do kuće Marije, majke Jovana zvanog „Marko“, gde su se mnogi okupili na molitvu. **13** Kad je Petar pokucao na dvorišna vrata, došla je sluškinja po imenu Ruža da osluhne. **14** Prepoznavši Petrov glas, od silne radosti nije otvorila vrata, nego je utrčala unutra i javila da Petar stoji pred vratima. **15** „Ti nisi pri čistoj svesti“ – rekli su joj. No, kako je ona i dalje uporno tvrdila svoje, rekli su: „To je njegov andeo.“ **16** Ali Petar je uporno kucao. Kada su konačno otvorili vrata i ugledali Petra, bili su zapanjeni. **17** Petar im je dao znak rukom da budu tihi, a zatim im je ispričao kako ga je Gospod izveo iz tamnice. Još je dodao: „Javite Jakovu i ostaloj braći za ovo.“ Zatim je izašao i otišao na drugo mesto. **18** U zoru je nastao veliki metež među vojnicima, šta se desilo sa Petrom. **19** Irod

je naredio da ga nađu, ali ga nije našao. Pošto i vratio se u Jerusalim. **14** Iz Perge su produžili je saslušao stražare, naredio je da ih pogube. i došli u Antiohiju Pisidijsku. U subotu su ušli Potom je iz Judeje otišao u Kesariju, pa je tamo u sinagogu i seli. **15** Posle čitanja iz Zakona i ostao. **20** Irod se veoma ljutio na Tirce i Sidonce. Proroka, starešine sinagoge im poručiše: „Braćo, Ipak, oni su sa združenim poslanstvom došli ako imate kakvu reč utehe za narod, recite.“ **16** pred njega. Pošto su zadobili carevog komornika Pavle je ustao, dao rukom znak i počeo da govori: Vlasta, molili su za mir, jer je njihova zemlja „Izrailjci i ostali koji se bojite Boga, čujte: **17** Bog uvozila hranu iz carske. **21** Ugovorenog dana, ovog naroda izrailjskog izabrao je naše očeve i Irod je, odeven u carsku odoru, seo na sudijsku podigao ovaj narod u tuđini, u zemlji egiptskoj. stolicu i održao govor pred narodom. **22** Narod Odande ih je svojom velikom silom izveo **18** i je uzvikivao: „Ovo je glas boga, a ne čoveka!“ **23** Istog časa andeo Gospodnji udari Iroda, jer oko četrdeset godina ih strpljivo podnosio u pustinji. **19** Kad je uništio sedam naroda u zemlji nije dao čast Bogu; umro je izjeden od crva. **24** hananskoj, dao im je u nasledstvo njihovu zemlju. Ali reč Božija se i dalje širila i rasla. **25** Pošto su **20** To je trajalo nekih četiri stotine pedeset Varnava i Savle izvršili svoju službu, vratili su se godina. Nakon toga, Bog im je dao sudije sve do iz Jerusalima i poveli sa sobom Jovana zvanog proroka Samuila. **21** Onda su zatražili cara i Bog „Marko“.

13 Među prorocima i učiteljima antiohijske crkve bili su: Varnava, Simeun koga su zvali „Niger“, Lukije iz Kirine, Manain koji je odgojen sa carom Irodom tetrarhom i Savle. **2** Dok su jednom služili Gospodu i postili, Sveti Duh im je rekao: „Izdvojte mi Savlu i Varnavu za delo na koje sam ih pozvao.“ **3** Tada, nakon što su postili i molili se, položili su ruke na njih, pa su ih otpremili. **4** Pavle i Varnava su, poslani od Duha Svetoga, otišli u Seleukiju, i odatle otplovili za Kipar. **5** Stigavši u Salaminu, objavljujivali su Božiju reč po judejskim sinagogama. Sa sobom su vodili i Jovana kao pomoćnika. **6** Putujući po celom ostrvu, stigli su do Pafa. Tamo su sreli nekog враčara, lažnog proraka, Jevrejina koji se zvao Varisus. **7** On je bio u pravnji prokonzula Sergija Pavla, razboritog čoveka. Ovaj je tražio da čuje Božiju reč, pa je pozvao Varnavu i Savlu. **8** Međutim, njima se suprotstavio Elima, враčar (što je prevod njegovog imena), nastojeći da odvrti prokonzula od vere. **9** Tada je Savle, zvani i „Pavle“, nadahnut Duhom Svetim, upropogled u njega **10** i rekao mu: „Sine đavolji i neprijatelju svega što je pravedno! Pun si svake vrste lukavstva i prevare! Zar nećeš prestati da izvrćeš prave puteve Gospodnje?! **11** Sad se, evo, Gospodnja ruka podiže protiv tebe: oslepećeš i neko vreme nećeš videti [svetlost] sunca.“ Istog trena gusta tama pade na njega, te je tumarao okolo i tražio nekog da ga vodi za ruku. **12** Kada je prokonzul video što se dogodilo, poverovao je, zadivljen učenjem o Gospodu. **13** Nakon toga su Pavle i njegovi saputnici otplovili iz Pafa i došli u Pergu u Pamfiliji. Tu ih je Jovan Marko napustio

Odande ih je svojom velikom silom izveo **18** i je uživkivao: „Ovo je glas boga, a ne čoveka!“ **23** Istog časa andeo Gospodnji udari Iroda, jer oko četrdeset godina ih strpljivo podnosio u pustinji. **19** Kad je uništio sedam naroda u zemlji nije dao čest Bogu; umro je izjeden od crva. **24** hananskoj, dao im je u nasledstvo njihovu zemlju. Ali reč Božija se i dalje širila i rasla. **25** Pošto su **20** To je trajalo nekih četiri stotine pedeset Varnava i Savle izvršili svoju službu, vratili su se godina. Nakon toga, Bog im je dao sudije sve do iz Jerusalima i poveli sa sobom Jovana zvanog proroka Samuila. **21** Onda su zatražili cara i Bog im je dao Saula, Kisovog sina, iz Venijaminovog plemena, koji je vladao četrdeset godina. **22** A kada ga je uklonio, postavio im je Davida za cara, za koga je sam posvedočio: 'Našao sam Davida, Jesejevog sina, čoveka po mome srcu, koji će učiniti sve što je po mojoj volji.' **23** Iz njegovog potomstva je Bog, po svom obećanju, podigao Izraelju Spasitelja Isusa. **24** Pre njegovog dolaska, Jovan je svem izrailjskom narodu propovedao krštenje za pokajanje [od greha]. **25** Kad je Jovan završavao svoju službu, rekao je: 'Za koga me vi smatrate? Ja nisam on. Ali, evo, posle mene dolazi onaj kome ja nisam dostojan ni sandale na nogama da odvezem.' **26** Braćo, sinovi Avrahamovog roda i svi vi bogobojazni, nama je upućena poruka o ovom spasenju. **27** Stanovnici Jerusalima i njihove starešine nisu prepoznali [Isusa], već su ga osudili. Tako su ispunili reči proroka koje se svake subote čitaju. **28** Iako nisu našli nikakvu krivicu koja zaslужuje smrt, tražili su od Pilata da ga pogubi. **29** A kad su izvršili sve što je o njemu [u Pismu] napisano, skinuli su ga sa drveta i položili u grob. **30** Međutim, Bog ga je vaskrsao iz mrtvih, **31** te se mnogo dana javljao onima koji su sa njim došli iz Galileje u Jerusalim. Oni su sada njegovi svedoci pred narodom. **32** I mi vam objavljujemo Radosnu vest: obećanje koje je Bog dao našim precima, **33** on je ispunio na nama, njihovim potomcima, kad je vaskrsao Isusa, baš kao što je zapisano u drugom psalmu: 'Ti si Sin moj, danas si se meni rodio.' **34** A o tome da ga je Bog podigao iz mrtvih, da više nikad ne podlegne truljenju, ovako je rečeno: 'Ja ču vam ispuniti sveta i pouzdana [obećanja] [koja sam dao] Davidu.' **35** A u jednom drugom psalmu piše: 'Ti nećeš dati da tvoj Svetac truli.' **36** A kad je

David poslužio Božijoj nameri u svome naraštaju, urotili protiv njih da ih zlostave i kamenju. 6 umro je i bio sahranjen pored svojih predaka, te Kad su Pavle i Varnava doznali za to, pobegli su je istrunuo. 37 Ali onaj koga je Bog vaskrsao nije u likaonske gradove Listru i Dervu, i u njihovu podlegao truljenju. 38 Stoga znajte, braćo, da okolinu, 7 gde su nastavili da propovedaju vam se posredstvom Isusa navešćuje oproštenje Radosnu vest. 8 U Listri su naišli na nekog čoveka greha; od svih njih Mojsijev Zakon nije mogao da koji nije mogao da hoda. On nikada nije hodao, vas opravda. 39 Njegovim posredstvom svako ko zato što je od rođenja bio hrom. 9 Ovaj je slušao veruje biva opravdan. 40 Zato pazite da vam se dok je Pavle propovedao. Pavle ga je pažljivo ne dogodi ono što su proroci rekli: 41 'Gledajte, pogledao, i pošto je video da ima veru da bude rugači, čudite se i propadnite, jer, evo, učiniću isceljen, 10 rekao mu je snažnim glasom: „Uspravi nešto u vaše dane, u šta ne biste verovali da se na svoje noge!“ Čovek je smesta skočio i počeo vam ko ispriča.“ 42 Kad su izlazili iz sinagoge, da hoda. 11 Kada je mnoštvo video šta je Pavle zamolili su ih da im i iduće subote govore o učinio, povikali su na likaonskom jeziku: „Bogovi ovome. 43 Kad se skup razišao, mnogo je Jevreja i u ljudskom obličju su sišli k nama!“ 12 Varnavu pobožnih obraćenika na judejsku veru krenulo za su nazivali Zevsom, a Pavla Hermesom zbog toga Pavlom i Varnavom. Ovi su razgovarali sa njima i što je vodio glavnu reč. 13 Tada je sveštenik potsticali ih da nastave da žive po milosti Božijoj. Zevsov, čiji se hram nalazio u predgrađu, doterao 44 Sledeće subote okupio se skoro sav grad da juncie i doneo vence pred vrata; hteo je da im čuje reč Božiju. 45 Međutim, kada su Jevreji videli zajedno sa narodom prinese žrtvu. 14 Kada su to mnoštvo ljudi, obuzela ih je zavist, pa su se to apostoli Pavle i Varnava dočuli, razderali su suprotstavili, pogrdno se izražavajući o onome svoju odecu, pa su uleteli među narod vičući: 15 što je Pavle govorio. 46 Pavle i Varnava su im „Ljudi, šta to radite?! Mi smo obični ljudi kao i vi! hrabro odgovorili: „Trebalo je da se reč Božija propoveda prvo vama. Ali pošto je vi odbijate i Mi vam objavljujemo Radosnu vest, da se od ovih ne smatrati sebe vrednima večnog života, mi se bezvrednih stvari okrenete živome Bogu, koji je okrećemo neznaboćima. (alio 166) 47 Jer, tako stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima. nam je sam Gospod zapovedio: 'Odredio sam te 16 [Bog] je u proteklim vremenima pustio narode da budeš svetlost pucima, da budeš spasenje da slede svoje puteve. 17 Ipak, nije propustio do kraja zemlje.“ 48 Kad su to neznaboći čuli, da pruži dokaz o sebi: iskazuje dobročinstva, radovali su se i slavili reč Gospodnju, pa su daje vam kišu sa neba i rodne godine, siti vas uzverovali svi koji su bili određeni za večni život. 18 Govoreći (alio 166) 49 A reč Gospodnja se širila po svoj hranom i puni vam srca veseljem.“ 19 Govoreći ikoniuma i nagovorili narod, te su kamenovali oduglednih i bogobojaznih žena i vodeće ljude Pavla. Onda su ga odvukli izvan grada misleći da u gradu, te su pokrenuli progon protiv Pavla je mrtav. 20 Ali kada su se učenici okupili oko i Varnave i izgnali ih iz svojih krajeva. 51 Oni, njega, on je ustao i vratio se u grad. Sutradan je stoga, otresoše prašinu sa svojih nogu i odoše u Ikonium. 52 A učenici su bili puni radosti i sa Varnavom otputovalo za Dervu. 21 Pošto su navestili Radosnu vest u tom gradu i zadobili mnogo učenika, vratili su se u Listru, Ikonium i Svetoga Duha.

14 U Ikonumu su ušli u judejsku sinagogu i propovedali, tako da je poverovalo mnoštvo Judeja i Grka. 2 Međutim, Jevreji koji nisu poverovali, pobunili su neznaboće i okrenuli njihovo raspoloženje protiv braće. 3 Ipak, Pavle i Varnava su ostali тамо još dugo vremena i odvažno propovedali za Gospoda, koji je potvrđivao poruku o svojoj milosti omogućavajući da se preko njih događaju znaci i čuda. 4 Gradsko stanovništvo se podelilo: jedni su stali uz Jevreje, a drugi uz apostole. 5 Međutim, neznaboći i Jevreji sa svojim vođama su se

Kad su Pavle i Varnava doznali za to, pobegli su je istrunuo. 37 Ali onaj koga je Bog vaskrsao nije u likaonske gradove Listru i Dervu, i u njihovu podlegao truljenju. 38 Stoga znajte, braćo, da okolinu, 7 gde su nastavili da propovedaju vam se posredstvom Isusa navešćuje oproštenje Radosnu vest. 8 U Listri su naišli na nekog čoveka greha; od svih njih Mojsijev Zakon nije mogao da koji nije mogao da hoda. On nikada nije hodao, vas opravda. 39 Njegovim posredstvom svako ko zato što je od rođenja bio hrom. 9 Ovaj je slušao veruje biva opravdan. 40 Zato pazite da vam se dok je Pavle propovedao. Pavle ga je pažljivo ne dogodi ono što su proroci rekli: 41 'Gledajte, pogledao, i pošto je video da ima veru da bude rugači, čudite se i propadnite, jer, evo, učiniću isceljen, 10 rekao mu je snažnim glasom: „Uspravi nešto u vaše dane, u šta ne biste verovali da se na svoje noge!“ Čovek je smesta skočio i počeo vam ko ispriča.“ 42 Kad su izlazili iz sinagoge, da hoda. 11 Kada je mnoštvo video šta je Pavle zamolili su ih da im i iduće subote govore o učinio, povikali su na likaonskom jeziku: „Bogovi ovome. 43 Kad se skup razišao, mnogo je Jevreja i u ljudskom obličju su sišli k nama!“ 12 Varnavu pobožnih obraćenika na judejsku veru krenulo za su nazivali Zevsom, a Pavla Hermesom zbog toga Pavlom i Varnavom. Ovi su razgovarali sa njima i što je vodio glavnu reč. 13 Tada je sveštenik potsticali ih da nastave da žive po milosti Božijoj. Zevsov, čiji se hram nalazio u predgrađu, doterao 44 Sledeće subote okupio se skoro sav grad da juncie i doneo vence pred vrata; hteo je da im čuje reč Božiju. 45 Međutim, kada su Jevreji videli zajedno sa narodom prinese žrtvu. 14 Kada su to mnoštvo ljudi, obuzela ih je zavist, pa su se to apostoli Pavle i Varnava dočuli, razderali su suprotstavili, pogrdno se izražavajući o onome svoju odecu, pa su uleteli među narod vičući: 15 što je Pavle govorio. 46 Pavle i Varnava su im „Ljudi, šta to radite?! Mi smo obični ljudi kao i vi! hrabro odgovorili: „Trebalo je da se reč Božija propoveda prvo vama. Ali pošto je vi odbijate i Mi vam objavljujemo Radosnu vest, da se od ovih ne smatrati sebe vrednima večnog života, mi se bezvrednih stvari okrenete živome Bogu, koji je okrećemo neznaboćima. (alio 166) 47 Jer, tako stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima. 16 [Bog] je u proteklim vremenima pustio narode da budeš svetlost pucima, da budeš spasenje da slede svoje puteve. 17 Ipak, nije propustio da pruži dokaz o sebi: iskazuje dobročinstva, daje vam kišu sa neba i rodne godine, siti vas hranom i puni vam srca veseljem.“ 18 Govoreći ovo jedva su odvratili narod da im ne prinese žrtvu. 19 Tada su došli neki Jevreji iz Antiohije i Ikoniuma i nagovorili narod, te su kamenovali Pavla. Onda su ga odvukli izvan grada misleći da je mrtav. 20 Ali kada su se učenici okupili oko i Varnave i izgnali ih iz svojih krajeva. 51 Oni, njega, on je ustao i vratio se u grad. Sutradan je stoga, otresoše prašinu sa svojih nogu i odoše u Ikonium. 21 Pošto su navestili Radosnu vest u tom gradu i zadobili mnogo učenika, vratili su se u Listru, Ikonium i Antiohiju. 22 Tamo su utvrđivali učenike i hrabri ih da budu postojani u veri. Govorili su: „U Carstvo Božije moramo ući kroz mnoge nevolje.“ 23 U svakoj crkvi su im postavili starešine, pa ih uz post i molitvu prepustili Gospodu u koga su poverovali. 24 Zatim su prošli kroz Pisidiju i došli u Pamfiliju. 25 U Pergi su objavili reč, pa su se spustili u Ataliju. 26 Odatile su otplovili za [sirijsku] Antiohiju, odakle su bili preporučeni Božijoj milosti za službu koju su obavili. 27 Kada su stigli, okupili su crkvu i izvestili ih o onome što je Bog učinio preko njih, i kako je

neznabоšcima otvorio vrata vere. **28** Tamo su proveli duže vreme sa učenicima.

15 Ali u Antiohiju dođu neki iz Judeje i počnu da uče braću: „Ako se ne obrežete po Mojsijevom običaju, ne možete se spasti.“ **2** Pošto su Pavle i Varnava ušli u spor i veliku raspravu sa njima, određeno je da Pavle i Varnava sa još nekim od njih odu u Jerusalim i iznesu ovo sporno pitanje pred apostole i starešine. **3** Tako su, poslani od crkve, prolazili kroz Fenikiju i Samariju pričajući o obraćenju neznabоšaca, što je pričinilo veliku radost svoj braću. **4** Kada su stigli u Jerusalim, primila ih je crkva, apostoli i starešine. Tada su im Pavle i Varnava ispričali o onome što je Bog učinio preko njih. **5** Tada su ustali neki od verujućih koji su pripadali farisejskoj stranci i rekli: „Neznabоšće treba obrezati i narediti im da drže Mojsijev Zakon.“ **6** Apostoli i starešine su se okupili da razmotre ovu stvar. **7** Posle duge rasprave, ustade Petar i obrati se prisutnima: „Braćo, vi znate da me je Bog odavno izabrao da bi neznabоšći iz mojih usta čuli poruku Radosne vesti i poverovali. **8** Bog, koji poznaće ljudska srca, potvrdio je da ih prihvata time što im je dao Svetog Duha kao i nama. **9** On nije napravio razliku između njih i nas, jer je i njihova srca očistio posredstvom vere. **10** Zašto, dakle, izazivate Boga time što stavljate učenicima jaram na vrat koji nismo mogli da nosimo ni mi ni naši preci? **11** Mi verujemo da smo spaseni milošću našega Gospoda Isusa na isti način kao i oni.“ **12** Na to su se svi okupljeni umirili, a Pavle i Varnava su im pripovedali o znacima i čudima koje je Bog preko njih učinio među neznabоšcima. **13** Kada su završili, uze reč Jakov: „Braćo, saslušajte me. **14** Simon je rekao da se Bog od početka pobrinuo da između neznabоšaca odvoji narod za sebe. **15** To je u skladu sa rečima proroka, kao što je napisano: **16** ‚Vratiću se nakon toga i podići pali šator Davidov, sagradiću što je u njemu srušeno i obnoviti ga, **17** da i ostali ljudi potraže Gospoda, i svi narodi koji nose moje ime – govori Gospod koji čini ovo **18** znamen od iskona.’ (aiōn g165) **19** Zato smatram da ne treba uz nemiravati neznabоšće koji se obraćaju Bogu. **20** Umesto toga, neka im se napiše da se uzdržavaju od mesa koje je okaljano prinošenjem na žrtvu idolima, da se klone bluda, da ne jedu meso udavljenih životinja, niti krv [životinsku]. **21** Jer, u svim gradovima od davnina postoje propovednici Mojsijevog [Zakona], koji ga svake

subote čitaju po sinagogama.“ **22** Tada su apostoli i starešine sa svom crkvom odlučili da izaberu između sebe ljude i da ih sa Pavlom i Varnavom pošalju u Antiohiju: Judu zvanog „Varsava“ i Silu, vodeće ljude među braćom. **23** Po njima su poslali ovo pismo: [Mi], apostoli i starešine, vaša braća, pozdravljamo svu braću, nekadašnje neznabоšće, u Antiohiji, Siriji i Kilikiji. **24** Pošto smo čuli da su vas neki od nas, kojima mi nismo dali nikakav nalog, zbumili i uz nemirili svojim tvrdnjama, **25** jednoglasno smo odlučili da vam pošaljemo odabrane ljude zajedno sa našim voljenim Varnavom i Pavlom. **26** To su ljudi koji su izložili opasnosti svoje živote radi našeg Gospoda Isusa Hrista. **27** Stoga vam šaljemo Judu i Silu da vam usmeno saopšte ovo isto. **28** Odlučili smo, naime, zajedno sa Svetim Duhom, da vas ne opterećujemo ničim drugim, osim ovih neophodnih stvari: **29** da se uzdržavate od mesa žrtvovanog idolima, od krvи, od [mesa] udavljenе životinje, i od bluda. Dobro ćeće činiti ako se čuvate toga. Budite pozdravljeni! **30** Pošto su bili otpraćeni, otišli su u Antiohiju gde su okupili zajednicu i predali joj ovo pismo. **31** Kada su pročitali pismo, radovali su se zbog ohrabrenja. **32** A Juda i Sila, koji su i sami bili proroci, mnogim su rečima hrabrilici i utvrđivali braću. **33** Pošto su tamo proveli neko vreme, braća su ih u miru ispratila k onima koji su ih poslali. **35** Pavle i Varnava su ostali u Antiohiji gde su, zajedno sa mnogim drugima, poučavali i propovedali reč Gospodnjу. **36** Posle nekog vremena Pavle reče Varnavi: „Hajde da se vratimo i posetimo braću po svim gradovima u kojima smo objavili reč Gospodnjу, da vidimo kako su.“ **37** Varnava je htio da sa sobom povedu i Jovana zvanog Marka, **38** ali je Pavle mislio da nije dobro da sa sobom vode čoveka koji ih je bio napustio u Pamfiliji i nije pošao sa njima na delo. **39** Pošto je došlo do oštrog neslaganja među njima, Varnava uzme Marka i otplovi za Kipar. **40** Pavle je izabrao Silu, pa je otišao pošto su ga braća poverila Gospodnjоj milosti. **41** Prolazio je kroz Siriju i Kilikiju utvrđujući crkve.

16 Zatim je došao u Dervu i Listru. Tamo je živeo neki učenik koji se zvao Timotej, sin verujuće Jevrejke i oca Grka. **2** Braća u Listri i Ikoniumu su imala dobro mišljenje o njemu. **3** Pavle je htio da ga povede sa sobom na put, pa ga je zato obrezao zbog Jevreja koji su živeli u tim mestima; svi su, naime, znali da mu je otac

bio Grk. 4 Prolazeći kroz gradove, saopštavali su Bogu, a zatvorenici su ih slušali. 26 Iznenada verujućima odredbe koje su ustanovili apostoli i je nastao jak zemljotres, tako da su se potresli starešine u Jerusalimu. 5 Tako su crkve jačale temelji zatvora. Sva su se vrata otvorila, a okovi u veri i rasle brojčano iz dana u dan. 6 A oni spali sa svih zatvorenika. 27 Tamničar se trgne iz prodoše kroz Frigiju i Galatiju, jer ih je Sveti Duh sna, pa kada vide da su tamnička vrata otvorena, bio upozorio da ne propovedaju reč u provinciji potegne mač da se ubije misleći da su zatvorenici [Maloj] Aziji. 7 Kad su stigli na granicu Mizije, pobegli. 28 Međutim, Pavle glasno uzviknu: „Ne pokušali su da uđu u Vitiniju, ali im to Duh Isusov čini sebi nikakva zla, jer smo svi ovde!“ 29 Tada nije dopustio. 8 Tako su prošli pored Mizije i je tamničar potražio svetlo, utrčao i drhteći se došli u Troadu. 9 Tokom noći je Pavle imao bacio pred Pavla i Silu. 30 Zatim ih je izveo viđenje: neki Makedonac je stajao i molio ga: iz celije i upitao ih: „Recite mi, gospodo, šta „Dodi u Makedoniju i pomozi nam!“ 10 Nakon što treba da uradim da bih se spasao?“ 31 „Veruj je Pavle imao ovo viđenje, gledali smo da odmah u Gospoda Isusa Hrista, pa će biti spasen i ti i otputujemo za Makedoniju, zaključujući da nas tvoji ukućani“ – odgovorili su mu. 32 Zatim su je Bog pozvao da im objavimo Radosnu vest. 11 Iz njemu i svim njegovim ukućanima navestili reč Troade smo otplovili pravo u Samotrat, sledećeg Gospodnju. 33 Još istog noćnog časa ih je odveo i dana u Neapolj, 12 a odande u Filipe, [rimsku] oprao im rane. Odmah zatim je bio kršten on i koloniju i glavni grad tog dela Makedonije. U svi njegovi. 34 Onda ih je pozvao u svoju kuću i tom gradu smo proveli nekoliko dana. 13 U poslužio ih hranom radujući se sa celim svojim subotu smo izašli izvan gradskih kapija kraj reke domom što je poverovao u Boga. 35 Kada je prepostavljajući da se tamo nalazi bogomolja. svanulo, zapovednici su poslali sudske službenike Seli smo i počeli da govorimo okupljenim ženama. tamničaru i poručili mu: „Oslobodi one ljude.“ 14 To je slušala i neka pobožna žena koja se 36 Tamničar je onda rekao Pavlu: „Zapovednici zvala Lidija, prodavačica purpurne tkanine iz su poručili da vas oslobođim. Zato sad izađite i grada Tijatire. Njoj je Gospod otvorio srce da pođite u miru.“ 37 Pavle im je odgovorio: „Bez pomno sluša ono što je Pavle govorio. 15 A kada sudskog postupka su nas javno išibali i bacili je bila krštena zajedno sa svojim ukućanima, u tamnicu iako smo rimski građani. Zar sada molila nas je: „Ako smatrate da zaista verujem hoće da nas potajno izbace? Ne dolazi u obzir! u Gospoda, dođite u moju kuću i ostanite!“ Neka lično dođu, pa neka nas izvedu.“ 38 Kada su Tako nas je ubedila. 16 Dok smo jednom išli u sudske službenice preneli ove reči zapovednicima, bogomolju, sreli smo jednu robinju opsednutu ovi su se uplašili čuvši da su [Pavle i Sila] rimski pogodačkim duhom. Ona je proricanjem donosila građani. 39 Došli su k njima i izvinili im se, pa su veliku dobit svojim gospodarima. 17 Išla je za ih izveli iz celije i zamolili ih da napuste grad. 40 Pavlom i za nama vičući: „Ovi ljudi su sluge Boga Kad su izašli iz tamnice, otišli su do Lidijine kuće Svevišnjega! Oni vam objavljuju put spasenja!“ gde su videli i ohrabrili braću. Zatim su otišli 18 Ovo je činila danima. Kad je to Pavlu dojadilo, odande.

okrenuo se i rekao duhu: „Naređujem ti u ime Isusa Hrista da izadeš iz nje!“ Duh je istog časa izašao iz nje. 19 Kada su njeni gospodari videli da im je propala nada za zaradu, uhvatili su Pavla i Silu i odvukli ih na gradski trg pred vlasti. 20 Pošto su ih izveli pred zapovednike, rekoše: „Ovi ljudi, Jevreji, bune naš grad, 21 i propovedaju običaje, koje mi kao Rimljani ne smemo da prihvativmo niti da vršimo.“ 22 Na to gomila navalili na njih, a zapovednici strgoše odeću sa njih i narediše da se išibaju. 23 Pošto su ih išibali, bacili su ih u tamnicu i zapovedili tamničaru da ih pomno čuva. 24 Primivši takvo naređenje, on ih je bacio u najzabačeniju celiju u tamnici, a na noge im stavio okove. 25 Oko ponoći Pavle i Sila su se molili i pevali himne

17 Prošavši kroz Amfipolj i Apoloniju, došli su u Solun, gde je bila judejska sinagoga. 2 Pavle je po svom običaju ušao u sinagogu i tokom tri subote raspravljao s njima na osnovu Pisama. 3 Objašnjavao je i dokazivao: „Trebalo je da Hristos postrada i vaskrsne iz mrtvih. Isus koga vam ja propovedam je zaista Hristos.“ 4 Neki od Jevreja su bili uvereni u to, pa su se pridružili Pavlu i Sili, kao i veliki broj bogobojaznih Grka i mnogo uglednih žena. 5 Ali drugi Jevreji, puni zavisti, pokupe neke ulične probisvete, okupe gomilu i naprave gužvu u gradu. Došli su pred Jasonovu kuću tražeći da se Pavle i Sila izvedu pred narod. 6 Kako ih nisu našli tamo, zgrabili su Jasona i još neke od braće i odvukli ih pred

gradske starešine vičući: „Ovi ljudi, koji su po vremena i granice njihovog nastanjivanja, 27 da celom svetu izazivali nerede, sada su došli i kod traže Boga ne bi li ga kako napipali i našli, iako nas! 7 Jason ih je primio u svoju kuću. Oni rade nije daleko ni od koga od nas. 28 U njemu živimo, sve što je protiv carskih odredaba govoreći da krećemo se i bitišemo, kao što su i neki od vaših postoji neki drugi car koji se zove Isus.“ 8 Tako pesnika rekli: 'I mi smo njegovo potomstvo.' 29 su uzbunili građane i gradske starešine koji su Budući da smo Božije potomstvo, ne smemo da to čuli. 9 Ali, kada su dobili jemstvo od Jasona, mislimo da je Bog sličan liku od zlata, srebra oslobodili su ih. 10 Braća su iste noći brže- ili kamena – delu ljudske umetnosti i maštete. bolje poslala Pavla i Silu u Veriju. Kada su stigli 30 Bog je prešao preko vremena neznanja, ali tamo, otišli su u judejsku sinagogu. 11 Ovdašnji sada nalaže ljudima da se svi i svuda pokaju, [Jevreji] su bili plemenitiji od onih u Solunu, 31 jer je odredio dan kada će pravedno suditi pa su prihvatali poruku sa svom predanošću, svetu preko čoveka kojega je on odredio. To je svakodnevno istražujući Pisma da vide da li je to potvrđio pred svim ljudima kada ga je vaskrsao zaista tako. 12 Mnogo [Jevreja] je poverovalo, i iz mrtvih.“ 32 Kad su čuli za vaskrsenje iz mrtvih, ne mali broj uglednih Grkinja i Grka. 13 Kada jedni su se rugali, dok su drugi govorili: „Čućemo su Jevreji iz Soluna saznali da je Pavle u Veriji te drugi put o tome.“ 33 Pavle se zatim udaljio objavio Božiju reč, došli su tamo, te uznemirili i od njih. 34 Ipak, nekoliko ljudi je pristalo uz uzbunili narod. 14 Tada su braća poslala Pavla njega i poverovalo. Među njima su bili Dionisije da ide u primorje, dok su Sila i Timotej ostali Areopagit, žena po imenu Damara i drugi sa tamo. 15 Pavlovi pratnici su odveli Pavla u Atinu, njima.

a zatim su se vratili primivši od njega nalog za Silu i Timoteja da mu se što pre pridruže. 16 Dok ih je Pavle čekao u Atini, bio je silno uzneimoren posmatrajući grad koji je bio pun idola. 17 Stoga je otišao u sinagogu i raspravljaо sa Jevrejima i pobožnim neznabوćima, i svaki dan propovedao na glavnom trgu svima koji bi se tamo zadesili. 18 Takođe su i neki epikurejski i stočki filozofi raspravlјali sa Pavlom. Neki od njih su rekli: „Šta ovaj brbljivac hoće da kaže?“ „Čini se da navešćuje strane bogove“ – govorili su drugi. Jer je Pavle propovedao Radosnu vest o Isusu i vaskrsenju. 19 Povelji su ga sa sobom i doveli na Areopag, govoreći: „Možemo li da znamo kakvo to novo učenje naučavaš? 20 Naime, puniš nam uši nekim neobičnim tvrdnjama, pa bismo želeli da znamo šta je to.“ 21 (A svi Atinjani i stranci koji tu borave, ne provode vreme ni na šta drugo osim da saopšte i čuju neku novu vest.) 22 Tada je Pavle stao nasred Areopaga i rekao: „Atinjani, primećujem da ste, po svemu sudeći, veoma pobožni. 23 Prolazeći, naime, i posmatrajući vaše svetinje, otkrio sam jedan žrtvenik na kome je bilo napisano: 'Nepoznatom Bogu'. Onoga kojega i ne znajući poštujete, toga vam ja navešćujem. 24 Taj Bog je stvorio svet i sve što je na njemu. On koji je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u hramovima koji su napravljeni ljudskom rukom, 25 niti ima potrebu da ga poslužuju ljudske ruke, jer on je taj koji svima daje život i dah – i sve drugo. 26 [Bog] je od jednog [čoveka] stvorio sve narode da nasele celu zemlju, i utvrdio određena

18 Nakon toga je Pavle napustio Atinu i otišao u Korint. 2 Tamo je sreo jednog Jevrejina, rodom iz Ponta, po imenu Akila. Ovaj je nedavno bio došao iz Italije sa svojom ženom Priskilom, jer je Klaudije naredio da svi Jevreji napuste Rim. Pavle je došao k njima, 3 a pošto su se bavili istim zanatom – izradivali su šatore – ostao je kod njih i radio s njima. 4 Svake subote je raspravljao u sinagogi, uveravajući Jevreje i Grke. 5 Kada su Sila i Timotej došli iz Makedonije, Pavle se u potpunosti posvetio propovedanju, svedočeći Jevrejima da Isus jeste Hristos. 6 Međutim, kada su Jevreji počeli da mu se suprotstavljaju i da mu se obraćaju ružnim rečima, Pavle je otresao [prašinu sa] svoje odeće i rekao: „Vaša krivica neka se sruči na vaše glave – ja nisam više odgovoran za to. Od sada idem k neznabоćima.“ 7 Otišavši odatle, Pavle se preselio u kuću jednog pobožnog čoveka, Titija Justa, čija kuća je bila odmah do sinagoge. 8 A starešina sinagoge, Krisp, uzverovao je u Gospoda zajedno sa celom svojom porodicom. Takođe su i mnogi Korinćani koji su ga čuli poverovali i krstili se. 9 Jedne noći je Gospod rekao Pavlu u viđenju: „Ne boj se! Nastavi da propovedaš, nemoj da zamukneš! 10 Ja sam s tobom, te se niko neće usudititi da ti naudi, jer imam mnogo svog naroda u ovom gradu.“ 11 Pavle je tako ostao u Korintu godinu i po dana poučavajući ih reči Božijoj. 12 Kada je Galion postao namesnik Ahaje, Jevreji se udruže protiv Pavla i izvedu ga pred sud. 13 Optuživali

su ga: „Ovaj čovek navodi ljude da služe Bogu ime Gospoda Isusa. **6** A kada je Pavle položio na nezakonit način.“ **14** Kad je Pavle zaustio svoje ruke na njih, Sveti Duh je sišao na njih, da odgovori, Galion se obratio Jevrejima: „Da te su počeli da govore [drugim] jezicima i da je u pitanju neki prestup ili zlodelo, imao bih prorokuju. **7** Bilo ih je ukupno dvanaest ljudi. razloga, o, Jevreji, da vas saslušam. **15** No, budući **8** Pavle je tokom tri naredna meseca odlazio u da se radi o sporu oko reči i imena i vašeg sinagogu i odvažno propovedao. Raspravlja je zakona, raspravite to sami! Ja neću da budem sa njima i ubeđivao ih o Carstvu Božjem. **9** Ali, sudija u tim stvarima.“ **16** Tako ih je isterao iz kako su neki, koji su bili okoreli i neposlušni, sudnice. **17** Oni onda uhvatili Sostena, starešinu pred svima ružili ovaj Put, Pavle je odstupio od sinagoge, i počeše da ga tuku usred sudnice. njih. Onda je odvojio učenike, pa je svakodnevno Galion se na to nije obazirao. **18** Pavle je još vodio rasprave u školi nekog Tirana. **10** Ovo je dugo ostao u Korintu, a zatim se pozdravio sa potrajalo dve godine, tako da su svi žitelji [Male] braćom i otplovio u Siriju zajedno sa Priskilom i Azije, i Jevreji i Grci, čuli reč Gospodnju. **11** Akilom. U Kenhreji je obrijao glavu, jer je imao Gospod je činio izvanredna čuda preko Pavla, **12** zavet. **19** Kada su stigli u Efes, Pavle je ostavio tako da su čak i maramice i delove njegove odeće Priskilu i Akilu, a sam otišao u sinagogu gde je stavljali na bolesnike, te bi ih bolest napuštala, a raspravlja sa Jevrejima. **20** Kada su ga zamolili zli duhovi izlazili iz njih. **13** A i neki Jevreji, koji su da ostane duže vreme, nije pristao. **21** Ipak, tumarali naokolo i isterivali zle duhove, pokušali kada se oprštao od njih, rekao im je: „Vratiti su da prizovu ime Gospoda Isusa nad onima se, ako bude volja Božija.“ Zatim je otplovio iz koji su bili opsednuti zlim dusima. Govorili su: Efesa. **22** Kada su doplovili u Kesariju, [Pavle] „U ime Isusa koga Pavle navešćuje, zapovedam je otišao gore [do Jerusalima] i pozdravio se sa vam [da izadete]!“ **14** To su činili sedam sinova crkvom, a zatim se spustio do Antiohije. **23** Tu nekog Skeve, jevrejskog vodećeg sveštenika. **15** je proveo izvesno vreme, pa je otišao. Onda je Zli duh im je odgovorio: „Znam Isusa, a i Pavla išao od mesta do mesta kroz krajeve Galatije i poznajem, ali ko ste vi?“ **16** Čovek koji je bio Frigije i utvrdiо sve učenike. **24** Tada je u Efes opsednut zlim duhom skoči na njih i nadvlada ih, stigao neki Jevrejin po imenu Apolos, rodom pa su goli i izranjavani pobegli iz te kuće. **17** Sve iz Aleksandrije. Bio je rečit i dobar poznavala stanovnike Efesa, i Jevreje i Grke, obuzeo je strah Pisama. **25** Bio je upućen u Put Gospodnj, pa je sa kada su saznali za ovo, te se veličalo ime Gospoda velikim žarom ispravno propovedao i poučavao Isusa. **18** Mnogi koji su uzverovali dolazili su da o Isusu, iako je znao samo za Jovanovo krštenje. ispovede i obzname svoja [zla] dela. **19** Veliki **26** Hrabo je počeo da govori u sinagogi. Kada su broj onih koji su se bavili vračarstvom, donosili ga Priskila i Akila čuli, poveli su ga sa sobom i još su svoje враčarske knjige i spaljivali ih pred tačnije mu izložili Put Božiji. **27** Pošto je naumio svima. Kada su proračunali njihovu vrednost, da ide u Ahaju, braća su mu napisala preporku utvrđili su da vrede pedeset hiljada srebrnjaka. za tamоšnje učenike da mu ukazu gostoprимstvo. **20** Tako je, snagom Gospodnjom, reč njegovu Kada je stigao tamo, bio je od velike pomoći jačala i širila se. **21** Nakon ovih događanja, Pavle onima koji su uzverovali po milosti, **28** jer je je odlučio da prođe Makedonijom i Ahajom i da nadmoćno i javno pobijao Jevreje, dokazujući ode u Jerusalim. „Posle toga – rekao je Pavle Pismima da Isus jeste Hristos.

19 Dok je Apolos bio u Korintu, Pavle je prošao kroz gornja područja i došao u Efes. Tamo je našao neke učenike **2** i upitao ih: „Da li ste primili Svetog Duha kada ste poverovali?“ Oni su mu odgovorili: „Nismo ni čuli da Sveti Duh postoji.“ **3**, „Onda, kakvim ste krštenjem kršteni?“ – upitao ih je [Pavle]. „Jovanovim krštenjem“ – odgovorile su mu. **4** [Na to im] Pavle reče: „Jovan je krstio krštenjem pokajanja, govoreći narodu da veruje u onoga koji će posle njega doći, to jest u Isusu.“ **5** Kada su to čuli, krstili su se u

kada su saznali za ovo, te se veličalo ime Gospoda velikim žarom ispravno propovedao i poučavao Isusa. **18** Mnogi koji su uzverovali dolazili su da o Isusu, iako je znao samo za Jovanovo krštenje. ispovede i obzname svoja [zla] dela. **19** Veliki **26** Hrabo je počeo da govori u sinagogi. Kada su broj onih koji su se bavili vračarstvom, donosili ga Priskila i Akila čuli, poveli su ga sa sobom i još su svoje враčarske knjige i spaljivali ih pred tačnije mu izložili Put Božiji. **27** Pošto je naumio svima. Kada su proračunali njihovu vrednost, da ide u Ahaju, braća su mu napisala preporku utvrđili su da vrede pedeset hiljada srebrnjaka. za tamоšnje učenike da mu ukazu gostoprимstvo. **20** Tako je, snagom Gospodnjom, reč njegovu Kada je stigao tamo, bio je od velike pomoći jačala i širila se. **21** Nakon ovih događanja, Pavle onima koji su uzverovali po milosti, **28** jer je je odlučio da prođe Makedonijom i Ahajom i da nadmoćno i javno pobijao Jevreje, dokazujući ode u Jerusalim. „Posle toga – rekao je Pavle – moram da vidim i Rim.“ **22** Onda je poslao u Makedoniju svoja dva pomoćnika, Timoteja i Erasta, a on je još neko vreme proveo u [Maloj] Aziji. **23** Nekako u to vreme, u Efesu je izbila velika pobuna protiv Puta [Gospodnjeg]. **24** Naime, neki kovač po imenu Dimitrije, izrađivao je srebrne hramiće boginje Artemide i time obezbeđivao veliku zaradu zanatlijama. **25** Sazva on njih, kao i sve one koji su se bavili istim zanatom, pa im reče: „Ljudi, vi znate da naše blagostanje dolazi od ovog posla, **26** a vidite i čujete kako je onaj Pavle ubedio i zaveo mnogi narod, ne samo u Efesu nego i u celoj [Maloj]

Aziji, govoreći da bogovi napravljeni ljudskom **6** Posle praznika Beskvasnih hlebova, otplovili rukom nisu bogovi. **7** Ali, nije samo ugled našeg smo iz Filipa i za pet dana stigli u Troadu, gde zanata doveden u pitanje, već i to da se hram smo ostali nedelju dana. **7** U nedelju smo se velike boginje Artemide neće smatrati ni za šta. okupili na pričest. Pavle je poučavao narod, ali Time bi se nanela šteta veličanstvu boginje, kako je nameravao da otputuje sledećeg dana, koju poštujes celu [Mala] Azija i sav svet.“ **8** nastavio je da propoveda sve do ponoći. **8** U Kada su to čuli, obuzeo ih je gnev, pa su počeli gornjoj sobi, u kojoj smo se sabrali, bilo je mnogo da uzvikuju: „Velika je Artemida efeška!“ **9** svetiljki. **9** Kako se Pavlovo naučavanje odužilo, Sav grad se uskomešao. Narod složno nagrnu u jedan mladić po imenu Evtih, koji je sedeо na pozorište vukući Pavlove saputnike, Makedonce prozoru, utoru u dubok san, te savladan snom, Gaja i Aristarha. **10** Pavle je htio da izade pred pade s trećeg sprata. Kada su ga podigli, bio je narod, ali mu to učenici nisu dozvolili. **11** Takođe mrtav. **10** Pavle je sišao, nadneo se nad njim, su mu i neki od provincijskih uglednika, koji su zagrljio ga i rekao: „Ne uz nemiravajte se, još je mu bili prijatelji, poručili da se ne pojavljuje u živ!“ **11** Zatim se vratio gore, razlomio hleb i pozorištu. **12** Jedni su uzvikivali jedno, a drugi jeo, pa im je još dugo govorio – sve do zore. drugo, jer je okupljeni narod bio zbrunjen, tako Nakon toga je otisao. **12** A mladiću su doveli kući da većina nije znala zbog čega su se okupili. živog, te su se veoma utešili. **13** Mi smo se, pak, **13** Neki iz naroda su podsticali Aleksandra da ranije ukrcali na brod i otplovili za As. Odande je istupi, jer su ga Jevreji gurali napred. On mahnu trebalo da povedemo Pavla. On je, naime, tako rukom želeći da se odbrani pred narodom. **14** odredio, nameravajući da sam putuje kopnom. Međutim, kada su ljudi doznali da je on Jevrejin, **14** Kada se sastao sa nama u Asu, ukrcali smo ga u počeli su svi u jedan glas da uzvikuju: „Velika je lađu i otisli u Mitilinu. **15** Sutradan smo otplovili Artemida efeška!“ To je trajalo čitava dva sata. **15** odande i došli nadomak Hiosa. Prekosutra smo Tada je gradski službenik umirio narod rečima: pristali u Samosu, a sledećeg dana smo stigli „Građani Efesa! Nije li svakom čoveku poznato u Milit. **16** Pavle je odlučio da zaobiđe Efes da da je grad Efes čuvan hrama velike Artemide i se ne bi zadržavao u [Maloj] Aziji; žurio se da, njenog kipa koji je pao sa neba? **16** Pošto su te ako je moguće, na praznik Pedesetnice bude u stvari neosporne, trebalo bi da se umirite i da Jerusalimu. **17** Iz Milita je poslao ljude u Efes ništa ne činite brzopletu. **17** Ljudi koje ste doveli i pozvao crkvene starešine. **18** Kada su došli k nisu pokrali hram, niti su vredali našu boginju. njemu, [Pavle] im je rekao: „Vi znate kako sam **18** Zato, ako Dimitrije i majstori s njim imaju se sve vreme vladao među vama od prvog dana kakvu tužbu protiv nekoga, sudovi su otvoreni, kada sam stupio u [Malu] Aziju. **19** Služio sam a i namesnici su tu, pa neka se tuže. **19** Ako Gospodu sa svom poniznošću, uz suze i nevolje neko traži nešto više, to će se rešiti u zakonitoj koje su me zadesile zbog judejskih zaseda. **20** skupštini. **20** Preti nam, naime, opasnost da Nisam propustio ništa korisno da vam navestim budemo optuženi za ovo što je bilo danas, jer i da vas poučim, kako javno, tako i po kućama. nema nikakvog razloga kojim bismo mogli da **21** Uveravao sam i Jevreje i Grke da se moraju opravdamo ovo komešanje.“ **21** Posle ovih reči je okrenuti Bogu u pokajanju i verovati u našeg Gospoda Isusa. **22** A sad, evo, po nalogu Duha, idem u Jerusalim i ne znam šta me čeka tamo. **22** Jedino što mi Duh Sveti potvrđuje u svakom gradu je da me čekaju okovi i nevolje. **23** Do svog života mi nimalo nije stalo, već samo do toga da istrčim trku i dovršim službu koju sam dobio od Gospoda Isusa – da objavim Radosnu vest o Božijoj milosti. **24** Sada znam da me niko od vas među kojima sam bio, dok sam putovao i propovedao o Carstvu Božijem, više neće videti. **25** Zato vam jamčim na današnji dan da nisam kriv ni za čiju propast, **26** jer nisam propustio da vam objavim sav naum Božiji. **27** Pazite na sebe i na stado nad kojim vas je Duh Sveti

20 Kada se buna stišala, Pavle je poslao po učenike i ohrabrio ih. Zatim se pozdravio sa njima i otpotovao u Makedoniju. **2** Prolazeći tim krajevima, ohrabrivao je učenike mnogim rečima. Tako je stigao u Grčku, **3** gde je ostao tri meseca. Ali, baš kad je trebalo da otplovi u Siriju, doznao je da su Jevreji skovali zaveru protiv njega. Zato je odlučio da se vrati preko Makedonije. **4** Pridružili su mu se: Pirov sin Sopater iz Verije, Aristarh i Sekund iz Soluna, Gaj iz Derve, Timotej, te Tihik i Trofim iz [Male] Azije. **5** Oni su otisli pre nas i sačekali nas u Troadi.

postavio kao nadglednike, da napasate crkvu ovaj kaiš i predati ga u ruke neznabоšcima.”¹² Božiju, koju je on stekao svojom krvlju. **29** Znam, Kada smo to čuli, molili smo ga i mi i meštani naime, da će posle mog odlaska doći među vas da ne ide u Jerusalim. **13** Pavle nam je tada krvoločni vuci koji neće štedeti stada. **30** Čak odgovorio: „Zašto plaćete i lomite mi srce? Ja će se i među vama samima pojaviti oni koji sam spremjan za same da me u Jerusalimu svežu, će izvrnati učenje kako bi odvukli učenike za već i da umrem za ime Gospoda Isusa.“ **14** Ali sobom. **31** Zato budite na oprezu! Sećajte se kako se nije dao nagovoriti, smirili smo se i rekli: da tri godine, dan i noć, nisam prestajao da sa „Neka bude Gospodnja volja!“ **15** Nakon toga smo suzama opominjem svakoga od vas. **32** A sada se spremili za put i otišli gore u Jerusalim. **16** Sa vas poveravam Bogu i njegovoj milostivoj reči nama su pošli i neki učenici iz Kesarije i doveli koja vas može izgraditi i dati vam nasledstvo nas u kuću Mnasona s Kipra, jednog od prvih među svima koji su posvećeni. **33** Ničije srebro, učenika, da budemo njegovi gosti. **17** Kad smo zlato ili odeću nisam poželeo. **34** I sami znate došli u Jerusalim, braća su nas radosno primila. da sam se sopstvenim rukama postarao za svoje **18** Sledеćeg dana, Pavle je sa nama otišao k lične potrebe, kao i za potrebe svojih saradnika. Jakovu, gde su došle i sve starešine. **19** Pošto ih je **35** U svemu sam vam dao primer: da se tako pozdravio, Pavle im je potanko ispričao šta je Bog treba truditi i starati se za nemoćne, sećajući njegovom službom učinio među neznabоšcima. se reči Gospoda Isusa: 'Blaženije je davati, nego **20** Kada su to čuli, počeli su da slave Boga, pa primati.' **36** Kad je izrekao ovo, kleknuo je, pa se su mu rekli: „Pogledaj, brate, koliko je hiljada pomolio sa svima njima. **37** Tada su svi glasno Jevreja poverovalo i svi revno slede Zakon. **21** zaplakali, pali u zagrljaj Pavlu i izljubili ga. **38** Međutim, obavešteni su da poučavaš sve Jevreje Najviše ih je ožalostilo kad je rekao da ga više neće videti. Zatim su ga ispratili na lađu.

21 Pošto smo se rastali od njih, otplovili smo.

Ploveći pravo došli smo na Kos, sledećeg dana na Rodos, a odande u Pataru. **2** Tu smo našli lađu koja je išla za Fenikiju, pa smo se ukrcali u nju i otplovili. **3** Kada nam je Kipar bio na vidiku, zaobišli smo ga s njegove leve strane. Odjedrili smo, zatim, za Siriju i prispleli u Tir, gde je naš brod trebalo da iskrca teret. **4** Našavši učenike, ostali smo tu nedelju dana. Oni su, [primivši objavu] od Duha [o onome što predstoji], govorili Pavlu da ne ide gore u Jerusalim. **5** Kad su istekli dani našeg boravka, otišli smo odande i otputovali. Ispratili su nas svi, zajedno sa ženama i decom, sve do izvan grada. Onda smo klekli na obali i pomolili se. **6** Pošto smo se pozdravili sa njima, ukrcali smo se na lađu, a oni su se vratili svojim [kućama]. **7** Dovršavajući plovidbu, iz Tira smo stigli u Ptolemaidu, gde smo pozdravili braću i ostali sa njima jedan dan. **8** Sutradan smo otišli odatle i došli u Kesariju. Tamo smo došli u kuću evanđeliste Filipa – jednog od sedmorice đakona – i ostali kod njega. **9** On je imao četiri neudate cerke, koje su imale dar prorokovanja. **10** Pošto smo se tu zadržali duže vreme, iz Judeje dođe neki prorok po imenu Agav. **11** Došavši k nama, uzeo je Pavlov kaiš, svezao njime svoje ruke i noge i rekao: „Ovo govori Sveti Duh: 'Ovako će Jevreji u Jerusalimu svezati čoveka kome pripada

naših običaja. **22** Šta sada da radimo? Svakako će čuti da si došao. **23** Zato poslušaj ono što ćemo ti reći: imamo ovde četiri čoveka koja su se zavetovala. **24** Povedi ih i podvrgni se sa njima obredu očišćenja, pa im plati da obriju glave. Tako će svi znati da ništa od onog što su čuli o tebi nije istina, nego da se i sam držiš Zakona i živiš po njemu. **25** Što se tiče neznabоšaca koji su poverivali, mi smo ih pismeno izvestili o onome što smo odlučili, a to je: da se klone mesa žrtvovanog idolima, krvi, mesa udavljenih životinja i bluda.“ **26** Pavle je poveo sa sobom onu četvoricu, pa se sutradan zajedno sa njima podvrgao obredu očišćenja. Zatim je otišao u hram i objavio da će se dani njihovog očišćenja okončati kada se za svakoga od njih prineše žrtva. **27** Upravo kad se navršavalo tih sedam dana, neki Jevreji iz [Male] Azije opaziše Pavla u hramu, pa uzbuniše sav narod i uhvatiše ga, **28** vičući: „Izrailjci, pomagajtel! Ovaj čovek posvuda uči sve ljude protiv našeg naroda, Zakona i ovog mesta. Čak je i neke Grke uveo u hram, i time obeščastio ovo sveto mesto.“ **29** ([Jevreji] su, naime, pre toga videli Trofima iz Efesa sa Pavlom, pa su pretpostavili da ga je Pavle uveo u hram.) **30** U celom gradu je nastala gužva, a narod se strčao sa svih strana. Uhvatili su Pavla i odvukli ga iz hrama. Vrata su se odmah zatvorila. **31** Dok su oni nastojali da ga ubiju, dođe glas do zapovednika

[rimске] čete da je sav Jerusalim uskomešan. **32** rečeno sve što ti je određeno da činiš.' **11** Pošto On je odmah poveo vojнике i kapetane i dotrčao sam bio obnevideo od bljeska onog svetla, moji do njih. Kad su [Jevrejl] ugledali zapovednika i pratnici su me poveli za ruku, pa sam tako došao vojниke, prestali su da tuku Pavla. **33** Zapovednik u Damask. **12** A izvesni Ananija, pobožan čovek je pristupio Pavlu, uhvatio ga i naredio da ga koji je živeo po Zakonu, o kome su pohvalno svežu dvostrukim lancima. Onda je upitao ko je govorili svi tamošnji Jevreji, **13** dođe k meni, on i šta je uradio. **34** Iz gomile su jedni uzvikivali pride mi i reče: 'Brate Savle, progledaj!' Istog jedno, a drugi drugo. Pošto zapovednik zbog časa sam progledao, te sam ga video. **14** [Ananija] silne buke nije mogao ništa da sazna, naredio je nastavio: 'Bog naših otaca te je izabrao da je da Pavla odvedu u kasarnu. **35** Kad je Pavle saznaš njegovu volju, da vidiš Pravednika i da stupio na stepenice, narod je toliko navaljivao, čuješ glas iz njegovih usta. **15** Jer ti ćeš biti njegov da su vojnici morali da ga nose. **36** Naime, svedok pred svim ljudima, pa ćeš govoriti što si gomila ih je pratila i uzvikivala: „Pogubi ga!“ video i čuo. **16** Šta sad još čekaš! Ustani, krsti se, **37** Kada je trebalo da odvedu Pavla u kasarnu, te se očisti od svojih greha prizivajući njegovo on se obratio zapovedniku: „Mogu li da ti nešto ime!“ **17** Nakon što sam se vratio u Jerusalim, kažem?“ Zapovednik ga je upitao: „Zar ti znaš dok sam se jednom molio u hramu, pao sam u grčki? **38** Da nisi ti onaj Egiptanin što je nedavno zanos **18** i video Gospoda. On mi je rekao: 'Požuri podigao bunu i poveo sa sobom u pustinju i idи brzo iz Jerusalima, jer neće prihvatiš tvoje četiri hiljade ljudi naoružanih noževima?“ **39** svedočanstvo o menil' **19** A ja rekoh: 'Gospode, Pavle mu odgovori: „Ja sam Jevrejin iz Tarsa znaju oni da sam bacao u tamnicu i tukao po kilikijskog, građanin znamenitog grada. Dozvoli sinagogama one koji veruju u tebe. **20** A kada mi, molim te, da se obratim narodu.“ **40** Kada se prolivala krv tvoga svedoka Stefana, ja sam mu je [zapovednik] dao dopuštenje, Pavle je stao stajao tamo, odobravao i čuvao odeću onih koji na stepenice i mahnuo rukom narodu. Pošto su ga ubijali.' **21** Ali on mi je rekao: 'Idi, jer će je nastala velika tišina, Pavle im se obratio na jevrejskom jeziku:

22 „Braćo i oci, poslušajte sada reči moje odbrane koju upućujem vama.“ **2** Kada su oni čuli da im se obraća na jevrejskom jeziku, još pažljivije su ga slušali. **3** „Ja sam Jevrejin – nastavio je Pavle. Rođen sam u Tarsu kilikijskom, ali sam odgojen u ovom gradu, gde sam pod Gamalilovim nadzorom bio strogo podučen Zakonu naših otaca. Bio sam revan za Boga, baš kao i vi danas **4** Do smrti sam proganjao sledbenike ovog Puta; vezivao sam i muškarce i žene i predavao ih u tamnicu. **5** To može da mi potvrdi Prvosveštenik i celo Veće starešina. Od njih sam, naime, primio pisma za njihovu sabraću u Damasku, gde sam otisao da sprovedem u Jerusalim tamošnje svezane, da budu kažneni. **6** Dok sam se putujući približavao Damasku, oko podne me je odjednom zablijesnulo jako svetlo s neba. **7** Pao sam na zemlju i čuo glas kako mi govorи: 'Savle! Savle! Zašto me progoniš?' **8** Upitao sam: 'Ko si ti, Gospode?' On mi je odgovorio: 'Ja sam Isus iz Nazareta koga ti progoniš.' **9** Moji pratnici su videli svetlo, ali nisu razumeli glas onoga koji mi je govorio. **10** 'Šta da radim, Gospode?' – upitao sam. Gospod mi je odgovorio: 'Ustani i idi u Damask. Tamo će ti biti

su ga slušali sve do ovih reči. Međutim, tada su počeli da viču: „Istrebi takvog sa zemlje! Taj ne zasljuže da živi!“ **23** Pošto su oni vikali, vitlali ogrtčima i dizali prašinu u vazduh, **24** zapovednik je naredio da Pavla odvedu u kasarnu i bičevanjem ga ispitaju kako bi saznao zbog čega to narod diže toliku viku protiv njega. **25** Kada su ga opružili i svezali kaiševima, Pavle reče kapetanu koji je stajao do njega: „Zar vi smete da bičujete rimskog građanina koji nije osuđen?“ **26** Kad je to čuo, kapetan je prišao zapovedniku i obavestio ga o tome. Rekao je: „Šta to hoćeš da učiniš? Pa, ovaj čovek je rimski građanin!“ **27** Zapovednik je prišao Pavlu i upitao ga: „Reci mi, jesli ti rimski građanin?“ „Jesam“ – odgovorio Pavle. **28** Zapovednik reče: „Ja sam velikom svotom stekao to građanstvo.“ „A ja sam se s njim i rodio“ – reče Pavle. **29** Vojnici koji su pristupili da bičevanjem ispitaju Pavla istog su trenutka ustuknuli. I sam zapovednik se uplašio kad je saznao da je on rimski građanin, a on ga je svezao. **30** Nameravajući da tačno sazna za šta ga Jevreji optužuju, zapovednik je sutradan oslobođio Pavla i naredio da se okupe vodeći sveštenici i celo Veliko veće. Onda je doveo Pavla i postavio ga pred njih.

23 Pavle upre pogled na Veliko veće i reče: Pavla u Veliko veće, da bi, tobože, podrobnije „Braćo, ja sam sve do ovog dana živeo pred ispitali njegov slučaj. **21** Ne daj da te nagovore, Bogom s potpuno čistom savešću.“ **2** Tada je jer ga više od četrdeset ljudi čeka u zasedi. Oni su Prvosveštenik Ananija naredio onima koji su se zakleli da neće ni jesti ni piti dok ga ne ubiju. stajali pored Pavla da ga udare po ustima. **3** Pavle Sada su spremni i samo čekaju tvoj pristanak.“ **22** mu je odgovorio: „Bog će tebe udariti, zide u belo Tada zapovednik otpusti mladića i zapovedi mu: okrećenil Sediš tu i sudiš mi po Zakonu, a isti taj „Nikome ne govori da si mi ovo javio.“ **23** Zatim Zakon kršiš time što naređuješ da me udaraju!“ je pozvao dva kapetana i rekao im: „Spremite **4**, „Zar vredaš Božijeg Prvosveštenika?“ – ukorili dve stotine vojnika, sedamdeset konjanika i dve su ga Jevreji koji su stajali do njega. **5** „Braćo, stotine strelaca, da večeras u devet sati pođu nisam znao – reče Pavle – da je Prvosveštenik. na put do Kesarije. **24** Za Pavla neka se opreme Naime, [u Pismu] je napisano: 'Ne govori loše o konji za jahanje, kako bi ga bezbedno doveli glavaru svoga naroda.'“ **6** Znajući da jedan deo namesniku Feliksu.“ **25** [Zapovednik] je zatim prisutnih pripada farisejima, a drugi sadukejima, napisao pismo sledećeg sadržaja: **26** Klaudije Pavle uzviknu u Velikom veću: „Braćo, ja sam Lisija pozdravlja uvaženog namesnika Feliksa. **27** farisej, farisejski sin, a sudi mi se zato što se Jevreji su uhvatili ovog čoveka i hteli da ga ubiju. nadam vaskrsenju mrtvih!“ **7** Kad je to rekao, No, kada sam doznao da je rimski građanin, došlo je do rasprave između fariseja i sadukeja, došao sam s vojskom i izvukao ga iz njihovih tako da se zbor podelio. **8** Naime, sadukeji ruku. **28** Pošto sam hteo da saznam zbog kakve govore da nema vaskrsenja, niti da ima andela krivice ga optužuju, doveo sam ga pred njihovo ni duhova, dok fariseji veruju u sve to. **9** Vika Veliko veće. **29** Utvrđio sam, međutim, da ga je postajala sve veća. Neki od znalaca Svetog oni optužuju zbog spornih pitanja koja se tiču pisma iz farisejske stranke žestoko se usprotiviše. njihovog zakona, te da nema nikakve krivice koja Govorili su: „Nismo našli nikakvo zlo na ovom zaslužuje smrtnu kaznu ili tamnicu. **30** Budući čoveku! Šta ako mu je govorio duh ili andeo?“ **10** da mi je dojavljeno da se sprema zavera protiv Svada je postala toliko žestoka, da se zapovednik njega, odmah sam ga poslao k tebi. Njegovim uplašio da ne rastrgnu Pavla. Zato je naredio tužiteljima sam rekao da pred tobom iznesu vojnicima da ga otmu od njih i odvedu u kasarnu. svoje tužbe protiv njega. **31** Vojnici su postupili **11** Iduće noći je Gospod stao pred Pavla i rekao prema onom što im je bilo naređeno; uzeli su mu: „Hrabro! Jer kako si svedočio za mene u Pavla i noću ga odveli u Antipatridu. **32** Sutradan Jerusalimu, tako treba da posvedočiš i u Rimu.“ su prepustili konjici da produži sa njim, a oni su **12** Sledeceg jutra su Jevreji skovali zaveru protiv se vratili u kasarnu. **33** Kad su stigli u Kesariju, Pavla, zaklevši se da neće ni jesti ni piti dok uručili su pismo namesniku i izveli Pavla pred ga ne ubiju. **13** Onih koji su skovali zaveru, bilo njega. **34** Pošto je pročitao pismo, namesnik je je više od četrdeset. **14** Ovi su otisli k vodećim upitao Pavla odakle je. Kad je saznao da je iz sveštenicima i starešinama, i rekli im: „Zakleli Kilikije, **35** rekao je: „Saslušaću te kada stignu smo se da nećemo ništa okusiti dok ne ubijemo Pavla. **15** Zato vi sad sa Velikim većem podnesite zahtev zapovedniku da vam ga dovede kako zaiste, tobože, tačnije ispitali njegov slučaj. Mi smo spremni da ga ubijemo pre no što on dođe.“ **16** Međutim, Pavlov nećak je dočuo za zasedu, pa je otisao u kasarnu i obavestio Pavla o tome. **17** Pavle je pozvao jednog kapetana i rekao mu: „Povedi ovog mladića zapovedniku, jer ima da mu javi nešto.“ **18** [Oficir] je poveo mladića, doveo ga zapovedniku i rekao: „Zatvorenik po imenu Pavle me je pozvao i zamolio da ovog mladića dovedem k tebi, jer ima nešto da ti kaže.“ **19** Zapovednik ga je uzeo pod ruku, odveo u stranu i upitao: „Šta to imaš da mi javiš?“ **20** On mu reče: „Jevreji su se dogovorili da zatraže od tebe da sutra dovedeš

24 Nakon pet dana u Kesariju je stigao Prvosveštenik Ananija sa nekim starešinama i izvesnim advokatom Tertulom, pa su podneli namesniku tužbu protiv Pavla. **2** Kada su dozvali Pavla, Tertul je počeo da iznosi optužbu: „Tvojom zaslugom uživamo u velikom miru i napretku koji je tvojom brigom nastao na dobro ovog naroda; **3** to mi, uvaženi Felikse, na svaki način i na svakom mestu priznajemo sa dubokom zahvalnošću. **4** No, da ti ne bih više dosađivao, molim te da nas po svojoj dobroti ukratko saslušaš. **5** Ustanovili smo, naime, da je ovaj čovek bundžija, da po celom svetu zameće svađe među Jevrejima i da

je vođa nazarejske sekte. **6** Čak je i naš hram pokušao da oskrnavi, ali smo ga mi uhvatili. (Hteli smo da mu sudimo po našem zakonu, **7** ali je došao zapovednik Lisija sa velikom vojskom i silom ga oteo od nas.) **8** Ako ga saslušaš, i sam češ moći da saznaš od njega sve za šta ga mi optužujemo.“ **9** Jevreji su ga podržavali potvrđujući da je to istina. **10** Kad mu je namesnik dao znak da uzme reč, Pavle odgovorio: „Znajući da si dugo godina sudija ovom narodu, drage volje izlažem svoju odbranu. **11** Sâm možeš da doznaš da nije prošlo više od dvanaest dana od kako sam otiašao gore u Jerusalim da se poklonim [Bogu]. **12** Nikada me nisu zatekli da se svadam s kim u hramu, niti da bunim narod po sinagogama ili u gradu. **13** Zato oni ne mogu da ti dokažu ono za šta me sad optužuju. **14** Ali jedno ti priznajem: prema ovom Putu, koji oni nazivaju sektom, služim Bogu naših otaca i verujem u sve ono što je zapisano u Zakonu i Prorocima. **15** Ja imam istu nadu, koju i oni imaju, da će vaskrsnuti i pravedni i nepravedni. **16** Zato se trudim da uvek imam čistu savest pred Bogom i pred ljudima. **17** Posle više godina, vratio sam se [u Jerusalim] da donesem novčanu pomoć za moj narod i da prinesem žrtve. **18** Tom prilikom su me našli u hramu i tada sam bio [obredno] čist, ali tu nije bilo ni okupljenog naroda ni buke. **19** To su bili neki Jevreji iz [Male] Azije; trebalo bi da oni stupe pred tebe i iznesu optužbe protiv mene, ako imaju nešto protiv mene. **20** Ili neka ovi tu sami kažu kakvu su krivicu našli na meni kad sam stajao pred Velikim većem, **21** osim ako se ne radi o onome što sam tada povikao dok sam stajao među njima: 'Zbog vaskrsenja mrtvih sudi mi se danas pred vama!'“ **22** Tada je Feliks, budući dobro upoznat s ovim Putem, odgodio suđenje rekavši: „Kada dođe zapovednik Lisija, rešiću vaš spor.“ **23** Naredio je kapetanu da se Pavle čuva, ali da mu se da izvesna sloboda i da se ne brani njegovim prijateljima da mu budu na usluzi. **24** Nekoliko dana kasnije, Feliks je došao u posetu Pavlu sa svojom ženom Drusilom, koja je inače bila Jevrejka. Poslao je da dovedu Pavla koji im je govorio o veri u Isusa Hrista. **25** Dok je Pavle izlagao o pravdi, uzdržljivosti i dolazećem суду [Božjem], Feliksa obuze veliki strah, pa reče: „Idi sad, a kad nađem nešto vremena, pozvaću te.“ **26** Pri tom se nadoao da će mu Pavle dati novac; zato ga je češće pozivao i razgovarao s njim. **27** Nakon dve godine, Feliksa je nasledio Porkije

Fest. Želeći da zadobije naklonost Jevreja, Feliks je ostavio Pavla u tamnici.

25 Tri dana nakon dolaska u ovu provinciju, Fest je iz Kesarije otiašao gore u Jerusalim. **2** Tada su vodeći sveštenici i judejske starešine izneli pred njim optužbe protiv Pavla. **3** Molili su ga da im učini uslugu – da sproveđe Pavla u Jerusalim, jer su spremali zasedu da ga ubiju na putu. **4** Međutim, Fest im je odgovorio da je Pavle utamničen u Kesariji, gde i sam uskoro namerava da otpuštuje. **5** Zatim je dodao: „Neka vaši predstavnici dođu u Kesariju, pa neka iznesu svoje optužbe protiv tog čoveka ako je nešto skrivio.“ **6** Nakon što je proveo nekih osam ili deset dana kod njih, Fest je sišao u Kesariju. Već sutradan je seo na sudijsku stolicu i naredio da dovedu Pavla. **7** Kada se Pavle pojavio, okružili su ga Jevreji koji su došli iz Jerusalima i počeli da iznose protiv njega mnoge i teške optužbe, koje nisu mogli da dokažu. **8** Pavle se branio: „Nisam učinio nikakav prestup ni protiv judejskog Zakona, ni protiv hrama, a ni protiv cara.“ **9** Želeći da ugodi Jevrejima, Fest je upitao Pavla: „Hoćeš li da ideš u Jerusalim da ti se onde za to preda mnjom sudi?“ **10** Pavle je odgovorio: „Pred carskim sudom stojim i tu treba da mi se sudi. Jevrejima ništa nisam skrivio, kao što i sam veoma dobro znaš. **11** Ako sam nešto skrivio, ili ako sam učinio nešto što zasluzuјe smrt, ne odbijam da umrem; ali ako su njihove optužbe neosnovane, niko me ne može izručiti njima. Pozivam se na cara.“ **12** Fest se tada posavetovao sa svojim većem, pa je rekao: „Na cara si se pozvao, k caru ćeš poći!“ **13** Nekoliko dana kasnije dođu car Agripa i Vernika u Kesariju da pozdrave Festa. **14** Pošto su ostali tamo nekoliko dana, Fest izloži caru Pavlov slučaj: „Tu je jedan čovek koga je Feliks ostavio kao zatvorenika. **15** Kad sam bio u Jerusalimu, vodeći sveštenici i judejske starešine su izneli optužbe protiv njega i zahtevali njegovu osudu. **16** Odgovorio sam im da nije rimski običaj da se optuženik izruči pre no što se suoči sa svojim tužiteljima i pre no što mu se pruži prilika da se odbrani od optužbi. **17** Kad sam se vratio sa njima, već sledećeg dana sam bez ikavkog odlaganja seo na sudijsku stolicu i naredio da dovedu tog čoveka. **18** Kada su njegovi tužitelji ustali da govore, nisu ga optuživali za nikakav zločin, kako sam ja očekivao, **19** nego su se sporili s njim oko izvesnih pitanja njihove vere i o nekom Isusu koji je bio mrtav, a za koga Pavle

tvrdi da je živ. **20** Pošto sam bio u nedoumici kako vere. U svome prekomernom besu, proganjao da postupim u vezi ovog spora, upitao sam ga da sam ih čak i po stranim gradovima. **12** Povodom li bi hteo da ide u Jerusalim, da bi mu se za to toga sam se zaputio u Damask sa ovlašćenjem tamo sudilo. **21** Ali kako je Pavle htio da ostane u i odobrenjem od vodećih sveštenika. **13** Negde zatvoru do odluke carskog veličanstva – budući oko podne, o, care, na putu sam ugledao svetlost da se pozvao na njega – naredio sam da ga čuvaju sa neba, koja je mene i moje saputnike obasjala dok ga ne pošaljem caru.“ **22** Agripa reče: „I ja jače od sunčevog sjaja. **14** Svi smo popadali na sam bih voleo da čujem tog čoveka.“ „Čućeš ga zemlju, a ja sam čuo glas koji mi se obratio sutra“ – odgovorio je Fest. **23** Sutradan su Agripa, na jevrejskom jeziku: ‘Savle! Savle! Zašto me Fest i Vernika došli sa velikom pompom, pa su progoniš? Teško ti je da se ritaš protiv bodila.’ zajedno sa vojnim zapovednicima i gradskim **15** ‘Ko si ti, Gospode?’ – upitao sam. Gospod mi uglednicima ušli u sudnicu. Pošto je naredio da je odgovorio: ‘Ja sam Isus koga ti progoniš. **16** dovedu Pavla, **24** Fest je rekao: „Care Agripa i Ustani i stani na svoje noge! Objavio sam ti se da svi vi koji ste prisutni, pogledajte ovog čoveka! bih te postavio za svog slugu i svedoka onoga Zbog njega su navalili na mene svi Jevreji iz što si video i onoga što će ti objaviti. **17** Ja ču Jerusalima i odavde, vičući da on više ne sme da te izbavljati od tvoga naroda i od neznabozčaca. živi. **25** No, ja sam ustanovio da on nije učinio Njima te šaljem, **18** da im otvořiš oči kako bi se ništa što zaslužuje smrt. Ali pošto se pozvao na odvratili od tame k svetlu i od satanske vlasti k cara, odlučio sam da ga pošaljem [u Rim]. **26** Bogu, te da bi primili oproštenje od greha i deo Međutim, nemam ništa pouzdano o njemu da među onima koji su posvećeni verom u mene.’ napišem gospodaru. Zato sam ga doveo pred vas, **19** Otada, care Agripa, nisam bio neposlušan posebno pred tebe, care Agripa, da bih nakon nebeskom viđenju. **20** Prvo sam propovedao saslušanja imao šta da napišem. **27** Naime, čini onima u Damasku, te u Jerusalimu i u celoj Judeji, mi se nerazumnim poslati zatvorenika, a ne naznačiti šta su njegove krivice.“ a potom i neznabozčima, da treba da se pokaju [od greha] i da se okrenu Bogu čineći dela koja

26 Agripa se onda obratio Pavlu: „Dozvoljava ti se da govorиш u svoju odbranu.“ Tada je Pavle ispružio svoju ruku i započeo svoju odbranu: **2** „Smatram sebe srećnim, o, care Agripa, što ču se baš pred tobom braniti od svega za što me Jevreji optužuju, **3** tim pre što znam da si dobro upućen u judejske običaje i sporna pitanja. Zato te molim da me strpljivo saslušaš. **4** Svi Jevreji znaju kakav način života sam provodio od najranije mладости među svojim narodom u Jerusalimu. **5** Oni me znaju od ranije, pa mogu, ako hoće, da potvrde da sam kao farisej živeo po najstrožem pravcu naše vere. **6** A sada mi se sudi zbog moje nade u ispunjenje obećanja koje je Bog dao našim precima. **7** Isto tako se i dvanaest naših plemena, koja predano služe Bogu danju i noću, nadaju ispunjenju istog obećanja. Zbog te nade me, o, care, Jevreji optužuju. **8** Zar smatrate neverovatnim da Bog vaskrsava mrtve? **9** Pa i ja sam bio uveren da se moram svim silama protstaviti imenu Isusa Nazarećanina, **10** što sam i činio u Jerusalimu. Kad sam dobio ovlašćenje od vodećih sveštenika, ja sam mnoge svete zatvorio, a kada su ih ubijali, ja sam davao svoj pristanak. **11** Po svim sinagogama sam ih kažnjavanjem prisiljavao da se odreknu svoje

667

Dela apostolska

„Ovaj čovek bi mogao da bude oslobođen da se nije pozvao na cara.“

27 Kada je bilo odlučeno da otplovimo u Italiju, Pavla i neke druge zatvorenike predali su na čuvanje kapetanu carske čete koji se zvao Julije. **2** Ukrcali smo se u jednu adramitsku lađu, koja je trebalo da plovi u azijske luke, i otplovili. Sa nama je bio Aristarh, Makedonac iz Soluna. **3** Sutradan smo pristali u Sidonu. [Kapetan] Julije se ljubazno ophodio prema Pavlu i dopustio mu da poseti svoje prijatelje, da bi se pobrinuli za njegove potrebe. **4** Kad smo otišli odande, plovili smo u zavetru Kipra, jer su duvali protivni vetrovi. **5** Preplovivši more duž obala Kilikije i Pamfilije, stigli smo u Miru likijsku. **6** Tu je kapetan našao lađu iz Aleksandrije koja je plovila za Italiju, te se ukrcasmo. **7** Nekoliko dana smo plovili veoma sporo i jedva smo stigli do Knida. Pošto nam vetar nije dao da pristanemo, plovili smo pored Salmone, u zavetru Krita. **8** Ploveći s mukom uz obalu, stigli smo u mesto koje se zvalo „Dobra pristaništa“, blizu grada Laseje. **9** Budući da je prošlo dosta vremena, a plovidba postala opasna, jer se i post već bio završio, Pavle ih je opominjao: **10** „Ljudi – govorio im je – vidim da će ova plovidba biti opasna i da će biti velike štete, ne samo po tovar i lađu, nego i po naše živote.“ **11** Međutim, kapetan je imao više poverenja u kormilara i vlasnika broda, nego u Pavla. **12** Pošto luka nije bila pogodna da se prezimi, većina je odlučila da se otplovi dalje uz obalu, kako bi došli do Fenikska i tamo prezimili. To je bila kritska luka koja je bila otvorena prema jugozapadu i severozapadu. **13** Duvaao je blag južni vetar, pa su mislili da će ostvariti što su naumili. Podigli su sidro i zaplovili uz samu obalu Krita. **14** Nije prošlo dugo, kadli [sa Krita] poče da duva jak olujni vetar zvani „Severoistočnjak“. **15** Zahvatio je lađu koja nije mogla da se protivi vetrui, pa smo morali da se prepustimo vetrui da nas nosi. **16** Ploveći, pak, u zavetru nekog ostrva po imenu Klauda, s teškom mukom smo uspeli da zadržimo brodski čamac. **17** Kada su ga podigli, upotrebili su pomoćna sredstva da podvežu lađu. Bojeći se da se ne nasuču na obalu Sirte, spustili su plutajuće sidro prepustašajući se vetrui. **18** Pošto nas je narednog dana oluja žestoko bacala, počeli su da izbacuju tovar. **19** Trećeg dana su svojim rukama izbacili iz lađe brodsku opremu. **20** Pošto se tokom mnogo dana ni sunce ni zvezde nisu pojavili, a snažna bura i dalje besnela, izgubili

smo svaku nadu da čemo se spasti. **21** Kako već duže vreme niko nije ništa jeo, Pavle stade među njih i reče: „Ljudi, trebalo je mene poslušati i ne otiskivati se s Krita, jer bismo tako izbegli ovu nevolju i štetu. **22** Sad vam, pak, savetujem da se obodrite, jer нико од вас neće izgubiti život, osim što će lađa potonuti. **23** Prošle noći mi se ukazao andeo Boga kome pripadam i kome služim, **24** pa mi je rekao: ‘Pavle, ne boj se, jer moraš doći pred cara [u Rim]. Bog će radi tebe sačuvati živote svih koji plove s tobom.’ **25** Zato se razvedrite, jer verujem Bogu da će biti onako kako mi je rečeno. **26** Ipak, moramo da se nasučemo na neko ostrvo.“ **27** U noći četrnaestog dana od kako nas je oluja nosila po Adriji, negde oko ponoći, mornari naslutile da se približava neko kopno. **28** Bacili su visak za merenje dubine i utvrđili da dubina mora iznosi trideset sedam metara. Kada su ga bacili malo dalje, utvrđili su da ima dvadeset sedam metara. **29** Pošto smo se bojali da ne naletimo na podvodne grebene, bacili smo četiri sidra sa stražnje strane i molili se da svane. **30** Mornari su pokušali da pobegnu, te su spustili čamac pod izgovorom da treba spustiti sidra s prednje strane lađe. **31** Tada je Pavle rekao kapetanu i vojnicima: „Ako ovi ljudi ne ostanu na lađi, vi se ne možete spasti.“ **32** Nato su vojnici posekli užad koja su držala čamac i pustili ga da padne. **33** Kada je počelo da svije, Pavle je zamolio sve da pojedu nešto: „Danas je četrnaesti dan koji provodite u iščekivanju i bez hrane, a da ništa niste okusili. **34** Zato vas molim da pojedete nešto; to je za vaš opstanak, jer ni jednom od vas neće pasti dlaka s glave.“ **35** Pošto je rekao ovo, uzeo je hleb i pred svima zahvalio Богу. Zatim je prelomio [hleb] i počeo da jede. **36** Tada su svi ohrabrili, pa su se prihvatali hrane. **37** Na lađi nas je bilo ukupno dve stotine sedamdeset šest ljudi. **38** Kada su se nasitili, olakšali su brod izbacujući žito u more. **39** Kada se razdanilo, nisu prepoznali kopno. Ipak, ugledali su neki zaliv sa pristupačnom obalom, gde su hteli da uplove brodom, ako to bude moguće. **40** Odvezali su sidra i spustili ih u more. Istovremeno su olabavili užad na kormilima, podigli prednje jedro prema vetrui i zaputili se ka obali. **41** Međutim, naišli su na greben i nasukali se. Prednji deo broda je naseo i ostao nepokretan, dok se zadnji lomio pod udarima jakih talasa. **42** Tada su vojnici naumili da pobiju zatvorenike kako ne bi koji isplivao i pobegao. **43** Međutim, kapetan je želeo da spase Pavla, te im

nije dozvolio da sprovedu svoju nameru. Naredio je da oni koji znaju da plivaju prvi skoče u vodu i domognu se kopna, **44** a da ga se ostali domognu, ko na daskama, ko na ostacima lađe. Tako su se svi spasli došavši do kopna.

28 Pošto smo se spasli, saznali smo da se to ostrvo zove Malta. **2** Stanovnici Malte su nam iskazali nesvakidašnju ljubaznost. Založili su vatru i sve nas pozvali k njoj zbog kiše koja je padala i zbog hladnoće. **3** A kada je Pavle sakupio gomilu granja i stavio na vatru, izade zmija od topote i uhvati mu se za ruku. **4** Ugledavši zmiju kako mu visi na ruci, domoroci rekoše jedan drugome: „Ovaj čovek je sigurno ubica; umakao je moru, ali mu Pravda ne dozvoljava da živi.“ **5** No, Pavle strese zmiju u vatru i ništa mu se ne dogodi. **6** Ljudi su očekivali da će oteći ili da će iznenada pasti mrtav. No, kad su posle dugog čekanja videli da mu se ništa neobično nije dogodilo, promenili su mišljenje i rekli da je bog. **7** Blizu tog mesta se nalazilo imanje glavarja tog ostrva, po imenu Publike. On nas je primio i tri dana nas ljubazno ugostio. **8** Publikev otac je tada ležao svaladan groznicom i srdoboljom. Pavle mu je prišao, pomolio se, položio ruke na njega i iscelio ga. **9** Nakon što se ovo dogodilo, i ostali bolesnici sa ostrva su dolazili i bili isceljeni. **10** Stanovnici su nam ukazali mnoge počasti, a kada smo odlazili, snabdели su nas sa svim što nam je bilo potrebno. **11** Posle tri meseca, ukrcasmo se na neku aleksandrijsku lađu koja je prezimila na ostrvu i koja je na sebi imala [zaštitni] znak blizanaca Kastora i Poluksa. **12** Doplovili smo u Sirakuzu, gde smo ostali tri dana. **13** Odande smo ploveći uz obalu došli u Regium. Sutradan je počeo da duva južni vetar, tako da smo već sledećeg dana stigli u Puteole. **14** Tamo smo našli neku braću koja su nas pozvala da provedemo sa njima nedelju dana. Tako smo došli u Rim. **15** Kad su braća iz Rima čula da dolazimo, izašli su nam u susret čak do Apijevog foruma i Tri krčme. Videvši ih, Pavle zahvali Bogu i ohrabri se. **16** Kada smo stigli u Rim, Pavlu je bilo dopušteno da stanuje kao samac sa jednim vojnikom koji ga je čuvao. **17** Posle tri dana, Pavle je sazvao judejske vođe. Kada su se okupili, Pavle im je rekao: „Braćo, iako nisam učinio ništa protiv našeg naroda ili običaja naših predaka, ipak su me okovali u Jerusalimu i izručili me Rimljanim. **18** Kada su me ispitali, hteli su da me puste, jer nisu našli nikakvu krivicu zbog koje bih bio osuđen

na smrt. **19** No, budući da su se Jevreji usprotivili tome, bio sam prinuđen da se pozovem na cara; ali ne zato da bih optužio svoj narod. **20** Zato sam vas pozvao da vas vidim i da vam kažem da sam okovan ovim lancem zbog Izrailjeve nade.“

21 Oni mu odgovoriše: „Nismo primili nikakva pisma iz Judeje u vezi sa tobom, niti je ko od braće došao odande i javio nam ili rekao nešto loše o tebi. **22** Ipak, želimo da čujemo šta su tvoji pogledi, jer nam je poznato da se protiv ove sekte svuda govori.“ **23** Pošto su mu zakazali jedan dan, došli su u njegov stan u još većem broju. Pavle im je od jutra do mraka govorio i svedočio o Božijem Carstvu, ubeđujući ih o Isusu na temelju Mojsijevog Zakona i Proroka. **24** Jedni su bili uvereni u ono što je Pavle rekao, dok drugi nisu poverovali. **25** I kako nisu mogli da se slože, počeli su da se razilaze. Nakon toga, Pavle je dao svoj sud: „Sveti Duh je rekao istinu vašim precima preko proroka Isaije: **26** 'Idi k ovom narodu i reci mu: Slušaćete i nećete razumeti, gledaćete i nećete videti. **27** Jer je otvrđnulo srce ovoga naroda, uši su svoje začepili, oči su svoje zatvorili, da očima ne vide, da ušima ne čuju, da srcem ne razumeju i obrate se, da ih ja iscelim.' **28** Znajte, stoga, da je ovo Božije spasenje poslano neznabوćima i oni će ga poslušati.“ **29** A kada je ovo rekao, Jevreji odoše žučno se raspravljujući među sobom. **30** Pavle je u svom iznajmljenom stanu ostao pune dve godine i primao sve koji su dolazili k njemu. **31** Tu je sasvim slobodno i bez smetnji naveštavao Carstvo Božije i poučavao o Gospodu Isusu Hristu.

Rimljanima

1 Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanog da bude apostol, izdvojenog da navesti Božiju Radosnu vest, **2** koju je [Bog] unapred obećao preko proroka u Pismu. **3** [Radosna vest] se odnosi na njegovog Sina, koji je po svojoj ljudskoj prirodi potomak Davidov, **4** a po Duhu svetosti postavljen da bude Sin Božiji u sili, svojim vaskrsenjem iz mrtvih. To je naš Gospod, Isus Hristos. **5** [Bog] nam se njegovim posredstvom smilovao i udostojio nas da budemo apostoli, da u njegovo ime pozovemo sve narode na poslušnost koja dolazi od vere. **6** Među ovima ste i vi koje je pozvao Isus Hristos. **7** Svima vama koji ste u Rimu, vama koje Bog voli, pozvanima na posvećenje: milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. **8** Pre svega, zahvaljujem svome Bogu po Isusu Hristu za sve vas, jer se glas o vašoj veri pronosi po celom svetu. **9** Bog moj, kome celim svojim srcem služim objavljivanjem Radosne vesti o njegovom Sinu, svedok mi je da vas se neprestano sećam **10** u svojim molitvama. Stalno se molim da mi Bog po svojoj volji konačno omogući da srećno dođem k vama. **11** Jer čeznem da vas vidim da bih podelio sa vama duhovni dar da ojačate, **12** to jest, da se uzajamno ohrabrimo obostranom verom. **13** Ipak, želim da znate, braćo, da sam često nameravao da dođem k vama kako bi i u vašoj sredini imao rod u obraćenima, kao među drugim narodima, ali sam do sada bio sprečen u tome. **14** Dužnik sam Grcima i varvarima, umimima i neukima. **15** Tako sam spreman da navestim Radosnu vest i vama u Rimu. **16** Ja se, naime, ne stidim Radosne vesti, jer je ona Božija sila koja vodi k spasenju svakoga koji u nju veruje, prvo Jevrejina, a onda i Grka. **17** Jer u njoj se otkriva pravednost Božija, koja se prima verom, i samo verom, kao što je napisano: „Pravednik će živeti od vere.“ **18** Jer, Božiji gnev se otkriva protiv svake bezbožnosti i nepravednosti ljudi, koji svojom nepravednošću potiskuju istinu. **19** Njima je, naime, poznato ono što se može saznati o Bogu, jer im je Bog to otkrio. **20** A Božije nevidljive osobine – njegova večna sila i božanstvo, mogu se jasno videti od postanka sveta na onome što je stvorio. Stoga нико nema izgovora. (*aiōdos g126*) **21** Jer, iako su upoznali Boga, nisu mu kao Bogu iskazali čast i zahvalnost, nego im umovanje postade bezumno, te im tama obuze njihovo nerazumno

srce. **22** Tvrđili su da su mudri, a postali su nerazumni, **23** pa su zamenili slavu besmrtnoga Boga obličjem i slikom smrtnog čoveka, ptica, četvoronožaca i gmizavaca. **24** Zato ih je Bog prepustio željama njihovog srca, da budu nečisti, i da čine besramne stvari jedni s drugima. **25** Oni su zamenili Božiju istinu za laž, te poštuju i klanaju se tvorevini umesto Tvorcu, koga treba slaviti doveka. Amin. (*aiōn g165*) **26** Zato ih je Bog prepustio sramnim strastima. Tako su njihove žene zamenile prirodno opštenje za neprirodno. **27** Isto tako su i muškarci ostavili prirodno opštenje sa ženom, te se u svojoj požudi uspalili jedni na druge. Tako muškarci s muškarcima čine bestidne stvari i time na sebe same navlače zaslужenu kaznu za svoju zabludu. **28** I pošto nisu smatrali vrednim da se drže znanja o Bogu, Bog ih je prepustio njihovom izopaćenom umu da čine nedolične stvari. **29** Oni su ispunjeni svakom vrstom nepravednosti: zlobom, pohleprom, nevaljalstvom; puni su zavisti, ubistva, svađe, prevare, zlonamernosti; oni su spletkarši, **30** ogovarači, bogomrsci, nasilnici, oholi, razmetljivci; oni izmišljaju zla, nepokorni su roditeljima, **31** nerazumni, nepouzdani, bezosećajni, nemilosrdni. **32** Oni znaju Božiji pravedni zahtev da koji tako čine zaslужuju smrt. Međutim, ne samo da to sami čine, nego odobravaju i drugima koji čine isto.

2 Zato nemaš izgovora, o, čoveče koji sudiš, ko god da si. Jer time što sudiš drugome, samog sebe osuđuješ, pošto ti, sudijo, činiš isto. **2** Međutim, Bog u skladu sa istinom sudi onima koji takvo što čine. **3** Misliš li, o, čoveče koji sudiš onima koji čine takve stvari, a sam činiš isto, da ćeš izbeći Božiji sud? **4** Ili možda prezireš bogatstvo njegove dobrote, podnošenja i strpljivosti, a ne znaš da te njegova dobrota vodi k pokajanju? **5** Ti svojom tvrdokornošću i nepokajanim srcem prikupljaš sebi kaznu za dan Božijeg gneva, kada će se otkriti njegov pravedni sud, **6** pa će svakom uzvratiti po njegovim delima. **7** Onima što traže slavu, čast i besmrtnost, ustrajno čineći dobra dela, daće večni život. (*aiōnios g166*) **8** A onima što su častohlepni i ne pokoravaju se istini, nego se pokoravaju nepravednosti, sledi Božiji gnev i ljutnja. **9** Nevolja i muka snaći će svakog čoveka koji uporno čini зло, prvo Jevrejina, a onda i Grka. **10** A slava, čast i mir slediju svakome ko čini dobro, prvo Jevrejinu, a onda i

Grku. **11** Bog, naime, nije pristran. **12** Zaista, oni ćeš se opravdati svojim rečima, i pobediti kada koji su bez [poznavanja] Zakona sagrešili, bez te okrive.“ **5** Ako naša nepravednost pokazuje [poznavanja] Zakona će i propasti, a oni koji su Božiju pravednost, šta ćemo reći [na to]? Da zgrešili poznajući Zakon, po Zakonu će im se i Bog možda nije nepravedan kad kažnjava? Ovo suditi. **13** Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji pitam s ljudske strane. **6** Nikako! Kako bi onda samo slušaju Zakon; oni koji Zakon izvršuju, ti Bog mogao da sudi svetu? **7** Međutim, ako moja će biti opravdani. **14** Naime, kad mnogobošći neistina služi da pokaže izobilje Božije istine radi koji nemaju [Mojsijev] Zakon, po prirodi čine njegove slave, zašto da mi se sudi kao grešniku? ono što Zakon nalaže, onda su oni, iako nemaju **8** Zašto da ne kažemo: „Hajde da činimo zlo Zakon, sami sebi zakon. **15** Oni tako pokazuju da bi došlo dobro?“ Uostalom, neki klevetnici da je ono što zahteva Zakon upisano u njihovim nam i pripisuju takve reči. Zato će biti pravedno srcima. To svedoči i njihova savest i njihove misli osuđeni. **9** Onda, imamo li mi Jevreji ikavu koje se među sobom optužuju ili brane. **16** [To prednost nad ostalima? Nikako! Naime, malopre će se pokazati] na dan kada će, po Radosnoj vesti koju ja navešćujem, Bog posredstvom Isusa **10** Jer, ovako piše [u Svetom pismu]: „Pravednoga Hrista suditi skrivenim [mislima] ljudskim. **17** A nema nijednoga, **11** nema razumnoga, niti onog ti, koji se nazivaš Jevrejinom? Ti se oslanjaš na koji traži Boga. **12** [Od Boga] se svi odrvatiše, Zakon i hvališ se svojim odnosom sa Bogom; **18** pokvareni svi postadoše; nema toga koji čini znaš što on zahteva i prosuđuješ što je najbolje, dobro, takvoga nijednoga nema. **13** Grob otvoren jer si primio pouku iz Zakona; **19** uveren si da grlo je njihovo, a jezik im laska prevrtljivo, si voda slepima, svetlo onima koji su u tami; Otrov im je zmijiski pod usnama, **14** usta su im **20** vaspitač nerazumnih, učitelj neukih, jer u puna kletve i gorčine. **15** Krv prolići hitre su Zakonu imaš oličenje znanja i istine. **21** Ti, dakle, im noge, **16** jad im je i pustoš na putima, **17** koji druge učiš, samoga sebe ne učiš? Propovedaš stazu mira upoznali nisu, **18** za strah Božiji oči da se ne krade, a sam kradeš? **22** Govoriš da se im ne znaju.“ **19** Znamo da se sve što piše u ne čini preljuba, a sam činiš preljubu? Gnušaš Zakonu odnosi na one koji žive pod Zakonom, se idola, a sam pljačkaš hramove? **23** Hvališ se da niko ne bi imao izgovora i da bi sav svet što imaš [Božiji] Zakon, a kršiš taj isti Zakon, i bio kriv pred Bogom. **20** Naime, niko se [pred time sramotiš Boga. **24** Jer i zapisano je: „Zbog Bogom] ne može opravdati vršenjem onoga što vas se među narodima vreda ime Božije.“ **25** Zakon zahteva, jer Zakon samo dovodi čoveka Obrezanje ima vrednost ako izvršavaš Zakon; ako, do saznanja da je grešan. **21** Ali sada se otkrila pak, ne izvršavaš Zakon, postaješ kao onaj koji Božija pravednost bez Zakona, o kojoj svedoče nije obrezan. **26** Ipak, ako neobrezani izvršava i Zakon i Proroci. **22** Božija pravednost dolazi pravedne zahteve Zakona, neće li [Bog] njegovo verom u Isusa Hrista na sve koji veruju, bez neobrezanje smatrati obrezanjem? **27** Zato će ikakve razlike. **23** Jer, svi su sagrešili i lišeni su tebi, [Jevrejinu], suditi onaj koji po rođenju Božje slave, **24** ali se opravdavaju darom njegove nije obrezan, ali koji izvršava Zakon, jer ti i milosti, otkupljenjem po Hristu Isusu. **25** Njega pored slova i obrezanja prestupaš Zakon. **28** Jer, je Bog odredio za otkupljenje njegovom krvlju, nije Jevrejin onaj koji je to spolja, niti je pravo koje se prima verom. To je učinio da pokaže obrezanje telesna stvar. **29** Pravi Jevrejin je onaj koji je Jevrejin iznutra, čije je srce obrezano, a to čini Duh, a ne slovo [Zakona]. Takvoga ne hvale svoju pravednost, jer je strpljivo opraštalo grehe učinjene u prošlosti; **26** to je učinio da pokaže svoju pravednost u sadašnje vreme, to jest, da pokaže da je sam pravedan i da čini pravednim onoga koji veruje u Isusa. **27** Prema tome, ima li razloga da se neko hvali sobom? To je isključeno. Kakvim zakonom? Zakonom dela? Ne, nego zakonom vere. **28** Smatramo, naime, da se čovek opravdava posredstvom vere, a ne vršenjem Zakona. **29** Ili je Bog samo Jevrejima Bog? Zar nije [Bog] i neznačajcima? Da, i neznačajcima takode. **30** Pošto je samo jedan Bog, koji će verom opravdati obrezane, on će posredstvom [iste]

3 Kakvu, dakle, prednost imaju Jevreji nad neznačajcima? Ili, ima li kakve koristi od obrezanja? **2** Velike, u svakom pogledu! Najpre, Jevrejima su poverene Božije objave. **3** A šta ako su neki bili neverni? Hoće li Bog zbog toga prestati da bude veran? **4** Nikako! Preće biti da je Bog veran, a da je svaki čovek lažljivac, kao što u Svetom pismu piše: „Tako

vere opravdati i neobrezane. **31** Ukidamo li tako i nadao se i onda kada nije bilo razloga za verom Zakon? Nikako! Naprotiv, mi podržavamo nadu. Tako je postao ocem mnogih naroda, jer [Sveto pismo] ovako kaže: „Toliko će biti tvoje potomstvo.“ **19** [Čak i kad] se obazreo na svoje gotovo obamrlo telo, na svojih stotinu godina, kao i na Sarinu nesposobnost da rađa, Avraham se nije pokolebao u svojoj veri. **20** On nije doveo u pitanje Božije obećanje, nego je ojačan svojom verom proslavio Boga, **21** potpuno uveren da je [Bog] u stanju da učini ono što je obećao. **22** Zato mu je [vera] uračunata u pravednost. **23** [Reči]: „To mu je bilo uračunato“, nisu bile napisane samo za njega, **24** nego i za nas kojima će biti uračunato u pravednost to što verujemo u onog koji je vaskrsao iz mrtvih, našeg Gospoda Isusa. **25** [Bog] ga je predao da umre za naše prestupe, a vaskrsao ga da nas učini pravednima.

4 Šta, onda, da kažemo o našem praocu Avrahamu? Šta je on sam po sebi postigao? **2** Jer, ako je Avraham postigao pravednost onim što je učinio, on bi, prema tome, imao razloga da se hvali, ali ne pred Bogom. **3** Šta Pismo govori? „Poverova Avraham Bogu, pa mu je to uračunato u pravednost.“ **4** Onaj koji radi, zarađuje svoju platu [radom]; ne dobija je milošću. **5** A onome koji ne radi, a veruje u Boga koji opravdava bezbožnika, njemu se vera uračunava u pravednost. **6** Tako i David kaže da je blažen čovek kome Bog uračunava pravednost ne uzimajući u obzir njegova pravedna dela: **7** „Blago onima kojima su bezakonja oproštena, čiji su gresi pokriveni; **8** blago čoveku kome Gospod ne uračunava greh.“ **9** Da li se ovo blaženstvo odnosi samo na obrezane, ili i na neobrezane? Već smo rekli da je Avrahamu vera uračunata u pravednost. **10** Kako mu je bila uračunata? Kada je bio obrezan, ili kada je bio neobrezan? To nije bilo nakon obrezanja, nego pre njega. **11** On je primio znak obrezanja kao pečat pravednosti koju je stekao verom, dok još nije bio obrezan. Time je Avraham postao otac svih neobrezanih koji veruju, a kojima se to uračunava u pravednost. **12** On je, takođe, i nego slede primer vere našega oca Avrahama, pravednika, premda bi se neko i odvažio da umre koju je ovaj imao dok je još bio neobrezan. **13** za dobrog čoveka. **8** Ali, Bog je pokazao svoju Jer, kada je [Bog] obećao Avrahamu i njegovom duhovni praotac onih koji nisu samo obrezani, za bezbožne. **7** Naime, jedva da bi ko umro za potomstvu da će mu pripasti svet u nasledstvo, nas dok smo još bili grešnici. **9** Koliko ćemo se to nije bilo zbog [toga što je Avraham držao] više sada, pošto smo opravdani njegovom krvlju, Zakon, već zbog [toga što je primio] pravednost [od Boga posredstvom svoje] vere. **14** Jer, ako su naslednici oni k[oji se drže] Zakona, onda je vera beznačajna, a obećanje bezvredno, **15** ćemo pre biti spaseni njegovim životom sad zato što Zakon sa sobom nosi [Božiji] gnev. A kad smo izmireni! **11** I ne samo to, nego se i gde nema Zakona, tamo nema ni greha zbog kršenja istog. **16** Zato se obećanje temelji na veri, kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, čijim smo da bi ga ljudi prihvatali [kao dar Božije] milosti, posredstvom izmirenja sa Bogom. **12** Prema tome, te da bi bilo delotvorno za sve potomstvo, ne samo za one [koji drže] Zakon, nego i za one ušao u svet, a sa grehom i smrt, tako je smrt koji su [sudeonici] u Avrahamovoj veri. On je prešla na sve ljudе, jer su svi sagrešili. **13** Greh [duhovni] otac svima nama. **17** Jer, ovako je je, naime, postojao na svetu i pre nego što je napisano [u Svetom pismu]: „Ja sam te učinio dat Zakon, ali se greh ne uračunava kad nema ocem mnogih naroda.“ On je poverovao Bogu Zakona. **14** Ipak, smrt je carevala od Adama do koji oživljava mrtve i svojom rečju čini da stvari Mojsija i nad onima koji nisu zgrešili sličnim nastanu ni iz čega. **18** [Avraham] je verovao prestupom kao Adam, koji je pralik onoga koji

5 Pošto smo, dakle, opravdani verom, u miru smo s Bogom posredstvom našeg Gospoda Isusa Hrista. **2** Njegovim posredstvom smo verom stekli pristup k ovoj milosti u kojoj sada živimo, te se hvalimo nadom da ćemo učestvovati u Božijoj slavi. **3** Ipak, ne hvalimo se samo time, već i našim nevoljama, znaјući da nevolja izgrađuje postojanost, **4** postojanost prekaljenost, a prekaljenost nadu. **5** Ova nuda ne razočarava, jer je Bog izlio svoju ljubav u naša srca Duhom Svetim koji nam je dat. **6** Jer, dok smo to uračunava u pravednost. **12** On je, takođe, i još bili nemoćni, Hristos je u pravo vreme umro duhovni praotac onih koji nisu samo obrezani, za bezbožne. **7** Naime, jedva da bi ko umro za nego slede primer vere našega oca Avrahama, pravednika, premda bi se neko i odvažio da umre koju je ovaj imao dok je još bio neobrezan. **13** za dobrog čoveka. **8** Ali, Bog je pokazao svoju Jer, kada je [Bog] obećao Avrahamu i njegovom ljubav prema nama time što je Hristos umro za potomstvu da će mu pripasti svet u nasledstvo, nas dok smo još bili grešnici. **9** Koliko ćemo se to nije bilo zbog [toga što je Avraham držao] više sada, pošto smo opravdani njegovom krvlju, Zakon, već zbog [toga što je primio] pravednost [od Boga posredstvom svoje] vere. **14** Jer, ako 10 Pa, kad smo se izmirili s Bogom smrću njegovog su naslednici oni k[oji se drže] Zakona, onda Sina dok smo još bili Božiji neprijatelji, koliko je vera beznačajna, a obećanje bezvredno, **15** ćemo pre biti spaseni njegovim životom sad izbaviti od Božijeg gneva njegovim posredstvom. **16** Zato se obećanje temelji na veri, kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, čijim smo da bi ga ljudi prihvatali [kao dar Božije] milosti, posredstvom izmirenja sa Bogom. **17** Jer, ovako je je, naime, postojao na svetu i pre nego što je napisano [u Svetom pismu]: „Ja sam te učinio dat Zakon, ali se greh ne uračunava kad nema ocem mnogih naroda.“ On je poverovao Bogu Zakona. **18** Ipak, smrt je carevala od Adama do koji oživljava mrtve i svojom rečju čini da stvari Mojsija i nad onima koji nisu zgrešili sličnim nastanu ni iz čega. **19** [Avraham] je verovao prestupom kao Adam, koji je pralik onoga koji

je trebalo da dođe. **15** Ali milost nije poput oruđe nepravde, nego predajte sebe Bogu kao prestupa. Naime, koliko su prestupom jednog čoveka mnogi umrli, toliko se obilnije izlila na mnoge Božija milost i dar dan milošću jednog čoveka, Isusa Hrista. **16** Takođe, ima razlike i između dara [Božije milosti] i greha jednog čoveka. Osuda jednog greha je dovela do presude, dok je dar milosti i nakon mnogih prestupa doveo do opravdanja. **17** Jer, ako je prestupom jednog čoveka – preko njega – nastupila vladavina smrti, koliko će pre oni koji primaju izobilje [Božije] milosti i [Božiji] dar pravednosti, vladati u životu Kao što su neposlušnošću jednog čoveka mnogi postali grešni, tako će poslušnošću jednoga mnogi biti učinjeni pravednjima. **18** Dakle, kao što je prestup jednog čoveka doveo do osude sve ljudi, tako je pravedno delo jednog čoveka dovelo do pravednosti koja daje život svim ljudima. **19** Jezikom zbog slabosti vaše prirode. Kao što ste uvedeni da se prestup uveća. A tamo gde se greh uvećao, onde se milost Božija prebogato izlila, **21** da, kao što je greh vladao putem smrti, tako milost [Božija] vlasti putem pravednosti, koja vodi u večni život posredstvom našeg Gospoda Isusa Hrista. (aiōnios g166)

6 Šta ćemo, dakle, reći? Treba li da nastavimo sa životom u grehu da bi se milost uvećala? **2** Nikako! Kako ćemo mi, koji smo umrli grehu, i dalje živeti u njemu? **3** Ili, zar ne znate da smo mi, koji smo krštenjem [sjedinjeni] s Hristom Isusom, istim krštenjem [sjedinjeni i] s njegovom smrću? **4** Tako smo, dakle, krštenjem sahranjeni s Hristom u njegovu smrt, da bismo, kao što je Hrist ustao iz mrtvih Očevom slavnom silom, i mi mogli da živimo novim životom. **5** Ako smo se, dakle, saživeli sa slikom njegove smrti, onda ćemo se saživeti i sa slikom njegovog vaskrsenja. **6** Znamo, naime, da je naš stari čovek razapet s [Hristom], da se obesnaži naše telo, te da ne budemo više robovi grehu. **7** Jer, onaj koji je mrtav, oslobođen je od greha. **8** No, ako smo umrli sa Hristom, verujemo da ćemo i živeti sa njim. **9** Znamo, naime, da je Hristos ustao iz mrtvih i da nikada više neće umreti, jer smrt više ne vlada nad njim. **10** Jer, kad je [Hristos] umro, umro je grehu jednom za svagda; a život koji sada živi, živi za Boga. **11** Tako i vi sebe smatrajte mrtvima grehu, a živima Bogu u Hristu Isusu. **12** Prema tome, greh ne sme više carevati u vašim smrtnim telima; ne pokoravajte se njegovim željama. **13** Ne predajte svoje udove da služe kao

oni koji su podignuti iz smrti u život, dajući svoje udove Bogu da služe kao oruđe pravednosti. **14** Neće greh vladati nad vama, jer niste pod Zakonom, nego pod milošću. **15** Da li to znači da ćemo grešiti zato što nismo [više] pod Zakonom, nego pod milošću? Nikako! **16** Ili, zar ne znate da kada se predate nekome na ropsku pokornost, vi ste u stvari robovi onome kome se pokoravate bilo grehu koji vodi u smrt, bilo poslušnosti koja vodi k pravednosti? **17** Ali, hvala Bogu što ste od srca poslušali ono učenje kome ste posredstvom Isusa Hrista! **18** Dakle, kao što je povereni, iako ste nekad bili robovi greha. **19** Pošto ste, dakle, oslobođeni greha, postali ste sluge pravednosti. **20** Govorim svakodnevnim jezikom zbog slabosti vaše prirode. Kao što ste nekad predali svoje udove da služe nečistoti i bezakonju, što vodi k sve većem bezakonju, tako sada predajte svoje udove da služe pravednosti, što vodi k posvećenju. **20** Jer, kada ste robovali grehu, bili ste slobodni od pravednosti. **21** I kakvu ste korist imali od toga, čega se danas stidite? Ishod toga je smrt. **22** A sada, pošto ste oslobođeni greha, te služite Bogu, imate dobit koja se ogleda u posvećenju Bogu, a krajnji ishod je život večni. (aiōnios g166) **23** Jer je plata za greh smrt, a dar Božiji je večni život u našem Gospodu Hristu Isusu. (aiōnios g166)

7 Ili, zar ne znate, braćo – govorim onima koji poznaju Zakon – da Zakon ima vlast nad čovekom [samou] dok je živ? **2** Tako je i udata žena vezana Zakonom. Ali, ako joj muž umre, razrešena je Zakona koji je vezuje za muža. **3** Zato, ukoliko živi s drugim čovekom za života svog muža, biće nazvana preljubnicom. Ali, ako joj muž premine, razrešuje se Zakona, te tako ne čini preljubu ako se uda za drugoga. **4** Tako ste i vi, braćo moja, umrli sa Zakonom, time što je Hristos položio svoj život za nas, da pripadate njemu koji je vaskrsao iz mrtvih, te da budemo plodonosni za Boga. **5** Jer, dok smo živeli po zahtevima svoje prirode, naše grešne želje, podstaknute Zakonom, delovale su u našim udovima, a plod toga je bila smrt. **6** Ali, sada smo oslobođeni Zakona, pošto smo mrtvi onome koji nas je držao u ropstvu. Tako sad na novi način služimo Bogu Duhom, a ne slovom [Zakona], kako je bilo po starom. **7** Prema tome, šta ćemo reći? Da li je Zakon greh? Nikako! Ipak, ja ne bih znao šta je greh da nema Zakona. Jer, ne bih znao šta je požuda da Zakon nije rekao: „Ne poželi!“ **8**

Greh je po zapovesti uhvatio priliku i izazvao u i mir. **7** Jer, kad se um upravlja po grešnoj prirodi, meni svaku požudu. Naime, greh je bez Zakona on se suprotstavlja Bogu, zato što se ne pokorava mrtav. **9** Ranije sam živeo bez Zakona, ali kad Božijem Zakonu, niti je u stanju da to čini. **8** Tako, je zapovest došla, greh je oživeo, **10** te sam ja oni koji se upravljaju po grešnoj prirodi ne mogu umro. Tako me je zapovest, koja je trebalo da da ugode Bogu. **9** Ali, vi se ne upravljate prema me vodi u život, doveđa do smrti. **11** Greh je, grešnoj prirodi, već po Duhu, ukoliko Božiji Duh naime, uhvatio priliku preko zapovesti, zaveo prebiva u vama. Ko nema Hristovog Duha, taj me i putem nje ubio. **12** Zakon je svet i zapovest mu ne pripada. **10** Ako je Hristos u vama, telo je je sveta, pravedna i dobra. **13** Znači li to da mi je mrtvo zbog greha, ali Duh živi [u vama] zato što dobro donelo smrt? Nipošto! Ipak, da bi se greh [vas je Bog] opravdao. **11** Ako, dakle, Duh Božiji, pokazao grehom, on me je posredstvom dobra koji je podigao iz mrtvih Isusa, prebiva u vama, doveo do smrti, tako da bi se putem zapovesti onda će isti [Bog] koji je Hrista podigao iz mrtvih, greh pokazao do krajnosti grešnim. **14** Znamo, oživeti i vaša smrtna tela posredstvom Duha koji naime, da je Zakon duhovan, a da sam ja telesan živi u vama. **12** Prema tome, braćo, nismo dužnici i kao takav u ropstvu greha. **15** Naime, ja ne grešnoj prirodi da po njoj živimo. **13** Jer ako razumem svoje postupke, jer ne činim ono što živate po grešnoj prirodi, morate da umrete. Ali, hoću, nego ono što mrzim. **16** A ako činim ono ako Duhom usmrтite svoja telesna dela, živećete, što neću, slažem se da je Zakon dobar. **17** Ipak, **14** Oni, naime, koje vodi Duh Božiji, sinovi su to sad ne činim više ja, nego greh koji stanuje Božiji. **15** Jer, vi niste primili duha robovanja da u meni. **18** Znam, naime, da nikakvo dobro ne opet strahujete, nego Duha usinovljenja, čijim stanuje u meni, to jest u momu telu. Naime, posredovanjem vapiću: „Ava, Oče!“ **16** Sâm Duh imam želju da činim dobro, ali nisam u stanju potvrđuju sa našim duhom da smo deca Božija, da ga činim. **19** Jer, ne činim dobro koje hoću, **17** A ako smo deca, onda ćemo od Boga primiti već zlo koje neću. **20** Ako, dakle, činim ono što u posedu što je obećao, a s Hristom primiti što neću, onda to ne činim ja sam, već greh koji njemu pripada. A pošto s Hristom trpimo, s njime stanuje u meni. **21** Stoga, nalazim ovaj zakon: kad ćemo učestvovati u slavi. **18** Smatram, naime, da hoću da činim dobro, zlo mi se nameće. **22** Ja se, patnje koje nas trenutno snalaze nisu ništa u naime, u svom unutarnjem biću veselim Božijem poređenju sa slavom koja ima da se otkrije na Zakonu. **23** Ipak, opažam drugi zakon koji deluje u mojim udovima, koji ratuje protiv zakona moga uma i zarobljava me zakonom greha koji je u mojim udovima. **24** Jadan sam ja čovek! Ko će me nego po volji onoga koji ju je potčinio, u nadi izbaviti ovog smrtnog tela? **25** Hvala Bogu, koji to čini kroz Gospoda našeg Isusa Hrista! Dakle, ja svojim umom služim Božijem Zakonu, a grešnom prirodnom zakonu greha.

8 Sad, dakle, nema nikakve osude za one koji su u Hristu. **2** Naime, zakon Duha, koji donosi život u Hristu Isusu, oslobođio me je zakona greha i smrti. **3** Jer, što Zakon nije mogao da učini zbog slabosti ljudske prirode, učinio je Bog tako što je poslao svog Sina u obliju svojstvenom grešnom čoveku, kao žrtvu za greh, te osudio greh u telu. **4** Bog je to učinio da bi se ispunili pravedni zahtevi Zakona na onima koji ne žive po grešnoj prirodi, nego po Duhu. **5** Jer, oni koji žive u skladu s grešnom prirodom, smeraju na ono što im ta priroda nalaže. A oni koji žive u skladu s Duhom, smeraju na ono što im Duh nalaže. **6** Naime, um [vođen] grešnom prirodnom [donosi] smrt, a um [vođen] Duhom donosi život

da se

ne samo [tvorevina], nego i mi koji imamo Duha kao prvi od Božijih darova, takođe uzdišemo očekujući usinovljenje, otkupljenje svoga tela. **24** Nadom smo, naime, spaseni. A nada koja se vidi nije nada. Jer, onaj koji vidi, čemu da se nada? **25** Ali, ako se nadamo onome što ne vidimo, to onda strpljivo očekujemo. **26** Isto tako nam i Duh pomaže u našim slabostima. Mi, naime, ne znamo kako treba da molimo, ali Duh posreduje za nas uzdisajima koji se rečima ne mogu iskazati. **27** Onaj koji istražuje ljudska srca poznaće naum Duha, jer Duh po Božijoj volji posreduje za one koji su posvećeni. **28** Jer znamo da sve ide na dobro onima koji vole Boga, onima koje je on pozvao po svojoj volji. **29** Naime, one koje je unapred znao, te je i predodredio da se

poistovete s likom njegovoga Sina, da bi on bio prvenac među mnogom braćom. **30** A one koje je predodredio, te je i pozvao. A koje je pozvao, te je i učinio pravednima pred sobom. A koje je učinio pravednima, te je proslavio. **31** Šta, „Smilovaću se kome [hoću] da se smilujem, dakle, da kažemo na sve ovo? Ako je Bog za i iskazaču milosrđe kome [hoću] da iskažem nas, ko može protiv nas? **32** Neće li nam [Bog], milosrđe.“ **16** Prema tome, ništa ne zavisi od koji nije poštdeo svog vlastitog Sina, nego ga nećežje želje ili truda, nego od Boga koji se smiluje. je dao [da umre] za sve nas, darovati sa njim i **17** Pismo, naime, kaže faraonu: „Podigao sam te sve drugo? **33** Ko će okriviti Božije izabranike? da na tebi pokažem svoju silu, i da se moje ime Bog ih opravdava! **34** Ko će [ih] osuditi? Hrist razglasiti po celom svetu.“ **18** Prema tome, smiluje Isus koji je umro, i povrh toga vaskrsao – on se na koga hoće, i otvrđne koga hoće. **19** Ali ti ćeš koji je sada s desne strane Bogu – baš on se mi reći: „Zašto onda [Bog] i dalje traži krivicu na zauzima za nas! **35** Prema tome, ko će nas odvojiti od Hristove ljubavi? Nevolja, ili pritešnjenost, volji?“ **20** Čoveče, pa ko si ti da se raspravljaš ili progon, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, s Bogom? Hoće li glinena posuda reći onome ili mač? **36** Jer ovako piše [u Svetom pismu]: koji ju je načinio: „Zašto si me takvom načinio?“ „Zbog tebe nas ubijaju svagda, smatraju nas ovcama za klanje.“ **37** Ali, uprkos svemu tome, mi nadmoćno pobedujemo posredstvom onoga koji nas je zavoleo. **38** Uveren sam da nas ni smrt, Bog, želeti da pokaže svoj gnev i obznani svoju ni život, ni anđeli, ni glavarstva, ni sadašnjost, moć, s velikim strpljenjem podnosio posude ni budućnost, niti [ikakve] sile, **39** ni visina, ni gneva, one koji su dozreli za propast? **23** [On dubina, niti išta od onoga što je stvoreno, ne je to učinio] kako bi objavio bogatstvo svoje mogu rastaviti od Božije ljubavi koju imamo posredstvom Hrista Isusa, našeg Gospoda.

9 Govorim istinu u Hristu. Moja savest mi po Svetom Duhu svedoči da ne lažem, **2** [kad kažem] da osećam veliku žalost i da me srce neprestano boli **3** za svoju braću, moje srodrnike po telesnom poreklu. Radi njih bih želeo da sam budem proklet i odvojen od Hrista. **4** Oni su Izraeljci: njima pripada sinovstvo, slava, savezi, njima je dan Zakon, bogosluženje i obećanja. **5** Njihovi su i preci, a od njih vodi ljudsko poreklo i Hristos, koji je nad svima Bog. Njemu [nek je] slava doveka! Amin. (aiōn g165) **6** Ipak, Božija reč nije zatajila. Jer nisu svi koji su po rođenju Izraeljci, [pravi] Izraeljci, **7** niti su Avrahamova deca svi koji su njegovo potomstvo, nego: „Preko Isaka će se tvoje potomstvo nastaviti.“ **8** To znači da deca po telesnom poreklu nisu Božija deca. Samo se deca rođena na osnovu obećanja računaju [u Avrahamovo] potomstvo. **9** Ovo je reč obećanja: „Doći ću u ovo vreme, i Sara će imati sina.“ **10** I ne samo ona. Na isti način je i Reveka začela s našim praocem Isakom. **11** Naime, sinovi se tada još nisu bili rodili, niti su učinili ni dobro ni зло. Tada joj je Bog, da bi učinio trajnom odluku o izabranju, **12** koje ne zavisi od učinjenih dela, nego od onoga koji

poziva, rekao: „Stariji će mlađemu služiti.“ **13** Baš kao što je napisano: „Jakova sam zavoleo, a Bog nepravedan? Nikako! **15** Jer je Mojsiju rekao: „Smilovaću se kome [hoću] da se smilujem, da kažemo na sve ovo? Ako je Bog za i iskazaču milosrđe kome [hoću] da iskažem nas, ko može protiv nas? **32** Neće li nam [Bog], milosrđe.“ **16** Prema tome, ništa ne zavisi od koji nije poštdeo svog vlastitog Sina, nego ga nećežje želje ili truda, nego od Boga koji se smiluje. **17** Pismo, naime, kaže faraonu: „Podigao sam te sve drugo? **33** Ko će okriviti Božije izabranike? da na tebi pokažem svoju silu, i da se moje ime Bog ih opravdava! **34** Ko će [ih] osuditi? Hrist razglasiti po celom svetu.“ **18** Prema tome, smiluje Isus koji je umro, i povrh toga vaskrsao – on se na koga hoće, i otvrđne koga hoće. **19** Ali ti ćeš koji je sada s desne strane Bogu – baš on se mi reći: „Zašto onda [Bog] i dalje traži krivicu na zauzima za nas! **35** Prema tome, ko će nas odvojiti od Hristove ljubavi? Nevolja, ili pritešnjenost, volji?“ **20** Čoveče, pa ko si ti da se raspravljaš ili progon, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, s Bogom? Hoće li glinena posuda reći onome ili mač? **36** Jer ovako piše [u Svetom pismu]: koji ju je načinio: „Zašto si me takvom načinio?“ „Zbog tebe nas ubijaju svagda, smatraju nas ovcama za klanje.“ **37** Ali, uprkos svemu tome, mi nadmoćno pobedujemo posredstvom onoga koji nas je zavoleo. **38** Uveren sam da nas ni smrt, Bog, želeti da pokaže svoj gnev i obznani svoju ni život, ni anđeli, ni glavarstva, ni sadašnjost, moć, s velikim strpljenjem podnosio posude ni budućnost, niti [ikakve] sile, **39** ni visina, ni gneva, one koji su dozreli za propast? **23** [On dubina, niti išta od onoga što je stvoreno, ne je to učinio] kako bi objavio bogatstvo svoje mogu rastaviti od Božije ljubavi koju imamo posredstvom Hrista Isusa, našeg Gospoda.

21 Konačno, zar grnčar nema pravo da od iste gline načini jednu posudu za svečane prilike, a drugu za svakodnevnu upotrebu? **22** A šta ako je slave na posudama njegovog milosrđa, koje je unapred pripremio za [njegovu] slavu. **24** To smo mi, koje je Bog pozvao ne samo od Jevreja, nego i od neznabozaca. **25** Kao što kaže [prorok] Osija: „Narod koji nije moj narod nazvanaču svojim narodom, i onu koja nije voljena, voljenom.“ **26** „A na mestu gde im se reklo: ‘Vi niste narod moj’, nazvaće se ‘sinovima živoga Boga.’“ **27** A Isajia kliče o Izrailju: „Ako bude broj sinova Izraeljevih kao pesak na morskoj obali, [samo] će se ostatak spasti, **28** jer Gospod će ispuniti svoju reč, ostvariti je na zemlji.“ **29** Kao što je prorok Isajia prorekao: „Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio potomstvo, bili bismo kao Sodoma i nalik na Gomoru.“ **30** Dakle, šta ćemo zaključiti? Da su neznabozci, koji se nisu trudili da steknu pravednost pred Bogom, stekli tu pravednost, pravednost do koje se dolazi verom. **31** Međutim, narod izraelski, koji je težio za zakonom koji bi vodio k pravednosti, nije dostigao taj zakon. **32** Zašto? Zato što nisu nastojali da do njega dođu verom, nego delima. Tako su se spotakli o kamen. **33** Kao što je [u Pismu] napisano: „Evo, postavljam na Sionu kamen za spoticanje i stenu za posrtanje. Ali, ku o njega poveruje, neće se postideti.“

10 Braćo, želja moga srca i molitva Bogu se žali Bogu na Izrailjce? 3 „Gospode, pobili su za njih je da se oni spasu. 2 Ja, naime, tvoje proroke, srušili su tvoje žrtvenike, a ja mogu da im posvedočim da imaju revnosti za sam ostao sam, pa i mene nastoje da ubiju.“ 4 Boga, ali bez pravog razumevanja. 3 Ali pošto Međutim, šta mu [Bog] odgovara? „Ostavio sam nisu poznavali Božiju pravednost, žeeli su da sebi sedam hiljada ljudi, koji nisu pali na kolena uspostave svoju sopstvenu, te se nisu potčinili pred Valom.“ 5 Prema tome, i u sadašnje vreme Božijoj pravednosti. 4 Jer, Hrist je dovršetak postoji ostatak izabran po milosti. 6 Dakle, ako Zakona, da svako ko veruje [u njega] dođe do se [izbor vrši] po milosti, onda ne [može da se pravednosti pred Bogom. 5 Jer, Mojsije piše o vrši] po delima. Inače, milost ne bi više bila pravednosti koja se temelji na Zakonu: „Ko ih milost. 7 Šta onda? [Narod] izrailjski nije postigao vrši, po njima će steći život.“ 6 A pravednost ono za čim je težio. To su dostigli izabrani, a koja se temelji na veri kaže: „Nemoj reći u svome ostali su otvrđnuli. 8 Kao što je napisano: „Bog srcu: 'Ko će se popeti na nebo?'“ (to jest, da im dade duh tvrdoglav, da očima ne vide, i spusti Hrista) 7 „ili: 'Ko će sići u bezdan?'“ ušima ne čuju, sve do današnjega dana.“ 9 A (to jest, da doveđe Hrista iz mrtvih). **(Abyssos)** David kaže: „Nek im sto postane zamka i klopka, g12) 8 Ono što kaže je ovo: „Reč je blizu tebe, u prepreka i odmazda, 10 nek im oči potamne, tvojim ustima i u tvome srcu“ – to jest, poruka da ne vide, i leđa im se zauvek pogrbe.“ 11 vere koju propovedamo. 9 Jer, ako ispovediš Pitam, dakle: zar su posrnuli da bi sasvim pali? da je Isus Gospod i veruješ u svome srcu da Nikako! U stvari, njihovim prestupom spasenje ga je Bog podigao iz mrtvih, bićeš spasen. 10 je došlo drugim narodima, da u njima izazove Naime, verovanje srcem donosi pravednost [pred ljubomoru. 12 Ako, dakle, njihov prestup znači Bogom], a ispovedanje usana spasenje. 11 Zato bogatstvo za svet, a njihov poraz bogatstvo za Pismo govori: „Ko god u njega poveruje, neće se ostale narode, koliko li će više značiti njihovo postideti.“ 12 Jer, nema razlike između Jevrejina puno [uključenje]? 13 A vama koji niste Jevreji, i Grka, budući da je isti Gospod nad svima; on kažem: kao apostol neznabozaca hvalim svoju bogato blagosilja one koji ga prizivaju. 13 Naime: službu, 14 ne bih li u njima, mom narodu, „Svako ko zazove ime Gospodnje, biće spasen.“ pobudio ljubomoru, te spasao neke od njih. 15 14 Ali, kako da prizovu onoga u koga ne veruju? Jer, ako njihovo odbacivanje znači pomirenje za Kako da veruju u onoga za koga nisu čuli? Kako svet, šta će njihovo ponovno prihvatanje biti ako da čuju bez propovednika? 15 A opet, kako da ne život iz mrtvih? 16 Naime, ako je prvi hleb vesnici propovedaju ako nisu poslani? Jer, ovako svet, onda je i [sve] testo [sveto]; ako je koren je napisano: „Kako li su divne noge onih koji svet, onda su i [sve] grane [svete]. 17 Pa ako su donose dobre vesti.“ 16 Ipak, nisu svi poslušali neke grane i odlomljene, a ti si se kao divlja Radosnu vest. Naime, Isaija kaže: „Gospode, ko je maslina nakalemio na njih, te deliš sa njima poverovao našoj poruci?“ 17 Dakle, vera dolazi koren i sokove pitome masline, 18 ne uznosi preko poruke, a poruka posredstvom Hristove se nad granama. Ako, pak, hoćeš da se uznosiš, reči. 18 Ali, ja pitam: zar nisu čuli? Naravno da su znaj da ne nosiš ti koren, nego koren tebe. 19 čuli! Jer: „Glas je celom odjeknuo zemljom, reči No, ti ćeš reći: „Grane su odlomljene da bih su im do kraja sveta stigle.“ 19 A ja pitam: zar se ja nakalemio.“ 20 Dobro, one su odlomljene Izrailj nije razumeo? Ponajpre Mojsije kaže: „Ja ču zbog neverovanja, a ti stojiš verom. Zato ne vas učiniti ljubomornim narodom koji nije narod, misli visoko o sebi, nego se boj. 21 Jer, ako Bog razdražiću vas narodom bezumnim.“ 20 Isaija nije poštdeo prirodne grane, neće poštetedi hrabro kaže: „Našli su me koji me nisu tražili, ni tebe. 22 Stoga, uvidi Božiju dobrotu, kao i objavio sam se onima koji nisu pitali za mene.“ 21 A Izrailju veli: „Ruke svoje pružao sam vazdan prema narodu neposlušnom i nedokazanom.“

11 Pitam dakle: da Bog možda nije odbacio svoj narod? Nikako! Jer i ja sam Izrailjac, potomak Avrahamov, iz plemena Venijaminovog. 2 Nije Bog odbacio svoj narod, koji je predvideo. Ili, zar ne znate šta piše u Pismu o Iliju – kad njegovu strogost: strogost nad onima koji su pali, a dobrotu Božiju na sebi ako ostaneš u toj dobroti – inače ćeš i sam biti odsečen. 23 Čak će i oni [Izraeljci] koji ne ostanu u neverovanju biti nakalemljeni, jer je Bog u stanju da ih ponovo nakalemi. 24 Ako si ti, po prirodi grana divlje masline, odsečen, te protiv prirode nakalemljen na pitomu maslinu, koliko li će lakše prirodne grane biti nakalemljene na sopstvenu maslinu?!

25 Braćo, ne želim da ostanete u neznanju u Mrzite zlo, čvrsto se držite onoga što je dobro. pogledu ove tajne, da se ne biste oslanjali na **10** Volite jedni druge bratskom ljubavlju, ističite sopstvenu mudrost: jedan deo izrailjskog naroda se u međusobnom uvažavanju. **11** Budite marljivi je otvrdnuo dok se ne upotpuni broj neznabozaca u revnosti, gorljivi u duhu, služite Gospodu. **12** koji će doći [Bogu]. **26** Tako će se sav Izrailj Nada neka vas drži u radosti, budite postojani u spasti, kao što je napisano: „Od Siona će doći nevolji, istrajni u molitvi. **13** Delite što imate sa Izbavitelj, ukloniće bezbožnost od Jakova. **27** Evo, svetima u oskudici, upražnjavajte gostoprимstvo. ovo je moj savez s njima, kad uklonim njihove **14** Blagosiljavajte one koji vas progone, blagosiljavajte, grehe.“ **28** S obzirom [da odbijaju] Radosnu vest, a ne kunate. **15** Radujte se sa onima koji se raduju, oni su neprijatelji radi vas, ali, s obzirom na plačite sa onima koji plaču. **16** Budite složne izabranje, [Bog] ih voli zbog [njihovih] praoata. misli; ne zanosite se misleći visoko o sebi, nego **29** Jer, Bog ne menja svoje mišljenje u pogledu se povedite za onim što je ponizno. Ne smatrajte svog izbora i darova. **30** Kao što ste vi nekad sebe mudrima. **17** Nikome ne vraćajte zlo za bili neposlušni Bogu, a sada ste usled njihove zlo; starajte se da činite ono što je dobro među neposlušnosti primili milosrđe [od Boga], **31** svim ljudima. **18** Ako je moguće, činite sve što tako su i oni sada, postali neposlušni [Bogu] radi je do vas da živite u miru sa svim ljudima. **19** vas, da bi im [Bog] iskazao milosrđe. **32** Bog je, Ne osvećujte se, voljeni moji, nego dajte mesta naime, sve zatvorio pod neposlušnost da bi svima [Božijem] gnevnu. Jer [u Svetom pismu] piše: iskazao svoje milosrđe. (**ele^{es}e g1653**) **33** „O, dubino „Moja je osveta! Ja ћu uzvratiti“ – govori Gospod bogatstva, mudrosti i znanja Božijeg! Kako li su **20** Umesto toga: „Ako je tvoj neprijatelj gladan, nedokućive njegove odluke i neistraživi njegovi nahrani ga, i ako je žedan, napoj ga. Jer ako tako putevi! **34** Jer, ko je upoznao um Gospodnjí? Ko li činiš, zgrnućeš žar ugljeni na njegovu glavu.“ **21** mu je bio savetnik? **35** Zar mu je ko ikada dao Ne daj da te zlo nadvlada, nego ti nadvladaj zlo g165) **36** Jer, sve potiče od dobrim.

12 Zato vas zaklinjem, braćo, milosrđem Božijim, da prinesete sebe Bogu kao životnu žrtvu, posvećenu i bogougodnu, da to bude vaša duhovna služba Bogu. **2** Ne prilagođavajte se ovome svetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli da prosudite šta je Božija volja, šta je dobro, ugodno i savršeno. (**aion g165**) **3** Naime, na osnovu milosti koja mi je dana, svakome od vas kažem: ne precenjujte sebe, nego mislite o sebi razborito, primereno meri vere koju je Bog dao svakom [od vas]. **4** Jer, kako u jednom telu imamo mnogo udova, tako nijedan od udova ne obavlja istu ulogu. **5** Jednako smo i mi, iako mnogi, jedno telo u zajedništvu s Hristom, a kao pojedinci, udovi smo jedni drugima. **6** Tako, imamo različite darove po milosti koju smo primili [od Boga]. Ko [ima dar] proroštva, [neka ga koristi] u skladu sa svojom verom; **7** ko [ima dar] služenja, neka služi; ko [ima dar] poučavanja, neka poučava; **8** ko [ima dar] tešenja, neka teši; ko [ima dar] davanja, neka bude darežljiv, ko [ima dar] upravljanja, neka bude vredan; ko [ima dar] iskazivanja milosrđa, neka bude radostan. **9** Ljubav neka bude iskrena.

13 Svaki čovek neka se pokorava državnim vlastima. Jer nijedna vlast ne postoji bez Božijeg dopuštenja; Bog je postavio postojeće vlasti. **2** Prema tome, ko se suprotstavlja vlasti, protivi se onome što je Bog uredio, a koji se tome protive, biće osuđeni. **3** Vladari, naime, ne predstavljaju strah za one koji čine dobro, nego za one koji čine zlo. Ako ne želiš da se bojiš vlasti, čini dobro, pa će te vlast pohvaliti. **4** Jer, vlast služi Bogu za tvoje dobro. Ako činiš zlo, boj se, jer vlast ne nosi mač bez razloga. Ona je Božiji sluga, izvršilac kazne nad onim koji čini zlo. **5** Stoga se treba pokoravati vlastima, ne samo da bi se izbegla kazna, nego i radi savesti. **6** Zbog toga i plaćate poreze, jer oni koji rade na tome, Božije su sluge. **7** Plaćajte svakome što dugujete: porez onome kome [dugujete] porez, carinu onome kome [dugujete] carinu; poštovanje onome kome [dugujete] poštovanje, i čast onome kome [dugujete] čast. **8** Nikome ništa ne dugujte, osim da volite jedni druge. Jer onaj koji voli drugoga, ispunio je [Božiji] Zakon. **9** Naime, zapovesti: „Ne čini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne poželi [tuđe]“, i bilo koja druga, svode se na ovu jednu: „Voli bližnjega svoga kao samoga sebe.“ **10** Ljubav ne nanosi zlo bližnjemu. Prema tome, ljubav je ispunjenje Zakona. **11** [Činite ovo],

jer znate u kakovom vremenu [živimo]. Došao je čas da se probudite iz sna, jer sad nam je spasenje bliže nego onda kada smo uzverovali. **12** Noć [hrana] je čista, ali nije dobro ako neko jede na izmaku, a dan se nazire. Stoga, odbacimo nešto što će drugoga navesti na greh. **21** Dobro od sebe dela koja pripadaju tami i opašimo se je ne jesti meso i ne piti vino, i uzdržavati se oružjem svetlosti. **13** Živimo kako priliči životu od onoga što bi moglo uzrokovati da tvog brat po danu, ne u bančenjima i pijankama, ne u posrne. **22** Ono što veruješ, zadrži za sebe pred razvratu i pohotama, ne u svađi i zavisti, **14** Bogom. Blažen je onaj koji ne osuđuje sebe za nego obucite se u Gospoda Isusa Hrista. I ne ono u šta je uveren. **23** Ko jede sa sumnjom, udovoljavajte požudama brinući se za telo. osuđuje sebe, jer to ne čini po veri. Naime, sve što se ne čini po veri, greh je.

14 Prihvatajte slaboga u veri, ne sporeći se

oko stavova. **2** Neko veruje da sme sve da jede, dok slabi veruje da sme da jede [sam] povrće. **3** Ko jede [sve] neka ne omalovažava onoga koji ne jede [sve], a koji ne jede [sve] neka ne osuđuje onoga koji jede [sve], jer je Bog prihvatio obojicu. **4** Ko si ti da sudiš tuđem služi? Njegov Gospodar odlučuje o tome hoće li se ovaj održati ili propasti. Ipak, on će se održati, jer je Gospod kadar da ga održi. **5** Neko smatra da su neki dani važniji od drugih, a za nekoga su svi dani jednaki. Samo neka je svako uveren u svoje mišljenje. **6** Ko pridaje značaj određenom danu, čini to radi Gospoda; ko jede [sve], čini to Gospodu [na slavu], jer Bogu zahvaljuje. Pa i onaj koji ne jede, ne jede radi Gospoda, te i on zahvaljuje Bogu. **7** Niko od nas ne živi za sebe i niko ne umire za sebe. **8** Ako živimo, za Gospoda živimo, i ako umiremo, za Gospoda umiremo. Dakle, bilo da živimo ili umiremo, pripadamo Gospodu. **9** Zato je Hrist umro i oživeo, da bi bio Gospod živima i mrtvima. **10** Prema tome, ko si ti da sudiš svome bratu? Ili, zašto omalovažavaš svoga brata? Jer, svi ćemo stati pred Božiji sud. **11** Napisano je, naime: „Života mi moga – govori Gospod – svako će se koleno saviti pred mnom, i svaki će jezik dati slavu Bogu.“ **12** Dakle, svako od nas će za sebe dati odgovor Bogu. **13** Zato ne osuđujmo više jedni druge, nego radije odlučite da ne činite ništa što bi brata navelo da posrne ili da sagreši. **14** Znam i uveren sam u Gospodu Isusu da nikakva [hrana] nije nečista sama po sebi; nečista je samo za onog koji smatra da je nečista. **15** Ako je tvój brat ožalošćen zbog nečega što ti jedeš, to znači da ne postupaš iz ljubavi. Ne upropošćuj hranom onoga za koga je Hrist umro. **16** Stoga, ne dozvolite da vaše dobro izade na loš glas. **17** Jer jelo i piće ne čine Carstvo Božije, nego pravednost, mir i radost po Duhu Svetome. **18** Jer onaj koji tako služi Hristu, ugoden je Bogu i poštovan od ljudi. **19** Zato nastojmo da radimo

na miru i uzajamnom izgrađivanju. **20** Ne dozvoli da se zbog hrane uništava Božije delo! Svaka bliže nego onda kada smo uzverovali. **21** Dobro od sebe dela koja pripadaju tami i opašimo se je ne jesti meso i ne piti vino, i uzdržavati se oružjem svetlosti. **22** Ono što veruješ, zadrži za sebe pred razvratu i pohotama, ne u svađi i zavisti, **14** Bogom. Blažen je onaj koji ne osuđuje sebe za nego obucite se u Gospoda Isusa Hrista. I ne ono u šta je uveren. **23** Ko jede sa sumnjom, osuđuje sebe, jer to ne čini po veri. Naime, sve što se ne čini po veri, greh je.

15 Mi jaki dužni smo da pomažemo slabima u njihovim slabostima, a ne da ugadamo sebi. **2** Svako od nas neka ugađa svome bližnjemu na njegovo dobro i izgrađivanje. **3** Jer, ni Hrist nije ugadao sebi, nego kako je napisano: „Uvrede onih koji tebe vredaju, pale su na mene.“ **4** A sve što je unapred napisano, napisano je nama za pouku, da bismo putem strpljivosti i putem utehe koje daje Pismo, imali nadu. **5** A Bog, [izvor] strpljivosti i utehe, dao vam da budete složni u mišljenju, sledeći primer Hrista Isusa, **6** da složno u jedan glas proslavite Boga i Oca našega Gospoda Isusa Hrista. **7** Zato prihvatajte jedni druge, kao što je Hristos prihvatio vas na slavu Božiju. **8** Jer, kažem vam da je Hristos poslužio Jevrejima radi Božije istine, da potvrdi obećanja dana njihovim precima, **9** da bi i narodi proslavlјali Boga za njegovo milosrđe, kao što je napisano: „Zato ću te hvaliti među pucima, tvoje ću ime pesmom proslavljati.“ **10** I ponovo: „Radujte se, puci, sa narodom njegovim.“ **11** I opet: „Svi puci, slavite Gospoda, veličajte ga, svi narodi!“ **12** A Isaija ponovo kaže: „Pojaviće se Jesejev koren, on će doći da vlada narodima, u njega će položiti nadu.“ **13** Neka vas Bog, [izvor] nade, ispunji svakom radošću i mirom po veri u njega, da obilujete u nadi silom Duha Svetoga. **14** Braćo moja, ja sam uveren da ste vi puni dobrote, ispunjeni svakim znanjem, sposobni da poučavate jedni druge. **15** Ipak, tu i tamo sam vam nešto odlučnije pisao, da vas podsetim na milost koju mi je dao Bog, **16** da budem sluga Hrista Isusa među neznabošćima. Ja služim kao sveštenik propovedajući Božiju Radosnu vest, da bi oni bili Bogu prihvatljiv dar koji mu se na žrtvu prinosi, i koji je posvećen Duhom Svetim. **17** Zato mogu da se dičim u Hristu Isusu radi svoje službe Bogu. **18** Ja se, naime, usuđujem da govorim samo o onome što je Hrist učinio preko mene, da bi doveo narode k poslušnosti

Bogu. On je to činio rečju i delom, **19** silom moga u Gospodu voljenoga Amplija. **9** Pozdravite čudnih znakova i čuda, silom Duha Božijeg. Tako i Urbana, mog saradnika u službi za Hrista, i sam od Jerusalima, pa sve do Ilirika navestio mog voljenog Stahija. **10** Pozdravite Apelija, koji Radosnu vest Hristovu, **20** smatrajući za čast da je okušan u službi za Hrista. Pozdravite i sve navećujem Radosnu vest tamo gde Hristos nije Aristovulove. **11** Pozdravite moga sunarodnika bio poznat, da ne bih zidao na tuđem temelju. Irodiona. Pozdravite i Narkisove koji [veruju] u **21** Nego kako je napisano: „Videće oni kojima Gospoda. **12** Pozdravite Trifenu i Trifozu koje se nije objavljen, shvatiće oni koji za njega nisu trude u Gospodu. Pozdravite voljenu Persidu, čuli.“ **22** Zbog toga sam mnogo puta bio sprečen koja se mnogo trudila u Gospodu. **13** Pozdravite da dođem k vama. **23** Ali, sad, pošto za mene Rufa, izabranog u Gospodu i majku njegovu i nema više posla u tim krajevima, hteo bih da moju. **14** Pozdravite Asinkritu, Flegonta, Ermiju, dođem k vama, što već godinama želim. **24** Patrova, Erma, i braću koja su sa njima. **15** Nadam se da će vas posetiti na svom putu za Pozdravite još i Filologa i Juliju, Nireja i njegovu Španiju i da će me vi ispratiti tamo, pošto sestru, i Olimpa, i sve svete koji su sa njima. se, donekle, nauživam vašeg društva. **25** Sad, **16** Pozdravite jedni druge svetim poljupcem. međutim, idem u Jerusalim da tamo poslužim Pozdravljuju vas sve Hristove crkve. **17** Molim svetima. **26** Jer crkve u Makedoniji i Ahaji su vas, braćo, da obratite pažnju na one koji stvaraju odlučile da daju dar za siromašne među Božijim razdore i daju povod grehu, protiveći se učenju narodom u Jerusalimu. **27** Oni su sami odlučili da kojim ste poučeni. Zato izbegavajte takve. **18** daju, ali su im i dužnici. Jer, ako su neznačioci Takvi ljudi ne služe našem Gospodu Hristu, postali učesnici u njihovim duhovnim dobrima, nego svome trbuhi, jer oni umilnim i laskavim dužni su da im pomognu i u njihovim telesnim rečima zavode srca bezazlenih. **19** Uostalom, vaša potrebama. **28** Kad, dakle, obavim to i utorim im poslušnost svima je poznata. Zato se radujem što je skupljeno, krenuće za Španiju i posetiti zbog vas, ali hoću da budete mudri za dobro, a vas usput. **29** A znam, naime, da će tom prilikom bezazleni za зло. **20** A Bog, [izvor] mira, satrće doći sa punom merom Hristovog blagoslova. **30** ubrzno Satanu pod vašim nogama. Milost Gospoda Zaklinjem vas, braćo, našim Gospodom Isusom našega Isusa neka bude sa vama! **21** Pozdravlja Hristom i ljubavlju Duha: združite se sa mnom u vas Timotej, moj saradnik, kao i Lukije, Jason borbi moleći se Bogu za mene, **31** da se izbavim i Sosipatar, moji sunarodnici. **22** Pozdravljam od nevernika u Judeji, i da Božiji narod prihvati vas u Gospodu ja, Tertije, koji sam pisao ovu moju službu u Jerusalimu. **32** Potom bih, Božjom poslanicu. **23** Pozdravlja vas Gaj, moj domaćin, voljom, došao k vama s radošću da se zajedno sa u čijem domu se okuplja crkva. Pozdravlja vas vama odmorim. **33** Neka Bog, [izvor] mira, bude Erast, gradski blagajnik, i brat Kvart. **24** Milost Gospoda Isusa Hrista neka bude sa svima vama!

16 Preporučujem vam našu sestru Fivu, koja služi crkvi u Kenkreji. **2** Prihvivate je u Gospodu, onako kako priliči Božjem narodu. Pomozite joj u svemu što joj od vas bude zatrebalo, jer je ona bila pomoćnica mnogima, pa i meni samom. **3** Pozdravite Priskilu i Akilu, moje saradnike u Hristu Isusu, **4** koji su izložili opasnosti svoje živote zbog mene. I ne zahvaljujem im samo ja, već i sve crkve nekadašnjih neznačioca. **5** Pozdravite takođe i crkvu koja se okuplja u njihovom domu. Pozdravite mog voljenog Epeneta, koji je prvi iz [Male] Azije poverovan u Hrista. **6** Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za vas. **7** Pozdravite Andronika i Junija, moje sunarodnike i drugove u sužanjstvu, koji su istaknuti među apostolima; oni su i pre mene [poverovali] u Hrista. **8** Pozdravite

25 Neka je hvaljen onaj koji može da vas ojača saglasno mome propovedanju Radosne vesti o Isusu Hristu i saglasno sa otkrivenjem tajne koja je vekovima bila neobjavljena. (aiōnios g166) **26** A sada je ta tajna po proročkim spisima otkrivena narodima po zapovesti večnoga Boga, da bi poslušali i poverovali. (aiōnios g166) **27** Jedinom mudrom Bogu, po Isusu Hristu, nek je slava u sve vekove! Amin. (aiōn g165)

1 Korinćanima

1 [Od] Pavla, Božijom voljom pozvanog da bude apostol Hrista Isusa, i [od] brata Sostena, 2 Božijoj crkvi u Korintu, posvećenima koji su u Hristu, pozvanima da budu sveti [Božiji narod], zajedno sa svima koji posvuda prizivaju našega Gospoda Isusa Hrista, njihovog i našeg. 3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. 4 Uvek zahvaljujem svome Bogu za vas zbog Božije milosti koja vam je data u Hristu Isusu. 5 Jer u njemu ste se u svemu obogatili, u svakoj vrsti govora i znanja. 6 Tako se i svedočanstvo Isusa Hrista utvrdilo među vama, 7 te ne oskudevate ni u jednom duhovnom daru, dok čekate da Gospod naš, Isus Hristos bude otkriven. 8 On će vas učiniti postojanima do kraja, da budete besprekorni na dan našeg Gospoda Isusa Hrista. 9 Veran je Bog koji vas je pozvao u zajedništvo sa njegovim Sinom, Isusom Hristom, našim Gospodom. 10 Molim vas, braćo, u ime našeg Gospoda Isusa Hrista, da svi isto govorite i da ne bude podele među vama, nego budite potpuno sjedinjeni istim razumom i istim mišljenjem. 11 Naime, obavešten sam o vama, braćo moja, od Hlojinih, da su svađe među vama. 12 Mislim na to što svaki od vas govorи: „Ja sam za Pavla“ ili „Ja sam za Apolosa“ ili „Ja sam za Kifu“ ili „A ja sam za Hrista.“ 13 Zar se Hristos podelio? Ili, da nije Pavle razapet za vas? Ili, zar ste u Pavlovo ime kršteni? 14 Hvala Bogu što nikog drugog od vas nisam krstio, osim Krispa i Gaja, 15 inače biste mogli da kažete da ste u moje ime kršteni. 16 Da, krstio sam još i Stefanine ukućane. Pored toga, ne znam da li sam krstio koga drugog. 17 Hristos me, naime, nije poslao da krštavam, nego da propovedam Radosnu vest, i to ne rečima [ljudske] mudrosti, da Hristov krst ne bi izgubio svoju silu. 18 Jer govor o krstu je ludost za one koji propadaju, a za nas spasene je Božija sila. 19 Jer [u Svetom pismu] piše: „Uništiću mudrost mudraca i odbaciću umnog umnika.“ 20 Gde je, dakle, mudrac? Gde je znalac? Gde je vični raspravama ovoga sveta? Nije li Bog pokazao da je mudrost ovoga sveta ludost? (aiōn g165) 21 I budući da svet nije upoznao Boga po njegovoj mudrosti, Bog je odlučio da ludošću propovedanja spase one koji veruju. 22 Tako Jevreji traže znake, a Grci traže mudrost. 23 A mi propovedamo Hrista razapetoga, kamen spoticanja za Jevreje, ludost za mnogo bošće, prihvata istine koje dolaze od [Božijeg] Duha.

24 a za one koje je Bog pozvao, kako Jevreje tako i Grke, Hrista – silu i mudrost Božiju. 25 Jer je Božija ludost mudrija od ljudi, i Božija slabost jača od ljudske sile. 26 Pogledajte sebe, braćo, kakvi ste bili kad vas je [Bog] pozvao. Po ljudskim merilima, niste bili ni mudri, ni moćni, ni visokog roda. 27 Ali Bog je izabrao one koje u svetu smatraju ludima, da posrami one koje smatraju mudrima, i one koje drže za nemoćne da posrami one koje drže za nadmoćne. 28 On je izabrao one koji su u svetu beznačajni, prezreni, i ništavni, da obezvredi one na koje se gleda s uvažavanjem. 29 I to zato da se нико ne bi hvalio pred Bogom. 30 On je izvor vašeg života u Hristu Isusu, koji je nama postao mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje i otkupljenje. 31 Baš kao što je napisano: „Ko hoće da se hvali, neka se hvali Gospodom.“

2 A kada sam došao k vama, braćo, nisam nastupio sa uzvišenim govorom ili mudrošću da vam navestim Božiju tajnu. 2 Odlučio sam, naime, da među vama ne znam ni za šta drugo osim za Isusa Hrista, i to razapetoga. 3 Tako sam se pred vama pojavio u slabosti, sa strahom i velikom tremom. 4 Pa i moj govor i moja propoved nisu se zasnivali na ubedljivim rečima ljudske mudrosti, nego na dokazivanju sile Duha, 5 da se vaša vera ne bi temeljila na ljudskoj mudrosti, nego na Božijoj sili. 6 Ali mudrost navećujemo među zrelima, ali ne mudrost ovoga sveta, niti od vladara ovoga sveta koji propadaju. (aiōn g165) 7 Naprotiv, mi navećujemo Božiju mudrost, tajnu i skrivenu, koju je Bog pre svih vekova predodredio za našu slavu. (aiōn g165) 8 Tu mudrost nijedan od vladara ovoga sveta nije upoznao, jer da su je upoznali, ne bi razapeli Gospoda slave. (aiōn g165) 9 Nego, kao što je napisano: „Što oko nije videlo, i uho nije čulo, i u ljudsko srce nije doprlo, to je Bog pripremio za one koji ga vole.“ 10 A nama je Bog to otkrio po Duhu, jer Duh sve istražuje, pa i dubine Božije. 11 Jer ko drugi poznaje čovekove misli, osim duha koji je u njemu samom? Isto tako, niko ne poznaje Božije misli osim Duha Božijeg. 12 A mi nismo primili duha ovoga sveta, nego Duha koji dolazi od Boga, da bismo znali šta nam je Bog darovao. 13 Mi govorimo o ovim stvarima, ali ne naučenim rečima ljudske mudrosti, nego onako kako nas je naučio Duh, tumačeći duhovne istine onima koji su duhovni. 14 Telesni čovek, pak, ne

Za njega su one ludost, te ih ne može razumeti, jer o tim istinama treba rasuđivati uz pomoć [Božijeg] Duha. **15** A onaj koji [je primio Božijeg] Duha rasuđuje o svemu, a sam ne podleže sudu drugih. **16** „Jer, ko je upoznao um Gospodnjи da bi ga savetovao?“ A mi imamo um Hristov.

smrt, bilo sadašnjost ili budućnost. Sve pripada vama! **23** A vi pripadate Hristu, a Hristos Bogu.

4 Tako neka nas svako smatra Hristovim pomoćnicima i upraviteljima Božjih tajni. **2** A od upravitelja se očekuje jedino da budu verni. **3** Što se mene tiče, ni malo ne morim za to što

3 A ja, braćo, nisam mogao da vam gorovim kao duhovnima, nego kao telesnim, kao nejakima u Hristu. **2** Napojio sam vas mlekom, ne čvrstom hranom, jer još niste bili spremni [za takvu hranu]. Vi ni sad niste spremni, **3** jer ste još uvek telesni. Zaista, dok ima zavisti i svađa među vama, zar niste telesni, budući da se ponašate kao ljudi [u svetu]? **4** Jer, kad jedan kaže: „Ja sam za Pavla“, a drugi: „A ja za Apolosa“, zar se ne ponašate [kao] ljudi [u svetu]? **5** Na kraju, šta preko kojih ste poverovali, primereno službi koju je Gospod poverio svakome. **6** Ja sam posadio izraste. **7** Prema tome, nije ni do onoga koji sadi, sadi i onog koji zaliva; svako će primiti platu po svom trudu. **9** Mi smo, naime, Božiji saradnici, a vi ste Božija njiva, Božija građevina. **10** Po i ljudima. **10** Mi smo ludi radi Hrista, a vi ste milosti koju mi je dao Bog, ja sam kao mudri graditelj postavio temelj, a drugi zida. Samo kamenjem, drvetom, senom, slamom, **13** vrsnoća svačijeg dela će se otkriti na [Sudnji] dan, jer neko nazidao ostane, taj će primiti nagradu. **14** Ako ono što je Napisano je, naime: „Bog nadmudruje mudre Napisano je, naime: „Bog nadmudruje mudre nijihovim lukavstvom.“ **20** I ponovo: „Gospod zna da su misli mudrih bezvredne.“ **21** Zato neka se Jer, Carstvo Božije se ne temelji na rečima, nego nikao ne hvali ljudima, jer sve pripada vama; **22** na sili. **21** Šta želite? Da vam dodem sa šibom ili bio to Pavle, Apolos ili Kifa, bilo svet, život ili sa ljubavlju i duhom blagosti?

me osuđujete vi ili neki ljudski sud, jer ni sam sebi ne sudim. **4** Savest me, naime, ni za šta ne osuđuje, ali to me još uvek ne opravdava. Gospod je taj koji mi sudi. **5** Zato ne sudite pre nego što nastupi vreme, dok ne dođe Gospod, koji će rasvetliti što je skriveno u tami i otkriti namere srdaca. Tada će svako primiti pohvalu od Boga. **6** Sebe i Apolosa sam uezao za primer radi vas, da naučite da se strogo držite onoga što je napisano [u Pismu], te da ne postanete nadmeni je Apolos? Šta je Pavle? [Oni su samo] služitelji jedni prema drugima, stajući na nečiju stranu. **7** Šta ti daje prednost nad drugima? I šta to imаш, a da ti to nije dao [Bog]? Zašto se onda hvališ nečim što ti je [Bog] dao? **8** Već ste se nasiliti, izraste. **8** Zato nema razlike između onog koji sadi, već ste se obogatili. Bez nas ste se zacarili! Kamo sreće da ste se zacarili, pa da i mi carujemo sa vama. **9** Jer čini mi se da je Bog nas, apostole, postavio kao poslednje u povorci, kao osuđene da umru u areni načigled sveta, pred andželima da umru u areni načigled sveta, pred andželima a vi ste Božija njiva, Božija građevina. **10** Mi smo gladni i žedni, ijadno odeveni, tuku nas i mudri u Hristu. Mi smo slabi, a vi jaki. Vi ste u časti, a mi u sramoti. **11** Sve do ovoga časa mi neka svako pazi kako zida. **11** Jer нико ne može postaviti drugi temelj, osim temelja koji je već postavljen, a to je Isus Hristos. **12** A ako neko na tom temelju naziđuje zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvetom, senom, slamom, **13** vrsnoća svačijeg dela će se otkriti na [Sudnji] dan, jer neko nazidao ostane, taj će primiti nagradu. **14** Ako ono što je Napisano je, naime: „Bog nadmudruje mudre nijihovim lukavstvom.“ **20** I ponovo: „Gospod zna da su misli mudrih bezvredne.“ **21** Zato neka se Jer, Carstvo Božije se ne temelji na rečima, nego nikao ne hvali ljudima, jer sve pripada vama; **22** na sili. **21** Šta želite? Da vam dodem sa šibom ili bio to Pavle, Apolos ili Kifa, bilo svet, život ili sa ljubavlju i duhom blagosti?

Ne kažem ovo da vas postidim, nego da vas kao svoju voljenu decu opomenem. **15** Jer, da imate i hiljade učitelja u Hristu, nemate mnogo očeva. Ipak, biće spasen, ali kao kroz oganj. **16** Zar ne Navestivši vam Radosnu vest, ja sam, naime, znate da ste hram Božiji i da Duh Božiji prebiva postao vaš otac u Hristu Isusu. **16** Molim vas, u vama? **17** A ako neko uništava Božiji hram, stoga, da me uzmete za primer. **17** Zato sam vam Bog će ga uništiti. Jer je Božiji hram svet, a taj poslao Timoteja, koji je moje voljeno i verno hram ste vi. **18** Ne zavaravajte se! Ako neko od vas misli da je mudar [po merilima] ovoga sveta, neka postane lud da bi postao mudar. (aiōn g165) **18** Ne kažem ovo da vas postidim, nego da vas kao svoju voljenu decu opomenem. **15** Jer, da imate i hiljade učitelja u Hristu, nemate mnogo očeva. Ipak, biće spasen, ali kao kroz oganj. **16** Zar ne Navestivši vam Radosnu vest, ja sam, naime, znate da ste hram Božiji i da Duh Božiji prebiva postao vaš otac u Hristu Isusu. **16** Molim vas, u vama? **17** A ako neko uništava Božiji hram, stoga, da me uzmete za primer. **17** Zato sam vam Bog će ga uništiti. Jer je Božiji hram svet, a taj poslao Timoteja, koji je moje voljeno i verno hram ste vi. **18** Ne zavaravajte se! Ako neko od dete u Gospodu, da vas podseti na moje učenje u Hristu Isusu, kako svuda, u svakoj crkvi učim. **18** Neki od vas su se uzoholili misleći da neću da dođem k vama. **19** No, ako da Gospod, doći će uskoro k vama, a onda hoću da vidim ne kakvi su na rečima ti umišljeni, nego imaju li sile. **20** da su misli mudrih bezvredne.“ **21** Zato neka se Jer, Carstvo Božije se ne temelji na rečima, nego nikao ne hvali ljudima, jer sve pripada vama; **22** na sili. **21** Šta želite? Da vam dodem sa šibom ili bio to Pavle, Apolos ili Kifa, bilo svet, život ili sa ljubavlju i duhom blagosti?

5 Čuje se uopšte da ima bluda među vama, ni psovači, ni razbojnici neće imati učešća u i to takvog bluda kakvog nema ni među Carstvu Božijem. **11** Neki od vas su bili ovakvi, mnogobrošćima; naime, da neko živi sa ženom ali ste se oprali, i posvetili, i opravdali se u ime svoga oca. **2** A vi ste još ponosni, umesto da Gospoda Isusa Hrista i [delovanjem] Duha Boga vas to ožalosti, pa da odstranite iz vaše sredine našega. **12** „Sve mi je dozvoljeno!“ Međutim, nije onoga koji je učinio takvo delo. **3** Jer, iako nisam sve na korist, „Sve mi je dozvoljeno!“ Ipak, ne prisutan telom, nego duhom, već sam osudio želim ničemu da robujem. **13** [Kažete]: „Jela su onoga koji je to delo učinio. **4** Kada se u ime za trbuhan, a trbuhan je za jela.“ Ali, Bog će uništiti i Gospoda Isusa okupite vi i moj duh, silom našega jedno i drugo. Ali telo nije namenjeno za blud, Gospoda Isusa, **5** onda neka se taj preda Satani na već za Gospoda, a Gospod za telo. **14** A Bog koji propast tela, da bi se duh spasao u dan Gospodnjeg. je vaskrsao Gospoda, vaskrsnuće i nas svojom **6** Vaše hvalisanje nije dobro. Zar ne znate da malo silom. **15** Zar ne znate da su vaša tela udovi kvasca ukiseli sve testo? **7** Očistite se od starog Hristovi? Hoću li, dakle, uzeti udove Hristove kvasca, da budete novo testo, kao što i jeste i učiniti ih udovima bludničnim? Nikako! **16** beskvasni, jer je Hristos, naše pashalno Jagnje, Ili, zar ne znate da onaj koji prione uz bludnicu već žrtvovano. **8** Zato proslavljam praznik ne sa postaje jedno telo s njom? Kao što je napisano: starim kvacem, kvacem pokvarenosti i zlobe, „I dvoje će biti jedno telo.“ **17** A ko prione uz nego s beskvasnim hlebovima iskrenosti i istine. Gospoda, postaje jedan duh [s njim]. **18** Bežite od **9** Pisao sam vam u poslanici da se ne družite bluda! Naime, svaki drugi greh koji čovek čini ne s bludnicima; **10** ne mislim pod tim uopšte na tiče se njegovog tela, dok bludnik greši protiv bludnike ovoga sveta, ili lakome, ili razbojnike, svoga tela. **19** Ili, zar ne znate da je vaše telo ili idolopoklonike. U tom slučaju biste morali da hram Duha Svetoga koji je u vama, i koga imate se povučete od sveta. **11** Ono što sam vam pisao od Boga? Vi ne pripadate sami sebi. **20** Naime, je da se ne družite s tobobižnjim bratom, koji je otkupljeni ste po [visokoj] ceni; zato proslavite u stvari bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, Boga svojim telom.

ili psovač, ili pijanica, ili razbojnik. S takvima da i ne jedete! **12** Šta ja imam da sudim one koji su u svetu? Nisu li ljudi unutar Crkve oni kojima sudite? **13** Onima u svetu sudiće Bog. A vi izbacite zloga iz svoje sredine.

6 Ko se od vas usuđuje, kad ima spor s drugim, da ide na sud pred nepravedne, umesto da spor reši među svetima? **2** Zar ne znate da će sveti suditi svetu? Pa kada čete već suditi svetu, niste li dorasli tome da presudite u sasvim malim sporovima? **3** Zar ne znate da ćemo mi suditi anđelima? A da ne govorimo o svetovnim stvarima! **4** A vi kada imate svetovne sporove, postavljate za sudije one koji su najneznatniji u crkvi! **5** Govorim ovo na vašu sramotu. Zar među vama nema nijednog mudrog koji bi bio u stanju da presudi među svojom braćom? **6** Umesto toga, brat se sudi s bratom, i to pred nevernima. **7** Mana vam je već i to što se sudite među sobom. Zašto radije ne pretrpite nepravdu? Zašto radije ne pregorite štetu? **8** Umesto toga, vi činite nepravdu i štetu, i to braći. **9** Zar ne znate da nepravednici neće imati učešća u Carstvu Božijem? Ne varajte se; ni bludnici, ni idolopoklonici, ni prelubnici, ni ženskasti, ni pederasti, **10** ni lopovi, ni pohlepni, ni pijanice,

7 A sada o onome što ste mi pisali: „Dobro je za čoveka da ne stupa u odnose sa ženom.“ **2** Ipak, da bi se izbegao blud, svaki čovek neka ima odnose sa svojom ženom, i svaka žena neka ima odnose sa svojim mužem. **3** Neka muž održava bračne odnose sa ženom, a tako i žena sa svojim mužem. **4** Žena nema vlast nad svojim telom, nego muž, kao što ni muž nema vlast nad svojim telom, nego žena. **5** Ne lišavajte se bračnih odnosa, osim po dogovoru, i to na neko vreme, da biste mogli da se posvetite molitvi. Nakon toga se vratite bračnim odnosima, da vas Satana ne iskuša zbog vaše neuzdržljivosti. **6** Ovo što kažem nije zapovest, nego dopuštenje. **7** Ja bih htio da svi ljudi budu kao ja. Ipak, svako ima svoj dar od Boga, jedan ovakav, drugi onakav. **8** A neoženjenima i udovicama kažem: dobro je ako ostanu bezbračni kao ja. **9** Ali ako ne mogu da se uzdržavaju, neka stupe u brak, jer je bolje stupiti u brak, nego izgarati [od strasti]. **10** A onima u braku dajem zapovest koja ne dolazi od mene, nego od Gospoda: žena da se ne razvodi od svoga muža. **11** A ako se već i razvede, neka se ne udaje ponovo, ili neka se vrati svome mužu. Takođe ni muž neka se ne razvodi od svoje žene. **12** A ostalima kažem ja, a ne Gospod. Ako verujući

ima ženu koja ne veruje, a pristaje da živi sa brine se za ovozemaljske stvari, naime, kako da njim, neka se ne razvodi od nje. **13** Isto tako, ako ugodi svojoj ženi, **34** te je podeljen u sebi. A žena ima muža koji ne veruje, neka se ne razvodi od njega. **14** Jer, muž koji ne veruje posvećen je preko svoje žene koja veruje, a tako je i žena koja ne veruje posvećena preko svoga muža koji veruje. Deca bi, inače, bila kao nevernička deca, a ovako su posvećena. **15** A ako neverujući [supružnik] hoće da se razvede, neka se razvede. U tom slučaju, muž koji veruje ili žena koja veruje nisu obavezni da ostanu u braku. Bog koju je veren, te ako ona nalazi u godine, a i on nas je, naime, pozvao da živimo u miru. **16** Ko oseća da treba da se ženi, neka učini po svojoj zna, ženo, nećeš li spasti muža, ili ko zna, mužu, volji; ne čini nikakav greh. Neka stupe u brak. nećeš li spasti ženu? **17** Bilo kako bilo, neka svako živi u skladu s prilikama koje mu je Gospod dodelio, odnosno na koje vas je on pozvao. Ovo je neko dajem svim crkvama. **18** Ako je neko čini bio obrezan pre nego što ga je Bog pozvao, neka ne prikriva tragove obrezanja. Tako i čovek koji nije bio obrezan pre nego što ga je Bog pozvao, umre, slobodna je da se uda za koga hoće, ali neka se ne obrezuje. **19** Da li je čovek obrezan samo za onog koji je u Gospodu. **20** Ipak, po mom ili neobrezan, ne igra nikakvu ulogu. Važno je samo držati se Božijih zapovesti. **21** Neka svako ostane u prilikama u kojima ga je Božiji poziv zatekao. **22** Jesi li rob? Neka te to ne brine. Ali, ako možeš da postaneš slobodan, iskoristi priliku. **23** [Skupo] ste otkupljeni; ne budite robovi ljudima. **24** Braćo, neka svako ostane pred Bogom u prilikama u kojima ga je [Božiji] poziv zatekao. **25** A za neudate devojke nemam nikakvu zapovest od Gospoda. Ipak, dajem svoje mišljenje kao čovek koga je Bog, po svome milosrđu, učinio vrednim poverenja. **26** Mislim da je zbog sadašnje nevolje bolje za čoveka da ostane u prilikama u kojima se nalazi. **27** Ako imaš ženu, ne razvodi se od nje. Ako nemaš ženu, ne traži je. **28** No, ako se i oženiš, ne činiš greh, a tako i devojka ako se uda, ne čini greh. Ipak, oni koji stupaju u brak iskušiće nevolje ovozemaljskog života, a ja želim da vas poštēdim toga. **29** Ono što hoću da kažem, braćo, je ovo: određeno vreme se primaklo; od sada oni koji imaju ženu, neka žive kao da je nemaju; **30** oni koji tuguju, kao da ne tuguju, oni koji se raduju, kao da se ne raduju, i oni koji kupuju, kao da nemaju ništa, **31** i koji posluju u svetu, kao da ne posluju. Jer prolazi oblik ovoga sveta. **32** Hteo bih, naime, da ste lišeni briga. Bezbračni se brine za Gospodnje stvari, to jest, kako da ugodi Gospodu. **33** A onaj koji je u braku neudata žena ili devojka brine se za Gospodnje stvari, da bude posvećena i telom i duhom. Udata žena, pak, brine se za ovozemaljske stvari, naime, kako da ugodi svome mužu. **35** Govorim ovo za vaše dobro. Ne želim time da vam postavim ograničenja, nego da vas uputim na čestitu i nesmetanu predanost Gospodu. **36** Ako neko misli da neprilično postupa prema devojci za vaše dobro. Ne želim time da vam postavim ograničenja, nego da vas uputim na čestitu i nesmetanu predanost Gospodu. **37** Ali ko čvrsto ostane pri svojoj odluci i nema potrebe, nego vlada svojom voljom, te je rešio u svom srcu da ne ženi svoju verenicu, dobro uputstvo dajem svim crkvama. **38** Tako, onaj koji oženi svoju verenicu, čini bio obrezan pre nego što ga je Bog pozvao, neka vezana dok god je njen muž živ. Ako joj muž nije bio obrezan pre nego što ga je Bog pozvao, umre, slobodna je da se uda za koga hoće, ali neka se ne obrezuje. **39** Žena ne prikriva tragove obrezanja. Tako i čovek koji je vezana dok god je njen muž živ. Ako joj muž nije bio obrezan pre nego što ga je Bog pozvao, umre, slobodna je da se uda za koga hoće, ali neka se ne obrezuje. **40** Ipak, po mom mišljenju, blaženija je ako se ne uda. Uostalom, samo za onog koji je u Gospodu. **41** Ipak, po mom mišljenju, blaženija je ako se ne uda. Uostalom, mislim da i ja imam Božijega Duha.

8 A sada o [hrani] koja se prinosi idolima.

Znamo da svi imamo znanje. Ali znanje dovodi do oholosti, dok ljubav izgrađuje. **2** Ako neko misli da nešto zna, još uvek ne zna onako kako bi trebalo da zna. **3** Ako voli Boga, njega [Bog] poznaje. **4** A što se tiče hrane žrtvovane idolima, znamo da idol ne [predstavlja] ništa i da nema drugog Boga osim jednoga. **5** Čak i da ima takozvanih bogova, kao što se tvrdi da ima mnogo bogova i gospodara – bilo na nebu bilo na zemlji, **6** mi imamo jednog Boga i Oca od koga sve potiče, i kome i mi pripadamo, i jednoga Gospoda, Isusa Hrista, po kome je sve [postalo], i po kome i mi [postojimo]. **7** Međutim, nemaju svi to znanje. Neki su se toliko navikli da služe idolima, da kada jedu takvu hranu, jedu je kao da je prinesena idolima, pa se tako njihova slaba savest kalja. **8** Hrana nas neće dovesti bliže Bogu, jer niti smo na gubitku ako ne jedemo, niti smo na dobitku ako jedemo. **9** Gledajte samo da vaša sloboda ne bude kamen spoticanja za one koji su slabici. **10** Jer ako neko vidi tebe, koji imaš znanje, za trpezom u idolskom hramu, neće li se, zbog svoje slabe savesti, ohrabriti da jede [hranu] žrtvovanu idolima? **11** I tako zbog tvog znanja propada taj slabici, tvoj brat za koga je Hristos umro. **12** Jer time što grešite protiv svoje braće udarajući po njihovoj slaboj savesti, grešite i

protiv Hrista. **13** Stoga, ako hrana navodi na greh moga brata, radije neću jesti meso doveka, da ga ne bih naveo na greh. (aiōn g165)

9 Zar nisam slobodan? Zar nisam apostol?

Nisam li video našeg Gospoda Isusa? Niste li vi moje delo u radu za Gospoda? **2** Jer, ako drugima i nisam apostol, vama jesam. Vi ste, naime, dokaz moje apostolske službe za Gospoda.

3 To je moja odbrana pred svima koji me ispituju.

4 Zar nemamo prava da jedemo i pijemo? **5**

Zar nemamo prava da vodimo sa sobom svoje žene, kao što to čine ostali apostoli, braća našega Gospoda, pa i sam Kifa? **6** Ili, zar samo ja i Varnava moramo da radimo da bismo se izdržavali? **7** Ko služi vojsku o svom trošku? Ili, ko sadi vinograd, a ne jede grožđe iz vinograda? Ili, ko napasa stado, a ne piće mleko od stada? **8** Da možda ne govorim po ljudskoj [mudrosti], ili o ovome govor i Zakon? **9** Jer Mojsije je napisao u Zakonu:

„Ne zavezuj usta volu kad vrše.“ Zar je Bogu

stalo do volova? **10** Ne kaže li to upravo radi nas? To je napisano baš radi nas, jer orač treba

da ore u nadi, i onaj koji vrše treba da vrše u nadi da će dobiti svoj deo od uroda. **11** Ako smo mi vama posejali duhovna [dobra], zar je mnogo ako žanjemo vaša zemaljska [dobra]?

12 Jer ako drugi polažu prava da ih pomažete vašim dobrima, nemamo li mi više prava na to? Ipak, mi se nismo koristili ovim pravom, nego

sve podnosimo, da ne bismo postavili prepreku propovedanju Radosne vesti o Hristu. **13** Zar

ne znate da oni koji obavlaju hramsku službu, od hrama dobijaju hranu, i da oni koji služe kod žrtvenika, od žrtvenika dobijaju svoj deo?

14 Isto tako je Gospod zapovedio da oni koji propovedaju Radosnu vest treba da dobijaju platu za to. **15** Ja se, pak, ničim od ovoga nisam koristio. Međutim, nisam ovo napisao da biste me vi plaćali. Radije bih umro, nego da me neko liši onoga čime se ponosim. **16** Ja se, naime, ne ponosim propovedanjem Radosne vesti, jer mi je to stavljeno u dužnost. Naime, teško meni ako je ne propovedam! **17** Jer, ako to činim po svom izboru, dobiću nagradu; a ako to ne činim po svom izboru, to znači da mi je poverena dužnost.

18 Šta je, dakle, moja nagrada? [Moja nagrada je] da besplatno propovedam Radosnu vest, ne služeći se svojim pravom [na platu]. **19** Jer, iako nisam dužan da služim nikome, učinio sam sebe

slugom svima, da bih pridobio mnoge. **20** Za

pridobio; za one koji žive po Zakonu, bio sam kao onaj koji živi po Zakonu, iako ne živim po Zakonu, da bih pridobio njih koji žive po Zakonu.

21 Za one koji ne žive po Zakonu, bio sam kao onaj koji ne živi po Zakonu, da bih pridobio njih koji ne žive po Zakonu, iako ne živim bez Božijeg Zakona. Ja, naime, živim po Hristovom zakonu. **22** Za slabe sam bio slab, da bih pridobio slave. Svima sam postao sve, da po svaku cenu spasem neke. **23** Sve to činim radi Radosne vesti, da učestvujem u njenim [blagoslovima].

24 Zar ne znate da na trkalištu trče svi takmičari, ali samo jedan dobija nagradu? Tako i vi trčite da je dobijete. **25** Svaki takmičar se trudi svim silama da pobedi. Oni to čine da dobiju raspadljiv venac, a mi da dobijemo neraspadljiv venac. **26** Zato ja ne trčim besciljno, niti udaram u prazno, **27** nego besp'oštano naprežem svoje telo i potčinjavam ga, da se ne bih ja, koji propovedam Radosnu vest drugima, pokazao kao nedostojan.

10 Neću da vam ostane nepoznato, braćo, da

su naši preci bili zaštićeni oblakom i da su svi prošli kroz more, **2** te su svi bili u Mojsija kršteni u oblaku i moru. **3** Takođe su svi jeli istu duhovnu hranu, **4** i svi su pili isto duhovno piće, jer su pili iz duhovne stene koja ih je pratila, a ta stena je bila Hristos. **5** Međutim, mnogi nisu bili ugodni Bogu, pa ih je [Bog] pobjio u pustinji. **6**

Te stvari su se dogodile nama za primer, da ne poželimo zlo kao što su oni poželeti. **7** Ne budite idolopoklonici kao neki od njih, jer je napisano:

„Narod je posedao da jede i pije, i ustao da se zabavlja.“ **8** I ne odajmo se bludu, kao neki od njih, pa ih je u jedan dan pomrlo dvadeset tri hiljade. **9** Takođe, ne iskušavajte Hrista, kao što

su ga neki od njih iskušavali, pa su izginuli od zmija. **10** I ne prigovarajte, kao što su neki od njih prigovarali, pa su izginuli od Uništitelja. **11**

Sve ove stvari su se događale njima za primer, ali su zapisane za upozorenje nama, kojima su se poslednja vremena približila. (aiōn g165) **12** Zato onaj koji misli da [čvrsto] stoji, neka pazi da ne padne. **13** Nije vas snašlo neko iskušenje koje

ne snalazi sve ljude. Ali Bog je veran; on neće dozvoliti da budete izloženi iskušenjima više nego što možete da podnesete, nego će okončati iskušenja da možete izdržati. **14** Stoga, voljeni moji, bežite od idolopoklonstva. **15** Govorim vam kao mudrima: sami prosudite šta vam govorim.

16 Zar čaša blagoslova za koju zahvaljujemo Bogu, Jevreje sam bio Jevrejin, da bih mnoge od njih ne predstavlja zajedništvo koje imamo po krvi

Hristovo? Zar hleb koji lomimo ne predstavlja **8** Muškarac, naime, nije postao od žene, nego zajedništvo koje imamo po telu Hristovom? **17** Žena od muškarca. **9** I nije muškarac stvoren I pošto je jedan hleb, mi mnogi činimo jedno radi žene, nego žena radi muškarca. **10** Zbog tela, jer jedan hleb delimo. **18** Obratite pažnju toga, a i zbog anđela, žena mora da ima znak na one koji su Izrailci po telu: nisu li oni koji na svojoj glavi da je pod vlašću. **11** Međutim, u jedu od hramskih šrtava isti oni koji zajedno Gospodu, niti je žena nezavisna od muža, niti je prinose šrtvu Bogu na šrtveniku? **19** Šta time muž nezavisan od žene. **12** Jer, kao što je žena hoću da kažem? Da je hrana koja se prinosi postala od muškarca, tako se i muškarac rađa od idolima tek samo hrana, ili da je idol tek samo žene, a sve to dolazi od Boga. **13** Prosudite sami: idol? **20** [Ne!] Ono što [mnogobosći] šrtviju, zlim priliči li ženi da se moli nepokrivene glave? **14** duhovima šrtviju, a ja neću da imate zajedništvo Ne uči li vas i sama priroda da je sramota za sa zlim duhovima. **21** Ne možete piti iz Gospodnje čoveka da ima dugu kosu? **15** A zar ženi nije na čaše i iz čaše zlih duhova; ne možete jesti za ponos da ima dugu kosu? Kosa joj je, naime, data Gospodnjom trpezom i za trpezom zlih duhova. umesto vela. **16** A ako je nekome do prepirke, mi **22** Ili, zar ćemo izazivati Gospoda? Da nismo jači nemamo takav običaj, a ni ostale crkve Božije. od njega? **23** [Kažete]: „Sve je dozvoljeno.“ Ipak, **17** Ipak, ne mogu da vas pohvalim za ono što nije sve na korist. „Sve je dozvoljeno.“ Ipak, sve vam sada nalažem, jer vaše sastajanje ne ide na ne izgrađuje. **24** Ne gledajte samo svoju korist, bolje, nego na gore. **18** Prvo, čujem da među već i korist drugih. **25** Jedite sve što se prodaje vama ima podele kada se okupljate kao crkva, na tržnici, ništa ne ispitujući radi svoje savesti. što delimično i verujem. **19** Najzad, treba da **26** Jer, „Gospodu pripada zemlja i sve što je na bude podela među vama da se pokažu oni koji su njoj.“ **27** Ako vas neki nevernik pozove na obed, i valjani. **20** Dakle, kada se okupljate, ne jede se vi hoćete da idete, jedite sve što se iznese pred večera Gospodnja. **21** Naime, svako uzima svoju vas ništa ne ispitujući zbog savesti. **28** Ali, ako večeru, te jedan gladuje, a drugi se opija. **22** Zar vam neko kaže: „Ova hrana je bila šrtvovana nemate kuću da jedete i pijete? Ili, zar prezirete idolima“, onda ne jedite zbog onoga koji vam je Crkvu Božiju i posramljujete one koji nemaju? to dao do znanja, a i radi savesti; **29** ne mislim Šta da vam kažem? Treba li da vas pohvalim? Za radi vaše savesti, već radi njegove. Pitate se: ovo ne mogu da vas pohvalim. **23** Ja sam, naime, „Zašto da nečija savest određuje moju slobodu? primio [učenje] od Gospoda koje sam i vama **30** Ako ja jedem sa zahvaljivanjem, zašto da me predao: da je Gospod Isus one noći kada je bio osuđuju za ono za što zahvaljujem?“ **31** Zato, bilo predat uezoo hleb, **24** zahvalio [Bogu] i prelomio da jedete, pijete ili činite nešto drugo, sve činite ga, rekavši: „Ovo je moje telo koje [se daje] za Bogu na slavu. **32** Ponašajte se besprekorno kako vas. Ovo činite meni na spomen.“ **25** Tako je uezoo prema Jevrejima i Grcima, tako i prema Crkvi i čašu posle večere i rekao: „Ova čaša je Novi Božijoj. **33** Naime, i ja svima ugađam u svemu, ne savez po mojoj krvi. Kad god je pijete, činite gledajući svoju korist, nego korist drugih, da bi to meni na spomen.“ **26** Zaista, kad god jedete hleb i pijete čašu, navešćujete smrt Gospodnju dok se on ne vrati. **27** Zato ko nedostojno jede hleb i pije čašu, biće kriv za greh protiv tela i krvи Gospodnje. **28** Neka se, dakle, svako prvo preispita, pa tek onda neka jede od hleba i pije iz čaše. **29** Jer, ko jede i pije, a ne razaznaje u tome telo [Gospodnje], navlači na sebe osudu kad jede i pije. **30** Zato ima mnogo nemoćnih i bolesnih među vama, a neki su i umrli. **31** Ako bismo sami sebi sudili, [Gospod] nam ne bi sudio. **32** Ipak, kad nas Gospod sudi, on nas i odgaja, da ne budemo osuđeni sa svetom. **33** Zato, braćo moja, kada se okupite da jedete, pričekajte jedni druge. **34** Ako je neko gladan, neka jede kući, da ne dodete pod Božiju osudu kada se sastanete. A mnogi bili spaseni.

11 Uzmite mene za primer, kao što ja uzimam Hrista za primer. **2** Pohvalno je to što me se u svemu sećate i što držite predanja onako kako sam vam preneo. **3** Ali hoću da znate da je Hristos glava svakom mužu, da je muž glava ženi, a Bog Hristu. **4** Svaki muž koji se moli ili prorokuje pokrivene glave, sramoti svoju glavu. **5** Isto tako i svaka žena koja se moli ili prorokuje nepokrivene glave, sramoti svoju glavu, jer je ista kao i ošišana. **6** Ako žena ne pokriva glavu, neka se ošiša. Ali pošto je sramota za ženu da se ošiša i brije, neka pokriva glavu. **7** Muž, pak, ne treba da pokriva glavu, zato što on odražava lik i slavu Božiju. A žena odražava muževljevu slavu.

što se tiče ostalih stvari, daću vam uputstva kad čast, sa njim se raduju i svi ostali. 27 Dakle, dodeć.

12 Ne želim, braćo, da budete u neznanju po pitanju duhovnih [darova]. 2 Znate da ste, kao bivši mnogobrojni, bili zavedeni, te ste služili nemim idolima. 3 Zato vam obznanjujem: niko ko je vođen Božijim Duhom, ne može da kaže: „Proklet bio Isus.“ Isto tako, niko ne može da kaže: „Isus je Gospod“, ako nije [vođen] Svetim Duhom. 4 Darovi su različiti, ali je isti Duh. 5 Ima i različitih službi, ali je isti Gospod. 6 Ima razlike i u delovanjima, ali je isti Bog koji kroz njih deluje u svakome. 7 A Duh na svakome pokazuje svoje dejstvo radi zajedničke koristi.

8 Jednome Duh daje dar mudrog savetovanja, dok drugome isti Duh daje dar saopštavanja posebnog znanja. 9 Jednome Duh daje dar vere, dok drugome isti Duh daje dar isceljivanja. 10 Jednome [Duh] daje dar da čini čuda, a drugome dar proroštva. Nekome daje dar razlikovanja svakog pojedinca. 11 Naime, kao što u telu ima mnogo udova, a svi ti udovi, iako ih je mnogo, čine jedno telo, tako je i sa Hristom. 12 Jer, po Dušu smo svi mi kršteni u jedno telo. Bilo Jevreji ili Grci, bilo robovi ili slobodnici, svi smo napojeni jednim Duhom. 13 Jer jedan ud ne čini telo, nego i nepotpuno prorokujemo. 14 A kad dođe ono mnogi. 15 Ako noga kaže: „Pošto nisam ruka, ne potpuno, okončaće se ono nepotpuno. 16 Kad pripadam telu“, zar ipak ne pripada telu? 17 Ako bi celo telo bilo u hteu. 18 A Bog je postavio svaki deo tela onako kako je on u hteu. 19 Gde bi bilo telo da su svi oni samo jedan deo [tela]? 20 No, [stvari stoje ovako]: ima mnogo delova [tela], ali je telo jedno. 21 Oko ne može da kaže ruci: „Ne trebaš mi!“, niti glava nogama: „Ne trebate mi!“ 22 Šta više, i naizgled slabici delovi tela su neophodni. 23 Pa čak i sa delovima [tela] koji nam se čine manje vrednim postupamo s punim uvažavanjem. I sa stidnjim [delovima tela] postupamo s većom pristojnošću, 24 koja nije potrebna drugim [delovima tela]. Bog je, naime, tako sastavio telo, da je neuglednijim delovima tela dao posebnu čast, 25 da ne bude podele u telu, nego da se delovi [tela] jednako brinu jedni za druge. 26 Ako jedan deo [tela] pati, pate i svi ostali; ako se jednom delu [tela] ukazuje

čast, sa njim se raduju i svi ostali. 27 Dakle, vi ste telo Hristovo i delovi [tela] pojedinačno. 28 A Bog je u Crkvi postavio prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje; zatim čudotvorce, iscelitelje, pomagače, one sa darom upravljanja, [te one sa darom govorenja] drugih jezika. 29 Jesu li svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi učitelji? Jesu li svi čudotvorci? 30 Zar svi poseduju dar isceljivanja? Zar svi govore [drugim] jezicima? Zar svi tumače jezike? 31 Revnosno težite za višim darovima! Ja ću vam, pak, pokazati najbolji put.

13 Ako govorim ljudskim i anđeoskim jezicima, a nemam ljubavi, onda sam kao metal što odjekuje i činele što zveče. 2 I ako imam i dar proroštva, i da znam sve tajne i sva znanja, i povrh toga da imam svu veru planine da premeštam, a ljubavi da nemam – ništa sam. 3 Pa da i razdelim sve što imam, da i telo svoje predam, da bih se hvalio, a ljubavi nemam – duhova, nekome da govorim [drugim] jezicima, ništa mi ne koristi. 4 Ljubav je strpljiva, ljubazna, a nekome da tumači te jezike. 5 Sve ovo čini ne zavidi, ne hvali se, nije ohola, ne prestoje, ne traži svoje, ne žesti se, ne pamti svakom pojedincu. 6 Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, zlo, 7 sve podnosi, nikada ne prestaje da veruje, nepristojno, ne traži svoje, ne žesti se, ne pamti svemu se nada, sve izdržava; 8 ljubav nikad ne Dušu smrtnog pojedinca. 9 Jer nepotpuno znamo jednim Duhom. 10 A kad dođe ono mnogi. 11 Kad pripadam telu“, zar ipak ne pripada telu? 12 Ako sam bio dete, govorio sam kao dete, mislio sam i uho kaže: „Pošto nisam oko, ne pripadam telu“, razmišljao kao dete. A kad sam odrastao, završio sam sa detinjstvom. 13 Sada vidimo nejasno, kao u ogledalu, a onda ćemo videti licem u lice. Sada znam nepotpuno, a onda ću znati potpuno, kao što sam i sam sebi poznat. 14 A sada ostaje ovo troje: vera, nada i ljubav; a najveća od njih je ljubav.

14 Težite za ljubavlju, pokažite revnost za duhovne [darove], a posebno da prorokujete. 2 Naime, ko govorim [drugim] jezikom, ne govorim ljudima, već Bogu, jer ga niko ne razume, pošto on govoriti tajne. 3 Ako prorokuje, govoriti ljudima na izgradnju, ohrabrenje i utehu. 4 Ko govorim [drugim] jezikom, izgrađuje samo sebe, a ko prorokuje, izgrađuje crkvu. 5 Hteo bih da svi govorite [drugim] jezicima, ali još više da prorokujete, jer je onaj koji prorokuje korisniji od onoga što govorim [drugim] jezicima, osim ako ih tumači, da bi crkva mogla da se izgrađuje. 6 Ako vam ja, braćo, dodeć i govorim

[drugim] jezicima, kakvu ćete korist imati od crkvi, pa neka govori sam sebi i Bogu. **29** Što se toga, ako vam uz to ne saopštим bilo otkrivenje tiče proroka, neka govore dvojica ili trojica, a ili znanje, bilo proroštvo ili pouku? **7** Ako neživi ostali neka prosuđuju. **30** Ako se drugom koji tu [instrumenti] koji daju zvuk, svirala ili harfa, sedi nešto otkrije, prvi neka čuti. **31** Svi, naime, ne prave razliku u tonovima, ko će znati šta se možete da prorokujete, jedan po jedan, da se svi svira? **8** Ili ako truba ispusti nejasan zvuk, ko pouče i ohrabre. **32** Proročki duhovi pokoravaju će se spremiti za boj? **9** Isto tako, ako govorite se prorocima. **33** Jer Bog nije [Bog] nereda, nego [drugim] jezikom koji nije razumljiv, ko će znati mira. Kao što je u svim crkvama, **34** žene treba šta je izrečeno? Govoriće u vetar. **10** Zaista, da ćute u crkvi. Njima nije dozvoljeno da govore; na svetu ima toliko jezika, i svaki od njih ima one treba da se pokoravaju, kao što Zakon nalaže. značenje. **11** Prema tome, ako ne znam šta jezik **35** A ako žele da nauče nešto, neka kući pitaju znači, biću stranac onome koji govoriti, a i on će svoje muževe, jer ne priliči ženi da govoriti u meni biti stranac. **12** Isto tako i vi, pošto već crkvi. **36** Ili da nije Božija reč od vas potekla? Ili pokazujete revnost za duhovne [darove], nastojte ste vi jedini do kojih je ona došla? **37** Ako neko da obilujete [u onim darovima] koji izgrađuju misli da je prorok, ili duhovan, treba da shvati crkvu. **13** Zato onaj koji govoriti [drugim] jezikom, da je ovo što vam pišem zapovest od Gospoda. **38** neka se moli da može da ga protumači. **14** Naime, Ko ovo ne shvata, ostaje u neznanju. **39** Stoga, ako se ja molim [drugim] jezikom, moj duh se braćo, pokažite revnost za prorokovanje, i ne moli, ali moj um ostaje bez koristi. **15** Šta, dakle, branite da se govoriti [drugim] jezicima. **40** Neka [da činim]? Moliću se duhom, ali moliću se i sve bude prikladno i uredno.

umom, pevaču hvalospeve duhom, ali pevaču hvalospeve i umom. **16** Jer ako ti blagosiljaš [Boga] Duhom, kako će neupućeni reći „amin“ na tvoje zahvaljivanje, kad ne zna šta govoriti? **17** Doduše, ti lepo zahvaljuješ Bogu, ali se drugi ne izgrađuje. **18** Zahvalan sam Bogu što govorim [drugim] jezicima više od svih vas. **19** Ipak, u crkvi ču radije reći pet razumljivih reči da se svi pouče, nego deset hiljada reči [drugim] jezikom. **20** Braćo, ne razmišljajte detinjasto, ali budite kao mala deca koja nisu vična zlu. U mislima, pak, budite zreli. **21** U Zakonu je napisano: „Preko onih koji govere drugim jezicima, i usana tuđinaca, govoriću ovome narodu, ali me ni onda neće poslušati – govoriti Gospod.“ **22** Tako [drugi] jezici nisu znak za vernike, nego za nevernike. Međutim, proroštvo je za vernike, a ne za nevernike. **23** Ako se, dakle, sva crkva okupi, pa svi počnu da govere [drugim] jezicima, a pritom uđu neupućeni ili neverni, neće li reći da ste ludi? **24** Ali, ako neupućeni ili nevernik nađe, a svi prorokuju, sve ga kori, sve ga osuđuje, **25** tada se obelodanjuju tajne njegovog srca. Tako će pasti ničice i pokloniti se Bogu, pa će ispovediti da je Bog zaista u vama. **26** Šta, dakle, [da činimo], braćo? Kad se okupljate, svako ima nešto: neko psalam, neko pouku, neko otkrivenje, neko [drugi] jezik, neko [dar] tumačenja [tog drugog jezika]. Neka sve bude na izgradnju. **27** Ako neko govoriti [drugim] jezikom, neka govere dvojica, najviše trojica, i to redom, a jedan neka tumači. **28** Ukoliko nema tumača, neka čuti u

15 Podsećam vas, braćo, na Radosnu vest koju sam vam navestio, koju ste prihvatili i u kojoj stojite. **2** Njome se i spasavate, ako je čvrsto držite onako kako sam vam je navestio, sem ako niste uzalud poverovali. **3** Ja sam vam, naime, na prvom mestu predao ono što sam primio: da je Hristos, saglasno Pismima, umro za naše grehe, **4** i da je, saglasno Pismima, sahranjen i vaskrsnut trećeg dana. **5** Potom se Hristos ukazao Kifi, a zatim Dvanaestorici. **6** Onda se odjednom ukazao pred više od pet stotina braće, od kojih većina živi i danas, a neki su umrli. **7** Zatim se ukazao Jakovu, te svim apostolima. **8** Na kraju se [Hristos] ukazao i meni, kao nedonočetu. **9** Naime, ja sam najmanji među apostolima, i nisam dostojan da se nazovem apostolom, jer sam progonio Crkvu Božiju. **10** Ipak, milošću Božijom sam ono što jesam, i njegova milost prema meni nije bila uzaludna. Šta više, potudio sam se više od svih njih, ali ne ja, nego Božija milost sa mnom. **11** Svejedno, bio ja ili oni, tako propovedamo i tako ste poverovali. **12** Ako se propoveda da je Hristos vaskrsao iz mrtvih, kako onda neki od vas tvrde da nema vaskrsenja mrtvih? **13** Ako nema vaskrsenja mrtvih, onda ni Hristos nije vaskrsao, **14** a ako Hristos nije vaskrsao, uzaludno je naše propovedanje, uzaludna je i vaša vera. **15** Ako mrtvi ne vaskrsavaju, onda smo se i mi pokazali kao lažni svedoci Božiji, jer smo svedočili da je Bog vaskrsao Hrista, koga nije vaskrsao. **16** Ako mrtvi ne vaskrsavaju, onda ni Hristos nije

vaskrsao. 17 A ako Hristos nije vaskrsao, uzaludna duhovno. 45 Jer, ovako je napisano: „Adam, je vaša vera, jer ste još uvek u svojim gresima. 18 prvi čovek, postade živo biće.“ Poslednji Adam Po tome su propali i oni koji su usnuli u Hristu. postade Duh koji daje život. 46 Ali nije bilo prvo 19 Jer, ako samo u ovom životu polažemo nadu u duhovno [telo], nego prirodno, a zatim duhovno. Hrista, jadniji smo od svih ljudi. 20 Ali Hristos je 47 Prvi čovek je zemljan, načinjen od praha vaskrsao iz mrtvih, prvi među umrlima! 21 Jer, zemaljskog, drugi čovek je s neba. 48 Kakav je bio kao što je smrt došla posredstvom čoveka, tako je zemljani čovek, takvi su i zemljani ljudi; kakav je i vaskrsenje iz mrtvih došlo posredstvom čoveka. nebeski [čovek], takvi su i oni nebeski. 49 I kao 22 Naime, kao što u Adamu svi umiru, tako će što u sebi nosimo sličnost sa zemljanim čovekom, svi koji su u Hristu oživeti, 23 svako po svom tako ćemo nositi sličnost sa nebeskim [čovekom]. redu: Hristos je prvi, a zatim, kad on dođe, i oni 50 Ovo kažem, braćo, jer telo i krv ne mogu uzeti koji mu pripadaju. 24 Potom nastupa kraj, kada učešća u Carstvu Božijem, niti može raspadljivo [Hristos] uništiti svako glavarstvo, i svaku vlast i dobiti u posed neraspadljivo. 51 Evo, saopštavam silu, te preda Carstvo Bogu Ocu. 25 On, naime, vam tajnu: nećemo svi umreti, ali ćemo se svi treba da vlada dok ne položi sve neprijatelje pod izmeniti, 52 odjednom, u tren oka, kad se začuje svoje noge. 26 Smrt će biti uništena kao poslednji poslednja truba. Tada će mrtvi vaskrsnuti sa neprijatelj. 27 Jer, [Bog] je sve pokorio njemu neraspadljivim [telima], a mi ćemo se izmeniti. pod noge. A kad kaže da je sve pokoren, jasno 53 Jer, ovo raspadljivo [telo] mora da se promeni je da je pokoren sve osim [Boga], koji mu je sve u neraspadljivo, ovo smrtno u besmrtno. 54 A kad pokorio. 28 A kad mu sve bude pokoren, onda će se ovo raspadljivo [telo] promeni u neraspadljivo se i Sin pokoriti onome koji mu je sve pokorio, da i ovo smrtno u besmrtno, tada će se ispuniti Bog bude sve u svemu. 29 Šta onda čine oni koji napisana reč: „Pobeda proždre smrt.“ 55 „Gde je, se krštavaju za mrtve? Ako mrtvi ne uskrsavaju, smrti, tvoja pobeda? Gde je, smrti, žalac tvoj?“ zašto se krste za njih? 30 Zašto smo i mi svaki (Hadēs 986) 56 Žalac smrti je greh, a sila greha čas u opasnosti? 31 Ja svaki dan umirem, braćo, dolazi od Zakona. 57 Ali, hvala Bogu koji nam tako mi vas, moje dike po našem Gospodu Isusu daje pobedu posredstvom Gospoda našega, Isusa Hristu. 32 Ljudski govoreći, kakvu korist imam od Hrista. 58 Stoga, voljena moja braćo, budite čvrsti toga što sam se borio sa „zverima“ u Efesu? Ako i nepokolebljivi. Imajte vazdušne ruke posla u mrtvi ne vaskrsavaju, onda, „Da jedemo i pijemo, službi za Gospoda, znajući da vaš trud u službi za jer sutra ćemo da pomremo.“ 33 Ne zavaravajte Gospoda nije besplodan.

se: „Loše društvo kvari dobre običaje.“ 34 Dođite k sebi i ne grešite više, jer neki ljudi ne znaju Boga. Ovo vam govorim na sramotu. 35 Ipak, neko može da pita: „Kako mrtvi vaskrsavaju? U kakovom će se telu pojaviti?“ 36 Bezumnič! Seme koje poseješ ne oživljava ako ne umre. 37 Pa i kada seješ, ne seješ izraslu biljku, nego golo zrno, bilo pšenično ili kakvo drugo. 38 A Bog svakom semenu daje telo kakvo hoće, i to svakom semenu njemu svojstven oblik. 39 Jer nije svako telo isto: ljudsko telo je drugačije od tela zveri, telo zveri je drugačije od tela ptica, a telo ptica je drugačije od [tela] riba. 40 Takođe postoje nebeska i zemaljska tela; ali je sjaj nebeskih tela drugačiji od sjaja zemaljskih [tela]. 41 Sunce ima svoj sjaj, mesec svoj, a zvezde, opet, svoj sjaj. Pa i zvezde se od zvezde razlikuju po sjaju. 42 Tako je i sa vaskrsenjem mrtvih. Seje se propadljivo [telo], a vaskrsava nepropadljivo; 43 seje se u sramoti, a vaskrsava u slavi; seje se u slabosti, a vaskrsava u sili; 44 seje se prirodno telo, a vaskrsava duhovno. Ako, naime, postoji prirodno telo, postoji i ono

16 Što se tiče priloga za svete, učinite onako kako sam naredio i galatijskim crkvama. 2 Svakog prvog dana u nedelji neka svako od vas odvaja na stranu i štedi koliko može, da se novac ne bi sakupljao kad ja dođem. 3 A kad dođem, poslaću s preporukama one koje vi odaberete da odnesu vaš dar u Jerusalim. 4 Ako se nađe za shodno da ja idem, oni mogu da mi se pridruže. 5 Vas ću, pak, posetiti kad prođem kroz Makedoniju, budući da putujem preko Makedonije. 6 Moguće je da ću se i zadržati kod vas, pa čak i prezimeti, da me otpratite kud god podem. 7 Ne želim, naime, da vas vidim samo u prolazu, nego se nadam da ću neko vreme provesti kod vas, ako Gospod dopusti. 8 U Efesu ću ostati do Pedesetnice, 9 jer su mi se otvorila velika vrata za uspešan rad, iako imam mnogo protivnika. 10 Ako Timotej dođe, gledajte da se ne oseća nelagodno sa vama, jer i on obavlja službu za Gospoda kao i ja. 11 Niko, dakle, da ga ne prezre. Ispratite ga u miru da

dođe k meni, jer ga očekujem sa braćom. **12** Što se tiče brata Apolosa, mnogo sam ga molio da dođe k vama sa [drugom] braćom, ali on nije bio voljan da dođe sad. Ipak, doći će kad mu se ukaže prilika. **13** Budite budni, stojte u veri, držite se muški, budite jaki! **14** Sve što činite neka bude u ljubavi. **15** Vi znate za Stefaninu porodicu, da su oni prvi obraćenici u Ahaji i da su služili potreбama Božijeg naroda. Molim vas, braćo, **16** da se stavite pod vodstvo takvih kao što su oni i svakog ko sa njima sarađuje i radi. **17** Radujem se Stefaninom, Fortunatovom i Ahaikovom povratku, jer su mi oni nadoknadili vaše odsustvo. **18** Oni su, naime, umirili moj duh i vaš. Odajte priznanje takvima. **19** Pozdravljaju vas crkve u [Maloj] Aziji. Mnogo vas pozdravljaju u Gospodu Akila i Priskila sa crkvom koja se okuplja u njihovom domu. **20** Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge svetim poljupcem. **21** Ja, Pavle, pišem pozdrav svojom rukom. **22** Ako ko ne voli Gospoda, neka bude proklet. Marana ta! **23** Milost Gospoda Isusa [neka je] sa vama. **24** Moja ljubav [je] sa svima vama u Hristu Isusu. Amin.

2 Korinćanima

1 Pavle, apostol Isusa Hrista po Božjoj volji, zajedno sa [našim] bratom Timotejem, [pozdravlja] Božiju crkvu u Korintu, zajedno sa svim svetima širom Ahaje. **2** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. **3** Blagosloven da je Bog i Otac našega Gospoda Isusa Hrista, milosrdni Otac i Bog svake utehe. **4** On nas teši u svakoj našoj nevolji, da bismo i mi mogli da tešimo one koji su u nevoljama, onom utehom kojom nas same Bog teši. **5** Jer, kao što izobilno učestvujemo u Hristovim patnjama, tako primamo i izobilje utehe posredstvom Hrista.

6 Ako smo pritisnuti nevoljama, to je za vašu utehu i spasenje, ako primamo utehu od Boga, to je radi vaše utehe. Ta uteha se pokazuje kada strpljivo podnosite iste patnje koje i mi podnosimo. **7** Čvrsta je nada koju polažemo u vas, jer znamo da učestvujete kako u našim patnjama, tako i u našoj utesi. **8** Hoćemo, naime, da znate, braćo, da je nevolja koja nas je snašla u [Maloj] Aziji toliko prevazilazila naše snage, velike nevolje i sa strepnjom u srcu, ne da vas da smo izgubili svaku nadu da čemo ostati u životu. **9** U stvari, u sebi smo se već pomirili sa smrtnom kaznom, da se ne bismo pouzdali u same sebe, nego u Boga koji vaskrsava mrtve. **10** On nas je izбавio od smrte opasnosti i izbavice slike. **11** A i vi ćete nam priteći u pomoć prevelika žalost. **12** Stoga vas molim da potvrdite molitvom, da bi mnogi ljudi zahvaljivali Bogu svoju ljubav za njega. **13** Ne pišem vam, naime, ništa drugo osim onoga što možete da pročitate ili da razumete. Nadam se da će to jednom u potpunosti razumeti, **14** vrata za rad. **15** No, i pored toga duša mi je ukoliko nas sada niste do kraja razumeli. Jer, na dan Gospoda Isusa vi ćete biti nama na ponos, brata. Zato sam se oprostio sa njima i otišao kao i mi vama. **16** Hteo sam da vas posetim na svom putu za Makedoniju, i da vam ponovo dođem po povratku iz Makedonije, pa da me vi otpratite do Judeje. **17** Jesam li se, dakle, lakomisleno kad sam to nameravao? Ili, možda, nameravam da, poput ljudi u svetu, ponosa imam. **18** Iko je za sve ovo podoban? **19** Zaista, mi najpre kažem „da, jeste“, a onda „ne, nije?“

navezili nije bila i „jestе“ i „nije.“ **19** Jer Sin Božiji, Isus Hristos, koga smo vam ja, Silvan i Timotej navezili, nije bio i „jestе“ i „nije“, nego je u njemu bilo „jestе.“ **20** Jer sva Božija obećanja nalaze svoju potvrdu u Hristu. Zato i govorimo „amin“ kada slavimo Boga po Isusu Hristu. **21** A Bog je taj koji nas zajedno sa vama čini čvrstima po Hristu. On nas je pomazao **22** i stavio svoj pečat na nas, i dao svoga Duha u naša srca kao zalog. **23** Pozivam Boga za svedoka – na svoju dušu: u Korint nisam došao samo zato da bih vas poštедeo. **24** Mi, naime, ne gospodarimo vašom verom, nego zajedno sa vama učestvujemo u vašoj radosti, zato što ste čvrsti u veri.

2 Odlučio sam, naime, da vam moj dolazak ne priredi ponovo žalost. **2** Jer ako ja vas ožalostim, ko će mene da obraduje? Da neće onaj koga ja ožalostim? **3** Ovo sam vam napisao baš zato da me ne bi, prilikom mog dolaska, ožalostili oni koji bi trebalo da mi pričine radost. Uveren sam, naime, da je moja radost – radost da znate, braćo, da je nevolja koja je obilna svih vas. **4** Pisao sam vam ovo uz mnoge suze, iz neko kome naneo žalost, nije je naneo meni, nego donekle, da ne preteram, svima vama. **5** Ako je Tom čoveku je dovoljan ukor većine. **6** On nas, jer smo se u njega pouzdali da će nas i dalje je prevelika žalost. **7** Zato mu proverim kakvi ste i da li ste u svemu poslušni. **8** Stoga vas molim da potvrdite mnogih. **9** Ovo sam vam pisao da na milosti koju nam je darovao posredovanjem proverim kakvi ste i da li ste u svemu poslušni. **10** Kome, dakle, vi oprostite, [tome oprštavam] i svedoči da smo u svetu živeli u Božjoj svetosti ja. Jer ako sam ja nešto kome oprostio, oprostio i iskrenosti, ne po ljudskoj mudrosti, nego po sam radi vas pred Hristom, **11** da nas Satana ne Božjoj milosti, a naročito među vama. **12** Ne prevari. Znamo, naime, kakve su mu namere. **13** Ne pišem vam, naime, ništa drugo osim onoga što **14** Kada sam došao u Troadu da propovedam nas svuda širi miris znanja o sebi. **15** Jer mi se dočekao u Troadi da propovedam radosnu vest o Hristu, Gospod mi je otvorio da ćete to jednom u potpunosti razumeti, **16** vrata za rad. **17** No, i pored toga duša mi je ukoliko nas sada niste do kraja razumeli. Jer, na bila nespokojna što nisam našao Tita, svoga dan Gospoda Isusa vi ćete biti nama na ponos, brata. Zato sam se oprostio sa njima i otišao kao i mi vama. **18** Ali hvala Bogu koji nas u sam da dodem prvo k vama, na vaše dvostruko Hristu uvek vodi u pobedničkoj povorci, te preko zadovoljstvo. **19** Hteo sam da vas posetim na nas svuda širi miris znanja o sebi. **20** Jer mi svom putu za Makedoniju, i da vam ponovo smo Hristov ugodni miris među onima koji se dođem po povratku iz Makedonije, pa da me spasavaju i među onima koji propadaju. **21** Onima vi otpratite do Judeje. **22** Jesam li se, dakle, [koji propadaju], mi smo zadah smrti koji ubija, a ponašao lakomisleno kad sam to nameravao? onima [koji se spasavaju], miomiris koji donosi Ili, možda, nameravam da, poput ljudi u svetu, život. **23** Iko je za sve ovo podoban? **24** Zaista, mi nismo kao mnogi koji trguju rečju Božjom, nego Bog je pouzdani svedok da poruka koju smo vam

kao [poslani] od Boga, iskreno propovedamo pred Bogom, kao oni koji su u Hristu.

3 Počinjemo li ponovo da preporučujemo sami sebe? Ili, zar su nam potrebne, kao nekim, pismene preporuke za vas ili od vas? **2** Vi ste naše pismo, zapisano u našim srcima, koje poznaju i čitaju svi ljudi. **3** Vi, naime, pokazujete da ste Hristovo pismo, sastavljeno našom službom, pismo koje nije napisano mastilom, nego Duhom živoga Boga, ne na kamenim pločama, nego na pločama ljudskih srca. **4** Ovakvo pouzdanje imamo pred Bogom posredstvom Hrista. **5** To znači da mi sami nismo u stanju da pripišemo nešto sebi; naša sposobnost dolazi od Boga. **6** On nas je ospособio da budemo službenici Novog saveza, ne slova, nego Duha. Jer slovo donosi smrt, a Duh daje život. **7** Pa kad je služba smrti, slovima urezana u kamen zasjala takvom slavom da Izraeljci nisu mogli da gledaju u Mojsijevo lice, zbog prolaznog sjaja njegovog lica, **8** koliko li će slavnija biti služba koju vrši Duh? **9** Jer, ako je služba osude bila slavna, koliko je onda slavnija služba [koja donosi] pravednost? **10** Zaista, ono što je bilo slavno nije slavno kad se uporedi sa slavom koja ga premašuje. **11** Jer, ako je ono što je prolazno bilo slavno, koliko li je slavnije ono što traje [zauvek]? **12** Budući da imamo ovakvu nadu, govorimo sasvim slobodno. **13** Mi nismo kao Mojsije koji je stavio pokrivalo preko lica da Izraeljci ne bi gledali svršetak prolazne slave. **14** Uprkos tome, njihov razum je otvrđnuo. I sve do današnjega dana, kada se čita Stari zavet, pokrivalo se ne uklanja, zbog toga što samo u Hristu može da se odstrani. **15** Tako i danas kad se čita Mojsijevo [Petoknjižje], pokrivalo zastire njihovo srce. **16** Ali ako se [neko] obrati Gospodu, pokrivalo spada. **17** Gospod je Duh, a gde je Duh Gospodnji, [tu je] sloboda. **18** A svi mi, koji otkrivena lica odražavamo slavu Gospodnju, Duhom se Gospodnjim preobražavamo u njegov lik, iz jednog [stupnja] slave u drugi.

4 Stoga nismo obeshrabreni, jer nam je [Bog po svom] milosrdju poverio ovu službu. **2** Mi smo se odrekli sramnih, tajnih stvari; ne ponašamo se lukavo, niti izvrćemo Božiju reč, nego otvoreno objavljujući istinu, preporučujemo sebe savesti svakog čoveka pred Bogom. **3** A ako je Radosna vest koju objavljujemo zastrta, zastrta je za one koji propadaju. **4** Njima je bog ovoga sveta zaslepio nevernički um, da im ne zasvetli svetlost Radosne vesti o slavi Hristovoj, koji je slika Boga.

(aiōn g165) **5** Mi, naime, ne propovedamo sami sebe, nego Isusa Hrista kao Gospoda. A o sebi [govorimo kao o] vašim slugama Isusa radi. **6** Naime, isti Bog koji je rekao: „Neka zasvetli svetlost iz tame!“, zasvetlio je i u našim srcima, da poznamo Božiju slavu na licu Isusa Hrista. **7** Ali ovo blago imamo u zemljanim posudama, da bude jasno da ova izvanredna snaga potiče od Boga, a ne od nas. **8** Sa svih strana nas pritisaku nevolje, ali nas ne slamaju, u nedoumici smo, ali nismo očajni, **9** progonjeni smo, ali nismo napušteni, obaraju nas, ali nas ne uništavaju. **10** Mi uvek na svome telu nosimo smrt Isusovu, da se i život Isusov pokaže na našem telu. **11** Jer, dok god živimo, izloženi smo smrti radi Isusa, da se i život Isusov pokaže na našim smrtnim telima. **12** Prema tome, smrt deluje u nama, a život u vama. **13** I pošto imamo istog Duha vere kao onaj koji je napisao: „Poverova sam, te zato govorim“, tako i mi verujemo, pa zato govorimo, **14** jer znamo da će onaj koji je vaskrsao Gospoda Isusa, vaskrsnuti sa njim i nas, te nas zajedno sa vama postaviti uz sebe. **15** Sve je to radi vas, da se milost [Božja] proširi na mnoge, te da njihovo zahvaljivanje bude izobilno, Bogu na slavu. **16** Zato se ne predajemo, jer čak i ako se naš spoljašnji čovek raspada, onaj unutrašnji se iz dana u dan obnavlja. **17** Jer, ova lagana nevolja, koja nas je trenutno snašla, priprema nas za izvanredno i neizmerno, večno izobilje slave. (aiōnios g166) **18** Mi, naime, ne pridajemo važnost onome što se vidi, nego onome što se ne vidi, jer vidljivo je privremeno, a nevidljivo je večno. (aiōnios g166)

5 Znamo, naime, da ako se zemaljski šator u kome živimo i razruši, imamo stan od Boga, večni dom na nebesima koji nije sagrađen ljudskom rukom. (aiōnios g166) **2** Jer, u ovom [šatoru] uzdišemo i čeznemo da preko njega obučemo na sebe naše nebesko obitavalište. **3** Zaista, kada ga obučemo na sebe, nećemo biti neodeveni. **4** Mi, naime, koji živimo u šatoru [tela], stenjemo pod njegovim teretom, ali ne želimo da ga se rešimo, nego da preko njega obučemo [novo telo], tako da život proguta ono što je smrtno. **5** A Bog nas je za to pripravio davši nam svoga Duha u zalog. **6** Zato smo uvek puni pouzdanja, iako znamo da dok god živimo u kući tela, daleko smo od Gospoda. **7** Živimo, naime, po veri, a ne po gledanju. **8** Ispunjeni, dakle, ovim pouzdanjem, najradije bismo izašli

[iz tela] i nastanili se kod Gospoda. **9** Zato se ali nismo pogubljeni; **10** naizgled [smo] žalosni, trudimo da mu ugodimo, bilo da smo već kod ali [smo] uvek radosni; naizgled siromašni, a kuće ili u tuđini. **10** Jer svi mi moramo da se ipak obogaćujemo mnoge; naizgled kao oni koji pojavimo pred Hristovim sudom, da svako primi nemaju ništa, a ipak imaju sve. **11** Govorimo vam platu za ono što je [za život] činio u telu, bilo iskreno, Korinčani, srce smo širom otvorili [za dobro ili zlo]. **11** I pošto znamo za strah Gospodnj, vas]. **12** Naše srce nije tesno za vas, ali je vaše srce uveravamo ljude. Bog nas potpuno poznaje, a tesno za nas. **13** Govorim vam kao svojoj deci: nadam se da nas poznaje i vaša savest. **12** Ne proširite, zauzvrat, i vi [svoja srca]. **14** Ne vucite preporučujemo vam opet sami sebe, nego vam jaram s nevernicima. Jer, šta ima pravednost s dajemo razlog da se ponosite nama, i da imate bezaknjem? Ili kakvo zajedništvo dele svetlo i odgovor za one koji se razmeću pred drugima, tama? **15** U čemu se Hristos slaže s Velijarom? Ili a u srcu nisu takvi. **13** Jer ako nismo prisebni, šta je zajedničko verniku i neverniku? **16** Ima li to je radi Boga, a ako smo pri sebi, to je radi ikakve saglasnosti između Božijeg hrama i idola? vas. **14** Hristova ljubav nas obuzima, jer smo Mi smo, naime, hram živoga Boga, jer Bog je došli do uverenja da je jedan umro za sve, što rekao: „Ja ču živeti u njima i hoditi među njima; znači da su svi umrli. **15** [Hristos] je umro za sve, ja ču biti njihov Bog, a oni će biti moj narod.“ **17** da živi ne žive više za sebe, nego za njega koji Zato, „Izađite iz njihove sredine! Odvojite se! – je umro i vaskrsao za njih. **16** Tako od sada ni govori Gospod. Nečistote ne dotičite, i ja ču vas o kome ne sudimo po ljudskim merilima. Ako primiti. **18** Ja ču vam biti Otac, a vi ćete mi biti smo i sudili o Hristu po ljudskim merilima, sada sinovi i čerke – govorи Gospod Svedržitelj.“ to više ne činimo. **17** Dakle, ako je ko u Hristu, on je novo stvorene; staro je prošlo, a novo je, evo, nastalo. **18** Sve ovo dolazi od Boga koji nas je pomirio sa sobom posredstvom Hrista i poverio nam službu pomirenja. **19** Jer Bog je u Hristu pomirio svet sa sobom; on nije uračunao ljudima njihove prestupe, a nama je poverio [da propovedamo] reč pomirenja. **20** Mi smo Hristovi poslanici, tako što Bog opominje preko nas. Zato vas preklinjemo: pomirite se s Bogom! **21** Njega koji nije iskusio greh, [Bog] je učinio [žrtvom za naš] grehe, da u njemu postanemo pravedni pred Bogom.

6 Kao Hristovi saradnici, molimo vas da ne uzimate olako milost Božiju. **2** Jer [Bog] govorи: „U vreme povoljno sam te uslišio, i u dan spasenja sam ti pomogao.“ Evo, sada je pravo vreme, sada je dan spasenja. **3** Mi nikome ne postavljamo prepreke, da нико не pokudi [naš] službu. **4** Naprotiv, u svemu pokazujemo da smo sluge Božije: u velikoj postojanosti, nevoljama, nuždama, teškoćama, **5** pod batinama, u tamnicama, pred razjarenom svetinom, u naporima, bdenjima, i postovima, **6** u čistoti, znanju, strpljivosti, dobroti, u Svetom Duhu, iskrenoj ljubavi, **7** iskrenom govoru, u Božijoj snazi, s oružjem pravednosti s desne i leve strane; **8** u slavi i sramoti, sa zlim i dobrim glasom. [Smatraju nas] varalicama, a iskreni [smo]. **9** [Mi smo] kao neznanci, a ipak nas poznaju; naizgled umiremo, ali, evo, živimo; kao kažnjeni [smo],

7 Pošto, dakle, imamo ova obećanja, voljeni, očistimo se od svake telesne i duhovne okajanosti, te dovršavajmo svoje posvećenje u strahu Božjem. **2** Napravite za nas mesta [u svojim srcima]! Nikome nismo naneli nepravdu, nikoga nismo oštetili, nikoga nismo zakinuli. **3** Ne kažem ovo da bih vas osudio. Već sam, naime, rekao da ste u našim srcima, bilo da s vama umiremo ili živimo. **4** Imam veliko poverenje u vas, silno se ponosim vama. Ispunjeno sam utehom, preplavljen sam radošću i pored sve naše nevolje. **5** Jer kad smo došli u Makedoniju, nije nam bilo počinka, nego su nas odasvud snašle nevolje: spolja sukobi, a iznutra strah. **6** Ali Bog koji teši ponizne, utešio nas je Titovim dolaskom. **7** I ne samo njegovim dolaskom, nego i utehom koju je on primio zbog vas. On nam je javio koliko čeznate za mnom, koliko ste ožalošćeni, koliko me predano volite, tako da sam se još više obradovao. **8** No, iako sam vas ožalostio svojom poslanicom, ne žalim. Pa ako mi je i žao, vidim da vas je ona poslanica ožalostila makar na kratko. **9** Sad se radujem, ne zato što ste se ožalostili, nego zato što vaša žalost vodi k pokajanju. Vaša žalost [dolazi] od Boga, te vam mi, stoga, nismo naneli štetu. **10** Jer žalost koja dolazi od Boga, rađa pokajanje koje vodi k spasenju – pokajanje za kojim se ne žali – dok svetska žalost rađa žalost koja vodi k smrti. **11** I, eto, koliki je rod donela Božija žalost među vama, koliku gorljivost da se opravdate,

koliko negodovanje, koliki strah, koliku čežnju, je napisano: „Onome koji je [skupio] više nije koliku revnost, koliku spremnost da se izvrši preostalo, a niti je nedostajalo onome koji je pravda. U svemu ste se pokazali nedužnim u [skupio] manje.“ **16** Hvala Bogu koji je stavio Titu ovoj stvari. **12** Prema tome, nisam vam pisao niti u srce takvu revnost za vas. **17** On ne samo da je zbog onoga koji je skrivio, niti zbog onoga kome prihvatio našu molbu, nego je, budući veoma se skrivilo, već da se pokaže vaša revnost za nas revnostan, dragovoljno otisao k vama. **18** Sa njim pred Bogom. **13** To nas je utešilo. A pored toga šaljemo i brata koga hvale po svim crkvama što smo se utešili, još više smo se poradovali zbog [propovedanja] Radosne vesti. **19** Šta više, zbog Titove radosti, jer ste okrepili njegov duh. crkve su ga izabrale da putuje s nama radi ove **14** Ukoliko sam vas i hvalio pred njim, nisam se službe darežljivosti, koju dragovoljno vršimo osramotio, jer kao što je sve što smo rekli za vas Gospodu na slavu, **20** da bismo izbegli primedbe bilo istina, tako je i naše hvaljenje pred Titom na naše raspolaganje ovim obilnim darom. **21** Jer, bilo istinito. **15** Šta više, on vam je postao još mi se trudimo da činimo dobro ne samo pred naklonjeniji, sećajući se poslušnosti svih vas, te Gospodom, već i pred ljudima. **22** Sa njim šaljemo kako ste ga primili s poštovanjem i ustreptalošću. i našeg brata, čiju smo revnost često u mnogim **16** Radujem se, jer imam potpuno pouzdanje u stvarima iskusili. On je sada još revnosniji zbog vas.

8 Želimo da znate, braćo, o Božijoj milosti koja je data crkvama u Makedoniji. **2** Jer, iako su kušani nevoljama, njihova radost je izobilna, a njihovo posvemašće siromaštvo se pretočilo u bogatstvo velikodusnosti. **3** Svedok sam da su,

shodno svojim mogućnostima, pa i preko njih, dobrovoljno [davalii], **4** žarko nas moleći da ih počastujemo učešćem u potrebama svetih. **5** Makedoncima. Rekao sam im, naime, da je Ahaja Oni su, čak, prevazišli i naša očekivanja, jer su, spremlja još od prošle godine, tako da je vaša sebe pre svega, stavili na raspolaganje Gospodu i nama radi Božije volje. **6** Zato smo zamolili da se naše dičenje vama povodom ovoga ne Tita da dovrši među vama ovo delo milosrđa pokaže ispraznim, budući da sam im rekao da ste koje je započeo. **7** Pa, pošto u svemu obilujete, u spremni. **4** Jer, ako Makedonci dođu sa mnom, veri, u reči, u znanju, u svakovrsnoj revnosti, pa vas zateknu nespremne, osramotićešmo se mi, kao i u ljubavi prema nama, obilujte i u ovom

[delu] milosti. **8** Ovo vam ne zapovedam, nego Smatrao sam, dakle, za neophodno da zamolim proveravam iskrenost vaše ljubavi, poredeći braću da odu k vama pre nas, te da unapred je s revnošću drugih. **9** Vi, naime, znate za pripreme prikupljanje davno obećanog priloga, milost Gospoda našega Isusa Hrista, da je on, da to bude spremno kao dar, a ne kao prinuda. **6** iako bogat, postao siromah radi vas, da bi vi Ovo upamtite: ko škrto seje, oskudno će požnjeti, njegovim siromaštrom postali bogati. **10** Što a ko neštendimice seje, obilno će požnjeti. **7** Svako se tiče ove stvari, mislim da vama i priliči da neka da kako je odlučio u srcu; ne sa žalošću ili dovršite ono što ste sami započeli prošle godine. uz moranje, jer Bog voli veselog davaoca. **8** A Bog Vi, naime, ne samo da ste to učinili, nego ste je u stanju da vas obdari izobilnim blagoslovom i želeti da učinite. **11** Sada dovršite to delo! svake vrste, te da uvek imate svega dovoljno, Učinite onako kako ste želeti, shodno svojim i još da pretekne za svako dobro delo. **9** Kao mogućnostima. **12** Jer, ako je prisutna dobra volja, što je [u Pismu] napisano: „On neštendimice deli, onda je i vaš dar dobrodošao; svakako, ne na daje sirotinji, pravednost njegova ostaje doveka.“ osnovu onoga što nemate, nego na osnovu onoga (aiōn g165) **10** Onaj koji daje sejaču seme i hleb za što imate. **13** Ipak, ne želim da nečije olakšice hranu, daće i umnožiće vaše seme, te učiniti da postanu vaš teret, nego da vlada jednakost. **14** uzraste plod vaše pravednosti. **11** Tako ćete se u Vaše sadašnje izobilje treba da pokrije njihovu svemu obogatiti da biste u svakom pogledu bili oskudicu, da bi njihovo izobilje jednom pokrilo darežljivi. Ljudi će tako, našim posredovanjem, vašu oskudicu. Tako će biti jednakost. **15** Kao što zahvaljivati Bogu. **12** Jer, ova služba koju vršite

9 A o službi skupljanja pomoći za svete, nema potrebe da vam pišem. **2** Znam, naime, da imate revnosti, zbog koje se ponosim vama pred počastujemo učešćem u potrebama svetih. **5** Makedoncima. Rekao sam im, naime, da je Ahaja revnost pokrenula mnoge od njih. **3** Braću šaljem i nama radi Božije volje. **6** Zato smo zamolili da se naše dičenje vama povodom ovoga ne Tita da dovrši među vama ovo delo milosrđa pokaže ispraznim, budući da sam im rekao da ste koje je započeo. **7** Pa, pošto u svemu obilujete, u spremni. **4** Jer, ako Makedonci dođu sa mnom, veri, u reči, u znanju, u svakovrsnoj revnosti, pa vas zateknu nespremne, osramotićešmo se mi, kao i u ljubavi prema nama, obilujte i u ovom a da ne kažem vi, što smo se pouzdali u vas. **5** [delu] milosti. **8** Ovo vam ne zapovedam, nego Smatrao sam, dakle, za neophodno da zamolim proveravam iskrenost vaše ljubavi, poredeći braću da odu k vama pre nas, te da unapred je s revnošću drugih. **9** Vi, naime, znate za pripreme prikupljanje davno obećanog priloga, milost Gospoda našega Isusa Hrista, da je on, da to bude spremno kao dar, a ne kao prinuda. **6** iako bogat, postao siromah radi vas, da bi vi Ovo upamtite: ko škrto seje, oskudno će požnjeti, njegovim siromaštrom postali bogati. **10** Što a ko neštendimice seje, obilno će požnjeti. **7** Svako se tiče ove stvari, mislim da vama i priliči da neka da kako je odlučio u srcu; ne sa žalošću ili dovršite ono što ste sami započeli prošle godine. uz moranje, jer Bog voli veselog davaoca. **8** A Bog Vi, naime, ne samo da ste to učinili, nego ste je u stanju da vas obdari izobilnim blagoslovom i želeti da učinite. **11** Sada dovršite to delo! svake vrste, te da uvek imate svega dovoljno, Učinite onako kako ste želeti, shodno svojim i još da pretekne za svako dobro delo. **9** Kao mogućnostima. **12** Jer, ako je prisutna dobra volja, što je [u Pismu] napisano: „On neštendimice deli, onda je i vaš dar dobrodošao; svakako, ne na daje sirotinji, pravednost njegova ostaje doveka.“ osnovu onoga što nemate, nego na osnovu onoga (aiōn g165) **10** Onaj koji daje sejaču seme i hleb za što imate. **13** Ipak, ne želim da nečije olakšice hranu, daće i umnožiće vaše seme, te učiniti da postanu vaš teret, nego da vlada jednakost. **14** uzraste plod vaše pravednosti. **11** Tako ćete se u Vaše sadašnje izobilje treba da pokrije njihovu svemu obogatiti da biste u svakom pogledu bili oskudicu, da bi njihovo izobilje jednom pokrilo darežljivi. Ljudi će tako, našim posredovanjem, vašu oskudicu. Tako će biti jednakost. **15** Kao što zahvaljivati Bogu. **12** Jer, ova služba koju vršite

ne podmiruje samo oskudicu svetih, već čini da mnogi izobilno zahvaljuju Bogu. **13** I budući da se ova služba dokazala vrednom, oni slave Boga zbog vašeg poslušnog ispovedanja Radosne vesti o Hristu, kao i zbog velikodušnog zajedništva koje delite sa njima i sa svima drugima. **14** Oni se gorljivo mole za vas zbog izvanredne milosti Božje koja je pokazana na vama. **15** Hvala Bogu za njegov neopisivi dar.

10 Ja, Pavle, koji sam u vašem prisustvu „krotak“, a u odsustvu „strog“, u ime krotkosti i blagosti Hristove, lično vas molim **2** i neko dođe i propoveda vam drugačijeg Isusa, zaklinjem da me, kada dođem, ne prisiljavate da nastupim strogo. Nameravam, naime, da strog postupim sa nekim koji misle da živimo kao ljudi u svetu. **3** Ali ako i živimo u svetu, ne borimo se po svetskim merilima. **4** Jer, oružje u čemu ne zaostajem za vašim „preuzvišenim kojim se borimo nije ljudsko, nego ima božansku apostolima.“ **6** Jer, ako sam i nevešt u govoru, silu da ruši utvrđenja. Mi rušimo mudrovanja **5** i nisam u znanju, što smo vam, uostalom i pokazali. svaku uznositost koja se protivi bogopoznaju, te **7** Jesam li pogrešio što sam se ponizio da biste vi zarobljavamo svaku misao da je potčinimo Hristu. bili uzvišeni, ili zato što sam vam bez naplate **6** Spremni smo da kaznimo svaku neposlušnost, navestio Božiju Radosnu vest? **8** Od drugih crkava čim postanete potpuno poslušni. **7** Ipak, vi sudite sam uzeo platu da bih služio vama. **9** Kad sam bio po spoljašnjosti! Ako je neko uveren da pripada Hristu, neka opet promisli u sebi sledeće: kako braća iz Makedonije pomogla u mojoj oskudici. je on Hristov, tako smo i mi. **8** Jer, čak i da se Kao što sam se do sada čuvao, tako će se i od sada više povhalim našom vlašću, koju nam je Gospod čuvati da vam ni u čemu ne budem na teretu. dao radi vašeg izgrađivanja, a ne radi vašeg **10** Tako mi Hristove istine u meni, taj ponos mi uništavanja, ne bih se postideo. **9** Ne bih želeo niko neće oduzeti u ahajskim krajevima. **11** A da izgleda da vas plašim svojim poslanicama. zašto? Zato što vas ne volim? Bog zna [da vas **10** Neko, naime, kaže: „Poslanice su mu stroge i volim]. **12** Što činim, činiću i dalje, da osujetim silne, ali kad je prisutan, izgled mu je neugledan, one koji traže priliku da se izjednače s nama a govor nikakav.“ **11** Tome neka bude jasno: što u onom čime se hvale. **13** Takvi ljudi su lažni govorimo u poslanicama kad smo daleko, to apostoli, nepošteni radnici, koji se prerušavaju u činimo i kad smo prisutni. **12** Ne usuđujemo se, Hristove apostole. **14** Ništa čudno; čak se i sam naime, da se ubrojimo ili poredimo sa onima koji sami sebe preporučuju. Oni nemaju pravo razumevanje, budući da sebe vrednuju po svojim službenike pravednosti. Ali na kraju će dobiti što sopstvenim merilima i porede se sami sa sobom. su svojim delima zasluzili. **16** Ponavljam: neka **13** Ali mi nećemo da se hvalimo preko mere, nego niko ne misli da sam nerazuman. Pa ako neko po meri koju nam je odredio Bog. Ta mera se i misli da sam nerazuman, primite me makar svodi na naš rad među vama. **14** Mi se držimo kao takvog, pa da se i ja malo pohvalim. **17** A što te granice, da ne bi izgledalo kao da još nismo povodom ovog hvalisanja govorim, ne govorim došli do vas. U stvari, mi smo prvi došli k vama s kako Gospod hoće, nego kao u bezumlu. **18** Pa Radosnom vešću o Hristu. **15** Mi ne prelazimo tu kad se već mnogi hvale po ljudskim merilima, granicu, to jest, ne hvalimo se tuđim radom. Ipak, hvaliću se i ja. **19** Vi, naime, rado podnosite nadamo se da će se rastom vaše vere proširiti nerazumne – vi koji ste mudri. **20** Jer, vi podnosite i polje našeg rada među vama, **16** te da ćemo ako vas neko porobljava, ako vas neko iskoristava, objaviti Radosnu vest preko vaših granica, ne ako vas neko pljačka, ako neko s visine gleda [na hvaleći se onim što je već postignuto na tuđem vas], ili ako vas neko šamara. **21** Sebi na sramotu polju rada. **17** Nego: „Ko hoće da se hvali, neka se kažem: u tome smo se pokazali nejakima! A

ako se neko usuđuje da se čime hvali, govorim onda sam jak. **11** Postao sam nerazuman! Vi ste kao nerazuman, usuđujem se i ja. **12** Jesu li me na to naterali, umesto da me preporučujete. Jevreji? I ja sam. Jesu li Izraeljci? I ja sam. Jesu Jer, ako i nisam ništa, ni u čemu ne zaostajem li Avrahamovo potomstvo? I ja sam. **13** Jesu za vašim „preuzvišenim apostolima.“ **12** Znaci li Hristove sluge? Kao nerazuman govorim: ja koji dokazuju moje apostolstvo: čudni znaci, sam još više. Više sam radio, više sam bio u čudesu i delovanje sila, učinjeni su među vama tamnici, mnogo više su me tukli, i često sam bio uz mnogo strpljenja. **13** Zar sam lošije postupao blizu smrti. **24** Od Jevreja sam pet puta dobio prema vama nego prema ostalim crkvama, osim po trideset devet udaraca, **25** tripot sam bio što vam nisam bio na trošku? Oprostite mi ovu šiban, jedanput kamenovan. Tripot sam doživeo „nepravdu.“ **14** Evo, spremam sam da vam po brodolom, noć i dan sam proveo na otvorenom treći put dođem. Neću vam biti na trošku, jer moru. **26** Često sam putovao, bio sam u opasnosti ja ne želim vaš [novac], nego vas. Deca, naime, od poplava i razbojnika, ugrožen i od svojih ne treba da stiču roditeljima, nego roditelji sunarodnika i od mnogobogača. Bio sam izložen deci. **15** Ja ču najradije potrošiti sve što imam opasnosti u gradu, u pustinji, na moru, od lažne i sam se istrošiti za vaše duše. Ako ja imam braće. **27** Naprezao sam se i mučio, mnogo puta toliko ljubavi za vas, treba li da sam budem nisam spavao, bio sam gladan i žedan, često sam manje voljen? **16** Uzmimo da su u pravu oni postio, smrzavao se i bio slabo odevan. **28** A koji kažu da vam nisam bio na trošku samo zato pored svih drugih stvari, muči me briga za sve da bih vas kao lukav čovek prevario. **17** Jesam crkve. **29** Kada je neko slab, i ja se osećam slabim, li se kako okoristio preko onih koje sam vam kad neko podlegne grehu, ja izgaram za njega. **30** Ako treba da se hvalim, hvaliću se svojim slabostima. **31** A Bog i Otac našega Gospoda Isusa, koji je blagosloven doveka, zna da ne lažem. **32** U Damasku je namesnik cara Arete postavio straže po gradu da bi me uhvatili, **33** ali su me kroz prozor spustili u kotarici preko gradskih zidina, te sam mu umakao.

12 Treba li se hvaliti, iako od toga nema koristi, doći ču na viđenja i otkrivenja Gospodnjia. **2** Znam jednog čoveka u Hristu, koji je pre četrnaest godina bio vaznet na treće nebo. Da li je to bilo u telu ili izvan tela, to ne znam. Jedino Bog to zna. **3** Znam da je taj čovek, sam Bog zna da li je to bilo u telu ili izvan tela, **4** bio vaznet u raj i da je čuo tajne stvari, o kojima ljudske usne ne smeju govoriti. **5** Takvim čovekom ču se hvaliti, a ne sobom, osim svojim slabostima. **6** Naime, ako bih i htio da se hvalim, ne bih bio nerazuman, jer bih govorio istinu. Ipak, ja se klonim toga, da neko ne bi mislio više o meni od onoga što na meni vidi ili od mene čuje. **7** A da se ne bih uzoholio zbog izvanrednih otkrivenja, dat mi je trn u telo, Satanin poslanik, da me udara. **8** Tri puta sam molio Gospoda da ga ukloni od mene, **9** ali mi je [Gospod] rekao: „Dovoljna ti je moja milost, jer se moja sila ostvaruje u slabosti.“ Zato ču se najradije hvaliti svojim slabostima, da sila Hristova živi u meni. **10** Stoga, Hrista radi, uživam u slabostima, uвредама, nevoljama, progonstvima, i teškoćama. Jer, kada sam slab,

sa njim sam poslao još jednog brata. Da li vas je Tit u nečemu zakinuo? Nismo li se ponašali u istom duhu? Nismo li išli istim stopama? **19** Vi verovatno mislite da se mi sve vreme branimo. Pred Bogom u Hristu kažem: sve je to, voljeni, na vašu izgradnju. **20** Bojim se da vas prilikom svog dolaska neću zateći onake kakve bih želeo da vas zateknem, a bojim se da ni ja neću biti onakav kakvog biste me vi želeti, te da će izbiti svađe, zavisti, srdžbe, spletkařenja, klevetanja, došaptavanja, nadmenosti i neredi. **21** Ne bih htio da me, prilikom mog ponovnog dolaska, moj Bog ponizi pred vama, te da ožalostim mnoge od onih koji su pre sagrešili, a nisu se pokajali za svoju nečistotu, blud i razvratnost koje su bili počinili.

13 Treći put dolazim k vama – „Svaka optužba mora da se potvrđi samo na osnovu izjave dva ili tri svedoka.“ **2** Kao što sam ranije rekao pre svog drugog dolaska, tako i sad, u svom odsustvu, unapred upozoravam one koji su ranije sagrešili i sve ostale: dođem li ponovo, neću vas štedeti. **3** Vi ionako tražite dokaz da Hristos govori preko mene. On među vama nije slab, nego silan. **4** On je, doduše, bio razapet u slabosti, ali živi silom Božijom. Tako smo i mi slabu u Hristu, ali ćemo s njim živeti za vas. **5** Ispitajte sami sebe: živite li po veri. Proverite sami sebe. Zar ne shvatate da je Isus Hristos među vama? Ili možda niste uvereni u to? **6** Ipak se nadam da

ćete razumeti da smo mi uvereni u to. **7** Molimo se Bogu da ne učinite nikakvo zlo. Ne činimo to da bi se pokazalo da smo u pravu, nego da biste vi činili što je dobro, makar se činilo da nismo u pravu. **8** Mi, naime, ne možemo ništa protiv istine, nego samo za istinu. **9** Jer mi se radujemo kada smo mi slabí, a vi jaki. Stoga se molimo Bogu za vaše usavršavanje. **10** Pišem vam ovo u odsustvu, da ne bih postupio oštro kada dođem, jer mi je Gospod dao vlast da gradim, a ne da rušim. **11** Uostalom, braćo, radujte se, usavršavajte se, tešite se, budite složni, živite u miru, pa će Bog ljubavi i mira biti sa vama. **12** Pozdravite jedni druge svetim poljupcem. **13** Pozdravljuju vas svi sveti. **14** Milost Gospoda Isusa Hrista, i ljubav Božija, i zajedništvo Duha Svetog neka budu sa svima vama. Amin.

Galatima

propoveda veru koju je nekada uništavao“, 24 pa su slavili Boga radi mene.

1 Pavle, apostol, čije poslanje ne [dolazi] od ljudi, niti preko ljudi, već posredstvom Isusa Hrista i Boga Oca koji ga je vaskrsao iz mrtvih, 2 zajedno sa ostalom braćom koja su sa mnjom, pozdravlja crkve u Galatiji: 3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista, 4 koji je po volji Boga i Oca našega predao sebe za naše grehe da nas izbavi od sadašnjeg zlog sveta. (aiōn g165) 5 Njemu pripada slava od sad i doveka. Amin. (aiōn g165) 6 Čudim se da se tako brzo odvraćate od onoga koji vas je pozvao Hristovom milošću, te se okrećete nekoj drugoj radosnoj vesti. 7 U stvari, nema druge Radosne vesti, ali ima onih koji vas zbujuju i hoće da vas odvrate od Radosne vesti o Hristu. 8 Međutim, ako bismo vam mi, ili ako bi vam andeo s neba propovedao radosnu vest koja je u suprotnosti sa onom koju smo vam mi propovedali, neka bude propoveda radosnu vest koja je u suprotnosti sa onom koju ste prihvatali, neka bude proklet! 9 Što sam rekao, reći će opet: ako neko Bog koji je oposobio Petru da bude apostol sa onom koju ste prihvatali, neka bude proklet! 10 Da ja možda ne uveravam ljudi ili Boga? Ili i starešine koje su važile za stubove [Crkve], se možda trudim da ugodim ljudima? Kada bih uvidele da mi je [Bog] ukazao tu milost, pružile ugađao ljudima, ne bih bio Hristov sluha. 11 su desnice meni i Varnavi u znak zajedništva, Dajem vam na znanje, braćo, da Radosna vest da mi idemo među mnogobošce, a oni među koju sam vam propovedao ne potiče od čoveka. 12 Ja je, naime, nisam primio od nekog čoveka, siromašnih, što sam se baš i trudio da činim. 13 Vi ste već čuli o mom nekadašnjem pre nego što su došli Jakovljevi poslanici, on je niti me je neko naučio, već mi ju je Isus Hristos objavio. 14 tako jeo sa neznabobošcima. Ali kada su oni došli, on da sam u preteranoj odanosti otačkom predanju se povukao i odvojio od neznabobožaca, plašeći prevazišao u judaizmu mnoge vršnjake među se obrezanih. 15 Ali kada se svidelo Bogu, su mu se i ostali Jevreji, tako da je i Varnava koji me je izabrao još od majčine utrobe i pozvao bio zaveden time. 16 Ali, kada sam video da svojom milošću, 17 niti sam otisao gore u Jevrejin, živiš kao neznabobožac, a ne kao Jevrejin, Jerusalim k onima koji su pre mene bili apostoli. 18 Onda sam nakon tri godine otisao ne „neznabobožaci grešnici.“ 19 Od ostalih vršenjem odredbi Zakona, nego samo verom u apostola nisam video nikog drugog osim Jakova, Isusa Hrista. Na isti način smo i mi poverovali brata Gospodnjeg. 20 Pred Bogom kažem: ovo u Hrista Isusa, da se nađemo pravedni [pred što pišem nije laž. 21 Zatim sam došao u sirijske Bogom] verom u Hrista, a ne vršenjem odredbi i kilikijske krajeve. 22 Tada još nisam bio lično Zakona. Jer vršenjem odredbi Zakona niko neće poznat Hristovim crkvama u Judeji. 23 One su postati pravedan. 24 Ako se, dakle, mi koji jedino čule da: „Onaj koji nas je progonio sada

2 Onda sam nakon četrnaest godina ponovo otišao u Jerusalim sa Varnavom. Sa sobom sam poveo Tita. 2 Otišao sam gore po otkrivenju, pa sam istaknutijima nasamo izložio Radosnu vest koju propovedam mnogobošcima, da ne ispadne da se trudim, ili da sam se trudio uzalud. 3 Pa ni Tit, koji je bio sa mnjom, iako Grk, nije morao da se obreže 4 zbog lažne braće koja su se tajno uvukla među nas da uhode našu slobodu koju imamo u Hristu Isusu, želeći da nas učine robovima. 5 Ovima se ni za čas nismo pokorili, da bismo istinu Radosne vesti sačuvali za vas. 6 Što se tiče onih koji su važili za starešine (ko god da su bili, nije mi bilo važno, jer Bog ne pozvao da propoveda obrezanima. 8 Naime, proklet! 9 Što sam rekao, reći će opet: ako neko Bog koji je oposobio Petra da bude apostol Jevrejima, oposobio je i mene da budem apostol sa onom koju ste prihvatali, neka bude proklet! 9 Kada su Jakov, Kifa, Jovan 10 Da ja možda ne uveravam ljudi ili Boga? Ili i starešine koje su važile za stubove [Crkve], se možda trudim da ugodim ljudima? Kada bih uvidele da mi je [Bog] ukazao tu milost, pružile ugađao ljudima, ne bih bio Hristov sluha. 11 su desnice meni i Varnavi u znak zajedništva, Dajem vam na znanje, braćo, da Radosna vest da mi idemo među mnogobošce, a oni među koju sam vam propovedao ne potiče od čoveka. 12 Ja je, naime, nisam primio od nekog čoveka, siromašnih, što sam se baš i trudio da činim. 13 Vi ste već čuli o mom nekadašnjem pre nego što su došli Jakovljevi poslanici, on je niti me je neko naučio, već mi ju je Isus Hristos objavio. 14 tako jeo sa neznabobošcima. Ali kada su oni došli, on da sam u preteranoj odanosti otačkom predanju se povukao i odvojio od neznabobožaca, plašeći prevazišao u judaizmu mnoge vršnjake među se obrezanih. 15 Ali kada se svidelo Bogu, su mu se i ostali Jevreji, tako da je i Varnava koji me je izabrao još od majčine utrobe i pozvao bio zaveden time. 16 Ali, kada sam video da svojom milošću, 17 niti sam otisao gore u Jevrejin, živiš kao neznabobožac, a ne kao Jevrejin, Jerusalim k onima koji su pre mene bili apostoli. 18 Onda sam nakon tri godine otisao ne „neznabobožaci grešnici.“ 19 Od ostalih vršenjem odredbi Zakona, nego samo verom u apostola nisam video nikog drugog osim Jakova, Isusa Hrista. Na isti način smo i mi poverovali brata Gospodnjeg. 20 Pred Bogom kažem: ovo u Hrista Isusa, da se nađemo pravedni [pred što pišem nije laž. 21 Zatim sam došao u sirijske Bogom] verom u Hrista, a ne vršenjem odredbi i kilikijske krajeve. 22 Tada još nisam bio lično Zakona. Jer vršenjem odredbi Zakona niko neće poznat Hristovim crkvama u Judeji. 23 One su postati pravedan. 24 Ako se, dakle, mi koji jedino čule da: „Onaj koji nas je progonio sada

kao „grešnici“, znači li to da Hristos služi grehu? je sklopio savez sa Avrahamom, ali Zakon koji Nikako! **18** Jer, ako ponovo zidam ono što sam je došao četiri stotine trideset godina nakon srušio, pokazujem da sam prestupnik [Zakona]. toga ne poništava taj savez, niti ukida njegova **19** Ja sam, naime, putem Zakona umro za Zakon, obećanja. **18** Jer, ako se nasledstvo stiče vršenjem da bih za Boga živeo. S Hristom sam razapet. **20** Zakona, onda više ne potiče od obećanja. Ali Bog Zato ne živim više ja, nego Hristos živi u meni. A je dao nasledstvo Avrahamu na osnovu obećanja. život koji sad živim u telu, živim verom u Sina **19** Čemu onda služi Zakon? Pridodan je da pokaže Božijega, koji me je zavoleo i dao svoj život za šta je prestup, dok ne dođe Avrahamov potomak mene. **21** Zato ne odbacujem Božiju milost. Jer, kome je obećanje dano, i uveden posredstvom ako Zakon dovodi do pravednosti [pred Bogom], andjela preko posrednika. **20** Međutim, posrednika nema gde je samo jedan, a Bog je jedan. **21** Protivi li se, dakle, Zakon Božijim obećanjima? Nikako! Jer ako je Zakon, koji je dan, bio u stanju da donese život, onda bi pravednost dolazila od Zakona. **22** Ali Pismo je proglašilo sve ljude grešnicima, da se na osnovu vere u Isusa Hrista da ono što je obećano onima koji veruju. **23** Pre nego što je došla vera, Zakon nas je čuvao kao zatvorenike za veru koja je imala da se objavi. **24** Tako je Zakon postao naš odgojitelj za Hrista, da bismo verom stekli pravednost [pred Bogom]. **25** Ali, pošto je nastupila vera, nismo više pod stegom odgojitelja. **26** Stoga ste svi deca Božija posredstvom vere u Hrista Isusa. **27** Jer, svi vi koji ste se u Hrista krstili, u Hrista ste se obukli. **28** Zato nema više ni Jevrejina ni Grka, ni roba ni slobodnoga, nema više ni muško ni žensko, jer ste svi jedno u Hristu Isusu. **29** Ako, dakle, pripadate Hristu, onda ste Avrahamovo potomstvo, naslednici po obećanju.

3 O, nerazumni Galati, ko vas je opčinio? Pa pred vašim očima je Isus Hristos naslikan kao razapeti! **2** Hteo bih samo da znam ovo: jeste li primili Duha vršenjem Zakona ili time što ste poverovali u ono što ste čuli? **3** Zar ste toliko nerazumni? Počeli ste Duhom, a sad završavate telesnošću. **4** Zar ste uzalud toliko toga iskusili? Osim ako to nije bilo uzalud. **5** Zar [Bog] koji vam daje Duha i čini čudesa među vama, čini to zbog [toga što vršite] Zakon ili [zato što ste] poverovali u ono što ste čuli? **6** Isto tako je i Avraham „poverovao Bogu, pa mu je to uračunato u pravednost.“ **7** Znajte, dakle, da su oni koji veruju Avrahamovo potomstvo. **8** Pismo je, evo, predvidelo da će Bog verom učiniti pravednima neznačajke. Bog je, naime, unapred objavio Avrahamu: „Po tebi će biti blagosloveni svi narodi.“ **9** I kao što je Avraham poverovao, [te primio blagoslov], tako i oni koji veruju primaju blagoslov. **10** Jer, oni koji se oslanjaju na vršenje odredbi Zakona – pod kletvom su. [U Pismu] je napisano: „Proklet bio svaki koji ne bude ispunjavao sve što je napisano u knjizi Zakona, i vršio ih.“ **11** Dakle, jasno je da vršenjem Zakona nikо ne može postati pravedan pred Bogom, jer, „Pravednik će živeti od vere.“ **12** A Zakon nema ništa zajedničko sa verom, jer, „Ko ih vrši, po njima će steći život.“ **13** Međutim, Hristos nas je otkupio od kletve Zakona, uvezši na sebe kletvu radi nas. Napisano je, naime: „Proklet svako ko je obešen o drvo.“ **14** To je učinio da bi mnogobrojni primili Avrahamov blagoslov posredstvom Hrista Isusa, te da verom primimo obećanje Duha. **15** Braćo, dajem vam primer iz ljudskog iskustva; kad neko ostavi punopravni testament, niko ne može da ga poništiti, niti da mu doda nešto. **16** Bog je, dakle, dao obećanja Avrahamu i njegovom potomstvu. Ne kaže „i potomcima“, u množini, nego u jednini: „tvome potomstvu“, a to je **10** Vi pomno pazite na dane, mesece, godišnja Hristos. **17** Time želim da kažem sledeće: Bog doba i godine. **11** Plašim se da sam se uzalud

4 Recimo to ovako: dok god je naslednik maloletan, uopšte se ne razlikuje od roba, iako je vlasnik svega. **2** On je pod starateljima i upraviteljima sve do dana koji je odredio njegov otac. **3** Tako je i sa nama: kada smo bili maloletni, bili smo potčinjeni silama ovoga sveta. **4** A kada je nastupilo pravo vreme, poslao je Bog svoga Sina koga je žena rodila. On je živeo pod Zakonom, **5** da bi otkupio one koji su pod Zakonom, da postanemo deca [Božija]. **6** A pošto ste deca, posla Bog Duha svoga Sina u naša srca, koji kliče: „Ava, Oče!“ **7** Stoga nisi više rob, nego sin; a ako si sin, onda si i subaštinik nasledstva koje je Bog pripremio. **8** Nekada, dok još niste poznavali Boga, robovali ste bogovima koji po svojoj prirodi to nisu. **9** A sada, kada ste upoznali Boga, u stvari, kad je Bog upoznao vas, kako možete da se ponovo vraćate nemoćnim i jadnim silama ovoga sveta, kome ponovo hoćete da robujete? **10** Vi pomno pazite na dane, mesece, godišnja doba i godine. **11** Plašim se da sam se uzalud

trudio za vas. **12** Braćo, molim vas, budite kao ja, Zakona; otpali ste od milosti. **5** Jer mi, [vođeni] jer sam i ja kao vi. Ništa mi niste učinili nažao. Duhom, po veri željno iščekujemo pravednost **13** Znate da sam bio bolestan kada sam vam prvi kojoj se nadamo. **6** Naime, u Hristu Isusu ništa put propovedao Radosnu vest. **14** Pa iako je moje ne vredi ni obrezanje, ni neobrezanje, nego vera telesno stanje bilo iskušenje za vas, vi me niste koja deluje kroz ljubav. **7** Dobro ste trčali; ko ni prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao vas je sprečio da budete poslušni istini? **8** Taj Božijeg anđela, kao Hrista Isusa. **15** Gde je, dakle, podsticaj ne dolazi od [Boga] koji vas poziva. vaše blaženstvo? Uveren sam, naime, da biste, **9** Malo kvasca ukiseli sve testo. **10** Pouzdajem kada bi to bilo moguće, izvadili svoje oči i dali ih se u vas u Gospodu da ni vi nećete drugačije meni. **16** Zar sam postao vaš neprijatelj govoreći misliti. A onaj koji vas zbnjuje, podneće kaznu. vam istinu? **17** [Ti ljudi] pokazuju revnost za vas, **11** Ali ako ja, braćo, propovedam da je obrezanje ali ne iz dobrih [namera]. Naime, oni žele da [neophodno], zašto sam još uvek progonjen? U vas odvoje [od mene], da biste vi revnovali za tom slučaju govor o krstu ne bi predstavljaao njih. **18** Dobro je da budete revnosni, ali za dobre nikakvu prepreku. **12** O, kad bi se uškopili ti što [stvari], i to uvek, a ne samo kad sam ja kod vas. vas zbnjuju! **13** Braćo, pozvani ste [da živite] u **19** O, deco moja! Ponovo vas s mukama rađam slobodi, ali ne dozvolite da vaša sloboda bude dok se Hristos ne ubliči u vama. **20** Kako bih izgovor [da udovoljavate] grešnoj prirodi, nego hteo da sam sad kod vas, pa da izmenim svoj ljubavlju služite jedni drugima. **14** Jer sav Zakon glas, jer ne znam šta da radim s vama. **21** Sada nalazi svoje ispunjenje u jednoj jedinoj zapovesti: mi recite, vi što hoćete da se podložite Zakonu: „Voli bližnjega svoga kao samoga sebe.“ **15** Ako zar ne čujete šta Zakon govori? **22** Napisano je se, dakle, međusobno ujedate i izjedate, pazite da da je Avraham imao dva sina. Jednoga je rodila se ne istrebite. **16** Kažem vam: živite po Duhu, pa robinja, a drugoga slobodna. **23** Ali onaj kojeg nećete udovoljiti onome što vaša grešna priroda je rodila robinja, rođen je na prirodan način, a hoće. **17** Jer grešna priroda želi ono što se protivi onaj koga je rodila slobodna, na osnovu [Božijeg] Duhu, a Duh želi ono što se protivi grešnoj obećanja. **24** Sve je to slikovito rečeno, a znači prirodi. Ovo dvoje se protive jedno drugom, te ovo: ove dve žene predstavljaju dva saveza. Prvi ne činite ono što hoćete. **18** Ali, ako vas Duh je sa gore Sinaj i on rađa za ropstvo, i to je Agara. vodi, niste [više] pod Zakonom. **19** A dela grešne **25** Agara predstavlja goru Sinaj u Arabiji, koja prirode su poznata: blud, nečistota, razvrat, odgovara današnjem Jerusalimu, a on je zajedno **20** idolopoklonstvo, vračarstvo, neprijateljstva, sa svojom decom u ropstvu. **26** Ali zato je nebeski svađa, pakost, bes, ljubomora, razdori, podele, **21** Jerusalim slobodan, i on je naša majka. **27** Jer je zavist, pijanke, pirovanja i stvari slične ovima. napisano: „Raduj se, nerotkinjo, koja ne rađaš, Što sam vam rekao ranije, to vam govorim i podvriskuj kličući, ti što muke porođajne ne sad: oni koji čine takve stvari neće uzeti učešća trpiš, jer više dece ima samotna, nego ona koja u Carstvu Božijem. **22** A plod Duha je: ljubav, ima muža.“ **28** Vi ste, braćo, poput Isaka, deca radost, mir, strpljivost, čestitost, dobrota, vera, **23** obećanja. **29** No, kao što je onaj koji je rođen na krotkost, uzdržljivost. Protiv ovih nema Zakona. prirodni način gonio onoga koji [je rođen] na **24** Oni koji pripadaju Hristu, razapeli su svoju osnovu [obećanja] Duha, tako je i danas. **30** Ali, grešnu prirodu sa strastima i požudama. **25** šta Pismo kaže: „Oteraj sluškinju i njenog sina, Ako smo, dakle, dobili život posredstvom Duha, jer sin sluškinje neće deliti nasledstvo sa sinom onda i živimo po [vodstvu] Duha. **26** Ne budimo slobodne.“ **31** Zato, braćo, nismo deca robinje, umišljeni, ne izazivajmo jedni druge, ne zavidimo nego deca slobodne.

5 Hristos nas je oslobođio da živimo u slobodi. **6** Braćo, ako se neko zatekne u kakvom prestupu, Zato čvrsto stojte i ne potičinjavajte se opet vi duhovni ispravite takvog u duhu krotkosti, ropskom jarmu. **2** Evo ja, Pavle, kažem vam: ako pazeći da i sami ne podlegnete iskušenju. **2** se obrežete, Hristos vam nije ni od kakve koristi. Nosite bremena jedan drugoga, pa ćete tako **3** Ponovo upozoravam svakog čoveka koji hoće da ispuniti Hristov zakon. **3** Jer ako neko misli da je se obreže: ako se obreže, dužan je da izvrši sav nešto, a nije ništa, samoga sebe vara. **4** Svako Zakon. **4** Odvojili ste se od Hrista, vi koji hoćete neka preispita svoje ponašanje, ne poredeći se sa da postanete pravedni [pred Bogom] vršenjem drugima. Tada neka se hvali pred sobom. **5** Jer

svako treba da nosi teret odgovornosti za sebe. **6**
Ko prima pouku iz [Božije] reči, neka sva dobra
deli sa svojim učiteljem. **7** Ne varajte se; Bog se ne
da ismejavati. Jer šta ko seje, to će i žeti. **8** Naime,
ko seje u svoju grešnu prirodu, od grešne prirode
će požnjeti propast. A ko seje u Duh, od Duha će
požnjeti večni život. (*aiōnios g166*) **9** Neka vam ne
dojadi da činite dobro, jer ćemo u svoje vreme
požnjeti žetvu, ako ne malakšemo. **10** Stoga,
dakle, dok još imamo vremena, činimo dobro
svim ljudima, a pogotovo svome rodu po veri. **11**
Vidite kolikim vam slovima svojeručno pišem.
12 Oni koji hoće da se hvale sami sobom, teraju
vas da se obrežete, samo da ne bi bili progonjeni
zbog Hristovog krsta. **13** Naime, čak ni oni koji su
obrezani, ne izvršavaju Zakon, nego samo hoće
da se hvale time što ste se na njihov nagovor
obrezali. **14** A od mene daleko bilo da se hvalim
nečim drugim osim krstom našega Gospoda Isusa
Hrista, čijim je posredstvom svet umro za mene,
i ja za svet. **15** Jer, nije važno ni obrezanje ni
neobrezanje, nego novo stvorenje. **16** A svima
koji se drže ovog pravila, mir i milosrđe, zajedno
sa svim Božijim Izrailjem. **17** Ubuduće neka me
niko ne uzinemirava, jer ja na svom telu nosim
oznake Isusove. **18** Braćo, milost Gospoda našega
Isusa Hrista [neka bude] sa vašim duhom! Amin.

Efescima

1 [Od] Pavla, voljom Božijom [izabranog] za apostola Hrista Isusa, svetima u Efesu, vernima u Hristu Isusu: **2** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. **3** [Neka je] blagosloven Bog, Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je u Hristu blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom na nebesima. **4** U njemu nas je izabrao pre postanka sveta, da budemo sveti i bez mane pred njim. On nas je u ljubavi **5** predodredio, blagonaklonošću svoje volje, da postanemo njegova deca posredstvom Isusa Hrista, **6** i da hvalimo njegovu slavnu milost koju nam je darovao u Ljubljenome. **7** U njemu imamo otkupljenje, oproštenje prestupa posredstvom njegove krvi, što pokazuje bogatstvo milosti. **8** Nju je Bog izobilno izlio na nas, zajedno sa svom mudrošću i razumevanjem. **9** Svojom blagonaklonošću nam je obznanio tajnu svoje volje, koju je po svom naumu unapred odredio u njemu. **10** Ovaj naum, koji će se ostvariti u pravo vreme, ujediniće sve što je na nebesima i na zemlji s Hristom kao glavom. **11** U njemu smo izabrani, pošto smo predodređeni namerom [Boga] koji sve čini u skladu s odlukom svoje volje, **12** da hvalimo njegovu slavu - mi koji smo se prethodno pouzdali u Hrista. **13** Čuvši istinitu poruku - Radosnu vest o vašem spasenju, vi ste poverovali u Hrista, a [Bog] je utisnuo svoj pečat na vas, tako što vam je dao obećanog Duha Svetog. **14** On je zalog dobara koja nas očekuju, jemstvo da će [Bog] osloboediti [svoj narod]. Veličajmo zato njegovu slavu! **15** Stoga, čuvši za vašu veru u Gospoda Isusa i za vašu ljubav prema svim svetima, **16** neprestano zahvaljujem [Bogu] za vas. Sećam vas se u svojim molitvama, moleći se **17** Bogu Gospoda našeg Isusa Hrista, slavnome Ocu, da vam da Duha mudrosti i otkrivenja kojim ćete ga upoznati; **18** da vam [Bog] prosvetli oči srca da biste videli u čemu se sastoji nada na koju ste pozvani, kako je veličanstveno bogatstvo dobara koje je on pripremio svetima, **19** i kako je neizmerno velika njegova sila prema nama koji verujemo. Njegova sila odgovara delotvornosti one silne moći **20** koju je pokazao na Hristu, kada ga je podigao iz mrtvih i postavio sebi s desne strane na nebesima **21** iznad svih poglavarstava i vlasti, sila, gospodstava, i iznad svakog imena koje se zaziva, ne samo na ovom svetu, nego i u budućem. (aiōn g165) **22** Bog je sve pokorio pod

njegove noge i postavio ga nad svime, za glavu Crkve. **23** Ona je njegovo telo, punina onoga koji sve ispunjava u svemu.

2 I vi ste nekada bili mrtvi zbog svojih prestupa i greha. **2** Tada ste živeli u skladu sa duhom ovoga sveta, u skladu sa vladarom vazdušnih sila. On je duh koji je sada na delu među onima koji se ne pokoravaju [Bogu]. (aiōn g165) **3** Među ovima smo bili svi mi, živeći po našim prirodnim željama i uđovoljavajući volji tela i uma. I mi smo po prirodi bili deca gneva, kao drugi. **4** Ali Bog, koji je bogat milosrđem, iz svoje velike ljubavi prema nama, **5** oživeo je s Hristom nas koji smo bili mrtvi zbog svojih prestupa. Milošću ste spaseni! **6** S njim nas je vaskrsao i s njim nas posadio na nebesima u Hristu Isusu. **7** To je učinio da u vekovima koji dolaze pokaže izvanredno bogatstvo svoje milosti - dobrotom koju za nas ima u Hristu Isusu. (aiōn g165) **8** Milošću ste spaseni posredstvom vere! To ne dolazi od vašeg truda - Božiji je dar. **9** Ne stiče se delima, da se niko ne bi hvalio. **10** Mi smo, naime, njegovo delo, stvoreni posredstvom Hrista Isusa, da činimo dobra dela koja je Bog unapred pripremio za nas. **11** Zato se sećajte da ste nekada bili mnogobоči po rođenju. Jevreji, koji sebe zovu obrezanim (po obredu učinjenom na telu), zvali su vas „neobrezani“. **12** Dok ste živeli bez Hrista, bili ste otuđeni od izrailjskog društva. Bili ste bez udela u zavetima utemeljenim na [Božijim] obećanjima, i živeli bez nade i bez Boga - u svetu. **13** Ali sada ste u Hristu Isusu vi, koji ste nekada bili daleko, dovedeni blizu krvlju Hristovom. **14** On je, naime, naš mir. On je spojio oboje u jedno pošto je svojim telom srušio zid neprijateljstva koji ih je razdvajao. **15** Tako je obesnažio Zakon s njegovim zapovestima i uredbama da bi u samom sebi od dvojice stvorio jednog novog čoveka i time uspostavio mir, **16** i da bi obe strane pomirio s Bogom u jednom telu svojom smrću na krstu, usmrtivši neprijateljstvo među njima. **17** On je došao i propovedao mir vama koji ste bili daleko i onima koji su bili blizu. **18** Jer njegovim posredstvom imamo pristup Ocu po jednom Duhu. **19** Stoga, dakle, niste više stranci ni došljaci, nego sugrađani svetih i članovi Božije porodice. **20** Nazidani ste na temelju koji su položili apostoli i proroci, a ugaoni kamen je sam Hristos Isus. **21** Na njemu je cela zgrada sastavljena i izrasta u sveti hram u Gospodu. **22**

Njegovim posredstvom ste i vi ugrađeni u zgradu
u kojoj Bog prebiva svojim Duhom.

3 Radi toga sam ja, Pavle, sužanj Isusa Hrista
za vas mnogobošće. **2** Vi ste, svakako, čuli za
službu koja mi je po Božjoj milosti poverena za
vas. **3** Naime, Bog mi je otkrivenjem obznanio
tajnu, kao što sam vam ukratko napisao. **4**
Čitajući to, možete da razumete moje poimanje
Hristove tajne, **5** koja nije bila poznata ranijim
naraštajima, ali je sada preko Duha otkrivena
njegovim svetim apostolima i prorocima. **6**
[Tajna se sastoji u tome] da su mnogobošći
postali sunaslednici, pripadnici istog tela, te
da učestvuju u obećanju koje je [Bog] ispunio
u Hristu Isusu putem Radosne vesti. **7** Ovoj
Radosnoj vesti ja sam postao sluga po daru Božije
milosti koja mi je poverena dejstvom njegove
sile. **8** A meni, najmanjem od svih svetih, ukazana
je ova milost da propovedam mnogobošćima
neistraživo bogatstvo Hristovo, **9** i da svima
rasvetlim ostvarenje ove tajne, koju je Bog,
stvoritelj svega, držao sakrivenom u minulim
vekovima, (aiōn g165) **10** da bi sada, posredstvom
Crkve, obznanio svoju mnogostranu mudrost
glavarstvima i vlastima na nebesima. **11** [Bog]
je to ostvario na osnovu svog večnog nauma,
posredstvom našeg Gospoda, Isusa Hrista. (aiōn
g165) **12** U njemu imamo slobodu da pristupimo
Bogu s pouzdanjem, verom u njega. **13** Zato
vas molim da se ne obeshrabrite ovim mojim
nevolljama koje podnosim za vas; sve je to radi
vaše slave. **14** Zato prigibam svoja kolena pred
Ocem, **15** koji dovodi u postojanje svaki rod
na nebu i na zemlji, **16** da vas on, po svojoj
bogatoj slavi, ojača svojim Duhom u vašem
unutrašnjem čoviku; **17** da se Hristos verom
nastani u vašim srcima, te da u ljubavi budete
ukorenjeni i utemeljeni; **18** da razumete sa svim
svetima, širinu, dužinu, visinu, i dubinu [Božije]
ljubavi, **19** i da upoznate tu ljubav Hristovu koja
nadmašuje svako znanje, da biste sasvim bili
ispunjeni Bogom. **20** A onome, što silom kojom
deluje u nama može da učini daleko više od
svega što molimo ili mislimo, **21** njemu [neka je]
slava u Crkvi i u Hristu Isusu u svim pokolenjima
od sad i doveka! Amin. (aiōn g165)

4 Zato vas molim, ja, sužanj radi Gospoda, da
živite dostojno poziva na koji ste pozvani.
2 Budite ponizni, krotki i strpljivi. S ljubavlju
podnosite jedni druge. **3** Uložite trud da održite
duhovno jedinstvo koje Duh tvori mirom koji
vas povezuje. **4** Jedno je telo i jedan je Duh, kao
što je jedna nada na koju vas je [Bog] pozvao.

5 Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje. **6**
Jedan je Bog i Otar sviju. On je nad svima, sve
prožima, u svemu je. **7** A na nama se pokazuje
[Božija] milost, prema daru koji daje Hristos. **8**
Zato [Pismo] kaže: „Pope se na visinu, povede
roblje, te dade darove ljudima.“ **9** A to „pope
se“, šta drugo znači nego da je prethodno sišao
u donje predele, to jest, na zemlju? **10** Onaj
koji je sišao, isti je onaj koji se popeo povrh
nebesa, da sve ispunji [svojim prisustvom]. **11**
On je sam postavio neke za apostole, neke za
proroke, neke za propovednike Radosne vesti, a
neke za pastire i učitelje, **12** da pripremi svete
za službu, za izgradnju tela Hristovog. **13** Tako
ćemo svi doći do jedinstva u veri i spoznaje Sina
Božijeg, te sazreti u jednog čoveka, rastući do
pune visine Hristove. **14** Tako nećemo više biti
nezreli koje ljulja svaki vetar učenja lukavih
ljudi, koji se služe prevarom da obmanu druge.
15 Zato govorimo istinu u ljubavi, da na svaki
način izrastemo do Hrista, koji je glava. **16** On
povezuje sve telo u jedno i drži ga povezano,
na taj način što svaki zglob pruža odgovarajući
potporu svakom pojedinom udu. To čini da telo
raste i izgrađuje se kroz ljubav. **17** Opominjem vas
u ime Gospodnje: ne živite više kao mnogobošći,
čiji je um usmeren na ispraznost. **18** Njihova
misao je pomračena, daleko su od života sa
Bogom zbog svoga neznanja i tvrdoglavosti. **19**
Budući da im je savest otupela, predali su se
razvratu, pa požudno čine svaku vrstu prljavih
dela. **20** A vi niste ovako naučili o Hristu. **21**
Svakako ste čuli i naučili da je u Isusu istina. **22** U
odnosu na svoj nekadašnji život, treba da svučete
sa sebe starog čoveka, koga njegove prevarne
strasti vode u propast, **23** te da uz pomoć Duha
obnavljate svoj um. **24** Obucite na sebe novog
čoveka, koji je prema liku Božijem stvoren da
živi istinski pravednim i svetim životom. **25** Zato
odbacite laž! Govorite istinu jedan drugom, jer
smo svi zajedno delovi istog tela. **26** „Gnevite
se, ali ne grešite.“ Neka vaš gnev ne dočeka
zalazak sunca, **27** i ne pružajte priliku đavolu.
28 Onaj koji je kralj, neka više ne krade, nego
neka pošteno radi sopstvenim rukama, tako da
može da podeli nešto s onima koji su u oskudici.
29 Ne služite se ružnim rečima, nego valjanim,
koje, prema potrebi, mogu da služe na izgradnju
i blagoslov slušaocima. **30** I ne žalostite Božijeg
Svetog Duha, kojim ste zapečaćeni; on je jemstvo

da će doći dan [vašeg] otkupljenja. **31** Uklonite iz svoje žene kao svoje sopstveno telo. Muž koji voli svoje sredine svaku gorčinu, gnev, srdžbe, viku i svoju ženu, voli samoga sebe. **29** Jer, niko ne mrzi vređanje, kao i svako drugo zlo. **32** Budite dobri jedni prema drugima, milosrdni, praštajte jedan drugome kao što je Bog po Hristu oprostio vama.

5 Ugleđajte se, dakle, na Boga, pošto ste [njegova] voljena deca. **2** Živite u ljubavi, kao što je Hristos zavoleo nas, pa je sebe predao za nas na žrtvu i miomirisni prinos Bogu. **3** Blud i svaka vrsta nečistote, ili pohlepa neka se i ne pomije među vama, kao što dolikuje svetima. **4** Ni prostaštvo, ludorije, ni bezobrazne šale, niti što neprilično; radije zahvaljujte. **5** Jer, budite uvereni: nijedan bludnik, nečist ili pohlepan, koji je ravan idolopokloniku, neće uzeti učešća u Carstvu Hristovom i Božijem. **6** Ne dajte da vas iko zavede ispraznim rečima. Jer, zbog ovakvih stvari, doći će gnev Božiji na nepokorne sinove. **7** Ne budite njihovi saučesnici! **8** Nekada ste, naime, bili tama, ali ste sada svetlost u Gospodu. Živite, stoga, kao deca svetlosti. **9** Ovo je, naime, plod svetlosti: sve što je dobro, pravedno i istinito. **10** Istražujte što je ugodno Gospodu. **11** Ne budite saučesnici onih koji čine jalova dela tame, nego ih razotkrivajte. **12** Jer, sramota je i govoriti o onome što oni tajno čine. **13** Ali sve što se iznese na svetlo, postaje vidljivo, **14** jer sve što se izlaže svetlosti, postaje svetlost. Zato kaže: „Digni se, ti što spavaš, ustani iz mrtvih, i Hristos će te obasjati!“ **15** Brižljivo pazite kako se ophodite. Ne ponašajte se kao nerazumni, nego kao mudri! **16** Iskoristite vreme jer su dani zli. **17** Zato ne budite nerazumni, nego shvatite što je volja Gospodnja. **18** Ne opijajte se vinom, koje vodi u razuzdanost, nego se ispunjavajte Duhom. **19** Govorite jedni drugima rečima psalama, himni i duhovnih pesama. Pevajte i slavite Gospoda u svom srcu. **20** Uvek zahvaljujte za sve Bogu i Ocu u ime našeg Gospoda Isusa Hrista. **21** Pokoravajte se jedni drugima u strahu pred Hristom. **22** Žene, [pokoravajte se] svojim muževima kao Gospodu. **23** Jer, muž je glava ženi, kao što je Hristos glava Crkvi, isti Hristos koji je Spasitelj svoga tela – Crkve. **24** Kao što se Crkva pokorava Hristu, tako i žena neka se pokorava mužu u svemu. **25** Muževi, volite svoje žene, kao što je Hristos voleo Crkvu, te je dao svoj život za nju, **26** da je posveti, očistivši je kupanjem u vodi s rečju, **27** te da izvede pred sebe Crkvu u punoj slavi, bez mane i bore, ili tome sličnog, da bude sveta i neporočna. **28** Tako su i muževi dužni da vole

svoje žene kao svoje sopstveno telo. Muž koji voli svoje telo, nego ga hrani i neguje, kao i Hristos Crkvu. **30** Mi smo, naime, delovi Hristovog tela. **31** [Kao što Pismo kaže]: „Zato će čovek ostaviti oca i majku, te se priljubiti uz svoju ženu, pa će dvoje biti jedno telo.“ **32** Ovo je velika tajna. Ja vam to govorim o Hristu i Crkvi. **33** Tako svaki od vas neka voli svoju ženu kao samoga sebe, a žena neka poštuje svoga muža.

6 Deco, slušajte svoje roditelje zbog Gospoda, jer je to pravedno. **2** „Poštuј svoga oca i svoju majku“, prva je zapovest sa obećanjem: **3** „da ti bude dobro i da dugo poživiš na zemlji.“ **4** A vi, očevi, ne razdražujte svoju decu, nego ih odgajajte s Gospodnjom poukom i opomenom. **5** Robovi, slušajte svoje zemaljske gospodare sa strahom i trepetom. Činite to iskrena srca, kao da služite samom Hristu. **6** Ne činite to samo kada ste im na oku, da biste zadobili njihovu naklonost, već kao Hristove sluge koje vrše Božiju volju – od srca. **7** Služite predano, kao da služite Gospodu, a ne ljudima, **8** znajući da će Gospod nagraditi svakog ko čini dobro, bio on rob ili slobodnjak. **9** Robovlasnici, tako i vi postupajte prema robovima. Ne pretite im, znajući da i jedni i drugi imate istog Gospodara na nebesima, koji ne gleda ko je ko. **10** Uostalom, jačajte u Gospodu i njegovo moćnoj sili. **11** Stavite na sebe svu borbenu opremu Božiju, da biste mogli odoleti đavolskim lukavstvima. **12** Mi se, naime, ne borimo protiv [ljudi od] krvi i mesa, nego protiv glavarstava i vlasti, protiv sila koje vladaju ovim carstvom mraka, protiv zlih duhova u nebeskim prostorima. (aiōn g165) **13** Toga radi, stavite na sebe punu Božiju borbenu opremu, da biste se mogli odupreti u zli dan, te da ovako pripremljeni, možete čvrsto stajati. **14** Stoga, budite spremni! Opašite bedra opasacem istine, a na sebe navucite oklop pravednosti. **15** Noge obuđite spremnošću [koja dolazi od] Radosne vesti mira. **16** Uz sve to, uzmite štit vere kojim ćete moći da pogasite sve ognjene strele Zloga. **17** Na glavu stavite kacigu spasenja, i prihvativate mač Duha, koji je reč Božija. **18** Sa svakom molitvom i molbom molite se u svakoj prilici u Duhu. Uz to bđite i istrajno se molite za sve svete. **19** [Molite se] i za mene, da mi [Bog] da pravu reč kad otvorim usta, te da hrabro obznam tajnu Radosne vesti. **20** Ja sam njen poslanik, iako u okovima. [Molite se, dakle,] da je odvažno

objavim, kako i treba da govorim. **21** A Tihik,
voljeni brat i verni sluga u službi Gospodnjoj,
obavestiće vas o meni, da znate kako sam i šta
radim. **22** Njega sam poslao upravo da biste
saznali novosti o nama, te da vas obodri. **23**
Bog Otac i Gospod Isus Hrist [neka podare] mir
braći i ljubav sa verom. **24** Milost sa svima koji
vole našeg Gospoda Isusa Hrista neprolaznom
ljubavlju.

Filipljanim

1 Pavle i Timotej, sluge Hrista Isusa, svim svetima u Filipima, zajedno sa nadglednicima i služiteljima. **2** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. **3** Zahvaljujem svome Bogu kad god vas se setim. **4** U svakoj svojoj molitvi za sve vas, uvek se molim s radošću **5** radi vašeg učešća u širenju Radosne vesti, od prvog dana do danas. **6** Uveren sam da će [Bog], začetnik dobrog dela u vama, dovršiti to delo do Dana [u koji će] Isus Hristos [doći]. **7** A i pravo je da ovako mislim o svima vama, jer vas nosim u svome srcu, sve vas koji učestvujete sa mnom u milosti, kako u mojim okovima, tako i u odbrani i utvrđivanju Radosne vesti. **8** Bog mi je svedok da čeznem za svima vama ljubavlju Isusa Hrista. **9** A ja se molim da vaša ljubav sve više napreduje u spoznaji i punom uvidu u ispravno življenje, **10** da možete prosuditi šta je najbolje, kako biste bili čisti i besprekorni za dan Hristov, **11** ispunjeni pravednošću – plodom što se posredstvom Hrista Isusa stiče, na slavu i hvalu Božiju. **12** Želim da znate, braćo, da je ovo što se sa mnom dešava, učinilo da Radosna vest napreduje, **13** tako da je svoj carskoj gardi i svima ostalima postalo jasno da ja nosim okove radi Hrista, **14** pa se većina braće u Gospodu, ohrabrena mojim okovima, sve više usuđuje da bez straha objavljuje reč [Božiju]. **15** Jedni, doduše, navećuju Hrista iz zavisti i nadmetanja, a drugi to čine od dobre volje. **16** Jedni [to čine] iz ljubavi, jer znaju da sam u tamnici radi odbrane Radosne vesti, **17** a drugi iz suparništva navećuju Hrista, neiskreno, misleći da će tako otežati nevolju moga tamnovanja. **18** I šta onda? Samo neka se na svaki način, bilo iskreno bilo neiskreno, Hristos navećuje. Zato se radujem, i radovaću se, **19** jer znam da će ovo [što se sa mnom dešava], vašom molitvom i pomoću Duha Isusa Hrista, dovesti do moga izbavljenja. **20** Željno očekujem i nadam se da se ni u čemu neću osramotiti, nego da će se mojom potpunom odvažnošću, sad kao i uvek, Hristos proslaviti u mom telu, bilo životom, bilo smrću. **21** Jer Hristos je za mene život, a smrt dobitak. **22** A ako već treba da nastavim da živim u telu, za mene je to plodan rad, te stoga ne znam šta bih izabrao. **23** Pritisnut sam s obe strane; želja mi je da umrem i da budem s Hristom, što je kudikamo bolje, **24** ali nastaviti sa životom u telu je potrebnije zbog vas. **25** Budući uveren

to, znam da će ostati i biti uz sve vas radi vašeg napretka i radosti u veri, **26** da bi mojim ponovnim dolaskom među vas, vaše uzdanje u Hrista Isusa obilovalo. **27** Samo se vladajte dostoјno Radosne vesti Hrista, da bih – bilo da dođem i vidim vas, bilo da u odsustvu slušam o vama – video da ste postojani u jednom duhu, da se jednodušno borite za veru Radosne vesti, **28** ne plašeći se ni u čemu protivnika; njima je to dokaz propasti, a vama spasenja, i to od Boga. **29** Jer vama je iskazana milost, ne samo da verujete u Hrista, već i da trpite radi njega. **30** I vi podnosite istu nevolju koju ste videli da ja podnosim, i koju sada čujete da podnosim.

2 Ako [ste], dakle, [primili] ikakvu utehu po Hristu, ikakvo ljubavlju prožeto ohrabrenje, ako [imate] ikakvo zajedništvo sa Duhom, ako [ste primili] ikakvo milosrđe i saosećanje, **2** ispunite me, onda, radošću: svoj um usmerite naisto, imajte istu ljubav, budite jednodušni, na jedno misleći. **3** Ništa ne činite radi sebičnog isticanja, niti iz bezvrednog častoljublja, nego u poniznosti smatrajte jedni druge većim od sebe. **4** Ne gledajte samo na vlastitu korist, nego svako da gleda i na korist drugih. **5** U sebi nosite istu misao koju je Hristos Isus nosio: **6** On, po obliju Bog, nije smatrao da biti jednak Bogu, jeste plen koji treba otimati, **7** nego je lišio sebe [časti], uzevši oblije sluge, postavši sličan ljudima. Kao čovek se pojavi, **8** te ponizi sebe samog, i posta poslušan do smrti, do smrti na krstu. **9** Bog ga zato preuzvisi, i darova mu ime, [ime] koje je nad svakim imenom, **10** da se pred imenom Isusovim, svako koleno prikloni, onih na nebu, na zemlji, i pod zemljom, **11** i da svaki jezik prizna da je Isus Hristos Gospod, na slavu Boga Oca. **12** Shodno tome, voljeni moji, vi koji ste uvek bili poslušni, ne samo u mome prisustvu, nego još više sad, u mom odsustvu, sa strahom i trepetom sprovodite u delo svoje spasenje. **13** Bog je, naime, taj koji čini u vama da želite i činite ono što je njemu ugodno. **14** Sve činite bez gundjanja i raspravljanja, **15** da budeste bez mane i čisti, neokaljana deca Božija usred iskvarenog i izopačenog naraštaja, među kojima svetlite kao zvezde u svemiru, **16** čvrsto držeći reč života, da bih se ponosio u dan Hristov, da nisam uzalud trčao, niti se uzalud trudio. **17** No, ako se i prinosim kao žrtva izlivnica za vas u službi vaše vere, radostan sam i radujem se sa svima vama. **18** Tako i vi budite radosni i radujte

se sa mnom. **19** Nadam se u Gospodu Isusu da će dosegao vaskrsenje iz mrtvih. **20** Ja, naime, vam uskoro poslati Timoteja, da se i ja ohrabrim nisam to već postigao, niti sam već došao do kada saznam kako ste vi. **21** Nemam, naime, savršenstva, ali se uprežem, kako bih se domogao nikog toliko bliskog sebi ko bi se tako valjano toga radi čega se Hristos Isus domogao mene. brinuo o vašim potrebama. **22** Jer svi traže svoje, **13** Braćo, ne mislim da sam se već domogao a ne ono što pripada Hristu Isusu. **22** Ali vi znate toga, ali jedno činim: zaboravljam ono što je za za njegovu prokušanost, da je, kao dete sa ocem, mnom, i sežem ka onome što je preda mnom, **14** zajedno sa mnom služio u naveštavanju Radosne trčim prema cilju, ka nagradi na koju nas Bog vesti. **23** Nadam se, dakle, da će vam njega poslati po Hristu Isusu poziva na nebesima. **15** Prema čim vidim kako stoje stvari sa mnom. **24** Uveren tome, mi koji smo zreli treba da razmišljamo sam u Gospodu da će uskoro i ja lično doći. **25** na ovaj način. Pa ako i imate u čemu različito Ipak, smatram za potrebno da vam pošaljem mišljenje, Bog će vam to razjasniti. **16** Samo Epaferdita, mog brata, saradnika i saborca, koji se držimo onoga do čega smo stigli. **17** Sledite je od vas poslan da mi se nađe u potrebama. **26** mene kao primer, braćo, i posmatrajte one koji Jer, on je čeznuo za svima vama i bio uznemiren žive po uzoru na nas. **18** Jer, mnogi o kojima što ste čuli da je bolestan. **27** I zaista je tako sam vam često govorio, a sada vam i plačući oboleo da je skoro umro, ali Bog mu se smilovao, govorim, žive kao neprijatelji Hristovog krsta. i ne samo njemu, nego i meni, da mi ne dođe **19** Njihova sudska je propast, stomak je njihov žalost na žalost. **28** Utoliko više želim da ga bog, slava im je u sramoti, oni misle na zemaljske pošaljem, da biste se obradovali kada ga vidite, i stvari. **20** A naša otadžbina je na nebesima, odakle da bih ja manje brinuo. **29** Primite ga, stoga, sa očekujemo Spasitelja, Gospoda Isusa Hrista. **21** svom radošću i cenite takve. **30** Jer on je radi On će preobraziti naše poniženo telo i učiniti ga Hristovog dela skoro umro, izloživši svoj život onakvim kakvo je njegovo slavno telo, dejstvom pogibelji da nadopuni ono u čemu mi vi niste sile kojom sve može da podloži sebi. mogli poslužiti.

3 Uostalom, braćo moja, radujte se u Gospodu!

Meni zaista ne pada teško da vam isto pišem, a to je i radi vaše postojanosti. **2** Čuvajte se pasa, čuvajte se nevaljalih radnika, čuvajte se sakacanja. **3** Mi smo, naime, pravo „obrezanje“, mi koji Duhom [Božijim] služimo [Bogu] i ponosimo se Hristom Isusom, a ne pouzdajemo se u telo, **4** premda sam mogu da se pouzdam u telo. Ako neko misli da može da se pouzda u telo, ja mogu još više. **5** Obrezan sam osmoga dana, od roda sam Izrailjeva, iz Venijaminovog plemena, Jevrejin od Jevreja, u pogledu Zakona [bio sam] farisej, **6** u svojoj revnosti progonio sam Crkvu, po pravednosti [propisanoj] Zakonom bio sam besprekoran. **7** Ali ono što mi je nekada bilo dobitak, to sad, Hrista radi, smatram gubitkom. **8** Šta više, ja sve smatram gubitkom radi spoznaja moga Gospoda Hrista Isusa, koje sve nadilazi. Zbog njega sam sve izgubio i sve smatram za smeće, da bih Hrista dobio **9** i sa njime se našao, nemajući svoje pravednosti od [vršenja] Zakona, nego pravednost koja se verom u Hrista stiče, pravednost od Boga, koja dolazi od vere, **10** da bih upoznao njega i silu njegovoga vaskrsenja, i sudelovao u njegovim patnjama, nalikujući njemu u njegovoj smrti, **11** da bih, nekako,

4 Zato, braćo moja voljena i željena, radosti moja i venče moj, tako čvrsto stojte u Gospodu, voljeni. **2** Evodiju i Sintihu molim da se slažu u Gospodu. **3** Da, molim i tebe, pravi druže, da im pomognes u tome, jer su mi one pomagale u objavljanju Radosne vesti, zajedno sa Klimentom i ostalim mojim saradnicima. Njihova imena su zapisana u Knjizi života. **4** Uvek se radujte u Gospodu! I ponovo ču reći: radujte se u Gospodu! **5** Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima. Gospod je blizu! **6** Ne brinite se ni za šta, nego u svemu molitvom i iskanjem sa zahvalnošću iznesite svoje molbe Bogu, **7** i Božiji mir koji prevazilazi svaki ljudski razum sačuvaće vaša srca i vaše misli u Hristu Isusu. **8** Uostalom, braćo, mislite o svemu što je istinito, što je čestito, što je pravedno, što je čisto, što je ljubazno, što je na dobrom glasu, što je časno, što je hvale vredno. **9** Činite ono što ste od mene naučili, primili, čuli ili videli, i Bog mira biće sa vama. **10** Veoma se radujem u Gospodu što je vaša briga za mene ponovo procvala. Vi ste se i inače brinuli za mene, ali niste imali prilike da to pokažete. **11** Ne kažem ovo zbog oskudice. Ja sam, naime, naučio da budem zadovoljan u kavkima god prilikama se našao. **12** Znam i šta je to oskudevati, a znam i šta je obilovati.

Pripremljen sam za sve; mogu da budem sit, a mogu i da gladujem, mogu da obilujem, kao i da oskudevam. **13** Sve mogu po onome koji mi daje snagu. **14** Ipak, dobro ste učinili što ste sa mnom podelili moju nevolju. **15** A i vi, Filipljani, znate: još u početku kad ste primili Radosnu vest, nakon što sam otišao iz Makedonije, nijedna crkva mi nije priskočila u davanju i primanju, osim vas samih. **16** Zaista, vi ste mi i u Solun, ne jednom već dvaput, poslali pomoć kada sam bio u potrebi. **17** Nije da ja tražim dar od vas, nego tražim prinos koji će vam se višestruko vratiti. **18** Inače, namiren sam, i imam sve što mi treba, pa i više od toga. Dobro sam opskrbljen od kako sam od Epafera primio što ste mi poslali, prijatan miris, bogougodnu i prihvatljivu žrtvu. **19** A moj Bog će podmiriti svaku vašu potrebu po svom slavnom bogatstvu u Hristu Isusu. **20** Bogu našem i Ocu [neka je] slava od sad i doveka! Amin. (*aiōn g165*) **21** Pozdravite svakoga svetog u Hristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom. **22** Pozdravljaju vas svi sveti, a posebno oni iz carevog doma. **23** Milost Gospoda našeg Isusa Hrista sa vašim duhom.

Kološanima

1 [Od] Pavla, apostola Hrista Isusa po Božijoj volji, i brata Timoteja, 2 svetoj i vernoj braći u Hristu u Kolosima: milost vam i mir od Boga, Oca našega. 3 Uvek zahvaljujemo Bogu, Ocu našega Gospoda Isusa Hrista, kad god se molimo za vas. 4 Jer čuli smo o vašoj veri u Hrista Isusa, i o ljubavi koju imate prema svim svetima, 5 zbog nade koja vas očekuje na nebesima. O ovaj [nadi] ste čuli ranije kada vam je objavljena poruka o istini, Radosna vest. 6 Ta [vest] donosi rod i uzrasta među svim ljudima do kojih dolazi, kao što je došla i do vas, od dana kad ste čuli i razumeli istinu o Božijoj milosti, 7 koju ste naučili od Epafrasa, našeg voljenog saradnika. On je verni sluga Hristov koji radi za našu dobrobit.

8 On nas je i obavestio o vašoj ljubavi u Duhu. 9 Zato mi, od dana kad smo to čuli, ne prestajemo da se molimo za vas, tražeći [od Boga] da vas ispunji poznanjem njegove volje u svoj mudrosti i razumevanju duhovnih stvari. 10 Tada ćeće moći da živite dostoјno Gospoda, i da mu u svemu ugodite, rađajući svaku vrstu dobrih dela i rastući u poznanju Boga. 11 Stoga, neka vas Bog osnaži svakom snagom koja dolazi od njegove slavne sile, da bi sve mogli da izdržite strpljivo. S radošću 12 zahvaljujete Ocu koji vas je osposobio i znanja. 4 Kažem vam ovo da vas niko ne razumevanju, u poznanju tajne Božije, Hrista, 3 u kome su skrivena sva bogatstva mudrosti i znanja. 5 Jer, iako sam da učestvujete u onome što je [Bog] pripremio za telom odsutan, duhom sam sa vama, pa se svete u [Carstvu] svetlosti. 13 On nas je izbavio radujem gledajući vaš red i čvrstinu vaše vere u izlasti tame i premestio nas u Carstvo svoga Hrista. 6 Budući da ste prihvatali Hrista Isusa kao ljubljenog Sina, 14 u kome imamo otkupljenje, Gospoda, živite u njemu, 7 ukorenjeni i nazidani oproštenje greha. 15 On je slika nevidljivoga Boga, na njemu i učvršćeni u veri kako ste poučeni, on je Prvenac, Vladar [nad] svim stvorenjem. 16 obilno zahvaljujući. 8 Pazite da vas ko ne zarobi Jer po njemu je stvoreno sve što je na nebu i na zemlji, bilo vidljivo ili nevidljivo, bilo prestoli, na ljudskom predanju i učenju o silama ovoga ili gospodstva, bilo glavarstva ili vlasti; sve je sveta, a ne na Hristu. 9 Jer, u njemu telesno stvoreno njegovim posredstvom i za njega. 17 prebiva sva punina božanstva. 10 A vi ste [primili] On postoji pre svih stvari i po njemu sve ima svoje postojanje. 18 On je i glava tela, Crkve; on je Početak; on je Prvenac iz mrtvih [ustao], da bi u svemu bio prvi. 19 Jer se [Bogu] svidelo da u njemu nastani svu [svoju] puninu, 20 te da grešne prirode. 12 Jer, kada ste se krstili, tada ste njegovim posredstvom pomiri sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebu, stvorivši mir njegovom krvlju prolivenom na krstu. 21 Nekada ste i vi bili otuđeni [od Boga] i u neprijateljstvu [sa njim], čineći zlo mišlju i delom. 22 Ali sada [vas] je [Bog] izmirio smrću [Hristovog] ljudskog tela, da bi vas doveo pred sebe svete, bez mane i besprekorne.

23 Samo morate ostati utemeljeni i čvrsti u veri, krst,

nepoljuljani u nadi koju ste stekli čuvši Radosnu vest. Toj Radosnoj vesti, koja je propovedana svakome na svetu, postao sam služitelj ja, Pavle.

24 Sada se radujem što trpim za vas, jer time na svom telu dovršavam stradanja koja mi još valja podneti, kao što je i Hristos podneo stradanja za svoje telo, Crkvu. 25 Ja sam postao njen sluga po Božijoj uredbi koja mi je poverena radi vas, a to je da u potpunosti objavim njegovu poruku. 26 Ta poruka je bila tajna sakrivena od predašnjih vekova i pokolenja, ali je sada otkrivena njegovim svetima. (aiōn g165) 27 Njima je Bog hteo da obznani koliko je bogatstvo njegove slave, to jest, da obznani njegovu tajnu za [sve] narode. Ta [tajna] je: Hristos u vama je nada [učešća] u Božijoj slavi! 28 Njega mi navešćujemo, opominjući i učeći svakog čoveka sa svom mudrošću, da bi svakoga doveli do zrelosti u Hristu. 29 Za to se trudim i borim, oslanjajući se na njegovu snagu koja u meni silno deluje.

2 Hoću da znate koliko se borim za vas, za one u Laodikiji i za sve koji me nisu lično sreli. 2 Želim, naime, da im se srca ohrabre i ujedine u ljubavi, da bi izobilovali u potpunom razumevanju, u poznanju tajne Božije, Hrista, 3 u kome su skrivena sva bogatstva mudrosti i znanja. 4 Kažem vam ovo da vas niko ne razumevanju, u poznanju tajne Božije, Hrista, 3 u kome su skrivena sva bogatstva mudrosti i znanja. 4 Kažem vam ovo da vas niko ne zaveo ubedljivim govorom. 5 Jer, iako sam da učestvujete u onome što je [Bog] pripremio za telom odsutan, duhom sam sa vama, pa se svete u [Carstvu] svetlosti. 13 On nas je izbavio radujem gledajući vaš red i čvrstinu vaše vere u izlasti tame i premestio nas u Carstvo svoga Hrista. 6 Budući da ste prihvatali Hrista Isusa kao ljubljenog Sina, 14 u kome imamo otkupljenje, Gospoda, živite u njemu, 7 ukorenjeni i nazidani oproštenje greha. 15 On je slika nevidljivoga Boga, na njemu i učvršćeni u veri kako ste poučeni, on je Prvenac, Vladar [nad] svim stvorenjem. 16 obilno zahvaljujući. 8 Pazite da vas ko ne zarobi Jer po njemu je stvoreno sve što je na nebu i na zemlji, bilo vidljivo ili nevidljivo, bilo prestoli, na ljudskom predanju i učenju o silama ovoga ili gospodstva, bilo glavarstva ili vlasti; sve je sveta, a ne na Hristu. 9 Jer, u njemu telesno stvoreno njegovim posredstvom i za njega. 17 prebiva sva punina božanstva. 10 A vi ste [primili] On postoji pre svih stvari i po njemu sve ima svoje postojanje. 18 On je i glava tela, Crkve; on je Početak; on je Prvenac iz mrtvih [ustao], da bi u svemu bio prvi. 19 Jer se [Bogu] svidelo da u njemu nastani svu [svoju] puninu, 20 te da grešne prirode. 12 Jer, kada ste se krstili, tada ste njegovim posredstvom pomiri sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebu, stvorivši mir njegovom krvlju prolivenom na krstu. 21 Nekada ste i vi bili otuđeni [od Boga] i u neprijateljstvu [sa njim], čineći zlo mišlju i delom. 22 Ali sada [vas] je [Bog] izmirio smrću [Hristovog] ljudskog tela, da bi vas doveo pred sebe svete, bez mane i besprekorne. 23 Samo morate ostati utemeljeni i čvrsti u veri, krst,

i javno ih izložio, vodeći ih u zarobljeničkoj Budite i zahvalni. **16** Neka Hristova reč bogato povorci. **16** Zato, ne dajte nikome da vas osuđuje obitava u vama. Poučavajte se i opominjite zbog onoga što jedete ili pijete, ili zbog nekakvog svakom vrstom mudrosti. Sa zahvalnošću u praznika, mladine ili subote. **17** Sve to je samo srcima pevajte psalme, himne, i duhovne pesme. senka onoga što dolazi, a stvarnost je Hristos. **18** **17** I što god činite, bilo rečju ili delom, sve činite Ne dozvolite da vas iko lišava nagrade, time što u ime Gospoda Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po on sam uživa u poniznosti i služenju anđelima, i njemu. **18** Žene, pokoravajte se muževima, kako upušta se u viđenja. Takav se bez razloga pravi priliči životu sa Gospodom. **19** Muževi, volite važan i oslanja na ljudsku pamet, **19** ne držeći svoje žene i ne budite grubi prema njima. **20** Deco, se [Hrista] – glave, iz koje sve telo, povezano i slušajte svoje roditelje u svemu, jer je to ugodno potpomognuto zglobovima i žilama, raste onako Gospodu. **21** Očevi, ne razdražujte svoju decu, kako mu Bog daje da raste. **20** Ako ste se, umrevši da ne postanu malodušna. **22** Robovi, u svemu s Hristom, oslobođili sila ovoga sveta, zašto slušajte svoje zemaljske gospodare, ne samo dok živate kao da još uvek pripadate svetu? [Zašto] vas oni posmatraju, da biste zadobili njihovu se pokoravate propisima: **21**, „Ne dohvati“, „Ne naklonost, nego iskrena srca, iz bogobožnosti okusi“, „Ne dodiruj“? **22** Sve to se odnosi na prema Gospodu. **23** Sve što radite, radite celim stvari koje upotrebotom propadaju. Ništa drugo srcem, kao za Gospoda, a ne za ljude, **24** znajući nego ljudske zapovesti i učenja! **23** To ima privid da ćete od Gospoda primiti kao nagradu ono što mudrosti, a u stvari je samovoljna pobožnost i vam je on pripremio. Hristu Gospodu služite! **25** A lažna poniznost, te bespoštredna strogost prema svaki nepravednik će biti kažnjena za nepravedne telu, ali nema nikakvu vrednost; ne može da stvari koje je učinio, bez obzira ko je ko. obuzda žudnju tela.

3 Dakle, ako ste vaskrsli s Hristom, tražite ono što je gore, tamo gde Hristos sedi s desne strane Bogu. **2** Mislite na ono što je gore, a ne na zemaljske stvari. **3** Vi ste, naime, umrli i vaš život je sakriven s Hristom u Bogu. **4** A kada se pojavi Hristos, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti u slavi. **5** Zato, usmrnite ono što je zemaljsko u vama: blud, nečistoću, strast, zlu želju i pohlep, koja je [vrsta] idolopoklonstva. **6** Zbog takvih stvari dolazi Božiji gnev na one koji su nepokorni. **7** Nekada ste i vi živeli u tim gresima. **8** Ali sada se otarasite svega: gneva, srdžbe, zlobe, vređanja, prostote iz svog govora! **9** Ne lažite jedan drugoga, jer ste svukli sa sebe starog čoveka sa svim njegovim delima, **10** i obukli se u novog [čoveka], koji se obnavlja radi pravog poznanja [Boga] prema liku svog Tvorca. **11** I tu nema više ni Grka ni Jevrejina, ni obrezanog ni neobrezanog, ni varvarina ni Skita, ni roba ni slobodnjaka, nego je sve Hristos i on je u svima. **12** Obucite se, dakle, kao sveti izabranici Božiji, kao njegov mili narod, u milosrđe, dobrotu, smernost, krotkost, strpljivost. **13** Podnosite jedni druge. Praštajte jedni drugima kada vam neko učini nažao. Kako je Gospod oprostio vama, tako i vi [oprštajte jedni drugima]. **14** Na sve to [obucite na sebe] ljubav, koja sve to drži u savršenom jedinstvu. **15** Mir Hristov neka vlada u vašim srcima, na koji ste pozvani u jednom telu.

4 Gospodari, postupajte prema svojim robovima pravdedno i pravično, znajući da i vi imate Gospodara na nebu. **2** Budite postojani u molitvi, bdite u molitvi sa zahvaljivanjem. **3** Molite se takođe za nas da nam Bog otvori vrata za propovedanje njegove reči o Hristovoj tajni, zbog koje sam u tamnici, **4** da je objavim jasno, propovedajući kako valja. **5** Ophodite se mudro prema onima koji su u svetu; iskoristite vreme. **6** Vaša reč neka je uvek ljubazna, solju začinjena, da svakome odgovorite kako valja. **7** A o meni će vas obavestiti Tihik, dragi brat, verni služitelj i sluga koji zajedno sa mnom radi za Gospoda. **8** Njega sam poslao upravo da biste saznali novosti o nama, te da vas obodri. **9** S njim sam poslao i Onisima, vernog i voljenog brata, koji je vaš zemljak. Oni će vas obavestiti o svemu što se ovde događa. **10** Pozdravlja vas Aristarh, koji je zajedno sa mnom u tamnici, i Marko, rođak Varnavin. Ako dođe k vama, lepo ga primite, po uputstvima koje smo vam dali. **11** Pozdravlja vas i Isus, zvani „Just“. Ova [trojica] su jedini Jevreji koji zajedno sa mnom [objavljuju] Carstvo Božije. Oni su bili moja uteha. **12** Pozdravlja vas vaš zemljak Epafras, sluga Hrista Isusa, koji se uvek borii za vas u molitvama da vas [Bog] učvrsti, da budete zreli i potpuno uvereni u ono što Bog hoće. **13** Ja sam svedok koliko se trudio za vas i za one u Laodikiji, kao i za one u Jerapolju. **14** Pozdravlja vas još i voljeni lekar Luka i Dimas.

15 A vi pozdravite braću u Laodikiji, i Nimfu sa crkvom koja se okuplja u njenoj kući. **16** Kada se ova poslanica pročita među vama, postarajte se da se ona pročita i u crkvi u Laodikiji, a vi pročitajte poslanicu iz Laodikije. **17** Arhipu recite: „Gledaj da dovršiš službu koju ti je Gospod poverio.“ **18** Ja, Pavle, pišem ovaj pozdrav svojom rukom. Sećajte se mojih okova! Milost Božija s vama!

1 Solunjanima

1 [Od] Pavla, Silvana i Timoteja, crkvi u Solunu – vama koji ste u Bogu Ocu i Gospodu Isusu Hristu: milost vam i mir. **2** Uvek zahvaljujemo Bogu za sve vas, pominjući vas u svojim molitvama. Neprestano se, **3** pred Bogom, Ocem našim, sećamo vaše plodonosne vere, trudom [iskazane] ljubavi, i postojanosti vaše nade u Gospoda našeg Isusa Hrista. **4** Znamo, naime, od Boga, voljena braćo, da vas je Bog izabrao, **5** jer vam nismo samo rečima navestili Radosnu vest, već silom i delovanjem Duha Svetoga, i sa potpunim uverenjem. Znate i sami da smo se tako vladali među vama vas radi. **6** Vi ste se tako ugledali na nas i na Hrista, prihvatajući poruku sa radošću Duha Svetog, uprkos mnogim nevoljama. **7** Time ste postali primer svim verujućima u Makedoniji i Ahaji. **8** I ne samo da je reč Božija preko vas odjeknula po Makedoniji i Ahaji, već se i glas o vašoj veri proširio posvuda. Zato nema potrebe da o tome bilo šta govorimo, **9** jer oni sami pričaju o tome kako smo vam pristupili, i kako ste se okrenuli Bogu od idola, da služite živom i istinitom Bogu, **10** te kako očekujete dolazak Sina njegovog s nebesa, koga je on podigao iz mrtvih – Isusa koji nas izbavlja od dolazećeg gneva.

2 Znate i sami, braćo, da naš dolazak k vama nije bio uzaludan. **2** Nego, iako smo prethodno u Filipima pretrpeli i bili zlostavljeni, što i sami znate, ipak smo vam, ohrabreni od Boga, navestili Božiju Radosnu vest, uprkos snažnom protivljenju. **3** Prema tome, mi vas ne bodrimo iz zablude, lukavstva ili iz nečistih namera, **4** već zato što nas je Bog prokušao i poverio nam da propovedamo Radosnu vest. Stoga mi ne udovoljavamo ljudima, već Bogu koji ispituje naša srca. **5** Bog je svedok da vam nikada nismo pristupili laskanjem niti prikrivenom pohlepom, a to vi i sami znate. **6** Od ljudi nismo tražili slave, ni od vas, ni od drugih. **7** I premda smo mogli da se poslužimo svojim ugledom kao Hristovi apostoli, među vama smo bili nežni kao majka koja hrani i neguje svoju decu. **8** Tako puni ljubavi za vas, bili smo spremni ne samo da vam navestimo Radosnu vest Božiju, već i da damo svoje živote za vas, jer smo vas zavoleli. **9** Zato se sećajte, braćo, našeg truda i napora. Propovedali smo vam Radosnu vest Božiju, i radili dan i noć da vam ne bismo bili na teretu.

10 Svedoci ste, kao i sam Bog, da smo se sveto, pravedno i besprekorno vladali prema vama koji verujete. **11** Takođe znate i to da smo svakoga od vas, kao otac svoju decu, **12** hrabri, tešili i podsticali da živate dostoјno Boga koji vas je pozvao u svoje Carstvo i slavu. **13** Zato mi bez prestanka zahvaljujemo Bogu, jer ste prihvatali poruku Božiju koju ste od nas čuli, i to ne kao ljudsku reč, već onaku kakva zaista i jeste, reč Božiju – što ona doista i jeste – koja deluje u vama verujućima. **14** I vi ste, braćo, postali slika i prilika Božijih crkava u Hristu Isusu, koje su u Judeji, jer ste i vi propatili od svog sopstvenog naroda kao što su oni od Jevreja. **15** Oni ne samo da su ubili Isusa i proroke, već su i nas progonili. Oni ne ugadaju Bogu i protive se svim ljudima, **16** braneći nam da govorimo neznačajcima o spasenju, da tako zauvek ispune meru svojih greha. Ali, sustigao ih je najzad [Božiji] gnev. **17** A mi, braćo, pošto smo od vas bili odvojeni telom, ali ne i srcem, još više smo, obuzeti žarkom željom, nastojali da vas vidimo. **18** Zato smo želeti da dođemo – ja, Pavle lično, i to ne jednom, već dvaput, ali Satana nas je sprečio. **19** Jer: ko je naša nada, radost ili venac slave pred našim Gospodom Isusom prilikom njegovog dolaska? Niste li to baš vi? **20** Jer vi ste naša slava i naša radost!

3 Pošto nismo mogli više da izdržimo, složili smo se da bi bilo najbolje da ostanemo u Atini. **2** K vama smo, pak, poslali Timoteja, našeg brata i Božijeg saradnika u [propovedanju] Radosne vesti Hristove, da vas učvrsti i obodri u vašoj veri, **3** da se niko ne pokoleba u ovim nevoljama. Vi, naime, sami dobro znate da smo određeni za njih. **4** I zaista, kada smo bili kod vas, unapred smo vam govorili da će vas snaći nevolje, i kao što znate, tako je i bilo. **5** Zato sam, ne mogavši više da izdržim, poslao Timoteja da me obavesti o vašoj veri, da vas kako Kušać nije naveo da podlegnete iskušenju, jer bi tada naš trud bio uzaludan. **6** A sada nam se Timotej vratio od vas i doneo nam dobre vesti o vašoj veri i ljubavi, i da nas se uvek rado sećate i čeznete da nas vidite, kao i mi vas. **7** Zato smo se, braćo, i pored sve svoje muke i nevolje, utešili vašom verom. **8** Mi, u stvari, sada zaista živimo kad znamo da ste postojani u Gospodu. **9** Jer, kakvu zahvalnost možemo dati Bogu za svu radost koju doživljavamo zbog vas pred Bogom? **10** Danju i noću se najusrdnije molimo Bogu

da vas ponovo vidimo, i da usavršimo ono što nedostaje vašoj veri. **11** A sam Bog, naš Otac, i naš Gospod Isus, da pripremi put za naš dolazak k vama, **12** i da učini da obilujete međusobnom ljubavlju, i ljubavlju prema svima, kao što mi vas [volimo]. **13** Neka on osnaži vaše unutrašnje biće, da budete besprekorni u svetosti pred Bogom, Ocem našim, pri dolasku Gospoda našega Isusa, sa svim svetima njegovim.

4 Najzad, braćo, molimo vas i zaklinjemo Gospodom Isusom da se držite onoga što smo vam predali: da treba živeti tako da sve više napredujete ugađajući Bogu – kao što uostalom i živate. **2** Vi, naime, znate kakva smo vam uputstva dali u [ime] Gospoda Isusa. **3** Jer je Božija volja da budete sveti – da se klonite vanbračnih odnosa, **4** te da svaki od vas zna vladati svojim telom na častan i svet način – **5** a ne sa požudom i strašću, kao što to rade neznabrošći koji ne poznaju Boga. **6** Ne prestupajte u ovome, i ne nanosite štetu svome bratu, jer Gospod kažnjava za sve to, kao što smo vam već rekli i upozorili vas. **7** Bog nas, naime, nije pozvao na nečistotu, već na posvećenje. **8** Stoga, ko odbacuje [ovo uputstvo], ne odbacuje čoveka, već Boga koji vam je dao svog Svetog Duha. **9** A što se tiče bratske ljubavi, nema potrebe da vam o tome pišem, jer vas je sam Bog naučio da volite jedni druge. **10** Vi, u stvari, i volite svu braću po celoj Makedoniji. Ipak vas molimo da u tome napredujete u sve većoj meri. **11** Revnosno se trudite da mirno živate, da gledate svoja posla, i radite svojim rukama, baš kao što smo vam već rekli, **12** da bi vaš život bio za primer neverujućima i da ni od koga ne zavisite. **13** Ne želim da budete u neznanju, braćo, u pogledu onih koji su usnuli, da ne tugujete kao ostali koji nemaju nade. **14** Jer, ako verujemo da je Isus umro i vaskrsao, tako će Bog, Isusovim posredstvom, povesti sa sobom one koji su usnuli verujući u Isusa. **15** U saglasnosti sa onim što je sam Gospod rekao, saopštavam vam da mi živi, preostali za dolazak Gospodnjeg, nećemo biti ispred onih koji su usnuli. **16** Sâm Gospod će sići s neba, pa će na njegovu zapovest, na povik arhanđela, na zvuk Božije trube, vaskrsnuti najpre oni koji su umrli [verujući] u Hrista. **17** Onda ćemo i mi živi, preostali, biti zajedno sa njima odneseni na oblacima uvis, u susret Gospodu, te ćemo zauvek biti sa njim. **18** Ovim rečima tešite jedni druge.

5 A što se tiče vremena i časa, o tome nema potrebe da vam se piše. **2** Vi, naime, vrlo dobro znate da će dan Gospodnjeg doći kao što lopov [dolazi] noću. **3** Kad ljudi budu govorili: „Mir i sigurnost“, tada će ih iznenada zadesiti propast, **4** Ali vi, braćo, niste u tami da bi vas ovaj dan zatekao kao lopov, **5** jer vi ste svi sinovi svetla i sinovi dana. Mi ne pripadamo tami i noći. **6** Zato ne spavajmo kao drugi, već bdijmo i budimo trezni. **7** Jer, oni koji spavaju, noću spavaju, i koji se opijaju, noću se opijaju. **8** Ali, pošto pripadamo danu, budimo trezni, obučeni u oklop vere i ljubavi i s kacigom nade na spasenje. **9** Bog nas, naime, nije odredio da iskusimo gnev, već da dobijemo spasenje posredstvom našeg Gospoda Isusa Hrista. **10** On je umro za nas da bismo mi sa njim živeli, bilo da smo još živi ili smo već umrli. **11** Zato, bodrite jedni druge i izgrađujte se međusobno, kao što to već i činite. **12** Molimo vas, braćo, da poštujete one koji se trude među vama, one koji vas, po Gospodnjoj [volji], vode i opominju. **13** Cenite ih iznad svega i volite zbog službe koju obavljaju. Živite među sobom u miru. **14** Zaklinjemo vas, braćo, opominjite neuredne, bodrite malodušne, pomažite slabima, budite strpljivi sa svakim. **15** Gledajte da niko nikome ne vraća zlo za zlo, nego se uvek trudite da činite dobro jedni drugima i svima. **16** Uvek se radujte! **17** Molite se bez prestanka! **18** Zahvaljujte na svemu, jer je to Božija volja za vas u Hristu Isusu. **19** Ne sputavajte Duha. **20** Ne prezirite proroštva, **21** nego sve proveravajte, pa što je dobro, zadržite. **22** Klonite se svakog zla. **23** A Bog mira neka dovrši vaše posvećenje, te da se celo vaše biće – duh, duša i telo – sačuvaju besprekornim za dolazak Gospoda našeg Isusa Hrista. **24** Veran je Bog koji vas poziva, on će to i učiniti. **25** Braćo, molite se za nas. **26** Pozdravite svu braću svetim poljupcem. **27** Zaklinjem vas pred Gospodom da pročitate ovu poslanicu svoj braći. **28** Milost Gospoda našega Isusa Hrista s vama!

2 Solunjanima

1 [Od] Pavla, Silvana i Timoteja, crkvi u Solunu, koja je u Bogu, Ocu našem, i Gospodu Isusu Hristu: **2** Milost vam i mir od Boga Oca i Gospoda Isusa Hrista. **3** Dužni smo, braćo, da uvek zahvaljujemo za vas, što je i pravo, jer vaša vera buja, a vaša se međusobna ljubav uvećava. **4** Mi sami se, po crkvama Božijim, ponosimo vama zbog vaše strpljivosti i vere koju ste pokazali u progonstvima i nevoljama koje podnosite. **5** [One su] dokaz da je Božiji sud pravedan, te da će, shodno tome, biti udostojeni Božjeg Carstva za koje i trpite. **6** A budući da je Bog pravedan, on će uvratiti muku onima koji vas muče, **7** a vama patnicima, zajedno sa nama, daće počinak. To će se dogoditi kada se Gospod Isus bude pojавio na nebesima sa svojim moćnim anđelima, **8** sa ognjem plamećim, da kazni one koji ne poznaju Boga i one što nisu poslušni Radosnoj vesti o Gospodu našem Isusu. **9** Oni će biti kažnjeni večnom propašću, udaljeni od lica Gospodnjeg i od njegove veličanstvene sile, (aiōnios g166) **10** kad on dođe u onaj dan da primi slavu i divljenje od svog svetog naroda, od svih koji veruju. Vi ćete tada biti sa njima, jer ste poverovali u poruku koju smo vam mi navestili. **11** Zato se uvek molimo za vas, da vas naš Bog udostoji njegovog poziva – da svojom silom upotpuni svaku vašu spremnost na dobro i vaše delo vere. **12** Vi ćete tako proslaviti ime našeg Gospoda Isusa, a on će proslaviti vas, po milosti našeg Boga i Gospoda našeg Isusa Hrista.

2 A što se tiče dolaska našeg Gospoda Isusa Hrista i našeg sabiranja oko njega, molimo vas, braćo, **2** ne dajte da vas ko pokoleba u mišljenju ili da vas uz nemiri, ni duhom, ni porukom, niti tobože našom poslanicom, govoreći da je dan Gospodnj već došao. **3** Ne dajte da vas zavedu ni na koji način, jer [dan Gospodnji neće doći] dok prvo ne nastupi veliki otpad od vere, i ne pojavi se čovek bezakonja, sin propasti. **4** On se suprotstavlja svemu što se naziva „bogom“ ili svetinjom, i postavlja se iznad toga. On će čak sesti i u Božiji hram i izdavati se za Boga. **5** Zar se ne sećate da sam vam ovo govorio još dok sam bio kod vas? **6** Sada znate šta ga zadržava da se pojavi dok ne dođe njegovo vreme. **7** Tajna bezakonja, naime, već deluje, ali on će se pojaviti tek kad bude uklonjen onaj koji ga sada zadržava. **8** Tada će se pojaviti čovek

bezakonja, koga će Gospod Isus ubiti dahom svojih usta i uništiti pojavom svog dolaska. **9**

Pojava [bezakonika], zasnovana na satanskom delovanju, biće propraćena svakovrsnim lažnim znacima i čudima, **10** i svakom vrstom nepravde koja obmanjuje one koji propadaju, zato što nisu prihvatali ljubav prema istini da bi bili spaseni. **11** Zato ih Bog prepusta delovanju zablude da bi poveravali laži, **12** te da bi bili osuđeni svi koji nisu poverovali u istinu, nego su uživali u nepravednosti. **13** A mi smo dužni da stalno zahvaljujemo Bogu za vas, od Gospoda voljena braćo, jer vas je Bog od početka izabrao za spasenje, posvetivši [vas delovanjem] Duha i verom u istinu. **14** On vas je pozvao Radosnom vešću koju smo vam mi propovedali, da imate udelu u slavi našeg Gospoda Isusa Hrista. **15** Stoga, braćo, čvrsto stojite i držite se onoga što smo vam predali, bilo usmenim kazivanjem, bilo našom poslanicom. **16** A sam Gospod naš, Isus Hristos i Bog, naš Otac, koji nas je toliko zavoleo, i koji nam je po svojoj milosti dao večnu utehu i dobru nadu, (aiōnios g166) **17** neka uteši vaša srca i utvrdi vas u svakom dobrom delu i reči.

3 I na kraju, braćo, molite se za nas, da bi se reč Gospodnja brzo širila i proslavljava, baš kao i kod vas. **2** Isto tako, molite se da se izbavimo od opakih i zlih ljudi, jer nemaju svi vere. **3** Ali Gospod je veran; on će vas učvrstiti i sačuvati od Zloga. **4** A mi smo uvereni u Gospodu da činite ono što smo vam naložili i da ćete to i dalje činiti. **5** A Gospod neka usmeri vaša srca ka Božjoj ljubavi i Hristovoj postojanosti. **6** Nalažemo vam, braćo, u ime Gospoda Isusa Hrista, da se klonite svakog brata koji besposličari i ne sledi učenje koje ste primili od nas. **7** Vi, naime, sami znate da treba da se ugledate na nas, jer nismo nikad besposličari kada smo bili među vama, **8** niti smo ikad jeli nečiji hleb badava, nego smo mukotrpno radili dan i noć da ne bismo bili na teretu nikome od vas. **9** I to ne zbog toga što ne bismo imali prava na to, već da bismo vam dali lični primer, da se ugledate na nas. **10** Dok smo još bili kod vas, dali smo vam ovu zapovest: „Onaj koji neće da radi, neka i ne jede!“ **11** Čuli smo, naime, da neki od vas žive neuredno; ništa ne rade, nego besposličare i mešaju se u tuđe poslove. **12** Takvima zapovedamo i zaklinjemo ih u [ime] Gospoda Isusa Hrista: neka mirno rade i jedu svoj hleb. **13** A vama, braćo, neka ne dojadi činiti dobro. **14** Ako neko neće da se

pokori ovome što iznosimo u poslanici, držite ga na oku. Nemojte se sa njim družiti, da bi se postideo. **15** Ipak, ne smatrajte ga neprijateljem, nego ga savetujte kao brata. **16** Neka vam sam Gospod mira da mir u svako vreme i u svakom pogledu. Gospod sa svima vama! **17** Ja Pavle, ispisujem pozdrav svojom rukom, što je znak raspoznavanja u svakoj mojoj poslanici. Tako ja pišem. **18** Milost Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama! Amin.

1 Timoteju

1 [Od] Pavla, apostola Hrista Isusa, po naredbi Boga, našega Spasitelja, i Hrista Isusa, naše nade, 2 Timoteju, [mom] pravom sinu u veri, milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Hrista Isusa, Gospoda našega. 3 Pre nego što sam otisao u Makedoniju, molio sam te da ostaneš u Efesu, da narediš nekima da ne poučavaju neka druga učenja, 4 i da se ne zanose bajkama i beskrajnim rodoslovljima. Takve stvari više uzrokuju rasprave, nego što otkrivaju Božiji naum koji se upoznaje verom. 5 Svrha ove naredbe je da pobudi ljubav koja dolazi iz čista srca, dobre savesti, i iskrene vere. 6 Neki su se udaljili od ovoga, i izgubili se u jalovim raspravama. 7 Oni hoće da budu učitelji Zakona, a ne razumeju ni šta govore ni šta tvrde. 8 Mi znamo da je Zakon dobar ako se primenjuje kako treba. 9 Znamo i to da Zakon nije uveden za pravednika, nego za prekršioce Zakona i nepokorne, bezbožnike i grešnike, za nesvetе i bogohulnike, za oceubice i materoubice, za ubice, 10 bludnike, pederaste, trgovce robljem, lažljivce, krivokletnike i druge koji se protive zdravom učenju. 11 Ovo učenje se temelji na slavnoj Radosnoj vesti, koju mi je naš blagosloveni Bog poverio [da propovedam]. 12 Zahvaljujem Hristu Isusu, našem Gospodu, koji me je osnažio, i poverio mi službu smatrajući me vrednim toga, 13 iako sam nekada bio bogohulnik, progonitelj [Crkve] i nasilnik. Ali [Bog] mi se smilovao, jer sam to učinio u neznanju i neverovanju. 14 Naš Gospod je prebogato izlio svoju milost na mene i ispunio me verom i ljubavlju Hrista Isusa. 15 Pouzdana je reč i vredna da je svako prihvati: Isus Hristos je došao na svet da spase grešnike, od kojih sam prvi ja. 16 A meni se Bog smilovao, da na meni prvom Hristos Isus pokaže svu strpljivost, kao primer za sve one koji treba da poveruju u njega i prime večni život. (aiōnios g166) 17 A večnom Caru, jedinom, neprolaznom i nevidljivom Bogu neka je čast i slava od sad i doveka. Amin. (aiōn g165) 18 Poveravam ti ovu naredbu, Timoteju, dete [moje], saglasno proroštvinama koja su ranije bila izrečena o tebi. Budeš li ih sledio, vodićeš dobar rat, 19 držeći se vere i čiste savesti. Ovo su neki odbacili i doživeli brodolom svoje vere. 20 Među takvima su Imenej i Aleksandar, koje sam predao Satani, da nauče da ne hule.

2 Pre svega, molim vas da se prošnje, molitve, molbe i zahvaljivanja prinose za sve ljude; 2 za careve, i za sve koji su na vlasti, da proživimo tih i spokojan život u svakovrsnoj pobožnosti i čestitosti. 3 Ovo je dobro i ugodno Bogu, našem Spasitelju, 4 koji hoće da se svi ljudi spasu, i da upoznaju istinu. 5 Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi – čovek Isus Hristos. 6 On je dao svoj život kao otkup za sve ljude, što je bilo posvedočeno u pravo vreme. 7 Zato me je Bog postavio za vesnika i apostola, kao i za učitelja mnogobogožaca u veri i istini. Ne lažem, nego govorim istinu! 8 Želim, dakle, da se posvećeni ljudi svuda mole, podižući ruke bez gneva i rasprave. 9 Takođe, žene neka se uzorno oblače, kraseći se čednošću i razboritošću, a ne pletenicama, zlatom, biserjem ili raskošnom odećom. 10 Umesto toga, neka čine dobra dela, kao što priliči ženama koje ispovedaju pobožnost. 11 Žene neka se poučavaju u tišini i potpunoj pokornosti. 12 Takođe im ne dopuštam da poučavaju, niti da vladaju nad mužem, nego da budu mirne. 13 Jer je prvo stvoren Adam, pa onda Eva. 14 I nije Adam taj koji je bio prevaren; Eva je bila prevarena, te je prestupila [Božiju zapovest]. 15 Ipak, spašće se rađanjem dece, ako smerno ostanu u veri, ljubavi i posvećenju.

3 Ovo je istina: ako neko želi da bude nadglednik, dobru službu želi. 2 Nadglednik, naime treba da bude besprekoran, oženjen jednom ženom, trezven, razborit, poštovan, gostoljubiv, kadar da poučava. 3 On ne sme da bude pijanica ili nasilnik, nego blag, ne svađalica, i ne pohlepan na novac. 4 Takođe treba da dobro upravlja svojom porodicom, i da ima poslušnu decu koja ga u potpunosti poštuju. 5 Jer ako neko ne zna da upravlja svojim domom, kako će se brinuti o Crkvi Božijoj? 6 [Nadglednik] ne sme da bude novoobraćenik, da se ne bi uzoholio, te pao pod Božiju osudu, kao đavo. 7 Uz to treba da bude poštovan i od ljudi izvan [Crkve], da se ne osramoti te upadne u đavolsku zamku. 8 Isto tako i đakoni treba da budu čestiti, a ne dvolični, ne koji su skloni opijanju, ne gramzivi. 9 Oni treba da čistom savešću slede veru koju je [Bog] otkrio. 10 [Đakone] najpre treba proveriti, pa tek onda, ako se pokažu besprekornima, poveriti im službu. 11 [Njihove] žene takođe treba da budu čestite, a ne sklone ogovaranju, trezvene, u svemu verne. 12 Đakoni treba da imaju samo

jednu ženu, i da dobro upravljaju svojom decom porodicu, i da se oduže roditeljima starajući se za i porodicom. **13** Naime, oni koji dobro obavljaju njih. Ovo je ugodno Bogu. **5** Prava udovica, bez đakonsku službu, stiču sebi dobar ugled, i priliku ikog svog, jeste ona koja je svoju nadu položila u da slobodno govore o svojoj veri u Hrista Isusa. **14** Pišem ti ovo u nadi da će uskoro doći k tebi. **15** Ali ako okasnim, ti znaš kako treba da se životu, mrtva je, [iako izgleda kao da je] živa. **7** vlašta u Božijem domu, koji je Crkva živoga Ovo im naloži, da budu bez mane. **8** A ako se neko Boga, stub i uporište istine. **16** Nesumnjivo, tajna ne staro o svojima, naročito ukućanima, odrekao pobožnosti je velika: On se pojavi u telu, Duhom se vere i gori je od nevernika. **9** U udovički spisak se pokaza pravednim, andeli ga videše, narodima neka se ne unosi udovica mlađa od šezdeset bi propovedan. Ljudi u njega poverovaše, i u godina, koja je bila žena jednom mužu. **10** Ona slavu bi vaznet. mora da bude poznata po dobrim delima, da

4 Duh izričito govori da će u poslednja vremena neki odstupiti od vere, i povesti se za duhovima prevari i za učenjima zlih duhova. **2** Ova učenja šire licemerni lažljivci, čija je savest otupela. **3** Oni zabranjuju stupanje u brak, i govore da se treba uzdržavati od jelâ, koja je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju oni koji veruju i poznaju istinu. **4** Naime, sve što je Bog stvorio dobro je, i ništa što se uzima sa zahvalnošću ne treba odbacivati, **5** jer se uz Božiju reč i molitvu posvećuje [Bogu]. **6** Ako ovome budeš poučavao braću i sestre, bićeš dobar sluga Hrista Isusa, hranjen rečima vere i dobrog učenja za kojim si pošao. **7** Kloni se bezbožnih i bapskih priča. Vežbaj se u pobožnosti. **8** Jer telesno vežbanje donosi malu korist, a pobožnost je dobra za sve, jer u sebi nosi obećanje i za sadašnji i za budući život. **9** Ova poruka je istinita i vredna da je svi prihvate. **10** Zbog ovoga se trudimo i borimo, jer smo se pouzdali u živoga Boga, koji je Spasitelj svih ljudi, naročito onih verujućih. **11** Ovo zapovedaj i naučavaj. **12** Neka te niko ne prezire zbog tvoje mladosti, nego budi uzor vernima u gororu, vladanju, ljubavi, veri, i čistoti. **13** Dok ne dođem, posveti se čitanju, savetovanju i poučavanju. **14** Ne zanemaruj milosni dar koji si dobio po proroštvu, nakon što su starešine položile ruke na tebe. **15** Ovo upražnjavaj, tome se posveti, da bi tvoj napredak postao svima očigledan. **16** Pazi na samoga sebe i na poučavanje, jer čineći ovo, spašćeš i sebe i one koji te slušaju.

5 Starca ne grdi, nego ga moli kao [svoga] oca. Prema mladićima se ophodi kao sa braćom, a prema 2 prema staricama kao sa majkama, a prema devojkama kao sa sestrama - u potpunoj čistoti. **3** Udovice poštuj, naročito ako su bez igde ikoga. **4** Ako udovica ima decu ili unuke, neka ih uči da svoju pobožnost najpre pokažu prema svojoj

porodicu, i da se oduže roditeljima starajući se za i porodicom. **13** Naime, oni koji dobro obavljaju njih. Ovo je ugodno Bogu. **5** Prava udovica, bez đakonsku službu, stiču sebi dobar ugled, i priliku ikog svog, jeste ona koja je svoju nadu položila u da slobodno govore o svojoj veri u Hrista Isusa. **14** Pišem ti ovo u nadi da će uskoro doći k tebi. **15** Ali ako okasnim, ti znaš kako treba da se životu, mrtva je, [iako izgleda kao da je] živa. **7** vlašta u Božijem domu, koji je Crkva živoga Ovo im naloži, da budu bez mane. **8** A ako se neko Boga, stub i uporište istine. **16** Nesumnjivo, tajna ne staro o svojima, naročito ukućanima, odrekao pobožnosti je velika: On se pojavi u telu, Duhom se vere i gori je od nevernika. **9** U udovički spisak se pokaza pravednim, andeli ga videše, narodima neka se ne unosi udovica mlađa od šezdeset bi propovedan. Ljudi u njega poverovaše, i u godina, koja je bila žena jednom mužu. **10** Ona slavu bi vaznet. mora da bude poznata po dobrim delima, da

da je podigla decu, da je bila gostoljubiva, da je svetima prala noge, da je pomagala nevolnjicima, ukratko, da je predano činila svaku vrstu dobrih dela. **11** Mlađe udovice ne unosi u spisak, jer kad ih obuzme telesna strast, žele da se udaju, pa se odvraćaju od Hrista. **12** Tako na sebe navlače osudu, jer su pogazile obećanje koje su mu ranije dale. **13** A ujedno, pošto nemaju posla, nauče se da idu okolo po kućama, pa ogovaraju i pletu se u tuđe stvari, pričajući što ne treba. **14** Zato hoću da se mlađe udovice udaju, da rađaju decu, da se brinu za svoj dom, da ne daju povoda neprijatelju da [nas] vreda. **15** Neke su se, naime, već zastranile i pošle za Satanom. **16** Ali ako koja vernica ima udovice [u kući], neka se stara o njima, da se crkva ne bi opteretila, i da bi mogla da se stara o onima koje su potpuno same. **17** Starešinama koje dobro obavljaju svoju službu treba ukazivati čast i plaćati ih, naročito onima koji se trude oko propovedanja i poučavanja. **18** Jer Pismo kaže: „Ne zavezuj usta volu kad vrše“ i „Radniku treba dati njegovu platu.“ **19** Ne slušaj tužbe protiv starešine, sem ako su potvrđene izjavom dvojice ili trojice svedoka. **20** One koji greše ukoravaj pred svima, da bi se ostali bojali. **21** Zaklinjem te pred Bogom i Hristom Isusom i izabranim andelima da slušaš ova uputstva, bez predrasuda. Takođe, ništa ne čini iz pristrasnosti. **22** Ne žuri da položi ruke na koga, niti učestvuj u gresima drugih; drži sebe čistim. **23** Ne pij više samo vodu, nego uzimaj i malo vina zbog stomačnih tegoba i tvojih čestih slabosti. **24** Gresi nekih ljudi su očevidni, i vode ih na sud [Božiji]. A ima i onih čiji će se gresi otkriti kasnije. **25** Takođe su i dobra dela vidljiva, a i kada nisu, ne mogu se sakriti.

6 Neka oni koji su pod jarmom ropstva, smatraju svoje gospodare dostoјnjima svakog poštovanja, da se ne bi ružno govorilo o Božijem

imenu i o našem učenju. **2** A oni koji imaju verujuće gospodare, neka ih ne cene manje zato što su im braća u veri. Naprotiv, neka im još bolje služe utoliko revnosnije, jer su oni koji imaju koristi od njihove službe verujući i voljeni. To poučavaj i napominji. **3** A ako neko poučava nešto drugo, i ne slaže se sa istinitim rečima Gospoda našeg Isusa Hrista, koje su u skladu sa bogougodnim životom, **4** taj je uobražen i ništa ne zna. Takav pati od bolesne želje da se raspravlja i svađa, što raspiruje zavist, svađu, vređanje, zlobno podozrenje; **5** to su svadljivi ljudi pokvarenog uma i lišeni istine, koji misle da je pobožnost sredstvo dobiti. **6** Pobožnost je, svakako, velika dobit, ako je čovek zadovoljan onim što ima. **7** Mi, naime, ništa nismo doneli na svet, pa ništa sa njega ne možemo ni poneti. **8** Zato, ako imamo hranu i odeću, budimo time zadovoljni. **9** A oni koji hoće da budu bogati, upadaju u iskušenja, te ih mnoge nerazumne i štetne želje uvode u klopu. Te želje odvlače ljude u propast i uništenje. **10** Jer pohlepa za novcem koren je svakog zla. Neki su joj se predali, pa odlutali od vere, i tako pričinili sebi mnogo jadâ. **11** A ti, čoveče Božiji, izbegavaj sve to! Idi za pravednošću, pobožnošću, verom, ljubavlju, strpljivošću, blagošću. **12** Bori se u dobroj bitki vere, dosegni večni život na koji te je [Bog] pozvao kada si primerno ispovedio svoju veru pred mnogim svedocima. (aiōnios g166) **13** Nalažem ti pred Bogom, koji svemu daje život, i Hristom Isusom, koji je svedočeći pred Pontijem Pilatom dao dobro ispovedanje, **14** da držiš ovu zapovest bez mane i besprekorno do Dana kada će se pojaviti naš Gospod Isus Hristos. **15** Ovo će u svoje vreme ostvariti blaženi i jedini Vladar, Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima. **16** On je jedini besmrtni i boravi u nepristupačnoj svetlosti. Njega nijedan čovek nije video, niti ga može videti; njemu neka je čast i večna sila. Amin. (aiōnios g166) **17** Onima koji su bogati na ovom svetu zapovedaj: da se ne uznose i ne pouzdaju u nesigurno bogatstvo, nego u Boga koji nam sve izobilno daje na uživanje; (aiōn g165) **18** da čine dobro; da budu bogati dobrim delima, darežljivi, i spremni da dele. **19** Ovako će prikupiti sebi blago koje će biti čvrst temelj za budućnost, da zadrže pravi život. **20** Timoteju, čuvaj dobro koje ti je povereno, kloni se svetovnih ispravnih razgovora i protivrečnih tvrdnji tobožnjeg „znanja.“ **21** Neki su se tome privoleli i tako otpali od vere. Milost [neka je] sa vama.

2 Timoteju

1 [Od] Pavla, apostola Hrista Isusa po Božijoj volji, u skladu sa obećanjem života koji je u Hristu Isusu, **2** Timoteju, voljenom detetu, milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Hrista Isusa, Gospoda našega. **3** Zahvalan sam Bogu, kojemu, kao i moji preci, služim čistom savešću, dok te se neprestano, spominjem u svojim molitvama dan i noć. **4** Kada se setim twojih suza, poželim da te vidim, pa da se ispunim radošću. **5** Sećam se tvoje iskrene vere, one [vere] koja je prvo zaživila u twojoj baki Loidi, a onda i u twojoj majci Evnikiji, a uveren sam da je i u tebi. **6** Zbog toga te podsećam da rasplamsaš dar koji ti je Bog dao nakon što sam položio ruke na tebe. **7** Jer Bog nam nije dao Duha [koji nas čini] plašljivim, nego [Duha koji nas ispunjava] silom, ljubavlju i razboritošću. **8** Ne stidi se da svedočiš za našega Gospoda, ni mene, njegovoga sužnja, nego mi se pridruži u stradanju za Radosnu vest, oslanjajući se na silu Božiju. **9** On nas je spasao i pozvao na život svetosti, ne po našim delima, nego po svome naumu i milosti, koja nam je data u Hristu Isusu pre početka vremena. (**aiōnios g166**) **10** [Ta milost] se sada objavila dolaskom našeg Spasitelja Hrista Isusa, koji je uništio smrt i obasjao nas životom i neraspadljivošću posredstvom Radosne vesti. **11** A mene je Bog postavio za propovednika, apostola, i učitelja. **12** Zbog toga i trpim sve ovo. Ipak, ne stidim se, jer znam u koga sam se pouzdao, a uveren sam da je on u stanju da sačuva ono što mi je povereno do onoga Dana. **13** Čvrsto se drži zdravih reči koje si čuo od mene, uzimajući ih kao uzor, te ostani u veri i ljubavi koja je u Hristu Isusu. **14** Čuvaj dobro zaveštanje koje ti je povereno posredstvom Duha Svetog koji prebiva u nama. **15** A znaš da su se svi u [Maloj] Aziji okrenuli od mene; među njima su i Figel i Ermogen. **16** Neka Gospod pokaže milosrđe Onisiforovom domu, jer me je mnogo puta okrepio i nije se postideo mojih okova. **17** Štaviše, kada je došao u Rim, on me je brižljivo potražio i našao me. **18** Neka mu Gospod iskaže svoje milosrđe u onaj dan. A i ti vrlo dobro znaš koliko je on učinio za mene u Efesu.

2 A ti, sine moj, jačaj u milosti koja je u Hristu Isusu. **2** Učenje koje si čuo od mene pred mnogim svedocima, poveri pouzdanim ljudima, koji će biti u stanju da pouče druge. **3** Podnesi

svoj deo patnje kao dobar vojnik Hrista Isusa.

4 Nijedan vojnik koji hoće da ugodi svome pretpostavljenom, ne upliće se u svetovne stvari.

5 Takmičar ne dobija venac ako se nije takmičio po pravilima. **6** Zemljoradnik koji se trudi treba prvi da okusi od prinosa. **7** Razmišljaj o tome što ti govorim, jer će ti Gospod dati razumevanje u svemu. **8** Sećaj se Isusa Hrista koji je vaskrsao iz mrtvih, koji je od Davidovog potomstva, što je u skladu sa Radosnom vešću koju propovedam. **9** Zbog te Radosne vesti se i zlopotim u okovima kao neki zločinac. Ipak, Božija reč nije okovana.

10 Zbog toga sve podnosim radi izabranih, da oni dodu do spasenja s večnom slavom posredstvom Hrista Isusa. (**aiōnios g166**) **11** Pouzdana je reč:

Ako smo s njim umrli, s njim ćemo i živeti, **12** ako istrajemo, s njim ćemo i carevati, ako ga se odrekнемo, on će se odreći nas, **13** ako smo mi neverni, on ostaje veran, jer ne može da porekne samog sebe. **14** Podsećaj ih na ovo, zaklinjući ih pred Bogom da se ne prepiru oko značenja reči, jer to ničemu ne koristi, a vodi u propast one koji slušaju. **15** Potrudi se da se pred Bogom pokažeš dostoјnim, kao radnik koji ne mora da se stidi, i kao onaj koji ispravno tumači reč istine. **16** Kloni se bezbožnih i besmislenih razgovora, jer oni koji se upuštaju u njih, sve dublje tonu u bezbožnost.

17 Njihov govor je kao rak-rana koja izjeda [telo]. Među takvima su Imenej i Filit, **18** koji su se udaljili od istine govoreći da se vaskrsenje već dogodilo, rušeći tako veru drugih. **19** Ali čvrst je temelj koji je Bog postavio i on se neće poljuljati. Na njemu je napisano ovo: „Gospod zna koji su njegovi“, i: „Neka odstupi od nepravde svako ko priziva ime Gospodnjie.“ **20** Ali, u jednoj velikoj kući nema samo zlatnih i srebrnih posuda, nego i drvenih i zemljanih; jedne su za svečane prilike, a druge za svakodnevnu upotrebu. **21** Onaj koji očisti sebe od pomenutih stvari, biće posuda za svečane prilike, posvećena i korisna [svome] Gospodaru, spremna za svako dobro delo. **22** Beži od mladalačkih želja! Teži za pravednošću, verom, ljubavlju i mirom, zajedno sa onima koji iz čista srca prizivaju Gospoda. **23** Kloni se glupih i besmislenih rasprava, znajući da rađaju svađe. **24** Naime, sluga Gospodnjeg ne sme da se upušta u svađe, nego da bude blag prema svima, sposoban da pouči, trpeljiv. **25** Protivnike neka kori s blagošću, ne bi li im Bog dao da se pokaju i upoznaju istinu, **26** da dođu k sebi i izbave se iz zamke davola, koji ih je zarobio da čine njegovu volju.

3 Ovo znaj: u poslednjim danima nastaje kojim će me nagraditi Gospod, pravedni sudija, i teška vremena. **2** Ljudi će, naime, postati ne samo mene, nego i sve one koji s ljubavlju samoživi, srebroljupci, hvalisavi, nadmeni, čeznu da se on pojavi. **9** Potrudi se da mi dođeš hulnici, neposlušni roditeljima, nezahvalni, brzo. **10** Dimas me je, naime, napustio, jer mu je nesveti, **3** bezosećajni, nepomirljivi, ogovarači, omileo ovaj svet, pa je otišao u Solun. Kriskent neobuzdani, surovi, mrzitelji dobra, **4** izdajnici, je otišao u Galatiju, Tit u Dalmaciju; (**aion g165**) lakomisleni, naduveni, koji više vole zadovoljstva **11** samo je Luka ostao kod mene. Marka povedi nego Boga. **5** Oni imaju obliće pobožnosti, sa sobom, jer mi je koristan u službi. **12** Tihika ali su se odrekli njene sile. Kloni se takvih! **6** sam poslao u Efes. **13** Kad dođeš, donesi mi Među ovima su i oni što se uvlače u kuće i love ogrtač koji sam ostavio u Troadi kod Karpa, lakoverne žene opterećene gresima i svladane i knjige, naročito pergamente. **14** Aleksandar različitim požudama. **7** One uvek uče, ali nikako kovač naneo mi je mnogo zla. Vratiće mu Gospod ne mogu da dođu do poznanja istine. **8** I kao po njegovim delima. **15** Čuvaj ga se, jer se veoma što su se Janije i Jamvrije suprotstavili Mojsiju, protivio našim rečima. **16** Prilikom moje prve tako se i ovi ljudi suprotstavljaju istini. Njihov odbrane, niko se nije našao uz mene, nego su um je izopačen, a njihova vera bezvredna. **9** me svi napustili. Neka im se to ne uraćuna! **17** Ali oni više neće napredovati, jer će njihovo Ali Gospod je bio uz mene i osnažio me, da bi bezumlje postati svima očigledno. **10** A ti si verno se preko mene poruka u celosti objavila i da bi sledio moje učenje, način života, zalaganje, veru, je svi narodi čuli. Tako sam se izbavio iz lavljih strpljivost, ljubav, postojanost, **11** progonstva, čeljusti. **18** Gospod će me izbaviti od svih zlih stradanja, koja su me zadesila u Antiohiji, u dela i bezbedno me dovesti u svoje nebesko ikoniumu, Listri. Kakva li sam samo progonstva Carstvo. Njemu neka je slava od sad i doveka, podneo! A, eto, Gospod me je od svih izbavio. **19** Pozdravi Priskilu i Akilu i **12** Svi koji hoće da žive pobožnim životom u Onisiforov dom. **20** Erast je ostao u Korintu, a Hristu Isusu biće progjeni. **13** A zli ljudi i Trofima sam ostavio u Militu jer je bio bolestan. varalice postajaće sve gori i gori, varajući druge i **21** Potrudi se da dođeš pre zime. Pozdravlju te varajući sebe. **14** No, ti se drži onoga što si naučio Evul, Pud, Lin, Klaudije, i sva braća. **22** [Neka je] i u šta si uveren, budući da znaš od koga si se Gospod sa tvojim duhom. Milost s vama! naučio. **15** Ti, naime, od malena poznaješ Sveta pisma, koja ti mogu dati mudrost koja vodi k spasenju posredstvom vere u Hrista Isusa. **16** Sve Pismo je bogonadahnuto, te korisno za pouku, za savetovanje, za popravljanje, za odgajanje u pravednosti, **17** tako da čovek Božiji bude vrstan, spremam za svako dobro delo.

4 Zaklinjem te pred Bogom i Hristom Isusom, koji će suditi živima i mrtvima, i njegovim dolaskom, i njegovim Carstvom: **2** propovedaj reč, ustraj i kad je zgoda i kad je nezgoda, opomeni, ukori i ohrabri s puno strpljenja i pouke. **3** Jer, doći će vreme kada ljudi neće podnositi zdravo učenje, nego će shodno svojim željama okupljati oko sebe učitelje da im golicaju uši, **4** te odbijati da slušaju istinu okrećući se bajkama. **5** A ti budi trezven u svemu, podnesi patnju, izvrši dužnost propovednika Radosne vesti, dovrši potpuno svoju službu. **6** Jer ja se već izlivam kao žrtva izlivnica, i vreme mog odlaska se primaklo. **7** Dobru sam bitku izborio, trku sam dovršio, veru sam sačuvao. **8** Osim toga, već mi je pripravljen venac pravednosti,

Titu

1 [Od] Pavla, sluge Božijeg i apostola Isusa Hrista. Bog me je izabrao da podstaknem veru izabranika Božijih i njihovo znanje o istini koja je u saglasnosti sa pobožnošću, 2 koja se temelji na nadi u večni život. Bog koji ne laže obećao je ovaj život pre početka vremena, (aiōnios g166) 3 a u svoje vreme objavio svoju reč kroz službu propovedanja koja mi je poverena naredbom našeg Spasitelja, Boga. 4 Titu, [mom] pravom detetu u zajedničkoj veri. Milost [ti] i mir od Boga Oca i Hrista Isusa, našeg Spasitelja. 5 Ostavio sam te na Kritu da urediš što je nedovršeno, i da postaviš starešine po gradovima, prema uputstvima koja sam ti dao. 6 [Starešina] treba da je besprekoran, jedne žene muž, da ima verujuću decu, kojoj se ne prigovara da su raskalašna i neposlušna. 7 Jer budući da nadglednik vrši službu upravljanja koju mu je poverio Bog, on treba da je besprekoran, a ne samoživ, ni razdražljiv, ni sklon piću, ni nasilnik, niti lakom na nepošten dobitak. 8 Naprotiv, on treba da je gostoljubiv, da voli dobro, da je razuman, pravedan, posvećen, uzdržljiv. 9 On treba da se čvrsto drži pouzdane poruke [našeg] učenja, da bude u stanju da opominje sa zdravim učenjem, i da uverava one koji se protive učenju. 10 Ima, naime, mnogo neposlušnih, koji govore besmislice, te zavode druge, naročito oni od obrezanih. 11 Ovima treba zapušiti usta, jer unose pometnju u cele porodice učeći što ne treba, sve zarad nepoštenog dobitka. 12 Jedan od njih, njihov sopstveni prorok, reče: „Kričani su vazda lažljivci, zle zveri, i lenji trbusi.“ 13 Ova izjava je istinita. Zbog toga ih strogo opominji da budu zdravi u veri, 14 da ne obraćaju pažnju na judejske priče i zapovesti ljudi koji odbacuju istinu. 15 Čistima je sve čisto, a opoganjenima i nevernimima ništa nije čisto, nego su im um i savest opoganjeni. 16 Oni ispovedaju da poznaju Boga, ali ga se svojim delima odriču. Oni su gnusni i neposlušni ljudi, nesposobni za bilo kakvo dobro delo.

2 A ti govori ono što je u skladu sa zdravim učenjem: 2 da starci budu trezveni, čestiti, razumni, zdravi u veri, ljubavi, i strpljivosti. 3 Starice takođe neka se ponašaju kako to priliči posvećenim ženama: da ne ogovaraju, da se ne odaju mnogom vinu, nego da poučavaju što je dobro. 4 Onda neka savetuju mlade žene kako

da vole svoje muževe i svoju decu, 5 da budu razumne, čiste, dobre domaćice, pokorne svojim muževima, da se reč Božija ne bi ružila. 6 Takođe opominji i mladiće da budu razumni. 7 U svemu se pokaži primerom čineći dobra dela, budi iskren i ozbiljan u učenju [koje izlažeš]. 8 Neka tvoje reči budu zdrave i bez prigovora, da se protivnik zastidi nemajući šta loše da kaže o nama. 9 Robovi da se u svemu pokoravaju svojim gospodarima, da im ugadaju, da im ne protivrečе 10 i ne potkradaju ih, nego da se u svemu pokažu odanima i dobrima, tako da u svemu krase učenje Spasitelja, našeg Boga. 11 Jer Bog je otkrio svoju milost radi spasenja svih ljudi. 12 Ona nas odgaja da odbacimo bezbožnost i svetovne želje, te da živimo razumno, pravedno i pobožno u ovom svetu, (aiōn g165) 13 očekujući blaženu nadu i slavno pojavljivanje našega velikoga Boga i Spasitelja Isusa Hrista. 14 On je dao sebe za nas da nas otkupi od svakog bezakonja i da za sebe očisti izabrani narod koji predano čini dobro. 15 Ovo govori i napominji, koristeći puno pravo da korиш. Niko neka te ne prezire.

3 Podsećaj ih da se pokoravaju vladarima i vlastima, da budu poslušni, i spremni na svako dobro delo. 2 [Takođe ih podsećaj] da ni o kome ne govore ružno, da se ne svađaju, da budu trpeljivi, da pokazuju blagost prema svim ljudima. 3 Jer i mi smo nekada bili nerazumni, neposlušni, zavedeni, robovi svakovrsnih želja i požuda svake vrste, provodeći život u zlobi i zavisti, omrznuti i mrzeći jedni druge. 4 A kada je naš Spasitelj Bog pokazao svoju dobrotu i čovekoljublje, 5 on nas je i spasao, ali ne na osnovu pravednih dela koja smo mi učinili, nego na osnovu svoga milosrđa, tako što nas je oprao vodom novog rođenja i obnovio nas Svetim Duhom. 6 Njega je Bog bogato izlio na nas posredstvom Isusa Hrista, našeg Spasitelja, 7 da bismo, pošto nas je učinio pravednima pred sobom, primili u posed večni život kome se nadamo. (aiōnios g166) 8 Ovo je istinita reč, i zato želim da to ustrajno napominješ, tako da se oni koji su poverovali Bogu trude da čine dobra dela i da u tome prednjače. Ovo je dobro i korisno ljudima. 9 Izbegavaj besmislene rasprave i rodoslovija, kao i svađe i prepirke oko Zakona, jer su beskorisne i bezvredne. 10 A krivoverca nakon drugog upozorenja isključi, 11 znajući da je izopachen i da greši. Takav je samog sebe osudio. 12 Kad ti pošaljem Artema ili Tihika, potrudи se

da dođeš k meni u Nikopolj, jer sam odlučio
da tamo provedem zimu. **13** Zinu pravnika i
Apolosa brižljivo opremi za put, da ni u čemu ne
oskudevaju. **14** A naši neka se uče da prednjače u
dobrim delima gde za to postoji potreba, da ne
bi bili besplodni. **15** Pozdravljaju te svi koji su
ovde sa mnom. Pozdravi sve koji nas vole u veri.
Milost [neka je] sa svima vama.

Filimonu

1 [Od] Pavla, sužnja radi Hrista Isusa, i [od] brata Timoteja, našem saradniku, voljenom Filimonu, **2** sestri Apfiji, i našem saborcu Arhipu, kao i celoj crkvi koja se okuplja u tvome domu. **3** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. **4** Uvek zahvaljujem svome Bogu kad te spominjem u svojim molitvama. **5** Slušam, naime, o twojoj ljubavi koju imаш prema celom Božijem narodu i o twojoj veri u Gospoda Isusa. **6** [Molim se] da twoje učešće u zajedničkoj veri postane delotvorno kroz dublje razumevanje svakog blagoslova koji imamo u našem zajedništvu s Hristom. **7** Imao sam, naime, mnogo radosti i utehe od twoje ljubavi, brate, što si okrepio srca svetih. **8** Stoga, imam punu slobodu u Hristu da ti zapovedim šta si dužan [da činiš]. **9** Ali zato što te volim radije će te moliti, takav kakav sam, starac Pavle, a sada i sužanj radi Hrista. **10** Molim te za moje dete Onisima, kome sam postao duhovni otac u tamnovanju. **11** On ti je nekad bio nekoristan, ali sada je i tebi i meni postao koristan. **12** Šaljem ti ga natrag, njega, srce moje. **13** Hteo sam da ga zadržim kod sebe da mi umesto tebe posluži za vreme mog tamnovanja radi Radosne vesti. **14** Ipak, nisam ništa htio da činim bez tvoga pristanka, da twoje dobro delo ne bude od moranja, nego od dobre volje. **15** Jer možda je baš zato i bio odvojen od tebe na kratko, da bi ga dobio zauvek, (*aiōnios g166*) **16** ali ne više kao roba, nego mnogo više od roba, kao voljenog brata. On je i meni naročito drag, ali je tebi draži, i kao čovek i kao brat u Gospodu. **17** Prema tome, ako me smatraš za druga, prihvati ga kao mene samog. **18** Ako te je oštetio ili ti nešto duguje, to stavi na moj račun. **19** Ja, Pavle, lično potpisujem: ja će platiti; da ne pominjem da i sebe samog duguješ meni. **20** Da, brate, hajde da od tebe imam kakve koristi radi Gospoda; okrepi moje srce u Hristu. **21** Ovo sam ti napisao uzdajući se u twoju poslušnost, jer znam da ćeš učiniti i više od onoga što tražim. **22** Ujedno mi pripremi gostinsku sobu, jer se nadam da će vam posredstvom vaših molitava biti darovan. **23** Pozdravlja te Epafras koji je sa mnom sužanj radi Hrista Isusa, **24** i moji saradnici Marko, Aristarh, Dimas i Luka. **25** Milost Gospoda našeg Isusa Hrista sa vašim duhom.

Jevrejima

1 Bog je mnogo puta i na mnogo načina govorio našim precima preko proroka, **2** ali u ove poslednje dane progovorio nam je preko Sina, koga je odredio za vlasnika svega, čijim posredstvom je i svet stvorio. (aiōn g165) **3** On je odsaj [Božije] slave, i verni odraz njegovoga bića, on koji sve održava silom svoje reči. Pa pošto izvrši očišćenje greha, sede u nebu s desne strane [Boga] veličanstvenoga. **4** Tako postade toliko moćniji od anđela, koliko mu Bog dade ime uvišenije od njihovog. **5** Zar je kome od anđela ikad rekao: „Ti si Sin moj, danas si se meni rodio“, i ponovo: „Ja ču mu biti Otac, a on će mi biti Sin“? **6** A zatim, kad je slao Prvorodenca na svet, reče: „Neka mu se poklone svi anđeli Božiji.“ **7** Za anđele, pak, kaže: „On svoje anđele čini vetrovima, i svoje sluge ognjenim plamenovima.“ **8** A za Sina kaže: „Tvoj je presto, Bože, u veke vekova! Žezlo je pravde žezlo tvoga carstva. (aiōn g165) **9** Voliš pravdu, a mrziš nepravdu. Zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti, više nego twoje drugove.“ **10** Takođe [kaže]: „Ti si, Gospode, u početku utemeljio zemlju, i nebesa su delo twojih ruku. **11** Ona će propasti, ali ti ćeš ostati, i sve će se ishabati kao iznošena odeća. **12** Složićeš ih kao ogrtić, izmeniće se kao odeća. A ti si [uvek] isti, veku tvome [nigde] kraja nema.“ **13** I kome je od anđela ikad rekao: „Sedi meni s moje desne strane, dok dušmane ne položim tvoje, za twoje noge postolje da budu“? **14** Nisu li svi [anđeli] – duhovi poslati od Boga da služe onima koji treba da prime u posed spasenje?

2 Utoliko revnosnije treba da pazimo na ono što smo čuli, da ne zalutamo. **2** Jer ako se poruka koja je data posredstvom anđela pokazala pouzdanom, te ako su oni koji je nisu sledili primili zaslужenu kaznu za svaki prestup i svaku neposlušnost, **3** kako ćemo izbeći [kazну] mi ako zanemarimo toliko spasenje? Gospod je prvi propovedao to spasenje, a nama su ga potvrdili oni koji su ga slušali. **4** Bog ga je potvrdio znacima i čudima i delovanjem različitih sila, te razdeljivanjem Duha Svetoga po svojoj volji. **5** Bog, naime, nije anđelima pokorio budući svet o kome govorimo. **6** Neko je izjavio negde [u Pismu]: „Šta je čovek da ga se sećaš, šta li sin čovečiji da brineš za njega? **7** Ti si ga malo manjim od anđela učinio, slavom i čašću njega si ovenčao, **8** njemu pod noge sve si pokorio.“ A

to da mu je sve pokorenio, znači da nije ostalo ništa što bi mu se suprotstavljalo. Ipak, sada još uvek ne vidimo da mu je sve pokorenio, **9** ali zato vidimo Isusa, koji je za kratko bio učinjen manjim od anđela, ovenčanog slavom i čašću zbog smrti koju je pretrpeo, kako bi Božjom milošću iskusio smrt za sve. **10** Jer, priličilo je [Bogu], posredstvom koga i radi koga sve postoji, da patnjama učini savršenim začetnika njihovog spasenja, kako bi mnogu decu uveo u slavu. **11** Naime, i [Isus] koji čini ljude svetima, i oni koje on čini svetima, svi imaju istog [Oca]. Zato se ne stidi da ih nazove braćom **12** kad kaže: „Navestiću tvome ime braći svojoj, hvaliće te usred zbara.“ **13** I ponovo: „Ja ču se pouzdati u njega.“ I još: „Evo mene i dece koju mi je dao Bog.“ **14** A pošto deca dele zajedničku krv i telo, tako je i on postao kao oni, da smrću uništi onoga koji ima vlast nad smrću, to jest āavola, **15** te da izbavi one koji celog svog života robuju strahu od smrti. **16** Jer, jasno je da on nije došao da pomogne anđelima, nego Avrahamovom potomstvu. **17** Trebalо je, naime, da u svemu postane sličan svojoj braći, da bi milosrdni i verni Prvosveštenik koji služi pred Bogom za njih, kako bi okajao grehe naroda. **18** Pa pošto je i sam prošao kroz iskušenje dok je patio, u stanju je da pomogne onima koji prolaze kroz iskušenje.

3 Stoga, sveta braćo, koji ste sudeonici u nebeskom pozivu, obratite pažnju na Isusa, Apostola i Prvosveštenika vere koju ispovedamo. **2** On je bio veran [Bogu] koji ga je postavio u službu, kao što je i Mojsije bio veran [Bogu] koji ga je postavio nad celim domom svojim. **3** Ipak, [Isus] zaslužuje veću čast nego Mojsije, kao što i graditelj zaslužuje veću čast od kuće koju je sagradio. **4** Naime, svaka kuća ima graditelja, ali Bog je sve sagradio. **5** Mojsije je bio veran u [Božijem] domu kao sluga, da bi svedočio o stvarima koje će se tek objaviti. **6** Ali Hristos ima upravu nad domom [Božijim] u svojstvu Sina. A njegov dom smo mi, ako smelo održimo pouzdanje u nadu kojom se ponosimo. **7** Zato, kao što Duh Sveti kaže: „Danas, kad glas njegovog čujete, **8** tvrda srca ne budite, kao kad se digla buna, u pustinji u dan kušanja. **9** Oci vaši [mene] su kušali i izazivali, iako su dela moja gledali četrdeset leta. **10** Tada planuh gnevom na onaj naraštaj i rekoh: ‘Vernosti nema u njima nikakve, puteve moje oni ne poznaju.’ **11** U gnevu sam se tada zakleo: ‘Neće oni ući u moj počinak.’“ **12**

Braćo, pazite da kome od vas srce ne postane zlo užišao na nebesa, Isusa, Sina Božijeg, držimo se i neverno, pa da se okrene od živoga Boga. **13** čvrsto onoga što ispovedamo. **15** Jer, mi imamo Zato bodrite jedan drugog svakoga dana, dok Prvosveštenika koji je u stanju da saoseća sa god se kaže „danas“, da koga od vas ne zavede našim slabostima, budući da je prošao kroz sva greh, te mu otvdne srce. **14** Mi smo, naime, iskušenja kao i mi, ali nije sagrešio. **16** Stoga, sudeonici Hristovi, samo ako do kraja čvrsto pristupajmo s pouzdanjem prestolu milostivoga održimo ono prvo bitno pouzdanje u Boga. **15** [Boga] da primimo milosrđe i nađemo milost u Kao što [Pismo] kaže: „Danas, kad glas njegov čas kad nam zatreba pomoći.

čujete, tvrda srca ne budite, kao kad se digla buna.“ **16** Ko su ti što su čuli [Božiji glas], a ipak se pobunili? Nisu li to svi oni koje je Mojsije izveo iz Egipta? **17** I na koga li se gnevio, ako ne na one koji su sagrešili, čija su tela popadala po pustinji? **18** Kome drugom se zakleo da neće ući u počinak, ako ne onima koji su bili nepokorni? **19** Tako vidimo da nisu mogli da uđu [u počinak] zbog svoje nevere.

4 Pazimo, dakle, da se, dok još traje obećanje o ulasku u njegov počinak, ne nađe da ga je neko od vas propustio. **2** Naime, i nama je objavljena Radosna vest kao i njima, ali njima poruka nije bila na korist, jer nisu verom bili združeni sa onima koji su je poslušali. **3** U počinak, naime, ulazimo mi koji smo poverovali, kao što je [Bog] rekao: „U gnevnu sam se tada zakleo: ‘Neće oni ući u moj počinak.’“ [Bog je ovo izrekao], iako su njegova dela bila dovršena još od postanka sveta. **4** Jer, negde je rečeno o sedmom danu ovako: „I počinu Bog u sedmi dan od svih svojih dela.“ **5** A ovde je opet rečeno: „Neće oni ući u moj počinak.“ **6** A pošto ostaje da neki uđu u [počinak], i pošto oni koji su prvi čuli Radosnu vest nisu ušli zbog svoje nepokornosti, **7** [Bog] opet određuje jedan dan, jedno „danas“, kada nakon mnogo vremena govori preko Davida, kao što je rečeno: „Danas, kad glas njegov čujete, tvrda srca ne budite.“ **8** Jer, da ih je Isus [Navin] doveo do počinka, ne bi [Bog] nakon toga govorio o jednom drugom danu. **9** Prema tome, subotnji počinak ostaje Božijem narodu. **10** Naime, ko uđe u [Božiji] počinak, počinuo je od svojih dela, kao što je Bog počinuo od svojih. **11** Stoga, ne štedimo truda da uđemo u taj počinak da ne bi ko pao kao oni zbog nepokornosti. **12** Jer je reč Božija živa i delotvorna, ošttrija od svakog mača s dve ošttrice. Ona duboko zaseca, te seže do spoja duše i tela, zglobova i moždine, pa sudi mislima i namerama srca. **13** Nema, naime, stvorenenja koje se može sakriti od [Boga]. Sve je otkriveno i jasno onome kome moramo položiti račun. **14** Budući da imamo velikog Prvosveštenika koji je

5 Jer svaki Prvosveštenik koji se bira između ljudi, postavlja se da zastupa [ljudi] pred Bogom, da prinosi darove i žrtve za grehe. **2** On može da bude obziran prema onima koji su u neznanju i zabludi, zato što je i sam podložan slabostima. **3** Zbog toga on mora da prinosi žrtve za grehe kako za narod, tako i za sebe. **4** Tu čast нико ne može da prisvoji za sebe, nego ga Bog poziva u tu službu, kao što je to bio slučaj sa Aronom. **5** Tako ni Hristos nije sam sebi dao čast da bude Prvosveštenik, već ga je postavio onaj koji mu je rekao: „Ti si Sin moj, danas si se meni rodio.“ **6** Tako i na drugom mestu kaže: „Ti si doveka sveštenik po redu Melhisedekovom.“ (**aiōn g165**) **7** On je za vreme svog zemaljskog života uz glasni vapaj i suze, prineo molitve i prošnje [Bogu] koji ga je mogao spasti od smrti. I pošto je bio pokoran, Bog ga je uslišio. **8** Iako je bio Sin, kroz patnje se naučio da bude poslušan. **9** Pa postigavši savršenstvo, postao je začetnik večnog spasenja svima koji su mu poslušni, (**aiōnios g166**) **10** te ga Bog proglaši Prvosveštenikom po redu Melhisedekovom. **11** Ima još mnogo teško objasnjavljivih stvari o kojima treba da govorimo, ali ste postali lenji da slušate. **12** I umesto da ste do sada već učitelji, ponovo vas treba poučavati osnovama Božije poruke. Još uvek vam je potrebno mleko, a ne čvrsta hrana! **13** Svako, naime, ko se hrani mlekom, ne snalazi se dobro u učenju o pravednosti, jer je dete. **14** Čvrsta hrana je za one zrele, čija su čula navikom izvezbana da razlikuju zlo i dobro.

6 Zato ostavimo za sada početno učenje o Hristu i okrenimo se zrelijem učenju, ne vraćajući se na osnove: pokajanje od mrtvih dela, vera u Boga, **2** učenje o krštenjima, polaganje ruku, vaskrsenje iz mrtvih i večni sud. (**aiōnios g166**) **3** I o tome ćemo govoriti ako da Bog. **4** Ima, naime, onih koji su jednom bili prosvetljeni. Ali iako su iskusili nebeski dar primivši Duha Svetog, **5** iako su iskusili da je reč Božija dobra, iako su iskusili sile budućeg sveta, (**aiōn g165**) **6** ipak su napustili veru. Takve je nemoguće ponovo dovesti do

pokajanja, jer oni time iznova razapinju Sina svešteničku službu uzimaju desetak od naroda, Božijeg i javno ga izvrću ruglu. **7** Zemlja, naime, to jest, od svoje braće, iako i oni vode poreklo koja upija vodu od čestih kiša koje padaju na nju i rađa rod koji je na korist onima za koje se obrađuje, prima blagoslov od Boga. **8** A [zemlja] i zatim ga blagoslovio, njega kome su data koja rađa trnje i korov ništa ne vredi. Takva obećanja. **7** Neosporno je da veći blagosilja se bliži prokletstvu i završava u ognju. **9** Ipak, manjeg. **8** U prvom slučaju, desetak dobijaju voljeni, premda govorimo ovako, uvereni smo sveštenici koji su smrtni ljudi, a u drugom da stvari stoje bolje u vašem slučaju, i da vam [Melhisedek] za koga se tvrdi da je živ. **9** I moglo predstoji spasenje. **10** Jer Bog nije nepravedan; bi se reći da je Levije, koji inače uzima desetak, on neće zaboraviti vaše delo i ljubav koju ste u stvari dao desetak preko Avrahama, **10** zato pokazali u njegovo ime, služeći verujućima, kao što je još uvek bio u telu svoga praoca kada mu što im još uvek služite. **11** Želimo, naime, da svako je Melhisedek izašao u susret. **11** Ako je, dakle, od vas pokaže revnost do kraja da bi se ispunilo savršenstvo postignuto posredstvom levitskog ono čemu se nadate. **12** Tako nećete postati lenji, sveštenstva, budući da je narod pod njim dobio nego ćete slediti primer onih koji kroz veru i Zakon, zar bi još postojala potreba da se pojavi strpljivost primaju u posed ono što je Bog obećao. sveštenik po redu Melhisedekovom, umesto po **13** Kada je Bog dao obećanje Avrahamu, dao ga je redu koji se naziva po Aronu? **12** Naime, gde se uz zakletvu. No, pošto nije imao ni u koga većeg menja sveštenstvo, tamo se menja i Zakon. **13** A da se zakune, zakleo se samim sobom, **14** rekavši: [Isus], za koga je ovo rečeno, pripada drugom „Obilno će te blagosloviti i silno te umnožiti.“ **15** plemenu – od koga niko nije služio kod žrtvenika. [Avraham] je bio strpljiv, i tako primio ono što **14** Jasno je, naime, da naš Gospod potiče iz mu je Bog obećao. **16** Jer ljudi se zaklinju onim što Judinog plemena o kome Mojsije nije ništa rekao je veće, pa zakletvom potvrđuju ono što tvrde i kada je govorio o sveštenstvu. **15** Ovo postaje još tako okončavaju raspravu. **17** Tako je i Bog, želeći očiglednije pojavom drugog sveštenika koji je da u većoj meri pokaže primaocima obećanja sličan Melhisedeku. **16** On je postao sveštenik ne nepromenljivosti svoje odluke, potvrđio obećanje na osnovu odredbe koja se temelji na zakonu zakletvom. **18** To je učinio da bismo posredstvom prirodnog nasleda, već na sili neuništivog života. ovih dvaju nepromenljivih činjenica, u kojima se **17** Jer [Pismo] svedoči o njemu: „Ti si doveka Bog ne može prevariti, imali silnu utehu mi koji sveštenik po redu Melhisedekovom.“ (aiōn g165) **18** smo našli utočište, te da bismo se čvrsto držali Ukinuta je, naime, stara zapovest jer je bila slaba nade koja je pred nama. **19** Ovu [nadu] imamo i beskorisna. **19** A pošto Zakon nije ništa usavršio, kao čvrsto i pouzdano sidro duše. Ona nas vodi uvedena je bolja nada kojom pristupamo Bogu. **20** iza [hramskih] zavesa, **20** gde je Isus ušao da nas Ovo je [Bog] potvrđio uz zakletvu, dok sveštenici zastupa postavši večni Prvosveštenik po redu ulaze u službu bez zakletve. **21** Ali on je postao Melhisedekovom. (aiōn g165) [sveštenik] uz zakletvu [Boga] koji mu je rekao: „Gospod je dao zakletvu i neće je povući: “Ti si doveka sveštenik.”“ (aiōn g165) **22** Samim tim je i Isus postao jamac boljeg saveza. **23** Uz to, mnogi su prestali da budu sveštenici, jer ih je smrt prekinula u službi. **24** Ali pošto [Hristos] ostaje doveka, njegovo sveštenstvo nikada ne prolazi. (aiōn g165) **25** On može u potpunosti da spase one koji njegovim posredstvom pristupaju Bogu, jer zauvek živi da ih zastupa [pred Bogom]. **26** Jer ovakav nam je Prvosveštenik i bio potreban – svet, bezazlen, neokaljan, odelen od grešnika, i uzvišeniji od nebesa. **27** On ne mora kao Prvosveštenici da prinosi žrtve za grehe svaki dan, prvo za sebe, a onda za narod. Ovo je učinio jednom za svagda prinevši sebe na žrtvu. **28** Zakon, naime, postavlja za Prvosveštenike ljudе

7 Naime, ovaj Melhisedek, salimski car, bio je sveštenik Boga Svevišnjega. On je izašao u susret Avrahamu koji se vraćao nakon svoje pobede nad kraljevima, i blagoslovio ga, **2** a Avraham mu je dao desetak od svega. ([Melhisedek] u prevodu znači pravednosti, a car Salima znači „car mira“.) **3** O njegovom ocu i njegovoj majci, kao i o njegovim precima, [ne zna se] ništa. Takođe se [ne zna] ni kad se rodio ni kad je umro, ali pošto je sličan Sinu Božijem, ostaje zauvek sveštenik. **4** Pogledajte samo koliko je veliki onaj kome je naš rodonačelnik, Avraham, dao desetak od najboljeg plena. **5** Doduše, Zakon nalaže da i Levijevi potomci koji obavljaju

koji su skloni slabostima, a reč zakletve, koja je došla posle Zakona, postavlja Sina koji je zauvek učinjen savršenim. (aiōn g165)

8 Glavno u ovom izlaganju jeste: imamo Prvosveštenika koji je seo s desne strane prestola Božijeg veličanstva na nebesima. **2** On je službenik Svetinje i pravog Šatora koji je postavio Gospod, a ne čovek. **3** A pošto se svaki Prvosveštenik postavlja da prinosi darove i žrtve, bilo je neophodno da i ovaj Prvosveštenik ima šta da prinese. **4** Zaista, da je na zemlji, on ne bi ni bio sveštenik, zato što ima sveštenika koji po Zakonu prinose darove. **5** Oni služe u svetinji koja je tek slika i senka nebeske [Svetinje]. Jer kada je Šator trebalo podignuti, Mojsije je dobio stroga uputstva. [Bog mu] je rekao: „Gledaj da sve napraviš prema nacrtu koji ti je pokazan na gori.“ **6** A sada je [Hristos] dobio uzvišeniju službu od njihove, pošto je i savez, čiji je on posrednik, bolji, budući da je utemeljen na boljim obećanjima. **7** Da je, naime, prvi [savez] bio besprekoran, ne bi bilo potreбno tražiti drugi. **8** Jer [Bog], koreći svoj narod, kaže: „Evo dolaze dani – govori Gospod – kada ћu sklopiti novi savez s narodom izrailjskim i s narodom Judinim. **9** To neće biti kao kad sam sklopio savez sa njihovim ocima, onoga dana kad sam ih uzeo za ruku i izveo iz Egipta. Ali pošto nisu bili verni mome savezu, ni ja se nisam obazirao na njih – govori Gospod. **10** Ovo je savez koji ћu sklopiti s narodom izrailjskim nakon tih dana, govori Gospod: staviš svoje zakone u njihov razum, i upisaš ih u njihova srca. Ja ћu biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. **11** Tada niko neće poučavati svoga sugrađanina ili brata govoreći: 'Upoznaj Gospoda', jer će me poznavati svi od malog do velikog. **12** Jer smilovaću se nad njihovim nepravdama, i neću se više sećati njihovih greha.“ **13** Govoreći o novom [savezu], [Bog] je proglašio prvi [savez] zastarelim. A ono što zastareva, na putu je da iščezne.

9 Prvi [savez] je takođe imao pravedne zahteve za bogosluženje i sagrađenu bogomolju. **2** Šator je bio uređen tako da je u prvom delu stajao svećnjak, sto i žrtveni hlebovi. Taj deo se zove „Svetinja“. **3** Drugi deo Šatora, iza zavesa, zove se „Svetinja nad svetinjama“. **4** Tu je stajao kadioni žrtvenik od zlata i Kovčeg saveza, sav optočen zlatom. U njemu je bila zlatna posuda sa manom i Aronov štap koji je bio procvetao, i ploče saveza. **5** Nad [Kovčegom] su stajali

heruvimi slave, natkriljujući poklopac. O ovome nećemo sada podrobno govoriti. **6** Pošto je ovo uređeno ovako, sveštenici stalno ulaze u prvi [deo] Šatora da vrše bogosluženje. **7** U drugi [deo Šatora] ulazi samo Prvosveštenik, i to jednom godišnje, s krvlju žrtve koju prinosi za sebe i za grehe naroda učinjene u neznanju. **8** Time Sveti Duh pokazuje da put u Svetinju nad svetinjama još nije otvoren, budući da prvi Šator još postoji. **9** Ovo na slikovit način govori o sadašnjem vremenu, zato što žrtveni darovi i žrtve koje se prinose, ne mogu savršeno očistiti savest onoga koji služi [Bogu], **10** pošto se tiču samo telesnih pravednih zahteva, jela, pića, i raznih obrednih pranja, koja traju samo do vremena kada će [Bog] uspostaviti bolji poredak. **11** A Hristos je došao kao Prvosveštenik sa dobrima, te ušao kroz bolji i savršeniji Šator koji nije sagrađen ljudskom rukom, to jest, od tvorevine. **12** Kada je, pak, ušao u Svetinju nad svetinjama, on nije prineo krv jarčeva i teladi, [već sebe], prolivši sopstvenu krv, i tako postigao večno otkupljenje.

(aiōnios g166) **13** Jer, ako krv jarčeva i bikova i pepeo junice, kojim se škrope oni koji su obredno nečisti, posvećuje radi telesne čistoće, **14** koliko će više krv Hristova, koji je posredstvom večnog Duha prineo sebe neporočnog Bogu, očistiti našu savest od mrtvih dela, da služimo živome Bogu? (aiōnios g166) **15** On je posrednik Novog saveza da bi oni koji su pozvani primili obećanje večnog poseda, pošto je podneo smrt radi otkupljenja od prestupa učinjenih u prvom savezu. (aiōnios g166)

16 Naime, pri otvaranju testamenta, treba najpre da se potvrdi da je onaj koji ga je sastavio mrtav, **17** budući da testament postaje važeći tek po [zaveštavaočevoj] smrti. Sve dok je zaveštavalac živ, [testament] ne važi. **18** Zato je i prvi savez postao punovažan prolivanjem krv i žrtve. **19** Naime, kad je Mojsije izgovorio sve zapovesti celom narodu u skladu sa Zakonom, uzeo je krv teladi i jaraca s vodom, skerletnom vunom i isopom, te poškropio knjigu i sav narod. **20**

[Onda] je rekao: „Ovo je krv saveza koji vam je Bog odredio.“ **21** Krvlju je takođe poškropio Šator i sve bogoslužbene posude. **22** Uistinu, po Zakonu se skoro sve čisti krvlju, to jest, bez prolivanja krv i nema oproštenja. **23** Potrebno je, dakle, da se predmeti koji su načinjeni po uzoru na nebeske stvari očiste na ovaj način, ali nebeske stvari zahtevaju bolje žrtve od ovih. **24** Jer, Hristos nije ušao u rukotvorenu Svetinju, koja je tek predstava prave [Svetinje], nego u

sâmo nebo, da se sad pojavi pred Bogom za nas. 25 Prvosveštenik svake godine ulazi u svetinju i prinosi životinjsku krv. A Hristos nije ušao tamo da prinese sebe više puta, 26 jer bi u tom slučaju morao više puta od postanka sveta da pretrpi patnju. On se pojavio sada, na svršetku vekova, da svojom žrtvom ukloni grehe jednom za svagda. (aiōn g165) 27 Ljudima je određeno da jednom umru, i da zatim izadu na [Božiji] sud. 28 Isto tako će se i Hristos, pošto je jednom prinest da ponese grehe mnogih, pojaviti po drugi put ali ne zbog greha, nego da doneše spasenje onima koji ga željno iščekuju.

10 Naime, pošto je Zakon tek senka budućih dobara, a ne i sam oblik stvari, on ne može jednim te istim žrtvama, koje se svake godine iznova prinose, usavršiti one koji pristupaju [Bogu]. 2 Ako, dakle, oni koji su jednom očišćeni od greha ne bi više imali osećanje krivice za greh, onda se žrtve ne bi više prinosile. 3 Ovakо, žrtve svake godine podsećaju na grehe, 4 zato što krv bikova i jaraca ne može da ukloni grehe. 5 Zato ulazeći u svet, [Hristos] govori: „Žrtve i prinose nisi poželeo, ali si mi [zato] telo pripravio; 6 u žrtvama svespalnicama i [žrtvama] za greh nisi uživao. 7 Tada rekoh: 'Evo, dolazim, da izvršim volju twoju, Bože, [jer] je tako napisano za mene u svitku.'“ 8 Gore kaže: „Žrtve i prinose nisi poželeo, niti si u svespalnicama i žrtvama za greh uživao“ (ovo [je rekao iako] se [žrtve] prinose po Zakonu). 9 Onda nastavlja: „Evo, dolazim da izvršim twoju volju.“ Time ukida prvo da bi uveo drugo. 10 A mi smo posvećeni tako što je Isus Hristos prineo svoje telo jednom za svagda. 11 Svaki sveštenik, doduše, svakodnevno vrši svoju službu prinoseći uvek iznova iste žrtve, koje nikada ne mogu potpuno ukloniti grehe. 12 A [Hristos] je jednom prineo [sebe] za grehe i zauvek seo s desne strane Bogu. 13 On tamo čeka sve dok njegovi neprijatelji ne budu postavljeni za postolje njegovih nogu. 14 Jer, on je jednom žrtvom zauvek doveo do savršenstva one koji su posvećeni. 15 A i Sveti Duh nam svedoči [o tome] pošto je rekao: 16 „Ovo je savez koji će sklopiti sa njima, nakon tih dana, govori Gospod: staviću svoje zakone u njihova srca, i upisacu ih u njihov um, 17 i neću se više sećati njihovih greha i bezakonja.“ 18 A kad su gresi oprošteni, žrtve se više ne prinose. 19 Prema tome, braćo, imamo punu slobodu da uđemo u [Svetinju nad] svetinjama po krvni Isusa, 20 koji

nam je otvorio novi i živi put kroz zavesu, to jest, [kroz] svoje telo. 21 I [budući da imamo] velikog Sveštenika [koji služi] nad domom Božijim, 22 pristupajmo [Bogu] s iskrenim srcem i s verom punom pouzdanja, pošto su nam srca očišćena od zle savesti, a tela oprana čistom vodom. 23 Stoga se čvrsto držimo nade koju ispovedamo, jer je veran onaj koji je obećao. 24 Usredsredimo se na to da podstičemo jedan drugoga na ljubav i dobra dela. 25 Ne napuštajmo svoju zajednicu, kao što neki običavaju, nego ohrabrujmo jedni druge, tim pre što i sami vidite da se približava dan [Gospodnjii]. 26 Naime, ako svojevoljno grešimo i nakon što smo primili znanje o istini, nema te žrtve [koja će ukloniti] grehe. 27 Za takve ostaje samo strašno iščekivanje Suda i jarosni oganj koji će proždreti protivnike. 28 Jer, kad neko prestupi Mojsijev Zakon, bez milosti umire na osnovu svedočenja dva ili tri svedoka. 29 A zamislite samo koliko će strožu kaznu primiti onaj koji prezre Sina Božijeg i smatra nečistom krv saveza kojom je posvećen, te uvredi Duha milosti? 30 Mi, naime, pozajmimo onoga koji je rekao: „Moja je osveta, ja ču uzvratić“ i: „Gospod će suditi svome narodu.“ 31 Strašno je pasti u ruke živoga Boga! 32 Sećajte se prošlih dana, kada ste, tek prosvetljeni, postojano podneli mnoge nevolje i patnje. 33 S jedne strane ste bili javno izloženi vređanju i nevoljama, s druge ste se i sami pridružili onima s kojima se tako postupalo. 34 Vi ste, naime, učestvovali u patnjama onih koji su utamničeni, i s radošću prihvatali kada su vam otimali imovinu, znajući da imate bolju i trajniju imovinu. 35 Zato ne gubite svoje pouzdanje koje donosi veliku nagradu. 36 Vama je, naime, potrebna istrajnost da činite Božiju volju kako biste mogli da primite ono što je Bog obećao. 37 „Jer još malo, vrlo malo, pa će doći onaj koji dolazi, i neće zakasniti. 38 A moj pravednik će živeti od vere, a ako li odstupi, moja duša neće uživati u njemu.“ 39 A mi nismo oni koji odstupaju na sopstvenu propast, nego oni koji veruju da sačuvaju svoju dušu.

11 A vera je ostvarenje onoga čemu se nadamo, dokaz o stvarnosti koju ne vidimo. 2 Po njoj su, naime, naši preci dobili priznanje. 3 Na osnovu vere shvatamo da je svet uređen Božjom rečju, i to tako da je vidljivo postalo od nevidljivog. (aiōn g165) 4 Na osnovu vere je Avelj prineo ugodniju žrtvu Bogu nego Kajin, pa je dobio priznanje da je pravedan, jer je Bog

prihvatio njegovu žrtvu. Po svojoj veri on još vere svojih roditelja je Mojsije bio sakriven tri uvek govori, iako je mrtav. **5** Na osnovu svoje meseca. Videli su, naime, da je dete lepo, pa se vere je Enoh bio vaznet, tako da nije iskusio smrt. nisu plašili careve zapovedi. **24** Na osnovu svoje Njega nisu našli, jer ga je Bog uezao. A pre nego što vere je Mojsije, kada je odrastao, odbio da se je bio vaznet, dano mu je priznanje da je ugodio nazove „sinom faraonove čerke“. **25** Radije je Bogu. **6** Naime, bez vere je nemoguće ugoditi izabrao da se zlopati sa Božijim narodom, nego da [Bogu], jer onaj koji pristupa Bogu treba da za kratko uživa u grehu. **26** Zlopačenje radi Hrista veruje da on postoji i da nagrađuje onoga koji ga smatrao je većim bogatstvom od svega egipatskog traži. **7** Na osnovu svoje vere je Noje bio upućen blaga, jer je očekivao nagradu. **27** Na osnovu svoje u još nevidene stvari, pa je sa strahopoštovanjem vere je odbacio Egipat i nije se uplašio carevog sagradio plovilo da spase svoje ukućane. Svojom gnevom, jer se držao Nevidljivoga, kao da ga vidi. **28** verom je osudio svet na propast, te je tako primio Na osnovu svoje vere je proslavio Pashu, i uredio od Boga pravednost koja se zasniva na veri. **8** da se dovraci poprskaju krvlju, da se Pogubitelj Na osnovu svoje vere je Avraham poslušao Boga ne bi dotakao prvorodenaca. **29** Na osnovu svoje koji ga je pozvao da ode u kraj koji je trebalo da vere je prošao kroz Crveno more kao po suvoj primi u posed. Otišao je iako nije znao kuda da zemlji. Kad su Egipćani pokušali isto, podavili su ide. **9** Verom se nastanio kao stranac u obećanoj se. **30** Na osnovu vere [Izraeljaca] pali su zidovi zemlji i živeo pod šatorom u tudini. Tako su Jerihona, pošto su ovi sedam dana obilazili oko živeli i Isak i Jakov, naslednici istog obećanja. njih. **31** Na osnovu svoje vere je Rahava, bludnica, **10** [Avraham] je, naime, očekivao grad koji ima primila uhode s mirom, pa nije poginula sa čvrste temelje, čiji je graditelj i tvorac Bog. **11** Na onima koji su bili neposlušni [Bogu]. **32** I šta još osnovu svoje vere je Sara, nerotkinja, dobila moć da kažem? Ponestalo bi mi vremena kada bih da stvara potomstvo, iako više nije bila u dobu počeo da govorim o Gedeonu, Varaku, Samsonu, za radanje, jer je smatrala vernim Boga koji joj Jeftaju, Davidu, Samuilu i prorocima. **33** Oni su je dao obećanje. **12** Tako se od jednoga, skoro verom pobedili carstva, postigli pravdu, dobili mrtvog čoveka, izrodilo [potomstvo], „brojno što je [Bog] obećao i zatvorili usta lavovima. **34** kao zvezde na nebu i neizmerno kao pesak na Oni su ugasili razbuktali oganj, izbegli oštreti morskoj obali.“ **13** Svi su oni umrli s verom, ne mača, dobili snagu u slabosti, postali jaci u boju, primivši stvari koje je Bog bio obećao. Oni su ih tudinske vojske naterali u beg, **35** a žene su izdaleka nazreli i pozdravili ih, te priznali da su doble natrag svoju rodbinu iz mrtvih. Drugi su, stranci i došljaci na zemlji. **14** Naime, oni koji iako mučeni, odbili da budu oslobođeni, da bi tako govore pokazuju da traže pravu domovinu. dobili bolje vaskrsenje. **36** Drugi su, opet, doživeli **15** Uistinu, da su mislili na zemlju iz koje su poruge i batine, a uz to i okove i tamnicu. **37** izašli, oni bi našli priliku da se tamo i vrate. **16** Neki su bili kamenovani, prestrugani, ubijeni Ali oni sada čeznu za boljom [domovinom], to mačem, potucali se obučeni u ovčiji kožuh i kozju jest, onom nebeskom. Zato se Bog ne stidi da se kožu, oskudevali, trpeli, zlopatili se. **38** Oni kojih nazove njihovim Bogom, jer je on pripravio grad svet nije bio dostojan, tumarali su pustinjama za njih. **17** Na osnovu svoje vere je Avraham, i gorama, i krili se po pećinama i jamama u kada ga je Bog stavio na kušnju, prineo Isaka zemlji. **39** Ipak, svi oni, koji su zbog svoje vere [na žrtvu]. [Avraham] je prineo svoga jedinca, našli priznanje [u Svetom pismu], nisu primili iako je prihvatio obećanja za njega **18** Bog je, ono [što je Bog] obećao. **40** To je zbog toga što je naime rekao: „Preko Isaka će se tvoje potomstvo Bog predvideo za nas nešto bolje, a to je da oni, nastaviti.“ **19** On je bio uveren da je Bog u stanju zajedno sa nama, dođu do savršenstva.

da podigne [Isaka] iz mrtvih, i takoreći, dobio ga je natrag. **20** Na osnovu svoje vere je Isak blagoslovio Jakova i Isava u pogledu budućnosti. **21** Na osnovu svoje vere je Jakov, na samrti, blagoslovio oba sina Josifova, pa se, oslonjen na svoj štap, duboko naklonio. **22** Na osnovu svoje vere je Josif, na samrti, napomenuo o izlasku Izraeljaca [iz Egipta] i zapovedio [da se tom prilikom ponesu] njegove kosti. **23** Na osnovu

12 Budući da smo okruženi tolikim oblakom svedoka, odbacimo svaki teret i greh koji nas sputava, te postojano trčimo trku koja nam predstoji. **2** Uprise pogled na Isusa, začetnika i dovršitelja [naše] vere! On je zbog radosti, koja mu je sledovala, prezreo sramotu i podneo patnje na krstu, te seo s desne strane Božijeg prestola. **3** Promislite samo koliko je neprijateljstvo on

podneo od strane grešnika, da vi ne budete obeshrabreni i da ne klonete. **4** Još se niste usprotivili do krvi u borbi protiv greha. **5** A zaboravili ste i ohrabrenje koje vam je upućeno kao deci: „Sine moj, ne uzimaj olako Gospodnjи odgoj, i ne kloni kada te on kori, **6** jer Gospod kori onog koga voli, i tuče svakog koga prihvata za sina.“ **7** Podnesite stoga [Božiji] odgoj, [jer] Bog postupa s vama kao sa [svojom] decom. Kakvo je, naime, to dete koje otac ne odgaja? **8** A ako vas ne odgaja, kao što se sva deca [odgajaju], onda ste kopilad, a ne [njegova] deca. **9** Dakle, ako smo poštovali svoje očeve po telu, koji su nas odgajali uz kažnjavanje, nećemo li se mnogo više pokoravati našem duhovnom Ocu da bismo živeli? **10** Naši očevi su nas za kratko vreme odgajali kako im se svidelo, a Bog nas odgaja na dobro, da učestvujemo u njegovoj svetosti. **11** Ipak, čini se da svaka vaspitna mera u ovom trenutku donosi više žalosti nego radosti, ali kasnije rađa plod koji donosi mir i pravednost onima koji su odgojeni na taj način. **12** Zato uspravite klonule ruke i učvrstite klecava kolena. **13** Poravnajte staze za svoje stope, da se slabe noge ne iščaše, već da se iscele. **14** Nastojte da budete u miru sa svima, i radite na svome posvećenju, bez kojeg нико неće videti Gospoda. **15** Gledajte da niko ne bude lišen Božije milosti, da ne iznikne kakav koren gorčine koji će izazvati nevolje i zaraziti mnoge. **16** Vodite računa da se među vama ne nađe neki bludnik ili bezbožnik, kao Isav, koji je za jedno jelo prodao svoje prvorodstvo. **17** Vi znate da je nakon toga hteo da dobije očev blagoslov, ali je bio odbijen, jer mu nije pružena prilika da ispravi ono što je učinio, iako ju je sa suzama tražio. **18** Vi, naime, niste pristupili opipljivoj [gori] zažarenoj od ognja, svoj u tami, pomrčini i oluji, **19** prilikom čega se začuo zvuk trube i glas koji je progovorio. Narod koji je taj glas čuo, molio je da im se više ne govori, **20** jer nisu mogli da podnesu zapovest: „Ako i zver dotakne goru, biće zasuta kamenjem.“ **21** Taj prizor je bio tako strašan da je i sam Mojsije rekao: „Uplašen sam i drhtim.“ **22** Pristupili ste, naime, gori Sion i gradu živoga Boga, nebeskom Jerusalimu, te hiljadama anđela i svečanom zboru. **23** [Vi ste pristupili] Crkvi prvenaca čija su [imena] zapisana na nebu, Bogu koji je sudija svih ljudi, i duhovima savršenih pravednika. **24** [Vi ste pristupili] posredniku Novog saveza, Isusu, i škropljenoj krvi koja govori rečiće od Aveljeve [krvi]. **25** Pazite da ne uskratite poslušnost onome koji govoriti! Jer ako nisu izbegli [kaznu] oni koji su se oglušili o onoga koji ih je opominjao na zemlji, kako ćemo izbeći [kaznu] mi, ako se odvratimo od onoga koji [nas] opominje s neba? **26** Njegov glas je tada potresao zemlju, a sada obećava: „Još jednom ću uzdrmati ne samo zemlju, nego i nebo.“ **27** A to „još jednom“ ukazuje na uklanjanje onoga što je uzdrmano, to jest, onoga što je stvoreno, da ostane ono što se ne može uzdrmati. **28** I pošto primamo Carstvo koje se ne može uzdrmati, zahvaljujmo Bogu, te mu sa zahvalnošću služimo da mu ugodimo, s poštovanjem i strahom. **29** Jer, „Bog tvoj, oganj je koji spaljuje.“

13 Bratoljublje i dalje upražnjavajte. **2** Gostoljubivost ne zanemarujte, jer su neki, i ne znajući, ugostili anđele. **3** Sećajte se onih koji su u tamnici, kao da ste i vi sami utamničeni. Sećajte se zlostavljanih, jer i sami prolazite kroz isto. **4** Brak [neka] svi poštuju, a supružnici neka budu verni jedno drugome, jer će Bog suditi bludnicima i preljubnicima. **5** Klonite se ljubavi prema novcu, budite zadovoljni onim što imate, jer [Bog] je rekao: „Nikada neću odstupiti od tebe niti ću te ostaviti.“ **6** Zato možemo smelo da kažemo: „Gospod je moj pomoćnik, neću se bojati; šta mi može učiniti čovek?“ **7** Sećajte se svojih voda koji su vam propovedali reč Božiju. Razmotrite kako su živeli i umrli, te podražavajte njihovu veru. **8** Isus Hristos je isti juče, danas i doveka. (aiōn g165) **9** Pazite da vas ne zavedu razna tuda učenja. Jačajte srce milošću Božijom, jer je to dobro, a ne propisima o hrani od kojih nisu imali koristi oni koji su ih se pridržavali. **10** Mi imamo žrtvenik sa kojeg nemaju prava da jedu oni koji vrše službu u Šatoru. **11** Naime, tela životinja, čiju krv Prvosveštenik unosi u Svetinju kao žrtvu za greh, spaljuju se izvan tabora. **12** Stoga je i Isus, da bi posvetio narod svojom krvlju, podneo patnju izvan [gradskih] kapija. **13** Izadimo, stoga, k njemu izvan tabora i ponesimo njegovu sramotu. **14** Jer mi nemamo stalni grad na zemlji, nego tražimo onaj koji je u budućnosti. **15** [Hristovim] posredstvom, dakle, prinosismo stalno hvalu Bogu [kao] svoju žrtvu, to jest, plod usana koje ispovedaju njegovo ime. **16** Ne zanemarujte zajedništvo i dobročinstva, jer takve žrtve ugadaju Bogu. **17** Slušajte svoje vođe i pokoravajte im se, jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji će polagati račun za njih. Zato gledajte da to čine s radošću, a ne

s uzdisanjem, jer vam to ne bi bilo na korist.
18 Molite se za nas. Mi smo, naime, uvereni da imamo čistu savest, budući da nastojimo da se u svemu dobro vladamo. **19** Utoliko vas više molim da činite ovo, da bih vam se što brže vratio. **20** A Bog mira, koji je izveo iz mrtvih velikog Pastira ovaca, Gospoda našeg Isusa, zapečativši večni savez njegovom krvlju, (**aiōnios g166**) **21** neka vas osposobi za svako dobro [delo] tako da činite njegovu volju, te da on čini među vama što je njemu ugodno, posredstvom Isusa Hrista, kome večna slava od sad i doveka. Amin. (**aiōn g165**) **22** Molim vas, braćo, da prihvate ovu reč ohrabrenja, koju sam ukratko napisao. **23** Znajte da je naš brat Timotej oslobođen. Ako uskoro dođe, posetiću vas zajedno s njim. **24** Pozdravite sve vaše vođe i sve svete. A vas pozdravljuju [verujući] iz Italije. **25** Milost [neka je] sa svima vama. Amin.

Jakovljeva

1 Jakov, sluga Boga i Gospoda Isusa Hrista, pozdravlja dvanaest plemena Izrailjevih rasejanih po svetu. **2** Braćo moja, smatrajte za čistu radost kad god vas zadese svakojaka iskušenja, **3** znajući da kušanje vaše vere izgrađuje istrajnost. **4** Istrajnost, pak, neka se pokaže savršenom, da biste vi bili savršeni i potpuni i bez ikakvog nedostatka. **5** Ako kome od vas nedostaje mudrosti, neka traži od Boga koji svima daje velikodušno i bez prekora, i on će mu je dati. **6** Samo neka traži sa verom, bez ikakve sumnje, jer onaj koji sumnja sličan je morskom talasu koji vjetar podiže i valja. **7** Takav čovek neka i ne pomišlja da će što primiti od Gospoda, **8** jer je kolebljiv, te stoga nepostojan u svim svojim postupcima. **9** Siromašni brat neka se hvali svojom uzvišenošću, **10** a onaj koji je bogat – svojom poniznošću, jer će svenuti kao cvet u suši, a cvet u njoj vene, te mu lepota propada. **11** Jer, kad sunce grane sa žegom, trava se suši, a cvet u njoj vene, te mu lepota propada. **12** Tako će i bogati proći sa svojim poslovima. **13** Kada je neko izložen iskušenju, neka ne kaže: „Bog je za me iskušava“, jer Bog se ne može iskušavati sve. **14** Svako, naime, podleže iskušenju tako što ga njegova vlastita zla želja odvlači i mami. **15** Zla želja, zatim, budući želja odvlači i mami. **16** Ne varajte se, braćo moja voljena. **17** Svaki od Oca svetlosti, koji se ne menja kao senka. **18** korist, braćo moja, ako neko kaže da ima veru, On nas je po svojoj volji rodio rečju istine, da budemo prvi među njegovim stvorenjima. **19** A ovo znajte, voljena moja braćo: neka svako bude brz da čuje, spor da odgovori, i spor da se razgrevi; **20** jer, čovekov gnev ne postiže pravednost koju Bog traži. **21** Zato odbacite svu nečistotu i preostalu zloču te krotko prihvativate reč usađenu u vas, koja može da vas spase. **22** mrtva. **23** Jer onaj koji sluša reč, a ne izvršava je, sličan je čoveku koji posmatra svoje lice u ogledalu; **24** pogledao se, naime, pa otiašao, odmah zaboravljući kako je izgledao. **25** Ali ko se zagleda u savršeni Zakon slobode, te istraje u njemu, i ne bude zaboravni slušač, nego onaj koji ga izvršava – taj će biti

blažen u onome što čini. **26** Ako neko sebe smatra pobožnim, a ne zauzdava svoj jezik, taj vara sebe; njegova pobožnost ništa ne vredi. **27** Ovo je čista i neokaljana pobožnost koju Bog i Otac prihvata: zauzimati se za siromašne i udovice u njihovim neprilikama i čuvati sebe neokaljanim od sveta. **28** Braćo moja, vi koji verujete u našeg slavnog Gospoda Isusa Hrista, ne budite pristrasni. **29** Recimo da na vaš skup dođe čovek sa zlatnim prstenom i u skupocenoj odeći, a dođe i siromah u prljavoj odeći. **30** Vi pogledate na onoga što nosi skupocenu odeću, pa mu kažete: „Ti lepo sedi ovde“, a siromahu kažete: „Ti stani tamо, ili sedi tu dole kod mojih nogu.“ **31** Niste li tako napravili razliku među sobom i postali sudije sa Nije li Bog izabrao one koji su siromašni u svetu da budu bogati u veri i naslednici Carstva koje je Bog obećao onima koji ga vole? **32** A vi ste – svojim poniznošću, jer će svenuti kao cvet u travi. **33** Jer, kad sunce grane sa žegom, trava se upravo oni lepo ime onoga po kome se zovete? **34** Tako će i bogati proći sa svojim poslovima. **35** Ako zaista izvršavate carski Zakon prema Pismu: Blažen je čovek koji istrajno odoleva iskušenjima, „Voli bližnjega svoga kao samoga sebe“, dobro jer će, budući prekaljen, primiti venac života činite. **36** Ali ako ste pristrasni, činite greh i koji je [Bog] obećao onima koji ga vole. **37** Kada je neko sav Zakon, a pogreši samo u jednom, kriv je za me iskušava“, jer Bog se ne može iskušavati sve. **38** Jer onaj koji je rekao: „Ne čini preljube“, zlom, niti on sam koga iskušava. **39** Svako, naime, takođe je rekao i: „Ne ubij.“ Prema tome, ako i ne podleže iskušenju tako što ga njegova vlastita zla učiniš preljubu, a ubiješ, prestupio si Zakon. **40** Kakva je želja odvlači i mami. **41** Zla želja, zatim, budući Govorite i postupajte kao oni kojima će se suditi začeta, rađa greh, a učinjeni greh rađa smrt. Zakonom koji oslobađa. **42** Jer sud je nemilosrdan spasti? **43** Ako su neki brat i sestra neodeveni i a ne čini [dobra] dela? Može li ga takva vera ako oskudevaju u svakodnevnoj hrani, **44** a neko bude brz da čuje, spor da odgovori, i spor da od vas im kaže: „Želim vam sve najbolje, ugrejte se i nasitite!“, a ne date im ono što je potrebno pravednost koju Bog traži. **45** Zato odbacite svu njihovom telu, kakva je korist od toga? **46** Tako i nečistotu i preostalu zloču te krotko prihvativate veru, ako nije spojena sa delima, sama po sebi je zlostavljanje. **47** Ali ko se zagleda u savršeni Zakon slobode, te istraje u njemu, i ne bude zaboravni slušač, nego onaj koji ga izvršava – taj će biti

je vera po delima postala potpuna? 23 Tako se sukobljavate se. Nemate, jer ne tražite. 3 Tražite, ispunilo Pismo koje kaže: „Poverova Avraham ali ne dobijate, zato što tražite što je зло: da biste Bogu, па mu je to uračunato u pravednost“, i utrošili na svoje žudnje. 4 Preljubnici! Zar ne tako bi nazvan Avraham „priateljem Božijim“. znate da je prijateljstvo sa svetom neprijateljstvo 24 Vidite da čovek ne postaje pravedan pred prema Bogu? Ko, naime, hoće da bude prijatelj sa Bogom samo verom, nego i delima. 25 Isto tako, svetom, postaje neprijatelj Bogu. 5 Ili smatrate nije li se i Rahava, bludnica, delima opravdala, da Pismo bez razloga govori: „Ljubomorno čezne tako što je ugostila uhode i zatim ih uputila na Duh koji se nastanio u vama“, 6 ali daje veću drugi put? 26 Naime, kao što je telo bez duha milost. Zato [Pismo] govori: „Bog se suprotstavlja mrtvo, tako je i vera bez delâ mrtva.

3 Braćo moja, neka ne bude [među vama] mnogo učitelja, znajući da čemo biti strože suđeni. 2

Jer svi mi na mnogo načina grešimo. Ako ko u reči ne greši, taj je savršen čovek, sposoban da zauzda celo svoje telo. 3 Kada konjima stavljamo uzde u usta da bi nam se pokoravali, mi upravljamo celim njihovim telom. 4 Pogledajte i lađe: tako su velike i jaki vetrovi ih pokreću, a njima upravlja vrlo malo kormilo onamo kuda kormilar naumi. 5 Tako je i jezik mali ud ali se dići velikim delima. Gle, kako mala vatrica zapali veliku šumu! 6 Tako je i jezik vatrica, svet nepravde među našim udovima. On pogani čitavo naše telo i pali čitav životni tok, a pakao ga potpaljuje. (**Geenna g1067**) 7 Sve vrste životinja, ptica, gmizavaca i morskih životinja daju se ukrotiti i čovek ih je ukrotio, 8 a jezik, to nemirno зло puno smrtnog otrova, нико не може ukrotiti. 9 Njim blagosiljamo Gospoda i Oca i njim prokljinjemo ljude koji su stvoreni po slici Božjoj. 10 Iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. To tako ne treba da bude, braćo moja. 11 Može li sa istog vreda izvirati slatka i gorka [voda]? 12 Može li, braćo moja, smokva rađati masline ili loza smokve? Tako ni slan izvor ne može dati slatkodu. 13 Ko je mudar i razuman među vama? Neka dobrim življenjem pokaže svoja dela u mudroj krotkosti. 14 Ali ako u sebi nosite gorku zavist i sebično isticanje, onda se nemojte ponositi i govoriti ono što se protivi istini. 15 Takva mudrost ne dolazi odozgo, nego je zemaljska, ljudska, od zlog duha je. 16 Jer, gde je zavist i sebično isticanje, onde je nered i svako зло. 17 A mudrost koja dolazi odozgo, pre svega je čista, zatim mirovorna, krotka, prilagodljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, nepristrana, nelicemerna. 18 A pravednost je plod koji će ubrati oni koji seju u miru – oni koji čine mir.

4 Odakle ratovi, odakle sukobi među vama?

Zar ne potiču od vaših žudnji koje ratuju u vašim udovima? 2 Žudite i nemate, ubijate i zavidite – i ne možete da postignite, ratujete i

svetom, postaje neprijatelj Bogu. 5 Ili smatrate da Pismo bez razloga govori: „Ljubomorno čezne tako što je ugostila uhode i zatim ih uputila na Duh koji se nastanio u vama“, 6 ali daje veću milost. Zato [Pismo] govori: „Bog se suprotstavlja oholima, a poniznima iskazuje milost.“ 7 Stoga

se pokorite Bogu, a suprotstavite se đavolu, pa će pobeći od vas. 8 Približite se Bogu i on će se približiti vama. Očistite ruke, grešnici! Očistite srca, vi podeljene duše! 9 Tugujte nad svojom bedom i zakukajte! Neka se vaš smeh u plač okrene, a vaša radost u žalost! 10 Ponizite se pred Bogom, i on će vas uzvisiti. 11 Braćo, ne ogovarajte jedan drugoga. Onaj, naime, ko ogovara brata ili ga osuđuje, protiv Zakona govori i Zakon osuđuje. A ako osuđuješ Zakon, onda ga ne izvršavaš, već se postavljaš kao da si mu sudija. 12 Samo je jedan Zakonodavac i Sudija, koji može da spase i pogubi. A ko si ti da osuđuješ bližnjega? 13 A sad, vi što govorite: „Danas ili sutra poči čemo u taj i taj grad. Tamo čemo provesti godinu dana; trgovaćemo i zaradićemo“, 14 a ne zname ni šta će biti sutra. Šta je vaš život? On je kao magla koja se za kratko spusti, pa se potom razide. 15 Umesto da govorite: „Ako da Gospod da budemo živi, učinićemo ovo ili ono.“ 16 A vi se još i hvalite svojom nadmenošću! Svako takvo hvalisanje je зло. 17 Prema tome, ko zna da čini dobro, a ne čini, greh mu je.

5 De sad, vi bogataši, zaplačite i zakukajte, zbog nevolja koje će vas zadesiti. 2 Bogatstvo vaše istrunu, odeću vam moljci izjedoše, 3 zlato i srebro vaše rđa je prekrila, rđa njihova protiv vas će svedočiti, a oganj proždreti vaša tela. Blago ste zgrnuli u poslednje dane! 4 Evo! Viće plata radnika koji su želi vaše njive, koju ste im vi uskratili; vapaji žetelaca doprli su do ušiju Gospoda nad vojskama. 5 Živeli ste raskošno na zemlji i uživali; utovili ste svoja srca za dan pogubljenja. 6 Osudili ste i ubili pravednika, a on vam se nije protivio. 7 Stoga, braćo, budite strpljivi, dok Gospod ne dođe. Pogledajte kako zemljoradnik iščekuje dragoceni rod zemlje, strpljivo čekajući na ranu i poznu kišu. 8 Stoga i vi istrajte, učvrstite svoja srca, jer se dolazak Gospodnji približio. 9 Ne gundajte, braćo, jedan protiv drugoga da ne budete suđeni. Gle, Sudija

već stoji na vratima! **10** Za primer strpljivosti u zlopačenju, uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje. **11** Evo, blaženim nazivamo one koji su izdržali. Čuli ste za Jovovu strpljivost i videli ste šta je Gospod na kraju [učinio], jer je Gospod veoma milostiv i milosrdan. **12** Iznad svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom, ni zemljom, niti kojom drugom zakletvom. Vaše „da“ neka bude „da“, i vaše „ne“ – „ne“. **13** Zlopati li se ko među vama? Neka moli. Raduje li se ko? Neka peva hvalospev. **14** Boluje li ko među vama? Neka pozove crkvene starešine, a oni neka se mole nad njim pomazujući ga uljem u ime Gospodnje, **15** pa će molitva vere isceliti bolesnika; Gospod će ga podići, i ako je počinio grehe biće mu oprošteno. **16** Stoga ispovedajte svoje grehe jedan drugome, i molite se jedni za druge da budete isceljeni. Mnogo može postići molitva pravednika. **17** Ilija je bio čovek kao i mi. On se žarko pomolio da ne bude kiše, i kiša nije pala na zemlju tri godine i šest meseci. **18** Onda se ponovo pomolio, i nebo je dalo kišu, te je zemlja donela svoj rod. **19** Braćo moja, ako ko od vas odluta od istine i neko ga vrati natrag, **20** znajte da će onaj koji vrati grešnika s krivog puta spasti njegov život od smrti i pokriti mnoštvo greha.

1 Petrova

1 Petar, apostol Isusa Hrista, [pozdravlja] izabrane došljake, rasejane po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, [Maloj] Aziji i Vitiniji, **2** koje je Bog Otac izabrao na osnovu svog predznanja, posvećenjem Duha, da budu poslušni Isusu Hristu, i poškropljeni njegovom krvlju: milost vam i mir u izobilju. **3** [Neka je] blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je po svom velikom milosrđu – posredstvom vaskrsenja Isusa Hrista iz mrtvih – ponovo rodio za živu nadu, **4** da ćemo primiti nasledstvo koje je nepropadljivo, neokaljano i koje ne vene. Ono se čuva na nebu za vas, **5** koje Božija sila čuva posredstvom vere za spasenje, spremno da se otkrije u poslednje dane. **6** Vi se ovome radujete, iako ste sad, kad već tako treba da bude, nakratko ožalošćeni raznim nevoljama koje vas snalaze. **7** Nevolje, naime, dokazuju iskrenost vaše vere, koja je dragocenija od zlata. Pa i zlato, iako propadljivo, mora da se ispita vatrom. Tako ćete po svojoj veri primiti hvalu, slavu i čast, kada se pojavi Isus Hristos. **8** Vi ga volite, iako ga niste videli, i verujete u njega, iako ga sada ne vidite, te se radujete neizrecivom i uzvišenom radošću, **9** jer postižete svrhu svoje vere: spasenje svojih duša. **10** Ovo spasenje su tražili i ispitivali proroci koji su prorokovali o milosti koja je vama namenjena. **11** Oni su istraživali kada će se i kako to [spasenje] ostvariti. Na to vreme je ukazivao Duh Hristov koji je bio u njima, unapred najavljujući o Hristovim patnjama i slavi koja ga očekuje posle toga. **12** Njima je Bog otkrio da, time što su govorili o ovim stvarima, nisu služili sebi, nego vama, kojima su to sada objavili glasnici Radosne vesti posredstvom Svetog Duha, poslanog s neba. U ove stvari i anđeli žele da zavire. **13** Zato, neka vaš um bude spremjan, budite trezni, potpuno se pouzdajte u milost koju ćete dobiti po otkrivenju Isusa Hrista. **14** Kao poslušna deca, ne živite kao nekada u neznanju, kada ste bili vodeni [raznim] željama. **15** Naprotiv, vladajte se sveto kao što je svet [Bog] koji vas je pozvao. **16** Jer je [u Pismu] napisano: „Budite sveti, jer ja sam svet.“ **17** Pa ako zovete Ocem [Boga] koji je nepristrasan, i koji sudi svakoga po njegovim delima, provodite vreme svog života u tuđini u strahu pred njim. **18** Vi, naime, znate da od svog ispraznog načina života, koji ste nasledili od svojih očeva, niste

otkuljeni propadljivim srebrom ili zlatom, **19** nego dragocenom krvlju Hrista, koji je bio kao jagnje bez mane i nedostatka. **20** On je predodređen još pre stvaranja sveta, ali se pojavio u poslednja vremena radi vas, **21** koji njegovim posredstvom verujete u Boga. On je Hrista vaskrsao iz mrtvih i dao mu slavu, tako da vaša vera i nada budu usmerene na Boga. **22** A sada, pošto ste očistili svoje duše poslušnošću istini, tako da imate iskrenu ljubav prema svojoj braći po veri, predano volite jedni druge iz čista srca. **23** Naime, vi ste nanovo rođeni, ali ne od propadljivog semena, nego od nepropadljivog, posredstvom reči živoga Boga koji ne umire. (aiōn g165) **24** Jer [Pismo govori]: „Svako je telo kao trava, i sva mu je slava kao cvet poljski. Sahne trava, cvet otpada, **25** ali reč Gospodnja ostaje doveka.“ Ta reč je Radosna vest koja vam je propovedana. (aiōn g165)

2 Odbacite, dakle, sve što je zlo: svaku vrstu prevare, dvoličnosti, zavisti, i svakovrsne uvrede. **2** Kao novorođenčad žudite za duhovnim mlekom, da biste njime uzrasli za spasenje, **3** ako ste zaista iskusili da je Gospod dobar. **4** Pristupite Isusu – životom kamenu, što su ljudi odbacili, ali koji je izabran i dragocen u Božijim [očima], **5** pa se kao živo kamenje ugrađujte u duhovni hram. U njemu ćete služiti kao posvećeno sveštenstvo koje posredstvom Isusa Hrista prinosi duhovne žrtve ugodne Bogu. **6** Zato je napisano u Pismu: „Evo, postavljam na Sionu kamen ugaoni, kamen izabran i dragocen. Ko u njega poveruje, neće se postideti.“ **7** Vama koji verujete, njegova dragocena vrednost služi na korist, a onima koji ne veruju, „kamen što su zidari odbacili, postade kamen ugaoni.“ **8** I, „kamen za spoticanje i stena za posrtanje.“ Oni se spotiču, jer se ne pokoravaju reči, na što su i određeni. **9** A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod koji pripada Bogu, određen da objavi slavna dela onoga koji vas je iz tame pozvao u svoju čudesnu svetlost. **10** Nekada niste bili narod, a sada ste Božiji narod, [nekada] niste uživali milosrđe, a sada ste primili milosrđe. **11** Voljeni, molim vas da se kao stranci i došljaci [u ovom svetu] klonite telesnih želja koje se bore protiv duše. **12** Vladajte se uzorno među mnogobogošćima, da bi, pošto vas optužuju kao zločince, videli vaša dobra dela, te proslavili Boga na dan njegovog dolaska. **13** Gospoda radi, pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi: bilo caru kao vrhovnom glavaru, **14** bilo

namesnicima, koje on postavlja da kažnjavaju život i da dobre dane vidi, od zla govora neka zločince, i da pohvale one koji čine dobro. **15** se uzdrži, i nek mu usne ne govore laži. **11** Zla Naime, Božija je volja da, čineći dobro, učutkate neka se kloni, a dobro neka čini, neka traži mir neupućene ljude koji govore o vama iz neznanja. i za njim neka ide. **12** Jer oči Gospodnje motre **16** lako ste slobodni, ne služite se slobodom kao na pravedne, i uši njegove molitvu im čuju, a izgovorom za zlo. Naprotiv, kao Božije sluge, na zlikovce mršti mu se lice.“ **13** Jer ko će vam **17** svakoga uvažavajte, bratstvo volite, Boga se nauditi ako revnosno činite dobro? **14** Naime, bojte, cara poštujte. **18** Sluge, pokoravajte se blaženi ste ako trpite za pravednost. Ne dajte svojim gospodarima s punim poštovanjem, i da vas uplaše niti zbune. **15** Slavite Hrista kao to ne samo onima koji su dobri i blagi, nego i svetog Gospoda u svojim srcima. Budite uvek surovima. **19** Naime, hvale je vredno kada neko spremni da date odgovor svakom ko zatraži od podnosi nevolje i trpi nepravedno, svestan da to vas da mu objasnite razlog vaše nade. **16** Ali čini radi Boga. **20** Jer kakve časti ima u tome ako činite to s blagošću i poštovanjem. Neka vam vas tuku za vaše grehe, pa zbog toga trpite? Ali savest bude čista, da se oni koji izvrću ruglu vaše ako trpite čineći dobro, to je Bogu milo. **21** Na dobro hrišćansko vladanje, osramote u onom ovo ste pozvani, zato što je i Hristos trpeo za vas za šta vas kleveću. **17** Naime, bolje je i stradati i ostavio vam primer da idete njegovim stopama. čineći dobro, ako je to Božija volja, nego li čineći **22** „A niti je učinio greha, niti se prevara našla na zlo. **18** Jer je Hristos jednom za svagda pretrpeo njegovim ustima.“ **23** Kada su ga vredali, on nije za grešnike, pravednik za nepravednike, da nas uzvratio uvredom, kada je patio – nije nikom dovede k Bogu. Telo su mu ubili, ali je [Božijim] pretio, nego je to prepustio [Bogu] koji pravedno Duhom bio oživljen. **19** Duhom je takođe sišao sudi. **24** On je na svom telu poneo naše grehe na u tamnicu da propoveda duhovima, **20** koji su drvo, da umrevši gresima živimo za pravednost. nekada, u Nojevo vreme, bili neposlušni [Bogu]. Njegovim ranama ste isceljeni. **25** Jer ste lutali Bog je strpljivo čekao da se oni pokaju dokle kao ovce, a sada ste se okrenuli Pastiru i Čuvaru god se gradilo plovilo u kome se nekolicina, svojih duša.

3 Tako i vi, žene, pokoravajte se svojim muževima, da bi, ako neki ne sledi [hrišćansko] učenje, bez reči bili pridobijeni ponašanjem svojih žena, **2** kada vide čistotu vašeg ponašanja i vašu bogobojaznost. **3** Neka se vaša lepota ne sastoji samo u izgledu: u pletenju kose, u kićenju zlatom ili oblačenju haljina. **4**

Umesto toga, krasite se unutrašnjom [lepotom] koja ne prolazi, krotkim i blagim duhom, jer je to dragoceno pred Bogom. **5** Jer, tako su se Tako je i Sara bila pokorna Avrahamu, nazivajući ga „gospodarem“. Vi ste sada njene čerke, ako Na isti način i vi, muževi, uzmite u obzir da su vaše žene sa kojima živate slabiji pol. Iskazujuće im čast, jer su one, zajedno sa vama, naslednice činite to da bi vaše molitve bile Ne vratite zlo životu. Činite to da bi vaše molitve bile Naime, Radosna vest je i objavljena mrtvima, da neometane. **8** Na kraju, budite iste misli, imajte bi, pošto su kao i svi ljudi osuđeni na telesnu saosećanje jedni za druge, iskazujuće bratsku smrt, mogli da žive duhom kao što i sam Bog ljubav, budite ljubazni i ponizni. **9** Ne vraćajte zlo živi. **7** Približio se kraj svega. Budite pribrani i za zlo, ili uvредu za uvredu, nego blagoslijajte, budni, da biste mogli da se molite. **8** Iznad svega, jer ste na ovo pozvani, da biste dobili blagoslov održavajte među sobom trajnu ljubav, jer ljubav [od Boga]. **10** Jer [Pismo kaže]: „Ko želi da uživa pokriva mnoštvo greha. **9** Negujte uzajamnu

gostoljubivost koja je lišena gundanja. **10** Kao doveka. Amin. (aiōn g165) **12** Napisao sam vam ovo dobri upravitelji raznovrsnih Božijih darova, kratko pismo uz pomoć Silvana, koga smatram služite jedni drugima darom koji je svako od vas, milošću Božjom, primio. **11** Ko propoveda, neka da je ovo prava milost Božija. Nje se držite. **13** to čini kao [da propoveda same] reči Božije. Ko Pozdravlja vas crkva u Vavilonu, koja je zajedno služi, neka to čini snagom koju daje Bog, tako sa vama izabrana [od Boga], i moj sin Marko. **14** da se u svemu proslavi Bog kroz Isusa Hrista. Pozdravite jedni druge poljupcem ljubavi. Mir sa Njemu pripada slava i sila od sad i doveka. Amin. svima vama koji ste u Hristu.

(aiōn g165) **12** Voljeni [moji], ne čudite se ognjenim nevoljama koje vas snalaze da vas kušaju. To što vam se događa nije ništa čudno. **13** Umesto toga, radujte se što učestvujete u Hristovim patnjama, da biste klicali od radosti kada se otkrije njegova slava. **14** Blaženi ste ako vas vređaju radi Hrista, jer Duh slave, Božiji [Duh], počiva na vama. **15** Niko od vas da ne strada kao ubica, lopov, zločinac, ili kao čovek koji se plete u tuđa posla. **16** Ali ako neko [trpi] zato što je hrišćanin, neka se ne stidi toga, nego neka slavi Boga što nosi to ime. **17** Jer, došlo je vreme za Sud koji će započeti od Božijeg doma. A ako [Sud] počinje od nas, kakav tek kraj očekuje one koji su neposlušni Božjoj Radosnoj vesti? **18** Jer [Pismo kaže]: „Ako se pravednik jedva spasava, šta će biti s bezbožnikom i grešnikom?“ **19** Stoga, neka oni koji po Božjoj volji trpe, povere svoje duše vernom Stvoritelju čineći dobra dela.

5 One koji su starešine među vama molim ja, koji sam i sam starešina i svedok Hristovih muka, te učesnik u slavi koja treba da se otkrije, **2** da napasate Božije stado koje vam je povereno. Ali ne činite to prisilno, nego dragovoljno, kako je Bogu po volji, i ne iz koristoljublja, nego iz oduševljenja. **3** Ne ponašajte se despotski prema onima koji su vam povereni, nego budite primeri stadu. **4** A kad se pojavi vrhovni Pastir, primičete slavni venac koji ne vene. **5** Tako i vi, mladići, pokoravajte se starešinama. A svi se zaodenite poniznošću, da služite jedni drugima, jer: „Bog se suprotstavlja oholima, a poniznima iskazuje milost.“ **6** Stoga se ponizite pod moćnu ruku Božiju, da vas uzvisi u pravo vreme. **7** Prebacite svu svoju brigu na njega, jer se on brine za vas. **8** Budite trezveni, bdite, [jer] vaš neprijatelj, āavo, obilazi kao ričući lav i traži koga da proždere. **9** Budite čvrsti u veri, te mu se oduprite, znajući da i vaša braća po veri širom sveta prolaze kroz iste patnje. **10** A Bog, milostiv u svemu, koji vas je po Hristu Isusu pozvao u večnu slavu, on će vas, nakon vaše kratke patnje usavršiti, učvrstiti, osnažiti i utemeljiti. (aiōnios g166) **11** Njegova je sila

2 Petrova

1 Simon Petar, sluga i apostol Isusa Hrista, pozdravlja one koji su pravednošću našega Boga i Spasitelja Isusa Hrista, primili istu dragocenu veru kao i mi. **2** Milost vam i mir u izobilju poznanjem Boga i Isusa, Gospoda našega. **3** Njegova božanska sila dala nam je sve što je potrebno za život u pobožnosti, kroz poznanje onoga koji nas je pozvao svojom slavom i dobrotom. **4** Time nam je darovao dragocena i velika obećanja da pomoći njih umaknemo pokvarenim željama koje vladaju u svetu, te postanemo učesnici u božanskoj prirodi. **5** Zato uložite sav trud da svoju veru udružite sa dobrotom, dobrotu sa znanjem, **6** znanje sa uzdržljivošću, uzdržljivost sa postojanošću, postojanost sa pobožnošću, **7** sa pobožnošću bratoljublje, a sa bratoljubljem ljubav. **8** Jer ako posedujete ove [vrline] i razvijate ih, nećete biti besposleni i neplodni u poznanju Gospoda našeg Isusa Hrista. **9** A ko tih [vrline] nema, taj je slep i kratkovid, jer je zaboravio da je bio očišćen od svojih pređašnjih greha. **10** Zato, braćo, uložite truda da svojim životom potvrdite da vas je Bog pozvao i izabrao; ako tako činite, nikada nećete posrnuti. **11** Tako će vam se, naime, velikodušno obezbediti siguran ulazak u večno Carstvo Gospoda našega i Spasitelja Isusa Hrista. (αιῶνιος γ166) **12** Zato ču nastojati da vas uvek podsećam na sve to, iako vi to već znate i utvrđeni ste u istini koju ste primili. **13** Smatram ispravnim da vas, dok sam još u ovom telu, budim svojim podsećanjem. **14** Znam, naime, da ču ubrzo odložiti ovaj moj šator, kao što mi je to obznanio naš Gospod Isus Hristos. **15** Zato ču se neštedimice trudit da se vi i posle mog odlaska sećate ovih stvari. **16** Jer, mi vam nismo obznanili silu i dolazak Gospoda našeg Isusa Hrista služeći se mudro smisljenim pričama, nego na osnovu toga što smo bili svedoci njegovog veličanstva. **17** Jer kada je primio čast i slavu od Boga Oca, začuo se glas [Boga koji je] veličanstven u svojoj slavi: „Ovo je Sin moj voljeni, koji mi je po volji!“ **18** Mi smo čuli da je taj glas došao s neba kad smo bili s njim na Svetoj gori. **19** Po tome znamo da je poruka proroka pouzdana. Dobro je što se te poruke pažljivo držite, kao svetiljke koja svetli u mракu, dok ne svane dan i zvezda Danica ne zasvetli u vašim srcima. **20** A pre svega znajte da se nijedno proročstvo Pisma ne može tumačiti

samovoljno. **21** Naime, nijedno proročstvo nije poteklo od ljudske volje, nego su Duhom Svetim pokrenuti ljudi govorili od Boga.

2 Naime, među narodom bilo je i lažnih proraka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja, koji će unositi pogubna učenja i poricati Gospodara koji ih je otkupio. Tako će na sebe navući brzu propast. **2** Ipak, mnogi će se povesti za njihovom raskalašnošću, pa će se zbog njih zlo govoriti o Putu istine. **3** Vođeni pohlepom, oni će vas obmanjivati svojim izmišljotinama i iskorisćavati vas. Njihova osuda je odavno na snazi, i njihova propast neumorno čeka. **4** Jer Bog nije poštedeo ni anđele koji su sagrešili, nego ih je okovane bacio u mračno Podzemlje, gde su predati da se čuvaju za Sud. (Tartaroō g5020) **5** Bog nije poštedeo ni stari svet, nego je sručio potop na bezbožne ljude, ali je spasao Noja, propovednika pravednosti, uz sedmoro njih. **6** Tako je i gradove Sodomu i Gomoru osudio na propast i uništio ih ognjem, učinivši ih primerom za ostale bezbožnike. **7** Ipak, izbavio je pravednog Lota kojeg je mučio razvrtni život razuzdanih ljudi. **8** Živeći među njima, njegova pravedna duša je patila, dok je dan za danom gledao i slušao njihova bezakonička dela. **9** Gospod, dakle, zna kako da pobožne izbavi od iskušenja, i da nepravedne drži pod kaznom za Sudnji dan, **10** posebno one koji se povode za prljavim strastima tela i preziru gospodstvo. To su drski i uobraženi ljudi koji se ne ustežu od vredjanja slavnih. **11** Pa čak ni anđeli, iako veći po sili i snazi, ne iznose uvredljive optužbe protiv njih pred Gospodom. **12** Ti ljudi su kao nerazumne životinje, bića koja žive po nagonu prirode, rođena za lov i ubijanje, jer ne znaju koga vredaju. Stoga će kao životinje i biti istrebljeni, **13** snoseći kaznu za svoju nepravednost. Oni čine razvrat usred bela dana i nalaze uživanje u tome. Pogani su i bestidnici! Uživaju u svojim obmanama, bančeći na vašim gozbama. **14** Oči su im pune preljube, nezasite greha. Oni love kolebljive duše. Srce im je izvežbano pohlepom. [Božija] kletva leži na njima! **15** Zastranili su, napustivši pravi put, te krenuli putem Valama, sina Veorova, kojem je omilela plata za nepravedno delo. **16** Međutim, bio je ukoren za svoj prestup; nemušta magarica je progovorila ljudskim glasom i sprečila prorokovu ludost. **17** Oni su kao presahli izvori i kao oblaci gonjeni olujom. Za njih je pripremljena najcrnja tama. **18** Oni, naime, visokoparnim jezikom

propovedaju besmislice, te telesnim strastima i [sa njim]. **15** Smatrajte da je vaše spasenje u porocima mame one koji su tek pobegli od onih Gospodnjem strpljenju, kao što vam je i naš koji žive u zabludi. **19** Obećavaju im slobodu, voljeni brat Pavle po danoj mu mudrosti pisao. a sami su robovi pokvarenosti. Naime, svako **16** On o tome govori u svim svojim poslanicama. je rob onoga čime je svladan. **20** Jer, ako se U njima ima nekih teško razumljivih stvari, oni koji su pobegli od pokvarenosti ovog sveta koje neupućeni i nepostojani naopako tumače. upoznavši Gospoda našeg i Spasitelja Isusa Hrista, Oni to čine i sa ostalim mestima u Pismu, na ponovo upliču u njih i podležu im, njihovo svoju sopstvenu propast. **17** Prema tome, voljeni poslednje stanje postaje gore nego prethodno. moji, pošto ste unapred upozorenici, čuvajte se **21** Za njih bi bilo bolje da nikad nisu ni upoznali da vas ne zavede zabluda bezakonika, te da put pravednosti, nego što su se, upoznavši ga, izgubite postojanost. **18** Rastite, stoga, u milosti i odvratili od svete zapovesti koja im je predata. **22** poznanju Gospoda našeg i Spasitelja Isusa Hrista. Njima se dogodilo ono što kaže istinita poslovica: Njemu [neka je] slava sada i do Dana večnosti. „Vratio se pas na svoju bljuvotinu“ i „okupana Amin. (aiōn g165) svinja vraća se u blato da se valja.“

3 Voljeni [moji], ovo je već druga poslanica koju vam pišem. U njima svojim podsećanjem budim vaš zdrav razum, **2** da biste se setili reči koje su sveti proroci govorili, i zapovesti našega Gospoda i Spasitelja koje su vam apostoli predali. **3** Pre svega, treba da znate da će se u poslednja vremena pojaviti podrugljivci koji će živeti po sopstvenim željama. Oni će se rugati **4** i govoriti: „Nije li on obećao da će se vratiti? Pa gde je onda? Jer i naši preci su pomrli, a sve je isto od kako je svet stvoren.“ **5** Oni svesno zanemaruju da su u davna vremena nebesa bila stvorena po reči Božjoj, i da se po istoj reči zemlja pojavila iz vode, te opstoji pomoću vode, **6** a vodom je i tadašnji svet bio poplavljen i uništen. **7** A sadašnje nebo i zemlja su istom Božjom rečju ostavljeni za uništenje. Oni se čuvaju za Sudnji dan kada će bezbožnici biti uništeni. **8** Ali ne gubite iz vida, voljeni [moji], da je za Gospoda jedan dan kao hiljadu godina, a hiljadu godina kao jedan dan. **9** Gospod ne odlaže da ispunji obećanje, kako neki misle, nego je strpljiv prema vama, jer ne želi da iko propadne, nego da se svi pokaju. **10** Jer dan Gospodnji će doći kao lopov, i tada će nebesa sa silnom bukom nestati, i nebeske sile biti ognjem uništene, a zemlja sa svim što je na njoj biti opustošena. **11** Budući da će se sve ovo dogoditi na ovakav način, kako tek sveto i pravedno morate da živite vi, **12** koji očekujete i požurujete dolazak Dana Božijeg, kada će se nebesa u plamenu raspasti i nebeske sile zažarene rastopiti. **13** A mi po Božjem obećanju očekujemo nova nebesa i novu zemlju, gde pravednost prebiva. **14** Stoga, voljeni [moji], ne štedite truda da se nađete neokaljani i besprekorni pred [Bogom] i da budete u miru

1 Jovanova

1 Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo svojim očima videli, što smo posmatrali i svojim rukama opipali, to je o njemu, Reči života. **2** On, život, pokazao se vidljivim; mi smo ga videli, pa svedočimo i objavljujemo vam njega, večni život koji je bio sa Ocem i nama se objavio. (aiōnios g166) **3** Što smo videli i čuli, to objavljujemo i vama, da i vi imate zajedništvo sa nama. A naše zajedništvo je sa Ocem i sa Sinom njegovim, Isusom Hristom. **4** Ovo pišem da naša radost bude potpuna. **5** Ovo je vest koju smo čuli od njega i javljamo je vama: Bog je svetlost i u njemu nema nikakve tame. **6** Ako kažemo da imamo zajedništvo sa njim, a živimo u tami, tada lažemo, i ne postupamo po istini. **7** Ali, ako živimo u svetlosti kao što je sam Bog u svetlosti, tada imamo zajedništvo jedan sa drugim, i krv njegovog Sina Isusa čisti nas od svakoga greha. **8** Ako kažemo da nemamo greha, sami sebe varamo i istine nema u nama. **9** Ako mu, pak, priznajemo svoje grehe, on je veran i pravedan: oprostiće nam grehe i očistiće nas od svake nepravde. **10** Ako kažemo da nismo zgrešili, pravimo ga lažljivcem i njegove reči nema u nama.

2 Dečice moja, ovo vam pišem da ne zgrešite. Ali ako ko i zgreši, imamo Pomagača-Utešitelja pred Ocem, Isusa Hrista pravednika. **2** On je žrtva prineta radi oproštenja naših greha, i ne samo naših, već i radi [greha] celoga sveta. **3** A da smo ga upoznali, znamo po tome što se držimo njegovih zapovesti. **4** Ko god kaže da ga poznaje, a ne drži se njegovih zapovesti, taj je lažljivac i u njemu nema istine. **5** A ko se drži njegove reči, u njemu je ljubav [prema] Bogu, zaista došla do savršenstva. Po tome znamo da smo u njemu. **6** Ko govori da je u njemu, dužan je da živi onako kako je on živeo. **7** Voljeni moji, ne pišem vam neku novu zapovest, nego staru zapovest koju ste imali od početka. Ta stara zapovest je poruka koju ste čuli. **8** No, ipak vam pišem novu zapovest, koja se ispunjava u njemu i u vama. Jer, tama prolazi, a istinita svetlost već svetli. **9** Ako neko kaže da je u svetlosti, a mrzi svoga brata, i dalje je u tami. **10** Ko voli svog brata ostaje u svetlosti, te nije uzrok njegovom posrtanju. **11** Međutim, ko mrzi svoga brata, u tami je i po tami se kreće, i ne zna kuda ide, jer mu je tama zaslepela oči. **12** Ovo vam

pišem, dečice, jer su vam gresi oprošteni radi njegovog imena. **13** Pišem vam, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vam, mladići, jer ste pobedili Zloga. **14** Napisao sam vama, deco, jer ste upoznali Oca, Napisao sam vama, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Napisao sam vama, mladići, zato što ste jaci, i zato što Božija reč živi u vama, i zato što ste pobedili Zloga. **15** Nemojte voleti svet niti ono što je u svetu. Ako neko voli svet, u njemu nema ljubavi [prema] Ocu. **16** Naime, sve što je u svetu: požuda tela, požuda očiju i oholost [zbog] imetka, ne potiče od Oca nego od sveta. **17** Jer, svet i požuda za svetom prolaze, a ko vrši volju Božiju živi zauvek. (aiōn g165) **18** Dečice, poslednja su vremena, i kao što ste čuli, dolazi antihrist. Mnogi antihristi su se već pojavili, i po tome znamo da su poslednja vremena. **19** Među nama su bili ali nisu bili naši. Jer da su bili naši sa nama bi i ostali. Ipak, trebalo je da se pokaže da nisu svi naši. **20** Ali vas je pomazao Sveti, tako da svi imate znanje. **21** Napisao sam vam ovo ne zato što ne poznajete istinu, već zato što je poznajete; vi, naime, znate da ni jedna laž ne potiče od istine. **22** Ko je lažljivac ako ne onaj koji tvrdi da Isus nije Hristos? Onaj koji poriče Oca i Sina jeste antihrist. **23** Ko poriče Sina, nema ni Oca, a ko priznaje Sina, ima i Oca. **24** Neka ono što ste čuli od početka ostane u vama. Ako u vama ostane ono što ste čuli od početka, ostaćete u Sinu i Ocu. **25** A ono što je Hristos obećao da će nam dati jeste večni život. (aiōnios g166) **26** Ovo sam vam napisao o onima koji vas zavode. **27** Ali vi ste primili pomazanje od njega, koje ostaje u vama, pa nije potrebno da vas ko poučava. Naime, njegov Duh uči vas svemu, i to je istina, a ne laž. Stoga, kako vas je Duh poučio, tako i ostanite u Hristu. **28** Da, dečice moja, ostanite sada u njemu, da biste imali pouzdanje kada se on pojavi, te da se ne postidimo prilikom njegovog dolaska. **29** Ako znate da je on pravedan, znate i da je svakokoliko pravdu od Boga rođen.

3 Pogledajte koliku nam je ljubav Otac darovao: toliku da se zovemo Božijom decom, kao što i jesmo. Svet ne zna ko smo mi, jer nije upoznao njega. **2** Voljeni [moji], sad smo deca Božija, a što ćemo postati to nam još nije otkriveno. Međutim, znamo da ćemo kada se on pojavi biti njemu slični, jer ćemo ga videti onakvog kakav zaista jeste. **3** I svako ko polaže ovu nadu u njega,

čisti sebe kao što je on sam čist. **4** Svako ko čini od Boga, **3** a svaki duh koji ne priznaje Isusa ne greh krši Zakon, jer greh je bezakonje. **5** Vi zнате dolazi od Boga. Taj ima duha antihristovog, za da se Hristos pojavio da ukloni grehe i da je kojega ste čuli da će doći, i već sada je u svetu. on bez greha. **6** Niko ko ostaje u njemu ne živi **4** Dečice, vi ste od Boga i već ste nadvladali u grehu, a ko živi u grehu nije ga ni video ni takve. Naime, moćniji je onaj koji je u vama, upoznao. **7** Dečice, ne dajte da vas ko zavede. nego onaj koji je u svetu. **5** Oni su od sveta, pa Svako ko čini pravdu, pravedan je, kao što je sam zato govore ono što od sveta potiče, i svet ih Hristos pravedan. **8** Ko živi u grehu, od đavola sluša. **6** Ali mi smo od Boga. Ko poznae Boga, je, jer đavo greši od početka. Sin Božiji je došao nas sluša, a ko nije od Boga, ne sluša nas. Po zbog ovoga: da uništi dela đavolska. **9** Niko ko je tome prepoznajemo Duha istine i duha zablude. od Boga rođen ne živi u grehu, zato što njegovo **7** Voljeni [moji], volimo jedni druge, jer ljubav seme prebiva u njemu. On ne može da živi u dolazi od Boga. Svako ko voli, od Boga je rođen i grehu, jer je rođen od Boga. **10** Po ovome se poznae Boga. **8** Ko ne voli, nije poznao Boga, prepoznaju Božija deca i đavolja deca: ko god jer Bog je ljubav. **9** Bog je pokazao svoju ljubav ne čini pravdu i ne voli svoga brata, ne pripada prema nama tako što je poslao u svet svoga Bogu. **11** Ovo je, naime, poruka koju ste čuli od jedinorođenoga Sina da bismo mi imali život početka: „Volite jedni druge!“ **12** Ne budite kao njegovim posredstvom. **10** Ovo je ljubav: nismo Kajin koji je pripadao Zlome, pa je ubio svoga mi zavoleli Boga, nego je Bog zavoleo nas i poslao brata. I zašto ga je ubio? Zato što su njegova svoga Sina da bude žrtva za oproštenje naših dela bila zla, a dela njegovog brata pravedna. greha. **11** Voljeni moji, ako nas je Bog toliko **13** Ne čudite se, braćo, ako vas svet mrzi. **14** Mi zavoleo i mi smo dužni da volimo jedni druge. znamo da smo prešli iz smrti u život po tome što **12** Boga niko nikada nije video, ali ako volimo volimo braću. Ko ne voli, i dalje je u smrti. **15** jedni druge, Bog ostaje u nama, te ljubav njegova Svako ko mrzi svog brata, jeste bratoubica, a vi u nama biva savršena. **13** Po ovome znamo da znate da ni jedan ubica nema večni život u sebi. ostajemo u njemu i on u nama: dao nam je svoga (αιονίος g166) **16** Ljubav smo poznali po tome što je Duha. **14** A mi smo videli da je Otac poslao Sina [Hristos] položio svoj život za nas. Tako smo i [da bude] Spasitelj sveta. **15** Ko ispovedi da je mi dužni da položimo svoje živote za braću. **17** Isus Sin Božiji, Bog ostaje u njemu i on u Bogu. Ako neko živi u blagostanju i vidi svoga brata **16** I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema kako oskudeva, pa ostane ravnodušan prema nama i poverovali u nju. Bog je ljubav i ko živi njemu, može li u sebi imati ljubav prema Bogu? u ljubavi, Bog ostaje u njemu i on u Bogu. **17** **18** Dečice, nemojmo voleti samo rečju i jezikom, Ljubav je među nama došla do savršenstva, da već delom i istinom. **19** Po tome ćemo znati da bismo imali pouzdanje na Sudnji dan. Jer, kakav pripadamo istini, pa ćemo umiriti našu savest je on, takvi smo i mi na ovom svetu. **18** U ljubavi pred Bogom, **20** ako nas savest u bilo čemu nema straha. Savršena ljubav izgoni strah, jer osuđuje. Jer, Bog je veći od naše savesti i on strah prepostavlja kaznu. Ko god strahuje, nije zna sve. **21** Voljeni [moji], ako nas savest ne došao do savršenstva u ljubavi. **19** Mi volimo, jer osuđuje, tada imamo pouzdanje pred Bogom, **22** je on prvi zavoleo nas. **20** Ako neko kaže: „Velim pa što god zatražimo od njega to i dobijamo, jer Boga!“, a mrzi svoga brata, lažljivac je. Ko ne voli se njegovih zapovesti držimo i činimo ono što svoga brata kojega vidi, ne može voleti ni Boga je njemu ugodno. **23** Ovo je njegova zapovest: kojega ne vidi. **21** Ovu zapovest imamo od njega: da verujemo u njegovoga Sina Isusa Hrista i ko voli Boga, da voli i svoga brata.

da volimo jedan drugoga onako kako nam je zapovedio. **24** Ko drži njegove zapovesti ostaje u Bogu, i Bog ostaje u njemu. A po ovome znamo da je on u nama: po Duhu kojeg nam je darovao.

4 Voljeni [moji], ne verujte svakom duhu, nego njegovih zapovesti. **3** Ljubav prema Bogu znači proveravajte duhove dolaze li od Boga, jer je ovo: držati njegove zapovesti. Njegove zapovesti mnogo lažnih proroka izašlo u svet. **2** Po ovome nisu teške, **4** jer svi koji su rođeni od Boga se poznae [onaj koji ima] Božijeg Duhu: svako ko pobedi svet. A ovo je sredstvo naše pobjede: ispoveda da je Isus Hristos došao u telu, dolazi naša vera. **5** Ko pobedi svet, ako ne onaj koji

veruje da je Isus Sin Božiji? **6** On, Isus Hristos, je onaj koji je došao vodom i krvlju. Ne samo vodom, nego vodom i krvlju. A sam Duh svedoči o ovome, jer Duh je istina. **7** Tako, imamo tri svedoka: **8** Duha, vodu i krv; a ovo troje se slažu. **9** Ako verujemo ljudskom svedočanstvu, [znajmo da] je Božije svedočanstvo veće. Ovo je Božije svedočanstvo kojim je Bog potvrdio svoga Sina: **10** ko veruje u Sina Božijega ima ovo svedočanstvo u svom [srcu], a ko ne veruje Bogu, pravi od njega lažljivca, jer nije poverovao svedočanstvu kojim je Bog potvrdio svoga Sina. **11** Ovo je svedočanstvo: Bog nam je dao život večni i ovaj život je u njegovom Sinu. (**aiōnios g166**) **12** Ko ima Sina ima život, a ko nema Sina Božijeg, nema života. **13** Ovo sam napisao vama koji verujete u Sina Božijeg, da znate da imate večni život. (**aiōnios g166**) **14** Ovo je pouzdanje koje imamo u njega: on nas sluša štogod da zatražimo po njegovoj volji. **15** A ako znamo da nas sluša što god zatražimo, onda znamo da već imamo ono što smo tražili od njega. **16** Ako neko vidi svoga brata da čini greh koji ne vodi u smrt, neka moli za njega i Bog će mu dati život. To je za one koji ne čine smrtni greh. Međutim, postoji greh koji vodi u smrt. Za takav [greh] ne kažem da se moli. **17** Svaka je nepravda greh, ali postoji greh koji ne vodi u smrt. **18** Znamo da svako ko je od Boga rođen ne živi grešno, jer ga onaj koji je rođen od Boga čuva, i Zli ga se ne dotiče. **19** Mi znamo da smo od Boga, a da je sav svet u [vlasti] Zloga. **20** Ali znamo da je Sin Božiji došao i dao nam razum da upoznamo Istinitoga. A mi smo u Istinitom – u njegovom Sinu Isusu Hristu. On je istinski Bog i večni život. (**aiōnios g166**) **21** Dečice, čuvajte se idola!

2 Jovanova

1 [Od] starešine izabranoj gospodji i njenoj deci, koju u istini volim. I ne samo ja, nego i oni koji poznaju istinu, **2** zbog istine koja živi u nama i biće sa nama doveka. (aiōn g165) **3** Milost, milosrdje [i] mir od Boga Oca i Isusa Hrista, Očeva Sina, biće sa nama u istini i ljubavi. **4** Veoma sam se obradovao što sam među tvojom decom našao one koji žive u istini, upravo onako kako smo primili zapovest od Oca. **5** A sada te molim, gospodo: volimo jedni druge. Ovo ti ne pišem kao neku novu zapovest, nego [zapovest] koju smo imali od početka. **6** A ovo je ljubav: da živimo po njegovim zapovestima. A zapovest je ona koju ste čuli od početka: da živite u ljubavi. **7** Jer mnoge su se varalice pojatile u svetu, koji govore da Isus Hristos nije došao u telu. Ko god tako govori, on je varalica i antihrist. **8** Pazite da ne izgubite ono oko čega smo se mi trudili, nego da primite punu platu. **9** Ko ne ostaje u Hristovom učenju, već se udaljava od njega, nema Boga. Ko ostaje u njegovom učenju, on ima i Oca i Sina. **10** Ako neko dođe k vama, a ne donosi vam ovo učenje, ne primajte ga u svoju kuću, niti ga pozdravlјajte. **11** Svako ko ga pozdravlјa, postaje saučesnik u njegovim zlim delima. **12** Imam još mnogo toga da vam saopštим, ali to neću učiniti papirom i mastilom. Nadam se da će doći k vama i da će usmeno razgovarati sa vama, da se naša radost upotpuni. **13** Pozdravlјaju te deca tvoje izabrane sestre.

3 Jovanova

1 Od starešine, voljenom Gaju, koga istinski volim. **2** Voljeni [moj], molim se da ti u svemu bude dobro, i da te zdravlje služi, kao što je tvojoj duši dobro. **3** Veoma sam se obradovao kada su neka braća došla i potvrdila mi da si veran istini, kao što uvek i živiš po njoj. **4** Za mene nema veće radosti od one kada čujem da moja deca po istini žive. **5** Voljeni [moj], verno postupaš u onome što činiš za braću, čak i za [one koji su] stranci. **6** Oni su posvedočili pred crkvom o tvojoj ljubavi. Dobre ćeš učiniti ako ih opremljene pošalješ na put kako je dostoјno Boga. **7** Jer oni su radi [njegovog] imena krenuli na put, i ne primaju ništa od neznaabožaca. **8** Prema tome, mi smo dužni da prihvatamo takve ljudе, da bismo bili saradnici istine. **9** Pisao sam nešto i crkvi, ali nas ne prima Diotref, koji hoće da bude prvi među njima. **10** Zato ću ga, kada budem došao, podsetiti na ono što čini, te kako nas kleveće zlobnim rečima. I to mu nije dovoljno; šta više, on ne prima braću, te brani onima koji bi to hteli i isključuje ih iz crkve. **11** Voljeni [moj], ne ugledaj se na zlo, nego na dobro. Ko dobro čini, od Boga je, a ko čini zlo, [nikada] nije video Boga. **12** Što se tiče Dimitrija, za njega su svi dali dobro svedočanstvo, pa i sama istina svedoči pohvalno o njemu. I mi svedočimo, pa znaš da je naše svedočanstvo istinito. **13** Mnogo toga bih imao da ti saopštим, ali to neću učiniti perom i mastilom, **14** no se nadam da ću te uskoro videti, pa ćemo usmeno razgovarati. Mir sa tobom! Pozdravlјaju te prijatelji. I ti pozdravi prijatelje, svakog pojmenice.

Judina

1 Juda, sluga Isusa Hrista, a brat Jakovljev, pozdravlja vas, izabrane, koji živite u ljubavi Boga Oca, i pod zaštitom Isusa Hrista. **2** [Imajte] obilje milosrđa, mira i ljubavi. **3** Voljeni [moji], iako sam sa velikim žarom hteo da vam pišem o našem zajedničkom spasenju, osetio sam potrebu da vas svojim pisanjem ohrabrim da se borite za veru koja je jednom zauvek predata svetima. **4** Jer ušunjali su se među [vas] neki ljudi, koji su davno određeni za sud. Oni su bezbožnici koji milost našega Boga izvrću u razuzdanost i poriču jedinog Gospodara, našeg Gospoda Isusa Hrista. **5** Želim da vas podsetim, iako znate sve ovo, da je Gospod izbavio [svoj] narod iz Egipta, a zatim uništio one koji nisu verovali. **6** A andele koji se nisu držali svog poretka, nego su napustili mesto svoga boravišta, Bog čuva u večnim okovima pod mrakom za veliki dan kada će biti osuđeni. (aidios g126) **7** Tako i Sodoma i Gomora, zajedno sa okolnim gradovima koji su se na isti način odavali bludu i žudeli za telom drugačije vrste, stoje kao primer, trpeći kaznu u večnom ognju. (aiōnios g166) **8** Uprkos tome, ti što sanjuju viđenja, na isti način kaljaju svoje telo, preziru gospodstvo, i vredaju slavne [andele]. **9** A čak se ni arhanđel Mihailo, dok se u svađi sa đavolom prepirao oko Mojsijevog tela, nije usudio da iznese pogrdan sud protiv njega, nego je rekao: „Neka te Gospod ukori!“ **10** Ali ovi ljudi vredaju ono što ne razumeju; a ono što znaju nagonski, poput nerazumnih životinja, upravo je ono što ih vodi u propast. **11** Teško njima! Oni su pošli Kajinovim putem, i zbog novca upali u zabludu kao Valam, i digli bunu kao Korej. Zato će tako i izginuti. **12** Oni su kao ljage na vašim zajedničkim obedima; bestidno se goste sa vama, a vode brigu samo za sebe. Oni su kao bezvodni oblaci gonjeni vetrovima; [kao] stabla u poznu jesen, besplodna, dvaput usahla i iz korena išcupana. **13** I kao što besni morski talasi izbacuju penu, tako oni iznose svoja sramotna dela. Oni su [kao] lutajuće zvezde kojima je pripremljena mrkla tama za večnost. (aiōn g165) **14** O ovima je prorokovao Enoh, sedmi od Adama, rekavši: „Evo, dolazi Gospod sa hiljadama svojih svetih, **15** da sudi svima i da osudi sve bezbožnike za sva bezbožna dela koja su učinili, i za sve drske reči koje su bezbožni grešnici izrekli protiv njega.“ **16** Ti

ljudi uvek gundaju i žale se na sudbinu; oni žive po sopstvenim željama, razmeću se rečima i iz koristi laskaju ljudima. **17** Voljeni [moji], setite se reči koje su prorekli apostoli našeg Gospoda Isusa Hrista. **18** Oni su vam rekli da će se u poslednja vremena pojaviti podrugljivci koji će živeti po svojim bezbožnim željama. **19** To su oni što prave razdore, telesnim čulima vođeni ljudi koji nemaju Duha. **20** A vi, voljeni [moji], izgrađujte se na temeljima vaše najsvetije vere, moleći se u Duhu Svetom. **21** Držite se Božije ljubavi dok čekate milosrđe našeg Gospoda Isusa Hrista, koje vodi u večni život. (aiōnios g166) **22** Prema onima koji se kolebaju budite milosrdni. **23** Druge izbavljajte istržući ih iz ognja. Budite milosrdni prema takvima uz oprez, ali mrzite i samu odeću okaljanu telom. **24** A onome koji je u stanju da vas sačuva od pada i dovede vas besprekorne i radosne u svoju slavnu prisutnost, **25** jedinome Bogu Spasitelju našem posredstvom Isusa Hrista, Gospoda našeg, pripada slava, veličanstvo, sila i vlast od prošlosti, sada i zauvek. Amin. (aiōn g165)

Otkrivenje

1 [Ovo je] otkrivenje [koje je obznanio] Isus

Hristos. Bog mu je dao ovo otkrivenje da pokaže svojim slugama šta se mora uskoro dogoditi. To je obznanio preko svog anđela kojeg

je poslao svome sluzi Jovanu, 2 koji je u svojstvu svedoka preneo reč Božiju i poruku Isusa Hrista, sve što je video. 3 Blago onome koji čita reči ovog proroštva, i blago onome koji sluša i vrši ono što je u njemu zapisano, jer vreme se približilo! 4 Jovan [pozdravlja] sedam crkava u [Maloj] Aziji: Milost vam i mir od onoga koji jeste, koji je bio, i koji će doći, i od sedam duhova koji su pred njegovim prestolom, 5 i od Isusa Hrista, vernog svedoka, Prvog koji je ustao iz mrtvih, i Vladara nad carevima zemaljskim. Onome koji nas voli i koji nas je svojom krvlju oprao od naših greha, 6 i učinio nas carstvom sveštenika [koje služi] Bogu i Ocu njegovom, njemu slava i sila od sad i doveka. Amin. (a&n 165) 7 Evo on

sna od sad i doveka. **Alimi.** [alii glos] 7 Evi, on dolazi na oblacima i gledaće ga svako oko, i oni koji su ga proboli, pa će zakukati zbog njega svi narodi zemaljski. **8** „Ja sam Alfa i Omega – govori Gospod Bog – Svedržitelj, onaj koji jeste, koji je bio, i koji će doći!“ **9** Ja, Jovan, vaš brat i sudeonik u nevoljama, Carstvu i postojanom podnošenju radi Isusa, nađoh se na ostrvu koje se zove Patmos, zbog [propovedanja] reči Božije i poruke o Isusu. **10** U dan Gospodnj, Duh me obuze, i ja začuh snažan glas iza sebe, sličan zvuku trube, **11** kako govori: „Zapiši ono što vidiš i pošalji u sedam crkava: u Efes, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodikiju.“ **12** Kad sam se okrenuo da vidim čiji je to glas, ugledao sam sedam zlatnih svećnjaka, **13** i usred svećnjaka

nekoga „kao sin čovečiji.“ Bio je obućen u dugu odeždu i opasan zlatnim pojasmom oko prsiju. **14** Kosa na njegovoj glavi bila je bela kao vuna, ili kao sneg, a njegove oči kao užareni organj. **15** Noge su mu bile kao blistava bronza kaljena u peći, a njegov glas kao huk mnogih voda. **16** U svojoj desnoj ruci držao je sedam zvezda, a iz njegovih usta je izlazio mač oštar s obe strane. Lice mu je sijalo kao kad sunce sija punom snagom. **17** Kad sam ga video, pao sam pred njegove noge kao mrtav. Ali on položi svoju desnicu na mene i reče: „Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji. **18** Ja sam živ! Bio sam mrtav, ali, evo, živim od sad i doveke, i imam ključeve od smrti i od Sveta mrtvih. (aiōn q165, Hadēs q86) **19**

Napiši, dakle, što si video, o sadašnjim zbivanjima i o onome što će se dogoditi posle toga. 20 Ovo je značenje tajne o sedam zvezda koje si video u mojoj desnici i sedam zlatnih svećnjaka: sedam zvezda su anđeli sedam crkava, a sedam svećnjaka su sedam crkava.

2 Andjelu crkve u Efesu napiši: 'Ovo govori onaj koji drži sedam zvezda u svojoj desnici i hoda među sedam zlatnih svećnjaka. **2** Znam twoja dela, tvoj trud, i tvoju postojanost, te da ne možeš da podneseš zle ljude. Ti si iskušao one koji sebe nazivaju apostolima, a u stvari to nisu, i otkrio si da su lažljivci. **3** Znam i to da si postojan i da si mnogo podneo radi mene, a da nisi pokleknuo. **4** Ipak, imam nešto protiv tebe: izgubio si onu žarku ljubav koju si imao u početku. **5** Seti se, dakle, kakav si bio pre nego što si paо, pokaj se i čini dela koja si činio u početku. U protivnom, doći ћu k tebi i ukloniću tvoj svećnjak s njegovog mesta, ako se ne pokajše. **6** Ipak, ovo činiš [dohrlo]: mrziš

se ne pokajes. **6** Ipak, ovo činis [dobro]. mi zis dela nikolaita koja i ja mrzim. **7** Ko ima uši, neka sluša šta Duh govori crkvama! A pobedniku ču dati da jede plod od drveta života, koje je u Božijem raju.' **8** Andelu crkve u Smirni napiši: 'Ovo govori Prvi i Poslednji, koji je bio mrtav, ali je oživeo. **9** Znam tvoju nevolju i siromaštvo. Ipak, ti si bogat! Znam i za uvrede koje su ti naneli oni koji sebe nazivaju Jevrejima, ali to nisu; oni su Satanina sinagoga. **10** Ne boj se onoga što treba da pretrpiš. Evo, davo će neke od vas baciti u tamnicu da vas kuša, i bićete deset dana u nevolji. Budi veran do smrti, pa će ti dati venac života. **11** Ko ima uši, neka sluša šta Duh govori crkvama! Pobedniku druga smrt neće naudit. **12** Andelu crkve u Pergamu napiši: 'Ovo

govori onaj koji drži mač oštar sa obe strane. **13** Znam da živiš tamo gde je presto Satanin. Ipak, ti si mi veran i nisi se odrekao vere u mene ni u dane kada je moj verni svedok Antipa bio ubijen kod vas – gde Satana prebiva. **14** Ali imam nešto malo protiv tebe. Naime, imaš tamo neke koji drže učenje Valama, koji je poučio Valaka da navede na greh narod Izrailjev, da jedu hranu žrtvovanu idolima i da se odaju bludu. **15** Tako i ti imaš takve koji drže učenje nikolaita. **16** Pokaj se, dakle, jer ako nećeš, doći će ti uskoro, pa će zaratiti s njima mačem svojih usta. **17** Ko ima uši, neka sluša šta Duh govori crkvama! Pobedniku će dati skrivenu manu i beli kamen. Na kamenu je upisano novo ime, koje ne zna niko sem onoga

koji ga prima.' **18** Andelu crkve u Tijatiri napiši: govore da su Jevreji, a u stvari lažu, jer to nisu. 'Ovo govori Sin Božiji, koji ima oči kao užareni Ja ču učiniti da dodu k tebi i da se poklone pred organj, a noge kao blistava bronza. **19** Znam tvoja tvojim nogama, pa će razumeti da te volim. **20** A dela, [tvoju] ljubav, [tvoju] veru, [tvoju] službu i pošto si postojano održao što sam ti zapovedio, tvoju postojanost. Znam i da tvoja sadašnja dela sačuvaću te od časa iskušenja koji će doći na nadmašuju ona predašnja. **20** Ali imam nešto sav svet, da iskuša stanovnike zemlje. **21** Evo, protiv tebe: dopuštaš, naime, ženi po imenu dolazim uskoro. Drži čvrsto ono što imaš, da Jezavelja, koja sebe naziva proročicom, da uči i nikо ne uzme tvoj venac! **22** Pobednika ču učiniti zavodi moje sluge da se odaju bludu i da jedu stubom u hramu svoga Boga, te nikada neće izaći meso žrtvovano idolima. **23** Dao sam joj neko iz njega. Napisau na njemu ime svoga Boga i vreme da se pokaje, ali ona neće da se pokaje za ime grada Boga svoga, novog Jerusalima, koji svoje bludničenje. **22** Evo, baciću je na postelju, silazi sa neba od mog Boga, i moje novo ime. **13** a one koji bludniče sa njom u veliku nevolju, Ko ima uši, neka sluša šta Duh govori crkvama! ako se ne pokazu za svoja dela. **23** A njenu decu **14** Andelu crkve u Laodikiji napiši: 'Ovo govori izručiću smrti, pa će sve crkve znati da sam ja Amin, Verni i Istiniti svedok, uzrok svemu što onaj koji ispituje bubrege i srca. Ja ču svakome od je Bog stvorio. **15** Znam tvoja dela. Ti nisi ni vas platiti. **24** A vama ostalima u Tijatiri, koji ne hladan ni vruć. Da si bar hladan ili vruć! **16** Ali sledite ovo učenje i koji, po vašim rečima, niste pošto si mlak, ni vruć ni hladan, izbljujuću te iz upoznali satanske dubine, kažem: ne namećem svojih usta. **17** Ti, naime, govorиш: „Bogat sam vam dodatno breme. **25** Samo držite čvrsto ono i prebogat; ništa mi ne treba!“, a ne znaš da si što imate, dok ja ne dođem. **26** A pobedniku, jadan i bedan, siromašan, slep i go. **18** Zato ti onome koji do kraja čini što sam zapovedio, savetujem da kupiš od mene zlata žeženog da daću vlast nad narodima, **27** da vlada nad njima se obogatiš, i belu odeću da se obučeš, da se gvozdenim žezlom, i da ih razbijas kao zemljano ne pokaže tvoja golotinja, pa da se osramotiš, i posude. **28** Tu vlast sam primio od svoga Oca. lekovitu mast da namažeš oči, te da progledaš. I još ču mu dati zvezdu Danicu. **29** Ko ima uši, **19** Ja korim i kažnjavam one koje volim. Stoga, neka sluša šta Duh govori crkvama!'

3 Andelu crkve u Sardu napiši: 'Ovo govori onaj koji ima sedam Božijih duhova i sedam zvezda. Znam tvoja dela. Nazivaju te živim, a u stvari si mrtav! **2** Probudi se i učvrsti ostale koji su na umoru. Nisam, naime, našao da su tvoja dela savršena pred mojim Bogom. **3** Seti se

onoga što si primio i čuo. Drži se toga i pokaj se. A ako ne budeš budan, doći ču kao lopov, pa nećeš znati u koji čas doći k tebi. **4** Ipak, imaš čuo kad je govorio sa mnom, reče mi: „Popni se nekoliko njih u Sardu koji nisu okaljali svoju ovamo i pokazaću ti šta treba da se dogodi posle odeću; oni će hoditi sa mnom obućeni u belo, jer ovoga.“ **2** Istog trena me Duh obuze, te ugledah su dostojni. **5** Pobednika ču obući u belu odeždu na nebu presto i nekoga kako sedi na njemu. **3** Taj i neću izbrisati njegovo ime iz Knjige života, što je sedeo na prestolu bio je kao dragi kamen, nego ču izjaviti da mi pripada pred mojim Ocem kao jaspis i sard, a oko prestola je bila duga boje i pred njegovim andelima. **6** Ko ima uši, neka smaragda. **4** Presto je okruživalo dvadeset četiri sluša šta Duh govori crkvama! **7** Andelu crkve prestola na kojima su sedele dvadeset četiri u Filadelfiji napiši: 'Ovo govori Sveti, Istiniti, starešine obučene u belo, sa zlatnim krunama na koji ima ključ Davidov. Što on otvori, niko ne svojim glavama. **5** Iz prestola su izbjale munje; može da zatvori, i što zatvori, niko ne može čuti su se glasovi i grmljavina. Ispred prestola da otvori. **8** Znam tvoja dela. Evo, otvorio sam gorelo je sedam buktinja, a to su sedam Božijih vrata pred tobom koja niko ne može da zatvori. duhova. **6** Ispred prestola je još bilo nešto kao Jer, premda imaš malo sile, ipak si održao moje stakleno more, slično kristalu. U sredini, oko učenje i nisi se odrekao moga imena. **9** Evo, prestola, stajala su četiri bića puna očiju spreda dovešću neke iz Satanine sinagoge koji za sebe i straga. **7** Prvo biće bilo je slično lavu, drugo

je bilo slično teletu, treće je imalo ljudski lik, A četiri bića rekoše: „Amin!“, a starešine padoše a četvrto je bilo slično orlu u letu. **8** Svako od [ničice] i pokloniše se.

četiri bića imalo je po šest krila, punih očiju sa spoljne i unutrašnje strane. Oni i dan i noć bez prestanka govore: **9** A kad su bića dala čast, slavu i zahvalnost onome koji je sedeо na prestolu, koji živi od sad i doveke, (aiōn g165) **10** padoše [ničice] dvadeset četiri starešine pred onim koji je sedeо na prestolu, pa se pokloniše onome koji živi od sad i doveke. Svoje krune staviše pred presto, govoreći: (aiōn g165) **11** „Dostojan si, Gospode, Bože naš, da primiš slavu, čast i silu, jer ti si stvorio sve, i tvojom je voljom nastalo i bilo stvoreno.“

5 Zatim sam u desnici onoga što je sedeо na prestolu video svitak, ispisani iznutra i spolja. Bio je zapečaćen sa sedam pečata. **2** Tada sam video moćnog anđela kako objavljuje snažnim glasom: „Ko je dostojan da otvori svitak i da otpečati njegove pečate?“ **3** I niko na nebu, na zemlji i pod zemljom nije mogao da otvori svitak i da pogleda u njega. **4** Gorko zaplakah što se niko nije našao dostojnjim da otvori svitak i da pogleda u njega. **5** Jedan od starešina mi reče: „Ne plači! Evo, pobedio je Lav iz Judina plemena, Koren Davidov; on je u stanju da otvori svitak i njegovih sedam pečata.“ **6** Potom sam video Jagnje sred prestola, i oko njega četiri bića i starešine. Izgledalo je kao zaklano. Imalo je sedam rogova i sedam očiju, a to su sedam Božijih duhova poslatih po svoj zemlji. **7** [Jagnje] je prišlo onome što sedi na prestolu i uzelo svitak iz njegove desnice. **8** A kada je uzelo svitak, četiri bića i dvadeset četiri starešine padoše [ničice] pred Jagnjetom. Svaki od njih je imao kitaru i zlatne zdele, pune tamjana, a to su molitve svetih. **9** Oni su pevali novu pesmu: „Dostojan si da uzmeš svitak, i otvoriš njegove pečate, jer si bio zaklan, te si svojom krvlju otkupio Bogu ljude iz svakog plemena i jezika, naroda i narodnosti. **10** Ti si ih učinio carstvom sveštenika Bogu našemu, i oni će vladati nad zemljom!“ **11** Tada sam oko prestola video mnoštvo anđela. Čuo sam njihove glasove, i glasove bića i starešina. Anđeli, kojih je bilo na hiljadu i milione, **12** klicali su snažnim glasom: „Dostojno je Jagnje, koje je bilo zaklano, da primi moć i bogatstvo, mudrost i silu, slavu, čast i blagoslov.“ **13** Onda sam čuo sva živa bića na nebu, na zemlji, pod zemljom i sve što živi u moru i na njemu, kako govore: „Onome koji sedi na prestolu i Jagnjetu, pripada blagoslov i čast, slava i vlast od sad i doveka!“ (aiōn g165) **14**

6 Zatim sam video da je Jagnje otvorilo jedan od sedam pečata. Čuo sam jedno od četiri bića kako gromkim glasom govori: „Dodil!“ **2** Pogledam, a ono beli konj. Onaj koji je sedeо na njemu imao je streljački luk. Njemu je dat venac, te on [kao] pobednik ode da pobedi. **3** Kad je Jagnje otvorilo drugi pečat, čuo sam drugo biće kako govori: „Dodil!“ **4** Pojavili se drugi, ridi konj. Onaj koji je sedeо na njemu dobio je vlast da uzme mir sa zemlje, da se ljudi pokolju među sobom. Njemu je dat veliki mač. **5** Kad je Jagnje otvorilo treći pečat, čuo sam treće biće kako govori: „Dodil!“ Pogledam, a ono konj vranac. Onaj koji je sedeо na njemu držao je vagu u svojoj ruci. **6** Tada sam čuo neki glas koji kao da je dopirao između četiri bića. Glas je govorio: „Mera pšenice za srebrnjak, a tri mere ječma za srebrnjak. A ulju i vinu nemoj da naškodiš.“ **7** Kad je Jagnje otvorilo četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog bića kako govori: „Dodil!“ **8** Pogledam, a ono konj zelenko. Onome što je sedeо na njemu ime je „Smrt“, i za njim ide Svet mrtvih. Njima je data vlast nad četvrtinom zemlje da ubijaju mačem, glađu, zarazom, i divljim životinjama. (Hadēs g86) **9** Kad je Jagnje otvorilo peti pečat, video sam pod žrtvenikom duše zaklanih zbog propovedanja Božije reči i ustrajnog svedočenja. **10** Oni povikaše snažnim glasom: „O, sveti i istiniti Gospodaru, koliko će još proći dok ne osudiš ljude na zemlji i izvršiš osvetu nad onima koji su prolili našu krv?“ **11** Svakome od njih je data bela odeća, te im je rečeno da se strpe na kratko, dok se ne ispunи broj njihovih saradnika u službi i braće, koji treba da budu pobijeni kao i oni. **12** Video sam kad je Jagnje otvorilo šesti pečat. Tada nastade veliki zemljotres; sunce je pocrnelo kao žalobna odeća, a mesec postao [crven] kao krv. **13** Zvezde padoše s neba na zemlju, kao nedozrele smokve kad popadaju s drveta, zaljuljane jakim vetrom. **14** Nebo se rascepilo kao pocepana knjiga, a svaka planina i ostrvo pokrenuše se sa svog mesta. **15** A carevi zemaljski, velikaši, zapovednici, bogataši i moćnici, te svaki rob i slobodnjak, posakrivaše se po pećinama i po procepmama planinskih stena. **16** Oni rekoše planinama i stenama: „Padnite na nas i sakrijte nas od lica onog koji sedi na prestolu i od gneva Jagnjetovog. **17** Jer došao je veliki dan njihovog gneva, i ko može da opstane?“

7 Nakon toga, video sam četiri anđela kako bilo dato sedam truba. **3** Došao je drugi anđeo sa stoje na četiri ugla zemlje i zadržavaju četiri zlatnom kadionicom i stao kod žrtvenika. Njemu vetra na zemlji, da nijedan veter ne duva ni je bilo dato mnogo tamjana da ga s molitvama na zemlju, ni na more, niti na ikakvo drvo. **2** svetih prinese na zlatni žrtvenik kod prestola. **4** Zatim sam video drugog anđela koji je dolazio s Dim od tamjana iz kadionice u anđelovo ruci istoka. Sa sobom je imao pečat živoga Boga. On podiže se k Bogu, zajedno sa molitvama svetih. **5** doviknu snažnim glasom onoj četvorici anđela Onda je anđeo uzeo kadionicu, napunio je vatrom kojima je data vlast da naude zemlji i moru: **3** sa žrtvenika i izručio je na zemlju, nakon čega „Ne udite zemlji, ni moru, niti drveću, dok ne nastane gromovi, grmljavina, munje i zemljotres. zapečatimo čela slugu našega Boga!“ **4** Onda **6** Onih sedam anđela sa sedam truba pripremio sam čuo broj zapečaćenih. Bilo ih je stotinu se da zatrube. **7** Kad je zatrubio prvi anđeo, četrdeset četiri hiljade iz svakog plemena naroda grad i vatra pomešani s krvlju behu bačeni na Izrailjevog: **5** iz Judinog plemena dvanaest hiljada, zemlju, pa trećina zemlje, trećina drveća i trećina iz Ruvimovog plemena dvanaest hiljada, iz trave izgoreše. **8** Kad je zatrubio drugi anđeo, Gadovog plemena dvanaest hiljada, **6** iz Asirovog nešto kao ogromna planina užarena od ognja, plemena dvanaest hiljada, iz Neftalimovog bi bačena u more, te se trećina mora pretvori plemena dvanaest hiljada, iz Manasijinog u krv. **9** Trećina živilih bića u moru izgibe, a plemena dvanaest hiljada, **7** iz Simeunovog trećina brodova propade. **10** Kad je zatrubio plemena dvanaest hiljada, iz Levijevog plemena treći anđeo, s neba pade velika zvezda, goreći dvanaest hiljada, iz Isaharovog plemena dvanaest kao buktinja. Zvezda je pala na trećinu reka i hiljada, **8** iz Zavulonovog plemena dvanaest izvora. **11** Toj zvezdi je ime „Pelen“. Trećina hiljada, iz Josifovog plemena dvanaest hiljada, i iz voda postala je gorka od nje, tako da mnogi ljudi Venijaminovog plemena dvanaest hiljada. **9** Zatim pomreše od gorčine voda. **12** Kad je zatrubio sam video mnoštvo ljudi, koje niko nije mogao da četvrti anđeo, nešto udari trećinu sunca, trećinu izbroji. Bilo ih je od svake narodnosti, plemena, naroda i jezika. Stajali su pred prestolom i pred Jagnjetom obučeni u belu odeću i sa palmama u svojim rukama. **10** Oni gromko uskliknute: „Spasenje pripada našem Bogu koji sedi na prestolu i Jagnjetu!“ **11** A svi anđeli, starešine zvuk preostalih truba one trojice anđela koji će i četiri bića koji su stajali oko prestola, padoše zatrubitili!“

ničice na zemlju pred prestolom, pa se pokloniše Bogu, **12** govoreći: „Amin! Blagoslov i slava, mudrost i zahvalnost, čast, sila i snaga, pripadaju našem Bogu, od sad i doveka. Amin!“ (**aiōn g165**) **13** Tada me jedan od starešina upita: „[Znaš li] ko su ovi u beloj odeći i odakle dolaze?“ **14** Ja mu odgovorim: „To ti znaš, gospodaru moj.“ On mi reče: „To su oni što su prošli kroz velike nevolje. Oni su oprali svoju odeću i izbelili je Jagnjetovom krvlju. **15** Zato stoje pred Božnjim prestolom i danonoćno služe Bogu u njegovom hramu. A onaj koji sedi na prestolu nastaniće se među njima. **16** Oni nikad više neće biti gladni ni žedni, i neće ih peći sunce, niti ikakva žega, **17** jer će Jagnje, koje je nasred prestola, biti njihov Pastir. Ono će ih voditi na izvore vode života, a Bog će obrisati svaku suzu sa njihovih očiju.“

8 Kad je Jagnje otvorilo sedmi pečat, nastade tišina na nebu oko pola sata. **2** Zatim sam video sedam anđela koji stoje pred Bogom; njima je

9 Kad je zatrubio peti anđeo, video sam zvezdu koja je pala s neba na zemlju. Zvezdi je dat ključ od ždrela bezdana. (**Abyssos g12**) **2** Ždrelo bezdana se otvori, i iz njega pokulja dim, kao dim iz velike peći, tako da su se sunce i vazduh pomračili od dima iz bezdana. (**Abyssos g12**) **3** Iz dima izdoše na zemlju skakavci; njima je data moć zemaljskih škorpija. **4** Bilo im je rečeno da ne naškode travi na zemlji, ni zelenilu, niti ikakvom drvetu, nego samo ljudima koji na svojim čelima nemaju Božiji pečat. **5** Međutim, nije im bilo dozvoljeno da ih ubijaju, nego samo da ih muče tokom pet meseci. Njihovo mučenje slično je mučenju od uboda škorpije. **6** U te dane, ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći; želeće da umru, ali će smrt bežati od njih. **7** Skakavci su izgledom bili slični konjima opremljenim za boj. Na glavama su imali nešto slično zlatnim krunama. Lica su im bila ljudska, **8** kosa im je bila ženska, a zubi kao u lava. **9** Na sebi su imali oklope kao od gvožđa,

a šum njihovih krila bio je kao tutnjava bojnih kola sa mnoštvom konja koji hrle u boj. **10** Na repovima su imali žalac kao u škorpije, i u njima moć da naude ljudima tokom pet meseci. **11** Oni imaju nad sobom cara, anđela bezdana, koji se na jevrejskom jeziku zove Avadon, a na grčkom Apolion. (*Abyssos g12*) **12** Prva nevolja prođe; evo, dolaze još druge dve za njom. **13** Kad je zatrubio šesti anđeo, čuo sam jedan glas koji je dolazio iz četiri roga na zlatnom žrtveniku koji stoji pred Bogom. **14** Glas reče šestom anđelu s trubom: „Odreši četiri anđela koji su svezani na velikoj reci Eufrat.“ **15** I odrešiše se četiri anđela koji

su bili spremni za taj čas, dan, mesec i godinu, da pobiju trećinu čovečanstva. **16** Čuo sam da je broj te vojske bio dve stotine miliona konjanika. **17** A konji i njihovi konjanici, koje sam video u viđenju, izgledali su ovako: konjanici su imali na sebi oklope vatrene, plavetne i sumporne boje; glave konja bile su kao glave lavova, a iz njihovih usta izlazili su organ, dim i sumpor. **18** Od ove tri počasti – ognja, dima i sumpora – koje su izlazili iz njihovih usta, pogibe trećina čovečanstva. **19** Moć ovih konja bila je u njihovim ustima i u njihovim repovima. Naime, njihovi repovi bili su slični zmijskim glavama pomoću kojih mogu da naude. **20** Ali ostali ljudi koji nisu izginuli od ovih počasti, nisu se pokajali zbog idola koje su načinili svojim rukama. Oni nisu prestali da se klanjaju zlim duhovima i idolima od zlata, srebra, bronce, kamena i drveta, koji ne mogu ni da vide, ni da čuju, niti da hodaju. **21** Nisu se pokajali ni za svoja ubistva, ni za svoja vračanja, ni za svoje bludničenje, niti za svoje krađe.

10 Zatim sam video još jednog moćnog anđela kako silazi sa neba. Bio je obavljen oblakom, a oko svoje glave imao je dugu. Lice mu je bilo kao sunce, a njegove noge kao vatrene stubovi. **2** U svojoj ruci je imao otvorenu knjižicu. Tada je stao desnom nogom na more, a levom na zemlju, **3** i povikao veoma glasno, kao kad riče lav. Kad je povikao, progovoriše sedam gromova kroz grmljavinu. **4** A kad su gromovi progovorili, hteo sam da pišem, ali sam začuo glas sa neba: „Ostavi skrivenim to što je reklo sedam gromova; to ne zapisuj!“ **5** A anđeo koga sam video da stoji na moru i na zemlji, podiže svoju desnicu prema nebu, **6** pa se zakle onim što živi od sad i doveka, onim koji je stvorio nebo i što je na njemu, zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, govoreći: „Neće biti odlaganja! (*aiōn g165*)

7 Nego u dan kad zatrubi sedmi anđeo, Bog će privesti kraju svoj tajni naum, koji je objavio svojim slugama, prorocima.“ **8** Zatim sam čuo glas sa neba koji mi je ponovo rekao: „Idi i uzmi otvorenu knjigu iz ruke anđela koji stoji na moru i na zemljii!“ **9** Otišao sam k anđelu i rekao mu Apolion. (*Abyssos g12*) **10** Uzeo sam knjižicu iz anđelove ruke i progutao je. Bila mi je slatka u ustima, a gorka u trbuhi. **11** Onda mi rekoše: „Treba ponovo da prorokuješ o mnogim narodnostima, narodima, jezicima i carevima.“

11 Zatim mi je data trska slična štapu, te mi je rečeno: „Ustani i izmeri hram Božiji i žrtvenik, te izbroj one što se klanjaju u njemu.“

2 A spoljašnje dvorište hrama izostavi, ne meri ga, jer je dato mnogobroćima, koji će gaziti svetim gradom četrdeset dva meseca. **3** A ja ću poslati dvojicu svojih svedoka, da u kostreti prorokuju hiljadu dve stotine šezdeset dana. **4** Oni su dve masline i dva svećnjaka koji stoje pred Gospodarem zemlje. **5** A ako ko pokuša da im nauđi, organ izlazi iz njihovih usta i proždire njihove neprijatelje. Ako neko hoće da im nauđi, mora ovako da pogine. **6** Oni imaju moć da zatvore nebo da ne pada kiša dok prorokuju, kao i moć da vodu pretvore u krv i da udare zemlju svakojakim poštastima, kad god to zaželete. **7** A kad završe svoje svedočanstvo, Zver koja izlazi iz bezdana zaratiće protiv njih, pa će ih pobediti i ubiti. (*Abyssos g12*) **8** Njihova telesa ležaće na trgu velikog grada, koji se u duhovnom smislu zove „Sodoma“ i „Egipt“, gde je i njihov Gospod bio razapet. **9** Ljudi iz raznih naroda, plemena, jezika, i narodnosti gledaće njihova telesa tri i po dana, i neće dozvoliti da se njihova telesa sahrane u grob. **10** A stanovnici zemlje likovaće nad njima i slavit, te slati darove jedni drugima, jer su ta dva proroka namučila stanovnike zemlje. **11** Ali nakon tri i po dana, Bog udahnu duh života u njih, te oni stadoše na svoje noge, pa veliki strah obuze one koji su ovo gledali. **12** Tada začuše snažan glas sa neba kako im gorovi: „Uznesite se ovamo!“ Oni se uzneše na oblaku u nebo, dok su ih njihovi neprijatelji gledali. **13** U taj čas nastade veliki zemljotres, te sruši deseti deo grada i usmrti sedam hiljada ljudi. Ostali se uplašiše, pa proslaviše Boga nebeskog. **14** Druga nevolja prođe, evo, ubrzo dolazi treća. **15** Kad je sedmi anđeo zatrubio, odjeknuše snažni glasovi

na nebu, koji su govorili: „Carstvo sveta postade Carstvo našeg Gospoda i njegovog Hrista. On će vladati od sad i doveka.“ (aiōn g165) 16 A dvadeset četiri starešine koje sede na svojim prestolima pred Bogom, padoše ničice na zemlju i pokloniše se Bogu, 17 govoreći: „Zahvaljujemo ti, Gospode, ženri priteče u pomoć zemlja, koja otvori svoje Bože, Svedržitelju, koji jesi i koji si bio, što si ždrela i popi reku što je Aždaja izbacio iz svojih uzeo svoju veliku silu i zacario se. 18 Pobesneše usta. 19 Aždaja se razbesni na ženu, pa ode da narodi, ali tvoj gnev dođe, i vreme da sudiš zarati na njeno ostalo potomstvo, na one koji mrtvima. [Dode vreme] da nagradiš twoje sluge, proroke, tvoj narod, i one što ti se klanaju, male i velike, a da uništiš one što upropasćuju zemlju.“

19 Zatim se otvorio Božji hram na nebu, i u njemu se pokazao Kovčeg njegovog saveza. Tada udariše munje, tutnjava, gromovi, potres i veliki grad.

12 Pojavi se veliki znak na nebu: žena odevena u sunce; mesec je bio pod njenim nogama, a na njenoj glavi bio je venac od dvanaest zvezda. 2 Bila je trudna i vikala od porođajnih bolova i muka. 3 Zatim se pojavi drugi znak na nebu: ogromna crvena Aždaja sa sedam glava i deset rogova, i sa sedam krune na svojim glavama. 4 Svojim repom ona povuče trećinu zvezda sa neba i baci ih na zemlju. Zatim stade pred ženu koja je trebalo da rodi, da proždere njeno dete – kad rodi. 5 Žena je rodila muško dete, koje će vladati svim narodima gvozdenom palicom. Ali dete bi uzeto k Bogu i njegovom prestolu. 6 Žena pobegne u pustinju, u sklonište koje je Bog pripremio za nju, da se brinu za nju hiljadu dve stotine šezdeset dana. 7 Onda nastane rat na nebu: Mihailo sa svojim anđelima zarati protiv Aždaje. Aždaja sa svojim anđelima stupi u rat, 8 ali su bili poraženi, te im više nije bilo mesta na nebesima. 9 Velika Aždaja je bila zbačena [sa neba]. On je ona Stara zmija, koja se zove „Đavo“ i „Satana“, koja dovodi u zabludu sav svet. I Aždaja i njeni anđeli s njom bili su bačeni na zemlju. 10 Zatim sam čuo snažan glas na nebu kako govorи: „Sad je nastupilo spasenje, sila i Carstvo našega Boga i vlast njegovog Hrista! Jer zbačen je optužitelj naše braće, koji ih optužuje pred našim Bogom dan i noć. 11 Ali oni su ga pobedili Jagnjetovom krvlju i rečju svoga svedočanstva; i umesto ljubavi prema životu, izabrali su smrt! 12 Radujte se, stoga, nebesa i vi što živate na njima! Ali teško zemlji i moru, jer je đavo s velikim gnevom sišao k vama, znajući da mu je ostalo još malo vremena.“ 13 Kad je Aždaja videla da je bačena na zemlju, poče da proganja

ženu koja je rodila muško dete. 14 Njoj su data dva krila velikog orla da odleti u pustinju, u svoje sklonište, gde će biti zbrinuta i zaštićena od zmije tri i po godine. 15 Zmija iz svojih usta izbacio za ženom reku vode da je odnese, 16 ali se Bogu, 17 govoreći: „Zahvaljujemo ti, Gospode, ženri priteče u pomoć zemlja, koja otvori svoje Bože, Svedržitelju, koji jesi i koji si bio, što si ždrela i popi reku što je Aždaja izbacio iz svojih uzeo svoju veliku silu i zacario se. 18 Pobesneše usta. 19 Aždaja se razbesni na ženu, pa ode da narodi, ali tvoj gnev dođe, i vreme da sudiš zarati na njeno ostalo potomstvo, na one koji mrtvima. [Dode vreme] da nagradiš twoje sluge, vrše Božije zapovesti i drže svedočanstvo za proroke, tvoj narod, i one što ti se klanaju, male Isusa.

13 Aždaja stade na obalu mora. Zatim sam video kako iz mora izlazi Zver. Imala je deset rogova i sedam glava. Na rogovima je imala deset kruna, a na njenim glavama su bila ispisana bogohulna imena. 2 Zver koju sam video bila je slična leopardu, s nogama kao u medveda, a ustima kao u lava. Aždaja joj je dala svoju silu, svoj presto, i veliku vlast. 3 Jedna od njenih glava izgledala je kao smrtno ranjena, ali je ta smrtna rana zacelila. Sva se zemlja divila i sledila Zver, 4 pa su se svi poklonili Aždaji, jer je dala vlast Zveri. Ljudi su se poklonili i Zveri, govoreći: „Ko je kao Zver, i ko može ratovati s njom?“ 5 Zveri je bilo dozvoljeno da govoriti drsko i bogohulno četrdeset dva meseca. 6 Tada je počela da proklinje Boga, njegovo ime, i njegov Šator, kao i one koji žive na nebu. 7 Uz to joj je bilo dozvoljeno da zarati protiv svetih i da ih pobedi, i da ima vlast nad svakim plemenom, narodom, jezikom i narodnosti. 8 Svi stanovnici zemlje pokloniće se Zveri, svako čije ime nije upisano u Knjigu života Jagnjeta koje je zaklano pre postanka sveta. 9 Ko ima uši, neka sluša! 10 Treba li ko da ide u progonstvo, u progonstvo će otići, treba li ko da bude ubijen mačem, mačem će biti ubijen. U tom se ogleda postojanost i vera svetih. 11 Zatim sam video da jedna druga Zver izlazi iz zemlje. Imala je dva roga kao jagnje, ali je govorila kao Aždaja. 12 Ta Zver je izvršavala vlast prve Zveri u njenom prisustvu. Ona je učinila da se zemlja i njeni stanovnici pokloni prvoj Zveri kojoj je bila zacelila smrtna rana. 13 Ta [Zver] je činila velike zname, bacajući čak i vatru s neba na zemlju pred ljudi, 14 te je zavela stanovnike zemlje, služeći se moći koja joj je data da čini zname u prisustvu Zveri. Ona je govorila stanovnicima zemlje da načine kip Zveri kojoj je mačem zadata rana, ali je preživela. 15 [Druga Zver] je dobila moć da udahne život u kip prve Zveri, tako da kip može da govoriti i pogubi one

koji mu se ne poklone. **16** Ona je prisilila sve pogledao, i gle, beli oblak. Na oblaku je sedeo – male i velike, bogate i siromašne, slobodne i neko „kao sin čovečiji“, sa zlatnim vencem na robeve, da im se utisne žig na desnu ruku ili na glavi i sa oštrim srpom u svojoj ruci. **15** Tada čelo, **17** tako da niko nije mogao ni da prodaje ni neki drugi andeo izade iz hrama vičući gromkim da kupuje, osim onog koji je na sebi imao žig sa glasom onome što je sedeo na oblaku: „Uzmi srp imenom Zveri ili s brojem njenog imena. **18** Ovo i žanji, jer je došlo vreme za žetvu, dozreо je usev zahteva mudrost. Ko je pronicljiv, neka dokuči na zemlji.“ **16** Onaj što je sedeo na oblaku baci značenje broja Zveri, jer taj broj predstavlja nebeskog hrama izade drugi andeo koji je takođe čoveka. Broj Zveri je šest stotina šezdeset šest.

14 Zatim sam video Jagnje kako stoji na brdu Sion, i sa njim stotinu četrdeset četiri hiljade, na čijim je čelima bilo napisano njegovo ime i ime njegovoga Oca. **2** Začuo sam glas sa neba sličan huku mnogih reka i odjeku jakog groma. Glas je bio sličan melodiji koju izvode svirači harfe na svojim harfama. **3** Tih stotinu četrdeset četiri hiljade pevalo je novu pesmu pred prestolom, pred četiri bića, i pred starešinama. Tu pesmu niko nije mogao da nauči, osim njih, otkupljenih sa zemlje. **4** Oni su očuvali sebe čistima, ne uzimajući sebi žena; to su, naime, devstvenici. Oni slede Jagnje kud god ono ide. Oni su otkupljeni od ostatka čovečanstva kao prvina koja pripada Bogu i Jagnjetu. **5** Laž nikad nisu izustili; oni su neporočni. **6** Zatim sam video drugog andela kako leti posred neba sa večnom Radosnom vešću da je objavi stanovnicima zemlje: svakoj narodnosti, plemenu, jeziku i narodu. (aiōnios g166) **7** Govorio je snažnim glasom: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer došao je čas njegovog suda. Zato se poklonite Stvoritelju neba i zemlje, mora i vodenih izvora.“ **8** Drugi andeo dođe za njim i reče: „Pade, pade, veliki Vavilon, jer je žestokim vinom svoga bludničenja napojio sve narode.“ **9** Za njima je došao treći andeo i progovorio snažnim glasom: „Ko god se klanja Zveri i njenom kipu, te prima žig na svoje čelo ili na svoju ruku, **10** i sam će piti vino Božijega gneva koje je nerazblaženo natоčeno u čašu njegovoga gneva, pa će biti mučen u ognju i sumporu pred svetim andelima i pred Jagnjetom. **11** A dim od njihovog mučenja dizaće se od sad i doveke. Ti koji se klanjaju Zveri i njenom kipu i primaju žig sa njenim imenom, neće imati počinka ni danju ni noću.“ (aiōn g165)

12 Ovo zahteva postojanost svetih, koji drži Božije zapovesti i veru u Isusa. **13** Tada sam čuo glas sa neba kako govorи: „Napiši: blago onima koji od sada umiru radi Gospoda! Da, govorи Duh, oni će se odmoriti od svog mukotrpнog rada, jer njihova dela svedoče za njih.“ **14** Tada sam

neki drugi andeo izade iz hrama vičući gromkim glasom onome što je sedeo na oblaku: „Uzmi srp i žanji, jer je došlo vreme za žetvu, dozreо je usev na zemlji.“ **16** Onaj što je sedeo na oblaku baci svoj srp na zemlju i zemlja bi požnjevena. **17** Iz nebeskog hrama izade drugi andeo koji je takođe sa sobom nosio oštari srp. **18** Drugi, opet, andeo, koji je imao vlast nad vatrom, dođe od žrtvenika i povika gromkim glasom onome sa oštrim srpom: „Zamahni svojim oštrim srpom, pa obri grožđe sa zemaljskog čokota, jer je grožđe sakrelno!“ **19** Andeo baci svoj srp na zemlju, obere zemaljski čokot, a grožđe stavi u veliku muljaru Božijeg gneva. **20** Grožđe u muljari bi izgaženo izvan grada, te iz muljare poteče krv konjima do uzda, nekih hiljadu šest stotina stadija unaokolo.

15 Zatim sam video drugi veliki i čudesni znak na nebu: sedam andela sa sedam poslednjih zala, jer se sa njima završava Božiji gnev. **2** Video sam i nešto nalik moru od stakla, pomešanom s ognjem, i tamo one koji su pobedili Zver, njen kip i broj njenog imena. Stajali su pokraj mora od stakla sa kitarama [koje im je] Bog [dao]. **3** Pevali su pesmu Mojsija, sluge Božijeg, i Jagnjetovu pesmu: „Velika su i čudesna tvoja dela, Gospode Bože, Svedržitelju; pravedni su i istiniti tvoji putevi, Care naroda. **4** Ko se ne bi bojao tebe i slavio ime tvoje, Gospode? Jer [ti si] jedini svet. Zato će svи narodi doći [k tebi] i pokloniti se pred tobom, jer se pokazaše tvoja pravedna dela!“ **5** Posle ovoga sam video da se otvorio hram na nebu, to jest, Šator svedočanstva. **6** Iz hrama izade sedam andela sa sedam zala, obučeni u čist i svetao lan, i opasani zlatnim pojasevima oko prsiju. **7** A jedno od četiri živa bića dade sedmorici andela sedam zlatnih zdela ispunjenih gnevom Boga koji živi od sad i doveke. (aiōn g165) **8** Tada se hram ispuni dimom od Božije slave i od njegove sile, tako da niko nije mogao ući u hram dok se nisu završila sedam zala sedmorice andela.

16 Onda sam čuo snažan glas iz hrama kako govorи sedmorici andela: „Idite i izlijte sedam zdela Božijeg gneva na zemlju!“ **2** Prvi [andeo] ode i izli svoju zdelu na zemlju. Tada izbiše bolni i zločudni čirevi na ljudima koji su imali žig Zveri i koji su se klanjali njenom kipu.

3 Drugi [andeo] izli svoju zdelu u more, te se ono obuzeo, pa me je [andeo] odveo u pustinju. Tamo pretvoriti u krv kao u mrtvaca, te uginu svako sam video ženu gde sedi na skerletnoj Zveri, živo biće u moru. **4** Treći [andeo] izli svoju zdelu pokrivenoj bogohulnim imenima, sa sedam glava na reke i na vodene izvore, te se i oni pretvorile i deset rogova. **4** Žena je bila obučena u porfiru u krv. **5** Onda sam čuo andela [zaduženog za] i skerlet, i okićena zlatom, dragim kamenjem vode kako govoril: „Pravedan si ti koji jesu i koji si i biserima. U svojoj ruci je imala zlatnu času bio, Sveti, što si ovako presudio. **6** Oni su prolili punu gadosti i nečistote svoga bluda. **5** Na čelu krv svetih i proroka, i zato si im dao krv da piju; joj je bilo napisano ime s tajnim značenjem: to su zasluzili!“ **7** Tada sam čuo žrtvenik kako veliki vavilon, majka svih bludnica i zemaljskih govoril: „Da, Gospode Bože, Svedržitelju, istiniti gadosti. **6** Video sam da se ta žena opija krvlju i pravedni su tvoji sudovi!“ **8** Četvrti [andeo] svetih, i krvlju onih koji ispovedaju veru u Isusa. izli svoju zdelu na sunce, kome je data moć da Silno sam se začudio videvši ovo veliko čudo. **7** A pali ljudi vatrom. **9** Paljeni velikom jarom, ljudi andeo mi reče: „Zašto si se začudio? Ja ču ti reći su proklinjali ime Boga koji ima vlast nad ovim šta znači tajna ove žene koju nosi Zver sa sedam zlima. Ipak, nisu se pokajali i dali mu slavu. **10** glava i deset rogova. **8** Zver koju si video, koja je Peti [andeo] izli svoju zdelu na presto Zveri. bila, ali više nije, ponovo će izaći iz bezdana i Njegovo carstvo utonu u tamu, a ljudi od muke otići u propast. A stanovnici zemlje, čija imena počeše da grizu svoje jezike, **11** i da proklinju Boga nebeskog zbog svojih muka i čireva. Ipak, nisu se pokajali za svoja dela. **12** Šesti [andeo] izli svoju zdelu na veliku reku Eufrat. Njegova voda pameti s mudrošću. Sedam glava, sedam su brda presahnu, pripremajući put za careve koji dolaze na kojima žena sedi. To su takođe sedam careva. sa istoka. **13** Onda sam video kako iz usta Aždaje, **10** Pet njih je već palo, a jedan je još tu. Drugi iz usta Zveri i iz usta lažnog proroka izlaze tri još nije došao, a kada dođe, neće zadugo ostati. nečista duha, koji su ličili na žabe. **14** To su zli **11** A Zver koja je bila, ali više nije, jeste osmi duhovi koji čine zname. Oni idu k carevima sveta car. Ona je među sedmoricom careva, i zato da ih okupe na rat za veliki dan Boga Svedržitelja. ide u propast. **12** I deset rogova koje si video, **15** „Evo, dolazim kao lopov! Blažen je onaj koji deset su careva, koji se još nisu zacarili, ali će bdije i čuva svoju odeću! Takav, naime, neće ići dobiti vlast da vladaju sa Zveri samo za jedan go, i neće se javno osramotiti.“ **16** Oni okupiše sat. **13** Namera im je ista: da predaju svoju silu i careve na mesto koje se na jevrejskom zove vlast Zveri. **14** Oni će ratovati protiv Jagnjeta, „Armagedon“. **17** Sedmi [andeo] izli svoju zdelu ali će ih Jagnje pobediti, jer je ono Gospodar u vazduhu. Tada se iz hrama, sa prestola, začu nad gospodarima i Car nad carevima. Sa njim gromki glas, govoreći: „Svršeno je!“ **18** Uto sevnu će biti njegovi pozvani, izabrani i verni.“ **15** munje, prolomi se grmljavina i prasnu gromovi, [Andeo] nastavi: „Vode koje si video, na kojima te nastane veliki zemljotres kakvog nije bilo Bludnica sedi, to su narodi, ljudi, narodnosti i otkada je ljudi na zemlji. Bio je to zemljotres jezici. **16** Video si i deset rogova i Zver. Oni će ogromnih razmera. **19** Veliki grad rascepili se na mrzeti Bludnicu, opustošiće je i ostaviti golu, tri dela, a gradovi naroda se raspadoše. Bog se pojesti njeno meso i spaliti je. **17** Jer Bog je stavio setio velikog Vavilona, te mu dade času vina misao u njihova srca da ostvare njegov naum: da svoga jarosnog gneva. **20** Sva ostrva iščeznuše, a udruženi u jednoj nameri predaju svoja carstva od gora ne osta ni traga. **21** Tada se na ljudi sruči Zveri, dok se ne ispune Božije reči. **18** A žena ogroman grad sa neba, i svaki je težio po talant. koju si video, to je veliki grad koji vlada nad Ljudi su proklinjali Boga zbog zla od grada, jer je carevima zemaljskim.“ ovo zlo bilo veoma veliko.

17 Zatim mi je jedan od onih andela sa sedam

zdela prišao i rekao mi: „Dođi, pokazaću ti kako će biti kažnjena velika Bludnica koja sedi na mnogim vodama. **2** S njom su zemaljski carevi bludničili, a stanovnici zemlje se napili vinom njenog bludničenja.“ **3** Tada me je [Božiji] Duh

18 Posle ovoga sam video drugog andela kako silazi sa neba sa velikom vlašću. Njegova slava obasjala je celu zemlju. **2** Tada [andeo] povika jakim glasom: „Pade, pade, veliki Vavilon, i postade prebivalište zlih duhova i sklonište svih nečistih duhova, sklonište svim nečistim pticama i svim nečistim i mrskim zverima. **3** Jer

svi su se narodi napojili žestokim vinom njenoga bludničenja. Carevi sveta s njom su bludničili, a svetski se trgovci obogatili od njene silne trubača neće se više čuti u tebi, niti će se koji raskoši!“ 4 Zatim sam čuo drugi glas sa neba umetnik više naći u tebi, a ni zvuk mlinu se neće kako govorи: „Narode moj, izadi iz tog [grada], više čuti. 23 Svetlost svetiljke neće više zasjati u da ne budete učesnici u njegovim gresima, i da vas ne snađu njegova zla. 5 Jer gresi se njeni nagomilaše do neba, i Bog se setio njenih nepravdi. 6 Vratite joj istom merom, vratite joj dvostruko više za njena dela; ulijte joj u čašu dvostruku meru onog što je zamešala [drugima].“

7 Zadajte joj muke i žalosti onoliko koliko je sebi dala slave i raskoši! Jer ona govorи u svome srcu: 'Sedim [na prestolu] kao carica, nisam udovica i žalosti neću iskusiti.' 8 Zato će se u jedan dan sručiti na nju sva ova zla: smrt, žalost i glad. I proždreće je vatra, jer je silan Gospod Bog koji joj sudi.“ 9 Za njom će plakati i naricati svi carevi sveta koji su s njom bludničili i uživali u njenoj raskoši, kada vide dim i nju svu u plamenu. 10 Preplašeni njenim mukama, stajaće izdaleka i govoriti: „Jao, jao, veliki grade Vavilone, silni grade, jer u jedan čas nasta tvoj sud!“ 11 A svetski će trgovci plakati i naricati za njom, jer niko više ne kupuje njihovu robu: 12 zlato, srebro, drago kamenje, bisere, tanani lan, porfir, svilu, skerlet, razna mirisna drveta, svakovrsne posude od slonovače, predmete načinjene od skupocenog drveta, bronze, gvožđa i mramora; 13 cimet, balzam, miomiris, mirisava ulja, tamjan, vino, ulje, belo brašno, pšenicu, stoku, ovce i konje, kola, robeve i ljudske duše. 14 Ostala si bez voća za kojim si čeznula, sva tvoja raskoš i sjaj propali su i više ih nećeš povratiti. 15 Trgovci koji su ovim trgovali i obogatili se od nje, stajaće izdaleka obuzeti strahom zbog njenih muka, plačući i naričući. 16 Govoriće: „Jao, jao, veliki grade, koji si se oblačio u lan, porfir i skerlet, i kitio se zlatom, dragim kamenjem i biserima! 17 U jedan čas opuste toliko bogatstvo!“ I svi kormilari, svi mornari i moreplovci, stajali su izdaleka. 18 Videvši dim koji se podiže iz grada u požaru, jadikovali su i govorili: „Koji je grad bio kao ovaj veliki grad?“ 19 Oni posuše prašinu na svoje glave jadikujući i plačući: „Jao, jao, veliki grade! Od njegovog izobilja se obogatise svi koji su imali brodove na moru, a u jedan je čas opusteo. 20 Veseli se nad njim, nebo! Veselite se nad njim, vi sveti, apostoli i proroci, jer ga je Bog kaznio [zbog onog što je učinio] vama!“ 21 Tada je jedan moćni andeo podigao kamen, velik kao mlinski, i bacio ga u more, govorći: „Ovako

će biti bačen veliki grad Vavilon i neće ga više bludničenja. Carevi sveta s njom su bludničili, biti. 22 Muzika kitariste, muzičara, flautista i zabilježenje i neveste ikad da ne budete učesnici u njegovim gresima, i tebi, niti će se glas mladoženje i neveste ikad da vas ne snađu njegova zla. 5 Jer gresi se čuti u tebi, zato što su tvoji trgovci bili svetski moćnici, i zato što je tvoje vračanje dovelo u zabludu sve narode. 24 Uz to se u tebi prolila krv proroka i svetih, i svih onih koji su ubijeni na zemlji.“

19 Posle ovoga sam čuo nešto kao gromki glas mnoštva naroda na nebu kako govorи: „Aliluja! Spasenje, slava i sila pripada našem Bogu. 2 Jer istiniti su i pravedni Božiji sudovi, zato što je osudio veliku Bludnicu koja je kvarila zemlju svojim bludom, i zato što je na njoj izvršio odmazdu zbog krvi njegovih slugu koju je prolila.“ 3 [Narod] reče po drugi put: „Aliluja! Dim sa njenog [zgarišta] diže se od sad i doveka!“ (aiōn g165) 4 Tada dvadeset četiri starešine padoše ničice, pa se pokloniše Bogu koji sedi na prestolu, govoreći: „Amin, aliluja!“ 5 Uto se začu glas s neba: „Slavite Boga našeg, sve sluge njegove, vi koji ga se bojite, mali i veliki!“ 6 Ponovo sam čuo glas mnoštva naroda i nešto kao huk mnogih reka i kao prasak jakog groma, kako govorе: „Aliluja! Jer zacario se Gospod Bog naš, Svedržitelj. 7 Radujmo se i kličimo i dajmo mu slavu, jer došlo je vreme svadbe Jagnjetove; spremila se njegova Nevesta. 8 Njoj bi dan čist i svetao lan da se u njega obuče.“ (Lan, to su pravedna dela svetih.) 9 [Andeo] mi reče: „Napiši: blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jagnjetovu!“ Još mi reče: „Ovo su istinite Božije reči.“ 10 Ja padoh ničice pred njegove noge da mu se poklonim, ali on mi reče: „Ne čini to! Sluga sam, kao i ti i tvoja braća koja objavljuju poruku o Isusu. Bogu se pokloni! Jer svedočanstvo o Isusu – to je duh proročtva.“ 11 Onda sam video otvoreno nebo, a tamo, beli konj. Onaj koji ja jaše zove se „Verni i Istiniti“; on po pravdi sudi i ratuje. 12 Oči su mu organj što sažiže, a na glavi su mu mnoge krune. Na njemu je napisano ime, koje niko ne zna osim njega. 13 Obučen je u odeću natopljenu krvlju, a njegovo ime je Reč Božija. 14 Vojske nebeske su ga pratile, jašući na konjima obučenim u belu i čistu tkaninu od lana. 15 Iz njegovih usta izlazi oštar mač, kojim će poseći narode. On će vladati nad njima gvozdenom palicom i gaziti u muljari jarosnog

gneva Boga, Svedržitelja. 16 Na svojoj odeći i Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Zatim sam video veliki beli na svome bedru napisano mu je ime: car nad presto i onog koji sedi na njemu. Od njegovog carevima i gospodar nad gospodarima. 17 Zatim lica pobegoše i zemlja i nebo; ne osta od njih ni sam video jednog anđela kako stoji na suncu. On traga. 12 Onda sam video mrtve, velike i male, doviknu veoma glasno svim pticama koje lete kako stoje pred prestolom. Otvoriše se knjige. posred neba: „Dodata, okupite se na veliku Božiju gozbu, 18 da jedete meso careva, zapovednika i Knjiga moćnika, i meso konja i njihovih konjanika, te života, te su mrtvi bili suđeni po svojim delima, meso slobodnih i robova, meso malih i velikih!“ prema onome što je zapisano u knjigama. 13 19 Onda sam video Zver i zemaljske careve sa More izvede svoje mrtve koji su bili u njemu, a njihovim vojskama, okupljene da zarate sa onim Smrt i Svet mrtvih izvedoše mrtve koji su bili u što sedi na belom konju i sa njegovim vojskama. njima, pa je svako bio osuđen po svojim delima. 20 Zver je bila zarobljena, a sa njom i lažni prorok, (Hadēs g86) 14 Tada su Smrt i Svet mrtvih bili koji je činio znake u njeno ime, kojima je zaveo bačeni u ognjeno jezero. Ognjeno jezero – to je one što primaju žig Zveri i klanjaju se njenom druga smrt. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Čije kipu. Oboje su bili živi bačeni u ognjeno jezero. se ime ne nađe zapisano u Knjizi života, taj bi koje gori sumporom. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Ostale bačen u ognjeno jezero. (Limnē Pyr g3041 g4442)

20 Zatim sam video anđela kako silazi sa neba.

Ovaj je imao ključ od bezdana i veliki lanac u svojoj ruci. (Abyssos g12) 2 On uhvati Aždaju, Staru zmiju, koja je đavo i Satana, i okova je na hiljadu godina. 3 Onda je baci u bezdan, zaključa je i zapečati, tako da ne zavodi više narode, dok se ne navrši hiljadu godina. Posle ovoga ona ima da bude odrešena na kratko vreme. (Abyssos g12)

4 Onda sam video prestole. Onima što su sedeli na njima dana je vlast da sude. Video novol!“ Još reče: „Napiši: 'Ove reči su pouzdane i sam i duše onih kojima su odrubljene glave, jer

su svedočili za Isusa i zbog Božije reči, i one koji se nisu poklonili Zveri, ni njenom kipu; one koji nisu primili žig na svoju ruku i na svoje

čelo. Ovi su oživeli i vladali sa Hristom hiljadu godina. 5 (Ostali mrtvi nisu oživeli, dok se nije navršilo hiljadu godina.) To je prvo vaskrsenje.

6 Blaženi su i sveti oni koji učestvuju u prvom vaskrsenju. Smrt nad njima nema vlast. Oni će biti sveštenici Božiji i Hristovi i vladati sa njim hiljadu godina. 7 A kad se navrši hiljadu godina,

8 pa će ti nevestu, ženu Jagnjetovu.“ 10 Tada me je

izaći da zavede narode na sve četiri strane sveta, Duh [Božiji] obuzeo, pa me je [andeo] odveo na

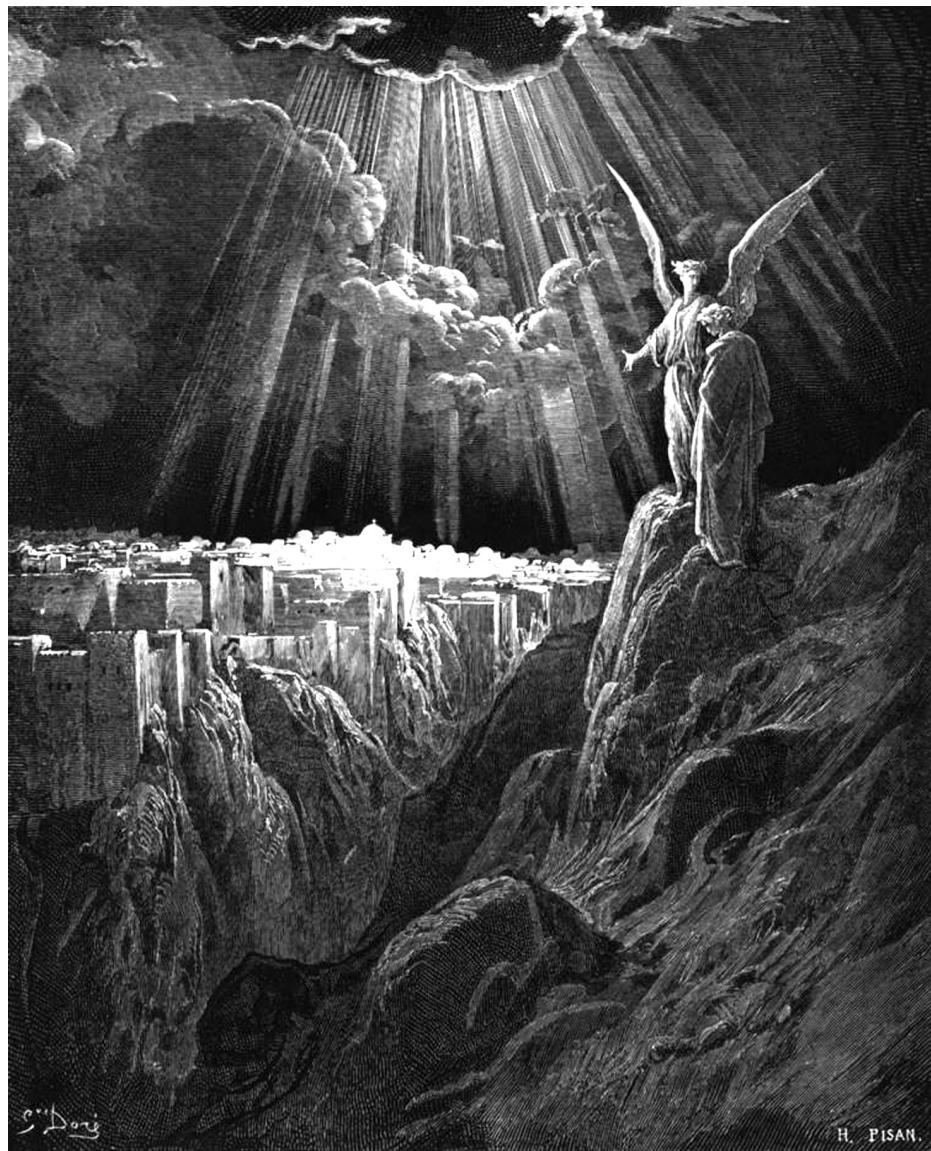
Goga i Magoga, i da ih okupi na boj. Oni su brojni kao pesak na morskoj obali. 9 Uspeše se oni na zaravan u zemlji, pa opkolije tabor Božijeg naroda i njihov voljeni grad, ali siđe vatrica neba, pa ih proždre. 10 A đavo, koji ih je dovodio u

zabludu, bio je bačen u ognjeno i sumporno jezero, gde su Zver i lažni prorok. Tamo će biti mučeni danju i noću od sad i doveke. (aiōn g165,

Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Zatim sam video veliki beli presto i onog koji sedi na njemu. Od njegovog carevima i gospodar nad gospodarima. 12 Onda sam video mrtve, velike i male, kako stoje pred prestolom. Otvoriše se knjige. Knjiga života, te su mrtvi bili suđeni po svojim delima, prema onome što je zapisano u knjigama. 13 More izvede svoje mrtve koji su bili u njemu, a Smrt i Svet mrtvih izvedoše mrtve koji su bili u njima, pa je svako bio osuđen po svojim delima. (Hadēs g86) 14 Tada su Smrt i Svet mrtvih bili bačeni u ognjeno jezero. Ognjeno jezero – to je druga smrt. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Čije se ime ne nađe zapisano u Knjizi života, taj bi bačen u ognjeno jezero. (Limnē Pyr g3041 g4442)

troja vrata na istočnoj strani, troja vrata na pouzdane i istinite. Gospod Bog, koji nadahnjuje severnoj strani, troja vrata na južnoj strani i prroke, poslao je svog andela da pokaže svojim troja vrata na zapadnoj strani. **14** Zid je počivao slugama šta mora da se dogodi uskoro. **7** Evo, na dvanaest temelja, na kojima su bila napisana dolazim ubrz! Blago onom koji drži proročke imena dvanaest Jagnjetovih apostola. **15** A onaj reči ove knjige.“ **8** Ja, Jovan, čuo sam i video [sve] što je govorio sa mnom imao je merni štap od ovo. Kad sam [sve to] čuo i video, pao sam ničice zlata, da izmeri grad, njegova vrata i zid. **16** Grad pred noge andela koji mi je sve to pokazao, da se prostirao u obliku četvorougaonika, jednake mu se poklonim. **9** Ali on mi reče: „Ne čini to! dužine i širine. [Andeo] je izmerio grad mernim Sluga sam kao i ti i tvoja braća proroci koji drže štapom: bio je dugačak dvanaest hiljada stadija; reči ove knjige. Bogu se pokloni!“ **10** Još mi reče: tolika mu je bila i širina i visina. **17** Izmerio „Nemoj da zapečatiš proročke reči ove knjige, jer je i gradski zid: debljina mu je bila stotinu se vreme približilo. **11** Nepravednik neka i dalje četrdeset četiri lakta. Andeo se koristio ljudskom čini nepravdu, nečisti neka se i dalje kalja, a ko merom. **18** Zid je bio sagrađen od jaspisa, a je pravedan neka i dalje čini što je pravedno, i grad je bio sav od čistog zlata – kao od čistog ko je svet neka se i dalje posvećuje.“ **12** „Evo, kristala. **19** Temelji gradskog zida bili su ukrašeni dolazim ubrz, i nosim platu sa sobom, da platim svakovrsnim dragim kamenjem: prvi temelj je svakome po njegovim delima. **13** Ja sam Alfa bio od jaspisa, drugi od safira, treći od halkidona, i Omega, Prvi i Poslednji, Početak i Svršetak. četvrti od smaragda, **20** peti od sardoniksa, šesti **14** Blago onima koji Peru svoju odeću, jer će od sarda, sedmi od hrisolita, osmi od virila, dobiti pravo da pristupe drvetu života i uđu deveti od topaza, deseti od hrisoprasa, jedanaesti na gradska vrata. **15** A napolju su psi, vraćari, od jakinta, dvanaesti od ametista. **21** A dvanaest bludnici, ubice i idolopoklonici i svi koji vole i vrata, dvanaest su bisera; svaka vrata bila su od čine laž. **16** Ja, Isus, poslao sam svoga andela da jednog bisera. Gradski trg je bio sav od čistog vam objavi ovu poruku za crkve. Ja sam Koren i zlata – kao od čistog kristala. **22** U gradu nisam Potomak Davidov, sjajna zvezda Danica.“ **17** Duh video hram. Naime, sam Gospod Bog, Svedržitelj, i nevesta kažu: „Dođi!“ I ko sluša ovo, neka kaže: i Jagnje, njegov su hram. **23** Gradu nisu potrebni „Dođi!“ Ko god je žedan neka dođe; ko hoće, ni sunce ni mesec da mu svetle, jer ga je obasjala neka uzme vodu života zabadava. **18** Upozoravam Božija slava, a Jagnje je njegova svetiljka. **24** svakog ko sluša proročke reči ove knjige: doda li Narodi će hodati u njegovoj svetlosti, a zemaljski im ko nešto, tome će Bog dodati zla zapisana carevi donosiće u njega svoje bogatstvo. **25** u ovoj knjizi. **19** A oduzme li ko nešto od reči Njegova vrata neće se zatvarati danju, i tamo ove proročke knjige, Bog će oduzeti njegov deo noći neće ni biti. **26** Raskoš i bogatstvo naroda od drveta života i od svetog grada, o kojima je biće doneseni u njega. **27** Međutim, u njega neće napisano u ovoj knjizi. **20** Onaj koji prenosi ovo ući ništa što je nečisto, niti iko ko čini što je svedočanstvo, kaže: „Da, dolazim ubrz!“ Amin! gadno i neistinito, već samo oni koji su upisani u **Dodi, Gospode Isuse!** **21** Milost Gospoda Isusa Jagnjetovo Knjizi života. **[neka bude]** sa svima. Amin.

22 [Andeo] mi je, zatim, pokazao reku vode života, bistru kao kristal, koja izvire iz prestola Božijeg i Jagnjetovog **2** i protiče kroz glavnu ulicu grada. Na obe strane reke stajalo je drvo života koje rađa dvanaestostruki rod, jedan rod mesečno. Lišće ovog drveta je za isceljenje narodima. **3** Tamo neće biti nikakvog prokletstva. U gradu će biti Božiji i Jagnjetov presto, a njegove će mu se sluge klanjati. **4** Oni će gledati njegovo lice, i njegovo ime biće na njihovim čelima. **5** Noći više neće biti, a neće im više trebati ni svetlosti sunčeve ni mesečeve, jer će im sam Gospod Bog svetliti, a oni će vladati od sad i doveka. (aiōn g165) **6** [Andeo] mi reče: „Ove reči su

Video sam i sveti grad, Novi Jerusalim, kako se spušta sa neba od Boga, opremljen kao nevesta ukrašena za svoga muža. Uto sam čuo snažan glas sa prestola kako govori: „Evo Šatora Božijeg među ljudima! On će prebivati sa njima, a oni će biti njegov narod, i sam Bog će biti među njima!“

Otkrivenje 21:2-3

Vodič za Čitaocu

Srpski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Rečnik

Srpski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Rečnik +

AionianBible.org/Bibles/Serbian--Serbian-ONST-Latin/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanima 10:7
Otkrivenje 9:1
Otkrivenje 9:2
Otkrivenje 9:11
Otkrivenje 11:7
Otkrivenje 17:8
Otkrivenje 20:1
Otkrivenje 20:3

Dela apostolska 3:21
Dela apostolska 15:18
Rimljanima 1:25
Rimljanima 9:5
Rimljanima 11:36
Rimljanima 12:2
Rimljanima 16:27
1 Korinćanima 1:20
1 Korinćanima 2:6
1 Korinćanima 2:7
1 Korinćanima 2:8
1 Korinćanima 3:18
1 Korinćanima 8:13
1 Korinćanima 10:11
2 Korinćanima 4:4
2 Korinćanima 9:9
2 Korinćanima 11:31
Galatima 1:4
Galatima 1:5
Efescima 1:21
Efescima 2:2
Efescima 2:7
Efescima 3:9
Efescima 3:11
Efescima 3:21
Efescima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23

1 Petrova 1:25

1 Petrova 4:11

1 Petrova 5:11

2 Petrova 3:18

1 Jovanova 2:17

2 Jovanova 1:2

Judina 1:13

Judina 1:25

Otkrivenje 1:6

Otkrivenje 1:18

Otkrivenje 4:9

Otkrivenje 4:10

Otkrivenje 5:13

Otkrivenje 7:12

Otkrivenje 10:6

Otkrivenje 11:15

Otkrivenje 14:11

Otkrivenje 15:7

Otkrivenje 19:3

Otkrivenje 20:10

Otkrivenje 22:5

aīdios

Rimljanima 1:20
Judina 1:6

1 Korinćanima 8:13
1 Korinćanima 10:11
2 Korinćanima 4:4
2 Korinćanima 9:9
2 Korinćanima 11:31
Galatima 1:4
Galatima 1:5
Efescima 1:21
Efescima 2:2
Efescima 2:7
Efescima 3:9
Efescima 3:11
Efescima 3:21
Efescima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23

aiōnios

Matej 12:32
Matej 13:22
Matej 13:39
Matej 13:40
Matej 13:49
Matej 21:19
Matej 24:3
Matej 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Jovan 4:14
Jovan 6:51
Jovan 6:58
Jovan 8:35
Jovan 8:51
Jovan 8:52
Jovan 9:32
Jovan 10:28
Jovan 11:26
Jovan 12:34
Jovan 13:8
Jovan 14:16

Matej 18:8

Matej 19:16

Matej 19:29

Matej 25:41

Matej 25:46

Marko 3:29

Marko 10:17

Marko 10:30

Luka 10:25

Luka 16:9

Luka 18:18

Luka 18:30

Jovan 3:15

Jovan 3:16

Jovan 3:36

Jovan 4:14

Jovan 4:36

Jovan 5:24

Jovan 5:39

Jovan 6:27

Jovan 6:40

Jovan 6:47

Jovan 6:54

Jovan 6:68

Jovan 10:28
Jovan 12:25
Jovan 12:50
Jovan 17:2
Jovan 17:3
Dela apostolska 13:46
Dela apostolska 13:48
Rimljanima 2:7
Rimljanima 5:21
Rimljanima 6:22
Rimljanima 6:23
Rimljanima 16:25
Rimljanima 16:26
2 Korinćanima 4:17
2 Korinćanima 4:18
2 Korinćanima 5:1
Galatima 6:8
2 Solunjanima 1:9
2 Solunjanima 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filimonu 1:15
Jevrejima 5:9
Jevrejima 6:2
Jevrejima 9:12
Jevrejima 9:14
Jevrejima 9:15
Jevrejima 13:20
1 Petrova 5:10
2 Petrova 1:11
1 Jovanova 1:2
1 Jovanova 2:25
1 Jovanova 3:15
1 Jovanova 5:11
1 Jovanova 5:13
1 Jovanova 5:20
Judina 1:7
Judina 1:21
Otkrivenje 14:6

eleēsē

Rimljanima 11:32

Geenna

Matej 5:22
Matej 5:29
Matej 5:30
Matej 10:28
Matej 18:9
Matej 23:15
Matej 23:33
Marko 9:43

Marko 9:45
Marko 9:47
Luka 12:5
Jakovljeva 3:6
Hadēs
Matej 11:23
Matej 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Dela apostolska 2:27
Dela apostolska 2:31
1 Korinćanima 15:55
Otkrivenje 1:18
Otkrivenje 6:8
Otkrivenje 20:13
Otkrivenje 20:14

Limnē Pyr

Otkrivenje 19:20
Otkrivenje 20:10
Otkrivenje 20:14
Otkrivenje 20:15
Otkrivenje 21:8

Sheol

1 Mojsijeva 37:35
1 Mojsijeva 42:38
1 Mojsijeva 44:29
1 Mojsijeva 44:31
4 Mojsijeva 16:30
4 Mojsijeva 16:33
5 Mojsijeva 32:22
1 Knjiga Samuilova 2:6
2 Knjiga Samuilova 22:6
1 Knjiga o carevima 2:6
1 Knjiga o carevima 2:9
Knjiga o Jovu 7:9
Knjiga o Jovu 11:8
Knjiga o Jovu 14:13
Knjiga o Jovu 17:13
Knjiga o Jovu 17:16
Knjiga o Jovu 21:13
Knjiga o Jovu 24:19
Knjiga o Jovu 26:6

Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48

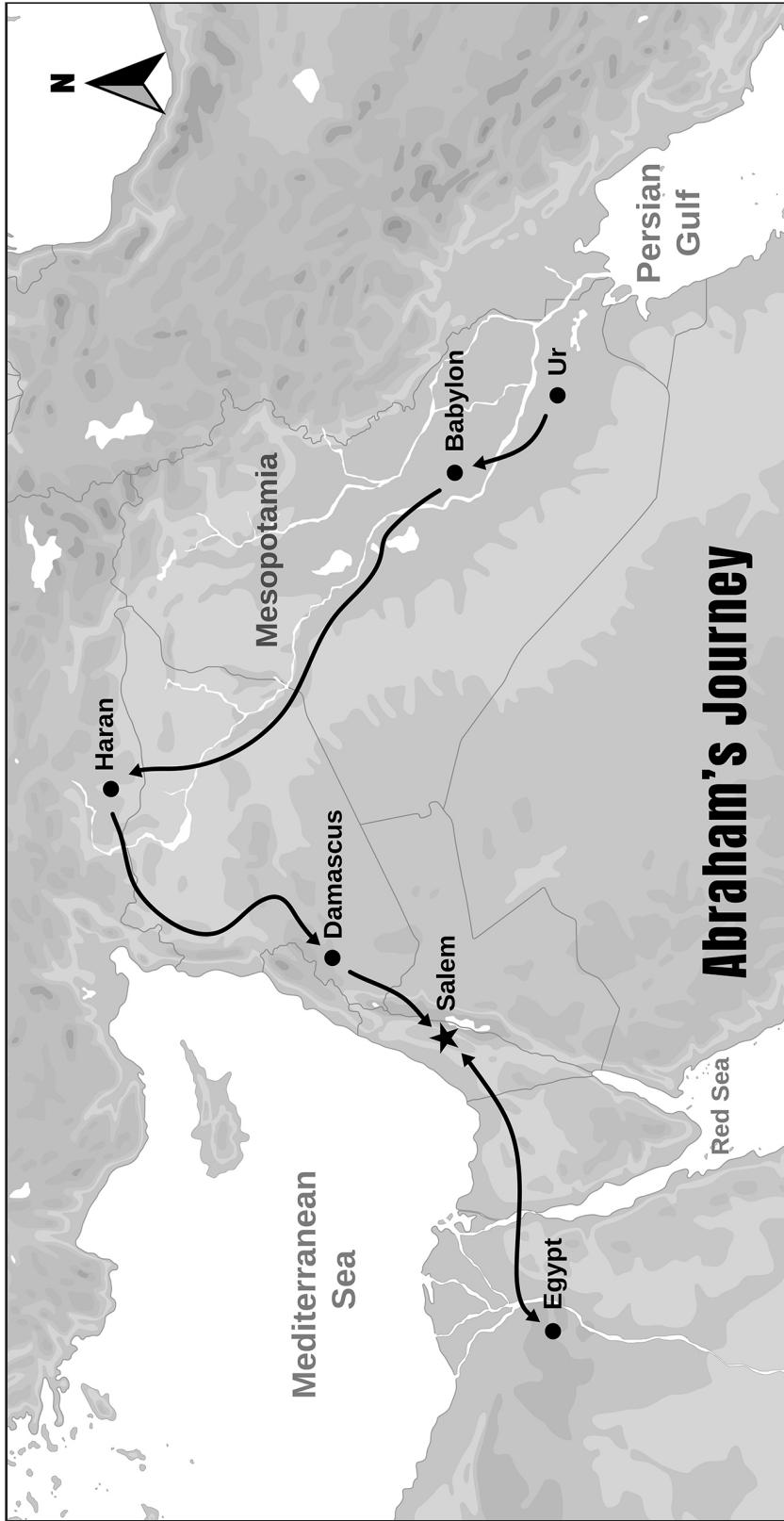
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Priče Solomonove 1:12
Priče Solomonove 5:5
Priče Solomonove 7:27
Priče Solomonove 9:18
Priče Solomonove 15:11
Priče Solomonove 15:24
Priče Solomonove 23:14
Priče Solomonove 27:20
Priče Solomonove 30:16
Knjiga propovednikova 9:10
Pesma nad pesmama 8:6
Knjiga proroka Isajije 5:14
Knjiga proroka Isajije 7:11
Knjiga proroka Isajije 14:9
Knjiga proroka Isajije 14:11
Knjiga proroka Isajije 14:15
Knjiga proroka Isajije 28:15
Knjiga proroka Isajije 28:18
Knjiga proroka Isajije 38:10
Knjiga proroka Isajije 38:18
Knjiga proroka Isajije 57:9
Knjiga proroka Jezekilja 31:15
Knjiga proroka Jezekilja 31:16
Knjiga proroka Jezekilja 31:17
Knjiga proroka Jezekilja 32:21
Knjiga proroka Jezekilja 32:27
Knjiga proroka Osije 13:14
Knjiga proroka Amosa 9:2
Knjiga proroka Jone 2:2
Knjiga proroka Avakuma 2:5

Tartaroō

2 Petrova 2:4

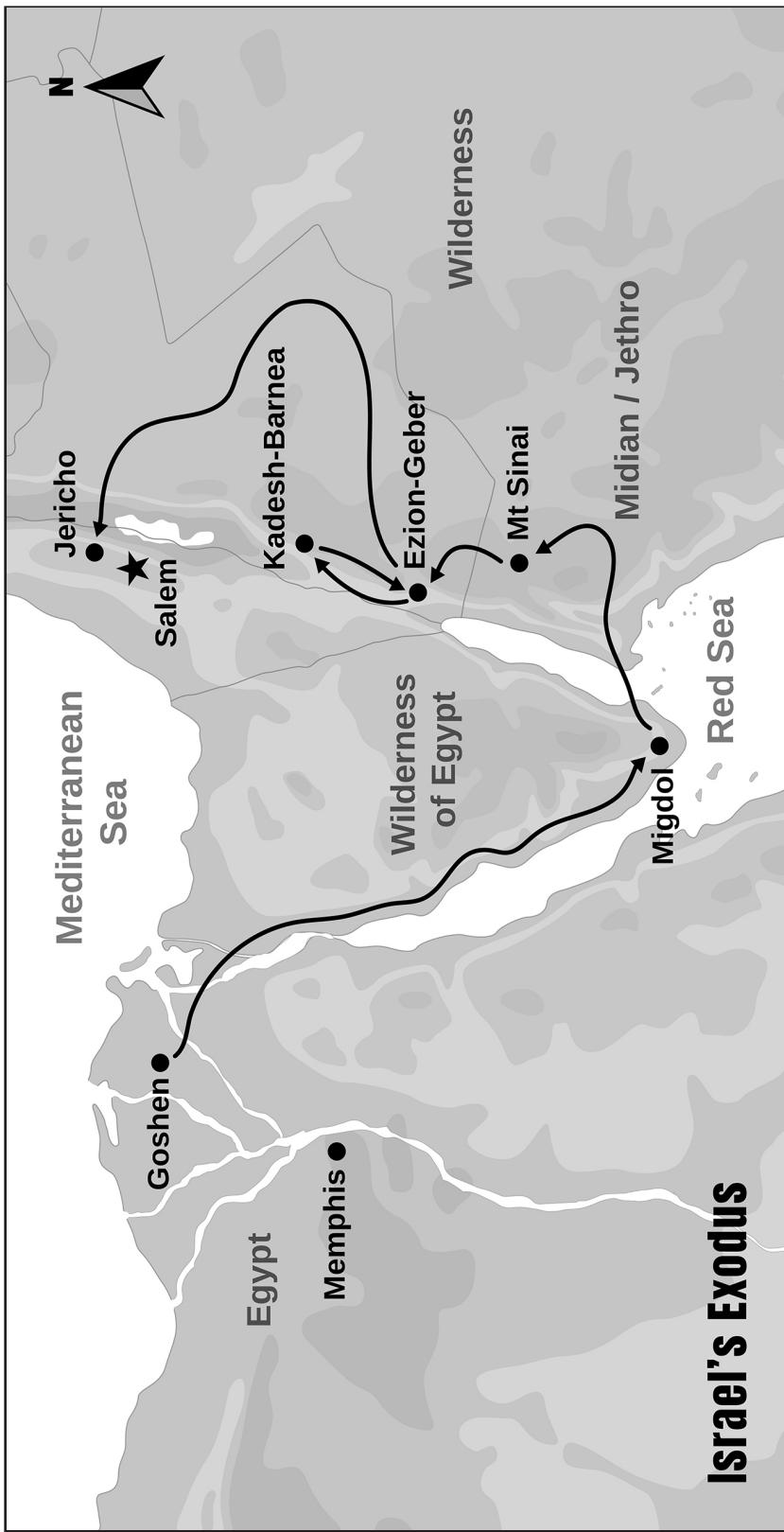
Questioned

None yet noted

Abraham's Journey

Na osnovu svoje vere je Avraham poslušao Božja koji ga je pozvao da ode u kraj koji je trebalo da primi u poseđu. Otišao je iako nije znao kuda da ide. - Jevrejima 11,8

A kad je faraon pustio narod da ide, Gospod ih nije poveo putem koji vodi u filistejsku zemlju, iako je onuda bilo bliže.
Gospod je, naime, rekao: „Kad narod vidi ratovanje, mogao bi da se predomisli i vrati u Egipt.“ - 2 Mojsijeva 13:17

Israel's Exodus

Mediterranean
Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-
Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★

Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

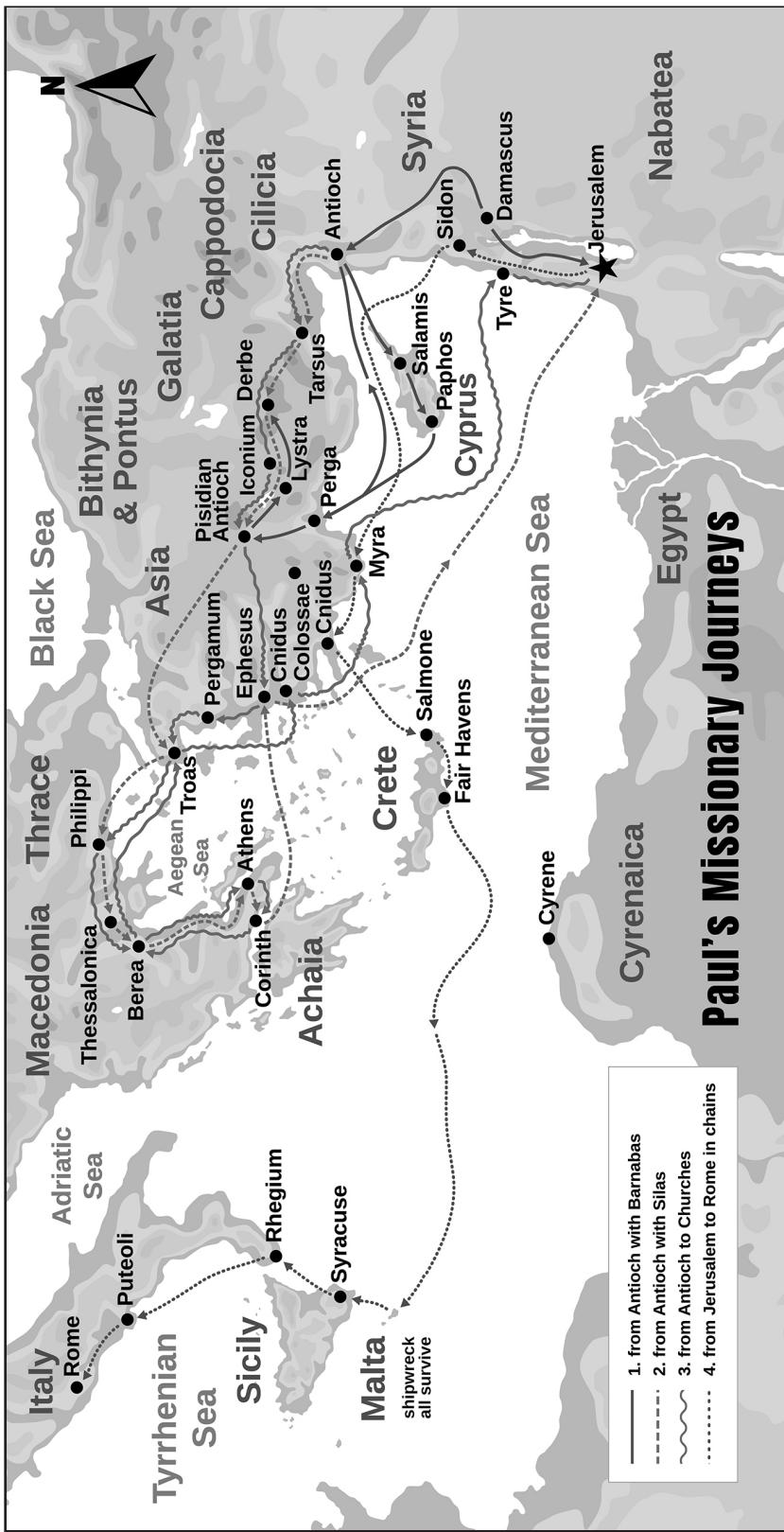
Decapolis

Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Jer, Sin Čovečiji nije došao da mu služe, nego da svoj život da kao otkupninu za mnoge. - Marko 10:45

Od Pavla, služe Isusa Hrista, pozvanog da bude apostol, izdvojenog da nавesti Božiju Radosnu vest, - Rimljanima 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sudbina

Srpski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Zato idite i načinite sve narode mojim učenicima, krstecí ih u ime Oca, Sina i Svetoga Duha. - Matej 28:19

